

**GOUVERNEMENT
SBLAD VAN DE
KOLONIE
SURINAME**

P. 384
E1

GOVERNEMENTS-BLADEN

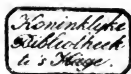
VAN DE

NLg2 S1000

KOLONIE

SURINAME.

1856.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1857.

Gedrukt bij G. J. THIEME, te Arnhem.

V O O R B E R I G T.

Het bestuur van het bestaan hebbende Departement Paramaribo, der Maatschappij tot Nut van het Algemeen gaf in de jaren 1837 en 1840 opvolgelijk in druk uit de Gouvernements-Bladen dezer Kolonie, van af het jaar 1816—1839. Sedert zijn geen andere gevolgd.

De ondergeteekende door de uitgave in het afgeloopene jaar van een alphabetisch Register op de publicatiën dezer kolonie, van af het jaar 1816—1854, meer bijzonder bekend geworden met het verlangen der Intekenaren, om in het bezit te geraken van de Publicatiën zelve, achtte het zich ten aangenamen plicht tot de voldoening van dien wensch, zijne beste pogingen aan te wenden.

De gunstige bijval, dien zijn voornemen bij het algemeen, de krachtdadige bemoeiding dien hij van het Koloniaal Bestuur ondervond, stelde hem in de gelegenheid om de wettelijke verordeningen dezer kolonie van af het jaar 1816 tot 1855 in eenen bundel uit te geven en thans die van 1856.

Hij vleit zich hierdoor in eene diep gevoelde behoefte te voorzien en mag dus het vertrouwen koesteren, dat een ruim debiet hem in staat zal stellen, de groote kosten, aan die uitgave verbonden, te dekken.

Moge zijne onderneming naar waarde worden erkend, en eene algemeene deelneming hem te beurt vallen, dan zal hij zich de moeite, aan dien arbeid verbonden, dubbel beloond rekenen.

C. L. G. VAN AMSON.

Paramaribo 5 Maart 1857.

ERRATA.

Op blad I van de Gouvernements-Bladen 1816—1855 is een fout ingeslopen, er staat ZExc. de Gouverneur voor 60 Ex. ten dienste van de publieke *handelskantoren*, moet zijn *Landkantoren*.

(No. 1.)

PUBLICATIE van den 15den Februarij 1856, houdende een nieuwe Ordonnantie op het Regt van Patent.

In naam des Konings.

De General-Majoor thans, Gouverneur der Kolonie Suriname.
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALTT! doet te weten:
In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid, om de bestaende Ordonnantie op het Regt van Patent aan eenze herziening te onderwerpen, en om in de heffing der belasting een meer evenredige verhouding in den aanslag der verschiedende daaraan onderwerpen handelingen daar te stellen.

De Koloniale Raad goedgekeurd;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen als volgt:

Art. 1. Niemand vermag eenigen handel, bedrijf, beroep of nering, in deze Ordonnantie vermeld, niet te oefenen, of in zijnen naam te doen uitoefenen, tenzij daartoe voorzien van een Patent.

Vrouwen zijn, even als de mannen, tot het nemen van Patent verplicht. De gebuwde vrouwen hebben geen afzonderlijk patent noodig, wegens het beroep, dat zij gemeenschappelijk met hare mannen uitoefenen.

Art. 2. Het Patent geeft den persoon, aan wien het is verleend, bevoegdheid om gedurende den tijd, waarvoor hetzelfde is uitgegeven, den daarin vermeldten handel, bedrijf, beroep of nering uit te oefenen.

Wegens de beroepen of bedrijven, waarvan de uitoefening door de ten gevolge van de Koloniale Wetten aan den gepatenteerde bepaaldelijk of voorwaardelijk mogt zijn of kunnen worden verboden, is het Patent van geene kracht.

Ook ontheffen de niet te reiken Patenten niet van de verplichting zich te gedragen naar de verordeningen van plaatselijke en algemeen Politie.

Art. 3. De Patenten en de Patenten van het Regt te beboeren van de Koloniale Kas gelyken, en snikt overeenkomstig de bepalingen van deze Ordonnantie en bijgevoegde tabellen, in verband met het volgende toelief in klassen, als:

1e. klasse.	f 500
2e. »	» 400
3e. »	» 300
4e. »	» 200
5e. »	» 150
6e. »	» 100
7e. »	» 70
8e. »	» 50
9e. »	» 25
10e. »	» 25
11e. »	» 20
12e. »	» 15
13e. »	» 10
14e. »	» 5
15e. »	» 3

Het Patentregt wegens zoodanige beroepen, bedrijven of handelingen, welke in deze Ordonnantie niet met name zijn uitgesluit, wordt geregeld op den voet van dat, hetwelk bejand is voor te beoepelen, bedrijven of handelingen, waarmede zij uit dezerlei aard en winstgevendheid, de meeste overeenkomst hebben. Trijstalling kan worden verleend voor zoodanige uiterst geringe beroepen of bedrijven, dieze Ordonnantie niet met name vermeld, waarvan de jaarlijkse winsten gracht kunnen worden de som van f50 niet te boven te gaan.

Art. 5. De ingezetenen die tot het nemen van Patent verplicht zijn, leveren jaarlijks, voor den 1sten Februarij, bij den Administrateur van Financiën in, een door hen onderteekende verklaring volgens het model achter deze Ordonnantie gevoegd.

Zij vermelden daarin al de door hen berijde in Januarij van dat jaar uitgeoefende beroepen of bedrijven, den aard van ieder derzelve en de bijzondere redenen voor sover die mogten verlangd worden tot regeling der verschiedende rechten, volgens de bepalingen dieser Ordonnantie.

Voormede verklaringen worden, na het afgeven van de daartoe genoemde Ambtenaren, die daartoe een bewijs van ontvang van de belanghebbenden uitbreikt, hetwelk, mits de algemeene uitgifte der Patenten selz heeft plaats gehad, voor de uitoefening der opgegevene bedrijven voldoende is.

Zij, die later dan den 1sten Februarij eene beroep, handel, nering of bedrijf aanvangen of het vorige jaar reeds uitgeoefend hebbede, weder voortzetten, zijn gehouden hunne verklaringen, als bovenvermeld, voort te opengeelde plaats te te leveren.

Art. 6. De aangeters die niet kunnen schrijven of kunnen naam teekenen, kunnen reuksten, met een aan den voet van hun ontefthet-bijlet en in tegenwoordigheid van een der betrokken wijkenreuzen, een truksel te stellen, hetwelk door tantsbedolenden kusseloot moet worden gecertificeerd.

Art. 7. De Patenten moeten met uitoondering van die voor reuzende kooplieden, worden genomen voor een geheel jaar, ingaande den 1sten Januarij.

Zij, die in de drie laatste viertelredelen van het jaar, eenigen aan het patentregt onderwerpen handel, bedrijf of nering aanvangen, of den aard of de natuur van het beroep, waarvoor zij gepatenteerd zijn, veranderden of uitbreiden in voege dat daartoe een hooger regt moet worden verschuldigd, worden deswege aangelegden naar gelang van dat gedeelte des jaars, hetwelk overig blijft, berekend bij vierdeeljaars en zooder dat een vierteldeeljaar mag worden geplaatst.

Art. 8. De Erfgenamen van eenen Gepatenteerde, die de zaken des overledenen wenschen voort te zetten, zijn gehouden aan binnen veertien dagen na het overlijden, daarvan bij de Administratie van Financiën aangifte te doen. Hieraan voldaan hebbende, wordt het Patent van den overledene ten hunnen naam overgekreiden. De overachrijvingen in dit Art. bedoeld, worden ten burele van den Administrateur van Financiën op de Patenten tekenen aangekreiden.

Art. 9. Bijzuiden de Erfgenamen van eenen Gepatenteerde de zaken des overledenen niet voortzetten, wordt onverminderd hiens proudbenheid, om daaraan binnen veertien dagen na het overlijden schriftelijk aangifte te doen, afschrijving op diens aanslag verleend.

Men wordt op daartoe te doen aanvraag afschrijving van het Patentregt verzoeken van hen, die wegens verzuik uit de Kolonie hun beroep, handel of bedrijf verlaten.

De belasting moet worden aangevraagd in de gevallen van overlijden tot en met de maand waarin de schriftelijke aangifte deswege bij de Administratie van Financiën wordt ingevorderd en alsoo berekend bij twaalfde gedeelten, en in het tweede bedoelde geval, tot het einde des kwartals waarin het reterek plaats vindt, en alsoo berekend bij vierde gedeelten.

Geene andere afschrijvingen, hetal ter sake van het verlaten van een beroep of uit anderen hoofde, worden verierend.

Art. 10. De patentplichtigen zijn een afzonderlijk regt verschuldigd voor ieder bedrijf, beroep of handwerk door hen uitgeoefend wordende, tenzij die bedrijven met elander verwent zijn, dat is: alsmeeren gemeenlijk in naam verioend uitgeoefend worden, in welk geval het regt geregeld wordt, naar de voordere van winsten, welke deze reuzende bedrijven gracht worden te samen op te leveren; mogende echter de belasting niet klimmen boven het hoogste, noch den beneden het laagste raat, voor het hoogst bepalbare der verwante beroepen of bedrijven bepaald.

Art. 11. Wegens ieder beroep sal slechts een patent worden verierikt, ongeacht het bestaan van anderteekende deelgenooten.

Echter is ook der deelgenooten verlijkt zich van een afschrift van het patent te verierken.

Art. 12. Behoudens hetgeen te dezen aanzien bij de volgende tabellen afzonderlijk is bepaald, worden de patentplichtigen van tabel 3 en 3, dan hun beroep, handel, nering of bedrijf reeds in het onmiddellijk voorgaande jaar hebben uitgeoefend, aangelegden in eteerdigheid van de uitgebreidheid en den toestand van gezeeden kunnen handel of beroep, zoo als die in het voorgaande dienstjaar geweest is of gracht wordt gewent te zijn.

Zij die eenigen handel of beroep aanvangen, hetwelk door hen in het voorgaande dienstjaar niet werd uitgeoefend, worden aangelegden naar de waarachijnlijk uitgebreidheid der door hen te onderneeme zaken.

Ter regeling van de belasting voor de patentschuldigen niet bij het 1e lid van dit Art. bedoeld, wordt de toestand van hun beroep zoodanig als derieve dadelijk is, ten regel van den aanslag genomen.

Art. 13. Tot regeling van het bedrag der belasting voor de beroepen en bedrijven van de tabellen 1, 2 en 3 opengeend, worden bij de tabellen een afmet kleuen aangegeven, waaronder ieder der beroepen of bedrijven moet worden gebracht.

De Patentplichtigen voor welke beroepen verschiedende klassen zijn aangevraagd, onder dat daarbij tevens bepaalde omstandigheden tot regeling der klassificatie worden raategeld, moeten door de as te melden Commissie worden gepracht naar de regelen voor derieve opengeelde klassen, waarin zij gracht worden te beboeren, naarmate van de uitgebreidheid en winstgevendheid van hunne zaken, handel of beroep in regeling met die van anderen, welke hetzelfde beroep nioefenen.

Art. 14. De verklaringen der Patentplichtigen, bedoeld bij Art. 5, worden onderteekend en beoordeeld door een Commissie tot de Patenten, welke zamengesteld wordt uit:

den Administrateur van Financiën, als Voorzitter;
een Lid uit den Koloniale Raad, en drie notabele ingezetenen, die jaarlijks tot dat einde door den Gouverneur worden benoemd as in voortgeede beoedengheid bejand.

Aan de Commissie worden een Scriba worden toegevoegd.

Art. 15. De bij het vorige Art. bedoelde Commissie bepaalt retervolgen, bij aantekening van de verklaringen der Patentplichtigen, de klassen of rechten in of tot welke zij, naar de regelen dieser ordonnanntie behooren te worden aangelegden.

De Commissie maakt verder de toepassing van de bij de Art. 4 en 10 voorkomende bepalingen, aangaande de trijstelling en de verantachtop der beroepen.

Zij heeft de bevoegdheid tot zich te roepen de patentplichtigen, van welke zij enige opbedering ontrent den aard en de uitgebreidheid van derzevel beroep meent noodig te hebben.

Zij is mede bevoegd en self proudben, om bij het doen van aanslag af te wijken van de opgave van verklaringen der Patentplichtigen, ingeval zij, op grond van de algemeene bekendheid, mogt vermeenen aan de nauwkeurigheid der opgave te moeten twijfelen.

Eindlijk heeft de Commissie het vermoogen, om degenen, die zich niet, of niet behoudend tot bekoning van het Patent moeten hebben aangevraagd en echter volgens algemeene bekendheid patentplichtigen zijn, embelieve aan te slaan, onverminderd de boete, welke wegens het verzuimen van aangifte, of het doen van valsche of onnauwkeurige aangifte mogt zijn verioerd.

Art. 16. De werkzaamheden in het voorgaande Art. omschreven, afgeleopen zijnde, wordt de sakelijke inhoud der verklaringen met de daarop aangekreiden klassificatie der Commissie in een register overgebragt.

Uit dit Register, hetwelk mede dient tot leiddraad voor de Politie en ten gebruke van de Ambtenaren en bedienden, moet de zorg der beoorlijk nioetoring dezer wet belast, worden de belastingkussieren opengeakt, welke vervolgens door den Gouverneur worden executeer verklaard.

Art. 17. Zij, die zich met hunnen aanslag bevoegd vinden, moeten hunne schriftelijke reclames, mits uiterlijk twee maanden na de executeerterklaring van het Kabinet aan den Gouverneur indiezen.

Voor de reclames, welke na ondereuk geord moet worden bevonden, worden de ter Secretarie betaalde emolumenten en zegelregt teruggegeven, en wordt de daarop genomen beschikking geschreven op ongesegeld papier.

Art. 18. Uit het in Art. 16 bedoelde Register worden de Patenten van de Patenten door den Koloniale Ontvanger en Beestelmeester opengeakt en moeten na daartoe gedane announce in het Gouvernements-Advertentie-Blad, door de belanghebbenden ten sijnen kantore worden grielt.

Art. 19. In alle openbare Acten, die de Patentplichtigen als zoodanig betreffen, moet het patent worden vermeld met aanduiding van deszelfs dagtekening, zoodaer en het beroep waarvoor het is verleend, tenzij anderszins is uitgegeven, op een boete van f25 te verioeren door hem, ten wiens overstaan de acte is gepaseerd.

Art. 20. In twiigelingen ter sake van eenigen aan het Patentregt onderheigen handelen of beroep, moet de aanlegger of gedagde het patent of een afschrift daarvan overleggen, op verioerte neuer boete van f50 (vijftig gulden.)

Art. 21. Het patentregt is:

- a. door Administrateur of Beheverder van Placetauden maandelijks en wel in dier voege, dat zij vóór den 15den het door hen over de afgetoopen maand reterchuldige valdoen;
- b. door de reizende kooplieden dadelijk bij de afgifte van het patent; kunnen reterchuldige patenten op schriftelijke aanvraag van belanghebbenden worden verierkt, mits tegen betaling der rechten en leges niet minder dan de laagst opengeelde klasse;
- c. door alle overige patentplichtigen in twee gelyke termijnen, waarvan de eerste verral den 15sten Maart, en de tweede of laatste op den 15sten Juli van het dienstjaar.

Inden de aanslagen naar tijdsgelag van de onder liet. c. bedoelde patent

GEDAREND het eerste jaar, dat de praktijk door hen in de Kolonie wordt uitoefend, zijn de patentgeldenijzer dezer tabel aan de betaling van een vast regt van f 20 onderworpen.

TABEL 5.

Makelaars en Schepbezorgers.

Hieronder verstaan zij, die zich belasten met de in- en uitlaarlingen der schepen en daarvoor den gevorderden borgtocht stellen of in goedkeuring worden genomen, voorts met de invoering der verschuldigde vrachtprijzen en in het algemeen voor de schippers en bevelvoerders van schepen, in betrekking tot schip en lading, als zaakwaarnemers handelen.

Het door hen verschuldigde patentregt wordt berekend tegen vijf cent per last van de ruimte der schepen, over welke zij bunné homoegenissen of eenige der boven omschreven verrigtingen hebben uitgevoerd, gedurende het jaar betrek tot het laatste om het patent in voorloopgaan.

Gedurende het eerste jaar, dat het beroep door hen wordt uitoefend, worden deze patentgeldenijen aangehaald naar een vast regt van f 10, terwijl later voor dat jaar naar reden van vijf cent per last wordt verhoogd, indien blijken moogt, dat dezen maatstaf een hooger aanslag in het patentregt zoude ten gevolge hebben.

TABEL 6.

Administrateurs of Beheerders van Plantaasjen en Gronden.

Het patentregt door de volgende te voldoen, wordt gevraagd naar rede van 50 centen van elke honderd gulden der waarde van de afgeleverde producten.

Als maatstaf voor de aanslagen wordt genomen:

- Van de Administrateurs der Plantaasjen, de waarde der suiker, koffij, katoen en cacao, waarvan het gewigt ter waag wordt opgenomen, berekend naar het voor de betaling der uitgaande regten alsdan aangemeten tarief.
- Van de Administrateurs of Beheerders van Houtgronden, de waarde der houtwaren, waarvan de belasting onder den naam van *Quito van Houtgronden* wordt berekend.

TABEL 7.

Vendmeesters.

De Vendmeesters worden belast naar rede van 5 percent bunné inkomsten, welke berekend worden naar gelang van deeltijde als als waarvan de vendmeesters moeten worden betaald, zullende echter het patentregt in geen geval minder dan f 15 mogen bedragen.

Gedurende het eerste jaar waarin zij hun beroep aanvangen, wordt hun aanslag op dat minimum bepaald.

AANKOOP-BILLET tegen het Patentregt ter zake van het door den Patentchulps op of na 10. Januarij 18 uitgeoefend beroep, bedrijf, handel enz.

De ondergetekende (1) verklaart in het jaar 18 te willen uitoefenen het beroep of bedrijf van (2) en verzoekt dat hem daarvoor een Patent wordt uitgereikt.

Paramaribo, den 18

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gelineeerd.

Gedeeft bij Koninklijk Besluit van den 13den November 1855, No. 27, Paramaribo, den 10den Februarij 1856.

C. P. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 18den Februarij 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN, R. A. VAN EMDEN.

(N°. 2.)

PUBLICATIE van den 26sten April 1856, houdende een voortloopte verandering in de voorschriften betreffende het Politie-weszen.

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUET doet te weten: In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid van een voortloopte verandering in de voorschriften betreffende het Politie-weszen, in afwachting der nadere regeling hiervan:

Geleed op de Ministerie minis, dd. 14 Julij 1854, Geheim, La. B. No. 263/yk, 30 Mei 1854, Geheim, La. B. No. 270/f en 14 September 1855, Geheim, La. B. No. 450/fk.

Gezien de Instructie voor den Procureur-General, opgenomen in de Publicatie van den 22sten Maart 1843 (G. B. No. 2);

Den Kolonialis Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 41. der hiertoe aangehaalde Instructie wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepaling:

- Tot uitoefening van al deze werkzaamheden zal de Procureur-General, behalve door de noodige Agenten van Politie, Dienaren van Justitie en Beambten der gevangenis, worden bijgestaan door vier Ambtenaren, namelijk, door:
 - Een *promissionaris Commissaris van Politie*, speciaal belast met de stedelijke Politie en met de betrekking van den voormaligen Inspecteur der bruggen, straten, wegen en waterwerken te Paramaribo en diens onttrekken; terwijl hem door den Procureur-General tevens als waarnemer van het Openbaar Ministerie bij het Collegie van Kleins Zaken, opgedragen zal kunnen worden;
 - Een *Assistenten*, speciaal ten dienste van de Regterlijke Politie;
 - Een *Luitenant van Politie* ten dienste der Regterlijke en Administratieve Politie;
 - Een en ander speciaal behoudens de bevoegdheid van den Procureur-General.

(1) Naam en voornaam van den Declarant.

(2) Beroepen, bedrieffe en handelingen van den Declarant met de bijzonderheden daartoe betrekkelijk, voor zover die, volgens de bestaande verordeningen, moeten dienen tot bepaling der verschuldigde belasting.

B. V. een ambachtsman of werksbaas behoort op te geven, het getal zijner werklieden, bedoeld bij f 1 van tabel 1, een winkelier het bedrag van zijn debiet in het voorgaande jaar.

Een advocaat of procureur het salaris in het voorgaande jaar door hem genoten, enz.

»General, »om voormelde Ambtenaren tot al zoodanige andere einden »te bezigen, als bij in het belang der openbare dienst oordeelbaar achten.» En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gelineeerd.

Paramaribo, den 20sten April 1856.

C. P. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 20sten April 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN, R. A. VAN EMDEN.

(N°. 3.)

NOTIFICATIE van den 20sten April 1856, houdende bepalingen tegen het verontreinigen der publieke waterputten te Paramaribo.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname, In overweging genomen hebbende, dat de maatschappij van het Bestuur, om de bevoeking, ook bij langdurige droogten, van goed drinkwater uit de publieke waterputten te Paramaribo te voorzien, buitendien worden gemakt door den moedwil van baldadigen van kinderen, welke zich niet onthielden om door het werpen van allerlei vuilnis in de putten, die in een onzuiver staat te brengen;

en dat hiertegen voorzieningen worden gevorderd;

Geleed op het Koninklijk Besluit van 14 Mei 1845, No. 43, afgekondigd bij de Publicatie van 29/30 October 1845 (G. B. No. 11), Den Kolonialis Raad gehoord; heeft goedgevonden en verstaan te bepalen:

Art. 1. Zij, die zich schuldig maken aan het verontreinigen der publieke putten, betrijf door daarin vuilnis, steenen, glas of enig ander voorwerp te werpen, betrijf op eenige andere wijze voorgenaamd ook, worden gestraft, en wel:

a. meerderjarige vrije personen, of met een geldboete van acht gulden of met gevangenschap van een tot acht dagen, of met beiden te samen, ter bepaling van den Regter;

b. Slaven, door het Hoofd der Politie, te zijner bepaling.

Art. 2. Wanneer minderjarige vrije personen zich aan verontreiniging der putten schuldig maken, wordt de vader, bij gemis daarvan, de moeder en ook deze onttrekende, de voogd, gestraft met een geldboete van een tot acht gulden, ter bepaling van den Regter, en kunnen bovendien de minderjarige, wanneer deze den ouderdom van 14 jaren bereikt hebben, gestraft worden met gevangenschap van een tot acht dagen.

Art. 3. De Politie-Agenten zijn gerechtigd, om ieder, dien zij op het verontreinigen der putten betreppen, aan te houden en terstond naar het Hoofd der Politie brengen.

Aan de processen-verhaal of verklaringen van de Politie-beambten en Agenten van Politie, wordt gelet gebragt tot aan de partijstelling wegens valsheid.

De Gouverneur vertrouwt van de welgezindheid der goede ingezetenen, niet alleen dat ieder zijne onderhoorigen ernstig waarschuwen zal tegen de overtredingen, waartegen hij de voorgaande Artikelen straffen zijn bedrighd,

maar tevens dat ieder het als een burgerplicht en van groot belang voor het algemeen al acht, om van elke dergelijke, onder zijn nog plaatsvindende of te zijner kennis komende overtreding, aangifte te doen bij het bevoegde gezag.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gelineeerd.

Paramaribo, den 20sten April 1856.

C. P. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 20sten April 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN, R. A. VAN EMDEN.

(N°. 4.)

PUBLICATIE van den 20sten April 1856, strekkende om te doen ophouden de afwijkingen van de bepalingen omtrent den vorm en den inhoud der dagvaardingen, ter verschijning voor het Geregtshof in Burgerlijke Zaken.

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUET doet te weten: Geleed op de voordragt van het Geregtshof, bij missive van den 14den Maart 1856, No. 7.

Geleed op Art. 18 der manier van procederen voor het Geregtshof, Art. 5 der Instructie van het Geregtshof, (Publicatie dd. 21/22 Mei 1853, G. B. No. 10, en dd. 22 Maart 1843, G. B. No. 2), Art. 1, 10 en 18 der Instructie voor den Expliciteur bij het Geregtshof, (Publicatie dd. 28 November/15 December 1828, G. B. No. 24);

In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid om te doen ophouden de afwijkingen van de bepalingen omtrent den vorm en den inhoud der dagvaardingen ter verschijning voor het Geregtshof in Burgerlijke Zaken:

Den Kolonialis Raad gehoord; heeft goedgevonden en verstaan:

De navolgende bepalingen te herinneren, opdat daarvan niet verder wordt afgeweken:

Art. 1. Het doen van alle dagvaardingen ter verschijning voor het Geregtshof in Burgerlijke Zaken, is en blijft opgedragen aan den Expliciteur bij het Geregtshof of zijne Substituten, overeenkomstig Art. 18 der manier van procederen voor den Hove en Art. 4 der Instructie voor den Expliciteur, met uitzondering alleen van de oproepingen van partijen ter comparitie voor den Commissaris bij het Geregtshof, ten einde op aan den Hove ingediende rekesten te worden gehoord, en van de oproepingen van partij of deels Procureur tot het gevraagde recollation van verklaringen van getuigen, in Art. 34 der manier van procederen voor het Geregtshof bedoeld, welke laatste oproepingen aan den Deurwaarder bij het Geregtshof, overeenkomstig zijne Instructie, blijven toevertrouwd.

Art. 2. Overnemend het verzele van mandement of appointement van het Geregtshof of diens Commissaris, in de gevallen in welke dit volgens het in deze Kolonie van kracht zijnde regt, wordt gevorderd, moeten eveneens de dagvaardingen voor het Geregtshof geschieden door den Expliciteur of zijne Substituten, zonder enig bevel van den President van het Geregtshof, met uitzondering alleen van de dagvaardingen ingeval van booger beroep van vernis van het Collegie van Kleins Zaken, ten aanzien van welke naar Art. 4 dezer Publicatie wordt verwezen.

Art. 3. De dagvaardingen en verdere exploitie door den Expliciteur of zijne Substituten te verrigten, moeten, naar gelang van dervelver onderwerp, worden ingerrigt naar de voorschriften van Art. 18 der Instructie voor den Expliciteur.

Art. 4. Art. 16 der Instructie voor den Expliciteur heeft alleen betrekking op bevelen van dagbepaling door den President gegeven en op knochten deesle gedragende dagvaardingen, ingeval van booger beroep van vernis van het Collegie van Kleins Zaken, zoo als die bij Art. 26 van

het Regiment voor de Regie van de Kist van Zaken. Bijlage tot de Publicatie dd. 21 Junij 1856, (G. B. No. 3), en Art. 1 der Publicatie van 21/83 December 1850 (G. B. No. 17), worden bevestigd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geadresseerd;
Paramaribo, den 21sten April 1856.

C. F. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 18den Mei 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

(N°. 5.) PUBLICATIE van den 11den Junij 1856, houdende een uittreksel van Art. 14 der Publicatie van 24/23 April 1837, (G. B. No. 3).

In naam des Konings.

De General-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat Art. 14 der Publicatie van 24/23 April 1837 (G. B. No. 3), houdende voorbeschreven bepalingen tot invoering eener nieuwe wijkverdeling voor de stad Paramaribo en haren omtrek, voor zoverze die met de jaarlijkse opening van den staat der bevolking in verband behoort te worden gebracht, eene uitbreiding verdient.

De koloniale Raad geboord. Heeft geadresseerd en verstaan: te bepalen: Eenig Artikel. Met wijziging van Art. 14 der aangehaalde Publicatie van 24/23 April 1837, (G. B. No. 3), kunnen voor elke der twee buitenwijken twee of meer Wijkmeesters worden benoemd. Hun kan door den Gouverneur ook als Hulp-Ambtenaren der Politie, het toezicht over en de zorg voor het onderhoud en de reinheid der wegen, waterleidingen en dergelyken, opgedragen worden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geadresseerd.

Paramaribo, den 11den Junij 1856. C. F. SCHIMPF. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

(N°. 6.) PUBLICATIE van den 8sten Junij 1856, houdende afkondiging van 's Konings Besluit, dd. 12 Mei 1856, No. 25, waarbij worden ingetrokken en buiten werking gesteld Art. 14 der Publicatie dd. 08 December 1836, (G. B. No. 14) en Art. 1 der Publicatie van 12 Maart 1836 (G. B. No. 6), voor zover daarbij het Hooger Bevoegd, in strafzaken ordinairo modo berigt is toegelaten.

In naam des Konings.

De General-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 17 Mei 1856, La. B. No. 11/130, ter afkondiging ontvangen hebbende een afschrift van het na te melden Koninklijk Besluit.

Heeft geadresseerd en verstaan: Dit Besluit bij deze te brengen ter kennis van het algemeen:

12 Mei 1856, No. 25. Wij WILLEM III, bij de gracie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-herzog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het voorstel van Onzen Minister van Koloniën, van den 15den April 1856, La. B. No. 1.

Den Raad van State gehoord, (advies van den 15den dezer No. 10).

Hebben besloten en besluiten: Eenig Artikel. Art. 14 der Publicatie van den Gouverneur General der Nederlandse West-Indische Bezittingen, van 08 December 1836 (Surinaamsch Gouvernements-Blad No. 14) en Art. 1 van die van 12 Maart 1836 (Surinaamsch Gouvernements-Blad No. 6) worden, voor zover daarbij het Hooger Bevoegd, in strafzaken ordinairo modo berigt is toegelaten, ingetrokken en buiten werking gesteld; — zullende het Gerechtshof te Suriname mitidien in alle strafzaken bij arrest recht spreken.

Onze Minister van Koloniën is met de uitvoering dezes belast, waarvan afschrift af worden gezonden aan den Raad van State.

Het Leu, den 12den Mei 1856.

(Get)

WILLEM.

De Minister van Koloniën, P. MIJER.

(Get)

Accordeert met deszelfs origineel, De fong. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën, (Get) L. W. G. KROCHENBUIJS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geadresseerd.

Paramaribo, den 8sten Junij 1856.

C. F. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 18den Junij 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

(N°. 7.) RESOLUTIE van den 13den Augustus 1856, No. 993; houdende afkondiging van 's Konings Besluit, dd. 13 Junij 1856, No. 73, waarbij worden vastgesteld algemeene bepalingen betreffende het verlenen van buitenlandsche verloven aan Ambtenaren en Officieren van de Landmagt in de Nederlandse West-Indische Bezittingen en ter kust van Guinee.

De General-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 26 Junij d. j., La. B. No. 5/102, ter uitvoering ontvangen hebbende een afschrift van 's Konings besluit van den 13den Junij j., No. 73, houdende vaststelling van algemeene bepalingen, betreffende het verlenen van buitenlandsche verloven aan Ambtenaren en Officieren van de Landmagt in de Nederlandse West-Indische Bezittingen en ter kust van Guinee.

Heeft geadresseerd en verstaan: te bepalen: dat deze Resolutie, en als bijlage daarvan, het vermeld Koninklijk Besluit, in het Gouvernements-Blad zullen worden geadresseerd.

Paramaribo, den 13den Augustus 1856.

C. F. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 18den Junij 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

Heeft geadresseerd en verstaan: te bepalen, dat deze Resolutie, en als bijlage daarvan, het vermeld Koninklijk Besluit, in het Gouvernements-Blad zullen worden geadresseerd.

Paramaribo, den 13den Augustus 1856.

C. F. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur, De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

BILAGE, behoorende tot de Gouvernements-Resolutie, dd. 13 Augustus 1856, No. 993.

13 Junij 1856, No. 73. Wij WILLEM III, bij de gracie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-herzog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het voorstel van onzen Minister van Koloniën, van den 5den April 1856, La. B. No. 7, strekende om algemeene regels van te stellen, voor Ambtenaren en Officieren van de Landmagt in de Nederlandse West-Indische Bezittingen en ter kust van Guinee te verlenen buitenlandsche verloven.

Den Raad van State gehoord, advies van 20 Mei 1856, No. 25. Gelet op het rapport van Onzen voornoemde Minister, dd. 10 dezer, No. 3 B. Hebben besloten en besluiten als volgt:

Art. 1. Geene andere personen in Onze voormelde Bezittingen hebben aanspraak op verlof, voor langer dan zes maanden, met behoud van een gedeelte hunner bezoldiging, dan degenen, aan welke een zake van aanstelling is uitgereikt, of die in den rang van Officier bij de Landmagt aldaar dienende zijn.

Art. 2. Degenen, welke verzoeken om verlof aanspraak te hebben, worden tusschen daartoe bij een met redenen gestaafd verzoekschrift tot den Gouverneur der Kolonie, in den loop der maand October van elk jaar. Tusschenwijl worden geene verloven aangevraagd, dan bij ontbrekende en dringende omstandigheden.

Art. 3. De verzoeken om verlof worden gerangschikt in drie klassen. In de eerste worden begrepen de verzoeken van hen, voor wie eene alderhoogste tijd van verlof is vastgesteld, en die in de tweede klasse zij, die het langst en minstens vijftien jaren, — ter kust van Guinee acht jaren, — onafgebroken in die gewesten hebben gedienst; — en in de derde klasse degenen, die ten minste twaalf jaren, — ter kust van Guinee vijf jaren, — aldaar hebben doorgebracht, en die kunnen aantoonen dat een verlof, om dringende familiebelangen voor hen wenschelijk is.

De ongesteldheid van vrouw of kinderen kan alleen worden aangevoerd door de personen in de tweede en derde klasse begrepen.

Art. 4. Aan Ambtenaren en Officieren, aan wie, ter zake van ziekte, een verlof wordt toegestaan, en die mitidien tot de eerste klasse behooren, worden de verzoeken te verlenen, toegewezen op de bij dit besluit behorende tarieven.

Aan de personen in de tweede klasse gerangschikt, wordt tien ten honderd, en aan die van de derde klasse vijf en twintig ten honderd mitidien toegelaten.

Voor zover de met verlof geene ongewild is, ondergaan deze traktementen eene verdere vermindering van tien ten honderd.

Art. 5. De verloven worden voor niet langer dan één jaar, de uit- en thuis reize daaronder begrepen, verleend.

Aan personen tot de eerste klasse behoorende, wordt door Onzen Minister van Koloniën, deswege termen stude, eene verlenging toegestaan, met behoud van het hun toegewezen verlofsakement. Aan die in de tweede en derde klasse gerangschikt, wordt geene verlenging van verlof verleend, anders dan met uitdien van het verlofsakement.

Art. 6. Buiten de bepalingen bij Art. 7 komen de in deze bedoelde verloven niet ten laste van 's lands kas, en worden de betrekkingen der verlofgangers door ter plaatse aanwezige Ambtenaren, op den voet door den betrokken gezagvoerende landvoogd te bepalen, uitsluitend waargenomen.

De bedoelde landvoogden zijn bevoegd de aanvragen om verlof van personen, in de tweede en derde klasse gerangschikt, te wijzen, wanneer de inwilliging van deszelve noodig strikt ten nadele van 's lands dienst.

Art. 7. Voor de personen, die met verlof gaan, op den voet van Onze tegenwoordig besluit bepaald, wordt, des verkiezen, de overtoel (leuning) op eenen particulieren bodem, voor rekening van den lande, zoowel voor hen zelve, als voor hunne vrouwen en kinderen; — zij alz gebouwen zelve in hunne verblijf te voorzien, en om de terugreis naar hunne woonplaats te doen op eigene kosten, met uitzondering van de Officieren bonden den rang van Majoor, en van de Burgerlijke Ambtenaren, wier laatste activiteits-traktement minder den 3000 'jaars bedroeg, welke, van verlof terugkeerende, deszelfde tegemoetkomsting zullen genieten als op de reis naar Europa.

Onze Minister van Koloniën is met de uitvoering dezes belast, waarvan afschrift af worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, 13 Junij 1856.

(Get)

WILLEM.

(Get)

De Minister van Koloniën, P. MIJER.

(Get)

Accordeert met deszelfs origineel, De fong. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën, (Get) G. S. DE VREE, L. S. G.

(Get)

Voor eensluidend afschrift, De fungerende Secretaris-Generaal, G. S. DE VREE, L. S. G.

SCHAAK van verlofsakementen voor civiele Ambtenaren en Officieren van de landmagt in de Nederlandse West-Indische Bezittingen, aan welke verlof wordt verleend tot herstel van gezondheid.

Traktement 's jaars.	Verlofsakement 's jaars.	Traktement 's jaars.	Verlofsakement 's jaars.
f 500	f 400	f 2500	f 1000
a 1000	a 800	a 3000	a 1800
a 1500	a 1200	a 3500	a 2000
a 2000	a 1600	a 4000 en	de 11ft.

daarboven

Voor eensluidend afschrift.

De waarn. Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(Get)

(N°. 8.) RESOLUTIE van den 26sten Augustus 1856, N°. 1050, betreffende de wijziging van eenige bepalingen waaraan de Boeschnegers tot dussere onderwerpen waren.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Het noodig is hierin te vermelden te geven aan de wijziging van eenige bepalingen waaraan de Boeschnegers tot dussere onderwerpen waren, — welke wijziging, in afwachting van de aankomst te Paramaribo van de Overhoofden der Saramaccaner en der Bece en Moesing of Matuarie Boeschnegers, na het Overhoofd der Auncer Boeschnegers reeds is aangekondigd, bij acte de date heden, luidende:

»De General-Majoor titulair, CHARLES PIERRE SCHIMPF, Gouverneur der Kolonie Suriname,

»In overweging genomen hebbende, dat de Boeschnegers zich tot dussere zover het algemeen getrouw gedragen hebben aan de tusschen het Gouvernement en hen gesloten tractaten;

»Willende hun da-waegs des Bestuurs tevredenheid doen blijken, en hen aanspoorlijk, om zich het vertrouwen van het Gouvernement bij voortdurend waardig te maken;

»Gelet op het verhandelde in de vergadering van den Koloniale Raad van den 17den December 1855.

»Heeft, op heden den 26sten en twintigsten Augustus 1856 ten en vijfde, in tegenwoordigheid van den Procureur-Generaal, als belast met het Commandant der Indische Bevolking, voor zover de Indische en Boeschnegeren betreft; — van den Gouvernements-Secretaris en van den Assistent van den Raad-Commissaris der Indische Bevolking,

aan het Overhoofd of den Gramman der Auncer Boeschnegers, genaamd Bijman, en woonachtig in Aunc, te kennen geven:

a. »dat de tot dussere bestaande controle over de Boeschnegers, voor zover het betrefft hetgeen zij zich op, en afvoeren, van heden af zwaardig oeffenen; — lende met dien voortaan noch te Paramaribo zucht op eenige posten, welke zij voortbij voeren, dewaegs eenig onderzoek plaats vinden.

b. »dat de bepaling, volgens welke de Boeschnegers, niet dan met een bepaald gesel, van hunne woonplaatsen mogen afwezen, van heden af wordt toegestaan; zoodat het zulke woonplaatsen vrijstaan, om zoodanig eenige bevestiging van gesel, zich met de overige bevestiging in aansluiting te stellen;

»Nogma, behoudens deze verpligting alleen, om op hunne toegenomen naar de stad, of in het algemeen, bij het verlaten van hunne verblijfplaatsen, bij de Posthouders van persen doen zich te voorzien, en te zij bij hunne aankomst te Paramaribo van den Assistent van den Raad-Commissaris der Indische Bevolking moeten verzoeken, en om van dezen Ambtenaar, bij hun vertrek naar hunne verblijfplaatsen, een pas tot de terugreis te vragen, en dien aan den bij hen gevestigden Posthouder te overhandigen;

»wordende zij echter van alle verpligting om op de Militaire Posten aan te gaan, vrijgesteld;

c. »dat het hun echter ten stelligste verboden blijft, om bij hunne reizen, aansluitend of aspecten van leprausheid, uit hunne verblijfplaatsen zich te voeren; zullende bij ontdekking van de zoodanige, strenge maatregelen daartegen genomen worden.

»En heeft de Gouverneur aan genoemd Overhoofd vervolgens te kennen gegeven:

»dat hij de verwachting voert:

»dat bij die door het Bestuur hen toegedane gunsten, hun ten stelligte zullen streken van des Bestuurs oprechte zucht, om de onderscheiden stammen der Boeschnegers, met vertrouwen en welwillendheid te behandelen, en dit door hen naar waarde zal worden gewaard;

»dat zij zich derhalve niet alleen zullen onthouden van alle zoodanige handelingen, waardoor zij bij door het Bestuur in hen gesteld vertrouwen zouden verbeuren; maar integendeel, door stilte noli-ving van al zwaane verpligtingen, door het in acht nemen van goede trouw, en door zhen voortdurend goed gedrag, bij voortdurend des Bestuurs tevredenheid zich zullen verwerven;

»dat de beste blijken, welke zij kunnen geven van hunne goedindheid, som zich meerdere gunsten van het Gouvernement waardig te maken, en som met andere vrijd bij haren in alle opzigten op gelijken voet te worden gesteld, hierin zullen bestaan, dat zij zich niet alleen van alle voorgeoorloofde handelingen zullen onthouden, maar drunksclap en zwerchrijzen zullen reukwen, niet dan fatsoenlijk gekleed, zoo als het beschuafde menschen bekoemt, zich zullen verzoeken; vrijen toegang tot hun God-dienstig onderdijf van de Christenen-aren zullen verzoeken; en nu zij vrijheid erlangen, om hetgeen zij voortbrengen, vrijelijk of te brengen en te verkoopen, zich meer dan tot dussere op zantige werkzaamheden zullen toelagen, en hetgeen zij winnen, met zwaaneheid en overleg tot nuttige dingen zullen besteden;

»gevoende de Gouverneur hen de verzekering, dat, wanneer zij de sterwachting, die hij van hen bekoemt, niet te leest stellen, zij op de zwaaneheid medelienking des Bestuurs om hunne belangen te bevredigen, zullen mogen rekenen;

»waarna de Gouverneur het genoemd overhoofd uitnodigt, om, namens den Gouverneur, aan zijne o-dgdrachten van het voorgaande kennis te geven, hen tot getrouw vrijwilligheid aan te sporen, en zhen dan door een goed voorbeeld te gaan.

»Waarna het vermaide Overhoofd, nadat hem het voorgaande door den Assistent van den Raad-Commissaris der Indische Bevolking, zals Talk, was overgebracht, plechtig heeft beloofd, zich dien ooreenskomstig te zullen gedragen.

»En zijn hiervan twee concludende afschrijven gemaakt, waarvan zhet een in het Gouvernements-archief blijft bewaard en het andere op zhet voornamde Overhoofd is uitgereikt. — beiden door den Gouverneur, den Gouvernements-Secretaris en het Overhoofd oodertekend aan het hoofd en slot voorzien van 's Gouvernements Zegel; ten stige als boven vermeld.

C. P. SCHIMPF.

(Get.)

(Get.)

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De waarn. Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN EMDEN.

(Get.)

Heeft goedgevonden en verstaan:

Deze in het Gouvernements-Blad te doen opmengen; met te kennisgeving aan alle goede ingezetenen, dat het Bestuur ten volle er op rekent, dat zij gaarne met het Gouvernement er naar zullen willen

(H) Het Overhoofd Bijman heeft voor zijne handtekening een kruismerk gesteld.

streven, om de Boeschnegers vertrouwen in te boezemen; hen te beschermen tegen alle onoorloofde bij-ingen of handelingen, welke hen van overzeer bevolking afgekeerd zouden maken of gekeerd zouden doen blijven als de afzondering, waarin zij tot dussere ge-lid hebben, en aldus zullen willen medewerken tot bevordering van 's Gouvernements bedoelingen met die wettelijke, naar beschaving daarvan alhangt, maar waaraan in de gevolgen ook het belang der overige bevolking nauw verbonden is.

Paramaribo, den 26sten Augustus 1856.

C. P. SCHIMPF.

Tar Ordonnantie van den Gouverneur,
De waarn. Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN EMDEN.

— 200 —

(N°. 9.)

PUBLICATIE van den 30sten Augustus 1856, houdende wijziging van § 1 van Art. 14 van het Reglement op de Scheepvaart en het in- en uitkieren der schepen voor de Kolonie Suriname en de daaraan in verband staande verpligtingen (Publicatie dd. 12 Februarij 1831 G. B. N°. 3).

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat ten gevolge van de toelating binnen deze Kolonie, van de Agens van vreemde Maatschappijen, noodig is eenige wijziging van § 1 van Art. 14 van het Reglement op de Scheepvaart voor de Kolonie Suriname, (Publicatie dd. 12 Februarij 1831, G. B. N°. 3), betreffende het verpligting der Schippers of Gragzouders, om, zoodra het anker gevallen is, ter Gouvernements-Secretarie over te leggen hunne zchrijven of zessassen en verlore zcheep-papieren;

Gelet op de Ministeriële minste, dd. 20 Mei jl., La. N°. 18/132;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel, § 1 van Art. 14 van voornoemd Reglement wordt uitgebreid met de volgende bepaling:

»In stede hiervan kan echter worden afgelegd een verklaring door den te Paramaribo gevestigden en door de legering, eiken General-Gouverneur, »Comand. Vice-Comand of Consularen Agent van den Staat, waarna het schip »op vaartuit behoort, dat de zchrijver, aan de verlore zcheep-papieren aan hem »zijn ingeerd, en dat derhalve aangehouden worden, tot dat een behoor- »lijke acte van uitlijning voortdurend zij.

En zul de op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gepubliceerd.

Paramaribo, den 30sten Augustus 1856.

C. P. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 1sten September 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN EMDEN.

— 200 —

(N°. 10.)

PUBLICATIE van den 30sten Augustus 1856, waarbij afgekondigd wordt 's Konings Besluit van den 1sten Juli 1856, N°. 53, houdende wijzigingen en uitbreidingen van de Reglementen op de behandeling der Slaven.

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: Bij minste van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 3 Juli jl., La. B. N°. 3717, ter uitwijting ontangen hebbende, een afschrift van 's Konings Besluit dd. 1 Juli 1856, N°. 53, houdende wijzigingen en uitbreidingen van de Reglementen op de behandeling der Slaven;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk Besluit, luidende als volgt:

1 Juli 1856, N°. 53.

WIJ WILHEM III, bij de gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, groot Hertog van Luxemburg, enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën van 29 Juni 1856, La. B. N°. 348 Gebeim.

In aanmerking nemende, dat in afwachting en tot voorbereiding eener matchpelijke herziening in de West-Indische koloniën en de bestellingen van het Rijk, het (H) noodig is voorgekomen enige verbetering in de behandeling »het lot der Slaven van de Kolonie Suriname te brengen;

Den Raad van State gehoord, (advies van 29 Mei 1855, N°. 3);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. De 3, 5, 7, 9, 12, 14, 15, 16, 17 en 18 van het Reglement op de behandeling der Slaven in de stad Paramaribo en de bestellingen van het Rijk, het (H) noodig is voorgekomen enige verbetering in de behandeling »het lot der Slaven van de Kolonie Suriname te brengen;

Art. 2. De Gouverneur, nu den Koloniale Raad te hebben gehoord, is bevoegd onder 's Konings mede goedkeuring, het bij Art. 1 van gestelde Tarief, zwaal wat de daarbij bevoelen versterking van voedingsmiddelen als de hievoren in de plaats heeft plaatsing uitte-ingen, te verhoogen.

Art. 3. Ten behoeve der Slaven boven de 8 tot 14 jaren oud, wordt de helft en voor de jongeren een derde van de voor oudere Slaven bepaald of nader in bepalen hoestehaid uitgereikt, lende de Meesters of niet niet gevonden van hunne eigene isaf telde om hunne Slave-kinderen te te leggen.

Art. 4. De meester, die zultig is in het verhoogen van het noodige voedsel aan eenen Slave, wordt gestraft met een geld-boete van (20 tot /200), Wanneer de meester op aanwijzing van den Procureur-Generaal, of in de stad Nieuw Rotterdam van den Landdrost van Nickerie, in gebreke blijft den Slave van het noodige voedsel te voorzien, heeft de versterking van Gouvernements-voedsel plaats, behoudens het verhaal der kosten op hem, die zultig bevonden wordt.

Art. 5. De meester, die zultig is in het versterken der noodige kleedingstukken aan eenen Slave, wordt gestraft met een boete van /10 tot /100, Wanneer de meester op aanwijzing van den Procureur-Generaal of in de stad Nieuw Rotterdam van den Landdrost van Nickerie, in gebreke blijft den Slave van de noodige kleedingstukken te voorzien, heeft de versterking van

Gouvernementswege plaats, behoudens het verhaal der kosten op hem, die nalatig bevonden wordt.

Art. 9. De meester, die niet voor behoorlijke genees- en heilkundige behandeling van eenen Slaaf zorg draagt, wordt gestraft met een boete van f 25 tot f 200, onverminderd de vervolging wegens misdrijf, bijaldien de dood des Slaafs door gebrek aan zorg moet zijn veroorzaakt.

De Procureur-Generaal en in de stad Nieuw Rotterdam de Landdrost van Nickérie, zijn bevoegd den Slaaf, wiens verzorging wordt verwaarloosd, naar een hospitaal of een ander daartoe geschikt plaats te doen overbrengen. De kosten der verpleging worden op de nalatigen verhaald.

Art. 12. Aan bejaarden, zwakken en kinderen beneden de 10 jaren, wordt slechts zulk arbeid opgelegd, als berekend is voor hunne krachten.

Van vrouwen wordt, of telkens ingaan van de vijfde maand harer zwangerschap, niet dat ligte arbeid gevorderd.

Na hare bevalling zijn zij tot aan hare berestelling van allen arbeid vrij. Wanneer het kind in leven is, worden zij gedurende den zoogtijd van zwaren arbeid ontslagen.

Aan de moeder wordt voorts de noodige tijd gelaten om voor haar kind te zorgen.

De overtredding daar bepalende wordt gestraft met een boete van f 25 tot f 200.

Art. 14. De straffen, welke op schriftelijke aanvraag der Eigenaren of huise vertegenwoordigers, met opgave der reden van bestraffing, door de Ambtenaren van Politie op het pikt van Justitie of in de stad Nieuw Rotterdam op de daartoe door den Landdrost van Nickérie aan te wijzen plaats, tegen eenen Slaaf kunnen worden toegepast, zijn:

- a. opsluiting gedurende drie dagen na drie nachten met of zonder boeien:
 - slagen met de gewone zweep;
 - voor mannen vijftien;
 - voor vrouwen boven 10 jaren, en
 - voor jongens tusschen 14 en 16 jaren oud, tien.
- Art. 15. De straf van slagen wordt in geen geval aan zwangere alsmede aan zoogende vrouwen opgelegd.

Wanneer de staat van zwangerschap door de Slavin bewoerd of door den Ambtenaar van Politie bevestigd wordt, wanneer de Slaaf beweerd jonger te zijn dan door den meester wordt opgegeven, wanneer de bevoegdheid van dezen bevestigd wordt, en telkens wanneer de lichamelijke toestand des Slaafs eenig nadeelig gevolg van de te ondergaan straf doet vrezen, of de reden voor bestraffing hem onvoldoende voorkomt, wordt daartoe niet overgegaan dan op moging van den Procureur-Generaal, en in de stad Nieuw Rotterdam van den Landdrost van Nickérie, na raadpleging, des noodig, van eenen Gerechtshere.

Art. 16. Overtredding der bepaling van Art. 13 wordt met feitelijk geweld gelijk gesteld, en voor sover daaraan bij de Publicatie van 16 Maart 1830, Gouvernements-Blad No. 2, grove hoogere straf bedreigd is, gestraft met een boete van f 20 tot f 200 met of zonder gevangenzetting van 3 tot 14 dagen.

Op gelijk wijze wordt gestraft wie, zonder daartoe bevoegd te zijn, den Slaaf op het pikt der Justitie of daartoe in de stad Nieuw Rotterdam aangewezen plaats ter bestraffing heeft aangevoerd, alsmede hij, die ten nadele van den Slaaf, bij de vordering tot straf soodanige opgaven gevraagd of verwezen heeft, als welke op den aard en de zwaarte der straf van invloed zijn konden.

Art. 17. De Procureur-Generaal en in de stad Nieuw Rotterdam, de Landdrost van Nickérie, zijn bevoegd op schriftelijke aanvraag des meesters, om na behoort ingesigeld onderzoek ontrant het aan den Slaaf ten laste gelegde vergriep, deuren de volgende straffen op te leggen:

- a. opsluiting in een daartoe bestemde gevangenis voor den tijd van acht dagen op rijst en sout, met geheele ontbood van versnapering of toepijp, of met aansluiting daarvan aan den anderen dag, voor den tijd van twee maanden;
- b. dwangarbeid in boeien op eene Plantage voor den tijd van drie maanden, of op een der lands etablissementen voor den tijd van zes maanden;
- c. slagen met de gewone zweep:
 - voor mannen ten hoogste vijftien;
 - voor vrouwen boven 10 jaren, en
 - voor jongens tot schied 14 en 16 jaren oud, ten hoogste tien.

Van de op het pikt van Justitie en de stad Nieuw Rotterdam plaats gehad hebbende bestraffingen, alsmede van die, welke door den Landdrost van Nickérie bevolen zijn, wordt maandelijks kennis gegeven aan den Procureur-Generaal.

De Procureur-Generaal is gehouden de dwarsen bij hem inkomende staten, alsmede een opgave van de door hem, ingevolge dit Artikel, opgelegde straffen, driemaandelijks mede te deelen aan den Gouverneur.

Art. 18. De Regter is in geval van grove misbedeling bevoegd, naar gelang van omstandigheden, den verkoop van den beledigden Slaaf te bevelen, wanneer het de Eigenaar is, die zich daaraan schuldig heeft gemaakt, en het beheer over Slaven te onttrekken aan de Gezagvoerders of huurders, die zodanige misbedeling moeten betrekken hebben.

Art. 2. De Artikelen 3, 9, 13 § 1, 16, 17 § 1 en 2, 22, 27, 28, 30, 33, 35, 36, 37, 38 van het Reglement op het onderhoud, den arbeid, de huisvesting en de tucht der Slaven op de Plantages en Gronden, in de Kolonie Suriname, vastgesteld bij Ons besluit van 6 Februarij 1851, No. 67, worden in volgevoerd geacht, ingevolge, a. dat zij voortaan aldus luiden: Art. 3. Aan iederen Slaaf worden 8 tot 14 jaren oud, wordt behalve de hem in het voorgaande Artikel toegekende bevoegdheid melasse, de helft en aan jongeren een derde gedeelte der in Art. 1 vermeldde hoeveelheden levensmiddelen uitgereikt.

De uittrekking aan en het beheer van lastigenoeden kan, indien de Gezagvoerder zulk eenig onrecht, in verontschuldiging van het voor iedere week of maand bepaalde, in twee maanden schade geschieden.

De Gouverneur, en den Kolonialen Sluis te hebben behoort, is bevoegd onder 's Konings nadere goedkeuring, de bij dit Art. en Art. 1 bevolene verstraffingen te veranderen.

Art. 9. De Gezagvoerders die eenen Slaaf de levensmiddelen onthouden, waarop hij aanspraak heeft, of die in de verontschuldiging van het voor iedere week of maand bepaalde, in twee maanden schade geschieden.

Art. 13 § 1. De arbeid op de Plantages en Gronden wordt gesteld, zoodat hier beneden is aangewezen, onder uitdrukkelijke bepaling, dat aan de Slaven, die des nachts zijn werkzaam geweest, den daarop volgenden ochtend zoo vele uren rust zullen worden toegestaan, als in den afgelepen nacht hebben verloren.

Art. 16. Aan bejaarden, zwakken en kinderen beneden de 10 jaren, wordt slechts zulk arbeid opgelegd als berekend is voor hunne krachten.

Art. 17 § 1. 2. Van vrouwen wordt, of telkens ingaan van de vijfde maand harer zwangerschap niet dat ligte arbeid gevorderd.

Na hare bevalling zijn zij tot aan hare berestelling van allen arbeid vrij. Wanneer het kind in leven is, worden zij gedurende den zoogtijd van zwaren arbeid ontslagen.

Art. 22. Gezagvoerders, die in strijd met de bepalingen van de Art. 13—21 van een of meer Slaven meer of zwaardere arbeid vorderen, dan waartoe zij verplicht of bevestigd zijn, worden gestraft met een boete van f 25 tot f 100. In geen geval kan het bevel van Eigenaren of Administrateurs tot verontschuldiging straffen van hem, die in strijd met de Art. 13—21 hebben gehandeld.

Eigenaren of Administrateurs, welke een met die bepaling strijdig bevel geven, verbeuren een boete van f 50 tot f 200.

Art. 27. Eigenaren, Administrateurs en Gezagvoerders zijn ieder voor sover het aangaat, gehouden voor de behoorlijke Genees- en Heilkundige behandeling der Slaven te zorgen, en bij voortdurend het aanleggen van ziekenhuizen als anderszins daartoe geschikt maatregelen te nemen.

De Schieding of verzet in dien opzichte wordt gestraft met een boete van f 100 tot f 200, — onverminderd de vervolging wegens misdrijf, bijaldien de dood van eenen Slaaf door gebrek aan zorg moet zijn veroorzaakt.

De Procureur-Generaal en in de Districten Nickérie en Coronie, de Landdrost aldaar, zijn bevoegd den Slaaf, wiens verzorging wordt verwaarloosd, naar een Hospitaal of een andere daartoe geschikt plaats te doen overbrengen.

De kosten der verpleging worden op den nalatigen verhaald.

Art. 28. De straffen, welke de Gezagvoerders op Plantages en Gronden mogen opleggen, zijn de volgende:

- a. Ontboodding van sterken drank of melasse ten hoogste voor 14 achtervolgende dagen;
- b. Opsluiting gedurende 14 dagen, alleen des nachts of gedurende den dag en nacht;
- c. Het aanleggen van eenen ligte kettlingboei gedurende 14 dagen des dags, of gedurende den dag en nacht.
- d. Slagen met de gewone zweep:
 - Voor mannen ten hoogste vijftien;
 - Voor vrouwen boven 16 jaren, en
 - Voor jongens tusschen 14 en 16 jaren oud, ten hoogste tien.

Aan jongens beneden 14 jaren oud en aan vrouwen beneden den leeftijd van 16 jaren, mogen geen slagen worden toegepast, evenmin aan zwangere, alsmede aan zoogende vrouwen. — Zwangere vrouwen zijn bovendien van de straffen van de Art. 28 geheel ontslagen.

De straf van slaagen kan niet, in vereniging met die onder b en c vermeld, worden toegepast.

Klagen over de bij dit Art. vermelde straffen worden, alvorens deze straffen worden ten uitvoer gelegd, door de Gezagvoerders aan de bevoegdheid der Eigenaren of Administrateurs overworpen.

Het bevel tot het Gezagvoerders overgeleiden, om zulk noodzakelijk onderzoek, den weerspannige preventie te doen opleiden.

Art. 29. De straffen, welke Eigenaren of Administrateurs verzoeken op te leggen, zijn:

- a. Verwijdering of verbaning naar eenige andere Plantage of Grond, voor niet langer dan zes maanden;
 - b. Heestering van het dubbele der straffen in het vorige Art. vermeld.
- Administrateurs mogen echter op de Plantage of Grond welk zij zelf bewonen, of waarop zij tevens de functies van Gezagvoerder waarmaken, het maximum der straffen aan Gezagvoerders veroorloofd, niet overschrijden.
- Art. 30. De Procureur-Generaal en in de Districten Nickérie en Coronie de Landdrost aldaar, zijn bevoegd op schriftelijke aanvraag der Gezagvoerders, Eigenaren of Administrateurs, en na behoort ingesigeld onderzoek ontrant het aan den Slaaf ten laste gelegde vergriep, deuren de volgende straffen op te leggen:
- a. Opsluiting in een daartoe bestemde gevangenis voor den tijd van acht dagen, op rijst en sout, met geheele ontboodding van versnapering of toepijp, of met aansluiting daarvan aan den anderen dag voor den tijd van twee maanden;
 - b. Dwangarbeid in boeien op eene Plantage voor den tijd van drie maanden, of op een der Lands Etablissementen voor den tijd van zes maanden.
 - c. Slagen met de gewone zweep:
 - Voor mannen ten hoogste vijftien;
 - Voor vrouwen boven 16 jaren, en
 - Voor jongens tusschen 14 en 16 jaren oud, ten hoogste tien.

Van de door de Landdrost van Nickérie en Coronie opgelegde straffen, wordt maandelijks door hen kennis gegeven aan den Procureur-Generaal.

De Procureur-Generaal is gehouden de dwarsen bij hem inkomende staten, alsmede een opgave van de door hem, ingevolge dit Art. opgelegde straffen, driemaandelijks mede te deelen aan den Gouverneur.

Art. 33. Slaven, die zich op eene Plantage bevinden, onder in het geval bij het vorig Art. voorzien, te verkopen, en sonder dat zij voor den tijd van hun verblijf uitdrukkelijk door of van wege hunne Meesters zijn gesteld onder het bewind van den aldaar aanwezigen Gezagvoerder, mogen niet door den Regter, maar al door de Eigenaren of Administrateurs der Plantage worden gestraft.

Het staat echter den Gezagvoerder, alsmede de gemelde Eigenaren en Administrateurs vrij, een noodigen Slaaf, bij wangedrag of overtreding, voorloopig op te sluiten, onder verplichting hem binnen acht dagen aan het bevoegde gezag af te leveren.

De Gezagvoerders leggen jaarlijks een Register aan, van de aan Slaven der onder hun beheer staande Plantage opgelegde straffen.

Dit Register wordt achtertenvolgende in daartoe uitgetrokken kommen aan:

- a. den dag der week en der maand waarop de bestraffing heeft plaats gehad;
- b. den naam,
- c. het geslacht,
- d. den oorsprong,
- e. het beroep,
- f. den aard der overtreding;
- g. de daerop opgelegde straf;
- h. den persoon die haar heeft opgelegd.

Op elken eerste dag der maand wordt daarvan een voor echt door den Gezagvoerder geverd uittrek, houdende volledig afschrift van hetzelve gedurende de volgende maand in het Register is aangeheerd, den Procureur-Generaal toezenden.

De Regter, de Procureur-Generaal en de Landdrost van Nickérie en Coronie zijn bevoegd, de overlegging van het oorspronkelijk Register te vorderen, zoo dikwils zij zulk noodig oordeelen.

In het geval van het oorspronkelijk Register, wordt telkens door de aanlegging van een tijdelijk Register, hetwelk in dezelfde vorm wordt ingeregist, voorzien.

Eike onverschuldigheid in het Register of in de maandelijksche uittrekken, wordt gestraft met een boete, f 10 niet te boven gaande.

Vertragting in de opending van het uittrek, wordt gestraft met een boete van f 40 tot f 200.

Wie gedurende drie achtertenvolgende maanden nalatig is in de indiening

van het aittrekkel, of de overlegging van het oorspronkelijk Register weigert, wordt bovendien ongeschikt verklaard langer het bekeer over Slaven te voeren.

Hetzelfde heeft plaats, wanneer de Gouverneur hetzij bij de aanmelding van het oorspronkelijk Register, hetzij bij de indiening van het daaraan gemakke aittrekkel, van valsheid overtuigd wordt.

Art. 36. Overtreding der bepalingen van de Artikelen 28, 29, 31, 33, wordt met feitelijk geweld geëld en voor sover daartegen bij de Publicatie van 16 Maart 1856, Gouvernements-Blad No. 2, geen hoogerstraf bedroeg is, gestraft met eene boete van f30 tot f500, met of zonder gevangenzetting van zes dagen tot eene maand.

Art. 37. Het straf van Slaven door anderen dan die daartoe bevoegd zijn of met andere werktuigen dan bij dit Reglement zijn toegestaan, wordt op dezelfde voet als vermeld is in Art. 36, gestraft.

Art. 38. De Regter is in geval van geene misdaad tegen bevoegdheid, naar gelang van omstandigheden, den verkoop van drie bevoegden Slaf te bevelen, wanneer het de Eigenaar is, die zich daaraan schuldig heeft gemaakt; en het bekeer over Slaven te ontneemen aan de Gezagsvoeren of Houders die zoodanige mishandeling bedreven hebben.

Art. 39. De Slaf, die buiten het geval van misdrijf, op aanklagt van zijn Meester, door den Procureur-Generaal of in de Districten Nickerie en Coronie door de Landtrotsen aldaar tot opsluiting of dwangarbeid is veroordeeld, wordt, op verlaagen sijn Meesters, daartoe terstond ontlaaten.

Art. 40. Zij, die bekeer voeren over Slaven, zijn verplicht om Leeraars, Geestelijken of Zendingen tot uitoefening van hun dienstwerk onder de Slaven toe te laten, en om de kinderen bonden de 14 jaren in de gelegenheid te stellen tot erlangen van godsdienstig en ander onderwijs, te Paramaribo, of in Nieuw Rotterdam in de inrigtingen, welke van Gouvernementswege daartoe, buiten bewaar der Meesters, worden aangewezen en op de Plantage en Gronden op zoodanige scholen als daartoe sijn of nader zullen worden opgericht.

Zij, die het een of ander weigeren of tegenstaan of die den Slaf beletten in de vrije uien godsdienstig of ander onderwijs te erlangen, worden gestraft met eene boete van f30 tot f300.

De Gouverneur zorgt, dat jaarlijks door de beheerders van Slaven verslag gedaan wordt van het onderwijs onder de aan hun gezag onderworpen Slaven.

Art. 5. De Ambtenaren van Politie en van het Openbaar Ministerie hebben groot aandel in de ter sake van tegen Slaven gepleegde misdrijven of overtredingen verbeurde boeten.

Eenwijn gemeten sijn enige belooning of geldelijk voordeel van de aan Slaven opgelegde straffen.

Hetgeen uit eenen of anderen boete verschuldigd is, wordt gestort in 't Landkass.

Art. 6. Met de handhaving der in het belang der Slaven vastgestelde verordeningen is, onder de bevelen van den Gouverneur, inzonderheid belast de Procureur-Generaal, wien tot dat einde, onder Onze naide goedkeuring, soorle Ambtenaren, en onder zoodanigen titel, worden toegevoegd, als blyken noodig te sijn.

Art. 7. De Landtrotsen zijn verplicht de bevelen van den Procureur-Generaal stiptelijk op te volgen.

In de Districten, waar zoodanige Ambtenaren nog niet aanwezig sijn, kunnen sijn door den Gouverneur, onder Onze naide goedkeuring, op de voor de Landtrotsen van Nickerie en Coronie aangewezen bevoegden worden aangesteld.

De Gouverneur stelt onder hetzelfde voorbehold de instructie der Ambtenaren vast, of brengt in de reeds buitende instructie de veranderingen, die hem tot betere handhaving dezer verordening en tot behoud van rust en orde noodig sijn.

Art. 8. Deze verordening treft in werking op drie derzigen dat, naft sijn in het Officiële Nieuwsblad en io het Gouvernements-Blad van Suriname is afgekondigd.

Art. 9. Allen op dit nogblyk verbindende verordeningen, voor zover sijn met de boven vastgestelde bepalingen niet in strijd sijn, worden uitdrukkelijk gehandhaafd.

Waar bij de verordeningen sprake is van aan Slaven toe te brengen afgewen, worden deze alzoo opgesteld:

Aan mannen tot een getal hoogstens veertig;
Aan vrouwen boven de 16 jaren; en
Aan jongens tuschen 14 en 16 jaren oud, tot een getal van hoogstens twintig.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezer, waarvan afschrift al worden gezonden aan den Raad van State.

Het Lee, den 1sten Julij 1856.

(Get.) WILLIAM,
De Minister van Koloniën,
(Get.) P. MEER.

Accordeert met dezelfs Origineel,
De fd. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(Get.) G. DE VERR I. S. G.

Voor eeraalvond afschrift,
De fd. Secretaris-Generaal,
(Get.) G. DE VERR I. S. G.

Art. 2. Met den dag, waarop het vermeld Koninklijk Besluit in werking treedt, is te trekken de Publicatie dd. 3/14 Junij 1851, (G. B. No. 5).

Art. 3. Te bepalen, dat alle Plantage en Gronden voorzien zullen sijn van een exemplaar van dit Gouvernements-Blad, op verbeurde, zoo dikwils het bij visitatie niet wordt verzuim, van eene boete van tien Gulden, verhaalbaar op den Beheerder of Eigenaar.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en io het Gouvernements-Blad geeneerd.

Paramaribo, den 30sten Augustus 1856.

G. P. SCHIMFF.
Gepubliceerd den 15den September 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De waarn. Gouvernements-Secretaris, De waarn. Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN ENDEB. R. A. VAN ENDEB.

—000—

(N°. 11.) PUBLICATIE van den 25sten October 1856, houdende aanwijzing van het bevoegde gezag, voor hetwelk scheepverklaringen worden afgelegd en bevestigd.

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.
Allen, die dese zullen sien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: In overweging hebbende gemeten, dat het noodig is aan te wijzen, welk

in dese Kolonie voortaan het bevoegde gezag zal sijn, bedoeld bij Art. 380, alinea 3, van het Nederlandsch Wetboek van Koophandel;

Over Koloniën Raad gehoord;

Heft geoordeeld en verstaan, te bepalen, als volgt:

Art. 1. Het bevoegde gezag in Suriname, bedoeld bij Art. 380, alinea 3, van het Nederlandsch Wetboek van Koophandel, is voortaan:

te Paramaribo, de President van het Collegie van Kleine Zaken, bijgestaan door den Griffier;

in het district Nickerie, de Landdrost, bijgestaan door den Landschrijver aldaar.

Art. 2. Voor hetzelfde gezag geschiedt de aflegging en bevestiging van alle verklaringen van Schippers, Scheep-Officiëren en Scheepgeestelien, volgens het alhier heerschende regt vereischt.

Art. 3. De Griffier van het Collegie van Kleine Zaken en in het district Nickerie de Landschrijver aldaar, gemeten voor huns emolumenten ten deure:

voor het stellen van een exhibitum op een dagregister of journal, f 1.00,
voor het vervaardigen der verklaringen, niet meer dan vier blad-
vrij groot » 6.00,
voor elke bladzijde meer » 0.75,
voor de bevestiging » 1.50,
door meer dan een persoon bevestigd wordende, voor elken persoon
meer » 0.75,
voor de afschriften, elke bladzijde » 0.60.

Elke bladzijde van 24 regels en 12 lettergrepen.

Gedrukte van bladzijden of regels worden voor gehele gerekend.

De aflegging der gebruikelijke wijze worden afgekondigd en io het Gouvernements-Blad geeneerd.

Paramaribo, den 25sten October 1856.

C. P. SCHIMFF.
Gepubliceerd den 25sten October 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris, De Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN ENDEB. R. A. VAN ENDEB.

—000—

(N°. 12.) PUBLICATIE van den 25sten October 1856, betreffende de schouwingen der Landt-Communicatie in de Districten.

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.
Allen, die dese zullen sien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging gemeten hebbende, dat het raadzaam is voortte komen, den twijfel te doen opheffen of de bepalingen van Art. 57 van het Reglement op de verdeling der Kolonie Suriname in Districten en ter verzekering der publieke rust en veiligheid in deserle (Publicatie dd. 1/2 Maart 1812 G. B. No. 3), van toepassing sijn op bevonden defecten in de Landt-Communicatie, bij arwoningen welke, ingevolge de aflooping van Art. 46 van hetzelfde Reglement, op andere tijden dan in de maanden Maart en September plaats vinden;

Den Koloniën Raad gehoord;

Heft geoordeeld en verstaan, te bepalen:

Enig Artikel. De bepalingen van Art. 57 van het Reglement op de verdeling der Kolonie Suriname in Districten en ter verzekering der publieke rust en veiligheid in deserle, (Publicatie dd. 1/2 Maart 1812 G. B. No. 3) sijn van toepassing, niet alleen op de schouwingen in de maanden Maart en September vastgesteld, maar op alle andere algemeene of bijzondere schouwingen, welke tuschen drie, ingevolge Art. 46 van hetzelfde Reglement, 14 dagen na daarvan gedane Advertentie of herinnering van den Burger-Inspectien, zullen plaats vinden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en io het Gouvernements-Blad geeneerd.

Paramaribo, den 25sten October 1856.

C. P. SCHIMFF.
Gepubliceerd den 25sten October 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris, De Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN ENDEB. R. A. VAN ENDEB.

—000—

(N°. 13.) PUBLICATIE van den 9den December 1856, houdende vaststelling van eenige voorzieningen, ter verzekering van eenen tijdige inderling van Statistische Tabellen of van andere opgaven, welke het Bestuur in het algemeen belang noodig acht.

In naam des Konings.

De General-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.
Allen, die dese zullen sien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging gemeten hebbende, dat het volstrekt noodig is, voorzieningen te maken, ter verzekering van eenen tijdige inderling aan het Bestuur, van de Statistische Tabellen, of andere opgaven, welke het in het algemeen belang, noodig acht;

Den Koloniën Raad gehoord;

Heft geoordeeld en verstaan, te bepalen.

Art. 1. De Publicatie dd. 17 Januarij 1818, (G. B. No. 1), wordt ingetrokken.

Art. 2. De Statistische Tabellen, wegens de Plantage en Gronden, jaarlijks door Eigenaren of Beheerders in te stellen, worden voortaan, zoodaenig ingeënt, als het Bestuur noodig acht.

Art. 3. Deze Tabellen worden uiterlijk in de maand December van elk jaar aan de Eigenaren of Beheerders toegezonden.

Art. 4. De Eigenaren of Beheerders, voor zoo ver sijn niet in de Districten Nickerie en Coronie sijn gevestigd, en welke geen domicilium te Paramaribo hebben, sijn verplicht de Tabellen van de Gouvernements-Secretaris te doen afhalen.

Art. 5. Eenwijn sijn alle overige Eigenaren of Beheerders, welke de Tabellen vóór uiterlijk den lasten December niet hebben ontvangen, verplicht die te doen afhalen, en wel de belanghebbenden in het oude gedeelte der Kolonie, van de Gouvernements-Secretaris, en die in de Districten Nickerie en Coronie van de Landtrotsen aldaar.

Art. 6. De Tabellen moeten door de Eigenaren of Beheerders behoorlijk ingevuld en onbetrekkend, vóór den 15den Maart ingediend worden, en wel voor sover betreft het oude gedeelte der Kolonie, ter Gouvernements-Secretaris en voor sover betreft de Districten Nickerie en Coronie, bij de Landtrotsen aldaar.

De belanghebbenden sijn gerechtigd voor de indiening bewijs te vergen.

Art. 7. Voor sover Houtgronden, aan meer dan een Eigenaar toebehoorende, onder verschillend beheer staan, is ieder Eigenaar of Beheerder verplicht tot indiening eener Tabel voor sijn aandel.

De bevolking van zoogenaamd Grond moet echter op elke Tabel voor het geheel worden vermeld.

Art. 8. Nalstigheid in de behoorlijke invulling of onderteekening wordt gestraft, voor elke Tabel, met eene geldboete van vijf tot vijf en twintig Gulden.

Art. 9. Nalstigheid in de tijdige indiening wordt gestraft, voor elke Tabel, met eene geldboete van tien Gulden voor elke week verzuim gedurende de eerste drie weken; van twintig Gulden voor elke week verzuim gedurende de volgende drie weken en van dertig Gulden voor elke week langer verzuim.

Art. 10. De Plantsoenen of Gronden zijn mede aanspreeklijk voor de boeten en kweten.

Art. 11. Alle opgaven door het Bestuur verlangd, betreffende kuitgronden, immigranten, den gezondheidstoestand of andere onderwerpen van algemeen belang, moeten door ieder van wien zij gestraagd worden, behoorlijk onderteekend, ingediend worden binnen den tijd en ter plaatse bij de aanvragen te bepalen.

Nalstigheid in de onderteekening wordt gestraft met eene geldboete van tien Gulden.

Nalstigheid in de indiening wordt gestraft met eene geldboete van tien Gulden, voor elke week verzuim, gedurende de eerste drie weken; met twintig Gulden voor elke week verzuim gedurende de volgende drie weken en met dertig Gulden voor elke week langer verzuim.

Groen- en Herkruigen, Vroedmeesters, Apothekers, Vroedvrouwen en Hospitaalhouders, welke langer dan zes weken nalstig blijven, kunnen bovendien gestraft worden met de intrekking van hunne statuten.

De belanghebbenden zijn gerechtigd voor de indiening hunner opgaven bewijs te vergen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gepubliceerd.

Paramaribo, den 9den December 1856.

C. F. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 10den December 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

C. F. SCHIMPF.

R. A. VAN EMDEN.

— 222 —

(N°. 14.) PUBLICATIE van den 15den December 1856, bepaltende de heffing voor den tijd van twee jaren van vijf openen op de belastingen.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen sien of hooren lezeu, SALUT! doet te weten: In overweging hebbende, dat de noodzakelijkheid gebiedt om het kasual inkomsten der vier Suriname en Surinamse ten algemeenen nutte in bevoorlaren staat te brengen en te onderhouden;

dat dien ten gevolge de kosten en lasten daarvan door het algemeen be- hooren te worden getrogen; en dat de daartoe vereischte gelden gedeeltelijk door het heffen van een buitengewone belasting behouden te worden zoudende;

Den Koninkliken Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

Eenig Artikel. Er zullen voor den tyd van twee jaren, om te vangen met 1°. Januarij 1857, op alle belastingen hoore genemid vijf openen gegeven worden, als:

De hoofdgeden,
Het personeel,
Het pastoorzet,
De lastatie op de huurwande van huizen,
Het regt van jaarden,
Het erfrechtregt,
De landtaten of sildergeld,
De bruggen en wergelgelden,
De quota van suikerplantagien en kuitgronden,
De regten op den grond en op de gebouwen te Nieuw Rotterdam,
De inkomende en uitgaande regten,
Het lastgeld der schepen,
Het hark-, los- en steigergeld,
Het zegelregt,
Het veeoudregt,
Het transportregt,
Het successie en overganregten,
De begrafplaatsregten.

Zulende deze verhoging inoverlebaar zijn te gelijk en op deszelfs wijze als voor openende belastingen is bepaald.

En zal dewo op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gepubliceerd.

Goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 6den November 1856, No. 84.

Paramaribo, den 15den December 1856.

C. F. SCHIMPF.

December 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

C. F. SCHIMPF.

R. A. VAN EMDEN.

— 223 —

(N°. 15.) PUBLICATIE van den 10den December 1856, houdende een authentieke interpretatie van Artikel 13 der Publicatie van den 21sten Juni 1847, (G. B. No. 9).

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen sien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat het raadzaam is, door een authentieke interpretatie ree sojuiste opzetting te voorkoemen van Art. 13 der Publicatie van den 21sten Juni 1847, (G. B. No. 9).

Grzien Art. 30 van het Reglement op het beleid der Regering in de Kolonie Suriname, Publicatie dd. 3/4 December 1832, (G. B. No. 13);

Den Koninkliken Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij authentieke uitlegging van Art. 13 van de Publicatie van den 21sten Juni 1847, (G. B. No. 9), ten overvloede te verklaren; dat dit Art. eeniglijk te kennen geeft, dat de roeping der gevallen, waarin het Geregtschap in Suriname als Hof van appel kunnen nemen zal van de vsmiden op Caragun en onderhoorigheden in Burgerlijke Zakke geweten, een onderwerp van latste zoig zal zijn, zonder daardoor, in afwachting van die regeling, intus-

schen aan de regtsmgt van het Geregtschap in hooger beroep, zoodnig zij die bij het afkondigen van hetzelve Publicatie bestond, eenige wijziging of verandering toe te brengen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gepubliceerd.

Paramaribo, den 10 December 1856.

C. F. SCHIMPF.

Gepubliceerd den 17den December 1856. Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De Gouvernements-Secretaris, R. A. VAN EMDEN.

C. F. SCHIMPF.

R. A. VAN EMDEN.

— 224 —

(N°. 16.) PUBLICATIE van den 20sten December 1856, houdende afkondiging van het Koninklijk Besluit van den 19den October 1856, No. 94, waarbij dat van den 14den Augustus 1856, No. 69, houdende bepalingen nopens het blijken dragen van den activiteits-uniform, door Hoofd- en verdere Officieren die de werkelijke dienst met pensioen verlaten, en door Officieren die niet eervol ontslag van de dienst afgegaan en wien het voortdurend dragen van dien uniform door den Koning mogt worden vergund, van toepassing wordt verklaard op de Hoofd- en verdere Officieren van de Landmacht in Oost- en West-Indië, die op een der voorschreene wijzen de dienst verlaten of verlaten hebben.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen sien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: Bij Ministeriele missive van den 14ten November 1856, La. C. No. 47270, ter nitvoering ontvangende hebbende een afschrift van het na te melden Koninklijk Besluit van den 19den October 1856, No. 94;

Heeft goedgevonden en verstaan: Bij deze afkondiging te doen van dat Besluit en van het daarin aangehaalde Koninklijk Besluit van den 14den Augustus 1856, No. 69, luidende zij als volgt:

19 October 1856, No. 94.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën van den 10den October 1856, La. C. en F. No. 28.

Gelet op Ons besluit van den 14den Augustus 1856, No. 69, houdende bepalingen nopens het blijken dragen van den activiteits-uniform, door Hoofd- en verdere Officieren die de werkelijke dienst met pensioen verlaten, en door Officieren die niet eervol ontslag van de dienst afgegaan en wien het voortdurend dragen van dien uniform door Ons mogt worden vergund.

Hebben bevolen en besluten:

1°. Het aangehaalde besluit van toepassing te verklaren op de Hoofd- en verdere Officieren van Onzen landmacht in Oost- en West-Indië, die op een der voorschreene wijzen de dienst verlaten of verlaten hebben.

2°. vast te stellen, met wijziging in zoo verre van 's in dat besluit voorkomende onder punt 1, dat bij die toepassing de volgende bepaling zal in acht genomen worden, te weten:

Bij het dragen der uniformen voor 'schoonheidszucht tot onderscheiding der rangen in kleine eenen, worden voor de Hoofd-Officieren die in activiteit gedragen wissende uniformen dragen, en die in activiteit met pensioen verlaten, en voor de verdere Officieren die blazuren en reeds 21° aansenen door witte zijden, terwijl de laatste dragende worden alin werkelijke dienst.

3°. Te bepalen, dat alle reeds gepensioneerde Hoofd- en verdere Officieren, behoud hebbende tot de Landmacht in Oost- of West-Indië, en de eervol ontslagene van de Landmacht, voor zoverre de laatste behouden in deze betrekking zijn, zal zullen hebben te gedragen naar de voorschreene bepalingen van Ons tegenwoordig als van Onsin daarin aangehaald Besluit, onverschillig of hun reeds vroeger het dragen van den activiteits-uniform, of dan niet, is vergund of geweigerd geworden.

Onsin Minister van Koloniën is belast met de nitvoering dezes, waerom tot koninklijke een afschrift zal gezonden worden aan Onsin Minister van Oorlog.

Het Laa, den 19den October 1856.

(Get.)

WILLEM.

(Get.)

De Minister van Koloniën,

(Get.)

P. MIER.

Accordert met deszelfs Originalen,

De 1°. Secretaris Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

L. W. C. RECHTER.

14 Augustus 1856, No. 69.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

In aanmerking nemende dat de Hoofd- en verdere Officieren, die de werkelijke dienst met pensioen verlaten, om in den regel, hoogen prijs op stellen, de activiteits-uniform te mogen blijven dragen;

En wissende, aan dien wensch te gemoet komende, tevens mer en meer, den band bereyng-n, die tusschen de gepensioneerde Officieren en die van het actieve leger, behoort te bestaan;

Op de voordragt van Onzen Minister van Oorlog, van den 7den Augustus 1856, No. 57 B;

Hebben goedgevonden en verstaan, het volgende-n te bepalen, als:

1°. De Hoofd- en verdere Officieren, die de seuve dienst met pensioen verlaten, kunnen voortaan de activiteits-uniform blijven dragen met het wapen of diervast, waerom zij het last hebben behoud, onder de navolgende bepalingen, te weten:

a. dat de tongen der epuletten en de passanten op de schoenlezen van suier menal (silver of goud) zullen zijn, dan door de letelangebhebben in activiteit wordt gedragen, met behoud van het overig gedeelte van de epulet, zoo als 's vroeger was, zulende, door dezelve welke tot onderscheiding der rangen, aansen mer kwad-n dragen, gepensioneerde zijnde do snoeren en het boven-n gedeelte of toevenende peer van den kwast, mede van suier oetnal, silver of goud wezen, dan dat, waaruit het distinctief verder bestat, terwijl de Officieren, voor wie de onderscheid-nge-eleenen der rangen, aan de uniform, in activiteit, in hoofd-deels op den knag en de opslagen, vataan, gepensioneerde zijnde, deszelfde uniform en distinctieve tekenen zullen b-khoud-n;

b. dat de gepensioneerde Officieren, geen sjeep of peromacht zullen dragen, Onsin Adjuncten in buitengewone dienst, daeronder echter niet begrepen;

So. De Officiërs, die met een eervol ontslag de dienst verlaten en aan wie door Ons het voortdurend dragen der uniform moet worden vergund, zullen, te dien aanzien, ingevals onderwerpen zij aan de bepalingen, bij punt 1 hierboven vastgesteld;

So. Alle tot daver bestaande hebbende verordeningen, omtrent de uniform der gepensioneerde Officiërs, met uitzondering van die voor de Generals, worden mis da ingetrokken en buiten effect geset, znlende de Hoofd- en verdere Officiërs, die voor de dagtegenwoordige dezes zijn gepensioneerde, de uniform kunnen blijven dragen, waarvan zij thans sijn voorzien en zulks ook voor diegenen aan wie vroeger door Ons het dragen van de activiteits-uniform vergund is, verlenend.

Onze Minister van Oorlog is belet met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onze Ministers van Marine en van Koloniën, tot informatie.

Het Los, den 14den Augustus 1856.

(Get.) WILLEM.
De Minister van Oorlog.
(Get.) Baron POMMERET VAN DAKENBOY.
Accordeert met deszelfs Origineel.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
(Get.) L'AMOROS I. D.
Voor eenaalidende afschriften.
De Directeur-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(Get.) L. W. C. KRUGERHUIS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïncorporeerd.

Paramaribo, den 20den December 1856

Gepubliceerd den 21sten

December 1856.

Ter Ordonnantie van des Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

R. A. VAN EMDEN.

(N°. 17.) PUBLICATIE van den 24sten December 1856, houdende bepalingen omtrent het vragen van vergunning tot het aanslepen van Stoomboot- of Zeilvaartuig-diensten.

In naam des Konings.

De General-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen sien of hooren lezen, SALDT! doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat het algemeen belang vordert, dat Stoomboot- of Zeilvaartuig-diensten niet worden aangegeld, zonder dat daartoe vergunning van het Bestuur verkregen zij;

Den Koloniale Raad geroepen;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Het is voortaan aan niemand geoorloofd, enig Stoom- of Zeilvaartuig aan te leggen, om daarmee op vooraf bepaalde en afgekondigde tijdstippen of bij wizen van een geregelde dienst, personen, goederen of goederen, van de een plaats naar de andere binnen deze Kolonie te vervoeren, of ook Stoomboeien tot het voortleiden van andere Vaartuigen of van Goederen, te beogen, dan na daartoe des Gouverneurs vergunning te hebben verkregen.

Art. 2. Tot het verkrijgen van de in het vorige Artikel bedoelde vergunning, sollen belanghebbenden zich tot den Gouverneur behooren te verzoeken, onder mededeeling van zoodanige opgaven en bijzondereheden, als strekken tot den oord van de dienst, waartoe vergunning gevraagd wordt, te doen kennen.

Art. 3. De Gouverneur verleen, tennem daartoe vindende, de vergunning, onder zoodanige voorwaarden en bepalingen, als hem noodig en nuttig voorkomen.

Art. 4. Het aanslepen van enig openbaar vervoermiddel van den aard als hierboven omschreven, zonder dat daartoe vergunning is verkregen, misdagert het voortstaan van een dienst waarvoor enige vroeger vergunning vergund mocht zijn ingetrokken, wordt met een boete van Honderd Gulden voor elke overtreding gestraft, en wordt bovendien het voortstaan van zoodanige dienst, door de zorg der politie belet.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïncorporeerd.

Paramaribo, den 24sten December 1856.

G. F. SCHIMPP.

Gepubliceerd den 24sten December 1856.

Ter Ordonnantie van des Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

R. A. VAN EMDEN.

(N°. 18.) PUBLICATIE van den 24sten December 1856, houdende intrekking van de Art. 36 en 37 der Publicatie van den 10den November 1855, (G. B. N. 17), en vaststelling van enige andere bepalingen, ter voorkoming van het verkopen van voor de gezondheid schadelijk vleesch.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen sien of hooren lezen, SALDT! doet te weten: In overweging genomen hebbende, dat het raadzaam is, om de Art. 36 en 37 der Publicatie van den 10den November 1855, (G. B. N. 17), waarbij een driemandsdeligke prijsstelling van het vleesch is voorgeschreven, in te trekken, behoudens het vaststellen van bepalingen in het algemeen belang, ter voorkoming dat schadelijk vleesch verkocht worde;

Den Koloniale Raad geroepen;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Art. 36 en 37 der Publicatie van den 10den November 1855, (G. B. N. 17), worden ingetrokken.

Art. 2. Aan het Hoofd der Politie in deze Kolonie wordt opgedragen, een aanhoudend en streng toezicht te oefenen omtrent de hoedanigheid van het verkocht wordende vleesch.

Buiten Paramaribo en diens buitengewijk, wordt bij daartoe verleggenwoordig door degenen die eldier met de plaatselijke Politie belast zijn.

Art. 3. Het vleesch dat tot voedsel der bevolking dient, moet, voor zoover het ter verkoop bestemd is, van goede en gezonde hoedanigheid zijn.

Art. 4. Behoudens de bij Art. 38 en 39 der voorgere Publicatie van 1855, (G. B. N. 17), aan den Keurmeester van het bestaand opgedragen inspectie en keuringen, sollen de winkels der slagers of van andere vleesch-

slagers van tijd tot tijd, op ongepaste uren, worden beucht, ter ontdekking of eldier versch vleesch voorhanden is, dat schadelijk voor de gezondheid te achten is.

Het vleesch in den winkel van een slager of vleeschlijver gevonden, wordt beschouwd als ter verkoop bestemd.

Art. 5. Het bezoek van de winkels, elwaar versch vleesch verkocht wordt, tot onderzoek naar de hoedanigheid van het vleesch, geschiedt;

te Paramaribo en in diens buitengewijk, door of van wege het Hoofd der Politie;

in de Districten Nickerie en Coronie, door de Landdrosten eldier;

en in de overige gedeelten der Kolonie, door degenen, die met de zorg voor de plaatselijke Politie belast is, wanneer dat door het Hoofd der Politie, of wel, in elke dier plaatsen, door degenen, die daartoe speciaal wordt gemachtigd en betoedigd.

De magtiging, schriftelijk, en de betoediging geschieden, te Paramaribo en diens buitengewijk, door het Hoofd der Politie; in de Districten Nickerie en Coronie door de Landdrost eldier; en in de overige gedeelten der Kolonie door degenen, die met de zorg voor de plaatselijke Politie belast is, en door het Hoofd der Politie speciaal daartoe gerequificeerd wordt.

Bij het bezoek en onderzoek moet steeds tegenwoordig zijn: te Paramaribo en in diens buitengewijk, de Keurmeester van het bestaand, in de Districten Nickerie en Coronie en in de overige gedeelten der Kolonie, degenen, die aldaar met de functie van den Keurmeester van het bestaand is belast, en bij gemis van zoodanig persoon, of ook, wanneer dat door het Hoofd der Politie, noodig wordt geacht, een, overeenkomstig de voorgaande alinea te magtigen Burgerlijk of Militair Geneesheer.

Art. 6. Wanneer bij het bezoek versch vleesch in den winkel gevonden wordt, breukel, door het met onderzoek belaste persoon, nadereij voor de gezondheid van de bevolking, wordt geacht, zal het dodelijk in beslag genomen en in de rivier geworpen worden, en zal een en ander door den proces-verbaal worden opgetekend.

Aan de proces-verbaal wordt gelooft geacht tot een de partijtelijk wegens valschheid.

Art. 7. Elke slager of vleeschlijver, die bevonden wordt versch vleesch in zijn winkel te hebben, hetwelk door de met onderzoek belaste persoon, ongezond wordt geacht, wordt, hoewel de bepalingen van Art. 36 en 37 der Publicatie van 1828, (G. B. N. 17), door hem nagelaten mochten zijn, gestraft voor de eerste maal met een geldboete van vijf en twintig Gulden; bij herhaling der overtreding met het dubbele, en ten derde maal in overtreding vallende, met een geldboete van twee honderd Gulden, intrekking van zijn patent, en bekendmaking van de veroordeling door middel van de dagbladen.

Art. 8. De slager of slager van versch vleesch, die weigert het onderzoek voorgeschreven bij Art. 5, toe te laten, of ook, die zich verzet tegen de labellingneming van het in zijnen winkel voorralig en ongezond geacht vleesch, wordt gestraft met een geldboete van drie honderd Gulden en bij herhaling met verdere straffen, insluiting van zijn patent en bekendmaking van de veroordeling door middel van de dagbladen.

Art. 9. Het redden van straten, aan de huizen der Ingeestenen, of op de markten, van versch vleesch van tamme dieren, wordt verboden.

De overtreders worden gestraft, op wel sijn elden, voor de eerste maal, met een geldboete van tien Gulden, bij herhaling met een geldboete van vijf en twintig Gulden, en ten derde of meerdere maal, met drie tot acht dagen gevangenis;

en Naem, voor de eerste maal, met gevangenis en dwangarbeid, ter plaatse door het Bestuur aan te wijzen, gedurende 24 uren, en bij elke herhaling, met gevangenis en dwangarbeid, ter plaatse door het Bestuur aan te wijzen, gedurende minstens drie en meestens zes dagen.

Indien omtrent bij dat de Slaaf op last van almeester of Houder heelt gebrond, is de Slaaf vrij van straf, en wordt de Meester of Houder ingevolge de derde alinea gestraft.

Art. 10. Door het voorstaande is in geenen deele gedroegerd aan het vergetelste bij de Art. 28, 39, 40 en 41 der meergemelde Wet van het jaar 1825, (G. B. N. 17), welke misdaden in volle kracht en van toepassing blijven.

De in de voorgaande artikelen in werking met en laten Januarij 1857.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements-Blad geïncorporeerd.

Paramaribo, den 24sten December 1856.

G. F. SCHIMPP.

Gepubliceerd den 24sten December 1856.

Ter Ordonnantie van des Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

R. A. VAN EMDEN.

(N°. 19.) PUBLICATIE van den 24sten December 1856, houdende in afschafing van nadere verordeningen, enige voorlopige bepalingen betreffende immigranten.

In naam des Konings.

De General-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen sien of hooren lezen, SALDT! doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat, in afwachting van nadere verordeningen betreffende de Immigratie van arbeiders, en dier regten en pligten, daaromrent, tengevolge van en in overeenstemming met de Gouvernements-Resolutie dd. 27 September 1855, No. 1217, enige voorlopige bepalingen, noodig zijn;

Geliet op de ministerieel missive, dd. 13 November j. l. B. N. 5/276; Den Koloniale Raad geroepen; heeft goedgevonden en verstaan.

In afschafing van nadere verordeningen, voorlopig te bepalen: Art. 1. De arbeiden, welke Immigranten in deze Kolonie aanbrengen, tot den erbij op Plantagies of Groeven, en in het algemeen tot den Landbouw, ten getalle minstens van $\frac{1}{4}$ der hoeveelheid welke huine ruimte gedooft, berekend op $\frac{1}{16}$ ton per hoofd, worden vrijgesteld van de boate, loon, haren, en steigern, en lasten van alle geldelijke lasten op arbeiden.

Deze vrijstelling ligh van kracht tot zes maanden na de beoerijing van voorgaande bepalingen, voor arbeiden welke Immigranten aanvoeren van Madeira, de Canarie, de Kust Verdische en Asiatische Eilanden en van West-Indische of Amerikaanse Koloniën of Beittingen en tot een jaar, voor arbeiden, welke Immigranten aanvoeren uit verdet afgelegen streken.

Art. 2. Het Gouvernment besnoemt, voor zoo ver het daartoe geschikte personen in de Kolonie vied:

a. een of meer tolken tot bijstand van de Immigranten;

b. een of meer ambtenaren tot het certificeeren der kruismerkten onder onederlandsche stukken van Immigranten welke sien leeren en schrijven kunnen; waarmede van toepassing zij de bepalingen van de Publicatie dd. 20/28 Augustus 1828 (G. B. N. 8.)

De bijstand, der tolken en der tot het certificeeren van kruismerken gequalificeerden, kan door de Immigranten in of buiten regten gratis worden verkregen, in alle zaken betreffende huus verhuuring of wat daarmede in verband staat.

Art. 3. De Gouverneur is bevoegd om het huus van Immigranten te ontzeggen aan diegenen, van welke hij oordeelt, geene goede behandeling of geene vervulling van huusne verplichting ten aanzien der Immigranten te kunnen verwachten.

Art. 4. Alle contracten wegens het huus en verhuuren van Immigranten, huusne licentie of andere beweging van afbreking en in het algemeen alle stukken daartoe betreffende, zijn vrij van Zegelregt.

Art. 5. De Immigranten vermogen voor huusne registratiedingen ter sake van hun loon, of ter sake van de ontbinding van hun contract van huus en verhuur, betrijf eischende, hetzij verwerende, te procederen Pro Deo en vrij van regel en leges.

Art. 6. De bepalingen van Art. 2, laatste alinea, van Art. 4 en van Art. 5, zijn alleen toepasselijk op hetgeen betrekking heeft tot overeenkomsten van huus en verhuur, tot arbeid op Plantaadjes of Gronden, en op geene andere overeenkomsten, tenzij die met speciale toestemming van den Gouverneur of van den daartoe door hem aangeworven Ambtenaar zijn aangegaan.

Art. 7. De Immigranten, die zich gedurende den loop der huur, of na het einde daarvan alvorens de Plantaadjes of Gronden, tot den arbeid op dewelken zij zich verhuurd hadden, te hebben verlaten, — schuldig makende aan dieverij tot eene geringe waarde, aan rechtgeer omlering of met sodenren, aan verset met worden of gebaren of aan andere onbetamelijke gedragingen jegens huurders, diers vertegenwoordigers of gezagsvoerders, aan wettelijke beledigingen of geringe feitelijkeheden jegens anderen, aan dreunkeschap, aan luiheid, aan opzettelijk verzuim van werk, aan onwil om bij sichten, op bevel van den gezagsvoerder in het plantaadje-hospitaal of ziekenhulz zich te begeven, of zich te onderwerpen aan gezond- en zindelijkheidsmaatregelen, door den gezagsvoerder bevolen, aan verwijdering van de Plantaadje of grond tot den arbeid op dewelken zij verhuurd zijn, zonder pas van den gezagsvoerder, en in het algemeen, aan plichtverzuim of storing der goede orde, zonder verwerende omstandigheden, kunnen door den gezagsvoerder disciplinair worden gestraft:

- a. met geldboete tot een bedrag van ten hoogste drie Gulden;
- b. met opsluiting in of sonder boeien, ten hoogste voor vier ouden.

Art. 8. Ingeval een huurder van Immigranten, diens vertegenwoordiger of gezagsvoerder van meening is, dat de overtredingen of vergrijpen der Immigranten in het voorgaande Artikel vermeld of bedoeld, of bepalende daarvan, met zwaarder straffen dan in het vorige Artikel uitgedrukt, behooren achtervolgd te worden, zullen de beschuldigen, op aanvraag der huurders, diens vertegenwoordiger of gezagsvoerder, door het Openbaar Ministerie of door zoodanigen anderen Ambtenaar, als door den Gouverneur door middel van het Gouvernements-Advertentie-Blad wordt worden aangeworven, worden geroepen tot den rechter, door wien, na het Openbaar Ministerie te hebben gehoord, de bedoelde overtredingen en vergrijpen, indien daarop bij de wet geene zwaardere straf is gesteld, disciplinair kunnen worden gestraft met gevangenis in of sonder boeien, of met dwangarbeid ter platte door het Bestuur aan te wijzen, ten hoogste gedurende twee achtereenvolgende maanden.

Art. 9. Door de bepalingen van Art. 7 en 8, wordt niet verkort het recht van het Openbaar Ministerie tot het instellen van alle zoodanige acties, als het, ook zonder aanvraag der huurders, diers vertegenwoordigers of gezagsvoerders, nodig mogt oordeelen.

Art. 10. Over de burgerlijke actien in Art. 5 en de overtredingen of vergrijpen in Art. 8 bedoeld, omden, met uitsluiting van hooger beroep: voor zooveel betreft het oude gedeelte der Kolonie, het Kollegie van kleine Zaken;

voor zooveel betreft de Districten *Nickerie* en *Cornirie*, de Regtbanken van Raden Hoofdingelanden aldaar.

Art. 11. De geldboete, door Gezagsvoerders ingevolge Art. 7 op te leggen, kunnen door hen worden kwijtscheldend. Indien dit niet geschiedt, worden deze boeten in de maand na die, waarin zij zijn opgelegd, of wel na de korting daarvan, van het loon door den bekende te goed gemaakt, ter beschikking van het Gouvernement gesteld, in het oude gedeelte der Kolonie bij den Procureur-Generaal, en in de Districten *Nickerie* en *Cornirie* bij de Landdrosten aldaar.

Art. 12. De Gezagsvoerders der Plantaadjes of Gronden, op welke immi-

granten zich in huus bevinden, leggen jaarlijks een Register aan van de aan Immigranten opgelegde straffen.

De Register wijst achtereenvolgend in daartoe uitgetrokken kolommen aan:

- a. de dag der week en der maand waarop de oplegging van de straf heeft plaats gehad,
- b. den naam
- c. het geslacht
- d. den oorden
- e. het beroep
- f. den aard der overtreding,
- g. de daerwaeg opgelegde straf,
- h. den persoon, die haar heeft opgelegd.

Voor den Eften van elke maand, wordt daarvan een door den Gezagsvoerder voor recht gemaakte uittreksel, houdende volledig afschrift van hetgeen gedurende de verlopen maand in het Register is aangeteekend, aan den Procureur-Generaal uitgereikt.

De Regter, de Procureur-Generaal, de Landdrosten van *Nickerie* en *Cornirie* en de Ambtenaren, door den Gouverneur daartoe te magtigen, zijn bevoegd de overlegging van het oorspronkelijk Register te vorderen, zoo dikwijls zij dit noodig oordeelen.

In het gemis van het oorspronkelijk Register wordt telkens door de overlegging van een tijdelijk Register, hetwelk in dezelfde vorm wordt ingevuld, voorzien.

Elke onaanwettigheid in het Register of in de maandelijksche uittreksels, wordt gestraft met eene boete, tien Gulden niet te boven gaande.

Vertraging in de aflevering van het uittreksel, wordt gestraft met eene boete van tien Gulden tot dertig Gulden.

Wie gedurende drie achtereenvolgende maanden nalatig is in de indiening van het uittreksel, of de overlegging van het oorspronkelijke Register weigert, wordt gestraft met eene boete van tien tot honderd Gulden, en kan bovendien ongeacht worden verklaard, langer het beboer over Immigranten te voeren.

De Gezagsvoerder, welke overtuigd wordt van valsheid, betrijf bij de samenstelling van het oorspronkelijk Register, betrijf bij de indiening van het daarvan gemaakte uittreksel, wordt gestraft met eene boete van tien tot honderd Gulden, en kan bovendien ongeacht worden verklaard worden langer het beboer over Immigranten te voeren.

In geval de ongeacht verklaarde enkel Gezagsvoerder is en als zoodanig niet terzaken wordt binnen den tijd, door den Procureur-Generaal te bepalen, — of in geval de ongeacht verklaarde niet alleen Gezagsvoerder, maar tevens Egenaar of Administrateur is, zal, met vernietiging van de huus overeenkomst voor den tijd, dien zij nog te loopen had, door den Gouverneur bevestigd worden, zooda hij, na het hooren der Immigranten, in huus belang en in dat der openbare orde, raadzaam zal achten.

Art. 13. Wanneer Immigranten wegens strafzaken worden veroordeeld, blijven alleen de kosten van huus verkeer en van dat der gevangen van *deelsde* Plantaadje naar den zutel van het bevoegd Regt-Collegie, ten laste van hunne huurders, en blijven alle andere geregtskosten ten laste van de Koloniale Kas, voor zoverre deze die niet van de veroordeelden zeiven kan verhalen.

Art. 14. Alle voorschotten door het Gouvernement tot aanmelding van het huus van Immigranten aan of ten voordele der huurders te doen, worden bij wanbetaling op de vastgestelde tijdstippen, bij perant executie, even als voor Landbelastingen is bepaald, van de zelfschuldigen en diers boegen ingevorderd.

Art. 15. Art. 2 en de volgende zijn ook van toepassing op de Immigranten, welke zich vinden in de Kolonie bevinden, en overeenkomsten van huus en verhuur hebben aangegaan of nader mogten aangaan.

Art. 16. De bepalingen van Art. 7, 8, 11, 12, 15 en van Art. 10 voor zoover daarij over overtredingen wordt gehandeld, zijn niet van toepassing op Immigranten uit Europa, te wier aanzien ander bepalingen zullen worden vastgesteld.

En zal *de* op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnvorderd.

Paramaribo, den Zekten December 1856.

C. F. SCHRIMPFF.
Gepubliceerd den Zekten December 1856. Ter Ordinantie van den Gouverneur.
De Gouvernements-Secretaris
De Gouvernements-Secretaris.
R. A. VAN ENDEP.
R. A. VAN ENDEP.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1856.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N ^o . VAN HET G. B.
	A.	
Ambtenaren in de Nederlandsche W. I. Bezittingen.	Bepalende vaste regelen omtrent hun verzoek om buitenlandsche verloven en verloftraktementen.	7
	B.	
Belastingen.	Bepalende de heffing voor den tijd van twee jaren, van vijf opeenten op dezelve.	14
Besmettelingen.	Verbod aan de Boschnegers om dezen met zich mede te voeren.	8
Boschnegers.	Mogen zonder begrenzing van getal op-, af- en terugvaren, waartoe zij zich echter voorzien moeten van passen der bevoegde Ambtenaren.	"
Idem.	Opheffing der bestaande controle over betgene dat zij met zich af- of overvoeren, zullende deswege geen onderzoek meer behoeven gedaan te worden.	"
Idem.	Mogen geene besmettelingen met zich medevoeren.	"
Idem.	Verdrag ten einde hun tot beschaving te brengen.	"
Burgerlijke Zaken voor het Gerechtshof.	Zie dagvaarding ter verschijning omtrent deselven.	4
	C.	
Collegie van kleine zaken. (Griffier van het)	Bepaald zijne Emolumenten voor de aflegging en beëdiging van scheepsverklaringen en papieren.	11
Idem. (President van het)	Als het bevoegd gezag verklaard voor de aflegging en beëdiging van scheepsverklaringen te Paramaribo.	"
Commissaris van Politie. Provisionele)	Creatie dezer betrekking.	2
Idem.	Kan door den Procureur-Generaal tot de waarneming van het publiek Ministerie worden gemagtigd.	"
Idem.	De uitoefening der functien van Inspecteur van bruggen en wegen is aan hem opgedragen.	"
Consula of Agenten. (Erkende)	Bepaald dat de scheepspapieren van binnenkomende schepen tot na hunne terugreis onder hen zullen verblijven.	9
	D.	
Dagvaardingen ter verschijning voor het Gerechtshof in burgerlijke zaken.	Bepaald dat voortaan zulks zal worden gedaan door den Exploiteur of zijne Substituten.	4
Deurwaarders bij het Gerechtshof.	Wijziging zijner instructie omtrent het doen van dagvaardingen.	4
Divisie Reglement.	Wijziging van het voorgeschrevene bij art. 57, omtrent den tijd van de schonwingen der communicatiën, wegen en bruggen.	12
	E.	
Exploiteur bij het Gerechtshof.	Bepaald dat voortaan door hem gedaan zullen worden de dagvaardingen ter verschijning voor het Gerechtshof in Burgerlijke Zaken.	4
Exploiteur bij het Gerechtshof en zijne substituten.	Wijzigingen hunner instructiën omtrent het doen van dagvaardingen ter verschijning voor het Gerechtshof.	"
	G.	
Gerechtshof.	Bepalingen tot het doen van dagvaardingen, tot het verschijnen voor hetzelfde in Burgerlijke Zaken.	"
Gerechtshof te Suriname.	Bepaald dat hetzelfde voortaan in strafzaken bij arrest uitspraak zal doen.	6
Idem.	Opbeldering van het voorgeschrevene als Hof van Appel voor de Nederl. W. I. Eilanden. (Zie Publicatie 1833, N ^o . 11)	15

ALPHABETISCH REGISTER.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N ^o . VAN HET G. B.
	H.	
Heffing van vijf opeenten op de belastingen. Handeldrijvende.	Zie Belastingen. Moeten gepatenteerd zijn.	14 1
	I.	
Immigranten	Bepalende hunne Regten enz.	19
Idem.	Bepalingen over hunnen aanvoer enz.	"
Inspecteur van bruggen en wegen.	De werkzaamheden dier betrekking verbonden aan die van den provisionelen Commissaris van Politie.	3
	N.	
Nickerie. (Landdrost te)	Als het bevoegd gezag verklaart voor de aflegging en betèdiging van scheepverklaringen aldaar en de emolumenten daarvan geregeld.	11
	O.	
Officieren in de Nederl. W. I. Bezittingen.	Bepalende vaste regelen omtrent hun verzoek om buitenlandsche verloven en verlof-tractementen.	7
Officieren van de schutterijen.	's Konings Besluit, houdende vergunning aan den eervol ontla- gene om den uniform te blijven dragen.	16
	P.	
Patenten. (Regt van) Plantaadje-Statén. (Statistieke)	Nieuwe verordening daarop. Bepalende eene nieuwe inrigting, invulling van tijd en inzending voor dezelve op verbeurte van boeten.	1 13
Procureur-Generaal.	Wijzigingen en vervanging van art. 41 zijner Instructie en toe- voeging van eenen prov. Commissaris van Politie.	3
Politiewezen.	Aan hetzelfde toegevoegd eenen provisionelen Commissaris van Politie.	"
Putten te Paramaribo. (Publieke water-)	Strafbepalingen tegen derzelver verontreiniging.	3
	S.	
Schepen.	Bepaald dat de scheepspapieren voortaan verblijven zullen onder de erkende Consuls of Consulaire Agenten alhier.	9
Idem.	Vrijstelling van baak-, los- en steigergeld, verleend bij den aan- voer van Immigranten.	17
Scheepverklaringen.	Aanwijzing van het bevoegd gezag waarvoor zij moeten afge- legd, betèdigd en de koeten betaald worden.	11
Slaven.	Het Godsdienstig en ander onderwijs moeten hun vergund en aangemoedigd worden.	10
Idem.	Bepalende nadere verstrekkung voor dezelve.	"
Idem. (Eigenaren van regt van beheer.)	Aan den regter de bevoegdheid toegekend den verkoop van eenen slaaf te bevelen, ingeval deze door zijnen meester wordt mis- handeld en den eigenaar te ontzeggen het beheer te bezitten.	"
Idem. (Reglement op de behandeling van)	Wijzigingen van eenige artikelen van hetzelfde en nieuwe bepa- lingen vastgesteld op de behandeling der slaven.	10
Statistieke Plantaadje-Statén.	Bepalende eene nieuwe inrigting, invulling en tijd van inzending voor dezelve op verbeurte van boeten.	13
Stoomvaartuigdienst.	Over de aanlegging derzelve.	17
Substitunt-Exploiteur.	Zie exploitateur bij het Geregtafhof.	4
	T.	
Tabellen. (Statistieke)	Zie statistieke Plantaadje-Statén.	13
	V.	
Verlof en verloftractementen aan ambtenaren en officieren in de Nederl. W. I. Bezittingen.	Over het verleenen derzelve.	7
Vleesch. (Slecht)	Nadere bepaling ter voorkoming van den verkoop van hetzelfde.	18
Vonnissen en strafzaken van het Geregtafhof.	Afschaffing van het hooger beroep daartegen.	6
	W.	
Waterputten. (Publieke te Paramaribo)	Strafbepalingen tegen de verontreiniging derzelve.	3
Wijkmeesters.	Bepalende eene vermeerdering van hun getal in sommige wijken.	5
	Z.	
Zeilvaartuigdiensten.	(Zie Stoomvaartuigdienst).	17

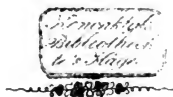
GOVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1857.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1858.

(N°. 1.)

RESOLUTIE van den 9den Januarij 1857
No. 28, houdende bepaling dat in het Gouvernements-blad zullen worden opgenomen de Koninklijke besluiten van den 31sten December 1855, Staatsbl. No. 211, 13den Februarij 1856, Staatsbl. No. 3, 8ten Mei 1856, Staatsbl. No. 54, 21sten Mei 1856, Staatsbl. No. 56, 23sten Julij 1856, Staatsbl. No. 71, 3den Augustus 1856, Staatsbl. No. 78, 20sten Augustus 1856, Staatsbl. No. 80, 22sten Augustus 1856, Staatsbl. No. 81 en 23sten Augustus 1856, Staatsbl. No. 83, en de daarin vervatte overeenkomsten tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen, de vrije en Hanzeestad Bremen, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Pruisen, Hannover, Denemarken, koninkrijk Saksen en Sardinië gesloten, tot regeling der voorwaarden omtrent de toelating van consulaire agenten in de koloniën en Overzeesche Bezittingen.

De Generaal-Majoor titelair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën dd. 27 November 1856 Litt. H. Nos. 23.295, ter opening in het Gouvernements-blad, een exemplaar van de Nederlandsche Staatsbladen van 1855 No. 211 en van 1856 No. 3, 54, 56, 71, 78, 80, 81 en 83, waarin geplaatst de koninklijke besluiten van den 31sten December 1855, 13den Februarij 1856, 8ten Mei 1856, 21sten Mei 1856, 23sten Julij 1856, 3den Augustus 1856, 20sten Augustus 1856, 22sten Augustus 1856 en 23sten Augustus 1856, en de daarin vervatte overeenkomsten tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen, de vrije en Hanzeestad Bremen, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Pruisen, Hannover, Denemarken, Koninkrijk Saksen en Sardinië gesloten, tot regeling der voorwaarden omtrent de toelating van consulaire agenten in de koloniën en Overzeesche Bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan:
te bepalen, dat de vermelde besluiten, met de daarin vervatte overeenkomsten en vertalingen daarvan, achter deze resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 9den Januarij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 211.)

BESLUIT van den 31sten December 1855,
bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Zweden en Noorwegen, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen, op den 10den September 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Graevenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Zweden en Noorwegen in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der, Sa Majesté le Roi des Pays-Nederlandsen en Zijne Majesteit, Bas et Sa Majesté le Roi de de Koning van Zweden en Noor-Suède et de Norvège, étant égaux, également wensche de lement animés du désir de res-de handelsbetrekkingen, die zoo serrer et d'étendre les relations gelukkig tusschen hunne weder-/commerciales, qui subsistent si

zijdsche landen bestaan, uit te breiden en nauwer toe te halen, zoo heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, om te voldoen aan het herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering van Zijne Majesteit den Koning van Zweden en Noorwegen, toegestemd in het toelaten van consuls van Zweden en Noorwegen in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën dnidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd, den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Rossische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstedeszelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pahud, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van België en der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstedeszelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Koning van Zweden en Noorwegen, den heer Johan Gerard baron de Geer, Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw en van de Dannebrog-orde, zaakgelastigde bij het Gouvernement van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

Die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Zweden en Noorwegen toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor al de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls van Zweden en Noorwegen worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

heureusement entre Leurs pays respectifs, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a, pour satisfaire au désir itérativement exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, eousenti à admettre des consuls des principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention speciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le Sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-eroix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Foncon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères, et le Sieur Charles Ferdinand Pahud, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Snède et de Norvège, le Sieur Charles Jean Gérard Baron de Geer, Chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais et de celui de Dannebrog de Danemar, Chargé d'Affaires auprès du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

Lesquels, après s'être communiqué leur pleins-pouvoirs, trouvé en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de Suède et de Norvège seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, dans lesquelles ils auront des navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls de Suède et de Norvège sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegevoerd, hebben de goet van de vrijdommen, die daaraan verboden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, een commissie in behoortliken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ontdeekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, te weder in te trekken, of de door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boren de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat of Vice-consulat van

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of op eenig voorwensel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaals, consuls en vice-consuls, zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd.

Bij gehreke van zoodanigen agent en in spoedvereeischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den Gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvrage niet aan

hij seront sujets aux lois civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, lesdits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de leur porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent au pouvoir de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra être faite par l'entremise de l'agent diplomatique résident à La Haye.

A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en dé-

de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen aan dezelve overheden gedaan, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De paspoorten, door consulaire ambtenaren afgegeven of geviséerd, ontslaan geen aanspraak van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 8. Wanneer een Zweedsch of Noorweegsch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, leent hij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul of vice-consul, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul of vice-consul, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 9. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Zweedsche en Noorweegsche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bevestigd, de hulp der plaatselijke overheid inroepen, tot het aanhouden, gevangne nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen. Zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, iets uit de scheepscargos, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgescheide personen beboord hebben tot de manschap. Wanneer de opgescheide op deze wijze is gestand, wordt uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan van den Staat, aan welken de plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiedt.

Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opscheiden, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezuiverd naar de schieding, of van de kolonie te worden gezonden naar de nationale. Indien zij echter binnen

montrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les passeports, délivrés ou visés par les agents consulaires, ne dispensent nullement de l'obligation de se munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie, ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 8. Lorsqu'un navire Snédois ou Norvégien viendra échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul ou vice-consul présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 9. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires marchands ou de guerre Suédois et Norvégiens a été stipulée par traité, réclamer l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront lesdits déserteurs par écrit, en produisant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins que l'individu, dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle il se réclame. Les autorités locales seront tenues d'exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront remis à la disposition desdits agents consulaires, et pourront être éconduits dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais dans le cas où ils ne sont pas renvoyés dans la patrie, ils ne pourront être détenus plus de quatre mois à partir du

vier maanden, na den dag hunner aanbidding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet weder in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdad, waubedrijf of overtredding te hebben gepleegd, zijne nitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer geleegd zij.

Art. 10. Wanneer een Zweedsch of Noorweegsch onderdan komt te overlijden, onder bekende erfgenamen of uiterste wils-uitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbers te doen geworden.

Art. 11. De consuls-generaals, consuls en vice-consuls hebben als zoodanig, voor zoover de wetgeving van Zweden en Noorwegen zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Zweedsche en Noorweegsche schepen mogen ontstaan, en zulks zonder tussechenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls of vice-consuls den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het bezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, de twistende partijen het regt niet ontnemen om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke macht van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul geen bevestiging hebben, of geen beroep van handel uitoefenen, zijn voor zoover in de Vereenigde Koninkrijken van Zweden en Noorwegen dezelfde gaasten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de persoonlijke belasting en daarenboven de imposities publiques om van alle lands- of gemeentelijke

belastingen, die worden aange-merkt als van personen aard, in dier voege, dat deze vrijdom zich nimmer kan uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

Art. 10. Lorsqu'un sujet Suédois ou Norvégien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux agents consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 11. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, ont, en cette qualité pour autant que la législation de Suède et de Norvège le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Suédois et Norvégiens, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls ou vice-consuls ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décision à exécution ou en maintenir l'autorité.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exerceront aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant que dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt du personnel et de plus de toutes les imposicions publiques ou municipales, qui seraient con-

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exerceront aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant que dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt du personnel et de plus de toutes les imposicions publiques ou municipales, qui seraient con-

belastingen, die worden aange-merkt als van personen aard, in dier voege, dat deze vrijdom zich nimmer kan uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met huure betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogen uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eenen consulaat betrekking waar te nemen, door de Regering van Zweden en Noorwegen opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls van Zweden en Noorwegen genieten in de Nederlandsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest beoordeelde natie mogen worden toegestaan.

Art. 14. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, en zoo vervolgens, tot na verloop van twaalf maanden, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolgtogten de tegenwoordige overeenkomst hebben onteekend, en met hunne wapenen bezeugd.

Gedaan te 's Gravenhage, den tienden dag der maand September, den jaar Onze Heeren gracie mil huit cent cinquante en duizend acht honderd vijf einc.

en vijftig
(Get.) VAN HALL. (L. S.) (Signé) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) F. C. FAHUD. (L. S.) (Signé) F. C. FAHUD. (L. S.)
(Get.) DE GEER. (L. S.) (Signé) DE GEER. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 17den September, en door Zijne Majesteit den Koning van Zweden en Noorwegen den 21sten November 1855 getekend, op den 21sten December daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 31sten December 1855, no. 47;

siderées être d'une nature personnelle, de manière que cette franchise ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autre impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de remplir et de payer comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement de Suède et de Norvège, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls de Suède et de Norvège jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 14. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois mois ou plus-tôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant une année encore, et ainsi de suite, jusqu'à l'expiration de douze mois à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à La Haye, le dixième jour de Septembre de l'an de ber van het jaar Onze Heeren gracie mil huit cent cinquante en duizend acht honderd vijf einc.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 31sten December 1855.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den zeventienden Januarij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

N°. 3.)

BESLUIT van den 13den Februarij 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzestad Bremen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der stad, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzestad Bremen op den 3/12 December 1855 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage en te Bremen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de vrije en Hanzestad Bremen bestaan, wenshende toe te hebben, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide Staten zijn tot stand gebracht, de meest mogelijke uitbreiding willende geven, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan een herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering der vrije en Hanzestad Bremen, toegestemd in het toelaten van consuls van Bremen in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel dèze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verpligtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd: den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witte Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestiischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witte Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdezelfs en de Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pahud, teolandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pahud, Ridder in den Nederlandschen Leeuw, der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van België en der orde van den Rooden Adelaar uies;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et la ville Libre et Anseatique de Brême, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux Etats, le développement le plus ample possible, a, pour atteindre ce but et pour satisfaire à un désir itérativement exprimé par le Gouvernement de la ville Libre et Anseatique de Brême, consenti à admettre des consuls Brémoids dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une Convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le Sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe; de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre de Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat des Affaires Etrangères, et le Sieur Charles Ferdinand Pahud, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre de Colo-

van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en de Senaat der vrije en Hanzestad Bremen, den heer Johan Smidt, Doetor in de rechten, Burgemeester en chef der Commissie van den Senaat voor de buitenlandsche aangelegenheden;

die, als mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeenkomen:

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Bremen toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle inden.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Bremen worden beoehoudt als handelsagenten ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der Kolonie zal worden mede-onderteekend, is verleend, hebben gezegde consuls ambtenaren van allen rang, regt op de bescherming der regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der Kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeuren hunner consulataten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat of Vice-consulat van Bremen.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitzondering teken uimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

et le Sénat de la ville Libre et Anseatique de Brême, le Sieur Jean Smidt, Docteur en droit, Bourgmestre et chef de la Commission du Sénat pour les affaires Etrangères;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Brémoids, seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Brémoids sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays, où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussitôt promptement possible contresigné par le Gouverneur de la Colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement en accordant l'exequatur se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le Gouverneur de la Colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-Consulat de Brême.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder enig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaals, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door toezienkomst van den diplomaatiken agent te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedverischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de onderschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen, aan deze overheden, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen en de havens vermeld in Art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Bremsers of onderdanen van elk ander land, gevestigd, of konnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De passepoorten, door consulaire ambtenaren van alken rang afgegeven of geveerd, ontslaan geen aanspraak van verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontszeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een passport is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter; les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-général, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1er.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Brémoids, ou des nationaux de tout autre pays, résident ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par des fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'Indie, auquel serait délivré un passport.

Art. 9. Wanneer een Bremsch schip op de kusten van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt bij afwezenheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezenheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zover de nitlevering van desertheuten van koopvaardij- of oorlogschepen van Bremen bij tractaat is bedongen, of wat de eerste betreft, bij eene uitdrukkelijke verklaring, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in versterkte bewaring houden van desertheuten der schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde desertheuten schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeschiede personen behoord hebben tot de manschep.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de nitlevering toegestaan.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare macht, ten einde de nitlevering der desertheuten gheschiede.

Na hinnen aanhouding worden de desertheuten gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de desertheut bevonden werd eenige misdad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne nitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokkene rechtank mispraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een burger van Bremen komt te overlijden, zonder bekende erfenamen of uiterste wils-nitvoerders na te la-

Art. 9. Lorsqu'un navire Brémoids viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de désertheuten de navires Brémoids marchands ou de guerre a été stipulée par traité, ou, en ce qui concerne les premiers, par une déclaration expresse, réclamer l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement de désertheuten de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits désertheuten par écrit, en prouvant par les registers du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des désertheuten ait lieu.

Ces désertheuten arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le désertheut se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être soumis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un citoyen Brémoids vient à décider sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les

ten, geven de Nederland-ehe smbtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaals, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de wetgeving van Bremen zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der schepen van Bremen mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls, en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, der twistende partijen het recht niet ontnemt om daarvan, na hare terugkomst bij de rechterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat recht toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de vrije en Hanzeestad Bremen dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitrekken tot de in- en uitgaande rechten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul enig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de rechten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Brémoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Brémois, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant qu'en la ville Libre et Anseantique de Brême, les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autre impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autre habitants les charges, impositions et contributions.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire hetrekking waar te nemen, door de regering van de vrije en Hanzeestad Bremen opgedragen, zijn gehouden alle rechten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Bremen genieten in de Nederlandsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoorreedde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Inteval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen opzaken, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gerolmatigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den
Bremen, den
derden dag der maand De-
cember van het jaar oudez Hee-
ren een duizend acht honderd
vijf en vijftig
(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) F. C. FAHUD. (L. S.)
(Get.) SMIDT. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging door Ons en door den Senaat der vrije en Hanzeestad Bremen den 10den Januarij 1856 geteekend, op den 30sten daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 12den Februarij 1856, no. 16;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 13den Februarij 1856.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement de la ville Libre et Anseantique de Brême, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Brémois, jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois ou plus-tôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq ans son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le trois
Brême, douze
cembre de l'an de grâce mil huit
cent cinquante cinq.

(Signé) VAN HALL. (L. S.)
(Signé) C. F. FAHUD. (L. S.)
(Signé) SMIDT. (L. S.)

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den negen en twintigsten Februarij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(No. 54.) **BESLUIT** van den 8ten Mei 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst met Groot-Brittannië gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de havens der wederzijdsche koloniën en overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Ne-

derlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland en Groot-Bretannië* op den 6den Maart 1856; door de wederzijdsche gevolmachtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de havens der wederzijdsche koloniën en overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Hare Majesteit de Koninging van het vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland, de vriendschapshanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het vereenigd Koninkrijk bestaan, wenschede toe te halen, en de meest mogelijke uitbreiding te verzekeren aan de gelukkig tusschen de beide natien bestaande handelsbetrekkingen, hebben er in toegestemd Consuls van het eene Koninkrijk in de havens der koloniën en overzeesche bezittingen van het andere toe laten, op voorwaarde evenwel, dat zoodanige vergunning het onderwerp zoude uitmaken eener uitdrukkelijke overeenkomst.

Met dat oogmerk hebben Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Hare Britsche Majesteit tot hunne gevolmachtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden,

den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Groot-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestinschen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Haanover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenslandsche Zaken, en

den heer Pieter Mijer, Commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd koninkrijk Groot-Brittanje en Ierland, den Honorable Sir Ralph Abercromby, ridder Commandeur der zeer eervolle orde van het Bad, Hoogstdezelver huijgewoon gezant en gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg;

die, na elkander hunne wederzijdsche volmagten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, zijn overeengekomen omtrent, en vastgesteld hebben de navolgende artikelen,

Art. 1. Er worden Consuls-Generaal, Consuls, en Vice-Consuls der Nederlanden toegelaten in al de havens der koloniën en overzeesche bezittingen van Hare Britsche Majes-

ty His Majesty the King of the Netherlands and Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great-Britain and Ireland, being desirous to strengthen the bonds of friendship which exist between the Kingdom of the Netherlands and the United Kingdom, and to secure the fullest possible extension to the relations of commerce happily established between the two nations, have consented to admit consuls of the one Kingdom to the ports of the Colonies and foreign Possessions of the other, on condition however that such concession shall form the subject of a special convention.

For this purpose, His Majesty the King of the Netherlands and Her Britannic Majesty have named as their plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty the King of the Netherlands,

the sieur Floris Adriaan van Hall, Knight Grand-Cross of the Order of the Netherlands Lion, of the Order of the Crown of Oak, of the order of the White Falcon of Saxe-Weimar, of the order of Leopold of Belgium, of the Order of the Ernestine Branche of the House of Saxony, of the Imperial Russian Order of the White Eagle and of the Hanoverian Guelphic-Order, His Minister of State holding the Department of Foreign Affairs, and the sieur Peter Mijer, Commander of the Order of the Netherlands Lion, His Minister holding the Departement of the Colonies.

And Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great-Britain and Ireland, the Honorable Sir Ralph Abercromby, Knight Commander of the most Honorable Order of the Bath, Her Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of the Netherlands, Grand-Duke of Luxemburg;

who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles:

Art. 1. Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of the Netherlands shall be admitted in all the ports of the Colonies and foreign Possessions of Her Britannic Majesty, which are

teit, die open zijn voor de schepen van alle natien.

Op gelijke wijze worden er Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls van Groot-Brittanje toegelaten in al de havens der koloniën en overzeesche bezittingen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, die open zijn voor de schepen van alle natien.

Art. 2. De Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls worden beschouwd als handelsagenten en als beschermers van den handel hunner natie binnen hunne eigene consulaire districten.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten der kolonie of plaats waar zij gevestigd zijn, behoudens de uitzonderingen, bij de tegenwoordige overeenkomst tusschen hunnen voordele vastgesteld.

Art. 3. Ieder, die door eeneder heide contracteerde partijen benoemd is tot Consul-Generaal of Consul in eene kolonie of overzeesche bezitting van de andere, moet, alvorens tot de uitoefening zijner betrekking en het gevoel der daaraan verbonden voorregten te worden toegelaten, aan de regering des lands aan hetwelk de kolonie of bezitting behoort, eene commissie overleggen van zijnen eigenen Soverein, en bekomen van die Regering een exequatur in behoorlijken vorm, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie wordt mede onteekend. Hij heeft alsdan aanspraak op de bescherming der Regering en op den hijsland der plaatselijke overheden voor de vrije uitoefening zijner betrekking.

Het staat vast dat, voorzoo veel de consuls der Nederlanden aangaat, die geroepen zijn hun verblijf te houden in de bezittingen, die onder het bestuur staan der Oost-Indische compagnie, de commissie moeten worden overlegd aan de Regering te Londen, en dat het exequatur of de erkenning zal worden verleend door den Gouverneur-Generaal van Indië.

De Regering, die het exequatur verleend, behoudt zich de bevoegdheid voor om het weder in te trekken, onder mededeeling evenwel aan de andere Regering der redenen van dien maatregel.

Art. 4. Het bestuur eener kolonie of overzeesche bezitting van de eene of andere der heide hoogge contracteerde partijen zal allen hijsland en bescherming, die het in zijne magt heeft, verliezen ten behoeve van de veiligheid van alle archieven en bescheiden betrekkelijk de zaken van een consulaat der andere partij, dat in zoodanige kolonie of bezitting gevestigd is.

Art. 5. Consuls-Generaal en

open to the vessels of all nations.

In like manner Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of Great-Britain shall be admitted in all the ports of the Colonies and foreign Possessions of His Majesty the King of the Netherlands, which are open to the vessels of all nations.

Art. 2. The Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls shall be considered as commercial agents, and as protectors of the commerce of their nation within their respective consular districts.

They shall be subject as well to the civil as to the criminal laws of the colony or place where they reside, with the exceptions established in their favour by the present convention.

Art. 3. Every Consul-General or Consul of either of the two contracting parties appointed to reside in a Colony or foreign Possession of the other, shall, before being admitted to the exercise of his functions, and to the enjoyment of the immunities which are attached thereto, produce to the Government of the country to which the Colony or Possession belongs, a commission from his own Sovereign, and shall obtain from that Government an exequatur in due form, which shall as soon as possible be countersigned by the Governor of the Colony. He shall then be entitled to the protection of the Government, and to the assistance of the local authorities for the free exercise of his functions.

It is understood that with regard to Consuls of the Netherlands appointed to reside in the territories which are under the Government of the East India Company, their commissions must be produced to the Government in London, and the exequatur or recognition will be granted by the Governor-General of India.

The Government which grants the Exequatur reserves to itself power of withdrawing it, or of causing it to be withdrawn by the Governor of the Colony or Possession; explaining however, to the other Government its reasons for so doing.

Art. 4. The Government of a Colony or foreign Possession of either of the two High Contracting Parties shall afford every assistance and protection in its power for the safety of all archives and documents relative to the affairs of a consulate of the other party, established in such Colony or Possession.

Art. 5. Consuls-General and

Consuls zijn gerechtigd boven de buitender hunner woning het wapen van hunnen Souverein te plaatsen, met het opschrift „Consulat der Nederlanden“ of „British Consulate“ naar gelang het geval zal zijn.

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer zal worden aangemerkt als gevende het jns asyl, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de regtmagt der plaatselijke justitie.

Art. 6. Consuls-Generaal en Vice-Consuls bezitten geenerlei diplomatiek karakter, maar in alle spoed vereischende gevallen, waarbij het plaatselijke of handelsbelangen geldt, kunnen zij zich tot den Gouverneur der kolonie of heritting wenden.

Art. 7. Consuls-Generaal en Consuls zijn gerechtigd Vice-Consuls te benoemen voor de havens van hnn consulaire district.

Deze Vice-Consuls kunnen zonder onderscheid worden gekozen uit de onderdanen of burgers van ieder ander land, die gevestigd zijn, of, overeenkomstig de plaatselijke wetten in de ternen vallen om te worden toegelaten tot het zich vestigen in de havens, waar de vice-consul moet worden aangesteld.

De benoeming dezer Vice-Consuls wordt door den consul onderworpen aan de goedkeuring van den Gouverneur der kolonie of heritting; en zij worden voorzien van eene aanstelling, onderteekend door den consul onder wien bevelen zij hunne betrekking moeten uitoefenen.

De Gouverneur der kolonie of heritting kan ten allen tijde de havens bedoelde goedkeuring aan een Vice-Consul ontnemen, onder mededeeling der redenen diervoor intrekking aan den Consul-Generaal of Consul van het district.

Art. 8. Paspoorten, door consulaire agenten afgegeven of mede onderteekend, ontslaan de houders daarvan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van alle stukken, door de plaatselijke wetten gevorderd tot het reizen of zich vestigen in de kolonien of overzeesche hezittingen der wederzijdsche partijen.

De Gouverneur der kolonie of heritting heeft het recht het verblijf aldaar te ontzeggen aan of het vertrek daaruit te bevelen van ieder persoon aan wien een paspoort is afgegeven.

Art. 9. Wanneer een schip van eene der beide contracterende partijen op de kust eener kolonie of overzeesche bezitting van de andere komt te stranden, en noch de eigenaar, noch de gezagvoerder, noch eenig ander persoon, die hem vervangt, zich op de plaats berijdt, neemt

Consuls shall be authorized to place above the outer door of their house a representation of the arms of their Sovereign, with the inscription „Consulate of the Netherlands“ or „British Consulate“ as the case may be.

It is clearly understood that this external sign shall never be construed as giving a right of asylum, nor as exempting the house and the persons who reside in it from the jurisdiction of the local judicial authorities.

Art. 6. Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls are not invested with any diplomatic character; but in all urgent cases of local and commercial interest, they may address themselves to the Governor of the Colony or Possession.

Art. 7. Consuls-General and Consuls shall have the right to appoint Vice-Consuls for the ports of their consular districts.

Such Vice-Consuls may be selected, without distinction, from subjects of either of the contracting Parties, or from subjects or citizens of any other country residing, or qualified, according to the local laws, to be admitted to reside, in the port where the Vice-Consul is to be appointed.

The nomination of such Vice-Consuls shall be submitted by the Consul for the approbation of the Governor of the Colony or Possession; and they shall be furnished with an appointment signed by the Consul under whose orders they are to exercise their functions.

The Governor of the Colony or Possession may at any time withdraw from a Vice-Consul the approbation above mentioned; explaining to the Consul-General or Consul of the district his reasons for so doing.

Art. 8. Passports issued or countersigned by consular agents shall in no wise exempt persons holding them from providing themselves with all the documents required by the local laws, in order to travel or to establish themselves in the Colonies or foreign Possessions of the respective Parties.

The Governor of the Colony or Possession shall have the right to forbid the stay therein of any individual to whom a passport may have been delivered, or to order his departure.

Art. 9. If a vessel of one of the two contracting Parties should be cast upon the coast of a Colony or foreign Possession of the other, and neither the owner, master nor any person to represent him, should be upon the spot, the Consul-General, Consul or Vice-Consul

de Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, aanwezig ter plaatse van de schipbreuk of van de berging al de noodige maatregelen tot berging van schip, lading en alles wat daartoe behoort, en hij neemt daarvan bezit in het belang der eigenaars.

Bij afwezenheid van den Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, nemen de plaatselijke overheden der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie of heritting voorgeschreven. En in dat geval worden het schip en alle gedeelten van dien, het tuig en toebehooren, mitgaders al de goederen en koopwaren, die daarvan zijn geborgen en al de papieren, die aan boord van het schip gevonden zijn, tegen betaling der kosten tot behoud van den eigendom gemaakt, en van de bergeloonen of andere kosten, die op gelijke wijze, in geval van stranden van een schip des lands zonden verschildigd zijn, overgegeven aan de eigenaars of agenten van deze of aan den Nederlandschen of Britschen Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, al naar het geval zal zijn. Goederen en koopwaren, die van de schipbreuk geborgen zijn, zullen in elk geval mogen worden ingeklaard tot verbruik binnen dezelfde perken en tegen betaling derzelfde regten, als indien zij waren ingevoerd met een schip behorende aan het land in welks kolonie of overzeesche bezitting de schipbreuk plaats heeft, en geene alidus geborgen goederen of koopwaren zijn onderworpen aan eenige inkomende regten, tenzij zij tot verbruik worden ingeklaard.

De bepalingen van dit artikel worden evenwel heiderzijds beschouwd als ondergeschikt aan al de thans bestaande koloniale wetten.

Art. 10. Daar er tussehen de twee Regeringen der Nederlanden en van Groot-Brittanje reeds schikkingen zijn getroffen met betrekking tot de wederkeeringe aanhouding en terugzending van zeelieden, die koopvaardij-schepen van het eene land in de havens van het andere zonder verlof verlaten, zoo is er overeengekomen, dat de plaatselijke overheden in de kolonien en overzeesche hezittingen van elk der beide contracterende partijen aan de Consuls-Generaal Consuls en Vice-Consuls der andere al den bijstand waartoe de wet hen in staat stelt, zullen verleenen voor de aanhouding en terugzending van zeelieden, die in de havens van die bezittingen en kolonien de koopvaardij-schepen hunner natie zonder verlof verlaten.

Indien de deserter enige misdadard of overtreding van de wetten der kolonie of bezitting

present at the place of the wreck or of the salvage, shall take all the necessary measures for saving the vessel, the cargo, and all that appertains thereto, and shall take possession of the same for the benefit of the owners.

In the absence of the Consul-General, Consul or Vice-Consul, the local authorities of the place where the vessel has been wrecked shall take the measures prescribed by the laws of the Colony or Possession. And in this case the ship, and all parts thereof, and all furniture and appertanances belonging thereto, and all goods and merchandise saved therefrom, and any papers found on board of such ship, shall, on payment of the expenses incurred in the preservation of the property, and of the salvage or other expenses which would have been payable in the like case of a wreck of a national vessel, be delivered to the owners or their agents or to the Netherlands or British Consul-General, Consul or Vice-Consul, as the case may be. Goods and merchandise saved from wreck shall in all cases be allowed to be cleared for consumption to the same extent, and on payment of the same duties, as if they had been imported in a ship belonging to the country in whose Colony or foreign Possession the wreck takes place; and no goods or merchandise so saved shall be liable to any import duties unless cleared for consumption.

The provisions of this article shall however, on both sides, be held to be subject to any now existing colonial laws.

Art. 10. Arrangement having been already made between the Governments of the Netherlands and of Great Britain for the mutual arrest and surrender of seamen who may desert from merchant-vessels of the one country in the ports of the other, it is agreed that the local authorities in the Colonies and foreign Possessions of either of the two Contracting Parties shall afford to the Consuls-General, Consuls, and Vice-Consuls of the other all such assistance as they may be enabled by law to give, for the arrest and surrender of seamen who may desert from the merchant-vessels of their nation, while in the ports of those Possessions and Colonies.

If the deserter shall have committed any crime or offence against the laws of the Colony

mogt hebben gepleegd, kan zijne terugzending worden nitgesteld tot dat de regtbank, tot wier kenniseming de zaak behoort, hebbe uitspraak gedaan, en de uitspraak ten uitvoer geleid zij.

Art. 11. Wanneer een onderdaan van de eene of andere der beide contracterende partijen in een kolonie of overzeesche bezitting der andere komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-uitvoerders na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie of bezitting met het beheer van den boedel zijn bevestigd, van het overlijden kennis aan den consulaire agent der andere contracterende partij, opdat deze de noodige mededeeling aan de belanghebbenden kunne doen geworden.

Art. 12. De Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls van de eene der beide contracterende partijen, hebben, in de kolonien en overzeesche bezittingen der andere, het regt, voor zoover dit aan de Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls der meest begunstigde natie wordt toegekend, en voor zoover de wetten van hun eigen land het hun toestaan, om als registers en scheidsmannen op te treden in de geschillen, die mogten ontstaan tusschen de gezagvoerders en de bemanning van schepen van hun eigen land, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheden, tenzij het gedrag der bemanning of van den gezagvoerder van dien aard zij, dat het de orde en rust van de plaats kan storen, of tenzij de Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls den bijstand der gezegde overborden inroepen om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te bandhaven.

Het staat echter vast, dat iedere zoodanige bijzondere uitspraak van registers of scheidsmannen den geschilvoerende partijen het regt niet ontnemen om daarvan, na bunne terugkomst bij de regterlijke magt hun eigen lands in hooger beroep te komen.

Art. 13. De Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls van de eene der beide contracterende partijen in de kolonien of bezittingen der andere, genieten deszelfs voorregten, die aan de agenten van gelijken rang der meest begunstigde natie worden of mogten worden toegekend, en bepaaldelijk zijn zij, tenzij zij onderdanen des lands mogten zijn, vrijgesteld van alle militaire dienst en van militaire verplichtingen, zoowel als van alle geldelijke vergoedingen ter zake van militaire dienst.

Vrijstelling van belastingen kan evenwel niet worden gevorderd voor eenigen Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, die onderdaan des lands mogt

or Possession, his surrender may be deferred until the court which has cognizance thereof shall have given its sentence, and the sentence have been carried into effect.

Art. 11. If a subject of either of the two Contracting Parties should die in a Colony or foreign Possession of the other, without leaving any known heirs or testamentary executors, the authorities charged according to the law of the Colony or Possession with the administration of the succession, shall give notice of the death to the consular-agent of the other Contracting Party, in order that he may transmit the requisite information to the parties interested.

Art. 12. The Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of one of the two Contracting Parties shall, in the Colonies and foreign Possessions of the other, have the right, so far as may be there permitted to the Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of the most favoured nation, and as far as the laws of their own country may permit them, to act as judges and arbitrators in differences which may arise between the captains and the crews of vessels of their own country, without the intervention of the local authorities, unless the conduct of the crew or of the captain should be such as to disturb the order and tranquillity of the place, or unless the Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls should require the assistance of the said authorities, in order to carry their decisions into executions, or to maintain the authority thereof.

It is however understood that any such special decision or arbitration shall not preclude the litigating parties from the right of appealing, on their return, to the judicial authorities of their own country.

Art. 13. The Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of one of the two Contracting Parties in the Colonies or Possessions of the other, shall enjoy the same privileges which are or may be there granted to agents of the same character belonging to the most favoured nation; and specially they shall, unless subjects of the country, be exempt from all military service, and from military requisitions, as well as from all pecuniary compositions in lieu of military service.

Exemption from taxation shall however not be claimed for any such Consul-General, Consul or Vice-Consul, who may be a subject of the country, or en-

zijn, of die behalve zijne consulaire betrekking, eenigerlei beroep, bedrijf of bediening mogt uitoefenen of vervullen, noch, tenzij door consulaire agenten van dat land, van dezelfde boedanigheid, gelijke vrijstelling worde genoten in de kolonien en overzeesche bezittingen van het andere.

Art. 14. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren na de dagteekening der uitwisseling, van de bekrachtigingen, welke, zoo spoedig mogelijk, binnen den tijd van twee maanden zal plaats hebben te 's Gravenhage.

In geval gene der contracterende partijen, twaalf maanden vóór het eindigen van den gezegden tijd van vijf jaren aan de andere haar voornemen mogt hebben te kennen gegeven, om de werking der overeenkomst te doen ophouden, zal zij een jaar langer van kracht blijven, en zoo van jaar tot jaar, behende iedere partij de bevoegdheid de kennisgeving te doen plaats hebben bij het eindigen van vier jaren, of ieder volgend jaar.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage den zeden Maart van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.
(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) P. MEIJER. (L. S.)
(Get.) RA. ABERCHROMBY. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der aeten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 3den April en door Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland den achttienden April 1856 geteekend, op den 29sten derzelfde maand heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 6den Mei 1856, no. 17;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 8sten Mei 1856.

gaged in any profession, occupation, or business besides his Consular duties; nor unless a corresponding exemption be enjoyed by consular agents of that country of the same description in the Colonies and foreign Possessions of the other.

Art. 14. The present convention shall continue in force for five years from the date of the exchange of the ratifications, which shall take place at the Hague, as soon as possible within the period of two months.

In case neither of the contracting parties should have given notice to the other, twelve months before the expiration of its intention to put an end to the convention, it shall continue in force a year longer, and so on from year to year, each party being at liberty to give the year's notice at the expiration of four years, or of any subsequent year.

In witness whereof, the respective plenipotentiaries have signed the present Convention and have affixed thereto the seals of their arms.

Done at the Hague, this sixth day of march, in the year of our Lord one thousand eight hundred and fifty six.
(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) P. MEIJER. (L. S.)
(Get.) RA. ABERCHROMBY. (L. S.)

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den vier en twintigsten Mei 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 56.) **BESLUIT van den 21sten Mei 1856, betreffende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst met Oostenrijk gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Oostenrijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.**

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Heertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Oostenrijk op den 29sten December 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Oostenrijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het koninkrijk der Nederlanden en het Keizerrijk Oostenrijk bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoogelukkig tusschen de beide naties tot stand zijn gebragt de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan een herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering van Zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk, toegestemd in het toelaten van Oostenrijksche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig wierden omschreven.

Ten einde deze overeenkomst te onderhandelen en aan te gaan hebben hunne gezegde Majesteiten gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pabst, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van België en der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, den baron Antoine van Dobhoff-Dier, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw en der Koninklijke en onderscheiden orde van Karel III van Spanje, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigden Minister bij het Hof der Nederlanden.

Die, na mededeeling hunner bevoegten, welke in goeden en voldoende vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Oostenrijksche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulare agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Oostenrijksche consuls-generaal, consuls, vice-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et l'Empire d'Autriche, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations, le développement le plus ample possible, et pour atteindre ce but et pour satisfaire à un désir itérativement exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, consenti à admettre des consuls Autrichiens dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A l'effet de négocier et de conclure cette convention, Leurs asnadites Majestés ont nommé des plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas le sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Fonçon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'État et des Affaires Étrangères, et le sieur Charles Ferdinand Pabst, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, le baron Antoine de Dobhoff-Dier, Commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais et de l'ordre Royal et distingué de Charles III d'Espagne, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à la Cour des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leur pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Autrichiens seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents

consuls ou consulaires agents seront choisis parmi des négociants, leur bescherme dans le zeehandel hunner landgenooten, de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, eene commissie in behoortijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulare ambtenaren van allen rang recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendure hauser consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat of Vice-consulat van Oostenrijk. Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitoendijk teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulare zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwensel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaals, consuls, vice-consuls, en consulare agenten zijn met geen handels diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieke agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in alder spoedvereischende gevallen, kan

consulaires Autriebieus sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contreigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat d'Autriche. Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au

de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen, aan deze overheden, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls general, consuls en vice-consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de haren vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Oostenrijkers of onderdanen van elk ander land, gevestigd, of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, nader wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanige maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontlaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien het paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Oostenrijksch schip op de kusten van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt hij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, de consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaats van de schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-general, consuls, vice-consuls en consul-

gouverneur de la colonie, en prouver l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux, consuls, et vice-consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1er.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Autrichiens, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie au d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Autrichien viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents

laire agenten kunnen, voor zover de nidlevering van deserteurs van Oostenrijksche koopvaardij- of oorlogsschepen bij traetaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk hewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opëisching op deze wijze is gestaan, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokkene persoon onderdanig zijt van den Staat, van wien men hem opëischt.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de aanhouding der deserteurs gesechiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opëischen, worden ngesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de scheepswaartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natiën. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden is, dat hij een misdadig, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan sursis à son extradition, jussuwarden nigtgesteld tot dat de qu'è que le tribunal aisi betrokken rechtbank uitspraak de l'affaire ait rendu au senhebbende gedaan en deze ten uitvoer geleid zij.

Art. 11. Wanneer een Oostenrijksch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wilsuivoerders na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-general, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zover de Oostenrijksche wetgeving zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevoelers en de manschap der Oostenrijksche reepen mogten ontstaan, en zulks zonder tussenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der

consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires Autrichiens marchands ou de guerre a été stipulée par traité, réquérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en proutant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins qu'il n'individu dont il s'agit ne soit suvan de la nation à laquelle on le réclame.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être éroués dans les prisons publiques, à la réquisition des autres, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou de contravention, il pourra être poursuivi, et l'affaire sera soumise au tribunal compétent, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Autrichien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation Autrichienne le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Autrichiens, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages du capitaine n'ait été de natu-

manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den hystand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten nitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van registratie of van uitspraak door scheidsmannen, aan de twistende partijen het regt niet ontnaemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenhuk hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijner koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handelen uitoefenen, zijn, voor zoover in Oostenrijk dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, en van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandse onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Oostenrijksche regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Oostenrijksche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandse koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogen worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven

re à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requireront l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant qu'en Autriche les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, des Pays-Bas, exempts de logements militaires, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Autrichien, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Autrichiens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant

gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van zes maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolgmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezeugd.

Gedaan te 's Gravenhage, in duplo, den negen en twintigsten dag der maand December van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd vijf en vijftig

(Get.) VAN HALL. (L. S.)

(Get.) C. F. FAHUD. (L. S.)

(Get.) DOBLHOFF. (L. S.)

cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de six mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié dans le mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à la Haye, en double original, le vingt-neuvième jour du mois de Décembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante cinq.

(Get.) VAN HALL. (L. S.)

(Get.) C. F. FAHUD. (L. S.)

(Get.) DOBLHOFF. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 10den Mei, en door Zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk den 11den Maart 1856 geteekend, op den 15den Mei daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsehe Zaken, van den 19den Mei 1856, no. 36;

Hebben goedgevonden en verstaan te hopen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 21sten Mei 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsehe Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den 30sten Junij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 71.)

BESLUIT van den 23sten Julij 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Pruisen in de voornaamste havens der Nederlandse Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen op den 16den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolgmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van Pruisen, in de voornaamste havens der Nederlandse Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Pruisen hestaan, wenscheidende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen die zoogelukkig tusschen de beide natiën tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke uitbreiding wil-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Prusse, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, a. pour atteindre ce but, et pour satisfaire

leende verzekeren, heeft ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen door de Regering van Z. M. den Koning van Pruisen te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Pruisische consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel des vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de rechten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Z. M. de Koning der Nederlanden besloten:

den heer Floris Adriaan baron van Hall, Ridder Groot-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijke Russischen orde van den Witten Arend, der Guelphen-orde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken,

en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Koning van Pruisen, den graaf van Koenigsmarck, Hoogstdezelfs werkelijken geheimraad, erfelijk grootmeester van Hoogstdezelfs Hof, lid van het Heerenhuis, ridder van Hoogstdezelfs orde van den Rooden Arend late klasse met eikenloof en die van St. Jan van Jerusalem, grootkruis der orden van den Nederlandschen Leeuw, van de Eikenkroon van Luxemburg enz., enz., Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij het hof der Nederlanden.

Die na elkander konne volmagten te hebben medegedeeld welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Pruisische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Pruisische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hanner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

au désir exprimé par le gouvernement de Sa Majesté le Roi de Prusse, consenti à admettre des consuls Prussiens dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

le sieur Florent Adrien Baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chine, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Leopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Leopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères,

et le sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des colonies,

et Sa Majesté le Roi de Prusse, le Comte de Koenigsmarck, Son conseiller intime actuel, grand maître héréditaire de Sa Cour, Membre de la Maison des seigneurs, chevalier de Son ordre de l'Aigle Rouge de première classe avec les feuilles de chêne et de celui de St. Jean de Jérusalem, grand croix des ordres du Lion Néerlandais, de la Couronne de Chêne de Luxembourg, etc., etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour des Pays-Bas.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouvertes aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Zij zijn onderworpen, zoewel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De Pruisische consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hanner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der koloniën zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hanner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der koloniën te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendier hanner consulates het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat van Pruisen. Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatischen agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereisende gevallen, kan de consuls-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der koloniën, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarvan de aanvraag niet aan de

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls Prussiens avant d'être admis l'exercice de leurs fonctions et de joindre des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de Prusse. Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces

de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen, aan deze overheden, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Pruisische onderdanen, of onderdanen van elk ander land, gevestigd, of komende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wien bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanige maatregel aan den consulgeneraal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonie gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Pruisisch schip op de kust van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid de plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zover de uitlevering van deserteurs van Pruisische koopvaardij, of oorlogschepen bij tractaat is bedoegen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gerangen nemen en in verkerke bewaring hou-

den, s'eraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls, ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, Prussiens, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, ou communi-quant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un paspoort.

Art. 9. Lorsqu'un navire Prussien viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de dérateurs des navires Prussiens marchands ou de guerre a été stipulée par traité, réquérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs

den van deserteurs dier schepen; zij wendden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en cischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits nit de scheepregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokkene persoon onderdaan zij van den Staat, van wien men hem opeischt.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare macht, ten einde de uitlevering der deserteurs geschied.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degene die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de seheppen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanbouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in bechtens worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken rechtbank nitpraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Pruisisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wiltvoorderen te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met de beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de woudige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zover de Pruisische wetgeving zulks toelaat, het recht om tot scheidsmauen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de hevelvoerders en de manschap der Pruisische schepen mogten ontstaan, en zulks zonder taschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van deu bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne

de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins que l'individu dont il s'agit ne soit sujet de la nation à la quelle on le réclame.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être saisi à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Prussien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'écrits testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Prussienne le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre des capitaines et les équipages des navires Prussiens et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

nitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtpleging of van nitspraak door scheidsmannen, den twistenden partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de rechterlijke magt van hun eigen land in booger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of bandel uitoefenen, zijn, voor zoover in Pruisen dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daerboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdrom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen haandel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Pruisische regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Pruisische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie moeten worden toegestaan.

Art. 15. Het staat elk der Staten, die deel uitmaken of zullen uitmaken van het Duitsche toelverbond, vrij, tot de bepalingen der tegenwoordige overeenkomst toe te treden.

Art. 16. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de nitwisseling der bekrach-

Il est toutefois entendu que ce jugement on arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant qu'en Prusse les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Il sera loisible à chacun des États qui font ou feront partie de l'association d'adresser à l'Allemagne d'accéder aux dispositions de la présente convention.

Art. 16. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura

tingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen opheffen, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdse gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zestienden dag der maand Junij van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig

(Get.) VAN HALL. (L. S.)

(Get.) MEIJER. (L. S.)

(Get.) KOENIGSMARCK. (L. S.)

lieu dans le délai de deux mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le seizième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante six.

(Get.) VAN HALL. (L. S.)

(Get.) MEIJER. (L. S.)

(Get.) KOENIGSMARCK. (L. S.)

Gelet dat de nitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 28sten Junij en door Z. M. den Koning van Pruisen den 27sten Junij 1856 geteekend, op den 16den Julij daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 21sten Julij 1856, no. 35;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 23sten Julij 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERK VAN ENDEKOEKST.

Uitgegeven den tienden Augustus 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 78.) BESLUIT van den 3den Augustus 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Hannover gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van laatstgemeld Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WIR WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Hannover op den 27sten Mei 1856, door de wederzijdse gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van Hannover in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Hannover bestaan, te wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen die zoo gelukkig tusschen de beide Staten tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding wilsende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen van de Regering van Zijne Majesteit

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Hanovre, et assurer aux relations de commerce y heureusement établies entre les deux États le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Hanovre, consenti à admettre des consuls Hanovriens dans

den Koning van Hannover, toegestaan in het toelaten van Hannoverse consuls in de voornaamste havens der Nederlandische kolonien, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen der consula in de gezegde kolonien duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde, heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Floris Adriaan baron van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandischen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der Guelphenorde van Hannover, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend, en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, — en den heer Pieter Mijer, kommandant der orde van den Nederlandischen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Kolonien;

en Zijne Majesteit de Koning van Hannover, den heer Carl Ludwig Bar, kommandant van Hoogstdezelfs Guelphen-orde, ridder der Koninklijke orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, tweede klasse, met de ster, groot-kommandeur der Groot-hertogelijke orde van Oldenburg, kommandeur der Koninklijke orde van Sardinië van de Heiligen Maurits en Lazarus, Hoogstdezelfs Directeur van Finantien;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Hannoverse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Hannoverse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden

les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le sieur Florent Adrien baron van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre des Guelphes de Hanovre, de l'ordre du Fonceon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères, — et le sieur Pierre Mijer, commandant de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Hanovre le sieur Charles Louis Bar, commandeur de Son ordre des Guelphes, chevalier de l'ordre Royal de l'Aigle Rouge de Prusse, seconde classe, avec l'étoile, grand-commandeur de l'ordre Grand-Ducal d'Oldenbourg, commandeur de l'ordre Royal de Sardaigne des Saints Maurice et Lazare, Son Directeur des Finances;

lesquels, après s'être communiqué leur pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hanovriens, seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouvertes aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hanovriens sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays, où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des

toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat van Hannover.

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandische Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diploma-tischen agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zodanigen agent en in spoedverischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandische onderdanen, Hanno-

immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission de la forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le Gouverneur de la Colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement en accordant l'exequatur se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le Gouverneur de la Colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat de Hanovre.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter; les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Hano-

veranen of onderdanen van elk vrien of des nationaux de tout ander land, gevestigd of kun-ant aux pays, résidant ou ponuende, volgens de bepaling der vout aux termes des lois lo-plaatselijke wetten, worden toe-cales être admis à fixer leur ré-gelaten tot het zich vestigen in sidence dans le port, où l'a-de haven, waar de consulaire gent consulaire sera nommé. agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier Ces agents consulaires, d'out beoemering onderworpen is aan la nomination sera soumise à de goedkeuring van den Gon-l'approbation du Gouverneur de verneur der kolonie, worden la Colonie, seront munis d'un voorzien van eene aanstelling, brevet délivré par le consul afgegeven door den consul on-sous les ordres dnquel ils exer-der wiens bevelen zij werk-ceront leurs fonctions. ziam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie Le Gouverneur de la Colonie kan in ieder geval de goedkeu-peut en tout cas retirer au-ring, waarvau zoo even is ge-ge-agents consulaires, en commu-sproken, aan de consulaire agen-niquant au consul général ou-ten ontnemen, onder medede-censul les motifs d'une telle-ling der redenen van zoodani-mesure, l'approbation dont il-geen maatregel aan den consul-vient d'être parlé. geeraal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door Art. 8. Les passeports, dé-consulaire ambtenaren van allen livrés ou visés par les fonc-raag afgegeven of geveiser, tionnaires consulaires de tout ontsaan geenszins van de ver-grade, ne dispensent nullement-plinging om zich te voorzien de se munir de tous les actes van al de stukken, door de requis par les lois locales, pour-plaatselijke wetten tot het rei-voyager ou s'établir dans les co-lonies. vingen of zich vestigen in de ko-lonien gevoerd.

Het regt om het verblijf in Au gouverneur de la Colonie de kolonie te ontzeggen, of de est réservé le droit de défendre-ruddering te bevelen van den le séjour dans la colonie ou- persoon, aan wien een paspoort d'ordonner la sortie de l'indi-afgegeven, blijft den Gouver-vidu, auquel serait délivré un-neur der kolonie voorbehouden, passeport.

Art. 9. Wanneer een Hanno- Art. 9. Lorsqu'un navire Hanno-versch schip op de kust van vrien viendra à échouer sur les-ten der Nederlandsche kolonien côtes d'une des colonies Néer-komt te stranden, neemt bij afve-landaises, le consul-général, con-sul, vice-consul on agent con-sul, vice-consul of consu-zaire kapitein, de consul-generaal, du naufrage ou du sauvetage, laire agent, aanwezig ter plaatse-preneur en l'absence ou du- van de schipbreuk of van de be-consentement du capitaine, tou-tinging, al de noodige maatree-tes les mesures nécessaires et-ten tot redding vau schip, la- propres à sauver le navire, la- ding en alles wat daartoe he-cargaison et tout ce qui y ap-hoort. partient.

Bij afwezendheid van den En l'absence du consul-géné- consul-generaal, consul, vice-ral, consul, vice-consul ou- consul of consularen agent, agent consulaire, les autorités- neemt de Nederlandsche overheid, Néerlandaises du lieu où le na-der plaats, waar het schip is- viure aura échoué, prendront les- gestrand, de maatregelen bij de mesures prescrites par les lois- wetten der kolonie voorgeschre- de la colonie.

Art. 10. De consuls-généraux, Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls en consu- consuls, vice-consuls et agents- laire agenten kunnen, voor zo- consulaires peuvent, pour autant- ver van uitlevering van deser- des navires Hanoviens mar- teurs van Hannoversehe koop- chands ou de guerre a été stipulée- vaardij- of oorlogschepen bij tractat in bedongen, de hulp der- par traité, réquérir l'assistan- plaatselijke overheid inroepen tot- tee des autorités locales pour- het aanhouden, verangen nemen l'arrestation, la détention et- en in verzekerde bewaring hou- l'emprisonnement des déserteurs- den van deserters dier schepen; de ces navires; ils s'adres- zij weaden zich te dien einde- sent à cet effet aux fonction- tot de bevoegde ambtenaren, en- naires compétents et réclame- eischen de gezegde deserters ront les dits déserteurs par écri- schriftelijk op, mits niet van- et en prouvant par les registres- schepregisters, monsterrollen du navire, les rôles d'équi- of ieder ander antheetik stuk- pe, ou par tout autre do- bezijding, dat de opgescheide- cument authentique, que les in- personen behoord hebben tot de- dividus réclamés faisaient par- manschap. tie des équipages.

Wanneer de opesiching op La réclamation étant appuyée- deze wijze is gestaafd, wordt de- de cette manière, l'extradition- uitlevering toegestaan. sera accordée.

De plaatselijke overheid is ge- bonden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deser- teurs geseheid.

Na hunne aanhouding worden deze deserters gesteld ter be- schikking van de gezegde con- sulaire ambtenaren, en kunnen, être écroués dans les prisons- op aanvrage en op kosten van- ou sur demande, à la réquisition et- degenen die hen opesichen, wor- aux frais de ceux qui les ré- den opgesloten in de openbare- clament, afin d'être dirigés sur- gevangenissen, ten einde te- les navires auxquels ils appa- worden gezonden naar de sche- tiennent, on en d'autres na- peun waartoe zij behooren, of vres de la même nation. Mais- naar andere schepen van dezelfde s'ils ne sont pas renvoyés dans- natie. Indien zij echter binnen les trois mois à partir du- drie maanden, na den dag hui- jour de leur arrestation, ils se- ner aanhouding, niet terugge- rent mis en liberté et ne pour- zondeu zijn, worden zij in vrij- ront plus être arrêtés pour la- heid gesteld, en kunnen zij om- même cause.

deze reden niet wederom in- hechtenis worden genomen. Het staat echter vast, dat, il est entendu toutefois, que- indien de deserteur bevoeden si le déserteur se trouvait avoir- werd eenige misdad, wanbedrijf- commis quelque crime, délit ou- of overtreding te hebben ge- contravention, il pourra être- pleegd, zijne uitlevering kan- soumis à son extradition, jus- worden uitgesteld tot dat de- qu'à ce que le tribunal saisi- betrokken regtbank uitspraak- de l'affaire ait rendu sa sen- hebbe gedaan en deze ten ni- tence, et que celle-ci ait reçu- voer geleid zij.

Art. 11. Wanneer een Hanno- Art. 11. Lorsqu'un anjet- versch onderdaan komt te o- Hanovrien vient à décéder sans- verlijden, zonder bekende erfgena- laisser d'héritiers connus ou- men of uitersten wils-nitvoer- d'exécuteurs testamentaires, les- na te laten, geven de Nederland- autorités Néerlandaises, char- sche ambtenaren, die kraehten- gées selon les lois de la colo- de wetten der kolonie met het- nie de l'administration de la- beheer van den boedel zijn be- succession, en donneront avis- last, daarvan kennis aan de con- aux fonctionnaires consulaires,- laire ambtenaren, ten einde de- afin de transmettre aux intéres- noodige mededeeling aan de be- sés les informations nécessai- langhebbenden te doen worden- res.

Art. 12. De consuls-généra- Art. 12. Les consuls-généraux, raal, consuls, vice-consuls en consuls, vice-consuls et agents- consulaire agenten hebben als zo- consulaires out, en cette qualité- danig, voor zoover de Hanno- pour autant que la législation Ha- versche wetgeving zulks toelaat, het- novrienne le permet, le droit d'être- regt om tot scheidsmannen te- nommés arbitres dans les- worden beoemd in de geschie- différends qui pourrout s'élever- len, die tusschen de bevelvoer- entre les capitaines et les équi- ders en de manschap der Hanno- pages des navires Hanoviens- versche schepen mogten ont- et ce sans l'intervention des- staan, en zulks zonder tus- autorités locales, à moins que- schenkomst der plaatselijke la conduite des équipages ou- overheid, tenzij het gedrag der- du capitaine n'ait été de natu- manschap of van den bevel- manschap of van den bevel- voerder van dien aard zij ge- quillité du pays, ou que les- weest, dat het de orde en rust- consuls-généraux, consuls, vice- van het land kunne storen, of consuls et agents consulaires- dat de consul-generaal, consuls, ne requièrent l'assistance des- vice-consuls en consulaire agen- dits autorités pour mettre leur- ten den bijstand inroepen der- décisions à exécution ou en main- gezegde overheid, om hunne- tenir l'autorité.

Het staat echter vast, dat Il est toutefois entendu que- deze bijzondere vorm van regte- jugement ou arbitrage spé- splinging of van uitspraak door- cial ne privera pas les par- scheidsmannen, de twistende- ties en litige du droit d'en ap- partijen het regt niet ontnem- peler, à leur retour, aux au- om daarvan, na hunne terug- torités judiciaires de leur propre- komt bij de rechterlijke magt- pour autant que la législation de- vau haar eigen land in hooger- ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. De consuls-generaal, Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls en cons- consuls, vice-consuls et agents- laire agenten, die geen onder- consulaires, qui ne sont point

Les autorités locales seront te- nues à exercer toute l'autorité- qu'elles possèdent, afin que l'ar- restation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fon- cionnaires consulaires, et pourrout être écroués dans les prisons- publiques, à la réquisition et- degenen die hen opesichen, wor- aux frais de ceux qui les ré- den opgesloten in de openbare- clament, afin d'être dirigés sur- gevangenissen, ten einde te- les navires auxquels ils appa- worden gezonden naar de sche- tiennent, on en d'autres na- peun waartoe zij behooren, of vres de la même nation. Mais- naar andere schepen van dezelfde s'ils ne sont pas renvoyés dans- natie. Indien zij echter binnen les trois mois à partir du- drie maanden, na den dag hui- jour de leur arrestation, ils se- ner aanhouding, niet terugge- rent mis en liberté et ne pour- zondeu zijn, worden zij in vrij- ront plus être arrêtés pour la- même cause.

Il est entendu toutefois, que- si le déserteur se trouvait avoir- commis quelque crime, délit ou- contravention, il pourra être- soumis à son extradition, jus- qu'à ce que le tribunal saisi- de l'affaire ait rendu sa sen- tence, et que celle-ci ait reçu- son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un anjet- Hanovrien vient à décéder sans- laisser d'héritiers connus ou- d'exécuteurs testamentaires, les- autorités Néerlandaises, char- gées selon les lois de la colo- nie de l'administration de la- succession, en donneront avis- aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéres- sés les informations nécessai- res.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents- consulaires out, en cette qualité- pour autant que la législation Ha- novrienne le permet, le droit d'être- nommés arbitres dans les- différends qui pourrout s'élever- entre les capitaines et les équi- pages des navires Hanoviens- et ce sans l'intervention des- autorités locales, à moins que- la conduite des équipages ou- du capitaine n'ait été de natu- manschap ou de celui du trans- voerder de ce pays, ou que les- consuls-généraux, consuls, vice- consuls et agents consulaires- ne requièrent l'assistance des- dits autorités pour mettre leur- décisions à exécution ou en main- tenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que- le jugement ou arbitrage spé- cial ne privera pas les par- ties en litige du droit d'en ap- peler, à leur retour, aux au- torités judiciaires de leur propre- pays, quand la législation de- ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents- consulaires, qui ne sont point

danen zijn der Nederlanden, sujets des Pays-Bas, qui au die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Hannover dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandse onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan een consulaire betrekking waar te nemen, door de Hannoverse regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Hannoverse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten geleten in de Nederlandse koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoorrechte natie mogen worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen op honden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmactigten de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, eu met hunne wapenen bezeugd.

Gedaan te 's Gravenhage, in duplo, den zeven en twintigsten dag der maand Mei van

moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant tant qu'en Hanovre les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Hanovrien, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hanovriens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, en double original, le vingt Septième jour du mois de Mai de l'an

het jaar Onzes Heeren een duizend acht hond-nd zes en vijftig.

(Get.) BOO. VAN HALL. (L. S.)

(Get.) MUEER. (L. S.)

(Get.) BAR. (L. S.)

(Get.) BOO. VAN HALL. (L. S.)

(Get.) MUEER. (L. S.)

(Get.) BAR. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 24sten Junij en door Z. M. den Koning van Hannover den 19den Julij 1856 getekend, op den 30sten Julij daaraanvolgende heeft plaats gehad; Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 1sten Augustus 1856, n°. 27;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 13den Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEYER VAN ENDEGHEEST.

Uitgegeven den tienden Augustus 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

N°. 80.) **BESLUIT** van den 20sten Augustus 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Denemarken gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Denemarken op den 6den Julij 1856, door de wederzijdsche gevolmactigten te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten der beide rijken in de voornaamste havens der Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, de vriendschaps banden, die hen zoo gelukkig verenigen, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide naties de meest mogelijke uitbreiding en bescherming verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte ter bereiking van dit tweeledig doel, zoude bestaan in het wederkeurig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche koloniën.

Hunne Majesteiten wenschende te gelijker tijd de verplichtingen, regten en vrijdommen Hunner consuls in ditzelfde koloniën duidelijk en nauwkeurig te omschrijven, zijn overeenkomsten te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan, en hebben dien tengevolge tot hunne gevolmactigten beoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden den heer Floris Adriaan baron van Hall, Ridder Groot-kruis der orde van de Eikenkroon, der orde van de Witte Valk van Saksen-Weimar, der Leopoldsoorde van België, der orde van de Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizer-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, et Sa Majesté le Roi de Danemark, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement et assurer aux relations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leur Majesté désirant en même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et privilèges de leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention spéciale, et ont en conséquence nommé pour leur plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien Baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Leopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de

lijk Russische orde van den Witten Arend, der Guelphenorde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandse Zaken, — en den heer Pieter Mijer, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Kolonien;

en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, den heer François Preben baron de Bille Brahe, Hofjagermeester en ridder der orde van Danebrog, alsmede van die der Poolster, Hoogstdezelfs zaakgelastigde bij het Hof van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

die na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Deensche consuls-generaal, consuls, en vice-consuls toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, die open zijn voor de schepen van alle natien, en wederkerig worden er Nederlandsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of koloniën van Denemarken, daarvoor begrepen de eilanden Faeroe en IJsland, waar evenzoo de schepen van alle Staten kunnen binnenkomen.

Art. 2. De wederzijdse consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden en van Denemarken worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, en consuls alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen eene commissie in behoorlijken vorm over aan de Regering van het moederland in wiens kolonie zij geroepen zijn hun verblijf te houden.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der koloniën zal worden mede oordeelkundig, of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren recht op de bescherming en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking. Bij het verleen van het exequatur, behouden de betrokkene regeringen zich de bevoegdheid voor, het weder in te trekken, of

l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hauovre et de l'ordre Impérial de Leopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères, — et le sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Danemark, le Sieur François Preben baron de Bille Brahe, Veneur de cour et chevalier de l'ordre de Danebrog, ainsi que de celui de l'Étoile Polaire, son chargé d'affaires près la cour de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, ont trouvé en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, et vice-consuls Danois seront admis dans les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes les nations, et réciproquement des consuls-généraux, consuls et vice-consuls Néerlandais seront admis dans les ports des possessions d'outre-mer ou colonies du Danemark, y compris les îles de Faeroe et l'Islande, où peuvent également entrer les bâtimens de tous les états.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs des Pays-Bas et du Danemark sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, et consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement possible contresigné ou en même temps enregistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions. En accordant l'exequatur, les gouvernements en question se réservent la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs.

door den Gouverneur der kolonie met opgave der redenen diër intrekking.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn geregigt boven de buitendier hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: „Consulat of Vice-consulat van“

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus ayyi, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtvaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls zijn met geeneerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Wanneer eene aanvraag aan de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden of aan die van Z. M. van Denemarken moet worden gerigt, zal zulks geschieden door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage of te Kopenhagen gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent, kan de consuls-generaal, consul of vice-consul, in spoedvereischende gevallen, zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der koloniën, daarbij het dringende der zaak aantoonende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegerge aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls kunnen zonder onderscheid gekozen worden uit onderdanen van Denemarken of der Nederlanden of des Pays-Bas, ou parmi les citoyens de quelque pays que ander land, die gevestigd zijn op overeenkomstig de plaatselijke wetten kunnen worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar zij hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Art. 8. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, met vergaauwing hunner wederzijdse regeringen, vice-consuls te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

Deze vice-consuls, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven of door de Koninklijke regering of door den consuls-generaal of consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: „Consulat ou Vice-consulat de“

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Lorsqu'une demande doit être adressée au Gouvernement de S. M. le Roi des Pays-Bas, ou à celui de S. M. le Roi de Danemark, elle devra l'être par l'entremise de l'agent diplomatique, qui résident à La Haye ou à Copenhague. A défaut d'un tel agent, le consul-général, consul ou vice-consul peut en cas d'urgence, faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en démontrant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne serait être adressée aux autorités subalternes, ou que les demandes antérieures à ces autorités sont restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent être choisis indistinctement parmi les sujets du Danemark ou des Pays-Bas, ou parmi les citoyens de quelque pays que soit, résident ou pouvant en termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port où ils devront exercer leurs fonctions.

Art. 8. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer, avec la permission de leurs Gouvernements respectifs, des vice-consuls dans les ports mentionnés à dans l'article 1.

Ces vice-consuls dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré ou par le Gouvernement Royal ou par le consul-général ou consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

De Gouverneur¹ der Kolonie kan in ieder geval, onder mededeeling der redenen van zijn besluit aan den consul-generaal, of consul van het district, de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de vice-consuls ontnemen.

Art. 9. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 10. Wanneer een schip van een der Staten op de kusten van eene der kolonien van den anderen Staat komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul of vice-consul, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezenheid van den consul-generaal, consul of vice-consul, neemt de overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 11. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der beide Staten, kunnen, voor zoover de nitlevering van deserteurs van koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangennemen en in de verzekerde bewaring houden van deserteurs der schepen, varende onder de vlag huns lands; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits niet de schepschepregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk de bewijzende, dat de opgesichte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opreiking op deze wijze is gestaafd, is de plaatselijke overheid gehouden geen gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de nitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opseihen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de scheepoort waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter

Le Gouverneur de la colonie peut en tout cas, en communiquant au consul-général ou consul du district le motif de sa décision, retirer aux vice-consuls l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 9. Les passeports délivrés ou visés par le fonctionnaire consulaire ne dispensent nullement de l'obligation de se munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 10. Lorsqu'un navire de l'un des Etats viendra échouer sur les côtes d'une des colonies de l'autre Etat, le consul-général, consul ou vice-consul, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul ou vice-consul, les autorités du lieu où le navire a échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 11. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux Etats peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires marchands ou de guerre a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires portant le pavillon de leur pays; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, les autorités locales sont tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation du déserteur ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les ont réclamés afin d'être dirigés vers les navires auxquels ils appartiennent ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation,

binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak heeft gedaan en deze ten nitvoer gelegd zij.

Art. 12. Wanneer een onderdaan van een der beide Staten in eene der kolonien van den anderen Staat komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-nitvoerders na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbers te doen geworden.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls hebben als zoodaani, voor zoover de wetgeving der wederzijdsche Staten zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders van de manschap der schepen hunner natie moeten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of tenzij de consuls-generaal, consuls of vice-consuls den bijstand der gezegde overheid inroepen om, hunne nitpraken ten nitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtsplegiog of van uitspraak door scheidsmannen den twistenden partijen het regt niet onteent om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden, die geen Decussche onderdanen zijn, evenzoo de zelfde consulaire ambtenaren van Denemarken, die geen Nederlandsche onderdanen zijn, die op het oogblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk, waar zij geroepen zijn te verblijven of in zijne kolonien, en die behalve die van consul geen betrekking hebben of geen beroep of handel nit oefenen, hebben op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opseihen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de scheepoort waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter

tation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, saisi de l'affaire, ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 12. Lorsqu'un citoyen de l'un des deux Etats vient à décéder dans une des colonies de l'autre Etat, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteur testamentaire, les autorités, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ont, en cette qualité, pour autant que la législation des Etats respectifs le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls ou vice-consuls ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler leur retour aux autorités judiciaires de leur propre pays.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, qui ne sont pas sous-décussés, ainsi que les mêmes fonctionnaires consulaires de Danemark, qui ne sont pas néerlandais, lesquels au moment de leur nomination ne sont pas établis comme habitants dans le Royaume où ils sont appelés à résider ou à exercer aucune fonction, profession ou commerce ont leurs fonctions consulaires, sont pour autant que dans les colonies de l'autre Etat les mêmes faveur segonstent au en ambtenaren van riant accordées aux agents de glijken rang zijn toegestaan, même rang, exempts du logement, de l'inkwartiering, ment militaire, de l'impôt per- van de personele belasting en sonnel et de toutes les impos-

van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard, zonder dat deze vrijdom zich iemmer kanne uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls der twee hoogste contracterende partijen in de wederzijdsche koloniën, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn van het land dat hen heeft aangesteld, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als onderdanen en andere inwoners des lands.

De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls onderdanen van een der beide Staten, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de regering van den anderen Staat aan hen opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 15. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls der beide Staten genieten in de wederzijdsche koloniën alle andere vrijstellingen, en vrijdommen en voorregten, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 16. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaau met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingelval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Tien blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zesden dag der maand Junij, jaar van het jaer Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig

(Get.) VAN HALL.
(Get.) P. MIJER.
(Get.) P. BILLE BRAHE.

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 28sten Junij en door Zijne Majesteit den Koning van Denemarken den 5den Julij 1856 geteekend, op den 15den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad;

sitions publiques ou municipales qui seraient considérées être d'une nature personnelle, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douane ou à d'autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, et vice-consuls des deux Hautes Parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne sont pas indigènes ou sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de remplir et d'acquiescer, comme les sujets et autres habitants du pays, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, et vice-consuls, sujets de l'un des deux Etats, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, qui leur ont été conférées par le Gouvernement de l'autre Etat, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 15. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux Etats jouiront dans les colonies respectives de toutes les autres exemptions, immunités et privilèges qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 16. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à la Haye, le sixième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante

(Get.) VAN HALL.
(Get.) P. MIJER.
(Get.) P. BILLE BRAHE.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 18den Augustus 1856, no. 58; Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 20sten Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERA VAN ENDEKST.

Uitgegeven den elfden September 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

N°. 81.) **BESLUIT van den 22sten Augustus 1856, betalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en het Koninkrijk Saxe gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van laatstgemeld Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën zullen worden toegelaten.**

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Koninkrijk Saxe, op den 3den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Berlijn gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van Saxe in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Saxe bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide naties tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke nitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen door de Regering van Z. M. den Koning van Saxe te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Saxische Consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergaanning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen der Consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Alexander Karel Jacob baron Schimmelpenninck van der Oije, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, grootkruis der orde van de Eikenkroon van Luxemburg, der orde van den Zähringer Leeuw van Baden, der orde van Frederik van Württemberg, der orde van den Witten Valk van Saxe-Weimar, ridder der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, eerste klasse, Hoogstdezelfde kammerheer en buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij de hoven van Saxe en van Pruisen, en

Zijne Majesteit de Koning van Saxe;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant reserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Saxe, et assurer au relations de commerce, à heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, à pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. M. le Roi de Saxe, consenti à admettre des Consuls Saxons dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces Consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé: le sieur Alexandre Charles Jacques baron Schimmelpenninck van der Oije, commandeur de l'ordre du Lion-Néerlandais, grand-croix de l'ordre de la Couronne de Chêne de Luxembourg, de l'ordre du Lion de Zähringen de Bade, de l'ordre de Frédéric de Wurttemberg, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, Chevalier de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, première classe, Son Chambellan et Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près les cours de Saxe et de Prusse,

et Sa Majesté le Roi de Saxe,

Hoogstdezelfs Minister van Staat, Frederik Ferdinand baron van Beust, hoofd der Departementen van Buiten- en Binnenlandsche Zaken, ridder der orde van de Koninklijke Kroon van Saxe, grootkruis der orde van Verdienste van Saxe, van den Heiligen Stephanus van Hongarije en van Leopold van Oostenrijk, ridder der orde van Alexander Newsky van Rusland, grootkruis der orde van het Legioen van Eer van Frankrijk, der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, eerste klasse, grootkruis der orde van Karel III van Spanje, der orde van Verdiensten van Bijeren, der Guelphen orde van Hannover, der Leopolds orde van België, der orde van de Heiligen Maurits en Lazarus van Sardinië, der orde van den Witten Valk van Saxe-Weimar en der orde van de Hertogelijke Huizen van den Ernestinischen Tak van Saxe, ridder der orde van St. Jan van Pruisen.

Die na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Saxische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Saxische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verlenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit

Son Ministre d'Etat Frédéric Ferdinand baron de Beust, chargé des portefeuilles des Ministères des Affaires Étrangères et de l'Intérieur, Chevalier de l'ordre de la Couronne Royale de Saxe, grand-croix de l'ordre du Mérite de Saxe, de St. Etienne de Hongrie et de Léopold d'Autriche, Chevalier de l'ordre d'Alexandre Newsky de Russie, grand-croix de l'ordre de la Légion d'Honneur de France, de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, première classe, grand-croix de l'ordre de Charles III d'Espagne, de l'ordre du Mérite de Bavière, de l'ordre des Guelphes de Hanovre, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de St. Maurice et Lazare de Sardaigne, de l'ordre de Faucon Blanc de Saxe-Weimar et de l'ordre des Maisons Duciales de la Branche Ernestine de Saxe, Chevalier de l'ordre de St. Jean de Prusse.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en honneur et due forme, ont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Saxons seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Saxons sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de joindre des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Les gouvernements, en accordant l'exequatur, se réservent la faculté de le retirer ou faire

weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendier hinner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat of Vice-consulat van Saxe.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit nitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in heislag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met gemeenhandel diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoeder-eischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of, aantoonende dat de vrugere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Saxische onderdanen of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agen-

retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de Saxe.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités alternatives, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Saxons, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou

ten ontaemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te hevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Saxisch schip op de kust van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt hij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaats van de schipbreuk of van de herging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Saksische koopvaardij- of oorlogsschepen hij tractaat is hedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij weenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgescheide personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, om te de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de sehe-ruwen waar toe zij behooren, of v'illa ne sont pas renvoyés dans la nation. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet terugge-

consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Saxon viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de deserteurs des navires Saxons marchands ou de guerre a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des deserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits deserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des deserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être éconrés dans les prisons publiques, à la réquisition et au frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés vers les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans la nation, ils seront mis en liberté et ne pour-

zonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserter hevendom werd eenige misdad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken reghant nitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Saxisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erigenamen of uiterste wils-uitvoersers na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachten de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de Saksische wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de hevelvoerders en de manschap der Saksische schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tuschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van nitspraak door scheidsmannen, die twistende partijen het regt niet ontnemen om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger herop te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdaanen zijn der Nederlanden, die, op het oogmerk hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen herop of handel nitoefenen, zijn, voor zoover in Saxon dezelve gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkuwartering, van de personele belasting en darenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer

roul plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserter se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Saxon vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Saxonne le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Saxons et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requirer l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en Saxe les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de

van de Overzeese bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Sardiniëse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel binner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening binner werkzaamheden te worden toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoortlik vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening binner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verliezen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der koloniën te doen intrekken met opgaven der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendier huuser woning het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat of Vice-Consulat van Sardinië.

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit ontwendig tekenen nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als knuende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder enig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geeneerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandse regering moet worden gedaan, geschiedt door

agents d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations, van alle landen.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Sardes sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils seront sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le Gouverneur de la Colonie, lesdits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement en accordant l'exequatur se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le Gouverneur de la Colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de Sardaigne.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra être faite par l'entremise de l'a-

tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd.

Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereisende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul, zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overboden gedaan, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen, in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn onder Nederlandsche onderdanen, Sardiniërs of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunende, volgens de bepaling der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de havens, waar de consulaire agent wordt aangesteld. Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontlaan gezamenlijk van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van de persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Sardiniësch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

gent diplomatique résidant à la Haye.

A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls, ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Sardes ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis à fixer leur résidence dans le port où l'agent consulaire sera nommé. Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les pas-ports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de l'obligation de ce munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Le Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Sardien viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zover de uitlevering van deserteurs van Sardiniësche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzeerde bewaring houden van deserteurs dier schepen. Zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits niet de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgesichte personen behoord hebben tot de manschap. Wanneer de opgeschieding op deze wijze is gestand, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onmiddaard zij van den Staat aan welken de opgeschieding geschiedt. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede. Na bunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opseisen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien deze deserteurs echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet weder in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan geweigerd worden, tenzij de betrokkene nietgesteld tot dat de qu'è ee que le tribunal, saisi des faits, n'ait rendu sa sentence en faveur de son extradition.

Art. 11. Wanneer een Sardiniësch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-uitvoerders na te laten, geven de Nederlandse ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met betrekking tot de successie, en het beheer van den boedel zijn donateur avia agents consulaire, daarvan kennis aan de consuls, om de successie te doen geldig zijn.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zover de Sardiniësche wetgeving zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Sardiniësche schepen mogten ontstaan, en zulke zonder

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires marchands ou de guerre Sardes a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en produisant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins que l'individu, dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame. Les autorités locales seront tenues d'exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu. Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits agents consulaires, et pourront être détenus dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais si ces déserteurs ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouve avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être extradité, à son extradition, insouvenant, qu'il ne soit pas le tribunal, saisi des faits, n'ait rendu sa sentence en faveur de son extradition.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Sardes vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en font part aux agents consulaires, afin de transmettre ces informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de Sardaigne ont, en cette qualité, pour autant que la législation Sardes le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Sardes et ceux des navires étrangers, et de les résoudre sans l'intervention des autorités

tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land konne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand der gezegde overheid, om hunne mispraken te ontvooien te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitpraak door scheidsmannen de twistenden partijen het recht niet ontnemt om daarvan, na bunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haard dat recht toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zover in de Sardiniësche statuten dezelde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkomsten, van de personele belastingen, van de land- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reele belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandse onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan een consulaire betrekking waar te nemen, door de Sardiniësche Regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook te voldoen.

Art. 14. De Sardiniësche consuls-generaal, consuls en vice-consuls genieten in de Nederlandse kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoorrechte natie mogen worden toegestaan.

locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'appeler à leur retour aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou sea colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que dans les Etats Sardes les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du paiement militaire, de l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de remplir et de payer comme le sujet Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Sardes, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Sardes jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises qui pourraient par la suite être accordées aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de nitwisseling der bekrachtigingen welke plaats hebben binnen den termijn van vier maanden, of zoo mogelijk vroeger.

In geval geene der contracterende partijen, twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop een der beide partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Thryn, den derdenden dag der maand April van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(Get.) J. D. FISCHER. (L. S.) (Get.) CIBRARIO. (L. S.)

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de quatre mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des hanties parties contractantes n'aurait notifié, onze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une des deux parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Thryn, le treizième jour du mois d'Avril de l'an de grâce mil huit cent cinquante six.

(Signé) J. D. FISCHER. (L. S.) (Signé) CIBRARIO. (L. S.)

Gelet, dat de nitwisseling der neten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 21sten Mei en door Zijne Majesteit den Koning van Sardinië den 14den Julij 1856 geteekend, op den 9den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsehe Zaken, van den 25ten Augustus 1856, no. 50;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 28sten Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsehe Zaken,
GEVERUS ENDEGEEST.

Uitgegeven den elfden September 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 2.) PUBLICATIE van den 22sten Januarij 1857, houdende afkondiging van 's Konings besluit van den 10den October 1856 No. 64, waarbij met wijziging van de bestaande bepalingen, wordt vastgesteld een kostuum voor den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad en den Gouvernements-Secretaris.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën dd. 17 October 1856 La. B. No. 7247, ter uitvoering ontvangende hebbende, een afschrift van 's Konings besluit van den 10den October 1856, No. 64, waarbij met wijziging van de bestaande bepalingen, wordt vastgesteld een kostuum voor den Procureur-Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad en den Gouvernements-Secretaris.

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

10 October 1856. No. 64.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën, van den 8ten October 1856, La B. No. 6.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 26sten Februarij 1833, No. 105, vastgestelde kostuum voor den Procureur-Generaal der Kolonie Suriname, hetwelk mede voor de overige leden van den Kolonialen Raad toepasselijk is verklaard, het navolgende kostuum vast te stellen voor den Procureur-Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad, en den Gouvernements-Secretaris, als:

Een donker blaauw lakensehen gekleeden frak, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op den kraag, de opslagen der mouwen en de tassen der zakken, ter breedte van vier Nederlandse daimen geborduurd met gouden-oranje en eiken-takken, voorts vergulde knopen en gekroonde W daarop.

Lange broek van wit laken of casimier, met goud gallon op de naden, ter breedte van vier duim belegd;

Driekante hoed met zwarte liggende pluim, oranje kord, gouden lis en knoop als aan den frak, en degen met verguld gevest.

Onze Minister voornoemd, is met de uitvoering dezes belast.

Het Loo, den 10den October 1856.

(Get.)

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.)

P. MEIJER.

Aecordeert met deszelfs Origineel,

De fd. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

L. W. C. KEUCHENIUS.

Voor eensluidend afgeschrift,

De fd. Secretaris-Generaal.

(Get.)

L. W. C. KEUCHENIUS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 22sten Januarij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23 Januarij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 3.) PUBLICATIE van den 10den Februarij 1857, houdende maatregelen ter voorkoming zooveel doentlijk, van het ontstaan, en — bij overhoopst ontstaan — van de uitbreiding van de Cholera asiatica.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat tengevolge van de bij het Bestuur ontvangen officiële berichten, dat de Cholera in de nabijge kolonie Demerary is uitgebroken,

het noodig is, om, zooveel doentlijk, zoodanige voorbehoedende maatregelen te nemen, als kunnen bijdragen, om het ontstaan binnen deze kolonie dier ziekte, en — mogt zij overhoopst niet afgewend worden — hare uitbreiding tegen te gaan.

Gelet op de adviezen en voordrachten van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, en op de resolutien dd. 13 Januarij jl. No. 42, 43, 44, 45, dd. 26 Januarij jl. No. 118, en dd. 28 Januarij jl. No. 127, allen bevattende maatregelen tot tegengang van de genoemde ziekte;

Den Koloniën gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Alle inwoners dezer kolonie inzachtig te maken, dat zindelijkheid en reinheid, en eene ordelijke leefwijze, de eerste en voornaamste middelen zijn, ter voorkoming van de ziekte der Cholera, of om haar, mogt zij ontstaan, zoo onsebadelijk mogelijk te maken, en hnn misdaden aan te bevelen:

om hunne woningen bij voortdnur rein te houden, waarbij inzonderheid het bekaken der wanden is aan te prijzen;

de omgeving hunner huizen van hooge planten, struiken, en wied te zuiveren: de hekken behoorlijk af te snoeien tot eene hoogte van niet meer dan vijf voet;

de boomen en struiken op hnnne erven, die te dicht op de hnnzen staan, en den inestroom beletten, om te hakken, hetgene vooral noodig is, ten aanzien van hontgewassen op de erven van kleine en lage woningen, en van de woningen

op de plantages, inzonderheid van die ten dienste der negerbevolking;

alle stilstand water af te leiden, zoo noodig door het graven en door het reinhouden van de greppels of slooten;

op de dengzaamheid van het drinkwater en van de levensmiddelen aanwaaknig acht te slaan;

zich te onthouden van het misbruik van sterken drank, en in het algemeen, van alle buitensporigheden;

tijdig geneskundige hulp in te roepen, zoodra de maag of de ingewanden lijden;

zich te onthouden van het gebruik van alle geheime of andere middelen, dan die welke hun door hunnen geneesheer worden aanbevolen;

alle mest van vee van binnenplaatsen, en in 't algemeen, uit de nabijheid der erven te verwijderen;

de becontete woningen te zuiveren;

de ziekenkamers, en in het algemeen, alle gebouwen waar zich vele personen bevinden, behoorlijk te luchten;

gedurende het bestaan van de ziekte, bij het afzenden van vaartuigen, deze met eenige hoofden in reserve te bemanen, ter vervanging van degenen, welke op reis ziek moeten worden;

de woningen waarin lijders aan de Cholera zich bevonden hebben, onverwijld na afloop der ziekte, te doen reinigen;

de uitwipelen der zieken zoo spoedig mogelijk met chloor te begieten of met kalk te bestrooien, te begraven, of in overdekte knilen, of in de rivier, en vooral niet in de gemakken, waarvan door gezonden gebruik wordt gemaakt, te werpen;

de kleeders en goederen, waarvan de Cholerajijders, gedurende hunne ziekte, zich bediend hebben, onmiddellijk na het gebruik, bij voorkeur te verbranden, of wel gedurende geruimen tijd in en onder water te plaatsen en daarna uit te wasschen;

de lijken der Cholerajijders dadelijk, immers binnen den kortst mogelijken tijd na het overlijden, zonder afnemering der kleeders, waarin zij gestorven zijn, te doen vervoeren naar de daartoe op de begraafplaatsen op te rigten lijkenhuizen:

de te aarde bestelling te doen plaats hebben zonder een groot aantal dragers en met vermindering van eenige groote lijksaakten;

wordende voorts verwezen naar de wenken en raadgevingen, voorkomende in de, met voorkennis van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht, uitgegeven twee brochures getiteld, de eene: *Raadgevingen aan de Ingezetenen van Suriname, omtrent hunnen leefregel en de hulpmiddelen bij het ontstaan van de Cholera*, en de andere: *de Cholera asiatica, Wenken en Raadgevingen voor plantagebezoekers*.

2o. te bepalen:

Artikel 1. Er zullen gezondheids-Commissien worden ingesteld, bestaande:

uit eene Centrale Commissie te Paramaribo gevestigd;

uit eene Sub-Commissie in elke der Wijken van Paramaribo gevestigd,

en uit eene Sub-Commissie voor elk der districten *Nickerie* en *Coronie*.

Art. 2. De Centrale Commissie te Paramaribo zal bestaan, uit:

den Gouvernements-Secretaris, President van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht, als Voorzitter; den provisionelen Commissaris van Politie den Stads-Genesheer

en een der officieren van gezondheid uit het garnizoen.

Deze Commissie waakt voor de nitroering van geneskundige politie-maatregelen en verordeningen en houdt aantekening van de statistiek der ziekte en sterfgevallen. Zij doet voorstellen aan het Bestuur over al de ten aanzien van de Cholera te nemen voorzorgen en maatregelen.

Art. 3. De Sub-Commissien in elke der acht wijken van Paramaribo zullen zijn zamengesteld als volgt:

uit twee in elke wijk aanwezige Wijkmeesters,

uit twee ingezetenen door den Gouverneur te benoemen,

en uit een plaatsvervangend lid, hetwelk bij ontstentenis, ziekte of andere verhindering van een der leden optreedt.

De leden van elke dier Commissien benoemen uit hun midden een Voorzitter en geven van hunne keuze kennis aan den Procureur-Generaal, die daaraan door middel van een der koloniale dagbladen oopenbaarheid geeft.

Deze Sub-Commissien houden zitting bij den ondt benoemen Wijkmeester, of op zoodanige plaats, als met onderling goedvinden der leden, en met voorkennis van den Procureur-Generaal, wordt bepaald, en door dezen, door

middel van een der koloniale dagbladen, ter algemeene kennis wordt gebracht.

Terzelfde plaatse zullen de noodige dragers en draagbaren tot vervoer der zieken aanwezig zijn.

Art. 4. Ingeval van ontstentenis, ziekte of andere verhindering van twee of meer der leden van de Sub-Commissien, wordt daarin door den Gouverneur voorzien, waarvan door een der koloniale dagbladen aankondiging wordt gedaan, terwijl intusschen de overige leden of het overige lid handelen als waren de Commissien voltallig.

Art. 5. De Sub-Commissien in elk der districten *Nickerie* en *Coronie* zullen zijn zamengesteld, als volgt:

uit den Landdrost van het district of zijnen vertegenwoordiger,

en uit de twee ondt raden hoofdingelanden.

Bij ontstentenis, ziekte of andere verhindering van een hunner, voorziet de Landdrost of zijn vertegenwoordiger hierin.

Art. 6. De Sub-Commissien stellen zich met de Centrale Commissie in onmiddellijke aanraking en correspondentie, en zijn voor het overige, elke voor zoo veel hare wijk of haar district aangaat, met de uitvoering der te nemen maatregelen belast.

Art. 7. De taak der genoemde Commissien en van ieder harer leden, is om alles wat de zindelijkheids- en gezondheidsmaatregelen betreft, te bevorderen, en om door hunnen invloed en goeden raad, de ingezetenen van verkeerde of nadeelige praktijken terug te brengen.

Zij zullen de woningen, vooral der behoeftigen, bezoeken, en dezen aandachtig maken op al datgene, wat in hun belang kan noodig zijn in acht te nemen.

Waar de onverwijde bemoeijng of tusschenkomst der politie noodig is, roepen zij die in.

Art. 8. Ter plaatsen, door de Centrale Commissie aan het Bestuur voor te dragen, worden, zooveel doenlijk, hulp-apotheken opgericht, alwaar voorbanden zullen zijn de genesmiddelen, welke bij het eerste ontstaan der ziekte worden vereischt.

De plaatsen waar deze hulp-apotheken gevestigd worden, zullen door een der koloniale dagbladen worden bekend gemaakt.

Art. 9. Ter regeling van de geneskundige verpleging onder alle lijders aan Cholera te Paramaribo, wordt deze stad in de volgende vier afdeelingen gesplitst, als:

Eerste afdeeling. De 1e buitenwijk (Combé) en Wijk A.

Tweede afdeeling. Wijk B, Wijk D en van de tweede buitenwijk, het gedeelte ten noorden van de Steenbakkers gracht.

Derde afdeeling. Wijk C en van Wijk E, het gedeelte ten Oosten van de Zwartenhovenbrug straat.

Vierde afdeeling. Wijk F, en van Wijk E het gedeelte ten Westen van de Zwartenhovenbrug straat; en van de 2e. buitenwijk, het gedeelte ten Zuiden van de Steenbakkers-gracht.

Art. 10. In elke dier afdeelingen worden twee geneesheeren met de geneskundige hulp belast, welke zich niet gelijktijdig daarsnit mogen verwijderen.

Het is hunne taak, om aan alle in zoodanige afdeelingen voorkomende lijders de dadelijk vereichte geneskundige hulp te verleenen; de behoeftigen voor zooverre zij niet naar een der na te noemen Cholera-hospitelen worden overgebracht, en voorts al degene, die in hunne woning blijven, te behandelen, voor zooverre deze zich niet stellen onder de behandeling van hunnen eigenen geneskundige.

Door middel van een der koloniale dagbladen worden de voor elke Wijk bestemde geneskundigen aangewezen.

Art. 11. De behoeftigen genieten geneskundige verpleging en genesmiddelen gratis.

Art. 12. Voor de aan behoeftigen geleverde medicijnen worden de apothekers, op vertoon van de recepten, aan het hoofd waarvan door den Geneesheer die het voorgeschreven heeft zijn vermeld de woorden: *voor d. behoeftige*... N.N., door het koloniaal Bestuur voldaan, naar het tarief van het militair hospitaal alhier, verhoogd met vijfzig procent.

Art. 13. Aan de Apotheken is verboden het gereedmaken van recepten, door onbevoegden voorgeschreven.

Elke overtreding hiervan wordt gestraft met eene boete van *honderd gulden*, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur, om dadelijk de admisie en het patent van den overtreder in te trekken.

Art. 14. Elk te Paramaribo practiserend geneesheer of heelmester is verplicht, om bij het eerst te zijner kennis komende geval van Cholera of ziekte welke daarmede eenige gelijkenis heeft, daarvan met het minst mogelijke verwijl,

aan de Centrale Commissie kennis te geven, op verbeurte van eene boete van *Tece honderd Gulden*, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur, om dadelijk zijne admisie en zijn patent in te trekken.

Dadelijk na de hierbedoelde aangifte aan de Centrale Commissie, zullen bare beide geneeskundige leden zich naar den lijder begeven, hem examineren, en zooveel mogelijk hulp verlenen.

Blijkt het bij dat onderzoek, dat de lijder werkelijk door de Cholera is aangetast, dan geeft de Centrale Commissie hiervan ten spoedigste kennis aan den Gouverneur, die het bestaan der ziekte, door middel van een der koloniale dag-bladen, ter algemeene kennis doet brengen.

Art. 15. De in het voorgaande artikel vermelde verplichting tot het doen der aangiften, rust, wat de districten *Nickerie* en *Coronie* en de divisien betreft:

in de eerste plaats, op de genees- of heelkundigen aldaar, op gelijke straffe als in het voorgaand art. bepaald is;

in de tweede plaats, op de directeuren, opzigters of gezagvoerders van plantadjen en gronden, op verbeurte, ingeval van moedwillig verzuim, van eene boete van *honderd Gulden*.

Deze aangiften worden gedaan in de districten *Nickerie* en *Coronie* aan de Sub-Commissie aldaar, welke daarvan zoodra mogelijk mededeeling doen aan de Centrale Commissie;

en in de *divisien* aan den naastbij wonenden burger-officier, die daarvan ten spoedigste mededeeling doet aan de Centrale Commissie te *Paramaribo*.

Art. 16. De geneeskundigen te *Paramaribo* moeten desgelijks aan de Centrale Commissie eene aangifte doen van de namen en woonplaatsen der onder bunne behandeling gekomen eboleralijders, der herstelden en overledenen.

Elke nalatigheid wordt gestraft met eene boete van *Tien Gulden*.

Art. 17. De geneeskundigen in de districten en in de divisien, en de directeuren, opzigters of gezagvoerders van plantadjen en gronden, doen deze opgaven zoo geregeld mogelijk,

en wel in de districten *Nickerie* en *Coronie*, aan de Sub-Commissie aldaar,

en van nit de divisien aan de Centrale Commissie te *Paramaribo*.

Art. 18. Ten behoeve van behoeftigen worden te *Paramaribo* tot opnemng en verpleging van *Cholera*-lijders aangewezen, twee hospitalen onder het bestuur van daartoe door den Gouverneur aan te wijzen geneeskundigen, en wel:

a. het *militair-hospitaal*, znlende, zoolang dit tot ebolera-hospitaal strekt, lijders aan andere ziekten worden verpleegd in het voormalig kantoor der Bank in de Gravenstraat, voor zooverre dit niet in het militair-hospitaal kan geschieden; en

b. het gebouw der loge *Concordia* in de Saramaccestraat.

Art. 19. Het is aan alle geneeskundigen verboden, eboleralijders, in bunne particuliere hospitalen op te nemen, op verbeurte eener boete van *Een honderd Gulden* voor elken zoodanigen lijder, welken zij zullen hebben opgenomen of in behandeling gehouden.

Art. 20. Het honden van hoornvee of varkens in de stad *Paramaribo* of dier buitenwijken, is verboden, behalve op zoodanige erven, alwaar dit door de Politie niet schadelijk geacht en dientengevolge schriftelijk en tot opzegging, vergund wordt, en behalve op de plantaten volgens art. 22 aan te duiden.

Art. 21. Het hoornvee of de varkens, welke, na verloop van *veertien* dagen, na de nitvaardiging dezer Publicatie, zonder bepaalde en schriftelijke vergunning van de politie, op eenig erf zich mogten bevinden, worden zonder vorm van proces door de Politie weggehaald en zijn verbeurd.

Art. 22. Aan hen, die daartoe aansoek doen, zal de Politie plaatsen aanwijzen, alwaar zij hun Vee kunnen doen verblijven en daartoe penen of afslinngen kunnen maken, alsook waeltbnizen voor bunne Veehoeders.

Art. 23. Elk varken, hetwelk langs de wegen wordt gevonden, anders dan op weg naar eenen slagter om aldaar te worden geslagt, of voor welks vervoer geene schriftelijke vergunning van de Politie is verkregen, wordt door de Politie opgevangen en is verbeurd.

Elk hoornbeest, tot welks verblijf of vervoer te *Paramaribo*, geene schriftelijke vergunning van de Politie is verkregen, en betwelk laugs de wegen wordt gevonden, anders dan op weg naar een slagter om aldaar te worden geslagt, wordt door de Politie aangehouden en is verbeurd.

Art. 24. Het slagten van vee binnen *Paramaribo*, op andere plaatsen dan alwaar dit door de Politie niet schadelijk

geacht en dientengevolge schriftelijk en tot opzegging vergund wordt, of welke door haar daartoe zijn aangewezen, is verboden.

Deze bepaling treedt in werking met den twee en twintigsteu dag na de uitvaardiging dezer Publicatie.

Uvertreding wordt gestraft met eene boete van *tece honderd gulden*, en bij herhaling, met verdubbeling dezer boete, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admisie en het patent van den overtredcr in te trekken.

Door de politie zal aan de slagters, die daartoe aanzek doen, een of meer plaatsen worden aangewezen, alwaar zij, des verkiezende, voor gezamenlijke rekening, een of meer slagtbznen kunnen oprigten.

Art. 25. Alle tapperijen moeten, van acht ure des avonds tot zes ure des morgens, gesloten zijn.

Overtreding dezer bepaling, of het tappen tussehen acht urt des avonds en zes nur des morgens niet gesloten deuren, wordt gestraft met eene boete van *tece honderd gulden* en eene maand gevangenis, en bij herhaling met verdubbeling dezer boete en der gevangenisstraf, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admisie en het patent van den overtredcr in te trekken.

Het tappen, door iemand daartoe niet bevoegd, wordt gestraft met eene boete van *vijf honderd gulden* en twee maanden gevangenis, en bij herhaling, met eene boete van *duizead gulden* en zes maanden gevangenis.

De Procureur-Generaal, de Prov. Commissaris van Politie en de Politie-beambten door den Procureur-Generaal daartoe schriftelijk gemagtigd, zijn bevoegd, om, wanneer zij vermeen, dat in eenige tapperij met gesloten deuren, of door iemand daartoe niet gesadmitteerd, getapt wordt, de opening van de deuren van zoodanige tapperij of woning te vergen, en deze binnen te treden.

Het niet openen van de deur, terstond nadat dit volgens de vorige alinea, gevergd wordt, wordt gestraft, wanneer bet eene gesadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de tweede alinea van dit artikel, en wanneer het eene niet gesadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de derde alinea van dit artikel.

Aan den regter blijft het overgelaten ni de bijzonderheden aldaar bevonden, te beoordeelen of, alhoewel het eigenlijk tappen niet gezien is, evenwel overtreding heeft plaats gehad.

Art. 26. Ieder, die tussehen acht ure des avonds en zes ure des morgens in eene tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft met eene geldboete van *tien gulden*.

Ieder die in eene niet gesadmitteerde tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft:

indien het geschied tussehen zes ure des morgens en zes ure des avonds, met eene geldboete van *tien gulden*,

en na zes ure des avonds en voor zes ure des morgens, met eene geldboete van *twintig gulden*.

Art. 27. De Procureur-Generaal, de Presidenten en Leden van de Centrale en Sub-Commissien, en de daartoe door den Procureur-Generaal schriftelijk gemagtigde politie-beambten, zijn bevoegd zich op elk erf te *Paramaribo* of diens buitenwijken te begeven, om zich te vergewissen, of en in hoeverre aldaar de vereischte rein- en zindelijkheid betract wordt, of wel aldaar bijzonderheden plaats vinden, nadelig voor de gezondheid, of strijdig met de bepalingen in deze Publicatie voorkomende of nader vast te stellen.

Art. 28. In het algemeen zijn de Procureur-Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur-Generaal daartoe schriftelijk te magtigen politie-beambte, bevoegd, om, waar het hun blikken mogt, dat de eigenaren of bewoners van enig erf, in gebreke zijn de op hen rustende verplichtingen tot bevordering van rein- en zindelijkheid te verrullen, bunten eenigen vorm van proces, onverwijld alle zoodanige wegruimingen te doen plaats hebben, of alle zoodanige werken te doen verrigten, als zij noodig zullen achten, het nl ten koste van wien bet aangaat.

Art. 29. Ter meerdere verzekering van de naleving van art. 42 der Publicatie van den 19/25 November 1828 G. B. No. 17, zijn de Procureur-Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur-Generaal schriftelijk daartoe gemagtigde politie-beambte, bevoegd om in elken winkel, koopmansmagazijn of pakhuus, waar levensmiddelen, waren of provisien verkocht of geborgen worden, binnen te treden, ten einde zich van den staat der voorwerpen te overtuigen en onmiddellijk die, welke kennelijk door bederf zijn aangedaan, overeenkomstig opgemeld artikel, te doen opruimen.

Art. 30. Bij alle aangiften van overlijden, zal gelijktijdig moeten worden opgegeven aan welke ziekte de overledene is bezweken, en door welken genees- of heilkundigen hij gedurende zijn laatste ziekte is behandeld geworden; waarvan door den ambtenaar van den burgerlijken stand wekelijks aan de Centrale Commissie mededeeling zal worden gedaan.

Art. 31. Bij het ontdekken van een geval van cholera of ziekte, welke daarmede eenige gelijkenis heeft, aan boord van een ter reede van *Paramaribo* liggend schip, zal daarvan door den bevelvoerder of van zijnenwege zoo spoedig mogelijk aan den Prov. Commissaris van Politie moeten worden kennis gegeven, en de lijder intusschen terstond naar een der cholera-hospitelen moeten worden vervoerd.

Nalatigheid van den bevelvoerder of van zijnen vertegenwoordiger wordt gestraft met eene boete van *honderd gulden*.

Art. 32. De directeuren, opzigters of gezagvoerders van plantatien of gronden, zijn verplicht zorg te dragen, dat de lozingen lange of bij de ugerwoningen zich in goeden en behoorlijken staat bevinden; dat de omgeving dier woningen gezuiverd zij van hooge planten, struiken en wied; en dat al het stilstaande water in de nabijheid dier woningen behoorlijk worde afgeleid.

Art. 33. In de divisien zal drie weken — en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, vijf weken — als de uitspraak van dezer Publicatie, en vervolgens zoo dikwijls dit door het Bestuur noodig geoordeeld wordt, en daarbij is, door eene Commissie, bestaande uit een burger-officier en twee onder-officieren of korporanten, op de plantatien en gronden, een plaatselijk onderzoek worden ingesteld, ten einde te constateeren of en in hoeverre gevolg is gegeven aan de bepalingen van het voorgaande artikel.

Art. 34. De directeur, opzigter of gezagvoerder, die, bij het onderzoek, bepaald ingevolge art. 33, bevonden wordt onslagt te zijn, in de nakoming van de op hem, ingevolge art. 32 rustende verplichtingen, wordt gestraft met eene geldboete van *Twee honderd Gulden*.

Art. 35. Aan de processen-verbaal of verklaringen van den Procureur-Generaal, van de Presidenten of leden van de Centrale en Sub-Commissien, van den prov. Commissaris van Politie, van de Commissie van Burgerautoriteiten in de divisien en districten, en van elk door den Procureur-Generaal tot een der hiertoe vernaalde einden schriftelijk gemagtigde politie-beambten, wordt, ten aanzien van al hetgene hun, bij de voorgaande bepalingen wordt opgedragen, geloof gehecht, tot aan de partijstelling wegens valscheid.

Art. 36. De bepalingen dezer Publicatie blijven van kracht tot dat op offecle wijze zal zijn aangekondigd, dat de vrees voor het ontstaan der cholera niet meer bestaat of deze ziekte zelve, mogt zij alhier ontstaan, heeft opgehouden.

Ieder zal de noodzakelijkheid inzien van het nemen van alle zoodanige maatregelen, als ter voorkoming van het ontstaan van de *Cholera* of van hare uitbreiding raadzaam worden geacht, en de Gouverneur vertrouwt derhalve met volle gerustheid op de krachtige en onvermoeide medewerking van alle goede ingezetenen, opdat, onder den zegen des Almagtigen, de ziekte of van deze gewesten geweerd worde, of zoo min mogelijk verderfelijk zij!

Hij rekent evenzeer op de ijverige bemoeijingen van geestelijken, en van de leden van arm- en liefdadigheids-besturen, om, elk voor zooveel in zijn vermogen is, dien zedelijken en stoeflijken bijstand te verleenen, welke tot troost en gemoedsrust van het hoogste belang zijn.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geenseerd.

Paramaribo, den 10den Februarij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 16 Februarij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 4.) PUBLICATIE van den 30sten April 1857, houdende eenige voorzieningen ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat, ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels, — eenige voorzieningen worden gevorderd;

Den Kolonien Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Wanneer twee rij- of voertuigen elkander ontmoeten, moeten heiden steeds ter linkerzijde nithalen.

Om dit bij tijde en met gemak te kunnen doen, zullen beladen karren zooveel mogelijk aan dien kant van den weg rijden, waar zij bij het nithalen zich moeten bevinden.

Art. 2. Er mag met gene rij- of voertuigen een sterkeren gang worden gereden dan de draf. Met beladen karren nochtans mag niet anders dan stapvoets worden gereden.

Art. 3. Het rijden met sterkeren gang dan de draf, is binnen de steden, mede verboden aan degenen, die paarden of ezels berijden.

Art. 4. De koetsier van een rij- of voertuig, die een voortuitrijende rij- of voertuig inhaalt, en wil voorbij rijden, is verplicht den koetsier van het voortuitrijende voertuig voor het klappen van de zweep te waarschuwen, en zullen beide, het voorste naar de rechterzijde, het achterste naar de linkerzijde, zooveel moeten uitwijken als noodig is, om het voorste, zonder aanraking voorbij te rijden.

Twee of meer rij- of voertuigen mogen nimmer naast elkander blijven rijden. De koetsiers of voorlieden die naast den voorsten zijn komen rijden, zijn verplicht vooruit te rijden of achter te blijven.

Art. 5. Bij het omrijden van een boek moet stappende gereden worden en de draai zoo nabij mogelijk aan de huizen ter linkerzijde geschieden.

Art. 6. Elk rij- of voertuig, getrokken door paarden, ezels of hoornbesten, moet tusschen zons onder- en opgang, wanneer er geen maanlicht is, voorzien zijn van twee, vóór, en ter weerszijde van het rij- of voertuig vastgemaakte lantaars, waarin een goed zichtbaar en helder brandend licht.

Rij- of voertuigen door menschen getrokken, kunnen met één, hetzij daarnaast vastgemaakt, hetzij vooruit gedragen licht, volstaan.

Art. 7. Door overtreding van elke der voorgaande bepalingen wordt, — onverminderd alle andere actie daaruit voortvloeiende, — verbeurd voor de eerste maal eene boete van *Tien Gulden* en bij elke herhaling eene boete, telkens ten bedrage van het dubbele der laatst vorige, en wel:

bij overtreding der bepalingen van artt. 1, 2, 4 en 5 door den koetsier of voorman,

bij overtreding der bepaling van art. 3 door den ruiter,

en bij overtreding van het bepaalde bij art. 6, door den eigenaar des rij- of voertuigs, wanneer hij zelf daarin of bij is; anders door den koetsier of voorman.

Art. 8. Elk ruiter, koetsier of voorman is verplicht om de voetgangers die voor hem uitloopen toe te roepen; blijkende de aansprakelijkheid van ieder wien het aangaat voor al de gevolgen der nalatigheid in het toeroepen.

Art. 9. Wanneer slaven zich schuldig maken aan overtreding der bepalingen van artt. 1, 2, 3, 4, 5 en 6 worden zij door den Procureur-Generaal disciplinair gestraft, onverminderd alle andere actie tegen wien het aangaat.

Wanneer de overtreding niet den slaaf, maar den meester te wijten is, is de slaaf vrij van straf, en wordt de meester of huurder, ingevolge de eerste alinea van art. 7 gestraft.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geenseerd.

Paramaribo, den 30sten April 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1sten Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 5.) PUBLICATIE van den 1sten Mei 1857, houdende ampliatie en wijziging van sommige bepalingen van het bestaande Reglement op het Brandwezen. Publicatie dd. 12 Mei 1840 G. B. No. 3.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen het onvoldoende van sommige bepalingen van de Publicatie van den 12den Mei 1840 Gouvernents-Blad No. 3, waarbij een Reglement op het brandwezen wordt ingevoerd,

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

In afwachting van nader vast te stellen algemeene verordeningen omtrent het Brandwezen, intusschen met amptelijke en wijziging voor zooveel uoodig, van het bestaande Reglement op het brandwezen, Publicatie dd. 12 Mei 1840 G. B. No. 3, het navolgende te bepalen:

Art. 1. De Administrateur van Financien is hij voortdurend belast met het, bij art. 10 van voornoemd reglement hem opgedragen, oppertoezicht over het materieel van het brandwezen.

Art. 2. De Opperbrandmeester is *chef van het brandwezen*, en staat onder de onmiddellijke bevelen des Gouverneurs.

Hij heeft de directie over, en het heef van het personeel en, behoudens het bepaalde bij art. 1, van het materieel van het brandwezen.

Ingeval van brand voort hij bevel ten aanzien van de tot blussing van den brand aan te wenden middelen.

Art. 3. De chef van het Bouwdepartement is den Opperbrandmeester toegevoegd, speciaal om bij het toezicht over het materieel werkzaam te zijn, en volgt in rang op hem.

Art. 4. De kommandant der Schutterij, die, ingevolge art. 3 heft opgehouden chef van het Brandwezen te zijn, blijft met de politie bij den brand belast. Hij handelt overeenkomstig de bestaande of nog te geven orders, en bij gemis daarvan naar zijn best oordeel.

Art. 5. In elke wijk van Paramaribo, wordt ten minste een brandspuit met toebehooren gestationeerd, in een daartoe door het bestuur aan te wijzen local.

Art. 6. Behoudens de bepalingen van de artt. 86, 87 en 88 van het bestaande reglement, berust een sleutel van het local, waarin het brandblushmaterieel gehoren is, bij den naast bij dat local wonenden *Wijkmeester*, en moet, te zijnen buize, op zoodanige plaats hangen, dat zijne huisgevoeten die te allen tijde kunnen vinden.

Art. 7. Op den 1sten dag van elk kwartaal zendt de Opperbrandmeester, door tusschenkomst van den Administrateur van Financien, aan den Gouverneur een rapport in omtrent den toestand van het materieel en omtrent den uitslag van de, in het laatst voorgaande kwartaal, gehouden exercitien. Hij doet daarbij zoodanige voorstellen, als hij, in het belang der algemeene veiligheid, noodig acht.

Art. 8. Bij het ontstaan van brand, roept de persoon welke dien ontdekt, op de straat met luider stemme *brand! brand!* en duidt aan de naastbijgelegen militaire of schut-terswacht, die gehouden is daarvan terstond naar de hoofd-wacht berigt te zenden, en aan de politieagenten of andere personen, welke hij ontmoeten mogt, de plaats van den brand aan.

Art. 9. De politie-agent, die de tijding verneemt, brengt haar, na zich van de waarheid er van te hebben overtuigd, over aan den kommandant der hoofdwacht in het fort *Zee-landia*, en waarschuwing in het voorbijgaan van den Procureur-Generaal, den Kommandant der Schutterij, den Opperbrandmeester en den prov. Commissaris van Politie, voor zooverre deze langs den weg wonen, welke bij als den kort-sten naar de hoofdwacht volgen moet.

Art. 10. De kommandant der hoofdwacht geeft onmiddellijk na ontvangst van de in het vorige artikel bedoelde mededeeling, daarvan kennis aan den plaatselijke adjudant, waarop deze onverwijld, zonder eenige andere bevelen af te wachten, twee snel achtervolgende kanonshots doet vallen. Bevindt de plaatselijke adjudant zich niet in het fort, dan doet de kommandant der hoofdwacht, op eigener autoriteit, die twee schoten lossen.

Dit sein wordt terstond herhaald door het ter reede van Paramaribo liggend kommandementschip van oorlog, met inschieting om de schoten naar de stadzijde te richten.

Art. 11. Zoodra het in het vorige artikel voorgeschreven sein gegeven is, bergeeft het piket van het garnizoen (bestaande uit de gezamenlijk afkemende wachten), onder geleide van den afgetreden officier van het piket, zich ter plaatse van den brand, en is aldaar, voorloopig, tot dat de schutterij zal zijn bijgeroepen, met de politie belast, waartoe het de toegangen van de plaats des brands afzet, en van daar afhoudt, al wie niet tot het brandwezen behoort of tot hulp-

sehing werkzaam zijn moet, behoudens het bij de 1e alinea van art. 58 van het bestaande reglement omtrent landsambtenaren bepaalde.

Art. 12. Het Garnizoen komt, onmiddellijk na het bij art. 10 bepaalde sein, onder de wapenen, en blijft in het fort de bevelen des Gouverneurs afwachten.

Scherpe patroule worden in gereedheid gehouden, ter verstrekking zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt en beveelt.

Art. 13. Inmiddels doet de garnizoenskommandant in den outrek van het fort *Zeeandia*, van het *Gouvernementshuis* en van de op het *Gouvernementsplan* zich bevindende *Gouvernements-bureaux* patrouilleren, en in het algemeen voor de veiligheid in de nabijheid zorg dragen.

Art. 14. De brandspuiten der oorlogsschepen met de noodige bediening, worden onmiddellijk na het bij art. 10 bepaalde sein, aan wal gebracht, en onder geleide van een officier der Marine naar de plaats van den brand vervoerd, om, onder de bevelen van den Opperbrandmeester, gebezigd te worden, zoo als door deze wordt aangewezen.

Overigens moeten de equipages der oorlogs- en koopvaardij-schepen aan boord verblijven en zich gereed houden om hulp te verleenen, zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt en bevelen daartoe geeft; in welk geval de helft der equipage van elk schip, — en immer meer, tenzij op uitdrukkelijk bevel des Gouverneurs, — aan wal zal komen.

Art. 15. Elk schipper, die minder dan het bepaalde getal, of wel, zonder uitdrukkelijk bevel des Gouverneurs, meer dan de helft zijner equipage aan wal zendt, verbeurt: in het eerste geval een boete van f 10, — voor elken man, dien hij in gebreke is gebleven, aan wal te zenden; en in het tweede geval, een boete van f 10, —

Art. 16. Al de aan wal gekomen scheepelingen staa, voor zooverre zij bij de brandspuiten worden gebezigd, onder de onmiddellijke bevelen van den Opperbrandmeester, en stellen zich overigens, de koopvaardij- zowel als de oorlogsscheepelingen, onder de bevelen hnnar Officiëren, beschikbaar, om, volgens de aanwijzing van den Kommandant der Schutterij behulpzaam te zijn.

Art. 17. Op het eerste berigt van den brand, brengen de brandspuitgasten der verscheidene wijken, zoo spoedig mogelijk, en zonder dat zij vooraf het bij art. 10 bepaalde sein behoeven af te wachten, de brandspuit, waartoe zij behooren, naar de plaats des ongevuls, werwaarts de Chef van het Bouw-Departement en de werklieden aan het brandwezen gestaceerd, ter zelfder tijd, voorzien van de noodige gereedschappen, zich begeven.

Art. 18. Dadelijk na het sein bij art. 10 bepaald, of zooveel eerder als het bestaan van den brand haar bekend is, komt de Schutterij onder de wapenen, en verzamelt zich niet op de gewone loopplaats, maar ter plaatse van den brand.

Art. 19. De kommandant der Schutterij, die aldaar, ingevolge Art. 4 met de politie belast is, zorgt voor al betogene de goede orde en veiligheid bevoorijder zijn kan. Het bij art. 11 vermeld piket van het garnizoen staat onder zijne bevelen.

Art. 20. De prov. commissaris van politie en de overige haambten van politie staan den kommandant der schutterij en den opperbrandmeester ter zijde, in al wat in het belang der veiligheid en orde noodig is.

Art. 21. De officieren der Schutterij, adjudanten van den Gouverneur, vergewissen zich zoodra mogelijk van den stand van zaken en doen daarvan berigt aan den Gouverneur.

Art. 22. Indien de brand in den aanvraag gestuit wordt, waardoor verdere hulp onnoodig is, wordt dit door twee kanonshots van het fort *Zeeandia*, herhaald door het kommandementschip van Oorlog, ter algemeene kennis gebracht.

Art. 23. Ingeval van brand op een der in de laag liggende schepen, wordt, — behoudens de van kracht zijvende bepalingen van art. 25 van het havenreglement (G. B. 1828 No. 14), — door den kommandant van het Maritiem Station, een der onder zijne bevelen staande officieren, met een behoorlijk bemande en gewapende sloep, onmiddellijk naar het schip, alwaar de brand is ontstaan, gezonden, ten einde, zonder verwijl, dat schip, zoo ver mogelijk van den wal en van de overige schepen af, naar den boschkant te doen hoegeren.

De kommandant van het Maritiem Station verleent verder alle zoodanige assistentie, als waartoe hij in staat is.

Art. 24. De lantaren, welke, ingevolge art. 61 van het reglement op het brandwezen (G. B. 1840 No. 3), wanneer er tussehen den avonds zes en des morgens zes ure brand

mogt plaats hebben, voor elke woning moeten worden opgestoken, mogen voortaan niet meer op den grond geplaatst, maar moeten voor elke woning, ter hoogte van *zeven* à *acht* voeten gehangen worden.

Art. 15. Al de in deze Kolonie geldende verordeningen omtrent het brandwezen, en in cas van brand, blijven van volle kraacht, voor zooverre zij door de bepalingen van deze publicatie niet uitdrukkelijk zijn gewijzigd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 1sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1sten Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

— ● ● ● —

(N°. 6.) PUBLICATIE van den 10den Mei 1857,
houdende voorzieningen ter voorkoming zoo-
veel doornlyk van brand.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet
te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de voor weinige we-
ken alhier ontstane brand, weder de noodzakelijkheid heeft doen
inzien, van voorzieningen tot het voorkomen zoveel doornlyk
van brand te *Paramaribo* en van de daaraan, — gelijk de
onderinding in deze kolonie herhaaldelijk maar al te zeer heeft
geleerd, — zoo ligtelijk verbonden verscherptelijke gevolgen;
Gelet op de Publicatie van het Gemeente-bestuur dd. 27
September 1832, — en op de Publicatie van den 16/17
December 1837 G. B. No. 14, — 13/16 Mei 1836 G. B.
No. 10, — 5/7 October 1837 G. B. No. 7, en 26/27
Augustus 1842 G. B. No. 12;

Den Kolonien Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Met intrekking der aangehaalde Publicatiën, te bepalen als volgt:

Art. 1. Alle huizen, woningen en gebouwen staande in
de na te melden gedeelten van *Paramaribo*, zonder onder-
scheid, zullen allen met pannen, tegels, leijen of andere
onbrandbare stoffen moeten overdekt zijn, en wel,

a. die, staande in het gedeelte der stad, dat heegruisd is
door de *Sterenhakkers gracht*, de *Zwartenhoerbrug straat*,
de *Sommeldijkache kreek* en de rivier *Suriname*, vóór
den 1sten Januarij 1859; en

b. die, staande tusschen de *Draambranders gracht*, de
Zwartenhoerbrug straat, de *Sterenhakkers gracht* en de
rivier *Suriname*, vóór den 1sten Julij 1860.

Art. 2. De eigenaar van eenig huis, woning of gebouw te
Paramaribo, welke vóór den bij het vorige art. bepaalden tijd
niet heeft voldaan aan het daarbij voorgeschrevene, wordt
gestraft met eene boete van *honderd tot vijf honderd gulden*.

Het maximum dier boete wordt bij voortdurende nalatig-
heid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 3. De reparatie, hoe gering ook, of gedeeltelijke ver-
nieuwing van het dak van een huis, woning of gebouw,
staande in de bij art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*,
mag voortaan niet anders dan met pannen, tegels, leijen of
andere onbrandbare stoffen geschieden, op verbeurte door den
eigenaar van eene boete van *honderd gulden*;

Welke boete telken drie maanden, totdat de tot de repara-
tie of gedeeltelijke vernieuwing gezegde handbare stoffen
zullen zijn weggenomen, op nieuw wordt verbeurd.

Art. 4. Van elke voorgenomen reparatie, hoe gering ook,
of gedeeltelijke vernieuwing van een met singels of andere
handbare stoffen overdekt dak, in de bij art. 1 genoemde
gedeelten van *Paramaribo*, moet alvorens daartoe wordt over-
gegaan, kennis worden gegeven aan den Procureur-Generaal,
op verbeurte eener boete van *Vijf en twintig Gulden*
door den eigenaar van het huis, de woning of het gebouw.

Art. 5. Door den Procureur-Generaal, den prov. Com-
missaris van Politie en elk door den Procureur-Generaal daar-
toe schriftelijk gemagtigde politiebeambte, elk hunner hij-
gestaan door den Chef van het Bouw-Departement, zal op
en hinnen ieder erf, gelegen in de bij art. 1 genoemde
gedeelten van *Paramaribo*, tusschen des morgens acht uur
en des avonds zes uur, een onderzoek naar den staat der
daken mogen geschieden.

Elke verhindering van — of wederstand tegen — zoodanig
onderzoek wordt beschouwd als weerspannigheid tegen de
openbare magt, en gestraft met eene boete van *honderd tot
vijf honderd gulden*, en gevangenzetting van ten minste acht
dagen en van ten hoogste drie maanden, beide straffen zoo te
zamen als elk afzonderlijk.

Art. 6. Elk in de bij art. 1 genoemde gedeelten van *Para-
maribo* nieuw op te richten koopmanspakhuis moet voortaan
geheel van steen worden opgetrokken.

Art. 7. Het bezigen tot koopmanspakhuis van eenig an-
der, dan een geheel van steen opgetrokken gebouw, — waar-
van nogtans de reeds bestaande pakhuisen uitgezonderd zijn, —
is voor zoveel de bij art. 1 genoemde gedeelten van *Para-
maribo* betreft, verboden, op verbeurte door den overtreder
van eene boete van *twee honderd vijftig gulden*;
welke boete, bij voortdurende overtreding, telken drie
maanden, op nieuw wordt verbeurd.

Geene pakhuisen worden als reeds bestaande aangemerkt,
dan de zoodanigen, waarvan binnen vier weken na de mit-
vaarding dezer publicatie, eene schriftelijke opgave, met ver-
melding van hunnen aard, aan den Procureur-Generaal is gedaan.

Art. 8. Van alle reeds aanwezige, in de na te noemen
gedeelten van *Paramaribo* staande houten koopmanspakhuisen,
zullen de beneden beslagplanken, ter hoogte van ten minste
10 *rhinlandsche voeten*, door steenen muren vervangen moet-
ten zijn, en wel:

Voor zoveel betreft die, staande in de bij § a. van art. 1
genoemde gedeelten van *Paramaribo*, vóór den 1sten Januarij
1860;

en voor zoveel aangaat, die, staande in de bij § b van
art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*, vóór den 1sten
Januarij 1861;

op verbeurte door den eigenaar van zoodanig pakhuis van
eene boete van *twee honderd vijftig tot vijf honderd gulden*.
Het maximum der boete wordt, bij voortdurende nalatig-
heid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 9. Koopmanspakhuisen, in den zin dezer publicatie,
zijn alle gebouwen die bestemd zijn of gebezigd worden tot
berging van koopmansgoederen of koopwaren, en zulks on-
verschillig of van die gebouwen een of meer verdiepingen of
gedeelten ter bewoning dienen.

Localen tot uitstalling van koopmansgoederen gehezigd,
worden als *winkels* en niet als *pakhuisen* beschouwd.

Art. 10. Behoudens de bepalingen van de artt. 28 en 29
der Publicatie van 19/25 November 1828 G. B. No. 17,
voor zooverre zij niet door dit artikel gewijzigd worden,
moeten alle winkels, smederijen en andere werkplaatsen,
welke ook, alwaar met vuur gewerkt wordt, staande in de
bij art. 1 genoemde gedeelten van *Paramaribo*, vóór 10. Januarij
1859 geheel van steen of klei opgetrokken zijn, op verbeurte
door den eigenaar van eene boete van *honderd tot vijf hon-
derd gulden*.

Het maximum dier boete, wordt bij voortdurende nalatig-
heid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 11. Voor alle thans nog ledige erven te *Paramaribo*,
die alleen met geheel steenen gebouwen bebouwd worden,
wordt vrijstelling van de belasting op de huurwaarde verleend
voor den tijd van 25 jaren, te rekenen van het jaar waarin
met den aanbouw aanvang wordt gemaakt.

De Gouverneur vertrouwt, dat alle inwoners, doordrongen
van het groote gewigt der vaststelling en handhaving van alle
zoodanige voorzieningen, als leiden kunnen tot vermindering
der graven van brand, krachtigdadig met het bestuur zullen
medewerken tot bereiking van het door deze Publicatie be-
oogde doel, waartoe hij hun tevens dringend aanbeveelt,
om zoveel in hun eigen als in het algemeen belang, voortaan, —
met navolging van hetgene tot heden slechts bij uitzondering,
met zeer enkele huizen, plaats vond, — alle gebouwen te
Paramaribo, zonder onderscheid, geheel van steen op te trekken.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd
en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 12den Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 15den Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

— ● ● ● —

(N°. 7.)

RESOLUTIE van den 22sten Mei 1857 N°. 696, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 15den Februarij 1857 Staatsblad No. 9 en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolouie Surinam.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, dd. 31 Maart 1857 Lett. H. No. 21/72, ten einde daaraan het noodige gevolg te geven, een exemplaar van het Nederlandsche Staatsblad van het loopende jaar No. 9, waarin geplaatst het Koninklijk besluit van den 15den Februarij 1857, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin gesloten, betreffende de toelating van Consulaire agenten in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolentie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 9.)

BESLUIT van den 15den Februarij 1857, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin op den 15den September 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van het Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke uitbreiding wilstende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen door de Regering van Z. K. H. den Groot-Hertog van Mecklenburg-Schwerin, te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Mecklenburgsche Consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche kolonien, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener indrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Grand Duché de Mecklenbourg-Schwerin, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. A. R. le Grand Duc de Mecklenbourg-Schwerin, consenti à admettre des Consuls Mecklenbourgeois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

vrijdommen dier Consuls in de gezegde kolonien duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogstdezelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Kolonien;

en Z. K. H. de Groot-Hertog van Mecklenburg-Schwerin, den heer Jan Adolf Karel graaf van Bulow, ridder der 1ste klasse der Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, enz., enz., enz.

Die, na elkander hunne volmagten te hebben medegegield, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Mecklenburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Mecklenburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de nitronderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit

A eet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé: Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de St. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'Etat et Ministre des Affaires Étrangères, et

le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et S. A. R. le Grand-Duc de Mecklenbourg-Schwerin, le sieur Jean Adolphe Charles Comte Bulow, chevalier de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères etc., etc., etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvent en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklenbourgeois seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklenbourgeois sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, ils sera aussi promptement que possible contreigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Les gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire

weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat van Mecklenburg-Schwerin.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken uimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners uittrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder enig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consula-generaal, consuls, vice-consula en consulaire agenten zijn met geëerde diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvercischende gevallen, kan de consula-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Mecklenburgers, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunneende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de havens, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agen-

ten terug te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat de Mecklenburg Schwerin.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités suédoises, ou au délégué des demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Mecklenbourgeois ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou

ten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenasins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Mecklenburgsch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig op de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consula-generaal, consuls, vice-consula en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Mecklenburgsche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanbouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de achesprejregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs gesiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van de gegene, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde aatie. Indien zij echter binnen drie maanden na den

consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

An Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Mecklenbourgeois viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consula et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Mecklenbourgeois, marchands ou de guerre, a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils se-

dag hunner aanhouding niet teruggesonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in beëhtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd enige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak heeft gedaan en deze ten uitvoer geleid zij.

Art. 11. Wanneer een Mecklenburgsche onderdan komt te overlijden, zonder bekende erfenenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die de krachten des wetten der kolonie met het hebeer van den hoedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de Mecklenburgsche wetgeving zulke toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Mecklenburgsche schepen mogen ontstaan, en zulks zonder toetsenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land konno storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om bunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te bandhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontaemt om daarvan, na bunne terugkomst bij de regterlijke magt van bun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in het Groot-Hertogdom Mecklenburg Schwerin dierzelde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands-

ront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être saisi à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Mecklenbourgeois vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation Mecklenbourgeoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Mecklenbourgeois, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour motiver leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, ont, pour autant que dans le Grand Duché de Mecklenbourg Schwerin les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exemptions du logement militaire, de l'impôt personnel, et de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considé-

gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uittrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijkzijdig met hunne betrekking van consul, enig beroep of eenigen handel monnen uitoefenen, zijn gebonden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Mecklenburgsche Regering opgedragen, zijn gebonden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Mecklenburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandse kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoerdeeldste natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijk van waaraan de wederzijdse gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezeugd.

Gedaan te 's Gravenhage, den vijftiengtsten dag der maand
eersten
September van het jaar Onzes
Hleeren een duizend acht
honderd zes en vijftig.

(Get.) GEVERS VAN ENDEGEEST.
(L. S.)

(Get.) P. MIJER. (L. S.)

(Get.) CTE. DE BULLOW (L. S.)

Getet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging, door Ons den 29sten Maart en door Zijne Koninklijke Hoogheid den Groot-Hertog van Mecklenburg-Schwerin den 3den November 1856 getekend, op den 28sten Januarij 1857 heeft plaats gehad;

prés être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exercent conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus du supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Mecklenbourgeois sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklenbourgeois jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir du l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, dans moins avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le vingt-cinquième jour du mois de Septembre
mier
de l'an de grâce mil huit cent cinquante-six.

(Get.) GEVERS D'ENDEGEEST. (L. S.)

(Get.) P. MIJER. (L. S.)

(Get.) CTE. DE BULLOW (L. S.)

Op de voordragt van Ouden Minister van Buitenlandsehe Zaken, van den 14den Februarij 1857, no. 16;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 15den Februarij 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsehe Zaken,
GEYERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den acht en twintigsten Februarij 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 8.) RESOLUTIE van den 22sten Mei 1857 No. 697; *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 13den Februarij 1857 Staatsblad No. 10 en van de daarbij bedoelde verklaringen, uitgewisseld tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Oldenburg;*

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 31 Maart 1857 La. H No. 21/72, ten einde daaraan het noodige gevolg te geven, een exemplaar van het Nederlandsche Staatsblad van het loopende jaar No. 10, waarin geplaatst het Koninklijk besluit van den 13den Februarij 1857 en de daarbij bedoelde verklaringen uitgewisseld tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Oldenburg;

Gelet op het Gouvernementsblad No. 1 van dit jaar, waarin opgenomen het Koninklijk besluit dd. 23 Julij 1856 No. 71, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen gesloten tot regeling der voorwaarden omtrent de toelating van Consulaire agenten in de Koloniën en Overzeesche bezittingen;

Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen, dat het eerstgemeld besluit met de daarin vervatte verklaringen en vertaling daarvan, achter deze Resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 10.) BESLUIT van den 15den Februarij 1857, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de daarbij bedoelde verklaringen, uitgewisseld tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Oldenburg;*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 15 van de overeenkomst den 16den Junij 1856 tusschen Nederland en Pruisen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van dat Rijk in de voornaamste havens der Nederlandse Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Gezien de verklaring waarbij Z. K. H. de Groot-Hertog van Oldenburg, ingevolge het bepaalde bij bovenvermeld artikel, tot gezegde overeenkomst is toetredend, zijnde die toetreding door Ons bij wederkeerige verklaring aangenomen, van welke stukken de inhoud is, als volgt:

Verklaring.

Wij Nicolaus Friedrich Peter, bij de gratie Gods, Groot-hertog van Oldenburg, Erbe zu Norwegen, Hertog von Schleswig, Holstein, Stormarn, der Dithmarschen und Oldenburg, Fürst von Lübeck und Birkenfeld, Herr von Jever und Kniphausen, n. s. w., u. s. w. maken bekend en doen te weten: Naardien het bij art. 15 n° 16ten Junij 1856 zwi- schen Pruisen en den Nederlanden afgesloten Overeenkomst, den 16den Junij 1856 tusschen Pruisen en Nederland gesloten, betrekking heeft op de aanstelling van Consuls in de koloniën, aan de staten een deel uitmakende van het Duitseche Tolverbond, is vrij gelaten tot de bepalingen dezer overeenkomst toe te treden, en Wij besloten hebben van dat voorbehoud gebruik te maken;

So erklären Wir hiermit unsern Beitritt zu der erwähnten Uebereinkunft Behufs der ausübung des Rechts, auch unserer seits unter den in jener Uebereinkunft angegebenen Bedingungen Consular-beamte in den Niederländischen colonien anzustellen, und verpflichten Wir uns die betreffenden Verbindlichkeiten Unserer Seits vollständig zu erfüllen zu lassen.

Es soll diese Unsere Beitritts-Erklärung gegen eine entsprechende Erklärung Seiner Majestät des Königs der Niederlande unter Vermittelung der Königlich Preussischen Gesandtschaft in Haag ausgewechselt werden, und vierzehn Tage nach solcher Auswechslung in Wirksamkeit treten.

Zur Urkunde dessen haben Wir diese gegenwärtige Erklärung Hochebsteigenbündig vollzogen und mit Unseren Grossherzoglichen Insiegel versehen lassen.

Gegeben auf dem Schlosse zu Oldenburg, den 18 November 1856.

(get.) PETER.

(L. S.)

(get.) VON ROSSING.

(get.) LIER.

(get.) PETER.

(L. S.)

(get.) VON ROSSING.

(get.) LIER.

Verklaring.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Aangezien volgens art. 15 van de Overeenkomst, den 16den Junij 1856, tusschen Nederland en Pruisen gesloten, tot regeling der voorwaarden van toelating van Pruisische consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandse koloniën, het aan elk der Staten, die deel uitmaken of zullen uitmaken van het Duitseche Tolverbond, vrij staat tot de bepalingen der Overeenkomst toe te treden, en vermits Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Oldenburg bij eene verklaring, gedagteekend den 18den November 1856, te kennen heeft gegeven, als Staat behoorende tot het Duitseche Tolverbond, van die bevoegdheid gebruik te willen maken en misdaden tot de even genoemde overeenkomst toe te treden, en zich te verbinden de daartoe van de zijde van het Groot-Hertogdom Oldenburg ontstane verplichtingen getrouwelijk te zullen nakomen en doen nakomen.

Zoo verklaren Wij bij deze de voormelde toetreding aan te nemen. Ons verbindende het Groot-Hertogdom Oldenburg in het genot te stellen van al de voorrechten, bij de Overeenkomst van 16 Junij 1856 in het belang van Pruisen bedongen.

Deze toetreding zal, ingevolge wederzijdse overleg, in werking treden op den veertienden dag na de uitwisseling der verklaringen.

Ten blijke waarvan Wij deze verklaring, welke tegen de akte van toetreding van Zijne Koninklijke Hoogheid den Groot-Hertog van Oldenburg zal worden uitgewisseld, met Onze handteekening hebben bekrachtigd en van Ons Koninklijk zegel hebben doen voorzien.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten Januarij 1857.

(get.)

WILLEM.

L. S.

De Minister van Buitenlandsehe Zaken,

(get.) GEYERS VAN ENDEGEEST.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

(get.)

DE KOCK.

Gelet dat de bovenstaande verklaringen op den 3den Februarij 1857 zijn uitgewisseld;

Gezien Ona besluit van den 28sten Julij 1856, n°. 66, (*Staatsblad* n°. 71);

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 14den Februarij 1857, n°. 17;

Hebben goedgevonden en verstaan, dat dit besluit met de daarin vervatte verklaringen en vertaling in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's *Gravenhage*, den 15den Februarij 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den acht en twintigsten Februarij 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 9.) RESOLUTIE van den 23sten Mei 1857, No. 700, bepalende de plaatsing in het *Gouvernements-Blad* van het tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten tractaat van Handel en Scheepvaart.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der kolonie *Suri-namé*.

Gezien het tractaat van Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten, betwèl tengevoel van het Koninklijk besluit van den 21sten Mei 1856, in het *Nederlandsche Staatsblad* van dat jaar No. 55 is geplaatst;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze resolutie in het *Gouvernements-blad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 23sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De *Gouvernements-Secretaris*,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 55.) BESLUIT van den 21sten Mei 1856, bepalende de plaatsing in het *Staatsblad* van het tractaat van Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het tractaat van Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk op den 29sten December 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's *Gravenhage* gesloten, en luidende als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, enz., enz., en Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, Koning van Hongarije en Boheme, enz., enz., in gelijke mate gezind om door een bijzonder verdrag op eene duurzame en wederkeerig voor beide onderdanen voordelige wijze tusschen beide Staten de handels- en scheepvaartbetrekkingen te regelen, welke, tot op den huidigen dag, slechts berusten op bloote verklaringen opvolgend in 1817, 1837 en 1850 gewisseld, ten behoeve van de gelijkstelling der vlaggen; om aldus meer in het bijzonder wederkeerig de regten hunner onderdanen bepaald aan te wijzen; om hunne handelsbetrekkingen te bevestigen en om alle ontwikkeling, waarvoor zij vatbaar zijn, door eene krachtige bescherming te verzekeren; en eindelijk om de banden van onde en zeer oprechte vriend-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, etc., etc., et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Hongrie et de Bohême, etc., etc., également animés du désir de régler par un traité spécial, d'une manière durable et réciproquement avantageuse pour leurs sujets respectifs, les relations de commerce et de navigation entre les deux pays, qu'à ce jour, n'étaient basées que sur de simples déclarations, échangées successivement en 1817, 1837 et 1850 pour l'assimilation des pavillons, de préciser ainsi plus particulièrement les droits réciproques de leurs sujets respectifs, d'affirmer leurs relations commerciales et de leur assurer, par une protection efficace, tous les développements dont elles sont susceptibles, et enfin pour resserrer encore d'avantage les liens d'amitié et très-sincère amitié qui subsiste si heureusement entre les deux gouvernements, ont ré-

schap nog naanwer toe te halen welke zoo gelukkig tusschen de beide regeringen bestaan, hebben besloten een verdrag te sluiten met dit doel en hebben als hunne gevolmagtigden wederzijds benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden:

den heer Floris Adriaan van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van den Saksen-Weimar, der orde van Leopold van België, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Adelaar en der orde van de Guelphen van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken;

den heer Agnites Vrolik, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van St. Mauritius en St. Lazarus van Sardinië, ridder der orde van de Poolster van Zweeden, Hoogstdezelfs Minister van Finantiën; en

den heer Charles Ferdinand Pahnd, ridder grootkruis van de orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van Leopold van België en der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Kolonies;

en Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk:

den haron Antonie van Doblhoff-Dier, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw en der Koninklijke orde van Verdiensten van Karel III van Spanje, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, die, na nitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmagten, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er zal wederkeerig vrijheid van scheepvaart en van handel bestaan tusschen de onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en die van Zijne Keizerlijke en Koninklijke Apostolische Majesteit.

Art. 2. Dien ten gevolge zullen de schepen van het Koninkrijk der Nederlanden, die in ballast of geladen in de Oostenrijksche havens komen, even als de schepen der Staten van het Oostenrijksche Keizerrijk, die in ballast of geladen in de Nederlandsche havens komen, welke ook de plaats van hun vertrek of hunner bestemming zij, behandel worden, zoowel bij het binnenloopen als bij het nittgaan en gedurende hun verblijf, op denzelfden voet als de nationale schepen, en niet onderworpen worden aan andere of hogere tonne-, baken-, vlagge-,

sou le conclure un traité dans ce but, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires respectifs, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

le sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'Ordre du Lion Néerlandais, de l'Ordre de la Couronne de Chêne, de l'Ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'Ordre de Léopold de Belgique, de l'Ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'Ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'Ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères;

le sieur Agnites Vrolik, Commandeur de l'Ordre du Lion Néerlandais, de l'Ordre de la Couronne de Chêne, de l'Ordre de St. Maurice et de St. Lazare de Sardaigne, Chevalier de l'Ordre de l'Etoile Polaire de Suède, Son Ministre des Finances; et

le sieur Charles Ferdinand Pahnd, Chevalier Grand-croix de l'Ordre du Lion Néerlandais, de l'Ordre de Léopold de Belgique et de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

le baron Antoine de Doblhoff-Dier, Commandeur de l'Ordre du Lion Néerlandais et de l'Ordre Royal et distingué de Charles III d'Espagne, Son Envoyé extraordinaire et Ministre-Plénipotentiaire à la Cour des Pays-Bas,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Il y aura liberté réciproque de navigation et de commerce entre les sujets de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et ceux de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique.

Art. 2. En conséquence, les navires du royaume des Pays-Bas, qui arrivent sur lest ou chargés dans les ports Autrichiens, de même les navires des Etats de l'Empire d'Autriche qui arrivent sur lest ou chargés dans les ports Néerlandais, quelle que soit leur provenance ou leur destination, seront traités, tant à leur entrée qu'à leur sortie et pendant leur séjour, sur le même pied que les navires nationaux, et ne seront assujettis à des droits de tonnage, de balisage, de pavillon, de port, d'ancrage, de pilotage, de remorque, de phare, d'écluse, de canaux, de

haven-, anker-, looda-, sleep-, vuur-, sluis-, kanaal-, quarantaine-, berg-, entrepôt- of andere regten of lasten, van welken aard of onder welke benaming ook, geheven in naam of ten behoeve van het gouvernement, van openbare ambtenaren, van gemeenten of inrigtingen, hoe ook genaamd, dan die welke tegenwoordig aan de nationale scheeprijd bij hunne komst en gedurende hun verblijf in die havens of bij hun vertrek opgelegd zijn of in het vervolg opgelegd zouden kunnen worden, hetzij voor de registreesche, hetzij voor de niet registreesche vaart.

Art. 3. Ten aanzien van al hetgeen de ligplaats der schepen, hun laden en lossen in de zeehavens, of te reeden, in de binnenhavens en dokken betreft, en in 't algemeen ten aanzien van alle formaliteiten en bepalingen, welke ook, waaraan koopvaardij-schepen, hunne bemanning en lading kunnen onderworpen zijn, is men overeen gekomen dat aan de nationale schepen geen enkel voorregt of gunst zal worden toegestaan welke het niet eveneens aan die der andere partij zal worden; zijnde het de wil der beide hooge contraherende partijen, dat ook in dit opzicht hare vaartuigen op den voet eener volkomen gelijkheid worden behandeld.

Art. 4. De nationaliteit der vaartuigen zal wederzijds worden erkend naar de wettige reglementen aan elk land eigen, door middel van bewijzen en patenten, door de bevoegde autoriteiten aan de kapiteins, gezagvoerders en schippers afgegeven.

Ingeval eene der hooge contraherende partijen de reglementen betrekkelijk de zeebrieven enz. mogt veranderen, zal daarvan aan de andere partij mededeeling worden gedaan, in zoverre de kennis dier veranderingen voor haar van eenig belang zou kunnen zijn.

Art. 5. Alle voortbrengelen en andere handelsartikelen, waarvan de in- of uitvoer op wettige wijze in de Staten der hooge contraherende partijen met nationale schepen kan plaats hebben, kunnen evenzeer alsdan in of uitgevoerd worden met schepen aan de andere partij behorende.

De koopmanschappen, ingevoerd in de havens van de Koninkrijk der Nederlanden of van het Keizerrijk Oostenrijk met schepen tot de eene of de andere partij behorende, zullen aldaar bestemd kunnen worden tot verbruik tusschen doorvoer of tot wederuitvoer, of eindelijk kunnen worden opgeslagen in den entrepôt, ter keuze van den eigenaar of van diens lasthebber, een en ander onder dezelfde voorwaarden en zonder aan hoo-

quarantaine, de sauvetage, d'entrepôt, ou à d'autres droits ou charges, de quelque nature ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des fonctionnaires publics, des communes, ou d'établissements quelconques, autres ou plus considérables que ceux qui sont actuellement ou pourront par la suite être imposés aux navires nationaux à leur entrée et pendant leur séjour dans ces ports, ou à leur sortie, soit pour la navigation directe ou indirecte.

Art. 3. En tout ce qui concerne le placement des navires, leur chargement ou déchargement dans les ports, rades, havres et bassins, et généralement pour toutes les formalités et dispositions quelconques auxquelles peuvent être soumis les navires de commerce, leur équipement et leur chargement, il est convenu qu'il ne sera accordé aux navires nationaux aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également à ceux de l'autre partie, la volonté des deux Hautes Parties contractantes étant que sous ce rapport aussi leurs bâtiments soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Art. 4. La nationalité des bâtiments sera admise de part et d'autre d'après les lois et règlements particuliers à chaque pays, au moyen de titres et patentes délivrés par les autorités compétentes aux capitaines, patrons de hâteliers.

Dans le cas où l'une des Hautes Parties contractantes viendrait à changer les règlements relatifs aux lettres de mer etc., il en sera donné communication à l'autre partie, pour autant que la connaissance de ces changements pourrait être de quelque intérêt pour elle.

Art. 5. Tous les produits et autres objets de commerce, dont l'importation ou l'exportation pourra légalement avoir lieu dans les États des Hautes Parties contractantes par navires nationaux, pourront également y être importés ou en être exportés par navires appartenant à l'autre partie.

Les marchandises, importées dans les ports du Royaume des Pays-Bas ou de l'Empire d'Autriche par des navires appartenant à l'une ou à l'autre partie, pourront y être destinées à la consommation, au transit ou à la réexportation, ou enfin être mises en entrepôt, au gré du propriétaire ou de ses ayants-cause, le tout aux mêmes conditions et sans être assujetties à des droits de magasinage, de surveillance, ou autres de cette

gère pakhuis-, waak- of andere dergelijke gelden onderworpen te zijn, dan die waaraan de koopmanschappen onderworpen zijn, welke met nationale schepen aangebragt of door de onderdanen van het land zelf geentposeerd worden.

Art. 6. Er zal middellijk noch onmiddellijk door een der beide gouvernementen, door eenen agent, eene maatschappij of corporatie, in naam of onder het gezag dier gouvernementen handelende, eenige voorkeur gegeven worden voor den aankoop of verkoop van onbewerkte of bewerkte voortbrengelen, herkomstig van de bezittingen van eene der beide hooge contraherende partijen en ingevoerd op het grondgebied der andere, naar aanleiding of nit hoofde van de nationaliteit van het vaartuig; zijnde het de bedoeling der hooge contraherende partijen dat geen verschil of onderscheid, welk ook, in dit opzicht plaats vinde.

Art. 7. De Nederlandse schepen die in eene der Oostenrijksche havens, en de Oostenrijksche schepen die in eene der Nederlandse havens binnenkomen, en die slechts een gedeelte hunner lading wenschten te lossen, zullen, mits de wetten en reglementen der wederzijdsche Staten nalevende, het gedeelte hunner lading aan boord kunnen houden, hetwelk bestemd is naar eene andere haven, hetzij van hetzelfde land, hetzij van een ander land, en die hetzelfde weder kunnen uitvoeren zonder verplicht te zijn om voor dat gedeelte der lading eenig recht op den in- of uitvoer te betalen, behoudens de kosten van toezigt.

Art. 8. De schepen van eene der hooge contraherende partijen als bijleggers in eene der havens van de andere binnenlopende, zullen aldaar, hetzij voor het schip, hetzij voor de lading, slechts die regten betalen, waarvan de nationale in hetzelfde geval onderworpen zijn, mits de noodzakelijkheid van het als bijlegger binnenloopen wettelijk bleken zij, die schepen hogenoemd geene daad van handel verrigten en in de haven niet langer blijven dan de reden het vordert, welke het binnenloopen als bijlegger noodzakelijk heeft gemaakt.

Het lossen en weder inladen uit noodzakelijkheid om de vaartuigen te herstellen, zullen niet als eene daad van koophandel worden aangemerkt.

Art. 9. In geval van stranding of schipbreuk van een vaartuig van eene der hooge contraherende partijen in de Staten van de andere, zal aan den kapitein en aan de bemanning alle hulp en bijstand worden verleend, zoowel voor hunne personen als voor het schip en zijne lading.

nature, plus forte que ceux auxquels sont soumises les marchandises apportées par navires nationaux ou entreposés par les sujets du pays même.

Art. 6. Il ne sera donné directement ou indirectement par l'un des deux gouvernements, ni par aucun agent, compagnie ou corporation, agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence pour l'achat ou la vente des produits bruts ou manufacturés, provenant des possessions de l'une des deux Hautes Parties contractantes, et importés dans le territoire de l'autre, à cause ou en considération de la nationalité du navire; l'intention des Hautes Parties contractantes étant qu'aucune différence ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Art. 7. Les navires Néerlandais, entrant dans un des ports Autrichiens, et les navires Autrichiens, entrant dans un des ports Néerlandais, et qui ne voudraient décharger qu'une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant aux lois et règlements des États respectifs, conserver à leur bord la partie de leur cargaison qui serait destinée à un autre port soit du même pays, soit d'un autre, et la réexporter sans être astreints à payer pour cette partie de la cargaison aucun droit de douane, sauf les frais de surveillance.

Art. 8. Les navires de l'une des Hautes Parties contractantes, entrant en relâche forcée dans l'un des ports de l'autre, n'y payeront, soit pour le navire, soit pour son chargement, que les droits auxquels les nationaux sont assujettis dans le même cas, pourvu que la nécessité de la relâche soit légalement constatée, que ces navires ne fassent aucune opération de commerce, et qu'ils ne séjournent pas dans le port plus longtemps que ne l'exige le motif qui a nécessité la relâche.

Les déchargements ou réchargements motivés par le besoin de réparer les bâtiments, ne seront point considérés comme opérations de commerce.

Art. 9. En cas d'échouement ou de naufrage d'un navire de l'une des Hautes Parties contractantes dans les États de l'autre, il sera prêté toute aide et assistance au capitaine et à l'équipage, tant pour les personnes, que pour le navire et sa cargaison.

De werkzaamheden tot de strandvondrij betrekkelijk, zullen plaats hebben overeenkomstig de wetten van het land, en er zullen geene hoogere reddings- en bergloonen worden betaald, dan die waartoe de inlanders in gelijksoortig geval zonden gehouden zijn.

De geredde koopmanschappen zullen aan geen regt hogenaamd onderworpen worden, tenzij dezelve in verbruik worden gebragt.

Met betrekking tot de toepassing van dit artikel op den handel en de scheepvaart in de Nederlandsche kolonien is men overeengekomen, dat naar de wetgeving, in die kolonien van kracht, de geredde koopmanschappen in geval van wederuitvoer aan het regt van algemeene entrepôt onderworpen zijn.

Art. 10. De schepen, koopmanschappen en goederen aan Nederlandsche of Oostenrijksche onderdanen toebehoorende, die binnen de grenzen van het gebied van eene der beide hooggecontraherende partijen of in open zee door zeerovers mogten genomen zijn, en die gebragt of gevonden werden in de havens en rivieren, op de reeden of baaijen van het gebied der andere hooggecontraherende partij, zullen aan de eigenaars worden terug gegeven tegen betaling, des vereischt, der kosten van het terugnemen, welke zullen bepaald worden door de bevoegde regtbanken, wanneer het regt van eigendom voor die regtbanken bewezen is, en op de terugvordering, welke deswege zal moeten geschieden binnen verloop van een jaar door de belanghebbenden, hunne gemagtigden, of door de agenten der wederzijdsche gouvernementen.

Art. 11. Ten aanzien van de scheepvaart op de stroomen, rivieren, kanalen of andere bevaarbare waterwegen, betzij natuurlijke, betzij kunstmatige, behoorende aan eene der hooggecontraherende partijen, of de grenzen van haar land rakende, is men overeen gekomen en heeft men bedongen, dat de onderdanen en schepen der beide wederzijdsche Staten, even als hunne ladingen, in allen opzigt deelsachtig zullen zijn de vrijheden, vrijdommen, voorregten, vrijstellingen of verminderingen van regten, welke ook en van qu'ila soient, et qui auront été welken aard die mogen zijn, accorderd, soit par la loi sur en welke partij door de wetgeving op de scheepvaart, betzij door bijzondere of andere verdragen, hetzij door reglementen en ordonnantiën, toegestaan zijn aan onderdanen en aan schepen van de meest begunstigde vreemde natie, die zich in soortgelijke omstandigheid bevindt.

Art. 12. De onderdanen van elke der hooggecontraherende partijen zullen zich wederkeerig openen de uitoefening der kunst-

Les opérations relatives au sauvetage auront lieu conformément aux lois du pays, et il ne sera payé de frais de sauvetage plus forts que ceux auxquels les nationaux seraient tenus en pareil cas.

Les marchandises sauvées ne seront soumises à aucun droit, à moins qu'elles ne soient livrées à la consommation.

Pour ce qui regarde l'application de cet article au commerce et à la navigation dans les colonies Néerlandaises, il est entendu que selon la législation en vigueur aux colonies, les marchandises sauvées sont soumises au droit d'entrepôt général en cas de réexportation.

Art. 10. Les navires, marchandises et effets, appartenant aux sujets Néerlandais ou Autrichiens, qui auraient été pris par des pirates dans les limites de la juridiction de l'une des deux parties contractantes, ou en haute mer, et qui seraient conduits ou trouvés dans les ports, rivières, rades ou baies de la domination de l'autre partie contractante, seront remis à leurs propriétaires, en payant, s'il y a lieu, les frais de reprise, qui seront déterminés par les tribunaux compétents, lorsque le droit de propriété aura été prouvé devant ces tribunaux, et sur la réclamation qui devra en être faite dans le délai d'un an par des intéressés, par leurs fondés de pouvoir ou par les agents des gouvernements respectifs.

Art. 11. En ce qui concerne la navigation sur les fleuves, rivières, canaux ou autres voies d'eau navigables, soit naturelles, soit artificielles, appartenant à une des Hautes Parties contractantes, ou touchant aux limites de leur pays, il a été convenu et stipulé que les sujets et les navires des deux États respectifs, ainsi que leur cargaison, participeront, sous tous les rapports, aux libertés, franchises, privilèges, exemptions ou réductions de droits quelconques, de quelque nature van regten, welke ook en van qu'ila soient, et qui auront été welken aard die mogen zijn, accorderd, soit par la loi sur en welke partij door de wetgeving op de scheepvaart, betzij door bijzondere of andere verdragen, hetzij door reglementen en ordonnantiën, toegestaan zijn aan onderdanen en aan schepen van de meest begunstigde vreemde natie, die zich in soortgelijke omstandigheid bevindt.

Art. 12. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes se conformeront respectivement en ce qui concerne

vaart en het vervoer van personen en koopmanschappen van de ene haven naar de andere in de wederzijdsche Staten der hooggecontraherende partijen gedragen naar de wetten, welke in elk der Staten van de beide hooggecontraherende partijen en in de Nederlandsche overzeesche bezittingen of kolonien, tegenwoordig of in de toekomst, dit onderwerp regelen of zouden kunnen regelen.

Art. 13. De koopmanschappen van alle soort, zonder onderscheid van oorsprong, uit welk land ook, met een schip van het Koninkrijk der Nederlanden in de Oostenrijksche havens, of met een schip van het Keizerrijk Oostenrijk in de Nederlandsche havens ingevoerd, zoo ook de koopmanschappen van alle soort, zonder onderscheid van oorsprong, naar welke plaats van bestemming ook uit de Nederlandsche havens met Oostenrijksche schepen of uit de Oostenrijksche havens met Nederlandsche schepen uitgevoerd, zullen in de wederzijdsche havens geene andere of hoogere, tegenwoordig opgelegde of in de toekomst op te leggen regten van in-, uit- of doorvoer betalen, dan indien de in- of uitvoer met nationale schepen geschiedt.

Art. 14. De vrijstellingen, premien, teruggaven van regten of andere gunsten of voordelen van dien aard, welke in de Staten van de eene der hooggecontraherende partijen aan de nationale schepen of hunne ladingen toegekend zijn, of in de toekomst toegekend zouden kunnen worden, hetzij voor den invoer, hetzij voor den uitvoer of voor den doorvoer, zullen eveneens worden toegekend, zowel aan de schepen der andere partij als aan hunne ladingen, zonder onderscheid van het land van waar die schepen of hunne ladingen komen of naar betwelf die schepen of hunne ladingen bestemd zijn.

Deze bepalingen doen niet te kort aan de vrijstelling van tonnegeld en aan andere bijzondere gunsten van denzelfden aard, welke de schepen tot de nationale visserij gebruikt in elken Staat genieten.

Art. 15. De voortbrengselen van den grond en van de nijverheid van den eenen der beide Staten of van hunne kolonien of bezittingen zullen noch in den anderen Staat, noch in diens kolonien of bezittingen, andere of hoogere regten van in-, uit- en doorvoer betalen, dan de gelijksoortige voortbrengselen van elke andere meest begunstigde natie; en zoo eene der hooggecontraherende partijen in betzij vervolg aan eenigen anderen Staat te dezer zake bijzondere gunsten toestaan, zullen dezelde gunsten door de andere partij

l'exercice du cabotage et le transport des personnes et des marchandises d'un port à l'autre, dans les États respectifs des Hautes Parties contractantes, aux lois qui régissent actuellement, ou qui pourront régir par la suite cette matière, dans chacun des États des deux Hautes Parties contractantes et dans les possessions d'outre-mer ou colonies Néerlandaises.

Art. 13. Les marchandises de toute espèce, sans distinction d'origine, importées de quelque pays que ce soit, par navire du Royaume des Pays-Bas dans les ports Autrichiens, ou par navire de l'Empire d'Autriche dans les ports Néerlandais, de même les marchandises de toute espèce, sans distinction d'origine, exportées pour quelque destination que ce soit, des ports Néerlandais par navires Autrichiens ou des ports Autrichiens par navires Néerlandais, ne payeront dans les ports respectifs d'autres ni de plus forts droits d'entrée, de sortie ou de transit, imposés actuellement ou à imposer à l'avenir, que si l'importation ou l'exportation avait lieu par navires nationaux.

Art. 14. Les exemptions, primes, restitutions de droits ou autres faveurs ou avantages de ce genre, qui sont, ou qui pourraient à l'avenir être accordés dans les États de l'une des Hautes Parties contractantes aux navires nationaux ou à leur cargaison, soit pour l'entrée, soit pour la sortie ou pour le transit, seront également accordés tant aux navires de l'autre partie qu'à leurs cargaisons, sans égard aux pays d'où ces navires ou leurs cargaisons viennent, ou pour lesquels ces navires ou leurs cargaisons sont destinés.

Ces dispositions ne dérogent pas à l'exemption du droit de tonnage et à autres faveurs spéciales de la même nature dont jouissent dans chaque État les navires employés à la pêche nationale.

Art. 15. Les produits du sol et de l'industrie de l'un des deux États ou de leurs colonies ou possessions ne payeront dans l'autre État ni dans ses colonies ou possessions, d'autres ni de plus forts droits d'entrée, de sortie et de transit que les produits similaires de toute nation la plus favorisée, et si une des Hautes Parties contractantes accorderait par la suite à quelque autre État des faveurs spéciales dans cette matière, les mêmes faveurs seront acquises à l'autre partie, gratuitement si la concession et gratuite, ou en

worden verkregen om niet, zoo de gunst om niet is gegeven, of tegen equivalent zoo de gunst voorwaardelijk is verleend.

Op dezen regel wordt alleen eene uitzondering gemaakt met betrekking tot de bijzondere gunsten, toegestaan of in het vervolg toe te staan aan de Aziatische naties voor den in- of uitvoer van de voortbrengelen van hunnen grond of van hunne nijverheid.

Zoo ook zullen alle transatlantische voortbrengelen, welke ook, nitgevoerd uit de havens van een der beide Staten, en ingevoerd in de havens van den anderen Staat, aldaar bij hunnen invoer geene andere of hoogere regten betalen, dan indien die voortbrengelen regtsreeks van de plaatsen van voortbrenging waren ingevoerd.

De bepalingen van het tegenwoordig artikel doen niets te kort aan de bevoegdheid, welke Oostenrijk zich uitdrukkelijk voorbehoudt, om de grond- en nijverheidsvoortbrengelen van de Staten van het Deutsche Tolverbond gunstiger te behandelen dan de gelijksoortige voortbrengelen van elke andere herkomst.

Art. 16. De onderdanen der beide hooge contraherende partijen zullen ter zake van hunnen handel of van hunne nijverheid in de havens, steden of plaatsen, welke ook, van de hooge contraherende partijen, hetzij zij zich daar vestigen, hetzij zij daar verblijven of zich tijdelijk ophouden, geene andere of hoogere regten, schattingen of belastingen betalen dan die, welke van de nationalen worden geheven, en de voorregten, vrijdommen en andere gunsten, welke de onderdanen van de eene der hooge contraherende partijen genieten ter zake van hunnen handel en hunne nijverheid, zullen gemeen zijn aan die der andere, behoudens de verplichting om zich aan dezelfde wetten en reglementen te onderwerpen.

Art. 17. De Oostenrijksche onderdanen zullen in de Nederlandsche koloniën alle gunsten genieten, welke zijn of zullen worden toegekend aan de onderdanen van elk anderen meest begunstigde Europeeschen Staat.

Art. 18. De Oostenrijksche schepen als ook hunne ladingen, zullen in de Nederlandsche overzeesche bezittingen of koloniën behandeld worden op denzelfden voet als de nationale schepen en hunne ladingen, zonder onderscheid van het land van waar de schepen of hunne ladingen komen, of naar hetwelk de schepen of hunne ladingen bestemd zijn:

1°. met opzigt tot de regten welke op de schepen zelve drukken bij hunne hienkomst, gedurende hun verblijf of bij hun uitgaan, met name al die aan-

donnant nu equivalent al la concession est conditionnelle.

Il est fait exception à cette règle seulement en ce qui concerne les faveurs spéciales, accordées ou à accorder par la suite aux nations Asiatiques pour l'importation des produits de leur sol et de leur industrie, ou pour leur exportations.

Egalement tous les produits transatlantiques quelconques, exportés des ports de l'un des deux Etats, et importés dans les ports de l'autre Etat, n'y payeront, lors de leur importation, d'autres ni de plus forts droits, que si ces produits étaient importés directement des lieux de provenance.

Les dispositions du présent article ne dérogent pas à la faculté que l'Autriche se réserve expressément, de traiter les produits du sol et de l'industrie des Etats de l'Union Donauère Allemande plus favorablement que les produits similaires de toute autre provenance.

Art. 16. Les sujets des deux Hautes Parties contractantes ne payeront point à raison de leur commerce ou de leur industrie dans les ports, villes ou lieux quelconques des Hautes Parties contractantes, soit qu'ils s'y établissent, soit qu'ils y résident ou séjournent temporairement, des droits, taxes ou impôts autres ou plus élevés que ceux qui se percevront sur les nationaux, et les privilèges, immunités et autres faveurs, dont jouiront en matière de commerce on d'industrie les sujets de l'une des deux Hautes Parties contractantes, seront communs à ceux de l'autre, avec l'obligation de se soumettre aux mêmes lois et réglemens.

Art. 17. Les sujets Autrichiens jouiront dans les colonies Néerlandaises de toutes les faveurs, qui sont ou qui seront accordées aux sujets de tout autre Etat Européen le plus favorisé.

Art. 18. Les navires Autrichiens, ainsi que leurs cargaisons, seront traités dans les possessions d'outre-mer ou colonies Néerlandaises sur le même pied que les navires nationaux et leurs cargaisons, sans égard aux pays d'où les navires ou leurs cargaisons viennent ou pour lesquels les navires ou leurs cargaisons sont destinés:

1°. par rapport aux droits pesant sur la coque des navires, à leur entrée, pendant leur séjour, on à leur sortie, notamment tous ceux qui sont dé-

gewezen zijn in art. 2 van dit verdrag;

2°. met opzigt tot de bevoegdheid om voortbrengelen en handelsartikelen in en uit te voeren, overeenkomstig art. 5 van dit verdrag;

3°. met opzigt tot de regten, welke ook, tegenwoordig opgelegd of in de toekomst op te leggen op voortbrengelen en handelsartikelen in- of nitgevoerd, overeenkomstig art. 13 van dit verdrag.

Zoo ook zullen de bepalingen, vervat in de artt. 3, 6, 7, 8, 9 en 14, toegepast worden op den handel en op de scheepvaart met de Nederlandsche overzeesche bezittingen en koloniën of vice versa.

Art. 19. Elke der hooge contraherende partijen staat aan de andere de bevoegdheid toe, om in de havens en zeehandelsplaatsen, waar andere vreemde gouvernementen hetzelfde voorrecht reeds genieten, consul-generaal, consuls, vice-consuls of handelsagenten te bekostigen, die elke bescherming zullen genieten en alle hulp, noodzakelijk tot rigtige vervulling hunner ambtspligten, zullen ontvangen.

De consuls, van welke klasse zij ook zijn, zullen, zoo zij beoorloofd door hunne respectieve gouvernementen zijn aangesteld en het exequatir hebben verkregen van dat gouvernement, op wiens grondgebied zij zullen verblijven, in den eenen en anderen Staat, zoowel voor hunne personen als voor de nittoefening hunner betrekking, de voorregten genieten, welke de consuls der meest begunstigde natien genieten.

Het exequatir zal worden verleend zonder daarvoor eenige schatting of andere regten te heffen.

Art. 20. De wederzijdsche consuls kunnen de matrozen, die van de schepen hunner natie in een der havens van de andere zijde gedescerteerd, doen aanhouden en hetzij naar boord hetzij naar hun land doen terugzenden.

Tot dat einde zullen zij zich schriftelijk over de bevoegde plaatselijke overheden wenden, en door het overleggen in oorspronkelijken vorm, of bij een beoorloofd gewaarmerkt afschrift, der registers van het vaartuig of van de scheepsrol, of door andere officiële bescheiden die andere officiële bescheiden in dit wijzen, dat de teruggevorderde wordende personen deel uitmaken van de bedoelde bemanning; op deze aanvraag, aldaan gestaafd, zal hun de uitlevering niet geweigerd kunnen worden.

Alle mogelijke hulp zal hun worden verleend tot het opsporen en aanhouden der deserteurs, die zelfs gevangen gehouden en bewaakt zullen worden in de huizen van hewaring van het land, op vordering en

signés à l'article 2 du présent traité;

2°. par rapport à la faculté d'importer et d'exporter des produits et objets de commerce conformément à l'article 5 du présent traité;

3°. par rapport aux droits quelconques, imposés actuellement, on à imposer à l'avenir aux produits et objets de commerce importés ou exportés conformément à l'article 13 du présent traité.

De même les stipulations contenues dans les articles 3, 6, 7, 8, 9 et 14 s'appliqueront au commerce et à la navigation avec les possessions d'outre-mer et colonies Néerlandaises et vice versa.

Art. 19. Chacune des Hautes Parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir dans les ports et places maritimes de commerce ou d'autres gouvernements étrangers jouissant déjà de la même prérogative, des consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents commerciaux, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions.

Les consuls, de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leur Gouvernement respectif, et après avoir obtenu l'exequatir de celui dans le territoire duquel ils doivent résider, jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont jouissent les consuls des nations les plus favorisées.

L'exequatir sera délivré sans prélever une taxe ou autres droits.

Art. 20. Les consuls respectifs pourront faire arrêter et renvoyer, soit à bord, soit dans leur pays, les matelots qui auraient déserté des bâtimens de leur nation dans un des ports de l'autre. A cet effet ils s'adresseront, par écrit, aux autorités locales compétentes, et justifieront par l'exhibition en original, on en copie dûment certifiée, des registres du bâtiment on du rôle d'équipage, on par d'autres documents officiels, que les individus qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage; sur cette demande, ainsi justifiée, la remise ne pourra leur être refusée.

Il leur sera donné toute aide pour la recherche et l'arrestation des déserteurs qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays, à la requête et aux frais des consuls, jusqu'à ce que ces agents

ten koste der consuls, tot dat deze agenten eene gelegenheid hebben gevonden om hen te doen vertrekken.

Indien echter deze gelegenheid zich niet binnen een tijdsverloop van twee maanden, te rekenen van den dag der aanhouding, voor mocht doen, zullen de deserteurs in vrijheid worden gesteld en niet meer ter zelfder zake aangehouden kunnen worden.

Men is overeengekomen, dat de zeelieden, die onderdanen van de andere partij zijn, van deze bepaling zijn uitgezonderd, behoudens evenwel dat zij geene genaturaliseerde burgers van de andere partij zijn.

Indien de deserteur ernstig wanbedrijf of misdad had begaan, zal zijne nitverlevering verschoven worden tot dat de rechtbank, welke bevoegd is van de zaak kennis te nemen, kennis zal hebben geveld en dit ten nitvoer zal geleegd zijn.

Art. 21. Omtrent de toelating van consuls-generaal, consuls, vice-consuls of handelsagenten, en omtrent banne bevoegdheid in de Nederlandsche koloniën, zal eene bijzondere conventie worden gesloten.

Art. 22. Dit verdrag zal gedurende vijf jaren, te rekenen van den dag der nitwisseling van de acte van bekrachtiging, van kracht blijven, en indien één jaar vóór het einde van dit tijdsverloop noch de eene, noch de andere der beide hooge contraherende partijen door eene officiële verklaring haar voornemen te kennen geeft om de gevolgen er van te doen openblijven, zal het gezegde verdrag nog verbindend blijven voor de beide partijen gedurende één jaar, en zoo vervolgens, tot op het einde der twaalf maanden, en welke op de bedoelde officiële verklaring zullen volgen, op welk tijdstip deze ook worden gedaan.

Art. 23. Dit verdrag zal worden bekrachtigd door Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en door Zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk, en de acten van bekrachtiging daarvan zullen worden nitgewisseld te 's Gravenhage binnen een tijdsverloop van zes maanden, of zooveel vroeger als mogelijk is.

In oirkunde waarvan de gevolmagtigden hetzelfde hebben geteekend en met hunne zegels voorzien.

Gedaan te 's Gravenhage, en dubbel opgemaakt den 29sten der maand December van het jaar 1855.

(Get.) VAN HALL.

(Get.) YROLIK.

(Get.) CHS. F. FAHUD.

(Get.) DOBLHOFF.

aient trouvé une occasion de les faire partir.

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans un délai de deux mois à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient mis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu que les marins, sujets de l'autre partie, seront exceptés de la présente disposition, à moins qu'ils ne soient naturalisés citoyens de l'autre pays.

Si le déserteur avait commis quelque délit ou crime, son extradition sera différée jusqu'à ce que le tribunal, qui a droit d'en connaître, ait rendu son jugement et que celui-ci ait eu son effet.

Art. 21. Sur l'admission des consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents commerciaux, et sur leurs attributions dans les colonies Néerlandaises, sera conclue une convention spéciale.

Art. 22. Le présent traité sera en vigueur pendant cinq années, à compter du jour de l'échange des ratifications, et si un an avant l'expiration de ce terme, si l'une ni l'autre des deux Hautes Parties contractantes n'annonce par une déclaration officielle son intention d'en faire cesser les effets, le dit traité restera encore obligatoire pendant une année pour les deux parties, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des deux mois qui suivront la déclaration officielle en question, à quelque époque qu'elle ait lieu.

Art. 23. Le présent traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et par Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, et les ratifications en seront échangées à la Haye dans un délai de six mois, ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi le Plénipotentiaire l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armées.

Fait à la Haye, en double original le vingt neuvième jour de mois de Décembre l'an de grâce mil-huit-cent cinquante-cinq.

(Get.) VAN HALL.

(Get.) YROLIK.

(Get.) CHS. F. FAHUD.

(Get.) DOBLHOFF.

Majesteit den Keizer van Oostenrijk den 11den Maart 1856 geteekend, op den 15den Mei daaraanvolgende heeft plaats gehad, bij welke gelegenheid namens de wederzijdsche regeringen is verklaard, dat de woorden: „dans les colonies Néerlandaises des Indes Orientales,” moeten worden bijgevoegd in art. XV, 2de alinea van gezegd tractaat, achter de woorden: „à accorder par la suite,” en dat het voorbehold waarvan hier de rede is, uitsluitend betrekking heeft tot de Nederlandsche bezittingen in den Indischen Archipel; zullende voorbreven verklaring dezelfde kracht en waarde hebben als of zij woordelijk in het tractaat was opgenomen.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 19den Mei 1856, no. 35;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met het daarin vervatte tractaat en vertaling daarvan in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 21sten Mei 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den 3den Junij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 10.) RESOLUTIE van den 15den Junij 1857 No. 795, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 11den April 1857, Staatsblad No. 15, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 8 Mei 1857, Lett. H. No. 1/101, ter afkondiging een exemplaar van het Koninklijk besluit van 11 April j. l. (Staatsblad No. 15), bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst, tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 15den Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBELD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 15.) BESLUIT van den 11den April 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg, den 16/30 Januarij 1857 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage en te Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Gezien de wet van den 7den Mei 1856 (Staatsblad No. 21), houdende goedkeuring van het bovenstaand tractaat,

Gelet, dat de nitwisseling der acten van bekrachtiging op gezegd tractaat, door Ons den 10den Mei en door Zijne

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de vrije en Hanzeestad Hamburg bestaan, wenschte toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide naties tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen, door den Senaat der vrije en Hanzeestad Hamburg te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Hamburgsche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel de vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd:

Jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van Waas van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogste deszelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogste deszelfs Minister van Koloniën, en de Senaat der vrije en Hanzeestad Hamburg, den heer Karel Hermann Merck, doctor in de regten, Syndicus der vrijestad Hamburg; Die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, te hebben medegedeeld, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Hamburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Hamburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitoefeningen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alro-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et la ville libre et Anstétique de Hambourg, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, à pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Sénat de la ville libre et Anstétique de Hambourg, consenti à admettre des Consuls Hambourgeois dans les principales ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Waas de Suède, chevalier de l'ordre de St. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'Etat et Ministre des Affaires Étrangères, et

le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et le Sénat de la ville libre et Anstétique de Hambourg,

le sieur Charles Hermann Merck, docteur en droit, Syndic de la ville libre de Hambourg;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambourgeois seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambourgeois sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant

reus tot de nitoeftening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeele der hanner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat van de vrije stad Hamburg.

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit nitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoonders onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door toezienkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoed vereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera ainsi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Les gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat de la ville libre de Hambourg.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Hamburgers, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kennende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangeesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisseerd, ontslaan gezinszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, hijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Hamburgsch schip op de kusten van een der Nederlandsche kolonien komt te stranden, neemt hij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de nitlevering van deserteurs van Hamburgsche koopvaardij- of oorlogschepen hij traetacht is hedogen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits niet de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de mannschap.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Hamburgois ou des nationaux du tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Hamburgois viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Hamburgois, marchands ou de guerre, a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de nitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de nitlevering der deserteurs geschied.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtredding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken rechtbank nitspraak heeft gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Hamburgsch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfenamen of uitersten wilsuivoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachten de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de Hamburgsche wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de mannschap der Hamburgsche schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der mannschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consul-generaal, consul, vice-consul en consulaire agenten den hystand inroepen der gezegde overheid, om hunne nitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van nitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de rechterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée. Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un citoyen Hamburgois vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation Hamburgoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Hamburgois, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement on arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogmerk hunner beoogening, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijner koloniën, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de vrije en Hanzeestad Hamburg dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarcuboven van alle lauds- of gemeentelijke belastingen, die worden aange-merkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer nitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandse onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdaan zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan een consulaire betrekking waar te nemen, door de Regering der vrije en Hanze-estad Hamburg opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen, van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Hamburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandse koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoorrechte natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de nitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen drie termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar vooremen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blyke waarvan de wederzijdsche gerolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst heb-

ben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, ont leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en la ville libre et Autocratique de Hambourg les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambois jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'en fait notification, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont

ben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Hamburg, zestienden dertigsten Jaannarij van het jaar Onzes Heeren een duizend acht hon- derd zeven en vijftig. (Get.) GEVEERS VAN ENDEGEEST. (L. S.) (Get.) P. MIJER. (L. S.) (Get.) C. H. MEERCK. (L. S.)	den Fait à Hambourg, le seizième treutième jour du mois de Janvier de l'an de grâce mil huit cent cinquante sept. (Get.) GEVEERS D'ENDEGEEST. (L. S.) (Get.) P. MIJER. (L. S.) (Get.) C. H. MEERCK. (L. S.)
---	--

Gelet dat de nitwisseling der acten van bekrachtiging, door Ons den 11den Maart en door den Senaat der vrije en Hanze-estad Hamburg den 30sten Maart 1857 geteekend, op den 1sten April daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Ouzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 10den April 1857, no. 22;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen; dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 11den April 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVEERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den acht en twintigsten April 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 11.) PUBLICATIE van den 23sten Junij 1857, houdende eenige nitbreiding van de Publicatie dd. 12.15 Mei 1857, Conr. blad No. 6, betreffende het dekken van gebouwen of repareren van daken met onbrandbare stoffen.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de bepalingen der Publicatie van 12.15 Mei 1857, G. B. No. 6, houdende voorzieningen ter voorkoming zoveel doenlijk van brand, voor zooveel betreft het dekken van gebouwen of repareren van daken, in het algemeen belang behooren te worden nitgestrekt tot het gedeelte van Paramaribo, begrens door de Steenbakkers gracht, de Rust en Frede straat, de Sommelsdijcksche kreek en de Zwaartenhoevenbruggen straat, op welk gedeelte ook van toepassing waren de verordeningen, welke bij gemelde Publicatie zijn ingetrokken geworden;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel. In het gedeelte van Paramaribo, begrens door de Steenbakkers gracht, de Rust en Frede straat, de Sommelsdijcksche kreek en de Zwaartenhoevenbruggen straat, mogen geene huizen, woningen of gebouwen, overdekt worden, en geene daken geheel of gedeeltelijk vernieuwd of gerepareerd worden, anders dan met pannen, tegels, leijer of andere onbrandbare stoffen, op verbeurde door den eigenaar van een boete van honderd gulden;

welke boete telken drie maanden, tot dat de tot dekking, vernieuwing of reparatie gebezigde brandbare stoffen zullen zijn weggenomen, op nieuw wordt verbeurd.

De Artikelen 4 en 5 der aangehaalde Publicatie zijn ten deze mede van toepassing.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïncorporeerd.

Paramaribo, den 23sten Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24sten Junij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(N°. 12.) PUBLICATIE van den 25ten Junij 1857, betreffende de waarneming van het Openbaar Ministerie namens den Procureur-Generaal.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat door het Koninklijk besluit van den 16den November 1856 N. 45, houdende benoeming van een Kommissie bij het parket van den Procureur-Generaal, bereids eenige wijziging is gebragt in de Publicatie van den 26/28 April 1856 G. B. N. 2;

En willende deze benoeming doen strekken tot verligting van de vele werkzaamheden, aan den Procureur-Generaal opgedragen;

Gezien de Instructie van den Procureur-Generaal, opgenomen in de Publicatie van den 22sten Maart 1843 G. B. N. 2; — alsmede de Publicatie van den 26/28 April 1856 G. B. N. 2;

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Bij ampliatie der slotbepaling van § 4 van het eenig artikel der laatst aangehaalde Publicatie, wordt aan den Procureur-Generaal de bevoegdheid verleend om aan den Kommissie ten zijnen parkette, zoo dikwerf hij zulks raadzaam zal achten, op te dragen de waarneming van het Openbaar Ministerie.

Art. 2. De voormelde Kommissie zal de bevelen tot dagvaarding, requisitoren en verdere stukken onderteekenen, als: *de ambtenaar ten deze belast met de waarneming van het Openbaar Ministerie namens den Procureur-Generaal*.

Art. 3. In alle gevallen blijft de Gouverneur bevoegd, tot speciale qualificatie, om bij ontstentenis of verhindering van den Procureur-Generaal, het Openbaar Ministerie waar te nemen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 25sten Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 26 Junij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 13.) PUBLICATIE van den 25ten Junij 1857, houdende eenige voorzieningen tegen vagebonden en weggeloopte slaven.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat alzoo vagebonden en weggeloopte slaven, zich meermalen te Paramaribo en in zijne buitenwijken, op erven en binnen woningen, dikwijls zonder voorkennis van dier eigenaren of bewoners, ophouden,

in het algemeen belang voorzieningen worden gevorderd, waardoor zoodanige voor de openbare orde en veiligheid gevaarlijke personen, aangehouden en zooveel doenlijk onschadelijk gemaakt kunnen worden;

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De Procureur-Generaal is bevoegd, om, wanneer bij hem gegrond vermoeden bestaat, dat zich op eenig erf of binnen eenige woning te Paramaribo of in zijne buitenwijken, een of meer personen bevinden, welke vagebonden of weggeloopte slaven zijn, in persoon of vertegenwoordigd door den prov. Commissaris van Politie, daartoe schriftelijk door hem gemagtigd, aldaar binnen te treden en deswege een naauwkeurig onderzoek, — des noodig achtende, na afzetting zoowel van dat erf als van de aangrenzende erven, — in te stellen, en elk, die hem verdaet voorkomt en die het ongunstige vermoeden te zijnen aanzien niet ten genoegen van den Procureur-Generaal of van den prov. Commissaris van Politie weg-

ruimt, voorloopig aan te houden en in verzeerde bewaring te stellen.

Verzet tegen het onderzoek of de aanhouding wordt gestraft met eene geldboete van Een Honderd tot Vijf Honderd Gulden, onverminderd de bevoegdheid om des noods de sterke hand te bezigen.

Art. 2. Vagebonden in den zin dezer Publicatie, zijn vrije personen, die noch vaste woonplaats, noch middelen van bestaan hebben, en geenlei ambacht of beroep gewoon zijn uit te oefenen.

Art. 3. De in verzeerde bewaring gestelde, wordt uiterlijk den achtsten dag na de aanhouding, door den Procureur-Generaal gebragt voor het Collegie van Kleine Zaken, hetwelk, met het minst mogelijke verwijl, beslist, of zoodanig persoon al dan niet vagebond is.

Bij het vonnis, waarbij beslist wordt, dat iemand geen vagebond is, wordt tevens zijne invrijheidstelling bevolen. Het Collegie kan deze invrijheidstelling bevelen bij voorraad, niet-tegenstaande hooger beroep.

Art. 4. De in verzeerde bewaring gestelde, niet binnen den in het vorige artikel bepaalde tijd voor het Collegie gebragt, wordt van regtwege, en zonder eenigen anderen form in vrijheid gesteld.

Art. 5. Degene, die door den regter verklaard wordt vagebond te zijn, wordt door het administratief gezag te werk gesteld volgens het bepaalde in de art. 8 en 9 der Publicatie van den 3den October 1844, Gouvernements-Blad N. 5.

Art. 6. Op slaven, die, ingevolge art. 1, als weggeloopte worden aangehouden en in verzeerde bewaring gesteld, blijven de bestaande bepalingen van toepassing.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 25sten Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 26sten Junij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 14.) RESOLUTIE van den 16den Julij 1857 N. 934; betreffende de uitbetaling van tractementen, verloftractementen, pensioenen, onderstanden en dergelijken, bij overlijden van Ambtenaren.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie *Suriname*. Gelezen hebbende de missives van den Minister van Koloniën, dd. 16 October a.o. po. La. B. N. 13/245 en 1 Mei j. l. La. B. N. 3/96;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen:

dat ingevolge Koninklijk Besluit voortaan de tractementen, verloftractementen, pensioenen, onderstanden en dergelijken van West-Indische Ambtenaren, bij hun overlijden, over de loopende maand voluit zullen worden uitbetaald;

en dat intusschen is vervallen § 3 der Gouvernements-resolutie van den 25 Augustus 1852 N. 1073 (Gouvernementsblad N. 10).

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geinsereerd.

Paramaribo, den 16den Julij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 15.) RESOLUTIE van den 27sten Augustus 1857, N. 1093, betreffende den afstand aan het Gouvernement van een vijfde gedeelte, na aftrek der kosten van exploitatie, van alle mineralen, in deze Kolonie gevonden wordende.

De Generaal-Majoor titulair, Adjunct van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Gelezen hebbende de ministeriele missive van den 6den Junij j. l. La. B. N. 10/127, en het daarbij gevoegd afschrift van het Koninklijk besluit van den 21sten Mei te voren N. 52;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen, dat bij voormeld besluit is goedgekeurd de Publicatie van den 19den December 1855 (Gouvernements-blad No. 18) *bepalende dat van alle mineralen, in dese Kolonie gevonden wordende, door den eigenaar een vijfde gedeelte, na afstrek der kosten van exploitatie, aan het Gouvernement moet worden afgestaan*, met dien verstande echter, dat deze verordening niet toepasselijk zal zijn op gronden, vóór de afkondiging derzelve, in allodiale eigendom afgestaan.

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 27sten Augustus 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.

—•••—

(N°. 16.) RESOLUTIE van den 3den November 1857, No. 1408, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk besluit van den 20sten Augustus 1857, Staatsblad No. 104, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Turkije gesloten tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche Bezittingen zullen worden toegelaten.*

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën van den 22sten September j.l. La H, No. 10/322, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 20sten Augustus 1857, (Staatsblad No. 104), *bepalende de plaatsing in het Staatsblad der Overeenkomst tusschen Nederland en Turkije gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten;*

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-Blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 3den November 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 104.) BESLUIT van den 20sten Augustus 1857, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Turkije gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Turkije op den 24sten October 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, de vriendschapsbanden die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Ottomaansche Rijk bestaan, wenschte toe te balen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide naties tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding wilende verzekeren, heeft, ten

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et l'Empire Ottoman, et assurer ses relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations, le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but et pour satisfaire au delenda verkeer, heeft, ten

einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen, door de Regering van Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan te kennen gegeven, toestemd in het toelaten van consuls der Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel, deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de Regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd:

Jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogstdezelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Keizerlijke Majesteit de Sultan,

Prins Constantijn Caradja, Staatsambtenaar van den eersten rang, Buitengewoon Gezant en Gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, opgenomen in de Keizerlijke orde van de Migidiqé, 4de klasse, grootkruis der Koninklijke orde van Isabella la Católica van Spanje, grootkruis der Guelphen orde van Hannover, groot-officier van het Legioen van Eer, commandeur der Koninklijke orde van St. Ferdinand van Napels, commandeur der Koninklijke orde van Burgerlijke Verdienste der Kroon van Beijeren;

die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, te hebben medegedeeld, omtrent de navolgende artikelen zijn overeen gekomen:

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte worden beschonwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel binner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegen-

ment de Sa Majesté Impériale le Sultan, consenti à admettre des consuls de la Sublime Porte dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les devoirs, droits et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de St. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'Etat et Ministre des Affaires Étrangères, et le sieur Pierre Mijer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté Impériale le Sultan,

le Prince Constantin Caradja, fonctionnaire de premier ordre, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, décoré de l'ordre Impérial du Migidiqé de 4ème classe, grand-croix de l'ordre Royal d'Isabelle la Catholique d'Espagne, grand-croix de l'ordre des Guelphes de Hanovre, grand-officier de la Légion d'Honneur, commandeur de l'ordre Royal de St. Ferdinand de Naples, commandeur de l'ordre Royal du Mérite Civil de la Couronne de Bavière;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvé en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

woordige overeenkomst in huu belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn geregtigd boven de buitendeuren hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: „Consulat van de Verhevene Porte.”

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als geveude het jus asyli, noch als kennende de woning en bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zulken beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhaude wijze of onder enig voorwendsel te onderzoeken, in heilsg te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenverhandelnde diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoed verischende gevallen, kan de consuls-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of, autooneude, dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission ou due forme au gouvernement de sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: „Consulat de la Sublime Porte.” Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme douant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte, les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux

en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de haven vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Ottomanische, of onderdaan van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consuls-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Ottomanisch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consuls-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig op ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consuls-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zover de uitlevering van deserteurs van Ottomaansche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen

et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des sujets Ottomans, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Ottoman viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de deserteurs des navires Ottomans, marchands ou de guerre, a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des deserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits deserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles

of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opseising op deze wijze is gestaafd, wordt de nitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de nitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezede consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opseischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggesonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat indien de deserteur bevonden werd eenige misdad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne nitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbankuitspraak heeft gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Ottomaans onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenen of nitersten wilsinvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de wetgeving van het Ottomaansche rijk zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Ottomaansche schepen mogen ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezede overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het recht niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt

d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée. Les autorités locales seront tenues à exécuter toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contrevention, il pourra être saisi à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Ottoman vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation de l'Empire Ottoman le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Ottomans, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, de leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce der-

van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat recht toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel nitoefenen, zijn, voor zoover in het Ottomaansche rijk dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer nits trekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eenere consulaire betrekking waar te nemen, door de Ottomaansche regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen, van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen opheffen, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

nier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que l'Empire Ottoman les mêmes fauveners seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Ottoman, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorable.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolgmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den vier en twintigsten dag der maand October van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(Get.) GEYERS VAN ENDEGEEST. (L. S.)
(Get.) P. MIJER. (L. S.)
(Get.) Pr. C. CARADJA. (L. S.)

Gelet dat de nitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 29sten November 1856, en door Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan den 20sten April 1857 getekend, op den 7den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 18den Augustus 1857, n°. 80;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 20sten Augustus 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEYERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den vijftienden September 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 17.) RESOLUTIE van den 9den December 1857, No. 1599, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 15den September 1857, Staatsblad No. 110, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Portugal gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Oerzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van den 19den October jl. La. H. No. 37/343, ter akondiging een exemplaar van het Koninklijk besluit van 15 September 1857 (Staatsblad No. 110), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst, tusschen Nederland en Portugal gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Oerzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 9den December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 110.) BESLUIT van den 15den September 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Portugal gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Oerzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Portugal op den 3den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolgmag-

tigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Oerzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven, de vriendschapshanden die hen zoo gelukkig verenigen wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide natien de meest mogelijke uitbreiding en bescherming te verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte middelen ter bereiking van dit tweeledig doel, zoude bestaan in het wederkeurig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche kolonien.

Hunne Majesteiten wenshende te gelijktijd de verplichtingen, regten en vrijdommen hunner consuls in diezelfde kolonien duidelijk en nauwkeurig te omsehrijven, zijn overeengekomen te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan, en hebben dien ten gevolge tot hunne gevolgmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Floria Adriaan Baron van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saxe-Weimar, der Leopolds-Orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het huis van Saxe, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Arend en Guelphen orde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstedelzels Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstedelzels Minister van Kolonien; en

Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven, den heer Joseph Maurits Corrêa Henriques Burggraaf de Seisal, behoorende tot den raad van Zijne Majesteit den Koning van Portugal, commandeur der Orde van Christus en van die van Onze Lieve Vrouw van de ontgenuis van Villa Vicos, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van St. Anna en van St. Stanislas van Rusland, van Leopold van België, der IJzeren Kroon van Oostenrijk, van Albert den Stouten van Saxe, commandeur der Danebrog-Orde van Denemarken, opgenomen in de Keizerlijk Ottomaanische orde van Niehan-Ifthar der eerste klasse, en buitengewoon gezant en gevolgmagtigd Minister van Zijne Zeergetrouwe Majesteit bij Zijne

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement et assurer aux relations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces, pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leurs Majestés, désirant en même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et privilèges de leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention spéciale, et ont en conséquence nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Leopold de Belgique, de l'ordre de la branche Ernestine de la maison de Saxe, de l'ordre Impérial Rasse de l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères, et

le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies; et

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, le sieur Joseph Maurice Corrêa Henriques Vicomte de Seisal, du conseil de Sa Majesté le Roi de Portugal, commandeur de l'ordre du Christ et de celui de Notre Dame de la conception de Villa Vicos, grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, des ordres de St. Anne et de St. Stanislas de Russie, de Léopold de Belgique, de la Couronne de Fer d'Autriche, d'Albert le vailloureux de Saxe, commandeur de l'ordre de Danebrog de Danemark, décoré de l'ordre Impérial Ottoman de Niehan-Ifthar de la première classe, et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Très Fidèle près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

Majesteit den Koning der Nederlanden,

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, de navolgende artikelen hebben vastgesteld:

Art. 1. Er worden wederzijds consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der beide hooge contracterende partijen, die open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Nederland en van Portugal in de koloniën van beide Staten, worden wederzijds beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement. Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, moeten aan de Regering van het moederland, in welks kolonie zij geïmponeerd zijn zich te vestigen, eene commissie in behoorlijken vorm overleggen.

Nadat het exequat, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden medeontdeekend of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

Ingeval de hooge contracterende partijen mogten goedvinden, het exequat aan een consular ambtenaar afgegeven, in te trekken, of door de gouvernoren der wederzijdsche koloniën te doen intrekken, zal zulks met opgave der redenen geschieden.

Art. 4. De wederzijdsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeel hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat of vice-consulat van

Het is nitdrankelijk verstaan, dat dit nitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunvende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne due forme, ont arrêté les articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires seront réciproquement admis dans tous les ports de des possessions d'outre-mer ou colonies respectives des deux hautes parties contractantes qui sont ouvertes aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays-Bas et du Portugal, dans les colonies des deux États seront réciproquement considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire. Ils seront soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, devront produire une commission en due forme au Gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exequat, qui sera aussi promptement que possible contresigné ou enregistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Dans le cas où les hautes parties contractantes jugeront à propos de retirer ou de faire retirer par le gouverneur des colonies respectives l'exequat, délivré à une autorité consulaire, le motif en sera indiqué.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison ou tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-Consulat de

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et celle qui l'habite aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archieven en bescheiden betreffende de zaken der consulaten tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in heesag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche koloniën gevestigd, zijn met generande diplomatieke waardigheid bekleed. Iedere aanvraag die aan de Regering van een der beide Staten moet gedaan worden, geseheid door tusschenkomst van den diplomatieken agent te 's Gravenhage of te Lissabon gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoed veriscende gevallen, kan de consuls-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen nitteenzettende waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De wederzijdsche consuls-generaal en consuls zijn gerechtigd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1 der tegenwoordige overeenkomst.

Die consulaire agenten kunnen zonder onderscheid gekozen worden nit de Nederlandsche en Portugesche onderdanen, of uit die van elk ander land, aan welke het overeenkomstig de wetten der kolonie vrij staat zich te vestigen in de haven, waar gezegde agenten hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Diezelfde beambten, wier benoeming onderworpen is aan het exequat der Regering van het moederland, of van den gouverneur der kolonie, worden door den consuls-generaal of den consul, die hen benoemd heeft, voorzien van eene aanstelling.

De wederzijdsche regeringen en de gouverneur der kolonie kunnen steeds het exequat, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontneemen, onder mededeeling der redenen van hun besluit aan den consuls-generaal of consul van het district.

Art. 8. De paspoorten, door de wederzijdsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten afgegeven of geveiseerd, ontslaan de reizigers, die daarvan anderszins zijn, geenszins van de verplichting om zich te voorzien van alle stukken of papieren, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires des consulats seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'aucune manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives ne seront investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser à l'un des deux gouvernements métropolitains devra être faite par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye ou à Lisbonne. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul pourra faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et consuls respectifs auront le droit de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1 de la présente convention.

Ces agents consulaires pourront être indistinctement choisis parmi les sujets Néerlandais et Portugais ou parmi ceux de tout autre pays dont les lois de la colonie autoriseront la résidence dans le port où les dits agents devront exercer leur fonctions.

Ces mêmes délégués, dont la nomination devra être soumise à l'exequat du gouvernement métropolitain ou du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet par le consul-général ou consul qui les aura institués.

Les gouvernements respectifs et le gouverneur de la colonie pourront toujours, en faisant connaître au consul-général ou consul du district les motifs de leur décision, retirer aux agents consulaires l'exequat dont il vient d'être parlé.

Les passeports délivrés ou visés par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs, ne dispenseront pas les voyageurs qui en seront porteurs de l'obligation de se munir des actes ou titres requis par les lois territoriales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

vestigen in de koloniën ge-
voerd.

De twee hooge contracterende partijen behouden aan de gouverneurs hunner koloniën uitdrukkelijk het recht voor, om het verblijf in de kolonie te ontfangen, of de verwijdering daaruit te bevelen van personen, voorzien van reglementaire paspoorten.

Art 9. Alle maatregelen tot berging van schepen die schipbreuk hebben geleden, gestrand of verlaten zijn, worden in de koloniën der beide Staten door de wederzijdse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten bestuurd.

De tusschenkomst der wederzijdse plaatselijke overheden geschiedt alléén om de orde te handhaven; om te waken voor de belangen der bergers, indien zij der bemanning van de verongelakte schepen vreemd zijn, en om de uitvoering te verzekeren der bepalingen, die bij den in- en uitvoer der geredde goederen moeten worden nageleefd.

Bij afwezenheid en tot de aankomst van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, nemen de wederzijdse plaatselijke overheden de noodige maatregelen tot bescherming der personen en tot redding der goederen van het verongelakte schip, overeenkomstig de wetten der kolonie.

Van de geredde goederen zullen geen in- en uitgaande rechten verschuldigd zijn, tenzij zij voor binnenlandsch verbruik bestemd zijn.

Art 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdse koloniën gevestigd, kunnen de hulp der plaatselijke overheid inroepen, tot het opsporen, aanhouden, en gevangen nemen der deserteurs van de oorlog- of koopvaardischepen hunner Natie. Zij wenden zich te dien einde schriftelijk tot de bevoegde ambtenaren door vertooning der monsterrollen of scheepsregisters, of indien het schip moet vertrokken zijn, van behoorlijk gewaarmerkte afschriften der gezegde stukken, bewijzende, dat de personen, die zij op-eischen, behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de aanvraag aldus gestaafd is, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan zij van den Staat, van wien men hem opseicht.

Na hante aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen op-eischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis-
sen der kolonie, ten einde te

Les deux hautes parties contractantes réservent expressement aux gouverneurs de leurs colonies le droit d'interdire le séjour on d'imposer la sortie de ces colonies aux individus munis de passeports réguliers.

Art 9. Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires naufragés, échoués ou délaissés seront dirigées dans les colonies des deux pays par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs.

L'intervention des autorités locales respectives aura seulement lieu pour maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs, s'ils sont étrangers aux équipages naufragés et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

En l'absence et jusqu'à l'arrivée du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités locales respectives prendront les mesures nécessaires pour la protection des individus et la conservation des effets naufragés, conformément aux lois de la colonie.

Les marchandises sauvées ne seront tenues à aucun droit ni frais de douane, à moins qu'elles ne soient destinées à la consommation intérieure.

Art 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives, pourront requérir l'assistance des autorités locales pour la recherche, saisie et arrestation des déserteurs des navires de guerre ou de commerce de leur nation. A cet effet ils s'adresseront par écrit aux fonctionnaires compétents en justifiant par l'exhibition des rôles d'équipage ou registres du bâtiment, ou par copie des dites pièces dûment certifiées, si le navire émit parti, que les hommes qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage.

Sur cette demande ainsi justifiée, l'extradition sera accordée à moins que l'individu dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame.

Les déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dites autorités consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques de la colonie à la réquisition et aux frais de ceux qui les auront réclamés, afin d'être renvoyés à bord des navires auxquels ils appartiennent,

worden teruggezonden aan boord van de schepen waartoe zij behooren, of aan boord van ieder ander schip van dezelfde natie. Niet te min, indien zij binnen vier maanden te rekenen van den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat indien de deserteur bevonden werd aan wal eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld, tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art 11. Wanneer een onderdaan van de eene of de andere der hooge contracterende partijen komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of nitersten wilsuivoerder na te laten, geven de ambtenaren, die kraachten de wetten der kolonie met het bevel van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent van het land, waartoe de overledene behoorde, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen worden.

Art 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen in de wederzijdse koloniën hebben het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de mannschap en de passagiers van de schepen hunner natie mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap, der passagiers of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kon storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zelve den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne nitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat dit vonnis, of deze nitspraak van scheidsmannen, der twaalfde partijen het recht niet ontfenkt om daarvan, na hante terugkomst in hun land in booger beroep te komen bij de bevoegde regterlijke overheid.

Art 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, der beide landen in de wederzijdse koloniën, die geen onderdaanen zijn van het land, waarin zij hunne werkzaamheden vervullen moeten, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet reeds in datzelfde land of in zijne koloniën gevestigd zijn, en die er, tegelijkertijd met die van con-

ou à bord de tout autre navires de la même nation. Néanmoins s'ils n'étaient pas renvoyés dans les quatre mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis à terre quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu la sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art 11. Lorsqu'un sujet de l'une ou l'autre des hautes parties contractantes viendra à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités chargées, d'après les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis au consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, du pays auquel le défunt appartenait, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays dans les colonies respectives auront le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines, équipages et passagers des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages des passagers ou du capitaine ne soit de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent eux-mêmes l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour dans leur pays, aux autorités judiciaires compétentes.

Art 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, dans les colonies respectives qui ne sont point sujets du pays dans lequel ils sont appelés à exercer leurs fonctions, qui au moment de leur nomination, ne résident pas déjà dans ce même pays ou dans ses colonies, et qui n'y exercent aucune fonction, profession ou commerce simul-

sulair ambtenaar, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en van alle andere openbare landsbelastingen, die van directen of personen aard zijn, zonder dat deze vrijdom zich ooit kan uitstrekken tot de in- en uitgaande regten, octrooiregten, reële en indirecte belastingen, belastingen op 't verbruik of gemeentelijke lasten.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der heide hooge contracterende partijen in de wederzijdsche koloniën, die geen inboorlingen of erkende onderdanen zijn van het land, dat hen benoemd heeft, maar die tegelijkertijd met hante consulaire betrekking eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden alle lasten, regten en belastingen te dragen en te voldoen, die op de onderdanen en de overige inwoners van het land drukken.

De onderdanen van de eene der hooge contracterende partijen, die gemagtigd zijn de betrekking van consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, hant door de andere partij opgedragen, in de koloniën te aanvaarden en uit te oefenen, blijven aan de verplichting onderworpen alle regten en belastingen, van welken aard ook, die den onderdanen van 't zelfde land opgelegd zijn, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der heide Staten, gebieden bovendien in de wederzijdsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het verloop van de agenten van gelijk ken rang van de meest bevoorrechte vreemde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben te 's Gravenhage binnen den termijn van één jaar, om zoo mogelijk vroeger. Ingeval geene der hooge contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van de gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de tegenwoordige overeenkomst nog één jaar van kracht blijven, en zoo vervolgens van jaar tot jaar, tot dat de eene of andere der hooge contracterende partijen haar behoorlijk zal hebben opgezegd.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolgmagden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, in dubbel, den derden dag der

tautement avec leurs fonctions consulaires, seront exempts des logements militaires, de l'impôt personnel, et de toutes autres impositions publiques perçues pour le compte de l'Etat et ayant un caractère direct ou personnel, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douanes ou d'octroi, impôts réels, contributions indirectes, taxes de consommation et municipales.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux hautes parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne seraient ni indigènes, ni sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient simultanément avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, seront tenus de remplir et d'acquitter toutes les charges, impositions et contributions, qui pèsent sur les sujets et autres habitants du pays.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes, qui auront été autorisés à accepter et à exercer dans les colonies les fonctions de consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire qui leur auraient été conférées par l'autre partie, continueront d'être soumis à l'obligation d'acquitter toutes les taxes ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être, qui sont imposées aux sujets du même pays.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, pourront, en outre, dans les colonies respectives de tous les autres privilèges, exemptions et immunités qui pourraient être accordés par la suite aux agents de même rang de la nation étrangère la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à la Haye dans le délai d'une année, ou plus tôt, si faire se peut. Dans le cas où ni l'une ni l'autre des hautes parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq ans son intention d'en faire cesser les effets, la présente convention continuera à rester en vigueur pendant une année encore et ainsi de suite, d'année en année, jusqu'à due dénonciation par l'une ou l'autre des hautes parties contractantes.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

maand Junij van het jaar on- mil-huit cent cinquante-six.

(Get.) ER. VAN HALL. (L. S.) (Get.) BO. VAN HALL. (L. S.) (Get.) P. MEIJER. (L. S.) (Get.) P. MEIJER. (L. S.) (Get.) VICOMTE DE SEJAL. (L. S.) (Get.) VICOMTE DE SEJAL. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den zeven en twintigsten Junij 1856 en door Zijne Majesteit den Koning van Portugal en der Algarven, den vijftienden Julij 1857 geteekend, op den zeventenden September daarna volgende heeft plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 17den September 1857, no. 21;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 18den September 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERNS VAN ENDEKEEST.

Uitgegeven den twaalfden October 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
S. P. L'HONORÉ, l. d.

(N°. 18.) PUBLICATIE van den 19den December 1857, houdende strafbepalingen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning van het Vuurschip.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat binnen kort ten geveire van de Zeevaart, een Vuurschip buiten Braamsput zal worden geplaatst,

en dat het noodig is, strafbepalingen vast te stellen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning, welke zoo lichtelijk tot groot nadeel van Zeevaarders zouden kunnen leiden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De bemanning van het Vuurschip is onderworpen aan de instructie door den Gouverneur te arresteren.

Art. 2. Op den gezagvoerder van het Vuurschip rust de verplichting te zorgen, dat van des avonds zes tot des morgens half zes uur, een helder schijndend licht van het Vuurschip brandt.

Art. 3. Alle plichtverzuim, nalatigheid of onachtzaamheid, waardoor het licht in de laantaan niet op den behoorlijken tijd wordt ontstoken of niet gedurende den bepaalde tijd behoorlijk brandt, wordt gestraft:

in des gezagvoerders onderhoorigen, met eene geldboete van tien tot honderd Gulden, of met gevangenisstraf van veertien dagen tot drie maanden, of met beiden te zamen;

en in den gezagvoerder of in dengene, die tijdelijk zijne plaats inneemt, met het dubbele van de in de vorige alinea vermelde straffen.

Art. 4. De Kommandanten of gezagvoerders van Schepen worden in het algemeen belang uitgenoodigd, om, zoo dikwijls zij ontdekken dat het licht gedurende den bepaalde tijd niet brandt, daarvan zoodra mogelijk rapport te doen aan den Havenmeester.

En zal deze of de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad gereiseerd.

Paramaribo, den 19den December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 19.) PUBLICATIE van den 19den December 1857, betreffende de oplegging aan Slaven van de Straf van opsluiting met of zonder boeien en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de Polcie.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten.

In overweging hebbende genomen, dat sedert eenigen tijd met goed gevolg, in plaats van de gewone straffen van lichamelijke kastijding of opsluiting, aan slaven is opgelegd de straf van *opsluiting met of zonder boeien en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de Politie*;

Overwegende voorts, dat de oplegging dezer straf, reeds nit het oopknap der zedelijkheid verkiesselijk, bevorderlijk is aan het algemeen belang door het volbrengen van werken van openbaar nut, terwijl zij tevens is in het belang der meesters;

En verlangende uit dien hoofde de oplegging der bedoelde straf door wettelijke voorschriften te regelen;

Gelet op:

De Gouvernements-Resolutie dd. 13 November 1856 No. 1419; de ministeriële Missive dd. 7 Januarij jl. La. B. No. 27.6; dezerzijdsche Missive aan den Procureur-Generaal dd. 13 Maart jl. No. 332;

en de Gouvernements-Resolutie van den 18den April jl. No. 510; Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Beboudens de verplichting tot naleving van de bestaande Reglementen, te bepalen:

Art. 1. In de gevallen, waarin volgens de bestaande Reglementen (Publicatie dd. 6/17 Mei 1851 en 30 Augustus 17 September 1856 G. B. No. 4 en 10), de Procureur-Generaal, de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*, Eigenaren en Administratoren, bevoegd zijn aan Slaven sekere straffen op te leggen, kan door hen, — en wel Eigenaren en Administratoren, ter vereeniging van die straffen — worden opgelegd de straf van *opsluiting met of zonder boeien en dwangarbeid aan openbare werken volgens beschikkingen van de Politie*, namelijk:

door eigenaren van stadsslaven of hunne vertegenwoordigers, gedurende den tijd bij art. 14 van het reglement op de behandeling van de slaven te *Paramaribo* (G. B. 1856 No. 10) bepaald;

door eigenaren of administratoren van Plantages, wanneer het plantatijsslaven betreft, gedurende den tijd van *drie maanden*;

door den Procureur-Generaal en de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*, gedurende den tijd van *zes maanden*;

Art. 2. Bij het toepassen van de in het vorig artikel vermelde straf, worden de meesters ontbeven van de kosten van arrest, custodie, voeding en ontslag, en worden deze kosten door de koloniale kas gedragen.

Art. 3. De regeling van den arbeid, als ook de handhaving van de tucht onder ben aan wie de onderwerpelijke straf opgelegd is; wordt opgedragen in de stad *Paramaribo*, aan den provisionelen Commissaris van Politie, en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, aan de Landdrosten aldaar.

Art. 4. De strafarbeiders verrigten hun werk onder streng toezigt van opzigters of Politie-beambten, met bepaald verbod om gedurende het werk of zelfs in de schofttijden met iemand, behalve de opzigters, in gesprek te treden of van iemand iets boegenaamd aan te nemen.

Art. 5. Alle overtreding van bovengemelde verbodsbepaling, alle onwil om te werken of verzet tegen gegeven bevelen, even als alle wangedrag onder de strafarbeiders, wordt zonder verwijl door de in artikel 3 genoemde ambtenaren gestraft.

Art. 6. De bevoegdheid van den provisionelen Commissaris van Politie tot het tuchtigen van de strafarbeiders, strekt zich zoo ver nit, als die van de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*.

Zij zijn bovendien bevoegd, den strafarbeiders, ter sake in het vorige artikel vermeld, tot verzwaring van straf, als schandteeken te doen dragen een op de borst en rug hangenden linnen lap, aan beide zijden gemerkt met de letters D. A. (dwangarbeid).

Art. 7. De straf van ontbonding of beperking van versnapering of toespis is niet van toepassing op ben die dwangarbeid verrigten.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 19den December 1857.

C. P. SCHIMFF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 20.) PUBLICATIE van den 21sten December 1857, houdende eene nieuwe regeling van de burgerlijke geneeskundige dienst.

In naam des Koning!

De Generaal-Majoor titulair, Adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene nieuwe regeling van de burgerlijke geneeskundige dienst noodig is;

Gelet op de ministeriële missive dd. 25 Junij jl. La. B. No. 32/145;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De burgerlijke geneeskundige dienst wordt voortaan opgedragen aan

een *eersten stadsgeneesheer*,

een *tweeden stadsgeneesheer*

en een *stads heel- en vroedmeester*.

Art. 2. Voor het woord *Stadsgeneesheer*, voorkomende in de Publicatie van 7/15 September 1830 (G. B. No. 18), houdende enige voorzieningen tegen de uitbreiding van de ziekte der *Melaatsheid* in de Kolonie *Suriname*, alsdaar bekend onder den naam van *Lepra* of *Boasi* en *Elephantiasis*; in art. 4 der Publicatie van 24 Januarij/19 Maart 1835 (G. B. No. 2) *betreffende de uitroffening der Geneeskundige wetenschappen* in de Kolonie *Suriname*, en in de Publicatie van van 23 Februarij 1853 (G. B. No. 3) *houdende nadere voorzieningen ter wering van besmettelijke huidsiekten op de openbare schoolinrigtingen* en 30 Junij/2 Julij 1855 (G. B. No. 8) *houdende enige meerdere voorzieningen tegen de ziekte der melaatsheid*,

moet gelezen worden: *Eerste Stadsgeneesheer*.

Waar oorigens in eenige Publicatie of in het Gouvernementsblad opgenomen resolutie het woord *stadsgeneesheer* voorkomt, wordt daaronder een der beide *Stadsgeneesheeren* verstaan.

Art. 3. Voor het woord *stadshoofdmeester*, voorkomende in de aangehaalde Publicatie van 7/15 September 1830 (G. B. No. 13), 23 Februarij 1853 (G. B. No. 3) en van 30 Junij/2 Julij 1855 (G. B. No. 8), moet gelezen worden: *tweede stadsgeneesheer*.

Waar oorigens in eenige Publicatie of in het Gouvernementsblad opgenomen resolutie het woord *stadshoofdmeester* of *stadsvroedmeester* voorkomt, moet daarvoor gelezen worden *stads heel- en vroedmeester*.

Art. 4. De thans voor den *stadsgeneesheer*, voor den *stadshoofdmeester* en voor den *stadsvroedmeester* bestaande instructien zijn van toepassing:

die voor den eerstgenoemden, op den *eersten* zoowel als op den *tweeden stadsgeneesheer*,

en die voor den *stadshoofdmeester* en voor den *stadsvroedmeester*,

behoudens zoodanige wijzigingen daarin, en zoodanige verandering van de werkzaamheden van de beide *Stadsgeneesheeren*, als de Gouverneur mogt vaststellen; welk een en ander, voor zooveel noodig, door middel van het Gouvernements-Advertentieblad ter kennis van belanghebbenden wordt gebragt.

Deze Publicatie treedt in werking met den 1sten Januarij 1858.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 21sten December 1857.

C. P. SCHIMFF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 21.) PUBLICATIE van den 21sten December 1857, houdende overdragt der functien van rooi-meester der *Melassivaten*, *IJkmeester* en *meter van sterke dranken* op den *Wangmeester*.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het in het algemeen belang dienstig is voorgekomen om de functien van rooi-meester der melassievaten, ijkmeester, en van meter van sterke dranken over te brengen op het personeel bij 's lands wang;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

De thans bestaande afzonderlijke betrekkingen van rooi-meester der melassievaten, ijkmeester en van meter van sterke dranken op te breken en de daaraan verbonden werkzaamheden en verplichtingen volgens de daarvoor bestaande instructien te verbinden aan de betrekking van Waagmeester.

Te bepalen, dat tot uitoefening van al deze werkzaamheden aan den Waagmeester het noodige getal assistenten zal worden toegevoegd.

Bovenstaande bepalingen treden den 1sten Januarij 1858 in werking.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad gemeneerd.

Paramaribo, den 21sten December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 23 December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 22.) PUBLICATIONE van den 21sten December 1857, houdende verordeningen omtrent de bedrijven van sponwer, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman en andere soortgelijke.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de verkregene onderrinding heeft geleerd dat de verordeningen van den jare 1853, betreffende de uitoefening der bedrijven van sponwer, kruijer, waagdrager, karreman en andere soortgelijke, hoe wel gunstig hebbende gewerkt, echter in onderscheidene opzichten herziening behoeven;

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Met betrekking der Publicatie van den 24sten December 1853 (G. B. No. 12), te bepalen, als volgt:

Art. 1. Ieder die het bedrijf van sponwer, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman of ander soortgelijk, wenscht nit te oefenen, is verplicht daarvan schriftelijke opgave te doen ten burele van Politie, ten einde de daartoe vereischte toelating te erlangen.

Elk aan wien zoodanige admisseie wordt verleend, is bevoegd tot de uitoefening van al deze bedrijven.

Hij wordt ingeschreven in een daartoe bestemd register.

Art. 2. Niemand wordt tot de uitoefening van de genoemde bedrijven toegelaten, dan die den onderdom van achttien jaren bereikt heeft.

Art. 3. Geen slaaf kan eene toelating tot de uitoefening van de in Art. 1 bedoelde bedrijven erlangen, dan op aanvraag of legen overlegging eener schriftelijke toestemming van zijn meester, of van diens vertegenwoordiger.

Art. 4. Al wie ter zake van diefstal, oplichting of misbruik van vertrouwen is veroordeeld, zal niet tot de uitoefening van de bovengemelde bedrijven worden toegelaten.

Art. 5. Wanneer de gevraagde toestemming is verleend, wordt aan den aanvrager afgegeven een bewijs van admisseie, waarin zijn naam, voornaam, geboorte- en woonplaats vermeld zijn, en waaraan een exemplaar van deze Publicatie is gevoegd, terwijl hem tevens wordt uitgereikt eene geschilderde plaat, waarop naar volgorde het nummer van inschrijving is aangeduid.

Deze plaat moet steeds op eene zichtbare wijze, met een lederen band om het middenlijf gedragen worden.

De kosten van de plaat en van de admisseie bewijs, ten bedrage van f 0.75 moeten bij de uitreiking worden voldaan.

Art. 6. In de maand December, en wel vóór den 24sten dier maand, moeten al de niterichte platen bij de Politie worden ingeleverd, zoodme de admisseiebewijzen, laatstgemelden ten einde door den daartoe door het Hoofd der Politie te

committeren ambtenaar te worden gewaarmerkt, een en ander op straffe van verstoeken te zullen zijn van eene admisseie voor het volgende jaar.

Art. 7. Het is verboden de plaat of het admisseiebewijs aan een ander te leenen.

Indien de plaat of het admisseiebewijs in het ongereede mogt geraakt zijn, doet de belanghebbende daarvan onverwijld ten fine van onderzoek, aangeifen ten burele van Politie, alwaar hem ten zijnen koste eene andere plaat of admisseiebewijs wordt niterceikt.

Art. 8. Zij, die op de in de vorige artikelen omschreven wijze zijn toegelaten, worden bij nitaluiting aangewezn tot de openbare uitoefening van de aan hun bedrijf verbonden werkzaamheden.

Art. 9. Elk ingezeten is dientengevolge gebonden, buiten zijne dienstboden of diegeuen, die dagelijks in zijne dienst zijn, geene anderen dan de wettig toegelatenen tot die werkzaamheden te bezigen.

Art. 10. Van des morgens zes ure tot des avonds zes ure, mogen zij, zonder gegronde versehooning, geene werkzaamheden weigeren, noeb zieb aan eenige diensten onttrekken. Zij zijn daartoe gedurende dien tijd op zoodanige plaatsen der stad gestationeerd, als door de Politie worden aangewezen.

Art. 11. Zij zijn gebonden met de hun toevertrouwde goederen met de meeste zorg en omzigtigheid om te gaan.

Hij, die uit nalatigheid of moedwil hierin te kort komt, wordt, — onverminderd alle andere actie daarnit voortvloeiende, — gestraft met eene boete van vijf tot vijftig gulden.

Art. 12. Het dagloon van een sponwer of kruijer wordt bepaald als volgt:

Voor een geheeln dag f 1.15
met bijvoeging van kost, indien hij aan boord werkzaam is, of in plaats daarvan f 0.25.

Voor den halven dag van 's morgens zes tot 's middags twaalf ure 0.70

Van 's middags twee tot zes ure 0.45

Voor een uur 0.20

Voor een half uur 0.10

zullende de schoftijd gerekend worden van twaalf tot twee ure.

Het loon van een roeijer wordt bepaald op hetzelfde als van een sponwer aan boord.

Art. 13. Het loon van een sponwer of waagdrager, werkzaam in de landswaag, wordt vastgesteld als volgt:

Voor de gezamenlijke werkzaamheden van het uit en in de pont, — in en uit de wang, — op en van de schaal brengen van:

een vat suiker f 0.50

eene baal katoen 0.15

eene baal koffij of cacao 0.10

terwijl alle andere artikelen, zoo als vaten bakkeijauw, tabak, enz. naar dezen maatstaf moeten berekend worden.

Art. 14. Het loon der karrelieden wordt bepaald naar de laag van de afstanden die zij met hunne voertuigen hebben af te leggen, als:

Eene vracht in wijk La. A, het gedeelte van La. B ten Oosten of aan deze zijde van de Zwartenhovenbrug Straat en in La. C, met eene groote kar f 0.20

met eene kleine kar 0.15

Eene vracht in het gedeelte van wijk La. B, ten westen of aan gene zijde van de Zwartenhovenbrug Straat in La. D en La. E, met eene groote kar f 0.25

met eene kleine kar 0.20

Voor alle andere vrachten, onverschillig op welken afstand, mits binnen de ruimte, begrensd door den Gemeenen Landsweg, de Wanicastraat, de Sommeldijkche kreek en de Tweede Duarsstraat in de le Buitenwijk (Combé):

met eene groote kar f 0.40

met eene kleine kar 0.30

Zullende de huurder gehouden zijn, de verscbuldigde vracht te betalen vóór dat de kar ontladen wordt.

Art. 15. Elk sponwerman, kruijer, roeijer, waagdrager of karreman is verplicht, het loon voor zijne werkzaamheden te berekenen, zoo als zulks in de voorgaande artikelen is vastgesteld, terwijl het hem verboden is eene hoogere som dan daarbij bepaald is, te vorderen.

Art. 16. Indien een sponwer, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman of dergelijke veroordeeld wordt ter zake van diefstal, oplichting of misbruik van vertrouwen, wordt de hem verleende toelating ingetrokken en zijn naam van het register geschrapt.

Die intrekking zal mede kunnen plaats hebben, wanneer bij binnen den tijd van één jaar driemaal wegens overtreding van bovenvermelde verordeningen is gestraft geworden.

Overigens zal hij door den ambtenaar door het Hoofd der Politie met het toezigt over de ten deze bedoelde arbeiders belast, met schorsing voor eenen tijd van hoogstens zes weken, en door het Hoofd der Politie zelf, met intrekking der admisie kunnen gestraft worden, wanneer hij zich schuldig maakt aan verzet tegen de bevelen der Politie, aan het weigeren van werkzaamheden zonder wettige verschooning, aan het vorderen van hooger loon dan waartoe hij gerechtigd is, — aan kwade trouw of oneerlijkheid, aan onbetamelijke houding of gedragingen jegens het publiek, aan ongeregelheden, rustverstoringen, in één woord aan alle handelingen, die met eene goede Politie in strijd zijn; zullende van alle opgelegde disciplinaire straffen in een daartoe aan te leggen register nauwkeurig aantekening worden gehouden.

Art. 17. Bij schorsing of ook bij intrekking van eene vergoeding, is de houder verplicht, zijn admisiebewijs en plaat ten burele der Politie terug te brengen.

Art. 18. Het is aan karrelieden verboden, op hunne karren eene meerdere zwaarte te laden dan volgens den maatstaf welke hier wordt vastgesteld, te weten :

Op eene kar, bespannen met eenen steenezel 900 Amsterdamsche pond.

Op eene, met eenen muilezel of paard bespannen, 1600 pond.

Art. 19. Alle ruwe behandelingen en mishandelingen van de gebezigd wordende trekkieren zijn verboden.

Art. 20. Elk, die tot de uitoefening der bij art. 1 vermelde bedrijven wordt toegelaten, is verplicht bij het ontvangen van de plaat en van het admisiebewijs, te betalen f 4.00 met vermindering van de helft, indien de admisie na 30 Jnnij wordt aangevraagd.

Art. 21. Het uitoefenen van een der genoemde bedrijven zonder de vereischte toelating wordt gestraft met gevangenzitting van een tot drie dagen, en bij herhaling met gelijke straf voor den tijd van acht dagen.

Hij die zich daartoe bedient van het admisiebewijs of van

de plaat van een ander, wordt gestraft met gevangenzitting voor den tijd van acht dagen en bij herhaling voor den tijd van eene maand.

Art. 22. Die tot de uitoefening van de bij dit reglement bedoelde bedrijven een niet geadmitteerd persoon beziigt, buiten het geval waarin misleiding mogt plaats hebben door het onbevoegd dragen van eene plaat, verbeurt eene geldboete van Vijf tot Vijfentwintig gulden.

Art. 23. Alle overtredingen der overige bepalingen van deze publicatie, waarop geene speciale straffen zijn gesteld, worden gestraft met gevangenzitting van een tot veertien dagen of met eene geldboete van Vijf tot Vijfentwintig gulden; zullende echter deze straffen ook te zamen mogen worden opgelegd.

Art. 24. De in de voorgaande artikelen bepaalde gevangenisstraf zal voor Slaven zijn :

dwangarbeid ter beschikking van de Politie.

Geldboeten zijn op de door hen begane overtredingen niet van toepassing.

Indien de slaaf zich aan overtreding heeft schuldig gemaakt, op last van zijnen meester of huurder, is de slaaf vrij van straf, en wordt de meester of huurder gestraft als hadde hij persoonlijk de overtreding begaan.

Art. 25. De tegenwoordige Publicatie treedt in werking op 1 Januarij 1858, als wanneer alle vroegere admissien zullen zijn vervallen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 21sten December 1857.

C. F. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN EN RESOLUTIËN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1857.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N°. VAN HET G. B. en Res.
A.		
Academie. (Koninklijke)	Over de toelating van jongelieden daartoe.	Res. 16
Administrateurs van financiën.	Vastgesteld een nieuw Costuum voor Z. E. G. A.	2
Agenten. (Consulaire)	Zie Consulaire agenten.	1
Idem.	Zie Consulaire agenten.	7
Agenten. (Consulaire Groot-Hertogdom Oldenburg)	Zie Consulaire agenten.	8
Agenten. (Consulaire)	Zie Consulaire agenten.	8
Agenten (Consulaire) van Turkije.	Overeenkomst wegens hunne toelating.	10
Agenten (Consulaire) van Portugal.	Overeenkomst wegens hunne toelating.	16
Ambtenaren.	Over de uitbetaling hunner tractementen en pensioenen enz. bij hun overlijden.	17
		14
B.		
Brand.	Voorziening ter voorkoming zoo veel mogelijk van brand.	6
Brandwezen. (Reglement op het)	Ampliatie en wijziging van sommige bepalingen daarin voorkomende.	5
Burgerlijke Geneeskundige dienst.	Nieuwe regeling derzelve.	20
C.		
Cholera asiatica.	Maatregelen ter voorkoming zoo veel doenlijk van het ontstaan en — bij onverhoopt ontstaan — van de nitbreiding dezer ziekte.	3
Consulaire agenten van Zweden, Noorwegen, Bremen, Groot-Brittanje enz.	Overeenkomst tot hunne toelating.	1
Consulaire agenten van het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin.	Overeenkomst tot hunne toelating.	7
Consulaire agenten van het Groot-Hertogdom Oldenburg.	Overeenkomst tot hunne toelating.	8
Consulaire agenten van de Hanzeestad Hamburg.	Overeenkomst tot hunne plaatsing.	10
Costuum.	Vastgesteld voor den Procureur-Generaal, den Administrateur van financiën, de Leden van den kolonialen Raad, en den Gouvernements-Secretaris.	2
Costuum der Leden van den kolonialen Raad.	Bepalende de invoering van een nieuw Costuum.	"
E.		
Ezels.	Zie Rijtuigen.	4
F.		
Financiën. (Administrateur van)	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
G.		
Gebouwen.	Over het dekken derzelven.	11
Geneeskundige dienst. (Burgerlijke)	Nieuwe Regeling derzelve.	20
Gouvernements-Secretaris.	Bepalende een nieuw Costuum voor Z. E. G. A.	2
H.		
Handel met Oostenrijk.	Overeenkomst deswege.	9
Huizen.	Zie Brand-	6
Huizen.	Over het dekken derzelven.	11
K.		
Karremann.	Nieuwe verordeningen voor dezelve.	22
Koloniale Raad.	Vaststelling van een nieuw Costuum voor dezelve.	2

ALPHABETISCH REGISTER.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N°. VAN HET G. B. en Res.
Kolonialen Raad. (Leden van den) Koninklijke Akademie. Kruijers.	Vastgesteld een nieuw Costuum. Over de toelating van jongelieden daartoe Nieuwe verordeningen voor dezelveu.	2 Res. 16 22
L.		
Leden van den Kolonialen Raad.	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
M.		
Meter van den sterken drank. Ministerie. (Openbaar)	Zie Waagmeester. Voor het waarnemen van hetzelfde namens den Procureur-Generaal.	21 12
Mineralen.	's Konings besluit, houdende goedkeuring der heffing na aftrek der deportatie van alle mineralen in de kolonie gevonden wordende.	15
P.		
Paardrijden.	Zie rijtuigen.	4
Pakhuisen.	Zie brand.	6
Portugal. (Consulaire Agenten van)	Overeenkomst wegens hunne toelating.	17
Procureur-Generaal.	Bepalende een nieuw Costuum voor Z.E.G.A.	2
Procureur-Generaal.	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
Idem.	Over het waarnemen van het Openbaar Ministerie.	12
R.		
Roetjers.	Nieuwe verordeningen voor hun.	22
Rooimeester der Melassivaten.	Zie Waagmeester.	21
Rijtuigen.	Maatregelen ter voorkoming van ongelukken door het.	4
S.		
Scheepvaart met Oostenrijk.	Overeenkomst deswege.	9
Secretaris. (Gouvernements-)	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
Sjouwers.	Nieuwe verordeningen voor dezelveu.	22
Slaven.	Betreffende de oplegging aan slaven van de straf van opsluiting met of zonder boeien en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de politie	19 13
Slaven. (Weggeloopene)	Zie Vagebonden.	13
Stadsgeneesheeren.	Bepalende dat deze betrekkingen in plaats van door een, door twee zullen waargenomen worden.	20
T.		
Turkije. (Consulaire agenten van)	Overeenkomst wegens hunne toelating.	16
V.		
Vagebonden.	Maatregelen ter hunner wering.	13
Voertuigen.	Zie rijtuigen.	4
Vuurship.	Strafbepalingen tegen vernemen of nalatigheid van de bemanning van het vuurship.	18
W.		
Waagdragers.	Nieuwe verordeningen voor dezelveu.	22
Waagmeester.	Bepaald dat hij voortaan uitoefenen zal de betrekkingen van Rooimeester der melassivaten, IJkmeester en meter van sterkendrank.	21 13
Weggeloopene Slaven.	Zie vagebonden.	
IJ.		
IJkmeester.	Zie Waagmeester.	21

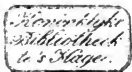
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1858.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1859.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN EN RESOLUTIËN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1858.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	Nummer van het Gouvernementsblad.
	A.	
Agenten. (Consulaire)	Overeenkomst tot toelating der Consulaire agenten van het Groot-Hertogdom Baden.	2
Agenten. (Consulaire)	Overeenkomst tot toelating der Consulaire agenten van Wurtemberg.	7
	C.	
Consulaire agenten van het Groot-Hertogdom Baden.	Overeenkomst tot hunne toelating.	2
Consulaire agenten van Wurtemberg.	Overeenkomst tot hunne toelating.	7
Cholera Asiatica.	Gedeeltelijke intrekking der Publicatie, houdende maatregelen tot voorkoming zoo veel doenlijk van het ontstaan, en, bij onverhoopt ontstaan, tot wering van de uitbreiding dier ziekte.	8
	D.	
Denemarken. (Scheepvaart van)	Toekenning van den vrijdom en gelijkstelling bedoeld bij Artt. 1 en 6 der wet van 8 Augustus 1850, Staatsblad No. 47.	5
Dominicaansche Republiek.	Tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart.	6
	I.	
Inspecteur (der Domeinen, van de Nijverheid en den Landbouw.)	Opdragt van de functiën van den Raad Commissaris der inlandsche bevolking.	1
	P.	
Perzië.	Tractaat van vriendschap en handel.	3
	R.	
Reglement voor de Schutterij te Paramaribo.	Intrekking en vervanging door eene andere bepaling.	4
	S.	
Schutterij te Paramaribo.	Intrekking van het Reglement en vervanging door eene andere bepaling.	4
Scheepvaart van Denemarken.	Toekenning van den vrijdom en gelijkstelling bedoeld bij Artt. 1 en 6 der wet van 8 Augustus 1850, Staatsblad No. 47.	5
	T.	
Tractaat.	Tractaat van vriendschap en handel met Perzië.	3
Tractaat.	Tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart met de Dominicaansche Republiek.	6

(N°. 1.) PUBLICATIE van den 19den Januarij 1858, houdende opdracht aan den Inspecteur der Domeinen, van de nijverheid en den landbouw van de functien van den Raad Commissaris der inlandsche bevolking.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname. Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, in verband tot den aan den Inspecteur der Domeinen, van de nijverheid en den landbouw opgedragen werkring, voor zooveel betreft de na te melden aangelegenheden, eene nadere wettelijke voorziening wordt gevorderd;

Den Kolonialen Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen:

Eenig artikel. Met het Commissariaat der Inlandsche bevolking voor zooveel betreft slaoven, boschgevers en indianen is voortaan belast de Inspecteur der domeinen, van de nijverheid en den landbouw.

En zal deze op de gehrunkelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 19den Januarij 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 20sten Januarij 1858.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 2.) RESOLUTIE van den 21sten Januarij 1858 No. 11, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 12den November 1857, Staatsblad No. 114, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Baden gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Generaal-Majoor titulair, Adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 8 December 1857 La. H. No. 2293, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 12den November 1857 (Staatsblad No. 114), bepalende de plaatsing in het Staatsblad, der overeenkomst met het Groot-Hertogdom Baden gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 21sten Januarij 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur, De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 114.) BESLUIT van den 21den November 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst met het Groot-Hertogdom Baden gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Neder-

landen, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Baden, op den 27sten Julij 1857, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Carlsruhe gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt, als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschaps- handen, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Groot-Hertogdom Baden bestaan, wenshende toe te halen aan de handelsbetrekkingen die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen, door de Regering van Z. K. H. den Groot-Hertog van Baden te kennen gegeven, toegestaan in het toelaten van Badensehe Consuls in de voornaamste havens der Nederlandische koloniën, onder voorbehoud van de vergunning tot het onderwerp te maken ener uitdrukkelijke overeenkomst, waar- bij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier Consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Ie dien einde heeft Z. M. de Koning der Nederlanden benoemd den heer Theodore Jean Travers, ridder van Hoogstede- zels orde van den Nederland- schen Leeuw, en ridder met de ster der orde van de Eiken- kroon van Luxemburg, com- mandeur der 1ste klasse der orden van den Verlosser van Griekenland en van Daneborg, Hoogstede- zels Minister-Resident bij Z. K. H. den Groot-Hertog van Baden; en

Z. K. H. de Groot-Hertog van Baden, den heer Willem haron Meynsch, grootkruis van Hoogstede- zels orde van den Zachtgrin Leeuw, der orde van den Rooden Adelaar van Pruis- sen en van die van Albert van Saxe, Groot-Officier der Kei- zerlijke orde van het Legioen van eer, ridder der orde van Willem van Keur-Hessen, Hoogstede- zels Minister van Staat bij het Departement van het Groot-Hertoglijk Huis en Buitenlandsche Zaken;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen.

Art. 1. Er worden Badensehe consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens der overzeesche bezittingen of kolo-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Grand-Duché de Bade, et assurer aux relations de commerce si heu- reuses établies entre les deux Etats, le développement le plus simple possible, a pour attein- dre ce but et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. A. R. le Grand-Duc de Bade, consenti à ad- mettre des Consuls Badois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités des Consuls dans les dites colonies.

A cet effet S. M. le Roi des Pays-Bas a nommé: le sieur Théodore Jean Travers, cheva- lier de son ordre du Lion Néer- landais et de l'Etoile de l'ordre de la Couronne de chêne de Luxembourg, commandeur de lre classe des ordres du Sa- meur de Grèce et du Daneborg, Son Ministre-Resident près S. A. R. le Grand-Duc de Bade;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Bade, le sieur Guil- laume haron de Meynsch, grandcroix de son ordre du Lion de Zachringen, de l'ordre de l'Aigle rouge de Prusse et de celui d'Albert de Saxe, Grand Officier de l'ordre Im- périale de la légion d'honneur, chevalier de l'ordre de Guil- laume de Hesse Electorale, Son Ministre d'Etat au Département de la Maison Grand-Ducal et des Affaires Etrangères;

lesquels, après s'être com- muniqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en honne et due forme, sont convenus des articles sui- vants:

Art 1. Des consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Badois seront admis dans tous les ports des posses- sions d'outre mer ou colonies

sonale belasting en daarenboven et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, belastingen, die worden aange- qui seraient considérées être merkt als van personen aard, d'une nature personnelle. Cette Deze vrijdom kan zich nimmer exemption ne peut jamais s'étendre tot de in- en uit- dre aux droits de donnee ou gaande regten of andere indi- autres impôts indirects ou réels, recte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten nitofenezen, zijn gehouden de lasten te dragen van de rechten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandse onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wien is toegestaan eenze consulaire betrekking waar te nemen, door de Badoesche Regering opgedragen, zijn gebonden alle rechten en belastingen, van welken aard ook te voldoen.	Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Badois, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être,
---	---

Art. 9. De Badensche consulaire-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorrechten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevooroordeelde natie mogen worden toegeestaan.

Art. 10. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren in te gaan met de nitwisseling der bekrachtigting, welke zullen plaats hebben te Carlsruhe binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geen der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezamenlijk afgesloten termijn zou hebben opgezegd, zou de andere partij gehouden zijn de overeenkomst te verlengen tot het einde van de termijn van twaalf maanden. De verlenging zou plaats hebben op dezelfde voorwaarden als de oorspronkelijke overeenkomst.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden der respectieve overheden overeenkomstig de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Carlsruhe, den Fait à Carlsruhe le vingt
zeven en twintigsten dag derseptième jour du mois de Juillet
maand Julij van het jaar Onze de l'an de grâce mil huit cent
Heeren een duizend acht hon-cinquante sept.
derd zeven en vijftig.

(Get.) TRAVERS. (L. S.)	(Get.) TRAVERS. (L. S.)
(Get.) MEYSENBUG. (L. S.)	(Get.) MEYSENBUG. (L. S.)

Gelet dat de nitwisseling der akten van bekrachtiging, door Ons den 25sten September, en door Z. K. H. den Groot-Hertog van *Baden*, den 21sten Augustus 1857 gteekend, op den 29sten October daaraanvolgende heeft plaats gehad :

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 11 November 1857, no. 26;
Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit

met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 12den November 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den derden December 1857.

De Direeteur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 3.) RESOLUTIE van den 7den Mei 1858 No. 1;
bepalende de plaatsing in het Gouvernements-
blad van het Koninklijk besluit van den
23sten Februrij 1858, Staatsblad No. 10,
van en het daarin vervatte tractaat van
vriendschap en handel met Perzie.

De Generaal-Majoer, Adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname:

Ontvangen hebbende, bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien van den 18den Maart d. j., La. H. No. 22/76, ter afkondiging, een exemplaar van het Staatsblad van het loopende jaar No. 10, waarin geplaatst het Koninklijk besluit van den 23sten Februarij 1858, en het daarin vervatte tractaat van vriendschap en handel op den 3den Julij 1857 met *Perzie* gesloten;

Heeft goedgevonden en verstaan:
te bepalen, dat het vermeld besluit met het daarin vervatte
traetaat en de vertaling daarvan, nechtcr deze resolutie in het
Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 7den Mei 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLED VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 10.) **BESLUIT** van den 23sten Februarij 1858,
bepalende de plaatsing in het Staatsblad
van het tractaat van vriendschap en handel
met Perzie.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het traetaat van vriendschap en handel tussehen *Nederland* en *Perzie*, op den 3den Julij 1857, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Parijs gesloten, waarvan de inhoud luidt als volgt:

ertalingo.

In naam van den goedertieren- | An nom de Dieu élément et
den en barmhartigen God. | miséricordieux.

Z. M. WILLEM III, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg. enz., enz., enz.

van Zijne Keizerlijke Majesteit, et Sa Majesté Impériale, de gezalfde, de nitmontende, sacré, l'auguste, le grand- de groote alleenheerscher, de Monarque, le Roi des Rois, de Koning der Koningen, de onafhankelijke Oppervorst van alle les Souverain absolu de tous les États de Perse.

Beiden gelijkelijk en oprecht
gezind om tusschen de twee
Rijken vriendschapsbetrekkingen
daar te stellen, hebben deze
willen bevestigen door een tractaat
van vriendschap en handel,
over en weder voordeelig en
nuttig voor de onderdanen der
beide Hooge Contracterende
Partijen.

Te dien einde hebben zij als
hunne gevolmagtigden aange-
wezen :

A cet effet ont désigné pour
leurs plénipotentiaires :

Z. M. de Koning der Nederlanden, den heer Leonard Antoonij Lightenvelt, Hoogstedeszelfs buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister bij Z. M. den Keizer der Fransehen Grootkroonjs der orde van den	Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Léonard Antoine Lightenvelt, Son envoyé extraordinaire et Ministre pléipotentiaire près de Sa Majesté l'Empereur des Français, Grand-Grootkroonjs der orde van den
--	---

Nederlandschen Leeuw, van die landais, celui de la Couronne van de Eikenkroon en van die Chêne, et celui de Saint-van den Heiligen Gregorius, Grégoire, Grand-officier de la Grootofficier van het Legioen Légion-d'Honneur;

en Z. M. de Keizer van et S. M. l'Empereur de tonte geheel Perzie, Zijne Excellentie la Perse, Son Exc. Farrokh Farrokh Khan, Eminol Molk Khan, Eminol Molk, Son altoogstdezelfs buitengewoon ambassadeur extraordinaire près de l'Ambassadeur bij Z. M. den S. M. l'Empereur des Français, Keizer der Franschen, drager porteur du Portrait Royal, du van het Koninklijk Portret, van Cordon bleu et de la Ceinture den blaauwen Ordeband en van den diamants.

En de twee gevolmagtigden Et les deux plénipotentiaires te Parijs bijeenkomstig zünde s'étant réunis à Paris, ayant hebben na uitwisseling hunner échange leurs pleins-pouvoirs et in goeden en behoorlijken vorm les ayant trouvés en bonne et bevondene volmagten, de na-due forme, ont arrêté les articles volgende artikelen vastgesteld :

Art. 1. Van dezen dag af zal er eene oprechte vriendschap en y aura amitié sincère et une eene duurzame goede verstand- constante bonne intelligence entre- houding zijn tusschen het Ko- le Royaume des Pays-Bas, ningrijk der Nederlanden, zijnes colonies et possessions kolonien en overzeesche bezit- d'outre-mer, et tons les sujets tingen en alle de Nederlandsche Néerlandais et l'Empire de Perse onderdanen en het keizerrijk et tons les sujets Persans.

Art. 2. De Ambassadeurs of Art. 2. Les Ambassadeurs ou gevolmagtigde Ministers, welke Ministres plénipotentiaires, qu'il het aan elk der twee hooges plairait à chacune des deux contracterende partijen behan- bantes puissances contractantes mogt bij de andere te zenden d'envoyer et d'entretenir auprès en te onderhouden, zullen out de l'autre, seront reçus et traités, vaugen en behandeld worden, eux et tout le personnel de leur zij en het gehele personeel mission, comme sont reçus et traités dans les deux pays respectifs les Ambassadeurs ou in de beide respectieve landen, Ministres plénipotentiaires des de Ambassadeurs en gevolmag- nations les plus favorisées, et tigde Ministers van de meest il y joindront de tout point, begunstigde natien en zij zullen les mêmes prérogatives et immu- meer in alle opzigten dezelfde nités.

Art. 3. De onderdanen der Art. 3. Les sujets des deux twee hoog contracterende par- hautes parties contractantes, tijen, reizigers, kooplieden, voyageurs, négociants, indus- werklieden en anderen, hetzij rois et autres, soit qu'ils se zij zich verplaatsen, hetzij s'écablent, soit qu'ils résident hunne woonplaatsen hebben op- sur le territoire de l'un ou de het grondgebied van den eenen l'autre Etat, seront respectés of den anderen Staat, zullen et efficacement protégés par les geëerbiedigd worden en krachtig autorités du pays et leurs pro- beschermend door de Landover- vers agents, et traités à tons heid en door hunne eigene égards, comme le sont les agents, en in allen opzigten les sujets de la nation la plus behandeld worden, zoo als de favorisée.

Zij zullen wederkeurig te land Ils pourront réciproquement te see, in den eenen zoowel apporter, par terre et par mer, als in den anderen Staat, kun- dans l'un et dans l'autre Etat, nen invoeren en van daar nit- en en exporter tout espèce de voeren alle soorten van koop- marchandises et de produits, waren en voortbrengselen, de- les vendre, les échanger, les zelve verkoopen, verruilen, acheter, les transporter en tons koopen en vervoeren naar alle- lieux sur le territoire de l'un plaatsen op het grondgebied van et de l'autre Etat.

Maar er is wel verstaan dat Mais il est bien entendu que de onderdanen van den eenen les sujets de l'un et de l'autre en van den anderen Staat, die Etat qui se livreront au com- zich met binnenlandschen handel merce intérieur, seront soumis zullen inlaten, onderworpen zu- aux lois du pays, où ils font len zijn aan de wetten van het le commerce.

Art. 4 De wederzijdsche sche- Art. 4. Les navires respectifs pen en de goederen, door de et les marchandises importées

wederzijdsche onderdanen der ou exportées par les sujets res- twee Hooge Contracterende Par- pectifs des deux Hautes Parties tijen ingevoerd of uitgevoerd, Contractantes, ne paieront d'ans zullen, zoowel in den eenen als l'un et l'autre Etat, soit à in den anderen Staat, hetzij bij l'entrée, soit à la sortie, que het binnenkomen, hetzij bij hel- les mêmes droits que paient à nagaan, slechts dezelfde regten l'entrée et à la sortie dans l'un betalen, welke in den eenen niet dans l'autre Etat, les navires in den anderen Staat bij hetaisi que les marchandises et binnenkomen en bij het uitgaan produits importés ou exportés betaald worden door de schepen par les marchands et sujets de en door de goederen en voort- la nation la plus favorisée, et brengselen ingevoerd of uitge- nulle taxe exceptionnelle ne voerd, door de kooplieden en- ponra sous aucun nom et sous onderdanen van de meest be- aucun prétexte, être réclamée gunstigde natie, en er zal noch dans l'un comme dans l'autre in het eene noch in het andere land, onder welken naam of onder welk voorwendsel ook, eenige exceptionele belasting kunnen gevorderd worden.

Op dezen regel van het trac- Il est fait exception à cette taat wordt eene uitzondering règle du présent traité en ee gemaakt met betrekking tot de qui concerne les faveurs spéci- bijzondere gunsten toegekend, ales accordées ou à accorder of die in het vervolg mogten par la suite dans les colonies toegekend worden in de Neder- Néerlandaises des Indes Orien- landsche kolonien in Oost-Indie, tales, aux nations Asiatiques aan de Aziatische volken van de l'Archipel Oriental pour den Oosterschen Archipel voor l'importation des produits de den invoer der voortbrengselen leur sol et de leur industrie ou ne nijverheid, of voor hunne pour leurs exportations.

Er is overeengekomen dat Il est bien entendu que sous ook in dit opzigt de Perzische son rapport même, les sujets onderdanen op dezelfde wijze Persans seront traités de la behandeld zullen worden als die même manière que ceux de la der meest begunstigde Europe- la plus favorisée de l'Asie, se, Amerikaansche of Aziati- rope, de l'Amérique ou de sche natie, niet begrepen onder l'Asie, pas comprise sous la de benaming van Aziatische dénomination de nation Asiati- natie van den Oosterschen Ar- que de l'Archipel Oriental, et chipel, en dat zij met namequ'ils auront nommément les dezelfde regten zullen hebben mêmes droits que les sujets de als de onderdanen van hunne. Leurs Majestés Britannique, Britsche, Fransche of Turksche Française et Ottomane.

Majesteiten.

Art. 5. Ter bescherming hun- Art. 5. Pour la protection de ner onderdanen en van hunnen les sujets et de leur com- handel over en weder; alsmede merce respectif et pour faci- om de goede en billijke betrek- lité les bonnes et équitables kingen tusschen de onderdanen relations entre les sujets des der beide Staten gemakkelijker deux États, les deux Hantes te maken, behouden de twee Parties Contractantes se réser- Hooge Contracterende Partijen vent la facilité de nommer cha- de als de bevoegdheid voor, om cun des trois consuls.

De consuls der Nederlanden Les consuls des Pays-Bas zullen verblijven te Amsterdam, résideront à Téhéran, à Ben- ran, te Bender Bonehir en te der Bonehir et à Tauras.

Tauras.

De consuls van Perzie zullen Les consuls de Perse réside- verblijven te Amsterdam, ront à Amsterdam, à Rotter- Rotterdam en te Batavia. dam et à Batavia.

De consuls der twee Hooge Les consuls des deux Hautes Contracterende Partijen zullen Parties Contractantes joindront wederzijds op het grondgebied réciproquement sur le territoire van den eenen en van den d' l'un et de l'autre Etat où anderen Staat, waar hnn ver- se établie leur résidence, du blijf zal gevestigd zijn, het respect, des privilèges et im- genot hebben van den eerbied, munités accordées dans l'un et van de voorregten en vrijdom- dans l'autre Pays aux consuls men in den eenen en in den de la nation la plus favorisée.

De diplomatieke agenten en Les agents diplomatiques et de consuls der Nederlanden les consuls des Pays-Bas nu zullen, noch openlijk, noch protégeront ni publiquement ni bedektelijk Perzische onder- secrètement les sujets Persans. nen beschermen.

De Perzische diplomatieke agents en consuls zullen, noch als agents et consuls Persans ne protégé-
opelijk, noch bedektelijk, de geront ni publiquement ni secré-
Nederlandsche onderdanen be- tement les sujets des Pays-Bas.
schermen.

De consuls der twee contrac- Les agents diplomatiques et
terende Regeringen, die zich in vernemens contractants, qui
den eenen en in den anderen sta- l'un et l'autre Etat se
Staat met koophandel mogten livreriaient au commerce, seront
inlaten, zullen aan dezelfde soumis aux mêmes lois et aux
wetten en gebruiken onderwor- mêmes usages, auxquels sont
pen zijn, waaraan hunne lande- soumis leurs nationaux faisant
lieden, die denzelfden handel le même commerce.
drijven, onderworpen zijn.

Art. 6. Dit tractaat van han- Art. 6. Le présent traité de
del en vriendschap, bevestigd commerce et d'amitié cimenté
door de oprechte vriendschap en par la sincère amitié et la
het vertrouwen tusschen het confiance qui règne entre le
koningrijk der Nederlanden en Royaume des Pays-Bas et l'Em-
Perzische keizerrijk be- pire de Perse sera, Dieu aidant,
staande, zal, met Gods hulp, fidèlement observé, et mainte-
getrouwelijk aangenomen en we- de part et d'autre pendant douze
derzijds gehandhaafd worden, ans, à dater du jour où les
gedurende twaalf jaren, te re- ratifications seront échangées.
nen van den dag, waarop de Mais, si une année avant l'ex-
bekrachtingen zullen zijn uit- piration du terme fixe, aucune
gewisseld. Maar zoo één jaar des deux Hautes Parties Con-
vóór het einde van den bepal- tractantes n'a annoncé officiel-
termijn, geene der twee l'un à l'autre l'intention d'en
Hooge Contracterende Partijen faire cesser les effets, il con-
officieel aan de andere haar tinuera à rester en vigueur pour
voornemen heeft aangekondigd, les deux parties pendant un an
om het tractaat te doen op- à dater du jour où il aura été
bonden, zoo zal het van kracht dénoncé, quelle que soit l'épo-
blijven voor de beide partijen que à laquelle cette déclaration
tot na verloop van één jaar, te aura lieu.

rekenen van den dag, waarop
het zal zijn opgezegd geworden,
om het even op welk tijdstip
die opzegging zal hebben plaats
gehad.

De gevolmachtigden der twee Les Plénipotentiaires des deux
Hooge Contracterende Partijen Hautes Parties Contractantes
verbinden zich, om de bekrach- s'engagent à échanger les rati-
tigingen hunner Hooge Vorsten fications de leurs Augustus
te Parijs of te Constantinopel Souverains à Paris ou à Con-
nit te wisselen binnen zes tantinople, dans l'espace de
maanden of zoo mogelijk vroee- six mois ou plus tôt si faire
se peut.

Ter oorkonde waarvan de En foi de quoi les plénipo-
wederzijdsche gevolmachtigden tentiaires respectifs des deux
der twee Hooge Contracterende Hautes Parties Contractantes
Partijen, dat tractaat geteekend ont signé le présent Traité et
en er hunne cabellten op ge- y ont apposé leurs sceaux.
steld hebben.

Gedaan te Parijs in het Fait double à Paris en Fran-
Fransch en in het Perzisch, çais et en Persan, le trois du
den 3den der maand Julij van mois de Juillet de l'an du
het jaar van Christus een du- Christ, mil huit cent cinquante
send acht honderd zeven en sept.
vijftig.

(Get.) LICHTEVELT. (L. S.) (Get.) LICHTEVELT. (L. S.)
(Get.) FARROKH KHAN. (L. S.) (Get.) FARROKH KHAN. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachting op
bovenstaand tractaat door Ons den 2den September, en door
Z. M. den Keizer van geheel Perzie, den 19den November
1857 geteekend, op den 30sten Januarij 1858 heeft plaats
gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche
Zaken, van den 22sten Februarij 1858, no. 46;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit
met het daarin vervatte tractaat en vertaling daarvan, in het
Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 23sten Februarij 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

OKYERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den negenden Maart 1858.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 4.) PUBLICATIE van den 15den Mei 1858, waarbij
artikel 125 van het Reglement voor de Schut-
terij te Paramaribo (Publicatie dd. 31 De-
1835 G. B. No. 14) wordt ingetrokken en
vervangen door eene andere bepaling.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor, Adjutant van den Koning in buiten-
gewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet
te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het, in afwachting
van eene geheele herziening van de tegenwoordige verorde-
ningen omtrent de Schutterij te Paramaribo, in het belang
der dienst, ontgiff is voorgekomen, artikel 125 van de Publi-
catie dd. 31 December 1835 G. B. No. 14, in te trekken en
te doen vervangen door eene andere bepaling;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan
Eenig artikel. Artikel 125 van het Reglement voor de
Schutterij te Paramaribo, (Publicatie dd. 31 December 1835
G. B. No. 14) in te trekken en te doen vervangen door de
volgende bepaling:

Wanneer een lid der Schutterij zich met de disciplineaire
straf, bem door zijnen middelen of onmiddellijken superior
opgelegd, bezwaard mogt vinden, zal het hem vrijstaan zich
tot het beleggen van den Schuttersraad tot den Gouverneur te
wenden.

Het regt daartoe zal echter vervallen zijn, en de discipli-
naire straf worden ten uitvoer gelegd, wanneer de belanghe-
bbende niet binnen drie maal vier en twintig uren na de
strafoplegging, zijn adres aan den Gouverneur tot belegging
van den Schuttersraad, aan den kommandant der Schutterij
ter insending zal hebben bezorgd.

Het adres zal zijn erij van zegel en lezes.
En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd
en in het Gouvernementsblad geïnciseerd.

Paramaribo, den 15den Mei 1858.

C. F. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17den Mei 1858.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 5.) RESOLUTIE van den 17den Julij 1858 No. 2,
betreffende de plaatsing in het Gouvernements-
blad van het Koninklijk besluit van den 6den
Mei 1858, Staatsblad No. 20, houdende toe-
kenning aan de schepen van het Koninkrijk
Denemarken van den vrijdom en gelijkstel-
ling, bedoeld bij artt. 1 en 6 der wet van
8 Augustus 1850, Staatsblad No. 47.

De General-Majoor, Adjutant van den Koning in buiten-
gewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij ministerie missive van den 17
Mei 1858 Lett. H No. 30/137, ter afkondiging, een exem-
plaar van het Staatsblad No. 20, bevattende het Koninklijk
besluit van den 6den Mei 1858 No. 57, tot toekenning aan
de schepen van het Koninkrijk Denemarken van den vrijdom
en de gelijkstelling, bedoeld bij artt. 1 en 6 van de wet van
1 Augustus 1850, (Staatsblad No. 47);

Heeft goedgevonden en verstaan:
te bepalen, dat het vermeld besluit zekter deze Resolutie in
het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Julij 1858.

C. F. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 20.) BESLUIT van den 6den Mei 1858, houdende
toekenning aan de schepen van het Koninkrijk
Denemarken van den vrijdom en gelijkstelling,
bedoeld bij artt. 1 en 6 der wet van 8 Au-
gustus 1850 (Staatsblad no. 47).

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Neder-
land, Prins van Oranje-Nassau, Groot-herzog van Luxemburg,
enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onze Ministers van Financien en van Kolonien, van den 25sten April 1858, no. 86, in- en uitgaande regten, en van den 4den Mei 1858, litt. II, no. 2;

En in aanmerking nemende, dat door het Koninkrijk Denemarken voldaan wordt aan de voorwaarden in art. 1 der wet van den 8ten Augustus 1850 (Staatsblad no. 47), tot regeling van de belangen der Nederlandsche scheepvaart gesteld;

En voorts geleet op evengemeld artikel, almede op art. 6 derzelfde wet;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Aan de schepen van het Koninkrijk Denemarken wordt denzelfden vrijdom verleend, welke hij art. 3 § 1 der wet van 19 Junij 1845 (Staatsblad no. 28) aan de Nederlandsche schepen is toegekend.

Art. 2. Derselfde schepen worden in de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen met de Nederlandsche schepen gelijk gesteld.

Deze gelijkstelling strekt zich niet uit tot de kustvaart in Nederlandsch Oost-Indië.

Onze Ministers van Financien en van Kolonien zijn, voor zooveel ieder hunner aangaat, belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 6den Mei 1858.

WILLEM.

De Minister van Financien,
VAN BOSSE.

De Minister van Staat,
Minister van Kolonien,
ROCHUSSEN.

Uitgegeven den achttienden Mei 1858.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 6.) RESOLUTIE van den 17den Julij 1858 No. 3; *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 27sten April 1858, Staatsblad No. 17, en van het daarin overvalte tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Dominicaansche Republiek gesloten.*

De Generaal-Majoor, Adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende, hij ministeriële missive dd. 18 Mei jl., Litt. II. No. 6/138, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 27sten April 1858, (Staatsblad No. 17), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Dominicaansche Republiek gesloten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het vernieuwd besluit met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Julij 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 17.) BESLUIT van den 27sten April 1858, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Dominicaansche Republiek gesloten.*

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Dominicaansche Republiek, op den 24sten Julij 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Caracão gesloten, en luidende als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning. Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et de la République Dominicaine désirant, publiquement, et par un traité d'amitié, de vriendschap, handel en scheepvaart, de goede ver-

standhouding tusschen de beide landen te verzekeren, en op een vasten wijze de handelsbetrekkingen van hunne onderdanen en burgers te regelen, hebben te dien einde beneoemd:

Z. M. le Roi des Pays-Bas, le sieur Regnard François van Lansberge, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de la Couronne d'Or, et le sieur Polaire, Gouverneur de la colonie du Caracão et de ses dépendances;

Le Président de la République Dominicaine, le sieur Abraham Coën, citoyen de la dite République, et consul de S. M. le Roi des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiés leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Il y aura amitié sincère et durable entre S. M. le Roi des Pays-Bas, Ses Héréditaires, Hoogstedselven, et Sessuccessors et Ses Erfgename en Opvolgers enjans, d'une part, et la République Dominicaine et ses citoyens, de l'autre.

Art. 2. Il y aura liberté réciproque de commerce entre le Royaume des Pays-Bas et Ses possessions, colonies et établissements d'outre-mer et les territoires de la République Dominicaine. Les citoyens respectifs pourront réciproquement et en toute liberté et sûreté aborder avec leurs bâtimens et cargaisons dans les ports, places et rivières du Royaume et des territoires sus-mentionnés, par où il est ou sera permis d'aborder et d'être admis à commercer, à passer et à séjourner, sans cesse toutefois d'être soumis aux lois et ordonnances du pays.

Zoo ook zullen de oorlogschepen en de pakketbooten tot dien roer van brieven, overposten, en in alle vrijheid en veiligheid de havens, rivieren en plaatsen kunnen aandoen, waar zulks aan de oorlogschepen en aan postbooten van andere naties geoorloofd is of zal geoorloofd worden; zij zullen aldaar kunnen ankeren, vertoeven, herstellen doen, zonder nog iets te houden onderworpen te zijn aan de plaatselijke wetten en verordeningen.

der voortbrengselen van hunnen grond en van hunne nijverheid;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 26sten April 1858, n°. 41;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met het daarin vervatte traactaat en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

'a Gravenhage, den 27sten April 1858.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. K. VAN GOLTSTEIN.

Uitgegeven den twaalfden Mei 1858.

De Directeur van het Kabinet des Konings.
DE KOCK.

(N°. 7.)

RESOLUTIE van den 28sten October 1858 N°. 1;
bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 15den Julij 1858, Staatsblad N° 60, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Wurtemberg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van dat Rijk, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De General-Majoor, Adjunct van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende, hij ministeriele missive van den 8sten September d. j. Lett. H. N°. 9/233, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 15den Julij d. j. (Staatsblad N°. 60), bepaltende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Wurtemberg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van dat Rijk, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 28sten October 1858.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
Bij afwezigheid van den Gouvernements-Secretaris,
De Hoofd-Commissie,
J. K. WESENHAGEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 60.)

BESLUIT van den 15den Julij 1858, bepaltende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Wurtemberg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van dat Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Wurtemberg, op den 8sten Mei 1858, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Frankfurt gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van dat Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten; en welke overeenkomst inluidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Sa Majesté le Roi des Pays-Néerlanden de vriendschaps-Bas voulant resserrer les liens banden, die tusschen het Koninkrijk d'amitié existant entre le Royaume-Néerlanden en hetme des Pays-Bas et le Royaume-Koninkrijk Wurtemberg bestaan, de Wurtemberg, et assurer aux wensende toe te halen, en relations de commerce si bena-de handelsbetrekkingen, die nenssemant établies entre les zoo gelukkig tusschen de beide deux États, le développement Staten tot stand zijn gebragt, le plus ample possible, a pour de meest mogelijke uitbreiding atteindre ce but et pour satisfwillende verzekeren, heeft, tenfaisure au désir exprimé par le einde dat doel te bereiken, en Gouvernement de Sa Majesté le Roi te voldoen aan het verlan-Roi de Wurtemberg, consenti gen, door de Regering van Zijne A admettre des consuls Wurt-Majesteit den Koning van Wur-tembiergeois dans les principaux

temberg te kennen gegeven, ports des colonies Néerlandaises, toegestemd in het toelaten van consuls dans la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une voornaamste havens der Neder-convention spéciale, qui déterlandische kolonien onder voorbe-minut d'une manière claire et hond evenwel deze vergunningprécises les droits, devoirs et tot het onderwerp te maken immunités de ces consuls dans eener nitdrukkelijke overeen-les dites colonies.

komst, waarbij de regten, ver-pingtingen en vrijdommen der consuls in de gezegde kolonien duideeljk en nauwkeurig wor-den omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Neder-Roi des Pays-Bas a nommé le Sienr Frédéric Henri Guillaume derik Hendrik Willem jonkheer jonkheer de Scherff; comman-von Scherff, commandeur der-leur de l'ordre du Lion Néerlan-orde van den Nederlandshen-dais, chevalier grand-croix de Leeuw, ridder Grootkruis der-ordre de la Couronne de Chê-ne orde van de Eikenkroon van-Luxembourg, de l'Aigle rouge Luxembourg, van den Roodeen de Prusse de la classe, de l'ordre Adelaar van Pruisen 1ste klasse, du Dannebrog de Danemark et der orde van Danebrog van-der celui de Louis du Grand Deuemarken en van die van-Duché de Hesse, chevalier de Lodewijk van het Grootheer-ordre de l'Ordre de Guillaume de Hesse dom Hleszen, ridder der orde-Electorale et de celui du Fau-ven Willem van Keurhessen en-con blanc on de la vigilance van die van den Witten Valk of-de Saxe-Weimar-Eisenach, Son van de Waakzaamheid van Saxe-conseiller d'État en service Weimar-Eisenach, Hoogst-des-extraordinaire, Envoyé extra-zelfs Staatsraad in buitengewon-ordinaire et Ministre plénipo-dienst, Buitengewoon Gezant-tentiaire à la Diète Germanique, en Gevolmagtigd Minister bij de-sinai que Son Ministre pléni-Duitsche Bondsvergadering, als-potentielle près les cours Elec-mede Hoogstdezelfs Gevolmag-torale et Grand-Ducal de Hesse, tigd Minister bij de Hoven van-Ducal de Nassau, et près la Keurhessen en van het Groot-Ville libre de Frankfort; hertogdom Hleszen, van het Hertogdom Nassau en hij de vrije stad Frankfort;

en Zijne Majesteit de Koning et Sa Majesté le Roi de van Wurtemberg den heer Louis Wurtemberg le Sienr Louis Michel de Reinhard, comman-Michel de Reinhard, comman-deur van Hoogstdezelfs ordeur de Son ordre de la con- van Kroon van Wurtemberg-ronne de Wurtemberg et grand- en Grootkruis van Hoogstdezelfs-croix de Son ordre de Frédéric, orde van Frederik, commandeur-commandeur de l'ordre du Lion der orde van den Nederland-Néerlandais, grand croix de l'or-derde Imperial de St. Stanislas Keizerlijke orde van St. Sta-et commandeur de l'ordre Im-niaslas en commandeur der Kei-périal de St. Anne de Russie, zerlijke orde van St. Anna van-grand-croix de l'ordre Royal Rnsland, Grootkruis der Ko-d'Albert de Saxe et de l'ordre ninklijke orde van Albert van-Royal du mérite civil de St. Saxon en der Koninklijke orde-Michel de Bavière, Son Con- van burgerlijke verdiensten van-seiller d'État, Envoyé extra-St. Michel van Beijeren, Hoogst-ordinaire et Ministre plénipo- deszelfs Staatsraad, Buitenge-tentiaire à la Diète Germanique woon Gezant en Gevolmagtigd-que près les cours Elec-Minister bij de Duitische Bonds-torale et Grand Ducal de vergadering, alsmede bij des-Hesse;

Hoven van Keurhessen en van het Grootheertogdom Hleszen, Die, na mededeeling hunner Lesquels, après s'être com-volmagten, welke in goeden en-muniqué leur pleins pouvoirs, hehoorlijken staat zijn bevonden, trouvés en bonne et due forme, omtrent de navoigende artikel-sont convenus des articles sui-ten zijn overeengekomen vants:

Art. 1. Er worden Wurttem- Art. 1. Des consuls-géné-bergsche consuls-generaal, con-suls, consuls, vice-consuls et suls, vice-consuls en consulaire-agents consulaires Wurtember-agenten toegelaten in al de ha-geois seront admis dans tous les vens van de overzeesche bezit-ports des possessions d'outre-tingen of kolonien der Neder-rien on colonies des Pays-Bas landen, welke open zijn voor-qui sont ouverts aux navires de schepen van alle landen. de toutes nations.

Art. 2. De Wurtembergsche Art. 2. Les consuls-géné-consuls-generaal, consuls, vice-rax, consuls, vice-consuls et consuls en consulaire agenten-agents consulaires Wurtember-worden beschouwd als handels-geois sont considérés comme agenten, ter bescherming van des agents commercians, pro-

den bandel bunner landgenooten, in de havens van het resort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zijzoo illsa résident, sauf les exceptions, overminderd des conventions, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rangen regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner he

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dat weder in de trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn geregtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen met het opschrift: Consulat van Wurtemberg.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als geveende het jus asyli, noch als een bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigzins verhoorden wijze of onder eenigzins voorwaendel te onderzoeken, inles beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulare agenten zijn met geenzins handele diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandse Regering moet worden gedaan, geschiedt door de tusschenkomst van den diplomaatiken agent, te 's Gravenhage, en in cas d'urgence, le hage gevestigd. Bij gebreke van consul-generaal, consul of vice-consul zelve de aanvrage doen en exposant les motifs pour aan den gouverneur der kolonie,

secteurs du commerce de leurs nationaux, dans les ports de la conscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions, que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls généraux, consuls et vice-consuls avant d'être admis à l'exercice de leur fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: consulat de Wurtemberg. Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra, d'une manière quelconque et sous aucun prétexte, visiter et les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais de la colonie aura lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent, et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, lesquels la demande ne pourrait

daarbij het dringende der zaak te worden adressé aux autorités subalternes, ou en démontrant une urgence, les demandes, antérieures à ces autorités adressées à ces autorités seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Wurtembergers, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie, worden, onder een aanstelling, afgegeven door den consulaire agent, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoo een maatregel aan den consulaire-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geviséerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reis- of zich vestigen in de kolonien gevoerd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Wurtembergse onderdaan komt te overlijden zonder bekende erfgenamen of nitersten wilsuitvoering, geven de Nederlandse ambtenaren, die met het hecuer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, en de noodige mededeelingen aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulare agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van een consul, geen betrekking hebben tot een beroep of handel uit-

être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant une urgence, les demandes, antérieures à ces autorités adressées à ces autorités seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Wurtembergers, ou des nationaux de tout autre pays, résident ou pouvant aux termes des lois locales, être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé. Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet, délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, ou communi-quant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il convient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

An gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un sujet Wurtembergien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction commerciale ou industrielle, ne peuvent être nommés que sur la proposition du gouverneur de la colonie.

Les agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction commerciale ou industrielle, ne peuvent être nommés que sur la proposition du gouverneur de la colonie.

landen zijn toegestaan, vrijge-Bas, exempts du logement mis-
steld van de inkwartiering, van l'aitaire, de l'impôt personnel, et
de personele belasting en daaren- de plus de toutes les imposi-
toven van alle lands- of ge-ons publiques ou municipales,
meentelijke belastingen, die qui seraient considérées être
worden aangemerkt als van per-d'une nature personnelle. Cette
sondeur aarde. Deze vrijdom kan exemption ne peut jamais s'é-
zieh nimmer nistrekken tot de tendre aux droits de douane ou
in- en uitgaande regten of andere autres impôts indirects ou réels,
indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, Les consuls-généraux, consuls,
vice-consuls en consulaire agen- vice-consuls et agents consulai-
ten, die geen ingezetenen of res, qui ne sont point indigènes
erkende onderdanen zijn derou sujets reconnus des Pays-
Nederlanden, maar die, gelijk-Bas, mais qui exerceraient, con-
tijdig met hunne betrekking van jointement avec leurs fonctions
consul, eenig beroep of eenigen consulaires, une profession ou
handel mogten uitoefenen, zijnon commerce quelconque, sont
gehouden de lasten te dragen tennus de supporter et de payer,
en de regten en belastingen te come les sujets Néerlandais
voldoen, even als alle Neder- et autres habitants, les char-
landsche onderdanen en andere ges, impositions et contributions.
inwoners.

De consuls-generaal, consuls, Des consuls-généraux, con-
vice-consuls en consulaire agen- suls, vice-consuls et agents con-
ten, die onderdanen zijn derou suls, sujets des Pays-Bas,
Nederlanden, maar aan wie is- mais auxquels il a été accordé
toegestaan eene consulaire be- d'exercer des fonctions consu-
trekking waar te nemen, doulaïres, conférées par le Gou-
de Wurtembergse Regering vernement Wurtembergois, sont
opgedragen, zijn gehonden alle obligés d'acquiescer toutes les impor-
ten en belastingen van wel- tions ou contributions de quel-
ken aard ook te voldoen. que nature qu'elles puissent être.

Art. 11. De Wurtembergse Art. 11. Les consuls-géné-
consuls-generaal, consuls, vice- raux, consuls, vice-consuls et
consuls en consulaire agenten- agents consulaires Wurtember-
genieten in de Nederlandsche geois jouiront de tous les autres
kolonien alle andere voorregten, privilèges, exemptions et im-
vrijstellingen en vrijdommen, munités dans les colonies Néer-
die in het vervolg aan de agen- landaises, qui pourraient par-
ten van gelijken rang van la suite être accordées aux
meest bevoorrechte natie mog- agents de même rang de la
ten worden toegestaan. nation la plus favorisée.

Art. 12. De tegenwoordige Art. 12. La présente con-
overeenkomst zal van kracht- vention restera en vigueur pen-
blijven gedurende vijf jaren, sible pendant cinq ans, à partir de
te gaan met de uitwisseling der l'échange des ratifications, le quel
bekaarhtingen, welke zal plaatsa- aura lieu dans le délai de six
hebben binnen den termijn van mois, ou plus-tôt, si faire
twee maanden, of zoo mogelijk se peut.
vroeger

Intgeval geene der contraete- Dans le cas où ni l'une ni
rende partijen twaalf maanden l'autre des parties contractantes
vóór het verloop van den ge- n'aurait notifié douze mois avant
zegden tijd van vijf jaren haar l'expiration de la dite période
voornemen te kennen geeft om de cinq années sous intention
de werking er van te doen op- d'en faire cesser les effets, la
houden, zal de overeenkomst convention continuera à rester
gedurende nog één jaar van vigueur pendant encore une
kracht blijven, te rekenen van année, à partir du jour où l'une
den dag waarop de eene of l'autre des parties l'aura
andere der partijen haar zal dénoncée
hebben opgezegd.

Ten blijk van waarvan de weder- En foi de quoi les plénipo-
tische gezagvolgmagten de tentaires respectifs ont signé
geenwoordige overeenkomst heb- la présente convention et y ont
ben onderteekend en met hunne apposé leurs cachets.
wapenen bezegeld.

Gedaan te Frankfort a/M. in Fait à Frankfort a M en don-
den achttien dag der ble original, le huitième jour
maand Mei van het jaar Onze du mois de l'an de grâce mil
Heeren een duizend acht hon- huit cent cinquante huit.
derd acht en vijftig.

(get.) DE SCHERYF, (L. S.)
(get.) DE REINHARD, (L. S.)

(get.) DE SCHERYF, (L. S.)
(get.) DE REINHARD, (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging door
Ons den 13den Junij en door Z. M. den Koning van Wur-
temberg den 22sten Mei 1858 geteekend, op den 23sten
Junij daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche
Zaken, van den 14den Junij 1858, n° 36;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit be-
sluit, met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daar-
van, in het *Staatblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 15den Julij 1858.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. K. VAN GOLTSTEIN.

Uitgegeven den een en dertigsten Julij 1858.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N° 8.). PUBLICATIE van den 30 December 1858;
waarbij de Publicatie d.d. 10/16 Februarij
1857 *Gouv. Bl. No. 3*, houdende maatreg-
elen ter voorkoming zoo veel doenlijk, van
het outstaan, en — bij overhoop outstaan —
van de uitbreiding van de *Cholera Asiatica*,
met uitzondering van hare artikelen 25, 26,
28 en 29, wordt ingetrokken.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor, adjunt van den Koning in buitenge-
wone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet
te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, terwijl de omstan-
digheden die intrekking gedoogen, grootendeels, van de Publ.
d.d. 10/16 Februarij 1857 *Gouv. Blad No. 3*, het nogtans
raadaam is, eenige van hare bepalingen, in afwachting van
nadere voorzieningen, voorloopig van kraeht te doen blijven;
Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1. In te trekken de Publicatie d.d. 10/16 Februarij

1857, *Gouv. Blad No. 3*, met uitzondering nogtans van hare

artikelen 25, 26, 28 en 29 luidende:

Art. 25. Alle taperijen moeten, van acht ure des avonds

tot zes ure des morgens, gesloten zijn.

Overtredding deser bepaling, of het tappen tussehen acht

nur des avonds en zes nur des morgens met gesloten deuren,

wordt gestraft met eene boete van *Twee Honderd Gulden* en

eene maand gevangenis, en bij herhaling met verdubbeling

dezer boete en der gevangenisstraf, onverminderd de bevoegd-

heid van den Gouverneur om dadelijk de admisse en het

patent van den overtreder in te trekken.

Het tappen, door iemand daartoe niet bevoegd, wordt ge-

straft met eene boete van *Vijf Honderd Gulden* en twee ma-

anden gevangenis, en bij herhaling, met eene boete van *Duizend*

Gulden en zes maanden gevangenis.

De Procureur Generaal, de Prov. Commissaris van Politie

en de Politie-beambten door den Procureur Generaal daartoe

schriftelijk gemagtigd, zijn bevoegd, om, wanneer zij vermee-

nen dat in eenige taperij met gesloten deuren, of door

iemand daartoe niet geadmitteerd, getapt wordt, de opening

van de deuren van zoodanige taperij of woning te vergen,

en deze binnen te treden.

Het niet openen van de deur, terstond nadst dit volgens

de vorige alinea, gevergd wordt, wordt gestraft, wanneer het

eene geadmitteerde taperij betreft, met gelijke straffen, als

bepaald bij de derde alinea van dit artikel.

Aan den regter blijft het overgelaten nit de bijzonderheden

aldaar bevonden, te beoordeelen of, alhoewel het eigenlijk

tappen niet gezien is, evenwel overtreding heeft plaats gehad.

Art. 26. Ieder, die tussehen acht ure des avonds en zes

ure des morgens in eene taperij sterken drank koopt, of

met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken

drank om niet aanneemt, wordt gestraft met eene geldboete

van *Tien Gulden*.

Ieder, die in eene niet geadmitteerde taperij sterken drank

koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eni-

gen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft:

Indien het gesechied tussehen zes ure des morgens en zes

ure des avonds, met eene geldboete van *Tien Gulden*,

en na zes ure des avonds en vóór zes ure des morgens,

met eene geldboete van *Twintig Gulden*.

Art. 28. In het algemeen zijn de Procureur Generaal, de

prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur

Generaal daartoe schriftelijk te magtigen politie-beamte, be-

voegd, om, waar het hun blijkten mogt, dat de eigenaren of

bewoners van eenig erf, in gebruke zijn de op hen rustende

verplichtingen tot bevoerdig van rein- en zindelijkheid te

vervullen, buiten eenigen vorm van proces, onverwijd al zoo-

danige wegruimingen te doen plaats hebben, of al zoodanige werken te doen verrigten, als zij noodig zullen achten, het al ten koste van wien het aangaat.

Art. 29. Ter meerdere verzekering van de naleving van art. 42 der Publicatie van den 1925 November 1828 G. B. No. 17, zijn de Procureur Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur Generaal schriftelijk daartoe gemagtigde politie-beambte, bevoegd om in elken winkel, koopmansmagazijn of pakhuis, waar levensmiddelen, waren of provisien verkocht of geborgen worden, binnen te treden, ten einde zich van den staat dier voorwerpen te overtuigen en onmiddellijk die, welke kennelijk door bederf zijn aangedaan, overeenkomstig opgemeld artikel, te doen opruimen.

Art. 2. Aan alle authoriteiten, geestelijken, geneeskundigen, arm- en liefdadigheids-besturen, leden van de bij gemelde Publicatie ingestelde en mits deze ontbonden wordende gezondheidscommissien, en alle ingezetenen in het algemeen, des Bestuurs dank te betuigen voor de bereidvaardigheid en

den ijver, waarmede zij aan de opdragen of aanbevelingen in die Publicatie voorkomende, gevolg hebben gegeven; met tekennengeving, dat het Bestuur, in de ondervonden medewerking den waarborg vindt van aller voortdurende behartiging van alles, wat der reinheid bevorderlijk kan zijn, als waarvan een gewenschte gezondheidstoestand zoo zeer afhankelijk is.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 30sten December 1858.

C. F. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 31sten December 1858.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

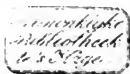
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1859.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1860.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN EN RESOLUTIËN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het jaar 1859.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N ^o . VAN DE G. B.
	A.	
Advocaten en Procureurs.	Vaststelling van hun costuum.	2
	B.	
Buitenlandsche verloven.	Algemeene bepalingen betreffende het verleenen daarvan aan ambteuaren en officieren der Landmagt.	10
Boedel (onbeheerde) en Weezen.	Wijziging en aanvulling der bepalingen van dat Departement.	12
	C.	
Costuum.	Vaststelling daarvan voor Advocaten en Procureurs.	2
	G.	
Guatemala. Gouverneur.	Traktaat van vriendschap, handel en scheepvaart. Overdragt van den Gouverneur SCHIMPF aan den Gouverneur VAN LANSBERGE.	5
Gouverneur.	Aanvordering van 't Bestuur door den Heer VAN LANSBERGE.	8 9
	H.	
Huishouding en Tucht op de koopvaardij-schepen.	Afkondiging van eenige artikelen der wet van 7 Mei 1856 (<i>Staatsblad</i> No. 32).	1
	J.	
Justitie.	Regeling harer dienst.	13
	K.	
Koopvaardij-schepen. (Huishouding en Tucht op)	Afkondiging van eenige artikelen der wet van 7 Mei 1856 (<i>Staatsblad</i> No. 32).	1
Koloniaal Bestuur.	Overdragt van het Gouvernement aan den Gouverneur VAN LANSBERGE.	8
Koloniaal Bestuur.	Aanvaarding daarvan door den Gouverneur VAN LANSBERGE.	9
	M.	
Marokko. Mistagnalen.	Koninklijk Besluit van 10 Febr. 1859 (<i>Staatsblad</i> No. 9). Bepalingen op het voeren van seinlichten en het doen van mist-signalen op zeeschepen.	4 7
	P.	
Paramaribo. Pensioen, Gagement of onderstand.	Bepalingen betreffende de wijkmeesters aldaar. Intrekking van de korting daarop bij vestiging, na verkregen vergunning, op vreemd grondgebied.	6 11
	R.	
Rijden.	Voorzieningen ter voorkoming van ongelukken bij 't rijden met voertuigen en paarden.	3
	S.	
Seinlichten.	Bepalingen op het voeren van seinlichten en het doen van mist-signalen op zeeschepen.	7
	T.	
Traktaat.	Traktaat van vriendschap, handel en scheepvaart met Guatemala.	5
	V.	
Verloven. (Buitenlandsche)	Algemeene bepalingen betreffende het verleenen daarvan aan officieren en ambtenaren der Landmagt.	10
	W.	
Wijkmeesters. Weezen. (Onbekeerde boedels en)	Bepalingen betreffende de wijkmeesters te Paramaribo. Wijziging en aanvulling der bepalingen van dat Departement.	6 12

(N°. 1.) PUBLICATIE van den 3den Januarij 1859; waarbij worden afgekondigd eenige artikelen van de wet van den 7den Mei 1856 (*Staatsblad* No. 32), houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardij-schepen. In naam des Konings!

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie *Suriname*;

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat in de wet van den 7den Mei 1856 (*Staatsblad* No. 32), houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardij-schepen, eenige artikelen voorkomen, welke toepassing in deze kolonie kan worden ingeroepen;

en dat het misdien noodzakelijk is, die artikelen alhier af te kondigen en de autoriteit in de artt. 14, 17, 23 en 24 bedoeld, alhier aan te duiden;

Gelet op de ministeriele missive dd. 6 Julij 1858, La. A en B No. 2—181;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Bij deze afkondiging te doen van de artikelen 7, 9, 12, 13, 14, 16, 17, 20, 23 en 24 der wet van 7 Mei 1856, houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de Koopvaardij-schepen, luidende zij als volgt:

Art. 7. De schipper oefent een disciplinair gezag over de scheepsgezellen uit, en kan hen wegens verwijdering van boord zonder verlof, verlengde afwezigheid na afoop van verlof, vernim van dienst, en wegens elke inbreuk op hunne verplichtingen met de verbeurte van een tot vijftien dagen gagie straffen.

Dronkenschap, twist en stoorniswekkende onzedelijkheid kunnen met gelijke verbeurte van gagie door den schipper worden gestraft.

Art. 9. Muijterij, gewelddadig verzet, dienstweigering, bedreiging jegens meerderen in rang, of jegens hen, die met eenig tijdelijk gezag zijn bekleed, en weigering van bijstand bij muijterij of gewelddadig verzet en bij het arresteren van scheepelingen, kunnen met gelijke disciplinaire sluiting in de boeien gedurende drie dagen, zelfs verhoofd door kromsluiting in de boeien gedurende den dag, door den schipper worden gestraft.

In de gevallen voorzien in dit en het vorig artikel kan de verbeurte van gagie tot dertig dagen worden nitgestrekt.

Indien de schipper gebruik maakt van de bepalingen van artt. 436 en 437 van het Wetboek van Koophandel, kan hij geene disciplinaire straf opleggen.

Art. 12. Aan boord van het schip is, behalve de stukken in het Wetboek van Koophandel gevorderd, aanwezig een strafregister, hetwelk bij de aanmontering door den ambtenaar, te wiens overstaan de montering plaats heeft, kosteloos wordt geparafeerd.

Art. 13. In het strafregister wordt achterenvolgens, zonder meerdere tusschenruimte dan voor de onderteekening noodig zij, elke opgelegde straf, met de opgave der overtreding, door den schipper ingeschreven en onderteekend.

De schipper doet elke aantekening in het strafregister door twee scheepelingen, bij voorkeur door de stuurlieden, mede-onderteekenen. Kan dit geen plaats hebben, dan vermeldt de schipper het in het register, met de reden er van.

Art. 14. Misdriven buitengasts aan boord gepleegd, strafbaar naar deze of andere rijkswetten, worden op het strafregister vermeld.

De schipper neemt ten aanzien van hen die ze hebben gepleegd 1, zoowel passagiers als scheepelingen, al die maatregelen van voorzorg welke de aard der zaak vordert; hij kan hen, zoo hun vrij verkeer gevaarlijk is, in overleg met de stuurlieden, in verzeerde bewaring stellen; hij verzamelt de bewijzen van het gepleegde feit, maakt een relaas op van de verklaringen der getuigen, vermeldt de genomen maatregelen op het strafregister, en deelt bij zijne aankomst hier te lande, met overlegging van het strafregister en de verzamelde bewijzen, het gebeurde aan den kantonregter der plaats van zijne bestemming mede ter bevordering der vereischte vervolging.

Buiten 'slands en in de kolonien of bezittingen van het Rijk in andere werldeelken binnenlopende, doet hij die me-

dedeeling aan den bevelvoerder van de Nederlandsche oorlog-schepen welke zich daar mogten bevinden, en bij gebreke van deze aan den Nederlandschen consul, zoo die er is, en anders aan de plaatselijke autoriteit. Hij neemt aldaar den raad der autoriteiten in, en besluit tot die maatregelen, waardoor de misdadiger, met de verzamelde bewijzen, spoedig en met zekerheid aan den bevoegden regter in het moederland kan worden overgeleverd.

De bepalingen van dit artikel zijn ook toepasselijk indien iemand op reis krankzinnig mogt worden.

Van de voorvallen in dit en het vorig artikel voorzien wordt ook in het scheepsjournal melding gemaakt.

Art. 16. De straffen van verbeurde gagie, op het strafregister niet vermeld, worden geacht te onregte te zijn toegepast.

Art. 17. De scheepeling, die zich bij de betaling der gagie met de korting als opgelegde straf bezwoerd acht, kan, binnen 'slands bij den kantonregter der plaats waar de betaling geschiedt, en buiten 'slands, indien daar de afbetaling geschiedt, binnen drie dagen na de afbetaling, bij den Nederlandschen consul, bij eenvoudig verzoekschrift vorderen, dat de schipper het strafregister en het journal overlegge, dat hij worde gehoord, en dat naar zijne bezwaren tegen de toepassing dezer straf onderzoek worde gedaan.

De schipper en de klagende scheepeling worden op een bevel van den kantonregter of van den consul gelast om op een bepaalden dag te verschijnen en mondeling hunne belangen voor te dragen, of te doen voordragen.

De ingeroepen autoriteit handhaaft, mist of vernietigt de opgelegde korting zonder hooger beroep.

In de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werldeelken kan de plaatselijke autoriteit op gelijken voet worden ingeroepen en uitspraak doen.

Indien buiten 'slands, ter plaats waar de betaling geschiedt, geen Nederlandsche consul aanwezig is, behoudt de scheepeling gedurende drie jaren het regt om van den kantonregter van de plaats, van waar de laatste reis hier te lande ondernomen was, op denzelfden voet herziening der hem opgelegde korting te vragen.

Art. 20. De gagie, voeding, ruimte tot ligging en verblijf en betamelijke behandeling der scheepelingen worden in de monsterrol omschreven en het regt daarop door volgende bepalingen verzekerd.

Art. 23. Ten verzoeke van een derde van het scheepsvolk heeft buiten 'slands een onderzoek plaats naar de deugdzzaamheid en genoegzaamheid der virtualite. Dit onderzoek wordt op dat verzoek door den Nederlandschen consul of, bij gebreke van dezen, en in de kolonien of bezittingen van het Rijk in andere werldeelken, door de plaatselijke autoriteit ingesteld.

De schipper is verplicht de onbruikbare virtualite op last der autoriteiten tegen bruikbare te verwisselen en het noodige zich aan te schaffen.

Art. 24. Door een gelijk deel van het scheepsvolk kan bij dezelfde autoriteiten buitens 'slands en in de kolonien of bezittingen van het Rijk in andere werldeelken over onvolgende ligging of ruimte, na de afreis ontstaan, worden geklaagd, en wordt onderzoek daarnaar ingesteld.

De schipper is op last der autoriteiten verplicht in het gebrekkige te voorzien.

De schipper, die aan de hem, overeenkomstig dit en het vorig artikel, gegeven bevelen niet heeft voldaan, wordt geacht zich jegens het scheepsvolk te hebben misdragen.

Art. 2. Te bepalen dat de in voorenstaande artikelen 14, 17, 23 en 24 bedoelde plaatselijke autoriteit, is: voor zooveel betreft art. 14, de *Procureur-Generaal*; en voor zooveel betreft de artt. 17, 23 en 24, het *Collegie van Kleine Zaken*.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad ginsereerd.

Paramaribo, den 3den Januarij 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 5den Januarij 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 2.) PUBLICATIE van den 17den Mei 1859; betreffende het Costuum der Advocaten en Procureurs.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname;

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het raadzaam is, het Costuum der Advocaten en Procureurs bij de terechtzittingen, vast te stellen;

Den Kolonialen Raad gehoord:

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Eenig Artikel. Het Costuum der Advocaten en Procureurs bij de terechtzittingen is:

Eene zwarte onderkleding, gesloten toga van zwart grein met wijde mouwen; eene muts van dezelfde stof en eene nederhangende bef van wit batist.

De niet gegradueerden dragen geene bef.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad gansceerd.

Goedgekeurd bij Kabinets-rescript van wege den Koning van den 1sten April d. j. No. 87.

Paramaribo, den 17den Mei 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 18den Mei 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

—200—

(N°. 3.) PUBLICATIE van den 17den Mei 1859; waarbij gewijzigd wordt art. 7 der Publicatie van 30 April | 1 Mei 1857 G. B. No. 4; houdende eenige voorzieningen ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname;

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat art. 7 der Publicatie van 30 April | 1 Mei 1857 G. B. No. 4; houdende eenige voorzieningen ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels, door andere bepalingen behoort te worden vervangen;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan;

te bepalen:

Eenig Artikel. Artikel 7 der Publicatie van 30 April | 1 Mei 1857, G. B. No. 4, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Door overtreding van elke der voorgaande bepalingen wordt, onverminderd alle actie daartoe voortvloeiende, verbeurd voor de eerste maal eene boete van Tien Gulden, en, bij herhaling binnen de eerstvolgende twaalf maanden, eene boete van Twintig Gulden, en wel:

„bij overtreding der bepalingen van art. 1, 2, 4 en 5 door den koetsier of voorman,

„bij overtreding der bepaling van art. 3 door den ruiter, en „bij overtreding van het bepaalde bij art. 6 door den eigenaar, vasten huurder of vasten gebruiker van het rij- of „voertuig.”

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad gansceerd.

Goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 5 April d. j. No. 105.

Paramaribo, den 17den Mei 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 18den Mei 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

F. A. VAN EMDEN.

—201—

(N°. 4.) RESOLUTIE van den 18den Mei 1859 No. 2, bepalende de planting in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 10den Februarij 1859 (Staatsblad No. 9) en van zekere daarin vervatte verklaring in verband met de regeling der handelsbelangen tusschen Nederland en Marocco.

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Ortvanzen hebbende bij ministeriele missive van den 2den April jl. La. II No. 1065, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk Besluit van 10 Februarij 1859 (Staatsblad No. 9) houdende plaatsing in het Staatsblad van zekere verklaring in verband met de regeling der handelsbelangen tusschen Nederland en Marocco;

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte verklaring en vertaling daarvan, achter deze Resolutie, in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 18den Mei 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 9.) BESLUIT van den 10den Februarij 1859, houdende plaatsing in het Staatsblad van zekere verklaring in verband met de regeling der handelsbelangen tusschen Nederland en Marocco.

WIS WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning-der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de verklaring door den waaremenden consul-generaal der Nederlanden, te Tanger, en den commissaris voor de buitenlandsche zaken van Z. M. den Sultan van Marocco, als daartoe wederzijds gemagtigd, op den 18den Mei 1858 geteekend, tot regeling der handelsbelangen tusschen de beide Staten, welke verklaring woordelijk luidt als volgt:

Fertaling.

Zijne Majesteit de Koning, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Sultan de Maroc et Fez, désirant étendre les relations de commerce et de navigation, qui existent entre leurs Etats et sujets respectifs, les soussignés monsieur John Hay Drummond Hay, chargé ad intérim de la gestion du Consulat-Général Néerlandais au Maroc, et Sid Mohamed Khatib, Commissaire des Affaires Etrangères de Sa Majesté le Général in Marocco, et Sid Mohamed Khatib, Commissaris voor de buitenlandsche Zaken van Zijne Majesteit den Sultan van Marocco, daartoe bevoegd door hunne Regeringen gemagtigd, dat de Consuls en onderdanen van een der beide Staten in de bezittingen van den anderen, zoowel voor hunne personen en goederen als voor al wat den handel en de scheepvaart betreft, dezelfde bescherming en voorregten zullen genieten, welke zijn of in het vervolg aan de meest begunstigde natie mogten worden toegekend.

Ten blyke der waarheid hebben wij deze verklaring onder teekend en van onze zegels voorzien.

Gedaan te Tanger, den 18den Mei 1858.

(get.) J. H. DRUMMOND HAY, (L. S.)

„ SID MAHOMED KHATIB. „

En foi de quoi nous avons signé la présente déclaration et y avons apposé nos cachets.

Fait à Tanger, le 18 Mai de l'an 1858.

(get.) J. H. DRUMMOND HAY (L. S.)

„ SID MAHOMED KHATIB. „

Gelet dat de uitwisseling der acte van bekrachtiging op bovenstaande verklaring door Ons en door Z. M. den Sultan van Marocco, op de in beide landen over en weder gebruikelijke wijze goedgekeurd, op den 13den October 1858 te Tanger heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 9den Februarij 1859, No. 18;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte verklaring en vertaling derzelve in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 10den Februarij 1859.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

J. K. VAN GOLTSTEIN.

Uitgegeven den achttienden Februarij 1859.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

— 302 —

(N°. 5.) **RESOLUTIE** van den 18den Mei 1859 No. 3, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 5den Maart 1859, (Staatsblad No. 12) en van het daarin vervatte tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Republiek van Guatemala, op den 22sten Maart 1856 gesloten.*

De Generaal-Majoor, adjunt van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij ministerieel missive van den 4den April jl. Ia. H No. 3072, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 5den Maart 1859 (Staatsblad No. 12) *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart, tusschen Nederland en de Republiek van Guatemala, op den 22sten Maart 1856 gesloten;*

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 18den Mei 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 12.) **BESLUIT** van den 5den Maart 1859, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Republiek van Guatemala, op den 22sten Maart 1856 gesloten.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Ilertog van Luxemburg, enz., enz.,

Gezien het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Republiek van Guatemala op den 22sten Maart 1856, door de wederzijdsche gevolmachtigden te Guatemala gesloten, en luidende als volgt:

Vertaling:

TRACTAAT van vriendschap, handel en scheepvaart, tusschen Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en Zijne Excellentie den President der Republiek Guatemala.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Excellentie de President der Republiek Guatemala, wenshende door een tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart de goede verstandhouding tusschen de beide landen te verzekeren, en bovenal op eenen wijze de handelsbetrekkingen van hunne wederzijdsche

TRATADO de amistad comercio y navegacion entre Su Excelencia el Presidente de la República de Guatemala y Su Majestad el Rey de los Países-Bajos.

Su Excelencia el Presidente de la República de Guatemala y Su Majestad el Rey de los Países-Bajos, deseados asegurar por un tratado de amistad, comercio y navegacion las buenas relaciones entre ambos países, y arreglar sobre todo de una manera estable los negocios comerciales de los ciudadanos y súbditos respectivos, han nom-

brado a este efecto por sus plenipotenciarios:

Su Excelencia el Presidente de la República de Guatemala al señor Don Pedro de Aycinena, consejero de Estado, y Ministro del despacho de Relaciones Exteriores, y

Su Majestad el Rey de los Países-Bajos al señor Don Florencio Juan Pedro Vicaente 't Kint de Roodenbeek, Su consul en Guatemala;

los cuales, despues de haber canjeado sus respectivos plenos poderes y hallados en buena y debida forma, han convenido en los artículos siguientes:

Art. 1. Er zal bestendige vrede en oprechte en duurzame vriendschap bestaan tusschen Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, vloogtdezelzels erfgemeten en opvolgers en vloogtdezelzels onderdanen ter eene zijde, en de Republiek Guatemala en hare burgers ter andere zijde.

Art. 2. Er zal wederkeerig handelsvrijheid zijn tusschen het Koninkrijk der Nederlanden, zijne kolonien, overzeesche bezittingen en neêrzigtingen, en het grondgebied der Republiek Guatemala.

De wederzijdsche onderdanen en burgers zullen wederkeerig en in alle vrijheid en veiligheid met hunne schepen en ladingen kunnen aanlanden in de havens, plaatsen en rivieren van het Koninkrijk der Nederlanden, zijne kolonien, overzeesche bezittingen en neêrzigtingen, en van bovengemeld grondgebied, evenwel waar het aan andere vreemdelingen geoorloofd is of zal wezen aan te landen; en zij zullen er de volledigste bescherming en veiligheid voor hunnen handel genieten, zonder evenwel op te houden onderworpen te zijn aan de wetten en verordeningen van het land. Zij zullen ter zake van hunnen handel, in gezege baven, en oorden of plaatsen, hoe ook genaamd, hetzij zij zich vestigen, hetzij zij er tijdelijk verblijven, geene andere of hoogere regten, beflingen of belastingen, onder welke benaming het ook zij, betalen, dan van de landsingezetenen zullen gevorderd worden, en de voorregten, vrijdommen of andere gunsten, welke de onderdanen of burgers van een der beide Staten op het stuk van handel mogten genieten, zullen gemeen zijn aan die van den anderen Staat.

Met opzigt echter van den kushandel zullen de onderdanen en burgers der beide Staten zich wederzijds gedragen overeenkomstig de wetten, die thans of in het vervolg dat onderwerp in elk der beide Staten regelen of zullen regelen.

Art. 1. Habrá paz constante y amistad sincera y durable entre la República de Guatemala y sus ciudadanos por una parte, y Su Majestad el Rey de los Países-Bajos, sus herederos y sucesores y Sus súbditos por la otra.

Art. 2. Habrá libertad reciproca de comercio entre los territorios de la República de Guatemala y el Reyno de los Países-Bajos, sus colonias, posesiones y establecimientos de ultra-mar.

Los ciudadanos y súbditos respectivos podrán reciprocamente y con toda libertad y seguridad arribar con sus embarcaciones y cargamentos a los puertos, plazas y rios de la República de Guatemala y del Reyno de los Países-Bajos, sus colonias, posesiones y establecimientos de ultra-mar, en donde es, o fuere permitido a los demas extranjeros desembarcar; y gozaran de la mas entera proteccion y seguridad en su comercio, sin dejar por esto de estar sujetos a las leyes y ordenanzas del país.

No pagarán, en razon de su comercio en los dichos puertos, ciudades y cualesquiera lugares, ya sea que se establezcan o solo residan temporalmente, otros derechos, cuotas o impuestos, de cualquiera denominacion que sean, o mayores que los que se perciban de los nacionales; y los privilegios, inmunidades y otros favores que gozaron en materia de comercio los súbditos o ciudadanos del uno de los dos Estados seran comunes a los del otro.

Sin Embargo, en lo que concierne el embargo de los ciudadanos y súbditos de los dos Estados, se conformaran respectivamente a las leyes vijentes, o que puedan regir en lo sucesivo sobre esta materia en cada uno de los dos Estados.

De oorlogsschepen en de pakketboten tot het vervoer van brieven zullen over en weder in alle vrijheid en veiligheid de havens, rivieren en plaatsen kunnen aandoen, waar zulks aan de oorlogsschepen of postboten van andere vreemde naties geoorloofd is of zal wezen; zij zullen aldaar kunnen binnenvaaren, ankeren, vertoeven, herstellingen doen, zonder nochtans op te houden onderworpen te zijn aan de plaatselijke wetten en verordeningen.

Art. 3. Daar het de bedoeling is der beide hooge contracterende partijen, zich door het bovenstaand artikel te verbinden om elkander op den voet der meest begunstigde natie te behandelen, in het algemeen met opzigt tot al datgene, waarvoor de behandeling op den voet der nationaliteit niet is bedongen, zoo zijn zij overeengekomen, dat elke gunst in zake van handel en scheepvaart, welke de ene der contracterende partijen verleent of in 't vervolg mogt komen te verleenen aan de onderdanen of burgers van eenigen anderen Staat, ook zal worden uitgestrekt tot de onderdanen of burgers van de andere partij, om niet, zoo de verzuining ten behoeve van den anderen Staat om niet is verleend, of indien de verleende gunst voortwaardelijk is, tegen een in waarde en in werking zoo veel mogelijk gelijke vergelding, met gemeenschappelijk overleg te bepalen.

Art. 4. De voortbrengselen van den grond of der fabrieken van het Koninkrijk der Nederlanden en van zijne kolonien, gelijk mede alle overzeesche goederen, komende uit de havens van gezegd Koninkrijk, zullen, bij invoer in de Republiek Guatemala, aan geen andere of hoogere regten onderworpen zijn dan welke gelegd zijn of zullen worden op den invoer van gelijksoortige voortbrengselen van den grond of der fabrieken van andere vreemde naties; en evenzoo zullen de voortbrengselen van den grond of der fabrieken van de Republiek Guatemala, bij invoer in Nederland, aan geen andere of hoogere regten onderworpen zijn dan die welke gelegd zijn of zullen worden op den invoer van gelijksoortige voortbrengselen van den grond of der fabrieken van andere vreemde naties; en geen regten of lasten zullen op het grondgebied of van eene der contracterende partijen gelegd worden op den invoer naar het grondgebied van de andere, dan die waaraan de invoer van gelijksoortige artikelen naar andere landen onderworpen is of zal worden, en er zal op den invoer van eenige artikelen, hoe ook

Los buques de guerra y los paquetes empleados en el servicio de los correos de una parte y de otra, podrán con toda libertad y seguridad arribar a los puertos, rios y lagunas en que es, o sea permitido arribar a los buques de guerra o paquetes de correos de otras naciones extranjeras; y podrán entrar y anclar, detenerse y repararse, sin dejar por eso de estar sometidos a las leyes y ordenanzas locales.

Art. 3. Siendo la intencion de las dos altas partes contratantes obligarse por el artículo precedente, a tratarse bajo el pie de la nacion mas favorecida, generalmente en todos los puntos para los cuales el tratamiento nacional no haya sido estipulado, convienen en que todo favor, en materia de comercio y navegacion, que la una de las partes contratantes, dispense actualmente o pueda dispensar en lo sucesivo a los subditos o ciudadanos de cualquiera otra nacion, se estendera a los ciudadanos y subditos de la otra parte, gratuitamente, si la concesion en favor del otro Estado fuere gratuita, o dando una compensacion equivalente, en cuanto fuere posible, de valor y efectos, acordandola de comun acuerdo, si la concesion fuere condicional.

Art. 4. Los productos del suelo o de las fábricas de la República de Guatemala, asi como todas las mercaderias o frutos de ultramar procedentes de los puertos de dicha República, en su importacion al Reyno de los Países-Bajos no estarán sujetos a otros ni mas altos derechos, que los que estén o fueren señalados a la importacion de productos semejantes del suelo o fábricas de otras naciones extranjeras; y del mismo modo, los productos del suelo o de las fábricas del Reyno de los Países-Bajos y de sus colonias, asi como todas las mercaderias y frutos de ultramar, que salgan de los puertos de dicho Reyno en su importacion a la República de Guatemala no estarán sujetos a otros o mas crecidos derechos, que los que estén o fueren impuestos sobre la importacion de productos semejantes del suelo o fábricas de otras naciones; y no se impondrá ningun derecho o carga en el territorio de la una de las partes contratantes, sobre la exportacion hacia los territorios de la otra, que aquellos a los cuales este o pueda estar sometida, la exportacion de articulos semejantes hacia otros países; y ninguna prohibi-

genaamd, natuurlijke of kunstmatige voortbrengselen van Nederland of van Guatemala, geen verbod gelegd worden, hetwelk zich niet op dezelfde wijze tot alle andere naties zal uitstrekken. De voortbrengselen van den grond of der fabrieken van de Staat Salvador, Honduras, Nicaragua en Costa Rica, welke eertijds met de republiek Guatemala de voormalige Federale Republiek van Midden-Amerika vormden, zullen gehouden worden voor voortbrengselen van de Republiek Guatemala, wanneer zij uit de havens dier Republiek naar Nederland worden ingevoerd.

Art. 5. Geen andere of hoogere regten of lasten voortonne-, vuur-, haven- of loodsgelden, bergloonen in geval van avarij of schipbreuk, of ter zake van elke andere algemeene of plaatselijke belasting, zullen in de havens en plaatsen van de Republiek Guatemala van de Nederlandse schepen, noch in de havens en plaatsen van Nederland van Guatemaalsche schepen geheven worden, dan die waaraan de nationale schepen in dezelfde omstandigheden onderworpen zijn.

Art. 6. De goederen in koopwaren, om het even van welken oorsprong en van waar komende, met schepen van het Koninkrijk der Nederlanden, zijne kolonien, overzeesche bezittingen en neêrzettigen in Guatemala ingevoerd, zullen geen andere of hoogere regten betalen dan die welke zij betalen zouden bij invoer met Guatemaalsche schepen; en wederkeurig de goederen in koopwaren, om het even van welken oorsprong en van waar komende, met Guatemaalsche schepen in Nederland ingevoerd, zullen geen andere of hoogere regten betalen dan die welke zij betalen zouden bij invoer met Nederlandse schepen.

Ook zullen de goederen in koopwaren, om het even van welken oorsprong en waarvan zij bestemd zijn, bij invoer met schepen van het Koninkrijk der Nederlanden, zijne kolonien, overzeesche bezittingen en neêrzettigen in Guatemala, zullen geen andere of hoogere regten betalen dan die, welke zij betalen zouden bijaldien zij met Guatemaalsche schepen werden ingevoerd; en wederkeurig de goederen in koopwaren, om het even van welken oorsprong en waarvan zij bestemd zijn, bij invoer met Guatemaalsche schepen uit Nederland, zullen geen andere of hoogere regten betalen dan die, welke zij betalen zouden, bijaldien zij met Nederlandse schepen ingevoerd werden.

De premien, vrijstellingen en teruggaven, welke in een der beide landen aan den in- of

bio se improndra sobre la exportacion o importacion de cualesquier articulos de productos natural o industrial de Guatemala o de los Países-Bajos, que no se extienda, de la misma manera a las demas naciones.

Los productos del suelo o de las fábricas de los Estados del Salvador, Honduras, Nicaragua, y Costa Rica, que formaban antes con la República de Guatemala la República Federal de Centro-América, serán reputados como productos de la República de Guatemala cuando los puertos de esta República con destino a los Países-Bajos.

Art. 5. No se extirán en los puertos y plazas de la República de Guatemala a los buques de los Países-Bajos ningunos derechos, otros ni mas elevados impuestos de tonelada, de fero, de puerto o de pilotaje, de salvamento en caso de averia, de naufragio, o a título de cualquiera otra imposicion, general o local, ni en los puertos y plazas de los Países-Bajos a los buques de Guatemala, que aquellos a que estén sujetos, en las mismas circunstancias, los nacionales.

Art. 6. Los generos y mercaderias, cualquiera que sea su origen, y de cualquiera parte que vengan, importados en Guatemala en buques del Reyno de los Países-Bajos, sus colonias, posesiones y establecimientos de ultramar, no pagaran otros ni mas elevados derechos que los que pagarian si fuesen importados en buques de Guatemala; y reciprocamente los generos y mercaderias, cualquiera que sea su origen y de cualquiera parte que vengan, importados en los Países-Bajos, en buques de Guatemala, no pagaran otros ni mas elevados derechos que los que pagarian si fuesen importados en buques de los Países-Bajos.

Asi mismo, los generos y mercaderias, cualquiera que sea su origen, y hacia cualquier lugar que sean dirigidos, cuando sean exportados de Guatemala en buques del Reyno de los Países-Bajos, sus colonias, posesiones, y establecimientos de ultramar, no pagaran otros ni mas elevados derechos que los que pagarian si fuesen exportados en buques de Guatemala; y reciprocamente, los generos y mercaderias, cualquiera que sea su origen, y hacia cualquier lugar que sean dirigidos, cuando sean exportados de los Países-Bajos en buques de Guatemala, no pagaran otros ni mas elevados derechos que los que pagarian si fuesen exportados en buques de los Países-Bajos.

Los premios, descuentos y restituciones que en el uno de los dos países, puedan ser con-

uitvoer met nationale schepen mogten worden toegekend, zullen evenzeer genoten worden bij den in- of uitvoer door de schepen der andere natie.

Art. 7. Deselve behandeling op den voet der nationalen wordt aan de Guatemala'sche schepen toegekend, voor den hofden zoowel als voor de lading, in de koloniën, overzeesche bezittingen en nederzettingen van het Koninkrijk der Nederlanden, en de voortbrengelen der Nederlandsche koloniën, overzeesche bezittingen en nederzettingen hij indirecten invoer in Guatemala uit de Nederlandsche havens in Europa, zullen er aan geen andere of hoogere regten onderworpen zijn dan wanneer zij aldaar regtstreeks van de plaats der voortbrenging worden ingevoerd.

Art. 8. De goederen van het Koninkrijk der Nederlanden, zijne koloniën, overzeesche bezittingen en nederzettingen, en alle goederen onder Nederlandsche vlag in Guatemala ingevoerd, zoowel als de goederen der republiek Guatemala, en alle goederen, onder de vlag der Republiek in de havens van Nederland ingevoerd, zullen, wat aangaat den doorvoer onder het grondgehoor der respectieve Staten, aan geen meer bezwarende voorwaarden onderworpen zijn, noch ook aan hoogere regten, dan de goederen van elk ander land en die onder de vlag van elke andere natie in de respectieve Staten zijn ingevoerd.

Art. 9. De hooge contracterende partijen zullen consuls of handelsagenten in elkanders havens en plaatsen kunnen aanstellen, overal waar consuls of handelsagenten van andere naties toegelaten zijn of zullen worden, en de gezegde consuls of handelsagenten, na het gebruikelijk exequatour van nitoefening hunner werkzaamheden verkregen te hebben, zullen in de wederzijdsche landen dezelvend regten, voordelen en vrijdommen genieten, welke aldaar genoten worden door de consuls of handelsagenten der meest begunstigde natie.

De gezegde consuls of handelsagenten zullen gerechtigd zijn, op den voet van die der meest begunstigde natie, om den hooge contracterende partijen in te roepen der bevoegde magt tot het opsporen, aanhouden, vastzetten en terugbekomen der deserteurs van de oorlog, of koopvaardij-schepen hunner natie.

In geval van overlijden van een burger of onderdaan van een der contracterende partijen op het grondgebied der andere, zonder dat er een erfgenaam of uitvoerder van nisterste wilschekking aanwezig zij, zal de consul of handelsagent der natie, tot welke de overledene behoort, zich, voor zooverre de wet-

cedidos à la importacion ó exportacion en buques nacionales, lo serán igualmente à la importacion y exportacion en buques de la otra nacion.

Art. 7. El mismo tratamiento bajo el pie de los nacionales, se concede à los buques de Guatemala, tanto por el casco, como por la carga, en las colonias, posesiones y establecimientos de ultra-mar del Reyno de los Países-Bajos; y los productos de las colonias, posesiones y establecimientos de ultra-mar de los Países-Bajos, importados en Guatemala indirectamente de los puertos de los Países-Bajos en Europa, no estarán sujetos à otros ni mas elevados derechos, que si fueran importados directamente del lugar de su produccion.

Art. 8. Las mercaderias de la Republica de Guatemala, y todas las mercaderias importadas bajo el pabellon de esta Republica en los puertos de los Países-Bajos, así como las mercaderias del Reyno de los Países-Bajos, sus colonias, posesiones y establecimientos de ultra-mar, y todas las mercaderias importadas bajo el pabellon Neerlandés en Guatemala, en cuanto al tránsito por el territorio de los Estados respectivos, no serán sometidos à condiciones mas onerosas, ni à derechos mas crecidos, que las mercaderias de cualquiera otra país, importados en los Estados respectivos, bajo el pabellon de cualquiera otra nacion.

Art. 9. Las altas partes contratantes podrán establecer consulos, ó agentes comerciales en los puertos y lugares, la una de la otra, en donde quiera que estos ó fueren admitidos consulos ó agentes comerciales de otras naciones, y dichos consulos ó agentes comerciales, despues de haber obtenido el exequatour acostumbrado para el ejercicio de sus funciones, gozarán, en los países respectivos, de los mismos derechos, prerrogativas y libertades que gozan los consulos y agentes comerciales de las naciones mas favorecidas.

Dichos consulos ó agentes comerciales quedan autorizados, bajo el mismo pie que los de las naciones mas favorecidas, à reclamar la asistencia de la autoridad competente, para la pesquisa, arresto, detencion y recobro de los desertores de los navios de guerra ó de comercio de su nacion.

En caso de muerte de algun ciudadano ó súbdito de alguna de las partes contratantes en los territorios de la otra, sin herezador presente, ni ejecutor testamentario, el consul ó agente comercial de la nacion à que el finado pertenezca, podrá, en cuanto las leyes del país se lo permitan, intervenir por sí mismo

ten des lands hem zulks veroorloven, en onder hebborlijke kennisgeving daarvan aan de overheid van het land, daarmede in persoon of door zijnen vertegenwoordiger kunnen bemocijen, ten einde bewindvoerders te benoemen of de nalatenschap onderzeken, zijne bewaring te nemen in het belang der erfgenenamen en schuldeisers; zij zullen ook bij schipbreuk onder hun ressort, de regten hunner daarhij belangehebbende landgenooten kunnen doen gelden, overeenkomstig de wetten des lands, en waken voor het in veiligheid brengen van het wrak van het schip of van de lading.

Art. 10. De wederzijdsche onderdanen en burgers van de Staten en den anderen Staat zullen niet kunnen worden onderworpen aan enig embargo, noch geprest worden met hunne schepen, scheepsvolk, ladingen of handelsartikelen voor eenige militaire of krijgsonderneming, hoegenaamd, en welk het ook is, zonder dat onverwijl aangevraagd een indemnificatie of vergoeding worde verleend voor dat gebruik en voor de nadeelen en schade, die, tenzij geheel toevallig, zullen voortvloeijen uit de dienstverrichting waartoe zij genoodzaakt zullen worden.

Art. 11. Met opzigt tot alles wat betrekking heeft tot de regtsbedeeling, tot de bevoegdheid om over hunne goederen, hij verkoop, schenking, ruil of op eenige andere wijze te beschikken, tot het recht van erfopvolging hij nitersten wil, of op elke andere wijze, gelijk mede in zake van belastingen, heffingen of opschelingen, zullen de wederzijdsche onderdanen en burgers over en weder de meest volledige bescherming en de behouding van voordelen genieten, welke aan de meest begunstigde natie zijn toegekend.

Art. 12. De wederzijdsche onderdanen en burgers zullen op het grondgebied van de eenen van de andere der contracterende partijen, de meest volledige burgerlijke vrijheid van geweten genieten. Zij zullen niet verontrast of gehinderd kunnen worden ter zake van hun godsdienstig geloof, mits eerbiedigende de bestaande wetten en gebruiken. Daarenboven zullen de stoffelijke overblijfselen der onderdanen of burgers van elke der hooge contracterende partijen, die op het grondgebied der andere mogten komen te overlijden, ter aarde kunnen worden besteld op de gewone begraafplaatsen, of op andere voegzame en daartoe bestemde plaatsen, welke tegen elke schending of wanorde zullen beschermd worden.

Art. 13. Ter grootere zekerheid voor den handel tuschen

ó por medio de su representante, para nombrar eradores, ó tomar à su cargo la sucesion en provecho de los herederos ó acreedores, dando oportuno aviso à las autoridades del país.

Podrán tambien, en caso de naufragio en su jurisdiccion, hacer valer los derechos de los nacionales interesados, conforme à las leyes del país, y cuidar de que se pongan en seguridad de los restos del navio ó de la carga.

Art. 10. Los ciudadanos y súbditos respectivos del uno y del otro Estado no podrán ser sometidos à ningun embargo, ni ser retenidos con sus buques, equipages, cargamentos ó efectos de comercio para una expedicion militar cualquiera, ni para cualquier uso público ó patriótico, sin que sea inmediatamente concedido à los interesados una indemnizacion suficiente por este uso, y por los daños y perjuicios que, no siendo paramento fortuitos, se ocasionaren del servicio alenal fueren obligados

Art. 11. En loque respecta al derecho de disponer de sus bienes por venta, donacion, cambio ó de otra manera, al derecho de suceder por testamento ó de cualquiera otra manera, así como en materia de impuestos, cargos ó requisiciones los ciudadanos y súbditos respectivos gozarán en una y otra parte de la mas perfecta proteccion y del tratamiento y ventajas concedidas à las naciones mas favorecidas.

Art. 12. Los ciudadanos y súbditos respectivos gozarán de la mas perfecta y entera seguridad de conciencia en los países sujetos à la jurisdiccion de una y otra parte contratante, sin quedar por ello expuestos a ser inquietados ó molestados en razon de su creencia religiosa, mientras respeten las leyes y usos establecidos. Ademas de esto, podrán sepultarse los cadáveres de los ciudadanos y súbditos de una de las altas partes contratantes, que fallecieron en los territorios de la otra, en los cementerios acostumbrados, ó en otros lugares decentes y adecuados, los cuales serán protegidos contra toda violacion y trastorno.

Art. 13. Para mayor seguridad del comercio entre los ciu-

de onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en de burgers der Republiek Guatemala is overeengekomen, dat, zoo ongelukkiglijk de vriendschapsbetrekkingen tusschen de twee hooge contracterende partijen kwamen op te houden, of dat een vredebreuk tusschen haar plaats vond, aan de onderdanen of burgers van elke der twee hooge contracterende partijen, die zich op het grondgebied, in de kolonien, bezittingen of uitzettingen der andere zullen bevinden, een tijdruimte van zes maanden zoo zij aan de kusten, of van een vol jaar zoo zij in het binnenland wonen, zal vergoed worden om hunne zaken te regelen en over hunne eigendommen te beschikken, en bovendien dat hun een vrijgeleide zal worden verstrekt om zich in te schepen in zoodanige haven als zij zelven zullen verkiezen; zelfs in geval van vredebreuk zullen de onderdanen of burgers van elke der twee hooge contracterende partijen, die gevestigd zijn op het grondgebied en in de kolonien, bezittingen of uitzettingen der andere ter nitoeefning van eenigen handel, beroep of bijzonder bedrijf, het voorrecht genieten van er zich te kunnen blijven onthouden, en er hunnen handel, beroep of bedrijf uit te oefenen, zonder op eenigereel wijze verourust te worden, en met behoud van het volkomen recht hunner vrijheid en hunner goederen, zoo lang zij zich vreedzaam zullen gedragen en geene overtreding tegen de wetten zullen begaan; en hunne eigendommen en goederen, van welken aard ze ook zijn mogen, om het even of ze onder hunne eigene bewaring zijn, onder die van bijzondere personen of van den Staat, zullen aan geen embargo of beslag onderworpen zijn, noch aan enige heffingen of belastingen, heegenaamd, anders dan die welke op de gelijksoortige eigendommen of op de goederen, aan landsingezeten toebehoorende, gelegd zullen worden.

Eindelijk, in hetzelfde geval zullen geene gelden, door bijzondere personen of door den Staat verschuldigd, publieke fondsen, banksetten of aandelen in maatschappijen verbeurdverklaard, in beslag genomen of teruggedonden kunnen worden.

Art. 14. Het tegenwoordig verdrag zal van kracht en duur zijn voor een tijdvak van zes jaren, te rekenen van den dag der uitwisseling der ratificatie, en vervolgens tot aan het einde van twaalf maanden, nadat de eene der hooge contracterende partijen aan de andere haar verlangten om hetzelfde te doen ophouden zal hebben te kennen gegeven; behoudende elke der beide hooge contracterende par-

tes el caso de la República de Guatemala y los súbditos de Su Majestad el Rey de los Países Bajos, se estipula, que si en algun tiempo ocurriera desagradablemente una interrupción en las relaciones amistosas, ó se efectuará un rompimiento entre las dos altas partes contratantes se concederán á los súbditos ó ciudadanos de cualquiera de las dos altas partes contratantes, que estén dentro de los territorios, colonias, posesiones y establecimientos de la otra, si residen en las costas, seis meses, y un año entero á los que residan en el interior, para arreglar sus negocios y disponer de sus propiedades; y se les dará un salvo conduto para que se embarquen en el puerto que ellos eligieren; y aun en caso de un rompimiento, todos aquellos ciudadanos ó súbditos de cualquiera de las dos altas partes contratantes que estén establecidos en cualquiera de los territorios, colonias, posesiones ó establecimientos de la otra, en el ejercicio de algun tráfico, profesion ú ocupacion especial, tendrán el privilegio de permanecer y continuar dicho tráfico, profesion ú ocupacion en el referido país, sin que se les interrumpa en manera alguna, en el goce absoluto de su libertad y de sus bienes, mientras se conducen pacíficamente, y no cometan ofensa alguna contra las leyes; y sus bienes y efectos de cualquier clase que sean, bien que estén bajo su propia custodia, ó confiados á individuos ó al Estado, no estarán sujetos á embargo ó secuestro, ni á ninguna carga ó imposición, que lá que se haga con respecto á los mismos efectos ó bienes pertenecientes á los nacionales. En fin, en el mismo caso, si las deudas entre particulares, ni las del Estado, ni los fondos públicos, ni las acciones de bancos ó de compañías, serán jamas confiscadas, secuestradas ó detenidas.

Art. 14. El presente tratado permanecerá en su fuerza y vigor por el termino de seis años, contados desde el día del canje de las ratificaciones, y hasta doce meses despues que una de las altas partes contratantes haya notificado á la otra su intencion de hacerlo cesar. Cada una de las dos altas partes contratantes se reserva el derecho de hacer esta notificacion á la expiracion de los seis años,

tijen zich het regt voor, om de kennisgeving te doen aan het einde der zes jaren, waarvoor het tractaat aanvankelijk is gesloten, of op elk ander later tijdstip.

Art. 15. Het tegenwoordig verdrag zal bekrachtigd worden, en de bekrachtigingen er van zullen worden uitgewisseld te 's Gravehage of te Guatemala, binnen den tijd van één jaar, of zoo mogelijk vroeger.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden hetzelve getekend en er hun zegel op gesteld hebben.

Gedaan te Guatemala, den twee en twintigsten Maart neht- en vijftig.

(get.) P. 'T KINT DE

ROODENBEK.

(L. S.)

(get.) P. DE AYCINENA.

(L. S.)

por los cuales el tratado debera permanecer en vigor, ó despues.

Art. 15. El presente tratado sera ratificado y las ratificaciones se enganarán en la Haya ó en Guatemala, dentro del termino de un año, ó antes si fuere posible.

En fé de lo cual los plenipotenciarios respectivos lo han firmado y sellado.

Hecho en Guatemala a veinte y dos de Marzo de mil ochocientos cincuenta y seis.

(Firm.) P. 'T KINT DE

HOODENBEK.

(L. S.)

(Firm.) P. DE AYCINENA.

(L. S.)

Gezien de wet van 3 Junij 1858 (Staatsblad no. 31), houdende goedkenning van het bovenstaand tractaat;

Gelet dat de uitwisseling der acte van bekrachtiging op gezegd tractaat door Ons den 30sten Junij en door den President der Republiek van Guatemala den 12den October 1858 getekend, op den 21sten October daaraanvolgende te Guatemala heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsehe Zaken, van den 4den Maart 1859, no. 31;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met het daarin vervatte tractaat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravehage, den 5den Maart 1859.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsehe Zaken,
J. K. VAN GOLTSTEIN.

Uitgegeven den zestienden Maart 1859.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE ROCK.

(N°. 6.) NOTIFICATIE van den 14den Junij 1859; waarbij de bepaling van alinea 2 der publicatie van 11 Junij 1856 G. B. No. 5, wordt uitgestrekt tot de Wijkmeesters van de zes binnenwijken te Paramaribo.

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

In overweging hebbende genomen, dat het noodig is, de bepaling van alinea 2 der publicatie van 11 Junij 1856, G. B. No. 5, houdende een uitbreiding van art. 14 der publicatie van 24 | 29 April 1837 G. B. No. 3, uit te strekken tot de wijkmeesters van de zes binnenwijken te Paramaribo;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Eenig artikel. Door den Gouverneur kan aan de wijkmeesters van de binnenwijken te Paramaribo, als aan hulpambtenaren der politie, het toezigt over en de zorg voor het onderhoud en de reinheid der wegen, waterleidingen en dergelijken, opgedragen worden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 14 Junij 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
F. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 15 Junij 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

F. A. VAN EMDEN.

(N° 7.) RESOLUTIE van den 25 Junij 1859, No. 3; bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het koninklijk besluit van den 28sten Junij 1858 (Staatsblad No. 54), houdende bepalingen op het voeren van seinlichten bij nacht en het doen van mist-signalen op zeeschepen, tot het vermijden van aanvaring; ter vervanging van de Koninklijke besluiten van 29 Januarij 1850 (Staatsblad No. 3) en 17 Maart 1853 (Staatsblad No. 14).

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname;

Overwegende, dat het nuttig voorkomt, door plaatsing in het Gouvernementsblad, ter algemeene kennis te brengen het koninklijk besluit van den 28 Junij 1858 (Staatsblad No. 54), houdende bepalingen op het voeren van seinlichten bij nacht en het doen van mist-signalen op zeeschepen, tot het vermijden van aanvaring; ter vervanging van de Koninklijke besluiten van 29 Januarij 1850 (Staatsblad No. 3) en 17 Maart 1853 (Staatsblad No. 14);

Gelet op de ministeriële missive dd. 23 Julij 1858 La. A No. 35 j 196;

en op de Gouvernements-resolutien dd. 30 Augustus 1858 No. 10 en dd. 8 dezer maand No. 6;

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat deze resolutie en als bijlage daarvan, het vermeld Koninklijk besluit, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 25sten Julij 1859.

C. P. SCHIMFF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.
De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 54.) BESLUIT van den 28sten Junij 1858, houdende bepalingen op het voeren van seinlichten bij nacht en het doen van mist-signalen op zeeschepen, tot het vermijden van aanvaring; ter vervanging van de Koninklijke besluiten van 29 Januarij 1850 (Staatsblad No. 3), en 17 Maart 1853 (Staatsblad No. 14).

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het gemeenschappelijk rapport van Onze Ministers van Marine, van den 20sten Mei j.l. No. 71, van Binnenlandsche Zaken, van den 3den Junij 1858, lit. d 6de afd., van Buitenlandsche Zaken, van den 4den Junij 1858, No. 3, en van Financien, van den 19den Junij 1858, No. 98, J.U.R., houdende voorstel tot wijziging der bestaande bepalingen, omtrent het voeren van seinlichten bij nacht, door zee-, stoom- en zeilschepen en het doen van seinen, bij mist, tot het vermijden van aanvaring;

Den Raad van State gehoord (advies van den 25sten Junij 1858, No. 3);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met ingang van den 1sten October 1858, worden ingetrokken en buiten werking gesteld de Koninklijke besluiten van den 28sten Januarij 1850 (Staatsblad No. 3) en van den 17den Maart 1853 (Staatsblad No. 14) en op dat tijdstip vervangen door de navolgende bepalingen:

Stoomschepen.

Alle zee-stoomschepen, stoomende, vertoonen van zonsopgang tot zonsopgang, de volgende lichten:

1°. Een helder wit licht aan den top van de fokkermast; een groen licht aan de stuurboords-zijde; een rood licht aan de bakboords-zijde.

2°. Het licht aan den top van de fokkermast is zoo ingericht, dat het, bij donkere nachten, met heldere lucht, op een afstand van ten minste een en vierde Duitsehe mijl, zichtbaar is, en een onveranderlijk en onafgebroken licht doet schijnen, over eenen boog van den horizon, van twintig kompasstreken; en het is zoo bevestigd, dat het licht werpt over tien kompasstreken wederzijds van het schip, te weten: van regt vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan elke zijde.

3°. Het groene licht aan stuurboords-zijde, en het roode licht aan bakboords-zijde, zijn zoo ingericht, dat zij, bij donkere nachten, met heldere lucht, op eenen afstand van ten minste een halve Duitsehe mijl zichtbaar zijn; en een onveranderlijk en onafgebroken licht doen schijnen, over eenen boog van den horizon, van tien kompasstreken; en zijn zij

zoo bevestigd, dat zij licht werpen van regt vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars, aan de stuurboords- en aan bakboords-zijde.

4°. De lichten aan de zijden worden aan den binnenboordkant voorzien van schermen, zieh ten minste één eel verder dan het licht naar voren uitstreckende, om te voorkomen dat de lichten aan de andere zijde kunnen gezien worden.

5°. Stoomschepen, slechts zeilende, voeren geen licht aan den top van de mast.

Mistseinen.

Alle zee-stoomschepen, door raderen of schroeven voortgestuwd, stoom op hebbende of onder stoom zijnde, gebruiken, in alle gevallen van mist, als mistseine eene stoomfluit, geplaatst voor den schoorsteen, niet minder dan twee en een half eel boven het dek.

Met deze wordt ten minste eens, in elke vijf minuten, gefloten; geen stoom op hebbende gebruiken zij een misthoorn of eene klok, zoo als voor zeilschepen is voorgeschreven.

Zeilschepen.

1°. Alle zee-zeilschepen, onder zeil zijnde of gesleept wordende, vertoonen van zonsopgang tot zonsopgang, een groen licht aan de stuurboords-zijde en een rood licht aan de bakboords-zijde van het schip. Deze lichten zijn zoo ingericht, dat zij, bij donkere nachten, met heldere lucht, op een afstand van ten minste een halve Duitsehe mijl zichtbaar zijn en een onveranderlijk en onafgebroken licht doen schijnen, over eenen boog van den horizon, van tien kompasstreken van regt vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan de stuurboords- en aan de bakboords-zijde.

2°. De gekleurde lichten worden bevestigd, wanneer het doenlijk is, die zoo te vertoonen, en worden aan den binnenboordkant voorzien van schermen, zieh ten minste één eel verder dan het licht naar voren uitstreckende, om te voorkomen, dat de lichten van de andere zijde kunnen gezien worden.

3°. Als de gekleurde lichten niet bevestigd kunnen worden (zoo als op kleine schepen, bij slecht weder), worden zij, van zonsopgang tot zonsopgang, elk op de zijde van het schip, waar het behoort, op het dek gereed gehouden, tot oogenblikkelijke vertooning; en worden zij, bij het naderen van- of tot eenig seil of schepen, op zodanige wijze vertoond, dat zij het best gezien kunnen worden; zulks tijdig genoeg om aanvaring te vermijden, en zoo, dat het groene licht niet van bakboords-zijde, en het roode licht niet van stuurboords-zijde kan gezien worden.

Mistseinen.

Alle zee-zeilschepen, onder zeil zijnde, gebruiken, in alle gevallen van mist, wanneer zij over bakboord liggen een misthoorn, en als zij over stuurboord liggen een klok.

Ten minste eens in elke vijf minuten worden deze seinen gegeven.

Zeilloodvaartuigen voeren alleen een wit licht van top en vertoonen, om de vijftien minuten, een schitterend licht.

Zij doen de mistseinen als zee-zeilschepen.

Schepen ten anker.

Alle zeeschepen, op reeden of in vaarwaters ten anker liggende, vertoonen, van zonsopgang tot zonsopgang, waar het best kan gezien worden, maar niet hooger dan zeven eel boven scheepsbord, een wit licht in eenen bollantaarn van twee palm middellijn, zoo ingericht, dat het rondsom een helder, onveranderlijk en onafgebroken licht werpt, langs geheel den horizon, op den afstand van ten minste een vierde Duitsehe mijl.

Onze Ministers van Marine, van Binnenlandsche Zaken, van Buitenlandsche Zaken en van Financien, zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk, met een daarbij behoorende toelichting (1) omtrent het gebruik der seinlichten, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 28sten Junij 1858.

WILLEM.

De Minister van Marine,

J. S. LOTSIJ.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. K. VAN GOLTSTEIN.

De Minister van Financien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den vijftien Julij 1858.

De Directeur van het Kabinet des Konings.

DE KOCK.

(1) Deze toelichting ligt ter inzage bij den Havenmeester.

(N°. 8.) PUBLICATIONE van den 11den Augustus 1859, houdende kennisgeving van de overgave van het Bestuur der Kolonie Suriname, door den Gouverneur C. P. SCHIMPF aan den Gouverneur M. F. VAN LANSBERGE.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname, CHARLES PIERRE SCHIMPF,

Allen, die deze zullen zien of booren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het den Koning behaagd heeft, bij Hoogstedszels besluit van den 23sten April 1859 No. 60, hem, op zijn verzoek, een eervol ontslag te verleenen uit zijne betrekking van Gouverneur dezer Kolonie, en als zodanig te benoemen den heer REINHART FRANS VAN LANSBERGE, tot daver Gouverneur van *Curacao en Onderhoorigheden*;

En alzoo Zijne Excellentie op heden, in eene Vergadering van den Koloniale Raad, den bij het Regerings-reglement voorgeschreven eed heeft afgelegd, en het bestuur over deze Kolonie aanvaardt,

Zoo wordt daarvan bij deze aan elk en een iegelijk kennis gegeven.

Aan alle autoriteiten, ambtenaren en verdere ingezetenen zijn opregten dank betuigende voor de van hen ondervonden medewerking, legt de aftredende Gouverneur zijne betrekking neder, onder afsmeeking van den zegen des Allerhoogsten voor het bestuur zijns opvolgers en voor de welvaart van deze Kolonie en bare inwoners.

Was het gedurende zijn vierjarig bewind steeds zijn streven het welzijn dezer Kolonie te bevorderen; hij zal niet ophouden bare belangen, zooveel mogelijk, te behartigen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 11den Augustus 1859.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 11den Augustus 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 9.) PUBLICATIONE van den 11den Augustus 1859, houdende kennisgeving van de aanvaarding van het Bestuur der Kolonie Suriname, door den Gouverneur REINHART FRANS VAN LANSBERGE.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie Suriname, REINHART FRANS VAN LANSBERGE,

Allen, die deze zullen zien of booren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het den Koning behaagd heeft, bij Hoogstedszels besluit van den 23 April 1859, No. 60, hem te benoemen tot Gouverneur van Suriname, ter vervanging van Zijne Excellentie den Heer Generaal-Majoor CHARLES PIERRE SCHIMPF, aan wien bij dat besluit, op de meest eervolle wijze, op zijn verzoek, ontslag is verleend;

En alzoo hij op heden, in eene Vergadering van den Koloniale Raad, den bij het Regerings-reglement voorgeschreven eed afgelegd, en het bestuur over deze kolonie aanvaardt heeft;

Zoo wordt daarvan bij deze, aan elk en een iegelijk kennis gegeven, met inroeping van de medewerking van alle autoriteiten, ambtenaren en verdere ingezetenen, ter bevordering van het welzijn en den bloei dezer kolonie, waartoe hij steeds zijne beste pogingen zal aanwenden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 11den Augustus 1859.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 11den Augustus 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 10.) RESOLUTIE van den 15den September 1859, No. 11, waarbij afgekondigd wordt 's Konings besluit van den 27 Juli 1859 No. 49, houdende wijziging aan dat dd. 13 Juni 1856 No. 73, waarbij worden vastgesteld algemeene bepalingen betreffende het verleenen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren van de landmagt in de Nederlandsche West-Indische bezittingen en ter kust van Guinea.

De Gouverneur der kolonie Suriname.

Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, dd. 10 Augustus jl. La. B. No. 28 j 191, ter uitvoering ontvangens hebbende een afschrift van 's Konings besluit van 27 Juli te voren No. 49, houdende wijziging van dat van den 13 Juni 1856 No. 73, (Gouvernements-resolutie dd. 13 Augustus 1856 No. 993, Gouvernements-blad No. 7), waarbij worden vastgesteld algemeene bepalingen betreffende het verleenen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren van de landmagt in de Nederlandsche West-Indische bezittingen en ter kust van Guinea;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie, en als bijlage daarvan het eerst vermeld Koninklijk besluit, in het Gouvernements-blad zullen worden geïnsereerd.

Paramaribo, den 15den September 1859.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) BIJLAGE behoorende tot de Gouvernements-resolutie, dd. 15 September 1859 No. 11. 27 Juli 1859 No. 49.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 7den Januarij 1859 La. B. No. 7; Gelet op Ons besluit van den 13den Juni 1856 No. 73; Den Raad van State geboord (advies van den 28sten Januarij 1859 No. 3);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister dd. 23 Juli 1859, La. B. No. 3;

Hebben goedgevonden en verstaan;

Met wijziging in zoo verre van Ons opgemeld besluit, te bepalen:

1o. dat bij de berekening van verloftracemeten van ambtenaren en officieren der landmagt in *West-Indië*, tot grondslag zullen behooren te worden genomen bunne inkomsten, zoowel tractement, toelage, emolumenten, of onder welke andere benaming ook, zij bezoldiging van Rijkswaage genieten;

2o. Dat alle verloftracemeten, zonder onderscheid, zullen worden vastgesteld op twee derden van het inkomten, met dien verstande nogtans, dat bij de berekening van het verloftracement van ambtenaren en officieren, die eene bezoldiging van minder dan f 2400,— 's jaars genieten, de bij Ons besluit van 13 Juni 1856 No. 73 vastgestelde schaal tot maatstaf zal blijven strekken;

3o. Dat buiten werking wordt gesteld de laatste alinea van art. 4 van Ons meergeoomd besluit, luidende:

„Voor zoover de met verlof gaande ongeschuld is, ondergaan deze tractementen eene verdere vermindering van tien ten honderd”

en 4o. dat deze bepalingen niet toepasselijk zijn op verloven, welke vóór de dagteekening van Ons tegenwoordig besluit zijn verleend.

En is Onze Minister van Staat, Minister van Kolonien, belast met de uitvoering dezes, waarvan tot informatie afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's *Graevenhage*, den 27 Juli 1859. (get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien.

(get.) ROCHUSSEN.

Accordeert met deszelfs origineel.

De fd. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift.

De fd. Secretaris-Generaal,

get. J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 11.) RESOLUTIE van den 20sten September 1859 No. 9; houdende afkondiging van 's Konings besluit van den 20sten Augustus 1859 no. 60, waarbij is vastgesteld, dat alle civiele en militaire landsdienaren, zoowel Nederlanders als vreemdelingen, of hunne Weduwen en Weezen, aan wie ten laste der Koloniale geldmiddelen pensioen, gagement of onderstand is toegekend en die vergunning zullen hebben verkregen zich op vreemd grondgebied te vestigen, van korting te dier zake op hunne bedoelde inkomsten zullen zijn vrijgesteld.

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Koloniën, dd. 27 Augustus 1859, Lett. A, B en C Nos. 13 | 201, ter uitvoering ontvangen hebbende een afschrift van 's Konings besluit van den 20sten te voren No. 60, waarbij, met intrekking van de hiermede in strijd zijnde reglementaire bepalingen, is vastgesteld, dat, te rekenen van en met 1 October 1859, alle civiele en militaire landsdienaren, zoowel Nederlanders als vreemdelingen, of hunne weduwen en weezen, aan wie ten laste der koloniale geldmiddelen, pensioen, gagement of onderstand is toegekend, en die vergunning zullen hebben verkregen, zich op vreemd grondgebied te vestigen, van korting te dier zake, op hunne bedoelde inkomsten zullen zijn vrijgesteld; — terwijl deze bepaling wijders, te rekenen van het voormelde tijdstip af, ook van toepassing is verklaard op hen, aan wie vroeger vergunning is verleend, om de onderverpelijkte inkomsten, onder korting van een derde gedeelte, op vreemd grondgebied te verteren;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze Resolutie, en als bijlage daarvan, het vermeld Koninklijk besluit, in het Gouvernements-blad zullen worden geinsereerd.

Paramaribo, den 29sten September 1859.

VAN LANSEBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

20 Augustus 1859. No. 60.

Wij WILLEM III, hij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister van Koloniën, dd. 17 Augustus 1859, La. A. B. en C. No. 12, —

Gelet op:

a. art. 15 van het Koninklijk besluit dd. 10 April 1837 No. 72, goedgekeurde reglement op het verlenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in Nederlandch Indie;

b. art. 15 van het Koninklijk besluit van 7 October 1848 No. 72, vastgestelde reglement op het verlenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische koloniën en derzelver weduwen en na te laten onderloozte wettige kinderen;

en c. art. 23 van het Koninklijk besluit dd. 1 November 1848 No. 84, vastgestelde reglement op de koloniale militaire pensioenen en gagementen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Met intrekking van de bij de boven aangehaalde artikelen vervatte, hiermede in strijd zijnde bepalingen vast te stellen, dat, te rekenen van en met 1 October 1859, alle civiele en militaire landsdienaren, zoowel Nederlanders als vreemdelingen, of hunne weduwen en weezen, aan wie ten laste der koloniale geldmiddelen pensioen, gagement of onderstand is toegekend, en die in Nederland, van het Departement van koloniën en in de Nederlandsche Overzoeche bezittingen, van de betrokken koloniale besturen vergunning zullen hebben verkregen, zich op vreemd grondgebied te gaan vestigen, van korting te dier zake op hunne bedoelde inkomsten zullen zijn vrijgesteld.

Art. 2. Te bepalen, dat art. 1 van dit besluit, te rekenen van 1 October 1859, ook zal worden toegepast op hen, die vroeger vergunning hebben verkregen, om het pensioen, het gagement of den onderstand, aan krachtens de hierboven vermelde reglementen toegekend, onder korting van een derde gedeelte, op vreemd grondgebied te verteren, zullende deze alzoo van het genoemde tijdstip af aan terugtreeden in het volle genot van

de bedoelde inkomsten, hetzij zij al dan niet bij voortdurend op vreemd grondgebied gevestigd blijven.

Onze Minister van Staat, Minister van Koloniën, is belast met de nitvoering dezes.

Wiesbaden, den 20sten Augustus 1859.

(get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Koloniën,

(get.) ROCHUSSEN.

Accordeert met deszelfs origineel.

De fd. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De fd. Secretaris-Generaal,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 12.) PUBLICATIE van den 16den December 1859; houdende wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen in de Kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eenige der bepalingen van het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen wijziging en aanvulling vorderen;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, worden de artikelen 4, 63 en 83 der Eerste Afdeling en artikel 37 der Tweede Afdeling van het Reglement voor het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen, (Publ. dd. 8 Februarij 1836 Gouvernements-Blad No. 1), gewijzigd als volgt:

Art. 1. De kwitantien door den Curator en Weesmeester af te geven, zullen aan de belagebunden niet worden nitgereikt, dan na voornaf te zijn geregistreerd door den daartoe aangewezen ambtenaar bij de Administratie van finantien, die tot dat einde op de gewone betaaldagen in het gebouw van het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen zal tegenwoordig zijn.

De aanwijzing van dien ambtenaar of van zijnen plaatsvervanger geschiedt door den Administrateur van finantien, en wordt door middel van een der koloniale dagbladen bekend gemaakt.

Art. 2. De bedoelde ambtenaar zendt dagelijks aan den Administrateur van finantien eenen staat in van de door hem bewerkstelligde registratie, met opgave der in de kwitantien vermelde ontvangsten.

Art. 3. Het bedrag van den door den Curator en Weesmeester ten behoeve van den lande te stellen borgtogt, wordt bepaald op vijf duizend gulden.

Art. 4. Bij afwezigheid of verhindering van den President of van een der leden van den Pupillairen Raad, of van den Curator en Weesmeester, wordt in de tijdelijke waarneming hunner respectieve functien voorzien door den Gouverneur.

Art. 5. Bovenstaande bepalingen treden in werking met 1 Januarij 1860.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 16den December 1859.

VAN LANSEBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 19den December 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 13.) PUBLICATIE van den 17den December 1859, houdende regeling van eenige punten de dienst der Justitie betreffende.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodig is eenige punten te regelen de dienst der Justitie betreffende;

Gelet op §§ 1 en 2 van artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 14 Mei 1845 No. 43 (Gouvernements-Blad 1845 No. 11) en op de publicatie van 21 Junij 1847, Gouvernements-Blad No. 9;

Den Koloniale Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten de daartoe verleende magtiging des Konings te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. Bij het Collegie van kleine zaken kunnen twee plaatsvervangende assessoren door den Gouverneur worden benoemd. De plaatsvervangers moeten even als de assessoren den ouderdom van vijf en twintig jaren bereikt hebben.

Ingeval van ziekte of verhindering van den president of van een der assessoren, treedt een der plaatsvervangers als assessor op.

Art. 2. Artikel acht der publicatie van 21 Junij 1847, Gouvernements-Blad No. 9, wordt gecompliceerd met de volgende bepalingen:

Bij ziekte of verhindering van den griffier of van den commissaris ter griffie van het gerechtshof, worden zij vervangen en wel:

ter rolle, bij comparitiën of requesten aan het hof ingediend, en bij commissien, door een der klerken ter griffie, daartoe op de voordragt van den griffier, door het hof te benoemen en te beëdigden en den ouderdom van 23 jaren hebbende bereikt;

bij teregtzittingen of vergaderingen van het hof, en bij executiën van strafgewijsden, door een der leden, daartoe door den president te benoemen; zullende in zoodanig geval, des vereischt, artikel 12 dier publicatie van toepassing zijn, hetwelk even als artikel 6 derzelfde verordening, volkomen van kracht blijft.

Bij ziekte of verhindering van den griffier of van den commissaris ter griffie van het collegie van kleine zaken, worden zij, zoo bij commissien als bij teregtzittingen of vergaderingen van het collegie, vervangen door een der assessoren of plaatsvervangende assessoren, door den president te benoemen.

Ingeval een assessor tot waarneming van de functien van den griffier benoemd wordt, neemt een der plaatsvervangende assessoren in zijne plaats zitting.

Art. 3. Indien de beklagde en de getuigen, of een hunner, de Nederlandsche taal niet magtig is, benoemt de regter een tolk, die den vollen ouderdom van 23 jaren moet hebben bereikt, en doet hem, ten ware hij als beëdigde tolk door het bestuur mogt zijn toegelaten, den eed afleggen van getrouwelijk de gezegden te vertolken, welke tusschen degenen die verschillende talen spreken, mogten worden gewisseld.

De beklagde en het Openbaar Ministerie mogen de tolken wraken, mits redenen daarvan gevende, en het betrokken regtslenlegie of de commissaris, voor wien zij zijn versehene, doet daarover uitspraak.

De registers, de ambtenaar van het Openbaar Ministerie,

de griffier en de getuigen, mogen nimmer tot tolken worden benoemd.

Art. 4. Wanneer de beklagde doofstom is en niet schrijven kan, zal de regter ambtshalve tot zijn tolk benoemen den gene, die het meest geschikt is met hem om te gaan, en wiens in acht nemen hetgene bij het voorgaande artikel is vastgesteld.

Hetzelfde zal plaats hebben ten aanzien van een doofstommen getuige.

Indien de doofstomme mogt kunnen schrijven, zal de griffier in geschrifte stellen en daarna aan den doofstommen beklagde of getuige overgeven de vragen, welke hem gedaan worden, of de aanmerkingen welke hem worden voorgehouden, ten einde daarop schriftelijk te antwoorden; al hetwelk vervolgens door den griffier zal worden voorgelezen.

De bepalingen van dit artikel zijn toepasselijk op degenen die tijdelijk van het gebruik bunner zintuigen van gehoor of van spraak beroofd zijn.

Art. 5. Wanneer in den loop van een burgerlijk regtsgeeding, de bijstand van een tolk wordt vereischt, wordt dese, hetzij op verzoek van partijen, hetzij ambtshalve, door den regter benoemd.

Partijen mogen de tolken wraken, mits redenen daarvoor gevende, en het betrokken regtscollegie of de commissaris, voor wien zij zijn versehene, doet daaromtrent uitspraak.

Art. 6. Zoo dikwijls in strafzaken, waarin door het gerechtshof wordt regt gesproken op eene instraetie bij beschreven procedure, getuigen moeten worden gehoord, die woonachtig zijn in een der distrieten *Nickerie* of *Coronie*, kan de Procureur-Generaal de ontworpen vraag-artikelen overzenden aan den Landdrost van het distriet waar de getuigen woonachtig zijn, door wien zij zullen worden gedagvaard voor de Regtbank van Raden Hoofd-ingelanden, ten einde op die vraag-artikelen te worden gehoord.

Art. 7. De verklaringen der getuigen, die, voor zoo verre deze tot den vrien stand behooren, onder eede worden afgelegd, zullen nauwkeurig in geschrift gebragt, daarna aan de getuigen voorgelezen en eindelijk door hen onderteekend worden.

Het proces-verbaal van het verhoor wordt door de Raden Hoofd-ingelanden, den Landshrijver, (waar zoodanige ambtenaar bestaat), en den Landdrost onderteekend en daarna door laatstgenoemden ambtenaar aan den Procureur-Generaal toezonden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd

Paramaribo, den 17den December 1859.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21sten December 1859.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

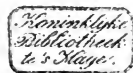
GOVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1860.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1861

(N°. 1.) NOTIFICATIE van den 10den Januarij 1860; houdende eene nieuwe begrenzing van twee der wijken van de stad Paramaribo en haren omtrek.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

In overweging hebbende genomen het raadzame van eene betere begrenzing van de binnenwijk *Sub. La. P.* en van de *Tweede Buit-wijk*.

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen :

Art. 1. No. 6 van art. 3 der publicatie van 24/29 April 1837, G. B. No. 3, wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepaling :

„Wijk *Sub. La. F.* ten Oosten, de rivier *Suriname*; ten Noorden de *Drembrandergracht*; ten Zuiden de *Dominé kreek*; ten Westen, de *Wanica straat*.”

Art. 2. Alinea 3 van art. 4 der aangehaalde publicatie wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepaling : „De *tweede Buitewijk* zal in zich sluiten alle bebouwde en onbebouwde erven ten *Westen der Wanica straat*, tot het „*Stads* district behoorende.”

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 10den Januarij 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 11den Januarij 1860.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

— o o o —

(N°. 2.) RESOLUTIE van den 26sten Januarij 1860 No. 2, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van extracten uit de Koninklijke besluiten van 27 Augustus 1859 No. 9 en 16 October 1859 No. 63, betreffende de koloniale militaire pensioenen en gagementen

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Overwegende, dat het nuttig voorkomt, door plaatsing in het Gouvernements-blad, ter algemeene kennis te brengen extracten uit de Koninklijke besluiten van 27 Augustus 1859 No. 9 en 16 October 1859 No. 63, betreffende de koloniale militaire pensioenen en gagementen;

Heeft goedgevonden en verstaan :

te bepalen, dat deze resolutie, en, als bijlagen daarvan, de vermeldde extracten, in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 26sten Januarij 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

27 Augustus 1859. No. 91.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Overwegende, dat de bestaande noodzakelijkheid tot aanmoediging der koloniale werving vordert, dat aan de met gagement van Onze Koloniale Landmagt afgevoerd wordende militairen, tot en met den graad van Sergeant, uitzigten wor-

den gegeven op eene mildere verzorging, en dat daartoe kan strekken eene billijke verhooging der gagementen, die in art. 1 van het bij Koninklijk besluit van 1 November 1848 No. 84 vastgestelde reglement op de koloniale militaire pensioenen en gagementen zijn bepaald : voor een sergeant en fourier op f 180 — voor een korporaal op f 144 en voor een soldaat op f 108 — 's jaars ;

Willende tevens het bedrag regelen der gagementen, tot te kennen aan de artillerie-werklieden en leerling-werklieden bij de compagnie artillerie werklieden in *Nederlandsch Indië* ;

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister van Kolonien van den 24 Augustus 1859, La. C No. 28 ; Hebben besloten en besluiten :

Art. 1. Het jaarlijksch bedrag der van en met 1° Januarij 1860 toe te kennen koloniale gagementen aan Sergeanten en Fouriers, aan korporaals en aan soldaten en aan militaire personen, wier betrekkingen aan de voormelde klassen van militair zijn gelijk gesteld, wordt, met wijziging in zoover van art. 1 van het reglement op de koloniale militaire pensioenen en gagementen, bij deze vastgesteld, respectievelijk op f 216, — f 180 en f 144 's jaars per hoofd.

Art. 2. Voor enz.

Onze Minister van Staat, Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan tot kennisneming een afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Oorlog. *Wissbaden*, den 27sten Augustus 1859.

(get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,

(get.) ROCHUSSEN.

Accordeert met deszelfs Origineel.

De fd. Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift

voor zooveel het geëxtraheerde aangaat;

De fd. Secretaris-Generaal,

(get.) J. LOUDON.

16 October 1859. No. 63.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

In aanmerking nemende, etc.

Hebben besloten en besluiten :

Art. 1. Het fonds der verhoogde pensioenen van de Officieren der landmagt in *Nederlandsch-Indië* wordt met 1° Januarij 1860 opgeheven.

Mitsdien worden met den genoemden dag ingetrokken en buiten werking gesteld alle omtrent dit fonds bestaande bepalingen.

Art. 2. De, etc.

Art. 3. De, etc.

Art. 4. Met wijziging in zoover van Art. 1 van het Reglement op de pensioenen en gagementen voor de Europeesche militairen, behorende tot de landmagt in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen en voor hunne Weduwen of Weezen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 1 November 1848 No. 84 (*Indisch Staatsblad* 1849, No. 8) wordt te rekenen van 1° Januarij 1860, het vol bedrag van het pensioen ten laste der koloniale geldmiddelen, voor de navolgende rangen, vastgesteld als volgt :

Luitenant Generaal f 8000.—

Generaal Majoor „ 5500.—

Kolonel „ 4000.—

Luitenant Kolonel „ 3000.—

Majoor „ 2600.—

Kapitein „ 1600.—

1^e. Luitenant „ 900.—

2^e. Luitenant „ 700.—

Van de voornoemde Opp^r- Hoofd- en verdere Officieren

worden geen bijdragen gevorderd, ter verkrijging van aanspraak op pensioen ten laste der koloniale geldmiddelen.

Art. 5. De, etc.

Onze Minister van Staat, Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes, waarvan, tot kennisneming, een afschrift zal worden gezonden aan onzen Minister van Oorlog. 's Gravenhage, den 16den October 1859.

(get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Koloniën,
(get.) ROCHUSSEN.

Accordeert met deszelfs origineel,
De *fd. Secretaris-Generaal* bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,
voor zooveel het geëstradeerde betreft,
De *fd. Secretaris-Generaal*,
(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidende afschriften,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

— 00000000 —

(N°. 3.) RESOLUTIE van den 9den Februarij 1860 No. 9;
betreffende het reëngementgeld der bij de
Landmagt in West-Indië dienende militairen.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Gelezen hebbende de missive van den Minister van Staat,
Minister van Koloniën, dd. 20 December j.l. La. C. No. 10/298,
waarbij, in substantie, wordt medegedeeld, dat de Koning,
op des Ministers voorstel, bij Kabinetserrescript van den 14
December j.l. No. 83, magtiging heeft verleend om het reë-
ngementgeld der bij de landmagt in West-Indië dienende
militairen te verdubbelen, en alzoo te brengen op honderd en
tweintig Gulden (f 120.) voor eene verbindtiss van zes jaren
en naar dezelfde evenredigheid voor een korter tijdvak;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het vorenstaande, door plaatsing van deze resolutie in het
Gouvernements-blad, ter kennis van het algemeen te brengen.
Paramaribo, den 9den Februarij 1860.

VAN LANSBERG.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

— 00000000 —

(N°. 4.) RESOLUTIE van den 14den Februarij 1860,
No. 10, bepalende de plaatsing in het Gouver-
nements-blad van het Koninklijk besluit
dd. 28 December 1859, No. 54, betreffende
de invoering eener nieuwe wetgeving in de
West-Indische Koloniën.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Ontvangen hebbende, bij missive van den Minister van
Staat, Minister van Koloniën, dd. 6 Januarij d. j. La. B.
No. 39/2, onder meerder, afschrift van het Koninklijk besluit
van 28 December 1859, No. 54, betreffende de invoering
eener nieuwe wetgeving in de West-Indische Koloniën.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het voormeld besluit en deze resolutie in
het Gouvernements-Blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 14den Februarij 1860.

VAN LANSBERG.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

28 December 1859, No. 54.

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Ne-
derlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van
Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister
van Koloniën, dd. 27 December 1859, La. B. No. 25;

In aanmerking nemende, dat de invoering eener nieuwe
wetgeving in de West-Indische Koloniën, zooveel mogelijk in
overeenstemming met die van het Moederland en met de
voorstellen der bij Ons besluit van 27 September 1852,
No. 46, ingestelde Staatscommissie, — in het belang der
koloniën, ten spoedigste gevorderd wordt;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Onze Gouverneurs van Suriname en Curaçao zullen,
op voordragt van — en in overleg met — Onzen hierna te
benoemen Commissaris, de nieuwe wetgeving in de West-
Indische koloniën voorloopig en onder voorbehoud van Onze
nadere goedkeuring, nadat de Raad van State zal zijn ge-
hoord, vaststellen en invoeren, met in achtneming der be-
palingen, in de Reglementen op het beleid der Regering dier
koloniën vervat.

Art. 2. Tot Onzen Commissaris, special belast met alles,
wat betrekking heeft tot de invoering eener nieuwe wetgeving
in de West-Indische Koloniën, wordt aangesteld de Heer Mr.
L. Metman, lid der Staats-Commissie, benoemd bij Ons
besluit van den 27sten September 1852, No. 46.

Art. 3. Aan Onzen Commissaris wordt als Secretaris toe-
geroepd de Heer Mr. H. M. van Andel, Advocaat bij den
Hoogen Raad der Nederlanden.

Art. 4. De benoeming, in de beide vorige artikelen be-
doeld, gaat in met 1 Januarij 1860, van welken dag af de
benoemden zich ter beschikking stellen van Onzen Minister
van Koloniën.

Art. 5. De Instructie van Onzen Commissaris wordt door
Ons, op voordragt van Onzen Minister van Koloniën vast-
gesteld.

Onze Minister van Staat, Minister van Koloniën, is belast
met de uitvoering dezes, waarvan, tot kennisneming, afschrift
zal worden gezonden aan Onzen Minister van Justitie en aan
den Raad van State.

's Gravenhage, den 28sten December 1859.

(get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Koloniën,
(get.) ROCHUSSEN.

Accordeert met deszelfs Origineel,
De *fd. Secretaris-Generaal* bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,
De *fd. Secretaris-Generaal*,
(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

— 00000000 —

(N°. 5.) PUBLICATIE van den 13den Maart 1860,
betreffende de Slavenregisters.

In Naam des Konings.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet
te weten:

In overweging hebbende genomen, dat er in de Slaven-
registers, ten gevolge van onjuiste of verzuimde aangiften,
vele onnauwkeurigheden voorkomen; en

Willende het tijdig herstel daarvan bevorderen;

Gelet op de Ministeriële missive van den 10den November
1859 La. B. No. 396/II;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,
te bepalen:

Art. 1. Ter zake van onnauwkeurigheden in — of ver-
zuimen van — aangiften van mutatiën onder de de slaven-
bevolking tot aan de afkondiging dezer gepleegd, en tot
herstel waarvan belangenhebbenden zich vóór den 1sten Julij
en dus uiterlijk den 30sten Juni 1860 tot den Gouverneur
zullen hebben gewend, zal tegen hen geene regtsvervolging
worden ingesteld.

Art. 2. Bij eventuele schadeloosstelling ter zake van de
afschaffing der slavernij, zal geen slaaf in aanmerking komen,
tenzij in de registers als zoodanig voorkomende. Geenerlei
reclame te dier zake bij het Bestuur zal aangenomen worden,
behoudens het recht van eigenaren, om de schaden welke zij,
ten gevolge van verzuim of nalatigheid van hunne gemagtig-
den of zaakgelastigten mogten lijden, op laatsgemelden te
verhalen.

Art. 3. Voor elk verzuim of elke nalatigheid, gepleegd
vóór de afkondiging dezer en tot herstel waarvan uiterlijk op
ultimo Juni 1860 geen aanzek zal zijn gedaan, of na de
afkondiging dezer te plegen, wordt de boete bij art. 4 der
Publicatie van 19/21 April 1826, G. B. No. 1 vastgesteld,
vermindert tot een bedrag van tien tot vijftig Gulden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 13den Maart 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 14den Maart 1860.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 6.) PUBLICATIONE van den 28sten Junij 1860, betreffende het toekennen van premien voor het dood en opvangen van tijgers
In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genouwen, dat het raadzaam is, weder premie voor het dood en opvangen van tijgers toe te kennen.

Gezien de Gouvernements-Resolutien van den 2den Maart 1843 No. 305 (Gouvernementsblad No. 1) en van den 27sten December 1852 No. 1635 (Gouvernementsblad No. 18);

Den Kolonialen Raad gehoord,

Gelet op de ministeriele missive dd. 14 Mei j. l. La. B. No. 20/110;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Kraachts de daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

- 1o. dat als premie voor het dood en opvangen van tijgers, voortaan wordt toegekend vier Gulden, voor ieder tijger; zullende echter geene premie worden uitbetaald voor tijgerkatten of andere dieren welke men beproeven mogt voor tijgers te doen doorgaan;
- 2o. dat deze premien worden uitbetaald door den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, tegen quitantie;
- 3o. dat degenen, welke deze premien reclamationen, ten blijke van hun regt daarop, gebonden zijn aan den Procureur Generaal af te geven de koppen der gedoodde tijgers of wel de afgestroopte huid van den kop, zoodanig geconserveerd, dat de teekeningen ontwijfelbaar zijn;
- 4o. dat de quitantie Sub. 2o. bedoeld, moet bevatten den naam van den reclamant, het getal gedoodde tijgers, de plaats waar zij zijn geschoten of opgevangen, alsmede het geldelijk bedrag der gereekende premien; zullende de Sub 3 aangewezene ambtenaar, ten blijke dat aan het daarbij bepaalde is voldaan geworden, deze quitantie viseren.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 23sten Junij 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29sten Junij 1860.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 7.) RESOLUTIE van den 10den September 1860. No. 4, Lepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk besluit van den 7den Julij 1860 No. 58, waarbij worden aangevuld en gewijzigd de artikelen 16 en 19 van het Reglement op het verleen van pensioen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Koloniën en aan derzelver Weduwen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848 No. 72, G. B. van dat jaar No. 13.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive, van den 27sten Julij 1860 La. B. No. 20/169, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 7den te voren No. 58, waarbij worden aangevuld en gewijzigd de artikelen 16 en 19 van Reglement op het verleen van pensioen aan burger-

lijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Koloniën en aan derzelver weduwen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848 No. 72 (G. B. No. 13);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het verneld besluit achter deze resolutie in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 10den September 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

7 Julij 1860. No. 58.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister van Koloniën, dd. 21 Maart 1860 La. B. No. 30, strekkende tot aanvulling en wijziging van de artikelen 16 en 19 van het Reglement op het verleen van pensioen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Koloniën, en aan derzelver weduwen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72.

Gelet op onze besluiten van 20 Mei 1850, No. 43 en 28 Maart 1852, No. 45.

Den Raad van State gehoord (advies van den 15den Mei 1860, No. 2);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister voornoemd, dd. 4 Julij 1860, La. B. No. 23.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Art. 16 van voormeld Reglement wordt gelezen als volgt:

„Ten einde de Koloniale kas te ontmoet te komen in de uitbetaling van de hierboven verzekerde pensioenen, wordt bij deze bepaald, dat ieder die in de West-Indische Koloniën een ambtsbetrekking bekleedt, welke hem op pensioen aanspraak kan geven, onderworpen is aan een korting van 8 pCt. op het inkomen aan zijne betrekking verbonden, hetzij tractement, emolument, gratificatie, toelag of onder welke benaming ook.

„Deze korting wordt verhoogd tot 10 pCt. voor alle gehuwde ambtenaren, of die minderjarige kinderen uit een wettig huwelijk bezitten, niet verkeerende in de gevallen omschreven in § 4 van Art. 22.

„Bij het aangaan van een wettig huwelijk wordt de korting van 8 pCt. met 2 pCt. aangevuld over den diensttijd door den betrokken ambtenaar sedert de invoering van het tegenwoordig reglement vervuld, en wel voor ambtenaren die uit Nederland naar West-Indië zijn overgeplaatst, met inbegrip van den diensttijd sedert opgemeld tijdstip in Nederland doorgebracht, doch dan slechts 2 jaren voor één rekennende.

„Deze aanvulling geschiedt naar rede van het inkomen door den ambtenaar sedert 10 Januarij 1849, oprogelijk genoten, met dien verstande evenwel, dat voor de uit Nederland overgeplaatste ambtenaren, over bunnen aldaar vervulde diensttijd (2 jaren voor één), tot grondslag wordt genomen, de bezoldiging verbonden aan de betrekking, welke hun bij de eerste indienststelling in West-Indië wordt opgedragen.

„In burgerlijke dienst overgegangene militairen zijn, bij het aangaan van een wettig huwelijk de aanvulling verscheidend ook over hunnen vroegeren militairen diensttijd na 10 Januarij 1849. Als grondslag voor de geldelijke berekening van dien diensttijd wordt genomen het aan hen, bij hunnen overgang in burgerlijke dienst toegekende tractement.

Art. 2. Art. 19 van het voormeld Reglement wordt gelezen, als volgt:

„Elk gehuwd ambtenaar of weduwnaar moet, ten einde aan zijne weduwe en kinderen aanspraak op pensioen te geven, tot op het oogenblik van zijn ontslag, de in artikel 16 bepaalde korting van 10 pCt. voldoen, en gepensionceerd wordende, tot op het oogenblik van zijn overlijden 2 pCt. korting, berekend over zijn laatst genoten activiteitstractement, ondergaan. Ten einde in geheerke blijvende, gaat de aanspraak zijner na te laten betrekkingen verloren. De ambtenaar wordt echter als diligent beschouwd, bialdijen hij bij zijn overlijden niet meer dan drie maanden achterstallig is; zullende in dat geval het achterstallige bij kortingen van tien ten honderd op het pensioen der weduwen of weezen worden aangezuiverd. Aan eenen gelijke korting van tien ten

„honderd is het pensioen der weduwen of wezen onderworpen, bijaldien de korting van 10 pCt. bij art. 16 bevolen niet gelijk staat aan het volle beloop van een jaar van het pensioen der weduwen of wezen; en zulks tot dat het ontbrekende zal zijn aangevuld.”

Art. 3. De vorenstaande bepalingen worden gerekend te zijn ingegaan met den 1sten Augustus 1859.

Onze Minister van Staat, Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State tot informatie.

Wissbaden, den 7den Julij 1860.

(get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,

(get.) ROCHUSSEN.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De fd. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De fd. Secretaris-Generaal,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

(N°. 8.) RESOLUTIE van den 4den December 1860 No. 4, bepalende de plaatsing in het Gouvernements Blad van de Koninklijke besluiten van den 16den Januarij 1845 (Staatsblad No. 3) en 29 Augustus 1860 (Staatsbladen No. 50 en 51), en van de daarin vervatte overeenkomsten tusschen Nederland en Frankrijk gesloten tot uitlevering van misdadigers.

De Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Staat, Minister van Kolonien dd. 14 October dj. La. II. No. 1,234, den laat tot afkondiging van de Koninklijke besluiten van den 16den Januarij 1845 (Staatsblad No. 3) en 29 Augustus 1860 No. 50 en 51, en van de daarin vervatte overeenkomsten tusschen Nederland en Frankrijk gesloten tot uitlevering van misdadigers;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Toe bepalen, dat de vermelde besluiten met de daarin vervatte overeenkomsten en vertalingen daarvan, achter deze Resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 4den December 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

(N°. 3.) BESLUIT van den 16den Januarij 1845, bepalende de plaatsing in het Staatsblad, van de met Frankrijk gesloten overeenkomst tot wederzijdsche uitlevering van beschuldigten en misdadigers.

Wij WILLEM II, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandse Zaken, van den 15den Januarij 1845 No. 24;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat de overeenkomst tot wederzijdsche uitlevering van beschuldigten en misdadigers, op den 7den November jl. te 's Hage, tusschen Nederland en Frankrijk gesloten, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

En zal dit Besluit mede in het Staatsblad worden gedrukt. 's Gravenhage, den 16den Januarij 1845.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

DE LA SARRAZ.

Uitgegeven den Vijf en twintigsten Januarij 1845.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

A. G. A. VAN RAFFARD.

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning der Franschen, het dienstig geoordeeld hebbende, om de wederzijdsche uitlevering van beschuldigten en van misdadigers, die uit een der beide Staten in den anderen gevlugt zijn, bij eene overeenkomst te regelen, hebben tot dat einde gemagtigd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer James Albert Hendrik de la Sarraz, ridder der Militaire Willemsorde 3de klasse, en der orde van den Nederlandschen Leeuw, ridder der orden van St Anne, 1ste klasse, en van St Stanislaus, 1ste klasse, van den Rooden Adelaar, 2de klasse, en officier der Koninklijke orde van de Legioen van Eer, luitenant-generaal, Hoogstdezelfs adjunct en Minister van Buitenlandse Zaken, en

Zijne Majesteit de Koning der Franschen, den baron de Boia, Boia le Comte, groot officier van het Legioen van Eer, grootkruis der Portugese orde van St. Jago, grootkruis der Spaansche orde van Isabella de Katholieke, en Commandeur der orde van Karel III van Spanje, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en volgmagtigd Minister artikelen zijn overeengekomen: dewelke omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen: te weten:

Art. 1. De Nederlandse en Franse regeringen verbinden zich bij de tegenwoordige overeenkomst, uit te leveren, met uitzondering hunner onderdanen of personen, die wegens eene misdadige handeling veroordeeld zijn: te weten:

1o. Moord, vergiftiging, vermoord, kindermoord, moedwillige doodslag, verkrachting; 2o. Brandstichting; 3o. Valschheid in authentieke of handelschefften, het gebruik van bankpapier en schuldbriefen daaronder begrepen, doch met uitzondering van valsche verklaringen, passepoorten en andere vervalschingen, die, volgens het Wetboek van strafrecht, met eenen misdadigen bedriegd worden;

4o. Het vervaardigen en omlooop brengen van valsche munt;

5o. Valsche getuigenis; 6o. Diefstal vergezeld van misdandigheden die daaraan het karakter van misdand geven;

7o. Verduistering of vreeuwing gepleegd door openbare ambtenaren, doch alleen in het geval dat deze met lijf of onterende straf gestraft wordt;

CONVENTION.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi des Français, ayant jugé utile de régler par une convention l'exécution de la tradition réciproque des accusés et des malfaiteurs, réfugiés dans les deux Etats dans l'autre, ont à cet effet muni de leur autorisation, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur James Albert Henri de la Sarraz, chevalier de l'ordre militaire de Guilleme 3ème classe, et de l'ordre du Lion Néerlandais, chevalier des ordres de St. Anne, 1ère classe, et de St. Stanislas, 1ère classe, de l'Aigle Rouge, officier de la Légion d'honneur, lieutenant général, son aide-de-camp et ministre des affaires étrangères, et

Sa Majesté le Roi des Français, le baron de Boia le Comte, grand-officier de la Légion d'honneur, grand-croix de l'ordre Portugais de St. Jago, grand-croix de l'ordre Espagnol de la Catholique et commandeur de l'ordre de Charles III d'Espagne, son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à la cour de la Haye; lesquels ont convenu des articles suivants:

Art. 1. Les Gouvernements Néerlandais et Français s'engagent par la présente convention, à se livrer réciproquement, à l'exception de leurs nationaux, les individus juridiquement accusés ou condamnés pour l'un des crimes ou délits énumérés, savoir:

1o. Assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre, viol; 2o. Incendie; 3o. Faux en écriture authentique ou de commerce et en écriture privée, y compris le contrefaçon des billets de banque et effets publics, mais non compris les faux certificats, faux passeports et autres faux qui ne sont pas énumérés; 4o. Fausse monnaie; 5o. Faux témoignage; 6o. Vol, lorsqu'il a été accompagné de circonstances qui lui impriment le caractère de crime;

7o. Construction commise par un dépositaire public, mais seulement dans le cas où elle est punie de peine afflictive et infamante; 8o. Falsification ou contrefaçon de monnaie; 9o. Falsification de titres ou de documents officiels, y compris les passeports, lorsqu'ils sont accompagnés de circonstances qui leur impriment le caractère de crime;

10o. Falsification de titres ou de documents officiels, y compris les passeports, lorsqu'ils sont accompagnés de circonstances qui leur impriment le caractère de crime;

80. Bedriegelijk bankbreuk.

2. De nittelevring zal geen plaats hebben, bijaldien de aanvraag daartoe moet gegrond zijn op dezelfde misdaad of hetzelfde wanbedrijf, ter zake waarvan de opgevraagde persoon vervolgd is geworden, of nog vervolgd wordt, in het land waarheen hij de wijk heeft genomen.

Indien de opgeëischte persoon vervolgd wordt of zich in hechtenis bevindt, wegens eene misdaad of een wanbedrijf gepleegd in het land waarheen hij is gevlogt is, zal zijne nittelevring verschoven worden tot het zijne straf ondergaan hebbe.

3. Er is nitdrankelijk bepaald, dat de vreemdeling, wiens nittelevring zal zijn toeestaan, in geen geval vervolgd of gestraft kan worden voor een staatkundig misdrijf dat vóór de nittelevring begon is, noch voor eenige daad met een dusdanig misdrijf in verband staande, noch voor eenige misdaden of wanbedrijven, welke niet in de tegenwoordige overeenkomst zijn opgenoemd.

4. De nittelevring zal langs de plaatsen kunnen hebben, indien er, sedert het plegen der ten laste geleide feiten, en sedert de vervolgingen of de veroordeeling, verrijping der rechtsvordering, of der straf verkregen is, volgens de wetten van het land, in hetwelk de beschuldigde of veroordeelde vreemdeling zich bevindt.

5. De nittelevring zal langs diplomatieken weg aangevraagd, en alleen toegestaan worden op verloon van een arrest van veroordeeling of verwijzing naar de openbare zitting van een hof, of van in staat van beschuldiging stelling in het oorspronkelijke of bij gesamenlijk afschrift, afgegeven door de bevoegde rechtbanken, in zoodanige vormen, als bij de wetgeving der regering, welke de aanvraag doet, worden voorgeschreven.

6. De wederzijdsche regeringen doen afstand, van het vorderen van teruggave der kosten van onderhoud, van vervoer en andere, welke uit de nittelevring van beschuldigten of veroordeelden zullen voortvloeien; bewilligende zij er wederkeerig in, om die kosten te hunnen laste te nemen.

7. Wanneer, bij vervolging in strafzaken, eene der regeringen het hooren van getuigen in den anderen staat woude noodig mogt oordeelen, zoo zal daartoe eene rogatoire commissie langs den diplomatieken weg ingezonden worden en aan dezelve zal gevolg worden gegeven met inachtneming der wetten van het land waar de getuigen niet ingetrokken zullen worden te verhooren. De beide regeringen zien wederzijds af van het

80. Banqueroute fraudulente.

2. L'extradition n'aura pas lieu lorsque la demande en sera motivée sur le même crime ou délit pour lequel l'individu réclamé aura été ou sera encore poursuivi dans le pays où il s'est réfugié.

Si l'individu réclamé est poursuivi, ou se trouve détenu pour un crime ou délit commis dans le pays où il s'est réfugié, son extradition sera différée jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine.

3. Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée, ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour un délit politique antérieur à l'extradition, ou pour aucun fait connexe à un semblable délit, ni pour aucun des crimes ou délits qui ne sont pas dénommés dans la présente convention.

4. L'extradition ne pourra avoir lieu, si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise, d'après les lois du pays dans le quel se trouve l'étranger prévenu ou condamné.

5. L'extradition sera demandée par la voie diplomatique, et ne sera accordée que sur la production d'un arrêt de condamnation ou de renvoi à l'audience publique d'un cour, ou de mise en accusation, délivré en original ou en expédition authentique par les tribunaux compétents, dans les formes prescrites par la législation du gouvernement qui fait la demande.

6. Les gouvernements respectifs renoncent à réclamer la restitution des frais d'entretien, de transport et autres qui résulteront de l'extradition d'accusés ou de condamnés, et ils consentent réciproquement, à prendre ces frais à leur charge.

7. Lorsque dans la poursuite d'affaires pénales, un des gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre État, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays où les témoins seront invités à comparaître. Les gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre à former aucune réclamation par suite

de van eenige vordering, ten gevolge der kosten welke daaruit zullen voortvloeien.

8. Wanneer de persoonlijke verhooring van eenen getuige noodig is of verlangd wordt, zal deze door zijne regering worden uitgenoodigd om te voldoen aan de oproeping, welke aan hem gerigt zal worden, en ingeval van bewijling van zijne zijde, zullen hem reis en verblijfskosten toegestaan worden, volgens de tarieven en verordeningen van het land waar het verhoor moet plaats hebben.

9. Wanneer in een strafzaak de mededeeling van stukken, welke zich in handen der autoriteiten van het andere land nogten bevinden, nuttig of noodig zal geoordeeld worden, zoo zal daartoe, op de bij artikel vijf aangegeve wijze, aanvraag gedaan worden, en zal daaraan gevolg worden gegeven, zoo er geene bijzondere redenen bestaan, welke ziele daartegen verzetten, en onder verpligting tot terugzending der stukken.

Het beginsel bij artikel zes vastgesteld, is insgelijks van toepassing op de kosten voortvloeiende uit het toezien en terugzenden der stukken.

10. De tegenwoordige overeenkomst zal eerst in werking komen twintig dagen na de afkondiging, in de Nederlanden in het *Staatsblad* en in Frankrijk in het *Bulletin des Lois*.

11. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven tot dat eene der beide regeringen zich in eenen tegenovergestelden zin zal verklaren; dezelve zal bekrachtigd en de bekrachtigingen zullen uitgewisseld worden binnen den tijd van drie weken, of eerder indien mogelijk.

Ten oorkonde waarvan, de wederzijdsche gevolmagtigden dezelve hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den Zevenden November achthonderd vier en veertig.

DE LA SARRAZ.

(L. S.)

Le br. DE ROIS LE COMTE.

(L. S.)

De Minister van Buitenlandse Zaken verklaart, dat de bovenstaande overeenkomst door Hoon Majesteiten den Koning der Nederlanden en den Koning der Fransen is bekrachtigd den een en twintigsten November achthonderd vier en veertig, mijsgaders dat de acten van bekrachtiging binnen 's Gravenhage zijn uitgewisseld.

DE LA SARRAZ.

de frais qui en résulteront.

8. Si la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire ou désirée, son gouvernement l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite, et en cas de consentement il lui sera accordé des frais de voyages et de séjour, d'après les tarifs et règlements qui sont en vigueur dans le pays on l'audition devra avoir lieu.

9. Lorsque dans une cause pénale la communication de pièces qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugée utile on nécessaire, la demande en sera faite de la manière indiquée à l'article cinq, et l'on y donnera suite, s'il n'existe pas de considérations spéciales qui s'y opposent, et sous l'obligation de renvoyer les pièces.

Le principe posé à l'article six est également applicable aux frais résultant de l'envoi et de la restitution des pièces.

10. La présente convention ne deviendra exécutoire que vingt jours après son insertion, aux Pays-Bas dans le *Journal Officiel*, et en France dans le *Bulletin des Lois*.

11. La présente convention continuera à être en vigueur jusqu'à déclaration contraire de la part de l'un des deux gouvernements; elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées dans le délai de trois semaines, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, le sept-Novembre mil huit cent quatre-vingt.

DE LA SARRAZ.

(L. S.)

Le br. DE ROIS LE COMTE.

(L. S.)

(N°. 50.) **BESLUIT** van den 29sten Augustus 1860, *hepalende de plaatsing in het Staatsblad van de additionele overeenkomst tusschen Nederland en Frankrijk op den 2den Augustus 1860 gesloten, ter aanvulling van het bestaand verdrag tot wederkerige uitlevering van misdadigers, van den 1den November 1844.*

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de additionele overeenkomst tusschen Nederland en Frankrijk, ter aanvulling van het bestaand verdrag tot wederkerige uitlevering van misdadigers, dd. 7 November 1844, op den 2den Augustus 1860, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, en welke additionele overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Keizer der Franschen, nuttig geoordeeld hebbende zich te verstaan ten aanzien eener additionele overeenkomst den 7den November 1844 te 's Gravenhage gesloten, voor de wederkerige uitlevering van misdadigers, hebben te dien einde van Hunne volmagt voorzien, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Mr. Jules Philippe Jacques Adrien Graaf van Zuylen van Nyevelt, Ridder der orde van de Nederlandische Leeuw, Grootkruis der orde van den Verlosser, Ridder der 1ste klasse van de orde van Medjidie, Kommandeur der orde van Leopold, Hoogstdezelfs Kamerheer en Minister van Buitenlandse Zaken;

en Zijne Majesteit de Keizer der Franschen, den Graaf de Sartiges, Grootofficier der Keizerlijke orde van het Legioen van Eer, enz., enz., enz., Hoogstdezelfs buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister bij het Hof der Nederlanden;

die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm bevonden zijn, te hebben medegedeeld, omrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Art. 5 der overeenkomst van 7 November 1844 wordt aldus gewijzigd:

De uitlevering zal worden aangevraagd langs den diplomatieken weg, en alleen worden toegestaan op vertoon van een authentiek afschrift van het vonnis of van het arrest van veroordeeling of van in staat van beschuldiging stelling, of van het bevel van gevangenneming, afgegeven in de vormen voorgeschreven door de wetgeving van het land, welks Regering de aanvraag doet.

Art. 2. De twee overeenkomende Regeringen zullen, ook vóór de overlegging van het bevel van gevangenneming, de dadelijke en voorloopige inhechtenstelling kunnen aanvragen, van den vreemdeling, wiens uitlevering wordt geeischt.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté l'Empereur des Français, ayant jugé utile de s'entendre au sujet d'une convention additionnelle à celle conclue à la Haye, le 7 Novembre 1844, pour l'extradition réciproque de malfaiteurs, ont mis à cet effet de Leurs pleins pouvoirs, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Jules Philippe Jacques Adrien Comte de Zuylen de Nyevelt, Chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, Grand-croix de l'ordre du Sauveur, Chevalier de 1re classe de l'ordre de Medjidie, Commandeur de l'ordre de Léopold, Son Chambellan et Ministre des Affaires Étrangères;

et Sa Majesté l'Empereur des Français, le Comte de Sartiges, Grand-officier de l'ordre Impérial de la Légion d'Honneur, etc., etc., etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. L'art. 5 de la convention du 7 Novembre 1844, est ainsi modifié:

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique, et ne sera accordée que sur la production d'une expédition authentique du jugement ou de l'arrêt de condamnation, ou de mise en accusation, ou du mandat d'arrêt, délivré dans les formes prescrites par la législation du pays dont le Gouvernement fait la demande.

Art. 2. Les deux Gouvernements contractants pourront, même dès avant la production du mandat d'arrêt, demander l'arrestation immédiate et provisoire de l'étranger dont l'exécution de la demande est réclamée.

Deze voorloopige inhechtenstelling welke overigens geheel facultatief is, zal geschieden in de vormen en volgens de regelen, voorgeschreven door de wetgeving van het land, waar zij plaats heeft.

De vreemdeling zal in vrijheid worden gesteld, indien hij binnen veertien dagen, te rekenen van dien zijner inhechtenstelling, geene mededeeling omtrent het bevel van gevangenneming.

Art. 3. Met betrekking tot de toepassing van art. 3 der overeenkomst van 7 November 1844 is verstaan, dat niet als een staatkundig misdrijf, noch als een daad met zoodanig misdrijf in verband staande, zal worden aangemerkt, de aanval tegen den persoon van eenen vreemden Souverein of van de leden zijner familie, wanneer die aanslag bestaat in moord, vergiftiging of moedwilligen doodslag.

Art. 4. De tegenwoordige additionele overeenkomst zal in de beide Staten worden afgekondigd terstond na de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie weken, of zoo mogelijk vroeger. Zij zal in werking treden tien dagen na dien haer afkondiging.

Zij zal dezelfde duur hebben als de overeenkomst van 7 November 1844, waarbij zij behoort, en de beide overeenkomsten zullen geacht worden door de opzegging der eene, gezamenlijk opgezegd te zijn.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden haar hebben ondertekend en van het zegel hunner wapenen voorzien.

Gedaan te 's Gravenhage, den tweeden Augustus achttien honderd zestig.

(get. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT, (L. S.)
SARTIGES. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der zaken van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 18den en door Z. M. den Keizer der Franschen den 12den Augustus 1860 geteekend, op den 23sten dierzelfde maand heeft plaats gehad.

Op do voordragt van Onzen Minister van Buitenlandse Zaken, van den 27sten Augustus 1860, No. 30;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling derzelve in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 29sten Augustus 1860.

Cette arrestation provisoire si dans les quinze jours à partir de celui de son arrestation, il ne reçoit notification du mandat d'arrêt.

L'étranger sera mis en liberté, si dans les quinze jours à partir de celui de son arrestation, il ne reçoit notification du mandat d'arrêt.

Art. 3. Quant à l'application de l'art. 3 de la convention du 7 Novembre 1844, il est bien entendu que ne sera pas réputé délit politique ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne d'un Souverain étranger, ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit d'assassinat, soit d'empoisonnement, soit de meurtre.

Art 4. La présente convention additionnelle sera publiée dans les deux Etats aussitôt après l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois semaines, ou plus tôt si faire se peut. Elle sera mise en vigueur dix jours après celui de la publication.

Elle aura la même durée que la convention du 7 Novembre 1844, à la quelle elle se rapporte, et les deux conventions seront censées dénoncées simultanément par le fait de la dénonciation de l'une d'elles.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, le deux Août mil huit cent soixante.

(signé) DE ZUYLEN DE NYEVELT. (L. S.)
SARTIGES. (L. S.)

(get.) WILLM.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

Uitgegeven den twaalfden September 1860.
De Directeur van het Kabinet des Konings.
DE KOCK.

(N°. 51.) **BESLUIT** van den 29sten Augustus 1860, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Frankrijk gesloten, tot regeling der uitlevering van misdadigers in de Nederland- sche en Fransche West-Indische kolonien.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezied de overeenkomst inassen Nederland en Frankrijk tot regeling der uitlevering van misdadigers in de Nederlandse en Fransche West-Indische kolonien, op den 3den Augustus 1860 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Graevenhage gesloten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Keizer der Franschen, ontijdig goedgekeurd hebbende ziedie verstaan omtrent eene overeenkomst, regeldende de wederkerige uitlevering van misdadigers tusschen de Nederlandsche en Fransche West-Indische kolonien, hebben te dien einde van Hanne volmagt voorzien, te weten:

Z. M. de Koning der Nederlanden, den heer mr. Jules Philippe Jacques Adrien graaf van Zuylen van Nyevelt, ridder der orde van de Nederland- schen Leeuw, grootkruis der orde van de Verlosser, ridder der 1ste klasse van de orde van Medjidieh, commandeur der orde van Leopold, Hoogdeszelfs kamerheer en Minister van Buitenlandsche Zaken;

en Z. M. de Keizer der Franschen, den graaf de Sartiges, groot-officier der Keizerlijke orde van het Legioen van Eer, enz., enz., Hoogdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij het Hof der Nederlanden;

die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevon- den, te hebben medegedeeld, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. De Regeringen der Nederlanden en van Frankrijk verbinden ziedie door de tegen- woordige overeenkomst, weder- keerig aan elkander uit te le- veren, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij de overeenkomst van 7 November 1844 en bij de additionele overeenkomst van 2 Augustus 1860, en behoudens de bepa- lingen in de volgende artikelen verrat, de misdadigers, die de- wijk genomen hebben uit de Fransche bezittingen in West- Indie naar de Nederlandsche bezittingen in die streken, en van de Nederlandsche bezittingen in West-Indie naar de Fransche bezittingen in die streken.

Art. 2. De uitlevering zal plaats hebben op de aanvraag, dien naar la demande que le welke de Gouverneur van de Gouverneur de l'une des colo- nien der weder- zijdse kolonien,

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté l'Empereur des Français, ayant jugé utile de s'entendre au sujet d'une convention, réglant l'extradition réciproque de malfaiteurs entre les colonies Néerlandaises et Françaises des Indes Occidentales, ont muni à cet effet de Leurs pleins pouvoirs, savoir:

S. M. le Roi des Pays-Bas, le sieur Jules Philippe Jacques Adrien comte de Zuylen de Nyevelt, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, grand-croix de l'ordre du Sauveur, chevalier de la 1re classe de l'ordre de Medjidieh, commandeur de l'ordre de Léopold, Son chambellan et Ministre des affaires Étrangères;

et S. M. l'Empereur des Français, le comte de Sartiges; grand-officier de l'ordre Impé- rial de la Légion d'Honneur, etc., etc., etc. Son Envoyé extraordinaire et Ministre plé- nipotentiaire près la Cour des Pays-Bas;

lesquels, après s'être com- muniqué Leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles sui- vants:

Art. 1. Les Gouvernements des Pays-Bas et de France s'engagent par la présente con- vention à se livrer réciproque- ment dans les cas et aux con- ditions fixées par la convention du 7 Novembre 1844 et la convention additionnelle du 2 Août 1860, et sauf les stipu- lations contenues dans les ar- ticles suivants, les malfaiteurs réfugiés des possessions Fran- çaises aux Indes-Occidentales dans les possessions Néerlandaises de ces parages, et des possessions Néerlandaises aux Indes Occidentales dans les pos- sessions Françaises de ces pa- rages.

Art. 2. L'extradition anra lieu sur la demande que le Gouverneur de l'une des colo- nies respectives adressera di-

rectement au Gouverneur de l'autre, lequel aura le droit soit de l'accorder immédiate- ment soit d'en référer à son Gouvernement.

Le principe de la communica- tion directe entre les Gouver- nements des colonies respectives, au lieu de l'emploi de la voie diplomatique, sera également applicable aux cas prévus par les art. 7 et 9 de la convention du 7 Novembre 1844, et les art. 1 et 2 de la con- vention additionnelle du 2 Août 1860.

Art. 3. Met afwijking van art. 1 der additionele overeen- komst van 2 Augustus 1860, zal ieder persoon, die in de koloniale strafinrichtingen eene straf ondergaat, opgelegd ter- zake van een der misdaden bij de gezegde overeenkomsten voor- zien, worden uitgeleverd op ver- toeven van een uittreksel uit de registers, vermeldende de misdaden, die tot de veroor- deeling hebben aanleiding ge- geven en de rechterlijke magt door welke zij is uitgesproken, onafhankelijk van het signale- ment van den persoon.

Dit uittreksel zal namens den Gouverneur gewaarmerkt wor- den door het hoofd van de strafinrichting van waar de ont- vlugting zal hebben plaats ge- had, en voorzien worden van het officieel zegel der inrig- ting.

Art. 4. Wanneer, krachtens art. 2 der additionele overeen- komst van 2 Augustus 1860, de voorloopige aanhouding zal zijn toegestaan door den Gou- verneur der kolonie, aan wel- ken de aanvraag daartoe zal zijn gericht, zal het bevel van gevangenneming of het uittreksel uit de registers bij het voor- gaande artikel vermeld, binnen den termijn van vier weken aan den aangehouden vreemdeling moeten worden medegedeeld.

Art. 5. De tegenwoordige overeenkomst zal in de beide Staten, zoo mede in de we- derzijdsche kolonien worden af- gekondigd, terstond na de uit- wisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie weken, of zoo mogelijk vroeger. Zij zal in werking treden tien da- gen na dien der afkondiging in de kolonien.

De tegenwoordige overeen- komst zal van kracht blijven tot dat het tegendeel door een der Gouvernemten zal zijn verklaard. Zij zal niettemin geacht worden opgezegd te zijn door de opzegging der overeen- komst van 7 November 1844 of van de additionele over- eenkomst van 2 Augustus 1860.

Ten blijke waarvan de weder- zijdsche gevolmagtigden, haar

rectement au Gouverneur de l'autre, lequel aura le droit soit de l'accorder immédiate- ment soit d'en référer à son Gouvernement.

Art. 3. Par dérogation à l'art. 1 de la convention addition- nelle du 2 Août 1860, tout individu subissant dans les établissements pénitentiaires coloniaux une peine encourue pour un des crimes prévus dans les dites conventions, sera extradé sur la production de l'extrait matriculaire relatant les crimes qui ont motivé la condamnation, la juridiction par laquelle elle a été prononcée, indépendam- ment du signalement de l'in- dividu.

Cet extrait sera certifié, au nom du Gouverneur par le chef de l'établissement d'où l'éva- sion aura eu lieu, et revêtu du timbre officiel de l'établis- sement.

Art. 4. Lorsqu'en vertu de l'art. 2 de la convention addition- nelle du 2 Août 1860, l'arrestation provisoire aura été accordée par le Gouverneur de la colonie, auquel la demande en aura été adressée, le mandat d'arrêt ou l'extrait matriculaire, mentionné à l'article précédent, devra être transmis à l'étranger déteu, dans le délai de quatre semaines.

Art. 5. La présente convention sera publiée dans les deux États, ainsi que dans les colo- nies respectives, aussitôt après l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois semaines ou plutôt si faire se- peut. Elle sera mise en vigueur dix jours après celui de la pu- blication dans les colonies.

La présente convention con- tinuera à être en vigueur jusqu'à déclaration contraire de la part de l'un des Gouvernements. Néanmoins elle sera censée dé- noncée par le seul fait de la dénonciation de la convention du 7 Novembre 1844 ou de la convention additionnelle du 2 Août 1860.

En foi de quoi les plénipo- tentiaires respectifs l'ont signé

hebben onderteekend en van het 't y ont apposé le cachet de la
zegel hunner wapenen voorzien. leurs armes.

Gedaan te 's Gravenhage, Fait à la Haye, le trois
den derden Augustus achtien Aout mil huit cent soixante
honderd zestig.

(get.) VAN ZUYLEN VAN NYEVELT. (Signé) DE ZUYLENDE NYEVELT.

(L. S.)

(L. S.)

(get.) SARTIGES.

" SARTIGES.

(L. S.)

(L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op
bovenstaande overeenkomst, door Ons den 18den, en door
Zijne Majesteit den Keizer der Frauschen den 12den Augustus
1860 geteekend, op den 23sten derzelfde maand heeft
plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsehe
Zaken, van den 27sten Augustus 1860, no. 30.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit be-
sluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling der-
zeive in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 29sten Augustus 1860.

(get.) WILLEM.

De Minister van Buitenlandsehe Zaken.

VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

Uitgegeven den twaalfden September 1860.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

—♦♦♦♦♦—

(N°. 9.) RESOLUTIE van den 7den December 1860
No. 4, bepalende de plaatsing in het Gouver-
nements blad van het Koninklijk besluit
van den 18den September 1860 No. 98,
houdende bepalingen omtrent het toekennen
van eene gouden Medaille en daaraan ver-
bonden gratificatie aan militairen, beneden
den rang van Officier, tot de Landmagt in de
Nederlandsche Overzeesche bezittingen be-
hoorende.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive van den 18den
October dj. La. C No. 16—237, een afschrift van het Kon-
inklijk besluit van den 18den September 1860 No. 98,
houdende bepalingen omtrent het toekennen van eene gouden
Medaille en daaraan verbonden gratificatie, aan militairen
beneden den rang van Officier tot de landmagt in de Neder-
landsche Overzeesche bezittingen behorende.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie, en, als bijlage daarvan,
het vermeld Koninklijk besluit, in het Gouvernements blad
zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 7den December 1860.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

—♦♦♦♦♦—

(N°. 9.) BIJLAGE behorende tot de Gouvernements
resolutie dd. 7 December 1860 No. 4. 18
September 1860 No. 98.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Ne-
derlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxem-
burg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister
van Kolonien, dd. 16 September 1860 La. C No. 24;

Hezien Ons besluit van den 11den Februarij 1859 No. 40,
houdende nieuwe bepalingen omtrent het toekennen van on-
derscheidingsteekenen en geldelijke belooningen aan militairen
beneden den rang van Officier, tot Ons leger hier te lande
behoorende;

Gelet op ons daarmede in verband staande besluit van 2
September 1859 No. 56. (1)

Hebben goedgevonden en verstaan:

De bepalingen van art. 4 van Ons eerstgemeld besluit (2)
bij dezen, van toepassing te verklaren op de landmagt in de
Nederlandsche overzeesche bezittingen, met dien verstande,
dat de bij het voorschreven artikel ingestelde Gouden Medaille
en de daaraan verbonden gratificatie van f 50 (vijftig gulden)
zullen geschonken worden:

a. aan den Enropesehen militair na een tijdvak van 25 jaren
onafgebroken trouwe en eerlijke dienst in de voormelde be-
zittingen (kunnende de dienst in Europa ook hierbij in reke-
ning worden gebracht, daarbij een jaar in Europa, hetzij al
dan niet te velde doorgebracht, voor een half jaar dienst in
Oost- of West-Indië tellende);

b. aan den Afrikaanschen en Inlandsechen militair, onver-
schillig van welken landaard, na eene zoodanige dienst van
30 jaren.

Zullende overigens de in Oost- en West-Indië bestaande
bepalingen nopens het toerekenen al dan niet in bijzondere
gevallen van diensttijd ter bekoming der bronzen en zilveren
medailles, en omtrent het verbeuren dier onderscheiding-
steekenen evenzeer gelden voor de gouden medaille.

Onze Minister van Staat, Minister van Kolonien, is be-
last met de uitvoering dezes, waarvan een afschrift zal wor-
den gezonden aan Onzen Minister van Oorlog tot informatie.

's Gravenhage, den 18den September 1860.

(get.) WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,

(get.) ROCHUSSEN.

Acceordeert met deszelfs Origineel,

De fd. Secretaris-Generaal,

bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De fd. Secretaris-Generaal,

(get.) J. LOUDON.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

—♦♦♦♦♦—

(1) Het besluit van 2 September 1859 No. 56 luidt:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Neder-
landen, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxem-
burg, enz., enz., enz.,

Op de voordragt van Onzen Minister van Oorlog van den
31sten Augustus II. No. 4 A.

Gelet op Ons besluit van den 11den Februarij dezes jaars
No. 40, tot uitbreiding van de onderscheidingsteekenen voor
langdurige, eerlijke en trouwe dienst van onderofficieren en
verdere manschappen van Ons leger.

Hebben goedgevonden en verstaan, te verklaren, dat de
bepalingen van art. 4, van Ons voormeld besluit, toepasselijk
zijn op zoodanige hospitalen geëmploijeerden, die uit de mili-
taire dienst, in de dienst der hospitalen zijn overgegaan.

Onze Minister van Oorlog, is belast met de uitvoering van
dit besluit, hetwelk in afschrift zal worden medegedeeld, aan
Onzen Minister van Marine en van Kolonien, alsmede aan de
Algemeene Rekenkamer tot informatie.

Wiesbaden, den 2den September 1859.

(get.) WILLEM.

De Minister van Oorlog,

(get.) DE CASENBROOT.

(2) Art. 4 van het Koninklijk besluit van den 11den Fe-
bruarij 1859 No. 40 luidt: Tot eene bijzondere onderschei-
ding en belooning voor zoodanige militairen, beneden den
rang van officier, onverschillig in welke dienstbetrekking ge-
plaatst, die gedurende een tijdvak van zes en dertig jaren,
onafgebroken, trouw en eerlijk hebbende gediend, wordt boven-
dien, door Ons, bij deze, eene gouden medaille ingesteld.

Die medaille, ter halver groote van de bestaande medailles
voor trouwe militaire dienst, zal op dezelfde wijze als dezen
worden gestempeld en gedragen.

Aan de toekening der gouden medaille, wordt eene gra-
tificatie van vijftig gulden verbonden.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN EN RESOLUTIËN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het jaar 1860.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	NUMMER VAN HET GOUVERNE- MENTSBL.
	B.	
Burgerlijke ambtenaren.	Aanvulling van het Reglement op het verleenen der Pensioenen West-Indië.	7
	G.	
Gagementen (Pensioenen en). Gouden medaille.	Koninklijke Besluiten 27 Aug. en 16 October 1859. Toekenning aan militairen beneden den rang van officier in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen.	2 8
	O.	
Overeenkomst.	Uitlevering van misdadigers tusschen Nederland en Frankrijk.	8
	P.	
Paramaribo.	Nieuwe begrenzing van twee wijken. Aanvulling van het Reglement voor Burgerlijke ambtenaren in West-Indië.	1 7
Pensioenen.	Kon. Besluiten van 27 Aug. en 16 Oct. 1859.	2
Pensioenen en gagementen.	Slavenregisters.	5
Publicatie.		
	R.	
Reëngementsgeld.	Militaire Landmagt in West-Indië.	3
	S.	
Slavenregisters.	Publicatie deswege.	5
	T.	
Tijgers.	Dooden of opvangen daarvan.	6
	U.	
Uitlevering van misdadigers.	Overeenkomst tusschen Nederland en Frankrijk.	8
	W.	
West-Indië.	Reëngementsgeld der militaire Landmagt in West-Indië.	3
West-Indië	Invoering eener nieuwe Wetgeving in de Koloniën.	4

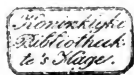
GOUVERNEMENTSBLADEN

VAN DE

K O L O N I E

S U R I N A M E.

1 8 6 1.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1 8 6 2.

(N°. 1). PUBLICATIE van den 12den Maart 1861;
betreffende een Tarief van Werktaken en
Loonen voor vrije arbeiders.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet
te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de ondervinding de
noodzakelijkheid aangetoond heeft tot vaststelling en afkondig-
ging van een Tarief van Werktaken en Loonen voor vrije
arbeiders, ter naleving door planters en werklieden;
of wel, om hun, voor zoover zij daarvan bij vrijwillige
overeenkomsten mogten willen afwijken, tot leidraad te
dienen;

Den Koloniale Raad gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan:
Kraehtens de daartoe verleende magtiging des Konings:
Eerstelijk. Bij deze vast te stellen en af te kondigen het
navolgende:

TARIEF VAN WERKTAKEN EN LOONEN VOOR VRIJE ARBEIDERS.

Artikel 1.

Op alle plantages en gronden.

- a. Onderboschen in steandbosch, of onde
cappewerie
10 ketting lengte,
11 voet breedte 60 Cent.
- b. Vellen van jonge cappewerie.
5 ketting lengte,
11 voet breedte, naar gelang van het land
en de rugte 70 à 100 "
- c. Vellen van cappewerie, zwaarthout of zoo-
genaamd maagdbosch.
Per akker, 12 hoofden 100 "
- d. Lakken, of het afkappen van de takken
van den stam.
5 ketting lengte,
11 voet breedte 50 à 80 "
- e. Opruimen, of op hoopen leggen van het
gevelde, met uitzondering van den stam.
Wanneer gebrand wordt,
5 ketting lengte,
11 voet breedte 80 "
Wanneer niet gebrand wordt.
3½ ketting lengte,
11 voet breedte 80 à 100 "
- f. Delven van kleine trenzen in nieuw land;
eerste schep, ter diepte van niet minder
dan 6 duim, met de nitrooijing van ligte
en de wegbakking, voor zooveel noodig,
van zware boomstompen,
2½ ketting lengte,
2½ voet breedte 100 "
tweede schep, ter diepte van 9 duim,
3½ ketting lengte,
2½ voet breedte 100 "
derde schep, ter diepte van 9 duim,
5 ketting lengte,
2½ voet breedte 100 "
- g. Delven van nieuwe ponten trenzen,
500 voet lengte,
1 voet breedte,
9 duim diepte 80 "
doch voor de eerste schep minder, voor
zoo ver de droogte, of de aard van het
land dit vereischt.
De grond te werpen over de bovenste
bank, of op behoorlijken afstand, naar
gelang van de diepte.
Tot nitrooijing van boomstompen,
wordt afzonderlijk werkvoel gebezigd.

- A. Achternitwerken van den grond, den 5den
of uiterlijk den 4den dag na het uitwerpen —
tot minstens 10 voet afstands van de plaats
waar de grond ligt.
1 man de hoeveelheid grond welke door
2 nitgeworpen is 80 Cent.
Dit werk na den 4den dag geschiedende,
compagniewerk.
- i. Ophalen, of opdelfen, van trekkers in
vasten grond.
800 voet lengte,
1 voet breedte,
9 duim diepte 100 "
- k. Ophalen of opdelfen, van kleine trenzen
in vasten grond.
5 ketting lengte,
2½ voet breedte 100 "
- l. Ophalen, of opdelfen, van pontentrenzen.
800 voet lengte,
1 voet breedte,
9 duim diepte 100 "
- m. Uitmodderen van de trenzen met de mod-
derschap, of met het werktuig pokro ge-
naamd, de modder uit te werpen over de
bovenste bank, of op behoorlijken afstand,
naar gelang van de diepte.
1000 voet 100 "
- n. Omspitten van den grond, ter diepte van
9 duim, naar gelang van de droogte,
of den aard van het land,
1800 à 1600 □ voet 100 "
- o. Omslaan van den grond met het bouw-
wiel, ter diepte van 7 duim, naar gelang van de
droogte, of den aard van het land,
2400 à 2100 □ voet 100 "
- p. Slegten van omgeslagen of omgespitten grond,
naar gelang van den aard des gronds,
4800 à 3600 □ voet 100 "
- q. Afmaaijen, zogenaamd waaijen van sava-
nen, naar gelang van het wied,
7200 à 5400 □ voet 60 "
- r. Afmaaijen van zij- of greeslijnen en behoor-
lijk opruimen van het wied, met het schoon-
maken van de loostrens,
2 ketting lengte,
½ ketting breedte 60 "
zonder het schoonmaken van de loostrens,
3 ketting lengte,
½ ketting breedte 60 "
- s. Dienst op vaartuigen, het laden en lossen
daaronder begrepen, per dag:
Voor mannen 80 "
jongens 60 "
Na zons ondergang, per uur werks:
Voor mannen 10 "
jongens 8 "

De persoon die belast wordt met het bewaken
van het vaartuig bij nacht, heeft regt op het loon
voor het uur werks bepaald.

Op de Suikerplantages.

- f. Delven van rietgaten in Cappewerie land;
de bedden berekend 20 voet breed, de
gaten 2½ voet breed en 9 duim diep, naar
gelang van weersgesteldheid en grond,
10 à 12 gaten 100 "
Wanneer de bedden, of de gaten, breeder
of smaller zijn, wordt de task geregeld
in verhouding tot 500 à 600 □ voet à
9 duim.
- u. Delven van rietgaten bij herplanting, naar
gelang als voren,

	12 à 15 gaten	100 Cent.
	of 600 à 750 $\square$ voet à 9 duim.	
e.	Delven van rietgaten, in ongeslagen of omgespit land met het houwvel, ter diepte van 6 à 7 duim;	
	20 à 25 gaten	100 "
	of 1000 à 1250 $\square$ voet à 9 duim;	
	in niet ongeslagen, of niet omgespit land,	
	16 à 20 gaten	100 "
	of 800 à 1000 $\square$ voet à 9 duim;	
	een ea ander, naar gelang als voren.	
w.	Planten en dekken van riettoppen.	
	2 roo of rei:	
	600 voet per hoofd;	
	zonder dat de toppen op de dammen tus-	
	sehen de gaten aangebragt zijn, naar ge-	
	lang van weersgesteldheid	60 à 80 "
	de toppen op de dammen tusschen de	
	gaten aangebragt zijnde, naar gelang als	
	voren.	40 à 60 "
	tot het losmaken van den bodem der riet-	
	gaten, afzonderlijk werkvolk te bezigen.	
x.	Supplere van rietgaten, naar gelang van	
	de meerdere of mindere hoeveelheid sup-	
	pleisels vereischt, ...	100 "
	Compagniewerk	
ij.	Wieden van jong riet, naar gelang van	
	omstandigheden, ...	
	6 $\frac{1}{2}$ à 5 ketting lengte, 11 voet breedte	60 "
z.	Wieden en grond aangeven, ...	
	5 ketting lengte, 11 voet breedte . .	60 "
aa.	Trassen van riet.	
	10 ketting lengte, 11 voet breedte . .	60 "
bb.	Wieden en trassen van riet.	
	6 $\frac{1}{2}$ ketting lengte, 11 voet breedte . .	60 "
cc.	Kappen en uitdragen van riet;	
	de stokken van 4 voet lengte;	
	wanneer de ponteltrezen op omstreks 5	
	à 6 ketting afstand van elkander zijn,	
	de vaam van 4 voet hoogte en 16 voet	
	lengte	80 "
	wanneer de ponteltrezen op grooteren af-	
	stand van elkander zijn, tot omstreks 10	
	kettingen;	
	de vaam van 4 voet hoogte en 12 voet	
	lengte	80 "
dd.	Transporteren van riet, zoo noodig met	
	laden en lossen, bemanning der ponten en	
	getal vrachten, naar gelang van afstand en	
	water	
	Voor maanen	100 "
	" jongens naar gelang van hunne	
	grootte	32 à 50 "
ee.	Tras in roo halen en het afsnijden van	
	rietstoeien, naar gelang er al dan niet ge-	
	brand is, ...	
	10 ketting lengte, 11 voet breedte;	
	5 ketting lengte, 11 voet breedte . .	60 "
ff.	Arbeid bij de malingen.	
	Snickerokers en vuurstokers,	
	van 6 uur des morgens, tot 6 uur des	
	avonds, per uur	8 "
	(gedurende dien tijd hun maal gebruikende.)	
	Vóór 6 uur des morgens en na 6 uur des	
	avonds per uur	10 "
	moetende de snickerokers en vuurstokers	
	elkander bij bearten afwisselen.	
	Voor alle verderen arbeid bij de malingen,	
	van 6 uur des morgens, tot 6 uur des avonds,	
	(met 1 $\frac{1}{2}$ uur rust tusschentijds)	
	per uur werks:	
	voor maanen	8 "
	" vrouwen	6 "
	" kinderen, naar gelang van hunne	
	krachten.	2 à 4 "
	Vóór 6 uur des morgens en na 6 uur des	
	avonds, ...	
	voor maanen	10 "
	" vrouwen	8 "
gg.	Arbeid in of tot de stijlerij.	
	van 6 uur des morgens tot 6 uur des avonds,	

	(met 1 $\frac{1}{2}$ uur rust tusschentijds)	
	per uur werks:	
	voor maanen	6 Cent.
	" vrouwen	4 $\frac{1}{2}$ "
	" kinderen naar gelang van hunne	
	krachten	1 $\frac{1}{2}$ à 3 "
hh.	Kappen van brandhout en stapelen in vamen	
	laags de vaart tot op een afstand van 200	
	voet, per vaam berekend à 5 om 5 en	
	het hont 3 voet lang.	
	in geveld hont	80 "
	in staadboesh, of Cappewerie goedhout	100 "
	in hardhout, Parowa of mangro	125 "
	wanneer de afstand naar de vaart grooter	
	is dan 200 voet	
	voor elke 25 voet verder	5 "
ii.	Kappen, splijten en naar de loods of werk-	
	plaats brengen van Suikervaten, duigen of	
	bodems.	
	100 stuks	100 "
	Kwelen van Suikervaten duigen of bodems.	
	100 stuks	100 "
	Opzetten van Suikervaten, tot den ishoond	
	van 1500 pond netto, ...	
	per vat	50 "
	Op de Koffijplantages.	
kk.	Opzoeken, dragen en verplanten van jonge	
	plantsoenen, (zoogenaamd vinger-pluutsoen)	
	Compagniewerk	60 "
ll.	Maken van gaten ter verplanting van jonge	
	plantsoenen	
	100 stuks	50 "
mm.	Uitdelven van jonge koffijboomen, aandra-	
	gen en verplanten.	
	Compagniewerk	80 "
nn.	Maken van gaten en de verplanting tevens.	
	Compagniewerk	80 "
oo.	Suppleren van koffijstukken.	
	Compagniewerk	80 "
pp.	Wieden van koffijstakken, of koffij en ba-	
	nanen stakken;	
	het schoonmaken van bananenboomen	
	en het afsnijden van de rangkewassee der	
	koffijboomen daaronder begrepen.	
	naar gelang van het wied, ...	
	10 ketting lengte, 11 voet breedte;	
	7 $\frac{1}{2}$ ketting lengte, 11 voet breedte . .	60 "
qq.	Zuiteren van koffijboomen;	
	Compagniewerk	80 "
rr.	Op stomp kappen van koffijboomen.	
	Compagniewerk	80 "
ss.	Plukken, malen en wasschen der koffij.	
	Compagniewerk	60 "
	Vóór 6 uur des morgens en na 6 uur des	
	avonds, ...	
	per uur:	
	Voor maanen	8 "
	" vrouwen	7 "
tt.	Stampen van koffij.	
	per werkuar	10 "
uu.	Lezen of pikken van koffij.	
	witte bast, per pond	1 "
	zwarte bast, per pond	1 $\frac{1}{2}$ "

Op Katoenplantages.

vv.	Afmaaijen, zoogenaamd waijen van birie-	
	birie-land.	
	naar het gelaag van het wied,	
	20 ketting lengte, 11 voet breedte;	
	12 ketting lengte, 11 voet breedte . .	60 "
ww.	Plaaten van katoenstukken; met de lijn met	
	afgedeelde knoopen, en alsdan de stokken	
	er bij te steken.	
	Compagniewerk	50 "
xx.	Suppleren van katoenstukken.	
	Compagniewerk	50 "
yy.	Wieden van katoenstukken, naar gelang	
	van het wied, ...	
	10 ketting lengte, 11 voet breedte;	
	7 $\frac{1}{2}$ ketting lengte, 11 voet breedte . .	50 "

iiii. Bejaarden, jongens en meisjes, die tot het bewerken van hout, of het dragen van planken, niet geschikt zijn, gebezigd wordende tot het dragen en vervoeren van cingels, sparren, gespen, koeien en dergelijken, naar bunne jaren en lichaamskrachten,

per dag 20 à 50 Cent.

Art. 2. De arbeiders zijn verplicht, daartoe opgeroepen, beurtelings des nachts de wacht te houden; de nacht ten deze gerekend van 8 ure des avonds, tot 5½ ure des morgens.

per man 60 Cent.

Art. 3. Alle onvoorzien en in dit tarief niet opgenoemde werkzaamheden, worden beloond naar den maatstaf van het loon, voor gelijksoortige werkzaamheden bepaald.

Art. 4. Alle compagniewerken van aan des morgens ten 6 ure en eindigen des avonds ten 6 ure, met inbegrip van 2 uren rust.

Bij alle dergelijk werk, zal eehrer de bander bevoegd zijn om voor den verzuimden tijd, tengevolge van het te laat aanvangen, of te vroeg slaken van den arbeid, het loon in evenredigheid te verminderen.

Art. 5. Boven de hiervoren bepaalde loonen, hebben de arbeiders aanspraak op vrije woning en geneeskundige verpleging zonder meer.

Art. 6. Het uitbetalen der verdiende loonen zal moeten geschieden, wekelijks des maandags na den afloop van het werk.

Art. 7. De arbeiders zijn verplicht zelve voor het aanschaffen en onderhouden van hunne veldgereedschappen te zorgen.

Art. 8. De voetmaat in dit tarief bepaald, is de in de kolonie gebruikelijke Rhijnlandsche.

De ketting houdt:

66 Rhijnlandsche voet.

De Akker houdt:

10 ketting in lengte en

1 ketting in breedte,

of wel 43,260 □ voet.

Ten tweede. Te bepalen, dat van dit tarief bij vrijwillige overeenkomsten mag worden afgeweken en het alleen dan moet worden nageleefd, wanneer zoodanige overeenkomsten niet bestaan.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 12den Maart 1861.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 18den Maart 1861.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 2.) PUBLICATIE van den 4den April 1861, waarbij gewijgd wordt art. 31 der Publicatie dd. 7 | 15 September 1830, G. B. No. 13, voor zoo ver dit betreft den executieven verkoop van Slaven.

In naam des Konings.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene voorziening wordt vereischt tegen de praktijken van den, die den geregelijken verkoop van bunne in executie genomen Slaven tegenhouden, door hen voortdurend te onttrekken aan het vooraf geleverde geneeskundig onderzoek;

Gelet op artikel 11 van het reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen:

Enig artikel.

Ingeval bij het in executie nemen van Slaven deze aan de daarmede belaste ambtenaren niet worden mitgeleverd, zal de executieve verkoop der Slaven mogen plaats vinden, zonder het bij art. 31 der Publicatie dd. 7 | 15 September 1830 G. B. No. 13 voorgeschreven vooraf te gaan geneeskundig onderzoek.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 4den April 1861.

VAN LANSBERGE

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN,

Gepubliceerd den 5den April 1861.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 3.) PUBLICATIE van den 4den April 1861, houdende eene nieuwe regeling van de verpleeg- en andere kosten in het Militair Hospitaal.

In naam des Konings:

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene nieuwe regeling der verpleeg- en andere kosten in het Militair Hospitaal alhier, noodig in voorgekomen;

Gelet op de daartoe betreffende ministeriële missive, dd.

5 Junij jl. La. B. No. 27—127;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze te arresteren en af te kondigen de navolgende:

Classificatie der personen die in het Militair Hospitaal en de infirmerien ter verpleging kunnen worden opgenomen, met aanwijzing van de door- of voor hen te betalen verpleeg- en begrafeniskosten, alsmede van de hun toekomende Hospitaalsoldij.

RANGEN OF BETREKKINGEN.	Aldering.	VERRECHULDE			Toekomende hospitaalsoldij per dag
		Verpleegkosten per dag	Begravenis- kosten.	kosten.	
A Militair Departement.					
Hoofd-Officieren	1	3	11	—	—
Kapiteins	1	2	11	—	—
Luitenants	1	1 60	11	—	—
Milit. ambt. der 1e klasse.	1	2	11	—	—
2e of 3e klasse.	1	1 60	11	—	—
„Onder-Offic. die in plaats an soldij —	2	1 40	11	—	—
Adj. Onderoffic.					
Sergeant Majoor					
„Sergeant	2	1	11	—	—
„Onderoffic. bij de korpsen soldij genietende	2	—	—	—	12
Korporaals, tamboers, hoorn- blazers en soldaten als voren	3	zie § 4	—	—	06
Vrijwilligers beneden den graad van Onderofficier, dingende naar den rang van officier	2	—	—	—	06
Hospitaalbeam- ten, niet tot het militair personeel behoorende.	3	zie § 4	—	—	12
Ziektevader.					
Spijsmeest					
Oppasser	4	—	—	—	06

§ a. De negaven voor de verpleging, alsmede voor het begraven der lijken van die onderofficieren en manschappen der landmacht, welke geen vast tractement genieten, worden bij het hospitaal ten laste van den lande verrekend en bij de infirmerien uit hunne soldij en vivres bestreden.

§ b. De hospitaal-beambten, niet tot het militair personeel behoorende, worden bij de hospitaalen voor 's lands rekening en bij de infirmerien voor rekening der menage verpleegd, tegen inhouding van hunne bezoldiging.

RANGEN OF BETREKKINGEN.

B. Marine Departement.

	Afdeling.	Verpleegkosten per dag.	Begravenissen.	Toekennende hospitaal soldij per dag.
Hoofd-Officieren	1	f 3 —	f 11 —	—
Offic. den rang hebbende of geassimileerd zijnde aan den rang van (zie § c)	1	2 —	11 —	—
Adelborsten, Adj. Administrateur en Scheepsklerken	1	1 60	11 —	—
Dek- en Onderofficieren, rang hebbende of geassimileerd aan den rang van (zie § c)	2	1 52	11 —	12
Adj. Onderof. Serj. Majoor.	2	22	11 —	12
Serjant	2	1 12	11 —	12
Mindere Seboepelingen als voren (zie § c)	3	—	72 11	— 06
Korporaal Soldaat	3	—	66 11	— 06

C. Civiel Departement.

Gezagt. van Govv. Vaartuigen	1	1 60	11 —	—
Machinisten	1	1 60	11 —	—
Stuurlieden	2	1 40	11 —	—
Bootslieden	2	—	11 —	—
Machinisteleeringen	2	de helft	11 —	—
Vuurstokers 1e klasse	2	van	11 —	—
Vuurstokers 2e	3	hannu	7 50	—
Mindere schepelingen	3	bezol.	7 50	—
Hoofddienden of als boofdlieden dienstdoende Agenten van politie.	2	diging.	11 —	—
De overige Agenten van politie.	3	—	7 50	—
Werklieden (vast geëmployeerde) bij het Bouw-departement (zie § d)	4	—	7 50	—

D. Niet in 's Lands dienst of voor 's Lands rekening onderhouden.

Ambtelooze personen worden naar binnen stand in de maatschappij gerangschikt in een der vier afl., (zie § a)	1	4 60	11 —	—
Gezagt. of eerste Stuurlieden van Koopvaardijsschepen	2	3 90	11 —	—
Mindere Stuurlieden als voren	3	1 60	11 —	—
Opvarenden van koopvaardijsschepen beneden den rang van Stuurman	4	—	7 50	—
Vrouwen of Weduwen van onderofficieren en manschappen der Land en Zeemagt	3	1 60	11 —	—
Bedienden van Ambtenaren of Officieren	2	gratis.	—	—
Behoeftigen	3	—	90 11	—
	4	gratis	—	—

§ c. Tot rigtsnoer voor de administrateurs van het hospitaal en de infirmerien is hierbij geroegd een lijst der verschillende betrekkingen bij Z. M. Zeemagt, met aanduiding van den rang of grad, welke aan hanne betrekking is verbonden, of waaraan die betrekking is geassimileerd.

§ d. De bij het Bouw-departement vast geëmployeerde werkliden kunnen opgenomen worden tegen betaling van de helft van hetgene huu bij het werk wordt te goed gedaan; — dit verpleggeld moet door den Chef van het Bouw-departement aan de administratie van het hospitaal worden afgedragen.

§ e. De Publicatie van 25—26 Julij 1843 G. B. No. 5 bondende bepalingen omtrent de verpleging van Plantaga bedienden in het Militair Hospitaal, blijft van kracht.

RANGEN OF BETREKKINGEN.

	Afdeling.	Verpleegkosten per dag.	Begravenissen.	Toekennende hospitaal soldij per dag.
Europese immigranten (zie § f)	3	—	90 7 50	—
Immigranten van andere niet Europese plaatsen (zie § f)	4	—	40 7 50	—
Gevangenen:				
Vrije bevolking	3	—	—	—
Slaven	4	zie § g	—	—
Immigranten	4	—	—	—

§ f. De buurders van immigranten zijn geboden binnen 8 dagen nadat de door hen in het hospitaal gezonden lieden weder daarnit zijn ontslagen, het verschuldigde voor diervleeging aan de administratie van het hospitaal te voldoen.

§ g. Gevangenen van den vrijen stand betalen hetzelfde verpleggeld en derzelfde begraveniskosten, als voor hen bepaald is, indien zij geene gevangenen waren. Voor slaven wordt even als tot dusverre betaald vijf en tachtig cent per dag en veertig cent, wanneer het betreft slaven, die ingevolge de Publicatie van den 19 December 1857 G. B. No. 19, met dwangarbeid te Paramaribo gestraft worden. De eigenaren zijn geboden binnen acht dagen, nadat de door hen in het hospitaal gezonden slaven daarnit zijn ontslagen, het verschuldigde voor diervleeging aan de administratie van het hospitaal te voldoen.

E. Gepensioneerden en non-activen.

Gepensioneerde Officieren, alsmede Officieren op non-activiteit, worden gerangschikt in de afdeling waartoe zij, in activiteit zijnde, laatstelijk hebben behoord, doch betalen slechts de helft van het verpleggeld voor hanne betrekking, in activiteit vastgesteld, en in geen geval meer dan de helft van hun pensioen of non-activiteits tractement. Begraveniskosten f 11.—

Gegagete Onder-Officieren en manschappen worden gerangschikt: de Onder-Officieren in de 2e, de overige in de derde afdeling en verpleegd voor twee derden van hun gage-mest. Begraveniskosten f 11.—

F. Bepalingen.

Art. 1. In het zeldzame geval, dat vrouwen of kinderen van Officieren in het hospitaal worden opgenomen, wordt het verpleggeld berekend overeenkomstig hetgene voor hanne echtgenooten of vaders is vastgesteld en op het tractement van dezen ingehouden. Voor de vrouw als voor den man, en voor een kind de helft.

Art. 2. Weduwen van Officieren met het Militair Weduwensfonds geëmployeerd zijnde, betalen voor de verpleging in het hospitaal evenveel als voor gepensioneerde Officieren, van gelijken rang als voor hun overleden echtgenoot is bepaald, en in geen geval meer dan de helft van hun pensioen.

Art. 3. Begraveniskosten, bij dit tarief bepaald, worden niet in rekening gebragt, wanneer anderen dan de administratie van het hospitaal het lijk aanvaarden.

G. Lijst der betrekkingen bij Z. M. Zeemagt met aanduiding van den rang, welke aan die betrekkingen is verbonden, of waaraan die betrekkingen zijn geassimileerd.

RANGEN.	Aan welke rangen of graden gelijkgesteld of geassimileerd.	Aanmerkingen.
Kapitein ter Zee.	Kolonel.	
Kapt. Luit. ter Zee.	Luitenant Kolonel.	
Luit. ter Zee 1e kl.	Kapitein.	
" " 2e	1e Luitenant.	
Adelborst 1e	2e	
Inspectr. van de geneeskund. dienst.	Kapitein ter Zee.	Gelijkgesteld bij K. B. van 30 Nov. 1852
Dg. O. v. Gez. 1e kl.	Kapt. Luit. ter Zee.	No. 101.
Idem 2e	Maj. der Mariniers.	

RANGEN.	Aan welke rangen of graden gelijkgesteld of geassimileerd.	Aanmerkingen.
Offie. v. Gez. 1e kl.	Luit. ter Zee 1e kl.	Gelijkgesteld bij K. B. van 30 Nov. 1853
Idem 2e "	" " 2e "	No. 101.
Idem 3e "	2e Lt. der Mariniers.	"
1e Apotheker.	Luit. ter Zee 1e kl.	"
Inspect. van adm.	Kapt. Luit. ter Zee.	"
Offie. v. adm. 1e kl.	Luit. ter Zee 1e kl.	Gelijkgesteld bij K. B. van 16 Dec. 1852
Idem 2e "	" " 2e "	No. 55.
Idem 3e "	2e Luit. der Marin.	"
Adj. Administratr.	Adelb. 1e kl.	"
Sebecephallen.	" 2e " (kadet).	"
Opperschip. 1e kl.	Adjutant Onderoff.	Geassimileerd bij K. B. van 16 Nov. 1851
Opperstuurm. 1e "	" "	No. 62.
Opperschip. 2e "	" "	"
Opperstuurm. 2e "	Serjant Majoor.	"
Opperschip.	" "	"
Opperstuurman.	" "	"
Konstabel Majoor.	" "	"
Oppertimmerman.	" "	"
Schipper.	" "	"
Bootsman.	Serjant.	"
Schieman.	" "	"
Konstabel.	" "	"
2e Stuurman.	" "	"
3e "	" "	"
4e "	" "	"
2e Timmerman.	" "	"
Opperzeilmaker.	" "	"
2e Zeilmaker.	" "	"
1e Smid.	" "	"
Bottelier.	" "	"
1e Kuiper.	" "	"
Ziektenoppass. Maj.	" "	"
Schoolmeester.	" "	"
Hofmeester.	" "	"
Kajuitskok.	" "	"
Kapelmeester.	" "	"
1e Bootsmansmaat.	Korporaal.	"
2e "	" "	"
3e "	" "	"
Bootsmansleerling.	" "	"
1e Sebiemansmaat.	" "	"
2e "	" "	"
3e "	" "	"
Kwartierm. van de kapit. sloep.	" "	"
Idem. Id. barkas.	" "	"
Kwartiermeester.	" "	"
Konstabelsmaat.	" "	"
Provoost.	" "	"
Stuurmansleerling.	" "	"
3e Timmerman.	" "	"
4e Timmerman.	" "	"
3e Zeilmaker.	" "	"
4e Zeilmaker.	" "	"
2e Smid (Geweer-maker.)	" "	"
Botteliersmaat.	" "	"
2e Kniper.	" "	"
Ziektenoppasser.	" "	"
Offieerskok.	" "	"
Scheepskok.	" "	"
Koksmaat.	" "	"
Bakker.	" "	"
Schilder.	" "	"
Kleermaker.	" "	"
Sehoenmaker.	" "	"
Muzikant.	" "	"
Scheerder.	Matroos of Soldaat.	"
Jongen.	" "	"
Machinist 1e kl. rang hebbende van Officier.	Luit. ter Zee 1e kl.	K. B. van den 25 Mei 1853 No. 84.
Idem.	" " 2e "	"
Idem al dan niet in het vaste corps.	Adjutant Onderoff.	"
Idem 2e kl.	Serjant Majoor.	"
Idem 3e "	Serjant.	"

RANGEN.	Aan welke rangen of graden gelijkgesteld of geassimileerd.	Aanmerkingen.
Machinistleerling		Warden bij het voormelde K. B. dd. 25 Mei 1853 No. 84 met stilzwijgen voorliggegaan. Volgens hun standpunt aan boord van 's Rijks Stoomschepen moeten zij worden beschouwd: de machinistleerlingen 1e en 2e klasse als onderofficier, de vuursters 1e, 2e en 3e klasse als korporaal.
Idem 1e kl.		
Idem 2e "		
Vuurst. 1e "		
Idem 2e "		
Idem 3e "		

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.
Paramaribo, den 4den April 1861.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 10den April 1861.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 4.) PUBLICATIE van den 28sten September 1861; waarbij artikel 4 der publicatie van 17/19 Junij 1848, G. B. No. 9, houdende wijziging der bepalingen, betreffende de uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie Suriname, wordt ingetrokken en vervangen door een andere bepaling.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende dat het noodig is de publicatie van 17/19 Junij 1848, G. B. No. 9, te wijziging;
Den Kolonialen Raad behoort;
Heeft goedgevonden en verstaan;
Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen gelijk geschiedt bij deze:

Eenig Artikel.

Artikel 4 der publicatie van 17/19 Junij 1848, G. B. No. 9, wordt gelezen als volgt:

„De regtsvorderingen der artsen, heelmeeesters, verloskundigen en apothekers wegens binnne bezoeken, heilkundige en verloskundige diensten en geneesmiddelen, verjaren door verloop van twee jaren, gerekend van den 1sten Januarij van het jaar, waarin de vorderingen zijn ontstaan.
„Niettemin kunnen degenen aan wie de verjaring wordt tegen-
geworpen, van hen die zich daarvoor bedienen, den eed vorderen dat de schuld werkelijk is betaald geworden.

„De eed kan opgelegd worden aan de weduwen en de erfgenamen, of aan de voogden van laststgемelden indien zij minderjarig zijn, ten einde te verklaren dat zij niet weten dat de zaak verschuldigd is.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad opgenomen.

Paramaribo, den 18sten September 1861.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functiën van den Gouvernements-Secretaris.

J. E. WESENHAGEN.

Gepubliceerd den 30sten September 1861.

De Hoofd-Commissie, belast met de functiën van den Gouvernements-Secretaris,

J. E. WESENHAGEN.

(No. 5.) RESOLUTIE van den 31sten October 1861 No. 11, betreffende het handgeld voor personen die zich in de Nederlandsche West-Indische Koloniën voor de dienst bij de landmagt aldaar engageren.

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Gelezen hebbende de missive van den Minister van Koloniën dd. 25 September d. j. Lett. C. No. 43/244, waarbij na

verkrege magtiging des Konings bij Kabinets rescript dd. 18 dier maand No. 65, wordt medegedeeld, dat voor personen, die zich in de Nederlandsche West-Indische Koloniën voor de dienst bij de landmagt aldaar engageren, het handgeld in den vervolge wordt gesteld op f 80.— (*Tachtig Gulden*) bij eene verbindenis voor vier jaren, en bij engagementen boven de vier tot tien jaren, naar rato van f 20.— (*Twintig Gulden*) daarenboven voor ieder jaar.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het vorenstaande, door plaatsing van deze resolutie in het Gouvernementsblad, ter kennis van het algemeen te brengen

Paramaribo, den 31sten October 1861.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris.

J. E. WESSEHAGEN.

(N°. 6.) PUBLICATIE van den 12den November 1861; regeltende de bevoegdheid van den Curator en Weesmeester om voor onvermogen Boedels en Wezen onder zijn departement kosteloos te procederen.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat twijfel is gerezen omtrent de wijze waarop de Curator of Weesmeester, ten einde toegelaten te worden om kosteloos te procederen, behoort te doen blijken van het onvermogen van den boedel of den persoon waarvoor hij in regten wenscht op te treden;

Gelet hebbende op de Publicatien van 2/3 September 1828 (G. B. No. 10) en van 17/18 Januarij 1833 (G. B. No. 2), en op artikel 22, Eerste Afdeling, en artikel 44, Tweede Afdeling, der Publicatie van 8 Februarij 1836 (G. B. No. 1); Den Kolonien Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, met aanvulling der Publicatie van den 17/18 Januarij 1833 (G. B. No. 2) te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Eenig artikel.

Zoo dikwerf de Curator of Weesmeester vergunning van den regter wenscht te verkrijgen om kosteloos te procederen, zal als voldoende bewijs van het onvermogen van den boedel of den persoon, waarvoor hij in regten verlangt op te treden, worden beschouwd eene verklaring dienaangaande af te geven, respectievelijk door het Collegie van Commissarissen voor het departement van Onbeheerde Boedels of door den Papillairen Raad.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad worden opgenomen.

Paramaribo, den 12den November 1861.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur
De Hoofd-Commissie, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,

J. E. WESSEHAGEN.

Gepubliceerd den 18den November 1861.

De Hoofd-Commissie, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,

J. E. WESSEHAGEN.

(N°. 7.)

RESOLUTIE van den 22sten November 1861 No. 8, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad, van het Koninklijk besluit van den 3den October II. No. 69, waarbij het costume van de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao en onderhoorigheden, wanneer zij zijn burgerlijke personen, is vastgesteld.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 10 October jl. La. B. No. 32/267, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 3den dierzelfde maand No. 69, waarbij het costume van de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao en onderhoorigheden, wanneer zij zijn burgerlijke personen, is vastgesteld;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie, en, als bijlage daarvan, het vermeld Koninklijk besluit, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten November 1861.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,

J. E. WESSEHAGEN.

3 October 1861. No. 69.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën, dd. 1 October 1861 Lett. B. No. 19.

Gelet op Onze besluiten van 18 Maart 1850 No. 52 en 22 Januarij 1860 No. 70;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zover van Ons eerstgenoemd besluit, en met intrekking van dat van 22 Januarij 1860 No. 70, het costume van de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao en onderhoorigheden, wanneer zij zijn burgerlijke personen, vast te stellen als volgt:

Een frak van blauw laken, gevoerd met zijde van dierzelfde kleur, voorzien van:

1o. een gouden zoom langs het boordsel, ter breedte van één Nederlandsche duim.

2o. goud borduursel oranje- en eikentakken.

a. op den kraag, geborduurd ter breedte van vijf Nederlandsche duim;

b. op de mouwen;

c. op de kleppen der zakken;

d. tusschen de knopen op den rug;

3o. gouden knopen met de gekroonde letter W.

Een vest van wit kasimier met gouden knopen, met de gekroonde letter W.

Een pantalon van wit kasimier met goud galon ter breedte van vier Nederlandsche duim;

Een degen met verguld gevest;

Een steek met zwarte pluimen, oranje cocarde, gouden knopen en zes trensen.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dierzelz.

's Gravenhage, den 3den October 1861.

(get.)

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.)

J. LOUPOX.

Aceordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie

van Koloniën,

(get.)

FETHIL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal,

(get.)

FETHIL.

Voor eensluidend afschrift,

De Hoofd-Commissie, belast met de functiën

van den Gouvernements-Secretaris.

J. E. WESSEHAGEN.

ALPHABETISCH REGISTER
 OP DE
GOUVERNEMENTS-BLADEN
 DER
KOLONIE SURINAME,
over het Jaar 1861

ONDERWERP.	NOMMER VAN DE PUBLICATIE.	PAGINA.
C.		
Costuum (regeling) van de Gouverneurs van Suriname, van Curaçao en onderhoorigheden als burgerlijke personen.	7	7
G.		
Geneeskundige wetenschappen (uitoefening daarvan).	4	6
Gouverneurs van Suriname, van Curaçao en onderhoorigheden, (regeling van hun costuum als burgerlijke personen).	7	7
H.		
Handgeld voor personen die zich in de W. I. koloniën bij de landmagt engageren.	5	6
L.		
Landmagt. (Handgeld voor personen die zich in de W. I. koloniën er bij engageren.	5	6
M.		
Militair Hospitaal (regeling verpleging en andere kosten).	8	4
P.		
Procederen (kosteloos) door Curator en Weesmeester voor onvermogene boedels en weesen.	6	7
R.		
Regeling verpleeg- en andere kosten in het militair hospitaal.	3	4
S.		
Slaven (wijziging executoriale verkoop).	2	4
T.		
Tarief van werktaken en loonen voor vrije arbeiders.	1	1—4
W.		
Werktaken en loonen. (Tarief voor vrije arbeiders).	1	1—4
Wijziging, publicatie executieven verkoop slaven.	2	4

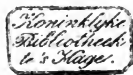
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

K O L O N I E

S U R I N A M E.

1 8 6 2.

ROTTERDAM. H. NIJGH.

1 8 6 3.

(N°. 1.) RESOLUTIE van den 30sten April 1862 No. 1, betreffende de uitbetaling van overtochtsgelden aan ambtenaren (passagiers der 1^e klasse) en officieren van de landmagt, die met verlof naar Europa gaan en van daar herwaarts terugkeeren.

De Gouverneur der Kolonie Suriname:

Gelesen hebbende de missive van den Minister van Koloniën, dd. 14 December jl. La. B. No. 17/381, waarbij, na verkregene magtiging des Konings, bij kabinetsrescript van den 6den dier maand No. 85, in substantie wordt medegedeeld.

1°. dat aan ambtenaren (passagiers der 1^e klasse zijnde) en officieren van de landmagt, die met verlof naar Europa gaan, voor zoover zij op vrijen overvoer aanspraak hebben en de zorg voor hinnen overtocht op zieb wenschen te nemen, zal worden betaald een som van f 200.— voor elk volwassen persoon en van f 100.— voor elk kind beneden de 12 jaren, onverschillig of de reis per mail, dan wel met eene gewone scheepsgellegenheid wordt gedaan; en

2°. dat aan alle van verlof terugkeerende ambtenaren (passagiers der 1^e klasse zijnde) en officieren, voor zoover zij, op vrijen terugtocht aanspraak hebben, even als aan hen die voor de dienst in Suriname bestemd zijn, diezelfde som in Nederland zal worden nitbetaald, doch, in overeenstemming met het voor Nederland Indië bepaalde, alleen voor het geval, dat de reis per mail geschiedt;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het vorenstaande, door plaatsing van deze resolutie in het Gouvernements-blad, ter kennis van belanghebbenden te brengen.

Paramaribo, den 30sten April 1862.

VAN LANGBEK.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functien
van den Gouvernements-Secretaris,
J. K. WESSENHAGEN.

(N°. 2.) RESOLUTIE van den 30sten April 1862 No. 2, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 9den Maart d. j. No. 11, waarbij wordt ingetrokken en buiten werking gesteld de bepaling van Art. 2 van het Koninklijk besluit dd. 18 Junij 1856 No. 73, dat de buitenlandse verloven in de maand October behooren te worden aangevraagd.

De Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij Ministerieel schrijven, dd. 29sten Maart jl. La. B. No. 47/98, afschrift van 's Konings besluit van den 9den dier maand No. 11, waarbij wordt ingetrokken en buiten werking gesteld de bepaling van Art. 2 van het Koninklijk besluit, dd. 18den Junij 1856 No. 73, G. B. No. 7, dat de buitenlandse verloven aan Ambtenaren en Officieren te verleenen, in de maand October behooren te worden aangevraagd.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie, en, als bijlage daarvan, het vermeld Koninklijk Besluit in het Gouvernements-Blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten April 1862.

VAN LANGBEK.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functien
van den Gouvernements-Secretaris,
J. K. WESSENHAGEN.

9 Maart 1862. No. 11.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen Minister van koloniën, van den 7den Maart 1862, La. B. No. 22;

Gelet op Ona besluit van den 13den Junij 1856 No. 73, gewijzigd bij dat van 27 Julij 1859, No. 49, houdende vaststelling van algemeene regels voor aan ambtenaren en officieren in de Nederlanden West-Indische bezittingen en ter kuste van Guinea te verleenen buitenlandse verloven;

Hebben goedgevonden en verstaan:

De bepaling van Art. 2 van Ona besluit van 13 Junij 1856, No. 73, dat de voormelde verloven in de maand October behooren te worden aangevraagd, wordt bij dezen ingetrokken en buiten werking gesteld.

Onze Minister van Koloniën is belast met de nitvoering van dit besluit, waarvan, tot informatie, afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 9den Maart 1862.

(Get.)

WILLEM.

(Get.)

De Minister van Koloniën,
O. H. UHLANDECK.

(Get.)

Acordeert met dezelfde Origineel,

De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Koloniën

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

(Get.)

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Hoofd-Commissie, belast met de functien van den
Gouvernements-Secretaris,

J. K. WESSENHAGEN.

(N°. 3.) RESOLUTIE van den 17den Mei 1862, No. 10, betreffende het verleen van vrijen overvoer aan weduwen en wezen van ambtenaren en officieren.

De Gouverneur der Kolonie Suriname;

Gelesen hebbende de missive van den Minister van Koloniën dd. 20 Februarj jl., La. B. en C, No. 16/43, handelende over het verleen van vrijen overvoer aan weduwen en wezen van ambtenaren en officieren, met magtiging om een daarmede overeenstemmende verordening af te kondigen;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten de magtiging vervat in de aangehaalde Ministerie missive, te bepalen, dat weduwen en wezen van ambtenaren en officieren, voor ééne aanspraak hebben op overtocht ten koste van den lande;

1°. Zoowel van Suriname naar Nederland, als, mits binnen het jaar na de toekenning van het pensioen of den wezenonderstand, van Suriname naar Curaçao en Onderhoorigheden, in welk laatste geval alsdan alle verder regt op vrijen overvoer verloren gaat;

voor zooveel de weduwen betreft, behalve wanneer zij hertrouwd zijn met een ambtelos persoon, of na het pensionneer harer echtgenooten, als dertelver vrouwen reeds vrij transport uit Suriname naar Nederland hebben genoten, en, later naar Suriname teruggekeerd, aldaar weduwen zijn geworden;

en wat de wezen aangaat, alleen zij die aanspraak hebben op toelagen uit de weduwen en wezenfondsen of in dezelfde gevallen verkeeren, waarin dia aan hen, overeenkomstig de betrokkene bepalingen zouden worden toegekend, indien zij aanspraak op beedeeling van die fondsen hadden gehad, doch met uitzondering van hen, die na het pensionneer hunner vaders, als dezer kinderen, reeds vrij transport uit Suriname naar Nederland hebben genoten, en later naar Suriname teruggekeerd, aldaar wezen zijn geworden; zallende met opzigt tot de wezen, hetzij zij regt hebben op pensioen of op inkomsten uit de militaire weduwen wezenkas in Nederland of niet, de aanspraak op vrijen overtocht verloren gaan, wanneer zij, volgens de bestaande bepalingen, dat regt niet meer hebben of zouden hebben gehad;

2°. Bij terugkeer uit Nederland naar Suriname voor han, die aldaar geboren zijn, wat de weduwen betreft, wanneer zij in haren weduwenstaat niet naar Nederland zijn vertrokken en alsoo niet reeds als zodanig eenmaal genot van vrij trans-

port hebben gehad en wat de wezen betreft, alléén indien zij in het sub 1 bedoeld geval verkeeren.

En zal deze resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Mei 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functien
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESSENHAGEN.

(N°. 4.) RESOLUTIE van den 3 Julij 1862, No. 1,
betreffende het verleen van vrijen overvoer
aan gepensioneerde civile Ambtenaren en Of-
ficiëren van de landmagt in West-Indië met
hun wettig gezin.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolo-
niën, dd. 28 Mei jl., La. C. No. 33/151, handelende over
het verleen van vrijen overvoer aan gepensioneerde civile
ambtenaren en officieren van de landmagt in West-Indië met
hun wettig gezin;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten de magtiging, vervat in de aangehaalde Ministe-
riële missive, te bepalen, dat voortaan aan civile ambtenaren
en aan officieren van de landmagt in West-Indië, nadat zij de
dienst met pensioen verlaten hebben, en wanneer zij het ver-
langen, eenmaal, met hun wettig gezin, voor rekening van
den lande, transport zal worden verleend van Suriname naar
Nederland, of ook van Suriname naar Curaçao en onderhoor-
igheden, in welk laatste geval echter alle verder regt op vrij
transport verloren gaat.

En zal deze resolutie in het Gouvernements-blad worden
geplaatst.

Paramaribo, den 3 Julij 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functien
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESSENHAGEN.

N°. 5.) RESOLUTIE van den 29 Julij 1862, No. 3,
bepalende de plaatsing in het Gouvernements-
blad van het Koninklijk besluit van den 31
Mei 1862, No. 70, waarbij wordt aangevuld
art. 10 van het Reglement op het verleen
van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in
de Nederlandsche West-Indische Koloniën en
aan dertelver weduwen en na te laten onder-
looze wettige kinderen, vastgesteld bij Konink-
lijk besluit van 7 October 1848, No. 72 (G.
B. van dat jaar No. 13).

De Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij ministeriële missive van den 28sten
Juni d. j., La. B. No. 1/178, ter uitvoering een afschrift
van het Koninklijk besluit van den 31 Mei te voren No. 70,
waarbij wordt aangevuld art. 10 van het Reglement op het
verleen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in
de Nederlandsche West-Indische koloniën en aan dertelver wedu-
wen en na te laten onderlooze wettige kinderen, vastgesteld
bij Koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72, (G. B.
No. 13);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit, nechter deze resolutie,
in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29 Julij 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functien
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESSENHAGEN.

31 Mei 1862, No. 70.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Neder-
landen, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxem-
burg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën, dd.
4 April 1862, Litt. E, No. 22, strekkende tot aanvulling van
art. 10 van het Reglement op het verleen van pensioenen

aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische
Kolonien en aan dertelver weduwen en na te laten onderlooze
wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 Oc-
tober 1848, No. 72.

Gelet op Onze besluiten van 20 Mei 1850, No. 43; 28
Maart 1852, No. 45 en 7 Julij 1860, No. 58.

Den Raad van State gehoord (advies van den 2 Mei 1862,
No. 6).

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën
van den 28 Mei 1862, Litt. B, No. 37.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Eenig Artikel.

Art. 10 van voormeld Reglement wordt gelezen als volgt:
„Wanneer het pensioen wordt verleend vóór de vervalling
van den bepaalden diensttijd van twintig jaren, ondergaat
het voor dien diensttijd in art. 9 vastgestelde eijfer eens ver-
mindering van één twintigste gedeelte voor elk ontbrekend
dienstjaar; met dien verstande nochtans dat het pensioen eens
ambtenaars, die door ambtsverrigtingen voor de actieve dienst
onbekwaam is geworden, in geen geval beneden de helft van
het bovengemeld eijfer wordt vastgesteld.”

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering
deszes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad
van State, tot informatie.

's Gravenhage, den 31 Mei 1862.

(Get.)

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.) O. H. UHLENBECK.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De Secretaris-Generaal

bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Hoofd-Commissie, belast met de functien
van den Gouvernements-Secretaris,

J. E. WESSENHAGEN.

(N°. 6.) RESOLUTIE van 3den October 1862 No. 1,
waarbij afgekondigd wordt de wet van den
8sten Augustus 1862, houdende opheffing
der slavernij in de kolonie Suriname (Staats-
blad No. 164),

De Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij Missive van den Minister van Kolo-
niën, dd. 27 Augustus 1862 La. B. No. 84/244, den last
tot afkondiging van de wet van den 8 Augustus 1862,
houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname
Staatsblad No. 164;

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat de vermelde wet, nechter deze resolutie, in
het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 3den October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commissie, belast met de functien van den
Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESSENHAGEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 164.) WET van den 8sten Augustus 1862, hou-
dende opheffing der slavernij in de kolonie
Suriname.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Ne-
derlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxem-
burg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doen
te weten:

Alsoo wij in overweging genomen hebben, dat het welbe-
grepen belang der kolonie Suriname de opheffing der sla-
vernij vordert;

En willende tevens voorzien in de middelen tot behoud en
zooveel mogelijke uitbreiding van den landbouw en de nijver-
heid in die kolonie;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en
met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevon-
den en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Artikel 1. De slavernij in de kolonie *Suriname* is opgeheven op den *eersten* Juli 1863.

Art. 2. Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slavernij, tegemoetkoming toegekend.

Art. 3. De krachtens art. 1 vrijgemaakten staan van den 1sten Juli 1863 onder een bijzonder toezigt van den Staat, voor den tijd van hoogstens *tien* jaren.

Art. 4. De vrije kolonisatie van *Suriname* wordt van staatswege aangemoedigd.

Voor den aanvoer van vrije arbeiders in *Suriname* worden van staatswege premien uitgelooft gedurende hoogstens *vijf* jaren na afkondiging dezer wet.

Het gezamenlijk bedrag dier premien kan de som van *een* miljoen gulden niet te boven gaan.

De voorwaarden, welker vervulling noodig is om aanspraak op nitbetaling dier premien te verkrijgen, worden door Ons vastgesteld, en het toezigt, op den aanvoer door de Regering te houden, wordt door Ons geregeld.

TWEDE HOOFDSTUK.

Van de tegemoetkoming.

Art. 5. Binnen *dertig* dagen na de afkondiging dezer wet in de kolonie *Suriname*, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden ter Gouvernements-Secretarie ingeleverd een bordereel van aangifte in duplo, vermeldende:

a. de namen der plantages waar toe de slaven behooren; de namen en woonplaatsen der eigenaren, of hunner gevolmagtigden; de namen, het geslacht, den onderdom, het bedrijf of beroep en de godsdienst der hun toebehoorende slaven, met opgave dergenen, die recht op manumissie hebben verkregen, en van de zoodanigen, die door de bevoegde commissie gerangschikt zijn onder de *suspecten* van besmetting door de ziekten van melaatsheid en elephantiasis.

Van de inlevering van dit bordereel wordt een bewijs aan den inleveraar uitgereikt.

Art. 6. Bij verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om het in art. 5 vermelde bordereel binnen den gestelden termijn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van den nalatige.

Art. 7. De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur van *Suriname* te bepalen korten termijn, van gouvernementswege vergeleken met de aanwezige slaven en, zooveel noodig, met de registers.

Art. 8. De tegemoetkoming voor slaven, onverschillig of zij tot plantages en gronden behooren, of als partieniere slaven bekend staan, en zonder onderscheid van onderdom of geslacht, wordt bepaald op f 300 voor ieder hoofd. Voor slaven, die recht op manumissie hebben verkregen, op f 60 voor ieder hoofd.

Art. 9. Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking: a. slaven, die wegens besmetting met de samenleving zijn of moeten worden verwijderd. Ten aanzien van hen, die volgens de voorschriften der publicatie van den 7den September 1830 (*Gouvernementsblad* No. 13) zijn, of naar aanleiding van de verificatie, bedoeld in art. 7, nader mogten worden verklaard, verdacht van met een der daarbij aangeduide kwalen te zijn besmet, blijft de beslissing omtrent de toekennening eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lijder binnen het jaar na de afkondiging dezer wet in de kolonie *Suriname* niet door de bij art. 9 der hiervoren genoemde publicatie aangeduide commissie, is gezond verklaard;

b. slaven, die weggelopen of vermist zijn langer dan *één* maand vóór den dag der verificatie, bij art. 7 bedoeld;

c. tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straflijd binnen *vier* jaren na den 1sten Juli 1863 niet is geëindigd;

d. kinderen, uit slavinnen geboren na de afkondiging dezer wet in *Suriname*.

Art. 10. De tegemoetkoming strekt niet slechts tot den persoon van den slaaf, maar ook voor zijne kleederen, klein- en pluinvee en alle roerende goederen, die volgens koloniale gebruik geschenkt worden hem in het bijzonder toe te behooren. Deze goederen worden zijn eigendom.

Art. 11. In overeenstemming met de volgens art. 7 geverifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verliezen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende *der-*

tig dagen na afloop van den bij evengemeld artikel bedoelden termijn, ter gouvernements-secretarie tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 12. Bijaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zieb met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrijgelaten, binnen *veertien* dagen na den termijn, bij het vorig artikel bepaald, bij deurwaarders exploit verzet aan te teekenen ter gouvernements-secretarie, met vermelding der gronden van bewaar.

Art. 13. Binnen *veertien* dagen na de dagteekening wordt, op straffe van verval, het verzet, door hem die het heeft gedaan, bij dagvaarding tegen de eerstkomende teregtzitting voor het gerechtshof der kolonie *Suriname* gebragt.

Ten dage diende worden over en weder de antenunen mondeling toegelicht, zonder het ministerie van procureurs en zonder schriftelijke conclusien.

Het hof doet ten spoedigste daarna nitspraak, ten ware het een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termijn moet worden gesteld.

De uitspraak van het hof is voor geen hooger beroep vatbaar.

Art. 14. De tegemoetkoming, bij art. 8 bedoeld, wordt binnen *drie* maanden na de opheffing der slavernij aan den eigenaar of zijnen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven door den Gouverneur op den Minister van Kolonien en betaalbaar *één* maand na rikt bij de Nederlandsche Bank te *Amsterdam*, of wel, voor zoover verlangd wordt en de koloniale kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur bij magte is, te *Paramaribo* in wettig betaalmiddel.

Art. 15. In geval van geschillen over eigendomsregten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming, of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partijen het eens zijn of dat het geschild bij eindvonnis is uitgewezen.

Art. 16. Het recht op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen *vier* jaren na de opheffing der slavernij niet zijn opgevoerd.

Art. 17. De opgaven, verklaringen, kwijtingen en verdere administratieve stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereischt, zijn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

DERDE HOOFDSTUK.

Van het bijzonder toezigt van den Staat.

Art. 18. Het bijzonder toezigt van den Staat over de vrijgemaakten, wordt opgedragen aan bezoldigde ambtenaren, wier werkring en bevoegdheid worden geregeld bij algemeene verordening.

Die ambtenaren mogen geen beheer voeren over plantages of eenig geldelijk belang hebben bij eenige onderneming op *Suriname*.

Art. 19. Het staatstoezicht heeft de strekking om de bij deze wet vrijgemaakten te beschermen en op te leiden tot het familie- en maatschappelijk leven:

door het weren van ledigheid en het regelen der verpligting tot arbeid, zoomeede,

door bevordering van het school- en godsdienstig onderwijs; door het voorschrijven van de middelen tot ondersteuning der hulpbehoefenden en de verpleging der zieken;

voorts in het algemeen door het nemen van maatregelen, welke in het belang der vrijgemaakten of in dat der publieke orde noodig zijn.

Art. 20. De Gouverneur van *Suriname* is bevoegd vrijgemaakten, die zich door zedelijk gedrag en werkzaamheid gunstig onderscheiden, van het staatstoezicht te ontslaan.

VIERDE HOOFDSTUK.

Van de vrijgemaakten.

Art. 21. De vrij te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zij, zooveel doenlijk familie-gewijze, worden ingescreven in daartoe bestemde registers.

Van de inschrijving wordt hun een bewijs afgegeven, vermeldende het nummer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken onderdom.

De Gouverneur der kolonie draagt zorg dat de inschrijving geschied zij, bij de opheffing der slavernij.

Art. 22. Het gewoon burgerlijk en strafregt is op de

vrijmaakten toepasselijk, behoudens de uitzonderingen, die het staatoezigt gedurende den tijd, dien zij daaroer verkeerden, noodzakelijk maakt.

Art. 23. De vrijgemaakten worden beschouwd als ingezetenen der kolonie.

Eerst na de opheffing van het staatoezigt treden zij in het volle genot van het burgerrecht, behoudens voldoening aan de deswege bestaande bepalingen.

Art. 24. Gezette arbeid is verplichtend voor alle onder het bijzonder staatoezigt geplaatsten, overeenkomstig de navolgende bepalingen:

A. *Voor hen die op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:*

§ 1. dat allen, van den onderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gebonden zijn, om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van plantage-arbeid met planters of landbouw-ondernemers te hunner keuze;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar, bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaren;

§ 3. dat de Gouverneur de bevoegdheid heeft om, in zoover hij dit tot handhaving van rust en orde noodig oordeelt, gedurende de twee eerste jaren na de in-werking-treding dezer wet, de keuze der vrijgemaakten tot het sluiten van overeenkomsten te beperken tot de divisie of het district, waarin zij op den 1sten Juli 1863 zijn gerechtigd;

§ 4. dat zij, die binnen drie maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, door de zorg van het Bestuur worden te werk gesteld op Gouvernements-plantages of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die onder dan zestig jaren zijn, blijven bij de gezinnen waartoe zij behooren, even als kinderen beneden vijftien jaren, die in elk geval hante moeders volgen;

§ 6. dat de in de vorige paragraaf bedoelde ouden en kinderen gebonden zijn, naar bunne krachten en bekwaamheden, tegen een daaraan geëvenredigd loon, bunne diensten te verleenen aan den huurder of planter, met wien het hoofd van het gezin of de moeder der kinderen, de overeenkomst heeft gesloten.

B. *Voor hen, die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:*

§ 1. dat zij, even als de gewone plantage-slaven, van den onderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gebonden zijn om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van arbeid of diensten met personen te hunner keuze;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar, bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan drie maanden en niet meer dan een jaar voor arbeid of diensten in de stad; indien zij zich voor plantagewerkzaamheden verbinden, zijn de bepalingen der §§ 2, 5 en 6 van de onderscheiding A op hen toepasselijk;

§ 3. dat aan hen, die ten genoege van dien ambtenaar bewijzen op zich zelven eenig beroep, ambacht of bedrijf te kunnen uitoefenen ter voorziening in eigen behoeften en in die van hun gezin, daartoe de bevoegdheid wordt verleend tegen betaling van het patentrecht, dat bij algemeene koloniale verordening op het nit te oefenen beroep, ambacht of bedrijf wordt geheven. Van de verleende bevoegdheid wordt jaarlijks het schriftelijk bewijs vernieuwd;

§ 4. dat zij, die binnen drie maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, en zij die krachtens de hun verleende bevoegdheid, om op zich zelven te staan, geen beroep, ambacht of bedrijf uitoefenen, door de zorg van het bestuur, naar gelang hunner krachten en geskiktheid, worden te werk gesteld bij Gouvernements-plantages, of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan zestig jaren zijn, en kinderen van twaalf tot vijftien jaren, in verbinding hunner krachten en bekwaamheden, tigten arbeid verrigten;

§ 6. dat kinderen tot en met den onderdom van twaalf jaren niet van de moeders mogen gescheiden worden, terwijl kinderen van 12 tot 15jarigen onderdom ook gescheiden van de moeder arbeiden.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 25. Het godsdienstig- en schoolonderwijs wordt van staatswege aangemoedigd en zooveel mogelijk onkosten.

Art. 26. Tot het bezitten en dragen van wapenen, kan

aan de onder staatoezigt geplaatsten en de volgens dese wet aan te voeren veld- en plantage-arbeiders, alleen in bijzondere omstandigheden vergoening worden verleend.

Art. 27. Met uitzondering van strafarbeid wordt alle arbeid op Gouvernements-plantages of bij werken van algemeen nut tegen loon verricht, dat, even als de arbeid zelf, van Gouvernementswege bij tarief wordt geregeld.

De bepalingen van dat tarief gelden ook voor plantage-arbeid ten behoeve van bijzondere personen, in geval bij overeenkomst geene andere bedingen zijn gemaakt.

Een werkdag wordt berekend op acht uren arbeids in het veld of tien uren arbeids binnen de gebouwen; en een werkjaar op drie honderd werkdagen.

Art. 28. Wanneer voor militaire en andere transporten ten behoeve van de algemeene dienst, of voor werken van algemeen nut, geen vrijwilligers tegen billijk loon kunnen worden verkregen, is het bestuur bevoegd, om de onder het bijzonder staatoezigt geplaatsten van en met 15- tot en met 60jarigen onderdom, zoowel als alle andere veld- en plantage-arbeiders, daartoe op te roepen.

Art. 29. Ledigheid en zwervrig zijn strafbaar volgens de bestaande en nader vast te stellen algemeene verordening.

Art. 30. De eigenaren zijn verplicht, om nog gedurende nitielrijk drie maanden na de opheffing der slavernij, huisvesting te verleenen aan de zoondanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen voorzien. Zij kunnen zich echter van die verplichting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoege van den met het staatoezigt belaste ambtenaar.

Daarentegen zijn die vrijgemaakten gebonden tot het verrigten van minstens vier dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene, bij wien zij inwonen.

Art. 31. Het te werk stellen of huisvesten van hen, die onder staatoezigt zijn geplaatst, zoeder wettige overeenkomsten, is strafbaar met geldboete, inzonderbaar bij lijfswang, overeenkomstig daaromtrent te maken algemeene verordeningen.

Art. 32. Van wege het bestuur wordt gezorgd, dat er voor hen, die onder staatoezigt zijn geplaatst, gelegenheid zij tot geneskundige hulp en verzorging van zieken:

op de plantages, door verordeningen, regende de verplichting der huurders, om te voorzien in behoorlijke ziekenlocalen en in voldoende geneskundige behandeling en verpleging; en elders, door het daarstellen, voor zooveel noodig, van hospitalen.

Zij, die krachtens bestaande verordeningen wegens besmettelijke ziekten nit de samenleving zijn verwijderd, worden voortdurend op kosten der koloniën in daartoe bestemde inrigtingen verpleegd.

Art. 33. Op den huurder van onder staatoezigt geplaatsten rust de verplichting om voor hen en hunne gezinnen te voorzien in geschikte woningen, en voorts om aan hen de vereischte gronden ten gebruike af te staan tot het telen van voedingsmiddelen voor eigen behoefte; alles overeenkomstig nader vast te stellen verordeningen.

Art. 34. De vrijgemaakten, die niet op plantages zijn te werk gesteld, voorzien voor eigen rekening in huisvesting en geneskundige behandeling, zoo van hen zelven als van hun gezin, indien bij het sluiten der overeenkomst tot werk of dienst nit anders is bedongen.

Art. 35. Het bestuur belast zich, zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van overzorgde wezen en andere hulpbehoevenden.

Ter tegemoetkoming in de uitgaven hiervoor gevorderd, zijn de vrijgemaakten, die in de termen vallen overeenkomsten te sluiten, als veld- en plantage-arbeiders en zij, die volgens art. 24 B, § 3, als patentplichtigen beschouwd worden, aan eene jaarlijksche belasting onderworpen, de mannen van f 3 en de vrouwen van f 1,50.

Deze belasting wordt bij den aanvang van het jaar door de huurders in 's lands kas gestort, en in den loop des jaars door hen van het loon der arbeiders ingebonden, en door de patentplichtigen en andere op zich zelf staanden, bij de uitreiking van het bewijs, in bovengemelde § 3 bedoeld.

Art. 36. De straffen op het nit nakomen der overeenkomsten zijn:

voor den huurder: boeten, te verhalen bij lijfswang met of zonder vernietiging van de overeenkomst; in het eerste geval tegen schadeloosstelling, zoo daartoe termen bestaan;

voor den arbeider:

a. boeten, en bij niet-betaling daarvan, korting op loon;

b. strafarbeid aan de openbare werken.

Alles overeenkomstig daarvoor te maken verordening, waarbij tevens de bevoegde regter aangewezen en de wijze van procederen omschreven wordt.

Art. 37. De Gouverneur van Suriname behoudt in hantgewone gevallen de bevoegdheid, hem toegekend bij art. 78 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 9 Augustus 1832, No. 89 (Gouvernementsblad No. 13).

Art. 38. Uitgaven, uit deze wet voortvloeiende, kan niet gedaan, dan nadat de daartoe vereischte sommen bij de wet zijn toegestaan.

Art. 39. Jaarlijks, te beginnen over 1863, wordt door Onzen Minister van Koloniën aan de Staten-Generaal gezonden een verslag omtrent de uitvoering, aan de tegenwoordige wet gegeven.

Lasten en hevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Collegien en Ambtenaren, wien zulke aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 2sten Augustus 1862.

WILHELM.

De Minister van Koloniën,
G. H. UHLENBECK.

Uitgegeven den twee-en-twintigsten Augustus 1862.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 7.)

PROCLAMATIE.

De Gouverneur, naar de Slavenhervolking in de Kolonie Suriname!

Het heest Zijne Majesteit Onzen geëerbiedigden Koning heeft den dag te bepalen, waarop de slavernij in de kolonie Suriname voor altijd afgeschaft zal zijn.

Op den 1sten Juli 1863 zijt gij vrij!

Maar de Koning, verlangende allen die onder Hoogstdezelfs vaderlijk gezag leven gelukkig te zien, heeft gewild, dat n die hijde tijdijng reeds nu bekend gemaakt zou worden, opdat Gij in vrengde en tevredenheid, dat zoo seer gewenschte tijdstip alwaachen kunt.

Van harte wensch ik U daarmede geluk, als ook mij zelven dat het mij, als 's Konings vertegenwoordiger, gegeven is, U die hijde mare aan te kondigen.

Ik darf er dan ook op rekenen, dat Gij, door Uwen last tot arheid, door een onbesproken gedrag en door gehoorzaamheid aan Uwe meesters, bewijzen zult U de weldaad waardig te willen hetoonen, die U tegen den 1sten Juli 1863 verzekerd is.

Maar niet minder verwacht ik van U, dat Gij, na den dag Uwer vrijwording, ordelijk en ondergeschikt aan het Bestuur, Uwe pligten als vrije menschen zult betrachten, geregeld werkende tegen een billijk loon, waarover Gij naar welgevallen zult kunnen beschikken tot verzorging van U zelven en de Uwen.

Dusdoende zult Gij het mij gemakkelijk maken, de wijze beoelijingen des Konings voor Uw toekomstig welzijn ten uitvoer te leggen.

En om U des te beter in staat te stellen Uwe toekomstige regten en verplichtingen te leeren kennen, zal van deze Proclamatie en van de Wet, voor zoo ver die U betreft, eene vertaling in het Neger-Engelsch worden gemaakt en bij deze gevoegd.

Paramaribo, den 3 October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commiss, belast met de functiën
van den Gouvernements Secretaris,

J. E. WESENHAAGEN.

NB. De vertolkte artikelen zijn:

1, 8, 10 en 18—36 der Wet op de
opheffing der slavernij, (G. B. No. 6).

(N°. 8.) PUBLICATIONE van den 20sten October 1862,
betreffende het verleenen van amnestie aan
weggelopen Slaven.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten;

In overweging hebbende genomen dat onder de slaven die

sehtervolgens van hunne meesters of van de plantaadjen waartoe zij behooren zijn weggeloopt, vermoedelijk zieh desulken bevinden, die alleen door vrees voor straf weerhouden worden terug te keeren;

als ook dat in de kampen der wegloopers afstammelingen van deze laatsten gehoren zijn, die waarschijnlijk verlangen nit die kampen te komen in het hewoonde gedeelte der kolonie;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachts de daartoe verleende magtiging des Konings, te hopen, gelijk gesechied bij deze:

Vertaling:

Eenig artikel.

Aan alle slaven die in vroegere en latere jaren en nog in den laatsten tijd zijn wegge-loopen, en vrijwillig terugkeeren, wordt verzekerd dat zij, ter zake van dat wegloopen, niet zullen worden gestraft. Degenen, die in de kampen der wegloopers geboren zijn, kunnen ook onbesehroomd zieh begeven tot de meesters of naar de plantaadjen, die hnn bekend zijn als die hunner moeders of grootmoeders.

En zal deze, henevens eene vertaling daarvan in het Neger-Engelsch, op de gebruijlijke wijze afgekondigd en in het Gouvernements-Blad opgenomen worden.

Na da enkri pisi disi.

Datti alla den katibo di hen rowwe granoewe kaha, nanga den di go we bakkaten, effi den di rowwe na da kriboi ten nojaso — effi den srefi drai kon bakka, Wi de pramiati den, en da pramiati de voe troetoes, datti voe da rowwe, di den rowwe, den no sa kisi strafos voe datti.

So srefi toe den kriro voe boesi, no ha voe frede toe, den kan kon hekka na den masra effi na da pransi di den denki den mama, effi Gran-mama hen de liebi.

Voe alla soema kan sibi en jere san da plakatti disi takki, den sa doe so leki den njoenoe voe doe alla ten voe meki hen bikenti, en poti hen nanga di den tjati abra na mengre tongo, na korani voe kondra.

Paramaribo, den 20sten October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commiss, belast met de functiën
van den Gouvernements Secretaris,

J. E. WESENHAAGEN.

Gepubliceerd den 20sten October 1862.

De Hoofd-Commiss, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESENHAAGEN.

— 262 —

(N°. 9.) RESOLUTIE van den 30 October 1862 No. 2,
bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit, dd. 23 September 1862, No. 75, betreffende eene wijziging der laatste alinea van art. 3 van het reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische koloniën, en aan derzelver weduwen en na te laten ouderloose wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 7den October 1848 No. 72 (G. B. van dat jaar No. 13).

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende, hij ministeriële missive dd. 29 September d. j. L. B. No. 15/276, ter nitrovering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 23sten te voren No. 75, betreffende eene wijziging der laatste alinea van art. 3 van het reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische koloniën en aan derzelver weduwen en na te laten ouderloose wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 7den October 1848 No. 72 (G. B. No. 13);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit, achter deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten October 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commiss, belast met de functiën
van den Gouvernements-Secretaris,

J. E. WESENHAAGEN.

23 September 1862. No. 75.

W^{ij} WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën dd. 9 September 1862, Litt. B No. 32, tot wijziging of aanvulling van de laatste alinea van artikel 3 van het reglement op het verleen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Koloniën, en aan derzelver weduwen en natelaten ouderlooze wettige kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 7 October 1848 No. 72.

Gelet op Onze besluiten van den 20sten Mei 1850 No. 43; 28sten Maart 1852 No. 46; 7den Julij 1860 No. 58 en 31sten Mei 1862 N. 70.

Den Raad van State gehoord (advies van den 22sten dezer No. 4.)

Hebben goedgevonden en verstaan:

Eenig artikel.

De laatste alinea van art. 3 van voormeld reglement wordt gelezen, als volgt:

„De diensten in *Nederland* bewezen, hetzij in eene burgerlijke betrekking, hetzij bij de land of zeemagt, worden als koloniale dienst medegerekend naar den maatstaf van *twee* Nederlandsche dienstjaren voor *één* koloniaal dienstjaar, mits zoodanige diensten, volgens de in *Nederland* bestaande verordeningen, bij de berekening van pensioen aldaar zouden worden toegelaten.”

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes, waarvan ter kennisneming afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, 23 September 1862.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.) O. H. UHLENBECK.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Hoofd-Commiss, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
J. E. WESSENHAGEN.

(N°. 10.) PUBLICATIE van den 6den December 1862, houdende opheffing, met 1o. Januarij 1863, van de belasting, bekend onder den naam van bruggen en wegegelden.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat het raadzaam is voorgekomen, de belasting, bekend onder den naam van *bruggen en wegegelden* op te heffen;

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Krachten de daartoe verleende magtiging des Koning, te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Eenig artikel.

De belasting bekend onder den naam van *bruggen en wegegelden*, — speciaal opgenomen in het *Generaal Tarief*, gearresteerd bij Publicatie van den 20sten December 1826 (G. B. No. 6), — wordt, met ingang van 1o. Januarij 1863, opgeheven.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geinsereerd.

Paramaribo, den 6 December 1862.

VAN LANSBEEK.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 8 December 1862.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1862.

ONDERWERP.	G. B.	PAGINA.
A.		
Amnestie weggeloopten slaven.	8	5
B.		
Belasting bruggen en wegegelden (opheffing daarvan).	10	10
Buitenlandsche verloven (intrekking Art. 2 van het koninklijk besluit van 13 Junij 1856),	2	1
O.		
Opheffing belasting, bruggen en wegegelden.	10	10
Opheffing slavernij Suriname.	6	2—5
Overtogtgelden aan ambtenaren en officieren van de landmagt.	1	1
P.		
Pensioenen aan burgerlijke ambtenaren, enz. (aanvulling Art. 10 van het Reglement).	5	2
" " " " (wijziging Art. 3 van het Reglement).	9	5
Proclamatie afschaffing slavernij.	7	5
S.		
Slavernij kolonie Suriname, (opheffing er van).	6	2—5
V.		
Verlof naar Europa, (overtogtgelden).	1	1
Vrijen overvoer van weduwen en weezen van ambtenaren en officieren.	3	1
" " " gepensioneerde civile ambtenaren, officieren, enz.	4	2
W.		
Weduwen en weezen van ambtenaren en officieren (vrijen overvoer er van).	3	1
Weggeloopten slaven (amnestie)	8	5

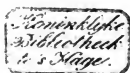
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1863.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1864.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1863.

ONDERWERP.	G. R.	PAGINA.
B.		
Belastingen. (Bepaling dat de ambtenaren der politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, worden vervangen door speciale ambtenaren der	27	34
Brandwezen. (Voorloopige voorzieningen omtrent het	21	30
Brievenmalen. (Nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het reglement op de verzending van Brievenmalen, tusschen het rijk en de Nederlandsche West-Indische kolonien over Engeland, van 29 Maart 1854.)	22	30
Brievenmalen. (Nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen, tusschen het rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland).	1	1
Burgerlijken Stand, (Uithreiding en wijziging van eenige bepalingen betreffende den	13	26
C.		
Consulaire agenten. (Overeenkomst tusschen Nederland en het Zwitsersche bondgenootschap, regelende de voorwaarden waarop Zwitsersche consulaire agenten, in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen toegelaten worden).	24	32
D.		
Dank- en Bedestond. (Bepaling tot het houden van een algemeene	18	29
Districts-Commissarissen. (Betreffende hunne plaatsing).	4	3
Districts-Commissarissen en Secretarissen. (Bepalingen omtrent hun kostuum).	15	27
E.		
Emigranten. (Aanwijzing der havens in China, als plaatsen van waar voorloopig emigranten naar Suriname kunnen worden verchrept).	25	34
H.		
Heelmeesters. (Bepalingen der voorwaarden die vervuld en in acht genomen moeten worden door hen, welke zich tot den dienst van heelmeesters aan boord van koopvaardij- of visschersschepen verbinden).	12	23
I.		
Instructie voor de District-Commissarissen in de kolonie Suriname.	11	18
K.		
Kwaaddoeners, landlooperij, bedelarij. (Voorzieningen tegen verbindtenis).	16	27
L.		
Landverhuizers. (Bepalingen omtrent den doortocht en het vervoer van	12	24
Lediggang en Zwerfverij en eenige andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen. (Voorzieningen daartegen).	27	28
M.		
Marchandise. (Betreffende de zamen-telling van zoodanig korps en een nieuwe zamenstelling van het politie-wezen).	7	7

ONDERWERP.	G. B.	PAGINA.
P.		
Pensioen. (Nieuwe bepalingen betreffende het gelijktijdig genot van pensioen ten laste der koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddelen, met niet bij de wet vastgestelde bezoldigingen ten laste van het rijk in Europa.	14	26
Pensioen of gageement. (Betreffende het berekenen van den diensttijd der militaire in West-Indië, voor het verkrijgen daarvan en van medailles voor trouwe dienst).	2	1
Port (Nadere regeling van het) der briefwisseling, tusschen het rijk en de Nederlandsche koloniën Suriname, beuevens Curaçao en onderhoorigheden, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende.	8	8
Premiën, (Verordeningen betreffende het toezigt — en het uitloven van staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname).	12	20
Publicatie van 28 Februarij 1863, waarbij de artikelen 1, 2 en 3 der publicatie dd. 1 Junij 1830, (G. B. No. 9), worden ingetrokken en vervangen door andere bepalingen, en waarbij art. 48 Litt. II van die zelfde verordening wordt aangevuld.	5	3
R.		
Reglement op het beheer der districten in de kolonie Suriname.	10	12
S.		
Staatstoezigt, (Voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen, van de onder staatstoezigt geplaatsten en van hunne huurders).	9	9
Staatstoezigt, (Aanvulling van art. 34 der publicatie van 16 April 1863 G. B. No. 9).	20	29
Staatstoezigt, (Aanvulling der publicatie van 16 April 1863 G. B. No. 9).	29	35
T.		
Tegemoetkoming aan de eigenaren van slaven, ter zake der opheffing van de slavernij. (Wijziging van de publicatie van 5/6 Maart 1863 No. 6).	28	35
Tegemoetkoming, (Betreffende de wijze waarop zal worden vastgesteld en uitgekeerd de tegemoetkoming, toegekend aan eigenaren van slaven, ter zake van de opheffing der slavernij).	6	4
V.		
Verdeeling (Nieuwe) der kolonie Suriname in districten.	3	2
Verloven. (Wijziging in de bepalingen betreffende het verleen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indië en ter kust van Guinæa).	12	20
Vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname. (Voorwaarden tot regeling van de Vrije arbeiders, (Aanvoer van	23	31
	26	34

No. 1. RESOLUTIE van den 2den Januarij 1863 N° 1, *betreffende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de beschikking der Ministers van Financien en van Kolonien dd. 7 November 1862, houdende nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien, dd. 24 November 11. La. E. No. 20 | 347, daarbij, ter nitroering, toezendende, afschrift eener door de Ministers van Financien en van Kolonien, onder dagteekening van 7 November 1862 genomen beschikking, houdende „andere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland, vastgesteld bij beschikking der Departementen van Financien en van Kolonien van den 29 Maart 1854.”

Gelet op de resolutie van 29 April 1854 No. 591 G. B. No. 6, houdende opname in het Gouvernementsblad van dat Reglement. Heeft goedgevonden en verstaan:

Tu bepalen dat de hierboven bedoelde beschikking van de Ministers van Financien en van Kolonien dd. 7 November 1862, in het Gouvernementsblad zal worden geïncorporeerd.

Paramaribo, den 2n Januarij 1863,
VAN LANSBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland, vastgesteld bij beschikking der Departementen van Financien en van Kolonien van den 29 Maart 1854.

I. De bepalingen vervat in art. 3 van het boven aangehaalde reglement worden ingetrokken en vervangen door de navolgende voorschriften:

De verzending der briefwisseling tusschen het Rijk en de Kolonien Suriname en Curaçao geschiedt van beide zijden uitsluitend met de West-Indische Paketbooten over Engeland op de wijze bij dit Reglement bepaald ten ware er eene andere wijze van verzending op het adres staat vermeld.

Met bijzondere scheepsgelegenheid worden geene andere brieven over en weder verzonden, dan waaromtrent dit bepaaldelijk door de eene of andere aanwijzing op het adres, van de zijde der afzenders verzocht wordt.

De voorenstaande bepalingen zullen door de zorg der respectieve Departementen binnen het Rijk en in de betrokkene kolonien ter algemeene kennis worden gebracht.

II. Beboedene de inachteming van hetgeen bij art. 6 van hetzelfde reglement omtrent de wijze van samenstelling der brievenmalen in het algemeen voorgeschreven is, worden de brieven die gesloten zijn met lak of andere kleefstof, zonder dat die stof overdekt is op eene wijze, dat daardoor alle vasthechting aan andere brieven wordt belet, bij elkander gevoegd en onder eenen afzonderlijken omslag in de maal gepakt, in dier voege dat zij andere brieven niet kunnen beschadigen.

Ook deze bepaling zal even als die vermeld hierboven onder I ter algemeene kennis worden gebracht.

Aldus vastgesteld te 's Gravenhage, den 7 November 1862.

De Minister van Financien,

(get.) G. H. BETZ.

De Minister van Kolonien,

(get.) G. H. UHLENBECK,

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) YEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 2. RESOLUTIE van den 29n Januarij 1863 No. 1, *betreffende het berekenen van den dienstdag der militairen in West-Indie voor het verkrijgen van pensioen of gagement en van medailles voor trouwe dienst.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Gelezen hebbende de Ministeriele missive dd. 10 November j1. La. D. No. 14 | 329, waarbij wordt te kennen gegeven:

dat bij art. 7 van het reglement op de pensioenen en gagementen voor de Europeesche militairen behorende tot de landmacht in de Nederlandsche Overzeesche Bezittingen en voor hante weduwen en weeren, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 1 November 1848 No. 84, onder anderen bepaald is dat eene interruptie in den dienstdag welke langer heeft geduurd dan eene maand, voor den militair, bij de berekening van zijn pensioen of gagement, den dienstdag doet verloren gaan, voorts gaande aan zijne vernieuwde indiensttreding;

dat het echter den Koning blijkens kabinet's schrijven van den 10 Augustus 1854 No. 43, heeft beaagd op de daartoe strekkende voordragt van den toenmaligen Minister van Kolonien van den 7 dier maand, La. C. No. 17, en op het voetspoor van hetgeen dienaangaande in Nederland was aangenomen, magtigte te verlenen om in afwachting van de voorgenomen beriening van het bedoelde reglement van 1848, tot het verkrijgen van gagement te doen mederekenen de diensten bewezen door Europeesche militairen in de Overzeesche bezittingen, sedert 1 April 1837, wanneer zij in Nederland zijn in dienst getreden en sedert 1 December 1837, wanneer zij in de Overzeesche Bezittingen zijn aangeworven, — wanneer eene bestaande interruptie van dienst binnen drie maanden heeft opgehouden;

dat bij 's Konings besluit van 24 November 1859 No. 70, een nieuw reglement is vastgesteld op het toekennen van pensioenen en gagementen aan de Europeesche Officieren en militairen beneden dien rang van de in Nederlandch Indie aanwezige landmacht en aan hante vrouwen en kinderen;

dat art. 6 b van evengemeld reglement de bepaling bevat, dat onder de diensten, welke bij de regeling van het pensioen of gagement worden toegerekend, nimmer wordt begrepen de dienstdag voorsafgegaan aan een op of na 1 April 1837 verleend ontslag uit de dienst, wanneer het niet binnen een jaar door weder indienststelling is opgevolgd, ten ware de vroegere dienstdag veertig jaren of meer heeft bedragen, en vóór de weder indienststelling, niet is opgevolgd door de toekenning van gagement;

dat vermits door die bepaling de in Oost-Indie dienende militairen begunstigd waren boven de militairen behorende tot de landmacht in West-Indie, terwijl voor eerstgemelden eene interruptie in den dienstdag mogt bestaan van een jaar en voor laatstgenoemden slechts van drie maanden, — de Koning, om die ongelijke bedeling te doen opheffen, op het daartoe door den Minister gedaan voorstel, blijkens kabinet's-rescript van den 1 November j1. No. 104, magtigte heeft verleend om de bepaling omtrent de interruptie, waardoor dienstdag verloren gaat voor de berekening van pensioen of gagement, zoo als die laatste voor Oost-Indie is aangenomen, ook in de Nederlandsche West-Indische Kolonien te doen toepassen;

Wordende op grond daarvan de Gouverneur uitgenoodigd, dien overeenkomstig te doen handelen niet alleen bij het berekenen van den dienstdag voor het verkrijgen van pensioen of gagement, maar ook voor dien benoedigd voor het verkrijgen van medailles voor trouwe dienst.

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Enz.

2o. Te bepalen, dat een extraet uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29 Januarij 1863,

VAN LANSBERG.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 3. **RESOLUTIE van den 7ⁿ Februarij 1863 No. 1, waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit dd. 21 December 1862 No. 26, houdende eene nieuwe verdeling der kolonie Suriname in districten.**

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij ministerieel missive dd. 27 December 1862 La. B. No. 11 | 384, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk Besluit van den 26 te voren No. 21, waarbij eene nieuwe verdeling der kolonie Suriname in districten wordt vastgesteld;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit, inleidende als volgt:

21 December 1862. No. 26. **Wij WILLEM III, bij de gracie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje, Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.**

Overwegende, dat tot uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (staatsblad No. 164) houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, eene wijziging wordt gevorderd in de bestaande verdeling der oude kolonie;

Gezien de Publicatien van den 9 Maart 1836 (Gouvernementsblad van de kolonie Suriname No. 2 en van den 10 October 1851 Gouvernementsblad No. 10).

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 27 November 1862 La. B. No. 39;

Den Raad van State gehoord (advies van den 12ⁿ December 1862, No. 5);

Gezien het rapport van Onzen voornoemden Minister van den 19 December 1862 La. B. No. 24.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Het bewoende gedeelte der kolonie Suriname met uitzondering van de stad Paramaribo, welke een afzonderlijk district uitmaakt, wordt verdeeld in vijftien districten respectievelijk genaamd:

Boven Cottica,
Perica,
Boven Commewijne,
Commewijne,
Matappica,
Beneden Cottica,
Beneden Commewijne,
Boven Suriname,
Boven Para,
Beneden Suriname,
Beneden Para,
Boven Saramacca,
Beneden Saramacca,
Coronie en
Nickerie.

Art. 2. Het district *boven Cottica* strekt zich Oo.twaarts nit van en met den grond d' *Jonge Bijenkorf* aan den rechter, — en van en met den grond *Hulthof* aan den linker-oever der rivier *Cottica*.

Art. 3. Het district *Perica* strekt zich nit langs den linkeroever der *Cottica*, van den Oostelijken oever der *Craskreek*, met inbegrip der plantage *Nieuw Clarenbeek*, tot en met *Koutelagt* en bevat de geheele rivier *Perica* met hare zijkreken.

Art. 4. Het district *boven Commewijne* strekt zich zuidwaarts nit, van en met de plantage *Gondmijn* aan den rechter-, en van en met de plantage *Ostlage* aan den linkeroever der rivier *boven Commewijne*.

Art. 5. Het district *Commewijne* strekt zich nit van den Westelijken oever der *Craskreek* langs den linkeroever der rivier *Cottica* tot en met de plantage *Schoonoord*, en van daar met insluiting der *Commewijnekreek* langs de beide oevers der *boven Commewijne*, tot en met de plantage *Farfield*.

Art. 6. Het district *Matappica* strekt zich nit van en met de plantages *Constantia* en *Alliance* (*Sporkgift*) met insluiting van de beide oevers der *Matappica* en *Warappekreek* tot aan Zee, en bevat tevens de beide oevers van de *Taporipakreek*.

Art. 7. Het district *beneden Cottica* strekt zich nit van en met den verlaten grond *Saphir* langs den rechteroever der rivieren *Commewijne* en *Suriname* tot aan *Braamspant*.

Art. 8. Het district *beneden Commewijne* strekt zich nit langs den linkeroever der rivier *Commewijne* van en met de plantage *Nieuw Roeland* tot en met de plantage *Zoelen*.

Art. 9. Het district *boven Suriname* strekt zich Zuidwaarts nit van af de doorsnede naar *Para* en van en met de plantage *Groot Chatillon* langs de beide oevers der rivier *Suriname*, met insluiting van de zijrivieren en kreken.

Art. 10. Het district *boven Para* strekt zich Zuidwaarts nit van de doorsnede naar de rivier *Suriname* door den grond d' *Watering* en van en met den houthand *Onorib* langs de beide oevers der *Parakreek*.

Art. 11. Het district *beneden Suriname* strekt zich nit langs den rechteroever der rivier *Suriname* van en met de verlaten plantage *Gelderland* grenzende aan de plantage *Groot Chatillon*, tot aan het fort *Nieuw Amsterdam*.

Art. 12. Het district *beneden Para* strekt zich Noordwaarts nit van de door-nede naar de rivier *Suriname* en van en met den grond *Onverdacht*, langs de beide oevers der *Parakreek* en langs den linkeroever der rivier *Suriname* tot aan Zee.

Bovendien worden nog gerekend tot dit district te behooren de gronden gelegen aan het kanaal van *Saramacca*, van af de *Goede Verwachting* tot en met *Zorg en Hoop*, en die gelegen aan de Noordzijde van den weg naar *Kwatta*, van en met den grond *Toetlugt* tot en met *Kwatta*.

Art. 13. Het district *boven Saramacca* strekt zich Zuidwaarts nit, van af de plantage *Hamburg* en den verlaten post *Uitkijk* langs de beide oevers der rivier.

Art. 14. Het district *beneden Saramacca* strekt zich Noordwaarts nit van en met de plantage *Hamburg* en den verlaten post *Uitkijk*, langs de beide oevers der rivier tot aan Zee met inbegrip van de *Manica*, *Tawajori* en zijkreken en van het kanaal van *Saramacca*, doeh met uitzondering van de gronden aan dat kanaal gelegen, van af de *Goede Verwachting* tot en met *Zorg en Hoop*.

De rivier de *Coppename* wordt medegerekend onder dit district te behooren.

Art. 15. De districten *Coronie* en *Nickerie* behouden hunne tegenwoordige uitgestrektheid zoo als die is voorgescreven in de publicatie van 9 Maart 1836 (Gouvernementsblad No. 2)

Art. 16. De Stad *Paramaribo* met hare buitenwijken, de grond *Hermilaga* aan het kanaal van *Saramacca* en de gronden aan den weg van *Kwatta* tot en met *Oldenburg* vormen het stadialdistrict.

Art. 17. Aan het hoofd van één of meer der voormelde districten staat een ambtenaar met den titel van Districts-Commissaris.

De Ambtenaar geplaatst in het Stad-district voert den titel van Commissaris belast met het Staattoezigt en het toezigt op de immigranten in de stad *Paramaribo*.

De Districts- en Stads-Commissarissen worden door Ons, of onder Onze nadere goedkeuring, door den Gouverneur der Kolonie benoemd.

Art. 18. Alle met dit besluit strijdige bepalingen vervat in de publicatien van den 9 Maart 1836 (G. B. No. 2), van den 29 April 1837 (G. B. No. 3), van den 1 Maart 1842 (G. B. No. 3) en van den 2 Junij 1855 (G. B. No. 7) zijn ingetrokken.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan tot kennisgeving, afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State

's Gravenhage, den 21 December 1862.

(get.) WILLEM.

De Minister v. n. Kolonien.

(get.) G. H. UHLENBEEK.

Accordeert met de-zelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal.

(get.) FEITH.

Art. 2. Te bepalen, dat het tijdstip waarop het voormeld besluit in werking treedt, nader zal worden vastgesteld

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geregistreerd.

Paramaribo, den 7 Februarij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 4. RESOLUTIE van 7n Februarij 1863 No 2; waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit dd. 26 December 1862 No. 54, betreffende de plaatsing van Districts-Commissarissen.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive van den 30 December 1862 L. B. No. 31/393, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 26 te voren No. 54, betreffende de plaatsing van Districts-Commissarissen; Gelet op de Gouvernements-Resolutie van heden No. 1 (Gouvernementsblad No. 3); Den Kolonialen Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan: Bij deze afkondiging te doen van het voormeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

26 December 1862. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Overwegende, dat tot uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) houdende opheffing der Slavernij in de Kolonie Suriname, de plaatsing wordt gevorderd van bezoldigde ambtenaren in de districten der Kolonie.

Gesien Ons besluit van 21 December 1862 No. 26. Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën van 23 December 1862 L. B. No. 28.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. De districts-Commissarissen, bedoeld in art. 17 van Ons aangehaald besluit worden naar gelang van de belangrijkheid van hunnen werkkring gerangschikt in drie klassen.

Han aantal wordt voorloopig bepaald op negen, namelijk: twee van de 1e klasse
drie " " 2e " en
vier " " 3e " "

Art. 2. De tractementen der districts-Commissarissen worden vastgesteld als volgt:

Voor de 1e klasse op f 7200.— 's jaars

" " 2e " " 6600. "

" " 3e " " 6000. "

Ieder van hen geniet daarenboven eene som f 120.— 's jaars voor bureaunkosten.

Art. 3. Wanneer een districts-Commissaris van Regeringswege wordt gahuist ondergaat zijn tractement eene vermindering van f 960.— 's jaars.

Indien hij geen dienstpaard houdt, en van Gouvernementswege in zijne middelen van vervoer wordt voorzien, ondergaat zijne bezoldiging te der zake eene vermindering van f 270.— 's jaars.

De Gouverneur van Suriname legt, wanneer hij zulks noodig oordeelt, den districts-Commissarissen de verplichting op tot het houden van een dienstpaard.

Art. 4. Wanneer de waarneming der functien van districts-Commissaris wordt opgedragen aan een burgerlijk ambtenaar of aan een officier van de Landmagt in West Indie, erlangt deze het volle inkomen aan het ambt van districts-Commissaris verbonden, met stilstand zoo lang van de inkomsten aan zijn hoofdambt of zijne militaire charge verbonden.

Art. 5. Aan elken districts-Commissaris wordt een Secretaris toegevoegd, met uitzondering van dien in het district Coronie bij wien de uitoefening der functien van Secretaris aan een klerk wordt opgedragen.

Art. 6. De districts-Secretarissen, acht in getal, worden gerangschikt in drie klassen, namelijk:

twee van de 1e klasse

drie " " 2e " en

drie " " 3e " "

Art. 7. De tractementen der districts-Secretarissen worden vastgesteld als volgt:

Voor de 1e klasse op f 2400.— 's jaars.

" " 2e " " 2100. " en

" " 3e " " 1800. "

De Klerk in het district Coronie geniet een tractement van f 400.— 's jaars.

Art. 8. Wanneer de districts-Secretaris van Regeringswege wordt gahuist ondergaat zijn tractement eene vermindering van f 540.— 's jaars.

Art. 9. Wanneer de districts-Secretarissen geen gebruik maken van ter beschikking van districts-Commissarissen staande middelen van vervoer te water, genieten zij, in 's lands

dienst reizende, vergoeding voor reiskosten volgens een door den Gouverneur van Suriname vast te stellen tarief.

Art. 10. Aan den Commissaris te Paramaribo wordt, behalve een Secretaris, toegevoegd een klerk op een tractement van f 600.— 's jaars.

Art. 11. Het tractement van den Directeur op 's lands grond Bonifacé, tevens hulpanbienaar bij de administratieve politie, wordt vastgesteld op f 1800.— 's jaars.

Art. 12. De Gouverneur van Suriname stelt het tijdstip vast waarop de bepalingen van Ons tegenwoordig besluit in werking treden.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezer 's Gravenhage, den 26 December 1862.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën.

(get.) G. H. UHLENBECK.

Accordeert met de zelf. origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITIL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITIL.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 7 Februarij 1863.

VAN LANSBERG.

Terordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 5. PUBLICATIE van den 23 Februarij 1863, waarbij de artikelen 1, 2 en 3 der Publicatie dd. 1 Junij 1830, (G. B. No. 9), worden ingetrokken en vervangen door andere bepalingen, en waarbij artikel 48 Litt. II van diezelfde verordening wordt aangepuld.

In naam des Koning!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat er, in het belang eener geregelde en billijke heffing van het regt van successie en van overgang bij overlijden in deze kolonie noodzakelijkheid bestaat tot het brengen van enige wijzigingen in de Publicatie van 1 Junij 1830 (G. B. No. 9);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Kraehtens de daartoe verleende magtiging des Koning, met intrekking der artikelen 1, 2 en 3, der aangehaalde Publicatie van 1 Junij 1830 te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. Er wordt onder den naam van regt van Successie eene belasting geheven van de waarde van al wat geërfd of verkregen wordt uit den boedel van een ingezetenen der Kolonie Suriname, door zijn overlijden.

De verklaring van vermoedelijk overlijden wordt voor de toepassing der verordeningen op het regt van Successie, als ook op het hierna te melden regt van overgang, in alle opzigten met werkelijk overlijden gelijk gesteld, behoudens teruggave van het dientengevolge geheven regt, met de verhooging en boeten, in de gevallen bij de artikelen 16, 19, 20 en 21 der publicatie van 23.28 Maart 1855 (G. B. No. 6) voorzien. De dagteekening van de verklaring wordt als de dag van het overlijden beschouwd.

Voor een ingezetenen der kolonie wordt, voor de toepassing der reeds gemelde verordeningen, gehouden een ieder die daar binnen zijne woonplaats heeft.

Er wordt onder den naam van regt van overgang eene belasting geheven van de waarde van alle onroerende zaken, in de kolonie gelegen of gerechtigd, in vruchtgebruik of eigendom geërfd of verkregen wordende door het overlijden van iemand die geen ingezetene is der kolonie.

Art. 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 43 Litt. II der aangehaalde publicatie van 1 Junij 1830, wordt van het regt van Successie vrijgesteld de waarde der onroerende zaken, over welke het regt van overgang wordt bewezen in Nederland, of in eene der andere Overzeesche bezittingen van

het Rijk te zijn betaald, doch alleen voor zoover die in het actief nitgetrokken waarde naar evenredigheid, in het zuiver saldo is begrepen.

Ingeval het bedoeld bewijs geleverd wordt na de betaling van het regt van Successie, wordt dit terug gegeven, zoo de teruggave wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaaring bepaald.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 28 Februarij, 1863.

VAN LANSHOEVE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 2 Maart 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 6. PUBLICATIE van den 5den Maart 1863, betreffende de wijze waarop zal worden vastgesteld en nitgekeerd de tegemoetkoming toegekend aan eigenaren van slaven, ter zake van de opheffing der slavernij bij de wet van 8 Augustus 1862, staatsblad No. 164, (Gouvernementsblad No. 6).

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

A llen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat het noodzakelijk is, om door wettelijke bepalingen te regelen de wijze waarop de tegemoetkoming, aan eigenaren van slaven ter zake van de opheffing der slavernij bij de wet van 8 Augustus 1862, staatsblad No. 164, (Gouvernementsblad No. 6), toegekend, binnen deze kolonie zal worden vastgesteld en nitgekeerd;

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering (Publicatie dd. 3.4 December 1852, Gouvernementsblad No. 13);

Den Kolonisten Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. De borderellen van aangifte, bedoeld in de artikelen 5 6 der aangehaalde Wet, worden vergeleken met de aanwezige en slaven, door Commissien daartoe door den Gouverneur te benoemen.

Deze Commissien worden tij hare werkzaamheden vergezeld door een genees- of heilkundige.

Art. 2. De slaven te Paramaribo worden door of van wege de eigenaren op door den Gouverneur nader te bepalen tijden en plaatsen welke door middel van het Gouvernements-advertentieblad worden bekend gemaakt, gebragt voor eene der in het vorig artikel bedoelde Commissien, aan welke voor zieke of gebrekkige slaven die zich niet kunnen verplaatsen, certificaten van bevoegde geneesheeren moeten worden overgelegd. De uit dien hoofde niet verschijnende slaven worden door gemelde Commissien in oogenschonw genomen ter plaats waar zij zich bevinden.

De evengemelde certificaten moeten tevens inbouden of de achtergeblevenen al of niet verdacht voorkomen met een der bij de publicatie van 7 September 1860 (Gouvernementsblad No. 13) aangeduide kwalen te zijn besmet.

Art. 3. De Commissien voor de divisien der onde kolonie en voor de distrieten *Nickerie* en *Coronie*, begeven zich tot opgemeld einde op de verschillende plantages en gronden, alwaar de slavenmagten voor hen gesteld, en degenen die niet in staat zijn zich te verplaatsen, in de zieken of negerhuizen worden geïnspecteerd.

Art. 4. De eigenaren of beheerders der plantages en gronden dragen zorg dat aldaar tegenwoordig zijn, zooveel immer mogelijk, alle tot die plantages of gronden behoorende of aldaar werkende slaven. Van dezulken die, om welke reden ook, tijdelijk afwezig mogten zijn, wordt door den gezagvoerder naauwkeurige schriftelijke opgave gedaan met vermelding der plaats waar zij zich bevinden. Dezelijks wijst de gezagvoerder afzonderlijk aan al de slaven die, hoewel elders te buis behoorende of te werk gesteld, zich tijdelijk op de plantage of den grond mogten bevinden, van welke slaven hij mede eene naauwkeurige schriftelijke opgave overlegt.

Art. 5. Zoo bij de verificatie te Paramaribo als in de divisien en distrieten, zullen de genees- of heilkundigen aangewijzen door van de slaven die hun verdacht voorkomen.

De eigenaren of hunne vertegenwoordigers zijn verplicht de als zoodanig aangewezen en, voor zooveel betreft slaven te Paramaribo, binnen acht dagen —, voor zooveel betreft plantage en privé slaven in de divisien en distrieten, binnen veertien dagen, voor de Commissie van onderzoek naar de ziekte der melastheid te doen verschijnen.

Deze Commissie zendt binnen den kortst mogelijken tijd haar rapport in aan den Procureur-Generaal en aan den Gouvernements Secretaris.

Art. 6. De in artikel 1 vermelde Commissien maken van iedere verificatie een proces-verbaal op, inhoudende de slotsom van haar onderzoek, alsmede de opgave der slaven die ingevolge het vorige artikel aan het onderzoek der Commissie voor de ziekte der melastheid moeten worden onderworpen.

Dit proces-verbaal wordt met het borderel van aangifte ten spoedigste aan den Gouvernements-Secretaris ingezonden, die het proces-verbaal aan het borderel annexceert.

Indien echter de slotsom van het onderzoek alleen daarin bestaat, dat de gedane aangifte is bevonden overeenkomstig met de waarheid, wordt door de Commissie met de verificatie belast op het borderel de aantekening gesteld: „conform bevonden,” deze verklaring onderteekend en het borderel ten spoedigste aan den Gouvernements-Secretaris ingezonden.

Art. 7. De Gouvernements-Secretaris is belast met de vergelijking der borderellen met de slavenregisters, en de vaststelling, in overeenstemming zoo met deze registers als met de processen-verbaal van verificatie en de ingekomen rapporten der Commissie van onderzoek naar de ziekte der Melastheid, van de staten vermeld in artikel 11 der gemelde wet.

Degenen, die niet in de slaven-registers ingeschreven zijn, komen, ingevolge het bepaalde bij artikel 2 der Publicatie van 13 Maart 1860 (Gouvernementsblad No. 6), voor tegemoetkoming niet in aanmerking.

Art. 8. De verificatie moet zijn ten einde gebragt binnen een door den Gouverneur te bepalen termijn en de in het vorig artikel bedoelde staten moeten zijn opgemaakt op den 15 April 1863.

Art. 9. Deze staten bonden in vaststelling van het bedrag der tegemoetkoming, zonder dat voornoodig regt op dat bedrag aan de inleversars der borderellen of aan iemand wordt toegekend.

Zij worden na het verstrijken van den termijn van dertig dagen, vermeld in het aangehaald artikel 11 der Wet, met al de daartoe behoorende bereikden, zoo spoedig mogelijk ingezonden aan den Administrateur van Financien, aan welken hoofdaanbieder van elk ter Gouvernements-Secretarie aangeceekend verzet wordt kennis gegeven, door onverwijde toezending van het afschrift van het deurwaarsd exploit.

Art. 10. De in artikel 13 derzelfde Wet bedoelde dagvaarding wordt betceekend door den Exploiteur aan den Administrateur van Financien, die zieb bij de behandeling der zaak voor het Geregtsdof doet vertegenwoordigen door den landpracticijn.

Indien hij, die in verzet gekomen is, door het Hof in het gelijk wordt gesteld, doet hij het vonnis aan den Administrateur van Financien betceeken.

Ingeval hij die verzet gedaan heeft in het ongelijk gesteld is, geeft de Griffier kennis aan den Administrateur van Financien dat het verzet is opgehooren.

Art. 11. Onbetwist tesit, overeenstemmende met den inhoud der slavenregisters, geldt voor titel van eigendom van privéslaven.

Voor zooverre ceeter privé slaven in de registers bekend staan ten name van overledenen, moeten de eigenamen dan regt op de nalatenschap van den overledene bewijzen.

Art. 12. Eigenaren van slaven bekend staande in de registers ten name van plantages of gronden, of hunne gemagtigden moeten de titels of bewijzen van eigendom der plantages of gronden overleggen.

Art. 13. Het onderzoek en de beoordeeling der titels of bewijzen van eigendom in de beide vorige artikelen bedoeld, wordt opgedragen aan eene door den Gouverneur te benoemen Commissie, bestaande uit een Voorzitter en minstens vier leden, bijgestaan door een Secretaris die tevens lid kan zijn, en door een voldoende aantal clerken.

Art. 14. De Voorzitter regelt en verdeelt de werkzaamheden in dier voege dat een deel van het onderzoek aan elk der leden wordt opgedragen.

De Commissie vangt bare werkzaamheden niet aan dan nadat

de Voorzitter, de leden en de Secretaris in banden van den Gouverneur, bevalen den eed van geheimhouding den eed hebben afgelegd van de buro opgedragen functien getrouw en naar hun geweten te zullen vervullen.

De Commissie brengt haar oordeel uit bij meerderheid van stemmen. Bij het staken der stemmen is die van den Voorzitter beslissend.

De leden der Commissie zijn bevoegd zich, hetzij door middel van den Secretaris, hetzij regtstreeks, in betrekking te stellen met de inlevertaars en hen in de gelegenheid te stellen binnen een korten termijn nadere bescheiden in te zenden.

Art. 15. De titels of bewijzen van eigendom in de artikelen 11 en 12 dezer verordening bedoeld, moeten door of van wege de eigenaren onder inventaris worden ingeleverd tegen bewijs van ontvangst, aan den Secretaris der Commissie vóór den 25-ten Maart 1863.

Na dit tijdstip inkomende titels en bescheiden worden aangenomen, behoudens hetgeen hierna in de tweede zinsnede van artikel 19 is bepaald.

Art. 16. De titels en bescheiden waarvan van hier de rede is, worden gerekend één geheel uit te maken met de vroeger ingeleverde borderellen, als moettende strekken om het regt op de tegemoetkoming, volgens de biervoren in artikel 7 vermelde staten, te bewijzen, en mitidien de uitkeering te zijner tijd aan de regtgebende te veroorloven.

Zoodra het regt der belanghebbenden is erkend, wordt daarvan op de meergemelde staten eene aantekening gesteld, door den Voorzitter en den Secretaris der Commissie ondertekend.

Art. 17. De oordeelvelling der Commissie is, zoo dikwerf daarbij de ingeleverde bewijstukken onvoldoende verklaard worden om de aanspraak op de tegemoetkoming te wettigen, kortelijk gemotiveerd.

Zij wordt aldan, ondertekend als voren, aan den staat gezonden.

Art. 18. Wanneer twee of meer personen eigendomsregten op slaven beweren te hebben, wordt door de Commissie geen oordeel uitgebragt.

De oordeelvelling der Commissie geschiedt altijd, onverlet eens ieders regt om de beslissing van den bevoegden register in te roepen, behoudens het bepaalde in de laatste zinsnede van artikel 21 der tegenwoordige verordening.

De belanghebbenden zijn bevoegd de door hen ingediende titels van den Secretaris, tegen teruggave van het nietgerekt bewijs van ontvangst terug te vorderen als ook, ieder voor zooveel hem aangaat, kosteloos afschriften te vragen van de vastgestelde staten van tegemoetkoming.

Art. 19. Vóór of op den 25 Mei 1863 brengt de Commissie van onderzoek haar oordeel mit aangaande de aan haar ingediende bewijstukken, voor zoo verre die in tijds zijn ingekomen.

Ten aanzien van later ingediende stukken, geschiedt zulks aeltervolgens met zooveel spoed als de omstandigheden toelaten.

Art. 20. De staten van tegemoetkoming worden met de oordeelvelling der Commissie, io hier voege als is bepaald hierreroe in de artikelen 16 en 17, ter inzage van eenieder nedergelegd bij de Administratie van finaneien gedurende den tijd van veertien dagen.

Van deze nederlegging wordt telkenreize door den Administrateur van finaneien in het Gouvernements Advertentieblad kennis gegeven.

Op gelijke wijze wordt gehandeld ten aanzien der staten van tegemoetkoming toegekend aan eigenaren van privé slaven, waaromtrent, kraebtens de eerste alinea van artikel 11 hiervoren, geene oordeelvelling van de Commissie vereischt is geworden.

De termijn van veertien dagen begint aldan te loopen van den 20 Mei 1863 voor het geval dat geen verzet gedaan is noch diensengevolge dagvaarding voor het Hof heeft plaats gehad. Indien echter dit laatste is geschied, vangt de termijn aan te loopen, nadat de nitpraak is gekomen ter kennis van den Administrateur van Finaneien, op de wijze bepaald in de tweede en derde alinea van artikel 10 dezer verordening.

Art. 21. De Commissie van onderzoek wordt op een tijdstip na den 25 Mei 1863 door den Gouverneur ontboden, onder de verplichting nogtans om haar oordeel nit te brengen in alle zaken bij haar in behandeling.

Na dit tijdstip, mits binnen den termijn bepaald bij artikel 16 der aangehaalde wet, kunnen degenen die aanspraak ma-

ken op de tegemoetkoming, hunne titels en bescheiden inzenden aan het bestuur, dat echter, ook na de aanspraak door voldoende bewijzen gewettigt te hebben bevonden, de uitbetaling der tegemoetkoming niet gelast, zonder vooraf in acht genomen te hebben het bepaalde in het vorige artikel, blijvende aldan van toepassing al hetgeen hierna bepaald is ten aanzien van de regten van derden en de wijze van uitoefening dier regten.

Hetzelfde geldt zoo dikwerf ingevolge eene registerlijke bevestiging, de tegemoetkoming zal verschuldigd zijn.

Art. 22. Wanneer de laatste titel van aankomst der plantagen of gronden waartoe slaven behooren, voor welke tegemoetkoming is gevraagd, nog geen dertig jaren oud is, en geene geldige bewijzen van eigendom van vroegeren datum zijn overgelegd, kan nogtans nitbetaling van het bestuur gevraagd worden tegen het stellen van voldoende zekerheid, des noods geregelijk goedgekeurd.

Het stellen der zekerheid wordt niet gevorderd wanneer de laatste titel van aankomst bestaat in een transport verleend door den exploitateur of door den Curator bij het departement der Onbebeerde Boerden.

Art. 23. Alle regten van derden ter zake van verbande en bevoorregte schulden kleevende op plantagen en gronden waaraan slaven verbonden zijn of op privé slaven, zijn verhaalbaar op het bedrag der tegemoetkoming, onverzettelijk of de vorderingen al dan niet opeisbaar zijn; en zulks met in sehtmoming van het regt van voorrang volgens het in de kolonie van kraebt zijnde regt.

Alle regten van derden ter zake van conerrente schulden zijn eveneens verhaalbaar op dat bedrag, mits zij opeisbaar zijn.

Art. 24. Derden die hun verhaal of bonne regten willen dooe gelden op de toegekende tegemoetkoming, zijn verplicht op straffe van in de verdeling niet te worden begrepen, vóór het verstijken van den termijn vermeld in artikel 20, daarvan verklaring te dooe ter Griffie van het Geregtsstof.

De Griffier houdt aantekening van deze verklaringen in een daartoe aangelegd register, en geeft van iedere verklaring kennis aan den Administrateur van Finaneien, die daarvan annimiere aantekening doet houden op den onder hem berustende staat, als ook aan den eigenaar te zijner werkelijke gekozen of registerlijke woonplaats.

Art. 25. Deze verklaring houdt in:

a. de oamen, het beroep en de woonplaats der vorderaars, & het bedrag, de oorzaak en den aard der schuld, en in geval voorrang bewerd wordt, daartoe de uitdrukkelijke verordening;

c. de bewijzen en titels waarop de vordering berust;

d. voor zooverre de vorderaars niet te Paramaribo woonachtig zijn, keuze van woonplaats aldan.

Bij deze verklaring worden overgelegd de bewijzen en titels sub litt. c. vermeld en van deze overlegging, als ook van de indiening der verklaring wordt door den Griffier bewijs uitgereikt.

Art. 26. De in het vorig artikel vermelde verklaringen en vorderingen van derden, als ook de door hen overgelegde titels en bescheiden worden ter inzage van een ieder nedergelegd ter Griffie van het Hof gedurende den tijd van drie weken, aanvangende te loopen na het einde van den termijn vastgesteld in artikel 24.

De Griffier geeft van elke nederlegging kennis in het Gouvernements advertentieblad.

Art. 27. Hij die op eene plantage of grond, waaraan slaven verbonden zijn, of ook op privé slaven een regt van vruchtgebruik heeft, heeft behoudens zijn regt van vruchtgebruik op de plantage of grond, aanspraak op de renten van het bedrag der tegemoetkoming.

Indien de vruchtgebruiker en de bloote eigenaar niet kunnen overeenkomen omtrent het stellen van zekerheid, waartoe eerstgemelde verplicht is, al is het dat hij bij de instelling van het vruchtgebruik van deze verplichting is ontheven, zijn beiden bevoegd te bevorderen dat het bedoelde bedrag in Nederland worden belegd in inschrijvingen op een der grootboeken der nationale schuld ter keuze van den vruchtgebruiker.

Gelijke vordering kan worden gedaan door een fidei-commissairen verwachter so door den schuldisseer eener voorwaardelijke schuld, door hypotheek op eene plantage of grond met slaven verzekerd, tot dat de onzekerheid van het bestaan der schuld hebbt opgehouden; in dier voege dat in het eerste geval de keuze van een der grootboeken wordt toegekend aan den bezwaarden erfgenaam en in het tweede aan den schuldisseer.

Art. 28. Indien eene plantage of grond, waaraan slaven verbonden zijn, of ook met aldaar werkende privé slaven verband is, bij contract zallende loopen tot na 1 Julij 1863, wordt dit haanretraet, tenzij daarbij nitdrukkelijk anders is bedoogen, op gemeld tijdstip van rechtsewege onthouden, en is in dat geval, de huurder bevoegd zijn recht op schadevergoeding voor de op 1 Julij te veld staande producten, in billijkheid, des noods door den Regter te begrooten, op de tegemoetkoming te verhalen.

Art. 29. Hij, aan wien bij uiterste wilsbeschikking van den overleden eigenaar van eene plantage of grond waaraan slaven verbonden zijn, of ook van privé slaven, bij legaat eene lijfrente of jaarlijkse uitkeering is vermaakt, en die mitsdien legaal bijpotbeek heeft op de goederen der nalatenschap, zoodne bij die conventioneel bijpotbeek of verband heeft op zoodanige plantage of grond of privé slaven, tot zekerheid van eenige rente of uitkeering, is, behalve tot de opkoming voor de achterstallige schuld, gerechtigd tot de vordering dat het twiitigvond der rente of uitkeering nit het bedrag der tegemoetkoming in insehrijvingen op een der grootboeken der nationale schuld, te zijner kente, worde belegd.

Art. 30. De belanghebbende in de drie voorgaande artikelen beedeel kennen hanne vorderingen alleen doen gelden, behoudens de uitkeering der vorderingen van derden die boven hen bevoorrecht zijn.

Zij zijn tot de opreling der artikelen 24 en 25 en tevens tot eene nitdrukkelijke vordering tot de belgging, voor zoover daartoe grond bestaat, gehouden, met nittoondering nootens, ten aanzien van den vruchtgebruiker en sde Commissairen verwacht, van de nakoming van hetgeen sah litt. d van artikel 25 is voorgeschreven.

Art. 31. De verklaring gedaan hebbende derden, die van hanne vordering wen-ehen te desistieren, moeten daaraan doen blijken door middel van een door hen zelven mede onderteekend daarwaards exploit, beteekend aan den Griffier, die daarvan kennis geeft aan den Administrateur van financiën.

Wanneer de eigenaar en al de verklaring gedaan hebbende derden zieh onderling over de uitkeering van het bedrag der tegemoetkoming of ook ten aanzien van de belegging van het geheel of een gedeelte als voren gemeld kunnen verstaan, wordt hij notariële sate de overeenkomst der partijen geconstateerd.

Een authentiek afschrift van de sate wordt onverwijld ingezonden aan den Administrateur van financiën, ten einde geautoriseerd te worden aan den staat van tegemoetkoming.

Art. 32. Wanneer geene derden met hanne vorderingen op de tegemoetkoming binnen den bij artikel 24 voorgeehreven termijn zijn opgekomen, wordt volgens den bedoelden statut het mandaat op de koloniale kas opgemakt ten name van den eigenaar of de eigenaren, betaalbaar niterlijk op den laatsten September 1863 aan deze laatste of hanne bij speciale authentieke procuratie gevolmagtigden.

Indien derden zijn opgekomen en op de wijse bij het vorig artikel bepaald zijn overeengekomen, worden de mandaten volgens de getroffen overeenkomst opgemakt, of ook maatregelen genomen tot de belegging in Nederland, indien daartoe termen bestaan.

Art. 33. Indien binnen acht dagen na het verstrijken van den termijn in artikel 26 bepaald, de eigenaar en al de verklaring gedaan hebbende derden geen overeenkomst aangaande de uitkeering van het bedrag der tegemoetkoming hebben getroffen, kan zoowel de eigenaar als de meest gereede van de vordersaars het verzoek doen aan den president van het Gerechtshof, dat een Commissaris benoemd worde ten overstaan van wien de verdeling sah moeten plaats hebben.

Van deze benoeming wordt onverwijld door den Griffier kennis gegeven in het Gouvernement adverteutie blad.

Art. 34. De Commissaris nit het Hof ligt van de administratie van financiën den aldaar hern-toeden staat der toegelende tegemoetkoming, alsmede van de griffe de verklaringen der vordersaars met de daarbij overgelegde titels en bevehiden, en maakt binnen den kortst mogelijken termijn een staat van verdeling of repartitie op, die ter inzage van den eigenaar of de vordersaars ter griffe wordt nedergelegd.

Van deze nederlegging wordt zonder verwijl door den Griffier kennis gegeven in het Gouvernements adverteutie blad, met oproeping tegen dag en uur van den eigenaar of diens gevolmagtigden en de vordersaars om in per-oon of bij speciale gemagtigden voor den Commissaris te verschijnen tot het doen van tegenpraak.

Art. 35. Indien geene tegenpraak plaats heeft, sluit de

Commissaris zijn proces verbaal en vereffent de kosten, die als in de eerste plaats bevoorrecht geteld worden, en wordt op zijn last de door hem opgemaakte staat van verdeling, met een nitrukkel van het proces verbaal, toegezonden aan den administrateur van financiën, tevens met toerzending van den vroeger geligten staat der tegemoetkoming.

Deze alsoo va-gestelde staat van verdeling wordt alsdan de grond-lag der op te maken mandaten op de koloniale kas.

Art. 36. Ingeval op den dag der verschijning de dengdelijkheid van een of meer vorderingen door den eigenaar of de derden, of wel de voorraag of rangregeling door laatstgenoemde wordt hetwist, wordt daarvan in het proces verbaal acte verleend, en worden de geschil hebbende partijen verwezen naar eene der eer-ivolgende openbare tergristittingen van het Hof, zoner dat eene andere dagvaarding wordt vereischt.

Niettemin wordt behoortijk aantekening gehouden van de erkenning der dengdelijkheid, voorraag en rangregeling der overige vorderingen, waarop door partijen niet kan worden teruggekomen.

Art. 37. Aan de geschil voerende partijen staat het vrij de ingediende bewijzen en titels harer vorderingen, gedurende de behandeling van het geding tegen bewijs van ontvangst, bij den griffier te ligten.

Art. 38. Zij verscheijnen voor het hof bijgestaan door ge-admitteerde practiszijs.

Ten dage dienende draagt de derde wiens vordering is betwist, als sischer, zijne bewijzen voor bij met redenen omkleede conclusie.

Da wederpartij dient op denzelfden of niterlijk op den eerstvolgenden retdag van conclusie van antwoord.

Op verzoek van partijen worden nadere termijnen van re-en dupliet gegund of dag tot mondelinge toelichting bepaald.

Van de genomen conclusien wordt wederzijds afschrift ge-gereen.

Art. 39. Indien eene der partijen niet verscheijnt, wordt eene nadere oproeping der niet verscheenen partij bij dagvaarding van wege de andere partij te heltekenen op een korten, door het Hof te bepalen, termijn bevolen.

Bij nit verscheijning op deze tweede oproeping, wordt verstek verleend en met de behandeling der zaak door de andere partij voortgegaan.

Partijen kunnen haren getelden practiszijs niet herroepen zoner tevens een anderen te stellen. Zoolang dit niet is geschied, blijft het geding voortgaan op naam des eerste-stelden.

Art. 40. Na het voldingen en bepleiten der zaak doet het Hof zieh de statken overgeven en bepaalt den dag voor de nitpraak.

In de gevallen waarin het openbaar mini-terie moet worden gehoord, draagt de Procureur-Generaal zoo spoedig mogelijk zijne conclusien voor.

Art. 41. Indien de zaak in staat van wijzen is om ten principale te worden rekt gedaan, wordt het eindvonnis gewezen.

Indien, alvorens rekt te doen, een bewijs, een onderzoek of eene instructie, waarvan de beslissing der zaak kan afhangen, noodig mogt zijn, be-list het Hof bij interlocutoir vonnis, met bevoegdheid om het te honden onderzoek of de instructie aan een der leden op te dragen.

In de gevallen waarin geregtelijke verrigtingen moeten plaats hebben in de buitendistrietten der kolonie of getuigen aldaar woonachtig moeten worden gehoord, kan zoowel het geem-mitterde lid als het Hof de beedeelde verrigting of het hooren der getuigen, met vermelding der vraspantten, opdragen aan het hoof van het plaat-elijk bestuur aldaar.

Na afloop van het bevolen bewijs, het onderzoek of de instructie, wordt aan partijen andermaal toegelaten hanne met redenen omkleede conclusien voor te dragen en mondeling toe te lichten, waarna de zaak definitief wordt belit.

Art. 42. Alleen bij preumptoire exceptien mag worden geperstiseerd. Indien dit geschiedt, wordt aan partijen geen termijn van re- of dupliet toegestaan.

Alle andere exceptien worden onderscheid tegelijk met het antwoord ten principale worden voorge-teld, op straffe van veroordeeling in de kosten door het nit nakomen van dit voorschrift veroorzaakt.

Art. 43. Nadat het eindvonnis is gewezen, en binnen den wettelijken termijn geen hooger beroep is aangeteekend, sluit de Commissaris zijn proces-verbaal en handelt, na den staat van verdeling, indien daartoe termen zijn, in overeenstemming te hebben gehragt met het gewezen vonnis, als in artikel 35 is bepaald.

Art. 44. Alle termijnen, vermeld of bedoeld in de art. 34 tot 43 dezer verordening, loopen op absoluut verstak, behoudens het bepaalde in de eerste alinea van artikel 89.

Tegen de beslissingen van het Hof ten aanzien van de deugdelijkheid, den voorrang en de rangregeling der verordeningen van verklaring gedaan hebbende derden, als ook ten aanzien van de voorgestelde exceptie, wordt geen verzet toegelaten.

Art. 45. Het hooger beroep aan den Hoogen Raad wordt toegelaten in alle zaken waarin de vordering van den verklaring gedaan hebbende derde, eene geldswaarde van *Duizend Gulden*, interesten of proceskosten daaronder niet begrepen, te boren gaat.

Op dit beroep worden geene anderen gelagvaard dan die bij de tegenspraak partijen geweest zijn.

Eene expeditie van het arrest van den Hoogen Raad wordt, ten verzoeken van de meest gereede partij, betekend aan den Griffier bij het Gerechtshof, die het aan den Commissaris nít het Hof ter hand stelt, ten einde deze alldien bandele overeenkomstig de bepaling van artikel 43 hiervoren.

Art. 46. Behalve de administratieve stukken aangeduid in artikel 17 der meergemelde Wet, zijn de exploitanten van verzet van den deurwaarder en die van dagvaarding van den exploitateur, alsmede de beschikkingen van het Gerechtshof, aldaar bedoeld in de artikelen 12 en 13, mitgedaen de exploitanten van betekening dier beschikkingen, de inventarissen vermeld in artikel 15 dezer verordening, de bewijzen van ontvangst vermeld in laatstgemeld artikel en in de artikelen 25 en 37 dezer verordening; de verklaringen waarvan aldaar sprake is in de artikelen 24 en 30; zoome de exploitanten en acten vermeld in het daarop volgende artikel 31; eindelijk de oproeping en kennisgevingen in het Gouvernements advertentieblad, volgens de bepalingen der artikelen 20, 26, 33 en 34 hiervoren, allen vrij van zegel.

Art. 47. Voor de heffing van segelregten ten aanzien van de verdere behandeling en beslissing van geschillen, krachtens de tegenwoordige verordening aanhangig gemaakt, wordt met uitzondering van het geval dat, met in aethneming der hestaande voorschriften, toelating verleend is om kosteloos te procederen, toepasselijk verklaard hetgeen in de publicatie van 12 November 1830 (Gouvernementsblad No. 16) voor soortgelijke bandelingen en verrigtingen voor en door het Gerechtshof der Kolonie Suriname is voorgechreven.

Art. 48. De exploitanten en deurwaarder bij het Gerechtshof mogen in rekening brengen, eerstgenoemde een derde en laatstgenoemde de helft der emolumenten, die wegens soortgelijke verrigtingen volgens de bestaande verordeningen zijn verschuldigd.

De Griffier bij het Gerechtshof is bevoegd te beffen of in rekening te brengen een vierde van de regten en emolumenten die hem toekomen volgens het bestaande regt.

Art. 49. De leden van het Gerechtshof worden op den 1 Juli 1863 tijdelijk met drie buitengewone leden vermeerderd.

Aan den Procureur-Generaal wordt tijdelijk een buitengewoon Substituut, aan den Griffier een buitengewoon Commissar Griffie toegevoegd.

De gewone jaarlijkse vacantie van het Gerechtshof heeft geene plaats in 1863.

Art. 50. Wanneer eene plantage of grond met slaven, tengevolge van in executieeming, op den 1 Juli 1863 nog is onder geregelijke bewaring, wordt het bedrag der toegelaten tegemoetkoming gestort in de Sequestratiekas, en de grond met de gebouwen en toebehooren zoo spoedig mogelijk, immers binnen den termijn van zes weken verkocht.

Indien de in bezitting van den kooper plaats heeft vóór den 1 October 1863, gaan op dezen de verplichtingen over, ten aanzien der vrijgemaakten opgelegd in artikel 30 der meergemelde Wet.

Art. 51. Wanneer privé slaven zijn in executie genomen, zonder op 10. Juli te zijn verkocht, en de in beslag nemer en gevegenen zich niet hebben kunnen verstaan met den gecreenteerde over de uitkering van het bedrag der tegemoetkoming, wordt dit bedrag gestort in handen van den exploitateur of van den deurwaarder, die daarmede handelt als met de opbrengst van bij executie verkochte roerende goederen.

Art. 52. Plantages en gronden met slaven als ook privé slaven, waarvan de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met de bewijzen voor de wettigheid hunner aanspraak op de tegemoetkoming niet hebben aangemeld of waarvan de eigenaren niet allen aan deze hunne verplichting voldaan hebben; zoome de plantages en gronden met slaven of de privé slaven, wier eigenaren geheel of ten deele zijn onbekend ge-

bleven, vervallen geheel of ten deele aan het departement der Onbeheerde Boedels, zoodra belanghebbenden het vorderen.

Het bedrag der tegemoetkoming wordt aldaar geheel of ten deele uitbetaald aan den Curator.

Hetgeen ten aanzien van den verkoop van plantages en gronden en de verplichtingen der koopers bepaald is in artikel 60, is ten deze van toepassing.

Art. 53. In de gevallen waarin, krachtens de heffing van artikel 6 der meergemelde Wet, de borderellen van Gouvernementswege zijn opgemaakt, behben na den afloop der verificatie en het opmaken der staten van tegemoetkoming drie oproeping van de eigenaren, van maand tot maand, plaats in het Gouvernements advertentieblad door den Gouvernements Secretaris, waarvan de kosten komen ten laste van de nalatigen en met de kosten van het opmaken der borderellen, als eene schuld preferent boven alle andere schulden, verbaalbaar is op de tegemoetkoming.

Art. 54. Inleveraars van borderellen, die door hunne nalatigheid oorzaak zijn van de verificatie niet ten bepaalden tijde kan plaats hebben, verbeuren voor iederen slaaf eene geldboete van *Vijf en twintig Gulden*. Eigenaren of gevolmagtigden dezer laatste zijn ten deze aansprakelijk voor de verzuimen hunner onderhoorigen, behoudens hun verbaal op deze lasten.

Alle kwade of bedriegelijke praktijken, die mogten gepleegd worden zijn strafbaar naar de strengheid der wet.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad gecineerd.

Paramaribo, den 5 Maart 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 6 Maart 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 7. RESOLUTIE van den Staten April 1863 No. 2, *waarbij worden afgekondigd de koninklijke besluiten van den 19 November 1862 No. 99 en 100, betreffende de oprigting van een korps Marchandises en eene nieuwe samenstelling van het Politie weten.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 28 November 1862 La. B. No. 23 | 356, ter uitvoering, af-schriften van de Koninklijke besluiten van den 19 maand No. 99 en 100, betreffende de oprigting van een korps marchandises en eene nieuwe samenstelling van het politiewezen;

Gelet op het Koninklijk besluit van den 26 Februarij 1863 No. 52, waarbij artikel 5 van het evenngemelde dd. 19 November 1862 No. 99 is gewijzigd;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Bij deze afkondiging te doen van de Koninklijke besluiten van den 19 November 1862 No. 99 en 100, het eerste zoodaenig als het is gewijzigd door dat van den 26 Februarij 1863 No. 52.

19 Nov. 1862. WU WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz, enz, enz.

Overwegende, dat tot de uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) bondende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, de oprigting wordt gevorderd van een korps marchandises aldaar;

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 17 November 1862, La. B. No. 10.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Er wordt in de kolonie Suriname opgericht een korps marchandises, samengesteld en beoield, zoo als is aangeduid in de tabel aan dit be-luit gehecht.

Art. 2. Het toezigt over het korps marchandises in Suriname wordt opgedragen aan den Procureur Generaal.

Art. 3. De Procureur Generaal is bevoegd, om, onder nadere goedkeuring van den Gouverneur, marchandises der tweede klasse te bevorderen tot die der eerste, en, daartoe termen zijnde, van de eerste tot de tweede klasse terug te brengen.

No. 15, 16 Mei 1854, Staatsblad No. 80, en van 28 Junij 1858, Staatsblad No. 56.

Gezien het rapport van Onze Ministers van Financien en van Kolonien van den 6 Maart 1863 No. 113 Post en 9 Maart 1863 No. 10 La. R;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Met intrekking van Onze besluiten van 16 Mei 1854, Staatsblad No. 80, en 28 Junij 1858, Staatsblad No. 56, wordt het port der brieven die tusschen het Rijk en de Nederlandsche Kolonien *Suriname* en *Curaçao* benevens onderhoorigheden, over en weder door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden worden, weder gebragt op vijf en tachtig cents voor den enkelen brief, zijnde tien cents ten behoeve van het Rijk, tien cents ten behoeve der Kolonials Kas en vijf en zestig cents tot goedmaking van betgeen aan buitenlandsche Regeringen of administratie wegens regten van doorvoer of kosten van overbrenging versehuldigd is, in overeenstemming met betgeen daaromtrent bij Art. 1 van ons besluit van 6 Maart 1854, Staatsblad No. 15, werd bepaald.

Art. 2. Het tegenwoordig besluit treedt in werking met de eerste verandering die over en weder na 16 Maart aanteaande geschiedt.

Onze Ministers van Financien en van Kolonien zijn belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 10 Maart 1863.

(gel.) WILLEM.

De Minister van Financien,

(gel.) G. H. BETZ.

De Minister van Kolonien,

(gel.) L. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Acordeert met dezelfs origineel,

De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(gel.) ZEITH.

Voor eensluidende afschriften,

De Secretaris-Generaal,

(gel.) ZEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

No. 9. PUBLICATIE van den 16den April 1863 houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernementsblad No. 6), onder Staatstoestigt geplaatsten en van hunne huurders.

In naam des Koning!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT, doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodig is voorzieningen te maken omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernementsblad No. 6), onder Staatstoestigt geplaatsten en van hunne huurders;

Gezien de artikelen 3, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 27, 30, 32, 33, 34, 35, en 36 der wet;

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1852 Gouvernementsblad No. 18);

Den Kolonials Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepslen:

§ A. Algemeene bepalingen betreffende al de onder Staatstoestigt geplaatsten zonder onderscheid.

Art. 1. Behoudens de bepalingen van artikel 21 der wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernementsblad No. 6), wordt in elk district door den Commissaris een algemeen register gehouden, betwélk wordt inrigtig overeenkomstig het daarvan door den Gouverneur te geven voorschift, en waarin de, kachlens de evengemelde wet vrijgemaakten worden ingeschreven.

Art. 2. De inschrijving bevat het doorlopend nummer, den naam en de voornamen, den datum van geboorte of den vermoedelijken onderdom en het beroep van den vrijgemaakte, van zijne ouders, of, zoo geen huwelijk heeft plaats gehad, van zijne moeder en van elk lid van zijn gezin.

Overminderd de inschrijvingen op de registers van den

Burgerlijken Stand wordt ook op dit register aantekening gehouden van alle mutatiën door huwelijk, geboorte of overlijden.

Ieder vrijgemaakte die den onderdom van vijf/tien jaren bereikt heeft, erlangt een eigen huifd op dit register.

Kiuderen van twaalf tot vijftienjarigen onderdom die krachtens art. 24 § 6 der wet, gescheiden van de moeder arbeiden, worden als zodanig vermeld onder het hoofd van bunnen vader of moeder.

Art. 3. Bij verplaatsing van het eene district naar het andere, wordt de vrijgemaakte afgeschreven van het register van het district dat bij verlaat en overgescheven op het register in het district waar bij zich vestigt.

Art. 4. De vrijgemaakten die krachtens art. 20 der Wet van het Staatstoestigt worden ontslagen, worden van dat register afgeschreven. Op ben is ook niet van toepassing het bepaalde bij het volgende artikel.

Art. 5. Ieder vrijgemaakte van den onderdom van en met vijftien tot en met zestig jaren, als ook degenen die hoezeer onder dan zestig jaren, toch nog eene overeenkomst sluit tot het verrigten van arbeid of diensten en evenzoo de in de laatste alinea van dit artikel bedoelde, ontvangt van den Commissaris een livret, waarvan de eerste bladzijde bestempeld is met een zegel van 25 Cent.

Het zegelregt is voor rekening van den vrijgemaakte, maar wordt bij het sluiten van eene overeenkomst door den huurder voorgeseboten die het bedrag op het loon kort.

Hij die op zichzelf een beroep, ambacht of bedrijf nitoeft, is verplicht het zegelregt onmiddellijk bij ontvangst, van het livret te voldoen.

Art. 6. Wanneer een livret volgeschreven is, of wanneer het verloren is en nit het deswege ingesteld onderzoek blijkt dat het niet opzettelijk vernietigd of weggevoeren is, erlangt de vrijgemaakte, in het eerste geval zonder betaling, en in de andere gevallen tegen betaling van het in art 6 bepaalde zegelregt een ander livret.

Blijkt echter dat het opzettelijk onbruikbaar gemaakt, vernietigd of weggevoeren is, dan betaalt de vrijgemaakte, behalve het zegelregt, eene boete ten bedrage van een gulden tot twee en een halve gulden.

De vrijgemaakte die een livret versalecht, of gebruik maakt van een vervalt-ocht of van eens anders livret, wordt disciplinair gestraft met strafarbeid voor den tijd van een tot drie maanden.

Huurders en alle andere personen, die zieb aan de versaleebing van een livret schuldig of medeplichtig maken worden gestraft volgens het algemeene regt.

Art. 7. Het livret, hetwelk door den Commissaris op de eerste en laatste bladzijde geteekend en op de overige bladzijden geparafeerd wordt, houdt in, behalve de hierna te melden overeenkomst, het nummer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken onderdom van den vrijgemaakte.

Art. 8. De vrijgemaakten, zoolang zij onder het Staatstoestigt staan, zijn tot gezetten arbeid verplicht. Zij zijn, behoudens de uitzondering in art. 37 te vermelden, gebonden daartoe overeenkomsten te sluiten volgens het hierna te bevestigde model, waarvan gedrukte exemplaren verkrijgbaar zijn ten kantore van den kolonials Ontvanger en Betaalmeester alsmede bij den Commissaris, tegen betaling van een zegelregt van vijf en twintig Centen waar het overeenkomsten geldt voor een jaar en langer en van tien cent voor overeenkomsten van minder dan een jaar.

Bij hetzelfde contract kunnen met meer dan een arbeider overeenkomsten worden gesloten.

Art. 9. De kinderen der onder Staat-toestigt gestelden, hoezeer tot hnnne meerderjarigheid onder het onderlijk gezag geplaatst blijvende, mogen, wanneer zij den onderdom van achttien jaren bereikt hebben, overeenkomsten sluiten zonder toestemming bunner ouders.

Indien de verisebte toestemming aan ben die beneden den onderdom van achttien jaren zijn, wordt geweigerd, besluit de Commissaris.

Art. 10. Wanneer het blijkt dat de ouders of degenen die de zorg over kinderen beneden de achttien jaren op zich genomen hebben, het loon der kinderen ontvangen, zonder hen van het noodige te voorzien, trekt de Commissaris zich zodanige kinderen aan, en zorgt dat het bedongen loon te bunnen voordeele wordt aangewend.

Art. 11. Elke overeenkomst wordt ten overstaan van den Commissaris gesloten en door hem mede ondertekend.

Zij wordt ingeschreven op het livret in art. 5 vermeld.

Bij vernieuwing van dezelfde overeenkomst wordt dit op het contract en op het livret aantekend door den genoemden ambtenaar, die hiervan, als ook in geval de overeenkomst niet wordt vernieuwd, van de oorzak waarom dit niet geschiedt, melding maakt in het algemeen register bedoeld bij art. 1.

Art. 12. Wanneer de onder Staatstoezigt geplaatsten zich in een ander district willen verhuizen, geven zij daarvan kennis aan den Commissaris van het district dat zij verlaten, die hun, wanneer uit het livret blijkt, dat zij aan hun contract hebben voldaan, een bewijs afgeeft, dat zij bevoegd zijn zich in het door hen opgegeven district te vestigen, hetwelk zij overleggen aan den Commissaris van het district waar zij zich met der woon begeren.

Zoodra het nieuwe Contract gesloten en de onder Staatstoezigt geplaatsten op het algemeen register overgeschreven zijn, geeft de Commissaris daarvan kennis aan zijn ambtgenoot van het district dat door de onder Staatstoezigt geplaatsten verlaten is, opdat zij aldaar afgeschreven worden.

Art. 13. Bij de overeenkomst mogen door partijen zoodanige loonen worden bepaald als zij goe vinden.

Ingeval bij overeenkomst geene andere bepalingen zijn gemaakt, gelden voor plantage arbeid de bepalingen van het tarief vastgesteld bij publicatie van den 12 | 15 Maart 1861 (G. B. No. 1) of zoodanig ander tarief als anderszins wordt vastgesteld.

Zij, die ingevolge art. 24 A § 4 en B § 4 der Wet, door het Bestuur worden te werk gesteld, behouden te allen tijde het recht om met partieelieniers werkovereenkomsten te sluiten.

Art. 14. Onder Staatstoezigt geplaatsten die zich, zonder verzwarende omstandigheden, schuldig maken:

- aan dieverijen tot eene geringe waarde;
- aan vechterijen onderling of met anderen;
- aan verzet met woorden of gebaren of aan andere onbetamelijke gedragingen tegen huurders, diers vertegenwoordigers of gezagvoerders;
- aan woordelijke beledigingen, bedreigingen of geringe feitelijkheden jegens anderen;
- aan drowenschap;
- aan luiheid;
- aan opzettelijk verzuim van werk;
- en in het algemeen aan pligtverzuim, aan het niet nakomen hunner overeenkomsten of aan verstoring der goede orde, worden door den Commissaris disciplinair gestraft:

met eene geldboete niet te beregende *twee en een halve gulden*,

of met gevangenis voor den tijd van *drie dagen tot drie maanden*;

of met strafarbeid aan openbare werken, hetzij met hetzij zonder lichte kettingboei, voor den tijd van *acht dagen tot drie maanden*.

Wanneer zij moedwillig of door onachtzaamheid, gereedschappen, machines, stukken huusraad of andere voorwerpen aan hunne huurders, diers vertegenwoordigers of gezagvoerders toebehoorende, beschadigen, breken of verliezen, kunnen zij tevens tot vergoeding van de schade daardoor te wege gebracht, te korten op hun loon, door de genoemde ambtenaren worden veroordeeld.

Art. 15. De onder Staatstoezigt geplaatsten vermogen voor hunne rechtvervolgingen ter zake van bus loon te procederen Pro-Deo en vrij van zegel en leges.

O-er de daartoe betrekkelijke acten, tot welk beloop ook oordeelen:

voor zooveel betreft het onde gedeelte der kolonie, het Collegie van kleine zaken;

en voor zooveel betreft de districten *Nick-rie* en *Coronie*, de Regtbanken van Raden Hoofl-Ingelanden aldaar.

Art. 16. De onder Staatstoezigt geplaatsten zijn bevoegd alle klachten welke zij hebben, ter kennis te brengen van den Commissaris.

Art. 17. Indien het den Commissaris blijkt, dat de huurders, diens vertegenwoordiger of gezagvoerder niet voldoet aan de voorwaarden bij overeenkomst bedongen, of aan de wettelijk hem opgelegde verplichtingen, maakt hij daarvan rapport aan den Procureur General, die, termen er toe vindende, te dier zake tegen den aanligte eene actie instelt voor den bevoegden regter.

Da huurder, zijn vertegenwoordiger of gezagvoerder die schuldig bevonden wordt, is strafbaar met eene boete van *vijf en twintig tot vijf honderd gulden*, met of zonder vernietiging van de overeenkomst, in het eerste geval tegen schadeloosstelling, zoo daartoe termen bestaan.

Art. 18. Bij vernietiging van de overeenkomst in de gevallen bij het vorige artikel bedoeld, verleent de Commissaris den onder Staatstoezigt geplaatsten zijne hulp tot het sluiten van eene andere overeenkomst. Indien deze niet tot stand komt treden zij bij het Gouvernement in dienst en staan aldaar in alle opzigten gelijk aan de in de derde alinea van art. 18 genoemen.

Art. 19. Indien de huurder, diens vertegenwoordiger of gezagvoerder, bij herhaling is veroordeeld krachtens de bepaling van art. 17, of wel zich schuldig maakt aan mishandeling of doorgaande slechte behandeling van de onder Staatstoezigt geplaatsten, is het Gerechtshof, op de daartoe door den Procureur General in te stellen actie, bevoegd han het in huur nemen van of het gezag voeren over zoodanige arbeiders te ontzeggen.

In dat geval wordt geprocedeerd volgens de bepalingen van het reglement voor de rechtbank van kleine zaken.

Art. 20. De onder Staatstoezigt geplaatsten mogen den eigendom hebben van roerende en onroerende goederen, mits zij daartoe, voor zooveel onroerende goederen betreft, vooraf de toestemming van den Gouverneur verkregen hebben, die te allen tijde bevoegd blijft om hun, wanneer zij niet voldoen aan de hun door het Staatstoezigt opgelegde verplichtingen, te verbieden zich op gronden welke zij in eigendom verkregen hebben te vestigen of die te bebouwen.

Deselfde toestemming wordt gevorderd voor het in huur nemen van gronden, als wanneer de Gouverneur gelijke bevoegdheid heeft als aan het slot van alinea 1 is bepaald.

Art. 21. Zooveel mogelijk wordt van Staatswege gezorgd dat de kinderen der onder Staatstoezigt geplaatsten gelegenheid hebben om godsdienstig en schoolonderwijs te genieten.

Ter plaatse waar die gelegenheid bestaat, zijn de kinderen van *zeven tot vijftien* jaren verplicht naar school te gaan; van *twaalf tot vijftien* jaren slechts gedurende twee uren dags.

Onders of degenen die de zorg voor de kinderen op zich hebben genomen, die niet zorg dragen dat de kinderen aan deze verplichting voldoen, worden gestraft met eene geldboete van *twee en een halve gulden*.

Huurders, diers vertegenwoordigers of gezagvoerders, die het onvolden der verplichting verzuimen, zijn strafbaar met eene geldboete ter bedragen van *vijf en twintig tot honderd gulden*.

Art. 22. Alle boeten, krachtens de tegenwoordige verordening op te leggen worden in de koloniale kas gestort.

De boeten, krachtens deze verordening, aan de onder Staatstoezigt geplaatsten op te leggen, worden zoo noodig, op hun loon gekort.

Art. 23. De Commissarissen en hunne Secretarissen zijn bevoegd onder de contracten en andere stukken, de krasmerken van de onder Staatstoezigt geplaatsten te certificeren.

Art. 24. Ter tegemoetkoming in de uitgaven bedoeld bij art. 25 der Wet, zijn de vrijmakenden die in de termen vallen overeenkomsten te sluiten, alle veld- en plantagearbeiders en zij die volgens art. 24 B § 3 dier Wet als patentplichtigen bechoud worden, aan eene jaarlijkse belasting onderworpen, de mannen van *drie* en de vrouwen van *een en een halve gulden*.

Deze belasting wordt bij den aanvang van het jaar door de huurders in 's lands kas gestort, en in den loop des jaars door hen van het loon der arbeiders ingehouden; en door de patentplichtigen en andere op zich zelf staanden, bij de uitreiking van het bewijs, in bovengemelde § 3 bedoeld.

§ B. Bepalingen betreffende de onder Staatstoezigt geplaatsten, die op de plantages of gronden gewooslij werkzaam zijn geweest.

Art. 25. De onder Staatstoezigt geplaatsten, die op plantages of gronden gewooslij of gewoonlijk werkzaam zijn geweest, van den ouderdom van en met *vijftien* tot en met *zeest* jaren zijn gebonden voor zich en hun gezin, overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van plantage arbeid met planters of landbouw ondernemers te hunner keuze.

Die overeenkomsten worden geloten voor niet minder dan een jaar en niet meer dan *drie* jaren.

Art. 26. Zij die onder den *zeest* jaren zijn blijven bij de gezinnen waartoe zij behooren, even als kinderen bevonden *vijftien* jaren, die in elk geval hunne moeders volgen.

Deze ouden en kinderen zijn gebonden naar hunne krachten en bekwaamheden tegen een daaraan overeenredig loon, hunne diensten te verleen aan den huurder of planter, met wien het hof van het gezin of de moeder der kinderen de overeenkomst heeft gesloten.

Art. 27. Van de vrouwen, die wettig gehuwd zijn, mag slechts *twee derde* taak gevorderd worden.

Van zwangere vrouwen mag van de *vijfde* maand der zwangerschap af, niet meer dan *eene halve taak*, en na de *seconde* maand geen arbeid gevorderd worden.

Na hare bevalling, mag, indien het kind niet in leven is, gedurende *veertig* dagen, doch wanneer het kind in leven is, gedurende *drie* maanden, geen arbeid van haar gevorderd worden. Gedurende de volgende *drie* maanden behoeven zij slechts bij huis of in de fabrieken werkzaam te zijn en na het einde der *seconde* maand, tot dat het kind *twaalf* maanden heeft bereikt, zijn zij tot niet meer dan *eene half* merk of *halve taak* verplicht.

Vóór half *a-hi* ure des morgens en na *zes* ure des avonds mag van zingenden, zoolang hare kinderen den onderdom van *twaalf* maanden niet hebben bereikt, geenerlei arbeid gevorderd worden.

In de gevallen bij de *vier* vorige alinea's bedoeld, ondergaat het loon *eene* evenredige vermindering.

De bepalingen van dit artikel en van de tweede alinea van art. 29, sluiten de beregtigheid der arbeiders niet uit, om des verkiezende, tegen *evenreelike* vermeerdering van loon, meer werk te verkrijgen, dan volgens die bepalingen van hen mag worden gevorderd.

Art. 28. De overeenkomsten leggen, tenzij daarbij nitdrakkelijk het tegendeel bedongen is, den onder Staatstoezigt geplaatste, ook al heeft hij zich voor *eene* bepaalde bezigheid verbonden, de verplichting op, om allen plantage arbeid, welken ook, die hem wordt opgedragen en waartoe hij in staat is, te verrigten.

Hij magt zich dus ook niet onttrekken aan het houden van de wacht des nachts, aan het wachthouden bij sluizen en in kostgronden, en evenmin aan zoodanige diensten, welke ook op Zon- en Feestdagen kunnen worden gevorderd, als het roeijen op vaartuigen, het verrigten van huiswerk, de verzorging van vee en dergelijken.

Gedurende de malingen met watermolens, gedurende den tijd der inzameling en zoo noodig bij de bereiding en afwerking der producten, zijn zij ook tot arbeid des Zondags gehouden, behoudens het recht om den aldus verloren rustdag op *één* anderen dag te genieten.

Art. 29. Wanneer bij de overeenkomst niet anders is bedongen, wordt de werkdag berekend op *acht* uren arbeids in het veld of *tien* uren arbeids binnen de gebouwen en het werkjaar op *drie* honderd werkdagen.

Arbeiders, die des nachts werkzaam zijn geweest, hebben den daarop volgenden dag, recht op zoovele uren rust als in den afgeleopen nacht hebben verloren, in welk geval hun loon zich naar den op dien dag te verrigten arbeid regelt.

Tenzij bij overeenkomst anders is bedongen, vangt de fabriekarbeid des ochtends *tien* uren, en het veldwerk des ochtends *zeven* uren aan.

Art. 30. De onder Staatstoezigt geplaatste mag zich van de plantage af den grond op welken hij zich tot den arbeid verbonden heeft niet verwijderen, zonder verlof van den gezagvoerder.

De verlof van mag hem niet dan om geldeede redenen worden geweigerd, en nimmer, wanneer hij de aanvraag om zich tot het indienen van klagen bij den Commissaris te verzoegen, doch wordt daartoe nooit aan meer dan *aan drie* arbeiders te gelijk gegeven.

De gezagvoerder, die zich aan de weigering in de vorige alinea vermeld, schuldig maakt, wordt gestraft met *eene* boete van *tien* tot *honderd* Gulden.

Art. 31. De onder Staatstoezigt geplaatste die aangehouden wordt zonder voorzien te zijn van een verlof, tenzij het blijk dat hem *een* pas geweigerd is tot het indienen van klagen, wordt door den Commissaris gestraft met *eene* geldboete ten bedrage van *twee* en *halve* gulden of met straf arbeid voor den tijd van *acht* dagen tot *éene* maand.

Art. 32. Ieder, die onder Staatstoezigt geplaatst tot plantage arbeid heeft gehuwd is verplicht:

aan wekelijks het verdiende loon niet te betalen; een en hunne gezinnen te voorzien van geschikte woningen; een stuk grond, ter grootte van een tiende akker binnen pelders en zoodaig gelegen dat het behoorlijk op lazang kan worden gebracht, voor elk lid van het gezin boren de *vijftien* jaren, ten gebruik af te staan tot het telen van voedingsmiddelen voor eigen behoefte; waartoe echter, voor zooveel bananen betreft, een speciaal verlof van den gezagvoerder wordt gevorderd;

aan en hunne gezinnen voldoende geneeskundige behande-

ling en verpleging te verstrekken, en te voorzien in behoorlijke zieken lokalen.

Art. 33. De onder Staatstoezigt geplaatsten zijn verplicht zich bij ziekte, op bevel van den gezagvoerder, in de daartoe bestemde zieken lokalen of hospitalen te begeven, en zich in het algemeen te onderwerpen aan gezondheids- en indielijkheidsmaatregelen door den gezagvoerder bevolen.

Zij zijn ook verplicht tot het schoonhouden, ieder voor zooveel hem betreft, van de plaats rondom huuze woningen. Het onderhoud dier woningen en van de waterlozing daartegen zijn ten laste van den huurder.

Art. 34. Gedurende den termijn, dat de eigenaren van plantages en gronden, volgens art. 30 der wet, de verplichte huisvesting verleenan aan de zoodanigen hunner gewezen slaven die nog geene overeenkomsten hebben gesloten en mit-dien in huisvesting nog niet hebben voorzien, zijn deze gehouden tot het verrigten van minstens *vier* dagen arbeid per week, tegen een aan dien arbeid geveendredig loon *en* geneeskundige verpleging. Dit loon wordt berekend naar den maatstaf van een derde minder dan dat, vastgesteld bij de publicatie dd. 12 Maart 1861 G. B. No. 1. Voor oudan, gebrekkigen en kinderen, die geen arbeid verrigten kunnen, en voor welke laatsten niemand de zorg op zich genomen heeft, zorgt het Bestuur, onverminderd de verplichting der eigenaren, om ook dezen huisvesting te verleenan.

Eigenaren, die gedurende dien termijn, onverminderd hanner verplichting tot het verleenan van huisvesting, geen gebruik willen maken van den arbeid hanner gewezen slaven, zijn verplicht daarvan zoo spoedig mogelijk kennis te geven aan het Bestuur, betwél aldus, den georderd, maatregelen neemt opdat in de verzorging der vrijgemaakten, zoo lang zij geene overeenkomsten hebben gesloten, kuuze worden voorzien. Zoolang de evengemelde kennisgeving niet bij het Bestuur is ingekomen worden de eigenaren geacht van dien arbeid gebruik te zullen maken.

Eigenaren kunnen zich van de verplichting om huisvesting te verleenan ontslaan, door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoege van den Commissaris.

§ C. *Bepalingen betreffende de onder Staatstoezigt geplaatsten die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest.*

Art. 35. De onder Staatstoezigt geplaatsten die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest, van den onderdom van *en* mit *vijftien* tot *en* mit *zestien* jaren, zijn gehouden om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van arbeid of diensten met personen te binnen kenze.

Die overeenkomsten worden, naar goedvinden van partijen, gesloten voor het gehele gezin of individueel, en voor niet minder dan *drie* maanden en niet meer dan *een* jaar voor arbeid of diensten in de stad.

Kinderen tot *en* met den onderdom van *twaalf* jaren mogen niet van de moeders gesebeiden worden.

Art. 36. Zij die onder dan *zest* jaren zijn en kinderen van *twaalf* tot *vijftien* jaren, verrigten in verhouding hunner krachten en bekwaamheden ligten arbeid.

Art. 37. Tot het sluiten van overeenkomsten zijn niet gehouden de onder Staatstoezigt geplaatsten, die ten genoege van den Commissaris bewijzen op zich zelven eenig beroep, ambacht of bedrijf te kunnen uitoefenen voor voorziening in eigen behoefte en in die van hun gezin en aan welke daartoe de bevoegtheid is verleend.

Van de verleende bevoegtheid worlt jaarlijks door den Commissaris aantekening gehouden op het livret bij art. 5 bedoeld.

Indien het blijkt dat de onder Staatstoezigt geplaatste van die bevoegtheid geen behoorlijk gebruik maakt, wordt zij hem door den Commissaris onttreft.

Art. 38. De onder Staatstoezigt geplaatsten, die zich verhaaren voor *eene* bepaalde bezigheid, betzij als knechts of ambachtslieden, betzij als arbeiders of timmerlieden, betzij als bedienenden of jonwars bij neringdoenden, betzij eiodelijk als huishoudenden, mogen zich niet onttrekken aan de diensten welke in de betrekking waarin zij zich verhuurd hebben, redelijker wijze van hen geveerd mogen worden, al zijn zij niet afzonderlijk in de overeenkomst vermeld.

Zij zijn gehouden zich te onderwerpen aan de maatregelen van orde bij het ambacht, de nering of de huishouding gebruikelijk.

Art. 39. Indien de overeenkomst niet minstens *veertien* dagen vóór het einde daarvan, door *eene* der partijen is opgezegd, wordt zij geacht weder voor *drie* maanden te zijn aangegaan.

Art. 40. De huurder is bevoegd om den gehuurde te allen tijde, zonder het aanvoeren van redenen te ontslaan, doch hij is in dat geval verplicht aan hem, behalve het verseheuen loon, tot schadeoosstelling te betalen zes weken loon, te rekenen van den dag waarop hij wordt weggezonden, en den Commissaris van dat ontslag onmiddellijk kennis te doen dragen.

Indien de huur minder dan zes weken nog te loopen heeft, heeft de gehuurde, in dat geval, recht op het volle loon.

Art. 41. Degene, die ambachtlieden in haar heeft en gedurende den duur der overeenkomst geen of geen genoegzaam werk heeft, is bevoegd, om, met voorkennis van den Commissaris, de diensten van den onder Staatsoezigt geplaatste, indien deze daarmede instemt, tegen het met hem bedongen loon aan een ander over te dragen.

Art. 42. De onder Staatsoezigt geplaatsten mogen gedurende de uren die zij werkzaam moeten zijn, den arbeid, den winkel, de werkplaats of het huis niet verlaten zonder voorkennis der huurders.

Art. 43. De huurder is verplicht om, wanneer daaromtrent in de overeenkomst niets anders is bepaald, aan den onder Staatsoezigt geplaatste, wettelijke het verdiende loon uit te betalen.

Art. 44. De onder Staatsoezigt geplaatste heeft geen recht op vrije woning noch op geneeskundige behandeling en verpleging, tenzij een en ander bij de overeenkomst bedongen zijn.

Vrije woning aan de moeder toegekend wordt gescht ook aan hare kinderen beneden twaalf jaren te zijn verliend.

Art. 45. In de gevallen waarin de onder Staatsoezigt geplaatsten, van welke in § C gehandeld wordt, zich voor plantage arbeid verbinden, zijn de bepalingen van § B dezer verordening op hen van toepassing.

Art. 46. Vorenstaande bepalingen treden in werking op den 1sten Juli 1863.

En zal dese op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 April 1863.

VAN LANBERGE,

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 April 1863.

De Gouvernements Secretaris,

K. A. VAN EMDEN

Model overeenkomst bedoeld bij art. 8.

De ondergetekende (a) ingeschreven in het algemeen register van het district (b) onder het doorlopend nummer (c), zich om voor den tijd van (e) te rekenen van den (f) als (g) werkzaam te zijn in dienst van (A) op (i) in het district (k) tegen een loon van (f) onder de volgende voorwaarden (m)

De ondergetekende (n) ter andere zijde verklaart bovengenoemde (o) te hebben gehuurd tot het einde en onder de voorwaarden hiervooren vermeld.

den. 18

(p)

(q)

(a) naam en voornamen van den arbeider of de arbeiders

(b) naam van het district

(c) het doorlopend nummer

(d) verbint of verbinden

(e) duur van de overeenkomst in schriftsetters

(f) vermelding, in schriftsetters, van den dag en den datum waarop de overeenkomst ingaat

(g) aard van het werk waartoe hij zich verbindt

(A) naam en voornamen van den huurder

(i) de plantage of grond, voor zooveel betreft degenen die zich tot plantage arbeid verburen.

(k) naam van het district

(l) het bedrag van het loon voluit in letters; of wel, waar het tarief gevolgd wordt, verwijzing daarnaar

(m) vermelding van zoodanige voorwaarden als men zou willen aangaan, voor zoo ver die niet reeds uit de bestaande verordeningen volgen, en daarmede niet in strijd zijn

(n) naam en voornaam van den huurder.

(o) persoon of personen

(p)

(q) ondertekening van partijen

Vorenstaande overeenkomst is door partijen gesloten ten overstaan van mij ondergetekende, die daarvan aantekening heb gehouden in het algemeen register.

De Commissaris.

(r)

No. 10. PUBLICATIE van den 23 April 1863, houdende vaststelling en afkondiging van een Reglement op het beheer der districten in de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten.

In overweging hebbende genomen, dat tot uitvoering van de Wet van den 8 Augustus 1862 Staatblad No. 164 (G. B. van dat jaar No. 6), houdende opheffing der slavernij in de Kolonie Suriname, een reglement op het beheer der districten in die Kolonie wordt gevorderd;

Gezien de bij de Gouvernements Resolutien van den 7 Februarij j.l. No. 1 en 2 (G. B. No. 3 en 4) afgekondigde Koninklijke besluiten dd. 21 en 26 December 1862 No. 26 en 54, het eerste, houdende een nieuwe verdeling der Kolonie Suriname in districten, en het tweede, betreffende de plaatsing van district Commissarissen;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1862 G. B. No. 13.)

Deen Koloniaal Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze vast te stellen en af te kondigen het navolgende

REGLEMENT op het beheer der districten in de Kolonie Suriname.

HOOFDSTUK I.

Van het beheer in de districten.

Art. 1. De district Commissarissen worden bijgestaan door de officieren van de gewapende burgermagt.

Aan ieder der districts Commissarissen, met uitzondering van dien in het district Coronie, wordt toegevoegd een district Secretaris.

Art. 2. Bij ontstentenis van den districts Commissaris treedt de ondt aanwezige officier van de burgermagt voort hem op, tot dat de Gouverneur in de waarneming of vervulling der betrekking voorriet.

Art. 3. De Gouverneur wijst de standplaatsen aan der districts-Commissarissen. Hij kan hen met het bestaen van twee of meer districten belasten.

Art. 4. Op de districten Coronie en Nickerie blijven voorloopig van toepassing de bepalingen vervat in de Publicatie van den 9 Maart 1836 (G. B. No. 2), behoudens de daarin bij onderscheiden Publicatien gebragte wijzigingen, alles voor zoo ver die niet strijden met later uitgevaardigde wetten, algemeene verordeningen en de in dit Reglement gebragte veranderingen.

HOOFDSTUK II.

Van de verplichtingen en broegzheid der districts Commissarissen.

Art. 5. De district Commissarissen zorgen voor de stipte naleving van alle wetten, publicatien en verordeningen van inwendige diensten in hunne districten.

Aan hen is opgedragen het nemen van nuttige maatregelen of het doen van voorstellen daartoe, tot zooveel mogelijke bevordering van de welvaart en den bloei der aan hunne zorg toevertrouwde districten.

Art. 6. De district Commissarissen zorgen, dat de verordeningen, welke hun door het Bestuur ter bekendmaking aan de ingezetenen van hunne districten worden toegezonden, ter algemeene kennis worden gebragt op de wijze als bij hunne instructie of bij bijzondere voorschriften is of nader zal worden bepaald.

Art. 7. De district Commissarissen maken op en zenden in aan den Procureur-Generaal proces-verbaal van alle te

(r) ondertekening van den Commissaris.

hunner kennis gekomen of gebragte misdrijven en overtredingen, voor zoover de kennisgeving daarvan niet tot hunne disciplinaire regtsmacht behoort.

Art. 8. Indien de aard van het misdrijf zulke vereischt, begeeft de districta Commissaris zich onverwijld naar de plaats alwaar het feit is gepleegd, ten einde van de gesteldheid der plaats te doen blikken, schouwingen door deskundigen te doen plaats hebben en alle ter zake dienende inlichtingen te doen winnen.

Hij handelt op gelijke wijze zoo dikwerf een vermoedelijke schuldloof of ander buitengewoon voorval te zijner kennis komt.

Art. 9. In gevallen van ernstigen en terens zeer dringenden aard, is ieder in de nabijheid wonend burgerofficier bevoegd, om dadelijk op de plaats van het voorval te handelen, zoo als in art. 8 is vermeld, onder verplichting nogmaals om met allen spoed de zaak te brengen ter kennis van den districta Commissaris.

Art. 10. Indien op eenige plantage of grond een lijk komt aandrijven, dat, uithoofde van toeneemend bederf, onverwijld dient te worden begraven, is tot de schouwing bevoegd de naastbijwonende burgerofficier, en zelfs de gezagvoerder van de plantage of den grond, in tegenwoordigheid van twee personen uit de buurt, onder gehoudenheid, in het ene en andere geval, om het proces verbaal binnen vier en twintig uren aan den districta Commissaris in te zenden.

Art. 11. Bij hettrapping op breter daad houdt de districta Commissaris den schuldige of de schuldigen aan, en voor zoover de straffen op het gepleegde feit niet tot zijne regtsbevoegdheid behoren, zendt hij den aangehouden of de aangebondenen, met de in beslag genomene stukken van overtuiging en processen verbaal aan den Procureur Generaal.

In gelijker voege wordt door hem gehandeld met de vermoedelijk schuldigen aan misdrijven met zware straffen bij de wet bedreigd.

Onafhankelijk van het vorenstaande geeft hij in alle gevallen van buitengewoon ernstigen aard, daarvan onverwijld kennis aan den Procureur Generaal.

Art. 12. De districta Commissaris bevordert, zooveel in zijn vermogen is het Godsdienstig en ander onderwijst der arbeiders in zijn onderhoorich district. Hij waakt ten strengste tegen alle afgodische dansen en tegen afgodische gebruiken bij het begraven van lijken.

Art. 13. De districta Commissaris ziet toe op de stipste naleving der bestaande verordeningen tot wering van de ziekte der melaatsheid en besmettelijke elepbantiasis.

Art. 14. Twee malen in het jaar en wel in de maanden Maart en September doet de districta Commissaris, vergezeld van minstens een officier of onderofficier der gewapende burgermagt, op alle plantages en gronden in zijn district een nauwkeurig onderzoek naar de naleving in het algemeen der werkereenkomsten, de huisvesting, de geneeskundige verpleging, den geest der arbeiders, het schoonhouden van de plaats der arbeiderwoningen en de waterlooping van het effect.

Ieder gezagvoerder is, op verbeurte eener boete van vijf en twintig tot honderd gulden, en ingeval van herhaling van vijftig tot drie honderd gulden en gevangenisstraf van een tot drie maanden, zoo gezamenlijk als afzonderlijk, — verplicht aan den districta Commissaris wanneer deze dit eischt, inzage te verleen van zoodanige plantageboeken en documenten, waaruit zijn opgetekend de betaalde huurloonen, de verstrekingen aan voeding en kleding indien deze bedongen waren, de afwezige uren en dagen van den arbeider, en de overtredingen van dezen, met de straf, welke door den bevoegden regter daarvoor aan den overtreder is opgelegd.

De districta Commissaris is bevoegd, ook op onbepaalde tijden, op iedere plantage of grond in zijn district een gelijk onderzoek in te stellen, zoo dikwerf hij zulke noodig acht.

Art. 15. Van alle overtredingen of niet naleving der overeenkomsten voor veld- en fabriekarbeid, en van huis- en andere diensten, welke bij het onderzoek in het voorgaande artikel bedoeld, zijn ontdekt, maakt de districta Commissaris proces-verbaal op, dat door hem wordt gezonden aan den Procureur Generaal, voor zoo verre de overtreding niet tot zijne regtsbevoegdheid behoort.

Art. 16. Wanneer eenig persoon, niet behoorende tot de op contract werkende arbeiders of immigranten, overlijdt, neemt de districta Commissaris in acht de bepalingen vervat in art. 11 van de eerste afdeling der publicatie van den 8 Februarij 1836 (G. B. No. 1.)

De hierdoor veroorzaakte noodzakelijke kosten komen ten laste van den boedel.

Art. 17. De districta Commissaris waakt er voor dat zich in zijn district geene vettewarica's, winkeliers of kooplieden vestigen en evenmin slijters en tappers, tenzij hun daartoe eene bijzondere vergunning door den Gouverneur zij verleend.

Het rondventen van koopwaren zonder gelijke vergunning is mede verboden, en wordt gestraft met eene boete van honderd tot twee honderd gulden en gevangenisstraf van een maand tot drie maanden, zoo te zamen als afzonderlijk, met verbeurdverklaring zoodat der bij zoodanigen rondveeler gevonden koopwaren ala van het vaar- of voertuig, waarmede hij ze vervoert.

De districta Commissaris is bevoegd de niet van bedoelde vergunning voorziende rondventers te doen apprehenderen en nevens de ter zake opgemakte processen verbaal aan den Procureur Generaal op te zenden.

Art. 18. Bij ziekte, afwezigheid of andere ontstentenis van den ambtenaar aan wien de notariële practijk in de districten is opgedragen, is de districta Commissaris bevoegd dien ambtenaar daarin te vervangen, onder gehoudenheid om in acht te nemen de voorschriften en bepalingen, welke op de uitoefening der notariële practijk in de districten zijn of later zullen worden vastgesteld.

De voor zoodanige verrigtingen verschuldigde emolumenten worden echter door den ambtenaar belast met de notariële practijk genoten.

Art. 19. Alle notariële acten, worden door den districta Commissaris, met in aetneming der op het stuk van zegel bestaande of nader te maken verordeningen, geveiseerd voor zegel.

De districta Commissaris is bovendien bevoegd om onderhandse stukken voor zegel te viseren.

Art. 20. Wanneer de districta Commissaris kennis bekomt of geground vermoeden heeft, dat in eenig gebouw, getimmerde, immigranten- of arbeiderswoning misdaden zijn of worden gepleegd, of wel dat daarin ongeoorloofde handelingen plaats hebben die de rust en veiligheid van het district in gevaar kunnen brengen, en dienvolgens een plaatselijk onderzoek door hem wordt noodig geoordeeld, is hij als hoofd der Politie in staat wordt bevoegd en zelfs verplicht om den toegang tot zoodanige verdachte plaatsen te vorderen.

Hij wendt zich tot dat einde tot den gezagvoerder der betrokken plantage of grond, die verplicht is onverwijld aan de vordering van den districta Commissaris te voldoen.

Art. 21. De districta Commissaris voert, onder den Gouverneur, het bevel over de gewapende burgermagt in de uitgestrektheid van het district onder zijn beheer. Hij beschikt over die magt, voor zooveel dit noodig is tot handhaving van de openbare orde, rust en veiligheid.

Vóór den 15 Februarij van elk jaar doet hij aan den Gouverneur toekomen eene nominatieve lijst der leden van de gewapende hargermagt.

Art. 22. Bij ontsane rustverstoringen of wanordelijkheden in het district, van welken aard die ook mogen wezen, is de districta Commissaris bevoegd de hulp der naast bij gelegen militaire posten in te roepen.

Dezelfde bevoegdheid wordt in onvoorziene gevallen van zeer dringenden aard toegekend aan elk officier der burgermagt en elken gezagvoerder van eene plantage of grond.

De Kommandanten van zoodanige militaire posten zijn verplicht onverwijld de ingeroepen hulp te verleenen.

Art. 23. De gezagvoerders van plantages en gronden zijn verplicht om, bij aankomst of vertrek van eenig persoon, die zich met er woon op het effect komt vestigen of het verlaat, daarvan binnen veertien dagen aan den districta Commissaris kennis te geven.

Art. 24. De districta Commissaris legt, alvorens in functie te treden in handen van den Gouverneur den eed (de belofte) af, welke in de instructie voor zijn ambt is voorgeschreven.

Bij verplaatsing naar een ander district, kan de districta Commissaris volstaan met de inzendende eigen verklaring aan den Gouverneur, dat hij bij den hereids afgelegden eed (belofte) volhardt.

Art. 25. Het oostuum van den districta Commissaris wordt bij eene speciale verordening vastgesteld.

HOOFDSTUK III.

Van den districta Secretaris.

Art. 26. De districta Secretaris staat onder de onmiddellijke bevelen van den districta Commissaris, aan wien hij volgens art. 1 van dit reglement is toegevoegd.

De districts Secretaris woont op dezelfde plaats, welke den districts Commissaris tot vestiging is aangewezen, behoudens de deswege door den Gouverneur te maken huishoudelijke bepalingen.

Ingeval van ziekte, afwezigheid of andere wettige verhindering van den districts Commissaris, kan de districts Secretaris hem vervangen, wat de werkzaamheden op het bureau betreft.

Art. 27. Voor de aanvaarding hunner bediening leggen de districts Secretarissen in handen van den Gouverneur der Kolonie, behalve den eed van zuivering en geheimhouding naar gelang van de geslachte waartoe zij behooren, den navolgenden eed (belofte) af:

"Dat zweer (beloof, ik dat ik in mijne ambtsbetrekking, aan Z. M. den Koning gehouwen en getrouw zal zijn; dat ik mij in de mij opgedragen post van districts Secretaris in het district naar de bepalingen van het op Hoog gezag daargestelde Regerings reglement, voor zoover die mij aangaan en van deze verordening zal gedragen, dat ik den Gouverneur alle eerbied en gehoorzaamheid zal bewijzen, en getrouwelijk zal nakomen de bevelen, welke mij door den districts Commissaris worden gegeven; dat ik het welzijn der kolonie in het algemeen en dat van het district, zooveel ik kan zal bevorderen en voorts alles zal doen wat een goed districts Secretaris schuldig is en behoort te doen; dat ik mij eindelijk zal waachten voor het aannemen van giften, gaven of geschenken, mij aangeboden of toegeschikt met het kennelijk doel om mij van mijn plicht af te trekken of daar in te doen waken."

"Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!" (dat belooft ik.) Bij verplaatsing naar een ander district is voor hem van toepassing het bepaalde in de laatste zinnevde van art. 24.

Art. 28. De districts Secretarissen zijn bevoegd, elk binnen het regtegebied van zijn district, tot uitoefening der notariële praktijk.

Zij nemen daarbij in acht de verordeningen die dit onderwerp in de kolonie regelen, zijnde voorslag de publicatie van 20 | 25 November 1823 (G. B. No. 21) met uitnodiging van de artikelen 7, 8, 9, en 59 tot en met 65, welke bepalingen op hen niet van toepassing zijn.

Alle veranderingen en bijvoegingen moeten op den kant der akten geschreven worden, doch zijn alleen geldig voor zooverre die ieder afzonderlijk door de verschijnende personen, welke de akte geteekend hebben, door den districts Secretaris en door de getuigen ontlekend of gewaarmerkt zijn en voor zooverre daaraan is melding gemaakt aan het slot der akte door aanvaarding van de bladzijte en van den regel waartoe de veranderingen en bijvoegingen behooren.

Ingeval eene verandering of bijvoeging te wijlsloopig is om op den kant der akte te worden geschreven, zal die achteraan, doch vóór het slot der akten worden geplaatst, mits de bladzijte en den regel worden aangeduid, waartoe die behoort, of straffe van nietigheid van elke op eene andere wijze of zonder deze aanduiding gedane verandering of bijvoeging.

Art. 29. In den regel begeren de personen, die eenige akte begeren te doen opmaken, zich daartoe te kantore van den districts Commissaris, alwaar de districts Secretaris daagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, gedurende de gewone kantoren uren vaaceert.

Bij ziekte of eenige andere wettige verhindering van eenig ingezetenen om zich naar het opgemelde bureau te begeven, alamele ook op de Zon- en Feestdagen, ingeval er gevar is des donds, bezeeft de districts Secretaris zien naar de woning van den betrekken persoon ten einde aldaar de gevorderde akte te verlijden.

Al de transportkosten van den districts Secretaris heen en terug, komen in die gevallen ten laste van den belanghebbende persoon of de belanghebbende personen.

Art. 30. Voor zoover bij het verlijden van eenige akte de bijstand van eenen tolk wordt vereischt en de districts Secretaris — of de districts Commissaris, die hem volgens art. 18 vervangt de hoedanigheid beit van beoedigd translaator, in de taal der comparanten, zullen deze daarbij asszoodanig mogen fangen.

Art. 31. De districts Secretaris houdt het register of reportorium der ten overstaan van hem, of bij zijne afwezigheid of verhindering ten overstaan van den districts Commissaris verlijden akten in duplo, ingerigt overeenkomstig het bepaalde bij art. 37 der publicatie van 1828 (G. B. No. 21) waarvan hij het erse, door den districts Commissaris voor gezien geteekend, door de tusschekomst van dezen,

vóór of op den 1n. Februarj van elk jaar, aan den Procureur Generaal doet toekomen

Art. 32. Wanneer de districts Secretaris, ter uitoefening van de notariële praktijk, zich van de hem aangewezen woonplaats moet verwijderen, kan hij volstaan met daarvan aan den districts Commissaris kennis te geven.

In alle andere gevallen waarin hij zich, voor korter of langeren tijd van daar wenscht te verwijderen, wordt daartoe vooral uitdrukkelijke toestemming vereischt van den districts Commissaris.

HOOFDSTUK IV.

Van de gewapende Burgermagt.

Art. 33. Er bestaat in ieder district eene gewapende burgermagt, te zamengesteld uit:

- a. een Kapitein.
- b. een Eerste Luitenant.
- c. twee Tweede Luitenants.
- d. een Adjutant-Ofderofficier.
- e. een Serjant-Majoor.
- f. vier tot zes Serjantes.
- g. een Foorier.
- A. acht tot twaalf Korporals en
- i. Schutters.

De Gouverneur is bevoegd, znlks oorbaar achtende, het getal der Luitenants te vermeerderen of te verminderen, dan wel de formatie in de divisien, welke bij het Koninklijk besluit van den 21 December 1822 No. 26 (Gouv. Blad van 1863 No. 3) in twee districten zijn verdeeld, voorloopig op den bestaande voet te laten, zoodat de aldus te zamengestelde burgermagt voor de beide districten wordt dienstbaar gesteld.

Art. 34. Van alle openvallende officiersplaatsen geeft de districts Commissaris kennis aan den Gouverneur, die, onder nadere goedkeuring des Koning, de vacature vervult.

De benoeming van onderofficieren, geschiedt, op voordragt van den burgerkapitein, door den districts Commissaris, de benoeming tot korporaal wordt gedaan door den Burgerkapitein.

Art. 35. De officieren en onderofficieren die zich van een district in een ander district vestigen, gaan zonder nadere aanstelling in hunne rangen bij dit laatste district over; voor zoo ver daar geen vacature in die rangen bestaat worden zij à la suite geplaatst.

Een officier der gewapende burgermagt die zich met er woon in de stad vestigt, de kolonie verlaat of den leeftijd heeft bereikt, welke hem van de dienst vrijstelt, wordt op zijn verzoek daartoe, eervol ontslagen.

Art. 36. Met nitrondering van onder het bijzonder toezigt van den staat geplaatsten en op contract werkende immigranten behoort elk mannelijk ingezetenen boven de achttien doch nog geen vijf en vijftig jaren oud, hetzij bij korter of langer in het district hebbende gewoonde, tot de gewapende burgermagt en is hij gehouden tot het verrigten van dienst daarbij.

Van deze bepaling zijn nitgezonderd de voormalige Heemraden, de ambtenaren, grémploijerden en roeijers in dienst van den lande, en zij, die nit hoofde van lichamsgebreken, onvoorwaardelijk zijn vrijgesteld.

Art. 37. Ieder ingezetene, vallende in de termen van het voorgaande artikel 36 is verplicht binnen acht dagen na zijne aankomst in het district, daarvan kennis te geven aan den burgerkapitein met overlegging van eenen door hem ondertekenden staat van dienst voor zoo ver hij reeds vroeger bij de burgermagt heeft gediend.

Bij vertrek nit eenig district is zoodanig ingezetene verplicht daaraan kennis te geven aan den burgerkapitein in hetzelfde, die hem, zoo hij d. verlaat afgeeft een certificaat vermeldende den tijd dien hij in dat district heeft gediend.

Art. 38. De gewapende burgermagt strekt om den sterken arm nit te maken bij samenrotingen of oproer in het district, de veiligheid van personen en eigendommen te verzekeren, bij het ontstaan van brand en andere rampen, de orde te handhaven en widders tot het verrigten van alles wat tot instandhouding der openbare rust gevorderd wordt.

Art. 39. Ieder lid der gewapende burgermagt is verplicht de bevelen die hij betrekkelijk de dienst van zijne meedren in rang ontvingt zonder verwijl of tegenspreken ten uitvoer te brengen, behoudens zijne bevoegdheid, om, indien hij zich deswege bezwaard acht, na de nitroeping der bevelen, zijne bezwaren in te brengen, bij den burgerkapitein, waaneer zoodanige bevelen zijn gegeven door eenen aan dezen onderge-

schikken officier of onderofficier; bij den districts Commissaris, wanneer die bevelen van den burgerkapitein zelf zijn uitgegaan, en bij den Gouverneur, wanneer de bevelen door den districts Commissaris zijn gegeven, onverminderd het recht van elk lid der burgermagt om zich onder tot den Gouverneur te wenden, ingeval hij zich bekwamd acht over de beslissing van den districts Commissaris.

Art. 40. Ieder lid der gewapende burgermagt, die de bevelen door zijnen meerdere in rang in dienstakten gegeven, niet onverwijld en zooder tegenprestatie ten uitvoer brengt, of zijnen meerdere in rang in de waarneming van zijne dienst of ter zake van die waarneming beleedigt of dreigt, staat deswege terrecht voor den bevoegden burgerlijken regier en wordt gestraft met gevangenzetting van drie dagen tot eene maand of met eene geldboete van tien tot honderd gulden, betryf te samen of afzonderlijk.

Een lid der gewapende burgermagt, dat zich in de dienst tegen zijnen meerdere in rang met de daad verzet, wordt ter zake van openbaar geweld of wederspanshigheid veroordeeld.

Art. 41. De burgerkapitein mag zich voor niet langer dan vier en twintig uren uit het district verwijderen, zonder alvorens den districts Commissaris daarvan te hebben kennis gegeven.

Art. 42. De 1e, en 2e. Luitenanten mogen het district niet voor langer dan 24 uren verlaten, zonder daarvan alvorens te hebben kennis gegeven aan den burgerkapitein.

De burgerkapitein waakt er voor, dat het district nimmer door al de burger officieren gelijktijdig wordt verlaten.

Art. 43. Geen onderofficiëren en korporals mogen het district verlaten voor langer dan 24 uren zonder daarvan vooraf te hebben kennis gegeven aan den burgerkapitein of den naastbijwoneende burger luitenant.

Art. 44. De kleeding en wapenen der officieren, onderofficiëren, korporals en schutters, worden, onder goedkeuring des Koning, door den Gouverneur bepaald en ter algemeene kennis gebragt bij resolutie opgenomen in het Gubernements Blad.

De leden der gewapende burgermagt zijn verplicht, om, voor de dienst in het district opgeroepen zijnde of bij rampen en onbeilen, van welken aard ook, steels te verschijnen in de voor hunnen rang bepaalde kleeding en met de onderscheidingsteekenen en wapenen voor hunnen rang bepaald, welke zij zich voor eigen rekening moeten aanschaffen.

Art. 45. Elk ingezetene van het district is verplicht den districts Commissaris, of ieder lid der gewapende burgermagt dat zich ambtshalve tot hem wendt, in zijne woning te ontvangen en alle georderde en verlaagde iulichingen en bijstand te verschaffen, op straffe van gevangenzetting voor den tijd van een tot drie maanden of van eene geldboete van vijf en twintig tot drie honderd gulden, zoo te samen of afzonderlijk op te leggen.

Art. 46. De officieren bij de gewapende burgermagt, leggen, alvorens in functie te treden, behalve den eed (belofte) van geheimhouding naar gelang van hunne gezindte, den volgende eed (belofte) af in handen van den Gouverneur:

"Dat zweer (beloof) ik, dat ik in mijne betrekking van officier bij de gewapende burgermagt aan Z. M. den Koning geboven en getrouw zal zijn.

"Dat ik den Gouverneur allen eerbied en gehoorzaamheid zal bewijzen.

"Dat ik in mijne voormelde betrekking mij overeenkomstig de wetten dezer Kolonie, meer bepaald volgens de voorschriften van het Reglement op het beheer der districten in de kolonie Suriname zal gedragen en die zal helpen ten uitvoer te brengen.

"Dat, eindelijk, ik mij te allen tijde zal waarden voor het aannemen van giften, gaven of geschenken mij aangeboden, of onmiddellijk wegeehikt met een dergelyk oosmerk om mij van minnen plicht af te trekken of mij daarin te doen waken. (Zoo waarlijk helpe mijn God Almagtig!)"

"Dat belooft ik.)

De onder-officiëren, waaronder worden verstaan onder-adjudanten, serjanten-majoor, serjanten en fouriers, leggen den zelfden eed (belofte) af, in handen van den districts Commissaris.

De vroeger in de districten aangestelde officieren, die bij de invoering der tegenwoordige verordening als zoodanig in functie blijven, kunnen volstaan met een schriftelijke verklaring, door tusschenkomst van den districts Commissaris in te zenden aan den Gouverneur, dat zij bij hunnen vroeger afgelegden eed volharden.

Bij bevordering of verplaatsing naar andere districten van

beëteligde leden der gewapende burgermagt, wordt voortaan hetzelfde in acht genomen, met dien verslende evenwel, dat de verslaring der onder-officiëren aan den districts Commissaris wordt toegezonden.

Art. 47. De burgerkapitein is belast met het administratief beheer over de gewapende burgermagt in het district. Binnen den tijd van eene maand na de invoering van dit Reglement, doet hij den districts Commissaris toekomen eene naamlijst der officieere, onderofficiëren, korporals en schutters.

De burgerkapitein is tevens verplicht, om, na ommekeer van ieder kwartaal eene stand der voorgevallene veranderingen onder het personeel der gewapende burgermagt aan den genoemden ambtenaar in te zenden.

Voor zooveel de voormelde administratie betreft, staan de aerjant-majoor en de fourier den burgerkapitein ten dienste.

Art. 48. De burgerkapitein is gehouden te voldoen aan alle requisiten en opdrachten van den districts Commissaris, zoowel met betrekking tot de aangelegenheden rakende het burgerlijk bestuur als tot die betreffende de gewapende burgermagt in het district.

HOOFDSTUK V.

Van reserve schutters, lastdragers en arbeiders.

Art. 49. Voor de gevallen dat de politie, de militaire magt en de gewapende burgermagt in eenig district niet voldoende mogten zijn, tot bandhavig van orde en rust, of tot beveiliging van personen en eigendommen, bij oproer, verzet, aanvallen, brand, overstroming en rampen of onbeilen van dergelijken aard, wordt de gewapende burgermagt in elk district versterkt door reserve schutters, aan te wijzen onder de bekwame en vertrauwde arbeiders en immigranten, en door lastdragers, naar den maatstaf in het volgende artikel bepaald.

Art. 50. Op elke plantage of grond rust de verplichting om, in de gevallen bij art. 49 aangewezen, op de opvoeding van den districts Commissaris, of namens dezen door eenigen burgerofficier, van elke twintig volwassen, werkbare arbeiders van het mannelijk geslacht, een reserve schutter en een lastdrager te leveren.

Plantagen en gronden, waarop een minder aantal dan twintig zoodanige arbeiders aanwezig is, zijn vrijgesteld van het leveren dier reserve schutters. Zij zijn echter verplicht, op de hierboven genoemde opvoeding, een geeebikt arbeider te leveren als lastdrager of tot andere ten deze te verrigten dienst in het district.

Art. 51. De reserve schutters, lastdragers, of tot andere dienstverrigtingen in het district, benoedigde arbeiders die, voor de in art. 49 bedoelde gevallen volgens de voorgaande bepaling, worden opgevoerd, moeten bij die gelegenheden door g-zuogvoerders der betrokken plantagen en gronden voorzien worden van de wapenen, ammunitie en andere voorwerpen, welke volgens de bepalingen van dit Reglement op elke plantage of grond moeten aanwezig zijn, voorts van de noodige kost en versuapering, en, desgevorderd, ook van huuze gereedschappen.

De voorwerpen, waarvan zoodanige opgeroepen reserve schutters, lastdragers of tot andere dienstverrigtingen bestemde arbeiders voorzien moeten zijn, worden duidelijk vermeld in de daartoe betrekkelijke opvoedingen.

Art. 52. Gezagsvoerders, die in gebreke blijven aan het verstaanste te voldoen, verbuuren:

Indien zij de opgevoerde reserve schutters, lastdragers of arbeiders niet, al oiet op de bepaalde plaats en ten bepaalden tijde hebben gezonden, eene boete van vijfzig gulden, voor ieder ontbrekende reserve schutter, lastdrager of arbeider.

Indien zoodanige reserve schutter, lastdrager of arbeider niet is voorzien van de voorwerpen welke op de opvoeding staan uitgedrukt, eene boete van vijf tot twintig gulden.

Art. 53. Uitgezonderd de opvoeding van reserve schutters, lastdragers en arbeiders, voor de gevallen in artikel 49 bedoeld, wordt de opvoeding van arbeiders tegen betaling van loon, waarvan sprake is in art. 28 der wet van den 8 Augustus 1863, Staatblad No. 164. (Gouv. blad van dat jaar No. 6), geregeld naar denzelfden maatstaf van op eene plantage of grond gerestigde volwassen werkbare arbeiders van het mannelijk geslacht, als in art. 50 is bepaald.

Art. 54. Binnen den tijd van veertien dagen na het in werking treden van dit Reglement, geven de gezagsvoerders van plantagen en gronden op welke de verplichting rust tot het leveren van reserve schutters, de namen van dezen op aan den burgerkapitein.

De burgerkapitein doet de hem opgegeven reserve schutters montereau door eene Commissie uit de gewapende burgermagt, welke ze naar bevinding goed of afkeurt. Voor de afgekeurden worden terstond andere reserve schutters aangewezen.

Van de voorvallede mutatie onder het personeel van deze reserve schutters, doen de gezagvoerders, binnen den tijd van *veertien* dagen na zoodanige mutatie, opgave aan den burgerkapitein.

Art. 55. Elke plantage of grond moet voorzien zijn van de noodige defensie geweren, berekend naar het getal schutters aldaar aanwezig, en naar dat der reserve schutters, die zoodanige plantage of grond volgens art. 50 van dit Reglement is verplicht te leveren.

Voor elk onttrekend geweer, verbeurt de gezagvoerder eene boete van *tien gulden*, tenzij hij voldoende aantoonde dat het verzuim niet te wijten is aan hem, maar aan den eigenaar of administrateur van het effect, in welk geval de laatstgemelde de boete verbeurt.

Het onttrekende geweer wordt of de onttrekende geweren worden dien onverminderd, op voordragt van den districts Commissaris, voor rekening van den eigenaar, administrateur of pachter, door den Procureur Generaal aangekocht.

Art. 56. Elke plantage of grond, moet behalve het bepaalde in het voorgaande artikel altijd zijn voorzien van:

twaalf (12) scherpe patronen,
 een half pond (½) kruit, Amsterdamsch gewigt,
 een pond (1) grove hagel,
 een (1) rijnmaal,
 een (1) kreuser,
 een (1) schroevendraaijer met slentel,
 en naar gelang van de soort van het geweer,
 drie (3) vuursteenen; of twee (2) reserve schoorsteenjes,
 vijftig (50) slaghoedjes,
 een goed geslepen honwer, voor ieder schutter, bnpeschutter, lastdrager of ander arbeider,
 potluts of kommando tassen.

Een en ander bewaard op eene veilige plaats.

Art. 57. Wanneer bij het, volgens art. 14 in te stellen onderzoek de opgenoemde voorwerpen of een daarvan, niet of niet in de hierbij bepaalde hoeveelheid aanwezig worden bevonden, is geheel van toepassing de laatste alinea van art. 55, behoudens het bedrag der boete, dat op het verzuimen deze wordt bepaald op niet minder dan *drie* en niet meer dan *twintig gulden* voor elk onttrekend voorwerp.

Alle voorwerpen die niet in bruikbaren staat worden gevonden, worden geacht niet aanwezig te zijn.

Art. 58. Geene arbeiders op plantages of gronden gevestigd of werkzaam, mogen vuurwapenen of ammunitie in hun bezit of onder hunne berusting hebben, dan met uitdrukkelijk toestemming van den eigenaar, beheerder of gezagvoerder, als bewijs waarvan zij in het bezit moeten zijn van een port d'armes.

De districts Commissaris geeft op schriftelijk verzoek van den gezagvoerder, dezen port d'armes af, indien daartegen bij hem geen bezwaar bestaat.

Art. 59. De voeding waarvan ieder opgevoerde reserve schutter, lastdrager of ander arbeider voorzien moet zijn, wordt berekend in verhouding tot het getal dagen die hij volgens die opvoeding in dienst zal blijven, daaronder begrepen de dagen van heen- en terugreis.

De hoeveelheid van die voedingsartikelen, wordt voorloopig bepaald op het dubbele daarvoor vastgesteld bij het Reglement voor voeding afgekondigd bij de Publ. d. 6 Mei 1851 G. B. No. 4.

Art. 60. In de gevallen van rampen en onheilen, waarin de in art. 50 bedoelde reserve schutters en lastdragers volgens de bepalingen van dit Reglement, zonder voorafgaande oproeping of opvoeding verschijnen, wordt hun de gewone hoeveelheid voedsel bij bedoeld Reglement vastgesteld, door de gezagvoerders verstrekt voor den tijd van *drie* dagen.

Het voorzien in deze voeding geschiedt voor rekening van den eigenaar, administrateur of pachter van de plantage of den grond waarop bedoelde personen werkzaam zijn, doch de zorg daarvoor berust op den gezagvoerder op wien bij verzuim de wege, wordt toegepast de straf bij de laatste alinea van art. 52.

Het onttrekende wordt voor rekening van den nalatige aanschafft.

De inspectie en keuring van de, ten deze bedoelde, voeding geschiedt door den oudsten in rang op de bepaalde plaats aanwezigen officier of onderofficier der gewapende burgermagt.

Art. 61. Zoo dikwerf het noodig is dat onverwijd worde gehandeld, hetzij tengevolge van gebreken misdadige verstandhouding der arbeiders op eenige plantage of grond, met personen die elders zijn gevestigd, of bij eenige verlossing van de rust en veiligheid van het district, is ieder officier der gewapende burgermagt bevoegd, om met eenige andere leden der magt, alsmede met immigranten en reserve schutters, de woningen te bezetten van de immigranten en andere arbeiders, die op zoodanig effect, en, waar hij geraden oordeelt, ook op de belendende plantages en gronden gevestigd zijn, de rustverstoorders voorloopig aan te houden en in dergelijke gevallen verder zoodanig te handelen als hij plijmtig oordeelt.

De burgerofficier geeft van zijne verrichtingen ten dezo, met den meesten spoed kennis aan den districts Commissaris, die van zoodanig voorval mededeeling doet aan den Procureur Generaal, zoo noodig met gelijktijdige toezending van de gearresteerde personen.

Art. 62. Ieder gezagvoerder van eene plantage of eenen grond is bevoegd om binnen den omtrek van deze patrolles te maken, onder gebondenheid om vooraf daarvan kennis te geven aan zijne belendende bureu en binnen *drie* dagen herigt te zenden aan den districts Commissaris, met opgave van de namen der aangehouden personen en met toezending van denzaken, die op andere effecten gevestigd of werkzaam zijn.

Art. 63. De bij gedane patrolles aangehouden en den districts Commissaris toezonden personen worden door dezen ambtenaar, na oplegging des noodig van zoodanige straffen als tot zijne bevoegdheid behooren, aan de handrers, dier vertegenwoordigers of gezagvoerders overgegeven.

Art. 64. Indien blijkt dat, de in het voorgaande artikel bedoelde tot andere plantages of gronden behoorende personen, voor of gedurende den tijd hunner verwijdering van het effect waarop zij behooren, eene misdadig hebben gepleegd, of bij hante anhouding zich aan eenige daad van geweld hebben schuldig gemaakt, worden zij door den districts Commissaris aan den Procureur Generaal opgezonden.

Dezo opzending heeft altijd plaats bij aanhouding door patrolles, hetzij deze hebben bestaan alleen uit leden van de gewapende burgermagt daartoe door den districts Commissaris georganiseerd, hetzij die zijn samengesteld geweest uit leden van die magt en militairen, krachtens de daartoe verleende magtiging van den Gouverneur.

Art. 65. Bij gecombineerde patrolles zoowel als bij elke andere dienst welke met medewerking van de militaire magt plaats heeft, wordt het bevel steeds aan den hoogsten in rang aanwezigen officier opgedragen.

Indien de burger en militaire officieren gelijken rang bekleeden, wordt het bevel over en de leiding van de expeditie aan den militairen officier toevertrouwd.

HOOFDSTUK VI.

Van alarm en daarmede in verbond staande voorzieningen.

Art. 66. Bij het ontstaan van oproer, aanval van zich verwijderd hebbende arbeiders, brand of andere rampen en onheilen in eenig district, is de gezagvoerder van de plantage of van den grond alwaar zoodanig voorval plaats heeft, gehouden daarvan dadelijk door *drie* minuutshots met kanon, en bij gebia daarvan met achietgeweer, een sein te doen, en daarna:

1o. den naastbijwonenden burgerofficier onverwijd en langs den kortsten weg van het voorval kennis te geven;

2o. gelijktijdig zijne twee naast bureu daarvan te onder-
 rigten en hunnen bijstand in te roepen.

Zij die in gebreke blijven gemelde seinshots of de aan 1 en 2 bepaalde mededeelingen te doen, worden, tenzij voldoende blyke dat zij daarin door omstandigheden van hunnen wil onafhankelijk zijn verberider geworden, gestraft met eene boete van *tien tot honderd gulden* of met gevangenzetting voor den tijd van *drie* dagen tot eene maand, te samen of afzonderlijk.

Gelyke straffen kunnen worden opgelegd aan de gezagvoerders wier bijstand als horen ingeroepen zijnde, dezen hebben geweigerd of niet dadelijk verleend.

Art. 67. De drie minuutshots vermeld in art. 66 worden door de zorg der gezagvoerders van iedere plantage of grond in het district, van plantage tot plantage herhaald in voege als bij dat artikel is bepaald. Gelyke verplichting rust tevens op de gezagvoerders van de plantages en gronden aan de overzijde van de rivier of kreek gelegen, al ware het dat

deze niet tot het district behooren in hetwelk de ramp of het onheil heeft plaats gehad, is het een en ander geval op straffe als in het voorgaand artikel bepaald.

Art. 68. Buiten de gevallen vermeld in art. 66 is het verboden bij dag of by nacht in eenig district drie achtereen volgende schoten te doen, die voor minuutschoten kunnen worden aangekemt.

Art. 69. In gevallen van alarm, hetzij in het district hetzij een der aangrenzenden of aan de andere zijde der rivier gelegen districten, bevelen zich al de leden der burgermagt, zoome de reserve schutters en lastdragers van de plaats des onheils of naar hunne gewone loop- of verzamelaars, indien deze in de richting waarin de alarmshots gevallen zijn, naderbij gelezen mogt zijn. Genoemde schutters en lastdragers worden zonder dat daartoe eenige speciale requiitie wordt vereischt, door de respectieve gezagvoerders voorzien van de wapenen, ammunitie en andere voorwerpen vermeld in art. 56, nevens de voeding bepaald bij de 2e alinea van art. 59 dezer verordening.

De hier bedoelde loop- of verzamelaars worden voor ieder district aangewezen door den Gouverneur en door middel van de Gouvernements bladen ter algemeene kennis gebracht.

Art. 70. Van de verplichting om zich naar de loop- of verzamelaars of naar de plaats van het onheil te heogen, zijn vrijgesteld gezagvoerders van zoodanige plantages en gronden waarop ingevolge de wet geene opzigers behoeven te zijn, en die misdaden zonder hoorlijk opzigt rondte laten het en aan hunne zorg toevertrouwd eeft; mende in geval van alarm steeds een opzigt verbljen op die effecten waar opzigers zijn geplaatst, tenzij de gezagvoerder geen lid der gewapende burgermagt is, al wanneer hij terug blijft en de opzigt zendt.

Art. 71. Zoowel op de loopplaats als ter plaats waar de ramp of het onheil is voorgevallen, zijn de leden der gewapende burgermagt verplicht om zich benevens hunne reserve schutters, lastdragers of andere arbeiders onder de bevelen te stellen van het hoogste gezag ter plaatse aanwezig.

Zij mogen zich niet van de hun aangewezen posten verwijderen zonder daartoe de toestemming van gemelde autoriteit te hebben verkregen, en in geen geval de loopplaats of de plaats waar het onheil is voorgevallen verlaten, dan na voorsat beoorloord door die autoriteit te zijn afgedaakt.

Art. 72. Bij ziekte of afwezigheid van een of meer der reserve schutters en arbeiders bedoeld in artikel 50, moet de gezagvoerder van de plantage of van den grond, tot de levering van zoodanige schutters of arbeiders verplicht, op straffe als in artikel 52 bepaald is voor ieder der ontbrekende een anderen bekwaamen schutter of arbeider in de plaats zenden.

Wanneer het verblijf der reserve schutters, arbeiders en lastdragers, hetzij op de loopplaats, hetzij op de plaats van het alarm, langer dan drie dagen mogt duren, is de district Commissaris bevoegd de vereischte meerdere kost voor rekening van het Gouvernement aan te koopen.

Art. 73. Op den daartoe door den district Commissaris of den burgerkapitein te committeren officier of ander beoedigd lid der gewapende burgermagt, rust de verplichting nauwkeurig op te nemen, welke leden der gewapende burgermagt, reserve schutters en lastdragers op de loopplaats en de plaats van het alarm zijn verschenen, met aanteekening van hunne namen, de plantages of gronden waarop zij wonen en of de reserve schutters, lastdragers en arbeiders, ingevolge de bepalingen van deze verordening zijn toegerust.

Van een en ander doet hij rapport aan den district Commissaris.

Art. 74. De district Commissaris beschikt in gevallen van alarm over de gewapende burgermagt op zoodanige wijze, als zulks hem, na ghanden overleg met den burgerkapitein en de officieren of die magt, het raadzaamst en meest in het belang der dienst zal voorkomen. Hij maakt zoodanige voorzieningen met betrekking tot eene rigtige en veranderde dienst, het afzenden van dépêches, de beschikking over vaartuigen en de noodige benaming en wat die meer zij, als door hem in overleg als voren, wordt noodig geoordeeld.

Zoo spoedig doenlijk zendt hij zoowel van het gebeurde als van zijne verrigtingen te die sarak rapport in aan den Gouverneur en aan den Procureur-Generaal.

HOOFDSTUK VII.

Van het onderhoud der communicatie zoo te water als te land.

Art. 75. Behalve de verplichting tot dadelijke voorziening in gevallen, dat er defecten ontstaan in de communicatie, rust

op elken gezagvoerder van plantages of gronden tevens de verplichting om ten alle tijde de landcommunicatie voor zoover die loopen over of langs de plantages of gronden waarop zij bevel voeren, beoorloord schoon, open en in bruikbaren staat te houden.

Zij zijn daarenboven verplicht, om binnen de hiervoren aangeduide begrenzing, de bruggen die over gemelde communicatie moeten bestaan, ten alle tijde in goeden en bruikbaren staat te onderhouden, te dien aanzien in aetnemende:

dat zij, voor zoo ver zij niet van steen gemeteld en verwulfd zijn, van goed en deugdzaam hout zijn vervaardigd; dat zij eene breedte hebben van ten minste zes Rhijnlandsehe voet;

dat de niet verwulfdde bruggen belegd zijn met wane, copie of andere deugtzame planken, van niet minder dikte dan 1½ duim, beoorloord vastgespijkerd;

dat zij zijn voorzien van atevige wit geverve of gekalkte leuningen.

Art. 76. Voor zoover de lands communicatie loopt over of langs plantages of gronden, die in den boezem van het domein zijn terenggenomen, wordt in het onderhouden zoowel daaraan als van de bruggen daar ter plaatse voorzien door vrijwillige arbeiders en deze ontbrekende, door opgevorderde arbeiders van de in bewerking zijnde plantages of gronden, naar billijke must-inf daartoe door den district Commissaris te requireren en tezen betaling door het Kolonial bestuur van het loon, dat bij tarief voor werken van algemeen nut is of mogt worden bepaald.

Art. 77. Bij het onderzoek bedoeld bij art. 14 dezer verordening wordt tevens nagegaan de staat der communicatie en der bruggen.

Bij bevinding dat het een of het ander niet in beoorloord staat is, wordt den gezagvoerder, indien het de eerste keer is dat hij nalatig wordt bevonden, een termijn van acht daen tot eene maand gesteld om die communicatie of die bruggen in orde te brengen.

Indien nit het onderzoek door eene commissie uit de burgermagt na verloop van voormelden termijn in te stellen, blijkt dat hij hieraan niet heeft voldaan, of wanneer hij reeds vroeger met betrekking tot denzelfden weg of dezelfde brug in verzuim is bevonden, wordt proces verbaal tegen hem opgemaakt, en verbeurt hij eene boete van tien tot honderd gulden.

Daarenboven wordt het verwaarloosde ten koste van den eigenaar, administrateur of pachter in beoorloord staat gebracht.

Art. 78. De beprolpen vervat in de art. 76 en 77 dezer verordening zijn ook van toepassing op de eigearen van verlaten plantages en gronden en hunne vertegenwoordigers, zoo lang deze gronden niet in den boezem van het domein zijn terenggenomen, onverschillig waar die eigearen of vertegenwoordigers woonachtig zijn.

Art. 79. Indien een eigenaar eener verlaten plantage of grond onbekend mogt zijn, wordt hij gedagvaard tot betaling der boete en tot de kosten bedoeld bij art. 77 in verband tot art. 78 dezer verordening, op dezelfde wijze als bepaald is bij de Publicatie van den 9 December 1850 (G. B. No. 16).

Art. 80. De district Commissaris draagt zorg dat elke plantage of grond wat betreft het leveren van opgevorderde arbeiders daarin gelijkmatig deele.

Indien omstandigheden er toe leiden dat van een of meer plantages of gronden meer arbeiders dan van andere worden gevorderd, stelt hij later in gewone gevallen zoodanige effecten vrij van het leveren van die arbeiders tot dat zij weder op gelijken voet met de overigen staan.

Daartoe doet de officier of onder-officier, die belast wordt met het toezigt over den te verrigten arbeid en over de opgevorderde arbeiders, hem nauwkeurige opgaven van de zoodanigen die in dienst zijn geweest, het getal der werkdagen van ieder hunner en de soort van arbeid waartoe zij zijn gebezigd.

Het deeswe door den district Commissaris te houden rooster ligt alle werkdagen gedurende de kantooruren ter inzage van belanghebbenden.

Art. 81. Het is aan ieder verboden de lange of door de plantages en gronden loopende communicatie te versperren of die, zonder daartoe vooraf verkregen toestemming van den Gouverneur, te verleggen.

Onverminderd de ter sake van overtreding van dit verbod te verbeuren boete, heeft de district Commissaris de bevoegdheid om ten koste van dengenen die zich aan deze overtreding heeft schuldig gemaakt, de communicatie door vrijwillige of opgevorderde arbeiders te doen herstellen en op den oude voet terugbrengen.

Art. 82. Ieder eigenaar, administrateur of pachter van eene plantage of grond, waar op *veertig* of meer op contract arbeidende werklieden aanwezig zijn, is verplicht een geschikt tent-vaartuig van ten minste *vier* riemen op het effect te houden, dat ter beschikking staat voor de dienst in het district.

Wanneer blijkt dat zoodanig vaartuig ontbreekt of in onbruikbaren toestand verkeert, zonder bereids in reparatie te zijn, wordt dit gestraft met eene boete van *tien tot honderd gulden*, en wordt hem een termijn van hoogstens *twee maanden* verleend om het verzuim te herstellen, na verloop van welken tijd het vaartuig voor zijne rekening wordt aangeschaft of hersteld.

Art. 83. De districts Commissaris is bevoegd ten allen tijde het bedoeld vaartuig voor de dienst in het district te requireeren.

Onverminderd de boete, in geval van weigering door den gezagvoerder te verbrenen, kan ten zijnen koste een tentvaartuig met de vereischte roeijers worden gehuurd.

Art. 84. In geval van alarm of van rampen of onheilen, is de districts Commissaris of die hem vervangt bevoegd alle rivier vaartuigen der plantages zooder onderscheid te requireeren en bij weigering, des noods zich daarvan meester te maken.

Alle verzet daartegen wordt gestraft met de straffen bedreigd bij art. 43 der tegenwoordige verordening, onverminderd zwaardere straffen in geval van verzwarende omstandigheden.

HOOFDSTUK VIII.

Algemeene bepalingen.

Art. 85. Alle plantages en gronden moeten voorzien zijn van een exemplaar van dit reglement.

Bij het onderzoek volgens art. 14 van deze verordening is te stellen wordt de vertooning gevorderd.

Art. 86. Deze verordening is niet van toepassing voor het stadsdistrict.

De bepalingen voorkomende in de hoofdstukken IV, V en VII van deze verordening, worden, voor zoo ver zij niet strijdig zijn met de daaronder reeds voor de districten *Corone* en *Nickerie* bestaande bepalingen en voor zoo ver de plaatselijke gesteldheid aldaar het toelaat, mede van toepassing voor die districten verklaard.

Art. 87. De districts Commissaris kan bij verhindering om zelf te ageren, zich in de uitoefening zijner functien doen vervangen door eenig officier van de gewapende burgermagt, daartoe door hem te autoriseren.

Art. 88. Alle overtredingen van de voorschriften der tegenwoordige verordening, die niet met andere of zwaardere straffen bedreigd zijn, worden gestraft met eene geldboete van *tien tot twee honderd gulden*.

Art. 89. Van alle overtredingen wordt proces verbaal opgemaakt en voor zoo verre die overtredingen niet tot de regtsbevoegdheid van de districts Commissarissen behooien aan den Procureur Generaal ingezonden ter vervolging voor den bevoegden rechter, die bij hetzelfde vonnis veroordeelt tot betaling van alle kosten tengevolge van de overtreding krachters de bepalingen dezer verordening gemaakt, voor zoverre deze komen ten laste van den beklaagde.

Art. 90. In geval van overtreding waartegen geene andere straf dan geldboete bedreigd is, zal de Procureur Generaal den beklaagde bekeuren en zal deze laatste de vervolging kunnen voorkomen door de vrijwillige betaling der boete, ten bedrage als in de acte van keuring zal zijn uitgedrukt, als ook van de kosten ten gevolge van de overtreding gemaakt, binnen *zes weken* na de betekening, met de kosten daarop gevallen.

Art. 91. De plantages en gronden zijn aansprakelijk en aanspreekbaar voor de boeten en kosten, die zoodoel door gezagvoerders als door eigenaren en administrateurs, krachtens de bepalingen van deze verordening zijn verboden; wijders voor de rescriptie van gedane nitschotten.

Art. 92. Daar waar in de koloniale verordeningen, die bij dit Reglement niet zijn ingetrokken en alsoo van kracht blijven, het woord „Heemraad” genoemd wordt, wordt gelezen: „Districts Commissaris” en zoo dikwerf daarin sprake is van „divisie” wordt gelezen „district.”

Art. 93. De letters waaronder elk district en de nummers waaronder ieder plantage of grond zalles hekend staan en aangeduid worden, worden nadr door den Gouverneur bepaald en door middel van de Gouvernements bladen ter algemeene kennis gebracht.

Tot dat hierin nader zal zijn voorzien, blijven de thans aangesomen letters en nummers als merken bestaan.

Art. 94. Dit reglement en de in den aanhef dezer publicatie aangehaalde Koninklijke besluiten van den 21 en 26 December 1862 No. 26 en 54 treden in werking met den 1 Jellij 1863, met welken dag worden ingetrokken de publicatien dd. 1 | 3 Maart 1842 G. B. No. 3, 16 | 17 Junij 1846 G. B. No. 5, 9 December 1850 G. B. No. 17, 2 | 4 Junij 1855 G. B. No. 7, en 28 | 29 October 1856 G. B. No. 12.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 23 April 1863.

VAN LANSBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24 April 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) PUBLICATIE van den 27sten April 1863; houdende vaststelling en afkondiging van een instructie voor de districts Commissarissen in de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUTI doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat tot uitvoering van de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164, (Gouvernements blad van dat jaar No. 6), *houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, eene instructie voor de districts Commissarissen in die kolonie wordt gevorderd;*

Gezien het bij publicatie van den 23sten dezer maand (Gouvernements blad No. 10), afgekondigd *Reglement op het beheer der districten;*

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 5 | 4 December 1832 Gouvernements blad No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze vast te stellen en af te kondigen de navolgende

INSTRUCTIE voor de districts Commissarissen in de Kolonie Suriname.

Art. 1. De districts Commissarissen oefenen huene functien niet binnen de grenzen van het district of van de districten, voor welke zij zijn benoemd.

Art. 2. Elke districts Commissaris is in zijn district:

a. belast met het administratief bestuur,

b. ambtenaar van politie en hulpambtenaar van justitie;

c. bekleed met eene disciplinair regtmagt over de personen en in de gevallen, bij deze en andere algemeene verordeningen aangewezen;

d. ambtenaar van den burgerlijken stand;

e. ambtenaar belast met het staat-toezigt, bedoeld bij art.

3 der wet van den 8 Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6).

Art. 3. Vóór de aanvaarding hunner bediening, leggen de districts Commissarissen in handen van den Gouverneur der Kolonie, behalve den eed van zuivering en geheimhouding, ieder, naar gelug van de gezindte waartoe hij behoort, den navolgenden eed (verklaring en belofte) af:

„Dat zweer (beloof) ik dat ik in mijne ambtsbetrekking aan Z. M. den Koning gehoon en getrouw zal zijn; dat ik mij, in den mij opgedragen post van districts Commissaris in het district _____ naar de bepalingen van het

„op Hoog gezag voor deze Kolonie daargestelde Regerings-reglement, voor zover die mij aangaan, naar de bepalingen voor het district bestuur gemaakt of nog te maken en naar

„mijne instructie zal gedragen; dat ik den Gouverneur allen eerbied en gehoorzaamheid zal bewijzen en stiptelijk oprol-

„gering zijne bevelen; dat ik het welzijn der Kolonie, in het algemeen, en van het geleide dat aan mijne zorg wordt

„toevertrouwd, in het bijzonder, zal behartigen en voorts alles doen wat een goed districts Commissaris eubdijg is en behoort te doen; dat ik eindelijk mij zal wachten voor

„het aannemen van giften, geven of geekekenen, mij aangeboden of toegeschied met het kennelijk doel om mij van „mijnen pligt af te trekken of daarin te doen wankelen.”

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!” (dat belooft ik).

Art. 4. De districts Commissarissen, alhoewel onder de onmiddellijke bevelen van den Gouverneur met het burgerlijk bestuur in de districten helst, erkennen als boven hen gesteld de hoofden van zoolanige departementen, ieder voor zooveel zijnen werkring aangaat, met welke zij volgens de Reglementen in dadelijke dienstbetrekking staan of nader in dienstbetrekking zullen worden gebracht bij algemeene verordening of bevel van den Gouverneur in bijzondere aangelegenheden.

Art. 5. De districts Commissarissen zijn niet bevoegd tot andere daden van bestuur, dan die welke in wettelijk verbindende algemeene of bijzondere verordeningen en voorschriften gewerkt zijn.

Zij zijn verplicht al zodanige verordeningen en voorschriften strijktelijk na te leven.

Art. 6. De districts Commissarissen zorgen voor de strijke naleving van alle wetten, publicatie en verordeningen van inwendige politie in hunne districten.

In het algemeen trachten zij, door het wemen van nuttige maatregelen of door het doen van voorstellen daartoe, in alle opzichten de welvaart en den bloei van de aan hunne zorg toevertrouwde districten, zooveel mogelijk te bevorderen.

Art. 7. Van alle verordeningen, hun ter bekendmaking aan de ingezetenen van hunne districten door het Koloniaal Bestuur toegezonden, wordt telken male een exemplaar van plantage tot plantage gezonden met bijvoeging eener lijst, aanduidende de wijze waarop die verandering moet geschieden.

Ieder gezagvoerder teekent bedoelde lijst af, tot hij van ontvangst met vermelding van de dagteekening van deze en van de verdere verandering. De lijst en de daarbij gevoegde stukken komen van den laatsten ondertekenaar tot den districts Commissaris terug die een en ander in zijn archief nederlegt.

Art. 8. Alle spoelverrichtende brieven en circulaire van openbare dienst in de districten betreffende, mogen eveneens van plantage tot plantage worden verzonden, waarvan echter alsdan moet blijken uit eene aantekening op het adres ondertekend door den districts Commissaris of eenig officier der gewapende burgermagt, aan welken laatste in dat geval de bevoegdheid daartoe mede wordt toegekend.

Ieder gezagvoerder is verplicht op het adres aan te teekenen den datum van ontvangst en dien van verzending, of zorg te dragen dat dit door iemand anders van zijne wettige gesechiede.

Art. 9. De districts Commissaris zorgt dat alle hem toegezonden verordeningen worden ten uitvoer geleed, zoo als door haren inhoud of door voorlichtende aanschrijvingen van het bestuur wordt aangewezen. Bij bewaard die bij hem ingekomen stukken behoorlijk gerangschikt, houdt kopijboeken van zijne correspondentie en behoorlijke roosters van opgeroepen arbeiders, en zorgt dat zijn archief zij bijgehouden met den inventaris daarvan, afgesloten bij het einde van elk jaar.

Op last van den Gouverneur wordt dit archief op oobepaalde tijden door eene daartoe aan te wijzen ambtenaar of eene te benoemen commissie geinspecteerd.

Art. 10. De districts Commissaris houdt nauwkeurig aantekening van alle door hem ontvragen zegelgelden met voldoende aanduiding der voor zegel geveerde stukken, in een daartoe bestemd register, waarvan de bladrijlen door den Administrateur van Financien zijn gewaarmerkt.

Een uittreksel uit dat Register wordt op 30 Jani en 31 December van elk jaar door hem ingezonden aan den Administrateur van Financien, die, na accoordbevinding de vereichte maatregelen neemt voor de storting der ontvangen zegelgelden in de Koloniale Kas.

Art. 11. De districts Commissaris oefent, binnen de grezen hij de volgende artikelen bepaald, eene disciplinaire regtsmagt niet over de onler Staatstoezigt geplaatsten en andere op contract arbeidende werkliden.

Art. 12. De districts Commissaris is bevoegd om, na ingeseld onderzoek, met eene geldboete niet te boven gaande twee en een halve gulden;

of met gevangenis voor den tijd van drie dagen tot drie maanden;

of met strafarbeid aan openbare werken, hetzij met hetzij zonder ligte kettingboel, voor den tijd van acht dagen tot drie maanden;

disciplinair te straffen:

alle onder Staatstoezigt geplaatsten en op contract arbeidende werkliden die zich, zonder verzwarende omstandigheden, schuldig maken:

aan dieverijen tot eene geringe waarde;

aan rechterijen onderling of met anderen;

aan verzet met woorden of gebaren of aan andere onbeta-

melijke gedragingen jegens huurders, diervetegenwoordigers of gezagvoerders;

aan woordelijke beledigingen, bedreigingen of geringe frite-lijkenheden jegens anderen;

aan dronkenschap, aan luiheid, aan opzettelijk verzuim van werk, aan onwil om bij ziekte, op bevel den gezagvoerder zich in de daartoe bestemde ziekenloalen of hospitalen te begeren of zich te onderwerpen aan gezondheids- en zindelijkheids maatregelen door den gezagvoerder bevelen;

aan verwijdering van de plantage of grond tot den arbeid op dewelken zij verhuurd zijn, zonder pas van den gezagvoerder,

en in het algemeen aan pligtverzuim of aan verstoring der goede orde.

De bepalingen van de artt. 7, 8, 9, 11, 12, 13 en 15 der Publicatie van 24 [29 December 1856 (Gouvernement:blad No. 19)] alsmede van artikel 10 voor zoover daartoe wordt gehandeld van overtredingen, worden bij deze buiten werking gesteld.

Art. 13. De districts Commissaris begeeft zich wanneer zijne regtsmagt door den eigenaar, beheerder of gezagvoerder eener plantage of grond wordt ingeroepen, en de hem daarbij medegedeelde onomstandigheden zijne tuschenkomst reijnen noodzakelijk te maken, hetzij alken, hetzij vergezeld van een of meer officieren of onder-officieren der burgermagt, naar de plaats waar zijne tegenwoordigheid vereicht wordt, stelt aldaar een onderzoek in en legt aan de schulden, indien daartoe termen zijn, zoolanige straffen op als waartoe hij bevoegd is.

Indien de zaak van bijzonder gewigt is, dan maakt hij van zijne verrijtingen ter zake voorschreven proces verbaal op, dat hij den Procureur Generaal doet toekomen; zoo neen, dan kan hij volstaan met die te vermelden op den maandelijks aan orengegemelden hoofdamtensar volgens de bestaande bepalingen, in te zenden staat van alle door hem opgelegde straffen.

Art. 14. De districts Commissaris is tot gelijk onderzoek bevoegd, wanneer klachten door onder staatstoezigt geplaatsten of andere op contract arbeidende werkliden tegen de huurders of hante vetegenwoordigers bij hem worden ingebracht, onder gezondheid om, indien hij onderzoek die klachten bijeen gered te zijn, daarvan op te maken een proces verhaal hetwelk hij den Procureur Generaal toezendt.

Art. 15. De door den districts Commissaris opgelegde disciplinaire straffen worden in volgorde door hem opgetekend in een register,

in daartoe nitgetrokken kolommen aanwijzende:

de dagteekening van de opgelegde straf;

den naam, het geslacht, den ouderdom en het beroep van den gestrafte;

den aard der overtreding;

de opgelegde straf en de plaats waar de straf moet worden ondergaan.

Uit dat register wordt maandelijks een extract aan den Procureur Generaal toegezonden.

Art. 16. De gesehillen betreffende de verhanding tuschen den verrigten arbeid en het verdiende loon tuschen huurders en hunne op contract arbeidende werkliden, behooren uitsluitend tot de bevoegdheid van den districts Commissaris, en hesliet hij daarin, des vereicht na deankondigen gehoord te hebben.

Art. 17. Vóór of uiterlijk op ultimo April van elk jaar zendt de districts Commissaris aan den Gouverneur in, eene statistieke opgave van zijn district, vergezeld van eene toelichtende memorie, berattende zoolanige mededeelingen en besoeenwngen als hij tot eene duidelijke in het lichtstelling van den geheelen toestand van zijn district en van hetgeen in het belang daarvan zou kunnen worden aangeweend, dienstig oordeelt.

Ten einde hiearaan op eene behoorlijke en gelijkmatige wijze worde voldaan, ontvangt de districts Commissaris van de Gouvernements-Secretarie de algemeene tabellen ter invulling, alsmede een exemplaar der statistieke opgaven, zijn district betreffende, waarover handelt de publicatie van 9 [10 November 1856 (G. B. No. 13)] welke voortaan door de betrokken eigenaren, administratoren of pachters in daplo aan de Gouvernements-Secretarij moeten worden ingezonden.

Art. 18. De districts Commissaris houdt een journaal, waarin hij dag voor dag zijne verrigtingen en de in zijn district plaats hebbende voorvallen nauwkeurig opteekeut, voor zoover die voorvallen in eenig verband staan met het belang der kolonie in het algemeen, of met dat van zijn district in het bijzonder.

Elke maand wordt een extract uit dat journaal den Gouverneur toegezonden.

Buitengewone voorvallen worden daarenboven terstond aan den Gouverneur gerapporteerd en, staan die tevens in eenig verband met den werking van den Procureur Generaal, ook aan dezen hoofd-amtenaar.

Art. 19. Het archief het district betreffende wordt door den districts Commissaris van den Heemraad overgenomen volgens inventaris. Voor zoover de bestaande hebbende divisien in twee districten zijn geplaatst, is de districts Commissaris van het eerste district belast met de zorg van die overname onder verplichting om van gemeld archief te allen tijde inzage te verleen aan den districts Commissaris van het tweede district.

Art. 20. De districts Commissaris mag zich voor gern langeren tijd dan drie dagen uit zijn district verwijderen zonder bekomen verlof van den Gouverneur en nimmer dan na vooraf zijne functie te hebben overgedragen aan den oudsten in rang aanwezigen officier der gewapende Burgermagt.

Art. 21. De districts Commissaris belast den hem toegevoegden districts Secretaris met zoodanige werkzaamheden op zijn bureau als hij raadzaam oordeelt.

Met betrekking tot de uitoefening der notariële praktijk, waarmede de districts Secretaris is belast en tot zijne acten en protocollen, staat de districts Secretaris op zich zelve en vermag de district Commissaris zich daarmede niet inlaten, of inzage vorderen van de verleden acten.

Art. 22. Deze instructie treedt in werking met den 1n Julij 1863.

Zij is niet van toepassing voor den Commissaris van het Stads district.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 27 April 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29 April 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 12. RESOLUTIE van den 29n April 1863 No. 2, waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 19n Maart 1863 No. 71 met de daarbij vastgestelde verordeningen betreffende het toezigt — en het uitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Koloniën, dd. 28 Maart 1863 la. B. No. 32 | 111, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 19n Maart No. 71, houdende vaststelling van twee verordeningen, het eene, betreffende het toezigt — en het andere, betreffende het uitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname; ten einde daaraan de noodige bekendheid en uitvoering te geven;

Den Koloniën Raad gehoord;

Heeft godgevoonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit en van de twee daarbij vastgestelde verordeningen; alsmede van de wet van den 28 Junij 1816, Staatsblad No. 32, en van het Koninklijk besluit van den 1 Augustus 1861 Staatsblad No. 62, beiden aangehaald in de eerstgemelde vier verordeningen.

19 Maart 1863.

No. 71.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods,

Koning der Nederlanden, Prins van

Oranje-Nassau, Groothertog van

Luxemburg, enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantiën, tijdelijk belast met het beheer van het Departement van Koloniën, van den 22 Januarij 1863, lit. B. No. 26;

Den Raad van State gehoord (advies van den 3 Februarij 1863, No. 2);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën, van den 17 Maart 1863, lit. B, No. 1;

Gezien art. 4 der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164).

Hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen de navolgende verordeningen, als:

1°. eene betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname,

2°. eene betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, zoo als die hiernaevens zijn gevoerd.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezer, waarvan afschrift zal worden gezonden aan onzen Minister van Finantiën en aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 10den Maart 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

VERORDENING betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

HOOFDSTUK I.

Van de vrije arbeiders en hante nerving als emigranten.

Art. 1. Onder emigrant wordt bij deze verordening verstaan een persoon, die uit vrijen wil het land zijner herkomst of inwoning verlaat, om, overeenkomstig een ter zake aangegaan contract, voor een bepaald aantal jaren in Suriname veld- of fabriekarbeid ten dienste van derden te verrichten.

Art. 2. Emigranten uit Indie, China, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, de Azoren, Madras, Caanische en Kasp-Verdische eilanden, en zoodanige andere landen en plaatsen als later mogen worden bepaald, kunnen alleen worden verscheept van de plaatsen of havens daartoe door het Nederlandsche Gouvernement, of krachtens bijzondere magtiging door den Gouverneur van Suriname aangewezen.

Art. 3. Een ieder is bevoegd, om voor eigen rekening of voor die van derden emigranten aan te nemen uit de landen bij art. 2 bedoeld, mits voorzien zijnde van eene acte van bekendheid en toelating, at te geven door de Nederland-sche Regering of door den Gouverneur van Suriname en bekrachtigd, voor het toestaan der werving door of van wege de Regering des lands, waar hij zal werkzaam zijn.

De werving geschiedt onder het dadelijk toezigt van den ter plaatse gevestigden Nederlandschen consul.

Art. 4. Alle ter plaatse bestaande of nader uit te vaardigen wettelijke verordeningen op de werving van emigranten zijn verbindend voor en moeten nageleefd worden door de in art. 3 bedoelde personen.

Art. 5. Waar in deze verordening sprake is van de toerekenkomst der bevoegde autoriteit, worden daardoor verstaan de Nederlandsche consuls, van welken rang die zijn, waar die niet zijn, de magistraten of andere autoriteiten der plaats.

HOOFDSTUK II.

Van de overeenkomsten.

Art. 6. De overeenkomsten met emigranten aangegaan door de in art. 3 bedoelde personen worden verleden ten overstaan van de bevoegde autoriteiten of wel door deze gelegaliseerd.

De consuls houden respectievelijk antekening van alle te hante overstaan verleden of door hen gelegaliseerde acten.

Art. 7. De overeenkomsten moeten zijn ingerigt volgens het bij deze verordening gevoegde model en bevatten:

den duur der overeenkomst in schriftsetters uitgedrukt, met vermelding, dat elk jaar der verbindtenis wordt gerekend op 300 werkdagen;

de dagteekening van den ingang der verbindtenis;

het getal werkuren per dag;

den naam en de hoedsnigheid van den huurder, met vermelding of het contract wordt aangegaan voor rekening van derden, en, in dat geval, ook de namen en woonplaatsen der principalen;

het bedrag van het loon, in schriftsetters uitgedrukt, met vermelding of daarenboven vrije kost is bedongen;

het beding van vrije woning en geneeskundige verpleging, en, indien vrije terugreis is bedongen, de bepaling van den tijd, waarop de emigrant daarop aanspraak erlangt, en de voorwaarden, waarop hij daarvan kan afstand doen.

HOOFDSTUK III.

Van de depôts en het vervoer der emigranten.

Art. 8.

§ 1. *Van de depôts.*

In de landen, alwaar door de huurders tot tijdelijke huisvesting en verzorging der emigranten depôts worden opgericht, zijn op deze van toepassing en voor de houders van acten van bekendheid en toelating verbindend alle verordeningen, welke ter zake door of van wege het gouvernement dier landen zijn of worden uitgevaardigd. In plaatsen of havens, overeenkomstig art. 3 aangewezen, alwaar zoodanige verordeningen niet bestaan, worden die voor de bovengenoemde huurders of ondernemers, zoo veel noodig, door Ons vastgesteld.

§ 2. *Van de schepen en hetgeen verder op den overvoer betrekking heeft.*

a. De schepen, die gebezigd worden tot den overvoer van emigranten uit havens van Noord-Amerika, de West-Indien, de Azores, Madera, Canarische en Kaap-Verdische eilanden en de oostkust van Zuid-Amerika tot Kaap Hoorn, komen in afmetingen en uitrusting overeen met en de aan emigranten uit die havens toegekende voeding; verzorging en dekruimte beantwoorden aan hetgeen bij Koninklijk besluit van den 1sten Augustus 1861 (*Staatsblad* no. 62) op het vervoer der landverhuizers bepaald is en dat als bijlaag bij deze verordening is opgenomen.

Indien er echter ter plaatse van inscheeping wettelijke verordeningen mogten bestaan, welke naar den aard en de gewoonten der emigranten door de bevoegde autoriteit verkieslijk worden geoordeeld, dan staat het den ondernemer volgens art. 28 van genoemd besluit vrij, zich daarnaar te gedragen, mits in geen geval meer dan één emigrant per gemeten last scheepsrimte aan hoord genomen worden wanneer de reis van meer dan twee weken duur is, en dat niet worde te kort gedaan aan de bij dat besluit vastgestelde waarborgen van veiligheid en gezondheid.

b. De schepen die gehezigd worden tot overvoer van emigranten uit Britsch Indië, China en andere beoosten de Knaap de Goede Hoop gelegen landen en plaatsen, zijn minstens drie honderd lasten gemeten, in goeden staat, volledig bemand en uitrust.

Zij voeren, behalve de vaartuigen die tot den gewonen inventaris behoren en waaronder steeds een barkas is begrepen, voor elke vijftig emigranten één boot.

Al deze booten zijn in goede orde en uitrusting, minstens 6.5 Ned. ellen lang en 2.2 Ned. ellen breed, en één daarvan is als reddingsboot ingericht en wordt ook in zee steeds tot dadelijk gebruik gereed gehouden.

Ook zijn steeds eenige reddingsboeien tot dadelijk gebruik voorhanden.

De ruimte, voor het uitsluitend verblijf der emigranten bestemd, hetzij tusschendecks, hetzij in op het bovendeck daar gestelde stevige, goed gedekte hutten, bedraagt voor iederen volwassen emigrant minstens twee knieën Ned. ellen.

Dit verblijf heeft geen mindere hoogte dan één el, zes palmen, vijf duim Nederlandse maat.

Voor iederen emigrant is eene dekruimte van minstens 1.89 vierk. Ned. ellen tusschendecks of 1.50 vierk. Ned. ellen in de hutten boren decks.

Tot bevordering en behoud van goede orde, zindelijkheid en gezondheid onder de emigranten wordt in acht genomen wat daaromtrent in de artt. 4, 5, 6, 7, 8, 13, 14, 15, 16 en 17 van het Koninklijk besluit van 1 Augustus 1861 (*Staatsblad* no. 62) voor de landverhuizers bepaald is.

Er is een geneesheer aan boord, voorzien van de noodige geneesmiddelen en instrumenten, overeenkomstig de daaromtrent bestaande gebruiken en de voorschriften der wet van 28 Juni 1816 (*Staatsblad* no. 32).

De ruimte, voor de verpleging der zieken afgesonderd, bedraagt bij minstens 1.65 Ned. ellen hoogte, tusschen de dekken 9 vierk. Ned. ellen oppervlakte voor iedere honderd emigranten, zieh aan hoord bevindende.

Goederen, welke naar het oordeel der bevoegde autoriteiten schadelijk voor de gezondheid of veiligheid der emigranten zijn, of gedurende de reis door broeiing of bederf kunnen worden, mogen niet geladen worden.

Bij de berekening der vereeerde scheepsräume staan twee kinderen van één- tot tienjarigen leeftijd met één volwassen emigrant gelijk.

De bepaling van den vermoedelijken duur der reizen naar Suriname, ter berekening van de aan boord te nemen proviand en hoeveelheid drinkwater, wordt aan de autoriteiten ter plaatse overgelaten.

Ten aanzien der voeding gedurende de reis worden de gebruiken gevolgd welke deswege ter plaatse van inscheeping algemeen zijn aangenomen, met inachtneeming van hetgeen in artt. 21—24 en 26 van bovengenoemd besluit omtrent de bereiding van spijzen, de versterking van drinkwater en de voeding van de zieken bepaald is.

§ 3. *Van de inscheeping.*

De schipper doet bij de inscheeping der emigranten, door of ten overstaan van de bevoegde autoriteit, in *duplo* opmaken:

1o. een staat vermeldende de namen, voornamen, het geslacht, den onderdom, het beroep, de godsdienst, het zedelijk gedrag en de laatste woonplaats van iederen emigrant, met aanduiding van de hoofden der huisgezinnen, indien de verhuizing familie'gewijze heeft plaats gehad;

2o. eene verklaring, dat de emigranten bekend zijn met de plaats hunner bestemming en zich nit vrije beweging en onder contract tot het verrigten van veld- of fabriekarbeid naar de kolonie begeven;

3o. een certificaat van gezondheid der emigranten, af te geven door eenen bevoegden geneesheer, voor zoover niet door de regering der plaats daartoe een bepaald persoon is aangevoerd;

4o. een bewijststuk, af te geven door de bevoegde autoriteit ter plaatse van inscheeping dat de voedingsmiddelen, het drinkwater en de geneesmiddelen aan boord van het schip van goede hoedanigheid en in genoegzame hoeveelheid aanwezig zijn.

Alle deze stukken moeten het *risum* dragen van de bevoegde autoriteit ten overstaan van welke zij zijn opgemaakt.

§ 4. *Van het vertrek der schepen en het aandoen van tusschenhavens.*

In geval een schip niet is vertrokken zeven dagen na de inscheeping der emigranten, of wanneer het op reis eene tusschenhaven heeft aangedaan, moet het bewijststuk, in de voorgaande paragraaf art. 4o. vermeld, op nieuw worden opgemaakt door de bevoegde autoriteit.

§ 5. *Van de verplichtingen rustende op de scheepsgagzwaarders gedurende de reis.*

De schipper ziet zorgvuldig toe op alles wat de reinheid en het genot van versehe lueht kan bevorderen, op de behoorlijke bereiding en het regelmatig toedienen der voedingsmiddelen, op de verzorging en verpleging der zieken, en part aan de handhaving van betamelijke tucht en orde eene goede hejegening.

De schipper houdt een behoorlijk register aan van de ingescheepte emigranten, met vermelding van hunnen gezondheidstoestand gedurende de reis en van de gevallen van gezond en overlijden, welke onder de emigranten plaats hebben.

HOOFDSTUK IV.

Van de verpligting der schippers bij aankomst en ontscheeping.

Art. 9. De emigranten worden te Paramaribo ontscheept Wordt eeuze bejending emigranten aangebragt nitluitend bestemd voor de districten Nickerie en Coronie, dan kunnen de schepen in Nickerie binnenvallen. Daarop zijn aldan van toepassing de hepalingen, voor den aanvoer te Paramaribo vastgesteld.

Art. 10. Indien bij de aankomst te Braamsput zieken aan boord zijn, vaart de schipper de rivier Suriname niet verder op, dan tot het quarantaine-etablissement bij de gezezen redoute Leiden.

De schipper is met zijn schip onderworpen aan de quarantaine maastregelen bij de koloniale verordeningen voorgeehreven, indien de ziekte besmettelijk is.

Is geen der heide gevallen aanwezig, dan zeilt het schip op tot aan het fort Nieuw-Amsterdam.

In het district Nickerie gaat het schip ten anker aan de Nickerieput.

Art. 11. Onmiddellijk na zijne aankomst voor het fort Nieuw-Amsterdam of wel aan de Nickerieput, geeft de schipper daarvan kennis, in het eerste geval aan den com-

missaris te Paramaribo met het toezigt over de immigranten belast, en in het laatste geval aan den districts commissaris met toezending van eene opgaf, bevattende de namen dergenen, voor wie de immigranten zijn bestemd, de dagteekening van zijn vertrek van de plaats van inscheeping en van de laatste aangedane haven, het getal der aangebragte immigranten en den toestand waarin zij zich bevinden, vergezeld van eene expeditie der oorspronkelijke stukken, of een authentiek afschrift daarvan, welke bij art. 8 §§ 4 en 5 zijn aangeduid, en eener verklaring van de veranderingen ten gevolge van geboorte of overlijden gedurende de reis.

De genoemde ambtenaren zenden ten spoedigste afschriften van deze stukken aan den Gouverneur.

Art. 12. De in art. 11 bedoelde stukken in orde bevonden zijnde, stelt de commissaris te Paramaribo of de districts-commissaris te Nickerie een geneeskundig onderzoek in naar den gezondheidsstand der emigranten aan boord van het schip.

De emigranten worden voorts vergeleken met de naamsopgaven, en wordt eene verklaring opgemaakt van de bevinding, alsmede van de door hen ondervonden behandeling gedurende de reis.

Het schip dat de rivier Suriname is binnengekomen, zeilt daarna tot voor de stad op; dat te Nickerie blijft voor Nieuw Rotterdam.

Art. 13. Wanneer aan al de voorwaarden en verplichtingen behoortlijk blijkt te zijn voldaan, reikt de commissaris te Paramaribo met voorkennis van den Gouverneur en de districts-commissaris te Nickerie op eigen gezag aan den schipper een schriftelijk bewijs daarvan uit.

Bijaldien echter blijkt, dat de schipper niet aan alle bepalingen heeft voldaan of dat de klagen der immigranten daartoe aanleiding geven, geeft de commissaris te Paramaribo met voorkennis van den Gouverneur en de districts-commissaris op eigen gezag daarvan ten spoedigste kennis aan den procureur-generaal, ter vervolging, indien daartoe termen zijn, en maakt daarvan melding in het aan den schipper uit te reiken bewijstak.

Binnen vijf dagen na de uitreiking van dat bewijstak bewerkstelligt de schipper de ontscheeping der immigranten met bunne bagage.

Art. 14. De schipper is strafbaar:

a. voor het niet naleven der verplichtingen, hem bij deze verordening opgelegd, tot en met de voorlaatste alinea van art. 13, met eene geldboete van honderd tot twee duizend gulden, onverminderd de aete van het openbaar ministerie tegen hem, zoo daartoe termen bestaan, en de vordering der emigranten tot vergoeding van geleden schade;

b. wegens het niet ontscheppen der emigranten binnen den bij de laatste alinea van het voorgaande artikel bepaalden tijd, met eene geldboete van twee gulden vijftig cents ($\text{f } 2,50$) per emigrant voor elken dag verzuim;

c. voor het aan boord nemen van een grooter getal emigranten, dan volgens deze verordening mogen worden ingescheept, met verbandverklaring van eene som, gelijk aan het geheel bedrag der nitgelooofde premien.

HOOFDSTUK V.

Van de verzorging der emigranten na de ontscheeping.

Art. 15. De emigranten komen dadelijk na de ontscheeping voor rekening van den aanvoerder, die zorgt dat zij ten spoedigste worden overgebracht naar de plaats alwaar zij zullen werkzaam zijn.

De aanvoerder is verplicht, om inmiddels voor hunne huisvesting en voeding en voor de geneeskundige verpleging der zieken te zorgen, op straffe eener boete van twee gulden vijftig cents per dag voor iederen aangebragten en niet gehuiscosten of verpleegden emigrant.

Dienoverminderd wordt daarin voor rekening van den aanvoerder door het Koloniaal Bestuur voorzien.

De aanvoerder verbindt zich bij aankomst tot teruggave aan de koloniale kas van de kosten, die veroorzaakt kunnen worden door de verpleging der emigranten, die ziek ontscheept of om andere redenen niet in huur genomen worden.

Voor die kosten blijven de premien op den aanvoer gesteld, zoo noodig, verbonden.

HOOFDSTUK VI.

Van de inschrijving.

Art. 16. De commissarissen te Paramaribo en de districts-

commissarissen te Nickerie houden een register waarin worden aangetekend:

a. de namen, voornamen, het geslacht, de onderdom, het beroep, de godsdienst, het zedelijk godrag en de laatste woonplaats van iederen emigrant, met aanduiding van de hoofden van huisgezinnen, indien da verhuuring familie-geewijze heeft plaats gehad;

b. de plaats en dagteekening van hunne afreis;

c. voor wien, wanneer, waar en met welk schip aangebragt;

d. de veranderingen door geboorte en overlijden gedurende de reis;

e. bij wien en waar de emigranten zijn in dienst getreden;

f. de voorwaarden en duur van de overeenkomst.

Van deze inschrijving wordt aan den emigrant, vóór het vertrek naar de plaats zijner bestemming, een bewijs door de in den hoofde genoemde ambtenaren kosteloos afgegeven.

Art. 17. Elk districts-commissaris houdt een register, als in het voorgaande artikel aangewezen, betreffende de emigranten, die in zijn district aankomen, waarin vervolgens alle onder hen voorvallende veranderingen worden opgeteekend.

Van elke aankomende bezending wordt door den commissaris te Paramaribo en den districts-commissaris te Nickerie een volledig uittreksel uit hun register geronden:

a. aan de districts-commissarissen in wier district de aangekomen emigranten zullen in dienst treden, welk uittreksel onverwijld in bunne registers wordt overgenomen;

b. aan den inspecteur der domeinen, van den landbouw en nijverheid.

HOOFDSTUK VII.

Van het toezigt over de emigranten.

Art. 18. De emigranten staan onder bescherming van het Koloniaal Bestuur.

Het onmiddellijk toezigt over hen is opgedragen aan den commissaris te Paramaribo en aan de districts-commissarissen in de districten.

De Inspecteur der domeinen, van den landbouw en de nijverheid is belast met het algemeen toezigt en de contrôle over alle emigranten, die zich in de kolonie bevinden, en bondt daarvan een algemeen register.

Alle veranderingen onder de emigranten voorvallende, worden door den commissaris te Paramaribo en de districts-commissarissen aan den Inspecteur voornoemd medegedeeld.

De dienstbetrekking te deser zake tusschen gemelde ambtenaren en den Inspecteur wordt door den Gouverneur bij administratieve voorschriften geregeld.

Slotbepalingen.

Art. 19. De emigranten genieten alle burgerlijke regten, welke aan de ingezetenen zijn toegekend.

De tarieven op werktaken en loonen voor vrije arbeiders zijn op hen toepasselijk, indien zij deswege geene bijzondere overeenkomsten met bunne banders hebben gesloten.

Na vernieling hunner werkovereenkomsten worden aan de emigranten gronden afgestaan, overeenkomstig de verordening regende de voorwaarden, waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname zal kunnen plaats hebben.

Art. 20. De in den vreemde gesloten overeenkomsten blijven van kraacht in de kolonie, tot dat met onderling goedvinden daarin wijziging wordt gebragt.

Art. 21. Het Koloniaal Bestuur ziet toe, dat de huurders de met emigranten gesloten overeenkomsten behoortlijk naleven; dat de emigranten van voldoende huisvesting en geneeskundige behandeling worden voorzien en dat zij naar het land bunnar berkomst buiten hunne kosten worden teruggevoerd na het eindigen van de bnnarovereenkomst, voor zoover zij daarop aanspraak hebben, of van hun bij overeenkomst bedongen regt geen afstand hebben gedaan.

De huurder van emigranten stelt borg ten genoege van het Koloniaal Bestuur, voor de kosten van vrijen terugtocht der emigranten, bedoeld in de voorgaande alinea, voor het geval dat het Koloniaal Bestuur, uithoofde van verzuim des huurders om aan zijne verplichtingen omtrent den terugtocht te voldoen, daarvoor ten koste van den huurder zorgt.

Art. 22. Bij het overlijden der ouders draagt het Koloniaal Bestuur zorg voor de nagelaten kinderen van emigranten, indien zij in behoeftigen staat verkeerren.

Behoort bij Koninklijk besluit van den 19den Maart 1863, no. 71.

Mij bekend,
De Minister van Kolonien,
(get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

MODEL van het huurcontract, vermeld bij art. 7.

De ondergeteekende (naam en voornaam van den arbeider) verbindt zich om (1) gedurende den tijd van jaren, elk jaar van 300 werkdagen, te rekenen van den (2) gedurende zes dagen per week — bij het Gouvernement erkende feestdagen uitgezonderd — en elken werkdag van 8 uren, veld- of fabriekarbeid te verrigten, ten dienste van (3) tegen een loon van (4) en genot van vrije woning en vrije geneeskundige verpleging; en voorts (5) onder voorwaarde van vrijen terugvoer naar de plaats van herkomst na het eindigen van deze overeenkomst.

Belovende de ondergeteekende eene stipte getrouwde nakoming van alle verordeningen op den arbeid en het bewijzen van eerbied en gehoorzaamheid, zoo als arbeiders of dienstboden verschuldigd zijn aan degenen in wiens dienst zij zijn getreden.

Da ondergeteekende (6) verklaart opgemelden persoon (of personen) in huur te hebben genomen tot het einde en onder de voorwaarden hierboven vermeld, belovende die voorwaarden getrouwelijk te zullen nakomen, de gehuurden goed te bejegenen en het verdiend loon promptelijk iedere week niet te betalen.

Met vorenstaande voorwaarden verklaren partijen volkomen geoorogen te nemen en tot de nakoming daarvan te verbinden nieuwe personen en goederen op de in regten meest geldende wijze.

Zijnde van deze overeenkomst twee eensluidende onderteekend, waarvan een aan iederen contractant is uitgereikt.

den 18
(Handteekening der contractanten.)

Vorenstaande overeenkomst door partijen aangegaan in tegenwoordigheid van den ondergeteekende, die daaraan aantekening heeft gebonden.

den 18
(Handteekening van den Nederlandschen consul of vice-consul of der bevoegde autoriteit.)

(Legalisatie door den consul, indien de overeenkomst niet te zijnen overstaan is verleden.)

Behoort bij Koninklijk besluit van den 19 Maart 1863 No. 71.

Mij bekend.
De Minister van Kolonien,
(get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

Staatsblad
No. 32.

WET van den 28sten Junij 1816, houdende bepalingen der voorwaarden die vervuld en in acht genomen moeten worden door hen, welke zich tot den dienst van heelmeeesters aan boord van Koopvaardij of Fischers schepen verbinden.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-herzog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Azoo wij in overweging hebben genomen de noodzakelijkheid, om door gepaste voorzieningen, aan de zeelieden van dat Rijk, die op hunne reizen door ziekten mogten worden

(1) Indien de verhring familie'gewijze geschiedt, alsdan bij te voegen de namen der personen, waarsint het gezin bestaat en bannen onderdom, vooraafgegaan door de woorden: „met en benevens.”

(2) Dagteekening van ingang der overeenkomst.

(3) Naam en hoedanigheid van den huurder, met vermelding of het contract voor derden wordt aangegaan.

(4) Het bedrag in schriftletters niet te drukken, met vermelding of vrije kost is begoeven.

(5) Wanneer vrije terugvoer naar het land van herkomst uitdrukkelijk is bedongen en vermelding van de voorwaarden, waarop de emigrant afstand kan doen van het recht daarop.

(6) Naam en hoedanigheid van den huurder, met vermelding of hij voor derden handelt.

aangezigt, eene behoorlijke hulp en verzorging te verzekeren en daar, bij het herleven der nationale scheepvaart, de regeling van dit onderwerp niet wel kan worden afgesteld tot dat de algemeene geneeskundige verordeningen zullen zijn aangenomen en in werking gebragt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-General, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Niemand zal als scheeps-heelmeeester mogen varen, ter koopvaardij of vischerij, dan de zoodanige, als welke tot de praktijk der heelkunde, volgens de op dato deszels zoowel in de Noordelijke als Zuidelijke provincien des rijks in vigeur zijnde geneeskundige verordeningen in 't algemeen, bevoegd zijn, en daarenboven een afzonderlijk bewijs kunnen produceeren, door eene daartoe gekwalificeerde geneeskundige autoriteit afgegeven van genoegzame kennis in de pharmacie, en de behandeling van inwendige ziekten, vooral van de meest voorvallende ziekten der scheepelingen.

Art. 2. De bovengenoemde kunsttoefenaren, welke op dato deszels van zoodanig een afzonderlijk bewijs van bevoegdheid, om als scheeps-heelmeeester te fungeren, niet voorzien zijn, zullen zich ter verkrijging daarvan moeten adresseren aan eene provinciale Commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt, of aan eene Commissie van drie leden der geneeskundige Jurie, door respectieve Gouverneurs te dien einde te benoemen, welke bij deze tot het afnemen van dat speciaal examen worden gekwalificeerd; zullende hun voor betzelve aan vacanten betaald worden de som van f20:0:0.

Art. 3. Zoodanige personen, die zich ongeëxamineerd en onbevoegd als scheeps-heelmeeesters bij schippers of reeders van schepen hebben laten aannemen, zullen vervallen in eene boete van f50:0:0, en zullen met eene gelijke boete gemeldet worden, zoodanige schippers of reeders van schepen, die zonder speciaal getuigschrift van bekwaamheid en afgelegd examen, als scheeps-beelmeeester, personen in die kwaliteit in bunne dienst genomen zullen hebben.

Art. 4. Geen scheeps-beelmeeester zal van hier mogen vertrekken, dan na dat deszels scheepskuit zal zijn gevisiteerd en goedgekeurd, zoo ten aanzien der instrumenten als medicamenten, op eene boete van f25:0:0, en de schipper of commandeur die toestaan dat zulks geschiedt zonder een behoorlijk bewijs van die visitatie, zal in eene gelijke boete vervallen.

Art. 5. Tot die visitatie worden bij deze gekwalificeerd de plaatselijke commissien van geneeskundig toevoorzigt, en in plaatsen waar dezelve niet aanwezig zijn, de provinciale commissien van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt, of de bij art. 2 benoemde Commissien in de geneeskundige Juries, welke twee leden niet haar midden daartoe zullen committeren; zullende aan deze voor die inspectie naar discretie, volgens de sterkte der bemanning der schepen van zea tot tien guldens.

Art. 6. Deszels zullen bij die visitatie toezien, dat de in de scheepskuiten voorbanden geneesmiddelen van eene goede kwaliteit en goed bereid, en naar de voorschriften der kunst zamengesteld zijn, en zal door den scheeps-heelmeeester voor elk voorwerp, hetwelk bevonden wordt ondoengzaam, vervalscht of niet naar behooren zamengesteld te zijn, verbeurd worden eene boete van zes guldens.

Gelijke boete zal verbeurd worden voor elk instrument, hetwelk niet in orde bevonden wordt.

Art. 7. Gemelde commissien zullen de door haar gevisiteerde en goedgekeurde scheepskuiten verzegelen, en zullen deze alzoo door den scheeps-heelmeeester aan den schipper of commandeur moeten worden veront.

Art. 8. De boete, volgens deze wet te indigeren, zullen komen, voor een derde, ten behoeve van den aanbinger, en voor twee derden, ten behoeve van de kas der commissie die de calange gedaan heeft, des echter, dat wanneer er geen aanbinger is, de geheele boete zal komen ten behoeve van de kas van gemelde commissie, en het gebruik daarvan tot bevordering van het geneeskundig onderwijs of andere voor de maatschappij nuttige einden moeten worden aangewend.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geinsereerd, en dat alle ministers, departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurigste uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven in 's Gravenhage, den 28 Junij des jaars 1816, het derde van Onze Regering.

(get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(get.) A. B. PALCE.

Staatsblad.
No. 63.

BESLUIT van den 1sten Augustus 1861.
tot uitvoering van art. 24 der wet van
1 Junij 1861 (Staatsblad No. 53), houdende bepalingen omtrent den doortocht en het vervoer van landverhuizers.

WILLEM III, bij de gracie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 24 der wet van 1 Junij 1861 (Staatsblad No. 53), houdende bepalingen omtrent den doortocht en den vervoer van landverhuizers;

Op de voordragt van Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie, van den 4 Mei II. No. 164;

Des Raad van State geboord (advies van den 10 Junij II., No. 27);

Gezien de nadere voordragt van Onze voornoemde Ministers, van den 26sten Junij 1861, No. 164, 6de afd., en van den 30sten daaraanvolgende, No. 96. A. 8.;

Hebben goedgevonden en verstaan het volgende te bepalen:

Art. 1. Een schip, bestemd tot vervoer van landverhuizers, is in goeden staat en volledig nitergust en hemand.

Wanneer het een stoomschip is worden, ten genoegen der commissie van toezigt, de ketels en werktuigen telken reize vooraf onderzocht.

Art. 2. Het voert, behalve de vaartnigten die tot den gewonen inventaris behooren en waarvoor steeds eene barkas is begrepen, voor elke vijftig landverhuizers een boot.

Zooel deze booten als eerstgemelde vaartnigten hebben ten minste een lengte van 65 el en een breedte van 2,2 el. Eene der booten is ingerigt als reddingsboot.

Het schip is voorzien van eenen bliksemafleider en een brandspuit.

Art. 3. De ruimte voor het verblijf der landverhuizers aangewezen heeft geen mindere hoogte dan 1,53 el van dek tot dek gemeten.

Voor ieder landverhuizer bestaat een oppervlakte van niet minder dan 1,89 vierkante el bij een hoogte van 1,53 el, of van 1,50 vierkante el bij 1,85 of meerdere hoogte.

Geschiedt het vervoer met een stoomschip, dan is de verblijfsplaats der landverhuizers, op een afstand van ten minste één el, door een doorlopend beschot van de machinekamer gescheiden.

Art. 4. In de ruimte, tot verblijfsplaats van den landverhuizer bestemd, wordt niets geladen of geborgen dan 't geen tot zijn dagelijkse gebruik onmisbaar is. Tot zijne overige en elders geborgen bagage wordt hem eenmaal 's weeks toegang verleend.

Art. 5. De dekken der ruimten, tot verblijfsplaats voor landverhuizers bestemd, zijn goed voorzien en waterdicht; zij hebben een dikte van ten minste 0,035 el.

Art. 6. In een tweede tusschendeck of zoogenaamd koebroekdek worden geene landverhuizers opgenomen dan met schriftelijke toestemming der commissie van toezigt, met inachtname der voorwaarden, door haar aan de toestemming verbonden.

Art. 7. Aan mannelijke ongehuwde landverhuizers, die den ouderdom van veertien jaren bereikt hebben, wordt een afzonderlijke verblijfsplaats aangewezen, welke door latwerk van de verblijfsplaatsen der overige landverhuizers gescheiden is.

Art. 8. De ruimten, tot verblijfsplaats van landverhuizers bestemd, zijn voorzien van doelmatige inrigtingen tot luchtverversing.

Wanneer omstandigheden beletten van die inrigtingen gebruik te maken, zorgt de schipper in overleg met den geneeskundige, voor behoorlijke luchtversing.

Door koekeken en patentglazen wordt voorzien in voldoende toelating van licht in de verblijfsplaatsen der landverhuizers.

Art. 9. De slaapplaatsen der landverhuizers zijn vastgetimmerde honten kooijen, of hangmatten en kotten.

Art. 10. De kooijen, binnenwerks gemeten, zijn minstens 1,85 el lang en voor ieder persoon minstens 0,50 el breed.

Tusschen het benedendek en den bodem der benedenste rij kooijen is een ruimte van minstens 0,15 el.

Meer dan twee kooijen worden niet boven elkander geplaatst. De bodem der bovenste rij kooijen ligt op de helft van den afstand tusschen het bovendeck en den bodem der benedenste rij.

Kooijen middenseeps en kooijen voor meer dan twee personen zijn verboden. In dezelfde kooi worden slechts toegelaten echtgenooten, of twee vrouwen, of twee kinderen onder de twaalf jaren.

Art. 11. De hangmatten en kotten zijn van zeil- of karl-

doek. Zij hebben de afmetingen der hangmatten en kotten, die voor de bemanning gebedigd worden, en zijn voorzien van schaer- en scharlijnen.

De kotten zijn voornamelijk bestemd voor vrouwen. In dubbele of twee persoons-kotten worden slechts toegelaten echtgenooten of twee vrouwen, of twee kinderen onder de twaalf jaren.

Art. 12. Het beddegoed der landverhuizers is zindelijk en goed onderhouden. De matrassen zijn opgevuld met nieuw en droog stroom.

Het beddegoed wordt, zoo mogelijk, dagelijks op het dek aan de lucht blootgesteld. Ieder landverhuizer zorgt voor de reinheid van zijne eigene slaapplaats en beddegoed.

De hangmatten en kotten met toebehooren worden op daarvoor door den schipper te bepalen uren des morgens in een afgesloten drooge plaats geborgen en des avonds weder opgehangen.

Art. 13. Bij goed weder verblijven de landverhuizers gedurende den dag zooveel mogelijk op het dek. Tusschendeck honden zij zich des daags niet op dan met toestemming van den schipper.

Alle oorzaken tot ontreiniging der lucht in de verblijfsplaatsen der landverhuizers worden zoowel bij dag als bij nacht ten strengste geweerd.

Door de landverhuizers, hietoes beurtelings door den schipper aan te wijzen, worden die verblijfsplaatsen dagelijks gereinigt. Het gereedschap, daartoe vereischt, wordt hun van wege de ondernemers verstrekt.

Art. 14. De verblijfsplaatsen der landverhuizers worden van zonsopgang tot zonsondergang van wege de ondernemers verlicht door middel van helderbrandende scheepslantaarns.

Art. 15. Het is den landverhuizer niet geoorloofd te rooken dan op het bovendeck.

Art. 16. De landverhuizers hebben geen sterken drank in bewaring. De schipper zorgt, dat hun aan boord geen sterke drank vercoft of op andere wijze verschaft wordt.

Art. 17. Het schip heeft twee renkelooze gemakken. Zijn meer dan honderd landverhuizers aan boord, dan wordt dat getal zodanig vermeerderd, dat er ten minste voor elke vijftig één gemak zij.

Art. 18. Op elk schip, bestemd tot vervoer van landverhuizers, wordt door de ondernemers een bevoegd geneeskundige geplaatst.

Hij treedt in dienst vóór de inscheeping der landverhuizers en is bij die inscheeping tegenwoordig.

De schipper volgt zooveel mogelijk den raad, die hem door den geneeskundige ten aanzien van de gezondheid der landverhuizers wordt gegeven.

Er is een afzonderlijke ruimte voor de verpleging der zieken. Deze bedraagt, bij minstens 1,53 el hoogte, in oppervlakte ten minste 8 vierkante ellen in een schip voor honderd landverhuizers bestemd. Bij een grooter getal neemt de vereischte grootte der ruimte in evenredigheid toe.

De voorschriften van artikel 8 zijn op deze ruimte toepasselijk.

De noodzakelijke geneesmiddelen en heilkundige instrumenten worden vóór het vertrek van het schip aan onderzoek en goedkeuring onderworpen, overeenkomstig de voorschriften der wet van den 25sten Junij 1816 (Staatsblad No. 32).

Art. 19. Landverhuizers, die volgens een schriftelijke verklaring van den geneeskundige aan boord aan een ziekte lijden van gevaarlijk besmettelijken aard, worden niet ingescheept.

Openbaart zich bij de landverhuizers zodanige ziekte na hunne inscheeping, doch vóór het vertrek van het schip, dan worden de daaraan lijdenden ontscheept.

De commissie van toezigt geeft de verklaring, dat tegen de nitkriging van het schip geen bezwaar is, niet af, dan na zich overtuigd te hebben dat de ziekte aan boord geweken is.

Art. 20. Goederen, naar het oordeel der commissie van toezigt schadelijk voor de gezondheid of de veiligheid der landverhuizers, worden niet ingescheept. Zij worden, zoo zij reeds aan boord zijn genomen, op last der commissie overwijd door de ondernemers weggevoerd.

Het vervoer van paarden en vee is verboden, met uitzondering, wat het vee betreft, van hetgeen tot verbruik aan boord wordt medegenomen.

Art. 21. Aan boord is minstens één ervaren kok, die dagelijks op het uur, door den schipper te bepalen, de spijs, behoorlijk toebereid, aan de landverhuizers uitreikt.

Vóór de nitreiking wordt de spijs ter keuring aan den schipper en den geneeskundige vertoond.

De kombuis wordt van wege de ondernemers van het ooo-

dige gereedschap en vaatwerk, alsmede van eene weegschaal met Nederlandsch gewigt en van Nederlandsche inboudsmaten voorzien.

De brandstoffen, benoodigd voor de spijsbereiding, worden door de ondernemers verstrekt.

Landverhuizers, beurtelings daartoe door den schipper aangewezen, zijn den kok behulpzaam.

Art. 22. De ondernemers voorzien in den leeftocht der landverhuizers.

De levensmiddelen worden, nadat zij aan boord zijn gebragt, door de commissie van toezigt onderzocht en gekeurd. De voorraad regelt zich naar den vermoedelijken duur der reis en het aantal te vervoeren landverhuizers.

Art. 23. Men berekent den vermoedelijken duur der reis als volgt:

naar eene plaats ten Noorden van den evenaar op tien weken;

naar eene plaats ten Zuiden van den evenaar, doch aan deze zijde van Kaap Hoorn of de Kaap de Goede Hoop, op veertien weken;

naar eene plaats aan gene zijde dier kape, wanneer de evenaar niet andermaal wordt overgevaan, op twintig weken; naar eene plaats aan gene zijde dier kape, wanneer de evenaar andermaal wordt overgevaan, op vijf en twintig weken.

De vermoedelijke duur en van reizen, in dit artikel niet vermeld, en van reizen met schepen geheel of gedeeltelijk door atoom gedreven, wordt telkens door de commissie van toezigt bepaald, die zich in laatstgemeld geval overtuigt, dat eene voldoende hoeveelheid steenkolen aan boord aanwezig is.

Art. 24. Voor elken landverhuizer wordt ingescheept eene hoeveelheid drinkwater, berekend naar eene behoefte van vier kan daags, waarvan dagelijks een en een halve kan te zijner beschikking wordt gesteld.

Het water wordt baward in vaatwerk of ijzeren kisten, goedgekeurd door de commissie van toezigt.

In aan boord een distilleertoestel aanwezig, dan wordt de voorraad water door de commissie van toezigt bepaald, die dit, alsmede het distilleertoestel, onderzoekt en keurt, en zich overtuigt dat ook de voorraad brandstof, tot het distilleren benoodigd, aan boord voorhanden is.

Art. 25. Voor iederen landverhuizer wordt ingescheept eene hoeveelheid levensmiddelen, berekend naar het volgend rantsoen per week:

2	Ned. pond	hard brood;
1	"	" gezouten vleesch;
0.75	"	" gerookt spek;
0.20	"	" gezouten visch of één baring;
0.25	"	" butter en vet;
0.25	"	" koffij;
2.10	"	" kop gort;
2	"	" erwten en bonen;
		zout en zijne naar behoefte.

Afwijkingen dezer bepaling hebben niet plaats dan met goedvinden der commissie van toezigt en met behoud van het voedingsgehalte der te vervangen levensmiddelen.

Art. 26. Door de commissie van toezigt wordt, in overleg met den geneeskundige van het schip, bepaald betgeen voor de voeding en verpleging van de zieken aan boord moet zijn.

Art. 27. Bij de bepaling van het getal landverhuizers, dat met een schip mag vervoerd worden, alsmede waar, krachtens vorige artikelen, dat getal als maatstaf geldt, worden twee kinderen beneden de tien jaren voor één persoon gerekend en komen kinderen beneden het jaar niet in aanmerking.

Art. 28. Het staat den ondernemers vrij zich te gedragen naar de verordeningen der bestemming-plaats, mits daardoor niet worde te kort gedaan aan de waarborgen, bij dit reglement voor de inrigting en nitrusting gesteld.

Art. 29. De voorschriften van dit reglement zijn niet van toepassing op de vaartuigen, bedoeld bij art. 27 der wet van 1 Junij 1861 (*Staatsblad* no. 53). (1)

(1) Het bedoeld^e art. 27 luidt als volgt:

Deze wet is niet van toepassing:

op vaartuigen, die minder dan twintig passagiers, de Kajuits-passagiers daaronder niet begrepen, aan boord nemen;

op de vaartuigen, waarmede eene geregelde vaart wordt onderhouden tuschen eene Nederlandsche en eene andere Europeesche haven. Aan boord van deze vaartuigen moet steeds voorhanden zijn eene schriftelijke verklaring der Commissie van toezigt, houdende dat het vaartuig in de termen valt van art. 27, 2de lid dezer wet.

Die verklaring wordt jaarlijks vernieuwd.

Onze Mini-sters van Binnenlandsche Zaken en van Justitie zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit hetwelk in het *Scatsblad* zal worden geplaatst. Het Loo, den 1sten Augustus 1861.

(get.) WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

(get.) S. VAN HEEMSTRA.

De Minister van Justitie,

(get.) GODEFRACI

Uitgegeven den tienden Augustus 1861.

De directeur van het Kabinet des Konings,

(get.) DE KOCK.

Beboort bij Koninklijk besluit van den 19den Maart 1863, no. 71.

Mij bekend,

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANKS VAN DE PUTTE.

VERORDENING betreffende het willoven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

Art. 1. Op den aanvoer van vrije arbeiders als emigranten in Suriname worden de volgende premien toegekend, in verband tot den afstand.

1o. Uit landen beoosten de Kaap de Goede Hoop:

Uit China:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 185
voor man en vrouw	200
voor eene vrouw	100
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	55
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	35

Uit Britsch Indië:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 100
voor man en vrouw	150
voor eene vrouw	75
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	40
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	25

2o. Uit landen beoosten de Kaap de Goede Hoop.

Van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 40
voor man en vrouw	60
voor eene vrouw	30
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	20
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	10

Uit de Azores, Madera, Canarische en Kaap Verdeische eilanden:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 30
voor man en vrouw	45
voor eene vrouw	20
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	15
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	10

Uit West-Indië:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 25
voor man en vrouw	40
voor eene vrouw	20
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	10
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	5

De kinderen in dit artikel bedoeld moeten behooren tot een huizezin.

Voor emigranten onder dan 40 jaren kan de premie worden toegekend alleen in het geval dat zij tot een emigrander gezin behooren.

Art. 2. Om aanspraak te hebben op de premie, vastgesteld voor een man, moet de emigrant gezond, van zedelijk gedrag, voor den veld- of fabriekarbeid in Suriname geschikt en moet hij zich hebben verbonden als: die uit Indië en China voor minstens 5 jaren; en die uit de overige landen voor minstens 3 jaren.

Art. 3. Elke bezending emigranten, behalve uit de Azores, Madera, de Canarische en Kaap Verdeische eilanden en de West-Indië, moet zijn zamengesteld uit heiderlei geslacht in de verhouding van eene vrouw, of wel een huizezin op elke drie emigranten, tenzij in de landen van aanwerving ter sake andere bepalingen bestaan, welke aldan verbindend zijn.

Art. 4. De bij deze verordening nagevolde premien worden slechts verstrekt gedurende den tijd van hoogstens vijf jaren, te rekenen na de afkondiging in Nederland van de wet van 8 Augustus 1862 (*Staatsblad* no. 164), en voor zoover het bij die wet beschikbaar gestelde miljoen gulden strekt.

Art. 5. Wanneer is voldaan aan de bepalingen der verordening betreffende den aanvoer van emigranten, vastgesteld bij Ons besluit van den 19den Maart 1863, No. 71, wordt op cene declaratie, gewaarmerkt door den commissaris te Paramaribo, of door den districts-commissaris te Nickerie, aan den nuvoerder de premie voldaan, met een door den Administrateur van Financien of den kolonialen ontvanger en betaalmeester, af te geven mandaat, of met eenen wissel betaalbaar dertig dagen na zigt, af te geven op den Minister van Kolonien.

Behoort bij Koninklijk besluit van 19 Maart 1863, no. 71.

Mij bekend,

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 29 April 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 13. PUBLICATIE van den 7^{en} Mei 1863; houdende uitbreiding en wijziging van eenige bepalingen regende den burgerlijken Stand.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT, doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, tot uitvoering van de wet dd. 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernementsblad van dat jaar No. 6), houdende opheffing der slaaverij in de kolonie Suriname, wordt gevorderd eene verordening, waarbij, voor zooveel betreft de districten buiten het Stads-district, eenige bepalingen regende den burgerlijken Stand worden gewijzigd en uitgebreid:

Gezien de Publicatien van 31 Maart 1829, G. B. No. 3, 17 Junij 1835, G. B. No. 3 en 25 | 26 Julij 1843 G. B. No. 6;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering, Publicatie dd. 3 | 4 December 1832, G. B. No. 18; Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bevelen:

Art. 1. Met wijziging van de artikelen 1, 19, 20, 32, 33 en 35 der Publicatie van 17 Junij 1835 (G. B. No. 8), zijn, voor zooveel betreft de districten buiten het Stads district, de Commissarissen ambtenaren van den Burgerlijken Stand, overeenkomstig de bestaande of nader vast te stellen verordeningen.

Wanneer echter de uitgestrektheid van een district of van twee districten, die onder het beheer van een districts Commissaris gesteld zijn, het noodzakelijk maakt, worden door den Gouverneur nevens den districts Commissaris een of meer officieren of des noodz onder officieren der Burgermagt, elk voor een gedeelte van het District, aangewezen om als hulpambtenaren van den Burgerlijken Stand te fungeren.

De in de beide voorgaande zinsleden vermelde ambtenaren, officieren of onder-officieren der Burgermagt, houden de daartoe betrekkelijke registers op den tegenwoordigen voet, volgens de bestaande verordeningen en voorschriften die, voor zooveel daarvan bij deze niet wordt afgeweken, van kracht blijven.

Art. 2. De aangiften van alle geboorten en sterfgevallen op plantages en gronden in de buiten districten der kolonie, alwaar de arbeid verrigt wordt door onder Staatstoestigt geplaatste personen of andere op contract werkende arbeiders, geschieden aan den bevoegden ambtenaar van den Burgerlijken Stand door den gezagvoerder of opzigt, die daarvoor aansprakelijk is.

Deze aangiften hebben plaats door middel van aanwkenrige schriftelijke opgaven, door den gezagvoerder of opzigt onder teekend, en door hem geregeld op den 1^{en} en 15^{en} der maand in te zenden.

Art. 3. De districts Commissarissen zijn bevoegd ter plaatse waar zij zijn geversteld de bawelijken aangiften te ontvangen van personen die zulks verlangen, mits beide of een der aanstaande echtgenooten in het district woonachtig zijn, en de huwelijken te sluiten nadat de bawelijken afkondigingen, zoo-

wel te Paramaribo als in het district, hebben plaats gehad zonder dat daartegen verzet is gedaan.

Art. 4. Deze verordening treedt in werking met den 1^{en} Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 7^{en} Mei 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 9^{en} Mei 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 14. RESOLUTIE van den 6^{en} Junij 1863 No. 4; bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit dd. 21 April 1863 No. 96, waarbij eenige nieuwe bepalingen worden vastgesteld nopens het gelijktijdig genot van pensioen ten laste van de kolonien en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen met niet bij de wet vastgestelde bezodigingen ten laste van het rijk in Europa.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 29 April 1863 La. A | PZ No. 17 | 148, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 21^{en} te voren No. 96, waarbij, tot aanvulling of met wijziging van de bestaande reglementen en bepalingen, eenige nieuwe bepalingen worden vastgesteld nopens het gelijktijdig genot van pensioenen ten laste van de kolonien en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen met niet bij de wet vastgestelde bezodigingen ten laste van het rijk in Europa;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen, dat het vermeld besluit, echter deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 6 Junij, 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

21 April 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz, enz, enz.

Overwegende:

dat de artikelen 30 en 31 der wet van 9 Mei 1846 (Staatsblad No. 24) gewijzigd bij die van 3 Mei 1851 (Staatsblad No. 49), niet toepasselijk zijn op koloniale gepensioneerden, die in Nederlandsche Staatsdienst zijn of worden geplaatst;

dat bij de verschillende verordeningen op het toekennen van koloniale pensioenen, het gelijktijdig genot dertelven en van bezodiging ten laste van 's Rijks schatkist niet voldoende is geregeld;

en dat de noodzakelijkheid is gebleken om dat gelijktijdig genot, voor zoover de genoemde bezodigingen niet zijn vastgesteld bij de wet op eenigen voet te regelen.

Op de gemeenschappelijke voordragt van Onze Ministers van Kolonien en van Financien, dd. 15 | 8 September 1862, La. A | PZ., No. 28 en 's Rijks uitgaven No. 6.

Den Raad van State gehoord (advies van den 11^{en} November 1862, No. 10).

Gezien het nader gemeenschappelijk rapport van Onze Ministers van Kolonien en van Financien dd. 20 | 16 April 1863, La. A | PZ No. 20, No. 4 's Rijks uitgaven.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Tot aanvulling of met wijziging voor zooveel noodig van: het reglement op het verleen van pensioen aan burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 10 April 1837 No. 72;

de bepalingen op het toekennen van pensioenen aan de predikanten bij de Protestantse gemeente in Nederlandsch Indie, vastgesteld bij de koninklijke besluiten van 3 Augustus 1849, No. 64 en 8 Junij 1860, No. 74;

het reglement op het toekennen van pensioenen en gagematen aan de Europeesche officieren en militairen beneden dien rang, van de in Nederlandseh Indie aanwezige landmagt enz., vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 November 1859 No. 70;

het reglement op het verleen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische kolonien, enz., gearresteerd bij koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72;

het reglement op de pensioenen en gagematen voor de Europeesche militairen, behoorende tot de landmagt in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen vastgesteld bij Koninklijk besluit van 10 November 1848 No. 84, thans nog van kracht voor zooveel de Nederlandsche West-Indische Kolonien betreft; en de bepalingen op het verleen van pensioenen aan ambtenaren en Europeesche militairen in de Nederlandsche bezittingen ter knste van Guinea, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 9 October 1858, No. 78;

Te bepalen als volgt:

Art. 1. Pensioenen ten laste van de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen kunnen worden genoten, gelijktijdig met niet bij de wet vastgestelde bezoldigingen ten laste van het Rijk in Europa onder de navolgende bepalingen:

Art. 2. De bezoldigingen van méér dan f2000.— 's jaars, verbonden aan ambten welke zijn of enlen worden opgedragen aan hen die in het genot zijn van een pensioen ten laste van de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen betwél insgelijks méér dan f2000.— 's jaars bedraagt, ondergaan eene vermindering naar mate van elke f100.— pensioen, welke boven de f2000.— wordt genoten.

Die korting bedraagt f50.— voor elke f100.— pensioen, boven de f2000.— t m f3000.

Zij wordt verhoogd:

a. met f25.— voor elke f100.— pensioen boven de f3000.— tot en met f4000.

b. met f50.— voor elke f100.— pensioen boven de f4000.— gedeelten van sommen van f100.— pensioen, komen, bij de berekening dazer vermindering, naar evenredigheid in aanmerking.

Art. 3. Geene vermindering wordt toegepast wanneer, hetzij het pensioen, hetzij de bezoldiging f2000.— of minder draagt.

De volgens het vorig artikel aan vermindering onderhevige bezoldigingen worden door die vermindering in geen geval, tot minder dan f2000.— teruggebracht.

Art. 4. Dit besluit is niet toepasselijk op hoofden van departementen van algemeen bestuur.

De pensioenen door desen ten laste van de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen genoten, worden geschorst, gedurende het tijdvak waarover zij de bezoldiging aan hnn ambt verbonden genieten.

Art. 5. Dit besluit wordt gerekend te zijn in werking getreden met den 1n Julij 1862.

Onze Ministers van Kolonien en van Financien zijn belast met da uitvoering van dit besluit, waarvan tot informatie, afschrift zal worden gezonden aan de vorige hoofden der departementen van algemeen bestuur, aan den Raad van State, aan den Raad van bestuur van het pensioenfonds voor burgerlijke Ambtenaren, en aan de Algemeene rekenkamer en hetwelk voorts in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 21 April 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

De Minister van Financien,

(get.) G. H. BEZ.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) WEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(get.) WEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 15. RESOLUTIE van den 10n Junij 1863 No. 1; *bepalende de planting in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit dd. 19 April 1863 No. 21, waarbij het kostuum voor de districts-Commissarissen en Secretarissen in Suriname wordt vastgesteld.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 27 April 1863 Lett B No. 82 | 145, ter nitroering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 19n dier maand No. 21, waarbij het kostuum voor de districts-Commissarissen en Secretarissen in Suriname wordt vastgesteld;

Heeft goedgevonden en verstaan;

Te bepalen, dat deze resolutie en, als bijlage daarvan, het voormeld Koninklijk besluit in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 10 Junij 1863.

VAN LANSBERGHE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

19 April 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, dd. 17 April 1863, La. B. No. 25;

Gezien ons besluit van 26 December 1862, No. 54.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het kostuum voor de districts-Commissarissen en Secretarissen in de kolonie Suriname vast te stellen als volgt:

Voor de Commissarissen:

Een frak van donker blaauw laken of casimier, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op de kraag gebordurd met gouden oranje- en eikentakken, ter breedte van 3 ned duimen, en waaraan vergulde knooopen met de gekroonde letter W.

Een vest van wit en pantalon van donker blaauw laken of casimier, beide met kleine knooopen van hetzelfde model als de grootere aan den frak; de pantalon op de naden voorzien met gouden galon ter breedte van drie ned. duimen.

Witte pantalone van lichte stof, voor dagelijkse dragt, worden niet van galon voorzien.

Een steek met oranje coarde en gouden lis.

Een degen met verguld gevest.

Voor de Secretarissen:

Een frak van donker blaauw laken of casimier, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op de kraag voorzien van een gouden boordel, ter breedte van 1½ ned. duimen, en waaraan vergulde knooopen met de gekroonde letter W.

Vest, pantalon, steek en degen als voor de Commissarissen, doch zonder galon op de naden van den pantalon.

Onze Minister van Kolonien is belast met de nitroering dezes.

's Gravenhage, den 19 April 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien.

(get.) I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) WEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(get.) WEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 16. PUBLICATIE van den 16 Junij 1863; *houdende voorzieningen tegen verbodenis van kwaaddoeners, landlooperij en bedelarij.*

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die dese zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodig is in afwachting van de vaststelling en invoering van het in behan-

deling zijnde wetboek van strafregt voor deze kolonie, voorloopig eenige artikelen van dat wetboek en wel die tegen *verbindingen van kwaaddoeners, landlooperij en bedelarij* in werking te brengen;

Gelet op art. 14 van het Reglement om het beleid der regering, (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

§ 1. *Over verbindingen van kwaaddoeners.*

Art. 1. Alle verbindingen van kwaaddoeners tegen personen of goederen is een misdrijf tegen de openbare rust.

Art. 2. Dit misdrijf bestaat zoodra er een of of iorigting van benden of verstandhouding tuschen hen en hoonse hoofden of bevelhebbers plaats grijpt, of eenige overeenkomst om rekening of verdeling te doen van den buit der wadanden.

Art. 3. Wanneer dit misdrijf van gemeeneraand verzegeld of gevolgd moet zijn, zullen de aanleggers, bestuurders der verbindingen en de opper- of onder bevelhebbers dier benden, met dwangarbeid van vijf tot tien jaren gestraft worden.

Art. 4. Met dwangarbeid van vijf tot tien jaren zullen gestraft worden alle anderen, die met eenige dienst horegaans in die benden belast zijn geweest, of die willens en wetens aan de benden of hare afdelingen wapenen, wapentuig, werktuigen tot het plegen van misdrijf, herberg, schuilplaats of vergaderplaats verschaft zullen hebben.

§ 2. *Over landlooperij en bedelarij.*

Art. 5. De landlooperij is een misdrijf.

Art. 6. Landlooperen of geboefte zijn diegenen, die noch vaste woonplaats, noch middelen van bestaan hebben, en geeneerle ambacht of beroep gewoon zijn zij te oefenen.

Art. 7. Landlooperen of geboefte, die wettelijk voor zoodanig verklaard zijn, zullen te dier zake alleen met een gevangenzetting van een tot zes maanden gestraft worden.

Art. 8. Alwie, zonder onbekwaam te zijn tot het verrigten van eenigen arbeid, zijn werk van bedelen maakt, zal met een gevangenzetting van acht dagen tot drie maanden gestraft worden.

Art. 9. Alle bedelars, zelfs die welke tot arbeid onbekwaam zijn, die dreigementen gebruikt zullen hebben, of, zonder verlof van den eigenaar of van iemand van den huize, getreden zullen zijn, betrij binnen een woning, hetzij binnens een daaraan behoorende besloten plaats, of, die kwetsuren of krankten wezen, of die in vereeniging bedelen, ten ware man en vrouw, vader of moeder en hoonse kleine kinderen, of een blinde met zijnen geleider, zullen met een gevangenzetting van zes maanden tot twee jaren gestraft worden.

Art. 10. Elk bedelaar of landlooper, die gevat wordt op eenige wijze vermoed zijnde, of wapenen, schoon hij daar geen gebruik van gemaakt noch mede bedreigd mogt hebben, of vijelen, haken of andere werktuigen bij zich hebbende, die geschikt zouden mozen zijn, hetzij tot het plegen van diefstallen of andere misdrijven, hetzij om hem in staat te stellen om in de huizen te komen of door te dringen, — zal gestraft worden met een gevangenzetting van twee tot vijf jaren.

Art. 11. Elk bedelaar of landlooper, die gevonden zal worden eenig goed bij zich te hebben van meer dan vijftig Gulden waarde, zonder te kunnen bewijzen hoe hij daaraan gekomen is, zal gestraft worden met de straf bij art. 9 vermeld.

Art. 12. Elk bedelaar of landlooper die eenige daad van geweld horegaansd ook, jegens de personen zal gepleegd hebben, zal gestraft worden met dwangarbeid van vijf tot tien jaren, onverminderd de zwaardere straffen, zoo er die vallen, naar mate van de soort en omstandigheden der gewelddadigheid.

Art. 13. De regter kan gelasten dat landlooperen en bedelaars, na het niteinde der gevangenisstraf, zullen gesteld worden ter beschikking der regering ten einde op eenige door haar aan te wijzen plaats, te werk gesteld te worden gedurende den tijd van twee maanden tot een jaar.

Dit stellen ter beschikking van de regering is verplichtend ten aanzien van hen, die reeds eenmaal wegens landlooperij of bedelarij zijn veroordeeld.

§ 3. *Slotbepaling.*

Art. 14. Deze verordening treedt in werking met den 1sten Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 17. PUBLICATIE van den 16 Junij 1863; houdende *eenige voorzieningen tegen lediggang en zwerverij en tegen eenige andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen.*

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodzakelijk is om, ten einde uitvoering te geven aan de bepaling van artikel 29 der wet van 8 Augustus 1862 houdende *opheffing der slavernij in de kolonie Suriname*, Staatsblad No. 164, (Gouvernementsblad No. 6), bepalingen te maken ter werig van lediggang en zwerverij, gedurende het Staatsloozigt, onder de vrijgemaakten en onder alle op contract arbeidende werklieden, en tevens algemeene voorzieningen daar te stellen tegen andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen;

Gezien artikel 31 der evengemelde wet;

Gelet op art. 14 van het reglement om het beleid der regering, (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Overminderd de bij wettelijke verordeningen bereids vastgestelde of nader vast te stellen bepalingen tegen landlooperij en bedelarij, die alle ingezetenen en vreemdelingen zonder onderscheid betreffen, zijn gedurende het, bij art. 3 der wet houdende *opheffing der slavernij* voorgeschreven, Staatsloozigt, de volgende bepalingen van kracht.

Art. 2. De vrijgemaakten en alle op contract arbeidende werklieden, die, na te Paramaribo door het hoofd der politie en in de buiten districten door den districts Commissaris te zijn aangemaand om zich door geregelden arbeid een behoorlijk middel van bestaan te verschaffen, bieraan niet binnen den kortst mogelijken, door de voormelde ambtenaren te bepalen tijd voldoen of die zonder vaste verblijfplaats te hebben, worden geronden op den openbaren weg of in onbewoonde gebouwen of binnen omheinde plaatsen, en die zich alzoo schuldig maken aan lediggang of zwerverij, worden bij wijze van maatregel van politie, te werk gesteld gedurende eenen tijd dien van zes maanden niet te bovengaan.

Art. 3. Zij, die na twee malen aldus te werk gesteld te zijn, zich andermaal aan lediggang of zwerverij schuldig maken, worden door den bevoegden regter gestraft als landlooperen, en na het einde dezer straf ter beschikking gesteld van het Bestuur, ten einde te werk gesteld te worden gedurende den tijd van zes maanden tot twee jaren.

Ter zake van landlooperij veroordeelde vreemdelingen kunnen door den Gouverneur uit de kolonie worden verwijderd.

Art. 4. Allen, die onder Staatsloozigt geplaatst, op, zonder wettige overeenkomsten, of personen die op grond van gesloten contracten bij derden behooren te arbeiden, zullen hebben gehuist of te werk gesteld, worden gestraft met een geboote van vijf en twintig tot twee honderd gulden.

Art. 5. Zij, die zonder daartoe bevoegd te zijn, aan onder Staatsloozigt geplaatsten of aan op contract arbeidende werklieden een verloopas zullen hebben gegeven of wel die zoodanigen pas zullen hebben veralscht, worden gestraft met gevangenzetting van een maand tot een jaar.

Art. 6. De onder Staatsloozigt geplaatsten en op contract arbeidende werklieden mogen geen *erjail* of eenig ander vaartuig in hun bezit hebben, dan met midrakkelijke toestemming van bannen huuder, of wel van den beheerder of gezagvoerder van de plantage of den grond waarop zij gevestigd of werkzaam zijn.

Iij, die de geoordelede toestemming verleent, draagt zorg dat het *erjail* of ander vaartuig gemerkt zij met het nummer van inschrijving van den onder Staatsloozigt geplaatste of den op contract arbeidende werkman, en bovendien met de letter

van het district waarin de plantage of grond is gelegen, en met het nummer waaronder die plantage of grond bekend staat.

Corjalen of andere vaartuigen, die in het bezit worden gevonden van onder Staatsoverzicht geplaatsten of van op contract arbeidende werklieden, zonder dat deze daartoe de vereischte toestemming hebben verkregen, of zonder dat zij van het voorgeschreven merk zijn voorzien, kunnen door iederen gezagvoerder op diens plantage of grond worden aangehouden, die daarvan kennis geeft aan den districts-Commissaris, door wien zoodanige vaartuigen worden verbeurd verklaard.

Art. 7. Geene plantage-producten mogen, door wien ook, of op welke wijze ook, worden vervoerd, zonder vergezeld te zijn van een schriftelijk bewijs waaruit de wettige herkomst blijkt.

Dat bewijs vermeldt de dagteekening der afzending, almede den aard, de hoeveelheid en de bestemming der producten, en is niet langer geldig dan gedurende veertien dagen na de dagteekening.

Art. 8. Al wie plantage-producten vervoert, niet vergezeld van het in het vorig artikel vermeld bewijs, wordt te dier zake alleen veroordeeld in eene geldboete van vijf tot vijf en twintig gulden en tot gevangenisstraf van acht dagen tot eene maand, zoo te samen als afzonderlijk.

Art. 9. Ieder vrijgemaakte of op contract arbeidend werkmán die in het bezit wordt gevonden van een hoeveelheid plantage-producten, de waarde van drie gulden te boven gaande, zonder in staat te zijn de wettige herkomst te bewijzen, wordt te Paramaribo door het hoofd der Politie, en in de buiten districts door den districts-Commissaris gestraft met dwangarbeid voor den tijd van hoogstens drie maanden, met verbeurd verklaring der producten, — een derde ten behoeve van den aanbieder, — en van de twee- of veertien waarin die producten mogten gevonden worden, een en ander indien zij niet binnen tijd van veertien dagen door den wettigen eigenaar zijn gereclemeerd.

Art. 10. Zij die van de in het vorig artikel bedoelde personen plantage-producten kopen, inruilen, in bewaring of te pood nemen, worden gestraft door den bevoegden regter met eene geldboete van vijf en twintig tot drie honderd gulden en gevangenzetting van veertien dagen tot vier maanden, zoo te samen als afzonderlijk, met verbeurd verklaring als voren.

Art. 11. De bepalingen der vier laatste artikelen laten onverlet de vervolging ter zake van diefstal of medeplichtigheid daaraan, indien daartoe gronden zijn.

Art. 12. De plantage-producten, waarvan de rede is in de tegenwoordige verordening, bestaan in suiker, melassie, suikerriet, suikerrietsap (likker), rum, voorloop, dram, cacao, koffij, katoen en bananen.

Art. 13. Ieder agent van de openbare magt of heemle van politie is verplicht aan te houden, en voor het hoofd der politie of den betrokken districts-Commissaris te brengen allen, die in overtreding worden gevonden van de bepalingen dezer verordening.

De voormelde agenten of heemb'len, voor zoover zij daartoe door de in de vorige alinea genoemde ambtenaren worden designeerd, en de ambtenaren belast met de recheere, zijn ten allen tijde bevoegd zich aan boord te hegeven van posten en andere vaartuigen, den schipper of hoofdman vertooning te vragen, voor zooveel betreft plantage-producten, van het schriftelijk bewijs van de herkomst der lading, het noodig onderzoek naar de ingeldens voorwerpen te doen, almede gelijke vertooning te vragen en gelijk onderzoek in te stellen bij vervoer door andere middelen.

Art. 14. Het hoofd der politie of de betrokken districts-Commissaris beslist, na ingeteld onderzoek, in alle zaken die van hunne bevoegdheid zijn, of maken proces-verbaal op ten einde de zaak te brengen voor den bevoegden regter.

In het laatste geval zendt de districts-Commissaris de aangehouden, met het proces-verbaal en de stukken van overtniging op aan den Procureur-Generaal.

Art. 15. Geweldig verzet tegen de agenten der openbare magt en heemb'len van politie, handelende ter uitvoering van de bepalingen dezer verordening, wordt gestraft met gevangenzetting van veertien dagen tot zes maanden, onverminderd zwaardere straffen indien slagen of verwondingen mogten zijn toegebracht.

Art. 16. Onder vrijgemaakten in den zin dezer publicatie, zijn niet alleen begrepen zij, die bij de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164, (G. B. No. 6), zijn vrij verklaard, maar ook al de vóór de in werkingtreding dier wet gemaaktwordenden die het burgerregt nog niet verkregen hebben.

Art. 17. Deze verordening treedt in werking met den 1 Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 18. PUBLICATIE van den 16 Junij 1863, bepalende dat op Woensdag den 1 Julij 1863 een algemeen dank- en bedestond zal worden gehouden.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de 1 Julij dezes jaars, de dag waarop de slavernij in deze kolonie zal zijn opgeheven, door een' algemeen dank en bedestond behoort te worden gevierd, — ten einde, onder oommoedige danktgniging voor de ondervonden zegeningen, van den Allerhoogste af te smeeken, dat Hij dien gewigtigen maatregel doe strekken tot heil van allen die daarin betrokken zijn en in het algemeen van deze kolonie.

Gelet op het Koninklijk besluit van den 7 Junij 1848 No. 53, afgekondigd bij publicatie dd. 23 | 24 Augustus 1848 (G. B. No. 11);

Den Kolonien Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

De 1ste Julij dezes jaars, de dag waarop de slavernij in deze kolonie zal zijn opgeheven, zal in alle kerken of gebouwen aan de openbare eeredienst toegewijd, door het houden des voormiddags van een algemeen dank- en bedestond, worden gevierd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 19. RESOLUTIE van den 18 Junij 1863 No. 1.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Den Kolonien Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat op den 1 Julij aanstaande, den dag waarop de slavernij binnen deze kolonie zal zijn opgeheven, des morgens ten zes ure, een salut van een en twintig schoten zal worden gedaan door het fort Zeelandia en door den militairen post in het district Nickerie.

En zal deze resolutie in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 18 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 20. PUBLICATIE van den 19 Junij 1863; ter aanvulling van artikel 34 der publicatie van den 16 April 1863 G. B. No. 9, houdende voorziening omtrent de regten en verplichtingen van de ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6), onder Staatsoverzicht geplaatsten en van hunne huarders.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat een aanvulling wordt

gevorderd van artikel 34 der publicatie van den 16 April 1863, G. B. No. 9, *houdende voorzieningen omtrent de reglen en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1863 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6) onder Staatsoezigt geplaatsten en van hunne knuders.*

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie dd. 3 | 4 December 1833 G. B. No. 18); Den Kolonien Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel. De arbeid van minstens vier dagen per week, waartoe de zoodanige der gewonen slaven die nog geene overeenkomsten hebben gesloten en mitiden in de huisvesting nog niet hebben voorzien, gebonden zijn gedurende den bij de voormelde wet en bij het biervoren aangehaald artikel 34 bepaalden termijn, neemt een aanvang op Maandag den zesden Julij eerstkomende, en moet door den wekelijks gedurende vier achtereenvolgende dagen worden verricht, en wel des Maandags, Dingsdags, Woensdags en Dondersdags; onverminderd huane bevoegdheid om, des verkiezende, reeds vóór den 6 Julij eerstkomende, en ook op de overige dagen der week voor hunne gewonen meesters te arbeiden, indien dit door dezen wordt gewenscht.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 19 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 19 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 21. PUBLICATIE van den 13 Julij 1863, *houdende eenige voorloopige voorzieningen omtrent het Brandwezen.*

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, tengevolge van de opheffing der slavernij en in afwachting dat een geheel nieuw Reglement op het Brandwezen zal zijn vastgesteld, eene tijdelijke voorziening dringend wordt gevorderd;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering, (publicatie van den 3 | 4 December 1832 G. B. No. 18); Den Kolonien Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Tot het personeel bedoeld bij art. 17 van het Reglement op het Brandwezen (publicatie dd. 13 Mei 1840 G. B. No. 3), warden heestend alle in het Stadsdistrict woonachtige manspersonen van den onderdom van achttien tot vijfzig jaren, die niet in de Schutterij zijn ingelijfd en geene Contributie ter harer instandhouding betalen; met uitzondering nogtans van hen:

a. die bij § a. van artikel 3 van het Reglement voor de Schutterij, (publicatie dd. 31 December 1833 G. B. No. 14), van het presteren van schutterlijke dienst onvoorwaardelijk zijn vrijgesteld;

b. die, volgens artikel 5 van evengenoemd Reglement nimmer tot deelneming in de schutterij mogen worden toegelaten;

c. die bij §§ b, d, en e. van artikel 20 van dat zelfde Reglement van de betaling van Contributie zijn vrijgesteld.

Art. 2. Door den Opperbrandmeester wordt in het Gouvernements advertentieblad eene algemeene oproeping gedaan van allen, die op den 15 Julij 1863 in de termen van het vorige artikel vallen, om vóór 25 Julij eerst komende, op den door hem te bepalen dag en uur, in het local boven de burger-hoofdwacht, te verschijnen, ten einde door hem te worden ingedeeld, met welke indeeling hij hen onmiddellijk bekend stelt.

De oproeping wordt daarenboven bekend gemaakt, op gelijke wijze als de exercitie met de brandspuiten ter algemeene kennis worden gebracht.

Aan den Opperbrandmeester worden tevens door den ambtenaar van den burgerlijken stand, door den Commissaris beiaat met het staatsoezigt te Paramaribo en door de Wijkmeesters ten spoedigste al zoodanige ter zake dienende opgaven verstrekt, als waartoe zij in staat zijn.

Art. 3. Zij, die op de in het vorige artikel vermelde oproeping niet verschijnen, worden gestraft met eene geldboete

van hoogstens tien gulden of met gevangenisstraf van hoogstens acht dagen, zoo te samen als afzonderlijk.

Art. 4. De Opperbrandmeester wordt bij de indeeling, behalve door zoodanige brandmeesters en onderbrandmeesters als hij noodig acht, bijgestaan door een daartoe door den Gouverneur aan te wijzen officier van gezondheid ter beoordeeling van ziekten of lichaamsgebreken, op grond waarvan opgeroepen mochten vermeenen, tijdelijk of duurzaam buiten staat te zijn om bij het brandwezen dienst te doen.

Art. 5. Van de indeeling maakt de Opperbrandmeester lijsten in duplo op, die ter kennis van brandmeesters en onderbrandmeesters worden gebracht, in vaege als is voorgescreven in de tweede alinea van art. 24 van het voormeld Reglement op het Brandwezen.

Art. 6. De bij het brandwezen ingedeelde personen worden zoo spoedig doenlijk door inschenkomst van den Opperbrandmeester voorzien van koperen penningen van gelijken vorm als tot dusver, waarop is uitgedrukt het nummer van de spuit waarbij elk dier personen ingedeeld is en het volgnummer van den ingedeelde.

Allen, die in het bezit zijn van penningen, volgens het bestaande Reglement op het Brandwezen van wege het Gouvernement afgeleverd, zenden die vóór den 20 deser maand bij den opperbrandmeester in, die voor rekening van het Gouvernement ten spoedigste in de te kort komende penningen voorziet.

Art. 7. De bij het brandwezen ingedeelde, die, daartoe door de politie, of namens den Opperbrandmeester aangezocht, den hem uitgereikten koperen penning niet vertoont, wordt gestraft met eene boete van een gulden of met gevangenisstraf van vier en twintig uren, en wordt, bij verlies van den penning, door den Opperbrandmeester van een anderen voorzien, tegen betaling van de kosten daarvan, onverminderd de even-gemelde straf.

Art. 8. De ingedeelde, die hetzij ter gelegenheid van exercitie, hetzij bij het ontstaan van brand, en in het algemeen niet voldoet aan zijne verplichtingen, wordt gestraft met eene geldboete van hoogstens tien gulden of met gevangenisstraf van hoogstens acht dagen, zoo te samen als afzonderlijk.

Art. 9. De bepalingen betreffende het toekennen van premien aan de bemanningen der spuiten en alle andere tot het brandwezen betrekkelijke bepalingen, voor zoo ver deze door voorstaande artikelen niet zijn gewijzigd, blijven van kracht.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 13 Julij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 13 Julij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 22. RESOLUTIE van den 27 Julij 1863 No. 13; *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de door de Ministers van Financien en van Kolonien onder dagteekening van 22 Mei 1863 vastgestelde, „nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het Reglement „op de verzending van brievenmaten tuschen het „Rijk en de Nederlandsche West-Indische „Kolonien over Engeland van 29 Maart 1854.”*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien, dd. 8 Janj. j. La. E. No. 21 | 193, houdende toezending van een afschrift van de Minister van Financien en van Kolonien onder dagteekening van 22 Mei 1863 vastgestelde „nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het „Reglement op de verzending van brievenmaten tuschen het „Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over „Engeland van 29 Maart 1854 om te strekken tot vervolg „op de nadere bepalingen daaromtrent, vastgesteld bij be- „schikking der Departementen van Financien en van Kolonien „van 7 November 1862.”

met uitoonding daaraan het vereischte geval te doen geven, Gelet op de resolutie van 29 April 1854 No. 591 (G. B. No. 6) houdende opname in het Gouvernementsblad van het aangehaalde Reglement;

en op de resolutie van 2 Januarij d. j. No. 1 (G. B. No. 1) bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de

beschikking der Ministers van Financien en van Kolonien dd. 7 November 1862;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat de hierboven bedoelde door de Ministers van Financien en van Kolonien onder dagteekening van 22 Mei 1863 vastgestelde „*nouveaux additionnels artikelen enz.*” in het Gouvernements blad zullen worden geïncorporeerd.

Paramaribo, den 27 Julij 1863.

VAN LAUSBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het reglement op de verzending van brieven-malen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische kolonien over Engeland van 29 Maart 1854, om te strekken tot vervolg op andere bepalingen daaromtrent vastgesteld bij beschikking der Departementen van Financien en van Kolonien van 7 November 1862.

Art. 1. Alle dienstbrieven of pakketten door het Departement van Kolonien aan den Gouverneur van Suriname of aan dien van Curaçao en onderhoorigheden of door deren aan het Departement van kolonien met de West-Indische brieven-malen over Engeland, worden op het postkantoor van vertrek aangegekeend, en mitdien ingeschreven op het advies van de brievenmaal met welke de verzending geschiedt.

Bij verzending van meer dan een brief of pakket met dezelfde maal worden zij op den omslag genummerd; ook die nummers worden op het advies overgenomen.

Art. 2. Bij de aankomst van elke brievenmaal wordt op het Nederlandsche expeditie-kantoor of op het postkantoor te Paramaribo of dat van Curaçao in de eerste plaats aangegeven, of alle brieven en pakketten bij het vorige artikel bedoeld, volgens het advies voorhanden en in nitwendig goeden staat zijn overgekomen. In dit het geval, dan wordt daaromtrent verder gehandeld gelijk de algemeene voorschriften omtrent de aangekeende brieven dit medebrengen.

Art. 3. Indien echter een of meerdere brieven of pakketten welke op het advies zijn ingeschreven ontbreken, of ook wanneer zoodanig advies, 't welk elke brievenmaal behoort te vergezellen, niet voorhanden is, of eindelijk wanneer aan de brieven of pakketten eenige nitwendige beschikking wordt opgemerkt die omtrent het ongeschonden overkomen van den inhoud twijfel kan doen ontstaan, wordt van die bevinding door den Directeur van het kantoor van aankomst proces-verbaal in duplo opgemaakt met vermelding van alle bijzonderheden, waarvan de kennis voor de betrokken autoriteiten van eenig belang zou kunnen zijn. Een der exemplaren van dit proces-verbaal wanneer het betreft de aankomst te Paramaribo of op Curaçao, wordt door den directeur van het postkantoor aldaar onmiddellijk opgezonden aan den Gouverneur der kolonie en het andere met de eerst vertrekende maal aan den Directeur van het corresponderend kantoor in Nederland, door wien hetzelfde onmiddellijk na de ontvangst aan het Departement van Financien ter mededeeling aan het Departement van kolonien wordt overgelegd.

Bestaat er echter op een der kantoren in Nederland aangeleiding tot het opmaken van zoodanig proces-verbaal met betrekking tot de aankomst uit de West-Indie, dan wordt evenzeer een der exemplaren aan het Departement van Financien ter mededeeling aan het Departement van kolonien opgezonden, terwijl het andere exemplaar in de eerst vertrekende maal naar Suriname of Curaçao wordt gesloten om door den Directeur van het postkantoor aldaar onmiddellijk na de aankomst aan den Gouverneur der kolonie te worden overgelegd.

Aldus vastgesteld te 's Gravenhage den 22 Mei 1863.

De Minister van Financien,

(get.) G. H. BETH.

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) VETIL.

Voor eensluidend afschrift.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 23.

PUBLICATIE van den late Augustus 1862;
regulende de voorwaarden, waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname zal kunnen plaats hebben.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat ter uitvoering van de wet van 8 Augustus 1862, (Staatsblad No. 164, Gouvernementsblad No. 6), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, het noodig geoordeeld is eenige bepalingen vast te stellen tot regeling der voorwaarden waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers zal kunnen plaats hebben, alsmede der onderatenning welke zij van wege het Bestuur genieten zullen;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten de daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. Aan Europeesche landverhuizers, voorzien van goede getuigschriften, komende met het doel om zich voor eene rekening als landbouwers in de kolonie te vestigen en met dien landbouw onledig te houden, zullende tot dat einde verschiepde grooden uit 's lands domein worden aangewezen, naar gelang der middelen waarover zij, ter bereiking van dat doel beschikken kunnen.

Art. 2. De aldaar aangewezen gronden worden aan de in art. 1 genoemde landverhuizers in gebruik afgestaan en gedurende een jaren zullen zij ze kunnen behouden, met vrijstelling van grondlasten en personele belasting.

Na het verstrijken van twee jaren het bewijs leverende, dat zij het land geregeld bebouwd hebben, zullen hun gratis worden uitgereikt de titels van eigendom, alsmede hun burgerbrief, bij aldien zij vroeger het burgerrecht niet verkregen hebben.

Vóór dien tijd, ten gunste van derden, over die gronden willende beschikken, zullen zij daartoe eerst de toestemming van het Bestuur moeten vragen en deze verkregen hebbende, zal de nieuwe bezitter in de voortgeeten treden, welke bij dit artikel aan zijnen voorganger verkeerden waren.

Indien het echter overtuigend blijken mogt, dat zij, binnen twee jaren na hunne vestiging het land niet behoorlijk in cultuur hebben gebracht of de weilanden woest hebben laten liggen, zal het bestuur gerechtigd zijn daarover naar goedvinden te beschikken.

Art. 3. Emigranten welke hun contract getrouwd vervuld hebben en van een bewijs van goed gedrag voorzien zijn, alsmede vrijgegeven, welke om buure goeds hoedanigheden, in gevolge art. 20 der wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164, G. B. No. 6) van het staatsbezigt ontheven zijn, worden ten deze gelijk gesteld met de landverhuizers bij art. 1 bedoeld.

Art. 4. Het koloniaal Bestuur is bevoegd dezelfde voorregten toe te kennen aan andere dan Europeesche landverhuizers, welke met een gelijk doel verlangen zich in de kolonie te vestigen en voorzien zijn van goede aanbevelingen afgegeven of gewaarmerkt door Nederlandsche Consuln.

Art. 5. De in de art. 1 en 3 genoemde landverhuizers, zullen zich ter verkrijging der door hen verlangde gronden vervoegen tot den inspecteur der domeinen, van de zijnerheid en den landbouw, die een afzonderlijk register houdt van de hier bedoelde landbouwers, ten einde op den behoorlijken tijd de voorstellen te doen, voortvloeiende uit de bepalingen vervat in art. 2.

Art. 6. De aanwijzing der gronden en later de nitreiking der bewijzen van eigendom, als ook van den burgerbrief, hebben plaats zonder betaling van eenige regten of kosten.

Art. 7. Het koloniaal Bestuur is bevoegd, kleine voorachotten te geven aan de kolonisten, die zich onder de bepalingen dezer verordening komen vestigen of die bereids in Suriname gevestigd zijn, mits zij geoorzaamd van hun zedelijk gedrag en van arbeidsambid doen blijken.

Voor zooveel noodig wordt jaarlijks een voor dit doel bestemde som op de begroting voor de kolonie Suriname uitgetrokken.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad opgenomen.

Paramaribo, den 1 Augustus 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gapubliceerd den 3 Augustus 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 24. RESOLUTIE van den 7 Augustus 1863 No. 2, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het koninklijk besluit van den 6den Mei 1863, Staatsblad No. 64, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Zwitsersche Bondgenootschap gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop Zwitsersche Consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij Ministeriele missive dd 19 Junij 1863 Lett. A az. No. 18 | 20C, ter afkondiging, een exemplaar van het koninklijk besluit van 6 Mei jl., (Staatsblad No. 54), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst, op den 19den Januarij 1863, tusschen Nederland en het Zwitsersche bondgenootschap gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop Zwitsersche Consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, echter deze Resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 7 Augustus 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 54.) BESLUIT van den 6den Mei 1863, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst, den 19den Januarij 1863, tusschen Nederland en het Zwitsersche Bondgenootschap gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop Zwitsersche Consulaire Agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Zwitsersche Bondgenootschap, op den 19den Januarij 1863 door de wederzijdsche gevolmagtigden te Bern gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Zwitsersche Consulaire Agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt, als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Zwitsersche Bondgenootschap bestaan, wensche de toe te halen, en aan de handelbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide Staten tot stand zijn gebragt, te meest mogelijke uitbreiding wil. Het doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen, door consuls Switsers in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen, te worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt, als volgt:

het toelaten van Zwitsersche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel, dat vergunning tot het onderwerp te maken eener nadrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Henry Faes, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van de Eikenkroon, hooftzessels consulgemaal bij het Zwitsersche Bondgenootschap;

De Bondsraad heeft benoemd den heer Frederik Frey-Héroïne, kolonel der Bondstrosphen, lid van den Zwitserschen Bondsraad, hooft van het Departement van den Handel en van de Tolten;

Die, na mededeeling hunner volmagten, welk in goeden en behoorlijken vorm zijn bevestigd, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Zwitsersche consuls-generaal, consuls en vice-consuls toegelaten in al de havens der overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de scheepvaart van alle landen, tot het beschermen van den handel hunner landgenooten en tot het verlenen aan dezen van hulp en bijstand, wanneer zij die mogten behoeven.

Zij zijn onderworpen zoo wel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij oost verblijven, onverminderd de uitzonderingen die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 2. De Zwitsersche consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het attest te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering der Nederlanden een commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatour, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang en op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verlenen van het exequatour, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 3. De gezegde ambtenaren zijn gerechtigd boren de buitendeur hunner consulaten het wapen van het Zwitsersche

fois de faire de cette concession l'objet d'une convention speciale, qui déterminait d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé Monsieur Henry Faes, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de la Couronne de Chêne, Son consul-général près la Confédération Suisse;

Le Conseil Fédéral a nommé: Monsieur Frédéric Frey-Héroïne, colonel Fédéral, Membre du Conseil Fédéral Suisse, Chef du Département du Commerce et des Péages;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, ont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls et vice-consuls Suisses seront admis dans tous les ports des possessions d'outremer ou colonies des Pays-Bas qui sont ouverts aux navires de toutes nations à l'effet de protéger le commerce de leurs nationaux et de leur prêter en cas de besoin aide et assistance.

Ils sont assujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls Suisses, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatour, qui sera aussi promptement possible contre-signé par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires de tous grades auront droit à la protection du Gouvernement, et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement, en accordant l'exequatour, se réserve la faculté de le retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 3. Les dits fonctionnaires sont autorisés à plaquer au-dessus de la porte extérieure de leur maison, un tableau aux

Bondgenootschap te plaatsen, met het opschrift: Zwitsersche Consulaat (of Vice-consulaat).

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken immer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de beroegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder enig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn met geënerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt langs den diplomatieken weg. In spoed vereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen nit-eenzeltende waarom die aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 5. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevierd, ontslaan geenszins van de verplichting om rich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 6. Wanneer een onderhoorige van Zwitserland komt te overlijden, zonder bekende erfgename of uiterste wilsuitvoerder nu te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvoor kennis aan de Zwitsersche consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbers te doen geworden.

Art. 7. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls die geen onderhoorigen van Zwitserland zijn, die, op het oogenblik van hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consuls, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Zwitserland dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden

armes de la Confédération Suisse, avec l'inscription: Consulat (ou Vice-Consulat) Suisse.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant anstairiser la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires, seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra, d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 4. Les consuls-général, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par voie diplomatique. En cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités seraient sans effet.

Art. 5. Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu un passeport.

Art. 6. Lorsqu'un ressortissant Suisse vient à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires Suisses, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 7. Les consuls-général, consuls, vice-consuls et agents consulaires qui ne sont point ressortissants Suisses, qui au moment de leur nomination, ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui, en outre, ne exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en Suisses les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-général, con-

suls, leur sont accordées, sous la réserve de la réciprocité.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten nitoeven, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wien is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door den Zwitserschen Bondsråd opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook te voldoen.

Art. 8. De Zwitsersche consuls-generaal, consuls en vice-consuls genieten in de Nederlandsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 9. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaau met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben te Bern binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

In geval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezonden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijk waarvan de wederzijdse gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Bern den negentienden dag der maand Januarij van het jaar Onsers lieeren een duizend acht honderd drie en zestig.

(Get.) FAEST.

(L. S.)

(Get.) FREY-HÉRODÉE.

(L. S.)

suls et vice-consuls des Pays-Bas exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de plus van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reele belastingen.

Les consuls-général, consuls et vice-consuls, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient, conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-général, consuls et vice-consuls, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Conseil Fédéral Suisse, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 8. Les consuls-général, consuls et vice-consuls Suisses jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pour raient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 9. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à Bern dans le délai de deux mois, ou plus tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'autre des Parties contractantes n'aurait notifié dans le mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Berne le dix-neuvième jour du mois de Janvier de l'an de grâce mil huit-cent soixante-trois.

(Get.) FAEST.

(L. S.)

(Get.) FREY-HÉRODÉE.

(L. S.)

Gelet dat de akten van bekrachtiging door Ons den 20sten Maart, en door den president van het Zwitsersche Bondgenootschap den 4den April 1863 getekend, op den 18den April daaraanvolgende zijn uitgewisseld.

Op de voordragt van onzen minister van Buitenlandsehe Zaken, van den 5den Mei 1863, No. 4305;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.
's Gravenhage, den 6den Mei 1863.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
P. VAN DER MAESEN DE SOMBRIF.
Uitgegeven den negentienden Mei 1863.
De directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

No. 25. RESOLUTIE van den 26 September 1863 No 1; houdende afkondiging van het Koninklijk besluit van den 10 Augustus 1863 No. 91, waarbij de daarin genoemde havens in China voorloopig worden aangewezen als plaatsen, van waar emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van koloniën, dd. 22 Augustus 1863 Lett. B No. 17 | 269, ter afkondiging, een afschrift van het Koninklijk besluit dd. 10 dier maand No. 91, waarbij de daarin genoemde havens in China voorloopig worden aangewezen als plaatsen van waar, ingevolge de bepalingen der emigratie-verordening, emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept;

Gelet op het koninklijk besluit van den 19n Maart 1863 No. 71 en de daarbij vastgestelde verordeningen betreffende het toezigt — en het nitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernementsblad No. 12);

Heeft goedgevonden en verstaan:
Bij deze afkondiging te doen van het Koninklijk besluit dd. 10 Augustus 1863 No. 91.

10 Aug. 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz, enz, enz.

Gezien art. 2. van de verordening betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, vastgesteld bij Ons besluit van 19 Maart 1863 No. 71, luidende:

„Emigranten uit India, China, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, de Azores, Madera, Canarische en Kaap Verdische eilanden, en zoodanige andere landen en plaatsen als later mogen worden bepaald, kunnen alleen worden verscheept van de plaatsen of havens daartoe door het Nederlandsch Gouvernement, of krachtens bijzondere magtiging door den Gouverneur van Suriname aangewezen.”

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën van den 7 Augustus 1863 La. B. No. 20.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Als plaatsen van waar, ingevolge de bepalingen der bovengenoemde verordening, emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept, voorloopig aan te wijzen de havens van Canton, Foo Chow, Amoy en Shanghai in China.

Onze Ministers van Koloniën en van Buitenlandsche Zaken zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering dezes.

Baden-Baden, den 10 Augustus 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

(get.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBRIF.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITH.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad gecenseerd.

Paramaribo, den 26 September 1863.

VAN LASSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 26. RESOLUTIE van den 11 November 1863 No. 1, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het koninklijk besluit dd. 8 October 1863 No. 34, waarbij art. 5 van dat van den 13 Junij 1856 No. 73, houdende bepalingen betreffende het verleen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indië en ter kuste van Guinea, wordt gewijzigd.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij Ministerieel schrijven dd. 14 October 1863 lett. B en C No. 34 | 332, een afschrift van het koninklijk besluit dd. 8 dier maand No. 34, waarbij art. 5 van dat dd. 13 Junij 1856 No. 73, (Gouvernements-Blad No. 7), houdende bepalingen betreffende het verleen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indië en ter kuste van Guinea, wordt gewijzigd;

Gelet op de Gouvernements resolutien dd. 15 September 1859 No. 11 G. B. No. 10, en dd. 30 April 1863 No. 1 en 2 G. B. No. 1 en 2;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat deze Resolutie en als bijlage daarvan het gemeld koninklijk besluit van den 8 October 1863, No. 34, in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 11 November 1863.

VAN LASSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

8 October 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz, enz, enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën van den 6 October 1863 La. A. P. B. en C. No. 4.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 5 van Ons besluit van den 13 Junij 1856, No. 73, houdende bepalingen op het verleen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indië, en ter kuste van Guinea wordt gelezen als volgt:

„De verloven worden voor niet langer dan een jaar, de uit en te huis reize daaronder begrepen, verleend.”

„Aan personen tot de eerste klasse behoorende, wordt door

„Onzen Minister van Koloniën, daartoe termen zijnde, eene

„verlenging toegeestaan, met behoud van het aan toegekende

„verlofs-tractement. Bij het eindigen in Nederland van een

„tot verder herstel van gezondheid gedurende één en een half

„jaar verlengd verlof, niet hersteld naar de kolonie kanneende

„terug keeren, worden de belanghebbenden bevoorhoed als

„volstrekt ongeschikt tot het gaan hervatten van de werkelijke

„dienst aldaar.”

„Aan personen in de tweede en derde klasse getranschikt,

„wordt geene verlenging van verlof verleend, anders dan met

„stilstand van het verlofs-tractement.”

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 29 September 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën.

(get.) I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 27. PUBLICATIE bepalende dat de Ambtenaren van politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, worden vervangen door speciale ambtenaren der belastingen.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allende deze zullen zien of hooren lezen, SALUT doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat eene wijziging van het thans bestaande toezigt op de belastingen wordt georderd;

Gelet op de Ministeriele missive dd. 2 Mei 1863 La. B. Nos. 14 | 153, en op 's Konings daarbij vermelde magtiging dd. 21 April te voren No. 71,

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Het toezigt over de opvolging der voorschriften van de belastingwetten der kolonie en de handhaving dier voorschriften worden opgedragen aan bijzonder daartoe aangestelde ambtenaren.

Aan hnn hoofd staat een Controleur, onder den naam van Controleur der belastingen.

De verhouding dier ambtenaren, zoo onderling als tot het Bestuur, wordt bij eene lastnietie geregeld.

Art. 2. Daar waar in de publicatien betreffende de belastingen, aan den Commissaris van Politie bemoeijingen zijn opgedragen, die in dadelijk verband staan tot de heffing der belastingen, gaan die bemoeijingen over op den in artikel 1 genoemden Controleur, en daar waar in die publicatien dergelijke bemoeijingen aan de agenten van politie zijn opgedragen, treden de ambtenaren der koloniale belastingen in de plaats.

Art. 3. De Controleur oefent tevens de functien uit van entrepoteur, en is belast met het toezigt over het kantoor van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, van den Waagmeester en van den Magazijnmeester.

Art. 4. Het aandeel in de boeten en in de opbrengst van verbeurd verklaarde goederen, die bij belasting-publicatien aan den Commissaris van politie toegekend, komt ten bate van de koloniale kas.

Art. 5. Het kantoor van den Controleur is voorloopig gevestigd in het recheche-gebouw aan de zoogenaamde Plattebrug, alwaar zich mede de verdere ambtenaren der belastingen ophouden.

Art. 6. In evengemeld gebouw wordt mede door een of meer ambtenaren van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester kantoor gehouden tot de afgifte van documenten, vereischt voor de in- en uitklaringen, de nitlossingen en inladingen en de entrepôts.

De betaling der belasting blijft echter steeds ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester geschieden.

Art. 7. De kantoren in het recheche-gebouw zijn geopend des voormiddags van 7 tot 12 ure en des namiddags van 3 tot 6 ure.

Art. 8. Voor het district Nickerie blijft het bepaalde bij art. 59 van het Reglement, vastgesteld bij publicatie van den 1 | 2 Februnij 1851 (Gouvernements-Blad No. 3), voorloopig van toepassing.

Art. 9. Deze publicatie treedt in werking met den 1 Januari 1864.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 24 November 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 25 November 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 28. RESOLUTIE van den 4 December 1863 No. 1, betreffende de Publicatie van 5 | 6 Maart 1863, G. B. No. 6.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Gelezen hebbende de Ministeriele missive dd. 24 October jl. La. B. No. 19 | 344;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen, dat door den Koning bij Kabinet-rescript van den 14 October jl. No. 55 is goedgekeurd de Publicatie van 5 | 6 Maart 1863, G. B. No. 6, betreffende de wijze, waarop zal worden vastgesteld en nitge-

keerd de tegemoetkoming, toegekend aan eigenaren van slaven, ter zake van de opheffing der slavernij bij de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 104 (G. B. No. 6); behoudens:

1o. het wegvallen van de 2de alinea van artikel 7; en 2o. het aannemen van eene gewijzigde redactie van alinea 1 van artikel 22, luidende zij thans:

„Aan hen, wier laatste titel van aankomst der plantages „of gronden, waartoe de slaven behooren, nog geen dertig jaren oud is, en die geen geldige bewijzen van eigendom „van vroegeren datum hebben overgelegd, wordt de tegemoet- „koming uitgeteeld tegen het stellen van voldoende zeker- „heid, des noods geregelijk goedgekeurd.”

En zal deze Resolutie in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 4 December, 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 29. PUBLICATIE van den 22 December 1863; waarbij wordt aangevuld de publicatie dd. 16 April 1863 (G. B. No. 9), houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de Wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 104, (G. B. No. 6), onder Staatstoezigt geplaatsten en van huure huurders.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat de noodzakelijkheid gebleken is tot aanvulling met het natemelden artikel van de publicatie dd. 16 April 1863 (G. B. No. 9) houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 104, (G. B. No. 6), onder Staatstoezigt geplaatsten en van huure huurders; Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering, (publicatie dd. 3 | 4 December 1852 G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel. Behoudens de bepaling van de tweede alinea van artikel 28 der publicatie van 16 April 1863, (G. B. No. 9), wordt ter gelegenheid van elke jaarsverwisseling aan de onder Staatstoezigt geplaatsten die overeenkomsten hebben aangegaan tot het verrigten van plantage arbeid, voor zooveel zij zulks verlangen, tot nieuwejaars-uitpanning, verleed vrijstelling van arbeid gedurende drie dagen en bovendien één dag toegestaan om nit te rusten, gedurende welke dagen zij geen aanspraak mogen maken op loon.

Zij, die eigendunkelijk daartoe den arbeid gedurende een grooter aantal dagen staken dan in de vorige alinea bepaald is, worden door den Commissaris gestraft met geldboete, of met gevangenis, of met strafarbeid aan openbare werken hetzij met hetzij zonder ligte kettingboel, een en ander binnen de grenzen zijner disciplinaire regtsmagt.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geinsereerd.

Paramaribo, den 22 December 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23 December 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

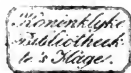
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

K O L O N I E

S U R I N A M E.

1 8 6 4.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1865.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1864.

ONDERWERP.	G. R.	PAGINA.
B.		
Begraafplaatsen. (resolutie van 23 Januarij 1864).	2	1
Burgermagt (gewapende) kleding en wapenen der officieren, onderofficieren, korporaals en schutters.	8	5
Bank (oprigting van een Circulatiebank).	14	7—9
Briefpost (gesloten brievenmalen over Engeland).	19	10
Belgie (verdrag van handel en scheepvaart).	21	16—18
C.		
Coronie (wijziging van Art. 57 van het Reglement op het beheer der districten Nickerie).	3	1
Consulaire agenten (wederzijdsche overeenkomst tusschen Nederland en het Groot Hertogdom Heessen).	4	1—4
Contracten (zegelreel wegens het huren van immigranten).	10	5
Circulatie bank (oprigting van eene).	14	7—9
Consuls (toelating van Zwitsersche).	15	9
D.		
Drukwerken (post van) via Southampton.	26	22—23
G.		
Geneeskundig onderzoek (van aangevoerd wordende rijke arbeiders).	25	22
H.		
Hessen (Groothertogdom) Wederzijdsche overeenkomst met Nederland betreffende de vestiging van consulaire agenten.	4	1—4
Houtmarkt (aanwijzing daartoe van de Pontwerf).	17	9—10
Houtwaren (bepalingen tegen het ontvreemden van).	18	10
Hawaii-eilanden (traktant van vriendschap, handel en scheepvaart met de).	24	21—22
I.		
Inspecteur der Doucinen, van de Nijverheid en den Landbouw (overdragt van etwige tot zijn werkkring behoord hebbende functien, aan andere ambtenaren).	7	4
Immigranten (intrekking der Publicatie van 24 Dec. 1856).	16	9
L.		
Landsgrond (intrekking der bepalingen tot het bekomen van kleine percelen).	5	4
Liberia (traktant van handel en scheepvaart).	22	18—20
M.		
Militair Hospitaal (verpleeg- en andere kosten).	6	4
N.		
Nickerie (wijziging van Art. 57 van het reglement op het beheer der districten).	3	1
Notariele praktijk (uitoefening in de buitendistricten van de).	27	23
O.		
Officieren, enz. (kleding en wapenen van de gewapende burgermagt).	5	5

- (No. 1). PUBLICATIE van den 12den Januarij 1864, waarbij wordt aangevuld de Publicatie van den 16den April 1863 (G. B. no. 9) omtrent de regten en verplichtingen van de onder Staatsloozigt geplaatsten en van hunne huurders.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet weten:

In overweging hebbende genomen dat eene aanvulling wordt gevorderd van artikel 24 der Publicatie van den 16den April 1863 (G. B. no. 9), houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de onder Staatsloozigt geplaatsten en van hunne huurders;

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering, van den 31 December 1832 (G. B. no. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij aanvulling van artikel 24 der genoemde Publicatie te bepalen:

Art. 1. De belasting is verschuldigd over het geheele jaar door hem, die op den 1sten Januarij huurder is of wel in den loop dier maand huurder wordt van den vrijgemaakte, oververschillig of de met dezen aangegane overeenkomst loopt over een gedeelte van het jaar, dan wel over het geheele jaar.

Art. 2. Hij die zich in het Stadsdistrict tot het verlenen van eene overeenkomst met een vrijgemaakte tot het verrigten van werk of diensten, bij den Commissaris aanmeldt, wordt tot die verlenging niet toegelaten, ten zij hij door vertooning van eene door den Kolonialen Ontvanger afgegeven quitaantie bewijze, dat de vroeger verschuldigde belasting voor den vrijgemaakte is betaald.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geconsereerd.

Paramaribo, den 12den Januarij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 13den Januarij 1864.

De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

- (No. 2). RESOLUTIE van den 23sten Januarij 1864 no. 2, betreffende de begraafplaatsen.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

In overweging hebbende genomen, dat op het Nieuwe Kerkhof in de Gravestraat geene ruimte meer aanwezig is ter begraving van lijken;

en dat hierin dus moet worden voorzien;

Gehoord den Kolonialen Raad;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Voorloopig, in afwachting van eene nadere algemeene regeling omtrent de lands-begraafplaatsen, te bepalen.

Van en met den 1sten Februarij eerstkomende zal op het thans in de Gravestraat alhier gelegen Nieuwe Kerkhof niet meer worden begraven, maar wordt die begraafplaats, met behoud van den naam van Nieuwe Kerkhof, verplaatst naar het preele land hetwelk begrensd is ten Noorden door het erf La. B. no 50 en 51 thans bewoond door den bedienaar der begrafenissen, ten Oosten door het erf La. B. no. 113; toebehoorende aan het Tooneelgenootschap *Thalia*, ten Zuiden door de Wagwegstraat, en ten Westen door het Kerkhof de Nieuwe Oranjelaan.

Er zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 23sten Januarij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

- (No. 3). PUBLICATIE van den 1sten Februarij 1864, houdende wijziging van art. 57 van het Reglement op het beheer der districten Nickerie (thans Coropie en Nickerie), vastgesteld bij de Publicatie dd. 9 Maart 1836 G. B. no. 2.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat het ter vereenvoudiging in het financieel beheer wenschelijk is om eene wijziging te brengen in de onbepaalde bevoegdheid, aan de belastingsschuldigen in de districten Coropie en Nickerie bij art. 57 van het Reglement, vastgesteld bij Publicatie van den 9den Maart 1836 G. B. no. 2, toegekend, om ter voldoening van belastingen in betaling te geven aanwijzingen op te Paramaribo wonende personen; terwijl ook de redenen, die tot het toekennen dier onbepaalde bevoegdheid hebben aanleiding gegeven, thans niet meer bestaan;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings te bepalen, gelijk geschied bij deze:

Eenig artikel. De bevoegdheid bij artikel 57 van het Reglement vastgesteld bij de Publicatie van den 9den Maart 1836 G. B. no. 2 aan de belastingsschuldigen in Coropie en Nickerie toegekend, om, ter voldoening van belastingen, aanwijzingen op te Paramaribo wonende personen in betaling te geven, wordt beperkt tot sommen het bedrag van *Tien Honderd Gulden* te borengaande.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad opgenomen.

Paramaribo, den 1sten Februarij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 3den Februarij 1864.

De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

- (No. 4). RESOLUTIE van den 2den April 1864, No. 15, bepalende de plaatsing in het Gouvernements Blad van het Koninklijk Besluit van den 20sten Januarij 1864 (Staatsblad No. 3) en van de daarin vervatte wederzijdse overeenkomst tusschen Nederland en het Groot Hertogdom Hessen tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van dat Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Oorzeesche Bezittingen zullen worden toegelaten.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Ontvangen hebbende, bij missive van den Minister van Kolonien dd. 24 Februarij dj. Lett. Anz. No. 11/49, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit dd. 20 Januarij 1864, Staatsblad No. 3, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de wederzijdse overeenkomst tusschen Nederland en het Groot Hertogdom Hessen tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van dat Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Oorzeesche Bezittingen zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie, in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 2den April 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

No. 3. **BESLUIT** van den 20sten Januarij 1864, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de wederzijdsche overeenkomst tusschen Nederland en het Groot Hertogdom Hessen tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van dat Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche Besittingen zullen worden toegelaten.*

Wij WILLEM III, BIJ DE GRACIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en het Groot Hertogdom *Hessen*, op den 18den November 1863, door de wederzijdsche gevolmagtigden te *Darmstadt*, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van dat Groot Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Groot-Hertogdom Hessen bestaan, wenshende toe te halen aan de handelsbetrekkingen, welke zoo gelukkig tusschen de beide Staten tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, en om te voldoen aan het verlangen, door de regering van K. H. II. den Groot-Hertog van Hessen te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Hessische consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche kolonien, onder voorbehoud evenwel, deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de rechten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde kolonien duidelijk en aanwakenrlg worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Frederik Hendrik Willem Jhr. van Scherff, ridder grootkruis van Hoogstdezelfs orde van den Nederlandschen Leeuw en der Eikenkroon van Luxemburg, grootkruis der orde van Lodewijk van Groot-Hertoglijk Hessen, ridder der orde van de 1ste klasse van den Rooden Adelaar van Pruisen, grootkruis der orden van Danebrog van Denemarken, van Willem van Keur-Hessen en van Adolf van Nassau, gelijk mede ridder der orde van den Witten Valk van Saksen Weimar-Eisenach, Hoogstdezelfs Staatsraad en gevolmagtigd Minister bij het Groot-Hertoglijk Hof van Hessen, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij den Duitischen Bond, bij de Koninklijke en Groot-Hertoglijke hoven van Beieren en Baden, als ook Hoogstdezelfs gevolmagtigd Minister bij de hoven van Keur-Hessen en van het Hertogdom Nassau en bij de vrije stad Frankfort; en

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Grand-Duché de Hesse, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux États, le développement le plus ample possible, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. A. R. le Grand Duc de Hesse, consenti à admettre des consuls Hessois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le sieur Frédéric Henri Guillaume Jhr. de Scherff, chevalier Grand-Croix de ces ordres du Lion Néerlandais et de la Couronne de Chêne de Luxembourg, Grand-Croix de l'ordre de Louis de Hesse Grand Ducal, chevalier de l'ordre de première classe de l'aigle Rouge de Prusse, Grand Croix des ordres du Danebrog de Danemark, de Guillaume de Hesse Electorale et d'Adolphe de Nassau, ainsi que chevalier de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar-Eisenach, Son Conseiller d'État et Ministre Plénipotentiaire près le cour Grand-Ducal de Hesse, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à la Diète Germanique, près les Cours Royales de Bavière et Grand-Ducal de Bade, ainsi que Son Ministre Plénipotentiaire près les Cours Electorale de Hesse et Ducal de Nassau et près la ville libre de Francfort; et

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Hessen door de Heere Dr. Regnier Karel Frederik baron van Dalwijk, Hoogstdezelfs kamerheer, tegenwoordigen geheimraad, president van den Raad van Ministers, Ministers, de Affaires Étrangères, ainsi que de l'Intérieur, Membre du Conseil d'État, à vie de la Première Chambre des États Grand-Croix des ordres Grand-Ducal de Louis et de Philippe den Lion Neerlandais, des ordres de Guillaume de Hesse Electorale, de Frédéric de Wurtemberg et de St. Michel de Bavière, chevalier de première classe des ordres de la Couronne de Fer d'Autriche, de l'Aigle Rouge de Prusse, des ordres Russes de l'Aigle Blanc, St. Anne et de Stanislas, en der echevalier de l'ordre de St. Jean, Grand Croix de l'ordre d'Isabelle la Catholique d'Espagne, Grand-Officier de la Légion d'honneur, Commandeur de 2de classe de l'ordre Badois du Lion Zaeringer;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. I. Er worden Hessische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens der overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen, tot het beschermen van den handel hunner nooten en tot het verlenen aan deezn van hulp en bijstand, wanneer zij die mogten behoeven.

Art. 2. De Hessische consuls-generaal, consuls en vice-consuls alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ontdeekend, is verleend, hebben gezegde consuls ambtenaren van allen rang recht op de bescherming der regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner trekking.

De Regering behoudt zich, bij het verlenen van het exequatur, de reservere

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-général, consuls, vice-consuls, agents consulaires Hessois seront admis dans tous les ports, possessions d'outremer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations, à l'effet de protéger le commerce de leurs nationaux et de leur prêter, en cas de besoin, aide et assistance.

Art. 2. Les consuls-général, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tout grade, auront droit à la protection du Gouvernement et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

quator, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 3. De gezegde ambtenaren zijn gerechtigd boven de buitendeuren hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: „Consulat (Consulat Général ou Vice Consulat) van het Groot Hertogdom Hessen.“

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gezegend het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrokken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met gemeenschappelijke diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt langs den diplomatieken weg. In spoed vereischende gevallen kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen niteenzettende waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of antwoordende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 5. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd in de havens, vermeld in art. 1, consulaire agenten aan te stellen, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie.

Deze consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche of Hessische onderdanen, of onderdanen van elk ander land, gevestigd in de kolonie, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Zij worden voorgien van een aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval de bovenbedoelde goedkeuring aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

la faculté de le retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 3. Les dits fonctionnaires sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur Gouvernement, avec l'inscription: „Consulat (Consulat-Général ou Vice Consulat) du Grand-Duché de Hesse.“

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Il est néanmoins entendu, que les archives et les documents relatifs aux affaires consulaires, seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'aucune manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par la voie diplomatique. En cas d'urgence le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs, pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 5. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer dans les ports mentionnés à l'art. 1 des agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du gouverneur de la colonie.

Ces agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, Hessois ou des nationaux de tout autre pays, résident ou passant, aux termes des lois locales, être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ils seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires l'approbation mentionnée, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure.

Art. 6. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geviscerd, ontslaan gezinszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 7. Wanneer een Hessisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of naderzitten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de Hessische consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 8. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogmerk hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consuls, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor sover in Hessen dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van de alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitrekken tot de in- en nitaande regten of andere indirecte of reele belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan een consulaire betrekking waar te nemen, door de Hessische Regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook te voldoen.

Art. 9. De Hessische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche kolonien alle andere voorreg-

Art. 6. Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de déférer le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 7. Lorsqu'un sujet Hessois vient à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires Hessois, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 8. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en Hesse les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient, conjointement avec leurs fonctions consulaires, une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Hessois, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 9. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hessois jouissent de tous les autres privilèges, exemptions et immuni-

ten, vrijstellingen en vrijdomt's dans les colonies Neerlandaises, die in het vervolg aan de daises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de la nation la plus favorisée.

Art. 10 De tegenwoordige Art. 10. La présente convention zal van kracht vention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de la date de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à Darmstadt, dans le délai de deux mois, ou, en plus tôt, si faire se peut, zool mogelijk vroeger.

Ingewel geen der contractanten Daus le cas où l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite convention, son de l'expiration de la dite convention, d'en faire cesser les effets, la convention continuera d'être en vigueur pendant une année, à partir du jour, où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tentatives respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Gedaan te Darmstadt, den Fuit à Darmstadt, le dix-huitième jour du mois de Novembre de l'année 1864 mil huit cent soixante-quatre.

(Get.) VAN SCHIEFF. (L. S.) (Get.) DE SCHIEFF. (L. S.)
(Get.) VAN DALWIGK. (L. S.) (Get.) BARON DE DALWIGK. (L. S.)

Gelet dat de akten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 20sten, en door Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Hessen den 14den December 1863 geteekend, op den 6den Januarij 1864 zijn uitgewisseld.

Op de voordragt van Onzen Minister van Marine, Minister van Buitenlandsche Zaken ad interim, van den 19den Januarij 1864, no. 375.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 20sten Januarij 1864.

WILLEM.

De Minister van Marine, Minister van Buitenlandsche Zaken ad interim,

W. J. C. H. VAN RATTENDIJK.

Uitgegeven den vijftienden Februarij 1864.

De Minister van Justitie,

OLIVIER.

—*—*—

(No. 5.) RESOLUTIE van den 30 April 1864 No. 4, waarbij § 5 van de resolutie van den 6 Junij 1851 No. 714, G. B. No. 6, houdende bepalingen omtrent het bekomen van kleine perceelen Landsgrond tot den aanbouw van huizen te Nieuw Rutterdam of elders, wordt ingetrokken.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

In overweging hebbende genomen dat het noodig is bevonden om het bepaalde bij § 5 van de resolutie van 6 Junij 1851 No. 714, G. B. No. 6, in te trekken;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen:

dat, met intrekking van § 5 der resolutie van 6 Junij 1851 No. 714, G. B. No. 6, de aldaar bedoelde koopsoorten voortaan in de Koloniale Kas zullen worden gestort; en dat in verband daarmede het bedrag, waaruit dat plaatselijk fonds thans bestaat, reeds dadelijk in de evengemelde Kas zal worden overgebracht.

En zal deze resolutie, waarvan afschriften worden gezonden aan den Administrateur van financien en den Districts Com-

missaris van Nickerie tot bunde informatie en narigt, in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 30 April 1864.

VAN LANSDERGHE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

—*—*—

(No. 6.) PUBLICATIE van den 20sten April 1864, waarbij wordt uitgegeven de publicatie dd. 4den April 1861, G. B. No. 3, houdende een nieuwe regeling van de verpleeg- en andere kosten in het Militair hospitaal.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doe te weten:

In overweging hebbende genomen dat een uitbreiding gevorderd wordt van de publicatie van den 4den April 1861 G. B. No. 3, houdende een nieuwe regeling van de verpleeg- en andere kosten in het Militair hospitaal alhier, voor zooveel betreft de onder het Staatstoezicht geplaatsten.

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der Regering, (Publicatie dd. 3 | 4 December 1852 G. R. No. 13), Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig artikel. Voor de onder het staatstoezicht geplaatsten gelden, ingeval zij in het Militair hospitaal of de infirmerien ter verpleging worden opgenomen, dezelfde bepalingen als bij onderdeel D van de aangehaalde publicatie van den 4den April 1861, G. B. No. 3, vastgesteld zijn voor Immigranten van andere niet Europeische plaatsen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekundigd en in het Gouvernementsblad genusereerd.

Paramaribo, den 30sten April 1864.

VAN LANSDERGHE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 2den Mei 1864.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

—*—*—

(No. 7.) PUBLICATIE van den 4den Mei 1864, waarbij, ten gevolge van de opheffing der betrekking van Inspecteur der Domeinen, van de Nijverheid en den Landbouw, eenige tot zijnen werkring behoord hebbende functien aan andere ambtenaren worden opgedragen.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doe te weten:

In overweging hebbende genomen dat in verband tot de opheffing van de betrekking van Inspecteur der Domeinen, van Nijverheid en den Landbouw en de opdracht aan andere ambtenaren van de na te melden tot zijnen werkring behoord hebbende functien, een nadere wettelijke voorziening wordt gevorderd;

Gezien de publicatie dd. 19 Januarij 1858 G. B. No. 1, dd. 29 April 1863, G. B. No. 12 en dd. 1 Augustus 1863 G. B. No. 23;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der Regering, Publicatie dd. 3 December 1852 G. B. No. 13; Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Met intrekking der Publicatie van 19 Januarij 1858 G. B. No. 1, is voortaan het Commissariaat der Inlandsche bevolking voor zooveel betreft *boeschmagers* en *indianen*, opgedragen aan den Commissaris belast met het Staatstoezicht enz. te Paramaribo.

Art. 2. De laatste alinea van art. 17 der, bij Koninklijk besluit van 19 Maart 1863 No. 71 vastgestelde *Verordening betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders* (Resolutie dd. 29 April 1863 G. B. No. 12) is vervallen.

Behoudens de bepaling van de derde alinea van evengemeld artikel, zendt de Districts Commissaris van Nickerie het uit-

treksel, waarvan in de 2e. alinea van dat artikel sprake is, aan den Commissaris te *Paramaribo*.

Art. 3. De derde, vierde en vijfde alinea van art. 18 der in het vorige artikel genoemde verordening, (Resolutie dd. 29 April 1863 G. B. No. 12), zijn vervallen.

De Commissaris te *Paramaribo* is belast met het algemeen toezigt en de controle over alle immigranten die zich in de kolonie bevinden, en houdt daarvan een algemeen register.

Alle veranderingen, onder de immigranten voorvallende, worden door de districts Commissarissen aan den Commissaris te *Paramaribo* medegedeeld.

De dienstbetrekking te dezer zake tusschen de districts Commissarissen en den Commissaris te *Paramaribo*, wordt door den Gouverneur bij administratieve voorschriften geregeld.

Art. 4. Hetgeen in art. 5 der publicatie van den 1sten Augustus 1863 G. B. No. 23 ten aanzien van den Inspecteur voornoemd voorkomt, wordt van toepassing verklaard

voor zooveel betreft te in art. 1 der publicatie bedoelde *Europeische landeeshuizers*, op den *Administrateur van financiën*; en voor zooveel betreft te in art. 3 der publicatie bedoelde immigranten en vrijgegevenen, op den *Commissaris te Paramaribo*.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïncorporeerd.

Paramaribo, den 4den Mei 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 6den Mei 1864.

De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) RESOLUTIE van den 7den Mei 1864 No. 1;
Betreffende de kleding en wapenen der Officieren, onderofficieren, korporals en schutters van de gewapende burgermagt in de districten.

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*,
Gelet op art. 44 der Publicatie van 23 April 1863 G. B. No. 10, houdende vaststelling en afkondiging van een Reglement op het bekeer der districten in de Kolonie *Suriname*,
Den Kolonialen Raad gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan:

Onder de nadere goedkeuring des Konings te bepalen, dat de kleding en wapenen der officieren, onderofficieren, korporals en schutters der gewapende Burgermagt in de verschillende districten zullen zijn, als volgt:

Voor Officieren.

Groot tenue.

Korte gesloten jas, van donker laken, met eene rij van negen gebuilde verzilverde knopen, kraag en opslagen der mouwen van hetzelfde laken, met ponceau rood laken, gepaspoleerd, zwarte halsdas, witte pantalon, zilveren epauletten volgens rang, schakel en oranje zijden sjaap overeenkomstig het bij de schutterij gedragen wordende model.

Klein tenue.

Gelijke jas als hierboven omschreven is, die opengedragen mag worden, zwarte halsdas, witte pantalon, zilveren schouderkruisen of fouragères, overeenkomstig het bij de troepen alhier gedragen wordende model en volgens rang; donker blauw lakense kwartiermuts volgens model bij de troepen alhier, met zilveren galon, oranje zijden sjaap.

Als wapen: sabel met Berlijnse zilveren schede en verlakt lederen sabelkoppel, zooals bij de schutterij te *Paramaribo* gedragen wordt.

Voor onderofficieren.

Gelijke jas als hierboven omschreven is, witte pantalon, zwarte halsdas, en donker blauw lakense kwartiermuts met zilveren galon.

De distinctieve teekenen op de mouwen van zilveren galon. De Adjutant onderofficieren dragen een lichte schouderkruis of fouragère, overeenkomstig het bij de troepen alhier gedragen wordende model.

Als wapen word gedragen de sabel voor officieren bepaald.

Voor korporals en schutters.

Wit buisje, zwarte halsdas, witte pantalon, blaauwe pet met rooden band.

De distinctieve teekenen op de mouwen voor korporals, van rood laken:

Als wapen: een sabel.

Bij expeditien moeten de onderofficieren beneden den rang van adjutant, de korporals en de schutters, voorzien zijn van een geweer met toebehooren.

En zal deze resolutie in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 7 Mei 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 9.) PUBLICATIE van den 17den Mei 1864, waarbij wordt aangevuld de publicatie dd. 16den April 1863 G. B. No. 9, houdende voorzieningen omtrent de rechten en verplichtingen van de, ingevolge de Wet van den 8ten Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6), onder staatsloosig geplaatsten en van hunne huards.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de noodzakelijkheid gebieden is tot aanvulling met de natemelden artikelen van de publicatie dd. 16den April 1863 G. B. No. 9, houdende voorzieningen omtrent de rechten en verplichtingen van de, ingevolge de Wet van den 8ten Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6), onder staatsloosig geplaatsten en van hunne huards.

Gezien de artikelen 19, 24 A § 6 en B § 5 der Wet van den 8ten Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6) en 26 en 36 der evengemelde publicatie;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 Gouvernementsblad No. 18);

Den Kolonialen Raad gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan,
te bepalen:

Art. 1. Ouders of degenen die de zorg voor de kinderen op zich hebben genomen, die niet zorg dragen dat de kinderen voldoen aan hante verplichting, om in verhouding hunner krachten en bekwaamheden arbeid te verrigten en om zich jegens huards, die vertegenwoordigers of gezagvoerders betamelijk te gedragen, worden door den Commissaris disciplinair gestraft met eene geldboete niet te boven gaande *Twee en een halve gulden*.

Indien het den Commissaris blijkt, dat de kinderen, ondanks de vermaningen of teregtwijzingen hunner ouders of dergenen die de zorg voor hen op zich genomen hebben, onwillig zijn aan hante voormelde verplichting te voldoen, wordt de boete niet opgelegd, maar is de genoemde ambtenaar bevoegd zoodanige kinderen te straffen met opsluiting, voor zooveel mogelijk eenzaam voor den tijd van hoogstens drie maal vier en twintig uren en bij herhaling voor hoogstens acht ertal met geheele onthouding van versnapering of toetsijs.

De kosten van voeding blijven gedurende de opsluiting voor rekening van de ouders of van degenen die de zorg voor de kinderen op zich genomen hebben en worden zoo noodig op hun loon gekort.

Art. 2. Het is verboden bij de malingen arbeid bij nacht van kinderen beneden de vijftien jaren te verrigten. Huards, die vertegenwoordigers of gezagvoerders die dit verbod overtreden, of die van kinderen meer of zwaarder arbeid verrigten dan waarvoor hante krachten berekend zijn, zijn strafbaar met eene geldboete van *Vijf en twintig tot Honderd gulden*.

Art. 3. Indien de overeenkomst tot het verrigten van plantage arbeid, die vóór 1 October van het vorige jaar is gesloten, telken jare niet uiterlijk in de eerste week der maand *Janij*, en die welke op of na 1 October des vorigen jaars is gesloten, telken jare niet uiterlijk in de eerste week der maand *September*, door eene der partijen in voege als in de volgende alinea wordt bepaald, is opgezegd, wordt zij geacht, onder gelijke voorwaarden, weder voor den tijd van een jaar te zijn aangegaan, te rekenen, wat de eerstgemelde overeenkomst betreft, van de dagtekening af waarop zij zonde eindigen, en wat de laatstgemelde overeenkomst betreft, van 1 October af.

De opzegging geschiedt voor zooveel het stadsdistrict betreft, ten overstaan van den Commissaris aldaar, en overigens, ten overstaan van den Districts Commissaris of van een tot dat einde door deren gecommitteerden burger-officier, op zoodanigen dag als de gemelde Commissaris officier zich daartoe in de eerste week van *Janij* of in de eerste week van *September* op elke plantage of grond vervoert.

Ingeval de overeenkomst is opgezegd en de arbeider bij het einde daarvan niet eene nieuwe heeft aangegaan, wordt hij door het Bestuur te werk gesteld tot dat hij eene overeenkomst zal hebben gesloten.

Art. 4. Voor zooveel betreft de onder Staatstoestig geplaatsten, die zich in het stadsdistrict verhuurd hebben, — met uitzondering van hen die zich aldaar tot plantage arbeid hebben verbonden en op welken het vorige artikel van toepassing is, — moet zoowel van de opzegging als van de vernieuwing van elke overeenkomst, vóór het verschijnen daarvan, door den huurder kennis worden gegeven aan den Commissaris, ten einde door dezen kunne worden gehandeld overeenkomstig het bepaalde bij de tweede alinea van art. 11 der publicatie dd. 16den April 1863 G. B. No. 9.

De huurder, die in gebreke blijft zoodanige kennisgeving te doen, wordt gestraft met eene boete van *viyf tot viyf en twintig gulden*.

Allen die vóór de uitvaardiging dezer publicatie, vroeger gesloten overeenkomsten of opgezegd of, betzj uitdrukkelijk hetzj stilzittend, gecontinueerd hebben, zonder daarvan den Commissaris te hebben doen kennis dragen, moeten hem daarvan alsnog kennis geven binnen den tijd van eene maand te rekenen van den dag der afkondiging dezer publicatie, op straffe van gelijke boete als in de vorige alinea is bepaald.

Ten aanzien van de in dit artikel bedoelde onder staatstoestig geplaatsten geldt gelijke bepaling als in de laatste alinea van het vorige artikel voorkomt.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 17den Mei 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 18den Mei 1864.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) PUBLICATIE van den 7den Junij 1864; betreffende het Zegelregt verschuldigd voor Contracten wegens het huren van immigranten.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene voorziening wordt gevorderd voor zooveel betreft het zegelregt verschuldigd voor Contracten wegens het huren van immigranten;

Gezien de zegelordonnantie van 18 November 1830 (Gouvernementsblad No. 16) en artikel 8 der Publicatie van 16 April 1863 (Gouvernementsblad No. 9);

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 Gouvernementsblad No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen:

Eenig Artikel.

De Contracten wegens het huren van immigranten moeten op een zegel van vijf en twintig Centen worden geschreven. Bij hetzelfde Contract kunnen met meer dan één immigrant overeenkomsten worden gesloten.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 7 Junij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 6 Junij 1864.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) PUBLICATIE van den 9den Junij 1864; betreffende de Pontevrachten.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat er termen bestaan, om onder de tegenwoordige omstandigheden de pontevrachten te verhoogen:

Gezien de Publicatie van den 22sten December 1841 (Gouvernementsblad No. 13);

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig artikel.

Van en met 15 Junij aanstaande, worden de pontevrachten bepaald op Twaalf Gulden en vijftig Centen per dag, te berekenen naar den maatstaf der afstanden, bij de Publicatie van 19 Mei 1817 (Gouvernementsblad No. 10) vastgesteld.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 9 Junij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 10 Junij 1864.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 12.) RESOLUTIE van den 17den Junij 1864 No. 1.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Overwegende,

dat het dagblad de *West Indier* sedert eenige tijd onware, beleedigende en batelijke artikelen tegen het wettige gezag bevat;

dat de inhoud van sommige artikelen dier Courant, in de laatste dagen zelfs van zoodanigen aard was, dat de Procureur Generaal namens het Bestuur met het toezigt over de dagbladen belast, verplicht is geweest deswege eene waarschuwing tot de uitgevers en drukkers te rigten en zelfs twee dier artikelen, voorkomende in de proefbladen van de Courant van Zondag den 15den dezer maand en van Woensdag den 15den daarna volgende als ongeschikt ter plaatsing door te halen, een maatregel te opmerkelijker bij de groote gematigdheid, waarmede dat sedert vele jaren bestaande toezigt door den genoemden hoofdbankenaar wordt uitgeoefend;

dat het laatstgemeld artikel, aanvragende met de woorden: *De sinasde aangaande de regterlijke magt*, niettegenstaande het doorhalen daarvan in het proefblad, toch in de Courant van Woensdag den 15den dezer maand is opgenomen;

Overwegende, dat dit artikel, even als andere in den laatsten tijd, zoodanigen geest ademt dat daardoor de achting en eerbied voor het wettige gezag, zonder welke handhaving van orde onmogelijk is, gevaar loopen te eenemaal te worden ondermijnd;

waartegen, zonder verder verwijf, zoodanige voorzieningen moeten worden genomen als in het welzijn der kolonie volstrekt noodig worden geacht;

Gezien § 6 van art. 4 van het Koninklijk besluit van 14 Mei 1845 No. 43 waarbij het Reglement op het beleid der regering is aangevuld en gewijzigd (publicatie van den 29 | 30 October 1845 G. B. No. 11);

Geboord den Kolonialen Raad in de vergadering van heden;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten de bij evengemelde § 6 aan den Gouverneur toegekende bevoegdheid, de nitigte van het dagblad de *West-Indier*, voorloopig, van heden af, voor den tijd van drie maanden, te schorsen.

En zal deze resolutie, waarvan afschriften worden gezonden aan den Procureur Generaal, en aan de uitgevers en drukkers, zijnde de Erre A. L. G. de Randame, in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Junij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 13.) RESOLUTIE van den 27 Junij 1864, No. 1, waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 19 Mei 1864 No. 29, houdende uitbreiding en aanvulling van de bij Koninklijk Besluit dd. 19 Maart 1863 No. 71 vastgestelde verordeningen betreffende het toezigt — en het nitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, (Gouvernementsblad No. 1863 No. 12).

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Ontvangen hebben bij missive van den Minister van Kolonien dd. 27 Mei jk., Lett. B. No. 4 | 152, ter uitvoering,

een afschrift van het Koninklijk besluit van den 19den Mei 1864 No. 29, houdende uitbreiding en aanvulling van de bij Koninklijk besluit van den 19den Maart 1863 No. 71 vastgestelde verordeningen betreffende het toezigt — en het uitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernements-Blad A^o. 1863 No. 12);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het Koninklijk besluit van den 19den Mei 1864 No. 29, luidende als volgt;

19 Mei 1864 No. 29.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen Minister van Kolonien van den 19den April 1864 La. B. No. 4.

Den Raad van State gehoord (advies van den 17den deser No. 7.)

Gezien ons besluit van den 19den Maart 1863 No. 71, houdende vaststelling van twee verordeningen, als:

1°. eene, betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname;

2°. eene betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Bij uitbreiding en aanvulling van de twee voormelde verordeningen, te bepalen:

Ook bij aanvoer van vrije arbeiders uit de *Azores, Madera, de Canarische en Kaapverdische* eilanden, en uit *West-Indië*, die niet komen van door de Regering aangewezen havens of plaatsen van verscheping, en, zich in Suriname, voor een bepaald aantal jaren, bij kontrakt verbinden tot het aldaar verrigten van veld- of fabriek arbeid ten dienste van derden, worden door den Gouverneur dier kolonie uitbetaald de, bij art. 1 der in den hoofde dezes Sub 2 bedoelde verordening vastgestelde premien, te weten:

Uit de *Azores, Madera, de Canarische en Kaapverdische* eilanden:

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 30
„ „ man en vrouw	„ 45
„ „ vrouw	„ 20
„ „ kind van 8 tot 15 jarigen leeftijd	„ 15
„ „ kind van 5 tot 8 jarigen leeftijd	„ 10

Uit *West-Indië*.

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 25
„ „ man en vrouw	„ 40
„ „ vrouw	„ 20
„ „ kind van 8 tot 15 jarigen leeftijd	„ 10
„ „ kind van 5 tot 8 jarigen leeftijd	„ 5

met dien verstande:

- dat de kinderen waarvan hier sprake is, moeten behooren tot een huizegen;
- dat ook voor immigranten onder dan 40 jaren de premie kan worden toegekend, doch alleen wanneer zij tot een immigrerend gezin behooren;
- dat de mannelijke immigranten moeten zijn gezond, van sedelijk gedrag, en voor den veld- of fabriekarbeid in Suriname geschikt;
- dat voor hen, die een kontrakt hebben gesloten voor drie jaren, het volle bedrag der premie, voor hen, die een kontrakt hebben aangegaan voor twee jaren, twee derden, en voor hen, die zich bij kontrakt voor slechts één jaar hebben verbonden, één derde van de volle premie wordt uitbetaald; terwijl geene premie wordt uitkeerd voor immigranten, die zich voor minder dan één jaar hebben verbonden;
- dat ten aanzien van immigranten waarvoor de uitkeering der premie wordt gevraagd, ten genoegen van den Commissaris te Paramaribo of den districts Commissaris van het district waarin zij zullen werkzaam zijn, vooraft behoort te blijken:
10. Dat die personen bekend zijn met alles waartoe zij zich bij kontrakt hebben verbonden en met de regten, hun daarbij toegekend;
20. Dat zij geene gegronde klagen of bezwaren hebben in te brengen tegen de ruimte en de behandeling aan boord gedurende den overtocht; en
- f. dat de hiervoor bedoelde premien slechts worden verstrekt gedurende den tijd van hoogstens vijf jaren, te rekenen na de afkondiging in *Nederlands* van de wet van den 8ten Augustus 1862, Staatsblad No. 164; en voor zoo ver het bij die wet beschikbare gestelde miljoen gulden strekt.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering

dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financien, aan de Algemeene Rekenkamer, en aan den Raad van State.

Het Loo, den 19den Mei 1864.

(Get.)

WILLEM.

(Get.)

De Minister van Kolonien,

J. D. FRANKEN van de PUTTE,

Accordeert met deszelfs Origineel,

De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien.

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift

De Secretaris Generaal,

(Get.)

FEITH.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 28sten Junij 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMIEN.

(N°. 14.) RESOLUTIE van den 28sten Junij 1864 No. 2, waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 19den Mei 1864 No. 30, betreffende de oprichting van een circulatieve bank.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Kolonien dd. 24sten Mei jl. Lett. B. No. 33 | 148, ter afkondiging, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 19den te voren No. 30, houdende vergunning aan de te Amsterdam op te rigten naamloze vennootschap „de Surinaamsche Bank” om als circulatieve bank in de kolonie Suriname werkzaam te zijn; Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van voormeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

19 Mei 1864 No. 30.

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Beschikkende op het verzoek der Nederlandsche Crediet- en Deposito bank te Amsterdam;

Gezien het gemeenschappelijk rapport van onze Ministers van Kolonien en Justitie van 24 | 30 Maart 1864 La. B. No. 24 | 130;

Den Raad van State gehoord (advies van den 26sten April 1864, No. 9);

Gezien het nader rapport van onze voornoemde Ministers van 11 | 17 Mei 1864 La. B. No. 181 | 167;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. De naamloze vennootschap „de Surinaamsche Bank” zal gedurende 25 jaren nadat Onze bewilliging is erlaagd op de akte harer oprichting, en onder de volgende bepalingen, geregigt wezen om in de kolonie Suriname als Circulatieve bank werkzaam te zijn.

Gedurende het voormelde tijdvak worden, in die kolonie, aan geene andere vereniging nog aan bijzondere personen, bank-operatie ten doel hebbende, meerdere voordelen of voorregten toegekend dan aan de Surinaamsche Bank.

Art. 2. De inhoud van dit besluit zal ten grondslag liggen aan de akte van oprichting der Surinaamsche Bank als naamloze vennootschap.

Art. 3. De zetel der Hoofddirectie van de Surinaamsche Bank is te Amsterdam.

Haar werkkring bepaalt zich tot de kolonie Suriname en wordt aldaar, onder de leiding der Hoofd-directie, uitgeoefend door de Directie te Paramaribo.

Het is aan de Surinaamsche Bank verboden hare bankbiljetten in omloop te brengen of te doen brengen hetzij in het Rijk in Europa, hetzij in andere kolonien of bezittingen van den Staat dan de kolonie Suriname, ten ware, wat deze laatste betreft, daartoe nader door Ons vergunning wordt worden verleend.

De Surinaamsche Bank vestigt, wanneer het haar door Ons wordt bevolen, een agentschap te Nieuw Rotterdam (district Nickerie).

Art. 4. Het maatschappelijk kapitaal der Surinaamsche Bank bedraagt minstens één miljoen gulden, ten volle gestort.

Naar gelang van de uitbreiding der operatie kan door ons, de Hoofddirectie der Bank gehoord, ten allen tijde vergrooting van het kapitaal worden gelast.

Art. 5. Behalve het behartigen van de algemeene belangen der Bank, het vertegenwoordigen der Bank in regten en de bemoeijingen met Commissarissen en aandeelhouders,

bestaan de werkzaamheden der Hoofddirectie te *Amsterdam* nitsluitend:

- 1o. in het geven van voorschriften aan de directie te *Paramaribo*;
- 2o. in het ontvangen en verzenden van landsmunt van en aan de directie te *Paramaribo*;
- 3o. in het van daar ontvangen en hier verkoopen van vreemde specien, of het hier koopen en derwaarts verzenden van die specien;
- 4o. in het accepteren en betalen van wissels door de directie te *Paramaribo* getrokken, en in het afgeven van Wissels op die directie;
- 5o. in het ontvangen en incasseren van andere Wisselsremises der directie te *Paramaribo*; en in het alhier koopen en ter incassering opsenden van Wissels op *Paramaribo*;
- 6o. in het beleggen van overvloedige kas in discount, beleeningen of prolongation en het voorzien in te kort sehietende kas door herdiscontering of belesning van de effecten der Bank.

Art. 6. De operatiën der directie te *Paramaribo* bestaan:

- 1o. in het disconteren van Wisselbrieven en ander handelspapieren met twee of meer solidair verbonden en geen langer looptijd dan de gebruikten handelsmedebrenge; voorts het koopen, verkoopen en afgeven van Wisselbrieven;

- 2o. in het beleenen van goederen, waren en koopmanschappen, munt en muntmateriaal;
- 3o. in den handel in goud, zilver biljoen en verder munt materiaal;
- 4o. in het ontvangen van gelden in Rekening Courant met of zonder renten.

Gelden in rekening courant of a deposito ontvangen, zijn of dadelijk of met een opzeggingstermijn, binnen de tien dagen; of eerst na zes maanden of langer opvraagbaar;

- 5o. in het uitvoeren van financiële Commissiën, door het Gouvernement of particulieren aan de Bank opgedragen; Daarenboven is de bank bevoegd, op de voorwaarden door haar in het openbaar aan te kondigen, gelden en andere waarden in eigenlijk gezegde bewaring te nemen.

Art. 7. De directie te *Paramaribo* mag alleen in *Suriname* Conrante handelsartikelen beleenen.

Bij wanvoltoening van den geldpneer aan zijne verplichtingen, moet zij, krachtens te bedingen onherroepelijke volmagt, na gedane sommatie tot voldoening en zonder nadere formaliteit, de onderpanden dadelijk op de gebruikelijke wijze in het openbaar doen verkoopen, ten einde uit de opbrengst te verhalen het beloop der leening met de renten en de kosten.

De beleeningen worden voor niet langer dan drie maanden gesloten.

De op beleening voorgeschieden gelden gaan nimmer *tece* derden van de waarde der beleende voorwerpen te boren.

Bij daling der prijzen gedurende de beleening wordt deze verminderd of het pand vermeerderd.

De beleeningen worden gesloten bij notariële of onderhandse akten.

Art. 8. De Surinaamsche Bank houdt zich met geene andere operatiën bezig dan met de in de artikelen 5 en 6 genoemde.

Zij verleent niemand, wie het ook zijn moge, enig eredit of voorschot in blanco.

Zij neemt geen deel aan eenige handels-, nijverheids- of andere onderneming.

Zij kan hare eigene aandelen niet inkoop. Evenmin koopt zij effecten, goederen, waren of koopmanschappen.

Met uitzondering der lokalen, noodig voor haar bedrijf, koopt noch bezit zij vaste goederen.

Van hare beleeningen blijven uitgesloten hare eigene aandelen. Zij schiet geen geld op hypotheek noch onder verband van schepen.

Art. 9. De bank mag, bij uitzondering op de bepalingen van artikel 8:

- 1o. hoogstens de helft van haar volgestort kapitaal, alsmede haar reservefonds, indien tot de vorming hiervan wordt besloten, beleggen in Nederlandsche staatsseuld en in pandbrieven van door Ons goedgekeurde hypotheekmaatschappijen;

- 2o. ter vermindering van schade, in bijzondere gevallen, de onderpanden inkoop, waarvan de aflossing gebruikelijk is gebleven, mits zij die binnen twee jaren van de hand zet.

Art. 10. De vorm en de hoegrootheid der uitgegeven bankbiljetten worden door de Directie te *Paramaribo* ter kennis van het publiek gebracht.

Zij geeft geene biljetten nit tot een lager bedrag dan f 10.

Art. 11. De biljetten der Surinaamsche Bank zijn dage-

lijks, zou en feestdagen uitgezonderd, op vertoon tegen gangbare specie inwisselbaar bij de Directie te *Paramaribo*.

De biljetten der Bank kunnen als betaalmiddel in de publieke kassen der kolonie *Suriname* worden toegelaten.

Art. 12. De houder van een bankbiljet is bij nitsluiting gerechtigd, de uitbetaling der daarin uitgedrukte geldsom van de Bank te vorderen.

Wegens verlies of vernietiging van bankbiljetten behoeft door de Bank geene vergoeding te worden verleend.

Bij verdenking wegens misdrijf, of op schriftelijk aanzeeke der belanghebbenden staat het aan de Directie te *Paramaribo* vrij, kwittering en afteekening der biljetten te vorderen van hem, die ze ter inwisseling aanbiedt.

Art. 13. Behalve bankbiljetten geeft de Surinaamsche Bank geen ander papier uit dan wisselbrieven bedoeld bij de artikelen 5, 4o. en 6, 1o.

Art. 14. De verhouding waarin het gezamenlijk bedrag van bankbiljetten, rekening-courant saldo's en andere dadelijk of binnen een kort tijdsbestek opvraagbare verbindtissen door munt of muntmateriaal moet zijn gedekt, wordt door Ons, op voordragt der Hoofddirectie, bepaald.

Ons daartoe betrekkelijk besluit wordt in het Gouvernementsblad van *Suriname* openbaar gemaakt.

Onder Onze nadere goedkeuring kan de Gouverneur van *Suriname* in dringende omstandigheden de bepaalde verhouding wijzigen op voordragt der directie te *Paramaribo*.

Art. 15. Aanvankelijk zal voor het bedrag, in artikel 14 bedoeld, voor zoo ver het binnen tien dagen in *Suriname* opvraagbaar is, minstens een derde in gangbare specie bij de Directie te *Paramaribo* aanwezig moeten zijn.

Boven de drie miljoen gulden zullen de bedoelde biljetten en andere verbindtissen ten volle moeten gedekt zijn, door bij de Directie te *Paramaribo* aanwezige gangbare specie.

Art. 16. De biljetten der Surinaamsche Bank, de wissels door haar afgegeven en de stukken door haar uitgegeven, zijn vrij van het regt van Zegel.

Art. 17. De Bank berekent geene provisie over de gelden die zij voor den lande ontvangt en nitbetaalt.

Art. 18. De Hoofddirectie der Bank bestaat uit twee te *Amsterdam* wonende directeuren, door de stemgeregtigde aandeelhouders, onder Onze goedkeuring, voor den tijd van vijf jaren benoemd nit dubbelstellen door Commissarissen voor te stellen. Zij zijn, op gelijke wijze, terstond op nieuw benoembaar.

Het toezigt op de handelingen der Hoofddirectie wordt uitgeoefend door Commissarissen.

Ontstaat in de Hoofddirectie eene vacature, dan wordt daarin onder Onze goedkeuring voorzien door Commissarissen tot de eerstvolgende vergadering der stemgeregtigde aandeelhouders.

Art. 19. Er zijn minstens zes Commissarissen, door de stemgeregtigde aandeelhouders gekozen. De eerste benoeming behoort aan de oprichters.

Art. 20. De directie te *Paramaribo* bestaat nit een voorzitter en twee leden, onder Onze goedkeuring door Commissarissen benoemd.

Eene te *Paramaribo* gevestigde Commissie, wier leden onder goedkeuring van Commissarissen door de Hoofddirectie worden benoemd, houdt toezigt op de handelingen der Directie te *Paramaribo*.

Ontstaat in deze directie eene vacature dan wordt daarin voorloopig voorzien door de Commissie van toezigt, onder goedkeuring van den Gouverneur van *Suriname*.

Art. 21. Op de handelingen der Directie te *Paramaribo*, wordt van Regeringswege toezigt uitgeoefend door een Gouvernements Commissaris, door den Gouverneur der kolonie te benoemen.

Deze Commissaris heeft het regt alle vergaderingen der Commissie van toezigt bij te wonen en aldaar eene raadgevende stem nit te brengen.

De directie te *Paramaribo* is gehouden hem telkens, op zijne aanvraag, volledige opening te geven van den staat der verschillende operatiën.

Art. 22. De Hoofddirectie te *Amsterdam* is gehouden aan de Regering de door deze verlangde inlichtingen te geven.

Art. 23. De Directie te *Paramaribo* doet eenmaal's weks in het officiële dagblad van *Suriname*, mededeeling van eene verkorte balans in een door den Gouverneur der kolonie goed te keuren vorm.

Art. 24. De bevoegdheid tot uitgifte van bankbiljetten in *Suriname* vervalt bij niet nakoming der bepalingen van dit besluit.

Onze Ministers van Kolonien en van Justitie, zijn ieder voor zoo veel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk zal geplaatst worden in het Gouvernements-

blad van Suriname en waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financiën en aan den Raad van State.
Het Loo, den 19den Mei 1864.

(Get.)

WILLEM.

(Get.)

De Minister van Koloniën,

(Get.)

J. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

(Get.)

De Minister van Justitie,

(Get.)

OLIVIER.

Accordeert met dezelven Origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(Get.)

FETIT.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.
Paramaribo, den 28sten Junij 1864.

VAN LANSEBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 15.) RESOLUTIE van den 29sten Junij 1864 N°. 2, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk besluit dd. 22sten December 1863 (Staatsblad N°. 150) en de daarin vervatte verklaring nopens de overeenkomst met Zwitserland gesloten, tot toelating van Zwitsersche Consuls in de Nederlandsche overzeesche bezittingen.*

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Ontvangen hebbende bij Ministerieele missive dd. 18den Mei jl. Lett. A. az N°. 3 | 144, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk Besluit van den 22ste December 1863, (Staatsblad N°. 150), betrekkelijk de herstelling eener feil in art. 7 der Consulaire overeenkomst, den 19den Januarij te voren tusschen Nederland en Zwitserland gesloten.

Gelet op de Resolutie van den 7den Augustus 1864 N°. 2 (Gouvernements-blad N°. 24);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit met de daarin vervatte verklaring en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29sten Junij 1864.

VAN LANSEBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 150.) BESLUIT, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad, eener verklaring nopens de overeenkomst met Zwitserland gesloten, tot toelating van Zwitsersche consuls in de Nederlandsche overzeesche bezittingen.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de gelijkinnende verklaringen, door Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken den 4den December 1863 en door den Zwitserschen Bondsraad den 7den Augustus 1863 afgegeven, ter verbetering van den aanhef der late zinsnede van art. 7 der overeenkomst, den 19den Januarij 1863 met Zwitserland gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Zwitsersche consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten (Staatsblad n°. 54), luidende de dezerzijds afgegeven verklaring en de vertaling daarvan, als volgt:

Vertaling.

Verklaring.
De Minister van Buitenlandsche Zaken van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden verklaart, dat in de eerste zinsnede van artikel 7, par. 7 der convention conclue le 19 Janvier 1863 entre le Royaume des Pays-Bas et le confédération Suisse, concernant l'établissement de consuls suisses dans les Indes néerlandaises, il faut remplacer les mots „resortissants Suisses“ par les mots „sujets des Pays-Bas“.

Hij verklaart daarenboven dat

Il déclare de plus que cette

deze verbetering geplaatst zal worden in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden.

rectification sera insérée au Journal officiel du Royaume des Pays-Bas (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden).

s'Gravenhage den 4den December 1863.

De Minister van Buitenlandsche Zaken van Z. M. den Koning der Nederlanden,

(Get.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

La Haye, le 4 Decembre 1863.

Le Ministre des Affaires Etrangères de S. M. le Roi des Pays-Bas.

(Signé.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 21sten December 1863, n°. 11426; Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit in het Staatsblad zal worden geplaatst.
s'Gravenhage, den 22sten December 1863.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

Uitgegeven den acht en twintigsten December 1863,
De Minister van Staat.

Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 16.) PUBLICATIE van den 25sten Julij 1864 'waarbij ingetrokken wordt de publicatie van den 24sten December 1856 (G. B. N°. 19). houdende, in afwachting van nadere verordeningen, eenige voorloopige bepalingen betreffende Immigranten.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat, hoewel de publicatie van den 24sten December 1856 G. B. N°. 19, waarbij alleen sprake was van voorloopige bepalingen in afwachting van andere verordeningen betreffende immigranten, vervullen is ten gevolge van de immigratie-verordeningen, vastgesteld bij het Koninklijk Besluit van den 19den Maart 1863 N°. 71 (Gouvernements-Blad van dat jaar N°. 12), — daaromtrent nogtans twijfel schijnt te bestaan, ter wegneming waarvan het raadzaam is voorgekomen de voormelde publicatie alsnog uitdrukkelijk in te trekken;

Den Kolonialen Raad gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan;
Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings te bepalen:

Eenig artikel.

De publicatie van den 24sten December 1856, G. B. N°. 19, houdende, in afwachting van nadere verordeningen, eenige voorloopige bepalingen betreffende Immigranten, is ingetrokken.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad geinsereerd.

Paramaribo, den 28sten Julij 1864.

VAN LANSEBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29sten Julij 1864.

De Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 17.) PUBLICATIE van den 15den September 1864, waarbij het erf, gelegen aan het einde van de Saramacca straat en bekend onder den naam van Pontveerf, wordt aangewezen als houtmarkt of plaats waar houtwaren mogen worden nedergelegd.

In Naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat het, ter wegneming van het ongerief ontstaande uit het nederleggen van houtwaren aan de Waterzijde nabij de Lutherse kerk of wel in de rivier langs dat gedeelte van de Waterzijde, — raadzaam is voorgekomen, een andere meer geschikte plaats aan te wijzen of tot houtmarkt of tot nederlegging van houtwaren;

Gezien art. 1 der publicatie van den 12den April 1831 (G. B. No. 8);

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13), Den Koloniale Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen:

Art. 1. Tot houtmarkt of plaats waar houtwaren mogen worden nedergelegd, wordt in de stad Paramaribo, met uitsluiting van elke andere plaats aldaar, aangewezen het erf, gelegen aan het einde van de Saramacca straat nabij de Drainbrandersgracht en bekend onder den naam van Pontewerf.

Art. 2. Al het hout, dat thans volgens de tot duaver bestaan hebbende gewoonte is nedergelegd op het erf aan de Waterzijde nabij de Lutherse kerk en langs dat gedeelte van de Waterzijde in de rivier, moet binnen den tijd van twee maanden, te rekenen van den dag der afkondiging dezer publicatie, van daar worden weggeraaid.

Art. 3. Degeen, die na de afkondiging dezer publicatie houtwaren nederlegt of doet nederleggen elders dan op de daartoe bij art. 1 aangewezen plaats, of wel in gebreke blijft zijne op het erf aan de Waterzijde nabij de Lutherse kerk en langs dat gedeelte van de Waterzijde in de rivier nedergelegde houtwaren, binnen den hiervoren vastgestelden termijn van twee maanden van daar weg te ruimen, of te doen wegnemen, wordt gestraft met een boete van vijf en twintig tot honderd Gulden, onverminderd de bevoegdheid der Politie om die wegruiming zoo spoedig mogelijk na het verzuimen van den evengemeldten termijn, ten koste van wien het aangaat, te doen plaats vinden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 15den September 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 16den September 1864.

De Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 18.) PUBLICATIE van den 15den September 1864, houdende voorziening tegen het ontvreemden van inlandische houtwaren.
In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat meermalen houtwaren door daartoe niet geregtigen in de buitendistricten worden bewerkt en stadwaarts vervoerd,

en dat hiertegen en in het algemeen tegen het ontvreemden van houtwaren eene voorziening dringend wordt gevorderd; Gezien de artikelen 7 en volgenden der publicatie van den 16den Junij 1863 (G. B. No. 17), houdende eenige voorzieningen tegen lediggang en swerfrij en tegen eenige andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen;

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der regering (publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13);

Den Koloniale Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Art. 1. Geene inlandische houtwaren mogen, door wien ook of op welke wijze ook, worden vervoerd, zonder vergezeld te zijn van een schriftelijk bewijs, waarmede de wettige herkomst blijkt.

Dat bewijs vermeldt de dagteekening der afzending, alsmede den aard, de hoeveelheid en de bestemming der houtwaren en is niet langer geldende dan gedurende veertien dagen na de dagteekening.

Art. 2. Hetgeen in de artikelen 8 en volgenden der publicatie van den 16den Junij 1863 (G. B. No. 17), ten aanzien van de in art. 12 dier publicatie genoemde plantageproducten, is bepaald, wordt ook van toepassing verklaard op inlandische houtwaren.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 15den September 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 16den September 1864.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 19.) RESOLUTIE van den 31sten October 1864 No. 1, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het extract uit 's Konings besluit dd. 18den September 1864, No. 18 Staatsblad No. 95) houdende nadere regeling van het port der brieven tusschen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in Oost- en West-Indië, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende.

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Koloniën dd. 24 September jl. Lett. E. No. 10 | 256, waarbij ter uitvoering wordt toegezonden een extract uit 's Konings besluit van den 18den September jl. No. 18 (Staatsblad No. 95), houdende nadere regeling van het port der brieven tusschen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in Oost- en West-Indië, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende;

Gelet op de publicatie dd. 22 | 28 April 1854, G. B. No. 4 en op de Gouvernements Resolutieën dd. 29 April en 30 Junij 1854 No. 591 en 597 (G. B. No. 6 en 8), en op die van den 11den April 1863 No. 2 (G. B. No. 8);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie en, als bijlage daarvan, het extract uit opgemeld koninklijk besluit in het Gouvernementsblad zullen worden geïnsereerd.

Paramaribo, den 31sten October 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

18 September 1864 No. 18.

WIL WILLEM III bij de Gratie Gods Koning der Nederlanden Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Besluit van den 18den September 1864 No. 18, (Staatsblad No. 95), houdende nadere regeling van het port der brieven tusschen het Rijk en de Nederlandsche Bezittingen in Oost- en West-Indië, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende

Gezien art. 5, van het additionele postverdrag tusschen de Nederlandsche en Britsche Post-administratie van 18 | 16 September 11.

Gelet op het rapport van Onze Ministers van Financien en van Koloniën van den 16den September 1864, No. 60 post, en van den 17den daarna volgende Litt. A. A. Z. & B. No. 47.

Hebben besloten en beslisten:

Art. 1. Met enz.

Art. 2. Met intrekking van het bepaalde bij art. 1 van Ons Besluit van den 10den Maart 1863 (Staatsblad No. 15), wordt het port der brieven die tusschen het Rijk en de Nederlandsche koloniën Suriname en Curaçao benevens Onderhoorigheden, over en weder door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden worden, gebragt op Vijf en zestig cents den enkelen brief van 15 wigtjes.

Art. 3. De bovenstaande bepalingen worden voor het eerst toegepast op de bedoelde brieven die met de eerst vertrekkende brievenmalen in de maand October uit Nederland verzonden worden, en op die, voor zoo veel het port niet is voornutbetaald, welke met de eerst aankomende brievenmalen in dezelfde maand alhier ontvangen worden.

Onze Ministers van Financien en van Koloniën zijn belast met de nitroering van dit Besluit, 'welk in het Staatsblad en in de Staats-Courant zal worden opgenomen.

's Gravenhage, den 18den September 1864.

(Get.)

WILLEM.

(Get.)

De Minister van Financien,
G. H. BETZ.

(Get.)

De Minister van Koloniën,
J. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

(Get.)

Accordeert met deszelfs Origineel,
De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

FEITH.

(Get.)

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

— 0000 0000 —

(N°. 20). RESOLUTIE van den 7den November 1864 No. 1, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk Besluit den 12den November 1862 (Staatsblad No. 188) en van het daarin vervatte handels- en scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Turkije gesloten.*

De Gouverneur der Kolonie Suriname;

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Kolonien, dd. 14 September jl. Lett. AAZ. No. 21 | 250, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk Besluit dd. 12 November 1862 (Staatsblad No. 188) *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Turkije gesloten:*

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit, met het daarin vervatte verdrag en de vertaling daarvan, achter de Resolutie in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 7den November 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 8sten November 1864.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 188.) BESLUIT van den 12den November 1862, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Turkije gesloten.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Ilertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het handels- en scheepvaartverdrag, benevens de additionele overeenkomst, op den 25sten Februarij 1862, tusschen Nederland en Turkije, door de wederzijdsche gevolmagtigden te *Constantinopel* gesloten, inhoudende als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden ter eener zijde, en Zijne Keizerlijke Majesteit de Sultan ter andere zijde, eenen nieuw afbreiding wisselende geven aan de gelukkig toezien Hunne wederzijdsche Staten en bezittingen bestaande betrekkingen, zijn overeengekomen te dien einde een nieuw handels- en scheepvaartverdrag te sluiten, en hebben tot Hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Hendrik Karel du Bois, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur van die van de Eikenkroon van Luxemburg, enz., enz. Hoogst-deszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij de Verhevene Ottomaanische Porte;

Zijne Keizerlijke Majesteit de Sultan, Mehemmed Essad Safet Effendi, minister van handel, landbouw en openbare werken, versierd met de Keizerlijke orde van den Medjidie 1ste klasse, grootkruis der orde van Isabella la Católica van Spanje, grootcordon der orden van den Leeuw en van de Zon van Perzië, grootkruis der orde van den Verlosser van Griekenland en van verscheidene andere vreemde orden; en Mehemmed Djemil Bey, groot kanselier van den Keizerlijken Divan, versierd met de Keizerlijke orde van Medjidie 1ste klasse, grootkruis van de orde van den Witten Arend van Rusland, van St. Mauritius en Lazarus van Italië, enz.; die, na

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas d'une part, et Sa Majesté Impériale le Sultan d'autre part, voulant donner une nouvelle extension aux relations heureusement établies entre leurs États et possessions respectifs, sont convenus à cet effet de conclure un nouveau traité de commerce et de navigation, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Henri Charles du Bois, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de celui de la Couronne de Chêne de Luxembourg, etc., etc. Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près la Sublime Porte Ottomane;

Sa Majesté Impériale le Sultan, Mehemmed Essad Safet Effendi, ministre du commerce, de l'agriculture et des travaux publics, décoré de l'ordre Impérial du Medjidie de la première classe, grand-croix de l'ordre d'Isabelle la Catholique d'Espagne, grand cordon de l'ordre du Lion et du Soleil de Perse, grand-croix de l'ordre du Sauveur de Grèce et de plusieurs autres ordres étrangers, et Mehemmed Djemil Bey, grand chancelier du Divan Impérial, décoré de l'ordre Impérial du Medjidie de la première classe, grand-croix de l'ordre de l'Aigle Blanc de Russie, de St. Maurice et Lazare d'Italie,

uitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmagten, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen.

Art. 1. Al de regten, begunstigen en vrijdommen, welke aan de onderdanen, aan de schepen, aan den handel en aan de scheepvaart van Nederland bij de capitulatiën en vroegere verdragen zijn toegekend, worden bevestigd, met uitzondering van de bepalingen der gezegde verdragen en der gezegde capitulatiën, welke het tegenwoordig verdrag ten doel heeft te wijzen.

Buitendien wordt uitdrukkelijk verstaan, dat al de regten, begunstigen en vrijdommen, welke de Verhevene Porte thans verleent en zoude kunnen verleen, of waarvan zij het genot in de toekomst aan onderdanen, aan schepen, aan den handel en aan de scheepvaart van eenige andere vreemde mogendheid mogt toestaan, ingezien aan de onderdanen, aan de schepen, aan den handel en aan de scheepvaart van Nederland zullen worden verleend, die er van rechtwege het gebruik en het genot van zullen hebben.

Art. 2. De onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden of hunne zaakwaarnemers, zullen in al de gedeelten van het Ottomaanische Rijk en van deszelfs bezittingen kunnen koopen al de artikelen zonder onderscheid, voortbrengende zijde van den grond of der nijverheid van gezegd Rijk en van gezegde bezittingen, om het even of zij daarmede binnen 's lands handel willen drijven, of dat zij voornemens zijn die niet te voeren.

De Verhevene Porte uitdrukkelijk afgeschaft hebbende allen alleenhandel in voortbrengelen van den landbouw en in alle andere voortbrengelen hoe ook genaamd van haren grond en van hare nijverheid, en in middelen afgezien hebbende van vergunningen (*teskérés*), aan plaatselijke overheden te vragen voor den aankoop van deszelfde voortbrengelen en fabrieken, of om te wuunen ze gekocht zijn, voor den vervoer daarvan van een plaats naar de andere, zoo zal elke poging, die, door welke overheid het ook zij, mogt gedaan worden om de Nederlandsche onderdanen te noodzaken zich van zoodanige vergunningen (*teskérés*) te voorzien, als ene inbreuk op de tractaten aangemerkt worden, en de Verhevene Porte zal onmiddellijk iederen beambte strengelijk straffen, wien zoodanige inbreuk zoude kunnen worden geweten, en zij zal de Nederlandsche onderdanen schadeloos stellen voor de verliezen of nadeelen, die zij behoorlijk zullen bewijzen daardoor geleden te hebben.

Art. 3. De Nederlandsche kooplieden, of hunne zaakwaarnemers,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Tous les droits, privilèges et immunités, qui ont été conférés aux sujets, aux bâtimens, au commerce et à la navigation Néerlandais par les capitulations et les traités antérieurs, sont confirmés à l'exception des clauses desdits traités et desdites capitulations que le présent traité a pour objet de modifier.

Il est en outre expressément entendu que tous les droits, privilèges, immunités, que la Sublime Porte accorde à présent et pourrait accorder, ou dont elle tolérerait la jouissance à l'avenir aux sujets, aux bâtimens, au commerce et à la navigation de toute autre Puissance étrangère, seront également accordés aux sujets, aux bâtimens, au commerce et à la navigation Néerlandais, qui en auront le droit l'exercice et la jouissance.

Art. 2. Les sujets de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ou leurs ayant-cause, pourront acheter dans toutes les parties de l'Empire Ottoman et de ses possessions, soit qu'ils veuillent en faire le commerce à l'intérieur, soit qu'ils se proposent de les exporter, tous les articles, sans exception, provenant du sol, ou de l'industrie ou de l'Empire et des dites possessions.

La Sublime Porte, ayant formellement aboli tous les monopoles qui frappaient les produits de l'agriculture et toutes les autres productions quelconques de son territoire et de son industrie, et ayant ainsi renoncé aux permis (*teskérés*) demandés aux autorités locales pour l'achat de ces mêmes produits et productions, ou pour leur transport d'un lieu à un autre lorsqu'ils étaient achetés, toute tentative, qui serait faite par une autorité quelconque, pour forcer les sujets Néerlandais à se procurer de semblables permis (*teskérés*), sera considérée comme une infraction aux traités, et la Sublime Porte punira immédiatement avec sévérité tout fonctionnaire, auquel on aurait pareille infraction à reprocher, et elle indemniser les sujets Néerlandais des pertes ou préjudices qu'ils pourraient dument prouver avoir subi par cette cause.

Art. 3. Les marchands Néerlandais, ou leurs ayant-cause

nemers, die eenig voorwerp, hoe ook genaamd, het voortbrengsel van den grond of der nijverheid van het Ottomaansche Rijk en van deszelfs bezittingen zullen aankopen, met het doel om het ten verbruike in het binnenland van gezegd Rijk en der gezegde bezittingen weder te slijten, zullen bij koop of verkoop dier voorwerpen, of bij elke andere daartoe betrekkelijke handelsverrigting, dezelfde regten voldoen, welke in soortgelijke omstandigheden door de Ottomaansche onderdanen of door vreemden, de meest begunstigten onder diegenen die den binnenlandschen handel in gezegd Rijk en in de gezegde bezittingen drijven, betaald worden.

Art. 4. Geen artikel zal in de Staten en bezittingen van eene der Hooge contracterende Partijen bij uitvoer naar de Staten en bezittingen der andere partij aan andere of hoogere regten of lasten kunnen worden onderworpen, dan aan die welke verscheidigd zijn of zouden kunnen worden bij den uitvoer van hetzelfde artikel naar elk ander vreemd land.

Insgeijks zal de uitvoer van eenig artikel, welk ook, van de Staten en bezittingen van eene der Hooge contracterende Partijen naar de Staten en bezittingen der andere door geen verbod kunnen getroffen worden, hetwelk zich niet tevens niktstrek tot den uitvoer van hetzelfde artikel naar elk ander vreemd land.

Geen last of regt, hoe ook genaamd, zal gehoven worden op een artikel, het voortbrengsel van den grond of der nijverheid van het Ottomaansche Rijk en van deszelfs bezittingen, door Nederlandsche onderdanen of hance zaakwaarnemers gekocht, noch op de plaats waar dat artikel zal gekocht zijn, noch bij den vervoer van hetzelfde van die plaats naar de plaats, van waar het moet uitgevoerd worden.

Aldaar aankomend, zal het onderworpen zijn aan een nitgaand regt, dat niet te boven gaan zal acht (8) per cent, berekend naar de waarde ter plaats en betaalbaar op het tijdstip van den uitvoer.

Eik artikel, dat het uitgaande regt reeds betaald heeft, zal er niet meer aan onderworpen worden in eenig gedeelte, hoe ook genaamd, van het grondgebied van het Ottomaansche Rijk en van deszelfs bezittingen, zelfs dan niet, wanneer het in andere handen mogt zijn overgegaan. Bovendien is overeengekomen, dat het voormelde regt van acht (8) per cent jaarlijks met een (1) per cent zal vermindert worden, tot dat het eindelijk tot een vast regt van één percent ad valorem is teruggebragt, bestemd ter dekking van de algemeene onkosten van beheer en toezigt.

Art. 5. Elk artikel, het

qui acheteront un objet quelconque, produit du sol, ou de l'industrie de l'Empire Ottoman et de ses possessions, dans le but de le revendre pour la consommation dans l'intérieur du dit Empire et des dites possessions, payeront, lors de l'achat ou de la vente de ces objets, les mêmes droits, qui sont payés dans les circonstances analogues par les sujets Ottomans ou étrangers les plus favorisés parmi ceux, qui se livrent au commerce intérieur dans le dit Empire et dans les dites possessions.

Art. 4. Aucun article ne pourra être assujéti dans les Etats et possessions de l'une des Hautes Parties contractantes, lors de l'exportation vers les Etats et possessions de l'autre, à des droits ou charges autres ou plus élevés que ceux, qui sont ou pourraient être payables lors de l'exportation du même article vers tout autre pays étranger.

De même, aucune prohibition ne frappera l'exportation d'un article quelconque des Etats et possessions de l'une des Hautes Parties contractantes vers les Etats et possessions de l'autre, qui ne s'étende à l'exportation du même article vers tout autre pays étranger.

Aucune charge ou droit quelconque ne sera exigé sur un article, produit du sol ou de l'industrie de l'Empire Ottoman et de ses possessions, acheté par des sujets Néerlandais, ou leurs ayant-easse, soit à l'endroit ou cet article aura été acheté, soit lors de son transport, de cet endroit au lieu d'où il doit être exporté.

Arrivé là, il sera assujéti à un droit d'exportation qui n'excédera pas huit (8) pour cent, calculé sur la valeur à l'échelle et payable au moment de l'exportation.

Tout article qui aura déjà payé le droit d'exportation n'y sera plus soumis dans une partie quelconque du territoire de l'Empire Ottoman et de ses possessions, quand même il aurait changé de mains.

Il est en outre convenu que le droit préfixé de huit (8) pour cent sera abaissé chaque année d'un (1) pour cent, jusqu'à ce qu'il ait été réduit définitivement à une taxe fixe d'un (1) pour cent ad valorem, destinée à couvrir les frais généraux d'administration et de surveillance.

Art. 5. Tout article, pro-

voortbrengsel van den grond of der nijverheid van Nederland of deszelfs bezittingen, van welke plaats ook komende, ingevoerd aan de landszijde of ter zee in de Staten en bezittingen van Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan, en wederkeig, elk artikel, het voortbrengsel van den grond of der nijverheid van het Ottomaansche Rijk en van deszelfs bezittingen, van welke plaats ook komende, ingevoerd aan de landszijde of ter zee in de Staten en bezittingen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, zal in de Staten en bezittingen van zijne Majesteit den Koning der Nederlanden of in de Staten en bezittingen van Zijne Majesteit den Keizer der Ottomanen aan geene andere of hoogere regten onderworpen worden, dan die welke verschuldigd zijn of mogten worden bij den invoer van hetzelfde artikel, het voortbrengsel van den grond of der nijverheid van elk ander vreemd land.

Dezelfde zal geen verbod den invoer treffen van eenig artikel, hoe ook genaamd, het voortbrengsel van den grond of der nijverheid van de Staten en bezittingen der eene of der andere van de Hooge contracterende Partijen, hetwelk zich niet sal niktstrekken tot den invoer van hetzelfde artikel, het voortbrengsel van den grond of der nijverheid van elk ander vreemd land.

Bovendien verbindt zich Zijne Keizerlijke Majesteit, behoudens de na te melden uitzonderingen, om in Zijne Staten en bezittingen den invoer van geen voortbrengsel van den grond of van de nijverheid van Nederland en deszelfs bezittingen te verbieden, van welke plaats het worde aangevoerd.

Eik artikel, een voortbrengsel zijnde van den grond of der nijverheid van Nederland en van deszelfs bezittingen, in elk artikel, van welke soort het ook zij, geladen in Nederlandsche schepen en het eigendom zijnde van Nederlandsche onderdanen, om uit andere landen door Nederlandsche onderdanen te land ter zee aangebragt, zullen even als vroeger worden toegelaten in alle deelen van het Ottomaansche Rijk en van deszelfs bezittingen, zonder eenige uitzondering, behoudens de hierna vermelde, tegen een eenig en vast regt van acht (8) per cent, berekend volgens de waarde dier artikelen op de plaats, overeenkomstig het vast te stellen tarief, waarvan in art. XXII de rede is, en betaalbaar op het oogenblik der ontseeping zoo ter zee worden aangevoerd, en aan het eerste donnen-kantoor zoo aan de landszijde binnenkomen.

Wanneer deze artikelen, na het bovengemeld regt van 8 per cent voldaan te hebben, verkocht worden, hetzij op de plaats hinner aankomst of in

duit du sol ou de l'industrie des Pays-Bas et ses possessions, de quelcun endroit qu'il arrive, importé par terre ou par mer dans les Etats et possessions de Sa Majesté Impériale le Sultan, et réciproquement, tout article, produit du sol ou de l'industrie de l'Empire Ottoman et de ses possessions, de quelcun endroit qu'il arrive, importé par terre ou par mer dans les Etats et possessions de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ne sera soumis dans les Etats et possessions de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas ou dans les Etats ou possessions de Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, à des droits autres ou plus élevés que ceux qui sont ou pourraient être payables lors de l'importation du même article, produit du sol ou de l'industrie, de tout autre pays étranger.

De même, aucune prohibition ne frappera l'importation d'un article quelconque, produit du sol, ou de l'industrie des Etats et possessions de l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes, qui ne s'étende à l'importation du même article, produit du sol ou de l'industrie de tout autre pays étranger.

Sa Majesté Impériale s'engage en outre, sans les exceptions ci-après, à ne prohiber l'importation dans ses Etats et possessions d'aucun article du sol, ou de l'industrie des Pays-Bas et de ses possessions, de quelcun endroit qu'il arrive.

Tout article, produit du sol de l'industrie des Pays-Bas et de ses possessions, et tout article de quelcun espèce qu'il soit, chargé sur des bâtimens Néerlandais, et étant la propriété de sujets Néerlandais, on apporté par terre ou par mer d'autres pays par des sujets Néerlandais, seront admis comme d'anciennement dans toutes les parties de l'Empire Ottoman et de ses possessions sans aucune exception, sauf celles mentionnées ci-après, moyennant un droit unique et fixe d'importation de huit (8) pour cent, calculé sur la valeur de ces articles à l'échelle, d'après le tarif à établir, dont il est question dans l'art. XXII, et payable au moment du débarquement s'ils arrivent par mer, et au premier bureau de douane s'ils arrivent par voie de terre.

Si ces articles, après avoir acquitté le droit susdit de huit (8) pour cent, sont vendus, soit au lieu d'arrivée, soit à l'intérieur du pays, il ne sera plus

het binnenland, zal er geen regt meer gevorderd worden, noch al de verkoop, noch van den kooper.

Maar hielden ze, niet verkocht geworden zijnde ten verbruik in het Ottomaanische Rijk of in deszelfs bezittingen, weder binnen een tijdsbestek van zes maanden worden uitgevoerd, zullen ze als doorvoer-goederen beschouwd en behandeld worden, zooals hieronder gezegd wordt in art. XII. De administratie der Ottomaanische douanen zal in dat geval gehouden zijn, om te de leur reexportation, au moment tijdens den wederuitvoer aan den koopman, die het bewijs levert dat het inkomende regt van acht (8) per cent daarvoor betaald is geworden, het verschil tusschen dat regt en het doorvoer-regt, in opgedaacht artikel vermeld, terug te geven.

Art. 6. Er is overeengekomen dat de artikelen van vreemden invoer, bestemd voor de Vereenigde Vorstendommen van Moldavië en Wallachyë en voor dat van Servie, en over de andere gedeelten van het Ottomaanische Rijk gevoerd wordende, de douanen-regten niet zullen betalen vóór hunne aankomst in die vorstendommen, en, wederkeerig, dat de goederen van vreemden invoer, door die Vorstendommen gevoerd wordende met toestemming naar andere gedeelten van het Ottomaanische Rijk, de douanen-regten niet zullen moeten betalen dan aan het eerste douanekantoor onder gestreeksche beheer staande van de Verhevene Porte. Hetzelfde zal geschieden met opzigt tot de tot uitvoer hestemde voortbrengselen van den grond of der nijverheid van die Vorstendommen, zoowel als van die van het overige van het Ottomaanische Rijk, welke de douanen-regten zullen moeten voldoen, de eerstgemelde in handen der douanen-administratie van die Vorstendommen, en de laatstgenoemde aan de Ottomaanische schatkist; in dier voege dat de inkomende en uitgaande regten, in allen gevalle, slechts eenmaal kunnen geheven worden.

Art. 7. De onderdanen van elke der Hooge contracterende Partijen zullen in de Staten en bezittingen behandeld worden op den voet der inlandse onderdanen met opzigt tot het regt om magazijn te houden en om huanen handel of hanne nijverheid niet te oefenen, gelijk mede met opzigt tot het opleggen in entrepôt of in pakhuys der goederen, de premien, drawbacks en verligtingen der douane.

Art. 8. Elk artikel, hetwelk wettelijk met Nederlandsche schepen in de Staten en bezittingen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden mag of zal mogen worden ingevoerd, zal zulks insgelijks kunnen gedaan worden met Ottomaanische schepen, zonder te worden overworpen aan andere of hoo-

Mais si, n'étant pas vendus pour la consommation de l'Empire Ottoman ou de ses possessions, ils étaient réexportés dans l'espace de six mois, ils seraient considérés comme marchandises de transit et traités comme il est dit ci-dessous l'article XII. L'administration des douanes seroit, dans ce cas, tenue de restituer, au moment de leur reexportation, au négociant qui fournirait la preuve que le droit d'importation de huit (8) pour cent en avoit été acquitté, la différence entre ce droit et le droit de transit, spécifié dans l'article précité.

Art. 6. Il est entendu que les articles d'importation étrangers, destinés aux Principautés Unies de Moldo-Valachie et à celle de Servie, et traversant les autres parties de l'Empire Ottoman, n'acquitteront les droits de douane qu'à leur arrivée dans ces Principautés, et réciproquement, que les marchandises d'importation étrangère, traversant ces Principautés pour se rendre dans les autres parties de l'Empire Ottoman, ne devront acquitter les droits de douane qu'au premier bureau de douane, administré directement par la Sublime Porte.

Il en sera de même pour les produits du sol ou de l'industrie de ces Principautés, aussi bien que pour ceux du reste de l'Empire Ottoman destinés à l'exportation, qui devront payer les droits de douane, les premiers entre les mains de l'administration douanière de ces Principautés, et les derniers au fisc Ottoman; de telle sorte, que les droits d'importation et d'exportation ne pourront, en tous les cas, être perçus qu'une seule fois.

Art. 7. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes seront traités dans les États et possessions du l'autre sur le même pied que les sujets indigènes, relativement au droit de tenir magasin et d'exercer leur commerce on leur industrie, comme aussi en ce qui concerne l'entreposage ou l'emmagasinage des marchandises, les primes, drawbacks et facilités de douane.

Art. 8. Tout article qui peut en qui pourra être, légalement importé dans les États et possessions de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas par des bâtimens Néerlandais, pourra l'être également par des bâtimens Ottomans, sans être soumis à des droits ou charges autres ou plus élevés de quelque espèce que ce

gère regten of lasten, van welken aard die ook zijn, dan wanneer dat artikel met Nederlandsche schepen ware aangevoerd, en wederkeerig, elk artikel, hetwelk wettelijk in de Staten en bezittingen van Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan met Ottomaanische schepen mag of zal mogen worden ingevoerd, zal insgelijks met Nederlandsche schepen ingevoerd kunnen worden, zonder onderhevig te zijn aan andere of hoogere regten of lasten, van welken aard ook, dan wanneer dat artikel met Ottomaanische schepen ingevoerd ware. Zoomede zal er eene volkomene wederkeerigheid bestaan met opzigt tot den uitvoer, in dier voege, dat de zelfde uitgaande regten betaald, en dezelfde premien, verligtingen, en terugbetalingen van regten zullen toegestaan worden in de Staten en bezittingen van de eene en van de andere der Hooge contracterende Partijen hij den uitvoer van elk artikel, dat wettelijk uit die Staten en bezittingen mag of zal mogen uitgevoerd worden, om het even of die uitvoer plaats vindt met een Nederlandsch, dan wel met een Ottomaanisch schip.

Art. 9. Geen tonne-, haven-, loods-, vuur-, quarantaine- of ander regt van dien of van soortgelijken aard, van welke strekking of benaming het zij, geheven namens of ten voordeele van de Regering, van openbare ambtenaren, van bijzondere personen, gilden of inrigtingen hoe ook genaamd, zal in de havens van een der beide Staten en bezittingen op de schepen van den anderen gelegd worden, hetwelk niet insgelijks, en onder dezelfde voorwaarden, bij soortgelijke omstandigheden gelegd is op de nationale schepen in het algemeen, of op de schepen van elke andere natie.

Deze gelijkheid van behandeling zal wederkeerig toegepast worden op de schepen der beide landen, van welke haven of plaats ze komen, of waarheen ze bestemd zijn.

Art. 10. Elk schip dat door de Nederlandsche wet als Nederlandsch beschouwd wordt, en elk schip dat door de Ottomaanische wet als Ottomaanisch beschouwd wordt, zal, voor zoover dit verdrag aangaat, beschouwd worden als Nederlandsch schip of Ottomaanisch schip.

Art. 11. Geen regt hoegenaamd zal geheven worden van de goederen, voortbrengselen van den grond of der nijverheid van Nederland en van deszelfs bezittingen, geladen in Nederlandsche of andere schepen, noch van de goederen, voortbrengselen van den grond of der nijverheid van elk ander land, in Nederlandsche schepen geladen, wanneer die goederen de zeeengten der Dardanellen

soit, que si cet article étoit importé par des bâtimens Néerlandais, et réciproquement, tout article qui peut ou pourra être légalement importé dans les États et possessions de Sa Majesté Impériale le Sultan par des bâtimens Ottomans, pourra être également importé par des bâtimens Néerlandais, sans être soumis à des droits ou charges autres ou plus élevés de quelque espèce que ce soit, que si cet article étoit importé par des bâtimens Ottomans.

De même, il y aura parfaite réciprocité en ce qui concerne l'exportation; de telle sorte que les mêmes droits d'exportation seront payés et les mêmes primes, facilités et remboursements de droits accordés dans les États et les possessions de l'une et de l'autre des Hautes Parties contractantes lors de l'exportation de tout article qui peut ou pourra être légalement exporté de ces États et possessions, soit que l'exportation ait lieu sur un bâtiment Néerlandais ou Ottoman.

Art. 9. Aucun droit de tonnage, de port, de pilotage, de phare, de quarantaine ou tout autre droit semblable ou analogue, quelqu'en soit la nature ou la dénomination, perçu au nom ou au profit du gouvernement, de fonctionnaires publics, de particuliers, de corporations ou d'établissements quelconques, ne sera imposé dans le port de l'un des deux États et possessions sur les bâtimens de l'autre, qui ne sera pas également et sous les mêmes conditions, imposé dans des cas analogues, sur les bâtimens nationaux en général, ou les bâtimens de toute autre nation quelconque.

Cette égalité de traitement s'appliquera réciproquement aux bâtimens des deux pays, de quelque port ou endroit qu'ils viennent, et quelque soit le lieu de leur destination.

Art. 10. Tout bâtiment considéré comme Néerlandais par la loi Néerlandaise, et tout bâtiment considéré comme Ottoman par la loi Ottomane, sera, pour ce qui concerne le traité, considéré respectivement comme bâtiment Néerlandais ou bâtiment Ottoman.

Art. 11. Aucun droit quelconque ne sera prélevé sur les marchandises produites du sol ou de l'industrie des Pays-Bas et de ses possessions, chargées sur des bâtimens Néerlandais ou autres, ni sur des marchandises, produites du sol ou de l'industrie de tout autre pays étranger, chargées sur des bâtimens Néerlandais, quand ces marchandises passeront les détroits des Dardanelles ou du Bosphore, soit qu'elles traversent

of van den Bosphorus zullen sent ces détroits sur les bâtimens qui les ont apportées, straten worden doorgevoerd met on qu'elles soient transbordées de schepen die ze hebben aan- sur d'autres bâtimens, soit que, gebracht, of dat zij in andere vendues pour l'exportation, elles schepen zijn omgeladen, of dat soient pour un temps limité dé- zij, ten uitvoer verkocht zijnde, posées à terre, pour être mises voor eenen beperkten tijd aan bord d'autres bâtimens et land worden opgeladen, ou continuer leur voyage. aan boord van andere schepen Dans ce dernier cas les marchan- te worden overgebracht in hunne dises doivent être déposées à Constantinople dans les maga- reis te vervolgen. In dit laatste sins de la douane, dits de „Transit,” et placées partout où il n'y aura pas d'entrepôt, sous la surveillance de l'administra- geval zullen de goederen te Con- tion de la douane. stantinopel moeten worden op- gelagen in de pakhuizen der douane voor „doorvoer” bestemd, en oversl waar geen entrepôt bestaan mogt, onder het toezigt der administratie van de douane geplaatst worden.

Art. 12. De Verhevene Porte, wenshende door middel van trapwielje verganingen aan den doorvoer te lande alle verlig- tingen toe te staan welke in haar vermogen zijn, zoo is be- dongen en overceengkomen, dat het regt van drie (3) per cent, tot dusverre geheven van de goederen welke in het Ot- tomannische Rijk en deszelfs be- zittingen worden ingevoerd ten weder-nitvoer naar andere lan- den, vermindert zal worden tot twee (2) per cent, aoodra het tegenwoordig verdrag in wer- king treedt, en teruggebracht al worden tot een vast en be- paald bedrag van één (1) per cent aan het einde van het ae- vende jaar na die in-werking- treding, hetwelk geheven zal worden (even als het regt op den nitvoer van Ottomannische voortbrengelen, alsden inage- lijks teruggebracht tot een be- drag van een (1) per cent) met het doel om de registratiekosten te dekken. Dit regt en die belasting zullen betaalbaar zijn, gelijk tot dusverre het regt van drie (3) per cent betaald is ge- worden, bij het binnenkomen der goederen in het Ottomanni- sche Rijk en in deszelfs be- zittingen.

De Verhevene Porte verklaart tevens, dat zij zich het regt voorbehoudt, om bij eene bij- zondere verordening de waar- boeren vast te stellen ter ver- hindering van den slijkhandel.

Art. 13. De Nederlandsche onderdanen of hunne zaakwa- nemers, die in het Ottomanni- sche Rijk of in deszelfs bezit- tingen handel drijven in arti- kelen, voortbrengelen zijnde van den grond of der nijverheid van vreemde landen, zullen deszelfs belastingen betalen en deszelfs regten, begunstigen en vrij- dommen genieten, als de vreemde onderdanen die handel drijven in goederen, voortbrengelen zijnde van den grond of der nijverheid van hun eigen land.

Art. 14. Bij uitzondering op het bedongene in art. 5, zullen tabak, in elken vorm, en zont opbouwen begrepen te zijn onder het getal der koopwaren, welke de Nederlandsche onderdanen in het Ottomannische Rijk en des- zelfe bezittingen mogen invoeren.

Art. 12. La Sublime Porte, désirant accorder au moyen de concessions graduelles toutes les facilités en son pouvoir au transit par terre, il a été stipulé et convenu que le droit de trois (3) pour cent, prélevé jusqu'à ce jour sur les marchandises importées dans l'Empire Ottoman et dans ses possessions, pour être expédiées dans d'autres pays, sera baissé à deux (2) pour cent dès la mise en vigueur du présent traité, et réduit à une taxe fixe et définitive de un (1) pour cent au bout de la septième année après cette mise en vi- gueur, qui sera prélevé de même que le droit sur l'exportation des produits Ottomans réduit alors également à une taxe d'un (1) pour cent dans le but de couvrir les frais d'enregistrement.

Ce droit et cette taxe seront payables comme le droit de trois (3) pour cent a été payé jusqu'ici, à l'entrée des marchandises dans l'Empire Ot- toman et dans ses possessions.

Art. 13. Les sujets Néer- landais, ou leurs ayant-cause, se livrant dans l'Empire Ot- toman et dans ses possessions au commerce des articles produits du sol ou de l'industrie des pays étrangers, acquitteront les mêmes taxes, et jouiront des mêmes droits, privilèges et immu- nités que les sujets étrangers, traitant des marchandises pro- cevant du sol ou de l'industrie de leur propre pays.

La Sublime Porte déclare en même temps réserver le droit d'établir par un règlement spé- cial, les garanties à prendre pour empêcher la fraude.

Art. 14. Les sujets Néer- landais, ou leurs ayant-cause, se livrant dans l'Empire Ot- toman et dans ses possessions au commerce des articles produits du sol ou de l'industrie des pays étrangers, acquitteront les mêmes taxes, et jouiront des mêmes droits, privilèges et immu- nités que les sujets étrangers, traitant des marchandises pro- cevant du sol ou de l'industrie de leur propre pays.

Art. 14. Par exception aux stipulations de l'article V, le tabac sous toutes les formes, et le sel cessent d'être compris au nombre des marchandises que les sujets Néerlandais ont la faculté d'importer dans l'Em- pire Ottoman et ses possessions.

Dien ten gevolge zullen de Nederlandsche onderdanen of hunne zaakwaanemers, die zont of tabak zullen koopen of ver- koopen ten gebruike in gezege Rijk en in gezege bezittingen, aan deszelfde verordeningen on- derworpen zijn en deszelfde re- ten betalen, als de meest be- gunstigde onder de Ottomanni- sche vreemde onderdanen, die handel in dese twee artikelen drijven.

Ter vergoeding voor het ver- bod van invoer der twee boven- gemelde voortbrengelen zal voortaan geeneerhande regt of belasting hoegenaamd geheven worden op deszelfde voortbreng- selen, bij uitvoer nit het Ot- tomannische Rijk en nit des- zelfe bezittingen door Neder- landsche onderdanen.

Desniettemin aullen de hoe- veelheden tabak en zout, welke door Nederlandsche onderdanen zullen worden nitgevoerd, bij de de Ottomannische douane moe- tingen worden aangegeven, die even als vroeger haar regt van toezigt op den nitvoer dier voort- brengelen zal behouden, son- der echter daarvoor aanspraak te kunnen maken op eenige ver- gelding, hetzij nit hoofde van registratie, of om eenige an- dere reden.

Art. 15. Tussehen de beide Hooge contracterende Partijen is verstaan, dat de Verhevene Porte zich de bevoegdheid en het regt voorbehoudt om met een algemeen verbot te treffen den invoer in de Staten en be- zittingen van het Ottomannische Rijk van buskruid, oorlogswa- penen of krijgsebehoefden.

Dit verbot zal nit van kracht kunnen zijn dan voor zooverre het officieel zal bekend gemaakt zijn, en zal zich nit verder nit- strekken dan tot de artikelen, bepaaldelijk vermeld in het deereet, dat se verbiedt. Het artikel of de artikelen, welke alzo nit zullen verboden zijn, zullen bij den invoer in het Ot- tomannische Rijk en deszelfde bezittingen onderworpen zijn aan plaatselijke verordeningen, be- houdens de gevallen waarin het gezantschap van Z. M. den Kon- ing der Nederlanden eene ver- gunning bij uitzondering mogt vragen, welke zal worden toe- gestaan, tenzij gewigtige re- denen siet daartegen verzetten.

Het buskruid in 't bijzonder, wanneer de invoer er van ge- oorloofd is, zal aan de volgende bepalingen onderworpen sijn:

1°. Het al nit door de onderdanen van Zijne Neder- landsche Majesteit verkocht wor- den in grootere hoeveelheden, dan bij de plaatselijke ver- ordeningen is voorgeschreven.

2°. Als eeneladig, of eene aanmerkelijke hoeveelheid bus- kruid in eene Ottomannische haven aan boord van een Ne- derlandsch schip al aankomen, dat zal dat schip op eene be- paalde plaats, door de plaats- lijke overheid aan te wijzen,

En conseqnence les sujets Néerlandais, ou leur ayant- cause, qui achèteront ou ven- dront du sel et du tabac pour la consommation du dit Empire et des dites possessions, seront soumis aux mêmes réglemens et acquitteront les mêmes droits que les sujets Ottomans ou étrangers les plus favorisés parmi ceux qui se livrent au commerce des deux articles.

Comme compensation de la prohibition de l'importation des deux produits susdits, aucun droit ni taxe quelconque ne sera perçu à l'avenir sur les mêmes produits, exportés de l'Empire Ottoman et de ses possessions par des sujets Néerlandais.

Néanmoins les quantités de tabac et de sel, qui seront ex- portées par les sujets Néerlan- dais ou leurs ayant-cause, de- vront être déclarées à l'admini- stration des douanes Ot- tomanes, qui conservera, comme par le passé, son droit de sur- veillance sur l'exportation de ces produits, sans que pour cela elle puisse prétendre à aucune rétribution, soit à titre d'enregistrement, soit à tout autre titre.

Art. 15. Il est entendu entre les deux Hautes Parties contractantes que la Sublime Porte se réserve la faculté et le droit de frapper d'une prohibition générale l'importation de la poudre à canon, armes de guerre ou munitions mili- taires, dans les Etats et les possessions de l'Empire Ot- toman.

Cette prohibition ne pourra être en vigueur qu'autant qu'elle sera officiellement notifiée, et ne pourra s'étendre qu'aux articles spécifiés dans le décret qui les interdit. Celné en ceux de ces articles qui ne seront pas ainsi prohibés, seront assu- jettis, lors de leur importation dans l'Empire Ottoman et ses possessions, aux réglemens lo- caux, sauf les cas où la légation de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas demanderait une per- mission exceptionnelle, laquelle sera accordée, à moins que des raisons sérieuses ne s'y opposent.

La poudre en particulier, si son introduction est permise, sera assujettie aux obligations suivantes:

1°. elle ne sera point vendue par les sujets de Sa Majesté Néerlandaise au-delà de la quan- tité, prescrite par les réglemens locaux.

2°. quand une cargaison ou une quantité considérable de poudre arrivera dans un port Ottoman à bord d'un bâtiment Néerlandais, le bâtiment sera tenu de mouiller sur un point particulier, désigné par les auto- rités locales, et de débarquer

sakeren en zijn buskruid onder toezigt van dierzelde overheid moeten lossen in entrepôts of andere plaatsen, insgelijks door haar aangewezen, en tot welke de belanghebbende partijen toegang zullen hebben, mits zich onderwerpende aan de vereischte verordeningen. Onder de voormelde beperkingen zijn niet begrepen jachtgeweren, pistolen en wapenen van weelde, alsmede jagtkruid in kleine hoeveelheden, en hagle voor bijzonder gebruik.

Art. 16. De ūrmans, welke van de Nederlandsche koopvaarders gevorderd worden bij het doorevaren der Dardanellen en van den Bosphorus, zullen bestendig in dier voege worden afgegeven, dat hun daardoor het minst mogelijke verwijl wordt veroorzaakt.

Art. 17. De gezagvoerders der Nederlandsche koopvaarderscheepen, goederen aan boord hebbende voor het Ottomaansche Rijk en desselfs bezittingen bestemd, zijn gehouden dadelijk bij hunne aankomst aan de Ottomaansche donane een afschrift over te leggen van hun manifest.

Art. 18. De goederen ter slink ingevoerd zullen verbeurd verklaard worden ten behoeve van de Ottomaansche schatkist; maar er zal een rapport of proces-verbaal worden opgemaakt van de daad, welke als sluikhandel wordt aangemerkt, zoodra als de gezegde goederen door de bevoegde overheid zijn aangehaald, en het zal onverwijld worden medegedeeld aan de consulaire overheid van den vreemde onderdanen, aan wien de verdachte goederen toebehooren; en geene koopwaar zal verbeurd verklaard worden als verboden waar, zoolang de slinkertij, welke daarmede gepleegd zonde zijn, niet behoorlijk en wettiglijk is bewezen.

Art. 19. Elk artikel, het voortbrengsel zijnde van den grond of der nijverheid van het Ottomaansche Rijk en van desselfs bezittingen, en elk artikel, van welken aard het zij, geladen in Ottomaansche schepen en het eigendom van Ottomaansche onderdanen, of door Ottomaansche onderdanen ter zee of te lande met andere landen aangevoerd, zullen in al de deelen der Staten en bezittingen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden worden behandeld, even als de gelijksoortige voortbrengelen van de meest begunstigde vreemde landen.

Alle rechten, begunstelingen en vrijdommen, welke thans toegestaan zijn, of in het vervolg toegestaan zouden kunnen worden aan de onderdanen, aan de schepen, aan den handel en aan de nijverheid van eenige vreemde mogendheid in de Staten en bezittingen van Z. M. den Koning der Nederlanden, of waarvan het genot er zal toegelaten worden, zullen ins-

sa pondre sous l'inspection de ces mêmes autorités dans des entrepôts ou autres endroits également désignés par elles, et auxquels les parties intéressées auront accès, en se conformant aux réglemens conlus.

Ne sont pas compris dans les restrictions précédentes les fusils de chasse, les pistolets et les armes de luxe, ainsi que la poudre de chasse en petites quantités et le plomb en grenailles, réservée à l'usage privé.

Art. 16. Les ūrmans exigés des bâtimens marchand Néerlandais à leur passage par les Dardanelles et le Bosphore, leur seront toujours délivrés de manière à leur occasionner le moins de retard possible.

Art. 12. Les capitaines des bâtimens de commerce Néerlandais, ayant des marchandises à destination de l'Empire Ottoman et de ses possessions, seront tenus de déposer à la douane Ottomane une copie exacte de leur manifest, aussitôt après leur arrivée.

Art. 18. Les marchandises introduites en contrabande seront frappées de confiscation au profit du trésor Ottoman; mais un rapport ou procès-verbal du fait, allégué de contrebande, devra être dressé aussitôt que les dites marchandises auront été saisies par l'autorité compétente, et communiqué sans retard à l'autorité consulaire du sujet étranger auquel les marchandises appartiennent, et nulle marchandise ne pourra être confiscée comme contrebande tant que la fraude, pour ce qui la concerne, n'aura pas été dûment et légalement prouvée.

Art. 19. Tout article, produit du sol ou de l'industrie de l'Empire Ottoman et de ses possessions, et tout article de quelque espèce qu'il soit, chargé sur des bâtimens Ottomans et étant la propriété de sujets Ottomans, ou apporté par terre ou par mer d'autres pays par des sujets Ottomans, seront traités dans toutes les parties des États et des possessions de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, comme les produits similaires des pays étrangers les plus favorisés.

Tout les droits, privilèges et immunités accordés maintenant ou qui pourront être accordés plus tard aux sujets, aux bâtimens, au commerce et à la navigation de toute Puissance étrangère dans les États et possessions de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ou dont la jouissance pourra y être tolérée, seront également accordés aux sujets, aux bâtimens, au com-

gelijks worden toegekend aan de onderdanen, aan de schepen, aan den handel en aan de nijverheid der Ottomaansche Porte, die er van rechtswaig het gebruik en het genot van zullen hebben.

Art. 20. Het bijt verstaan dat de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden niet beweert door enig artikel der tegenwoordige overeenkomst iets te bedingen boven de natuurlijke en stipte betrekkenis der gebezigde uitdrukkingen, noch op eniger hande wijze de Regering van Z. M. den Sultan te belemmeren in de uitoefening harer regten van binnenlandsch beheer, voor zooverzever althans die regten niet blijkbare inbraken maken op de begunstelingen, bij de vroegere capitulation en verdragen aan de Nederlandsche onderdanen en aan hunne goederen toegekend, noch op de bepalingen van het tegenwoordig verdrag.

Art. 21. Dit verdrag zal in de plaats treden van het op den 14den Maart 1840 tusschen de beide Hooge contracterende Partijen gesloten tractaat, en zal geldig zijn gedurende 28 jaren; overwel bekehd ieder der Hooge contracterende Partijen zich de bevoegdheid voor, om aan het einde van het zevende, veertig-en-een-en-twintigste jaar de wijzigingen voor te stellen, welke de overvinding megen aan de hand gedien hebben, of om het verdrag op te reggen, en in dat geval zal hetzelfde ophouden de Hooge contracterende Partijen te verbinden na verloop van één jaar, te rekenen van den dag der opregging.

Het tegenwoordig verdrag zal ten uitvoer gelegd werden in al de gewesten van het Ottomaansche Rijk, dat is te zeggen in de bezittingen van Z. K. M. den Sultan geligen in Europa, en in Azië, in Egypte, en in de andere deelen van Afrika, welke aan de Verhevene Porte behooren, in Servië en in de Vereenigde Moldau-Wallackische vorstendommen.

Art. 22. De Hooge contracterende Partijen zijn overeengekomen om gemeenschappelijk commissarissen te benoemen om het douane-tarief vast te stellen, overeenkomstig da bipaligen van het tegenwoordig verdrag, zoolvel voor de goederen van alle soort, afkomstig van den grond, van den landbouw en van de nijverheid van Nederland en van zijne bezittingen, en ingevoerd door Nederlandsche onderdanen in de Staten en bezittingen van Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan, alvoor de artikelen van alle soort, voortbrengelen van den grond, van den landbouw en van de nijverheid van het Ottomaansche Rijk en desselfs bezittingen, welke het den Nederlandschen handelaars en hunne zaakwornemera vrijstaan in alle de deelen van gezegd Rijk en desselfs bezittingen te koop, om die

meree et à la navigation de la Porte Ottomane, qui en auront de droit l'exercice et la jouissance.

Art. 20. Il demeure entendu, que le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas ne prétend par aucun des articles de la présente convention, stipuler au-delà du sens naturel et précis des termes employés, ni entraver, en aucune manière, le Gouvernement de Sa Majesté le Sultan dans l'exercice de ses droits d'administration intérieure, en tant toutefois que ces droits ne porteront aucune atteinte manifeste aux privilèges, accordés par les capitulations et les traités antérieurs aux sujets Néerlandais et à leurs marchandes, ni aux stipulations du présent traité.

Art. 21. Le présent traité sera substitué au traité conclu entre les deux Hautes Parties contractantes le 14 Mars 1840 et sera valable pour 28 ans; toutefois chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de proposer au bout de la septième, quatorzième ou vingt-et-une année, les modifications que l'expérience aurait suggérées, ou de le dénoncer, et dans ce cas le traité cessera de lier les Hautes Parties contractantes au bout d'un an à partir de la date de la dénonciation.

Le présent traité sera exécuté dans toutes les provinces de l'Empire Ottoman, c'est à dire, dans les possessions de Sa Majesté Impériale le Sultan situées en Europe et en Asie, en Egypte et dans les autres parties de l'Afrique appartenant à la Sublime Porte, en Serbie et dans les Principautés Unies de Moldavie et de Valachie.

Art. 22. Les Hautes Parties contractantes sont convenues de nommer conjointement des commissaires, pour établir le tarif des droits de douane à percevoir conformément aux stipulations du présent traité, tant sur les marchandises de toute espèce provenant du sol, de l'agriculture et de l'industrie des Pays-Bas et de ses possessions et importées par les sujets Néerlandais dans les États et possessions de Sa Majesté Impériale le Sultan, que sur les articles de toute sorte, produits du sol, de l'agriculture et de l'industrie de l'Empire Ottoman et de ses possessions, que les commerçants Néerlandais et leurs agents sont libres d'acheter dans toutes les parties du dit Empire et des dites possessions, pour les transporter soit dans les Pays-Bas, soit en d'autres pays.

uit te voeren, hetzij naar Nederland, hetzij naar andere landen.

Het nieuwe dienovereenkomstig te vervaardigen tarief zal in werking blijven gedurende zeven jaren, te rekenen van 1/13 Maart 1862.

Elkder Hooge contracterende Partijen zal het regt hebben om één jaar vóór het eindigen van dat tijdvak de herziening daarvan te vragen. Maar hijsdijden op dat tijdstip noch de eene noch de andere van die bevoegdheid gebruik maakt, zal het tarief kracht van wet blijven behouden gedurende zeven andere jaren, te rekenen van den dag waarop het eerste tijdvak vervuld is, en zal dezelfde regel gevolgd worden bij het einde van elk volgend tijdvak van zeven jaren.

Art. 23. Het tegenwoordig verdrag zal bekrachtigd worden, de ratificaties er van zullen te Constantinopel binnen den tijd van drie maanden of, zoo mogelijk, vroeger worden ingewisseld, en het zal in werking treden bij de uitwisseling der ratificaties.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolgmagtigten den zelfde geteekend en met hun cachet hebben bezeugd.

Gedaan te Constantinopel, den 25sten Februarij 1862.

(Ged.) H. C. DU BOIS.
L. S.
(Get.) E. SAYVET.
L. S.
(Get.) MEHMET DJEMIL.
L. S.

ADDITIONELE OVEREENKOMST.

Ten aanzien van de artikelen IV, V en XIX van het tractaat van handel en scheepvaart, tusschen Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan gesloten en op heden te Constantinopel geteekend, wordt verstaan, dat op den regel her trekkelijk den in- en uitvoer in de Staten en bezittingen der Hooge contracterende Partijen, in de artikelen vastgesteld, er uitzondering gemaakt wordt alleen wat aangaat de bijzondere voorregten, toegestaan of in het vervolg toe te staan in de Nederlandsche koloniën van Oost-Indië aan de Aziatische natien voor den invoer der voortbrengselen van hunnen grond of van hunne nijverheid, of voor den uitvoer daarvan; cene uitzondering, welke eveneens door de andere mogendheden, die met Nederland tractaten van handel en scheepvaart gesloten hebben, is erkend, zoodat Turkije ten dien opzichte behandeld zal worden op denzelfden voet als de meest begunstigde Europeesche natie.

Ten aanzien van artikel XVIII van hetzelfde tractaat wordt verstaan, dat in geval van verzet van den kant van den Nederlandschen eigenaar of consignat

Le nouveau tarif, à établir de la sorte, restera en vigueur pendant sept ans, à partir du 1/13 Mars 1862.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit, un an avant l'expiration de ce terme, d'en demander la révision. Mais si à cette époque ni l'une ni l'autre n'use de cette faculté, le tarif continuera d'avoir force de loi pour sept autres années, à dater du jour où la première période aura été accomplie, et il en sera de même à la fin de chaque période successive de sept années.

Art. 23. Le présent traité sera ratifié, les ratifications en seront échangées à Constantinopel dans l'espace de trois mois, ou plus tôt, si faire se peut, et il sera mis à exécution à partir de l'échange des ratifications.

En fois de quoi les pleuipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Constantinopel, le 25 Février 1862.

(Sig.) H. C. DU BOIS.
L. S.
(Sig.) E. SAYVET.
L. S.
(Sig.) MEHMET DJEMIL.
L. S.

CONVENTION ADDITIONNELLE.

Relativement aux articles IV, V et XIX du traité de commerce et de navigation, conclu entre Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté Impériale le Sultan, et signé le jourd'hui à Constantinopel, il est entendu qu'aux règles touchant l'importation et l'exportation dans les États et possessions des Hautes Parties contractantes, adoptées dans ces articles, il est fait exception seulement en ce qui concerne les faveurs spéciales, accordées ou à accorder par la suite dans les colonies Néerlandaises des Indes Orientales aux nations Asiatiques pour l'importation des produits de leur sol et de leur industrie, ou pour leur exportation; exception, qui a été également admise par les autres Puissances, qui ont conclu des traités de commerce et de navigation avec les Pays-Bas, de manière à ce que la Tarique sera traitée, sous ce rapport, sur le même pied que la nation Européenne la plus favorisée.

Relativement à l'article XVIII du même traité il est entendu, qu'en cas de réclamation de la part du propriétaire ou consignataire Néerlandais de la mar-

taris van het als verboden waar in beslag genomen koopmansgoed, dit verzet, vóór enige eindbeslissing, zal onderzoekt en beoordeeld worden te Constantinopel voor de handelsrechtbank of voor eene bijzondere regtbank, met wederzijdsche goedgevonden daartoe opgerigt, en in de gewesten door eenige bevoegde regtbank, welke den ook.

Gedaan te Constantinopel, den 25sten Februarij 1862.
(Ged.) H. C. DU BOIS.
(Get.) E. SAYVET.
(Get.) MEHMET DJEMIL.

chaudise, saisie comme contrebande, cette réclamation, avant toute décision définitive, sera examinée et jugée à Constantinopel devant le tribunal de commerce, ou un tribunal spécial, établi de consentement mutuel à cet effet, et dans les provinces par un tribunal compétent quelconque.

Fait à Constantinopel, le 25 Février 1862.
(Sig.) H. C. DU BOIS.
(Sig.) E. SAYVET.
(Sig.) MEHMET DJEMIL.

Gesien de wet van den 22sten Junij 1862 (Staatsblad no. 124), houdende goedkeuring der bepalingen van bovenstaand verdrag, wettelijke regten betreffende;

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op gezegd verdrag, den 30den September 1862 te Constantinopel heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsehe Zaken, van den 11den November 1862, no. 19;

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen, dat dit besluit, met het daarin vervat verdrag en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 12den November 1862.

WILLEM.
De Minister van Buitenlandsehe Zaken,
P. VAN DER MAESEN DE SOMERFF.

Uitgegeven den twintigsten November 1862.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 21.) RESOLUTIE van den 11 November 1864 No. 8, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements Blad van het Koninklijk Besluit dd. 19 Julij 1863 (Staatsblad No. 119) en van het daarin vervatte, tusschen Nederland en België, gesloten handels- en Scheepvaartverdrag.*

De Gouverneur der kolonie Suriname, Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Kolonien dd. 14 September jl. Lett. A. A. N. 21/250, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk Besluit dd. 19 Julij 1863, (Staatsblad No. 119), *bepalende de plaatsing in het Staatsblad, van het tusschen Nederland en België gesloten handels- en Scheepvaartverdrag.*

Heeft goedgevonden en verstaan:
Te bepalen dat het vermeld besluit met het daarin vervatte verdrag en de vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 11 November 1864.

Ter ordonnantie van den Gouverneur
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 14den November 1864.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(N°. 119.) BESLUIT van den 19den Julij 1863, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tusschen Nederland en België gesloten handels- en Scheepvaartverdrag.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gesien de handels- en scheepvaartovereenkomst tusschen Nederland en België, op den 12den Mei 1863 door de wederzijdsche gevolgmagtigten gesloten, waarvan de inhoud luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der S. M. le Roi des Pays-Bas, Nederlanden, Groot-Hertog van Grand-Duc de Luxembourg etc. Luxemburg, en Zijne Majesteit et S. M. le Roi des Belges, de Koning der Belgen, gelyc animés d'un égal désir de faciliter le commerce et de favoriser les rapports de la navigation entre leurs États respectifs, ont résolu de conclure un traité

ker te maken en nit te breiden, hebben besloten te dien einde eene overeenkomst aan te gaan, en hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden:

Jonkheer PAUL VAN DER MAESEN de SOMBREFF, ridder-grootkruis der orde van den Nichan Iftihar van Tunis, Hoogstdezelfs Minister van Buitenlandse Zaken;

den heer JOHAN RUDOLF THORBECKE, ridder-grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, Grootkruis der orde van LEOPOLD van België en van verscheidene andere orden, Hoogstdezelfs Minister van Binnenlandse Zaken, en

den heer GERARDUS HENDRIK BETZ, Hoogstdezelfs Minister van Financien;

en Zijne Majesteit den Koning der Belgen:

den heer ALÉPHONSE ALEXANDER FELIX baron DU JARDIN, commandeur der orde van LEOPOLD, versierd met het IJzeren Kruis, commandeur van den Nederlandschen Leeuw, ridder-grootkruis der orde van de Eikenkroon, grootkruis en commandeur van verscheidene andere orden, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden,

welke, na nitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmagten, de navolgende artikelen hebben vastgesteld.

Art. 1. De behandeling der meest begunstigde vreemde natie wordt in de Nederlanden en in hunne kolonien gewaarborgd aan de Belgische vlag en aan goederen nit België afkomstig of derwaarts bestemd.

Op dezen regel wordt alleen eene uitzondering gemaakt met betrekking tot de bijzondere gunsten, toegestaan of in het vervolg toe te staan in de Nederlandsche Oost-Indische kolonien aan de Aziatische natien van den Oostersehen Archipel, voor den invoer der voortbrengselen van haren grond of harer nijverheid of voor hare uitvoeren.

Art. 2. Wederkeurig wordt de behandeling der meest begunstigde vreemde natie in België gewaarborgd aan de Nederlandsche vlag en aan de goederen uit de Nederlanden afkomstig of derwaarts bestemd.

Men is overeengekomen dat dit beding geen inbreuk maakt op de bepaling van het tractaat van 1 Mei 1861 betreffende de toegestane korting aan het Fransche zeecout, en dat de katoenen garens en de wollen met katoen vermengde stoffen en de gedrukte katoenen stoffen van Nederlandse oorsprong onderworpen zullen zijn aan de transitioire behandeling, op de soortgelijke artikelen van Engelschen oorsprong toegepast krachtens het

daan ce but et ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

S. M. le Roi des Pays-Bas:

Messire Paul van der Maesen de Sombreff, chevalier grand'croix de l'ordre du Nichan Iftihar de Tunis, Son Ministre des Affaires Étrangères;

le Sieur Jean Rodolphe Thorbecke, chevalier grand'croix de l'ordre du Lion Néerlandais, grand'croix de l'ordre Léopold de Belgique et de plusieurs autres ordres, Son Ministre de l'Intérieur, at

le Sieur Gérard Henri Betz, Son Ministre des Finances;

et S. M. le Roi des Belges:

le Sieur Aléphonse Alexander Felix baron du Jardin, commandeur de l'ordre Léopold, décoré de la Croix de Fer, commandeur du Lion Néerlandais, chevalier grand'croix de la Couronne de Chêne, grand'croix et commandeur de plusieurs autres ordres, Son envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près S. M. le Roi des Pays-Bas,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivants:

Art. 1. Le traitement de la nation étrangère la plus favorisée est garanti dans les Pays-Bas et dans leurs colonies au pavillon Belge et aux marchandises originaires de Belgique au ayant cette destination.

Il est fait exception à cette règle seulement en ce qui concerne les faveurs spéciales accordées ou à accorder par la suite dans les colonies Néerlandaises des Indes Orientales aux nations asiatiques de l'Archipel Oriental, pour l'importation des produits leur sol et de leur industrie, ou pour leurs exportations.

Art. 2. Réciproquement le traitement de la nation étrangère la plus favorisée est garanti en Belgique au pavillon Néerlandais et aux marchandises originaires des Pays-Bas ou de leurs colonies au ayant cette destination.

Il est entendu que cette clause ne porte pas atteinte à la disposition du traité du 1 Mai 1861, qui concerne la réfaction accordée aux sels marins français, à que les fils de coton, les étoffes de laine mélangées de coton et les tissus de coton imprimés d'origine Néerlandaise seront soumis au régime transitioire, appliqué aux articles similaires d'origine anglaise, en vertu du traité du 23 Juillet 1862 et du protocole signé à

tractaat van 23 Julius 1862 en het den 80sten Augustus van hetzelfde jaar te Londen geteekend protocol.

Art. 3. Het Nederlandsch gedistilleerd zal in België worden toegelaten op de navolgende voorwaarden:

Alle soort van gedistilleerd op vat, van 50 graden minstens, per vat, tot 1 Oct. 1864, 50,00 fr., na 1 Oct. 1864, 47,50 fr., voor iederen graad boven de 50, per vat, tot 1 Oct. 1864, 1,00 fr., na 1 Oct. 1864, 0,95 fr.

De sterkte van het gedistilleerd wordt berekend door middel van den alcoholmeter van GAY LUSAC, op eene temperatuur van 15 graden van den honderdgradigen thermometer.

Te beginnen met den 1sten Januarij 1864 zullen de inkomende regten in België op visch als volgt zijn vastgesteld voor de nagenoemde vischsoorten van Nederlandsche visserij:

verse visch en zoutevisch fr. 4 de 100 Ned. ponden;

visch van alle andere soort, daaronder begrepen stokvisch, en met uitzondering van zeekeefvisch, oesters en andere schelpvisch, fr. 1 de 100 Ned. ponden.

Een regt van 5 francs per 100 Ned. ponden zal bij uitvoer uit België naar Nederland geheven worden van de onvermengde wollen lopen.

Art. 4. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende tien jaren, te rekenen van den dag der nitwisseling van de bekrachtigingen.

Bijaldien geene der beide Hooge contracterende Partijen twaalf maanden vóór het einde van dat tijdperk haar voornemen heeft te kennen gegeven, om de werking der overeenkomst te doen ophouden, zal zij verbindend blijven tot een verloop van één jaar, te rekenen van den dag waarop de eene of de andere der Hooge contracterende Partijen ze zal hebben opgezegd.

De Hooge contracterende Partijen behouden zich de bevoegdheid voor om met gemeen overleg daarin elke zoodanige wijziging te brengen, welke niet in tegenstelling is met haren goet of met hare beginselen, en waarvan het nut mogt komen te blijken door onderverding of ten gevolge van wijziging in de wetgeving.

Art. 5. Deze overeenkomst zal bekrachtigd en de bekrachtigingen er van zullen nitgewisseld worden te 's Gravenhage, binnen een tijdverloop van vier maanden of, zoo mogelijk, vroeger.

Te oorkonde waarvan de voorname gevolmagtigden se hebben geteekend en er hnn cachet op hebben gesteld.

Gedaan te 's Gravenhage, den 12den Mei 1863.

(L. S.) (Get.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

" " THORBECKE.

" " G. H. BETZ.

(L. S.) (Get.) Bar. DU JARDIN.

Londres le 30 Août de la même année.

Art. 3. Les eaux de vie Néerlandaises seront admises en Belgique dans les conditions suivantes:

Eaux de vie de toute espèce en cercles, à 50 degrés ou moins, par hectolitre jusqu'au 1 Oct. 1864, fr. 50,00, à partir du 1 Oct. 1864 fr. 47,50; pour chaque degré au dessus de 50, par hectolitre jusqu'au 1 Oct. 1864 fr. 1,00, à partir du 1 Oct. 1864 fr. 0,95.

Le degré de force des eaux de vie est évalué au moyen de l'alcoomètre de Gay Lussac, à la température de 15 degrés centigrades.

A partir du 1er Janvier 1864, les droits d'entrée en Belgique seront fixés ainsi qu'il suit sur les poissons de pêche Néerlandaise, ci après dénommés:

poisson frais et morne fr. 4,00 les 100 kilogrammes; poisson de toute autre espèce, y compris le stockfish, et à l'exception des homards, huîtres et autres coquillages fr. 1,00 les 100 kilogrammes.

Un droit de 5 francs par 100 kilogrammes sera perçu à la sortie de Belgique vers les Pays-Bas sur les chiffons de laine sans mélange.

Art. 4. La présente convention restera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant la fin de la dite période son intention d'en faire cesser les effets, la convention demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'introduire, d'un commun accord, dans cette convention toute modification qui ne serait pas en opposition avec son esprit ou ses principes, et dont l'utilité serait démontrée par l'expérience ou par suite de changements à la législation.

Art. 5. La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à la Haye, dans le délai de quatre mois, ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susdits l'ont signé et y ont apposé leur cachet.

Fait à la Haye, le douze Mai mil huit-cent soixante-trois.

(L. S.) (Get.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

" " THORBECKE.

" " G. H. BETZ.

(L. S.) (Get.) Bar. DU JARDIN.

ten en lasten in het Koninkrijk der Nederlanden geboven worden van schepen der Republiek, noch van goederen met schepen der Republiek in- of uitgevoerd, dan dio in dezelfde gevallen van nationale schepen of met gezegde nationale schepen in- of uitgevoerde goederen worden geheven.

Art. 4. Al de goederen en voorwerpen van handel, hetzij voortbrengselen van den grond en der nijverheid van Nederland of van zijne kolonien, hetzij van elk ander land, van welke de invoering in de havens van Liberia wettiglijk is of zal worden geoorloofd met nationale schepen of met die van elken anderen Staat, zullen er insgelijks met Nederlandsche schepen mogen worden ingevoerd, zonder aan andere of hoogere regten, onder welke benaming ook, onderworpen te zijn, dan wanneer die goederen of handelsvoorwerpen met nationale schepen of met die van elken anderen Staat waren ingevoerd.

Alle goederen of handelsvoorwerpen uit Nederland of zijne kolonien komende, en alle voortbrengselen van den grond of der nijverheid van Nederland of van zijne kolonien, zullen in de havens van Liberia geene andere of hoogere regten betalen dan do goederen, handelsvoorwerpen of gelijkaartige voortbrengselen van elke andere meest begunstigde vreemde natie, om het oven uit welke haven zij worden aangevoerd.

Al de voortbrengselen der Republiek zullen door Nederlanders en met Nederlandsche schepen kunnen worden ingevoerd, onder even gunstige bepalingen als door de onderdanen, burgers of schepen van elk ander vreemd land.

Art. 5. De Nederlandsche schepen, die slechts een gedeelte hanner lading in de havens van Liberia zonden willen lossen, zullen, mits zich gedragende overeenkomstig de wetten en reglementen van het land, dat gedeelte hanner lading, hetwelk voor een ander land bestemd is, aan boord kunnen houden en het weder uitvoeren zonder voor dat gedeelte der lading eenig recht te betalen.

Art. 6. Ingeval de Regering der Republiek Liberia voornemens zijn mogt in zekere artikelen zelve handel te drijven, ten einde zich een inkomst te verschaffen door ze te verkoopen tegen eenen verhoogden vasten prijs boven de waarde, is men overeengekomen, dat het aan particuliere handelaren niet zal verboden zijn een der voorbedoelde artikelen of eenig ander artikel, waarin de Republiek te eener tijd mogt goedvinden handel te drijven, te voeren. Daarenboven, geene van die artikelen, nog eenig ander voorwerp, 't welks

exported in vessels of the Republic, than are, under the same circumstances, levied on the national vessels or on goods imported or exported in such national vessels.

Art. 4. All goods and articles of commerce, whether natural productions or the produce of the industry of the Netherlands or its colonies, or of any other country the importation of which in the ports of Liberia is permitted or may in future be permitted in national vessels, or in the vessels of any other country, shall be allowed to be imported in Netherlands vessels, without being subjected to any other or higher duties whatsoever, than if the said goods or articles of commerce were imported in national vessels of any other State.

All goods or articles of commerce coming from the Netherlands or its colonies, and all natural productions or articles of the industry of the Netherlands or its colonies, shall pay in the ports of Liberia no other or higher duties than the goods, articles of commerce or corresponding productions of any other most favored foreign nation, from whatsoever port they may be imported.

All the products of the Republic shall be allowed to be exported by Netherlands subjects and in Netherlands vessels, under as favorable regulations as may apply to the subjects, citizens or vessels of any other foreign country.

Art. 5. Netherlands vessels wishing to discharge a part only of their cargo in the ports of Liberia shall, on condition of their complying with the laws and regulations of the land, be allowed to keep on board that part of their cargo which is destined for another country, and to reexport it without paying any duty for that part of the cargo.

Art. 6. In the event of the Government of the Republic of Liberia intending to trade in any particular articles of commerce, for the purpose of raising an income for themselves by selling them at a fixed increase of price above the value, then it is to be understood that, on no condition shall private traders be prohibited from importing any one of the said articles or any other article in which the Republic may at any time think fit to trade. Moreover none of these articles nor any other object, which shall at any time soever be

te eeniger tijd, wanneer ook, tot een artikel van den handel van de Regering der Republiek mogt gemaakt zijn, zal aan een hooger recht kunnen worden onderworpen, dan het verschil tussehen de waarden en den door de Regering bepaalden verkoopsprijs.

Bijaldien de Regering der Republiek den prijs van eenig inlandsch artikel mogt vaststellen, met het doel dat zoodanig artikel in betaling worde aangenomen voor andere artikelen waarin de Regering handel drijft, dan zullen alle Nederlandsche onderdanen, die met de Republiek van Liberia handel drijven, in betaling der regten zoodanig inlandsch artikel aan de schatkist kunnen aanbieden tegen de van Regeringswege bepaalde waarde.

Art. 7. Do Republiek en hare regering zullen bevestiging verleenan aan alle Nederlandsche schepen, hanne gezagvoerders en bemanning. Zoo een Nederlandsch schip op de kust der Republiek schipbreuk kwam to lijden, zullen de plaatselijke magten hetzelfde hulp bieden en tegen plundering beschermen.

Zij zullen er zorg voor dragen dat al de uit schipbreuk geroelde voorwerpen aan hunne wettige eigeuans worden teruggegeven. Het bedrag der vergoedingen zal, zoo deswege verschil mogt ontstaan, bepaald worden door scheidsmannen, van beide zijden te kiezen.

Art. 8. Al de gunsten, voorregten, vrijdommen en de bescherming door de Regering der Republiek Liberia bij art. 4 en 7 voormeld van dit verdrag aan het Nederlandsch Gouvernement en aan de Nederlanders, aan hunne schepen en derzelver bemanning en eigendommen toegekend, zullen insgelijks door de Nederlandsche Regering verleend worden aan het Gouvernement der Republiek Liberia, aan de Liberianen, aan hunne schepen, bemanning en eigendommen in het algemeen.

Op dezen regel wordt alleen nitrondering gemaakt met betrekking tot de bijzondere gunsten in de Nederlandsche Oost-Indien toegestaan of in het vervolg toe te staan aan de Aziatische natien van den Oosterischen Archipel, voor den invoer van voortbrengselen van hnanen grond en van hunne nijverheid.

Art. 9. De Nederlanders zullen in de Republiek Liberia en wederkeerig de burgers der Republiek zullen in Nederland eene volmaakte vrijheid van geweten op het stuk van godsdienst genieten.

Art. 10. De slavenhandel is verboden en wordt door de beide contracterende Partijen als strafbaar verklaard.

Art. 11. Daar het de be-

made an article of commerce of the Government of the Republic, shall be subjected to a higher duty than the amount of the difference between the value and the selling price fixed by the Government.

If the Government of the Republic shall fix the price of any native product to the end that the said article shall be accepted in payment for other articles in which the Government may trade, all Netherlands subject trading with the Republic of Liberia shall be permitted to tender such native product to the treasury in payment of duties, at the value so fixed by the Government.

Art. 7. The Republic and its Government shall protect all Netherlands vessels, their commanders and crews. If a Netherlands vessel should be wrecked on the coast of the Republic, the local authorities shall render assistance to the vessel and protect it from pillage.

They shall take care that all articles saved from the wreck shall be returned to their lawful owners. In case any difference shall arise respecting the amount of salvage, it shall be determined by arbitrators, to be chosen by both sides.

Art. 8. All favours, privileges, immunities and protection granted by the Government of the Republic of Liberia according to the foregoing articles 4 and 7 of this convention to the Netherlands Government, to Netherlands subjects, to their vessels and the crews thereof, and property, shall be also granted by the Government of the Netherlands to the Government of the Republic of Liberia and to Liberian subjects and their vessels and crews, and to their property in general.

To this rule exception only is made with respect to the special privileges granted, and which may in future be granted in the Netherlands East-India possessions, to the Asiatic nations of the Eastern Archipelago in favour of the importation and exportation of the natural productions of their countries and articles of native manufacture.

Art. 9. Complete freedom of conscience in matters of religion shall be enjoyed by Netherlands subjects in the Republic of Liberia and on the other hand by citizens of Liberia in the Netherlands.

Art. 10. The slave trade is prohibited and declared criminal by the two contracting Parties.

Art. 11. As it is the objec

doeling is der beide contracterende Partijen om elkander over en weder de behandeling op den voet der meest begunstigde natie te verzekeren, zoo is overeengekomen dat elke gunst, voorregt of vrijdom, hoe ook genaamd, in zake van handel en scheepvaart, door eene der twee contracterende Partijen aan de onderdanen of burgers van eenig vreemd land verleend of te verleen, almede worden uitgestrekt tot de onderdanen of burgers der andere contracterende Partij, om niet, zoo de vergunning om niet aan een derden Staat is gegeven, of tegen eene vergelding zoveel mogelijk van gelijke waarde en invloed, alles bij gemeen overleg te regelen, indien de vergunning voorwaardelijk is geschied.

Art. 12. Elke der contracterende Partijen zal consuls, vice-consuls of consulaire agenten kunnen benoemen, die hun verblijf zullen houden in de Staten der andere Partij ter bescherming van haren handel. Evenwel geen dier agenten zal zijne werkzaamheden kunnen uitoefenen, alvorens daartoe, in den gebruikelijken vorm, door de Regering des lands gemagtigd te zijn. Zij zullen zoo in het eene als in het andere land, voor hunne personen en voor de nitoeffening hunner betrekking dezelfde voorrechten en dezelfde bescherming genieten, als verleend zijn of zullen worden aan de consuls der meest begunstigde natie.

Art. 13. De wederzijdse consuls zullen gerechtigd zijn op den voet als die der meest begunstigde natie, om den bijstand in te roepen der bevoegde magt tot het opsporen, aanhouden, vastzetten en terugbrengen der desertiers van de oorlogs- of koopvaardis-schepen hunner natie.

Art. 14. De beide contracterende Partijen zijn duidelijk en wederkeerig overeengekomen, dat geen enkel artikel of gedeelte van deze overeenkomst, welke ook, zoo zal worden nitgelegd of verstaan, dat het aan de wederzijdse Gouverneminten van de contracterende Partijen verboden zou zijn om, wanneer een hunner of beide dit mogten goedvinden, op wettelijke wijze, het binnenkomen van schepen, zoowel als de in- en nitvoer van goederen, behoorende aan de onderdanen der andere partij, te beperken tot de wettelijk aangewezen havens van binnenkomst op hun wederzijdsch grondgebied.

Art. 15. Het tegenwoordig verdrag zal van kracht zijn gedurende tien jaren, te rekenen van den dag der nitwisseling van de bekrachtigingen, en vervolgens tot aan het einde van twaalf maanden, nadat de eene der Hooge contracterende Partijen aan de andere hare ver- lingen om hetzelfde te doen op-

of both contracting Parties to secure to each other respectively the treatment of the most favoured nation, it is agreed that every favour, privilege or immunity whatsoever in matters of commerce and navigation, granted or which may be granted by either of the contracting Parties to the subjects or citizens of any foreign State, shall be equally extended to the subjects or citizens of the other contracting power, gratuitously, if the concession in favour of the third State shall have been gratuitous, and on giving as nearly as possible the same compensation or equivalent, in case the concession shall have been conditional, all this to be determined by mutual agreement.

Art. 12. Either of the contracting Powers shall be at liberty to appoint consuls, vice-consuls, or consular agents in the territories of the other for the protection of its trade. Nevertheless, none of the said agents shall be allowed to exercise their functions, before having received permission to do so from the Government of the country in the usual form. In both countries they shall enjoy the same privileges for their persons and the same protection in the exercise of their functions, as are granted or may in future be granted to the consuls of the most favoured nation.

Art. 13. The consuls of either country shall have the same right as those of the most favoured nation to call in the assistance of the proper authorities in searching for, detaining, imprisoning and recovering deserters from the men of war or merchant vessels of their nation.

Art. 14. It is clearly and reciprocally understood by the contracting Parties, that no article nor any part of this treaty whatever shall be so interpreted, construed or understood as prohibiting the respective Governments of the contracting Parties, whenever either or both shall be disposed so to do, from restricting by statute law, the vessels as well as the exports and imports belonging to the citizens of the other to the regularly constituted ports of entry within their respective dominions.

Art. 15. The present treaty shall be in force for the term of ten years from the date of its ratification, and further until the end of twelve months after either of the High contracting Parties shall have given notice to the other of its intention to terminate the same, each of the High contracting

houden zal hebben te kennen. Partijen reserving to itself the given, behoudende elk der Hooge contracterende Partijen the other at the expiration of the said term of ten years, or at any later period.

Art. 16. Het tegenwoordig verdrag zal bekrachtigd worden door de bekrachtigingen er van zullen worden uitgewisseld te Londen, binnen den tijd van één jaar, te rekenen van den dag der tekening, of zoo mogelijk, vroeger.

Ter oorkonde waarvan de gevolmagtigden hetzelfde geteekend en er hun zegel op gesteld hebben.

Gedaan te Londen, den twintigsten December des jaars achttien honderd twee en zestig. (L. S.) (Get.) BENTINK. (L. S.) (Get.) GERARD RALSTON.

Gezien de wet van den 22sten April 1864 (Staatblad No. 20) houdende goedkenning van het bovenstaand tractaat;

Gelet dat de nitwisseling der akten van bekrachtiging op gezegd tractaat, door Ons den 17den Mei 1864 en door den President der Republiek Liberia den 29sten Januarij 1863 geteekend, op den 3den Junij 1864 te Londen heeft plaats gehad, bij welke gelegenheid namens de Hooge contracterende Partijen nog nader is verklaard, dat de wederkeerige bescherming en behandeling in geval van schipbreuk, waarvan de rede is in art. 8 van het tractaat, door Nederland zal verleend worden overeenkomstig de bestaande Nederlandse wetten en verordeningen op het stuk der strandvondertij;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, dd. 11 Junij 1864, No. 5401;

Hebben goedgevonden en verstaan, het bovengemeld tractaat, door plaatsing van dit besluit in het Staatblad, bekend te maken. Het Loo, den 15den Junij 1864. WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

E. CREMERS.

Uitgegeven den acht en twintigsten Junij 1864.

De Minister van Justitie,

OLIVIER.

(N°. 23.) PUBLICATIE van den 15 November 1864, waarbij van het zegelrecht worden vrijgesteld de stukken, waarvan de overlegging wordt gevorderd tot ontvangst van premien toegekend op den aanvoer van vrije arbeiders.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het, ter aanmoediging van immigratie, wenschelijk wordt geacht de stukken, waarvan de overlegging wordt gevorderd tot ontvangst van premien toegekend op den aanvoer van vrije arbeiders, van het regt van zegel vrij te stellen;

Gezien de Koninklijke besluiten van 19 Maart 1863 No. 71 en 19 Mei 1864 N°. 29 (Resolutien van den 29sten April 1863 G. B. No. 12 en 27 Junij 1864 G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan, Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen:

Enig Art. Alle verklaringen, certificaten, declaraties en verdere administratieve stukken, gevorderd tot de ontvangst der op den aanvoer van vrije arbeiders van staatswege toegekende premien, zijn vrijgesteld van het regt van zegel.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad ginsereerd.

Paramaribo, den 15den November 1864.

VAN LANSBERGHE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 16den November 1864.

De Gouvernements Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

(N°. 24.) RESOLUTIE van den 16den November 1864 No. 10, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit dd. 18den September jl. (Staatsblad No. 96) en van het daarin vervatte tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart, tusschen Nederland en de Hawaïi-eilanden den 16den October 1862 gesloten.*

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Kolonien dd. 8sten October jl. Ia. Aaz. No. 8 | 209, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk Besluit van den 18den September 1864 (Staatsblad No. 96) *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Hawaïi-eilanden den 16den October 1862 gesloten.*

Heeft goedgevonden en verstaan:

To bepalen dat het vermeld besluit, met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze Resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 10den November 1864.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17den November 1864.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 96.) BESLUIT van den 18den September 1864, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart, tusschen Nederland en de Hawaïi-eilanden, den 16den October 1862 gesloten.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Hawaïi-eilanden, op den 16den October 1862 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, luidende als volgt;

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, ter eener, en Zijne Majesteit de Koning der Hawaïi-eilanden, ter anderzijde, wenschede door een tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart de goede verstandhouding tusschen de beide koninkrijken en de handelsbetrekkingen tusschen hunne wederzijdsche onderdanen te verzekeren, hebben tot dat einde tot hunne gevolmagtigden benoemd:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, jhr. PAUL VAN DER MAESEN DE SOMBREFF, Hoogstedelijken Minister van Buitenlandse Zaken, en GERARDUS HENRI BETZ, Hoogstedelijken Minister van Financien; en

Zijne Majesteit de Koning der Hawaïi-eilanden, sir JOHN BOWRING, ridder bachelor van Engeland, Hoogstedelijken gevolmagtigd Minister en buitengewoon gezant,

welke, na inzage hunner in goeden en behoorlijken vorm berovenden volmagten, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Daar zal een opregte en voortdurende vriendschap bestaan tusschen Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, zijne eigenamen en opvolgers en zijne onderdanen, ter eener, en Zijne Majesteit den Koning der Hawaïi-eilan-

His Majesty the King of the Netherlands, on the one part, and His Majesty the King of the Hawaiian Islands, on the other part, desiring by a treaty of friendship, commerce and navigation to secure amicable relations between the two kingdoms, and commercial intercourse between their respective subjects, have to this end named for their plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty the King of the Netherlands, jonkh. PAUL VAN DER MAESEN DE SOMBREFF, His Minister of Foreign Affairs, and GERARDUS HENRI BETZ, His Minister of Finance; and

His Majesty the King of the Hawaiian Islands, sir JOHN BOWRING, knight bachelor of England, His Minister plenipotentiary and envoy extraordinary,

who, after having examined their full powers and found them in good and true form, have agreed on the following articles:

Art. 1. There shall be a sincere and durable friendship between His Majesty the King of the Netherlands, his heirs and successors and his subjects, on the one part, and His Majesty the King of the Hawaiian Islands, his heirs

den, zijne erfgemamen en opvolgers en zijne onderdanen, ter anderzijde.

Art. 2. De wederzijdsche onderdanen der beide Hooge contracterende Partijen zullen volkomen en in alle opzichten gelijkgesteld worden bij hunne vestiging of langer of korter verblijf in de Staten en kolonien der andere Partij met de onderhoorigen van de meest begunstigde natie, voor alles wat aangaat de vergunning om te verblijven, de uitoefening van geoorloofde bedrijven, de belastingen, de oophengsten, de uitoefening van hunne godsdienst, de vervolging van hun regt, in één woord, voor alles, wat betrekking heeft tot het bedrijf en tot de vestiging.

Art. 3. Alle soort van voortbrengselen en bewerkte artikelen, afkomstig uit het Koninkrijk der Nederlanden of uit zijne kolonien, registratie of niet registratie ingevoerd, en alle koopwaren, zonder onderscheid van herkomst, uit de Nederlanden of hante kolonien in de Hawaïi-eilanden ingevoerd, zullen er toegelaten worden tegen betaling van inkomende regten en belastingen, gelijkaardende met en niet hooger dan en onder dezelfde voorwaarden als die, waaraan de voortbrengselen en bewerkte artikelen van de op de Hawaïi-eilanden meest begunstigde vreemde natie, in sake van handel en regten van in-, uit- en doorvoer, zijn onderworpen.

En wederkerig zullen alle voortbrengselen en bewerkte artikelen, afkomstig van de Hawaïi-eilanden, registratie of niet registratie ingevoerd, en alle koopwaren zonder onderscheid van herkomst, uit de Hawaïi-eilanden in Nederland en zijne kolonien ingevoerd, er toegelaten worden tegen betaling van inkomende regten en belastingen, gelijkaardende met en niet hooger dan en onder dezelfde voorwaarden als die, waaraan de voortbrengselen en bewerkte artikelen van de in Nederland en zijne kolonien meest begunstigde vreemde natie, in sake van handel en regten van in-, uit- en doorvoer, zijn onderworpen.

Op dezen regel wordt alleen een uitzondering gemaakt voor zoo veel aangaat de bijzondere gunsten, welke in de Nederlandse Oost-Indische kolonien zijn toegestaan of toegestaan moogen worden aan de Aziatische natien van den Oostersehe Archipel voor den invoer der voortbrengselen van hunne grond of hunne nijverheid, of voor hunne uitvoeren, in zooverre gelijke uitzondering is opgenomen in de bestaande tractaten tusschen de Nederlanden en de meest begunstigde andere natien en met betrekking tot dergelijke artikelen.

Art. 4. Geen tonnen, haven-, vuur-, loods- of quaran-

and successors and his subjects, on the other part.

Art. 2. The respective subjects of the two High contracting Parties shall be perfectly and in all respects assimilated on their establishment and settlement whether for a longer or shorter time in the States and colonies of the other Party, on the terms granted to the subjects of the most favoured nation in all that concerns the permission of sojourning, the exercise of legal professions, imposts, taxes, religious worship, the right of going to law, in a word, all the conditions relative to sojourn and establishment.

Art. 3. The produce and manufactured articles of every sort, proceeding from the Kingdom of the Netherlands or from its colonies, imported directly or indirectly, and all goods without distinction of origin, imported from the Netherlands or their colonies into the Hawaiian Islands, shall be admitted on the payment of customs and import duty, equal but not greater and under the same conditions as are imposed on the products and manufactured articles of the most favoured foreign nation in the Hawaiian Islands, as regards commerce and customs.

And reciprocally the products and manufactured articles of every sort, coming from the Hawaiian Islands, imported directly, and all merchandise without distinction of origin, imported from the Hawaiian Islands into the Netherlands and their colonies, shall be admitted on the payment of customs and import duties, equal and not greater and on the same conditions as those to which are subjected the produce and manufactured articles of the most favoured foreign nations in the Netherlands and their colonies, in matters of commerce and customs.

Exception is allowed from this rule, where special favours have been or may hereafter be granted in the Netherlands colonies of the East Indies to the Asiatic nations of the Eastern Archipelago for the importation of the products of their soil and their industry and for their exportations, to the same extent and with regard to the same articles, as in the existing treaties between the Netherlands and the other most favoured nations.

Art. 4. No duties of tonnage, harbour, lighthouses,

tuinegelden of andere soortgelijke regten, van welken aard ook, onder welke beëmsing ook, zullen in een der beide landen gelegd worden op de schepen of op de andere land, welke niet evenzeer onder dezelfde omstandigheden op nationale schepen zullen gelegd zijn. En in het algemeen bij den invoer van alle goederen en artikelen van welke aard ook, zal de Hawaiische vlag in de Nederlanden en hune koloniën, en de Nederlandsche vlag in de Hawaii eilanden gelijk gesteld worden met de vlag van de meest begunstigde vreemde natie.

Art. 5. Elk voordeel, hetwelk de eene der Hooge contracterende Partijen later aan eenen anderen Staat mogt verleen en met betrekking tot de vestiging, de uitoefening van eenig nijverheidsbedrijf, van handel, van in-, uit- en doorvoerrechten of van scheperpaarsrechten, zal op dezelfde wijze en gelijktijdig aan de andere Partij worden toegekend.

Art. 6. Het tegenwoordig traactaat zal van kracht zijn gedurende tien jaren, te rekenen van den dag der uitwisseling van de ratificatie.

Ingeval de eene een der andere der contracterende Partijen twaalf maanden vóór het einde van het gezegde tijdperk van tien jaren haar voornemen mogt te kennen gegeven hebben om de uitwerkselen van te doen ophouden, dan zal het traactaat blijven voortduren van kracht te zijn tot na sloop van een jaar, te rekenen van den dag waarop de eene of de andere der Partijen het zal hebben opgezegd.

Het zal bekrachtigd worden door Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en door Zijne Majesteit den Koning der Hawaii-eilanden, en de akten van bekrachtiging er van zullen afgewisseld worden te 's Gravenhage of elders, binnen den tijd van achttien maanden of, zoo mogelijk, vroeger.

Ter oorkonde waarvan de gevolmagtigden het hebben geteekend en er hune respectieve cachetten op hebben gesteld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zestienden October des jaars achttien honderd twee en zestig

(Get.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBRERFF, (L. S.)

(Get.) G. H. BETZ, (L. S.)

(Get.) JOHN BOWING, (L. S.)

Gezien de wet van den 8ten Junij 1864 (Staatsblad no. 67), houdende goedkenning van het bovenstaand traactaat; Gelet dat de uitwisseling der wederzijdsche akten van bekrachtiging op gezegd traactaat den 9den Augustus 1864 te Londen heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 17den September 1864, no. 8309;

Hebben goedgevonden en verstaan, het bovenvermeld traactaat, door plaatsing van dit besluit in het Staatsblad, bekend te maken.

's Gravenhage, den 18den September 1864.

Uitgegeven den dertigsten September 1864. De Minister van Justitie.

OLIVIER,

pitolage, quarantine or other similar duties of whatever nature or under whatever denomination, shall be imposed in either country upon the vessels of the other, which shall not be equally imposed in the like cases on national vessels. And in general as concerns the importation of all goods and articles of whatever description, the Hawaiian flag will be assimilated in the Netherlands and their colonies, and the Netherlands flag in the Hawaiian Islands to the flag of the most favoured foreign nation.

Art. 5. Any advantage, which in future either of the High contracting Parties shall grant to another State as regards the establishments or exercise of industry, commerce, custom duties or navigation, shall be granted in the same way and at the same time to the other contracting Party.

Art. 6. The present treaty shall be in vigor for ten years, to date from the day of the exchange of the ratification.

In case that neither the one nor the other shall have notified twelve months before the expiration of the said period of ten years the intention of terminating its conditions, the treaty shall continue in force until the end of a year, to reckon from the day on which the other contracting Party shall have given notice.

The ratifications shall take place by His Majesty the King of the Netherlands and His Majesty the King of the Hawaiian Islands, and the ratification shall be exchanged at the Hague or elsewhere, within the space of eighteen months, or earlier, if may be.

In witness of which the above named plenipotentiaries have signed and affixed hereto their respective seals.

Done at the Hague, this sixteenth day of October in the year one thousand eight hundred and sixty two.

(Gd.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBRERFF, (L. S.)

(Gd.) G. H. BETZ, (L. S.)

(Gd.) JOHN BOWING, (L. S.)

WILLEM, F. CREMERS,

(N°. 25.) PUBLICATIE van den 21sten November 1864; betreffende het Geneeskundig Onderzoek van aangevoerd wordende Vrije arbeiders. In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname. Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eenige regeling wordt gevorderd omtrent het Geneeskundig Onderzoek van aangevoerd wordende Vrije arbeiders;

Gezien de Koninklijke besluiten van den 19den Maart 1863 No. 71 en den 19den Mei 1864 No. 29 (Gouvernements Resolutien van den 29sten April 1863 G. B. No. 13 en den 27sten Junij 1864 G. B. No. 13);

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der Regering van den 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13;

Den Kolonien Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen:

Art. 1. Het tot ontvangst van premien, toegekend op den aanvoer van vrije arbeiders, gevorderd bewijs dat de mannelijke immigranten boven de Zestien jaren gezond en voor den veld of fabriekarbeid in Suriname geschikt zijn, wordt, na ingesteld onderzoek, afgegeven te Paramaribo door een der beide Stads Gedeputeerden, en in Nickerie door den aldaar gedetacheerden Officier van Gezondheid; welke geneeskundigen, op aanroef van den Commissaris te Paramaribo of van den districts Commissaris in Nickerie, tevens een schriftelijke verklaring gratis afgeven omtrent den gezondheidstoestand der vrouwelijke immigranten en der kinderen beneden de Zestien jaren.

Art. 2. Aan de in het vorige artikel genoemde geneeskundigen is door degenen die de premien aanvraagt, ter zake van hun onderzoek verbeholdig!

Voor de eerste vijftig op elk vaartuig aangebrachte mannelijke immigranten boven de Zestien jaren, en gulden per hoofd en voor ieder boven dat getal met hetzelfde vaartuig aangevoerden mannelijken immigrant boven de Zestien jaren vijftig centen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad gencereerd.

Paramaribo, den 21sten November 1864.

VAN LANSBERGE,

Ter ordonnantie van den Gouverneur. De Gouvernements Secretaris.

R. A. VAN EMDEN,

Gepubliceerd den 23sten November 1864.

De Gouvernements Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

(N°. 26.) RESOLUTIE van den 29sten November 1864 No. 5; bepalende de planting in het Gouvernements Mad van het extract uit 's Konings besluit dd. 18den October 1864 No. 100 (Staatsblad No. 101), houdende nadere regeling van het port der drukwerken, die tusschen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in West-Indië in de gesloten brievenmaken over Southampton, worden geadresseerd.

De Gouverneur der Kolonie Suriname. Gelezen hebbende de missive van den Minister van Koloniën d. 25ten October jl. La E. No. 7 | 233, waarbij ter uitvoering wordt toegevoegd een extract uit 's Koningsbesluit van den 18den October 1864 No. 100 (Staatsblad No. 101) houdende nadere regeling van het port der drukwerken, die tusschen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in West-Indië in de gesloten brievenmaken over Southampton worden geadresseerd;

Gelet op de Publicatie van 22 | 23 April 1854, G. B. No. 4. Heeft goedgevonden en verstaan.

Te bepalen:

1. dat deze resolutie en, als bijlage daarvan, het extract uit opgemeld Koninklijk besluit in het Gouvernementsblad zullen worden gencereerd;

2. dat het bij gemeld Koninklijk besluit vastgestelde voor de eerste maal alhier zal worden toegepast op de verzendingen, welke na de afkondiging dater zullen plaats hebben.

Paramaribo, den 29sten November 1864.

VAN LANSBERGE,

Ter ordonnantie van den Gouverneur, De Gouvernements Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

18 October 1864 No. 100.

Wij WILLEM III bij de Gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Besluit van den 18den October 1864 (Staatsblad No. 101), houdende andere regeling van het port der drukwerken tussehen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in Oost-Indië, door middel van de gesloten brievenmalen respectievelijk langs den weg van Southampton en langs dien van Marseille verzonden wordende, alsmede van de stukken van denzelfden aard die tussehen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in West-Indië in de gesloten brievenmalen over Southampton worden geëxpedieerd.

Art. 4. De bepalingen van dit besluit worden voor de eerste maal toegepast op de gedrukte stukken die met de gesloten brievenmalen in de maand November uit het Rijk naar Nederlandsche Oost- en West-Indië worden verzonden; terwijl zij mede zoodra mogelijk op de verzendingen in de genoemde bezittingen naar Nederland van invloed zullen worden gemaakt.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk in het Staatsblad en in de Staatscourant zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 18den October 1864.

(Get.)

WILLEM

De Minister van Financiën,

(Get.)

G. H. BEZ.

De Minister van Koloniën,

(Get.)

J. D. FRANKS VAN DE PUTTE

Acordeert met deszelfs Origineel,

De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift voor zooveel het geëxtraheerde betreft,

De Secretaris Generaal,

(Get.)

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 27.) PUBLICATIE van den 27sten December 1864, houdende enige voorzieningen betreffende de uitoefening van de notariële praktijk in de buitendistricten.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doct te weten:

In overweging hebbende genomen, dat ingevolge het bepaalde in art. 28 en volgende der Publicatie van den 23 | 24 April 1863 (G. B. No. 10), de uitoefening der notariële praktijk in de buitendistricten van het oud gedeelte der Kolonie is opgedragen aan de districts-Secretarissen, terwijl voornamelijk ingevolge de bepalingen van artikel 45 en volgende der Publicatie van den 9 Maart 1836 (G. B. No. 2), gezegde functien worden waargenomen in Nickerie mede door den districts-Secretaris, in Coronie door den districts Commissaris zelven;

Overwegende, dat de ondersjading reeds heeft geleerd dat eenige wettelijke voorzieningen worden vereischt, zoo omtrent het toezigt op de handelingen van gemelde Ambtenaren uit te oefenen, als ten aanzien van de bewaring der minuten;

Gelet op de artt. 38, 39, 40 en 42 der Publicatie van

den 20 | 25 November 1826 (G. B. No. 21), alsmede op de artt. 4 en 56 alinea 2 der Publicatie van den 23 | 24 April 1863 (G. B. No. 10) en op art. 21 alinea 2 der Publicatie van den 27 | 29 April 1863 (G. B. No. 11);

Gelet voorts op art. 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 (G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan,

in afwachting eener aanstaande geheel nieuwe regeling van de uitoefening van het ambt van notaris binnen deze Kolonie, voorloopig te bepalen gelijk geschied bij deze:

Art. 1. Het register of reperitorium door den districts-Secretaris, als belast met de notariële praktijk, jaarlijks aan te leggen, wordt door den commissaris op de eerste en laatste bladzijde getekend, met vermelding van het aantal bladzijden en op al de andere bladzijden genummerd en gewaarmerkt.

Ten aanzien van het reperitorium van den Commissaris van het district Coronie geschiedt hetzelfde door den Procureur-Generaal.

Art. 2. Te gelijk met de voorgeschreven jaarlijkse toezending van het reperitorium aan den Procureur-Generaal, worden aan dezen, voor zooveel betreft het oud gedeelte der Kolonie, door tusschenkomst van den districts-Commissaris, toegezonden de minuten van alle akten in het verstreken jaar verleden.

De verzending geschiedt in een gesloten blikken bus of trommel, waarvan één sleutel berust onder den districts-Secretaris, een tweede onder den Procureur-Generaal.

Vóór of op den 1sten Februarij 1865 worden tevens ingezonden de minuten der akten, gepasseerd gedurende de laatste zes maanden van 1864.

Art. 3. Het onderzoek der minuten is opgedragen aan den Procureur-Generaal, die na afloop daarvan zorg draagt dat deze akten in bewaring worden gesteld ten kantore van gezwoeren klerken te Paramaribo, om met het door den Procureur-Generaal voor gezien geteekend dubbel van het reperitorium, aldaar in het archief te blijven berusten.

Van ieder depôt wordt eene acte opgemaakt en gesteld onder het reperitorium, die door den Procureur-Generaal en den oudsten der gezwoeren klerken, of dengenen die hem vervangt, wordt ondertekend.

Art. 4. Bij overlijden, ontslag of verplaatsing van een districts-Secretaris in het oud gedeelte der kolonie gedurende het loopende jaar, wordt met de minuten der tot op het bedoeld tijdstip verleden akten gehandeld als in de twee voorgaande artikelen is voorgeschreven.

Art. 5. Van het oogenblik af waarop de minuten zijn in bewaring gesteld in het archief van gezwoeren klerken, zijn deze ambtenaren nùlminstende bevoegd om daarvan, met in schikking der bestaande voorschriften, grossen, afschriften of extracten aan de belanghebbenden af te geven.

Art. 6. De Procureur-Generaal of wel een ambtenaar door den Gouverneur daartoe speciaal aan te wijzen, geeft zich in de maand Februarij of Maart van elk jaar naar de districten Nickerie en Coronie, ten einde de aldaar berustende minuten der notariële akten te onderzoeken.

Hij is bevoegd, met voorkennis van den Gouverneur, ook tusschentijds zoodanig onderzoek in te stellen.

Gelijke bevoegdheid is hem toegekend met betrekking tot de minuten der districts-Secretarissen in het oud gedeelte der kolonie, zoolang zij onder deze ambtenaren zijn berustende.

Art. 7. Bij ontstentenis van den districts-Secretaris in Nickerie, is de Commissaris bevoegd de notariële praktijk aldaar uit te oefenen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnvierd.

Paramaribo, den 27sten December 1864.

VAN LANSEBERG.

Tot Ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 28sten December 1864.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

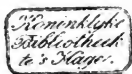
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1865.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1866.

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1865.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
A.		
Aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Wijzigingen in de verordeningen betreffende het toezigt en het uitloven van staatswege van premien op den).	3	3—4
Aanvulling van het pensioen-reglement voor burgerlijke ambtenaren in West-Indië.	2	2—3
Aanwijzing van eene nieuwe losplaats voor schepen te Paramaribo en wijziging van het los- en steigergeld.	20	26
Agenten (Toelating van de consulaire) van Beijeren. (Zie op Overeenkomst).	11	7—9
Ambtenaren van politie en speciale ambtenaren der belastingen. (Zie op Vervangen enz.)	24	27—28
Ampliatie van art. 4 der publicatie van 16/17 Junij 1863 (G. B. no. 17). (Zie op Kinderen enz.)	21	26
B.		
Beijeren (Toelating van consulaire agenten van). (Zie op Overeenkomst.)	11	7—9
Belastingen. Publicatie, houdende voorschriften omtrent de wijze van vervolging in materie van belastingen, in de districten Nickerie en Coronie.	9	6—7
Belastingen (Speciale ambtenaren der). (Zie op Vervangen enz.)	24	27—28
Beleid der regering in de kolonie Suriname (Reglement op het).	12	9—16
C.		
Commissarissen (Districts-). Zie op Statistieke Tabellen.	15	23
Commissiën (Publicatie betreffende de samenstelling van eenige).	17	24
D.		
Districts-Commissarissen. (Zie op Statistieke Tabellen.)	15	23
F.		
Frankrijk. (Zie op Traktaat enz.)	14	17—23
G.		
Geneeskundige wetenschappen. (Zie op Uitoeffening enz.)	16	23—24
Grootboek der $2\frac{1}{2}$ Nationale Werk. Schuld (Publicatie, waarbij aan den weesmeester der kolonie Suriname de bevoegdheid wordt gegeven, om de aan zijn beheer toevertrouwde gelden op het te doen inschrijven.	7	5
H.		
Hoon en smaad (laftering). (Zie op Voorzieningen enz.)	19	24—26
I.		
Immigranten. Uitbreiding van art. 24 der publicatie van 26 Maart 1849 (G. B. no. 5), voor zoo veel betreft de schepen, die immigranten aanvoeren.	25	28
Inrigting der politie in het stads-district.	23	27
Italië (Traktaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland en).	1	1—2
K.		
Kinderen van onder staattoezigt geplaatsten. Ampliatie van art. 4 der publicatie van 16/17 Junij 1863 (G. B. no. 17).	21	26
L.		
Laftering, hoon en smaad. (Zie op Voorzieningen enz.)	19	24—26
Losplaats (Nieuwe) te Paramaribo. (Zie op Aanwijzing enz.)	20	26
Los- en steigergeld (Wijziging van het). (Zie op Aanwijzing enz.)	20	26

M.

Maatregelen tegen het losloopen van varkens op de openbare straten en wegen, zoo in de buiten-districten als te Paramaribo.
Militairen (Resolutie betreffende het vrije transport naar Nederland van gepasporteerde).
Militaire kleedingstukken. (Zie op Voorzieningen enz.)

22 26—27
6 5
18 24

N.

Nederland en Italië. (Zie op Traktaat enz.)
Nederland en Frankrijk. (Zie op Traktaat enz.)

1 1—2
14 17—23

O.

Overeenkomsten door onder staats-toezigt geplaatsten. (Zie op Staats-toezigt.)
Overeenkomst tusschen Nederland en Beijeren tot regeling der voorwaarden, waarop de consula van Beijeren in de voornaamste havens van de Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen toegelaten worden.

8 5—6
11 7—9

P.

Pensioen-reglement (Aanvulling van het) voor burgerlijke amhtenaren in West-Indië.
Plantage-arbeid door onder staats-toezigt geplaatsten. (Zie op Staats-toezigt.)
Politie (Publicatie, houdende voorloopige regeling van den werkkrieg van den commissaris van).
Politie (Inrigting der) in het stads-district.
Politie (Ambtenaren van). (Zie op Vervragen enz.)
Port der brieven en gedrukte stukken, die tusschen Suriname en Curaçao, via Demerary en St. Thomas, door middel van gesloten brieven-malen gewisseld worden. Wijziging der artikelen 1 en 5 der publicatie van den 3den Mei 1855.
Port der brieven en gedrukte stukken, die tusschen Suriname en Curaçao, via Demerary en St. Thomas, door middel van gesloten brieven-malen worden verzonden (Publicatie betreffende het).
Premiën op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Wijzigingen in de verordeningen betreffende het toezigt en het uitloven van staatswege van).

2 2—3
8 5—6
10 7
23 27—28
24 27—28

13 16—17

5 4—5

3 3—4

R.

Reglement voor de schutterij te Paramaribo (Ampliatie van art. 3, lett. e, van het).
Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname.

4 4
12 9—16

S.

Scheepvaart (Traktaat van handel en) tusschen Nederland en Italië.
Schutterij te Paramaribo (Ampliatie van art. 3, lett. e, van het reglement voor de).
Smaad (Lastering, hoon en). (Zie op Voorzieningen enz.)
Staats-toezigt (Publicatie, waarbij gewijzigd wordt de publicatie van 17/18 Mei 1854, G. B. no. 9, voor zoo veel betreft de vernieuwing der overeenkomsten, door onder) geplaatsten aangegaan tot het verrigten van plantage-arbeid.
Statistische Tabellen (Publicatie betreffende de indiening van) en van door districts-commissarissen verlangde opgaven.
Steigersgeld (Wijziging van het los- en). (Zie op Aanwijzing enz.)

1 1—2
4 4
10 24—26
8 5—6
15 23
20 26

T.

Toezigt (Wijzigingen in de verordeningen betreffende het) en het uitloven van staatswege van premiën op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.
Traktaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland en Italië.
Traktaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland en Frankrijk.
Transport naar Nederland van gepasporteerde militairen (Resolutie betreffende het vrije).

3 3—4
1 1—2
14 17—23
6 5

U.

Uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie Suriname. Wijziging van art. 1.1 der publicatie dd. 24 Januarij 1838.

16 23—24

V.

Varkens (Het losloopen van). (Zie op Maatregelen enz.)
Vervragen (Het) der amhtenaren van politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, door speciale amhtenaren der belastingen. Wijziging der publicatie van 24/25 November 1853 (G. B. no. 27).
Vervolg in materie van belastingen. (Zie op Belastingen.)
Voorzieningen tegen de misdrijven van lastering, hoon en smaad, hetzij hij monde, hetzij hij geschrifte gepleegd.
Voorzieningen tegen het koopen, in pand of in bewaring nemen of ontvangen van militaire kleedingstukken of wapenen.
Vrije arbeiders in Suriname (Wijzigingen in de verordeningen betreffende het toezigt en het uitloven van premiën van staatswege op den aanvoer van).

22 26—27
24 27—28
9 6—7
19 24—26
18 24
3 3—4

W.

Wapenen (Militaire kleedingstukken of). (Zie op Voorzieningen enz.)
Weesmeester der kolonie Suriname. (Zie op Grootboek der Nationale Werk. Schuld.)
Wetenschappen (Geneeskundige). (Zie op Uitoefening enz.)
Wijziging van het los- en steigersgeld.

18 24
7 5
16 23—24
20 26

(N°. 1.) RESOLUTIE van den 2den Februarij 1865, N°. 5, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk Besluit van den 3den December 1864 (Staatsblad N°. 106) en van het daarin vervatte tractaat van handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Italië, den 24sten November 1863 gesloten.*

De Gouverneur der Kolonie Suriname, Ontvangen hebbende bij Ministeriële missive dd. 28 December jl., L^a. A. az., N°. 17/350, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit dd. 3 dier maand (Staatsblad N°. 106), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van handel en scheepvaart, tusschen Nederland en Italië den 24sten November 1863 gesloten;

Heeft goedgevonden en verstaan:
Te bepalen dat het vermeld besluit, met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.
Paramaribo, den 2 Februarij 1865.

VAN LANSBERGE.
Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
R. A. VAN EMBDEN.

(N°. 106.) BESLUIT van den 3den December 1864, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat, tusschen Nederland en Italië den 24sten November 1863 gesloten.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het tractaat van handel en scheepvaart, tusschen Nederland en Italië op den 24sten November 1863 door de wederzijdsche gevolmagtigden gesloten, waarvan de inhoud luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Italië, gelijkelyk beziel door het verlangen om de zoo gelukkig tusschen hunne wederzijdsche Staten bestaande betrekkingen van vriendschap, handel en scheepvaart te bevestigen en zoo veel mogelijk uit te breiden, hebben besloten tot dat einde een tractaat te sluiten, en hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Mauritz Helderwier, Hoogstdeszelfs Minister-resident bij Zijne Majesteit den Koning van Italië, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw en van de Eikenkroon van Luxemburg, enz., enz., en

Zijne Majesteit de Koning van Italië, den heer Giovanni Manna, grootofficier van Hoogstdeszelfs orde van de HH. Mauritiuss en Lazars, senator van het koninkrijk, Minister-Secretaris van Staat voor den landbouw, de nijverheid en den handel;

dewelke, na mededeeling hunner in goeden en behoorlijken

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi d'Italie, également animés du désir d'affermir et d'étendre autant que possible les relations d'amitié, de commerce et de navigation, existant si heureusement entre leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure un traité à cet effet, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Mauritz Helderwier, Son Ministre-résident près Sa Majesté le Roi d'Italie, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais et de la Couronne de Chêne de Luxembourg, etc., et

Sa Majesté le Roi d'Italie, le sieur Giovanni Manna, grand-officier de son ordre des Saints Maurice et Lazare, Séateur du Royaume, Ministre-Secrétaire d'Etat pour l'Agriculture, l'Industrie et le commerce;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs

norm bevonden volmagten, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. De wederzijdsche onderdauen der beide Hooge contracterende Partijen zullen volkomen met de nationalen worden gelijkgesteld voor al wat aangaat de nitocfening van den handel, der nijverheid en der beroepen, de betaling der belastingen, de uitoeftening der godsdiensten, het roeg om allerlei roerende en onroerende eigendommen te verkrijgen of daarover te beschikken bij koop, verkoop, schenking, ruil, laatste wilsbeschikking en erfopvolging ab intestato.

Zij zullen volkomen gelijkgesteld worden met de onderdauen der meest bevoorregte vreemde natie, voor zoo veel aangaat hunnen persoonlijken staat onder alle andere opzigten.

Art. 2. De voortbrengelen van den grond en der nijverheid van het Koninkrijk der Nederlanden en van zijne kolonien, van waar ook komende, en alle koopwaar, zonder onderscheid van oorsprong, komende nit het Koninkrijk der Nederlanden en nit zijne kolonien, zullen in Italië worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hoogere regten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn, dan de gelijksoortige voortbrengelen van de in Italië meest begunstigde vreemde natie.

Wederkeerig zullen de voortbrengelen van den grond en der nijverheid van het Koninkrijk Italië, van waar ook komende, en alle koopwaren, zonder onderscheid van oorsprong, komende nit het Koninkrijk Italië, in de Nederlanden en in zijne kolonien worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hoogere regten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn, dan de gelijksoortige voortbrengelen van de in de Nederlanden of in hunne kolonien meest begunstigde vreemde natie.

De beide Hooge contracterende Partijen waarborgen elkander insgelijks de behandeling der meest begunstigde vreemde natie voor alles wat den doorvoer en den nitvoer aangaat.

Art. 3. De behandeling aan de nationale vlag voorbehouden, voor alles wat de schepen of hunne lading betreft, zal wederkeerig in alle opzigten en onder alle omstandigheden gewaarborgd zijn aan de schepen der beide contracterende Hooge

trouvés en bonne et due forme, sont couverts des articles suivants:

Art. 1. Les sujets respectifs des deux Hautes Parties contractantes seront parfaitement assimilés aux nationaux pour tout ce qui regarde l'exercice du commerce, de l'industrie et des professions, le payement des impôts, l'exercice des cultes, le droit d'acquérir et de disposer de toute propriété mobilière et immobilière par achat, vente, donation, échange, testament et succession abintestat.

Ils seront parfaitement assimilés aux sujets de la nation étrangère la plus favorisée, en ce qui regarde leur position personnelle sous tous les autres rapports.

Art. 2. Les produits du sol et de l'industrie du Royaume des Pays-Bas et de ses colonies, de quelque part qu'ils viennent, et toute marchandise, sans distinction d'origine, venant du Royaume des Pays-Bas ou de ses colonies, seront admis en Italie sur le même pied et sans être assujettis à d'autres on ou de plus forts droits, de quelque dénomination que ce soit, que les produits similaires de la nation étrangère la plus favorisée en Italie.

Réciproquement les produits du sol et de l'industrie du Royaume d'Italie, de quelque part qu'ils viennent, et toutes les marchandises, sans distinction d'origine, venant du Royaume d'Italie, seront admises en les Pays-Bas et ses colonies sur le même pied et sans être assujettis à d'autres on ou de plus forts droits, de quelque dénomination que ce soit, que les produits similaires de la nation étrangère la plus favorisée en les Pays-Bas ou ses colonies.

Les deux Hautes Parties contractantes se garantissent également le traitement de la nation étrangère la plus favorisée pour tout ce qui concerne le transit et l'exportation.

Art. 3. Le traitement réservé au pavillon national, pour tout ce qui concerne les navires ou leur cargaison, sera réciproquement garanti en tous points et en toute circonstance aux navires des deux Hautes Parties contractantes, soit dans le

Pertijen, zoowel in het Koninkrijk der Nederlanden en zijne koloniën, als in het Koninkrijk Italie.

Art. 4. Er is overeengekomen, dat ten gevolge der bijzondere wetgeving, welke de Nederlandsche koloniën beheerscht, de voordeelen, in art. 1, in de twee laatste alinea's van art. 2 en in art. 3 bedoelden, in die koloniën slechts zullen worden toegepast op de onderdaanen, op de voortbrengselen, op de koopwaren of op de vlag van het Koninkrijk Italie, voor zoo ver die voordeelen in de Nederlandsche koloniën aan eenige andere vreemde natie, dan eene Aziatische van de Oosterschen Archipel, worden of zullen worden toegekend.

Art. 5. De Nederlandsche consuls en andere consulaire agenten in het Koninkrijk Italie zullen alle voorregten, vrijstellingen of vrijdommen genieten, welke door de consuls en andere agenten van dezelfde rang van de meest begunstigde natie worden genoten. Eveneens zal het zijn in de Nederlanden met opzigt tot de consuls en andere consulaire agenten van het Koninkrijk Italie.

Art. 6. De wederzijdsche consulaire agenten zullen kunnen doen aanhouden en hetzij naar boord, hetzij naar hun land, terugzenden de matrozen, die van een vaartuig hunner natie in eene der havens van de andere mogten weggelopen zijn. Ten dien einde zullen zij zich schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke autoriteiten, en door de overlegging in original of in behoorlijk gewaarmerkt afschrift van de scheepsregisters of van de monsterrol of van andere officiële bewijzen, dat de personen, die zij terugzenden, een deel van getergde bemanning uitmaken.

Op deze aldus gestaafe aanvraag zal hun alle mogelijke hulp verleend worden tot opsporing en aanhouding van gezegde deserteurs, die zelfs in verzeerde bewaring zullen worden gesteld in huizen van arrest van het land, ten verzoeken en op kosten der consuls en andere consulaire agenten, totdat die consuls of consulaire agenten eene gelegenheid gevonden hebben om hen te doen vertrekken.

Mogt echter de gelegenheid zich niet openen binnen den tijd van twee maanden, te rekenen van den dag der vergaaring, dan zullen de deserteurs in vrijheid gesteld en niet meer om dezelfde reden aangehouden kunnen worden.

Er is overeengekomen, dat de zeelieden, die onderdaanen van de andere partij zijn, van deze bepaling zijn uitgezonderd, ten ware zij genaturaliseerde burgers van het andere land zijn.

Indien de deserteur enige misdadig begaan heeft, zal hij niet eerder beschikking van den

Royaume des Pays-Bas et ses colonies, soit dans le Royaume d'Italie.

Art. 4. Il est entendu, que par suite de la législation exceptionnelle, qui régit les colonies Néerlandaises, les avantages stipulés dans l'article 1, dans les deux derniers alinéas de l'article 2 et dans l'article 3, ne sont applicables dans ces colonies aux sujets, aux produits, aux marchandises ou au pavillon du Royaume d'Italie, que pour autant que ces avantages sont ou seront accordés par la suite dans les colonies Néerlandaises à quelque nation étrangère autre qu'Asiatique de l'Archipel Oriental.

Art. 5. Les consuls et autres agents consulaires Néerlandais dans le Royaume d'Italie jouiront de tous les privilèges, exemptions ou immunités, dont jouissent les consuls et autres agents de même qualité de la nation la plus favorisée. Il en sera de même dans les Pays-Bas pour les consuls et autres agents consulaires du Royaume d'Italie.

Art. 6. Les consuls et autres agents consulaires respectifs pourront faire arrêter et renvoyer soit à bord, soit dans leurs pays, les matelots, qui auraient déserté d'un bâtiment de leur nation dans un des ports de l'autre.

A cet effet ils s'adresseront par écrit aux autorités locales compétentes et justifieront par l'exhibition en original ou en copie dûment certifiée des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage ou par d'autres documents officiels, que les individus, qu'ils réclament, faisaient parti du dit équipage.

Sur cette demande ainsi justifiée il leur sera donné tout aide pour la recherche et l'arrestation des dits déserteurs, qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays à la réquisition et aux frais des consuls et autres agents consulaires, jusqu'à ce que ces consuls ou agents consulaires aient trouvé une occasion de les faire partir.

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois, à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient mis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu, que les marins sujets de l'autre partie seront exceptés de la présente disposition, à moins qu'ils ne soient naturalisés citoyens de l'autre pays.

Si le déserteur a commis quelque délit, il ne sera mis à la disposition du consul ou

consul of van den consulaires agent gesteld worden, dan nadat de regtbank, die bevoegd is er kennis van te nemen, haar vonnis zal hebben uitgesproken en dat dit zal zijn ten uitvoer geleid.

Art. 7. Dit tractaat zal van kracht blijven gedurende tien jaren, te rekenen van den dag der uitwisseling van de acten van bekrachtiging. Bijaldien een der beide Hooge contracterende Partijen twaalf maanden vóór het einde van gezegd tijdperk haar voornemen om hetzelfde te doen ophouden mogt hebben bekend gemaakt, zoo zal het tractaat van kracht blijven tot na het eindigen van een jaar, te rekenen van den dag, waarop de eene of de andere der beide Hooge contracterende Partijen hetzelfde zal hebben opgezegd.

Dit tractaat zal bekrachtigd worden, en de acten van bekrachtiging er van zullen uitgewisseld worden te Turijn, binnen den tijd van zes maanden of zoo mogelijk vroeger.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden het geteekend en er hunne zegels op hebben gesteld.

Gedaan te Turijn, in dubbel afschrift, den 24sten November 1863.

(Get.) M. HELDEWIER.
(Get.) MANNA.

de l'agent consulaire, qu'après que le tribunal, qui a droit d'en connaître, ait rendu son jugement et que celui-ci ait eu son effet.

Art. 7. Le présent traité restera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant la fin de la dite période son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour, où l'une ou l'autre des deux Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

Ce traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Turin, dans le délai de six mois, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Turin, en double expédition, le 24 Novembre 1863.

(Signé) M. HELDEWIER.
(Signé) MANNA.

Gezien de wet van den 22sten April 1864 (Staatsblad No. 28), houdende goedkenning van bovenstaand verdrag;

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op gezegd verdrag, door Ons den 29sten April en door Z. M. den Koning van Italie den 2den Junij 1864 geteekend, op den 12den November daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 2den December 1864, No. 10346;

Hebben goedgevonden en verstaan, het bovenvermeld tractaat, hencens de vertaling daarvan, door plaatsing van dit besluit in het Staatsblad, bekend te maken.

Onze Ministers, Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zoo veel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen in opgemeld tractaat vervat.

's Gravenhage, den 3den December 1864.

WILLEM.
De Minister van Buitenlandsche Zaken,
E. CREMERS.

Uitgegeven den zestienden December 1864.
De Minister van Justitie,
OLIVIER.

(N°. 2.) RESOLUTIE van den 15den Februnij 1865, No. 1, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk besluit van den 22sten November 1864, No. 56, houdende een aauwelling van het pensioen-reglement voor burgerlijke Ambtenaren in West-Indië enz.* G. B. Ao. 1848, No. 13.

De Gouverneur der kolonie Suriname, Ontvangen hebbende bij Ministerieel missive dd. 28 November jl., La. B. No. 4324, ter naleving, een afschrift van het Koninklijk Besluit dd. 22 dier maand, No. 56, waarbij art. 22, onderdeel d 2e gedeelte, van het pensioen-reglement voor burgerlijke ambtenaren enz. (G. B. Ao. 1848, No. 13) van toepassing wordt verklaard op weduwen van zoodanige ambtenaren, aan welke pensioen is verleend, krachtens het bij Koninklijk Besluit van den 7den October 1848, No. 72 (G. B. No. 18), ingetrokken reglement voor het pensioenfonds, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van den 21sten Augustus 1818, No. 86;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit, achter deze resolutie, in het *Gouvernements-Blad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 15den Februarij 1865.

VAN LANSBERGHE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De *Gouvernements-Secretaris*,
E. A. VAN EMDEN.

22 November 1864, No. 56.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen Minister van Kolonien, van den 19den November 1864, La. B, No. 5.

Gelet op het reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Kolonien, en aan dierzelfe weduwen en na te laten onderloose kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 7den October 1848, No. 78, zoo als hetzelfde gewijzigd is bij Koninklijke besluiten van den 20sten Mei 1850, No. 43, 28sten Maart 1852, No. 45, 8sten Maart 1854, No. 75, 20sten Augustus 1859, No. 60, 7den Juli 1860, No. 58, 31sten Mei 1862, No. 70, en 28sten September 1862, No. 75; Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 22, onderdeel d, van het opgemelde Reglement, wordt van toepassing verklaard op Weduwen van West-Indische ambtenaren, aan welke pensioen is verleend, krachtens het bij Koninklijk besluit van den 7den October 1848, No. 78, ingetrokken Reglement voor het pensioenfonds ten behoeve der ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische kolonien, alsmede voor dierzelfe weduwen en na te laten kinderen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 21sten Augustus 1818, No. 86.

Onze Minister van kolonien is belast met de uitvoering dezes.
's Gravenhage, den 22sten November 1864.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(Get.) L. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszels Origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 3.) RESOLUTIE van den 28sten Februarij 1865, No. 13, houdende afkondiging van het Koninklijk besluit dd. 26 Januarij 1865, No. 46, waarbij eenige wijzigingen worden gemaakt in de verordeningen betreffende het toezigt en het nitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (G. B. van 1863, No. 12.)

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Kolonien, dd. 28 Januarij j.l., Lett. B, No. 39/26, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit dd. 26 te voren, No. 46, houdende eenige wijzigingen in de verordeningen betreffende het toezigt — en het nitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (G. B. 1863, No. 12);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij dese afkondiging te doen van het Koninklijk besluit dd. 26 Januarij 1865, No. 46.

26 Januarij 1865, No. 46.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen Minister van Kolonien, van den 9den Januarij 1865, Lit. B, No. 15;

Den Raad van State gehoord (advies van den 24sten Januarij 1865, No. 17);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Kolonien, van den 25sten Januarij 1865, Lit. B, No. 34;

Gezien Ons besluit van den 19den Maart 1863, No. 71, houdende vaststelling van twee verordeningen:

1o. betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

2o. betreffende het nitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

Gezien Ons besluit van den 19den Mei 1864, No. 29;

Hebben goedgevonden en verstaan:

In afwachting van nadere voorziening:

1o. De verordening betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname te wijzigen als volgt:

Art. 2. Emigranten kunnen worden verscheept van plaatsen of havens, waar de overheid het niet verbiedt, en waar een Nederlandsch consulaat is gevestigd.

Art. 3. Een ieder is bevoegd, voor eigene rekening of voor die van derden emigranten aan te nemen, mits voorzien zijnde van eene acte van bekendheid en toelating, af te geven door de Nederlandsche regering of door den gouverneur van Suriname.

De werving geschiedt onder het dadelijk toezigt van den ter plaatse gevestigden Nederlandschen consul.

Art. 7. De overcomensten moeten zijn ingerigt volgens het bij deze verordening gevoegde model en bevatten:

den duur der overeenkomst, in schriftsetters uitgedrukt, met vermelding dat elk jaar der verbindtenis wordt gerekend op 300 werkdagen;

de dagteekening van den ingang der verbindtenis;

het getal werkuren per dag;

den naam en de hoedanigheid van den handrer, met vermelding of het contract wordt aangegaan voor rekening van derden, en in dat geval ook de namen en woonplaatsen der principalen;

de vermelding dat de overeenkomst, na aankomst in Suriname, onder goedkeuring van den gouverneur, aan een anderen handrer kan worden overgedragen;

hetzij het bedrag van het loon, in schriftsetters nitgedrukt, met vermelding of daarenboven vrije kost is bedongen, hetzij de bepaling dat de emigrant zal worden beloofd volgens de tarieven op werktaken en loonen voor vrije arbeiders in Suriname;

het bedrag van vrije woning en geneeskundige verpleging, en indien vrije terugreis is bedongen, de bepaling van den tijd, waarop de emigrant daarop aanspraak erlangt, en de voorwaarden, waarop hij daarvan kan afstand doen.

Art. 8. § 1. Van de *Dépôts*.

In de landen, alwaar door de handrers tot tijdelijke huisvesting en verzorging der emigranten *dépôts* worden opgerigt, zijn op dezen van toepassing en voor de handrers van aeten van bekendheid en toelating verbindende alle verordeningen, welke ter sake door of van wege het gouvernement dier landen zijn of worden uitgevaardigd. In plaatsen of havens, alwaar zoodanige verordeningen niet bestaan, worden die voor de bovengenoemde handrers of ondernemers, zoo veel noodig, door Ons vastgesteld.

§ 2. Van de schepen en hetgeen verder op den overvoer betrekking heeft.

a. De schepen, die gebezigt worden tot den overvoer van emigranten uit havens van Noord-Amerika, de West-Indien, de Azores, Madera, Canarische en Kasp-Verdische eilanden en de Oostkust van Zuid-Amerika tot Kasp Hoorn, komen in afmetingen en nitrusting overeen met — en de aan emigranten uit die havens toegekende voeding, verzorging en dekruimte beantwoorden aan — hetgeen bij Koninklijk besluit van den 1sten Augustus 1861 (*Staatsblad* no. 62) op het vervoer der landverhuizers bepaald is, en dat als bijlaag bij deze verordening is opgenomen.

Indien er echter ter plaatse van inschepping wettelijke verordeningen mogten bestaan, welke naar den aard en de gewoonten der emigranten door de bevoegde autoriteit verkienlijk worden geoordeeld, dan staat het den ondernemer volgens art. 28 van genoemd besluit vrij, zich daarnaar te gedragen, mits in geen geval meer dan één emigrant per gemeten last scheepsruimte aan boord genomen worde, wanneer de reis van meer dan twee weken duur is, en dat niet worde te kort gedaan aan de bij dat besluit vastgestelde waarborgen van veiligheid en gezondheid.

b. De schepen, die gebezigt worden tot overvoer van emigranten uit Britsch-Indië, China en andere beoosten de Kasp de Goede Hoop gelegen landen en plaatsen, zijn minstens drie honderd lasten gemeten, in gorden staat, volledig bemand en uitgerust.

Zij voeren, behalve de vaartuigen, die tot den gewone inventaris behooren, en waaronder steeds eene barkas is begrepen, voor elke vijftig emigranten één boek.

Al deze boeten zijn in goede orde en nitrusting en, ter beoordeeling van de bevoegde autoriteit, geschikt om des noods al de zich aan boord bevindende emigranten te kunnen bergen. Een daarvan is als reddingsboot ingerigt en wordt ook in zee steeds tot dadelijk gebruik gereed gehouden.

Ook zijn steeds eenige reddingsboten tot dadelijk gebruik voorhanden.

De ruimte voor het uitsluitend verblijf der emigranten

bestemd, hetzij tusschendeels, hetzij in op het bovendeel daar-
gestelde stovige, goed gedekte hutten, bedraagt voor iederen
volwassen emigrant minstens twee kubieke Ned. ellen.

Dit verblijf heeft geene mindere hoogte dan één el en zes palm
vijf duim Nederlandsche maat.

Voor iederen emigrant is eene dekruimte van minstens 47
vierk. Nederlandsche palm.

Tot bevordering en behoud van goede orde, sindelijkheid
en gezondheid onder de emigranten wordt in acht genomen
wat daaromtrent in de artt. 4, 5, 6, 7, 8, 13, 14, 15, 16
en 17 van het Koninklijk besluit van 1 Aug. 1861 (*Staats-
blad* no. 62) voor de landverhuizers bepaald is.

Er is een geneesheer aan boord, voorzien van de noodige
geneesmiddelen en instrumenten, overeenkomstig de daar-
omtrent bestaande gebruiken en de voorschriften der wet van
25 Junij 1816 (*Staatsblad* no. 32).

De ruimte, voor de verpleging der zieken afgezonderd,
hedraagt bij minstens 1,65 Ned. ellen hoogte, tusschen de
dekken 9 vierk. Ned. ellen oppervlakte voor iedere honderd
emigranten, zich aan boord bevindende.

Goederen, welke naar het oordeel der bevoegde autoriteiten
schadelijk voor de gezondheid of veiligheid der emigranten
zijn of dit gedurende de reis door broeying of hederf kunnen
worden, mogen niet geladen worden.

Bij de berekening der vereischte scheepsruimte staan twee
kinderen van één- tot twaalfjarigen leeftijd met één volwassen
emigrant gelijk.

De bepaling van den vermoedelijken duur der reizen naar
Suriname ter berekening van den aan boord te nemen provi-
and en hoeveelheid drinkwater wordt aan de autoriteiten ter
plaats overgelaten.

Ten aanzien der voeding gedurende de reis worden de ge-
bruiken gevolgd, welke deswege ter plaatse van insepching
algemeen zijn aangenomen, met inachtneming van hetgeen in
artt. 1—24 en 26 van bovengenoemd besluit omtrent de be-
reiding der spijsen, de verstrekking van drinkwater en de
voeding van de zieken bepaald is.

Aan boord van vreemde schepen, tot het vervoer van emi-
granten gezegd, worden ten aanzien van den geneesheer,
de geneesmiddelen en instrumenten en de ruimte, voor de
verpleging der zieken afgezonderd, de maatregelen genomen,
welke de bevoegde autoriteit overeenkomstig de ter plaatse
bestaande bepalingen vereelt. Op die schepen behoef niet
te worden gebruik gemaakt van de Nederlandsche maten en
gewigten.

20. Te bepalen, dat in het model van het *huurcontract*, ver-
meld bij art. 7, tusschen de derde en vierde zinsnede wordt
ingevoegd:

„Na aankomst in Suriname kan deze overeenkomst, onder
goedkeuring van den gouverneur, aan een anderen huurder
worden overgedragen.”

en dat, in dit model, de 4de noot wordt gelezen als volgt:

„Het bedrag in schijffletters nit te drukken, met vermelding
of vrije kost is bedongen; dan wel verwijzing naar de
tarieven op werktaken en loonen voor vrije arbeiders in
Suriname.”

30. Art. 3 der verordening betreffende het uitloven van
staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in
Suriname te wijzigen als volgt:

Art. 3. Elke bezending emigranten, behalve nit de Azores,
Madera, de Canarische en Kaap-Verdische eilanden en de West-
Indiën, moet zijn zamengesteld nit heiderlei geslacht, in de
verhouding van één vrouw op elke drie emigranten, tenzij
in de landen van aanwerving ter zake andere bepalingen be-
staan, welke alsdan verbindend zijn.

Bij elke toezending van Chinese emigranten wordt slechts
de aanvoer gevorderd van één vrouw op elke vier emi-
granten.

Onze Minister van Kolonien is belast met de nitvoering
dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Mi-
nister van financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan
den Raad van State.

's *Gravenhage*, den 26sten Januarij 1865.

(Get. WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.) I. D. PRANSEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met destels Origineel,

*De Secretaris-Generaal bij het Ministerie
van Koloniën,*

(Get.) FRITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FRITH.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd
en in het *Gouvernements-Blad* geinsereerd.

Paramaribo, den 28sten Februarij 1865.

VAN LANSBERGE.

*Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.*

(N°. 4.) PUBLICATIE van den 28sten Maart 1865,
houdende eene nadere ampliatie van art. 3,
litt. e, van het *Reglement voor de Schutterij
te Paramaribo* (Publicatie dd. 31 December
1835, G. B. No. 14).

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie *Suriname*,
Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet
te weten:

In overweging hebbende genomen dat het noodig is bevon-
den, om nog eenige ambtenaren, nit aanmerking van hoonne
ambtspligten, van de personele schutterlijke dienst vrij te
stellen, en om alzoo art. 3, litt. e, der verordening van den
31sten December 1835, G. B. No. 14, in verband tot art. 2
der publicatie van den 13den Mei 1836, G. B. No. 7, nader
te amplieren;

Gelet op art. 14 van het *Reglement op het beleid der re-
gering* (Publicatie dd. 8/4 December 1832, G. B. No. 13);
Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen:

Eenig Artikel.

Bij nadere ampliatie van art. 3, litt. e, der Publicatie van
den 31sten December 1835, G. B. No. 14, worden de Con-
troller der belastingen en de overige Ambtenaren bij de Re-
cherche, alsmede de Bedienden en de Adjunct van den of
Assistent-Bedienaar der begrafenisas vrijgesteld van de pe-
sonale dienst bij de Schutterij.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd
en in het *Gouvernements-Blad* geinsereerd.

Paramaribo, den 28sten Maart 1865.

VAN LANSBERGE.

*Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.*

Gepubliceerd den 24sten Maart 1865.

*De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.*

(N°. 5.) PUBLICATIE van den 3den Mei 1865, be-
treffende het port der brieven en gedrukte
stukken, die tusschen *Suriname* en *Curaçao* via
Demary en *St. Thomas*, door middel van
gesloten brievenmalen, worden verzonden.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie *Suriname*,
Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te
weten:

In overweging hebbende genomen, dat bij missive van den
Minister van Kolonien, dd. 23 Augustus jl., La. B. No.
22/19, — houdende mededeeling dat de Britsche Post-
administratie zich bereid heeft verklaard om, tegen de in dat
schrijven vermelde vergoeding, met de Britsche Pakketboten
gesloten brievenmalen tusschen *Suriname* en *Curaçao* via
Demary en *St. Thomas* te doen verzenden, — aan den Gon-
verneur wordt overgelaten om het port wegens de aldus te
verzenden brieven en drukwerken te regelen;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen:

Art. 1. Het port van de brieven, die tusschen *Suriname* en
Curaçao over en weder door middel van gesloten brievenma-
len, via *Demary* en *St. Thomas*, met de Britsche pakket-
boten verzonden worden, hedraagt dertig Centen, te weten:
zeven en een halve Cent ten behoeve van de Koloniale Kaa en
twee en twintig en een halve Cent tot goedmaking van hetgeen
aan de Britsche Post-administratie wegens regten van doorvoer
of kosten van overbrenging verschuldigd is.

Art. 2. Het port, bij het voorgaande artikel vastgesteld,
wordt betaald voor elken brief, waarvan het gewigt 15 wigtjes
of minder hedraagt.

Wegens de zwaardere hrieven wordt het port vermenigvul-
digd naar den volgende maatstaf:

Van 15 tot en met 30 wigtjes twee malen

„ 30 „ „ 45 „ drie „

„ 45 „ „ 60 „ vier „

het port vermeld in art. 1 en zoo vervolgens voor elke 15 wigtjes, of gedeelte van 15 wigtjes daarenboven, eenmaal het port meer.

Art. 8. De brieven kunnen naar verkiezing der afzenders over en weder geheel ongefrankeerd, of ook wel gefrankeerd, tot aan de plaats van verzending worden verzonden. Eene gedeeltelijke frankering wordt niet toegelaten.

Art. 4. Er kan aantekening van brieven plaats hebben tegen betaling van een aantekengeld van Vijftig Centen, buiten het gewone port, en verder op den voet, bepaald bij art. 15 der wet van 12 April 1850 (*Staatsblad* No. 15) (*).

Art. 5. Het port voor nieuwspapieren of andere gedrukte stukken, mits onder kruisband of onder eene reep papier in dieur voege ingepakt, dat het onderzoek naar den inhoud mogelijk zij, en geheel gedrukt of gesticendrukt, zonder eenig handschrift, cijfers of teekens, de plaats van schrift vervangende, te bevatten, is, mits gefrankeerd, vijf Cent per ieder vel of blad. Bij niet-frankering worden zij met het gewone briefporto belast.

Art. 6. De verzending der brieven geschiedt uitsluitend door middel van de in art. 1 genoemde brievenmalen, ten ware er eene andere wijze van verzending op het adres staat vermeld.

Art. 7. Er wordt geene vrijstelling van port toegestaan noch genoten voor brieven, die met de Britsche pakketboten verzonden worden.

Art. 8. De bepalingen van deze publicatie worden voor de eerste maal toegepast op de brieven, welke na den 1sten Juij deses jaars van Suriname verzonden worden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïnsereerd.

Paramaribo, den 3den Mei 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 5den Mei 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 6.) RESOLUTIE van den 17den Juij 1865, No. 4, betreffende het vrije transport naar Nederland van gepasporteerde militairen.

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Gelet op de ministerieele missive dd. 6 September 1861, La. C. No. 21/217, houdende mededeeling dat de Koning, bij kabinets-rescript van den 29sten Augustus te voren, No. 53, magtiging heeft verleend om één vrij transport naar Nederland toe te staan aan alle in Suriname gepasporteerde militairen beneden den rang van Officier, die buiten die kolonie voor de militaire dienst aangenomen en voor rekening van den lande derwaarts vertrokken zijn, onverschillig of zij zich, na het verlaten van de dienst, aldaar kort of lang en in of buiten 's lands dienst blijven ophouden, en om dat transport ook in voorkomende gevallen te verleenen aan in de kolonie aangenomen militairen, die aldaar niet te huis behooren, wanneer ook deze na het verlaten van de militaire dienst niet terstond uit de kolonie wenschen te vertrekken;

Gelet voorts op de ministerieele missive dd. 24 April 1865, La. C. No. 40/118, houdende mededeeling dat Zijne Majesteit, blijkens kabinets-rescript dd. 13 April te voren, No. 47, op het daartoe door den Minister van Kolonien gedaan voorstel, magtiging heeft verleend:

1o. om het tijdvak, gedurende hetwelk aan de hievrooren bedoelde gepasporteerde militairen vrij transport naar Nederland kan worden toegestaan, vast te stellen op drie jaren; en

2o. om te bepalen dat het regt van vrij transport naar Nederland voor den militair, die zich door een ander in de dienst doet vervangen, voor hem vervalt en overgaat op zijnen plaatsvervanger;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het voorenstaande door plaatsing van deze resolutie in het *Gouvernements-Blad* ter kennis te brengen van belanghebbenden.

Paramaribo, den 17den Juij 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(*) Dit artikel is opgenomen in eene noot ad art. 4 van het bij publicatie dd. 22 April 1854, G. B. No. 4, afgekondigd Koninklijk besluit dd. 6 Maart 1854, No. 32.

(N°. 7.) PUBLICATIE van den 15den Juij 1865, waarbij aan den Weesmeester der kolonie Suriname de bevoegdheid wordt gegeven, om de aan zijn bekeer toevertrouwde gelden op het Grootboek der 2½ pCt. Nationale Werkelijke Schuld te doen inschrijven.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het wenschelijk is, aan den Weesmeester der kolonie Suriname ook de bevoegdheid te geven, om gelden, aan zijn bekeer toevertrouwd, te doen inschrijven op het Grootboek der 2½ pCt. Nationale Werkelijke Schuld in Nederland te beleggen;

Gelet op de art. 32 en 33 der tweede Afdeling van het Reglement voor het Departement der onbeheerde boedels en wezen in de kolonie Suriname, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 8sten October 1835, No. 3 (*Gouvernements-Blad* 1836, No. 1);

Den Kolonialen Raad behoort;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten daartoe verleende magtiging des Konings te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

Enig artikel.

De Weesmeester der kolonie Suriname is bevoegd, onder toezigt en na verkregen magtiging van den Pupillairen Raad, gelden, aan zijn bekeer toevertrouwd, te doen inschrijven op het Grootboek der 2½ pCt. Nationale Werkelijke Schuld.

Bij het verlijden der volmagten tot af- en overschrijving van kapitaal wordt de Weesmeester bijgestaan door den Pupillairen Raad, vertegenwoordigd door zijnen President en Secretaris.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïnsereerd.

Paramaribo, den 15den Juij 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17den Juij 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 8.) PUBLICATIE van den 3den Augustus 1865, waarbij gewijzigd en aangevuld wordt de publicatie van 17/18 Mei 1864, G. B. No. 9, voor zoo veel betreft de opzegging en vernieuwing der overeenkomsten, door onder staats-toezigt geplaatst aangegaan tot het verrigten van plantage-arbeid.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat thans is vervallen de reden, waarom voor al de werkovereenkomsten, die in de tweede plaats vermeld worden in alinea l van art. 3 der Publicatie van 17/18 Mei 1864 (G. B. No. 9), als tijdstip van af hetwelk de vernieuwde contracten zonden moeten worden gerekend te zijn ingegaan, is aangenomen dat van 1 October;

Voorts dat evengemeld artikel geene bepalingen inhoudt ten aanzien van het opzeggen of vernieuwen van overeenkomsten tot het verrigten van plantage-arbeid, die zijn gesloten tussehen den 1sten Januarij en den 30sten Juij van elk jaar; en dat midt dien gemelde verordening zoowel aanvulling als wijziging vereischt;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie van 3/4 December 1839, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad behoort;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen:

Art. 1. De eerste alinea van artikel 3 der Publicatie van 17/18 Mei 1864 (G. B. No. 9) wordt gewijzigd als volgt:

Indien de overeenkomst tot het verrigten van plantage-arbeid, die tussehen den 1sten Juij en den 30sten September van het vorige jaar is gesloten, telken jare niet uiterlijk in de eerste week der maand Juij, en die welke tussehen den 1sten October en den 31sten December des vorigen jaars is

gesloten, telken jare niet niteerlijk in de eerste week der maand September door eene der partijen, in voege als in de volgende alinea is bepaald, is opgezegd, wordt zij geacht, onder gelijke voorwaarden weder voor den tijd van een jaar te zijn aangegaan, te rekenen, in het een en in het ander geval, van de dagteekening af waarop zij zonde eindigen.

Art. 2. Indien de overeenkomst tot het verrigten van plantage-arbeid, die is gesloten tusschen den Isten Januarij en den 30sten Junij van elk jaar, niet één maand vóór het verscheijnen daarvan door eene der partijen is opgezegd, wordt zij geacht, onder gelijke voorwaarden weder voor den tijd van een jaar te zijn aangegaan, te rekenen van den dag af waarop zij zoude eindigen.

Zooval van de opzegging als van de vernieuwing van elke overeenkomst moet, minstens veertien dagen vóór het verscheijnen daarvan, door den huurder kennis worden gegeven aan den Commissaris, op verbeurte eener geldboete van vijf tot vijf en twintig Gulden voor iedere overeenkomst.

Allen die vóór de uitvaardiging dezer Publicatie overeenkomsten, in het vorige jaar tusschen den Isten Januarij en den 30sten Junij gesloten, of opgezegd of, hetzij stilzwijgend, hetzij nitdrukkelijk, vernieuwd hebben, zonder den Commissaris daarvan kennis te hebben doen dragen, moeten hem daarvan alsnog kennis geven binnen den tijd van een maand, te rekenen van den dag der afkondiging van deze Publicatie, op straffe van gelijke boete als in de vorige alinea is bepaald.

Ingeval de overeenkomst is opgezegd, en de arbeider bij het einde daarvan geene nieuwe heeft aangegaan, wordt hij door het Bestuur te werk gesteld, totdat hij eene overeenkomst zal hebben gesloten.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geinsereerd.

Paramaribo, den 3den Augustus 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De *Gouvernements-Secretaris*,
K. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 4 Augustus 1865.

De *Gouvernements-Secretaris*,
K. A. VAN EMDEN.

(N°. 9.) PUBLICATIE van den 19den Augustus 1865,
houdende voorschriften omtrent de wijze van
vervolg in materie van belastingen in de
districten Nickerie en Coronie.

In naam des Konings!

De gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In aanmerking nemende dat, ten gevolge van de bepalingen der Publicatie van den 4/8 Maart 1850 (G. B. No. 4), de opdracht, bij art. 60 van het Reglement op het beheer van de districten Nickerie, van den 9den Maart 1836 (G. B. No. 2), aan de Landdrosten van het Opper- en Neder-district van Nickerie (thans Districts-Commissarissen van Nickerie en Coronie), om de nalatige belastingsechuldigen in die districten te doen vervolgen, is vervallen;

Overwegende, dat die vervolging alau dien ten gevolge aldaar moet geschieden op den voet voorgeschreven bij de reeds genoemde Publicatie van den 4/8 Maart 1850;

Overwegende, dat de vervolging op dien voet in die districten belangrijke kosten voor de belastingsechuldigen na ziele sleept, en tevens stremming in het administratief bebeer;

Willende diensvolgens eene meer doelmatige regeling van dit onderwerp voor genoemde districten vaststellen;

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialsen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Vast te stellen de navolgende bepalingen nopens de wijze van vervolging in materie van belastingen in de districten Nickerie en Coronie.

Art. 1. Art. 60 van het Reglement op het beheer van de districten Nickerie (thans Nickerie en Coronie), van den 9den Maart 1836 (G. B. No. 2), wordt bij deze op nieuw van kracht verklaard, behoudens de wijzigingen en nitbreiding, in de volgende artikelen verneld.

Art. 2. De vervolging der nalatige belastingsechuldigen geschiedt op last van den Districts-Commissaris in Nickerie door een aldaar gevestigden ambtenaar der belastingen, en in Coronie door den klerk van den Districts-Commissaris.

Art. 3. De Districts-Commissaris doet van de nalatige belastingsechuldigen lijsten opmaken, houdende, behalve de namen der belastingsechuldigen, den aard en het bedrag der schuld.

Deze lijsten worden door hem, na onderteekening en vermelding van dagteekening, in handen gesteld van den met de vervolging belaste beambte, die gehouden is om binnen acht dagen na bare ontvangst aan ieler der daarop voorkomende belastingsechuldigen in persoon eene sommatie ten huize van den gesommeerde te bezorgen.

Indien de belastingsechuldige op eene plantage of grond woonachtig is, worden exploitanten ten kantore van den Districts-Commissaris afgegeven.

Art. 4. Na verloop der acht dagen, in het vorig artikel vermeld, worden de lijsten, met eene beknopte vermelding van het verrigte aan den voet daarvan, aan den Districts-Commissaris tergezonden.

Art. 5. De Districts-Commissaris doet alsdan op deze lijsten de betalingen aantekenen, die na het opmaken dier lijsten zijn geschied of alsnog binnen veertien dagen na de gedane sommatie mogten geschieden.

Art. 6. Na verloop der veertien dagen, in het vorig artikel bedoeld, worden de lijsten, met vermelding van dagteekening en na onderteekening door den Districts-Commissaris, andermaal aan den met de vervolging belaste beambte gezonden, die gehouden is, binnen acht dagen na bare ontvangst de in gebruik gebleven belastingsechuldigen eene renovatie te doen gevorderen op dezelfde wijze als bij art. 3 voor de sommatie is voorgeschreven.

Art. 7. Na verloop der acht dagen, in het vorig artikel bedoeld, wordt met de lijsten gehandeld op dezelfde wijze als bij art. 4 is voorgeschreven.

De Districts-Commissaris gaat daarmede alsdan te werk op dezelfde wijze als volgens art. 5.

Art. 8. Indien na verloop van veertien dagen nadat de lijsten bij den Districts-Commissaris zijn tergekomen, daarop nog belastingsechuldigen voorkomen, die aan de renovatie niet hebben voldaan, worden die lijsten, met vermelding van dagteekening en na onderteekening door den Districts-Commissaris, ten derden male aan den met de vervolging belaste beambte gezonden, ten einde tot de executie over te gaan.

Deze beambte verzoegt ziele binnen acht dagen na de ontvangst der lijsten ter woonsteede van den nalatigen belastingsechuldige en vordert aldaar adellijke voldoening van het verzeuldigde, of anders aanwijzing van goederen, waarop het kan worden verhaald.

Wanneer aan het een of ander niet dadelijk wordt voldaan, of wanneer de aangewezen goederen oogenesblijkelijk niet voldoende zijn, neemt de exploiteerende beambte en stelt hij in handen der Hooge Overheid zoodanige goederen van den debiteur als hij kan vinden, met inachtname der voorschriften van de in de kolonie vigerende manier van procederen in materie van belastingen.

Indien de belastingsechuldige geene goederen mogt bezitten van genoegzame waarde, om op hnnne vermoedelijke opbrengst het verzeuldigde te kunnen verhalen, wordt daarvan door den beambte op het exploitat van executie melding gemaakt.

Van het exploitat wordt kopij aan den geëxecuteerde gegeven.

Art. 9. Indien onvermogen is geconstateerd, zendt de met de vervolging belaste ambtenaar het exploitat van executie aan den Districts-Commissaris, die het bij het betrekkelijke register bewaart.

Wanneer roerende goederen van genoegzame waarde in beslag zijn genomen, om er het verzeuldigde op te kunnen verhalen, gaat de exploiteerende beambte, met inachtname van de daaromtrent bestaande voorschriften, tot den executieven verkoop over, en wel ten overstaan van twee Raden, Hoofd-lagelanden van het district.

Wanneer onroerende goederen in beslag zijn genomen, zendt die beambte het exploitat van executie met de eerste scheepgelegenheid aan den exploitat bij het Gerechtshof, ten einde op den gebruikelijken voet tot den verkoop over te gaan.

Art. 10. De art. 9, 10, 11 en 12 der evengenoemde Publicatie van den 4/8den Maart 1850 zijn ook toepasselijk wanneer het de vervolging van belastingsechuldigen in de districten Nickerie of Coronie geldt.

In geval van verzet van den belastingsechuldige of van een derde tegen den executieven verkoop, zendt de met de vervolging belaste beambte met de eerste scheepgelegenheid afschrijft van de acte van oppositie, met de daarbij overgelegde stukken, aan den exploitat bij het Gerechtshof.

Art. 11. De beambten, in Art. 2 bedoeld, kunnen aan den belastingsechuldige voor kosten van sommatie, renovatie en executie in rekening brengen:

- Voor een bedrag van f 20.— en daar heuend 25 cent voor de sommatie, 50 cent voor de renovatie en 75 cent voor het exploitat van executie;
- voor een bedrag van meer dan f 20. — tot en met

f 100.—, 50 cent voor de sommatie, 75 cent voor de renovatie, en f 1.— voor het exploit van executie;
 c. Voor een bedrag van meer dan f 100.—, 75 cent voor de sommatie, f 1.00 voor de renovatie, en f 2.50 voor het exploit van executie;

d. Bij den verkoop van roerende goederen, kunnen voor deze verrijting f 10.— worden berekend, de kosten der vroegere exploitanten daaronder begrepen.

De uitkeering der kosten van vervolging en verkoop geschiedt eerst nadat zij bij den Districts-Commissaris zijn ingekomen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïncorporeerd.

Paramaribo, den 19den Augustus 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21sten Augustus 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 10.) PUBLICATION van den 2den October 1865, houdende voorlopige regeling van den werkring van den Commissaris van Politie.

In naam des Koning!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat ten gevolge van de benoeming van eenen Commissaris van Politie bij Koninklijk besluit van 8 Mei j.l. No. 46, noodzakelijkheid ontstaan is om, in afwachting van eene geheel nieuwe iurictie der Politie in het Stadsdistrict, eenige wijziging te brengen in de Publicatie van 26/28 April 1866 (G. B. No. 2);

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der Regering (Publicatie van 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Eenig Artikel.

De tweede alinea van het eenig artikel der Publicatie van 26/28 April 1866 (G. B. No. 2) en het aldaar bepaalde sub f a wordt gewijzigd als volgt:

Tot nitotiening van al deze werkzaamheden zal de Procureur-Generaal, behalve door de noodige Politie magt en beambten der gevangenis, worden bijgestaan door vier Ambtenaren, als:

a. Een Commissaris van Politie, belast met de Politie in het Stadsdistrict, alsook met de betrekking van den voormaligen Inspecteur der bruggen, straten, wegen en waterwerken, binnen den omtrek van gemeld district.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïncorporeerd.

Paramaribo, den 2den October 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 2den October 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 11.) RESOLUTIE van den 11den October 1865, No. 10, bepalende de planting in het *Gouvernements-Blad* van het Koninklijk besluit dd. 10 Julij 1865 (Staatsblad No. 81) en van de daarin vervatte tusschen Nederland en Beijeren op den 31sten Maart te voren gesloten overeenkomst tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten van Beijeren in de voornaamste havens der Nederlandse overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
 Ontvangen hebbende bij Ministeriele missive, dd. 25 Augustus j.l., Lett. A.Z., No. 18/255, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van 10 Julij 1865 (Staatsblad No. 81), bepalende de planting in het *Staatsblad* van de overeenkomst, op den 31 Maart te voren tusschen Nederland en Beijeren gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Beijeren in de voornaamste havens der Nederlandse overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolentie in het *Gouvernements-Blad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 11den October 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

(N°. 81.) BESLUIT van den 10den Julij 1865, bepalende de planting in het Staatsblad van de op den 31sten Maart 1865 tusschen Nederland en Beijeren gesloten overeenkomst tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Beijeren in de voornaamste havens der Nederlandse overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WILLEM III, hij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gesien de overeenkomst tusschen Nederland en Beijeren, op den 31sten Maart 1865 door de wederzijdsche gevolmachtigden te Brussel gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Beijeren in de voornaamste havens der Nederlandse overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Beijeren bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide naties zijn tot stand gebracht, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen, door de Regering van Zijne Majesteit den Koning van Beijeren te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Beijersche consuls in de voornaamste havens der Nederlandse koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerpe te maken eener niddrukkelijke overeenkomst, waarbij de rechten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer JOSEPH LOUIS HENRI ALFRED baron GERICKE van HERWIJNEN, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, grootkruis der orde van de Eikenkroon, grootkruis der Leopoldsorde, enz., enz., enz., Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belzen;

en Zijne Majesteit de Koning van Beijeren, den heer MAXIMILIAAN graaf van MAROGNA, Hoogstdezelfs kamerheer en gezantschapsraad, ridder van Hoogstdezelfs orde van Verdiensten van de Kroon van Beijeren, commandeur van Hoogstdezelfs orde van Verdiensten van den Heiligen Michael, ridder grootkruis der Koninklijke orde van Frans I van de Beide Siciliën, groot-kommandeur der Koninklijke orde van Griekenland van den Verlosser, en kommandeur van de Groot-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Bavière, et assurer aux relations de commerce, si heureusement établies entre les deux États, le développement le plus ample possible, à pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Bavière, consenti à admettre des consuls Bavarois dans les principales ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le sieur JOSEPH LOUIS HENRI ALFRED baron GERICKE d'HERWIJNEN, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, grand-croix de l'ordre de la Couronne de Chêne, grand-cordon de l'ordre de Léopold, etc., etc., etc., Son envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près de Sa Majesté le Roi des Belges;

et Sa Majesté le Roi de Bavière, le sieur MAXIMILIEN comte de MAROGNA, Son Chambellan et conseiller de légation, chevalier de Son ordre du Mérite de la Couronne de Bavière, commandeur de Son ordre du Mérite de Saint Michel, chevalier grand-croix de l'ordre Royal de François I des Deux Siciles, grand-commandeur de l'ordre Royal de Grèce du Rédempteur, et commandeur de l'ordre du Mérite Grand Ducal de Hesse de Philippe le Magna-

hertogelijke Hessische orde van Verdienste van Philip den Edelmoedige, Hoogstdezelv's Minister-Resident bij het Koninklijk hof der Nederlanden;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Beijersche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens der overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen, tot het beschermen van den handel hunner landgenooten en tot het verleenen aan deren van hulp en bijstand, wanneer zij die mogten behoeven.

Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 2. De Beijersche consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de heroegeheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van diu maatregel.

Art. 3. De gezegde ambtenaren zijn gerechtigd, boven de buitenden hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: consulat (of vice-consulat) van Beijeren.

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit nitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als knnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Het staat echter vast, dat de archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geene overheid of ambtenaar de beoogdeheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consu-

nime, Son Ministre-résident près de la Cour Royale des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Bavaarois seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations, à l'effet de protéger le commerce de leurs nationaux et de leur prêter, en cas de besoin, aide et assistance.

Ils sont ajncts aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls Bavaarois, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera, aussi promptement que possible, contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tout grade auront droit à la protection du Gouvernement et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant le motif de cette mesure.

Art. 3. Les dits fonctionnaires sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur Gouvernement, avec l'inscription: consulat (ou vice-consulat) de Bavière.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra, d'une manière quelconque et sous aucun prétexte, les visiter, les saisir, ou s'en enquérir.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et

laire agenteu zijn met generhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt langs den diplomatieken weg. In spoed vereischende gevallen kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 5. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, in de havens, vermeld in art. 1, consulaire agenten aan te stellen, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie.

Deze consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche of Beijersche onderdanen, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of knnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Zij worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval de bovenbedoelde goedkeuring aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 6. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting, om zich te voorzien van al de stukken, die de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien geveerd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 7. Wanneer een Beijersche onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgename of niteraten wilsnitroeder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de Beijersche consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 8. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geene onderdanen zijn der Nederlanden, die op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, bevalre die van

agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par la voie diplomatique. En cas d'urgence le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs, pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités seraient restées sans effet.

Art. 5. Les consuls-général et les consuls ont la faculté de nommer, dans les ports mentionnés à l'art. 1, des agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du gouverneur de la colonie.

Ces agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, Bavaarois ou des nationaux de tout autre pays, résident ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port où l'agent consulaire sera nommé.

Ils seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires l'approbation susmentionnée, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure.

Art. 6. Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

An gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un paspoort.

Art. 7. Lorsqu'un sujet Bavaarois vient à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires Bavaarois, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 8. Les consuls-général, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction,

consul, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoo ver in Beijeren dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personeele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personeelen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geene ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gebonden, de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlanders onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wien is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Beijersche Regering opgedragen, zijn gebonden alle regten en belastingen, van welken aard ook, te voldoen.

Art. 9. De Beijersche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandse koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoorrechte natie mogten worden toegestaan.

Art. 10. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaau met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke tot plaats hebben te Brussel binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende Partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der Partijen haar zal hebben opzegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Brussel, den 31sten Mei 1865.

L. S. (get.) L. GERIQUE.

L. S. MAROGNA.

profession on commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en Bavière les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne seront point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient, conjointement avec leurs fonctions consulaires, une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Bavarrois, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 9. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Bavarrois jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents du même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 10. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à Bruxelles dans le délai de deux mois, ou plus tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des Parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bruxelles, le 31 Mars 1865.

L. S. (signé) L. GERIQUE.

L. S. MAROGNA.

Hebben goedgevonden en verstaan de bovenvermelde overeenkomst en vertaling, door plaatsing van dit besluit in het Staatsblad, bekend te maken.

Onze Ministers, Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zoo veel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen, in voorschreven overeenkomst vervat.

Lucerne, den 10den Julij 1865.

WILLEM.

De Minister van Nederlandsche Zaken.

E. CEMERS.

Uitgegeven den negenden Augustus 1865.

De Minister van Justitie,

OLIVIER.

Accordeert met deszelfs origineel, De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eeuvelndig afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

(N°. 12.) PUBLICATIE van den 27sten October 1865, waarbij worden afgekondigd:

1°. de Wet van den 31 Mei 1865 (Staatsblad N°. 55), houdende vaststelling van het reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname;

2°. het Koninklijk Besluit dd. 28 September 1865, N°. 33 (Staatsblad N°. 117), aanwijzende het tijdstip, waarop de eengemelde Wet in werking treedt.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangeu hebbende tot afkondiging:

1°. Van onderstaande Wet:

WET van den 31sten Mei 1865 (Staatsblad N°. 55), houdende vaststelling van het reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alroo Wij in overweging genomen hebben, dat het reglement op het beleid der Regering in de kolonie Suriname, ingevolge art. 59 der Grondwet, door de wet behoort te worden vastgesteld;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State geboord en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevonden en verstaan bij deze, vast te stellen het navolgende:

REGLEMENT op het beleid der Regering in de kolonie Suriname.

EERSTE HOOFDSTUK.

Van de koloniën en hare inwoners.

Art. 1. De kolonie Suriname omvat het grondgebied, bekend onder de benaming van Nederlandsch Guyana.

Verdragen betreffende afstand of ruiling van grondgebied, of regeling der grensbeiding, behoeven de goedkeuring der Staten-Generaal.

Art. 2. Allen, die zich in de kolonie bevinden, zijn eerbied en geboortzaamheid verschuldigd aan de Regering en onderworpen aan de algemeene verordeningen.

Art. 3. De algemeene verordeningen, in de kolonie geldig, zijn:

de verdragen met vreemde mogendheden, door den Staat aangegaan, voor zoo verre zij in de kolonie van toepassing zijn; de wetten, die, volgens de bepalingen der Grondwet van het Koninkrijk, voor de kolonie gemaakt of voor haar verbindende zijn;

de besluiten des Konings, genomen in den vorm, bij de Grondwet van het Koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur;

de koloniale verordeningen, vastgesteld door den gouverneur, met goedkeuring van de Koloniale Staten;

de besluiten, houdende algemeene maatregelen, door den gouverneur, den Raad van Bestuur geboord, binnen de grenzen zijner bevoegdheid uitgevaardigd.

Art. 4. Slavernij wordt in de kolonie niet geduld.

Allen, die zich op haar grondgebied bevinden, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen.

Art. 5. Uitlevering van personen, die zich op het grondgebied der kolonie bevinden, kan niet plaats hebben, ten ware krachtens verdragen, overeenkomstig de artt. 3 en 57 der Grondwet van het Koninkrijk gesloten.

Art. 6. De regelen oopens de toelating en de uitzetting van personen, die in de kolonie noch gevestigd noch daarheen van rijksweg gezonden zijn, worden bij koloniale verordening vastgesteld.

Art. 7. Tot openbare bedieningen, door den Koning op te dragen, zijn benoembaar Nederlanders, in den zin der wet bedoeld in art. 7 der Grondwet van het Koninkrijk, en zij, die in eene der West-Indische koloniën van den Staat uit anders, aldaar gevestigd, gehoren zijn.

De benoembaarheid tot andere openbare bedieningen wordt bij koloniale verordeningen geregeld.

Art. 8. Niemand heeft voorafgaand verlof noodig, om door de drukpers gedachten of gevoelen te openbaren. De verantwoordelijkheid van schrijvers, uitgever, drukkers en verspreiders, en de waarborgen, in het belang der openbare orde en zedelijkheid tegen het misbruik van de vrijheid van drukpers te nemen, worden geregeld bij koloniale verordening.

Bepalingen, waardoor de toelating in de kolonie van in Nederland gedrukte stukken belemmerd wordt, behoeven krachtiging bij de wet.

Art. 9. Ieder heeft het recht, verzoekschriften in te dienen bij de bevoegde magt, zoowel in Nederland als in de kolonie.

Verzoekschriften moeten persoonlijk en mogen niet uit naam van meer worden onderteekend, tenzij dit gesebede door of van wege lichamen, wettig zamengesteld of erkend, en in dit laatste geval niet anders dan over onderwerpen tot hunnen bepaalden werkring behoorende.

Echter mogen personen, die niet schrijven kunnen, verzoekschriften indienen door tusschenkomst van zoodanige ambtenaren, als hiertoe bij koloniale verordening zijn bevoegd verklaard.

Art. 10. De uitoefening van het recht van vereniging en vergadering kan, in het belang der openbare orde, zedelijkheid of gezondheid, aan regeling en beperking bij koloniale verordening onderworpen worden.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van den Gouverneur.

EERSTE AFDEELING.

Van zijne benoeming en zijn ontslag en van zijne verantwoordelijkheid.

Art. 11. De gouverneur wordt door den Koning benoemd en ontslagen.

Art. 12. Hij moet den onderdom van dertig jaren vervuld hebben.

Art. 13. Hij legt in handen des Konings of van de autoriteit of den persoon, door den Koning hiertoe aangewezen, den eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming tot gouverneur aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning en aan de Grondwet; dat ik de welvaart van de kolonie naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* steeds zal onderhouden en doen onderhouden, en dat ik mij in alles zal gedragen zoo als een braaf en eerlijk gouverneur betaamt. Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!” („Dat verklaar en belooft ik.”)

Art. 14. Indien de benoeming van den gouverneur vervat is in een geheim en verzegeld stak, hebelst dit stak tevens de aanwijzing van de autoriteit of den persoon, in wier of in wiens handen de benoemde den voorgeschreven ambtsed moet afleggen. Zoodanig stak wordt geopend in eene vergadering van den Raad van Bestuur.

Het wordt, na door al de aanwezige leden te zijn gewaarmerkt, in het archief van den raad nedergelgd.

Art. 15. De gouverneur aanvaardt het bestuur door overlegging in eene plegtige zitting der Koloniale Staten van een afschrift zijner acte van benoeming en van het proces-verbaal zijner eedaflegging, en brengt zijne aanvaarding van het bestuur bij proclamatie ter kennis der ingezetenen.

Art. 16. Hij is verplicht, zijne waardigheid te blijven hielden totdat hij het bestuur aan zijnen opvolger hebbe overgegeven, tenzij hem van 's Konings wege gelast of vergund worde, zijne waardigheid vroeger neder te leggen.

Art. 17. Hij mag zonder verlof des Konings de kolonie niet verlaten.

Art. 18. Hij mag geen handel drijven, noch deel hebben in dien van anderen, noch in schepen, op of in de kolonie ten handel varende, noch in ondernemingen van landbouw of nijverheid, daarinne gevestigd.

Hij mag geen schuldverdragen ten laste der kolonie koopen.

Hij mag noch registratie noch zijdelings deel nemen in eenige overeenkomst, waarin de Staat of de kolonie partij is, noch zich voor de nitoevoering van zoodanige overeenkomst geheel of gedeeltelijk horg stellen.

Van horende bepalingen kan, mits daartoe bijzondere termen aanwezig zijn, door den Koning vrijstelling verleend worden bij besluit, dat met redenen wordt omkleed, en waarop de Raad van State van het Koninkrijk gehoord is.

Art. 19. Bloedverwantschap of zwagschap, tot den derden graad ingesloten, mag niet bestaan tusschen den gouverneur en den gouvernements-secretaris, den gouverneur en den procureur-generaal, den gouverneur en een der hoofdambtenaren, met het beleid eener bijzondere afdeling van algemeene bestuur door den Koning belast, of den gouverneur en een lid van den Raad van Bestuur.

Hij die na zijne benoeming in den verboden graad van zwagschap geraakt, behoudt zijne bediening niet dan met vergunning des Konings.

De zwagschap houdt op door den dood der vrouw, die haar veroorzaakt.

Art. 20. Wanneer er vermoeden bestaat, dat de gouverneur krankzinnig is, belegt de procureur-generaal of degene, die hem als onder-voorzitter van den Raad van Bestuur vervangt, eene vergadering van dien Raad, opdat de gegrandheid van het vermoeden onderzocht worde.

De Raad van Bestuur, oordeelende dat daartoe termen bestaan, beveelt het instellen van een geneeskundig onderzoek aan eene commissie, te zamen gesteld uit de twee hoogst in rang aanwezige officieren van gezondheid der zee- of landmagt en twee burgerlijke geneesheeren.

Deze commissie is bevoegd, den gewonen geneesheer des gouverneurs in haar midden te roepen, en dient den Raad van Bestuur van berigt.

Als de Raad van Bestuur oordeelt, dat het berigt der commissie het bestaande vermoeden bevestigt, belegt de procureur-generaal of degene, die hem als onder-voorzitter vervangt, eene vereenigde zitting van den Raad van Bestuur en van de Koloniale Staten.

De vereenigde zitting wordt gebonden met gesloten deuren. De vergadering verklaart, na de personen, die inlichtingen geven kunnen, onder eede gehoord te hebben, en bij volstrekte meerderheid van stemmen der aanwezige leden, of er termen bestaan, om den gouverneur in de uitoefening zijner waardigheid te schorsen.

De verklaring, dat zoodanige termen bestaan, onthef, zoo lang zij niet, na gelijk onderzoek, op gelijke wijze is ingetrokken, en in afwachting van de beslissing des Konings, den gouverneur van de uitoefening zijner waardigheid.

Er worden van elk gedeelte van het onderzoek naauwkeurige processen-verbaal in dubbel opgemaakt en door al de leden en den secretaris onderteekend.

En der dubbelen wordt onverwijld gezonden aan den Koning.

Art. 21. De gouverneur oefent zijne waardigheid uit met stipte inachtneming van 's Konings bevelen, en is aan den Koning wegens zijn doen en laten verantwoordelijk.

Art. 159 der Grondwet van het Koninkrijk is op hem van toepassing.

Art. 22. De gouverneur is naar de bepalingen, vervat in de wet van 27 April 1855 (*Staatsblad* no. 33), houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriële departementen, tot straf vervolgbaar:

a. wanneer hij nitoevoering geeft of doet geven aan Koninklijke besluiten of beschikkingen, waarvan hem de uitoefening niet is opgedragen door den Minister van Koloniën;

b. wanneer hij nitoevoering geeft of doet geven aan Koninklijke besluiten of beschikkingen, niet voorzien van de vereishte mede-onderteekening van een der hoofden van de ministeriële departementen;

c. wanneer hij beschikkingen neemt, of bevelen geeft, of bestaande beschikkingen of bevelen bandhaaft, waardoor de bepalingen dezer wet of andere in de kolonie geldende algemeene verordeningen worden gebonden;

d. wanneer hij nalat nitoevoering te geven of te doen geven aan de voorschriften van deze wet of andere in de kolonie geldende algemeene verordeningen, of aan Koninklijke besluiten en beschikkingen, geene algemeene verordeningen zijnde, doch waarvan hem de uitoefening door den Minister van Koloniën is opgedragen.

De handelingen, onder de litt. a, b en c, en de onslagheid, onder letter d bedoeld, zijn alleen dan strafbaar, wanneer zij gepleegd zijn met opzet.

e, indien hij zonder opzet de uitvoering, onder letter d omschreven, grovelijk verzuimt.

De handelingen, opgenoemd onder litt. a, b en c, worden gestraft met de straffen, in de wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* no. 33) bedreigd tegen de handelingen, aldaar opgenoemd in art. 3 onder litt. b, c en d.

De onslagheid en het verzuim, opgenoemd onder litt. d en e, worden gestraft met de straffen, in de wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* no. 33) bedreigd tegen de onslagheid en het verzuim, aldaar opgenoemd in art. 3 onder litt. e en f.

Art. 23. De gouverneur kan gedurende zijn bestuur niet voor den strafrechter in de kolonie betrokken, noch aldaar in burgerlijke gijzeling gebracht, noch zonder zijne toestemming als getuige in een rechtsgeding geroepen worden.

Hij kan, zelfs na de nederlegging zijner waardigheid, wegens feiten, gedurende zijn bestuur gepleegd, in de kolonie niet tot straf vervolgd worden.

Art. 24. Hij staat in Nederland, behalve wegens ambtsmisdriven, te recht voor den regter, die volgens de in het Rijk geldende wetten bevoegd zou zijn geweest, naar gelang der tegen het feit bedreigde straffen, daarvan kennis te nemen, ware het gepleegd in de gemeente, in welke de zetel der Nederlandsche Regering gevestigd is.

De straf, tegen het feit bedreigd, is die, welke daartegen bedreigd wordt bij het strafregt der plaats, waar het feit is begaan.

Art. 25. Indien tegen den gouverneur, hetzij in het geval voorzien in art. 159 der Grondwet van het Koninkrijk, hetzij ter zake van andere strafbare feiten, eene vervolging in Nederland wordt ingesteld, legt hij, op bevel des Konings, zijne waardigheid neder in handen van dengene, die door den Koning of volgens deze wet is aangewezen, om hem te vervangen.

Art. 26. De gouverneur wordt, zoo noodig, vervangen door den persoon, daartoe van 's Konings wege aangewezen, en, bij gebreke van dergelijke aanwijzing, door hem, die bij ontstentenis van den gouverneur met het voorzitterschap van den Raad van Bestuur tijdelijk bekleed is.

Art. 27. Al wat in deze wet bepaald is omtrent den gouverneur, is toepasselijk op den waarnemenden gouverneur, met uitzondering der voorschriften in de artt. 12, 13 en 19 dezer wet vervat.

Art. 28. De waarnemende gouverneur aanvaardt onmiddellijk het bestuur, doch legt, zoo spoedig mogelijk, in sene daartoe te houden en zoo noodig buitengewoon bijeen te roepen vergadering der Koloniale Staten, in handen van den voorzitter der vergadering den eed (of de belofte) af:

„Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in de betrekking van waarnemend gouverneur te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning en aan de Grondwet; dat ik de welvaart van de kolonie naar mijn vermogen bevorderen zal; dat ik het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Srinama* steeds zal onderhouden en doen onderhouden, en dat ik mij in alles zal gedragen zoo als een braaf en eerlijk gouverneur be-
taamt. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!” („Dat belooft ik.”)

TWEEDE AFDEELING. Van zijne magt.

Art. 29. De gouverneur bestuurt, met inachtneming van de voorschriften dezer wet, in naam en als vertegenwoordiger des Konings, de kolonie en is aldaar met de uitvoerende magt bekleed.

Art. 30. De gouverneur heeft het opperbevel over de in de kolonie aanwezige krijgsmagt.

Hij oefent dit over 's Rijks zee- en landmagt niet uit dan behoudens hare administratieve betrekkingen tot de departementen van algemeen bestuur in het Koninkrijk en overeenkomstig met de bijzondere beschikkingen des Konings.

Hij beschikt over hare strijdkrachten in oorlog en vrede, zoodanig als hem in het belang der kolonie oordeelbaar duikt, en heeft het regt, hare bevelhebbers en officieren te schorsen.

Hij geeft terstond van de schorsing kennis aan den Koning. Zij is, zoo lang zij niet door den Koning bekrachtigd is, slechts voorloopig.

Art. 31. De gouverneur benoemt, schorst en ontslaat de bevelhebbers, officieren en onder-officieren der koloniale gewapende magt, hoedanig deze samengesteld zij.

Art. 32. Hij neemt, in geval van oorlog of opstand, alle maatregelen, die hij in het belang van het Rijk of van de kolonie door den nood geboden acht.

Hij heeft in dergelijke omstandigheden de magt, om de kolonie, geheel of ten deele, in staat van oorlog of beleg te verklaren, de bepalingen dezer wet en van alle andere in de kolonie geldende algemeene verordeningen te schorsen, en autoriteiten, zelfs die zijn aangesteld door den Koning, tijdelijk op te heffen.

Hij kan, in zoodanig geval, de burgerlijke of militaire gezaghebbers in de onderdeelen der kolonie magtigen tot het voorloopig nemen van maatregelen van boven omschreven aard.

Hij geeft van de maatregelen, door hem uit kracht dezer bepalingen genomen, onverwijld kennis aan den Koning.

Art. 33. Hij neemt alle vereischte maatregelen tot bescherming van de eer van den Staat en van de kolonie tegen aanranding van buiten.

Art. 34. Hij kan, als daarvoor dringende redenen bestaan, voorloopige overeenkomsten, de kolonie betreffende, met vreemde magten, onder voorbehoud van 's Konings goedkeuring, aangaan.

Hij brengt de aangegane overeenkomst terstond ter kennis des Konings.

Zij vervalt in ieder geval, wanneer zij niet binnen het jaar na hare dagteekening of den korteren daarin uitgedrukten termijn door den Koning bekrachtigd is.

Art. 35. De gouverneur benoemt, schorst en ontslaat alle ambtenaren in de kolonie, wier benoeming, schorsing of ontslag niet door den Koning aan zich voorbehouden of bij algemeene verordeningen aan anderen opgedragen is.

Hij voorziet, als de belangen der dienst dit vereischen, in de tijdelijke waarneming van betrekkingen, door den Koning te bevelen.

Art. 36. Hij kan, met inachtneming der voorschriften te dien aanzien bij algemeene verordeningen gegeven, aan ambtenaren en officieren een binnelandseh of buitenlandsch verlof verleenen.

Art. 37. Hij heeft het algemeen bestuur der koloniale geldmiddelen en domeinen en is deeswege verantwoordelijk naar de bepalingen, bij de wet te stellen.

Hij brengt de bezoldigingen, verloftractementen, wachtgelden en pensioenen van alle openbare collegiën, ambtenaren en bedienden in de kolonie, voor zoo veel zij niet uit 's Rijks of andere kassen dan de koloniale gekwetten worden, op de koloniale huishoudelijke begroting.

Art. 38. Hij regelt die bezoldigingen, voor zoo verre dit niet door den Koning aan zich voorbehouden of bij algemeene verordeningen geschiedt is.

De verloftractementen, pensioenen en wachtgelden, uit de koloniale kas te kwijten, worden geregeld bij koloniale verordeningen.

Art. 39. De gouverneur kan, na ingewonnen berigt van den regter door wien het vonnis gewezen is, aan alle burgerlijke of militaire veroordeelden gratie verleenen van straffen, bij regterlijk vonnis in de kolonie opgelegd.

Hij kan, tenzij krachtens voorsgaande uitdrukkelijke magtiging des Konings, geene amnestie, abolitie of general pardon verleenen, dan in zeer dringende gevallen, na verhoor van den Raad van Bestuur en onder voorbehoud van 's Konings bekrachtiging.

Art. 40. Geene dispensatie kan door den gouverneur verleend worden dan in de gevallen en op de wijze, bij de algemeene verordening, waarvan dispensatie verleend wordt, omschreven.

Art. 41. De gouverneur verleent, in naam des Konings en overeenkomstig met het desangegaande bij algemeene verordening bepaalde, zeebrieven aan schepen en vaartuigen, toebehoorende aan inwoners der kolonie.

Art. 42. De gouverneur zorgt voor de afkondiging en de uitvoering der wetten en der Koninklijke besluiten, genomen in den vorm, bij de Grondwet van het Koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur, welke hem te dien einde van 's Konings wege worden toegezonden.

Art. 43. Hij kan om gewichtige redenen de hem bevolen afkondiging of uitvoering opschorten en geeft hiervan terstond kennis aan den Koning.

Wanneer de afkondiging of uitvoering eener wet door den gouverneur is opgeschort, wordt hiervan door den Koning ten spoedigste mededeeling gedaan aan de Staten-Generaal.

Zoodra de gouverneur verwittigd is, dat de Koning zijne handeling niet goedkeurt, gaat hij onverwijld tot de afkondiging of uitvoering over.

Art. 44. De wetten en Koninklijke besluiten worden afgekondigd door plaatsing in het *Gouvernements-Blad*.

Het formulier van afkondiging luidt:

„In naam des Konings!

„De Gouverneur van *Srinama*,

„Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot

afkondiging van onderstaande wet (onderstaand Koninklijk besluit);

(Mededeeling der wet of van het Koninklijk besluit.)

„Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-Blad* bevolen.

„Gedaan te den”
(Ondertekening van den gouverneur en van den gouvernements-secretaris.)

Art. 45. Zoo geen andere termijn bepaald is, hetzij in de verordening zelf, hetzij bij de afkondiging (in welk geval die bepaling aan het formulier wordt toegevoegd), werkt de afgekondigde verordening op den dertigsten dag na dien der uitgifte van het *Gouvernements-Blad*, waarin zij geplaatst is.

Art. 46. De gouverneur stelt, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, koloniale verordeningen vast en zorgt voor hare afkondiging.

Indien hij bezwaar heeft, kan hij de vaststelling in beraad houden.

Art. 47. De koloniale verordeningen treden niet in regeling van hetgeen geregeld is bij de wet of bij Koninklijk besluit, genomen in den vorm, bij de Grondwet van het Koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur.

Art. 48. De koloniale verordening, in wier onderwerp wordt voorzien bij de wet of bij Koninklijk besluit, genomen in den vorm, bij de Grondwet van het Koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur, vervalt op het oogenblik, dat zoodanige wet of zoodanig Koninklijk besluit in de kolonie begint te werken.

Art. 49. De gouverneur zendt elke koloniale verordening, door hem vastgesteld, onverwijld aan den Koning.

De Koning kan, na den Raad van State van het Koninkrijk te hebben gehoord, bij besluit, met redenen omkleed, eene koloniale verordening vernietigen wegens strijd met de wet, met een Koninklijk besluit, genomen in den vorm, bij de Grondwet van het Koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur, of met het algemeen belang van het Rijk of van de kolonie.

Art. 50. De gouverneur kondigt de koloniale verordening, door hem vastgesteld, in den regel niet af vóórdat hij berigt ontvangen heeft, dat bij den Koning geen voornemen tot vernietiging bestaat, of vóórdat, na de opzending aan den Koning, zes maanden verlopen zijn, zonder dat de gouverneur berigt ontvangen heeft, dat de vernietiging heeft plaats gehad of hij den Koning in overweging is.

hij kan echter, indien naar zijn oordeel en dat van de meerderheid van den Raad van Bestuur spoed vereischt wordt, eene koloniale verordening, door hem vastgesteld, vroeger afkondigen en invoeren.

Art. 51. Eene koloniale verordening, behoorlijk afgekondigd, verbindt totdat zij door eene latere koloniale verordening afgeschaft of volgens art. 48 dezer wet vervallen, of het Koninklijk besluit, houdende hare vernietiging, in de kolonie afgekondigd en in werking getreden is.

Art. 52. De afkondiging der koloniale verordening geschiedt door hare plaatsing in het *Gouvernements-Blad*.

Het formulier van afkondiging luidt:

„In naam des Koning!

„De Gouverneur van Suriname,

„In overweging genomen hebbende,

„(De beweegredenen der verordening.)

„Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

(En in het geval, voorzien in het tweede lid van art. 50 dezer wet, met bijvoeging der woorden:

„En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regeringsreglement dezer kolonie), vastgesteld onderstaande verordening: (De verordening.)

„Gegeven te den”
(Ondertekening van den gouverneur en van den gouvernements-secretaris.)

Art. 53. Zoo in de verordening geen andere termijn bepaald is, werkt de afgekondigde verordening op den dertigsten dag na dien der uitgifte van het *Gouvernements-Blad*, waarin zij geplaatst is.

Art. 54. De gouverneur is bevoegd tot het nitvaardigen van besluiten, houdende algemeene maatregelen en strekkende om uitvoering te geven, hetzij aan wettelijke of Koninklijke besluiten, genomen in den vorm, bij de Grondwet van het Koninkrijk voorgeschreven voor algemeene maatregelen van inwendig bestuur, waarvan de uitvoering hem van 's Konings wege is opgedragen, hetzij aan koloniale verordeningen.

De Raad van Bestuur wordt over het ult te vaardigen besluit gehoord.

Art. 55. Zoodanige besluiten worden op last des gouver-

neurs afgekondigd door hunne plaatsing in het *Gouvernements-Blad*.

Het formulier van afkondiging luidt:

„In naam des Koning!

„De gouverneur van Suriname,

„Overwegende, dat ter uitvoering van (Vermelding van de wet, het Koninklijk besluit of de koloniale verordening, tot wier uitvoering het besluit strekt);

„bet noodig is, het navolgende vast te stellen;

„Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

(Volgt het besluit.)

„Gegeven te den”
(Ondertekening van den gouverneur en van den gouvernements-secretaris.)

Art. 56. Indien in het besluit geen andere termijn bepaald is, werkt het op den dertigsten dag na dien der uitgifte van het *Gouvernements-Blad*, waarin het geplaatst is.

Art. 57. De gouverneur brengt het door hem genomen besluit onverwijld ter kennis des Koning.

hij trekt het in of wijzigt het, zoodra hem dit van 's Konings wege wordt bevolen.

DERDE HOOFDSTUK.

Van den Raad van Bestuur.

EERSTE AFDEELING.

Van zijne samenstelling.

Art. 58. De Raad van Bestuur bestaat uit den gouverneur, als voorzitter, den procureur-generaal, als onder-voorzitter, en drie leden, die door den Koning worden benoemd, geschorst en ontalgend.

hij rang regelt zich naar den ouderdom van benoeming.

Art. 59. De Koning kan buitengewone leden benoemen, han schorsen en ontsaan. Zij zijn naar ouderdom van benoeming als plaatsvervangers werkzaam.

Art. 60. De door den Koning benoemde leden en buitengewone leden leggen, alvorens hante betrekking te aanvaarden, in handen van den gouverneur den eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar) dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner benoeming als lid (buitengewoon lid) van den Raad van bestuur aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

„Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Suriname steeds zal helpen onderhouden en het welzijn der kolonie naar mijn vermogen zal voorstaan. Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!” („Dat verklaar en beloof ik.”)

Art. 61. De gouvernements-secretaris staat den Raad van Bestuur als secretaris bij, ook al is hij daarvan geen lid.

Art. 62. Het reglement van orde voor den Raad van Bestuur wordt door den Raad ontworpen en vastgesteld door den Gouverneur.

Het behoort, even als de daarin te brengen wijzigingen, de goedkeuring des Koning.

TWEDE AFDEELING.

Van zijne werkzaamheden.

Art. 63. De Raad van Bestuur wordt door den gouverneur gehoord opzets:

1o. alle koloniale verordeningen, die de gouverneur aan de goedkeuring der Koloniale Staten wil onderwerpen, of die de Koloniale Staten aan den gouverneur ter vaststelling hebben aangeboden;

2o. alle besluiten tot uitvoering van algemeene verordeningen, die de gouverneur wil nemen;

3o. alle aangelegenheden, waaromtrent dit is voorgeschreven bij deze wet of andere algemeene verordening, of den gouverneur van 's Konings wege wordt bevolen;

4o. alle andere zaken, waaromtrent de gouverneur, in het belang zijner verantwoordelijkheid, het gevoelen van den Raad wenscht te kennen.

Art. 64. De Raad mag niet weigeren, des gevraagd, zijn gevoelen schriftelijk aan den gouverneur mede te deelen.

Art. 65. De gouverneur kan officieren der zee- en landmagt en ambtenaren, geene leden van den Raad zijnde, gelasten, de vergadering bij te wonen tot het geven van inlichtingen.

Art. 66. De Raad van Bestuur kan, volgens regels bij koloniale verordening te stellen, regtsmagt erlangen in geschillen van bestuur.

Art. 67. Hij verrigt voorts alle andere werkzaamheden, hem bij deze wet of andere algemeene verordeningen opgedragen.

VIERDE HOOFDSTUK.

Van de Koloniale Staten.

EERSTE AFDEELING.

Van hunne zamenstelling.

Art. 68. Vier leden der Koloniale Staten worden jaarlijks vóór 1 Mei door den gouverneur benoemd.

De overige leden worden door de kiesers regstreeks gekozen in verhouding van één op de twee honderd kiesers, doch nimmer in minderen getale dan negen.

Art. 69. Om kiezer te zijn, wordt vereischt:

1o. ingezetenschap;

Als ingezetenen worden aangemerkt:

a. Nederlanders in den zin der wet, bedoeld in art. 7 der Grondwet van het Koninkrijk, wanneer zij sinds 10. Januarij van het jaar, waarin de kieserslijst wordt vastgesteld, in de kolonie gevestigd geweest zijn;

b. vreemdelingen, wanneer zij sedert 10. Januarij van het jaar, aan dat waarin de kieserslijst wordt vastgesteld vooraftgegaan, in de kolonie gevestigd geweest zijn.

2o. de volle onderdom van vijf en twintig jaren;

3o. het volle genot der burgerlijke regten;

4o. het betalen in de directe belastingen eener som, waarvan het minste bedrag, mits niet beoeden dat van f 20, noch boven dat van f 100, bij het kiesreglement wordt bepaald.

Art. 70. Onbekwaam om te kiezen of verkozen te worden, zijn, overminderd het bepaalde in art. 23 der wet van den 8sten Augustus 1862 (*Staatsblad* no. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie *Sariname*, zij, wien dat regt ontegd is bij regterlijk vonnis of de geregtelijken afstand van hunne goederen aan hunne schuldeischers gedaan en dezen niet ten volle voldaan hebben.

Art. 71. Verkiezbaar zijn allen, die de vereischten bezitten, opgenoemd in art. 69 onder nummers 1, 2 en 3 dezer wet, en niet onbekwaam, noch uitgesloten zijn.

Art. 72. Uitgesloten zijn de gouverneur en de gouvernements-secretaria, de krijgsliden van den staat in werkelijke dienst, geestelijken en bedienaren van de godsdienst.

Art. 73. Bloedverwantschap of zwagschap tot en met den tweeden graad mag niet bestaan tusschen de leden van de Koloniale Staten.

Wanneer leden, elkander in den verboden graad bestaande, te gelijker tijd gekozen worden, wordt alleen toegelaten hij, die de meeste stemmen bekwaam, en, bij gelijk getal stemmen, de oudste in jaren.

Hij, die na zijne benoeming in den verboden graad van zwagschap met een der andere leden geraakt, is niet verplicht af te treden vóór den afloop van zijnen tijd van zitting.

De zwagschap houdt op door den dood der vrouw, die haar veroorzaakte.

Art. 74. De leden, door de kiesers gekozen, hebben zitting gedurende zes jaren.

Om de twee jaren treedt een derde hanner af.

Da uitvallenden zijn dadelijk weder herkiesbaar.

Na de eerste benoeming, even als na eene onthinding, wordt de rooster van aftreding door het lot geregeld.

Hij die ter vervalling eener tusschentijds opgevallen plaats gekozen is, treedt af op het tijdstip, waarop degene, in wiens plaats hij verkozen is, moest aftreden.

Art. 75. Het kiesreglement wordt vastgesteld bij koloniale verordening.

De eerste verkiezing geschiedt binnen een jaar na de invoering dezer wet, volgens een voorloopig kiesreglement, dat, krachtens art. 54 dezer wet, door den gouverneur wordt vastgesteld, doch vooraan 's Konings goedkeuring wordt onderworpen.

Art. 76. De leden der Staten leggen vóór het aanvaarden binner hetrekking in handen van den gouverneur den eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of wat voorwendsel ook, om tot lid der Koloniale Staten te worden benoemd, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

„Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken zal aannemen, middellijk of onmiddellijk.

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik het Reglement op het beleid der regering in de kolonie *Sariname* steeds zal helpen onderhouden en het welzijn der kolonie naar mijn vermogen zal voorstaan. Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!“ („Dat verklaar en belooft ik!“)

Art. 77. De leden genietten geene schadeloosstelling.

Vergoeding van reis- en verblijfkosten kan aan bij koloniale verordening worden toegekend.

Art. 78. De leden zijn bevoegd, ten allen tijde hun ontslag te nemen.

Zij zenden dit schriftelijk in aan den gouverneur.

Het lidmaatschap vervalt:

1o. door het opgeven der vestiging in de kolonie;

2o. door het verlies van het volle genot der burgerlijke regten;

3o. door opkomende onbekwaamheid, volgens art. 70;

4o. door het aannemen eener met het lidmaatschap overeenigbare betrekking.

TWEDE AFDEELING.

Van hunne vergadering.

Art. 79. De vergadering der Staten wordt jaarlijks op den tweeden Dingsdag der maand Mei te *Paramaribo* door of namens den gouverneur geopend.

Art. 80. De voorzitter en de onder-voorzitter der Staten voor elke vergadering worden uit hun midden benoemd door den gouverneur.

Art. 81. De Staten benoemen binnen griffier huiten hun midden.

Art. 82. De Staten onderzoeken de geloofsbriefen der nieuw ingekomen leden en beslissen de geschillen, welke aangaande die geloofsbriefen of de verkiezing zelve oprijzen.

Art. 83. De Staten stellen het reglement van orde voor hunne vergadering vast.

Art. 84. Zij vergaderen in het openbaar.

De deuren worden gesloten, als de voorzitter het noodig keurt of vier leden het vorderen.

De vergadering besluit, of met gesloten deuren zal worden beradelaagd.

Over de punten, in besloten vergadering behandeld, kan daarin ook een besluit genomen worden.

Art. 85. De leden der Staten stemmen naar eed en geweten, zonder ruggespraak met hen die benoemen.

Art. 86. De Staten mogen niet heradslagen noch besluiten, zoo niet meer dan de helft der leden tegenwoordig is.

Alle besluiten worden door volstrekte meerderheid der stemmende leden opgemaakt.

Bij staken van stemmen wordt het nemen van een besluit tot eene volgende vergadering uitgesteld.

In deze en even zoo in eene voltallige vergadering wordt bij het staken van stemmen het voorstel geacht, niet te zijn aangenomen.

Art. 87. Over alle zaken wordt mondeling en bij hoofdelijke oproeping gestemd, doch bij het doen van kenzen of voordragen van personen bij besloten en ongetekende briefjes.

Art. 88. De leden der Staten zijn, ter zake van hetgeen zij als zoodanig gezegd en gedaan hebben, niet geregeltig vervolgbaar.

Art. 89. De gouverneur kan in persoon of door eenen gemachtigde de beradslagingen bijwonen en eene raadgevende stem nitbrengen.

Art. 90. De gouverneur heeft het regt, de vergadering der Staten te schorsen, te sluiten en buitengewoon bijeen te roepen.

Art. 91. Hij heeft het regt, de Staten te ontbinden.

Het besluit tot ontbinding, waarop de Raad van Bestuur gehoord wordt, behelst de nittebrijving van de verkiezing voor nieuwe Staten binnen zestig dagen en de bijeenroeping der nieuw gekozen Staten binnen drie maanden.

Bij ontbinding sluit de gouverneur tevens de vergadering der Staten.

DERDE AFDEELING.

Van hunne magt.

Art. 92. De Koloniale Staten maken het vertegenwoordigd genot lighzaam der kolonie uit.

Art. 93. Zij onderzoeken de verordeningen, die hun door den gouverneur ter goedkeuring worden aangeboden.

Het formulier van aanbieding luidt:

„De Gouverneur der kolonie *Sariname* biedt aan de Koloniale Staten ter goedkeuring aan eene verordening.“

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den gouverneur.)

Art. 94. Indien de Staten de verordening goedkeuren, geven zij hiervan kennis aan den gouverneur.

Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De Koloniale Staten keuren goed de hun door den Gouverneur der kolonie *Sariname* aangeboden verordening.“

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den voorzitter en den griffier.)

Art. 95. Indien de gouverneur de verordening, door de Koloniale Staten goedgekeurd, heeft vastgesteld, geeft hij daarvan aan hen kennis.

Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De gouverneur der kolonie *Suriname* heeft vastgesteld de verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den gouverneur.)

Art. 96. Indien de gouverneur bezwaar heeft, de verordening, door de Koloniale Staten goedgekeurd, vast te stellen, geeft hij daarvan aan hen kennis.

Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De gouverneur van *Suriname* heeft bezwaar, om vast te stellen de verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den gouverneur.)

Art. 97. Indien de Koloniale Staten de verordening niet goedkeuren, geven zij hiervan kennis aan den gouverneur.

Het formulier der kennisgeving luidt:

De Koloniale Staten hebben bezwaar tegen de goedkeuring der aan hen door den gouverneur der Kolonie *Suriname* aangeboden verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den voorzitter en den griffier.)

Art. 98. De Koloniale Staten hebben het regt van wijziging. Indien zij daarvan gebruik gemaakt hebben, luidt het formulier der kennisgeving van hinnen goedkeuring aldus:

„De Koloniale Staten kennen goed, zoodanig als zij door hen is gewijzigd, de hun door den gouverneur der kolonie *Suriname* aangeboden verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den voorzitter en den griffier.)

Art. 99. Indien de gouverneur zich met de gewijzigde verordening vereenigt, geeft hij hiervan aan de Staten kennis. Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De gouverneur der kolonie *Suriname* heeft vastgesteld, zoodanig als zij door de Koloniale Staten gewijzigd is, de verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den gouverneur.)

Art. 100. Indien de gouverneur zich met de gewijzigde verordening niet vereenigt, geeft hij hiervan aan de Staten kennis.

Het formulier dier kennisgeving luidt:

„De gouverneur der kolonie *Suriname*, zich niet konnende vereenigen met de wijzigingen, door de Koloniale Staten gemaakt, heeft niet vastgesteld de verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den gouverneur.)

Art. 101. De Koloniale Staten hebben het regt, verordeningen aan den gouverneur voor te stellen.

Zij zenden het ontwerp, zoodanig als het door hen goedgekeurd is, aan den gouverneur.

Het formulier van toezending luidt:

„De Koloniale Staten verzoeken den gouverneur der kolonie *Suriname*, vast te stellen de door hen in bijgaand ontwerp goedgekeurde verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den voorzitter en den griffier.)

Art. 102. De gouverneur geeft van zijn besluit aan de Staten kennis.

De formulieren van kennisgeving luiden:

ingeval geen bezwaar bestaat tegen de vaststelling, „De gouverneur der kolonie *Suriname* heeft, den Raad van Bestuur gehoord, vastgesteld.”

in het tegenovergestelde geval,

„De Gouverneur der kolonie *Suriname* heeft, den Raad van Bestuur gehoord, bezwaar om vast te stellen de door de Koloniale Staten in ontwerp goedgekeurde en aan hem aangeboden verordening.”

(Vermelding van den titel der verordening.)

(Dagteekening en onderteekening van den gouverneur.)

Art. 103. De Koloniale Staten zijn bevoegd, de belangen der kolonie voor te staan bij den Koning, bij de Staten-Generaal en bij den gouverneur.

Art. 104. Zij onderzoeken de verzoekschriften, die met inachtneming der voorschriften van art. 9 dezer wet aan hen gericht worden.

Art. 105. Zij kunnen den gouverneur uitnoodigen om wegens zaken, de kolonie betreffende, inlichtingen aan hen te geven.

Art. 106. De gouverneur voldoet aan deze uitnoodiging, wanneer hij vermeent dat het geschieden kan zonder schade voor de hem toevertrouwde belangen, en geeft de gevraagde inlichtingen mondeling of schriftelijk, hetzij in persoon of bij gemachtigde.

VIERDE AFDEELING.

Van de begrooting.

Art. 107. Ten laste van 's Rijks schatkist komen:

a. de wedde en de verblijfskosten van den gouverneur;
b. de kosten van de Rijks zee- en landmagt, tot bescherming der kolonie gevorderd.

Art. 108. De uitgaven ten behoeve der openbare dienst in de kolonie, welke niet ten laste van 's Rijks schatkist komen, en de middelen ter harer dekking worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting.

Art. 109. De koloniale huishoudelijke begrooting wordt jaarlijks door den gouverneur, na den Raad van Bestuur te hebben gehoord, ontworpen en aan de Koloniale Staten bij de opeening hinner vergadering aangeboden.

Art. 110. Zij wordt, zoodanig als zij door de Koloniale Staten goedgekeurd is, door den gouverneur voorloopig vastgesteld en afgekondigd.

Art. 111. Zij wordt door hem terstond met de noodige toelichting toegezonden aan den Koning.

Art. 112. Zij wordt definitief vastgesteld door de wet:

1o. indien tot aanvulling der koloniale middelen gevorderd wordt eene bijdrage uit 's Rijks schatkist;

2o. indien de Koning de begrooting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten aangenomen is, niet goedkeurt;

3o. indien de Koloniale Staten de begrooting niet hebben vastgesteld vóór den 15 Julij van het jaar, waarin zij hun wordt aangeboden.

Indien geen dezer gevallen aanwezig is, geldt de voorloopige vaststelling als definitieve.

Art. 113. De uitgaven en heffingen, uit kraacht der voorloopig vastgestelde begrooting gedaan vóórdat de wet, houdende definitieve vaststelling der begrooting, in de kolonie afgekondigd en in werking getreden is, blijven van waarde voor zoo veel zij geschied zijn met magtiging des Konings of vóórdat van den Koning bericht ontvangen is.

In het geval, voorzien in het voorgaande artikel onder No. 3, strekt voorloopig de begrooting voor het vorige dienstjaar tot grondslag der dienst, behoudens de daarin door den Koning bevolen wijzigingen.

Art. 114. De verantwoording van de koloniale uitgaven en ontvangsten over elk dienstjaar wordt (onder overlegging van de rekening, goedgekeurd door de magt, bij de wet of den Koning daartoe aangewezen) op last des Konings gedaan aan de wetgevende magt, ingeval de koloniale huishoudelijke begrooting definitief is vastgesteld bij de wet, en in het andere geval door den gouverneur aan de Koloniale Staten.

Naar gelijke onderseheidheid wordt het slot der rekening vastgesteld, hetzij bij de wet, hetzij bij koloniale verordening.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Van de inwendige verdeling van het grondgebied der kolonie.

Art. 115. De verdeling der kolonie in districten en gemeenten, de zamenstelling, inrigting en bevoegdheid der districts- en plaatselijke besturen, mitgeader al hetgeen betreft de politie van land en stad, wordt geregeld bij koloniale verordening.

ZESDE HOOFDSTUK.

Van het regtswezen.

ERSTE AFDEELING.

Algemeene voorschriften.

Art. 116. Er wordt in de kolonie *Suriname* regt gesproken in naam des Konings.

Art. 117. Het burgerlijk regt, dat van koophaudel en de burgerlijke regtsverordening, het strafregt en de strafverordening, ook ten opzichte der koloniale gewapende magt te land en te water, de zaken, de rechtspleging in zaken van belastingen, het notarisambt, de industriele, letterkundige en kunstigeuendom, en het stuk der maten en gewigten worden, zoo veel mogelijk overeenkomstig met de in Nederland bestaande wetten, door koloniale verordeningen geregeld.

Art. 118. Niemand kan van zijn eigendom ontzet worden, dan nadat hij koloniale verordening verklaard is, dat het algemeen uit de onteigening vordert, en tegen vooraafgaande schadevergoeding.

Op dit beginsel worden geene uitzonderingen toegelaten dan krachtens algemeene regelen, bij koloniale verordening te stellen, en zonder dat ooit het regt op volledige schadevergoeding den onteigende kan worden ontnomen.

Art. 119. Aan de regterlijke magt behoort bij uitsluiting de kennisneming van alle geschillen van burgerlijken aard.

Art. 120. Geene vervolging tot straf kan plaats hebben dan voor den regter, bij algemeene verordening aangewezen, en op de wijze, bij algemeene verordening bepaald.

Art. 121. De burgerlijke doof of de verbeurderklaring

van al de goederen des veroordeelden ken niet als straf of als gevolg van straf worden bedreigd.

Art. 122. Geschieden over kiesregt en andere burgerregten staan ter kennisneming van de regterlijke magt, wanneer geen andere regter bij algemeene verordening aangewezen is.

Art. 123. Alle vonnissen behelzen de gronden, waarop zij zijn gewezen, en in strafzaken de aanwijzing der artikelen van de algemeene verordeningen, waarop de veroordeeling rust.

Zij worden met open denien uitgesproken.

De terechtzittingen zijn openbaar, behoudens de uitzonderingen, in het belang der openbare orde en zedelijkheid bij algemeene verordeningen vast te stellen.

Art. 124. Niemand kan tegen zijnen wil worden afgetrokken van zijnen wettigen regter.

Algemeene verordeningen regelen de wijze, waarop geschieden over bevoegdheid tusschen de regterlijke en andere magten beslist worden.

Art. 125. Behalve in de gevallen, bij algemeene verordeningen voorzien, mag niemand in hechtenis genomen worden dan op regterlijk bevel, houdende de redenen der inhechtenisneming.

Zoodanig bevel moet aan dengene, tegen wien het gerigt is, bij of zoo spoedig mogelijk na zijne aanhouding worden betekend.

De vorm van het bevel en de tijd, binnen welken alle in hechtenis genomen personen moeten worden verhoord, worden bij algemeene verordeningen bepaald.

Art. 126. In niemands woning mag tegen zijn wil worden binnengetroden dan op last eener magt, tot het geven van zoodanigen last bij algemeene verordening bevoegd verklaard, en met inschrijving der vormen, bij algemeene verordening voorgeschreven.

Art. 127. Het geheim der aan de post of andere openbare instelling van vervoer toevertrouwde brieven is onschendbaar, behalve op last van den regter en in de gevallen, bij algemeene verordening voorzien.

TWEEDE AFDEELING.

Van de samenstelling der regterlijke magt.

Art. 128. De regtmagt van den Hoogen Raad der Nederlanden in koloniale zaken wordt geregeld bij de wet.

Art. 129. Er is, onder de beaming van hof van justitie, een operatie geregtshof over de gansche kolonie.

Het hof toezigt op de geregelde afdoening van alle regedingen en de behoorlijke vervolging van alle misdrijven.

De voorzitter, de leden en de griffier van het hof van justitie worden door den Koning benoemd, de voorzitter en de leden voor het leven, de griffier tot wederopzegene toe.

Art. 130. Het openbaar ministerie bij het hof van justitie wordt uitgeoefend door of namens den procureur-generaal.

Art. 131. De procureur-generaal wordt door den Koning benoemd, geschorst en ontslagen.

Art. 132. Hij is het hoofd van het openbaar ministerie en van de regterlijke en administratieve politie in de gansche kolonie.

Hij vertegenwoordigt den Staat, de Regering of de kolonie in regten.

Art. 133. Behalve in het geval van verklaarden staat van oorlog of beleg, wordt geen doodvonnis ten uitvoer gelegd dan op last of met voorkennis van den procureur-generaal en na verkregen magtiging van den gouverneur.

De gouverneur verleent die magtiging niet dan na den hoogsten militair en burgerlijken regter in de kolonie te hebben gehoord.

Art. 134. De voorzitter en de leden van het hof van justitie kunnen tegen hunnen wil door den Koning worden ontslagen:

1o. bij gebreken ongeschiktheid door meer dan zestigjarige ouderdom, of door aanhoudende zieke- of ligehaamsziekte;

2o. wanneer zij onder eursale zijn gesteld;

3o. bij gebreken wangedrag of onzedelijkheid, of bij gebreken grove achtsloosheid in de waarneming van hun ambt. In de beide eerste gevallen wordt het ontslag hervol verleend.

In het eerste geval wordt voor de aanspraak op pensioen geen ander bewijs van de oorzaak der ongeschiktheid gevorderd.

Art. 135. Wanneer de gouverneur oordeelt, dat eene der redenen van ontslag, in het voorgaande artikel opgenoemd, aanwezig is, dringt hij, na den Raad van Bestuur te hebben gehoord en met toezending van al de stukken op de zaak betrekkelijk, het ontslag van den betrokken ambtenaar aan den Koning voor.

Hij stelt den betrokken ambtenaar, door mededeeling zijner voordragt, in de gelegenheid, om zijn verzoekschrift bij de stukken te voegen.

Hij is bevoegd den betrokken ambtenaar, in afwachting van 's Konings beslissing, te schorsen en in de waarneming van het ambt tijdelijk te voorzien.

De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zijne volle bezoldiging.

Hij kan, op zijn verzoek, in de gelegenheid om zich in Nederland te gaan verantwoorden gesteld worden door toekenning van verlofstreemement en vrijen overtocht.

De Koning beslist over het ontslag.

Art. 136. De voorzitter en de leden van het hof van justitie kunnen door den Hoogen Raad der Nederlanden, in raadkamer, bij een met redeuten omkleed arrest, uit hun ambt worden ontslag.

1o. wanneer zij veroordeeld zijn tot gevangenisstraf, de gevangenisstraf, welke geldboete vervangt, daaronder niet begrepen;

2o. wanneer zij verklaard zijn te zijn in staat van kennelijk onvermogen of wegens schulden zijn gegijzeld.

De procureur-generaal zendt de stukken, op de zaak betrekkelijk, ter vervolging aan den procureur-generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden.

Hij geeft hiervan aan den betrokken ambtenaar onmiddellijk kennis en stelt dezen in staat, een verzoekschrift bij den Hoogen Raad in te dienen.

In het vonnis, waarbij een regterlijk ambtenaar, niet vallende in de bovenstaande bepalingen, tot gevangenisstraf (die, welke geldboete vervangt, daaronder niet begrepen) veroordeeld wordt, wordt tevens zijne afsetting uitgesproken.

Art. 137. Elk lid der regterlijke magt, tegen wien hetzij dagvaarding in persoon of bevel van gevangenneming, hetzij magtiging tot opneming in een huis van bewaring of geneeskundig gesticht voor krankzinnigen is verleend, of op wien lijfswaang is ten uitvoer gelegd, wordt daardoor in zijn bediening geschorst. Schorsing in de bediening brengt geene schorsing mede in het genot der bezoldiging.

Art. 138. De verdere bepalingen nopens de inrigting en de samenstelling der regterlijke magt in de kolonie worden vastgesteld bij koloniale verordening.

Art. 139. De regterlijke magt wordt alleen uitgeoefend door de regters, welke door algemeene verordeningen zijn aangewezen.

Tusschenkomst van de Regering in regtszaken is verboden.

Art. 140. Vonnissen, door den regter in Nederland of Nederlandsche koloniën of beittingen gewezen, en bevelen door hen uitgevaardigd, mitgaders grossen van authentieke acten aldaar verleden, kunnen in de kolonie Suriname ten uitvoer worden gelegd.

Vonnissen en bevelen, door den regter in de kolonie Suriname gewezen of uitgevaardigd, mitgaders grossen van authentieke acten aldaar verleden, kunnen in Nederland worden ten uitvoer gelegd.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van de godsdienst.

Art. 141. Ieder belijdt zijne godsdienstige meeningen met volkomen vrijheid, behoudens de bescherming der maatschappij en van bare leden tegen de overtreding der strafwet.

Art. 142. In de kolonie wordt gelijke bescherming verleend aan alle erkende kerkgenootschappen.

Art. 143. De gouverneur waakt dat alle kerkgenootschappen zich houden binnen de palen van de gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen en de gestelde magten in de kolonie.

Art. 144. De heilijders der onderscheidene godsdienstige meeningen genieten allen dezelfde burgerlijke en burgerregten en hebben gelijke aanspraak op het bekleden van waardigheden, ambten en bedieningen.

Art. 145. De openbare eeredienst en godsdienstoefening zijn aan geene andere beperkingen onderworpen dan die, welke in het belang der openbare orde, rust en zedelijkheid bij koloniale verordeningen worden bevolen.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van de financien.

Art. 146. Het beleid der koloniale geldmiddelen en het beheer der domeinen is, onder het opertoetsing van den gouverneur, opgedragen aan eenen hoofdamtenaar, die door den Koning wordt benoemd, geschorst en ontslagen, en wies instructien en jaarwedde door den Koning worden vastgesteld.

Art. 147. Het munstatel wordt bij de wet geregeld.

Art. 148. Geene belastingen worden in de kolonie ten behoeve van het Rijk of van de kolonie geboven dan uit kraebt en volgens de voorrebriften eener wet of koloniale verordening.

Art. 149. Geen privilegie in het stuk van belasting mag worden verleend.

Art. 150. Geene koloniale belastingen mogen strekken, om den vrijen handel met Nederland en Nederlandsche koloniën

of bezittingen te belemmeren, of om den bandel, de nijverheid of den landbouw der kolonie te bevorrechten boven den handel, de nijverheid of den landbouw van *Nederland* of de *Nederlandsche koloniën* en bezittingen.

De baken, loods-, haven- en andere soortgelijke scheepsongelukkeden en de bepalingen omtrent de groote scheepvaart zijn dezelfde voor alle vlaggen.

Art. 151. Geldleeningen ten laste der kolonie kunnen niet worden aangegaan dan uit kracht van koloniale verordeningen, goedgekeurd bij de wet.

Art. 152. Al wat betreft de nitgifte in eigendom of pacht en het beheer der domaniale gronden en bosschen of de uitoefening van andere domaniale regten wordt geregeld bij de wet en, bij gebreke van deze, bij koloniale verordening.

Art. 153. De wet regelt de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.

NEGENDÉ HOOFDSTUK.

N van de gewapende magt.

Art. 154. Alle weerbare ingezetenen der kolonie zijn gehouden, ingeval de kolonie door eenen buiten- of binnenlandschen vijand bedreigd wordt, tot bare verdediging, en, in tijd van vrede, tot bewaring der inwendige rust mede te werken.

Zij worden te dien einde vereenigd in schutterijen.

De sterkte en inrigting dier schutterijen worden bij koloniale verordening geregeld.

Art. 155. Krachtens koloniale verordening kan worden opgericht eene gewapende politie.

Art. 156. In geval van dringenden nood, wanneer de gouverneur met de Rijk's zee- en landmagt, te zijner beschikking staande, ondersteund door de koloniale gewapende magt, niet voorzien kan in de behoorlijke verdediging, is hij bevoegd, voor zoo ver de bem ten dienste staande hulpmiddelen het gedoogen, vrijwilligers en zelfs vreemde hulptroepen tijdelijk in soldij te nemen.

TIENDE HOOFDSTUK.

Fan het onderwijs, de openbare gezondheid en het armbestuur.

Art. 157. De verspreiding van verlichting en bescheaving en de aanmoediging van kunsten en wetenschappen worden door de Regering aanboudend beartigd.

Art. 158. Het geven van onderwijs staat vrij aan een iegelijk, die voldoende bewijzen van bekwaamheid en zedelijkheid levert.

Art. 159. Zoo veel de middelen gedoogen, zorgt de overheid, dat het lager onderwijs de verkrijging der allereerste kundigheden onder het bereik brenge ook der overmogenden. Zij doet dit door ondersteuning van bijzondere of oprigting van openbare scholen.

Art. 160. De regeling van het onderwijs op deze grondslagen geschiedt bij koloniale verordening.

Art. 161. Het toezigt, van overheidswege uit te oefenen over den toestand der openbare gezondheid en al wat betreft de uitoefening der genees-, heel-, verlos- en artsennijverheid, wordt bij koloniale verordening geregeld.

Art. 162. Het aanmoedigen van arbeidzaam en het weren van luiheid en lediggang bij de overmogenende bevolking is een onderwerp van aanboudende zorg der Regering.

Het toezigt over het armwezen en de noodige voorzieningen daaromtrent worden bij koloniale verordeningen geregeld.

Daarbij wordt in acht genomen het beginsel, dat de bijzondere en kerkelijke liefdadigheid vrijgelaten en zoo veel mogelijk bevorderd wordt.

ELFDE HOOFDSTUK.

Van de volkslijst.

Art. 163. De gouverneur moedigt alle takken van volkslijst, zoo veel in zijn vermogen is, aan en doet aan den Koning en aan de Koloniale Staten alle daartoe strekkende voordragen.

Bij koloniale verordening kunnen kamers van koophandel en fabrieken en commissien van landbouw opgericht en baar werking geregeld worden.

Art. 164. Tot de oprigting van circulatie-banken, erodiet-vereenigingen en verzekerings-maatschappijen kan bij koloniale verordening vergunning worden verleend.

Art. 165. De Regering lelt zich met al de haar ten dienste staande krachten op de verbetering der middelen van gemeenschap toe.

Het toezigt, van overheidswege op de middelen van gemeenschap te land en te water te bonden, wordt bij koloniale verordening geregeld.

Art. 166. De gouverneur kan volgens regels, bij koloniale verordening te stellen, vergunning verleen voor den aanleg van werken en de oprigting van ondernemingen van openbaar nut.

Stothepalingen.

Art. 167. Het tegenwoordig reglement wordt in de kolonie *Suriname* afgekondigd op de wijze, bij art. 44 deser wet bepaald.

Het treedt in werking op het tijdstip, door den Koning aan te wijzen.

Art. 168. De onderwerpen, bij artt. 117 en 138 vermeld, worden voor de eerste maal bij Koninklijk besluit geregeld.

Art. 169. Alle verbindende verordeningen, die er zijn op het tijdstip dat dit reglement in werking treedt, blijven van kracht, totdat zij door andere, volgens de voorschriften deser wet, vervangen zijn.

Lasten en bevelen, dat dese in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriele Departementen, Autoriteiten, Collegien en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's *Gravenhage*, den 31sten Mei 1865.

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Uitgegeven den zesden Junij 1865.

De Minister van Justitie,

OLIVIER.

20. Van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de

28 September 1865, No. 83, gratie Gods, Koning der *Nederlandsche* Besluit van den 28sten September, Prins van Oranje-tember 1865, aanwijzende het Nassau, Groot-Hertog van Lu-tijdstip, waarop in werking treedt xemburg enz., enz., enz. de Wet, houdende vaststelling van Gezien artikel 167 2e. alinea bet Reglement op het beleid der der Wet van den 31 Mei 1865 Regering in de Kolonie *Suriname* (*Staatsblad* No. 55), houdende name, van den 31sten Mei 1865 vaststelling van het Reglement (*Staatsblad* No. 55), op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*,

Op de voordragt van onzen Minister van Koloniën, van den 27sten September 1865, L. P. 14, Kabinet;

Hebben goedgevonden en verstaan: te bepalen dat de gemelde wet in werking treedt op den 1sten Januarij 1866.

Onze Minister van Koloniën is belast met de nitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst. 's *Gravenhage*, den 28sten September 1865.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.) I. D. FRANKEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.) REITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

(Get.) REITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-Blad* bevolen. Gedaan te *Paramaribo* den 27sten October 1865.

VAN LANSBEEK.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 13.) PUBLICATIE van den 7den November 1865, waarbij worden gewijzigd de artikelen 1 en 5 der Publicatie van den 3den Mei 1865 (*G.B.* No. 5) betreffende het port der brieven en gedrukte stukken, die tusschen *Suriname* en *Curacao* via *Demerary* en *St. Thomas* door middel van gesloten brievenmalen worden verzonden.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie *Suriname*, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de artikelen 1 en 5 der publicatie van den 3den Mei d. j., *Gouvernements-Blad* No. 5, betreffende het port der brieven, die tusschen *Suriname* en *Curacao* via *Demerary* en *St. Thomas*, door middel van gesloten brievenmalen, worden verzonden, door andere bepalingen bebooren te worden vervangen;

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan;

Te bepalen:

Eenig Artikel.

Artt. 1 en art. 5 van de publicatie van 3 Mei 1865, *G.B.* No. 5, worden gewijzigd als volgt:

Art. 1. Het port van de brieven, die tusschen *Suriname* en *Curacao* over au weder door middel van gesloten brie-

veemalen via *Demerary* en *St. Thomas*, met de Britsche pakketboten verzonden worden, bedraagt dertig centen.

Art. 5. Het port voor nieuwspapieren of andere gedrukte stukken, mits onder kruisband of onder eene reep papier in dier voege ingepakt, dat het onderzoek naar den inhoud mogelijk zij, en geheel gedrukt of gesteedrukt, zonder eenig handschrift, cijfers of teekens, de plaats van afschrift vervangende, te bevatten is, is, mits gefrankeerd, 7½ (zeven en een halve) cent per vel of blad. Bij niet-frankeering worden zij met het gewone briefporto belast.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïnciseerd.

Paramaribo, den 7den November 1865.

VAN LANSEBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 8ten November 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 14.) RESOLUTIE van den 8ten November 1865, N°. 1, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk Besluit dd. 12 Augustus 1865 (Staatsblad N°. 109) en van het daarin vervatte tusschen Nederland en Frankrijk op den 7 Julij te voren gesloten tractaat van handel en scheepvaart.*

De Gouverneur der kolonie *Suriname*, Ontvanger hebbende van den Minister van Koloniën een exemplaar van het Koninklijk besluit dd. 12 Augustus 1865 (*Staatsblad* N°. 109), bepalende de plaatsing in het *Staatsblad* van het tusschen *Nederland* en *Frankrijk* op den 7 Julij II. gesloten tractaat van handel en scheepvaart;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat het vermeld besluit, met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze resolutie in het *Gouvernements-Blad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 8ten November 1865.

VAN LANSEBERG.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 109.) BESLUIT van den 12den Augustus 1865, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tusschen Nederland en Frankrijk op den 7den Julij 1865 gesloten tractaat van handel en scheepvaart.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het handels- en scheepvaart-tractaat, tusschen *Nederland* en *Frankrijk* op den 7den Julij 1865 door de wederzijdsche gevolmagtigden gesloten, van welk tractaat de inhoud en de vertaling luiden als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Keizer der Franschen, gelijkelijk bezield met den wensch de banden van vriendschap, die de beide landen vereenigen, naauwer toe te halen en de betrekkingen van handel en scheepvaart tusschen hunne respectieve Staten willende verbeteren en nitbreiden, hebben besloten, te dien einde een tractaat te sluiten, en hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden: den heer EPIMACHUS JACOBUS JOANNES BAPTISTA CREMERS, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstzelfs Minister van Buitenlandse Zaken;

den heer GERARD HENDRIK BETZ, commandeur der orde

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté l'Empereur des Français, également animés du désir de resserrer les liens d'amitié, qui unissent les deux Pays, et voulant améliorer et étendre les relations de commerce et de la navigation entre leurs États respectifs, ont résolu de conclure un traité à cet effet, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

Mr. EPIMACHE JACQUES JEAN BAPTISTE CREMERS, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Affaires Étrangères;

Mr. GÉRARD HENRI BETZ, commandeur de l'ordre du Lion

van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstzelfs Minister van Financien;

den heer ISAAC DIGNUS FRANKEN VAN DE PUTTE, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstzelfs Minister van Kolonien;

Zijne Majesteit de Keizer der Franschen:

den heer PHILIPPUS KARL MAURITIUS BAUDIN, commandeur van Hoogstzelfs Keizerlijke orde van het Legioen van Eer, Hoogstzelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

dewelke, na elkander oordeling hunne volmagten te hebben medegedeeld en dess in goeden en behoorlijken vorm te hebben bevonden, zijn overeengekomen omtrent de volgende artikelen:

Art. 1. Tusschen de inwoners der beide Rijken zal volle en geheele vrijheid van handel en scheepvaart bestaan; zij zullen, ter zake van hunnen handel, of van hunne nijverheid, in de havens, steden of plaatsen, welke ook der beide Staten, hetzij zij er zich vestigen, hetzij zij er tijdelijk verblijven, niet onderworpen zijn aan regten, belastingen, befiningen of patenten, onder welke benaming ook, andere of hoogere dan die, welke van de ingezetenen des lands zullen worden geheven; en de voorregten, vrijdommen en andere gunsten, welke ook, die de ingezetenen van een der beide Staten in zake van handel of van nijverheid mogten genieten, zullen aan die van den andere gemeen zijn.

Art. 2. Tegen de regten, bepaald bij de tarieven, welke gevoegd zijn bij de tractaten en conventien, gesloten met Groot-Brittannië den 31sten Januarij, den 12den October en den 16den November 1860, met België den 1sten Mei 1861 en den 13den Mei 1863, met het Tolverbond den 2den Augustus 1862, met Italië den 17den Januarij 1863, met Zwitserland den 30sten Janij 1864 en met de Vereenigde Koninkrijken van Zweden en Noorwegen den 14den Februarij 1865, zullen in Frankrijk worden toegelaten de goederen van Nederlandschen oorsprong of bewerking, gelijksoortig met die opgenoemd in de voormelde tarieven, en die registratie worden ingevoerd, hetzij ter zee onder Fransche of Nederlandsche vlag, hetzij te lande onder de voorwaarden bepaald bij het hierna volgende art. 10, hetzij langs de binnenwateren.

Die invoeren zullen geschieden overeenkomstig de bepalingen der gezegde tractaten en conventien, en bepaaldelijk volgens de art. 18, 19, 20, 21, 22, 23 en 24 van het tractaat gesloten met België, van den 1sten Mei 1861.

Art. 3. De goederen van Franschen oorsprong of bewerking, gelijksoortig met de voort-

Neerlandais, Son Ministre des Finances;

Mr. ISAAC DIGNUS FRANKEN VAN DE PUTTE, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

Sa Majesté l'Empereur des Français:

Mr. PHILIPPE CHARLES MAURICE BAUDIN, commandeur de l'ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Son envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les habitants des deux Pays; ils ne seront pas soumis, à raison de leur commerce ou de leur industrie, dans les ports, villes ou lieux quelconques des deux États, soit qu'ils y établissent, soit qu'ils y résident temporairement, à des droits, taxes, impôts ou patentes, sous quelque dénomination que ce soit, autres ni plus élevés que ceux qui seront perçus sur les nationaux; et les privilèges, immunités et autres faveurs quelconques, dont jouiraient en matière de commerce ou d'industrie les sujets de l'un des deux États, seront communs à ceux de l'autre.

Art. 2. Seront admis en France aux droits fixés par les tarifs annexés aux traités et conventions, conclus avec la Grande Bretagne les 23 Janvier, 12 Octobre et 16 Novembre 1860, avec la Belgique les 1er Mai 1861 et 13 Mai 1863, avec le Zollverein le 2 Août 1862, avec l'Italie le 17 Janvier 1863, avec la Suisse le 30 Janij 1864 et avec les Roisannes Unis de Suède et de Norvège le 14 Février 1865, les objets d'origine ou de manufacture Néerlandaise, similaires de ceux qui sont énumérés aux dits tarifs, qui seront importés directement, soit par mer sous pavillon Français ou Néerlandais, soit par terre aux conditions déterminées par l'art. 10 ci-après, soit par les voies fluviales.

Ces importations auront lieu conformément aux stipulations des dits traités et conventions, et notamment des arts. 18, 19, 20, 21, 22, 23 et 24 du traité conclu avec la Belgique du 1er Mai 1861.

Art. 3. Les objets d'origine ou de manufacture Française, similaires des produits mention-

brengeelen vermeld in art. 2, welke regtstreeks in het Koninkrijk der Nederlanden zullen worden ingevoerd, hetzij ter zee onder Nederlandsche of Fransche vlag, hetzij te land onder de voorwaarden bepaald bij art. 10 van dit tractaat, hetzij langs de binnenwateren, zullen, behoudens de nader vermelde uitzonderingen, worden toegelaten tegen de regten van het algemeen tarief, thans in Nederland van kracht, en onder de voorwaarden, bij de wetten van dien Staat bepaald.

Art. 4. De uitvoer der handelsgoederen van een der beide Staten naar den andere is vrij van alle regten, met uitzondering van alle soorten van lompfen, behalve die van zijde, papierstof en ond touwwerk, al dan niet geteerd, welke zullen zijn onderworpen aan het regt, dat de meest begunstigde vreemde natie betaalt of zal betalen.

Het stelsel ten opzichte van wapens en krijgsgoederen blijft onderworpen aan de wetten en reglementen, in de beide Staten van kracht.

Art. 5. Tusschen de Hooge contracterende Partijen is overeengekomen, dat de lasten, welke door de Fransche fabrikanten worden gedragen of hun later mogten worden opgelegd, hetzij wegens regten, waarmede hnnne voortbrengelen of de grondstoffen waaruit deze worden vervaardigd binnen 's lands zijn of mogten worden bewaard, hetzij wegens eenige bewaking, toerigt of bemorijing der administratie ter zake van hnn bedrijf, zullen kunnen opgewogen worden door een verhooging van regt van gelijk bedrag boven het gewone invoerregt op de soortgelijke voortbrengelen van Nederlandschen oorsprong of bewerking.

Met toepassing van die beginselen zullen de hieronder vermelde Nederlandsche voortbrengelen bij hnn invoer in Frankrijk aan de volgende verhooging van regt onderworpen zijn:

	poud.	fr.	kilos.	fr.
Ammoniak-zout . . .	100	3.00		
Sulfat-sodae, water-vrij in natura meer dan 25 pct. zuiver zont bevattende . . .	6.00			
Idem onzuiver . . .	5.40			
Kunst-soda, raw van minder dan 30 grad. . .	4.35			
Carbonas-sodae, van minder dan 60 grad. . .	11.00			
Kunst-soda, raw, van minstens 30 graden . .	0.40			
Carbonas-sodae, gekristalliseerd . . .	0.40			
sulfas-sodae, onzuiver, watervrij in na-				

nés à l'article 2, qui seront importés directement dans le Royaume des Pays-Bas, soit par mer sous pavillon Neerlandais ou Français, soit par terre aux conditions déterminées par l'article 10 du présent traité, soit par les voies fluviales, seront admis, sauf les exceptions ci-après mentionnées, aux droits du tarif général actuellement en vigueur dans les Pays-Bas et sous les conditions fixées par la législation de cet Etat.

Art. 4. L'exportation des marchandises de l'un des deux Etats dans l'autre est affranchie de tous droits, sauf en ce qui concerne les chiffons autres que de soie, les drilles de toute espèce, la pâte à papier et les vieux cordages, gondonnés ou non, qui seront soumis aux droits que paie ou paiera la nation étrangère la plus favorisée.

Le régime des armes et munitions de guerre reste soumis aux lois et règlements en vigueur dans les deux Etats.

Art. 5. Il est convenu entre les Hautes Parties contractantes que les charges, qui sont ou seraient supportées par les producteurs Français, soit pour les droits grévants à l'intérieur leurs produits ou les matières dont leurs produits sont fabriqués, soit pour une surveillance, un contrôle ou une exécution administrative établis sur leur production, pourront être compensées par des surtaxes complémentaires équivalentes sur les produits similaires d'origine ou de manufacture Neerlandaise.

Par application de ces principes, les produits Neerlandais ci-dessous énumérés seront assujettis aux surtaxes suivantes à leur importation en France :

	poud.	fr.	kilos.	fr.
Sel ammoniac (hydrochlorate d'ammoniaque) . . .	100	3.00		
Sulfate de soude, anhydre contenant en nature plus de 25 pct. de sel pur . .	6.00			
Idem impur . . .	5.40			
Sonde artificielle, brnte ne titrant pas au minimum 30 degrés . . .			4.35	
Carbonate de sonde (sel de sonde), ne titrant pas au minimum 60 degrés . .			11.00	
Sonde artificielle, brnte titrant au moins 30 degrés . .			0.40	
Cristaux de soude (carbonate de soude cristallisé) . . .			0.40	
Sulfate de soude impur, anhydre, na				

	poud.	fr.	kilos.	fr.
tura niet meer dan 25 pct. zuiver zont bevattende . . .	100	0.55		
Idem gekristalliseerd of niet watervrij . .	0.20			
Sulfas-sodae, zuiver, watervrij in natura niet meer dan 25 pct. zuiver zont bevattende . . .	0.60			
Idem gekristalliseerd of niet watervrij . .	0.25			
Sulfas-sodae . . .	0.60			
Carbonas-sodae van minstens 60 graden . .	1.10			
Acidum hydrochloricum . . .	0.30			
Chloorkalk . . .	0.75			
Chloornre kali . . .	6.60			
Chloormagnesium . .	0.40			
Ultramarijn nage-maakt . . .	0.65			
Soda van zeevier . .	0.15			
Gegloeide asch van beetwortelen . . .	0.10			
Tinzont . . .	0.30			
Bijtenode . . .	1.40			
Dubbel koolnre soda .	0.70			
Droog waterglas . . .	0.70			
Waterglas . . .	0.35			
Aluminaas-soda . . .	0.70			
Onderzwaveligzure soda . . .	0.30			
Waterrijke azijnnre soda . . .	0.50			
Azijsure soda . . .	0.30			
Zuivere alcohol, li-kenren, brandewijn op fleschen . . .	90.00			
Bier . . .	2.40			
Vernis met alcohol bereid, per vat zuiveren alcohol, in de vernis vervat .	90.00			

De ruwe en geraffineerde suikers zijn niet in deze lijst opgenomen, omdat onder de regten, waarmede zij bewaard zijn, de accijns begrepen is.

Art. 6. In geval van afschaffing, verlaging of verhoging der regten of lasten, in het voorgaande artikel vermeld, zullen de verhogingen van regt worden afgesehaft of naar evenredigheid verlaagd of verhoogd.

Bovendien blijft overeengekomen, dat, indien drawbacks mogten worden toegestaan voor voortbrengelen van Fransche bewerking, als vergoeding der belastingen, welke zouden kunnen worden gevestigd op de grondstoffen, de regten, die verschuldigd zijn van de soortgelijke voortbrengelen van Nederland, niet kunnen worden vermeerderd met een verhoogd regt gelijkstaande met het bedrag dier drawbacks.

De drawbacks, welke mogten worden verleend bij den uitvoer der Fransche voortbrengelen, zullen gelijk moeten staan met den accijns, droits d'acise grévants les dits

	poud.	fr.	kilos.	fr.
contenant pas en nature plus de 25 pct. de sel . . .	100	0.55		
Dito cristallisé ou hydraté . . .	0.20			
Par anhydre, ne contenant pas en nature plus de 25 pct. de sel . . .	0.60			
Dito cristallisé on hydraté . . .	0.25			
Sulfite de soude . .	0.60			
Sel de sonde (carbonate de sonde) titrant au moins 60 degrés . . .	1.10			
Aeide hydrochlorique (acide muriatique) . . .	0.30			
Chlorure de chaux . .	0.75			
Chlorate de potasse .	6.60			
Chlorure de magnésium . . .	0.40			
Outremere factice . .	0.65			
Soude de varech . .	0.15			
Salin de betteraves . .	0.10			
Sel d'étain . . .	0.30			
Sonde caustique . .	1.40			
Bicarbone de soude .	0.70			
Silicate de soude anhydre . . .	0.70			
Cristallisé ou hydraté . . .	0.35			
Aluminate de soude .	0.70			
Hyposulfite de soude . . .	0.30			
Acétate de soude anhydre . . .	0.50			
Cristallisé ou hydraté . . .	0.30			
Alcool pur, liqueurs, eau de vie en bouteilles, l'hectolitre . . .	90.00			
Bière, l'hectolitre . .	2.40			
Vernis à l'esprit de vin, par hectolitre d'alcool pur, contenu dans le vernis . . .	90.00			

Il est entendu que les sucres bruts et les sucres raffinés ne figurent pas dans cette nomenclature, parce que les droits, dont ils sont grevés, comprennent l'impôt de consommation.

Art. 6. En cas de suppression, de diminution ou d'augmentation des droits ou des charges mentionnés dans l'article précédent, les surtaxes seront supprimées, réduites ou augmentées proportionnellement.

Il demeure en outre convenu que, si des drawbacks étaient accordés à des produits de fabrication Française pour compenser les taxes, qui pourraient être établies sur les matières premières, les droits, qui grèvent les produits similaires de fabrication Neerlandaise, pourront être augmentés, s'il y a lieu, d'une surtaxe égale au montant de ces drawbacks.

Les drawbacks, qui seraient établis à l'exportation des produits Français, ne pourront être que la représentation exacte des droits d'acise grévants les dits

waarmede de gezegde voortbrengelen of de stoffen, waart zij vervaardigd zijn, bezwaard zijn.

Art. 7. Dezelfde regten, welke bij de twee voorgaande artikelen aan Frankrijk zijn voorbehouden, zal Nederland hebben voor de voortbrengelen, welke in Nederland aan gelijksoortige regten of lasten zijn of mogten worden onderworpen.

Art. 8. De handelsgoederen van allerlei aard, afkomstig niet een der twee rijken en in het andere ingevoerd, zullen aan generlei hogere accijnsen of verbruikbelastingen onderworpen zijn dan die, waarmede de soortgelijke handelsgoederen van binnenlandsche herkomst zijn of mogten worden belast.

Art. 9. De korting op het ruwe seestout van Franschen oorsprong, ter zee regstreets van Frankrijk in Nederland ingevoerd, in lastatgenoomd land bij de thans geldende wet nopens den accijns op het zout wegens fabriekverlies verleend, zal worden verhoogd van 5 pct. tot 7 pct., zonder dat eenige korting zal kunnen worden verleend voor ruw seestout van andere herkomst.

De pekel wordt gelijkgesteld met het ruw zout en belast naar de hoeveelheid ruw zout, die zij bevat, in de verhouding door de Nederlandsche wetgeving bepaald.

Het geraffineerd zout van Franschen oorsprong zal even als het ruw zout vrij van invoerregten worden toegelaten voor het gebruik, waarvoor de Nederlandsche wetgeving vrijstelling van accijns verleent. Evenwel wordt deze gunst voor het geraffineerd zout niet verleend dan in de gevallen, waarin gezegd voortbrengel eveneens in Nederland vrijdom van den accijns geniet.

Art. 10. De handelsgoederen van Nederlandschen oorsprong of bewerking, naar Frankrijk verzonden langs de spoorwegen, welke dat land met Nederland verbinden, zullen beschonwd worden registrakts te zijn ingevoerd, mits de wagens of colis, waarin de goederen zich bevinden, door de Nederlandsche douanen geplombeerd zijn, en dat de lodeen bij de aankomst in Frankrijk ongeschonden worden bevonden.

Indien ten gevolge van overmagt de wagens gedurende het vervoer moeten worden geopend, zal het voorregt van bovenstaande bepalingen van toepassing blijven, mits het geval van overmagt behoorlijk bewezen zij, en de handeligen, die er nit voortvloegen, geschied zijn onder het toezigt van het plaatselijk gezag, 'twelk overigens nieuwe lodeen of zegels zal aanleggen.

De handelsgoederen van Franschen oorsprong of bewerking zullen onder dezelfde voorwaarden bij het binnenkomen in

produits on les matières dont ils sont fabriqués.

Art. 7. Les Pays-Bas jouiront des mêmes droits que ceux qui sont réservés à la France par les deux articles précédents pour les produits, qui on seraient soumis dans les Pays-Bas à des droits on charges analogues.

Art. 8. Les marchandises de toute nature, originaires de l'un des deux pays et importées dans l'autre, ne pourront être assujetties à des droits quelconques d'accise ou de consommation supérieurs à ceux qui grèvent on grèveraient les marchandises similaires de production nationale.

Art. 9. La bonification sur les sels marins bruts d'origine Française, importés directement de France dans les Pays-Bas par mer, accordée dans ce dernier pays, à titre déchet, par la loi qui régit actuellement l'accise du sel, sera portée de 5% à 7%, sans qu'aucune bonification puisse être accordée à des sels marins bruts de toute autre provenance.

La saumure est assimilée au sel brut et taxé à raison de la quantité de sel brut, qu'elle contient d'après la proportion fixée par la législation Néerlandaise.

Le sel raffiné d'origine Française sera, comme le sel brut, admis en exemption de droits d'entrée pour les usages auxquels la législation Néerlandaise accorde l'exemption du droit d'accise. Cependant pour le sel raffiné cette faveur n'est accordée que dans les cas où le dit produit joint également dans les Pays-Bas de l'exemption de l'accise.

Art. 10. Seront considérées comme importées directement les marchandises d'origine ou de fabrication Néerlandaise, expédiées en France par les chemins de fer confiant aux Pays-Bas, pourvu que les wagons ou les colis, renfermant ces marchandises, soient plombés par la douane Néerlandaise, et que les plombs soient reconnus intacts à l'arrivée en France.

Si par suite de circonstances de force majeure les wagons devaient être ouverts en cours de transport, le bénéfice des dispositions qui précèdent sera maintenu, pourvu que le cas de force majeure soit dûment constaté et que les opérations, qui en seraient la conséquence, soient faites sous la surveillance de l'autorité locale, qui devra d'ailleurs apposer de nouveaux plombs ou cachets.

Les marchandises d'origine ou de fabrication Française jouiront sous les mêmes conditions, à l'entrée dans les Pays-Bas,

Nederland op geheel gelijken voet behandeld worden.

Art. 11. De regten van allen aard, den accijns en de plaatselijke belasting daaronder begrepen, die in Nederland worden geheven van de wijnen van Franschen oorsprong op fust of op flesschen, zullen worden verminderd:

tot op f 28 per vat voor het eerste jaar, te rekenen van den 1sten Januarij, volgende op de bekrachtiging van het tegenwoordige tractaat:

tot op f 26 voor het tweede; tot op f 24 voor het derde; en

tot op f 20 voor de volgende jaren.

Art. 12. Het gedistilleerd van Franschen oorsprong zal bij den invoer in Nederland belast zijn met een regt (behalve den accijns) van f 3.50 per vat alcohol van 50 graden Gay-Lussac.

Daarentegen zal het gedistilleerd van Nederlandschen oorsprong bij den invoer in Frankrijk onderworpen zijn aan een invoerregt van 15 francs, opcenten daaronder begrepen, per vat van 100 graden G. L.

De invoerregten en de accijns van brandewijnen of likenen van Franschen oorsprong, op flesschen in Nederland ingevoerd, zullen berekend worden naar het tarief voor de sterkte van gedistilleerd van 75 graden G. L. De renkwaren en scheikundige voortbrengelen, met alcohol bereid, blijven onderworpen aan het regt, dat voor gedistilleerd van 90 graden G. L. verschuldigd is.

Art. 13. Gouden en zilveren werken en bijontieren van goud, zilver, platine of andere metalen, niet een der beide Rijken ingevoerd, zullen in het andere onderworpen zijn aan gelijk toezigt als de soortgelijke artikelen van inlandschen oorsprong, en zullen dezelfde regten als deze betalen wegens keur en waarborg.

Art. 14. De voortbrengelen niet oorspronkelijk van Nederland, van desr in Frankrijk ingevoerd, hetzij ter zee, hetzij te land onder de voorwaarden, bij art. 10 van het tegenwoordige tractaat bepaald, hetzij langs de rivieren, zullen aan gene meerdere verhoogingen van regt onderworpen zijn dan die waarmede de voortbrengelen zijn of mogten worden belast, welke van elders dan van het land van oorsprong onder Fransche vlag in Frankrijk worden ingevoerd.

Evenwel zal de verhooging van regt voor de koffij niet meer mogen bedragen dan 5 fr. per 100 pond, opcenten daaronder begrepen.

De voortbrengelen van Nederlandschen oorsprong niet begrepen in de tarieven, vermeld in art. 2, in Frankrijk ingevoerd wordende langs de vengenoemde wegen, zullen aan

d'un traitement exactement semblable.

Art. 11. Les droits de toute nature, y compris ceux d'accise et d'octroi, perçus dans les Pays-Bas sur les vins d'origine Française, soit en fûts, soit en bouteilles, seront réduits:

à 28 florins par hectolitre pour la première année, à partir du 1 Janvier qui suivra la ratification du présent traité;

à 26 florins pour la seconde; à 24 florins pour la troisième; et

à 20 florins pour les années suivantes.

Art. 12. Les alcools d'origine Française seront soumis à leur importation dans les Pays-Bas à un droit (non compris l'accise) de 3 florins 50 cents par hectolitre d'alcool à 50 degrés Gay-Lussac.

Réciproquement les alcools d'origine Néerlandaise seront soumis à leur importation en France à un droit d'entrée de 15 francs, décimes compris, par hectolitre à 100 degrés G. L.

Les droits d'entrée et d'accise sur les eaux de vie ou les liqueurs d'origine Française, importées dans les Pays-Bas en bouteilles, seront réglés d'après le tarif pour la force de l'alcool à 75 degrés G. L.; quant aux parfumeries et produits chimiques à base d'alcool, ils resteront soumis au droit qui frappe les alcools à 90 degrés G. L.

Art. 13. Les articles d'orfèvrerie et de bijouterie en or, argent, platine ou autres métaux, importés de l'un des deux pays, seront soumis dans l'autre au régime de contrôle établi pour les articles similaires de fabrication nationale et payeront, s'il y a lieu, sur la même base que ceux-ci, les droits de marque et de garantie.

Art. 14. Les produits non originaires des Pays-Bas, importés de la Neerlande en France, soit par mer, soit par terre, aux conditions déterminées par l'article 10 du présent traité, soit par les voies d'eaux, ne seront pas soumis à des surtaxes plus élevées que celles, dont sont on pourront être frappés les produits importés en France sous pavillon Français d'ailleurs que des pays d'origine.

Toutefois pour les cafés la surtaxe ne dépassera pas 5.00 francs par 100 kilogrammes, décimes compris.

Les produits originaires des Pays-Bas et non compris dans les tarifs, mentionnés à l'article 2, importés en France par les voies susdites, ne seront pas soumis à des droits plus élevés

geene hogere regten worden onderworpen dan indien zij regtstreeks ter zee onder Nederlandsche of Fransche vlag waren ingevoerd.

Art. 15. De handelsgoederen van elken oorsprong, ingevoerd wordende uit Frankrijk, hetzij te land onder de voorwaarden, bij art. 10 van het tegenwoordige tractaat bepaald, hetzij langs de rivieren, zullen bij het binnenkomen in Nederland tegen dezelfde regten worden toegelaten als waren zij regtstreeks van Frankrijk ter zee en onder Fransche vlag ingevoerd.

Art. 16. De beide Hooze contracterende Partijen verbinden zich, om den uitvoer van steenkolen niet te verbieden en op dien uitvoer geen regt vast te stellen.

Art. 17. De afschrijving van accijns, verleid wordende voor de bieren en de azijnen bij den uitvoer uit Nederland naar Frankrijk, zal niet meer bedragen dan 62½ cent het vat.

Die afschrijving kan niet worden verleend dan voor bieren en azijnen van hoedanigheid overeenkomstig de tegenwoordige Nederlandsche wetgeving.

Art. 18. Zoo lang het handelsverdrag tusschen Frankrijk, Pruisen en de andere staten van het Tolverbond van kracht zal blijven, zullen de voortbrengselen van het Tolverbond, bij hunnen invoer in Frankrijk, in de volgende gevallen, onder dezelfde voorwaarden worden toegelaten als de gelijksoortige artikelen, regtstreeks uit Nederland ingevoerd:

1°. wanneer zij over het Nederlandsche grondgebied zijn doorgevoerd per spoorweg, onder de voorwaarden bij art. 10 bepaald en onder het zegel der Duitse douane, behoudens het geval, voorzien bij de tweede alinea van gezegd art. 10;

2°. wanneer zij zullen worden verzonden langs de havens van Amsterdam, Rotterdam, Dordrecht, Vlissingen en Harlingen met verzegelde vaartuigen of per spoorweg, onder de voorwaarden bij art. 10 bepaald; mits de overlanding in de bovengenoemde havens geschiedt onder het onafgebroken toezicht van de ambtenaren der douane, overeenkomstig de bepalingen van alinea 2 van art. 10.

Art. 19. De zuivere of geweven stoffen, naar de waarde belast, kunnen niet worden ingevoerd dan langs de kantoren, die thans voor den invoer van de gezegde geweven stoffen zijn of in het vervolg mogten worden geopend.

Art. 20. De invoerder van werktuigen, geheel of in losse stukken, en van alle andere handelsgoederen, in dit tractaat vermeld, is ontslagen van de verplichting, om aan de douane eenig model of teekening van het ingevoerde voorwerp over te leggen.

Art. 21. De handelsgoederen

que s'ils étaient importés directement par mer, sous pavillon Néerlandais ou Français.

Art. 15. Les marchandises de toute origine importées de France, soit par terre aux conditions déterminées par l'article 10 du présent traité, soit par les voies fluviales, seront admises à l'entrée dans les Pays-Bas aux mêmes droits, que si elles y étaient importées directement de France par mer et sous pavillon Français.

Art. 16. Les deux Hautes Parties contractantes prennent l'engagement de ne pas interdire l'exportation de la houille et de n'établir aucun droit sur cette exportation.

Art. 17. La décharge du droit d'accise accordée à l'exportation des Pays-Bas en France pour les bières et les vinaigres ne pourra dépasser 62 cents ½ par hectolitre.

Cette décharge ne pourra être accordée qu'aux bières et vinaigres de bonne qualité conformément à la législation Néerlandaise actuelle.

Art. 18. Aussi longtemps que le traité de commerce entre la France, la Prusse et les autres Etats du Zollverein restera en vigueur, les produits originaires du Zollverein seront, dans les cas suivants, admis à leur importation en France sous les mêmes conditions que les articles similaires Néerlandais, importés directement des Pays-Bas:

1°. lorsqu'ils auront traversé le territoire Néerlandais par chemin de fer aux conditions déterminées par l'article 10 et sous le plomb de la douane Allemande, sauf le cas prévu par le second alinéa du dit article 10;

2°. lorsqu'ils seront expédiés par les ports d'Amsterdam, Rotterdam, Dordrecht, Flessingue et Harlingue par bateaux plombés ou par chemin de fer, aux conditions déterminées par l'article 10, pourvu que le transport dans les ports ci-dessus dénommés n'ait lieu sous la surveillance non interrompue des employés des douanes, conformément aux dispositions du 2me alinéa de l'article 10.

Art. 19. Les tissus purs ou mélangés, taxés à la valeur, ne pourront être importés que par les bureaux de douanes, qui sont actuellement ouverts à l'importation des dits tissus, ou qui pourraient l'être ultérieurement.

Art. 20. L'importateur de machines et mécaniques entières ou en pièces détachées, et de toutes autres marchandises énumérées dans le présent traité, est affranchi de l'obligation de produire à la douane tout modèle ou dessin de l'objet importé.

Art. 21. Les marchandises

van elke soort, komende van een der beide Staten of daarheen gaande, zullen wederkeurig in den anderen Staat van alle doorvoerregt bevrijd zijn.

Evenwel wordt de bijzondere wetgeving van beide Staten gehandhaafd voor de artikelen, waarvan de doorvoer verboden is, en de beide Hooze contracterende Partijen behouden zich voor, om den doorvoer van wapenen en krijgshuishoudten aan bijzondere vergunningen te onderwerpen.

De behandeling van de meest begunstigde natie wordt wederkeurig gewaarborgd aan elk der beide landen voor alles wat den doorvoer betreft.

Art. 22. Fransche handelsreizigers, in Nederland reizende voor rekening van een Fransch huis, zullen onderworpen zijn aan een vast patent van f. 15.36, opcenten daaronder begrepen.

Wederkeurig zullen Nederlandsche handelsreizigers, in Frankrijk reizende voor rekening van een Nederlandsch huis, onderworpen zijn aan een vast patent van 32.50 francs, opcenten daaronder begrepen.

Art. 23. Goederen onderworpen aan invoerregt, welke tot monster dienen en in Nederland ingevoerd worden door handelsreizigers van Fransche huizen, of in Frankrijk door handelsreizigers van Nederlandsche huizen, zullen over en weder onder tijdelijke vrijdom worden toegelaten, behoudens de formaliteiten der douane, noodzakelijk om den wederuitvoer of de entrepousing daarvan te verzekeren; die formaliteiten zullen in Frankrijk en in Nederland dezelfde zijn, en in gemeen overleg tusschen de beide Regeringen worden geregeld.

Art. 24. De onderdanen van een der Hooze contracterende Partijen zullen in de Staten van den anderen dezelfde bescherming genieten als de ingezetenen des lands, voor alles wat den eigendom van fabriek- of handelsmerken betreft.

De Franschen zullen in Nederland geene aanspraak kunnen maken op den uitsluitenden eigendom van een fabriek- of handelsmerk, tenzij zij daarvan twee exemplaren ter griffie der arrondissements-regtbank te Amsterdam hebben nedergelegd.

Wederkeurig zullen de Nederlanders in Frankrijk geene aanspraak kunnen maken op den uitsluitenden eigendom van een fabriek- of handelsmerk, tenzij zij daarvan twee exemplaren ter griffie der regtbank van koophandel te Parijs hebben nedergelegd.

Men is overeengekomen, dat wanneer de Regering van Nederland zal goedvinden, in hare wetgeving soortgelijke bepalingen op te nemen als in de Fransche wetgeving bestaan voor de bescherming van fabrieks-teekeningen en modellen, de

de toute nature, venant de l'un des deux Etats ou y allant, seront réciproquement exemptes dans l'autre Etat de tout droit de transit.

Toutefois la législation spéciale de chacun des deux Etats est maintenue pour les articles dont le transit est interdit, et les deux Hautes Parties contractantes se réservent de soumettre à des autorisations spéciales le transit des armes et munitions de guerre.

Le traitement de la nation la plus favorisée est réciproquement garanti à chacun des deux Pays pour tout ce qui concerne le transit.

Art. 22. Les voyageurs de commerce Français, voyageant dans les Pays-Bas pour le compte d'une maison Française, seront soumis à une patente fixe de florins 15.36, additionnels compris.

Réciproquement les voyageurs de commerce Néerlandais, voyageant en France pour le compte d'une maison Néerlandaise, seront soumis à une patente fixe de 32.50 francs, additionnels compris.

Art. 23. Les objets passibles d'un droit d'entrée, qui servent d'échantillons et qui seront importés dans les Pays-Bas par des commis-voyageurs de maisons Françaises, ou en France par des commis-voyageurs de maisons Néerlandaises, seront de part et d'autre admis en franchise temporaire, moyennant les formalités de douane nécessaires pour en assurer la réexportation ou la réintégration en entrepôt; ces formalités seront les mêmes en France et dans les Pays-Bas, et elles seront réglées d'un commun accord entre les deux Gouvernements.

Art. 24. Les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes jouiront dans les Etats de l'autre de la même protection que les nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de fabrique ou de commerce.

Les Français ne pourront revendiquer dans les Pays-Bas la propriété exclusive d'une marque de fabrique ou de commerce, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires au greffe du tribunal d'arrondissement à Amsterdam.

Réciproquement les Néerlandais ne pourront revendiquer en France la propriété exclusive d'une marque de fabrique ou de commerce, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires au greffe du tribunal de commerce à Paris.

Il est entendu que, lorsqu'il conviendra au Gouvernement des Pays-Bas d'introduire dans sa législation des dispositions analogues à celles qui existent dans la législation Française pour la protection des dessins et modèles de fabrique, les su-

Nederlandsche onderdanen regten in Frankrijk alle waarborgen zullen genieten, die door de wet aan de Fransche onderdanen worden verleend.

Art. 25. De bepalingen van dit tractaat zijn toepasselijk op Algerie zoowel ten aanzien van den uitvoer der voortbrengselen dier bezitting als ten aanzien van den invoer van Nederlandsche handelsgoederen.

De voortbrengselen van den grond en der nuyverheid van het Koninkrijk der Nederlanden zullen bij den invoer in de andere Fransche kolonien alle voordelen en gunsten genieten, die op dit oogenblik zijn of in het vervolg zullen worden verleend aan gelijksoortige voortbrengselen der meest begunstigde Europeesche natie.

Art. 26. De volgende goederen van Franschen oorsprong of bewerking, namelijk:

Boeken, landkaarten, gravuren en muziekboeken,
Schilderijen,
Muziekinstrumenten,
Reuk- en parfumeurswaren,
Eetwaren,
Glas- en kristalwerk,
Goudsmidwerk,
Gemaakte kleederen,

„ van zijde,

Hooden,
Leder,
Zijde,
Juwelen,
Wijn,
Gedistilleerd,
Aardewerk en porcelein,
Geweven wollen stoffen,
Lint en passementwerk van wol,

Kunstbloemen,
Kramerij,
Genaaid linnen,
Mode-Artikelen (van wol en van katoen),

Mode-Artikelen (van zijde),
Ijzerkramerij,
Papier van alle soorten,
Lederwerk,
Zeep,

Scheikundige voortbrengselen, zullen in de Nederlandsche kolonien van de Oost-Indien worden toegelaten tegen de regten, bepaald bij het tarief, vastgesteld bij de wet van 3 Juij 1865 (*Staatsblad* No. 76), dat in de genoemde kolonien van toepassing zal zijn met ingang van 1 Januarij 1866.

In het geval dat de Nederlandsche Regering mocht noodig oordeelen, om in die kolonien de regten op het gedistilleerd van Nederlandschen oorsprong te verhoogen, zullen de regten op het gedistilleerd van Franschen oorsprong eene gelijke verhooging ondergaan.

Art. 27. De wederzijdsche onderdanen beide Hooge contracterende Partijen zullen in de beide Rijken voor alles wat de scheepvaart betreft de behandeling van de meest begunstigde natie genieten.

Art. 28. De Fransche schepen geladen of in ballast, die de havens der Nederlandsche

jets Neerlandais jouiront de plein droit en France de toutes les garanties accordées par la loi aux sujets Français.

Art. 25. Les dispositions du présent traité sont applicables à l'Algérie tant pour l'exportation des produits de cette possession que pour l'importation des marchandises Néerlandaises.

Les produits du sol et de l'industrie du Royaume des Pays-Bas jouiront à leur importation dans les autres colonies Françaises de tous les avantages et faveurs qui sont actuellement ou seront par la suite accordés aux produits similaires de la nation Européenne la plus favorisée.

Art. 26. Les objets suivants d'origine ou de manufacture Française, savoir:

Livres, cartes géographiques, gravures et cahiers de musique, Tableaux,
Instruments de musique, Odeurs et parfumeries,
Comestibles et provisions, Verrerie et cristallerie,
Orfèvrerie,
Vêtements confectionnés,
Idem de soie,
Chapeaux,
Cuir,
Soieries,
Bijouterie,
Vins,
Aleools,
Poterie et porcelaines,
Tissus de laine,
Rabans et passementerie de laine,

Fleurs artificielles,
Mercerie,
Lingerie conue,
Articles de mode (en laine et on coton),
Articles de mode (en soie),
Quincaillerie,
Papiers de toute sorte,
Ouvrages en pean,
Savons,
Produits chimiques,
seront admis dans les colonies Néerlandaises des Indes Orientales aux droits fixés par le tarif, promulgué par la loi du 3 Juij 1865 (bulletin officiel n° 76) et applicable à dater du 1 Janvier 1866 dans les dites colonies.

Dans le cas où le Gouvernement des Pays-Bas jugerait nécessaire d'augmenter dans ces colonies les droits sur les alcools de fabrication Néerlandaise, les droits sur les alcools d'origine Française subiront une augmentation égale.

Art. 27. Les sujets respectifs des deux Hautes Parties contractantes jouiront dans les deux Pays, pour tout ce qui concerne la navigation, du traitement de la nation la plus favorisée.

Art. 28. Les navires Français, chargés ou sur lest, qui entreront dans les ports

Oost-Indische kolonien binnenloopen, of van daar vertrekken, zullen ten aanzien van alle lasten op het schip rustende, zonder onderscheid van herkomst of bestemming, worden gelijkgesteld met Nederlandsche vaartuigen, die dezelfde verrigtingen doen.

Art. 29. De handelsgoederen van allen aard, al dan niet van een certificaat van Nederlandschen oorsprong vergezeld, die van eenige haven onder Fransche vlag in de Nederlandsche kolonien van de Oost-Indien worden ingevoerd, zullen aan geene andere belasting of formaliteit onderworpen zijn dan indien de invoer daarvan plaats had onder Nederlandsche vlag.

Art. 30. De handelsgoederen, die uit Nederlandsch Indie met Fransche schepen zullen worden uitgevoerd, onverschillig welke hunne bestemming zij, zullen aan geene andere regten of formaliteiten van uitvoer onderworpen zijn dan indien de uitvoer met Nederlandsche schepen ware geschied.

Art. 31. Op de drie voorgaande artikelen wordt uitzondering gemaakt ten aanzien van de kustvaart en van het stelsel toepasselijk voor de Aziatische volken.

Art. 32. De Nederlandsche schepen, registreeks van de Nederlandsche Oost-Indien met of zonder lading in de havens van Frankrijk binnen komende, zullen worden gelijkgesteld met de Fransche schepen, die de zelfde verrigtingen doen.

Art. 33. De Nederlandsche schepen, registreeks komende uit eene Nederlandsche haven in eene haven van Algerie, zullen eene vermindering van 50 pct. genieten op het algemeen bedrag der tonnengelden, en wanneer deze eens in eene haven van Algerie zijn betaald, zullen zij in de andere havens van die bezitting, waarin het schip mogt binnenloopen, of de lossing of lading te voltooien, niet meer worden geheven.

Art. 34. De Nederlandsche schepen, van eenige haven in de Fransche kolonien binnen komende, zullen bij de aankomst en bij het vertrek de behandeling van de meest begunstigde natie genieten voor alles wat de scheepvaartregten betreft.

Art. 35. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Frankrijk in het Koninkrijk der Nederlanden en in zijne kolonien, en wederkerig de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der Nederlanden in het Fransche Keizerrijk en zijne kolonien, zullen het genot hebben van al de voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, welke de agenten van denzelfden graad der meest begunstigde natie genieten of in het vervolg mogen genieten.

Art. 36. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consu-

des colonies Néerlandaises des Indes Orientales ou qui en sortiront, seront pour les taxes de toute espèce assimilées à la coque assimilée, sans distinction de provenance ou de destination, aux bâtimens Néerlandais faisant les mêmes opérations.

Art. 29. Les marchandises de toute nature, accompagnées ou non d'un certificat d'origine Néerlandais, qui seront importées d'un port quelconque sous pavillon Français dans les colonies Néerlandaises des Indes Orientales, ne seront assujetties à aucune autre taxe ou formalité que si l'importation en avait lieu sous pavillon Néerlandais.

Art. 30. Les marchandises, qui seront exportées des Indes Néerlandaises par navires Français pour quelque destination que ce soit, ne seront point assujetties à d'autres droits ni formalités de sortie que si elles étaient exportées par navires Néerlandais.

Art. 31. Il est fait exception aux dispositions des trois articles précédents en ce qui concerne le cabotage et le régime applicable aux nations Asiatiques.

Art. 32. Les navires Néerlandais, venant directement des Indes Orientales Néerlandaises avec ou sans chargement dans les ports de France, seront assimilés aux navires Français faisant les mêmes opérations.

Art. 33. Les navires des Pays-Bas, venant directement d'un port de ce Royaume dans un port de l'Algérie, jouiront d'une réduction de 50 pct. sur le taux général des droits de tonnage, et les droits une fois payés dans un port de l'Algérie ne seront plus exigés dans les autres ports de cette possession, dans lesquels le navire pourrait entrer, pour compléter son déchargement ou son chargement.

Art. 34. Les navires Néerlandais, venant d'un port quelconque dans les colonies Françaises, y jouiront, à l'entrée et à la sortie, du traitement de la nation la plus favorisée pour tout ce qui concerne les droits de navigation.

Art. 35. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de France dans le Royaume des Pays-Bas et dans ses colonies, et réciproquement les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays-Bas dans l'empire Français et ses colonies, jouiront de tous les privilèges, exemptions et immunités, dont jouissent ou pourrout jouir par la suite les agents de même grade de la nation la plus favorisée.

Art. 36. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et

laire agenten der beide landen zullen wederzijds de matrozen, die in eene der havens van het andere land van een schip hunner natie mogten zijn weggevoerd, kunnen doen aanhouden en naar board of naar hun land terugenden.

Ten dien einde zullen zij schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke besturen en door overlegging in original of in behoorlijk gewaarmerkt afschrift van de scheepregisters of van de monsterrollen of door andere officiële bescheiden bewijzen, dat de personen, die zij opspieken, tot de bemanning van het schip behoorden.

Op die aanvraag, aldus toegelicht, zal hun alle hulp worden verleend tot het opsporen en aanhouden van gezegde deserteurs, die zelfs, op het verzoek en ten koste der consuls-generaal, consuls, vice-consuls en andere consulaire agenten, in de huizen van arrest des lands zullen worden gebragt en gehouden, totdat die agenten gelegenheid hebben gevonden, om hen te doen vertrekken.

Indien evenwel die gelegenheid zich niet voordoet binnen het tijdsverloop van twee maanden, te rekenen van den dag der aanhouding, zullen de deserteurs in vrijheid gesteld worden en voor dezelfde zaak niet meer kunnen worden aangehouden.

Deze bepaling is niet van toepassing op zeelieden, onderdanen zijnde van de andere partij. Indien de deserteur eenig misdrijf heeft begaan, zal hij niet ter beschikking van den consul worden gesteld dan nadat de regtbank, die bevoegd is daarvoor kennis te nemen, haar vonnis heeft uitgesproken, en dit ten uitvoer is gelegd.

Art. 37. Alle bemoeijingen betreffende de redding der Nederlandsche schepen, die schipbreuk hebben geleden op de kusten van Frankrijk, zullen worden bestaand door de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Nederland, en wederkerig zullen de Fransche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten de werkzaamheden leiden betreffende de redding der schepen hunner natie, die schipbreuk geleden hebben of gestrand zijn op de kusten van Nederland.

De tusschenkomst der plaatselijke besturen zal in de beide Rijken slechts plaats hebben, om de orde te bewaren, de belangen der reidders te waarborgen, indien deze vreemd zijn aan de bemanning der schepen, die schipbreuk geleden hebben, en de bandhaving te verzekeren der voorschriften, welke voor den invoer en den uitvoer der geredde handelsgoederen moeten worden in acht genomen. Bij afwezigheid en tot de aankomst der consuls-generaal, consuls of vice-consuls,

agents consulaires des deux Pays pourront respectivement faire arrêter et renvoyer soit à bord, soit dans leur pays, les matelots qui auraient déserté d'un bâtiment de leur nation dans un des ports de l'autre.

A cet effet ils s'adresseront par écrit aux autorités locales compétentes et justifieront par l'exhibition en original ou en copie dûment certifiée des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage, ou par d'autres documents officiels, que les individus, qu'ils réclament, faisaient partie du dit équipage.

Sur cette demande, ainsi justifiée, il leur sera donné tout aide pour la recherche et l'arrestation des dits déserteurs, qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays à la réquisition et aux frais des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et autres agents consulaires jusqu'à ce que ces agents aient trouvé une occasion de faire partir les déserteurs.

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois, à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient mis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu que les marins sujets de l'autre partie seront exceptés de la présente disposition. Si le déserteur a commis quelque délit, il ne sera mis à la disposition du consul, qu'après que le tribunal, qui a droit d'en connaître, aura rendu son jugement, et que celui-ci aura reçu son exécution.

Art. 37. Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires Néerlandais naufragés sur les côtes de France seront dirigées par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays-Bas, et réciproquement les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Français dirigeront les opérations relatives au sauvetage des navires de leur nation, naufragés ou échoués sur les côtes des Pays-Bas.

L'intervention des autorités locales aura seulement lieu dans les deux Pays pour maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs, s'ils sont étrangers aux équipages naufragés, et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées. En l'absence et jusqu'à l'arrivée des consuls-généraux, consuls ou vice-consuls, ou agents consulaires, les autorités locales devront d'ailleurs prendre toutes les mesures nécessaires pour la protection des individus et la

of consulaire agenten, zullen de plaatselijke besturen bovendien de noodige maatregelen moeten nemen ter bescherming der personen en tot behoud van de gestrandde goederen.

Nog is overeengekomen, dat de geredde handelsgoederen niet onderworpen zullen zijn aan eenig douanereg, indien zij niet tot binnenlandsch verbruik worden toegelaten.

Art. 38. De twee Hooge contracterende Partijen zullen geen enkel voorregt, gunst of vrijheid betreffende den handel of de scheepvaart aan eenen anderen Staat kunnen verleenen, die niet tevens en op hetzelfde oogenblik tot hunne wederzijdsche onderdanen wordt uitgestrekt.

Art. 39. Het tegenwoordig tractaat zal voo krachten blijven gedurende twaalf jaren, te rekenen van den dag van het nitwisselen der acten van bekrachtiging. Voor het geval dat een der beide Hooge contracterende Partijen twaalf maanden vóór het einde van gezegd tijdperk het voornemen mogt hebben te kennen gegeven, om de gevolgen daarvan te doen ophouden, zal het tractaat verbindend blijven tot na verloop van één jaar, te rekenen van den dag waarop de een of de andere der Hooge contracterende Partijen het zal hebben opgezegd.

De Hooge contracterende Partijen behouden zich de bevoegdheid voor, om in dit tractaat met gemeen overleg alle wijzigingen te brengen, die niet met zijn geest of zijne beginselen strijden, en waarvan het nut door de ondervinding mogt worden aangewezen.

Art. 40. Het tegenwoordig tractaat zal worden bekrachtigd, en de acten van bekrachtiging daarvan worden uitgewisseld te 's Gravenhage binnen den tijd van vier maanden, of zoo veel vroeger als doenlijk is.

De voorgaande bepalingen zullen gelijktijdig over en weder uitvoerbaar zijn zoodra daarvan de afkondiging zal zijn geschied overeenkomstig de bijzondere wetten van elk der beide Staten.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden hetzelve hebben ondertekend en met hunne cachetten bezegeld.

Gedaan in dubbel te 's Gravenhage, den zeventen dag van het jaar onzes Heeren alzinend acht honderd vijf en zestig.

(L. S.) (Get.) E. CREMERS.
" " O. H. BETZ.
" " I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.
" " CH. BAUDIN.

Gezien de wet van 7 Augustus 1865 (Staatsblad No. 104), houdende goedkeuring van bovenstaand tractaat;

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op gezegd tractaat, door Ons den 7den Augustus en door Zijne Majesteit den Keizer der Franschen den 12den Juli 1865 geteekend, op den 10den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad, en dat daarbij, naar aanleiding van art. 40 van dat verdrag, is bepaald dat hetzelve op 1 September 1865 in beide Staten te gelijker tijd in werking zal treden;

conservation des effets naufragés.

Il est de plus convenu que les marchandises sauvées ne seront tenues à aucun droit de douane, à moins qu'elles ne soient admises à la consommation intérieure.

Art. 38. Les deux Hautes Parties contractantes ne pourront accorder aucun privilège, faveur ou immunité concernant le commerce ou la navigation à un autre Etat, qui ne soit aussi et à l'instant même étendu à leurs sujets respectifs.

Art. 39. Le présent traité restera en vigueur pendant douze années, à partir du jour de l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de la dite période, son intention d'en faire cesser les effets, il demeurerait obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour, où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aurait dénoncé.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'introduire d'un commun accord dans ce traité toutes modifications qui ne seraient pas en opposition avec son esprit ou ses principes, et dont l'utilité serait démontrée par l'expérience.

Art. 40. Le présent traité et les ratifications en seront échangées à la Haye dans le délai de quatre mois, ou plus tôt, si faire se peut.

Les stipulations qui précèdent seront simultanément exécutées de part et d'autre dès que la promulgation en aura été faite d'après les lois particulières à chacun des deux Etats.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double expédition à la Haye, le septième jour du mois de Juillet de l'an de grâce mil-huit-cent soixante cinq.

(L. S.) (Signé); E. CREMERS.
" " O. H. BETZ.
" " I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.
" " CH. BAUDIN.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 10den Augustus 1865, No. 6621;
Hebben goedgevonden en verstaan:

Het bovenvermeld tractaat en vertaling, door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad* en in de *Staats-Courant*, bekend te maken.

Onze Ministers, Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zoo veel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen, in gezegd tractaat vervat.
Lucerne, den 12den Augustus 1865.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

E. CREMERS.

Uitgegeven den vier-en-twintigsten Augustus 1865.

De Minister van Justitie,

OLIVIER.

(No. 15.) PUBLICATIE van den 25sten November 1865, betreffende de indiening van statistische tabellen en van door Districts-Commissarissen verlangde opgaven.

In naam des Konings!

De gouverneur der Kolonie *Suriname*, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het in het belang der dienst noodig is, dat de statistische tabellen, door beheerders of pachters van plantages en gronden, en de statistieke opgaven en toelichtende memorien, door districts-commissarissen in te leveren, tijdig dan voorgeschreven is in art. 6 der publicatie van den 9den December 1856, G. B. No. 13, en in art. 17 der publicatie van den 27sten April 1863, G. B. No. 11, aan het Bestuur worden ingezonden;

terwijl eenige meerdere bepalingen van de eerstgemelde dier verordeningen door anderen behooften te worden vervangen;
Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie van den 3/4 December 1832, G. B. No. 13);
Den Koloniale Raad gehoord,
Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De publicatie dd. 9 December 1856, G. B. No. 13, wordt buiten werking gesteld.

Art. 2. De statistieke tabellen wegens de plantages en gronden, jaarlijks door beheerders of, ingeval van verpachting, door pachters in te vullen en in te dienen, worden zoodanig ingericht als het Bestuur noodig acht.

Art. 3. Deze tabellen worden vóór den 16den December van elk jaar aan de beheerders of pachters in duplo toegesonden.

Art. 4. Beheerders of pachters, die de tabellen vóór den 16den December niet hebben ontvangen, zijn verplicht die te doen afhalen van de Gouvernements-Secretarie.

Voor zoo veel echter betreft de districten *Nickerie* en *Coronie* zijn de belanghebbenden verplicht, ze van de districts-commissarissen aldaar te doen afhalen.

Art. 5. De tabellen moeten door de beheerders of pachters, behoorlijk ingevuld en onderteekend, vóór 10. Februarij in duplo ingediend worden ter Gouvernements-Secretarie; voor zoo veel echter betreft de districten *Nickerie* en *Coronie* bij de districts-commissarissen aldaar.

De belanghebbenden zijn gerechtigd, voor de indiening een bewijs te vergen, hetwelk de dagteekening der indiening vermeldt, en dat afgegeven wordt door den ambtenaar of door een der ambtenaren, die door den gouvernements-secretaris tot ontvangst der ingediend wordende statistieke tabellen zijn gedisgineerd. Voor zoo veel echter betreft de districten *Nickerie* en *Coronie*, wordt dat bewijs afgegeven door den districts-commissaris of, bij zijne verhindering, in *Nickerie* door den districts-secretaris en in *Coronie* door den klerk.

Art. 6. Voor zoo ver *houtgronden*, aan meer dan één eigenaar toebehoorende, of door meer dan één persoon gepacht, onder verschillend beheer staan, is ieder beheerder of pachter verplicht tot indiening van een tabel voor zijn aandeel.

Art. 7. Nalatigheid in de behoorlijke onderteekening wordt gestraft, voor elke in duplo ingediende tabel, met een geldboete van vijf tot vijf en twintig gulden.

Die nalatigheid wordt, behoudens het recht van tegenbewijs, geconstateerd door een proces-verbaal of relaas, hetwelk door den ambtenaar of door een der ambtenaren, die bij art. 5 met de afgifte der aldaar vermelde bewijzen zijn belast, op zijn ambtseid wordt opgemaakt.

Dat proces-verbaal of relaas wordt door tuschenkomst van den gouvernements-secretaris aan den procureur-generaal toegesonden.

Art. 8. Nalatigheid in de tijdige indiening wordt gestraft met een geldboete van tien tot honderd gulden.

Die nalatigheid wordt, behoudens het recht van tegenbewijs, geconstateerd door een proces-verbaal of relaas, hetwelk door den ambtenaar of door een der ambtenaren, die bij art. 5 met de afgifte der aldaar vermelde bewijzen zijn belast, op zijn ambtseid wordt opgemaakt, en hetwelk inhoudt:

- de namen der plantages of gronden, waarvan de statistieke tabellen vóór 10. Februarij niet zijn ingediend;
- de namen van de beheerders of pachters der plantages of gronden, voor zoo ver die namen bekend zijn.

Dat proces-verbaal of relaas wordt vóór den 15den Februarij aan den procureur-generaal ingezonden, ook voor zoo veel betreft *Nickerie* en *Coronie*, door tuschenkomst van den gouvernements-secretaris.

Art. 9. Alle opgaven, door districts-commissarissen verlangd, moeten door ieder van wien zij gevraagd worden, behoorlijk onderteekend, ingediend worden binnen den termijn en ter plaatse bij de aanvragen te bepalen; welke termijn echter, met uitzondering van spoed vereischende gevallen, op niet korter dan acht dagen mag worden gesteld.

De belanghebbenden zijn gerechtigd, voor de indiening hunner opgaven een bewijs te vergen, hetwelk de dagteekening der indiening vermeldt, en dat afgegeven wordt door den districts-commissaris of, bij zijne verbinding, door den districts-secretaris, en in *Coronie* door den klerk.

Nalatigheid in de onderteekening wordt gestraft met een geldboete van vijf tot vijf en twintig Gulden.

Nalatigheid in de tijdige indiening wordt gestraft met een geldboete van tien tot honderd gulden.

De nalatigheid wordt, behoudens het recht van tegenbewijs, geconstateerd door een proces-verbaal of relaas, hetwelk de namen vermeldt dergenen die niet binnen den bepaalden tijd de verlangde opgaven hebben ingediend, en dat door een der bij de tweede zinszede van dat artikel genoemde ambtenaren op zijn ambtseid wordt opgemaakt.

Dat proces-verbaal of relaas wordt door den districts-commissaris binnen veertien dagen na verloop van den termijn, binnen welken de opgaven moesten zijn ingediend, aan den procureur-generaal ingezonden.

Art. 10. Artikel 17 der publicatie van den 27sten April 1863, G. B. No. 11, wordt ingetrokken.

Vóór 16 Maart van elk jaar zendt ieder districts-commissaris aan den gouverneur in een statistieke opgave van zijn district, vergezeld van een toelichtende memorie, bevattende zoodanige mededeelingen en beschouwingen als hij tot een duidelijke in-licht-stelling van den geheel toestand van zijn district en van hetgeen in het belang daarvan zou kunnen worden aangewend, dienstig oordeelt.

Daartoe ontvangt de districts-commissaris van de Gouvernements-Secretarie de algemeene tabellen ter invulling, alsmede, voor zoo veel zijn district betreft, een exemplaar der ingevolge art. 5 dezer publicatie door de belanghebbenden ingediende statistieke opgaven.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïnsereerd.

Paramaribo, den 25sten November 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 27sten November 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 16.) PUBLICATIE van den 27sten November 1865, houdende intrekking van art. 106 en wijziging van art. 111 der publicatie dd. 24 Januarij 1838, Gouvernements-Blad No. 2, betrekkelijk de uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie *Suriname*.
In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie *Suriname*, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat, in afwachting van een geheete herziening van de publicatie dd. 24 Januarij 1838 (*Gouvernements-Blad* No. 2) betrekkelijk de uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie *Suriname*, reeds dadelijk worden gevorderd de intrekking van art. 106 en de vervanging van art. 111 dier publicatie door meer afdoende bepalingen;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie dd. 3/4 December 1832, *Gouvernements-Blad* No. 13);

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Artikel 1. Art. 108 der publicatie van den 24sten Januarij 1838 (*Gouvernements-Blad* No. 2) wordt ingetrokken.

Art. 2. Art. 111 der publicatie van den 24sten Januarij 1838 (*Gouvernements-Blad* No. 2) wordt gelezen als volgt:

Het is, uitgezonderd publieke vendes, waarop art. 113 dier publicatie van toepassing blijft, aan niemand dan aan apothekers en droogstien geoorloofd, eenig geneesmiddel hoe ook genaamd te verkoopen of af te leveren.

Door droogstien mogen nogtans geene recepten van geneeskundigen worden gereed gemaakt.

Overtreding van eenige bepaling der beide vorige zinsneden wordt gestraft met eene boete van twintig tot twee honderd gulden.

Voor zoo veel betreft de geneesmiddelen, aanwezig in de winkels der droogstien, staan deze onder gelijk toezigt van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt als de apothekers, en zijn op hen van toepassing de bepalingen van de art. 98, 99, 100, 101 en 102 der publicatie dd. 24 Januarij 1838 (*Gouvernements-Blad* No. 2).

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïncorporeerd.

Paramaribo, den 27sten November 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29sten November 1865.

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 17.) PUBLICATIE van den 30sten November 1865, betreffende de samenstelling van eenige commissien.

De gouverneur der kolonie Suriname, Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat, alzoo met het in werking treden op 10. Januarij 1866 van het onlangs afgekondigde *Reglement op het beleid der regering de Koloniale Raad* zal ophouden te bestaan,

gevolglij voorzieningen worden gevorderd ten aanzien van de samenstelling van eenige commissien, waarin tot dus ver leden van dien Raad als zoodanig moesten worden benoemd;

Gelet op art. 14 van het *Reglement* op het beleid der regering (publicatie dd. 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Artikel 1. De Commissie van inschrijving en vrijstelling en de Commissie tot quotisatie, bedoeld bij de artt. 4 en 12 der publicatie van 13 Mei 1836, *Gouvernements-Blad* No. 7, houdende *alteration en ampliatien in en op het Reglement voor de schutlerij te Paramaribo*, zullen voortaan bestaan uit een voorzitter en drie leden, die jaarlijks door den gouverneur worden benoemd en beëdigd, en den kwartiermeester als secretaris.

De Commissie van doleantie, bedoeld bij art. 24 van het *Reglement voor de schutlerij* (publicatie van 31 December 1865, G. B. No. 14), zal voortaan bestaan uit een voorzitter en vier leden, die jaarlijks door den gouverneur worden benoemd en beëdigd, en den kwartiermeester als secretaris.

Art. 2. De eerste alinea van art. 4 der publicatie dd. 4 September 1854, *Gouvernements-Blad* No. 9, houdende nadere bepalingen op de heffing der belasting, bekend onder den naam van *Quota van Suikerplantages en van Houtgronden*, wordt gelezen als volgt:

„De regeling der belasting wordt opgedragen aan een commissie, bestaande uit den administrateur van financien, als voorzitter, en twee jaarlijks door den gouverneur te benoemen en te beëdigende leden. De gouverneur kan één of meer plaatsvervangende leden benoemen.”

Art. 3. Art. 14 der publicatie van den 16den Februarij 1856, *Gouvernements-Blad* No. 1, houdende een nieuwe ordonnantie op het recht van patent, wordt gelezen als volgt:

„De verklaringen der patentpligtigen, bedoeld bij art. 5, worden onderzocht en beoordeeld door een commissie tot de patenten, die zamengesteld wordt uit den administrateur van financien, als voorzitter, en vier jaarlijks door den gouverneur te benoemen en te beëdigende leden. De gouverneur kan één of meer plaatsvervangende leden benoemen.”

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïncorporeerd.

Paramaribo, den 30sten November 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1sten December 1865.

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 18.) PUBLICATIE van den 30sten November 1865, houdende voornemens tegen het koopen, in pand of in bewaring nemen of ontfangen van militaire kleedingstukken of wapenen.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het veelvuldig opkoopen van militaire kleedingstukken, betwél in deze kolonie, vooral te Paramaribo, plaats heeft, een zeer schadelijke nitwerking heeft op de krijgstucht, en dat het mitiden van belang is, dat daartegen bij wettelijke bepalingen worde voorzien;

Gelet op art. 14 van het *Reglement* op het beleid der regering (publicatie dd. 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad geboord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Met een geldboete van tien tot honderd gulden en een gevangenisstraf van zeven dagen tot eene maand, te samen of afzonderlijk, wordt gestraft ieder niet aan de militaire regtspraak onderworpen persoon, die, zonder dat blijkt van het oogmerk om desertie te bevorderen, van een militair van de land- of zeemagt, beneden den rang van officier, goederen, behoorende tot de kleeding, uitrusting of wapening, koopt, in pand of bewaring neemt, of onder welken titel ook ontfangt, anders dan met het kennelijk doel om die goederen te herstellen of te reinigen.

Met gelijke straffen wordt geboet het feit van een ieder, niet aan de militaire regtspraak onderworpen, die dussnige goederen heeft gekocht of op welke wijze ook ontfangt van eenig persoon, niet tot den militair stand behoorende, zonder dezen te kennen of te kunnen aanwijzen.

Die strafbepalingen zijn niet toepasselijk, wanneer de goederen verkregen zijn bij verkoop op openbaar gezag of wel met schriftelijke toestemming, door of van wege den bevelvoerende officier afgegeven, mits van een of ander behoorlijk blijk.

Art. 2. Ieder niet aan de militaire regtspraak onderworpen persoon, die van een militair beneden den rang van officier goederen, als bedoeld in de eerste zinsnede van art. 1, koopt of op welke wijze ook onder zich neemt, met het doel om de desertie te bevorderen, door den militair de gelegenheid te verschaffen, om zich van de teekenen van zijnen stand te ontdoen, ten einde niet als zoodanig te worden herkend en als deserteur aangehouden, wordt gestraft met een geldboete van honderd tot vijf honderd gulden en een gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaren, te samen of afzonderlijk.

Art. 3. De goederen worden, in geval van veroordeeling van hem, onder wien zij zijn in beslag genomen, nitgeleverd aan het militair gezag.

Art. 4. In geval van herbaling kunnen de bij deze verordening bedreigde straffen tot het dubbele worden verhoogd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geïncorporeerd.

Paramaribo, den 30sten November 1865.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De *Gouvernements-Secretaris*.

Gepubliceerd den 1sten December 1865.

De *Gouvernements-Secretaris*.

(N°. 19.) PUBLICATIE van den 21sten December 1865, houdende voornemens tegen de misdrijven van lastering, hoer en smaad, hetzij bij monde, hetzij bij geschriftte gesprek.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat bij art. 8 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie *Sarinas*, vastgesteld bij de Wet van den 31sten Mei 1865, *Gouvernements-Blad* No. 12), wordt bepaald dat niemand voorafgaand verlof noodig heeft, om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, doch tevens dat de verantwoordelijkheid van schrijvers, uitgevers, drukkers en verspreiders, alsook de waarborgen, in het belang der openbare orde en zedelijkheid tegen het misbruik van de vrijheid van drukpers te nemen, worden geregeld bij koloniale verordening;

En dat het, bij het in werking treden van gemeld Reglement op des lasten Januarij 1866, in afwachting van de vaststelling en invoering van het in bewerking zijnde Wetboek van Strafrecht voor deze kolonie of van een andere regeling van het onderwerp bij koloniale verordening, noodzakelijk is, voorloopig eenige artikelen van dat Wetboek, en wel die tegen laster, hoorn en smaad, van verbindende kracht te verklaren; terwijl het mede noodzakelijk is voorgekomen, daarbij eenige bepalingen te voegen betreffende de wijze van procederen;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie van 3/4 December 1832, G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Schuldig aan het misdrijf van lastering zal zijn bij die, hetzij op of in openbare plaatsen of bijeenkomsten, hetzij in een authentieke en publieke acte, hetzij in een gedrukt of ongedrukt geschrift, dat aangeslagen, verkocht of verspreid is geworden, aan iemand, wie het ook zij, daden ten laste gelegd zal hebben, die, ingeval zij plaats hadden, dengene, tegen wien zij gednid zijn, bloot souden stellen aan vervolging wegens misdrijf, of wel blootelijk aan de verachting of den haat der burgers.

Dere bepaling is niet toepasselijk op daden, welke het geoorloofd is openbaar te maken, noch ook op sodanige als degene, die ze aan iemand ten laste legt, nitthoofde van zijnen post of van de op hem liggende pligten, gehouden was te ontdekken of te bestraffen.

Art. 2. Als valsch wordt aangemerkt alle tenlastelegging, ter ondersteuning van welke het bewijs, in regten vereischt, niet aangevoerd wordt. Dienvolgens zal de tenlastelegger niet tot zijne verdediging kunnen vorderen, dat het bewijs der zaak alsnog opgemakt moge worden. Hij zal ook tot zijne verzoehoning niet mogen inbrengen, dat de stukken of daden algemeen bekend zijn, of dat de tenlasteleggingen, waarover hij aangesproken wordt, uit vreemde papieren of uit andere gedrukte geschriften zijn overgenomen.

Art. 3. De lasteringen, door middel van vreemde papieren in het licht gegeven, kunnen vervolgd worden tegen degene die de artikelen hebben gezonden of doen plaatsen, of die toegebracht hebben, om de bedoelde papieren in de kolonie in te voeren of te verspreiden.

Art. 4. Wanneer het ten laste gelegde feit naar eisch van regten bewezen is waar te zijn, zal de tenlastelegger vrij van alle straf zijn.

Als bewijs naar eisch van regten zal niets aangemerkt worden dan hetgeen niet een vonnis of eenige andere authentieke acte ontstaat.

Art. 5. Wanneer het naar regten vereischte bewijs niet geleverd is, zal de lasteraar met de volgende straffen gestraft worden:

In geval het ten laste gelegde feit van den aard is, om de straf des doods of die van dwangarbeid met boeten te verdienen, zal de schuldige gestraft worden met een gevangenzetting van twee tot vijf jaren en een geldboete van honderd tot twee duizend vijf honderd gulden.

In alle andere gevallen zal de gevangenzetting voor een tot zes maanden en de geldboete van vijf en twintig tot duizend gulden zijn.

Art. 6. Wanneer de ten laste gelegde feiten strafbaar zijn, en de tenlastelegger ze aangebragt heeft, zal, gedurende de instructie in regten over die feiten, het vervolgen en nitwijzen van het misdrijf van lastering opgeschort blijven.

Art. 7. Al wie bij geschrifte een lasterlijke aanbrenging tegen een of meer personen aan de ambtenaren van het openbaar ministerie of der regerings- of regtspolitie gedaan zal hebben, zal gestraft worden met een gevangenzetting van een maand tot een jaar en een geldboete van vijf tot duizend vijf honderd gulden.

Art. 8. In alle gevallen kan de lasteraar gedurende den tijd van vijf jaren ten minste en tien jaren ten hoogste, te rekenen van den dag waarop het vonnis in kracht van gewijde

is gegaan, worden onttast van de regten of van sommige der regten, die hier volgen, als:

- a. de uitoefening van het kiesrecht;
- b. het waarmaken van alle openbare bedieningen of ambten;
- c. het zijn van voogd of curator over vreemden;
- d. het zijn van voogd of curator over eigen kinderen;
- e. het allegen van getuigenis onder eede in burgerlijke zaken, in geval van wraking;
- f. het dragen van schietgeweer of wapenen.

Tot het nitspreken der onttasting van deze regten is zoowel het Collegie van Kleine Zaken als het Gerechtshof bevoegd.

Art. 9. Wat betreft smaad- of scheldwoorden en beledigende nitdrukkingen, die geenerlei tenlastelegging van een bepaalde en omschreven daad, maar van een aangeduide ongedng bebelen mogten, ingeval zij op of in openbare plaatsen of bijeenkomsten zijn nitgesproken of in gedrukte of ongedrukte geschriften, die verspreid en in omloop gebragt zijn geworden, geplaatst zijn, zal de straf in een geldboete van acht tot twee honderd vijfzig gulden bestaan.

Art. 10. Diegenen, die, zonder daartoe gevoproceerd te zijn, smaadwoorden tegen iemand gebruikt hebben, behalve die in de artikelen 1 tot en met 9 begrepen zijn, worden gestraft met een geldboete van drie tot vijf gulden, en bij herhaling met een gevangenzetting daarenboven ten hoogste gedurende drie dagen.

Art. 11. De bepalingen der artikelen 1 tot en met 10 zijn ook toepasselijk op de misdrijven en overtredingen van laster, hoorn en smaad, aangedaan aan openbare autoriteiten of aan lichamen, nit meer dan één persoon bestaande, al is het ook dat geen persoon nitdrukkelijk zij aangeduid.

Art. 12. Inval de schrijver van een gedrukt of ongedrukt geschrift, dat laster, hoorn of smaadredenen bevat, en dat aangeslagen, verkocht of verspreid is geworden, nit bekend is noch heeft kunnen aangewezen worden, is de uitgever, drukker of verspreider voor den inhoud aansprakelijk.

Art. 13. In zaken van laster, hoorn of smaad kan het Openbaar Ministerie geene vervolging instellen dan op klage der beledigde partij.

Dere bepaling is echter nit van toepassing op laster, hoorn of smaad jegens den Koning, de leden van het Koninklijke Huis of de openbare gestelde magten.

Art. 14. De regtvervolgning ter zake van laster, hoorn of smaad, door middel van de drukpers begaan, zal altijd voor het Gerechtshof worden ingesteld.

Het hof is echter bevoegd, den procureur-generaal, na ingewonnen voorloopige informaties, te magtigen, om op de genoemde misdrijven toepasselijk te maken de wijze van procederen, voor de voormalige regtbanken van kleine zaken voorgeschreven bij het Reglement van 21 Julij 1828 (G. B. No. 3).

Art. 15. Ten aanzien van tenlasteleggingen en honende redenen, die vervat mogten zijn in de schrifturen, betrekking hebbende tot de verwerping van partijen in regtszaken of in de pleidooijen, zullen de regters, voor wien het geschil voorgedragen wordt, bij het nitwijzen der zaak, of de onderdrukking der honende woorden of schrifturen mogen bevelen, of aan degene, die er zich schuldig aan gemaakt hebben, vernemingen doen, of hen in de waarneming van hunnen post schorsen en de schaden en interessen bepalen.

Dere schorsing zal nit langer dan voor zes maanden mogen zijn n geval van herhaling van dit verrijp al zij tes minste voor een jaar en ten hoogste voor vijf jaren zijn.

Inval de smaadredenen of beledigende schrifturen het merk van zere lastering dragen, en de regters, voor wien het geschil voorgedragen wordt, geene kennis van dit misdrijf mogen nemen, zullen zij tegen de daders nit dan een schorsing bij voorraad in de waarneming hunner posen mogen nitspreken en een naar den bevoegde register ter beoortdeling van het misdrijf verwijzen.

Art. 16. Wanneer een of meer magistratspersonen van regeringsbestuur of regtsbewind, in de waarneming van hnnu bediening of ter gelegenheid van die waarneming, eenige belediging, in woorden bestaande, wordt aangedaan, strekende om hunne eer of kiescheid aan te tasten, zal degene, die hen op die wijze beledigt, met een gevangenzetting van een maand tot twee jaren gestraft worden.

Inval de belediging plaats heeft ter rolle of bij de te-registzitting van een hof of gereg, zal de gevangenzetting van twee tot vijf jaren zijn.

Art. 17. De belediging, door gebaren of dreigementen jegens eenen magistratspersoon, in de waarneming zijner bediening of ter gelegenheid van die waarneming gedaan, zal gestraft worden met gevangenzetting van een tot zes maanden; en ingeval de belediging plaats heeft ter rolle of bij

de terechtzitting van een hof of geregt, zal zij gestraft worden met eene gevangenzetting van ééne maand tot twee jaren.

Art. 18. De belediging, met woorden, gebaren of dreigementen aan eenig bedienend beambte of een de gewapende magt in handen hebbend agent, in de waarneming of ter gelegenheid van de waarneming zijner bediening gedaan, zal gestraft worden met eene geldboete van acht tot honderd gulden.

Art. 19. De straf zal van zes dagen tot ééne maand gevangenzetting zijn, ingeval de belediging, bij het vorige artikel vermeld, tegen een berechthebber van de gewapende magt geschied is.

Art. 20. In geval van de artikelen 16, 17 en 19 zal de belediger, boven en behalve de gevangenzetting, verwezen mogen worden om, hetzij ter naaste rolle of terechtzitting, hetzij bij geschrifte, herstelling te doen, en zal de gevangenzetting, tegen hem gewezen, niet gerekend worden dan van den dag dat de herstelling geschied is.

Art. 21. In geval van artikel 18 zal de belediger desgelijks, boven en behalve de geldboete, verwezen mogen worden tot het doen van herstelling aan den beledigde, en zoo hij daarin vertraagt of weigerachtig is, zal hij daartoe bij aanstasting van persoon genoodzaakt worden.

Art. 22. Artikel 1 der publicatie van 10/14 Julij 1832 (G. B. No. 10) wordt ingetrokken.

Art. 23. De tegenwoordige verordening treedt in werking op 1 Januarij 1866.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geinsereerd.

Paramaribo, den 21sten December 1865.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

Gepubliceerd den 22sten December 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

(N°. 20.) PUBLICATIE van den 22sten December 1865,
houdende aanwijzing van een nieuwe loopplaats voor schepen te Paramaribo en wijziging van het los- en steiorgeld.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat, in afwachting van nieuwe verordeningen omtrent de scheepvaart, al dadelijk enkele wijzigingen in de thans op dat stuk bestaande bepalingen noodzakelijk zijn;

Gelet op art. 32 der publicatie van den 1sten Februarij 1831 (G. B. No. 3) en op art. 23 van die van den 26sten Maart 1849 (G. B. No. 5);

Den Kolonialen Raad gehoord,
Heeft goedgevonden en verstaan,
Kraehtens daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen:

Artikel 1. Art. 32 der publicatie van den 1sten Februarij 1831 (G. B. No. 3) wordt gelezen als volgt:

De trede van *Paramaribo* aankomende schepen mogen, zonder vergunning van den contróleur der belastingen, nergens elders goederen zoo van passagiers als van de lading lossen, dan liggende aan den steiger van het waagegebouw.

Deze vergunning wordt niet dan om gewichtige redenen geweigerd.

Lossing elders dan aan dien steiger zonder de evengemelde vergunning doet den schipper eene boete van f 200.— tot f 500.— belopen, onverminderd de verbodverklaring der goederen.

Aan deze verbodverklaring zijn niet onderworpen passagiersgoederen, mits zij als zoodanig door de ambtenaren der belastingen worden erkend, en goederen, waarvan behoorlijke aanvraag tot lossing is gedaan.

Art. 2. Door den contróleur der belastingen kan aan de schippers worden toegestaan, om binnne lading geheel of gedeeltelijk aan den steiger, in art. 1 vermeld, in te nemen, binnen zoodanigen tijd als door hem wordt bepaald.

Art. 3. Met wijziging in zoo verre van art. 23 der publicatie van den 26sten Maart 1849 (G. B. No. 5), wordt het los- en steiorgeld bepaald op vijf en twintig Cent per scheepston.

Wanneer een schip langer dan vijf dagen aan den in art. 1 vermeld steiger in lossing blijft liggen, is voor iederen dag daarboven vijf Cent meer per scheepston verschuldigd.

Bij de berekening van het los- en steiorgeld wordt een gedeelte van eene scheepston voor eene geheele ton genomen.

Van schepen, elders lossende dan aan den steiger, wier lading *niet* bestaat uit steenkolen, zout, hont, steenen of leijen, is slechts de helft van het los- en steiorgeld verschuldigd.

Art. 4. De vrijstelling van art. 1 der publicatie van den 3den September 1852, G. B. No. 13, blijft, voor zoo veel het los- en steiorgeld betreft, alleen van toepassing op de kustvaarders, waaronder verstaan worden de vaartuigen, die op geene binnende kolonie gelegen havens varen.

Art. 5. De tegenwoordige publicatie treedt in werking op 1°. Januarij 1866. Zij is eerst toepasselijk op de schippers en schepen, die na hare uitvaardiging in de kolonie aankomen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* opgenomen.

Paramaribo, den 22sten December 1865.

VAN LANSEBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23sten December 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 21.) PUBLICATIE van den 27sten December 1865,
houdende ampliatie van Artikel 4 der Publicatie van 16/17 Junij 1863 (G. B. No. 17).
In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat, volgens de bestaande wettelijke voorschriften, kinderen van onder staatstoezigt geplaatst, die den onderdom van vijftien jaren nog niet bereikt hebben, moeten verblijven op de plantages of gronden, waar hunne moeders of de hoofden der bnisgezinnen, waartoe zij behooren, eene werk-overeenkomst hebben gesloten;

Overwegende, dat mede voorgeschreven is, dat de hier beoelde kinderen naar bunne kraebten en bekwaambeden, tegen een daaraan gegeven redig loon, hunne diensten aan den huurder of planter moeten leenen;

En dat misdienet het belang zoowel van die kinderen zelve als van den kolonialen landbouw vordert, dat deze wetsbepalingen beoorlijk worden nagekomen;

Gezien artikel 24 A § 5 en 6 der Wet van 8 Augustus 1862 (*Staatsblad* No. 164), afgekondigd in deze kolonie den 3den October van gemeld jaar (G. B. No. 6), en artikel 26 der publicatie van 16/17 April 1863 (G. B. No. 9);

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie van 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Eenig artikel.

Aan artikel 4 der publicatie van 16/17 Junij 1863 (G. B. No. 17) wordt de volgende zinsende toegevoegd:

Met gelijke boete worden gestraft allen, die kinderen van onder staatstoezigt geplaatst, die moeten verblijven op de plantages of gronden, waar hunne moeders of de hoofden der bnisgezinnen, waartoe zij behooren, eene werk-overeenkomst hebben gesloten, in het stadsdistrict of elders zullen hebben gehuist of te werk stellen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geinsereerd.

Paramaribo, den 27sten December 1865.

VAN LANSEBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 27sten December 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 22.) PUBLICATIE van den 27sten December 1865,
waarbij maatregelen worden voorgeschreven tegen het losloopen van varens op de openbare straten en wegen, zoo in de buitendistricten als te Paramaribo.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de ondervinding heeft

geleerd, dat de voorschriften der publicatie van 6/7 Februnij 1846 (G. B. No. 3), omtrent het aanhouden en schutten van vee door de politie, onvolledig zijn, om te voorkomen het schadelijk losloopen van varkens langs de openbare straten en wegen;

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie van 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan, met wijziging en uitbreiding van artikel 4 der aangehaalde publicatie van den jaren 1846, te bepalen:

Eenig artikel.

Alle varkens, die loslopende worden aangetroffen op de openbare straten of wegen, zoo in de buiten-districten als binnen den omtrek van het stads-district, worden door de zorg der politie gedood.

Het vleesch der gedoodde varkens, mits van gezonde heldenheid, komt ten voordeele van de geïntereerde weeten en hulpbehoevenden onder de vrijgemaakten.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* opgenomen.

Paramaribo, den 27sten December 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 27sten December 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 23.) PUBLICATIE van den 28sten December 1865,
betreffende de inrigting der politie in het stadsdistrict.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat, ten einde de onlangs plaats gehad hebbende benoeming van een commissaris van politie ten meesten nutte van de ingezetenen te *Paramaribo* te doen strekken, aan dezen ambtenaar een zelfstandige werkring behoort te worden toekend;

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie van 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Vast te stellen de navolgende bepalingen aangaande de inrigting der politie in het stadsdistrict, tevens inhoudende eene *Instructie voor den commissaris van politie*.

Artikel 1. De uitoefening der administratieve en regterlijke politie in het stadsdistrict is, onder de opperste leiding van den procureur-generaal, als hoofd der politie, opgedragen aan een of meer commissarissen van politie.

Wanneer meer dan één commissaris aanwezig is, wordt door den gouverneur aan een hunner de titel van eersten commissaris van politie toegekend, welke laatste aladan met de regeling der werkzaamheden belast is.

Art. 2. Aan den commissaris van politie wordt, als hulp-ambtenaar bij de administratieve politie, toegevoegd de directeur van den landsgrond *Boniface*.

Hij wordt voorts in de uitoefening zijner werkzaamheden bijgestaan door de noodige politie-beambten.

Art. 3. De commissaris van politie is belast met de werkzaamheden, bij verschillende koloniale verordeningen opgedragen geweest aan den voormaligen baljuw en commissaris van politie.

Hiervan zijn nitgezondert de functien van het Openbaar Ministerie, die door evengemeld ambtenaar werden uitgeoefend, zoodmede alle werkzaamheden, in dadelijk verband staande tot de heffing der belastingen; eindelijk de bemoeijingen ten aanzien van aangebragte passagiers, ingevolge de bepalingen van de artikelen 18 en 19 der publicatie van 1/2 Februnij 1831, G. B. No. 3.

Art. 4. De artikelen 12—16, 18, 19, 21, 25—30 en 32 der *Instructie voor den procureur-generaal*, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 26 Februnij 1833, No. 104, in deze kolonie gepubliceerd den 22sten Maart 1843, G. B. No. 2, het laatstgemelde artikel alleen voor zoo veel betreft het toestaan van arbeid op Zon- of feestdagen, maken voortaan een deel niet van de instructie van den commissaris van politie.

Art. 5. Op gelijke wijze zijn voor den commissaris van

politie van verbindende kracht de publicatie van 2 Julij 1835, G. B. No. 13, van 25/26 April 1838, G. B. No. 2, art. 102, van 1/2 Maat 1842, G. B. No. 4, en 25/29 Janij 1860, G. B. No. 6, voor zoo ver bij deze verordeningen werkzaamheden zijn opgedragen aan den procureur-generaal.

Art. 6. Zoo dikwerf als in koloniale verordeningen sprake is van de *politie*, alsook van den *provisiuelen commissaris van politie*, worden daardoor verstaan de commissaris van politie.

Art. 7. Het onderzoek, dat op onbepaalde tijden plaats heeft, ingevolge de voorschriften der publicatie van 21/25 Julij 1855, G. B. No. 10, en van 24 December 1856, G. B. No. 18, in de winkels van bakkers en slagers of slijters van brood of van vleesch, geschiedt voortaan te *Paramaribo* door den commissaris van politie, zonder voorgaande schriftelijke magtiging en beëdiging door het hoofd der politie.

Art. 8. In de publicatie van 24/28 Janunij 1850, G. B. No. 2, en van 26/28 April 1865, G. B. No. 3, wordt voor *hoofd der politie* gelezen commissaris van politie.

Art. 9. De emolumenten, die bij verschillende koloniale verordeningen zijn toegekend aan den commissaris van politie, worden bij voortdunng gestort in de koloniale kas.

De commissaris van politie heeft geen aandeel in opgelegde boeten.

Art. 10. De publicatie van 26/28 April 1856, G. B. No. 2, en van 2 October 1865, G. B. No. 10, worden ingetrokken.

Art. 11. De tegenwoordige publicatie treedt in werking op den 1sten Janunij 1866.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geinsereerd.

Paramaribo, den 28sten December 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29sten December 1865.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 24.) PUBLICATIE van den 28sten December 1865,
Aoudende wijziging der publicatie van den 24/25 November 1863 (G. B. No. 27), betreffende het vervingen der ambtenaren van politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, door speciale ambtenaren der belastingen.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie *Suriname*,
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het bepaalde bij de publicatie van den 22/23 deser maand, G. B. No. 20, eene wijziging noodig maskt van de artt. 5, 6 en 7 der publicatie van den 24/25 November 1863 (G. B. No. 27), bepalende dat de ambtenaren van politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, worden vervangen door speciale ambtenaren der belastingen;

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie dd. 3/4 December 1832, G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

te bepalen:

Art. 1. De artt. 5, 6 en 7 der publicatie van den 24/25 November 1863, G. B. No. 27, worden gelezen als volgt:

Art. 5. Het kentoor van den contrôleur is gevestigd in het waaggebouw, alwaar zich mede de verdere ambtenaren der belastingen ophouden.

Art. 6. In evengemeld gebouw wordt ook door een of meer ambtenaren van den kolonialen ontvanger en betaalmeester kantoor gehouden tot de afgifte van documenten, vereischt voor de nitlossingen en inladingen, zoodmede voor de inslagen in entrepôt ter consumtie.

De betaling der belasting geschiedt echter steeds ten kantore van den ontvanger.

Art. 7. De kantoren in het waaggebouw zijn geopend des voormiddags van 7 tot 12 ure en des namiddags van 3 tot 6 ure.

Nogtans wordt, indien daartoe de noodige documenten zijn verkregen, het laden of lossen des voormiddags tusschen 6 en 7 ure, of des namiddags tusschen 12 en 3 ure, in tegenwoordigheid van een ambtenaar vrijgelaten, mits daarvan, wat het laden of lossen des voormiddags tusschen 6 en 7 ure betreft, den vorigen dag, en wat het laden of lossen des namiddags

tusschen 12 en 3 ure aangaat, des voormiddags vóór 12 ure aan den contróleur kennis worde gegeven.

Door den toezigt hebbenden ambtenaar wordt alsdan een vacatieloon van vijftig cent per uur aan den schipper in rekening gebracht. Een gedeelte van een uur wordt voor een geheel uur genomen.

Art. 2. Geloste goederen, bestemd om aan den vasten wal te worden vervoerd, moeten door de belanghebbenden voor het hek van het waagegebouw worden opgeladen. Zij melden zich daartoe bij den visitator aan, die alsdan zorgt dat de goederen door de bedienden der recherche kosteloos tot aan den ingang van het hek worden gebracht.

Geloste goederen, bestemd om te water te worden vervoerd, moeten echter door het werkvolk van den aangever worden overgeladen.

Geloste partijen houtwaren, steenkolen, pannen, tighels, leijen, steenen en gestort zout moeten in ieder geval door het werkvolk der aangevers van den steiger worden afgevoerd. Zoo die goederen bestemd zijn om aan den vasten wal te worden vervoerd, kan van de wagons, indien die niet voor het vervoer van andere goederen dienst doen, kosteloos worden gebruik gemaakt.

De *uitlagen* uit het publiek entrepôt hebben plaats op denzelfden voet als in dit artikel voor de lossingen is omschreven, terwijl de *uitlagen* kosteloos door de bedienden der recherche geschieden.

Petroleum en andere uit zich zelf onvlambare oliën, steenkolen, pannen, tighels, leijen, steenen, kalk, cement, houtwaren en gestort zout worden in geen geval tot opslag in het publiek entrepôt toegelaten.

Art. 3. Bij aanvoer van goederen, bestemd om te worden ingeladen, moeten die door het werkvolk der allders tot op den steiger worden gebracht. Daartoe kan alsdan van de wagons, indien die niet voor het vervoer van andere goederen dienst doen, worden gebruik gemaakt.

Art. 4. Wanneer op permit geloste goederen niet op den dag der lossing aan den algemeenen steiger door den aangever worden afgehaald, worden zij in 's lands pakhuys ten zijnen koste opgeslagen totdat hij zich om zijne goederen aanmeldt.

Petroleum en andere uit zich zelf onvlambare oliën, steenkolen, pannen, tighels, leijen, steenen, kalk, cement, houtwaren en gestort zout zijn echter niet vatbaar om in het pakhuys te worden opgeslagen, en blijven mitsdien aan den steiger onder toezigt der ambtenaren, die daarvoor een vacatieloon van f 3.— per 24 uren aan den aangever in rekening brengen. Bij het berekenen van dit loon worden 12 uren of minder voor de helft van dat bedrag in rekening gebracht.

Art. 5. Met het in werking treden der tegenwoordige publicatie wordt die van 8 Februarij 1850, G. B. N°. 3, ingetrokken.

Art. 6. De tegenwoordige publicatie treedt in werking op 1o. Januarij 1866. Zij is eerst toepasselijk op de schippers en de schepen, die na hare uitvaardiging in de kolonie aankomen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* opgenomen.

Paramaribo, den 28sten December 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29sten December 1865.

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 25.) PUBLICATIE van den 29sten December 1865, houdende uitbreiding van art. 24 der publicatie van den 26sten Maart 1849, G. B. N°. 5, voor zoo veel betreft de schepen, die immigranten aanvoeren.

In naam des Konings!

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Allen, die dese zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat het ter bevordering van den aanvoer van immigranten wenschelijk is, dat de schepen, die immigranten aanbrengen, van de lasten op de scheepvaart zoo veel mogelijk worden ontheven;

Gelet op artt. 23 en 24 der publicatie van den 26sten Maart 1849, G. B. N°. 5;

Den Kolonialen Raad gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan:
Kraehtens daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen:

Enig artikel.

Voor schepen, die immigranten aanvoeren, wordt vrijstelling verleend van de betaling der last- en andere ongelden, in art. 23 der publicatie van den 26sten Maart 1849, G. B. N°. 5, genoemd.

Wanneer nogtans die schepen koopwaren of andere dan gewone passagiergoederen aanbrengen, is het last- en steiger-geld, zoodaer het tonne- of lastgeld verschuldigd in evenredigheid van de ruimte, door die koopwaren of goederen ingenomen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het *Gouvernements-Blad* geaaseerd.

Paramaribo, den 29sten December 1865.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29sten December 1865.

De *Gouvernements-Secretaris*,

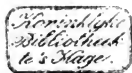
E. A. VAN EMDEN.

GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE SURINAME.

1866.

ROTTERDAM. — H. NIJGH.

1867.

Alphabetisch Register

OF DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1866.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
A.		
Aanvulling van het Handels- en Scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Belgie van 12 Mei 1863.....	5	7
Agenten (Consulaire). (Zie op overeenkomst tusschen Nederland en Spanje).....	4	6
B.		
Begrooting voor het dienstjaar 1867 (verordening, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke)	6	7
Belgie. (Zie op Handels- en Scheepvaartverdrag)	5	7
— (Zie op idem inhoud en vertaling)	8	12
Brandwacht (Verordening betreffende de) te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd	7	11
— (Resolutie betreffende de) gedurende den grooten droogen tijd (verlenging).....	9	12
— (Resolutie betreffende de) gedurende den grooten droogen tijd (nadere verlenging).....	10	13
C.		
China. (Zie op Traktaat).....	3	3
Consulaire agenten. (Zie op overeenkomst tusschen Nederland en Spanje)	4	6
D.		
Droogen tijd. (Zie op Brandwacht).....	7	11
— (Zie op idem)	9	12
— (Zie op idem)	10	13
H.		
Handels- en Scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Belgie van 12 Mei 1863 (Aanvulling van 7 December 1865 van het)	5	7
Handels- en Scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Belgie van 12 Mei 1863 (Aanvulling van 7 December 1865 van het (inhoud en vertaling)	8	12
K.		
Kiesregt (Besluit, waarbij wordt vastgesteld het voorloopig Kiesreglement, regelende het) en de benoe- ming van de leden der Koloniale Staten	2	1
Koloniale Staten. (Zie op Kiesregt)	2	1
Koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1867 (Verordening, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de)	6	7
N.		
Nederland. (Zie op Traktaat).....	3	3
— (Zie op Overeenkomst)	4	6
— (Zie op Handels- en Scheepvaartverdrag)	5	7
— (Zie op idem inhoud en vertaling)	8	12
O.		
Overeenkomst (tusschen Nederland en Spanje gesloten) tot regeling der voorwaarden waarop de consu- laire agenten der beide rijken in de overzeesche bezittingen zullen toegelaten worden.....	4	6
P.		
Proclamatie. (Invoering van het nieuwe Regerings-Reglement)	1	1
S.		
Spanje. (Zie op Overeenkomst)	4	6
T.		
Traktaat van Vriendschap en Handel tusschen Nederland en China gesloten.....	3	3

(No. 1.)

PROCLAMATIE.

De gouverneur aan alle ingezetenen van *Suriname*.

Het reglement op het beleid der regering, vastgesteld bij de wet van 31 Mei 1865, *Staatsblad* N° 55, treedt op heden in werking. Hoogst gewigtig is deze dag, want door dat reglement wordt in de kolonie de vertegenwoordigende regeringsvorm ingevoerd en wordt haar eene ruime mate van zelfbestuur gewaarborgd.

Van harte wensch ik u geluk met dien nieuwen staat van zaken, die door u allen sedert jaren verlangd en te gemoet gezien is. Van harte doe ik dit, omdat de vaste overtuiging mij bezielt, dat gij allen, van welken rang of stand ook, krachtig zult willen medewerken, om de wijze bedoelingen van het opperbestuur te bereiken en daardoor den hand van liefde en van gheehtheid, die ons aan onzen geëerbiedigden koning en aan *Nederland* bindt, meer en meer te bevestigen.

Vol vertrouwen durf ik die medewerking inroepen; ik meen er aanspraak op te mogen maken en reken er op, om ook van mijne zijde welgemoed mijn aandeel in die taak te kunnen volbrengen. Vereeuen wij ons daartoe met ernst, dan zal voor allen het ons opgelegde werk minder zwaar vallen. Denkt aan het verleden, dat, hoezeer ook voor een groot gedeelte der bevolking een gelukkig tijdstip aanduidende, echter voor velen wellicht donkere schaduwjzen oplevert, alleen om daarna uitnuttige lessen voor de toekomst te trekken. Hondt immer het oog gevestigd op die toekomst, welke door de vereenigde krachten van alle welgezinden en hunnen vasten wil, om van de geschenken zelfstandigheid steeds met gematigheid en overleg gebruik te maken, een verzieht van bloei en blijvende welvaart aan de kolonie opent als geen tijdvak harer geschiedenis aanwijst.

Med-burgers! laat ons eendragtig samenwerken, en het door ons allen beoogde doel zal gewis bereikt worden.

Paramaribo, 1 Januarij 1866.

VAN LANSBERGE.

(No. 2.) **BESLUIT** van den 28sten Februaarij 1866, waarbij wordt vastgesteld het voorloopig kiesreglement, regelende het kiesrecht en de benoeming van de leden der Koloniale Staten.

In naam des Konings!

De gouverneur van *Suriname*,

Overwegende dat ter uitvoering van de tweede alinea van art. 75 van het reglement op het beleid der regering, houdende dat tot de eerste verkiezing van leden der Koloniale Staten door den gouverneur een voorloopig kiesreglement wordt vastgesteld, alsmede van 's konings magtiging dd. 15 Januarij jl., No. 64, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

EERSTE AFDEELING.

VAN HET KIESRECHT.

§ 1. Van de kiezers.

Artikel 1. Om kiezer van leden van de Koloniale Staten te zijn, moet men ingezet en der kolonie wezen, den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren bereikt hebben, in het volle genot der burgerlijke rechten verkeer en eene som in de directe belastingen betalen van minstens zestig gulden.

Art. 2. Dit reglement houdt:

Voor ingezetenen der kolonie:

a. *Nederlanders* in den zin der wet bedoeld in art. 7 der grondwet van het koninkrijk, wanneer zij sinds 1° Januarij van het jaar, waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld, in de kolonie gevestigd geweest zijn;

b. *Vreemdelingen*, wanneer zij sedert 1° Januarij van het jaar aan dat waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld voorafgegaan, in de kolonie gevestigd geweest zijn;

Voor directe belastingen: die bekend onder de benaming van *personeel*, *huurwaarde*, *palatregt* en *paardengeld*.

Voor betalen: het aan de koloniale kas voldaan hebben van het bedrag van den aanslag in de kohieren der zoo even genoemde belastingen tot en met het jaar aan dat waarin de verkiezing plaats grijpt onmiddellijk voorafgegaan.

Art. 3. De man wordt geacht betaald te hebben den aanslag zijner vrouw in de directe belastingen.

Art. 4. Van de uitoefening van het kiesrecht zijn, behalve degeen die een of meer der in art. 1 vermelde vereischten missen, en onverminderd het bepaalde in art. 23 der wet van 8 Augustus 1862 (*Staatsblad* No. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie *Suriname*, uitgesloten zij, wien dat recht ontzegd is bij rechterlijk vonnis of die geregtelijken afstand van hunne goederen aan hunne schuldeisers gedaan en dezen niet ten volle voldaan hebben, alsmede zij die bij het opmaken der kiezerslijst het ten hunnen name staande bedrag der directe belastingen tot en met het laatst verloopen jaar niet ten volle aangenuverd hebben.

De laatstvermelde zullen echter in hunne volle rechten als kiezer treden, zoo zij het achterstallige vóór den dag waarop de hierna te melden Commissie van Notabelen zitting neemt zullen hebben aangenuverd.

§ 2. Van de lijst der kiezers.

Art. 5. Minstens veertien dagen vóór de eerste zitting der Commissie van Notabelen wordt van wege het koloniaal bestuur, door middel van het *Government's Advertentieblad*, afgekondigd de lijst, aanwijzende de personen, die tot het kiezen van leden der Koloniale Staten bevoegd zijn.

De bij de vooraangaande zinsede bedoelde lijst zal tevens worden aangeplakt in de gaanderijen van de gouvernement's secretarie en ter visie worden gelegd bij alle commissarissen en burger-officiërs in de buiten-districten.

Art. 6. Op die lijst wordt gebragt de naam van elk ingezet en der kolonie, die de voor de kiezers gevorderde vereischten bezit, met vermelding zijner voornamen, zijns ouderdoms en der som waarvoor hij over het laatst verloopen jaar in elke belasting afzonderlijk aangeslagen is geweest.

Art. 7. Degenen wier namen of voornamen op de lijst der kiezers verkeerd geschreven mogten zijn, wier ouderdom of cijfer van aanslag onnaauwkeurig gesteld is, of wier namen op de lijst niet voorkome en die vermeenen mogten aanspraak te hebben om daarop gebragt te worden, kunnen binnen zeven dagen na de afkondiging der lijst hun beklag schriftelijk, door de noodige bewijstakken gestaafd, op ongezegeld papier, bij den gouverneur indienen.

Art. 8. Op gelijke wijze, en binnen denzelfden termijn als bij het vorige artikel is bepaald, kunnen door derden, die in art. 1 vermelde vereischten bezitten, bezwaren worden ingebragt, wanneer zij vermeenen, dat op de lijst namen voorkomen van personen, die niet bevoegd zijn om als kiezer op te treden.

Art. 9. De persoon, tegen wiens bevoegdheid om als kiezer op te treden bezwaren zijn ingebragt, wordt daarmede onmiddellijk in geschrift bekend gemaakt, ten einde hem in de gelegenheid te stellen, om die binnen zeven dagen door overlegging der noodige bewijstakken, op ongezegeld papier, te wederleggen.

Art. 10. De tijd van beklag verstreken zijnde, wordt de kiezerslijst vastgesteld, om te worden ingediend bij de reeds genoemde Commissie van Notabelen, met vermelding dat geen beklag ingekomen is of, in het tegenovergesteld geval, onder overlegging der stukken, met de daarop gevallen aanmerkingen van het bestuur, opdat de commissie beslisse.

Art. 11. Wat echter betreft verbeteringen van onjuist geschreven namen of voornamen of van onnaauwkeurigheden in de opgave van den ouderdom, of in het cijfer der belastingen, dezen worden door het koloniaal bestuur bewerkstelligd en onmiddellijk afgekondigd in het *Government's Advertentieblad*.

Wanneer kiezers na het opmaken der lijst komen te overlijden, worden hunne namen door het bestuur van de lijst geschrapt.

Van een en ander wordt schriftelijk kennis gegeven aan de Commissie van Notabelen.

§ 3. Van het stemmen der kiezers.

Art. 12. Ten minste acht dagen vóór den ter verkiezing bestendenden dag ontvangt elk kiezer, van wege den gouverneur, een gesloten brief van oproeping, vermeldende den dag, den tijd en de plaats, voor de verkiezing aangewezen, en bevattende een stembriefje, waarop het gouvernement's zegel staat afgedrukt.

Gemelde brieven worden gebragt aan de woning van ieder stemgerechtigde.

In de buiten-districten geschiedt dit door tussenkomst der commissarissen.

Den kiezer, die zijn briefje verloren of er geen ontvangen heeft, wordt gelegenheid verschaft om een ter gouvernement's secretarie te bekomen.

In de districten *Nickerie* en *Coronie* is het te verkrijgen ten kantore van den commissaris.

Art. 13. Op Donderdag den vijftien April heeft de stemming plaats voor negen leden van de Koloniale Staten in eene zitting der Commissie van Notabelen, in een nader door den gouverneur aan te wijzen lokaal.

In de districten *Nickerie* en *Coronie* heeft de stemming plaats op Zaterdag den een en dertigsten Maart, in eene zitting van den Raad van Hooft-Ingelanden, in een nader door den betrokken commissaris aan te wijzen lokaal.

Art. 14. Het stembriefje, schriftelijk ingevuld, wordt door den kiezer in persoon op de plaats voor de inlevering bestemd in de aldaar aanwezige stembus gestoken.

Tot die stembus wordt niemand toegelaten dan die volgens de in art. 19 bedoelde lijst bevoegd is om tot de keuze mede te werken, welke bevoegdheid eerst door het bureau van stemopneming geconstateerd wordt.

In gevallen van twijfel beslist het bureau.

Art. 15. De inlevering der stembriefjes vangt aan onmiddellijk na afloop der voorbereidende werkzaamheden, vermeld in art. 20 en 43, en duurt te *Paramaribo* tot twaalf ure des middags, en in de districten *Nickerie* en *Coronie* tot tien ure des voormiddags.

Zij duurt niet langer dan één dag.

§ 4. Van de Commissie van Notabelen.

Art. 16. Eene Commissie van Notabelen, zamengesteld uit den procureur-generaal als voorzitter en zeven leden, door den gouverneur uit de aanzienlijkste ingezetenen te benoemen, waarvan de jongste in jaren tevens als secretaris fungeert, wordt belast met alles wat tot de verkiesing in verband staat.

Bij verhindering van den voorzitter wordt hij als zoodanig vervangen door het in de vergadering aanwezige oudst benoemde lid.

De voorzitter aanvaardt zijne betrekking op den eed aan den lande gedaan.

De leden leggen in handen van den voorzitter den volgenden eed (belofte) af:

„Ik zweer (beloof) dat ik als lid der Commissie van Notabelen mij geheel gedragen zal naar het reglement op het beleid der regering en naar de bepalingen van het voorloopige kiesreglement.

„Zoo waarlijk helpe mij God almachtig” (Dat belooft ik).

Art. 17. De Commissie van Notabelen vergadert, in een daartoe door den gouverneur aan te wijzen lokaal, op Maandag den zes en twintigsten Maart, des morgens ten acht ure, ten einde nitspraak te doen in de gevallen van verschil, vermeld bij art. 10, en de mededeelingen te ontvangen, waarvan art. 11 gewaagt.

De daartoe betrekkelijke stukken worden haar aangeboden door den gouvernements-secretaris zoodra de vergadering zich zal hebben geconstitueerd, waarvan door den voorzitter terstond schriftelijk kennis wordt gegeven aan den gouverneur.

Art. 18. De Commissie van Notabelen beslist ontreut alle aan haar oordeel onderworpen geschilpunten en in 't algemeen nopens alle twijfelachtige vraagstukken, bij meerderheid van stemmen.

Bij het staken der stemmen heeft de voorzitter eene beslissende stem.

Geene beslissing wordt genomen met minder dan vijf stemmen.

Art. 19. Na uitspraak gedaan te hebben, wordt de lijst der kiezers dienovereenkomstig gewijzigd en definitief vastgesteld, waarna proces-verbaal van het verhandelde wordt opgemaakt en door den voorzitter en de leden ondertekend.

Extracten van dit proces-verbaal en der definitief vastgestelde lijst van kiezers, voor zoo veel *Nickerie* en *Coronie* betreft, worden onmiddellijk aan de betrokken commissarissen, voorzitters der bureaux van stemopneming, gezonden.

§ 5. Van de bureaux van stemopneming.

a. Bureau te *Paramaribo*.

Art. 20. Op Donderdag den vijftien April, des morgens ten acht ure, constitueert de Commissie van Notabelen zich tot bureau van stemopneming.

De werkzaamheden nemen eenen aanvang met het voorlezen door den secretaris van de met de respectieve stembussen ingekomen processen-verbaal van de bureaux van stemopneming van *Nickerie* en *Coronie*.

Vervolgens doet hij leetuur van het proces-verbaal der voorgaande zitting, ten einde belanghebbenden aldaar kennis te doen dragen van de uitspraak der commissie in de aan haar oordeel onderworpen geschilpunten.

Daarna leest hij voor de lijst der kiezers zoodanig als die door de commissie definitief is vastgesteld.

Art. 21. Op de tafel staat de stembus, gesloten met twee verschillende sleutels, waarvan de eene onder den voorzitter, de andere onder het oudste lid berust.

Art. 22. De twee jongste leden in jaren, behalve de secretaris, zijn stemopnemers en teekenen de namen op van elk kiezer, die een stembriefje in de bus doet, ten einde na het sluiten der stemopneming met de aantekeningen van den secretaris vergeleken te

worden. Zij ondertekenen met den voorzitter de door hen aldus gebonden lijsten.

Kiezers van *Nickerie* of *Coronie*, welke volgens de ingekomen lijsten blijken hunne stem aldaar niet te hebben uitgebragt, worden tot de stemming toegelaten.

Art. 23. De voorzitter van het bureau van stemopneming is belast met de handhaving der orde in het lokaal waar gekozen wordt.

Niet dan op vordering van het bureau, en alleen tot bedwang van wanorde, mag eenige gewapende magt in het lokaal en deszelfs toegangen worden geplaatst.

De burgerlijke en militaire autoriteiten zijn gehouden, aan die vordering te voldoen.

Art. 24. Wanneer het bureau bevindt, dat de wanorde in het lokaal het behoorlijk inleveren der stembriefjes onmogelijk maakt, wordt dit door den voorzitter verklaard. De inlevering wordt daarop terstond geschorst en tot den volgende dag verdaagd.

Art. 25. Zoodra de ter inlevering der stembriefjes in art. 15 bepaalde tijd verstreken is, wordt dit door den voorzitter aangekondigd en wordt tot de opening der bus overgegaan, na alvorens den toegang tot het lokaal voor het publiek te hebben opengesteld.

De op het oogenblik van het verstryken van den tijd in het lokaal aanwezige kiezers worden nog tot de bus, ter inlevering binnener stembriefjes, toegelaten vóórdat het lokaal voor het publiek wordt opengesteld.

Art. 26. De kiezers, die op de in art. 20 bedoelde lijst voorkomen en bij de opening tegenwoordig zijn, kunnen, zoo de stemopneming niet overeenkomstig de bepalingen van dit reglement geschiedt, hunne bezwaren bij het bureau inbrengen, dat daaromtrent onmiddellijk eene beslissing neemt. Hiervan wordt in het proces-verbaal melding gemaakt.

Art. 27. Vóór het openen worden de stembriefjes geteld en met het getal der kiezers, die blijkens de lijsten stemden, vergeleken. De briefjes der drie stembussen worden ongeopend onder een gemengd.

Art. 28. Het openen der stembriefjes geschiedt door den voorzitter.

De inhoud van elk briefje wordt door hem overlnid voorgelezen, door het oudste lid nagezien en door de beide stemopnemers en den secretaris opgetekend.

Art. 29. Van waarde zijn de briefjes, die het in art. 12 bedoelde zegel missen; die ondertekend zijn; geen persoon duidelijk aanwijzen; niet ingevuld zijn; andere stembriefjes omvatten of daaraan opzettelijk zijn vastgeheft.

Art. 30. Het bureau van stemopneming beslist over de waarde van het briefje, welks geldigheid wordt betwijfeld, terstond nadat het is geopend. De voorzitter maakt de redenen van twijfel en de beslissing onmiddellijk bekend.

Art. 31. De briefjes, die meer of minder namen dan er personen te kiezen zijn inhouden, gelden.

Art. 32. De na het voor de keuze vereischte getal in een briefje vermelde namen komen niet in aanmerking en worden niet voorgelezen door den voorzitter, die echter deze omstandigheid bekend maakt.

Art. 33. Wanneer van denzelfden naam slechts één persoon in de kolonie bekend is, wordt eene minder juiste aanduiding der voornamen niet beschouwd, de verkiesing van waarde te maken.

Evenzoo blijft van waarde de verkiesing van een persoon, wiens identiteit door aanduiding zijner betrekking of van zijn beroep, of op eenige andere wijze, ter beoordeling van het bureau, duidelijk aangewezen is, al mogt zijn naam minder juist geschreven zijn.

Art. 34. Terstond na den afloop der opening wordt door den voorzitter bekend gemaakt het getal der briefjes, die, na aftrek der van onwaarde verklaarden, overgebleven zijn; dat der stemmen, welke dien ten gevolge de volstrekte meerderheid uitmaken, en dat der stemmen, op elk persoon uitgebragt.

Art. 35. De uitslag der verkiesing bekend zijnde, gaat het bureau, met inachtneming van het bepaalde bij art. 72 en der twee eerste leden van art. 73 der wet van 31 Mei 1865 (*Staatsblad* No. 55) over tot het vormen der lijst van de personen, die bij volstrekte meerderheid tot leden der Koloniale Staten verkozen zijn.

Art. 36. Eene verkregen meerderheid van stemmen geldt niet wanneer daarop een tussehen het getal der in de bussen gevonden stembriefjes en dat der kiezers, die stemden, bestaand verschil van invloed heeft kunnen zijn. Het bureau van stemopneming neemt ten dien aanzien eene beslissing, die door den voorzitter wordt bekend gemaakt.

Art. 37. Wanneer bij de eerste stemming geen negen personen de volstrekte meerderheid hebben verkregen, wordt onmiddellijk door het bureau eene lijst opgemaakt, bevattende twee maal zoo veel namen als er nog personen te benoemen zijn. Uit deze lijst worden de ontbrekende leden bij meerderheid van stemmen gekozen.

Op de lijst worden gebragt zij die bij de eerste stemming de meeste stemmen hebben erlangd.

Mogt een gelijk getal stemmen ten deel gevallen zijn aan twee of meer personen dan die welke vereischt worden, om de lijst volstoft te maken, dan zal de oudste in jaren op de lijst worden gebracht. In geval van gelijken onderdom beslist het lot.

Art. 38. De lijsten overeenkomstig het bepaalde bij artt. 35 en 37 vastgesteld zijnde, wordt hiervan door den voorzitter afkondiging gedaan en tevens bevolen, dat dezen en die der stemming bedoeld in art. 34 in het *Gouvernements Afdertentblad* zullen worden opgenomen.

Art. 39. Namens de Commissie van Notabelen wordt door den voorzitter per missive van den nitslag der verkiezing mededeeling gedaan aan den gouverneur.

In het geval, voorzien bij art. 51, wordt eene gelijke mededeeling gedaan aan den voorzitter der Koloniale Staten.

Art. 40. Terstond wordt namens de Commissie van Notabelen, bij missive ondertekend door den voorzitter en den secretaris, aan ieder der tot leden der Koloniale Staten verkozen personen kennis gegeven van zijne benoeming.

Deze brieven worden aan den gouvernements-secretaris gezonden, om van zijnenwege, tegen een bewijs van ontvangst, aan de belanghebbenden te worden ter hand gesteld, zullende hij, voor zoo veel de buiten-districten aangaat, daartoe de tusschenkomst der commissarissen inroepen.

Art. 41. Al deze werkzaamheden afgelopen zijnde, worden de stembriefjes verbrand, waarna proces-verbaal van al het verrigte opgemaakt en door den voorzitter en de leden ondertekend wordt.

De verschillende processen-verbaal blijven onder bewaring van den procureur-generaal, om later in het koloniaal archief te worden gedeponeerd.

Art. 42. Indien, ingevolge het bepaalde bij art. 37, eene herstemming noodzakelijk is, wordt door den gouverneur een dag bepaald, waartegen de kiezers, zoo in de districten *Nickerie* en *Coronie* als te *Paramaribo*, daartoe op nieuw worden opgeroepen.

Daarbij worden zoo veel mogelijk in acht genomen de voorschriften, die de eerste stemming regelen.

b. Bureaux in *Nickerie* en *Coronie*.

Art. 43. Op Zaterdag den een en dertigsten Maart, des morgens ten acht ure, constitueert de Raad van Hoofd-Ingelanden in *Nickerie* en *Coronie* zich tot bureau van stemopneming.

Bij outententis van een of meer raden benoemt en beëdigd de commissaris een of meer leden ad hoc.

De werkzaamheden nemen een aanvang met het voorlezen door den voorzitter van het ingekomen extract uit het proces-verbaal der Commissie van Notabelen en der definitief door haar vastgestelde lijst van kiezers, vermeld in art. 19 van dit reglement.

Art. 44. Zoodra de ter inlevering der stembriefjes in art. 15 bepaalde tijd verstrekken is, wordt dit door den voorzitter van het bureau aangekondigd.

De stembus wordt daarop terstond verzegeld met de zegels van den voorzitter en van het oudste lid en duusdign gesloten, dat geene stembriefjes daaruit geligt of daarin gestoken kunnen worden.

De op het oogenblik van het verstrijken van den tijd in de zaal aanwezige kiezers worden nog tot de bus vóór hare sluiting ter inlevering hunner stembriefjes toegelaten.

Art. 45. Na afloop der stemopneming wordt proces-verbaal opgemaakt, ondertekend door den voorzitter en de leden, en benevens de stembus, met hare in een beoorlijkt verzegeld papier gesloten sleutels, en de in art. 22 bedoelde aantekeningen der stemopnemers, verzonden aan den voorzitter der Commissie van Notabelen, zullende het koloniaal bestuur zorg dragen, dat daartoe eene geschikte gelegenheid gered zij.

De stembus blijft berusten onder den voorzitter tot het oogenblik der verzending.

Art. 46. Artt. 21, 22, 23 en 24 van dit reglement zijn, voor zoo veel de omstandigheden het medebrengen, toepasselijk op de bureaux van stemopneming in *Nickerie* en *Coronie*.

TWEDE AFDEELING.

VAN DE BENOMING VAN LEDEN DER KOLONIALE STATEN.

Art. 47. Tot leden der Koloniale Staten zijn verkiesbaar alle ingezetenen der kolonie, onsehreven bij §§ a en b van art. 2 van dit reglement, die den vollen onderdom van vijf en twintig jaren bereikt hebben, in volte genot der burgerlijke regten verkeeren en niet nitgesloten zijn bij artt. 70 en 72 der wet van 31 Mei 1865 (*Staatsblad* No. 55).

Art. 48. De benoemde geeft binnen acht dagen na de ontvangst der in art. 40 vermelde mededeeling sebriftelijk kennis aan den gouverneur, of hij de benoeming aanneemt.

Dien tijd zonder kennisgeving latende voorbijgaan, wordt hij geacht, de benoeming niet aan te nemen.

Art. 49. Indien een of meer der gekozenen zich de benoeming niet laten welgevalven, of vóór de opening der Koloniale Staten mogten komen te overlijden, roept de gouverneur zoo spoedig mogelijk op de afgetreden Commissie van Notabelen en Raden Hoofd-

Ingelanden van *Nickerie* en *Coronie*, om zich nogmaals als bureau van stemopneming te constitueren, opdat eene nieuwe stemming moge plaats grijpen tot aanvulling der ontbrekende leden.

Van die convocatie wordt tevens aankondiging gedaan in het *Gouvernements Afdertentblad* en daaraan verder publiciteit gegeven op dezelfde wijze als in art. 5 van dit reglement omtrent de lijst van kiezers bepaald is.

Art. 50. De bij art. 40 bedoelde kennisgeving hunner benoeming strekt den verkozenen tot geloofsbrief.

Wanneer de geloofsbrief niet binnen acht dagen na de opening der Staten aan hunne vergadering is ingeleverd, wordt de gekozen geacht, zich de benoeming niet te laten welgevalven.

De door den gouverneur benoemde leden leggen over het besluit, houdende hunne benoeming.

Art. 51. Indien, zoo lang het kiesreglement niet bij koloniale verordening zal zijn vastgesteld, een of meer leden van de Koloniale Staten door overlijden, ontslag of anderszins mogten uitvallen, wordt tot eene nieuwe verkiezing overgegaan, met inachtneming der bepalingen van dit reglement, zoo als die voor de eerste verkiezing vastgesteld zijn, met dien verstande, dat als de keuze moet plaats grijpen in den loop van het jaar 1866, de regels vastgesteld bij art. 49 zullen gelden, maar wanneer de verkiezing in 1867 moet geschieden, eene nieuwe lijst van kiezers gevormd zal worden en eene op nieuw benoemde Commissie van Notabelen zal optreden, terwijl de verschillende termijnen alsdan naar tijdsomstandigheden door den gouverneur bepaald worden.

Art. 52. Dit besluit werkt op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te *Paramaribo*, den 28 Februarij 1866.

VAN LANSBERGE.

De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 5 Maart 1866.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 3.) PUBLICATIE van den 6den Maart 1866, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit dd. 5 October 1865 (*Staatsblad* No. 119), bepallende de plaatsing in het *Staatsblad* van het op den 6den October 1863 tusschen *Nederland* en *China* gesloten traktaat van vriendschap en handel.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den iset ontvangten hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

BESLUIT van den 5den October 1865 (*Staatsblad* No. 119), bepallende de plaatsing in het *Staatsblad* van het op den 6den October 1863 tusschen *Nederland* en *China* gesloten traktaat van vriendschap en handel.

Wu WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-bertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het traktaat van vriendschap en handel, op den 6den October 1863 tusschen *Nederland* en *China* door de wederzijdsche gevolmagtigden te *Tientsin* gesloten, van welk traktaat en daarbij behoorend afzonderlijk artikel de inhoud luidt als volgt:

Hunne Majesteiten de koning der Nederlanden en de keizer van *China*, wensebende de betrekkingen van vriendschap, die sedert eenen tussehen banne beide rijken bestaan, te berestigen en nit te breiden, hebben tot bunne afgevaardigden benoemd:

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden:

den heer J. A. DES AMORIE VAN DER HOEVEN, buitengewoon gevolmagtigde van Zijne Majesteit den koning der Nederlanden in *China*, en

Zijne Majesteit de keizer van *China*:

TSONG HAU, vice-president van het ministerie van oorlog, minister-peniontariis, commissaris voor de handelszaken der drie havens, luitenant-generaal van de Chinesese baniermagt der gezoomde Roode Vlag, directeur der donane van *Tientsin*;

die, na hunne wederzijdsche volmagten te hebben verfoond en goedgekeurd, de volgende overeenkomst hebben gesloten:

Artikel 1. Zijne Majesteit de koning der Nederlanden kan een gezant, gevolmagtigde of een ander diplomatiek agent benoemen, om zich in *China* te doen vertegenwoordigen en het opzigt te houden over Nederlandse belangen, en voorts in al de bij dit traktaat voor den Nederlandseben handel opengestelde havens in bet Chineseze rijk consuls, vice-consuls of consulaire agenten aanstellen tot besturing en bescherming zijner onderdanen. Van de aanstelling der consulaire boomtlen zal door den Neder-

landschen vertegenwoordiger het noodige bericht worden gezonden aan de keizerlijke commissarissen, in de verschillende afdelingen des rijkz met het opzigt over den buitenlandschen handel helast, die de plaatselijke beambten in de opengestelde havens zullen aansehrijven, aan die benoeming gevolg te geven.

De Nederlandsche vertegenwoordiger bij het keizerlijk hof zal het regt hebben, ter afhandeling van staatsaangelegenheden, op eigene kosten van heen- en terugreis, tussen tusschenkomst der Chineseche regering, de hoofdplaats des rijkz te bezoeken.

Nederlandsche ambtenaren kunnen ongehinderd China doorreizen, onder bescherming der Chineseche regering tegen alle belediging of tegenkanting. Geenerlei eerbetoen, strijdig met hunne waardigheid als vertegenwoordigers eener onafhankelijke natie, zal van hen worden gevorderd.

De Nederlandsche gevolmagtigde zal met de keizerlijke ministers, in briefwisseling en mondeling, op den voet van ranggelijkheid onderhandelen. Consuls zullen in rang niet district-intendanten en vice-consuls met stedelijke prefecten gelijk gesteld zijn, en hij schriftelijke of mondelinge zaakbehandeling gelijke vormen van beleefdheid in acht nemen.

Art. 2. De zeehavens, in het Chineseche rijk voor de Nederlandsche kooplieden opengesteld, zijn de volgende, als: Canton, Swatow, Puchau, Amoy, Ningpo, Shanghai, Tientsin, Chefoo, New-Chwang, Taiwan en Tamshui (Formosa) en Kuingchow (Hainan). De Nederlanders kunnen er met hunne goederen en schepen naar verkiezing komen en gaan, en genieten er het volle regt van verblijf, huur en verhuur van gronden en huizen, aanhoof van woon- en pakhuizen, kerken, hospitalen, begrafsplaatsen enz. De grondhuren zullen naar billijkheid en zonder afpersing worden vastgesteld.

Ook in de rivierhavens Hankow, Kiu-Kiang en Chinkiang zullen de Nederlanders dezelfde handelsregten genieten, mit in acht nemende de algemeene bepalingen van controle omtrent den handel op de Yang-Tze-rivier, door de Chineseche regering vastgesteld of later vast te stellen; doch de plaatsen door rebellen of roovers bezet mogen niet door de Nederlanders worden bezocht, noch door hunne schepen van krijgs-ammunitie of provisiën worden voorzien, op straffe van verbeurdverklaring van schip en lading en overlevering der schuldigen aan het naastbij gelegen Nederlandsche consulaat.

Art. 3. Nederlanders kunnen, hetzij voor hun genoegen, hetzij om handel te drijven, in het binnenland van China reizen. Reizen zij voor hun genoegen, dan zullen zij zich van een paspoort voorzien, uitgevaardigd door den Nederlandschen consul der haven waar de reis aanvangt, en gezegeld door de plaatselijke overheid aldaar, welk stuk aan de Chineseche overheden der plaatsen, door welke de reis voert, moet worden vertoond. De reizigers zullen overal ongehinderd personen of vaartuigen voor hun vervoer mogen huren. Mocht een Nederlander zonder voldoende paspoort reizende worden aangetroffen, of wel gedurende zijne reis op de wetten des lands inbreuk maken, zoo zal hij worden gevat en aan het naastbij gelegen consulaat der Nederlanden worden overgeleverd ter terechtstelling, zonder nogtans onder weg kwalijk bejegend te mogen worden. Voor korte reizen uit de opengestelde havens, tot op een afstand niet te boven gaande honderd Li (ongeveer 35 Engelsche mijlen) en niet langer dan vijf dagen durende, behoeft geen paspoort te worden vertoond; van deze laatste bepaling echter zijn matrozen en andere schepelingen uitgezonderd.

Indien Nederlanders in het binnenland reizen, om handel te drijven of handelsgoederen te vervoeren, dan zullen zij de bestaande algemeene bepalingen daaromtrent hebben in acht te nemen. In het binnenland handelschusen of winkels te vestigen zal hun niet geoorloofd zijn.

Art. 4. Nederlandsche Christen-zendingen, zich ter vreedzame verspreiding der Christelijke goddiens in het binnenland bevindende, zullen er door de Chineseche beambten worden beschermd. Inhooringen, die hunne leer wenschen te omhelzen, zullen, zoo lang zij zich niet aan overtredingen van 's lands wetten schuldig maken, niet mogen verbinderd of vervolgd worden.

Art. 5. Het in dienst nemen van Chineseche onderdanen door Nederlanders tot een wettig doel zal op geenerlei wijs door de Chineseche regering bemoeijelikt worden. Nederlanders kunnen steeds vrijelijk overal booten huren voor goederen- of passagiersvervoer bij wederzijds vrijwillige overeenkomst, zonder inmening van het bestuur. Geene beperking of uitsluiting zal er mogen bestaan ten opzichte van het getal, den aard of het loon der vaartuigen of dragers, voor het vervoer door hen aan te nemen. Doch ingeval vervoermiddelen tot onduidelijk van regten worden gebezigd, zullen de schuldigen gestraft worden.

Art. 6. Geschieden tusschen Nederlandsche onderdanen zullen door bemiddeling van den plaatselijken consul tussen tusschenkomst der Chineseche regering worden geregeld. In geval van geschillen tusschen Nederlanders en Chinezen zullen de beiderzijdsche overheden trachten de partijen over te halen tot eene schikking in der minne, doch, mogt zulks niet gelukken, met

elkander in overleg treden en naar regt uitspraak doen. Chineseche onderdanen, schuldig aan misdaad jegens Nederlanders, zullen voor de Chineseche overheid te regt staan, en wederkeerig zullen Nederlanders, die zich jegens Chinezen hebben vergrepen, door hunne overheid volgens Nederlandsche wetten veroordeeld worden; beiderzijds met strenge en onpartijdige inachtneming van het regt.

Strafschuldige Nederlanders, die in het binnenland de wijk mogten nemen, of strafschuldige Chinezen, die in de huizen of op de schepen aan Nederlanders toebehoorende mogten vlugten, zullen, na aangifte en behoorlijk onderzoek der zaak door de wederzijdsche overheden, onmiddellijk worden uitgeleverd aan hunne bevoegde regters, zonder te mogen worden verborgen of teruggehouden.

Indien Chinezen, aan Nederlanders geld schuldig zijnde, de vlugt nemen, en de Chineseche overheid in staat moet zijn hen op te sporen, zullen zij worden gevat, en zal het verschuldigde van hen worden ingevorderd. Evenzoo zullen Nederlanders, gevlugt wegens schulden aan Chinezen, door de Nederlandsche overheid zoo mogelijk deswege worden vervolgd. Doeh geen van beide regeringen zal voor de terugbetaling van zulke schulden verantwoordelijk zijn.

Art. 7. De Chineseche regering zal ten allen tijde de personen en eigendommen der Nederlanders in bescherming nemen en in gevallen van aanranding of beroving dadelijk de noodige stappen doen, om het gestolene te achterhalen en de schuldigen te straffen.

Wanneer eenig Nederlandsch schip, terwijl het zich in Chineseche wateren bevindt, door roovers wordt geplunderd, zullen de Chineseche overheden alle pogingen aanwenden, om dezen te straffen en het geplunderde te achterhalen ter uitlevering aan den Nederlandschen eigenaar, door bemiddeling van den consul. Doeh het Chineseche bestuur zal niet gehouden zijn, het geroofde te vergoeden.

Mogt eenig Nederlandsch schip op de kust van China schipbreuk lijden of uit nood in eenige haven van het Chineseche rijk de wijk nemen, dan zullen de Chineseche overheden maatregelen nemen tot redding en bescherming van de opvarenden en van hun eigendom en zoo noodig hun de gelegenheid verschaffen, de naaste standplaats een Nederlandschen consul te bereiken.

Art. 8. Nederlandsche koopvaardij-schepen, metende meer dan 150 Engelsche tonnen of 86 Nederlandsche lasten ruimte, zullen in Chineseche havens een tonnengeld te betalen hebben van vier mace per gemeten Engelsche ton; indien de ruimte niet meer dan 150 Engelsche tonnen bedraagt, zal het verschuldigde tonnengeld een mace per gemeten Engelsche ton zijn.

Enig Nederlandsch schip, van een Chineseche haven naar elders uitklarende, zal op verzoek van den schipper door het tolkantoor voorzien worden van een bewijs, op vertoon waarvan dat vaartuig vrijdom van tonnengelden in Chineseche havens zal genieten gedurende den tijd van vier achtereenvolgende maanden, beginnende van den dag der uitklaring.

Indien een Nederlandsch koopvaardij-schip, binnen hoogstens twee dagen na aankomst in eenige Chineseche haven, weder wordt nitgeklard, zonder aldaar te hebben gelost of geladen, zal het geene tonnengelden behoeven te betalen. Na verloop van genoemden termijn is het tonnengeld echter verschuldigd, alhoewel de scheepsluiken ook alsdan nog niet geopend mogten zijn; doch buitendien zullen geene andere onkosten of lasten geheven worden. Mocht een schip door noodweer of sehade gedwongen zijn een opengestelde haven binnen te loopen, dan vervalt het niet onder deze bepaling, doch geniet vrijdom van tonnengeld, mits het verblijf in die haven niet tot goederen-lossing of lading wordt gebezigd, in welk geval de volle tonnengelden verschuldigd zullen zijn.

Van booten, door Nederlanders uitsluitend gebezigd tot vervoer van passagiers, bagage, of brieven of andere goederen, welke verzending geene betaling van regten medebrengt, zullen geene tonnengelden geheven worden; doch laadbooten, gebezigd om aan regten onderhevige goederen te vervoeren, zullen elke vier maanden eens met een tonnengeld van een mace per gemeten Engelsche ton worden belast.

Art. 9. Binnen 24 uren na aankomst van een Nederlandsch koopvaardij-schip zullen de scheepspapieren, het manifest enz. aan den consul worden ter hand gesteld, die binnen de daarnaanzigende 24 uren aan het tolkantoor den naam, de tonnenummer en den inhoud van de lading van het schip zal opgeven. Indien door verzuim van den schipper deze opgaf niet binnen 48 uren na aankomst van het schip geschiedt, zal hij belast worden met een boete van 50 taels voor elken dag uitstel, tot hoogstens 200 taels. De schipper zal ook verantwoordelijk zijn voor de juistheid van het manifest, hetwelk eene nauwkeurige en volledige opgaf van de lading aan boord bevatte moet. Indien door zijn toedoen een valsche manifest aan het tolkantoor wordt ingeleverd, zal hij beboet worden met 300 taels; doch hij zal het regt hebben, binnen 24 uren na inlevering van het manifest eenige daarin gemaakte vergissingen te verbeteren, zonder daardoor in boete te vervallen.

Na ontvangst van boven bedoelde opgaven van het consulaat zal het tolkankoor een verlofbijlet aan den schipper doen toekomen tot opening der luiken. Indien de schipper de luiken zal openen en beginnen te lossen zonder zulk verlofbijlet, zal hij 500 taels boete betalen, en de oogenblikkelijk gelost wordende goederen zullen verbeurd verklaard worden.

Wanneer alle tonnengelden en regten op schip en lading verloft zijn, zal het tolkankoor een uitkrijgbijlet afgeven, op vertoon daarvan de consul de scheepspapieren weder aan den schipper zal ter hand stellen, zoodat het schip de haven weder zal kunnen verlaten.

Bij ontstentien van een Nederlandschen consul of wettig plaatsvervangend persoon is de schipper bevoegd en verplicht, zich met de beambten van het plaatselijk tolkankoor in dadelijke be trekking te stellen, ter voldoening aan de in dit artikel vervatte bepalingen.

Art. 10. Nederlandsche onderdanen zullen bij in- of doorvoer van koopmanschappen de regten betalen, bij het bestaande tarief van inkomende, uitgaande en transitoregten daarvoor vastgesteld, doch in geen geval zal van hen meer worden gevorderd dan door de onderdanen van eenige andere vreemde mogendheid daarvoor wordt betaald.

Alle invoerregten zullen betaalbaar zijn tijdens de lossing, en uitvoerregten tijdens de afloading der aldus belaste goederen; terwijl het doorvoerrecht op binnelandische verzending zal gegeven worden tegen afgifte, door het tolkankoor, van het daartoe strekkend verlofbijlet.

Het is ongeoorloofd, goederen uit het eene schip in het andere over te laden zonder verlof van het tolkankoor, op straffe van verbuuring der oogenblikkelijk overgeladen wordende goederen.

Geene goederen mogen gelost of geladen worden door Nederlandsche schepen dan vergezeld van een verlofbijlet van het tolkankoor, op gelijke straf van verbeurd-verklaring der goederen.

Nederlandsche kooplieden, die de goederen, welke zij in eenige Chinese haven onder betaling van regten hebben ingevoerd, weder wenschen uit te voeren naar een andere haven des rijk, zullen die goederen aan een inspectie van wege het tolkankoor onderwerpen. Bij gebleken overeenstemming der goederen met de daarvan bestaande beschrijving in de boeken van het tolkankoor zal den koopman een contra-bewijs („drawback”) worden verleend, waarin het bedrag der betaalde inkomende regten opgegeven staat; welk contra-bewijs vervolgens aan hetzelfde tolkankoor als betaalmiddel voor in- of uitvoerrechten kan gebezigd worden. De aldus weder uitgevoerde goederen betalen bij aankomst in de andere Chinese havens op nieuw inkomende regten. Mocht er bij onderzoek blijken, hedrog jegens het tolkankoor gepleegd te zijn, dan worden de goederen verbeurd verklaard.

Verlangt men goederen, waarop reeds de inkomende regten betaald zijn, weder naar het buitenland uit te voeren, dan voorziet men zich op gelijke wijze bij het tolkankoor van een contra-bewijs, dat later aldaar als betaalmiddel kan dienen.

Vreemde granen in Nederlandscheschepen aangevoerd, waarvan de lossing nog niet is aangevangen, mogen vrijelijk weder uitgevoerd worden. Doch is de lossing gedeeltelijk of geheel geschied, dan kan zoowel het geloste als het ongeloste gedeelte niet dan volgens tariefbepaling naar een andere Chinese haven worden uitgevoerd.

Art. 11. De regten op goederen zullen belast worden op het netto gewigt, onder aftrek der werkelijke tarra. Indien er tussehen het tolkankoor en den eigenaar verschil ontstaat omtrent de hoegroothed der tarra, zullen beide partijen gezamenlijk de werkelijke tarra onderzoeken en vaststellen. In andere gevallen van geschil, voor aanschouwelijke uitwijzing niet vatbaar, kan de Nederlandse eigenaar der goederen zich binnen 24 uren tijds op zijn consul beroepen, die daarop met het tolkankoor tot bemiddeling der zaak in overleg zal treden, gedurende welk overleg het verschuldigde bedrag aan regten buiten hoeking zal blijven.

Ten opzigte der goederen, volgens het tarief „ad valorem” belast, zal, ingeval er tussehen den Nederlandschen eigenaar en de tolbeambten verschil omtrent de waarde ontstaat, elke partij twee of drie kooplieden uitnoodigen, om de goederen te onderzoeken en de hoogste prijs, waartoe een dier kooplieden de goederen zou willen koopen, zal als de waarde der goederen worden aangemerkt.

Ingeval er beschadiging aan de goederen bevonden wordt, zullen de regten, in evenredigheid van het daaruit ontstaan verlies in waarde, worden vermindert; en bij geschillen hieromtrent zal ter uitwijzing gehandeld worden even als hierboven voor de taratie van „ad valorem” belaste artikelen is bepaald.

Art. 12. In elke der opengestelde havens zullen de Chinese overheden de middelen aanwenden, die hun het raadzzaamst voorkomen, om te verhinderen dat 's rijk's inkomsten door bedriegelijke ontdoeking van regten worden beneedeeld.

Nederlandsche koopvaardij-schepen mogen, om handel te drijven, geene andere plaatsen in China dan de bij dit traktaat open-

gestelde havens aandoen, op straffe van verbeurd-verklaring van schip en lading. Mocht een schip echter in dringende zeegevaar uit noodzakelijkheid in een niet-opengestelde haven de wijk nemen, dan is deze straf bepaling niet van toepassing; doch de Chinese overheid zal in zulk geval maatregelen nemen, om het schip te beveiligen en het in staat te stellen de reis te vervolgen, zonder toe te laten, dat eenige onwettige handel in die haven plaats hebbe, welke op straffe der verbeurd-verklaring van schip en lading is verboden.

Indien het blijkt, dat een Nederlandsch koopvaardij-schip in een opengestelde haven des rijk is gebezigd tot sluikhandel, zullen de goederen, van welken aard of prijs ook, verbeurd verklaard worden, en daarenboven kan zulk schip van de regten, bij dit traktaat verleend, voortaan vervallen worden verklaard.

Alle opgelegde boeten of verbeurd-verklaringen ingevolge de bepalingen van dit traktaat zullen zijn ten voordeele van het Chinese bestuur.

Art. 13. Nederlandsche oorlogschepen, zonder vijandelijk oogmerk China bezoekende of op kruistogt tegen zeerovers, zullen vrijelijk alle havens, behoorende tot het Chinese rijk, mogen aandoen, om zich van leefstof en water te voorzien of ook, des noodig, tot het verrigten van reparaties. De bevelhebbers zulker schepen zullen zich op den voet van rangelijkheid en wederzijdsche hoffelijkheid met de Chinese overheden in betrekking kunnen stellen.

Art. 14. Alle ambtsbrieven, door de vertegenwoordigers, consuls en consulaire agenten van Zijne Majesteit den koning der Nederlanden aan het Chinese bestuur te rigten, zullen in de Nederlandsche taal worden opgesteld en vergezeld gaan van een Chinese vertaling; met dien verstande echter, dat bij outstaand verschil tusschen de bedoeling eeniger indrukruk der Nederlandse zoowel als de Chinese regering onder haar eigen tekst beschouwen zal als toets der ware betekenis.

Hetzelfde geldt van het tegenwoordige traktaat, waarvan de Chinese vertaling zoo nauwkeurig mogelijk met het oorspronkelijke Nederlandsch is overeengebragt.

Art. 15. Alle regten, voorregten of vrijdommen, in dit traktaat niet opgenomen, die aan andere vreemde natien mogen zijn verleend of later verleend mogen worden, zullen door de Nederlandsche regering en hare onderdanen ten volle moeten gedeeld worden.

Art. 16. De ratificatie van dit traktaat zal binnen een jaar na de onderteekening plaats hebben, en de beide rijken zullen elk een hoofdaambtenaar benoemen, om hetzij te Tientsin, hetzij te Canton, de geratificeerde traktaaten uit te wisselen.

Ten bewijze van het bovenstaande hebben de beide genoemde gevolmagtigde afgevaardigden deze overeenkomst eigenhandig onderteekend en gezegeld.

Gedaan te Tientsin, op heden den zesden October des jaars achttien honderd drie en zestig, overeenkomende met den vier en twintigsten dag der achte maand des tweeden jaars van Tong Tsjie.

(Get.) TSONG HAU.
(L. S.)

(Get.) J. DES AMORIE VAN DER HOEVEN.
(L. S.)

Afzonderlijk artikel, behoorende bij het traktaat, gesloten tussehen Nederland en China te Tientsin op den 6den October 1863.

Bij de berzeringen van het tarief van handelsregten in China, welke later, ingevolge de verschillende tussehen China en andere rijken gewisselde traktaaten, zullen plaats hebben, zal de Nederlandse regering het recht hebben, aan de daarover te voeren onderhandelingen deel te nemen, waartoe dus in het thans gesloten traktaat tussehen Nederland en China geen afzonderlijke termijn is vastgesteld.

Ten bewijze waarvan de wederzijdsche gevolmagtigde afgevaardigden dit afzonderlijke artikel van overeenkomst eigenhandig hebben onderteekend en gezegeld.

Gedaan te Tientsin, op heden den zesden October des jaars achttien honderd drie en zestig, overeenkomende met den vier en twintigsten dag der achte maand des tweeden jaars van Tong Tsjie.

(Get.) TSONG HAU.
(L. S.)

(Get.) J. DES AMORIE VAN DER HOEVEN.
(L. S.)

Geteld dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op gezegd traktaat den 26sten Julij 1865 te Canton heeft plaats gehad; Op de voordragt van onzen minister van binnelandische zaken, van den 4den October 1865, n° 7811;

Hebben goedgevonden en verstaan: het boven vermeld traktaat, door plaatsing van dit besluit in het „Staatsblad”, bekend te maken.

Onze ministers, hoofden der departementen van algemeen be-

staar, worden belast, ieder voor zoo veel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen, in voorsehreven overeenkomst vervat.
's Gravenhage, den 5den October 1865.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
E. CREMERS.

WILLEM.

Uitgegeven den *viertienden* October 1865.

De Minister van Justitie,

OLIVIER.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
FEITH.

Heeft de opnemng daarvan in het *Gouvernementblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 6 Maart 1866.

VAN LANSDORP.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 17den Maart 1866.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 4.) PUBLICATION van den 21 Junij 1866, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit dd. 18 April 1866 (Staatsblad No. 75), bepaltende de plaatsing in het Staatsblad van de op den 3den Februarij 1866 tussehen Nederland en Spanje gesloten overeenkomst, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de wederzijdsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's konings wege den last ontvengen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

BESLUIT van den 18 April 1866 (Staatsblad No. 75), bepaltende de plaatsing in het Staatsblad van de op den 3den Februarij 1866 tussehen Nederland en Spanje gesloten overeenkomst tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide rijken in de wederzijdsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tussehen Nederland en Spanje, op den 3den Februarij 1866 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide rijken in de wederzijdsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, van welke overeenkomst de inhoud en de vertaling luiden als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden en hare Majesteit de koningin van Spanje, die hen liens d'amitié qui les unissent zoo gelukkig vereenigen, wenschen naauwer aan te halen en beide natien de meest mogelijke uitbreiding en bescherming willende verzekeren, en erkend hebbende, dat een der meest geschikte middelen ter bereiking van dit tweeledig doel zoude bestaan in het wederkeerig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche koloniën, zijn overeengekomen, ten dien einde eene bijzondere overeenkomst aan te gaan, en hebben dien gevolge tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden:

den heer EPIMACHUS JACOBUS JOANNIS BAPTISTA CREMERS, kapitein der orde van den

Sa Majesté le roi des Pays-Bas et Sa Majesté la reine d'Espagne, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent, et assurant aux relations commerciales des deux nations tout le développement possible, et ayant reconnu l'un des moyens les plus efficaces, pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives, sont convenus de négocier à cet effet une convention spéciale et ont en conséquence nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le roi des Pays-Bas:

M. EPIMACHUS JACQUES JEAN BAPTISTE CREMERS, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais,

Nederlandschen Leeuw, Hoogstedszels minister van buitenlandsche zaken, en

den heer ISAAC DIGNUS FRANSSEN VAN DE PUTTE, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstedszels minister van Koloniën;

en hare Majesteit de koningin van Spanje:

don JOSÉ LUIS ALBAREDA Y SEDZE, afgevaardigde bij de Cortes, Hoogstedszels buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij Zijne Majesteit den koning der Nederlanden;

die, na elkander hunne volmagten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, zijn overeengekomen als volgt:

Art. 1. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der Nederlanden zullen op den voet der meest begunstigde natie worden toegelaten in de havens der Spaansche overzeesche bezittingen of koloniën, in welke agenten van gelijken rang van eenige andere vreemde natie gevestigd zijn of zullen zijn.

Wederkeerig zullen de Spaansche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten op den voet der meest begunstigde natie worden toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, waar agenten van gelijken rang van eenige andere vreemde natie gevestigd zijn of zullen zijn.

Art. 2. De tegenwoordige overeenkomst zal in werking treden te rekenen van de nitwisseling der akten van bekrachtiging, welke zoo spoedig doenlijk zal plaats hebben.

Zij zal van kracht blijven tot na verloop van twaalf maanden nadat eene der hooge contracterende partijen haar voornemen zal hebben te kennen gegeven, de werking er van te doen ophouden.

Ten blyke waarvan de gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en hun zegel daarop hebben gesteld.

Gedaan te 's Gravenhage, den 3den Februarij achttien honderd zes en zestig.

(L. S.) E. CREMERS.
" J. LUIS ALBAREDA.
" I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op gezegde overeenkomst, door ons den 21sten Februarij en door hare Majesteit de koningin van Spanje den 20sten Maart 1866 geteekend, op den 10den April daaraanvolgende te 's Gravenhage heeft plaats gehad;

Op de voordragt van onzen minister van buitenlandsche zaken, van den 17den April 1866, No. 3134;

Hebben goedgevonden en verstaan, de boven vermeldde overeenkomst en vertaling, door plaatsing van dit besluit in het Staatsblad, bekend te maken.

Onze ministers, hoofden der departementen van algemeene

Son ministre des affaires étrangères, et

Mr. ISAAC DIGNUS FRANSSEN VAN DE PUTTE, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son ministre des colonies;

et Sa Majesté la reine d'Espagne:

don JOSÉ LUIS ALBAREDA Y SEDZE, député aux Cortes, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le roi des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus ainsi qu'il suit:

Art. 1. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays-Bas seront admis sur le pied de la nation la plus favorisée dans les ports des possessions d'outremer ou colonies Espagnoles, où résident ou résideront des agents de la même catégorie de toute autre nation étrangère.

Réciproquement les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Espagnols seront admis sur le pied de la nation la plus favorisée dans les ports des possessions d'outremer ou colonies des Pays-Bas, où résident ou résideront des agents de la même catégorie de toute autre nation étrangère.

Art. 2. La présente convention entrera en vigueur à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu aussitôt que faire se pourra.

Elle restera en vigueur jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des deux hautes parties contractantes aura déclaré son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le 3 Février mil huit cent soixante-six.

(L. S.) E. CREMERS.
" J. LUIS ALBAREDA.
" I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

bestuur, worden belast, ieder voor zoo veel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen, in gezegde overeenkomst vervat.

's Gravenhage, den 18den April 1866.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
E. CREMERS.

Uitgegeven den 22en twintigsten April 1866.

De Minister van Justitie,
PICKÉ.

Voor eensluidend Afschrift,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
FEITH.

Heeft de opnemng daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 21 Junij 1866.

VAN LANSBERGE.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27sten Junij 1866.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 5.) PUBLICATIE van den 26 Junij 1866, waarbij wordt afgekondigd de wet van den 9den April 1866 (Staatsblad No. 21), houdende goedkeuring van sommige artikelen der overeenkomst van 7 December 1865 tusschen Nederland en België, tot aanvulling van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen die beide staten van 12 Mei 1863.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WET van den 9den April 1866 (Staatsblad No. 21), houdende goedkeuring van sommige artikelen der overeenkomst van 7 December 1865 tusschen Nederland en België, tot aanvulling van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen die beide staten van 12 Mei 1863.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat er bepalingen voorkomen, welke wettelijke regten betreffen, in sommige artikelen van de overeenkomst, tusschen Nederland en België den 7den December 1865 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot aanvulling van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen die beide staten van 12 Mei 1863;

Gelet op het laatste gedeelte van artikel 57 der grondwet;

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Worden goedgekeurd de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst, tusschen Nederland en België den 7den December 1865 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, welke artikelen luiden als volgt:

Art. 1. Les sujets respectifs des deux états seront traités dans les Pays-Bas et en Belgique sur le pied de la nation étrangère la plus favorisée.

Dans les colonies Néerlandaises les sujets Belges jouiront du traitement des sujets de la nation étrangère non Asiatique la plus favorisée.

Art. 2. La présente convention aura la même force, valeur et durée que le traité de commerce et de navigation du 12 Mai 1863, auquel elle se rattache.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten,

collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den April 1866.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
E. CREMERS.

De Minister van Financien,
VAN BOSSE.

De Minister van Kolonien,
I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
GEERTSEMA.

Uitgegeven den 22en twintigsten April 1866.

De Minister van Justitie,
PICKÉ.

Voor eensluidend Afschrift,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
FEITH.

Heeft de opnemng daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 26 Junij 1866.

VAN LANSBERGE.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 29sten Junij 1866.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 6.) VERORDENING van den 23 Julij 1866, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1867.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende, dat, volgens art. 108 van het reglement op het beleid der regering in deze kolonie, de uitgaven ten behoeve der openbare dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting, en dat, volgens art. 110 van hetzelfde reglement, die begrooting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft, den Raad van Bestuur g'hoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, voorloopig vastgesteld onderstaande verordening:

KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROOTING VOOR
HET DIENSTJAAR 1867.

1ste AFDEELING. Uitgaven.

Artikel 1. Voor de onderwerpen, in de hieronder voorkomende begrotings-artikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1867 toegestaan de daarmede uitgetrokken sommen.

Ie HOOFDSTUK.		
<i>Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.</i>	<i>In de Kolonien.</i>	<i>In Nederland.</i>
Art. 1. Traktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden ter gouvernements-secretarie, mitgaders scrijffloonen.....	f 25,093.75	
Art. 2. Bureaun- en lokalbehoeften.....	" 1,833.60	f 210.—
Art. 3. Kosten van drukwerken:		
a. Voor het leveren van alle gouvernements drukwerken en het uitgeven van het <i>Gouvernements-Advertentieblad</i>	" 5,000.—	
b. Voor de vertiezigen van de Koloniale Staten.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 4. Kosten, vallende op de uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transportkosten voor met verlof of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen.....	" 3,000.—	" 2,000.—
Art. 5. Huur van een gebouw voor de zittingen der Koloniale Staten.....	" 1,500.—	
Transporteren.....	f 36,427.35	f 2,210.—

	<i>In de Kolonie.</i>	<i>In Nederland.</i>		<i>In de Kolonie.</i>	<i>In Nederland.</i>
Transport.....	f 36,427.35	f 2,210.—	Transport.....	f 273,401.10	f 12,210.—
Art. 6. Traktementen van den griffier, van den commissie ter griffie, van den huisbewaarder en bode.....	" 5,200.—		Art. 29. Toelage voor huishuur aan de agenten van politie te <i>Nickerie</i> en te <i>Coronie</i>	" 600.—	
Art. 7. Bureau, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, benevens drukwerken en aankoop van boekwerken ten behoeve van de Koloniale Staten.....	" 3,200.—		Art. 30. Kleine uitgaven bij de politie.....	" 300.—	
Art. 8. Traktementen van de commissarissen in de districten <i>Nickerie</i> en <i>Coronie</i> en verdere kosten van het personeel.....	" 19,017.—		Art. 31. Onderhoud van de krankzinnigen.....	" 2,900.—	
Art. 9. Toelagen voor schrijfbehoefden aan de districtscommissarissen en burgerkapiteins.....	" 340.—		Art. 32. Loon van den opzetter over de krankzinnigen.....	" 600.—	
Art. 10. Uitkeering aan het ministerie van financiën, voor het transport van brieven en drukwerken per West-Indische mail.....	" 10,000.—		Art. 33. Onderhoud en aankoop van veldgereedschappen, trekvee, materieel en huishoudelijke behoeften van den grond <i>Boniface</i>	" 3,000.—	
Art. 11. Verloftraktementen.....	<i>Memorie.</i>		Art. 34. Loon van aangehuurd werkvolk in het stadsdistrict.....	" 6,500.—	
IIe HOOFDSTUK.			Art. 35. Loonen van gehuurde opzitters over de strafarbeiders.....	" 1,600.—	
<i>Justitie en Politie.</i>			Art. 36. Voor het openen en sluiten van de sluis in de Knuffelsgracht te <i>Paramaribo</i>	" 120.—	
Art. 12. Traktementen en toelagen van den president, de leden en den griffier van het hof van justitie en van de ambtenaren en bedienden.....	" 35,665.—		Art. 37. Verloftraktementen.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 13. Aankoop van boekwerken ten dienste van het hof van justitie.....	" 200.—		Art. 38. Schrijffloer ter griffie van het collegie van kleine zaken.....	" 300.—	
Art. 14. Traktementen van den president, de assessoren, den griffier en de verdere ambtenaren van het collegie van kleine zaken.....	" 13,300.—		Art. 39. Onderhoud, kleeding en passagegeld naar elders van uit <i>Cayenne</i> ontvingte gedeporteerden.....	" 3,000.—	
Art. 15. Toelage aan den lands practijzn.....	" 1,300.—		IIIe HOOFDSTUK.		
Art. 16. Kosten van het aanstellen en schoonnaken der lantaarns aan de politie-stations.....	" 91.25		<i>Administratie van Financiën.</i>		
Art. 17. Kosten van de verlichting van de politie-stations, het piket van justitie, de wachten der <i>maréchaussée</i> , de civiele provoost en cipierswoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenen.....	" 1,100.—		Art. 40. Traktementen van den administrateur van financiën, de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloeren.....	" 19,000.—	
Art. 18. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen.....	" 3,000.—		Art. 41. Traktementen en belooningen van den contrôleur en het verder personeel bij de belastingen.....	" 16,795.75	
Art. 19. Kosten van bewaking en onderhoud der veroordeelden.....	" 8,942.50		Art. 42. Huishuur voor den commissie en twee roeijers te <i>Nickerie</i>	" 600.—	
Art. 20. Onderhoud van gedeintenden in het fort <i>Zelandia</i> en in de districten.....	" 15,000.—		Art. 43. Onderhoud en reparatie van 2 sloepen, aankoop van stempels, cachetten, lak en bindtouw.....	" 200.—	
Art. 21. Verlies op verscheidende voedingsartikelen.....	" 100.—		Art. 44. Traktementen en toelagen van den kolonialen ontvanger en betaalmeester, van de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloeren.....	" 16,500.—	
Art. 22. Traktementen en toelagen van den procureur-generaal, van den tijdelijken subsubstituit van den procureur-generaal en van de verdere ambtenaren en bedienden der politie, mitsgaders schrijffloeren.....	" 30,783.—		Art. 45. Traktement van den ontvanger der belastingen te <i>Nickerie</i>	" 3,500.—	
Art. 23. Bureau- en lokaalbehoefden.....	" 1,025.—		Art. 46. Tijdelijke vergoeding aan den exploitateur wegens onverhaalbare kosten van vervolging tot invordering van beschreven middelen.....	" 1,500.—	
Art. 24. Traktementen en toelagen van het corps <i>maréchaussée</i>	" 74,400.—		Art. 47. Traktementen en toelagen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen.....	" 3,444.—	
Art. 25. Verscheidende uitgaven ten dienste van de <i>maréchaussée</i>	" 7,690.—		Art. 48. Traktementen van den waagmeester en de beamten en bedienden bij 's lands waag en het entrepôt.....	" 3,392.—	
Art. 26. Uitbreiding van het corps.....	<i>Memorie.</i>		Art. 49. Toelage aan den scriba der commissie tot hertaxatie van de huurwaarde der huizen te <i>Paramaribo</i>	<i>Memorie.</i>	
Art. 27. Traktementen van den hoofdman en de agenten van politie.....	" 4,050.—		Art. 50. Kantoor- en lokaalbehoefden.....	" 1,630.—	
Art. 28. Politie-magt te <i>Paramaribo</i> , uit inlanders bestaande.....	" 12,140.—		Art. 51. Verloftraktementen.....	<i>Memorie.</i>	
Transporteren.....	f 273,401.10	f 12,210.—	IVe HOOFDSTUK.		
			<i>Onbeheerde Borden en Wezen.</i>		
			Art. 52. Toelage van den secretaris en traktement van den bode bij het collegie van commissarissen voor de onbeheerde boedels.....	" 800.—	
			Transporteren.....	f 359,682.65	f 12,210.—

Transport.....	<i>In de Kolonie.</i>	<i>In Nederland.</i>
Art. 53. Schrijf- en kantoorbehoefden	f 359,682.85	f 12,210.—
Art. 54. Traktementen van den curator en weesmeester en van de verdere ambtenaren en bedienden.....	" 12.—	
Art. 55. Schrijfbehoefden, bind- en drukwerk	" 14,092.—	
Art. 56. Kosten van het agentschap in Nederland	" 600.—	
Art. 57. Huisvesting, voeding en kleding der wezen	" 16,800.—	
Art. 58. Begraveniskosten van overmogenenden.....	" 8,000.—	
Art. 59. Verloftraktementen...	<i>Memorie.</i>	
Ve HOOFDSTUK.		
<i>Eeredienst en Onderwijs.</i>		
Art. 60. Traktementen en toelagen aan de predikanten der Hervormde gemeente	" 16,000.—	
Art. 61. Traktementen toelagen aan den predikant bij de Lutherse gemeente	" 6,000.—	
Art. 62. Subsidie aan de armenkas der Lutherse gemeente	" 800.—	
Art. 63. Traktementen en toelagen aan de geestelijken der R. Katholieke gemeente.....	" 13,800.—	
Art. 64. Toelagen aan de Moravische Broeder-gemeente	" 3,000.—	
Art. 65. Traktement en toelagen aan den opper-rabbijn bij de Nederlandsche en Portugesche Israëlitische gemeenten	" 3,500.—	
Art. 66. Toelagen aan de beide Israëlitische gemeenten	" 4,000.—	
Art. 67. Traktementen en toelagen van de onderwijzers en onderwijzeressen	" 3,700.—	
Art. 68. Schoolgelden voor behoeftige kinderen	" 9,170.—	
Art. 69. Schoolboeken en verdere onkosten	" 700.—	
Art. 70. Toelagen aan de Moravische Broeder-gemeente voor het onderwijs aan de kinderen der vrijgemaakten en de uitbreiding van het onderwijs.....	" 4,000.—	
Art. 71. Verloftraktementen...	<i>Memorie.</i>	
Vle HOOFDSTUK.		
<i>Plaatselijke en Huishoudelijke kosten.</i>		
Art. 72. Traktement en toelagen aan den brandspuitmakersbaas	" 600.—	
Art. 73. Uitgaven voor het materieel van het brandwezen	" 1,000.—	" 500.—
Art. 74. Traktementen en toelagen van het plaatselijk genees- en heelkundig personeel, en van den scriba en den kamerbewaarder van de commissie van toezicht.....	" 3,920.—	
Art. 75. Uitgaven ter voorziening in de geneeskundige dienst te Paramaribo en in de districten	" 23,000.—	
Art. 76. Kosten van behandeling en van verpleging van civiele personen in het militair hospitaal	" 60,000.—	
Art. 77. Traktement van den bedienaar der begrafenissen	" 300.—	
Art. 78. Onderhoud van kerkhoven en begrafeniskosten	" 2,800.—	
Art. 79. Toelagen aan seinwachters	" 638.75	
Art. 80. Benodigdheden voor het seinwezen	" 250.—	
Art. 81. Dagloon van arbeiders voor de dienst op post <i>Colonie</i>	" 1,168.—	
Transporteren.....	f 558,133.60	f 12,710.—

Transport.....	<i>In de Kolonie.</i>	<i>In Nederland.</i>
Art. 82. Traktementen van de posthouders en opperhoofden over de Boshnegers en Indianen.....	" 1,860.—	
Art. 83. Schrijfbehoefden voor het opzicht over de Boshnegers, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, en begrafeniskosten van Boshnegers en Indianen	" 262.—	
Art. 84. Toelagen aan tolken bij de Chinesche immigranten...	" 2,598.—	
Art. 85. Uitgaven voor de tewerkstelling van vrijgemaakten, die geene werkovereenkomsten hebben gesloten.....	" 9,500.—	
Art. 86. Geldelijke onderstand en kleding voor ouden, gebrekkigen en weezen	" 55,000.—	
Art. 87. Publieke verlichting	" 400.—	
Art. 88. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten	" 10,000.—	
Art. 89. Kosten van een volksfeest op 's konings geboortedag...	" 1,100.—	
Art. 90. Traktementen en toelagen van den directeur, van den geneesheer en van diens assistenten op het Lepreuzen-Etablissement <i>Batavia</i>	" 4,133.60	
Art. 91. Kosten van kleding, voeding en geneesmiddelen voor de besmettelingen.....	" 12,200.—	
Art. 92. Arbeidsloonen	" 3,360.—	
Art. 93. Aanschaffing van materialen, reparaties en huishoudelijke behoeften	" 1,500.—	
Art. 94. Verlies op verschillende artikelen door indrooging, lekkage, breking of bederf	" 200.—	
Art. 95. Verloftraktementen...	<i>Memorie.</i>	
Vile HOOFDSTUK.		
<i>Bouw-Departement.</i>		
Art. 96. Traktementen en toelagen van den chef, de ambtenaren en bedienden bij het bouwdepartement	" 7,225.—	
Art. 97. Schrijfbehoefden.....	" 250.—	
Art. 98. Onderhoud van de civiele gebouwen en inrigtingen, met de bruggen en afwateringswerken, niet tot de militaire posten behoorende.....	" 15,000.—	
Art. 99. Onderhoud van militaire gebouwen en inrigtingen, met daartoe behoorende bruggen, sluisen, kokers en andere werken	" 11,000.—	
Art. 100. Fortificaties.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 101. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benodigdheden voor 's lands civiele gebouwen en kantoren	" 2,700.—	
Art. 102. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen.....	" 2,800.—	
Art. 103. Vlaggen en lijnen.....	" 600.—	
Art. 104. Onderhoud en vernieuwing van booten en ponten in dienst van het bouwdepartement (civiel gedeelte)	" 2,000.—	
Art. 105. Twee ijzeren regenbakken met perspompen, waterleiding en reservoirs voor het hospitaal	" 7,000.—	
Art. 106. Voor eene arrestkamer voor het corps <i>maréchaussée</i> met kenken en ijzeren fornuis...	" 3,540.—	" 500.—
Art. 107. Buskruid-magazijn en bijbehorende werken ten behoeve van de brandweer	" 3,100.—	
Art. 108. Voor eene polderals in de Drambrandersgracht	" 3,400.—	
Art. 109. Herstellingen- en vertransporteren.....	f 718,862.20	f 13,210.—

	In de Kolonie.	In Nederland.
Transport.....	f 718,862.20	f 13,210.—
beteringswerken aan den steiger der koloniale vaartuigen	" 13,850.—	
Art. 110. Een telegraaf met ijzeren borden te fort Zeelandia	" 900.—	
Art. 111. Een telegraaf met dubbel stel borden op Jagtlaet.....	" 2,000.—	
Art. 112. Eene seinwachterswoning	" 800.—	
Art. 113. Eene nieuwe woning voor den districts-commissaris van Coronie, met stal en koetshuis... ..	" 21,850.—	
Art. 114. Verloftraktementen	Memorie.	
Art. 115. Kosten van zeever- ringen in Nickerie	Memorie.	

VIII HOOFDSTUK.

Koloniale vaartuigen en loods-
zezen.

Art. 116. Toelage aan den be- heerder der koloniale vaartuigen	" 1,200.—	
Art. 117. Traktementen, gagiën en toelagen van de gezagvoerders en het verder personeel der koloni- ale vaartuigen	" 45,800.—	
Art. 118. Tafelgelden	" 3,565.—	
Art. 119. Victualie, licht en brandstoffen	" 17,661.—	
Art. 120. Materialen en arbeids- loonen, benevens steenkolen ten dienste der koloniale vaartuigen	" 65,602.—	" 9,200.—
Art. 121. Traktementen en gagi- en van den gezagvoerder en de schepelingen van het vuurschip Suriname	" 2,600.—	
Art. 122. Victualie, licht en brandstoffen	" 1,752.—	
Art. 123. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	" 2,475.—	
Art. 124. Aankoop van nieuwe zinkers	" 1,000.—	
Art. 125. Reparatiën aan ton- nenboeien	" 600.—	
Art. 126. Traktement van den hoofdmachinist der koloniale vaartuigen	" 3,400.—	
Art. 127. Aankoop van werk- tuigen en gereedschappen.....	" 1,200.—	
Art. 128. Verloftraktementen	Memorie.	

IXe HOOFDSTUK.

Pensioenen, Gagementen, Wacht-
gelden en Onderstanden.

Art. 129. Pensioenen aan amb- tenaren en officieren.....	" 33,713.—	" 46,923.50
Art. 130. Pensioenen aan we- duwen en minderjarige kinderen	" 16,896.99	" 25,547.08
Art. 131. Gagementen	" 6,885.—	" 17,822.—
Art. 132. Wachtgelden	" 1,350.—	
Art. 133. Gratificatiën, toela- gen en onderstanden.....	" 1,675.—	" 300.—

Xe HOOFDSTUK.

Premiën voor den aanvoer van
vrije arbeiders.

Art. 134. Premiën voor den aanvoer van vrije arbeiders	Memorie.	
--	----------	--

XIe HOOFDSTUK.

Art. 135. Onvoorziene uitga- ven	" 50,000.—	" 8,000.—
Art. 136. Buitengewone en on- voorziene uitgaven	" 130,000.—	
Totaal der uitgaven.....	f 1,143,167.19	f 122,002.58

Te zamen..... f 1,265,169.77.

Art. 2. Wanneer de sommen, uitgetrokken nevens de artikelen 2, 3, 4, 5, 7, 10, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 28, 30, 31, 33, 34, 35, 39, 43, 50, 53, 55, 57, 58, 68, 69, 71, 73, 76, 78, 80, 81, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 94, 97, 98, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 119, 120, 122, 123, 124, 125, 127, 129, 130,

131, 132 en 134 van de begrooting van uitgaven ontoereikend worden bevonden, kan op die artikelen worden overgeschreven uit de som, nevens art. 135 voor onvoorziene uitgaven uitgetrokken.

Op art. 136, buitengewone en onvoorziene uitgaven, worden aangewezen de uitgaven, te doen voor de bij de artikelen 26, 100 en 115 met *Memorie* uitgetrokken onderwerpen, alsmede de in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke hare omschrijving in de bij art. 1 dezer wet vastgestelde begrooting van uitgaven niet vinden, behoudens verantwoording bij de reke- ning in zoo vele bijzondere posten als zij gelijksoortige onderwer- pen betreffen.

Ile AFDEELING. Middelen.

Art. 3. Tot dekking van de uitgaven, toegestaan bij de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1867, zullen over dat dienstjaar worden aangewend de navolgende ontvangsten, waarvan eene raming bij deze verordening is gevoegd, te weten:

1^e de volgende directe en indirecte belastingen:

- a. de hoofdelijke belasting der vrijgemaakten enz.;
- b. de belasting op het personeel;
- c. het patentregt;
- d. de belasting op de huurwaarde der huizen;
- e. het paardengeld;
- f. de quota van suikerplantaadjen en houtgronden;
- g. de regten op den in- en uitvoer, de last-, baak-, los- en steigerelden;
- h. het zegelregt;
- i. het venduregt;
- k. het transportregt;
- l. de successie- en overgangsregten;
- m. het begraafplaatsregt;
- n. de belasting op de verlotingen;
- o. de leges en provisiegelden.

2^e de passage-gelden;3^e de opbrengst der posten;4^e de erfpachten;5^e de landtaxen of akkerregten;6^e de wag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;7^e de inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioen;8^e de inkomsten van de opgeheven partieniere West-Indische bank;9^e de inkomsten, voortspruitende uit den verkoop van gouverne- ments-plantaadjen;10^e de gelden, betaald wordende voor verpleging in het hospitaal;11^e de terugbetalingen op genoten voorschotten;12^e de renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;13^e verschillende ontvangsten en toevallige baten;14^e bijdrage van Nederland in de kosten, vallende in de kolonie op het militair departement;15^e teruggave volgens art. 4 in de wet van 8 Augustus 1862 (*Staatsblad* No. 164) van de uit de koloniale kas betaalde premien voor den aanvoer van vrije arbeiders;16^e bijdrage uit 's rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen.

Gegeven te Paramaribo, den 23 Julij 1866.

VAN LANSBERGE.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 3 Augustus 1866.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROOTING VOOR
HET DIENSTJAAR 1867.

Benaming der middelen en in- komsten.	Raming voor 1867.	
	In de Kolonie.	In Nederland.
1 ^e de directe en indirecte be- lastingen:		
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten enz.	f 42,000.—	
b. Personeel	" 32,000.—	
c. Patentregt	" 29,000.—	
d. Huurwaarde van huizen	" 19,000.—	
e. Paardengeld	" 800.—	
f. Quota van suikerplan- taadjen en houtgronden	" 13,000.—	
Inkomende regten.	" 165,000.—	
Uitgaande regten.	" 160,000.—	
g. Lastgeld der sche- pen.	" 40,000.—	
Baak-, los- en stei- gerelden.	" 7,500.—	
Transporteren.....	f 508,300.—	

	In de Kolonie.	In Nederland.
Transport.....	f 508,300.—	
A. Zegelregt.....	" 52,000.—	
i. Venduregt.....	" 20,000.—	
k. Transportregt.....	" 20,000.—	
l. Successie- en overgangsgel.	" 5,000.—	
m. Begraafplaatsregt.....	" 3,000.—	
n. Belastingen op de verlotingen.....	" 200.—	
o. Leges en provisiegelden.....	" 2,500.—	
2 ^e Passagiegelden.....	" 24,000.—	
3 ^e Opbrengst der posten.....	" 10,000.—	
4 ^e Erfpachten.....	" 2,200.—	
5 ^e Landtaxen of akkergelden.....	" 10,000.—	
6 ^e Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur.....	" 5,000.—	
7 ^e Inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioen.....	" 41,000.—	f 3,000.—
8 ^e Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank.....		
9 ^e Inkomsten, voortspruitende uit den verkoop van gouvernements-plantaadjen.....	" 3,265.33	
10 ^e Verpleegkosten in het hospitaal.....	" 10,000.—	
11 ^e Terugbetaling van voorschotten.....	" 220.—	" 214.28 ³
12 ^e Rente van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds.....	" 10,762.—	
13 ^e Verschillende ontvangsten en toevallige baten.....	" 24,040.—	" 1,000.—
14 ^e Bijdrage van Nederland in de kosten, vallende in de kolonie op het militair departement.....		Memorie.
15 ^e Teruggave volgens art. 4 der wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) van de uit de koloniale kas betaalde premien voor den aanvoer van vrije arbeiders.....		Memorie.
16 ^e Bijdrage uit 's rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen.....	" 809,468.15 ³	
	f 740,725.33	f 524,444.44
Te zamen.....		f 1,265,169.77.

(No. 7.) VERORDENING van den 1den September 1866, betreffende de Brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, onverminderd de bestaande bepalingen op het brandwezen, eene brandwacht te Paramaribo gedurende den grooten droogen tijd eene behoefte is, waarin ten spoedigste moet worden voorzien;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En geleet op het tweede lid van art. 50 van het regerings-reglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1. De brandmeesters, onderbrandmeesters en alle verder bij het brandwezen te Paramaribo geëmployeerde personen zijn gebonden om, ieder op zijne beurt, gedurende den grooten droogen tijd van elk jaar de brandwacht te betrekken, ten einde de stad tegen het gevaar van brand te behoeden en bij het ontstaan van brand met den meesten spoed bijstand te verlenen.

De groote drooge tijd wordt gerekend te loopen van 15 Augustus tot 15 November. De gouverneur is bevoegd, naar gelang van de weersgesteldheid, dien termijn te veranderen.

Art. 2. De wachten worden, volgens een door den opperbrandmeester gearresteerd rooster, minstens drie dagen te voren aangegeven door middel van wachtbriefjes, door den assistent van den opperbrandmeester ondertekend.

De aangezegde kan, ingeval van noodzakelijke afwezigheid van de stad, een plaatsvervanger aanwijzen.

Als lokaal der brandwacht wordt aangewezen het spuitenhuus No. 3, nabij de weeskamer. Daarin moet eene brandspuit met toebehooren gereed staan om, des gevorderd, onmiddellijk in werking te worden gebragt.

Art. 3. De wacht is zamengesteld uit één brandmeester, één onderbrandmeester en 20 geëmployeerden; echter worden er bovendien in reserve opgeroepen één brandmeester, één onderbrandmeester en 10 geëmployeerden, die de wacht betrekken ingeval van ontsluiting der wachthebbenden.

De beide eerstgenoemde moeten op de wacht van hunne distinctieve teekenen, de laatste gemelden van hunne schilden voorzien zijn.

De wacht wordt van 9 ure des avonds tot 5 ure in den ochtend gehouden.

Art. 4. De brandmeester is het hoofd der wacht. Als zoodanig handhaaft hij orde en tucht, bepaalt den tijd en de route van iedere ronde, wijst de manschappen daarvoor aan en geeft voorts bevelen tot alles wat tot bereiking van het doel der brandwacht kan strekken.

Van al hetgeen ten dien aanzien wetenswaardig is voorgevallen zendt hij, terstond na den afloop der wacht, aan den opperbrandmeester een schriftelijk rapport, dat ook de namen zoowel der componenten als der niet-componenten moet bevatten.

Art. 5. De alijnet-opperbrandmeester of de assistent van den opperbrandmeester is gebonden, iederen avond of nacht de wacht te bezoeken.

De opperbrandmeester bezoekt de wacht zoo dikwijls hij dit noodig acht.

Art. 6. Wanneer brand wordt ontdekt, wordt onmiddellijk de bij de wacht geplaatste brandklok geluid. De wachthebbende brandmeester zendt onverwijld van den brand bericht, met voor zoo veel mogelijk nauwkeurige aanduiding der plaats, aan den opperbrandmeester en aan de naastbij zijnde schutterij, militaire en politiewacht; spoedt zich vervolgens aan het hoofd der brandwacht met de in het lokaal aanwezige spuit naar de plaats van het gevaar, en geeft voorloopig, in afwachting van den opperbrandmeester, de noodige bevelen om den brand te blusschen.

Art. 7. De wachthebbenden moeten in alles wat de dienst betreft aan hunne meedieren zonder eenige tegenspraak, nitstel of verzet gehoorzamen en zich overeenkomstig de bepalingen van deze verordening gedragen.

Art. 8. Overtreding van het voorgaande artikel of opzettelijke tekortkoming in de verplichting, bij het eerste artikel dezer verordening opgelegd, wordt gestraft met eene geldboete van één tot tien gulden of met gevangenisstraf van één tot vier dagen, zoowel te zamen als afsonderlijk.

Wie te kort komt aan zijne verplichting van art. 1, zal, onverminderd de straf hem opgelegd, toch de verwaarloosde wachtbeurt moeten waarnemen.

Art. 9. Het hoofd der wacht heeft de bevoegdheid om iederen wachthebbende, die, na gewaarshuwd te zijn, nogtans tegen zijne bevelen blijft handelen of op eenigerlei wijze ongeregteldheid blijft bevorderen, onverwijld in verzeerde bewaring te doen brengen.

De gearresteerde wordt na den afloop der wacht van het arrest ontlasten en door den opperbrandmeester gehoord, die hem, indien daartoe termen bestaan, de bij art. 8 bepaalde straf of straffen kan opleggen, onverminderd het regt van den gestrafte, om te vorderen dat de bevoegde regter in de zaak uitspraak doe, in welk geval de opperbrandmeester proces-verbaal opmaakt en ter vervolging inzendt aan den procureur-generaal.

Art. 10. Alle bij het brandwezen ingedeelde personen moeten uiterlijk acht dagen na de afkondiging dezer verordening, op verbeente van eene boete van f 1, den opperbrandmeester nauwkeurige opgave doen van hunne woonplaats.

Van elke verandering van woonplaats moet binnen drie dagen aan den opperbrandmeester kennis worden gegeven. Bij verzuim hiervan wordt eene gelijke boete van f 1 verbeurd.

Deze boeten worden, onverminderd hetzelfde regt van den gestrafte als aan hem in het vorige artikel is toegekend, door den opperbrandmeester opgelegd.

Art. 11. Bij niet-voldoening van eene der boeten, in de vorige artikelen vermeld, binnen den tijd van veertien dagen, wordt zij vervangen door eene gevangenisstraf van één tot vier dagen.

Art. 12. De door den opperbrandmeester opgelegde disciplinaire straffen worden in volgorde door hem opgeteekend in een register, in daartoe nitgetrokken kolommen aanwijzende:

de dagtekening van de opgelegde straf;
den naam en het beroep van den gestrafte;
den aard der overtreding;
de opgelegde straf.

Art. 13. De boeten, in de vorige artikelen vermeld, die zonder regterlijke tussenkomst worden voldaan, worden door den opperbrandmeester ontvanger, die het bedrag daarvan in de koloniale kas stort.

Art. 14. Deze verordening werkt op den dag harer afkondiging.
Gegeven te Paramaribo, den 7 September 1866.

VAN LANSBERGE.
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 10 September 1866,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) PUBLICATIE van den 10den September 1866, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van den 14 Mei 1866 (Staatsblad No. 79), bepallende de plaatsing in het Staatsblad van de op den 10den December 1865 tusschen Nederland en België gesloten overeenkomst tot aanvulling van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen die beide staten van 12 Mei 1863.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-herzog van Luxemburg, enz., enz.:

Gezien de overeenkomst, op den 7den December 1865 tusschen Nederland en België door de wederzijdsche gevolmagtigden gesloten, ter aanvulling van het handels- en scheepvaartverdrag tusschen de beide staten van den 12den Mei 1863, van welke nadere overeenkomst de inhoud en de vertaling luiden als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden, groot-herzog van Luxemburg, en Zijne Majesteit de koning der Belgen, het autoriteitsgevoel hebbende, het han- nede en scheepvaartverdrag, den 12den Mei 1863 tusschen Nederland en België gesloten, aan te vullen door eene bepaling betreffende de personen, hebben tot hante gevolmagtigden benoemd:

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden:

de heeren EPIMACHUS JAKOBUS JOANNES BAPTISTA CREMERS, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogst-deszelfs minister van buitenlandse zaken, JOAN RUDOLF THORBECKE, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogst-deszelfs minister van binnenlandse zaken, en NIKOLAAS OLIVIER, Hoogst-deszelfs minister van justitie en Hoogst-deszelfs minister van financien ad interim; en Zijne Majesteit de koning der Belgen:

den heer ALDEPHONSE ALEXANDER FELIX BARON DU JARDIN, groot-officier der Leopoldsorde, ridder van het IJzeren Kruis, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, grootkruis van de Eikenkroon, grootkruis en commandeur van verscheidene andere orden, Hoogst-deszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij Zijne Majesteit den koning der Nederlanden; welke, na elkander hunne in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmagten te hebben medegedeeld, omtrent de volgende aanvullingsbepalingen zijn overeengekomen:

Artikel 1. De wederzijdsche onderdanen der beide staten zullen in Nederland en in België behandeld worden op den voet der meest bevoorregte vreemde natie.

Sa Majesteit le roi des Pays-Bas, grand-duc de Luxembourg, et Sa Majesteit le roi des Belges, ayant reconnu l'utilité de compléter par tignt geoordeeld hebbende, het han- nede en scheepvaartverdrag, den 12den Mei 1863 entre la Neerlande et la Belgique, ont nommé pour leurs fende de personnes, ont nommé pour leurs fende plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesteit le roi des Pays-Bas:

les sieurs EPIMACHUS JAKOBUS JOANNES BAPTISTA CREMERS, commandeur de l'ordre du Lion Neerlandais, Son ministre des affaires étrangères, JEAN RUDOLF THORBECKE, chevalier grand' croix de l'ordre du Lion Neerlandais, Son ministre de l'intérieur, et NICOLAAS OLIVIER, Son ministre de la justice, chargé temporairement du portefeuille des finances; et

Sa Majesteit le roi des Belges:

le sieur ALDEPHONSE ALEXANDER FELIX BARON DU JARDIN, grand-officier de l'ordre Léopold, décoré de la Croix de Fer, grand' croix de l'ordre du Lion Neerlandais, chevalier grand' croix de la Couronne de Cléne, grand' croix et commandeur de plusieurs autres ordres, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesteit le roi des Pays-Bas; lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions additionnelles suivantes:

Article 1. Les sujets respectifs des deux états seront traités dans les Pays-Bas et en Belgique sur le pied de la nation étrangère la plus favorisée.

In de Nederlandsche koloniën zullen de Belgische onderdanen de behandeling genieten van de meest bevoorregte niet-Aziatische natie.

Art. 2. De tegenwoordige overeenkomst zal dezelfde kracht en waarde en duur hebben als het handels- en scheepvaartverdrag van 12 Mei 1863, waarbij zij behoort.

Art. 3. De tegenwoordige overeenkomst zal bekrachtigingen en de bekrachtigingen er van zullen uitgewisseld worden te 's Gravenhage binnen den tijd van zes maanden of, zoo mogelijk, vroeger.

Ter oorkonde waarvan de genoemde gevolmagtigden haar getekend en er han zegel op gesteld hebben.

Gedaan te 's Gravenhage, den zeventen December 1865.

(L. S.) (W. get.) E. CREMERS.
" " THORBECKE.
" " OLIVIER.
" " BARON DU JARDIN.

Dans les colonies Neerlandaises les sujets Belges jouiront du traitement des sujets de la nation étrangère non-Asiatique la plus favorisée.

Art. 2. La présente convention aura la même force, valeur et durée que le traité de commerce et de navigation du 12 Mei 1863, auquel elle se rattache.

Art. 3. La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à la Haye dans le délai de six mois ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi les plénipotentiaires susdits l'ont signé et y ont apposé leur cachet.

Fait à la Haye, le sept Décembre 1865.

(L. S.) (Signé) E. CREMERS.
" " THORBECKE.
" " OLIVIER.
" " BARON DU JARDIN.

Gezien de wet van 9 April 1866 (Staatsblad No. 21 (*), houdende goedkeuring van bovenstaande overeenkomst;

Gelet dat de acten van bekrachtiging op gezegde overeenkomst, door ons den 3den Mei en door Zijne Majesteit den koning der Belgen den 23sten April 1866 getekend, op den 8sten Mei daaraanvolgende zijn uitgewisseld, bij welke gelegenheid namens de wederzijdsche regeringen is bepaald, dat deze overeenkomst in werking zal treden te rekenen van 1 Juli 1866;

Op de voordragt van onzen minister van buitenlandse zaken, van den 12den Mei 1866, n° 4126;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de boven vermelde overeenkomst en vertaling, door plaatsing van dit besluit in het Staatsblad, bekend te maken.

Onze ministers, hoofden der departementen van algemeen bestuur, worden belast, ieder voor zoo veel hem aangaat, met de uitvoering der bepalingen, in gezegde overeenkomst vervat.

's Gravenhage, den 14den Mei 1866.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
E. CREMERS.

Uitgegeven den acht en twintigsten Mei 1866.

De Minister van Justitie,

PICKÉ.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
YEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 10 September 1866.

VAN LANSBERGE.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 17 September 1866.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 9.) RESOLUTIE van den 12den November 1866, No. 11, betreffende de Brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd.

De gouverneur van Suriname,

Gelet op de tweede alinea van art. 1 der koloniale verordening van den 7 September 1866, G. B. No. 7, betreffende de Brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd;

Overwegende, dat de tegenwoordige weersegesteldheid eene verlenging raadzaam maakt van den termijn van 15 Augustus tot 15 November, gedurende welken, ingevolge evengemeld art. 1, de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen;

(*) Gouvernements-Blad van 1866, No. 5.

Gelet op het advies van den opperbrandmeester;
Den Raad van Bestuur gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan;
den bij art. 1 der koloniale verordening van den 7 September 1866, *G. B. No. 7*, bepaalden termijn, gedurende welken de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen, voor dit jaar voorloopig te verlengen tot en met den 30sten deser maand.

En zal deze in het *Gouvernementsblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 12 November 1866.

VAN LANSEBEEK.
De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) RESOLUTIE van den 28sten November 1866, No. 1, betreffende de Brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd.

De gouverneur van Suriname,

Overwegende, dat de voortduur van den grooten droogen tijd

andermaal eene verlenging raadzaam maakt van den bij art. 1 der koloniale verordening van 7 September d. j., *Gouvernements-Blad* No. 9, bepaalden termijn;

Gezien de gouvernements-resolutie van den 12den deser maand, No. 11, *Gouvernements-Blad* No. 9;

Gelet op het advies van den opperbrandmeester,

Den Raad van Bestuur gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

den bij art. 1 der koloniale verordening van 7 September 1866, *G. B. No. 7*, bepaalden termijn, gedurende welken de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen, voor dit jaar andermaal te verlengen, en wel voorloopig tot en met den 15 December s. k.

En zal deze in het *Gouvernementsblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 28 November 1866.

VAN LANSEBEEK.
De Gouvernements-Secretaris,
K. A. VAN EMDEN.

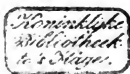
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

K O L O N I E

S U R I N A M E.

1867.

ROTTERDAM. — H. NIJGH.

1868.

Alphabetisch Register

OF DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1867.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
A.		
Aanvoer van vrije arbeiders in Suriname. Wijziging der wetten van 1863 en 1865. (Zie op Publicatie).....	4	3
B.		
Besluit van 23 Februarij 1867, ter uitvoering van de koloniale verordening van 4 Januarij te voren, Gouverne- mentsblad No. 1, betreffende de oprigting eener politiemagt, bestaande uit inlanders	3	1
Begroting van Suriname voor 1867 (Definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke). Zie op Publicatie enz.	7	4
Begroting voor 1868 (Voorloopige vaststelling der). Zie op Verordening enz.....	9	8
Brandwacht te Paramaribo. (Zie op Resolutie enz.).....	11	14
Brandwacht te Paramaribo. (Zie op Resolutie enz.).....	12	14
E.		
Kereteekenen (Onderscheidings- en) voor langdurige dienst van officieren. (Zie op Publicatie enz.).....	5	3
G.		
Gagementen, pensioenen en onderstanden, te verleenen aan militairen beneden den rang van officier of aan hunne weduwen en weezen. (Zie op Publicatie enz.).....	6	3
Geneeskundige wetenschappen (Uitoefening der) in de kolonie Suriname. (Zie op Verordening enz.).....	13	15
Gouverneur van Suriname (Aanvaarding van het bestuur door den) W. H. J. VAN IDSINGA. (Zie op Proclamatie).	8	8
H.		
Handel en scheepvaart (Traktaat van), gesloten tusschen Nederland en Oostenrijk. (Zie op Publicatie enz.) ...	10	12
I.		
IDSINGA (WILLEM HENDRIK JOHAN VAN). Aanvaarding van het bestuur van Suriname door den gouverneur. (Zie op Proclamatie enz.).....	8	8
Inlanders (Politie-magt, bestaande uit). Zie op Verordening enz.....	1	1
N.		
Nederland en Oostenrijk (Traktaat van handel en scheepvaart, gesloten tusschen). Zie op Publicatie.....	10	12
O.		
Onderscheidings- en kereteekenen voor langdurige dienst van officieren. (Zie op Publicatie enz.)	5	3
Onderstanden (Gagementen, pensioenen en), te verleenen aan militairen beneden den rang van officier en aan hunne weduwen en weezen. (Zie op Publicatie enz.).....	6	3
Oostenrijk (Traktaat van handel en scheepvaart, gesloten tusschen Nederland en). Zie op Publicatie enz.....	10	12
Opheffing der slavernij. Wijziging van art. 4 der wet van 8 Augustus 1862. (Zie op Publicatie enz.).....	2	1
Oprigting eener politiemagt, bestaande uit inlanders. (Zie op Verordening enz.).....	1	1
Oprigting eener politiemagt, bestaande uit inlanders. (Zie Besluit ter uitvoering der koloniale verordening van 4 Januarij 1867).....	3	1
P.		
Paramaribo (Brandwacht te). Zie op Resolutie enz.....	11	14
Paramaribo (Brandwacht te). Zie op Resolutie enz.....	12	14
Pensioenen en onderstanden (Gagementen), te verleenen aan militairen beneden den rang van officier of aan hunne weduwen en weezen. (Zie op Publicatie enz.).....	6	3
Politiemagt, bestaande uit Inlanders. (Zie op Verordening enz.).....	1	1

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
Politie-magt, bestaande uit inlanders. (Zie op Besluit ter uitvoering der koloniale verordening van 4 Jan. 1867.)	3	1
Premiën op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname. (Zie op Publicatie enz.).....	4	2
Proclamatie van 29 Junij 1867, betreffende de aanvaarding van het bestuur van Suriname door den gouverneur WILLEM HENDRIK JOHAN VAN DER SINGA.....	8	8
Publicatie van 8 Februarij 1867, waarbij wordt afgekondigd de wet van 25 December 1866 (Staatsblad No. 191), tot wijziging van de tweede alinea van art. 4 der wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname.....	2	1
Publicatie van 4 Maart 1867, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van 16 Januarij 1867, No. 68, houdende wijziging van eenige artikelen van de verordening betreffende het uitloven van staatswege van premie op den invoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernementsbladen van 1863, No. 12, en 1865, No. 3.)	4	2
Publicatie van den 23 Maart, houdende afkondiging van het koninklijk besluit van 30 December 1866, No. 33 (Staatsblad No. 244), waarbij is bepaald eene verandering in den vorm van de onderscheidings- en eere-teekenen voor langdurige dienst van officieren.....	5	3
Publicatie van 22 Mei 1867, houdende afkondiging van het koninklijk besluit dd. 20 Maart 1867, No. 81, betreffende de aan militairen beneden den rang van officier van de landmagt in West-Indië en aan hunne weduwen en wezen te verleenen gagementen, pensioenen en onderstanden.....	6	3
Publicatie van 13 Junij 1867, waarbij wordt afgekondigd de wet van 30 April 1867 (Staatsblad No. 42), houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1867.....	7	4
Publicatie van 15 October 1867, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van 6 Augustus 1867 (Staatsblad No. 90), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het op 26 Maart 1867 tusschen Nederland en Oostenrijk te Weenen gesloten traktaat van handel en scheepvaart.....	10	12
R.		
Resolutie van 11 November 1867, No. 7, betreffende de brandwacht te Paramaribo gedurende den grooten droogen tijd.....	11	14
Resolutie van 29 November 1867, No. 2, betreffende de brandwacht te Paramaribo gedurende den grooten droogen tijd.....	12	14
S.		
Scheepvaart (Traktaat van handel en), gesloten tusschen Nederland en Oostenrijk. (Zie op Publicatie enz.)...	10	12
Slavernij in de kolonie Suriname (Wijziging van art. 4 der wet tot opheffing der). Zie op Publicatie enz...	2	1
T.		
Traktaat van handel en scheepvaart, gesloten tusschen Nederland en Oostenrijk. (Zie op Publicatie enz.)...	10	12
U.		
Uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie Suriname. (Zie op Verordening enz.).....	13	18
V.		
Verordening van 4 Januarij 1867, betreffende de oprigting eener politie-magt, bestaande uit inlanders.....	1	1
Verordening (Koloniale). Zie op Besluit ter uitvoering van de koloniale verordening betreffende de oprigting eener politie-magt, bestaande uit inlanders.....	3	1
Verordening van 22 Julij 1867, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1868.....	9	8
Verordening van 4 December 1867, houdende aanvulling der publicatie dd. 24 Januarij 1868 (Gouvernementsblad No. 2), betreffende de uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie Suriname...	13	15
Vrije arbeiders in Suriname. (Zie op Publicatie enz.).....	4	2

A N N O 1867.

(No. 1.) VERORDENING van den 4den Januarij 1867, *betreffende de oprigting eener politiemagt, bestaande uit inlanders.*

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende, dat het algemeen belang vordert, dat de politiemagt in deze kolonie worde versterkt;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1. Er wordt in de kolonie Suriname opgericht eene politiemagt, bestaande uit inlanders, doch waarvan de hoofdliden ook uit anderen kunnen worden gekozen.

Zij is zamengesteld uit:

hoofdliden, ieder met eene jaarlijksche bezoldiging van f 720. agenten 1ste klasse f 600.

„ 2de „ „ 540.

Zij is in den regel bestemd, om dienst te doen in het stads-district.

Art. 2. De beambten, waaruit deze politiemagt is zamengesteld, staan onder de onmiddellijke bevelen van den commissaris van politie te Paramaribo, behoudens het toezigt van den procureur-generaal.

Alleen met toestemming van dezen laatste kunnen zij, in buitengewone gevallen, tijdelijk onder de bevelen van andere ambtenaren gesteld worden, zelfs in de buitendistricten.

Art. 3. De procureur-generaal is bevoegd om, onder nadere goedkeuring van den gouverneur, agenter der tweede klasse te bevoorleren tot die der eerste, en, daartoe termen zijnde, van de eerste tot de tweede klasse terug te brengen.

Art. 4. Die beambten voorzien uit eigen middelen in huisvesting en kleeding.

Voor eerste uitrusting wordt eene matige som beschikbaar gesteld, even als de kleeding zelve, te bepalen bij besluit van den gouverneur.

Zij hebben voorts aanspraak op vrije geneeskundige behandeling en verstrekking van geneesmiddelen, waaromtrent op gelijke wijze de noodige bepalingen door den gouverneur worden vastgesteld.

Art. 5. Deze verordening treedt in werking uiterlijk op 1 Maart 1867.

Gegeven te Paramaribo, den 4 Januarij 1867.

VAN LANSBERGE.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 7 Januarij 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 2.) PUBLICATIE van den 8ten Februarij 1867, waarbij wordt afgekondigd de wet van den 25 December 1866 (Staatsblad No. 101), tot wijziging van de tweede alinea van art. 4 der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontrangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken tot wijziging van de tweede alinea van art. 4 der wet van den 8ten Augustus 1862 (Staatsblad No. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname;

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig Artikel.

Alinea twee van art. 4 der wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) wordt gewijzigd als volgt:

Voor den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname worden van staatswege premien uitgelooft nederlijk tot den 1sten Julij 1873.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 25ten December 1866.

(Get.) WILLEM.

De minister van koloniën,

(Get.) TREAKENEN.

Accordeert met deszelfs origineel,

De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,

(Get.) F. J. H. T. H.

Voor eensluidend afschrift,

De secretaris-generaal,

F. J. H. T. H.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 8ten Februarij 1867.

VAN LANSBERGE.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 13den Februarij 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 3.) BESLUIT van den 23 Februarij 1867, ter uitvoering van de koloniale verordening van 4 Januarij jl., Gouvernementsblad No. 1, betreffende de oprigting eener politiemagt, bestaande uit inlanders.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Overwegende, dat ter uitvoering van de koloniale verordening van 4 Januarij jl., *Gouvernementsblad* No. 1, betreffende de oprigting eener politiemagt, bestaande uit inlanders, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1 De kleeding der politiemagt, bestaande uit inlanders, is

a. Voor de hoofdlieden:

Korte jas van donkerblauw laken met eene rij van negen koperen knopen en twee gouden strepen op den kraag; donkerblauw laken pet in den vorm als thans door de militairen wordt gedragen, witte of donkerblauw laken pantalon.

b. Voor de agenten:

Donkerblauw laken buis met eene rij van zes koperen knopen; pet en pantalon als voor de hoofdlieden, behoudens dat de pet wordt voorzien van eene koperen plaat met nummer.

Art. 2. De wapening bestaat uit een sabel, gedragen aan een lederen gordel, voorzien van eene zoogenaamde broek; zullende echter de beambten mede een stok bij zich hebben.

Art. 3. De kleeding, met uitzondering van den pantalon en de wapening, wordt aan de voormelde beambten bij hunne indiensttreding voor uitrusting verstrekt.

De kosten daarvan zullen echter teruggegeven worden door den beampte, die binnen twee jaren na zijne benoeming ontslag uit de dienst verlangt.

Voor eerste uitrusting worden hoogstens vijftig gulden ten behoeve van iederen hoofdman en vijf-en-twintig gulden ten behoeve van iederen agent beschikbaar gesteld.

Art. 4. De geneeskundige behandeling van de leden der voorschreven politiemagt geschiedt ten hunnen huize door de stads-geneesheeren of den stads-heelmeester.

Geneesmiddelen worden uit het militair hospitaal verstrekt.

Art. 5. Dit besluit treedt in werking te gelijker tijd met de hievoor aangehaalde verordening betreffende de politiemagt, bestaande uit *insaladers*.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Februarij 1867.

VAN LANSBERGE.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 25sten Februarij 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 4.) PUBLICATIE van den 4den Maart 1867, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van den 16den Januarij 1867, No. 68, houdende wijziging van eenige artikelen van de verordening betreffende het mitloven van staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernements-bladen van 1863, No. 12, en 1865, No. 3).

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz. enz.

Op de voordragt van onzen minister van koloniën, van den 2den Januarij 1867, La. B. No. 4;

Den Raad van State gehoord (advies van den 8ten Januarij 1867, No. 5);

Gezien het nader rapport van onzen minister van koloniën, van den 11den Januarij 1867, La. B. No. 4;

Gelet op de wet van 25 December 1866 (*Staatsblad* No. 161);

Gezien onze besluiten van 19 Maart 1863, No. 71, 19 Mei 1864, No. 29, en 26 Januarij 1865, No. 46;

Hebben goedgevonden en verstaan:

19 Artikel I der verordening betreffende het uitloven van staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, vastgesteld bij ons besluit van 19 Maart 1863, No. 71, wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 1. Op den aanvoer van vrije arbeiders als immigranten in Suriname worden de volgende premien toegekend, in verband tot den afstand:

19 Uit landen bevoosten de Kaap de Goede Hoop.

Uit China:

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud.....	f 125
Voor een vrouw.....	s 100
Voor een man en een vrouw (gehuwd paar) s	250
Voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd... s	55
Voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd... s	35

Uit Britsch-Indië:

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud.....	f 100
Voor een vrouw.....	s 75
Voor een man en een vrouw (gehuwd paar) s	200
Voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd... s	40
Voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd... s	25

29 Uit landen bevoosten de Kaap de Goede Hoop.

Uit de Vereenigde Staten van Noord-Amerika:

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud.....	f 40
Voor een vrouw.....	s 30
Voor een man en een vrouw (gehuwd paar) s	50
Voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd... s	20
Voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd... s	10

Uit de Azores, Madera, Canarische en Kaap-Verdië eilanden:

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud.....	f 30
Voor een vrouw.....	s 20
Voor een man en een vrouw (gehuwd paar) s	60
Voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd... s	15
Voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd... s	10

Uit West-Indië:

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud.....	f 25
Voor een vrouw.....	s 20
Voor een man en een vrouw (gehuwd paar) s	50
Voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd... s	10
Voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd... s	5

De kinderen, in dit artikel bedoeld, moeten behooren tot een huisgezin.

Voor immigranten ouder dan 40 jaren kan de premie worden toegekend alleen in het geval dat zij tot een immigrerend gezin behooren.

29 Art. 3 van de bovenvermelde verordening, zoo als het is gewijzigd bij ons besluit van 26 Januarij 1865, No. 46, wordt bij dezen ingetrokken en buiten werking gesteld.

39 Art. 4 van de meergenoemde verordening wordt gewijzigd als volgt:

De bij deze verordening uitgelooftde premien worden slechts verstrekt uiterlijk tot den 1sten Julij 1873, en voor zoo ver het bij die wet beschikbaar gestelde millioen gulden strekt.

Onze minister van koloniën is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan onzen minister van financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 16den Januarij 1867.

(Gel.) WILLEM.

De minister van koloniën,

(Gel.) TRAKRANEN.

Accordeert met dezelfs origineel.

De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,

(Gel.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De secretaris-generaal,

FEITH

Heeft de opnemng daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen. Gedaan te Paramaribo, den 4 Maart 1867.

VAN LANSBERGE.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 8ten Maart 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 5.) PUBLICATIE van den 28 Maart 1867, houdende afkondiging van het koninklijk besluit van den 30 December 1866, No. 33 (Staatsbl. No. 244), waarbij is bepaald eene verandering in den vorm van de onderscheidings- en eere teekenen voor langdurige dienst van officieren.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz. enz.

Overwegende, dat het onderscheidings- en eere teekenen wegens langdurige officiersdienst, ingesteld door onzen overgetijlchten vader, en later, eenigzins gewijzigd, als eere teeken ook toegekend aan de officieren der schutterijen wegens langdurige dienst daarbij bewezen, door allen, die tot het dragen daarvan gerechtigd zijn, op den hoogsten prijs wordt gesteld;

Overwegende, dat meermalen de wensch is geuit, dat de vorm van dat onderscheidings- en eere teeken meer in overeenstemming worde gebracht met den gewonen vorm van de eere teekenen, die wegens militaire verdiensten worden toegekend;

Overwegende, dat, zoo aan dien wensch wordt te gemoet gekomen, ook aan de riddelijke bedoelingen van den doorlichtigen insteller nog meer zal worden beantwoord, en dit tevens zal strekken, om de waarde van het eere teeken zoo mogelijk nog meer te verhoogen;

En willende dan ook aan dien wensch voldoen, zonder echter in de grondslagen der instelling zelve eenige wijziging te brengen;

Gezien de koninklijke besluiten van den 19 November 1844, No. 46 en 48, van den 28 December 1844, No. 64, van den 5 December 1851 (Staatsblad No. 149), en van den 9 Januarij 1852, No. 17, betrekkelijk het bedoelde onderscheidings- of eere teeken;

Op de gemeenschappelijke voordragt van onze ministers van binnenlandsche zaken, van marine, van oorlog en van koloniën, van den 20sten December 1866, La. X 24, kabinet;

Den Raad van State gehoord (advies van den 28 December 1866, No. 44);

Gezien het nader rapport van onzen minister van binnenlandsche zaken, van den 29 December 1866, La. P. 4e afdeling;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1. Het eere teeken, bij voormelde besluiten bedoeld, zal voortaan bestaan in een vierarmig kruis, waarvan de horizontale armen 28 en de verticale 30 strepen lang zijn, de grond gedeeltelijk mat — en glans — omgeven door eenen geannuleerden rand; in het midden een kruis van olijf- en eikenloof, breed 17, hoog 13 strepen, zich slingerende om en zich verheffende boven twee kruislings liggende zwaarden, omvattende het cijfer, aanduidende het getal dienstjaren.

Voor de officieren der schutterijen is het eere teeken van zilver, doch zijn de kruis en de cijfers verguld; voor de officieren der zee- en landmagt, zoo hier te lande als in de overzeesche bezittingen, van verguld zilver.

Art. 2. Het eere teeken wordt op de linkerborst gedragen, door de officieren van de schutterij aan een effen oranje gewaterd lint, door de officieren der zee- en landmagt aan een oranje, wit en blaauw gestreept zijden lint, voor beiden ter breedte van 33 strepen.

Art. 3. Het eere teeken wordt nimmer anders dan van de vastgestelde grootte, en het lint nimmer zonder hetzelfde gedragen.

Art. 4. Zij, aan wien als officier, hetzij bij de schutterijen, hetzij bij de krijgsmagt, het eere teeken in den vroegeren vorm — als gesp — is uitgereikt, zijn bevoegd het te verwisselen met dat, hetwelk bij ons tegenwoordig besluit is vastgesteld.

Art. 5. Alle bestaande bepalingen nopens het verkrijgen en het verliezen van het recht op het eere teeken, het verstrekken en nitreken daarvan, zoodra het verwisselen van het cijfer van dienstjaren, blijven van kracht.

Onze ministers voornoemd zijn, ieder voor zoo veel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk hier te lande in het Staatsblad en in de Staats-Courant geplaatst, en in de koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen op aldaar verboden wijze afgekondigd zal worden, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, de ministerieele departementen,

onzen kanselier der beide orden en aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie.

's Gravenhage, den 30sten December 1866.

(Get.) WILLEM.

De minister van binnenlandsche zaken,

(Get.) HEEMSKERK.

De minister van marine,

(Get.) FELS RIJCKEN.

De minister van oorlog,

(Get.) J. A. VAN DEN BOSCH.

De minister van koloniën,

(Get.) TRAKANEN.

Accordeert met deszelfs origineel,

De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,

(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De secretaris-generaal,

FEITH.

Heeft de opnemng daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 28sten Maart 1867.

VAN LANSBERGE.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 3den April 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 6.) PUBLICATIE van den 22sten Mei 1867, houdende afkondiging van het koninklijk besluit dd. 20 Maart 1867, No. 81, betreffende de aan militairen beneden den rang van officier van de landmagt in West-Indië en aan hunne weduwen en weezen te verleenen gagementen, pensioenen en onderstand.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz. enz.

Op de voordragt van onzen minister van koloniën, van den 1sten Augustus 1866, La. C. No. 12.

Gezien het koninklijk besluit van den 1sten November 1848, No. 84, en het daarbij vastgesteld reglement op de pensioenen en gagementen voor de Europeesche militairen, behoorende tot de landmagt in de Nederlandsche overzeesche bezittingen, en voor hunne weduwen en weezen;

Gezien ons besluit van den 27sten Augustus 1859, No. 91;

Den Raad van State gehoord (advies van 23 October 1866, No. 7);

Gelet op het nader rapport van onzen minister van koloniën, van 18 Maart 1867, La. C. No. 23;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zoo verre van de artikelen 1 en 14 van het voormelde reglement en van artikel 1 van ons besluit van 27 Augustus 1859, No. 91, te bepalen:

1º Dat de volle gagementen, die op of na 19 Julij 1867 worden verleend aan militairen beneden den rang van officier van de landmagt in West-Indië, bedragen als volgt:

Ajdant-ondofficier.....	f 400 's jaars
Sergeant-majoor	„ 340 „
Sergeant en fourier	„ 300 „
Korporaal	„ 240 „
Soldaat	„ 200 „

2º Dat het pensioen en de onderstand, die op of na 19 Julij worden verleend aan weduwen en weezen van militairen beneden den rang van officier van de landmagt in West-Indië, bedragen de helft van het volle gagement, voor hunne echtgenooten en vaders bepaald.

Onze minister van koloniën is belast met de uitvoering dezer, waarvan, tot kennismening, afschrift zal worden gezonden aan onzen minister van oorlog, aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

's Gravenhage, den 20sten Maart 1867.

(Get.) WILLEM.

De minister van koloniën,
(Get.) TRAKAEN.

Accordeert met dezzels origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,
(Get.) YEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 22sten Mei 1867.

VAN LANSBERGE.
De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27sten Mei 1867.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 7.) PUBLICATIE van den 13den Junij 1867, waarbij wordt afgekondigd de wet van 30 April 1867 (Staatsblad No. 42), houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1867.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's konings wege den last ontrangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz. enz.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten: Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat, volgens art. 112 der wet van 31 Mei 1865 (Staatsblad No. 55), de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname definitief wordt vastgesteld door de wet, ook indien tot aanvulling der koloniale middelen eene bijdrage wordt gevorderd uit 's rijks schatkist, en dat dit geval zich voor het dienstjaar 1867 voordoet;

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedviuden en verstaan bij deze:

Artikel 1. De koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1867 wordt, voor zoo veel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld als volgt:

1e AFDEELING.	
<i>Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.</i>	
Art. 1. Traktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen.....	f 25,093.75
Art. 2. Bureau- en lokaalbehoeften: in de kolonie f 1,833.60 in Nederland s 210.—	" 2,043.60
Art. 3. Drukwerken.....	" 5,000.—
Art. 4. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof Transporteren.....	f 32,137.35

Transport.....	f 32,137.35	
gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen: in de kolonie f 3,000.— in Nederland s 2,000.—	" 5,000.—	
Art 5. Huur van een gebouw voor de zittingen der Koloniale Staten	" 1,500.—	
Art. 6. Traktementen van den griffier, van den commies ter griffie, en van den huisbewaarder en bode der Koloniale Staten...	" 5,200.—	
Art. 7. Bureau-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, benevens drukwerken en aankoop van boekwerken ten behoeve der Koloniale Staten.....	" 3,200.—	
Art. 8. Traktementen van de districts-commissarissen en verdere kosten van het personeel in de districten.....	" 90,819.—	
Art. 9. Toelagen voor bureau-behoeften aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins	" 1,180.—	
Art. 10. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Spijt tot verblijf van den districts-commissaris van Beueden Commewijne, de maréchaussés en de roeijers	" 1,600.—	
Art. 11. Correspondentie met de West-Indische briefcenmail: in Nederland	" 10,000.—	
IIe AFDEELING. <i>Justitie en Politie.</i>		f 156,636.53
Art. 12. Traktementen en toelagen van den president, de leden en den griffier van het hof van justitie en van de ambtenaren en bedienden	f 35,665.—	
Art. 13. Aankoop van boekwerken ten dienste van het hof van justitie.....	" 200.—	
Art. 14. Traktementen van den president, de assessoren, den griffier en de verdere ambtenaren van het collegie van kleine zaken.	" 13,500.—	
Art. 15. Toelage aan den lands-practijzu.....	" 1,500.—	
Art. 16. Verliet van de politie-stations, het piket van justitie, de wachten der maréchaussés, de civiele provost en de cipierswoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenen	" 1,191.25	
Art. 17. Vervolgelingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen.....	" 3,000.—	
Art. 18. Bewaking en onderhoud der veroordeelden.....	" 8,942.50	
Art. 19. Onderhoud van gedetueerden in het fort Zeelandia en in de districten	" 15,000.—	
Art. 20. Verlies op verschillende voedingsmiddelen	" 100.—	
Art. 21. Traktementen en toelagen van den procureur-generaal, diens tijdelijken substituit en de verdere ambtenaren en bedienden		
Transporteren.....	f 79,098.75	f 156,636.53

Transport.....	f 79,098.75	f 156,636.35
den der politie, mitsgaders schrijff- loonen	" 30,527.50	
Art. 22. Bureau- en lokaalbe- hoeflen	" 1,280.50	
Art. 23. Traktementen en toe- lagen van het corps maréchaussée. Art. 24. Verschillende uitgaven ten dienste van de maré- chaussée	" 74,400.— " 7,690.—	
Art. 25. Uitbreiding van het corps maréchaussée	<i>Memorie.</i>	
Art. 26. Traktementen van den hoofdman en de agenten van politie	" 4,080.—	
Art. 27. Politie-magt te Pa- ramaribo, uit inlanders bestaande ..	" 12,140.—	
Art. 28. Toelage voor huis- huur aan de agenten van politie te Nickerie en te Coronie	" 600.—	
Art. 29. Kleine uitgaven bij de politie	" 300.—	
Art. 30. Onderhoud van de krankzinnigen	" 2,900.—	
Art. 31. Loon van den opzig- ter over de krankzinnigen	" 600.—	
Art. 32. Onderhoud en aan- koop van veldgereedschappen, trekvee, materieel en huishoude- lijke behoeften van den grond <i>Boniface</i>	" 3,000.—	
Art. 33. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict	" 6,500.—	
Art. 34. Loonen van gehuurde opzichters over de strafarbeiders ..	" 1,600.—	
Art. 35. Opeuen en sluiten van de sluis in de Knauffslgracht te Paramaribo	" 120.—	
Art. 36. Jaarwedde van een regterlijk ambtenaar	" 6,500.—	
Art. 37. Schrijffloon ter griffie van het collegie van kleine zaken ..	" 300.—	
Art. 38. Onderhoud, kleding en passagiegeld naar elders van uit Cayenne ontvlugte gedeporteerden ..	" 3,000.—	
		" 234,636.75

IIIe AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 39. Traktementen van den administrateur van financien, de verdere ambtenaren en bedien- den, mitsgaders schrijffloonen	f 19,000.—	
Art. 40. Traktementen en be- looningen van den contrôleur en het verdere personeel bij de belas- tingen	" 16,795.75	
Art. 41. Huishuur, indemni- teit van den commies en twee roeijers te Nickerie	" 600.—	
Art. 42. Onderhoud en her- stelling van sloepen, aankoop van stempels, cachetten, lak en bind- touw	" 200.—	
Art. 43. Traktementen en toe- lagen van den kolonialsen ontvan- ger en betaalmeester, de verdere ambtenaren en bedienenden, mits- gaders schrijffloonen	" 17,500.—	
Art. 44. Traktement van den ontvanger der belastingen te Ni- ckerie	" 3,500.—	
Transporteren	f 57,595.75	f 391,273.10

Transport.....	f 57,595.75	f 391,273.10
Art. 45. Tijdelijke vergoeding aan den exploitateur wegens onver- haalbare kosten van vervolging tot invordering van beschreven mid- delen	" 1,500.—	
Art. 46. Traktementen van de ambtenaren en bedienenden bij 's lands magazijnen	" 3,444.—	
Art. 47. Traktementen van den waagmeester en de beambten bij 's lands waag en het entrepot ...	" 3,392.—	
Art. 48. Bureau- en lokaal- behoeflen	" 1,630.—	
		" 67,561.75

IVe AFDEELING.

Onbekeerde Boedels en Weezen.

Art. 49. Toelage van den se- cretaris en traktement van den bode bij het collegie van commissarissen voor de onbekeerde boedels	f 800.—	
Art. 50. Bureau-behoeflen ..	" 12.—	
Art. 51. Traktementen van den curator en weesmeester en de ver- dere ambtenaren en bedienenden...	" 14,092.—	
Art. 52. Bureau- en lokaal- behoeflen	" 600.—	
Art. 53. Agentschap in Ne- derland	" 600.—	
Art. 54. Alimentatie van we- zen	" 16,800.—	
Art. 55. Begraffenissen van on- vermogenenden	" 8,000.—	
		" 40,904.—

Ve AFDEELING.

Eeredienst en Onderwijs.

Art. 56. Traktementen en toe- lagen van de predikanten der Her- vormde gemeente	f 16,000.—	
Art. 57. Traktement en toe- lage van den predikant der Lu- therse gemeente	" 6,000.—	
Art. 58. Subsidie aan de ar- meekas der Lutherse gemeente ..	" 800.—	
Art. 59. Traktementen en toe- lagen van de geestelijken der R. Katholieke gemeente	" 13,800.—	
Art. 60. Toelage aan de Mo- ravische Broedergemeente	" 3,000.—	
Art. 61. Traktement en toe- lage van den opper-rabbijn der Nederlandsche en Portugesche Is- raëlietische gemeenten	" 3,500.—	
Art. 62. Toelagen aan de bei- de Israëlietische gemeenten	" 4,000.—	
Art. 63. Traktementen en toe- lagen van de onderwijzers en on- derwijzeressen	" 5,200.—	
Art. 64. Schoolgelden voor be- hoefte kinderen	" 9,170.—	
Art. 65. Schoolboeken en ver- dere onkosten	" 700.—	
Art. 66. Toelage aan de Mo- ravische Broeder-gemeente wegens het onderwijs aan de kinderen van vrijgemaakten en de uitbreiding van het onderwijs	" 12,000.—	
Art. 67. Toelage aan de Roomsche Katholieke gemeente we- gens het onderwijs aan de kin- deren van vrijgemaakten en de uit- breiding van het onderwijs	" 3,000.—	
Transporteren	f 77,170.—	f 499,736.85

Transport.....	f 77,170.—	f 409,738.85	Transport.....	f 776,199.90
Art. 68. Bijdragen in de kosten van het onderwijs op de afgelegene plantagien	" 3,000.—	" 80,170.—	Ville AFDEELING.	
Vie AFDEELING.			Boue-Departement.	
Plaatselijke kosten.			Art. 92. Traktement en toelagen van den chef, de ambtenaren en bedienden bij het bouwdepartement	f 7,225.—
Art. 69. Traktement en toelage van den brandsmitmakersbaas.	f 600.—		Art. 93. Bureau-behoeften ..	" 250.—
Art. 70. Materieel van het brandwezen:			Art. 94. Onderhoud van de civiele gebouwen en inrigtingen, met de bruggen en afwateringswerken, niet tot de militaire posten behuorende.....	" 15,000.—
in de kolonie..... f 1,000.—			Art. 95. Onderhoud van de militaire gebouwen en inrigtingen, met de daartoe behuorende bruggen, sluizen, kokers en andere werken.	" 11,000.—
in Nederland..... " 500.—	" 1,500.—		Art. 96. Fortification	Memorie.
Art. 71. Traktement en toelagen van het plaatselijk genees- en heelkundig personeel, en van den scriba en den kamerbewaarder der commissie van toezigtig ...	" 3,020.—		Art. 97. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benoodigdheden voor 's landsciviele gebouwen en kantoren.....	" 2,700.—
Art. 72. Voorziening in de geneeskundige dienst te Paramaribo en in de districten.....	" 23,000.—		Art. 98. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen	" 2,800.—
Art. 73. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal.....	" 60,000.—		Art. 99. Vlaggen en lijnen...	" 600.—
Art. 74. Traktement van den bedienaar der begrafenisson	" 300.—		Art. 100. Onderhoud en vernieuwing van booten in dienst van het bouw-departement	" 7,500.—
Art. 75. Onderhoud der kerkhoven en begrafenisplaatsen	" 2,500.—		Art. 101. Nieuwe werken: in de kolonie ... f 113,200.—	
Art. 76. Toelage aan seinwachters.....	" 638.75		in Nederland ... " 500.—	" 113,700.—
Art. 77. Beuoodigdheden voor het seinwezen	" 250.—		Ville AFDEELING.	
Art. 78. Dagloon van arbeiders voor dienst op post Coronie.	" 1,168.—		Koloniale vaartuigen en loodwezen.	
Art. 79. Traktement van de posthouders en opperhoofden over de boschnegers en Indianen.....	" 1,860.—		Art. 102. Toelage aan den beheerder der koloniale vaartuigen.	f 1,200.—
Art. 80. Schrijf-behoeften, opzigt over de boschnegers, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, en begrafenis-kosten van boschnegers en Indianen.	" 202.—		Art. 103. Traktement, gagen en toelagen van de gezagvoerders en het verdere personeel der koloniale vaartuigen.....	" 45,300.—
Art. 81. Toelagen aan tolken bij de Chinese- en Immigranten ...	" 2,598.—		Art. 104. Tafelgelten voor de gezagvoerders en het verdere personeel der koloniale vaartuigen...	" 3,563.—
Art. 82. Te-werk-stelling van vrijgemaakten, die geen overeenkomsten hebben gesloten	" 9,500.—		Art. 105. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen	" 17,661.—
Art. 83. Geldelijke onderstand voor onden, gebrekken en wezen.....	" 55,000.—		Art. 106. Materialen en arbeidsloon, benevens stenkolen ten dienste der koloniale vaartuigen:	
Art. 84. Publieke verlichting.	" 400.—		in de kolonie..... f 65,602	
Art. 85. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten ...	" 10,000.—		in Nederland..... " 9,200	" 74,802.—
Art. 86. Volksfeest op 's konings verjaardag	" 1,100.—		Art. 107. Traktement en gage van den gezagvoerder en de schepelingen van het vaarschip <i>Suriname</i>	" 2,600.—
Art. 87. Traktement en toelagen van den directeur, den geneesheer en die assistenten op het Lepreuzen-Etablissement Bataria.	" 4,133.00		Art. 108. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage van het vaarschip <i>Suriname</i>	" 1,752.—
Art. 88. Kleding, voeding en geneesmiddelen voor de bemanningen	" 12,200.—		Art. 109. Onderhoud van het vaarschip <i>Suriname</i> en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	" 2,475.—
Art. 89. Arbeidsloon.....	" 3,300.—		Art. 110. Aankoop van nieuwe zinkers:	
Art. 90. Aanschaffing en herstelling van materialen en huishoudelijke behoeften	" 1,500.—		in Nederland.....	" 1,000.—
Art. 91. Verlies op verschillende artikelen door indroging, lekkage, breking of bederf.....	" 200.—	" 196,290.35	Art. 111. Herstelling van tonneboeien	" 600.—
Transporteren.....		f 776,199.20	Art. 112. Traktement van den hoofdmachinist der koloniale vaartuigen	" 3,400.—
			Art. 113. Aankoop van werktuigen en gereedschappen	" 1,200.—
			Transporteren.....	f 1,092,619.20
				" 155,555.—

Transport.....	f 1,092,619.20
IXe AFDEELING.	
<i>Pensioenen, wachtgelden, todayen en andersziden.</i>	
Art. 114. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren:	
in de kolonie ... f 35,131.—	
in Nederland ... s 32,999.50	
	f 68,130.50
Art. 115. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren:	
in de kolonie ... f 16,410.19	
in Nederland ... s 24,638.08	
	s 41,068.27
Art. 116. Wachtgelden	s 1,850.—
Art. 117. Toelagen	s 100.—
Art. 118. Onderstanden:	
in de kolonie f 75.—	
in Nederland s 300.—	
	s 375.—
	s 111,053.77
Xe AFDEELING.	
<i>Onvoorzienne uitgaven.</i>	
Art. 119. Onvoorzienne uitgaven:	
in de kolonie ... f 40,797.97	
in Nederland ... s 8,000.—	
	s 48,797.97
Totaal der uitgaven.....	f 1,262,470.94

Een miljoen, twee honderd twee en vijftig duizend, vier honderd zeventig gulden, vier en negentig cents.

Art. 2. Wanneer de som, in deze begrooting uitgetrokken onder de artt. 2, 3, 4, 7, 11, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 29, 30, 32, 33, 34, 37, 38, 42, 48, 52, 53, 54, 55, 64, 65, 70, 72, 73, 75, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 85, 88, 90, 91, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 101, 105, 106, 108, 109, 110, 111, 113, 114, 115 en 116, ontoereikend mogt worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag, even als de posten bij de artikelen 25 en 96 voor *memorie* uitgetrokken, worden aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorzienne uitgaven*, in deze begrooting voorkomende.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor *onvoorzienne uitgaven*.

De uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord in zoo vele bijzondere posten als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1867, worden over dat jaar gebezigd de middelen en inkomsten, waarvan de definitieve raming bij deze wet is gevoegd, te weten:

- A. Directe en indirecte belastingen.**
- a. hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.
 - b. personeel;
 - c. patentregt;
 - d. huurwaarde van huizen;
 - e. paardengeld;
 - f. quota van suikerplantagen en houtgronden;
 - g. inkomende regten;
 - h. nitgaande regten;
 - i. lastgeld der schepen;
 - k. baak-, los- en steigergelden;
 - l. zegelregt;
 - m. venduregt;
 - n. transportregt;
 - o. successie- en overgangregten;
 - p. begrafsplaatsregt;
 - q. verlotingen;
 - r. leges en provisiegelden.

- B. Inkomsten van onderscheiden aard.**
- a. passage-gelden;
 - b. opbrengst der posterij;
 - c. erfpachten;

- d. landtaxen of akkergelden;
- e. waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuisuur;
- f. inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioenen;
- g. inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- h. inkomsten, voortspruitende uit den verkoop van gouvernementsplantages;
- i. terugbetaling van voorschotten;
- k. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- l. alle andere ontvangsten, niet tot de voorgenoemde behorende.

C. Bijdrage uit 's rijks schatkist.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 30sten April 1867.

(Get.) WILLEM.

De minister van kolonien,
(Get.) TRAKRANEN.

Accordeert met deszelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van kolonien,
(Get.) FEITH.
Voor eusluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 13den Junij 1867.

VAN LANSBERGE.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 28sten Junij 1867.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1867.

Benaming der middelen en inkomsten.	Belooft per middel of inkomst.	
A. Directe en indirecte belastingen.		
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten enz	f 42,000.—	
b. Personeel	s 32,000.—	
c. Patentregt	s 29,000.—	
d. Huurwaarde van huizen	s 19,000.—	
e. Paardengeld	s 800.—	
f. Quota van suikerplantagen en houtgronden	s 13,000.—	
g. Inkomende regten	s 165,000.—	
h. Uitgaande regten	s 160,000.—	
i. Lastgeld der schepen	s 40,000.—	
k. Baak-, los- en steigergelden	s 7,500.—	
l. Zegelregt	s 52,000.—	
m. Venduregt	s 20,000.—	
n. Transportregt	s 20,000.—	
o. Successie- en overgangregten	s 5,000.—	
p. Begrafsplaatsregt	s 3,000.—	
q. Verlotingen	s 200.—	
r. Leges en provisiegelden	s 2,500.—	
	f 611,000.—	
B. Inkomsten van onderscheiden aard.		
a. Passage-gelden	f 24,000.—	
b. Opbrengst der posterij	s 10,000.—	
c. Erfpachten	s 2,200.—	
d. Landtaxen of akkergelden	s 10,000.—	
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuisuur	s 5,000.—	
Transportieren	f 51,200.—	f 611,000.—

Transport.....	f	51,200.—	f	611,000.—
f. Inhouding op de traktemen- ten der ambtenaren voor pen- sioen	"	44,000.—		
g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank		Memorie.		
h. Inkomsten, voortspruitende uit den verkoop van gouverne- ments-plantages	"	3,265.33		
i. Terugbetaling van voorschot- ten	"	434.28½		
j. Rente van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds in Nederland	"	10,762.—		
k. Alle andere ontvangsten, niet tot de voorengenomen behoo- rende	"	26,000.—		
C. Bijdrage uit 's rijks schatkist. Bijdrage uit 's rijks schat- kist tot aanvulling der koloniale mid- delen			"	135,661.61½
			"	505,809.32½
Totaal.....			f	1,252,470.94

1) Waarvan f 3,000.— in Nederland.

2) " " 214.28½ " "

3) " " 1,000.— " "

(No. 8.) PROCLAMATIE van den 29sten Junij 1867, betreffende de aanveerding van het bestuur van Suriname door den gouverneur WILLEM HENDRIK JOHAN VAN IDSINGA.

De gouverneur van Suriname,

WILLEM HENDRIK JOHAN VAN IDSINGA,

Gelet op art. 15 van het reglement op het beleid der regering, brengt bij deze ter kennis der ingezetenen:

dat hij, bij besluit van Z. M. den koning van den 30sten Decem-
ber 1866, No. 26, tot gouverneur der kolonie Suriname benoemd, op
beden in eene zitting der Koloniale Staten het bestuur heeft aan-
vaard door overlegging van een afschrift zijner acte van benoeming
en van het proces-verbaal zijner eedaflegging.

Bezield met warme belangstelling in den bloei der kolonie, waar-
van onze geëerbiedigde vorst hem wel het bestuur heeft willen toe-
vertrouwen, roept hij bij deze de medewerking in van alle collegien,
autoriteiten, ambtenaren en verlore ingezetenen, opdat de door hem
aan te wenden pogingen tot vermeerdering van de welvaart der
kolonie, onder den zegen des Allerhoogsten, rijke vruchten mogen
dragen.

En zal deze in het *Gouvernementsblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 29sten Junij 1867.

VAN IDSINGA.

(No. 9.) VERORDENING van den 22sten Julij 1867, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begroting voor het dienstjaar 1868.

In naam des Koning!

De gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, volgens art. 108 van het
reglement op het beleid der regering in deze kolonie, de uitgaven
ten behoeve der openbare dienst, welke niet ten laste van de Neder-
landsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uit-
gaven, worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting,
en dat, volgens art. 110 van hetzelfde reglement, die begrooting,
voodaig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den
gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedken-
ring der Koloniale Staten,

voorloopig vastgesteld onderstaande verordening:

KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROOTING VOOR
HET DIENSTJAAR 1868.

Artikel 1. Voor de onderwerpen, in de hieronder voorkomen bede-

grooings-artikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1868
toegestaan de daaraevens nitgetrokken sommen.

1e AFDEELING.

Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.

Art. 1. Traktementen en toe-
lagen van den gouvernements-
secretaris en de verdere ambtena-
ren en bedienden, mitgaders schrijf-
loonen

f 26,094.10

Art. 2. Bureau- en lokaalbe-
hoeften

" 2,033.60

Art. 3. Drukwerken

" 5,075.—

Art. 4. Uit- en terugzending van
burgerlijke ambtenaren, benevens
transport van met verlof gaande
of van verlof terugkeerende en
pensioneerende ambtenaren, met
hunne gezinnen:

in de kolonie..... f 3,000.—

in Nederland..... " 2,000.—

" 5,000.—

Art. 5. Huur van een gebouw
voor de zittingen der Koloniale
Staten

" 1,500.—

Art. 6. Traktementen van den
griffier, den commies ter griffie,
en van den huisbewaarder en bode
der Koloniale Staten

" 5,200.—

Art. 7. Huishoudelijke behoef-
ten, benevens drukwerken en aan-
koop van boekwerken ten behoeve
der Koloniale Staten en uitgave
van het verslag der handelingen
van de Staten

" 6,600.—

Art. 8. Traktementen van de
districts-commissarissen in *Nicke-
rie* en *Coronie* en van hun
secretaris en klerk en toelagen
voor bureau-behoeften en de com-
missarissen en burger-kapiteins,
mitgaders schrijffoonen

" 16,740.—

Art. 9. Loon en kleeding van
7 roeiers voor het vaarttuig ten
dienste van den districts-commis-
saris in *Nickerie*

" 2,126.60

Art. 10. Correspondentie met
de West-Indische brievenmail:
in Nederland.....

" 10,000.—

2e AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 11. Traktementen en
toelagen aan den president, de
leden en den griffier van het ge-
rechtshof en van de ambtenaren
en bedienden

f 35,666.—

Art. 12. Aankoop van boek-
werken ten dienste van het ge-
rechtshof

" 200.—

Art. 13. Traktementen en toe-
lagen van den president, de assen-
soren, den griffier en de verdere
ambtenaren van het collegie van
kleine zaken

" 14,500.—

Art. 14. Toelage aan den
lands-practijzn

" 1,500.—

Art. 15. Verlichting van de
politie-stations, het piket der
justitie, de wachten der maré-
chaussés, de civiele provost en
de cipierswoning, benevens huis-

Transporteren.....

f 51,566.—

f 80,369.30

Transport.....	f 51,866.—	f 80,369.30
huishoudelijke behoeften voor de gevangenen	" 1,200.—	
Art. 16. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen	" 4,500.—	
Art. 17. Bewaking en onderhoud der veroordeelden	" 9,000.—	
Art. 18. Onderhoud van gedetineerden in het fort <i>Zeealandia</i> en in de districten	" 15,000.—	
Art. 19. Traktementen en toelagen van den procureur-generaal, diens tijdelijken substituut en de verdere ambtenaren en bedienden der politie, mitsgaders schrijffoonen.....	" 30,531.—	
Art. 20. Bureau- en lokaal-behoeften	" 1,281.20	
Art. 21. Traktementen en toelagen van het corps <i>maréchaussée</i>	" 78,400.—	
Art. 22. Verschillende uitgaven ten dienste van de <i>maréchaussée</i>	" 3,740.—	
Art. 23. Uitbreiding van de politiemagt, uit inlanders bestaande	<i>Memorie.</i>	
Art. 24. Traktementen van de agenten van politie	" 2,840.—	
Art. 25. Politie-magt te <i>Paramaribo</i> , uit inlanders bestaande.....	" 11,890.—	
Art. 26. Toelage voor huishuur aan de agenten van politie in <i>Nickerie</i> en <i>Coronie</i>	" 600.—	
Art. 27. Kleine uitgaven bij de politie	" 300.—	
Art. 28. Onderhoud van de krankzinnigen	" 2,900.—	
Art. 29. Loon van den opzichter over de krankzinnigen.....	" 600.—	
Art. 30. Onderhoud en aankoop van gereedschappen, trekvee, materialen en huishoudelijke behoeften van den grond <i>Boisfave</i>	" 3,000.—	
Art. 31. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict.....	" 6,500.—	
Art. 32. Loon van gehuurde opzichters van de strafarbeiders	" 1,600.—	
Art. 33. Openen en sluiten van de sluis in de Kauffelsgracht te <i>Paramaribo</i>	" 120.—	
Art. 34. Jaarwedge van een regterlijk ambtenaar	<i>Memorie.</i>	
Art. 35. Schrijffoon ter griffie van het collegie van kleine zaken	" 300.—	
Art. 36. Onderhoud, kleding en passagegeld naar elders van uit <i>Cayenne</i> ontvlugte gedeporteerden	" 4,500.—	
		" 230,668.20

IIIe AFDEELING.

Administratie van financien.

Art. 37. Traktementen van den administrateur van financien, de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffoonen.....	f 20,000.—
Art. 38. Traktementen en toelagen van den contrôleur en het verdere personeel bij de belastingen	" 19,600.—
Art. 39. Dagloon van een opzichter bij de stoommachine en van sjouwers voor de dienst	

Transporteren.....	f 39,600.—	f 311,037.50
--------------------	------------	--------------

Transport.....	f 39,600.—	f 311,037.50
der lossingen en het publiek entrepôt te <i>Paramaribo</i>	" 2,500.—	
Art. 40. Behoeften van de stoommachine op den steiger, onderhoud en herstelling van sloepen, aankoop van stempels, cachetten, lak en lindtouw	" 900.—	
Art. 41. Traktementen van den kolonialen ontvanger en betaalmeeester, de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffoonen	" 18,000.—	
Art. 42. Tijdelijke vergoeding aan den exploitateur, wegens onverhaalbare kosten van vervolging tot invordering van beschreven middelen	" 1,500.—	
Art. 43. Traktementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen	" 2,850.—	
Art. 44. Traktementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands waag	" 3,400.—	
Art. 45. Bureau- en lokaal-behoeften	" 1,550.—	
		" 70,300.—

IVe AFDEELING.

Onbeheerde boedels en weesen.

Art. 46. Toelagen van den secretaris en traktement van den bode bij het collegie van commissarissen voor de onbeheerde boedels	f	800.—
Art. 47. Bureaubehoefte van dat collegie	"	12.—
Art. 48. Traktementen en toelagen van den curator en weesmeester en de verdere ambtenaren en bedienden.....	"	17,400.—
Art. 49. Bureau- en lokaalbehoefte	"	600.—
Art. 50. Agentschap in Nederland	"	600.—
Art. 51. Alimentatie van wezen	"	18,200.—
Art. 52. Begravenissen van onvermogenenden.....	"	9,000.—

Ve AFDEELING.

Eeredienst en onderwijs.

Art. 53. Traktementen en toelagen van de predikanten der Hervormde gemeente	f 16,000.—
Art. 54. Traktement en toelage van den predikant der Lutherische gemeente	" 6,000.—
Art. 55. Subsidie aan de armenkas der Lutherische gemeente	" 800.—
Art. 56. Traktementen en toelagen aan de geestelijken der R. Katholieke gemeente	" 13,800.—
Art. 57. Toelage aan de Moravische Broedergemeente	" 3,000.—
Art. 58. Traktement en toelage van den opper-rabbijs der Nederlandsche en Portugesche Israëlitische gemeenten.....	" 6,000.—
Art. 59. Toelage aan de beide Israëlitische gemeenten	" 4,000.—
Art. 60. Traktementen en toelagen van de onderwijzers en onderwijzeressen te <i>Paramaribo</i>	" 3,900.—
Art. 61. Schoolgelden voor behoeftige kinderen.....	" 9,170.—

Transporteren.....	f 62,670.—	f 427,949.50
--------------------	------------	--------------

Transport..... f 62,670.— f 427,949.50 Art. 62. Schoolboeken en andere onkosten " 700.— Art. 63. Toelage aan de Moravische Broeder-gemeente wegens het onderwijs aan de kinderen van vrijgemaakten en de uitbreiding van het onderwijs..... " 16,000.— Art. 64. Toelage aan de Roomsche Katholieke gemeente wegens het onderwijs aan de kinderen van vrijgemaakten en de uitbreiding van het onderwijs..... " 4,000.— Art. 65. Schoolonderwijs van gouvernementswege in de districten..... " 4,000.— Art. 66. Bijdragen in de kosten van het onderwijs op de afgelegen plantages..... " 3,000.— Art. 67. Kosten, zullende voortvloeiën uit eene nadere regeling van het lager onderwijs..... <i>Memorie.</i> VII AFDEELING. <i>Plaatselijke kosten.</i> Art. 68. Traktement en toelagen van het bezoldigd personeel van de brandweer..... f 2,550.— Art. 69. Materieel van het brandwezen: in de kolonie... f 1,000.— in Nederland... " 500.— Art. 70. Traktement en toelagen van het plaatselijk geneeskundig personeel, en van den scriba en den kamerbewaarder der commissie van toezicht..... " 3,930.— Art. 71. Voorziening in de geneeskundige dienst te Paramaribo en in de districten..... " 23,000.— Art. 72. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal..... " 60,000.— Art. 73. Traktement van den bedienaar der begrafenissen..... " 300.— Art. 74. Onderhoud der kerken en begrafenisakosten..... " 2,800.— Art. 75. Toelage aan seinwachters " 640.50 Art. 76. Benodigheden voor het seinwezen " 250.— Art. 77. Dagloon van arbeiders voor de dienst op post <i>Corouac</i>. " 1,171.30 Art. 78. Traktement van de posthouders en opperhoofden over de boschnegers en Indianen..... " 1,860.— Art. 79. Schrijftbehoeften, opzicht over de boschnegers, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, en begrafenisakosten van boschnegers en Indianen " 262.— Art. 80. Toelagen aan tolken bij de immigranten..... " 4,000.— Art. 81. Bureaukosten voor het algemeen toezicht over de immigranten..... " 50.— Art. 82. Te-werk-stelling van vrijgemaakten, die genee overeenkomsten hebben gesloten..... " 3,000.— Art. 83. Verlichting van de aanlegplaatsen voor de sloepen der koopvaardische schepen..... " 400.— Transporteren..... f 105,703.70 f 518,319.50	Transport..... f 105,703.70 f 518,319.50 Art. 84. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten..... " 10,000.— Art. 85. Volksfeest op 's konings verjaardag..... " 1,100.— Art. 86. Traktement en toelagen van den directeur, den geneesheer en diens assistenten op het Lepreuzen-Etablissement <i>Balaria</i>..... " 4,134.24 Art. 87. Kleding, voeding en geneesmiddelen voor de besmettelingen..... " 14,000.— Art. 88. Arbeidsloon..... " 3,600.— Art. 89. Aanschaffing van materialen en huishoudelijke behoeften..... " 2,000.— 140,537.94 VIII AFDEELING. <i>Bouw-departement.</i> Art. 90. Traktement en toelagen van den chef, de ambtenaren en bedienden bij het bouw-departement..... f 7,926.— Art. 91. Bureaukosten..... " 250.— Art. 92. Onderhoud van de civiele gebouwen en inrigtingen, met de bruggen en afwateringswerken, niet tot militaire posten behoorende..... " 15,000.— Art. 93. Onderhoud van de militaire gebouwen en inrigtingen met daartoe behoorende bruggen, sluizen, kokers en andere werken..... " 11,000.— Art. 94. Fortificatie..... <i>Memorie.</i> Art. 95. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benodigheden voor 's lands civiele gebouwen en kantoren..... " 2,700.— Art. 96. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen..... " 2,000.— Art. 97. Vlaggen en lijnen..... " 600.— Art. 98. Onderhoud en vernieuwing van 's lands booten en ponten..... " 7,500.— Art. 99. Nieuwe werken en groote herstellingen..... " 120,600.— 167,576.— VIII AFDEELING. <i>Koloniale vaartuigen en loodwezen.</i> Art. 100. Traktement van den beheerder der koloniale vaartuigen..... f 4,000.— Art. 101. Traktement, gagen en toelagen van de gezagvoerders en het verdere personeel der koloniale vaartuigen..... " 43,800.— Art. 102. Tafelgelden voor de gezagvoerders en het verdere personeel der koloniale vaartuigen..... " 3,966.— Art. 103. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipages der koloniale vaartuigen..... " 18,226.80 Art. 104. Materialen en arbeidsloon, benevens steenkolen ten behoeve van de koloniale vaartuigen..... " 82,280.— Art. 105. Traktement en gage van den gezagvoerder en de schepelingen van het vaarschip..... " 2,600.— Art. 106. Vi tualie, licht en brandstoffen voor de equipage van het vaarschip..... " 1,756.80 Transporteren..... f 156,659.60 f 826,433.44
--	---

Transport.....	f 156,689.60	f 826,433.44
Art. 107. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	" 1,967.50	
Art. 108. Aankoop van ket- tingen voor en herstelling aan tonneboeien	" 1,300.—	
Art. 109. Traktement van den hoofdmachinaist der koloniale vaar- tuigen	" 3,400.—	
Art. 110. Aankoop van ge- reedschappen.....	" 1,000.—	" 164,357.10

IXe AFDEELING.

Pensioenen, wachtgeld, toelagen
en onderstanden.Art. 111. Pensioenen van bur-
gerlijke landsdienaren:in de kolonie... f 30,479.—
in Nederland... s 32,999.50

f 63,478.50

Art. 112. Pensioenen van we-
duwen en agelaten minderjarige
kinderen van burgerlijke lands-
dienaren:in de kolonie... f 19,074.19
in Nederland... s 25,958.08

s 45,032.37

Art. 113. Wachtgeld.....

s 680.—

Art. 114. Toelagen.....

s 100.—

Art. 115. Onderstanden:

in de kolonie... f 75.—
in Nederland... s 300.—

s 375.—

s 109,665.77

Xe AFDEELING.

Kosten tot uitoefening van het
staatsatoezigt.Art. 116. Kosten tot uitoef-
ning van het staatsatoezigt.....

Memorie.

XIe AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Art. 117. Onvoorziene uitga-
ven.....

f 123,800.30

Totaal..... f 1,224,256.614

Een miljoen, twee honderd vier en twintig duizend, twee honderd
zes en vijftig gulden, een en zestig en een halve cent.

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begroting uitgetrokken onder de artikelen 2, 3, 4, 7, 9, 10, 13, 16, 17, 18, 20, 22, 23, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 39, 40, 45, 47, 49, 51, 52, 61, 62, 65, 66, 69, 71, 72, 74, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 98, 99, 103, 104, 106, 107, 108, 110, 111, 112 en 113, ontoereikend mogten worden bevonden, kan het ontbrekend bedrag worden aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorziene uitgaven*, bij artikel 117 dezer begroting toegestaan. Uit dien post kunnen insgelijks worden aangevuld de met *memorie* uitgetrokken artikelen 23, 34, 67, 94 en 116 van deze begroting.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begroting zijn omschreven, worden aangewezen op de som, bij artikel 117 dezer begroting voor *onvoorziene uitgaven* toegestaan.

Art. 4. Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begroting van *Suriname* voor het dienstjaar 1868, worden gebruikt de middelen en inkomsten, waarvan de raming bij deze verordening is gevoegd, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- a. personeel;
- b. patentregt;
- c. huurwaarde van huizen;
- d. paardengeld;

- e. quota van suikerplantages en houtgronden;
- f. inkomende regten;
- g. uitgaande regten;
- h. lastgeld der schepen;
- i. baak-, los- en steigerelden;
- k. zegelregt;
- l. venduregt;
- m. transportregt;
- n. successie- en overgangsregt;
- o. begraaftaatsregt;
- p. verlotingen;
- q. leges en provisiegeld.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- a. passage-gelden;
- b. opbrengst der posterij;
- c. erfpachten;
- d. landtaxen of akkergelden;
- e. waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- f. inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioenen;
- g. inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- h. inkomsten, voortgespruitende uit den verkoop van gouvernementalplantages;
- i. terugbetaling van voorschotten;
- k. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- l. alle andere ontvangsten, niet tot de voorgenoemde behoorende.

C. Teruggave uit 's rijks schatkist der kosten tot uitoefening
van het staatsatoezigt.

D. Bijdrage uit 's rijks schatkist.

Gegeven te Paramaribo, den 22sten Julij 1867.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 2den Augustus 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE KO-
LONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1868.

Benaming der middelen en in- komsten.	Belooft per mid- del of inkomst.	
<i>A. Directe en indirecte belastingen.</i>		
a. Personeel	f 30,000.—	
b. Patentregt	" 29,000.—	
c. Huurwaarde van huizen	" 22,000.—	
d. Paardengeld	" 800.—	
e. Quota van suikerplantages en houtgronden	" 13,000.—	
f. Inkomende regten	" 160,000.—	
g. Uitgaande regten	" 140,000.—	
h. Lastgeld der schepen	" 30,000.—	
i. Baak-, los- en steigerelden	" 6,500.—	
k. Zegelregt	" 52,000.—	
l. Venduregt	" 20,000.—	
m. Transportregt	" 20,000.—	
n. Successie- en overgangsregt ...	" 5,000.—	
o. Begravaatsregt	" 5,000.—	
p. Verlotingen	" 400.—	
q. Leges en provisiegelden	" 4,000.—	
<i>B. Inkomsten van onderscheiden aard.</i>		
a. Passagegelden	f 28,000.—	
b. Opbrengst der posterij	" 12,000.—	
c. Erfpachten	" 3,000.—	
d. Landtaxen of akkergelden ...	" 17,800.—	
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur ...	" 8,000.—	
f. Inhouding op de traktemen- ten der ambtenaren voor pensioenen	" 40,000.—	
g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank	Memorie.	
Transporteren	f 117,800.—	f 537,700.—

Transport.....	f 117,800.—	f 537,700.—
1. Inkomsten, voortvloeiende uit den verkoop van overheidsplantages	" 3,107.33	
2. Terugbetaling van voorschotten	" 857,28½	
3. Renten van het opgeleeven West-Indische pensioenfonds in Nederland	" 10,762.—	
4. Alle andere ontvangsten, niet tot de voorgenoemde behorende	" 33,000.—	
C. Termijnen uit 's rijks schatkist der kosten tot uitvoering van het staatslootzigt.....	Memorie.	
D. Bijdrage uit 's rijks schatkist		
Bijdrage uit 's rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen	" 521,000.—	
Totaal.....		f 1,224,256.61½

(No. 10.) PUBLICATIE van den 15den October 1867, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van den 6den Augustus 1867 (Staatsblad No. 90), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het op den 26sten Maart 1867 tusschen Nederland en Oostenrijk te Weenen gesloten traktaat van handel en scheepvaart.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-herzog van Luxemburg, enz. enz.

Gezien het handels- en scheepvaart-traktaat tusschen Nederland en Oostenrijk, den 26sten Maart 1867 door de wederzijdsche gevolmagtigden te Weenen gesloten, van welk traktaat de inhoud en de vertaling luiden als volgt,

VERTALING.

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de keizer van Oostenrijk, beziel door het verlangen om de tusschen hunne wederzijdsche staten bestaande betrekkingen van handel en scheepvaart te versterken, hebben besloten, tot dat einde een traktaat te sluiten, en hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd:

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden, den heer JACOB DIJK BORCHARD ANNE baron van MEELCKENEN van BEVERWAARD, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, van die van de Eikenkroon van Luxemburg, van de keizerlijke koninklijke orde van Leopold en ridder 1ste klasse van de orde van de IJzeren Kroon, hoogstedeszelfs kamerheer en buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij Zijne Keizerlijke en Koninklijke Apostolische Majesteit, enz. enz.;

Zijne Majesteit de keizer van Oostenrijk, den heer FREDRIK FERDINAND baron van BEUST, hoogstedeszelfs geheimraad, voor-

Sa Majesté le roi des Pays-Bas et Sa Majesté l'empereur d'Autriche, animés du désir de resserrer les liens d'amitié et d'étendre les relations commerciales et maritimes existant entre leurs états respectifs, ont résolu de conclure un traité à cet effet, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

Sa Majesté le roi des Pays-Bas, le sieur JACQUES THIERRY BORGHARD ANNE baron DE MEELCKENEN DE BEVERWAARD, grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de celui de la Couronne de Cléme de Luxembourg, de l'ordre impérial et royal de Léopold et chevalier de l'ordre de la Couronne de Fer de première classe, son chambellan et envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, etc. etc.;

Sa Majesté l'empereur d'Autriche, le sieur FREDÉRIC FERDINAND baron DE BEUST, son conseiller intime, président du

zitter van den raad van ministers en minister van hoogstedeszelfs huis en van buitenlandsche zaken, grootkruis der orde van St. Stephanus en van Leopold, enz. enz., en den heer BERNARD baron von WÜLLERSTORF EN URBAIR, vice-admiraal, hoogstedeszelfs geheimraad, minister van koophandel en nijverheid, ridder der orde van de IJzeren Kroon 2de klasse, enz. enz.;

dewelke, na uitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmagten, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel 1. De wederzijdse onderdanen der beide hooge contracterende partijen zullen volkomen met de nationaalen worden gelijk gesteld voor al wat aangaat de uitoefening van den handel, de nijverheid en de beroepen, de betaling der belastingen, de uitoefening der godsdiensten, het recht om allerlei roerende en onroerende eigendommen te verkrijgen of daarover te beschikken bij koop, verkoop, schenking, ruil, laatste wilsbeschikking en erfopvolging als intestaat.

Zij zullen volkomen gelijk gesteld worden met de onderdanen der meest bevoorregte vreemde natie, voor zoo veel aangaat hunnen persoonlijken staat onder alle andere opzigten.

Art. 2. De voortbrengselen van den grond en de nijverheid van het keizerrijk Oostenrijk, van waar ook komende, zullen in het koninkrijk der Nederlanden en in zijne kolonien worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hogere regten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn, dan de gelijksoortige voortbrengselen van de in de Nederlanden of in hunne kolonien meest begunstigde vreemde natie.

Wederkeerig zullen de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van het koninkrijk der Nederlanden en van zijne kolonien, van waar ook komende, in het keizerrijk Oostenrijk worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hogere regten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn, dan de gelijksoortige voortbrengselen van de in het Oostenrijksche keizerrijk meest begunstigde vreemde natie.

Alle transatlantische voortbrengselen, welke ook, uitgevoerd uit de havens van een der beide staten en ingevoerd in de havens van den anderen staat, zullen aldaar bij hunnen invoer geene andere of hogere regten betalen dan indien die voortbrengselen registratie van de plaatsen van voortbrenging waren ingevoerd.

conseil des ministres et ministre de sa maison et des affaires étrangères, grand-croix des ordres de St. Etienne et de Léopold, etc. etc., et le sieur BERNARD baron de WÜLLERSTORF ET URBAIR, vice-amiral, son conseiller intime, ministre du commerce et de l'industrie, chevalier de l'ordre de la Couronne de Fer de deuxième classe, etc. etc.;

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1. Les sujets respectifs des deux hautes parties contractantes seront parfaitement assimilés aux nationaux pour tout ce qui regarde l'exercice du commerce, de l'industrie et des professions, le paiement des impôts, l'exercice des cultes, le droit d'acquiescer et de disposer de toute propriété mobilière et immobilière par achat, vente, donation, échange, testament et succession ab intestat. Ils seront parfaitement assimilés aux sujets de la nation étrangère la plus favorisée en ce qui regarde leur position personnelle sous tous les autres rapports.

Art. 2. Les produits du sol et de l'industrie de l'empire d'Autriche, de quelque part qu'ils viennent, seront admis dans le royaume des Pays-Bas et dans ses colonies sur le même pied et sans être assujettis à d'autres ou à de plus forts droits, de quelque dénomination que ce soit, que les produits similaires de la nation étrangère la plus favorisée dans les Pays-Bas ou dans leurs colonies.

Réciproquement les produits du sol et de l'industrie du royaume des Pays-Bas et de ses colonies, de quelque part qu'ils viennent, seront admis dans l'empire d'Autriche sur le même pied et sans être assujettis à d'autres ou à de plus forts droits, de quelque dénomination que ce soit, que les produits similaires de la nation étrangère la plus favorisée dans l'empire d'Autriche. Tous les produits transatlantiques quelconques exportés des ports de l'un des deux états et importés dans les ports de l'autre état, ni payeront lors de leur importation d'autres ni de plus forts droits, que si ces produits étaient importés directement des lieux de provenance.

De beide hooge contracterende partijen waarborgen elkander insgelijks de behandeling der meest begunstigde vreemde natie voor alles wat den doorvoer en den nitvoer aangaat.

Art. 3. De behandeling, aan de nationale vlag voorbehouden voor alles wat de schepen of hunne lading betreft, zal wederkeerig gewaarborgd zijn aan de schepen van de twee hooge contracterende partijen, zoowel in het koninkrijk der Nederlanden en in zijne kolonien als in het keizerrijk Oostenrijk.

Art. 4. De bepalingen der voorgaande artikelen omtrent de behandeling der meest begunstigde natie zijn niet toepassig: a. op de Nederlandsche kolonien; b. op de voordeelen, toegekend of in het vervolg toe te kennen aan de onderdanen, aan de voortbrengselen, aan de goederen of aan de vlag der Aziatische natien van den Oosterschen Archipel.

Er is overeengekomen, dat de voordeelen, aan de kustvaart voorbehouden van wege het keizerrijk Oostenrijk, onmiddellijk en met volle recht zullen uitgetrekt worden tot het koninkrijk der Nederlanden, voor zoo veel die voordeelen zijn of in het vervolg zullen worden toegekend aan eenige andere vreemde natie, gelijk ook wederkeerig de voordeelen, door het koninkrijk der Nederlanden voorbehouden, op dezelfde wijze zullen worden uitgetrekt tot het keizerrijk Oostenrijk, voor zoo veel die voordeelen toegekend zijn of in het vervolg toegekend zullen worden in de Nederlandsche kolonien aan eenige andere vreemde natie dan eene Aziatische van den Oosterschen archipel.

In Oostenrijk: a. op de bijzondere voordeelen, welke sedert onheuglijke tijden de Ottomaanische onderdanen genieten voor den Turkschen handel in Oostenrijk;

b. op de voordeelen, die toegestaan zijn of zullen worden, om den handel aan de greuzen van het Duitseche Tolverbond en van andere aangrenzende staten te vergemakkelijken, noch op verminderingen of vrijdommen van regten, wier toepassing beperkt is tot zekere grenzen of tot de bewoners van zekere districten;

c. op de voordeelen, vermeld in artikel 6 van het traktaat van 11 April 1865, tusschen Oostenrijk en de Zoll-Verein-Staten gesloten, noch op dergelijke voordeelen;

d. op de kustvaart en op de nationale vischery.

Art. 5. De onderdanen van de eene der beide hooge contracterende partijen zullen in de staten der andere dezelfde bescherming genieten als

Les deux hautes parties contractantes se garantissent également le traitement de la nation étrangère la plus favorisée pour tout ce qui concerne le transit et l'exportation.

Art. 3. Le traitement, réservé au pavillon national pour tout ce qui concerne les navires ou leur cargaison, sera réciproquement garanti aux navires des deux hautes parties contractantes, soit dans le royaume des Pays Bas et dans ses colonies, soit dans l'empire d'Autriche.

Art. 4. Les dispositions des articles précédents sur le traitement de la nation la plus favorisée ne se réfèrent point: dans les colonies Néerlandaises: a. au cabotage; b. aux avantages accordés, ou qui seront accordés par la suite exclusivement aux sujets, aux produits, aux marchandises ou au pavillon des nations asiatiques de l'Archipel Oriental.

Il est entendu que les faveurs du cabotage, réservées de la part de l'empire d'Autriche, seront étendues instantanément et de plein droit au royaume des Pays-Bas, pour autant que ces faveurs sont ou seront accordées par la suite à quelque autre nation étrangère, comme réciproquement les avantages, réservés de la part du royaume des Pays-Bas, seront étendus de la même manière à l'empire d'Autriche, pour autant que ces avantages sont ou seront accordés par la suite dans les colonies Néerlandaises à quelque nation étrangère autre qu'asiatique de l'Archipel Oriental.

En Autriche: a. aux faveurs spéciales, dont jouissent de temps immémorial les sujets ottomans pour le commerce dans l'Autriche;

b. aux faveurs, qui sont ou seront accordées pour faciliter le commerce de frontière des Etats du Zollverein allemand ou d'autres états limitrophes, ni aux réductions ou exemptions de droit, dont l'application est restreinte à certaines frontières ou aux habitants de certains districts;

c. aux facilités mentionnées en article 6 du traité conclu le 11 Avril 1865 entre l'Autriche et les Etats du Zollverein, ni à des facilités analogues;

d. au cabotage et à la pêche nationale.

Art. 5. Les sujets de l'une des hautes parties contractantes jouiront dans les états de l'autre de la même protection que les

de eigene onderdanen voor alles wat den eigendom van fabrieks- en handelsmerken aangaat. De Oostenrijkers zullen in de Nederlanden den uitsluitenden eigendom van een fabrieks- of handelsmerk niet kunnen opvorderen, tenzij zij twee exemplaren van dat merk ter griffie van de arrondissements-regthoek te Amsterdam hebben neêrgelegd. Wederkeerig zullen de Nederlanders in Oostenrijk den uitsluitenden eigendom van een fabrieks- of handelsmerk niet kunnen opvorderen, zoo zij geen twee exemplaren er van ge-deponeerd hebben bij de kamer van koophandel te Wenen.

Art. 6. Er is overeengekomen dat dit traktaat zich ook zal uitstrekken tot het vorstendom Liechtenstein, krachtens art. 13 van het tolverdrag, tusschen Zijne Majesteit den keizer van Oostenrijk en den soevereinen vorst van Liechtenstein gesloten.

Art. 7. De Nederlandsche consul en andere consulaire agenten in het keizerrijk Oostenrijk zullen alle voorregten, vrijstellingen of vrijdommen genieten, welke door de consuls en andere agenten van denzelfden rang van de meest begunstigde natie worden genoten. Eveneens zal het zijn in de Nederlanden met opzigt tot de consuls en andere consulaire agenten van het keizerrijk Oostenrijk.

Art. 8. De wederzijdsche consuls en andere consulaire agenten zullen kunnen doen aanhouden en hetzij naar hun land terugzenden de zeelieden en alle andere personen, onder welken titel het zijn moge, deel uitmakende der bemanning van de schepen hunner natie, die van een vaartuig hunner natie in eene der havens van de andere natie moten weggevoerd zijn.

Ten dien einde zullen zij zich schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke autoriteiten en door de overlegging in originali of in behoorlijk gewaarmerkt afschrift van de schepregisters of van de monstrel of van andere officiële bewijsstukken staven, dat de personen die zij terugvorderen, een deel van gezegde bemanning uitmaken.

Op dese alreeds gestaanfe aanvragen zal hun alle mogelijke hulp verleend worden tot opsporing en aanhouding van gezegde deserteurs, die zelfs in verzekerde bewaring zullen worden gesteld in de huizen van arrest van het land, ten verzoeken en op kosten der consuls en andere consulaire agenten, totdat die consuls of consulaire agenten eene gelegenheid gevonden hebben om hen te doen vertrekken.

nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de fabrique ou de commerce. Les Autrichiens ne pourront revendiquer dans les Pays-Bas la propriété exclusive d'une marque de fabrique ou de commerce, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires au greffe du tribunal d'arrondissement d'Amsterdam. Réciproquement les Néerlandais ne pourront revendiquer en Autriche la propriété exclusive d'une marque de fabrique ou de commerce, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires à la chambre de commerce de Vienne.

Art. 6. Il est entendu que le présent traité s'étendra également à la Principauté de Liechtenstein, en vertu de l'article 13 du traité de douane conclu entre Sa Majesté l'empereur d'Autriche et le prince souverain de Liechtenstein.

Art. 7. Les consuls et autres agents consulaires Néerlandais dans l'empire d'Autriche jouiront de tous les privilèges, exemptions ou immunités, dont jouissent les consuls et autres agents de même qualité de la nation la plus favorisée. Il en sera de même dans les Pays-Bas pour les consuls et autres agents consulaires de l'empire d'Autriche.

Art. 8. Les consuls et autres agents consulaires respectifs pourront faire arrêter et renvoyer soit à bord, soit dans leurs pays, les marins et toute autre personne faisant, à quelque titre que ce soit, partie des équipages des navires de leur nation, qui auraient déserté d'un bâtiment de leur nation dans un des ports de l'autre.

A cet effet ils s'adresseront par écrit aux autorités locales compétentes, et justifieront par l'exhibition en original ou en copie dûment certifiée des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage, ou par d'autres documents officiels, que les individus qu'ils réclament font partie du dit équipage.

Sur cette demande, ainsi justifiée, il leur sera donné toute aide pour la recherche et l'arrestation des dits déserteurs, qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays, à la réquisition et aux frais des consuls et autres agents consulaires, jusqu'à ce que ces consuls ou agents consulaires aient trouvé une occasion de les faire partir.

Mogt echter de gelegenheid zich niet opdoen binnen den tijd van twee maanden, te rekenen van den dag der gevangenneeming, dan zullen de deserteurs in vrijheid gesteld worden nadat de consul daarvan drie dagen te voren zal zijn gewaarshuwd, en niet meer om dezelfde reden aangehouden kunnen worden.

Er is overeengekomen, dat de reellen of andere tot de leemanning behorende personen, die onderdanen zijn van het land waarin de desertie plaats vindt, van de bepalingen van dit artikel zijn uitgezonderd.

Indien de deserteur eenig misdrijf begaan heeft, zal hij niet eer ter beschikking van den consul of van den consulaire agent gesteld worden, dan nadat de regtbank, die bevoegd is er kennis van te nemen, haar vonnis zal hebben uitgesproken, en dat dit zal zijn ten uitroer gelegd.

Art. 9. Dit traktaat zal van kracht blijven gedurende tien jaren, te rekenen van den dag der uitwisseling van de akten van bekrachtiging.

Bijaldien geene der beide hooge contracterende partijen twaalf maanden vóór het einde van gezegd tijdperk haar voornemen om hetzelfde te doen opheffen mogt hebben bekend gemaakt, zoo zal het traktaat van kracht blijven tot na het eindigen van een jaar, te rekenen van den dag waarop de eene of de andere der beide hooge contracterende partijen het zal hebben opgezegd.

Dit traktaat zal bekrachtigd worden, ten de akten van bekrachtiging er van zullen uitgewisseld worden te Weenen binnen den tijd van zes maanden of, zoo mogelijk, vroeger.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden het geteekend en er hunne zegels op hebben gesteld.

Gedaan te Weenen in dubbel afschrift, den 26sten Maart van het jaar onzes Heeren 1867.

(L. S.) (Get.) *Bn. v. HEECKEREN.*
 „ „ BEUST.
 „ „ WÜLLERSTORF.

Gezien de wet van 4 Juli 1867 (*Staatsblad* No. 62), houdende goedkeuring van bovenstaand traktaat;

Gelet dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op gezegd traktaat, door ons den 11den Juli en door Zijne Majesteit den keizer van Oostenrijk den 8sten April 1867 geteekend, op den 23sten Juli daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van onzen minister van buitenlandsche zaken, van den 3den Augustus 1867, No. 5717;

Hebben goedgevonden en verstaan:

het bovenvermeld traktaat en vertaling, door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*, bekend te maken.

Onze ministers, hoofden der departementen van algemeen be-

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois, à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient mis en liberté après un avis donné au consul trois jours à l'avance, et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause. Il est entendu que les marins ou autres individus de l'équipage, sujets du pays dans lequel s'effectuera la désertion, sont exceptés des stipulations du présent article.

Si le déserteur a commis quelque délit, il ne sera mis à la disposition du consul ou de l'agent consulaire qu'après que le tribunal, qui a droit d'en connaître, ait rendu son jugement et que celui-ci ait en son effet.

Art. 9. Le présent traité restera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications.

Dans le cas où aucune des deux hautes parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant la fin de la dite période son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des deux hautes parties contractantes l'aura dénoncé.

Ce traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Vienne dans le délai de six mois ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition, le 26 Mars de l'an de grace 1867.

(L. S.) (Signé) *Bn. de HEECKEREN.*
 „ „ BEUST.
 „ „ WÜLLERSTORF.

stuur, worden belast, ieder voor zoo veel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen, in gezegd traktaat vervat.

's Gravenhage, den 6den Augustus 1867.

WILLEM.

De minister van buitenlandsche zaken,
 VAN ZUTTELEN VAN NIEVELT.

Uitgegeven den negentiensten Augustus 1867.

De minister van justitie,
 BOKKERT.

Accordeert met deszelfs origineel,
 De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën
 FEITIL.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
 Gedaan te Paramaribo, den 15den October 1867.

VAN IDSINGA,
 De gouvernements-secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 28sten October 1867.

De gouvernements-secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) RESOLUTIE van den 11den November 1867, No. 7, betreffende de brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd.

De gouverneur van Suriname,

Gelet op de twee-^e alinea van art. 1 der koloniale verordening van den 7den September 1866, *Gouvernementsblad* No. 7, betreffende de brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd;

Overwegende, dat de tegenwoordige weersgesteldheid eene verlenging raadzaam maakt van den termijn van 15 Augustus tot 15 November, gedurende welken, ingevolge evengemeld art. 1, de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen;

Gelet op het advies van den opperbrandmeester;

Den raad van bestuur gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Den bij art. 1 der koloniale verordening van den 7den September 1866, *Gouvernementsblad* No. 7, bepaalden termijn, gedurende welken de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen, voor dit jaar te verlengen voorloopig tot en met den 30sten dezer maand.

En zal deze in het *Gouvernementsblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 11den November 1867.

VAN IDSINGA,
 De gouvernements-secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

(No. 12.) RESOLUTIE van den 20sten November 1867, No. 2, betreffende de brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd.

De gouverneur van Suriname,

Overwegende, dat de weersgesteldheid andermaal eene verlenging raadzaam maakt van den bij art. 1 der koloniale verordening van 7 September 1866, *Gouvernementsblad* No. 7, bepaalden termijn;

Gezien de gouvernements-resolutie dd. 11 dezer maand, No. 7, *Gouvernementsblad* No. 11;

Gelet op het advies van den opperbrandmeester;

Den raad van bestuur gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Den bij art. 1 der koloniale verordening van 7 September 1866, *Gouvernementsblad* No. 7, bepaalden termijn, gedurende welken de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen, voor dit jaar andermaal te verlengen, en wel voorloopig tot en met den 15den December e. k.

En zal deze in het *Gouvernementsblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 29sten November 1867.

VAN IDSINGA,
 De gouvernements-secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

(No. 13.) VERORDENING van den 4den December 1867, houdende aanvulling der publicatie dd. 24 Januarij 1838, Gouvernementsblad No. 2, betrekkelijk de uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

in overweging genomen hebbende, dat, in afwachting eener nadere herziening der publicatie dd. 24 Januarij 1838, *Gouvernementsblad* No. 2, betrekkelijk de uitoefening der geneeskundige wetenschappen in de kolonie Suriname, intusschen, met het oog op de thans in Nederland van kracht zijnde bepalingen omtrent de bevoegdheid tot uitoefening der geneeskunst, wet van den 1sten Junij 1865 (*Staatsblad* No. 59), eene aanvulling dier publicatie wordt vereischt;

Heeft, den raad van bestuur gehoord, en verkregen goedkeuring der koloniale staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Eenig Artikel.

Zij die, blijkens de door hen aan de commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht over te leggen stukken, in Nederland het regt hebben verkregen, den titel van *arts* te voeren, worden als zoodanig door de genoemde commissie toegelaten tot de uitoefening in deze kolonie van de geneeskunst in haren geheelten omvang, en zulks onder gelijke regten en verplichtingen als ten aanzien van medicijn- en chirurgie- en artis obstetricia-doctoren voorkomen in de publicatie van den 24sten Januarij 1838 (*Gouvernementsblad* No. 2).

Deze verordening werkt op den dag harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 4 December 1867.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 6 December 1867.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

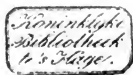
GOVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

K O L O N I E

S U R I N A M E.

1868.

ROTTERDAM. — H. NIJGH.

1869.

Alphabetisch Register

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1868.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
A.		
Advocaat-generaal (Bezoldiging van den). Zie op Publicatie	15	22
B.		
Begroting (Koloniaal huishoudelijke) voor 1869. Zie op Verordening	6	8
Begroting (Koloniaal huishoudelijke) voor 1868. Zie op Publicatie	8	13
Benoeming van Leden der Koloniale Staten.....	1	3
Benoeming van districts- en stads-commissarissen	3	5
Besluit van 10 Maart 1868, houdende vaststelling van het model der bij de verkiezingen te gebruiken stembus, mitsgaders van de wijze harer sluiting	2	5
Besluit (Kon.) van 20 Februarij 1868, No. 71. (Zie op Publicatie)	3	5
Besluit (Kon.) van 24 April 1868, No. 82. (Zie op Publicatie)	5	8
Besluit (Kon.) van 12 Junij 1868, No. 41. (Zie op Publicatie)	7	12
Besluit (Kon.) van 11 Julij 1868. (Zie op Publicatie)	9	17
Besluit (Kon.) van 15 Julij 1868. (Zie op Publicatie)	10	20
Besluit (Kon.) van 11 September 1868. (Zie op Publicatie).....	12	21
Besluit (Kon.) van 29 Augustus 1868. (Zie op Publicatie)	15	22
Besluit (Kon.) van 15 Augustus 1868. (Zie op Publicatie)	16	23
Bezoldiging van de leden van het hof van justitie enz.	15	22
Boekhouding van den hypotheekbewaarder. (Zie op Publicatie).....	16	23
Brandwacht te Paramaribo. (Zie op Resolutie).....	13	21
Brievenmalen (Reglement op de verzending van). Zie op Resolutie.....	11	21
C.		
(Circulatie-Bank (Oprichting van een). Zie op Publicatie.....	12	21
Commissarissen (Benoeming van districts- en stads-). Zie op Publicatie.....	3	5
Consulaire agenten van Siam (Toelating van). Zie op Publicatie.....	9	17
Consulaire overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen	10	20
Consula van den Noordduitschen Bond	10	20
G.		
Grieffier (Bezoldiging van den). Zie op Publicatie.....	15	22
H.		
Hof van Justitie (Bezoldiging van den voorzitter enz. van het). Zie op Publicatie.....	15	22
Hypotheekbewaarder (Boekhouding enz. van den). Zie op Publicatie.....	16	23
K.		
Kiesreglement. (Zie op Verordening).....	1	1
Kiesregt	1	1
Koloniale Ambtenaren met verlof, leden van de Staten-Generaal.....	5	8
Koloniale Staten (Benoeming van leden der).....	1	3
M.		
Model der bij de verkiezingen te gebruiken stembus. (Zie op Besluit)	2	5
Monsters of stalen van koopwaren enz. (Port der). Zie op Publicatie.....	7	12

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
N.		
<i>Noordwitschen Bond</i> (Consuls van den). Zie Publicatie	10	20
P.		
Port der monsters of stalen van koopwaren. (Zie op Publicatie)	7	12
Procureur-general (Bezoldiging van den). (Zie op Publicatie)	15	22
<i>Prussen</i> (Consulaire overeenkomst tusschen Nederland enz.) (Zie op Publicatie)	10	20
<i>Publicatie van 7 April</i> 1868, houdende afkondiging van het <i>Kon. besluit</i> van 20 Februarij 1868, No. 71, waarbij is ingetrokken en buiten werking gesteld de laatste alinea van art. 17 van dat, dd. 21 December 1862, No. 24. (G. B. v. 1863, No. 3)	3	5
<i>Publicatie van 1 Julij</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd het <i>Kon. besluit</i> van 24 April 1868, No. 28, tot regeling van de belangen van koloniale ambtenaren met verlof, die tot leden der Staten-Generaal worden gekozen, enz.	5	8
<i>Publicatie van 28 Julij</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd het <i>Kon. besluit</i> van 12 Junij 1868, No. 41, houdende regeling van het port der monsters of stalen van koopwaren, enz.	7	12
<i>Publicatie van 5 Augustus</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd de wet van 29 Junij 1868, No. 56, houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting van <i>Suriname</i> voor 1868	8	13
<i>Publicatie van 15 September</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd het <i>Kon. besluit</i> van den 11den September 1868 (<i>Staatsblad</i> No. 109), bepalende de plaatsing in het <i>Staatsblad</i> van de op den 1sten April 1867 tusschen <i>Nederland</i> en het koninkrijk <i>Siam</i> gesloten overeenkomst tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van <i>Siam</i> in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten	9	17
<i>Publicatie van 15 September</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd het <i>Kon. besluit</i> van 15 Julij 1868 (<i>Staatsblad</i> No. 111), bepalende de plaatsing in het <i>Staatsblad</i> van eene verklaring, waarbij de consulaire overeenkomst tusschen <i>Nederland</i> en <i>Prussen</i> den 16 Junij 1866 gesloten, toepasselijk wordt gemaakt op de consuls van den <i>Noordwitschen Bond</i> in de Nederlandsche koloniën en overzeesche bezittingen	10	20
<i>Publicatie van 29 October</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd het <i>Kon. besluit</i> van 11 September 1868, No. 16, houdende wijziging van dat, dd. 19 Mei 1864, No. 30, betreffende de oprigting van eene Circulatie-Bank. (G. B. 1864, 14)	12	21
<i>Publicatie van 26 November</i> 1868, betreffende de afschaffing van het wettelijk gezag van het oud Hollandsche en van het Romeinsche regt en de invoering van de nieuwe wetgeving.	14	23
<i>Publicatie van 27 November</i> 1868, waarbij wordt afgekondigd het <i>Kon. besluit</i> van 29 Augustus 1868, No. 37, houdende regeling der bezoldigingen van den voorzitter, de leden en den griffier van het hof van justitie, den procureur-general en den advocaat-general	15	22
<i>Publicatie van 1 December</i> 1868, houdende afkondiging van het <i>Kon. besluit</i> van 15 Augustus 1868, No. 62, waarbij zijn vastgesteld de bepalingen tot regeling van het ambt van hypotheek-waarder en van diens boekhouding in de kolonie <i>Suriname</i>	16	23
R.		
Reglement op de verzending van brievenmalen (Wijziging van het). Zie op Resolutie	11	21
Regt (Afschaffing van het oud Hollandsch en Romeinsch). Zie op Publicatie	14	22
Regten (Tarief van inkomende en uitgaande). Zie op Verordening	4	5
Resolutie van 16 September 1868, No. 5, betreffende eene wijziging van art. 23 van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het rijk en de Nederlandsche West-Indische koloniën over Engeland. (G. B. van 1854, No. 6), voor zooveel betreft de terugzending van rebuten	11	21
Resolutie van 12 November 1868, No. 8, betreffende de brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd	13	21
S.		
<i>Siam</i> (Toelating van consulaire agenten van). Zie op Publicatie	9	17
Stembriefjes. (Zie op Kiesreglement)	1	1
Stembus (Model der bij de verkiezingen te gebruiken)	2	3
T.		
Tarief van inkomende en uitgaande regten	4	5
V.		
Verordening van 15 Februarij 1868, waarbij wordt vastgesteld het kiesreglement	1	1
Verordening van 5 December 1867, houdende vaststelling van een nieuw tarief van inkomende en uitgaande regten.	4	5
Verordening van 18 Julij 1869, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor 1869	6	5
Voorschrift van het proces-verbaal van de inlevering van stembriefjes	1	4
„ „ „ „ „ „ opening der stembriefjes	1	4
W.		
Wet van 29 Junij 1868, No. 56. (Begrooting van 1868). Zie op Publicatie	8	13
Wetgeving (Invoering van de nieuwe). Zie op Publicatie	14	22

ANNO 1868.

(No. 1.) VERORDENING van den 15 Februarij 1868, waarbij wordt vastgesteld het Kiesreglement.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat het kiesreglement, ingevolge de eerste alinea van art. 75 van het reglement op het beleid der regering, bij koloniale verordening wordt vastgesteld;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regerings-reglement deser kolonie, vastgesteld onderstaande verordening:

EERSTE AFDEELING.

VAN HET KIESREGT.

§ 1. Van de kiezers.

Art. 1. Om kiezer van leden der Koloniale Staten te zijn, moet men ingezet en der kolonie wezen, den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren bereikt hebben, in het volle genot der burgerlijke rechten verkeeren en eens som in de directe belastingen betalen van minstens veertig gulden.

Art. 2. Dit reglement houdt:

voor ingezetenen der kolonie

a. Nederlanders in den zin der wet, bedoeld in art. 7 der Grondwet van het Koninkrijk, wanneer zij sinds 1° Januarij van het jaar, waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld, in de kolonie gevestigd geweest zijn;

b. Vreemdelingen, wanneer zij sedert 1° Januarij van het jaar aan dat waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld voorafgegaan, in de kolonie gevestigd geweest zijn;

voor den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren, het vervuld hebben van dien ouderdom vóór den 1 Maart van het jaar, waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld;

voor directe belastingen, de middelen bekend onder de benaming van *personeel*, *huurwaarde*, *patentregt*, *paardengeld*, *akkergetijden* en voorts alle andere, die bij latere verordeningen als daartoe te behooren, zullen worden aangewezen;

voor betalen, het aan de koloniale kas voldaan hebben van het bedrag van de niet verjaarde aanslagen in de kohieren der zoo even genoemde middelen, tot en met het jaar, aan dat waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld onmiddellijk voorafgegaan.

Art. 3. De man wordt geacht te betalen den aanslag zijner vrouw in de directe belastingen, de vader dien zijner minderjarige kinderen.

Art. 4. Het bewijsmiddel voor het betaald hebben van den door deze verordening georderden aanslag is de quitantie van den ontvanger, of wel, bij gemis van dezen, een uittreksel uit het kohier van het middel.

Art. 5. Van de uitoefening van het kiesregt zijn, behalve hen die een of meer der in art. 1 vermelde vereischten missen, en onverminderd het bepaalde in art. 23 der wet van den 8 Augustus 1862 (*Staatsblad* No. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, uitgesloten zij, wien dat regt ontzegd is bij regterlijk vonnis of die geregtelijken afstand van hunne goederen aan hunne schuldeischers gedaan en dezen niet ten volle voldaan hebben.

§ 2. Van de lijsten der kiezers.

Art. 6. Jaarlijks vóór den 4 Januarij wordt door den Gouverneur voorloopig vastgesteld en op dien dag op zijnen last, door middel van een der koloniale dagbladen, afgekondigd de lijst, de

personen aanwijzende, die tot het kiezen van leden van de Koloniale Staten bevoegd zijn.

De lijst wordt tevens aangeplakt aan het gebouw der Gouvernements Secretarie en ter inzage gelegd bij alle Commissarissen en Burger-officieren in de buitendistricten.

Art. 7. De lijst vermeldt, behalve den naam van elk ingezet en der kolonie die de in de kiezers gevorderde vereischten bezit, zijne voornamen, de dagteekening zijner geboorte of zijn onderdom en de som waarvoor hij in het laatstverloopen jaar in elke der bij art. 2 genoemde middelen afzonderlijk is aangeslagen geweest.

De in Nickerie en de in Coronie woonachtige kiezers worden op de lijst onder afzonderlijke hoofden gerangschikt.

Art. 8. Zij, wier namen op de lijst der kiezers verkeerd geschreven mogten zijn, wier dagteekening van geboorte of wier onderdom, wier cijfer van aanslag of wier woonplaats onnaauwkeurig gesteld is, alsmede degenen wier namen op de lijst niet voorkomen, zijn, onverminderd het bepaalde bij art. 9, bevoegd zich deswege binnen zeven dagen na den in art. 6 vermeldden dag, bij verzoekschrift, onder overlegging der noodige bewijstukken, tot den Gouverneur te wenden, die de lijst verbeterd zoo als hij vindt te behooren. Van de verbeteringen wordt binnen vijf dagen na afloop van den evengemelden termijn, afkondiging gedaan in een der koloniale dagbladen.

Art. 9. Elk ingezet en der kolonie, de in art. 1 vermelde vereischten bezittende, is bevoegd tegen de lijsten bezwaren in te dienen, wanneer daarop

1. zijn naam of die van een ander, tegen de bepaling van art. 7, niet, of niet behoorlijk voorkomt;

2. de naam is gebragt van iemand, die een of meer der in de kiezers gevorderde vereischten mist of uitgesloten is.

Art. 10. De bezwaren worden binnen acht en twintig dagen na den in art. 6 vermeldden dag, bij een met redenen omkleed verzoekschrift, vergezeld van de bewijstukken, aan het Gerechtshof (Hof van Justitie) ingediend.

Art. 11. In de gevallen, begrepen onder No. 1 van art. 9, stelt het Hof het verzoekschrift en de bewijstukken onmiddellijk in handen van het Openbaar Ministerie, dat binnen vijf dagen na de indiening van het verzoekschrift, zijne conclusien ter openbare terechtzitting uitbrengt. Daarna doet het Hof mede ter openbare terechtzitting binnen acht dagen uitspraak.

Art. 12. In de gevallen, bedoeld onder No. 2 van art. 9, doet de verzoeker zijn verzoekschrift, met afschriften der bewijstukken, op den dag der indiening, door een deurwaarder beteekenen aan den persoon of aan het regterlijk domicilium te Paramaribo van degenen dien hij beweert ten onregte onder de kiezers te zijn opgenomen. Hij doet het exploit van beteekening ter griffie van het Hof nederleggen.

Art. 13. De wederpartij kan binnen veertien dagen eene memorie van antwoord aan het Hof indienen, met overlegging van bewijstukken.

Art. 14. Op den dag der indiening van dat antwoord of na afloop van den in het vorige artikel bepaalden termijn, stelt het Hof de bij art. 10, en, ingeval van antwoord is gediend, ook de bij art. 13 bedoelde stukken in handen van het Openbaar Ministerie, dat binnen vijf dagen zijne conclusie ter openbare terechtzitting uitbrengt. Het Hof doet daarna, mede ter openbare terechtzitting, binnen acht dagen uitspraak.

De bij dit artikel en bij art. 11 bedoelde uitspraken zijn voor geene voorzieningen vatbaar.

Art. 15. Het Hof is bevoegd, om, alvorens ingevolge art. 11 en 14 uitspraak te doen, schriftelijk inlichtingen van den Gouverneur

te verzoeken, die daarop binnen drie dagen schriftelijk antwoord of doet antwoorden.

Art. 16. Het Hof geeft telkens, op den dag der uitspraak, daarvan schriftelijk kennis aan den Gouverneur, die ten zelfden dage de bij de uitspraak bevolen wijzigingen in de lijst doet brengen.

Art. 17. De lijst wordt door den Gouverneur na den 1 Maart gesloten en daarna op zijn last niterlijk den 5 Maart afgekondigd op de wijze als bij art. 6 is voorgeschreven. Zij wordt aangeplakt en ter inzage gelegd ter plaatsen bij dat artikel aangewezen.

Art. 18. De gesloten lijst blijft, behoudens de daarin ten gevolge van regterlijke uitspraken door den Gouverneur te brengen wijzigingen, van kracht tot en met den 4 Maart van het volgende jaar.

Art. 19. De in het vorige artikel bedoelde uitspraken worden door den Regter, van wien zij zijn uitgegaan, op den dag der uitspraak ter kennis gebracht van den Gouverneur.

Art. 20. De in de vorige artikelen bedoelde verzoek- en bezwaarschriften, stukken voor de regtverordeningen beoogd, uitspraken, kennisgevingen en uittreksels niet de kochieren zijn vrij van zegel en andere ter griffie of op eenig landaankantoor geheven wordende regten.

De overigens gemaakte kosten komen ten laste van den verzoeker, zoo het verzoek wordt afgewezen, en ten laste van de koloniale kas, zoo het verzoek wordt toegestaan.

§ 3. Van het stemmen der kiezers.

Art. 21. Ten minste acht dagen vóór den ter verkiezing bestemden tijd ontvangt elk kiezer, van wege den Gouverneur, een gesloten brief van oproeping, vermeldende den dag, den tijd en de plaats voor de verkiezing aangewezen, en bevattende een stembriefje, waarop het Gouvernementszegel staat afgedrukt.

Die brieven worden gebracht aan de woning van iederen kiezer. Den kiezer, die zijn stembriefje verloor of er geen ontvangen heeft, wordt gelegenheid verschaft om er een ter Gouvernements-Secretarie te bekomen. In de districten Nickerie en Coronie is het te verkrijgen ten kantore van den Commissaris.

Art. 22. Er zijn stembureaux te Paramaribo, in Nickerie en in Coronie.

De inlevering van het stembriefje geschiedt, behoudens het bepaalde bij de tweede alinea van art. 31, in Nickerie door de aldaar, in Coronie door de in dat district, en te Paramaribo door de in het stadsdistrict en in de overige in dit artikel niet genoemde districten, woonachtige kiezers.

Art. 23. Het stembriefje, schriftelijk ingevuld, wordt door den kiezer in persoon op de plaats, voor de inlevering bestemd, in de aldaar aanwezige stembus gestoken.

Art. 24. De kiezers, die geene krijtslieden zijn, verschijnen ongewapend op de plaats, voor de inlevering der stembriefjes bestemd.

De kiezers houden zich aldaar uitsluitend bezig met het stemmen over te kiezen personen.

Art. 25. De zitting van de bureaux van stemopneming voor de inlevering der stembriefjes vangt aan des morgens ten 8 ure, en duurt te Paramaribo tot 1 uur des namiddags, en in de districten Nickerie en Coronie tot 10 ure des voormiddags. Zij duurt niet langer dan één dag. De inlevering geschiedt te Paramaribo in eene door den Gouverneur, in Nickerie en in Coronie in eene namens hem door den betrokken Commissaris aan te wijzen zaal.

Art. 26. Het bureau van stemopneming bestaat:

a. te Paramaribo, uit eene door den Gouverneur te benoemen Commissie van een voorzitter en vier leden, waarvan het jongst benoemde tevens als secretaris fungeert.

De Gouverneur is bevoegd een of meer plaatsvervangende leden te benoemen.

Bij verhindering van den Voorzitter, wordt hij als zoodanig vervangen door het in de vergadering aanwezige oudst benoemde lid.

b. in Nickerie en in Coronie, uit den Raad van Hoofdingelanden.

De Gouverneur, of, namens hem, de Commissaris, is bevoegd een of meer plaatsvervangende leden te benoemen. Bij ontstentenis van den secretaris fungeert het jongste lid als zoodanig.

De bureaux van stemopneming worden desgevorderd bijgestaan door zoodanige beamten, als door den Gouverneur worden aangewezen.

Art. 27. De voorzitter, de leden en de plaatsvervangende te Para-

maribo, benevens de plaatsvervangende in Nickerie en in Coronie, leggen in handen van den Gouverneur of van degenen dien bij daartoe mogt aanwijken, den volgende eed of belofte af:

„Ik zweer (beloof), dat ik als lid (voorzitter) van het bureau van „stemopneming mij geheel gedragen zal naar de bepalingen van het „kiesreglement.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig. („Dat belooft ik“).

De Raad van Hoofdingelanden: aanvaardt de hem bij het vorige artikel opgedragen functien op den eed aan den lande gedaan.

Art. 28. Op de tafel van het bureau van stemopneming ligt een exemplaar dezer verordening en der overeenkomstig art. 17 laatst gesloten kiezerslijst.

Art. 29. De tafel is zoodanig geplaatst, dat de kiezers de verordeningen van het bureau kunnen gadeslaan.

Art. 30. Nevens of op de tafel staat de stembus, vervaardigd naar het daarvan door den Gouverneur vast te stellen model, en gesloten met twee verschillende sleutels, waarvan de een door den voorzitter, de andere onder den oudsten stemopnemer berust.

Art. 31. Tot de stembus wordt niemand toegelaten dan die, volgens de in art. 17 bedoelde lijst, „bevoegd is tot de keuze mede te werken.

Kiezers in Nickerie en in Coronie woonachtig, die, blijkens de van die districten ingevolge art. 38 ontvangen lijsten, kunne stem aldaar niet hebben uitgebracht, worden te Paramaribo tot de stemming toegelaten.

Tot dat einde worden die lijsten op den dag der stemming te Paramaribo door den voorzitter ter tafel gebracht.

Art. 32. Twee leden van het bureau, door den voorzitter aan te wijzen, zijn stemopnemers. Beiden teekenen de namen op van elk kiezer, die een stembriefje in de bus komt doen. Zij onder-teekenen met den voorzitter de door hen aldus gehouden lijst.

Art. 33. De voorzitter van het bureau van stemopneming is belast met de handhaving der orde in de zaal waar gekozen wordt.

Niet dan op de vordering van het bureau, en alleen tot bedwang van waornde, mag eenige gewapende magt in de zaal of hare toegangen worden geplaatst. De burgerlijke en militaire autoriteiten zijn gebonden aan die vordering te voldoen.

Art. 34. Wanneer het bureau bevindt dat de waornde in de zaal het behoorlijk inleveren der stembriefjes onmogelijk maakt, wordt dit door den voorzitter verklaard. De inlevering wordt daarop terstond geschorst en tot den volgende dag, of, is deze een Zondag, tot dien daarnaarvolgenden vordag.

De stembus, op de in art. 35 bedoelde wijze onmiddellijk te sluiten, blijft met hare in een behoorlijk verzegeld papier gesloten slentels en de in art. 32 bedoelde lijst bij den voorzitter van het bureau van stemopneming berusten.

Art. 35. Zoodra de ter inlevering der stembriefjes in art. 25 bepaalden tijd verstreken is, wordt dit door den voorzitter van het bureau aangekondigd. De stembus wordt daarop, in tegenwoordigheid van de in de zaal aanwezige kiezers, terstond verzegeld met de zegels van den voorzitter en elk der leden van het bureau van stemopneming. Voora wordt de bus, op de door den Gouverneur te bepalen wijze, zoo gesloten, dat geene stembriefjes daaruit geligt of daarin gestoken kunnen worden.

De op het oogenblik van het verstriken van den tijd in de zaal aanwezige kiezers, worden nog tot de bus vóór hare sluiting, ter inlevering hunner stembriefjes, toegelaten.

Art. 36. Na afoop hiervan wordt procesverbaal opgemaakt. Dit is ingerigt overeenkomstig het bij deze verordening gevoerd voorschrift, en wordt door den voorzitter en de leden van het bureau van stemopneming geteekend.

Art. 37. Te Paramaribo blijft het procesverbaal, benevens de stembus, met hare, in een behoorlijk verzegeld papier gesloten slentels, en de in art. 32 bedoelde lijst, tot op den dag waarop de opening der stembriefjes moet geschieden, bij den voorzitter van het bureau van stemopneming berusten.

Art. 28. Uit het district Nickerie en uit het district Coronie worden het procesverbaal, almede de stembus met hare in een behoorlijk verzegeld papier gesloten slentels en de in art. 32 bedoelde lijst door den commissaris verzonden aan den voorzitter van het bureau van stemopneming te Paramaribo, bij wien zij, behoudens het bepaalde bij het slot van art. 31, mede blijven berusten tot op den dag waarop de opening der stembriefjes moet geschieden. Het Bestuur draagt zorg dat tot die verzending eene geschikte gelegenheid gered rij.

Tot het oogenblik der versending blijven zij onder den commissaris berusten.

Art. 39. De voorzitter van het stembureau te Paramaribo brengt de in de beide vorige artikelen bedoelde proces-verbaal, stembussen, sleutels en lijsten, den dag, waarop de opening der stembriefjes moet geschieden, in de voor die opening bestemde zaal.

Art. 40. Het openen der stembriefjes, ook van de in Nickerie en in Coronie ingeleverden, geschiedt te Paramaribo, door het bureau van stemopneming aldaar, op den dag na de inlevering en in de zaal waar die heeft plaats gevonden.

Ingeval het openen der briefjes op dien dag onmogelijk of hoogst moeilijk blijkt te zijn, kan dit bij besluit van den Gouverneur worden verdaagd. In geen geval geschiedt het openen later dan op den derden dag nadat de briefjes zijn ingeleverd.

Art. 41. Het openen der stembriefjes vangt aan des morgens ten acht ure. Het geschiedt onafgebroken op een en denzelfden dag en in bet openbaar.

Art. 42. De kiezers, die op de in art. 32 bedoelde lijst voorkomen en bij de opening tegenwoordig zijn, kunnen, zoo de stemopneming niet overeenkomstig deze verordening geschiedt, bezwaren inbrengen. Hiervan wordt in het proces-verbaal der opening melding gemaakt.

Bij het openen geldt de bepaling van art. 33.

Art. 43. Vóór het openen worden de briefjes geteld en met het getal der kiezers, die lijken de lijsten stemden, vergeleken. De briefjes der verschillende stembussen worden ongeopend onderzeggend.

Art. 44. Bij het openen wordt de inhoud van elk briefje door den voorzitter overluide voorgelezen, door het oudst benoemde lid nagezien en door de beide stemopnemers opgeteekend.

Art. 45. Van onwaarde zijn de briefjes, die het in art. 21 bedoelde zegel missen, die onderteekend zijn, geen persoon duidelijk aanwijzen, niet ingevuld zijn, andere stembriefjes omvatten of daaraan opzettelijk zijn vastgebecht.

De in een briefje ingevulde naam van een lid der Staten, wien beurt van aftreding op het tijdstip, waarvoor de verkiezing geschiedt, nog niet is gekomen, wordt voor niet geschreven gehouden.

Art. 46. Het bureau van stemopneming beslist over de waarde van het briefje, welks geldigheid wordt betwijfeld, terstond nadat het is geopend. De voorzitter maakt de redenen van twijfel en de beslissing onmiddellijk bekend.

Art. 47. De briefjes, die meer of minder namen inhouden dan er personen te kiezen zijn, gelden.

Art. 48. De, na het voor de keuze vereischt getal, in een briefje vermelde namen komen niet in aanmerking en worden niet voorgelezen door den voorzitter, die echter deze omstandigheid bekend maakt.

Art. 49. Wanneer van denzelfden naam slechts één persoon in de kolonie bekend is, wordt eene minder juiste aanduiding der voornamen niet beschouwd de verkiezing van onwaarde te maken. Even-zoo blijft van waarde de verkiezing van een persoon, wiens identiteit door aanduiding zijner betrekking of van zijn beroep, of op eenige andere wijze, ter beoordeeling van het bureau, duidelijk aangewezen is, al mogt zijn naam minder juist geschreven zijn.

Art. 50. Terstond na den afloop der opening wordt door den voorzitter bekeend gemaakt het getal der briefjes die, na aftrek der van onwaarde verklaarde, overgebleven zijn, dat der stemmen welke diensgevolge de volstreekte meerderheid uitmaken en dat der stemmen, op elk persoon uitgebragt.

Art. 51. Eene verkregen meerderheid van stemmen geldt niet, wanneer daarop van invloed heeft kunnen zijn een, tuschen het getal der in de bussen gevonden stembriefjes en dat der kiezers die stemden, bestaand verschil. Het bureau van stemopneming neemt te dien aanzien eene beslissing, die door den voorzitter wordt bekend gemaakt.

Art. 52. Nadat de uitslag der stemming is medegedeeld, wordt proces-verbaal opgemaakt. Dit is ingerigt overeenkomstig het bij deze verordening gevoegd voorschrift en wordt door den voorzitter en de leden van het bureau van stemopneming geteekend.

Art. 53. Binnen vier en twintig uren na den afloop der stemopneming, worden de proces-verbaal bij art. 36 en bij het vorige artikel bedoeld, aan den Gouverneur ingezonden. Daarbij worden gevoegd de geopende stembriefjes, die gelden en die van onwaarde zijn verklaard, gesloten in twee afzonderlijke, met de zegels der leden van het bureau van stemopneming beoorlijkt verzegelde pakken.

Art. 54. Het Koloniaal bestuur bewaart de proces-verbaal en doet afschriften of afdrucken daarvan zoo spoedig mogelijk afkondi-

gen, aanplakker en ter inzage leggen op de wijze en ter plaatsen als bij art. 6 is voorgeschreven. Het bewaart de stembriefjes gedurende een jaar en vernietigt ze vervolgens.

Art. 55. De bepalingen der artikelen 21—54 gelden in elk geval, dat eene herstemming of andermaal eene vrije stemming moet plaats hebben.

De laatste heeft altijd plaats wanneer een bureau van stemopneming heeft beslist, dat op een verkregen meerderheid van stemmen van invloed heeft kunnen zijn, een, tuschen het getal der in de bussen gevonden stembriefjes en dat der kiezers die stemden, bestaand verschil.

Art. 56. De kosten van het verkiesingswerk komen ten laste van de koloniale kas en worden gebragt op de koloniale huishoudelijke begroting.

TWEDE AFDEELING.

VAN DE BENOEMING VAN LEDEN DER KOLONIALE STATEN.

Art. 57. Leden der Koloniale Staten kunnen alleen zijn, die ingesetene dezer kolonie, ingevolge §§ a en b van art. 2 van dit reglement, die den vollen ouderdom van vijf en twintig jaren bereikt hebben en in het volle genot der burgerlijke regten verkeerden.

Art. 58. De gewone tijd ter verkiesing der leden van de Koloniale Staten is te Paramaribo de voorlaatste Woensdag der maand Maart, en in Nickerie en in Coronie de daaraan voorafgaande Maandag. Alsdan wordt voorzien in de vervulling van de plaatsen der leden, die met den volgende tweeden Dingsdag der maand Mei naar den rooster moeten aftreden.

Art. 59. De verkiesing ter vervulling der plaatsen, die door outslag of overlijden of op een andere reden openvallen, geschiedt binnen veertig dagen nadat dit openvallen ter kennis van den Gouverneur is gekomen.

Binnen acht dagen nadat dit openvallen ter kennis van den Gouverneur is gekomen, wordt daarvan op zijn last, door middel van een der koloniale dagbladen, afkondiging gedaan.

Art. 60. Bij eene eerste stemming wordt niemand benoemd dan met volstreekte meerderheid van stemmen. Indien meer dan het aantal te verkiesen personen de volstreekte meerderheid bekomen, zijn zij benoemd, die de meeste stemmen hebben gekregen.

Bij herstemming, noodzakelijk wanneer de volstreekte meerderheid bij de eerste stemming niet is verkregen, wordt men benoemd met de meeste stemmen.

Indien de stemmen staken, is de oudste in jaren de benoemde.

In geval van gelijken onderdm beslist het lot, ook in het geval bedoeld bij de tweede alinea van art. 73 van het reglement op het bevel der regering.

Art. 61. Waauwer bij eene eerste stemming geen volstreekte meerderheid is verkregen, wordt onmiddellijk door het bureau eene lijst opgemaakt, bevattende tweemaal zooveel namen als er personen te benoemen zijn.

Op de lijst worden gebragt zij, die bij de eerste stemming de meeste stemmen hebben erlangd.

Mogt een gelijk getal stemmen ten deel gevallen zijn aan meer personen dan die welke vereischt worden om de lijst volstandig te maken, zal de oudste in jaren op de lijst worden gebragt. Ingval van gelijken onderdm beslist het lot.

Deze lijst, aan den Gouverneur terstond in te zenden, wordt met den in art. 21 bedoelden brief van oproeping aan de kiezers gezonden. De stemming over de op de lijst vermelde personen geschiedt binnen drie weken na de dagteekening van het in art. 52 bedoelde proces-verbaal.

Art. 62. Het bureau van stemopneming te Paramaribo zendt terstond na afloop der opening aan den benoemde, voor zooveel de buitendistricten betreft door tuschenkomst der Commissarissen, een door den voorzitter en het als secretaris fungerend lid geteekend afschrift van het in art. 52 bedoeld proces-verbaal. Het zendt hem, is hij bij herstemming gekozen, afschrift zoo van het verhaal, dat na de eerste stemming, als van hetgeen na de herstemming is opgemaakt. — Dit afschrift strekt den benoemde tot geloofsbrief.

Art. 63. De benoemde geeft bij het bekomen van het afschrift een bewijs van ontvang daarvoor af, en geeft binnen veertien dagen na de dagteekening van dat bewijs schriftelijk kennis aan den voorzitter van het bureau van stemopneming te Paramaribo, of bij de benoeming aanneemt.

De benoemde wordt, laat hij dien tijd zonder kennisgeving voorbij gaan, geacht de benoeming niet aan te nemen.

Art. 64. Wanneer een benoemde zijne benoeming niet aanneemt, of de in art. 63 bepaalde tijd, zonder enige kennisgeving zijnerzijds, verstreken is, geeft het bureau van stemopneming te Paramaribo daarvan onmiddellijk kennis aan den Gouverneur.

Binnen drie weken na die kennisgeving geschiedt eene nieuwe keuze.

Art. 65. De dag voor de, ter vervulling eener in de Koloniale Staten opvallende plaats, noodige herstemming of nieuwe stemming, wordt door den Gouverneur bepaald, en op zijn last binnen vier dagen door middel van het eerst verschijnend koloniaal dagblad ter algemeene kennis gebracht.

Art. 66. De tot lid der Koloniale Staten benoemde legt, binnen den tijd van twee maanden na zijne benoeming, nevens zijn geloofsbrief, aan de Koloniale Staten over, een uittreksel uit de geboorteregisters, bij gemis daarvan eene acte van bekendheid waaruit zijn onderdom blijkt, en eene door hem zelf en af te geven verklaring, vermeldende alle openbare betrekkingen, welke hij bekleedt.

Voldoet hij daaraan niet binnen den gestelden termijn, dan wordt hij geacht zijne benoeming niet aan te nemen, en wordt znlks door de Koloniale Staten ter kennis van den Gouverneur gebracht.

Art. 67. De tijd van aftreding, ingevolge art. 74 van het regerings-reglement, is de tweede Dingsdag in Mei.

Bij ontbinding vindt de eerste aftreding plaats over een jaar, te beginnen met den eerstvolgenden Dingsdag in Mei.

OVERGANGS-BEPALINGEN.

Art. 68. De voorloopige vaststelling in 1868 der in art. 6 bedoelde lijst van kiezers van leden der Koloniale Staten, geschiedt na 1 Maart, en de afkondiging op 4 Maart.

De lijst wordt na 15 Maart door den Gouverneur gesloten, en daarna, naderlijk op den 19 Maart, afgekondigd. Op de in dit artikel bedoelde, voor 1868 bestemde lijst, worden de bij art. 2 genoemde middelen niet *afzonderlijk* vermeld, maar wordt in eens uitgetrokken het bedrag van den aanslag in al die middelen te zamen.

De regstovorderingen, die overeenkomstig de artt. 9—16 worden ingesteld, stuiten het werk der verkiezing niet.

Art. 69. De verkiezing, ter vervulling der plaatsen van de leden der Koloniale Staten, die met den tweeden Dingsdag van Mei 1868 moeten aftreden, geschiedt te Paramaribo, op Woensdag den 1 April 1868, en in Nickerie en in Coronie, op den daaraan voorafgaanden Maandag, den 30 Maart.

Art. 70. Deze verordening is verbindende met den dag haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 15 Februarij 1868.

VAN ISINGA.

De gouvernements-secretaris,
R. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 21 Februarij 1868.

De gouvernements-secretaris,
R. A. VAN EMDEN.

VOORSCHRIFT van het in art. 36 bedoelde procesverbaal.

PROCESVERBAAL van de inlevering van stembriefjes, die ten behoeve der keuze van lid (leden) van de Koloniale Staten heeft plaats gevonden den 18.., te Paramaribo (in Nickerie of wel in Coronie).

Het bureau van stemopneming neemt in de ter inlevering der stembriefjes bestemde zaal plaats, des morgens ten ure.

Het is zamengesteld uit (in Nickerie en in Coronie:

Het is zamengesteld uit den Raad van Hoofdingelanden, bestaande uit den heer voorzitter, en de heeren leden, van welken de en de genoemde stemopnemers.

De lijst der kiezers, die bij de verkiezing in aanmerking komt, mitsgaders een exemplaar der verordening, regelende het kiesregt, wordt nedergelegd op de tafel voor het bureau staande.

De stembus, na onderzoek en volkomen ledig bevonden te zijn, wordt met twee slentels gesloten, waarvan de een door den voorzitter van het bureau, de ander door den heer als oudsten stemopnemer in bewaring wordt genomen.

In de stembus zijn briefjes geworpen door de op de nevensgaande lijst vermelde kiezers.

En is dit zonder stoornis der orde afgevoerd. (Heeft zich het in art. 34 bedoeld geval voorgedaan, daarvan hier melding te maken.)

Ten ure wordt door den voorzitter verklaard, dat de ter inlevering der stembriefjes bestemde tijd verstreken is.

Onmiddellijk daarop is de stembus met de zegels van ons ondergeteekenden behoorlijk verzegeld, nadat die vooraf op de daartoe voorgeschreven wijze was gesloten.

De bus en de stembus, met hare beide, in een door ons insgelijks behoorlijk verzegeld papier gesloten slentels door den voorzitter overgenomen, om bij hem te blijven berusten tot den dag waarop de opening der stembriefjes moet geschieden; (in Nickerie en in Coronie: tot het oogenblik der verzending aan den voorzitter van het bureau van stemopneming te Paramaribo).

En is hiervan terstond procesverbaal opgemaakt, in tegenwoordigheid van de in de zaal aanwezige kiezers.

Gedaan te (in) den 18..

voorzitter.

leden.

VOORSCHRIFT van het in art. 62 bedoelde procesverbaal.

PROCESVERBAAL van de opening der stembriefjes, die ter benoeming van lid (leden) van de Koloniale Staten den te Paramaribo, en den te voren, in Nickerie en in Coronie zijn ingeleverd.

Op heden, den 18.. te Paramaribo, is door het bureau van stemopneming in de ter inlevering van stembriefjes bestemde zaal plaats genomen, des morgens ten ure.

Het bureau is zamengesteld uit den heer voorzitter, en de heeren van welken de en de genoemde stemopnemers.

De voorzitter plaatst op de tafel stembussen, als van Paramaribo, onder zijne berusting geweest sedert den 18.. door hem uit Nickerie en door hem uit Coronie op den 18.. ontvangen, en sedert dien dag onder zijne berusting geweest.

De zegels der bussen worden onderzocht en bevonden (gesloten of ongesloten) te zijn.

De bussen worden achtereenvolgens geopend en bevonden stembriefjes te bevatten.

Dit getal met de lijsten der kiezers, die briefjes hebben ingeleverd, vergeleken zijnde, is gebleken te zijn even groot als (groeter, kleiner dan) het getal dier kiezers.

Nadat de briefjes zijn onderrengemengd, worden zij door den voorzitter een voor een geopend en overluid voorgelezen.

Het bureau heeft van onwaarde verklaard briefjes.

(In te vullen de redenen.)

Het getal der geldige uitgebrachte stemmen is mitadien geweest

Van dit getal zijn uitgebragt op

(In te vullen de namen van allen, op welke stemmen zijn uitgebragt.)

Hebben alsoo de volstrekte meerderheid van stemmen (de meeste stemmen) verkregen.

(In te vullen de namen van hen, die de meerderheid of de meeste stemmen hebben bekomen.)

(Hier te vermelden, of het verschil tuschen het getal gevonden briefjes en dat der kiezers die stemden, op de stemming van invloed heeft kunnen zijn.)

Is (zijn) derhalve verkozen tot lid (leden) van de Koloniale Staten

(In te vullen de namen der gekozenen.)

(Is geene meerderheid verkregen, te vermelden, wie de personen zijn, waarover herstemming moet plaats vinden, en dat van die personen de in art. 61 bedoelde lijst is opgemaakt.)

En zijn tegen deze opening van stembriefjes door de in de zaal aanwezige kiezers geene bezwaren ingebracht.

(Ingeval bezwaren zijn ingebracht, die alhier te vermelden.)

En is na afloop van dit een en ander procesverbaal opgemaakt, in tegenwoordigheid van allen die zich in de zaal bevonden.

Gedaan te den 18..

voorzitter.

leden.

(No. 2.) **BESLUIT** van den 10 Maart 1868, houdende vaststelling van het model der bij de verkiesingen te gebruiken stembus, mitsgaders van de wijze harer sluiting.

In naam des Konings:

De gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van de artt. 30 en 35 van het *Aktiereglement*, waarbij is bepaald dat het model der bij de verkiesingen te gebruiken stembus en de wijze harer sluiting door den Gouverneur worden voorgeschreven, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De bij de verkiesingen te gebruiken stembus wordt vervaardigd overeenkomstig het bij dit besluit behoorende en ter Gouvernements-Secretarie in bewaring gesteld model, zijnde eene ronde bus, van boven eenigzins schuin oplopende, gedekt met een rond deksel, in welks midden eene sleuf ter lengte van 0.155 el, ter breedte van 0.012 el; het deksel vastgehecht aan de eene zijde der bus met een van binnen geklonken schreiner en hebbende twee lippen, passende op twee insgelijks in de bus geklonken oogen, waardoor twee hangloten kunnen worden gehangen; de sleuf gedekt met een op het deksel vastgehecht plaatje, waaraan twee naar binnen nitspringende veren zijn bevestigd; welk plaatje, van buiten toegedrukt zijnde, niet dan door middel van drukking aan de binnenzijde van het deksel, kan worden geopend; aan de beide zijden van het, de sleuf dekkende, plaatje twee platte oogjes en aan de beide zijden der bus, in dezelfde rigting, ter plaatse, waar het schuin oploopen der bus begint, insgelijks twee platte oogjes; de oogjes van genoegzame breedte, dat daardoor een stuk band kan worden gehaald; boven op het deksel, achter het plaatje, een bengeltje, met een schreiner in het deksel vastgehecht en geschikt, om over het plaatje, wanneer dit geopend is, geleid en in een oogje, door middel van een penantje, bevestigd te worden, ten einde het toeslaan van het plaatje te beletten; een hengsel, aan twee kanten der bus, waar het schuin oploopen begint, vastgehecht.

Art. 2. De bus en het deksel kunnen worden vervaardigd hetzij uit blik, hetzij uit koper.

Het plaatje tot sluiting van de sleuf, de vier platte oogjes, het bengeltje en het hengsel zijn altijd van koper.

Art. 3. De bus wordt vervaardigd hetzij ter grootte van het ter Gouvernements-Secretarie in bewaring gestelde, tot het bevatten van duizend stembriefjes geschikte model, zijnde de geheele hoogte 0.60 el; van den bodem der bus tot waar het schuin oploopen begint 0.43 el; de doormede der bus van onderen 0.40 el; die van het deksel 0.29 el, hetzij in gelijke evenredigheid op eene mindere grootte, doch niet kleiner dan een vierde der gemelde afmetingen.

Art. 4. De bus wordt gesloten door zoodanige drukking op het de sleuf dekkende plaatje, dat de aan het plaatje gevestigde twee veren binnen de bus uitspringen en het openen van het plaatje aan de bovenzijde van het deksel onmogelijk maken.

De in art. 35 van het Kiesreglement bedoelde zegels worden afgedrukt op een stuk stevig band, hetwelk, na het toedrukken van het plaatje, hier over geleid en door de vier oogjes der bus getrokken zijnde, met de einden op het deksel, door de bedoelde zegels bevestigd wordt.

Onder het band, ter plaatse waar het zegel moet worden afgedrukt, wordt een stuk papier gelegd.

Art. 5. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 10 Maart 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 13 Maart 1868.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

No. 3. **PUBLICATIE** van den 7 April 1868, houdende afkondiging van het koninklijk besluit van den 29 Februarij 1868, No. 71, waarbij is ingetrokken en buiten werking gesteld de laatste alinea van artikel 17 van dat dd. 21 December 1862, No. 26 (G. B. van 1863, No. 3).

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gracie Gode, Koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz, enz, enz.

Op de voordragt van onzen minister van koloniën, dd. 27 Februarij 1868, L. A. B. No. 30.

Gesien onze besluiten van 21 en 26 December 1862, Nos. 26 en 54; het eerste betreffende de verdeling der kolonie *Suriname* in districten; het tweede, regende de plaatsing van bezoldigde ambtenaren in die districten.

Hebben goedgevonden en verstaan:

De laatste alinea van art. 17 van ons eerstgemeld besluit luidende: „De districts- en staats-commissarissen worden door ons of onder onze nadere goedkeuring, door den gouverneur der kolonie benoemd,” bij deze in te trekken en buiten werking te stellen.

Onze minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 29 Februarij 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van koloniën,

(Get.) J. J. HASSELMAN.

* Accordeert met deszelfs origineel,

De secretaris-generaal bij het Ministerie van Koloniën.

(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De secretaris-generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 7 April 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 10 April 1868.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 4. **VERORDENING** van den 5 December 1867, houdende vaststelling van een nieuw Tarief van inkomende en uitgaande regten.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, ter verbetering van de geldmiddelen dezer kolonie, eene herziening van het bestaande Tarief van regten op den in- en uitvoer vereischt wordt;

Heeft, den raad van bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der koloniale staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. Bij den invoer van goederen worden in de kolonie *Suriname* geheven de regten hier onder bepaald, als van:

Ale, in vaten	4½ cent per pint.
„ in flesschen en kruiken	6½ „ „ „
Bier (Beijersch) in vaten	4½ „ „ „
„ in flesschen of kruiken	6½ „ „ „
Bier, voor zoover niet afzonderlijk belast, in vaten ..	2 „ „ „
„ in flesschen of kruiken	3½ „ „ „
Byonterien, waaronder ook behooren horologien, uurwerken, alameda schildpadden voorwerpen...	10 pCt. waarde.
Bitter	15 cent per pint.
Brandewijn	30 „ „ „
Buskuid	35 „ „ pond.
Champagnewijn	30 „ „ pint.
Dram	30 „ „ „
Edelgesteenten	10 pCt. waarde.

Gedistilleerd, voor zoover niet afzonderlijk genoemd, in fust of vat van 165 pinten, houdende 82½ pint zuiver alcohol bij 15 graden warmte van den honderdtheiligen thermometer.....	14 cent per pint.
Gedistilleerd, gebotteld of in kelders en verder als voren.....	16 " " "
Geweren of Saaphanen	5 gulden per loop.
Goudwerk	10 pCt. waarde.
Hagels	10 cent per pond.
Kerosine Olie	4 " " pint.
Kogels	10 " " pond.
Likeuren	30 " " pint.
Loopers	10 " " pond.
Lucifers.....	2 gulden per gros pakjes of doosjes van 100 à 105 staks.
Madeirawijn, in fusten of vaten	15 cent per pint.
" gebotteld	20 " " "
Malagawijn, in fusten of vaten	15 " " "
" gebotteld	20 " " "
Opium	6 gulden per pond.
Parafine, Camphine en alle andere bij eene warmte van 130 graden ontplofbare steen- en aardolien...	80 cent per pint.
Percussie doppen	10 cent p. 100 staks.
Pistolen.....	3 gulden per stuk.
Porter, in vaten of fusten.....	44 cent per pint.
" in flesschen of kruiken.....	64 " " "
Portwijn, in vaten of fusten.....	15 " " "
" gebotteld	20 " " "
Revolvers	13 gulden per stuk.
Rijwijn, in vaten of fusten	15 cent per pint.
" gebotteld	20 " " "
Ram	30 " " "
Sherry, in vaten of fusten	15 " " "
" gebotteld	20 " " "
Sigaren	10 pCt. waarde.
Snuif	10 " " "
Tabak, in rollen of bladen	10 cent per pond.
" gekorven	25 " " "
Vermouth	15 " " pint.
Wijnen, daaronder ook begrepen zoogenaamde kunst- wijnen, als appelen-, peren- en besenwijn, en andere, voor zoover niet afzonderlijk belast, in fusten of vaten	5 cent per pint.
Wijnen, gebotteld	10 " " "
Zilverwerk	10 pCt. waarde.
En van alle andere dan de bovengenoemde waren, goederen en koopmanschappen van welken aard ook	5 pCt. waarde.

Art. 2. Bij den uitvoer uit deze kolonie wordt naar de waarde volgens den loopenden prijs, eenragt van 5 pCt. geheven op Arrowroot, Bananen, Cacao, Gomma, Hoornvee, Hont, Huiden en Vellen, Katoen, Koffij, Kwamichout, Latten, Lemmetjes, Lemmetjes en Limoenap, Mais en Malsemeel, Melassie, 'Oranjeschillen, Pataten, Pindas, Rijn en Dram, Rijst en Rijstmeel, Schapen, Suiker, Tonkabonen, Vanille, Vischlijm en alle andere voortbrengselen der kolonie.

Art. 3. Bij de bepaling van den loopenden prijs per pond en bij de maat, bedoelt deze verordening het oude Amsterdamsche gewigt en de oude Amsterdamsche maat.

Voor de voetmaat geldt de Rhijnlandsche.

Voorts worden voor de berekening der regten van het gedistilleerd op fust, de belastbare hoeveelheden bepaald door middel van de werktuigen I en II en de tafels A, vastgesteld bij koninklijk besluit van 20 April 1863 (*Staatsblad* No. 19) (*) houdende bepalingen omtrent het opnemen der sterkte van gedistilleerd.

Art. 4. Van al de artikelen, welke bij deze verordening naar de waarde belast zijn, worden de regten geheven volgens den loopenden prijs hier te lande ten tijde der aangifte, of volgens de opgaaf der waarde door de belastingschuldigen, het een en ander overeenkomstig het bepaalde in de beide volgende artikelen.

Art. 5. De loopende prijs, in de vorige artikelen bedoeld, wordt, voor al de goederen welke daarvoor vatbaar zijn, vastgesteld door

eene commissie van vijf leden, telken jare door den gouverneur benoemd en beëdigd.

Voor de goederen aan een invoerregt onderworpen, wordt telken zes maanden, en voor die waarvoor een nitvoerregt verschuldigd is, telken drie maanden, de loopende prijs door deze commissie bepaald.

De vergaderingen van deze commissie worden geleid door den administrateur van financiën, die aan de beraadslaging, doch niet aan de stemming deel neemt.

Overvinderd de vijf leden benoemt en beëdigd de gouverneur twee of meer plaatsvervangende leden, waarvan er in elke vergadering zoo velen geroepen worden als er van de vijf gewone leden afwezig zijn. De commissie beslist bij meerderheid van stemmen, en niet dan in vergaderingen waarin vijf leden of plaatsvervangende leden tegenwoordig zijn.

De door de commissie vastgestelde prijzen worden in het *Gouvernements Advertissement* bekend gemaakt. In afwachting van deze bekendmaking gelden de prijzen van het laatst voorgaande halfjaar of kwartaal.

Art. 6. Van de goederen waarvan de loopende prijs niet door de in het vorig artikel bedoelde commissie is vastgesteld, wordt de waarde aangegeven door den regthebbende op de goederen, met overlegging, als hulpmiddel ter beoordeeling van de aangegeven waarde, van factuur of andere bescheiden.

Ingeval van twijfel aan de juistheid der aangifte of van de factuur of andere bescheiden, worden de goederen geschat door deskundigen, waarvan binnen 24 uren een wordt benoemd door den administrateur van financiën (in Nickerie door den ontvanger der belastingen) en de andere door den belanghebbende.

Blijft eene der partijen in gebreke den deskundige te benoemen, dan geschiedt de benoeming van den tweeden deskundige, op verzoek van de meest gereede partij, door den president van het collegie van kleine zaken en in Nickerie door den districts-commissaris.

Verschillen die beide deskundigen in gevoelen, dan wordt door hen, of, zoo zij zich niet kunnen verstaan, door den president van het collegie van kleine zaken (in Nickerie door den districts-commissaris) een derde deskundige gekozen.

De deskundigen leggen, alvorens tot de waardering over te gaan, in handen van den president van het collegie van kleine zaken (in Nickerie van den districts-commissaris) den eed (de belofte) af, dat zij zich van hunne taak naar hun best weten, zonder aanzien des persoons, zullen kwijten. Deze beëdiging, even als de benoeming van een derden deskundige, geschiedt kosteloos.

De deskundigen zullen hun gevoelen uiterlijk binnen drie maal 24 uren na de beëdiging nitbrengen.

Wanneer in het geval van de benoeming van een derden deskundige deze het gevoelen van geen der beide eersten deelt en een derde eijfer voor de waarde van het aangegeven goed aanneemt, dan zal een derde van de drie cijfers zalmenomen die waarde bepalen.

Wordt bij taxatie de waarde begroot beneden de aangegevene, dan wordt het regt volgens de getaxeerde waarde geheven en komen de kosten van taxatie voor rekening van de administratie.

Wordt daarentegen de waarde hooger geschat dan de aangegevene, dan worden de regten mede naar de getaxeerde waarde geheven, doch komen de kosten van taxatie voor rekening des aangevers.

Bedaagt het verschil tusschen de aangegevene en de hooger getaxeerde 10 pCt. of meer, dan is het dubbel regt verschuldigd; is dat verschil grooter dan 20 pCt., het viervoud van het regt — en bedraagt het meer dan 25 pCt., dan is het viervoud van het regt verschuldigd en vervalt de aangever bovendien in eene geldboete van f 200.—

Art. 7. Ten einde de lossing van aangebrachte goederen te bekoemen, doet de belanghebbende ten kantore van inklaaring eene door hem onderteekende schriftelijke aangifte in duplo, behelzende:

1. Den naam van het schip waarmede, den gezagvoerder door wien, en de plaats van waar de goederen zijn aangevoerd.

2. Eene gespecificeerde aanwijzing van de goederen, met vermelding van hoeveelheid, gewigt of maat, in elke kist, fust of andere emballage vervat.

Aan den belanghebbende, die van den inhoud der collis geen kennis draagt of met de hoeveelheid van de goederen niet volledig bekend is, wordt op zijn verzoek toegestaan die collis, na lossing in tegenwoordigheid der ambtenaren te onderzoeken.

Voor het toezigt dezer ambtenaren en voor hunne hulp bij de opening en sluiting der collis, is ten behoeve der koloniale kas 50 centen per collis verschuldigd.

(*) Het koninklijk besluit van 20 April 1863 (*Staatsblad* No. 19) en de tafels A worden als bijlagen hierachter gevoegd.

3. Opgave der waarde van de goederen die naar de waarde belast zijn, maar waarvan de loopende prijs niet is bepaald door de commissie, vermeld bij art. 5, met overlegging van facturen of andere bescheiden.

Het is den aangever geoorloofd zijne aangifte te veranderen, zoo lang de visitatie der goederen nog niet is aangevangen.

Overeenkomstig de gedane aangifte, wordt het regt op den invoer berekend en op vertoon van de quitantie voor het betaald regt het document tot de lossing verstrekt.

Art. 8. De ambtenaren der belastingen hebben het regt de paken, kisten, vaten, fustagien en emballagies te openen en hunnen inhoud na te gaan, maar zijn gehouden, desgevorderd, de geopende voorwerpen terstond weder dicht te maken. De schade, bij het onderzoek aan de goederen berokkend, zal vergoed worden.

Art. 9. Voor goederen, die op de reize of bij de lossing bedorven of beschadigd zijn geraakt of door lekkadje of andere oorzaken zijn te hoer gegaan, wordt vermindering of vrijstelling van inkomend regt toegestaan, mits het verzoek daartoe ter administratie van financiën worde ingediend alvorens de goederen door den consignatarius tot en onder zich zullen zijn genomen.

De graad van bederf of beschadiging wordt door deskundigen bepaald op gelijke wijze als in art. 6 is voorgeschreven.

De kosten op het onderzoek vallende, komen voor rekening van den verzoeker.

Art. 10. In buitengewone omstandigheden kunnen de invoerrechten door den gouverneur, na den raad van bestuur te hebben gehoord, tijdelijk worden verlaagd of opgeheven.

Het daartoe genomen besluit wordt, vergezeld van een ontwerp van verordening ter bekrachtiging daarvan, aan de koloniale staten medegedeeld binnen de dertig dagen na de afkondiging van het besluit, en in geval die termijn verstrijkt tuschen de sluiting en de opening eener zitting, binnen de dertig dagen na de opening. Wordt het ontwerp door de koloniale staten niet aangenomen, dan geldt het besluit tot en met den 30sten dag na dien waarop dat ontwerp is afgestemd.

De in-, uit- of doorvoer van ammunitie of bakruid kan geheel of gedeeltelijk door den gouverneur worden verboden.

Art. 11. Van de betaling van regten zijn ontheven:

a. Bij het binnenkomen:

1. Meubelen, gereedschappen, werktuigen, rijtuigen, vee en voorts al hetgeen kan geacht worden te behooren tot den verbuissel van personen, die zich in Suriname komen vestigen. Onder verbuissel worden niet begrepen geheel nieuwe voorwerpen.

2. Gouden en zilversn specien en edele metalen in baren.

3. Ammunitie van oorlog, levensmiddelen en andere behoeften ten dienste van en geconsigneerd aan het koloniaal bestuur, 's rijks zee- en landmagt.

4. Vee en gevogelte, met uitzondering van ezels (muil en steen), paarden en veulens.

5. Machinerien voor landelijk bedrijf en voor de afwerking en bereiding van koloniale producten.

6. Voorwerpen die, binnen een jaar na uitgevoerd te zijn om eenige herstelling te ondergaan, weder worden ingevoerd.

Ten einde deze vrijstelling te kunnen inroepen, moet de nitvoer hebben plaats gehad met voorkennis, te Paramaribo, van den controleur, en te Nieuw Rotterdam van den ontvanger der belastingen. Bij deze kennisgeving wordt overgelegd eene nauwkeurige omschrijving van de nit te voeren voorwerpen.

De voorwerpen worden vóór de inlading door de ambtenaren onderzocht, om te beoordeelen door middel van welke juiste aanwijzingen voldoende zekerheid voor de herkenning van hunne eenzelvigheid bij den weder invoer kan worden verkregen.

Deze aanwijzingen worden door de ambtenaren op de door den belanghebbende overgelegde omschrijving vermeld.

De vrijdom wordt niet toegestaan, wanneer bij den weder invoer van de eenzelvigheid der voorwerpen, volgens de aanwijzingen der ambtenaren, niet voldoende blijkt.

7. Boekwerken en andere gedrukte stukken.

8. Lijns.

b. Bij het binnenkomen en bij het uitgaan.

1. Ammunitie van oorlog, levensmiddelen en andere behoeften, welke door het bestuur uit de magazijnen der kolonie ten dienste van de Nederlandsche krijgsmagt, worden geleverd en uitgevoerd, of, na te zijn ingevoerd, worden teruggevoerd.

2. De provisiën tot scheepsverbruik dienende, aan boord van inkomende schepen, mits zij als zodanig worden aangegeven en mits zij tot den weder uitvoer onder toezigt der ambtenaren blijven.

3. De gewone bagaadje, welke reizende personen met zich voeren.

4. Ballast, zoo als puin, zand en dergelijke geen handelswaarde hebbende voorwerpen, en voorts alle ballast van ijzer of steen, die niet geloot wordt.

Art. 12. De bepalingen omtrent de restitutie der inkomende regten voor ingevoerde en later weder uit de kolonie uitgevoerde goederen, zullen bij nadere verordening worden geregeld.

Art. 13. De betaling van regten geschiedt in evenredigheid van de werkelijk in- of uitgevoerde hoeveelheid goederen, doch met dien verstande, dat, bij de berekening van het bedrag der regten voor de aangegeven of bevonden hoeveelheden of waarden, de onderdeelen van het pond, van de pint, van den voet of van den gulden, voor zoover die benelen de *rijftig* honderdsten zijn, niet worden medegerekend en wanneer zij *rijftig* honderdsten of meer bedragen, voor geheele worden gerekend.

Art. 14. Het regt van in- of uitvoer bedraagt voor elke aangifte, hoe gering ook, ten minste 25 cents.

Art. 15. Bij in- en uitvoer van goederen wordt de tarra geregeld als volgt:

Voor alle fusten of kisten, *tien* van de honderd pond bruto gewigt, met uitzondering van biter, waarvoor een tarra van twintig percent, en van thee, waarvoor in gewone theekisten van honderd en tien pond en meer, achttien percent, en in gewone theekisten van minder dan honderd en tien pond, een tarra van vijf en twintig percent wordt toegekeend.

Voor alle emballage van leder, matten, manden, kassas, linnen en dergelijke, *rijf* van de honderd pond bruto gewigt bij den in-, en *rijf* pond per baal bij den uitvoer.

Het staat echter den aangever vrij, het *netto* gewigt ten zijnen koste door de ambtenaren der belastingen te doen opnemen en naar de uitkomst daarvan het regt te betalen.

De aangever betaalt voor deze bemoeijenis *rijftig* cents per aar, ten behoeve van de koloniale kas. Onderdeelen van een aar worden voor een geheel aar gerekend.

Gelijke bevoegdheid tot het bepalen van het netto gewigt wordt aan de ambtenaren der belastingen toegekeend. Zij hebben daartoe echter de toestemming van den controleur noodig.

Voor visch, vleesch en spek in pek, in vaten aangevoerd, wordt geen tarra toegekeend; wordende het bedrag van het inkomend regt berekend naar de aangegeven of bevonden wordende hoeveelheid visch, vleesch of spek.

Art. 16. Bij het voorhanden zijn van een groot getal fusten, kisten, manden, kassas, balen of pakken van gelijke grootte en dezelfde soort, kan de opnemng der tarra, in het geval van de 4e of 6e zinsade van het voorgaande artikel bedoeld, geschieden door weging, na lediging van enkele dier voorwerpen door de ambtenaren aan te wijzen. Naar de uitkomst van die weging wordt de tarra over al die voorwerpen berekend.

Art. 17. Bij gemengde pakkingen van goederen naar het gewigt, met goederen naar de waarde belast, kan het *netto* gewigt der eerstgemelde op aanvraag van den aangever en ten zijnen koste door de ambtenaren der belastingen worden opgenomen. Naar de uitkomst daarvan zijn de regten alsdan verschuldigd.

Het 5de lid van art. 15 is in dat geval van toepassing.

Art. 18. Van goederen, die, bij het in werking treden der tegenwoordige verordening, reeds in de kolonie zijn aangebragt en nog moeten worden geloot om dadelijk in consumtie te worden gebragt, wordt, voor de berekening van het inkomend regt, het tarief gevolgd, vastgesteld bij de publicatie van den 26 Maart 1849 (G. B. No. 5).

Van geëtreposeerde goederen wordt, wanneer die, na het in werking treden der tegenwoordige verordening, tot binnenlandsch verbruik worden ingelagen, het inkomend regt berekend ingevolge art. 1 van deze verordening.

Art. 19. Zoolang door geene andere wet of koloniale verordening hierin wordt voorzien, zal, — ingeval bij de visitatie van ten in- of uitvoer aangegeven artikelen eene andere soort van goederen of wel de juiste soort, maar niet de juiste hoeveelheid wordt bevonden dan de aangegevene, en volgens deze bevinding een hooger regt dan volgens de aangifte verschuldigd is, — de belanghebbende buiten het verbeulde regt eene boete verbouren ten bedrage van het viervoud van het verschil, doch ten minste van vijf gulden.

Art. 20. De tegenwoordige verordening treedt in werking twee maanden na hare afkondiging.

Met dat tijdstip vervallen, behoudens het bepaalde bij art. 18, de artt. 1 tot en met 11, 21 en 22 der Publicatie van 26 Maart 1849 (O. B. No. 5), en blijven ingetrokken alle, zoo door die publicatie als te voren, buiten werking gestelde verordeningen op het stnk der regten van in-, uit- en doorvoer.

De bij het vorig lid niet genoemde artikelen der Publicatie van 26 Maart 1849 (O. B. No. 5) en alle andere nog geldende reglementen of bepalingen betrekkelijk de wijze van heffing en het toezigt op de behoorlijke opbrengst der regten op in-, uit- en doorvoer, op de scheepvaart en op de entreposeringen worden bij eene nadere koloniale verordening herzien en blijven inmiddels van kracht voor zoover zij met de tegenwoordige verordening niet strijden.

Gegeven te Paramaribo, den 5 December 1867.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris.
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 30sten April 1868.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 5.) PUBLICATIE van den 1 Julij 1868, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 24 April 1868, No. 82 tot regeling van de belangen van koloniale ambtenaren met verlof in Nederland die, tot leden der Staten-Generaal gekozen wordende, dat lidmaatschap aanvaarden.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz.

Gezien ons besluit van den 17 Januarij 1853, No. 58; op de voordragt van onzen minister van koloniën dd. 22 April 1868, No. 6;

Hebben besloten en besluiten:

Met intrekking van ons besluit van 17 Januarij 1853, No. 58 (Indisch Staatsblad No. 49) te bepalen:

ten eerste: Wanneer koloniale ambtenaren met verlof in Nederland, tot leden der Staten-Generaal gekozen wordende, dat lidmaatschap aanvaarden, blijft hun verlof van regtswege doorloopen zoolang hun oorspronkelijk of hernieuwd mandaat als leden der vertegenwoordiging duurt;

ten tweede: Wanneer zij bij de aanvaarding van dat mandaat in het genot van verlofstraktement zijn, blijven zij in het genot daarvan tot aan het verstrijken van het tijdvak, waarover dat verlofstraktement hun was toegelegd;

Na de expiratie van dat tijdvak, treedt voor het verlofstraktement een wachtgeld in de plaats op den voet der in 's Rijks overzeesche koloniën en bezittingen op het toekennen van wachtgeldten bestaande bepalingen.

ten derde: Wanneer zij ophouden leden der Staten-Generaal te zijn, behoort hun terugkeer naar de betrokken koloniën of bezittingen binnen den termijn van drie maanden te geschieden, tenzij omstandigheden van hunnen wil onafhaakelijk, ter beoordeeling van onzen minister van koloniën, hun dit niet mogelijk maken;

In zoodanig geval bepaalt onze minister voornoemd den termijn binnen welken zij naar de bedoelde koloniën of bezittingen moeten terugkeeren.

ten vierde: Alleen pensionering, wanneer daartoe termen zijn, niet eervol ontslag uit 's landsdiensts, of eervol ontslag op eigen verzoek doet de aanspraken vervallen, welke uit krachten van ons tegenwoordig besluit kunnen gelden.

Onze minister van koloniën is belast met de uitvoering van

dit besluit, waarvan ter kennisneming, afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

Amerdam, den 24 April 1868.

De minister van koloniën,
(Gef.) J. J. HASSELMAN.

(Gef.) WILLEM.

Accordeert met deszelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,
(Gef.) YEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
YEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 1 Julij 1868.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 10 Julij 1868.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 6.) VERORDENING van den 15 Julij 1868, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1869.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname, in overweging genomen hebbende dat, volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der regering in deze kolonie, de uitgaven ten behoeve der openbare dienst welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting, en dat, volgens artikel 110 van hetzelfde reglement, die begrooting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd,

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

voorloopig vastgesteld onderstaande verordening:
KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROOTING VOOR
HET DIENSTJAAR 1869.

Artikel 1. Voor de onderwerpen in de hieronder voorkomende begrotingsartikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1869 toegestaan de daarnevens uitgetrokken sommen.

1e AFDEELING.	
<i>Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.</i>	
Art. 1. Traktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenarenbedienden, met anderszinschrijflonen	f 25,093.75.
Art. 2. Traktement van een tijdelijk ter gouvernements-secretarie werkzaam te stellen ambtenaar	Memorie.
Art. 3. Uitgaven voor het postwezen	" 11,200.—.
Art. 4. Bureau en localbehoeften	" 2,033.60.
Art. 5. Honorarium voor de nitgave van het gouvernements-advertentieblad en voor de levering van alle drukwerken voor de administratieve dienst	" 7,000.—.
Transporteren	f 45,327.35.

Transporteren.....

f 45,327.35

Art. 6. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen.....

" 5,000.—

Art. 7. Huur van een gebouw voor de zittingen der Koloniale Staten

" 1,500.—

Art. 8. Traktement van den griffier, den commies ter griffie, en den huishouder en bode der Koloniale Staten

" 5,200.—

Art. 9. Bureau-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, drukwerken, aankoop van boeken ten behoeve der Koloniale Staten en redactie van het verslag hinner zittingen

" 8,700.—

Art. 10. Traktement van districts-commissarissen in *Niëkerie* en *Coronic* en van hinnen secretaris en klerk en toelagen voor bureau-behoeften aan de commissarissen en burgerkapiteins mitgaders schrijffloonen

" 16,740.—

Art. 11. Loon en kleding van zeven roeijers voor het vaartuig ten dienste van den district-commissaris in *Niëkerie*

" 2,126.60

Art. 12. Voorschotten aan kolonisten

Memorie.

" 84,593.95

IIe AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 13. Traktement en toelagen van den president, de leden en den griffier van het gerechtshof en van de ambtenaren en bedienden.....

f 35,665.—

Art. 14. Aankoop van boekwerken ten dienste van het gerechtshof.....

" 2,00.—

Art. 15. Traktement van den president, de assessoren, den griffier en de andere ambtenaren van het collegie van kleine zaken.

" 13,800.—

Art. 16. Toelage aan den lands-practijr.....

" 1,500.—

Art. 17. Verlichting van de politie-stations, het piket van justitie, de wachten der *maréchaussée*, de civile provoot en de cipierswoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenis.....

" 1,800.—

Art. 18. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen.....

" 4,500.—

Art. 19. Bewaking en onderhoud der veroordeelden.....

" 10,000.—

Art. 20. Onderhoud van gedetineerden in het fort *Zeelandia* en in de districten

" 18,000.—

Art. 21. Traktement en toelagen van den procureur-generaal, diens tijdelijken subtitut en de verdere ambtenaren en bedienden der politie, mitgaders schrijffloonen

" 25,977.50

Transporteren.....

f 111,242.50

f 84,593.95

Transporteren.....

f 111,242.50

f 84,593.95

Art. 22. Kantoorhuur, bureau- en lokaalbehoefte

" 1,280.50

Art. 23. Traktement en toelagen van de politiemagt

" 103,380.—

Art. 24. Uitbreiding van de politiemagt

Memorie.

Art. 25. Verschillende uitgaven ten dienste der politie ..

" 4,900.—

Art. 26. Looen aan gehuurde opzigters over de strafwerkers

" 1,800.—

Art. 27. Oprigting van een straf-etablisement

Memorie.

Art. 28. Jaarwedde van een regterlijk ambtenaar

Memorie.

Art. 29. Onderhoud, kleding en passagiegeld naar elders van uit *Cayenne* ontvlugte ge-deporteerden

" 3,000.—

" 225,603.—

IIIe AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 30. Traktement van den administrateur van financien, de verdere ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijffloonen.

f 20,000.—

Art. 31. Traktement van den controleur der belastingen...

" 4,000.—

Art. 32. Traktement, toelagen en dagloonen van het personeel der recherche en voor de dienst der lossingen en van de entrepôts

" 13,900.—

Art. 33. Onderhoud van brandstoffen voor de stoommachine op den steiger, aankoop van stempels, cachetten, lak en bindtouw

" 700.—

Art. 34. Traktement en belooningen van de ontvangers der koloniale middelen en van de ambtenaren en bedienden ten kantore van den kolonialen ontvanger en betaalmeester, mitgaders schrijffloonen

" 21,000.—

Art. 35. Tijdelijke vergoeding aan den exploitateur, wegens onverhaalbare kosten van vervolging tot invordering van beschreven middelen

" 1,500.—

Art. 36. Traktement van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen

" 2,850.—

Art. 37. Traktement van den waagmeester en beamten bij 's lands waag

" 3,400.—

Art. 38. Schrijffbehoefte, benevens biadloon en abonnement op conranten voor de kantoren van den administrateur van financien, van den ontvanger en betaalmeester, van den ontvanger der belastingen in *Niëkerie*, voor 's landsmagazijnen en voor het kantoor van den waagmeester ...

" 1,450.—

Art. 39. Licht voor de magazijns-wacht en voor het waaggebouw, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vaartwerk, aankoop van schalen, balansen,

Transporteren.....

f 68,800.—

f 310,196.95

Transporteren.....	f 65,800.—	f 310,196.95	Transporteren.....	f 30,370.—	f 512,650.95
mten en gewigten en andere huishoudelijke benodigdheden.....	" 150.—		Art. 61. Behandeling en ver- pleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal	" 40,000.—	
Art. 40. Reis- en verblijf- kosten	" 600.—	" 69,550.—	Art. 62. Onderhoud van krankzinnigen	" 3,500.—	
IVe AFDEELING.			Art. 63. Loon aan den op- zigtig over de krankzinnigen.....	" 600.—	
<i>Onbeheerde Boedels en Wezen.</i>			Art. 64. Traktement van den bedienaar der begrafeniszen	" 300.—	
Art. 41. Toelagen aan den secretaris bij het collegie van commissarissen voor de onbe- heerde boedels en bij den pupil- lairen raad, tractement van den bode van eerstgenoemd collegie, mitsgaders schrijffoonen	f 1000.—		Art. 65. Onderhoud der kerk- hoven en begrafeniskosten	" 2,800.—	
Art. 42. Bureaubehoefte.....	" 12.—		Art. 66. Traktement aan den directeur van 's landsgrond <i>Bo- niface</i>	" 1,500.—	
Art. 43. Traktementen en toelagen van den curator en wees- meester en de verdere ambteua- ren en bedienden	" 15,692.—		Art. 67. Onderhoud en aan- koop van gereedschappen, trekvee, materialen en huishoudelijke be- hoefte voor den grond <i>Boniface</i>	" 2,000.—	
Art. 44. Bureau- en lokaal- behoefte	" 600.—		Art. 68. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict.....	" 9,000.—	
Art. 45. Agentschap in Ne- derland	" 600.—		Art. 69. Openen en sluiten van de sluis in de Kuufelsgracht te Paramaribo	" 120.—	
Art. 46. Alimentatie van wezen	" 16,600.—		Art. 70. Tewerkstelling van vrijgemaakten, die geene werk- overeenkomsten hebben gesloten ..	" 4,000.—	
Art. 47. Begrafeniskosten van onvermogenen	" 8,000.—	" 42,504.—	Art. 71. Onderhoud der straten, wegen en waterlozingen te Paramaribo	<i>Memorie.</i>	
Ve AFDEELING.			Art. 72. Onderhoud van bruggen en wegen in de distric- ten	" 10,000.—	
<i>Eeredienst en Onderwijs.</i>			Art. 73. Volksfeest op 's Ko- nings verjaardag.....	" 1,100.—	
Art. 48. Traktementen en toelagen van de predikanten der Hervormde gemeente	f 16,000.—		Art. 74. Toelage voor een te honden tentoonstelling van voort- brengelen van landbouw en nij- verheid	" 2,500.—	
Art. 49. Traktement en toe- lage van den predikant der Lu- thersche gemeente	" 6,000.—		Art. 75. Dagloon van ar- beiders voor de dienst op post <i>Coronie</i>	" 1,200.—	
Art. 50. Subsidie aan de ar- menkas der Lutherse gemeente ..	" 800.—		Art. 76. Loon en kleeding van roeiers voor eene sloep tot assistentie van den post <i>Nickerie</i> voor het bewaken van de rivier...	" 1,800.—	
Art. 51. Traktementen en toelagen van de geestelijken der R. Katholieke gemeente.....	" 13,800.—		Art. 77. Toelagen aan sein- wachters	" 638.75	
Art. 52. Toelage aan de Moravische Broedergemeente ...	" 3,000.—		Art. 78. Benodigdheden voor het seinwezen	" 250.—	
Art. 53. Traktement en toe- lage van den opper-rabijn der Nederlandsch- en Portugeesch-Is- raelitische gemeente	" 6,000.—		Art. 79. Traktementen van de posthouders bij de boschnegers en Indianen	" 1,560.—	
Art. 54. Toelagen aan de beide Israelitische gemeenten.....	" 4,000.—		Art. 80. Schrijfbehoeften voor het oprigt over de boschagers, transportkosten, loonen en ge- schenken ter vergelding van kleine diensten, en begrafeniskosten van boschnegers en Indianen	" 262.—	
Art. 55. Kosten van het onderwijs	" 40,800.—		Art. 81. Toelagen aan tolken bij de immigranten	" 4,000.—	
Art. 56. Kosten voortvloei- jende uit eene nadere regeling van het onderwijs	<i>Memorie.</i>	" 90,400.—	Art. 82. Schrijffoonen en bureaukosten voor het algemeen toezigt over de immigranten.....	" 250.—	
VIe AFDEELING.			Art. 83. Verlichting van de aanlegplaatsen voor de koopvaardij- schepen	" 400.—	
<i>Plaatselijke Kosten.</i>			Art. 84. Traktementen en toelagen van den directeur, den geneesheer en diens assistenten op het lepreuze etablissement <i>Bata- ria</i> , alsmede schrijfbehoeften, le-		
Transporteren.....	f 30,370.—	f 512,650.95	Transporteren.....	f 118,750.75	f 512,650.95

Transporteren.....	f 118,750.75	f 512,650.95
vensmiddelen en andere huishoudelijke benodigdheden voor den directeur	" 4,133.60	
Art. 85. Kleding, huisraad, voeding en geneesmiddelen voor de bemanningen op het etablissement <i>Bataria</i>	" 20,000.—	
Art. 86. Dagloon voor de bedienden van den directeur van het etablissement <i>Bataria</i> , voor de arbeiders benodigd tot het schoonhouden der terreinen; tot den aarleg en het onderhoud van de bedelingen, het kappen van brandhout en pins, en het roeijen van de vaartuigen en voor de oppassing en bewassing van de geheel invalide verpleegden	" 4,000.—	
Art. 87. Aanschaffing van materialen en gereedschappen loonen aan ambachtlieden, kosten vallende op de verzending van goederen en verdere huishoudelijke uitgaven voor het etablissement <i>Bataria</i>	" 1,500.—	" 148,384.35
Ville AFDEELING.		
<i>Bowu-Departement.</i>		
Art. 88. Traktement en toelagen van den chef, de ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijffoonen	f 9,125.—	
Art. 89. Bureaubehoeften en reis- en verblijfkosten	" 550.—	
Art. 90. Onderhoud van alle landgebouwen en inrichtingen met de bruggen en afwateringswerken.....	" 26,000.—	
Art. 91. Fortificatie.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 92. Onderhoud en vernieuwingen van menbelen en van andere benodigdheden voor civiele gebouwen en kantoren.....	" 2,500.—	
Art. 93. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen	" 2,000.—	
Art. 94. Vlaggen en lijnen...	" 500.—	
Art. 95. Onderhoud en vernieuwing van booten, posten en andere vaartuigen.....	" 8,000.—	
Art. 96. Nieuwe werken en groote herstellingen.....	" 52,700.—	
		" 101,375.—
Ville AFDEELING.		
<i>Koloniale vaartuigen en loodswezen.</i>		
Art. 97. Traktement aan den Beheerder der koloniale vaartuigen.	f 4,000.—	
Art. 98. Traktement, gagen en toelagen van den hoofdman binist, de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	" 35,500.—	
Art. 99. Tafelgelden voor de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen...	" 2,365.—	
Art. 100. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen	" 13,797.—	
Art. 101. Materialen en arbeidslonen, benevens steenkolen ten behoeve der koloniale vaartuigen	" 76,700.—	
Transporteren.....	f 132,362.—	f 762,410.30

Transporteren.....	f 132,362.—	f 762,410.30
Art. 102. Traktement en gagen van den gezagvoerder en de schepelingen van het vaarschip	" 2,600.—	
Art. 103. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage van het vaarschip	" 1,752.—	
Art. 104. Onderhoud van het vaarschip en aankoop van olie voor den lichtceestel	" 1,975.—	
Art. 105. Aankoop van kettingen, zinkers en tonneboeien en onderhoud daarvan	" 3,000.—	
Art. 106. Aankoop van gereedschappen	" 1,000.—	" 142,659.—
IXe AFDEELING.		
<i>Pensioenen, wachtgelden, toelagen en onderstanden.</i>		
Art. 107. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren	f 71,774.70	
Art. 108. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren	" 49,797.70	
Art. 109. Wachtgelden.....	" 680.—	
Art. 110. Toelagen	" 100.—	
Art. 111. Onderstanden.....	" 375.—	" 116,737.40
Xe AFDEELING.		
<i>Kosten tot uitoefening van het Staatsstoezigt.</i>		
Art. 112. Kosten tot uitoefening van het Staatsstoezigt.....		<i>Memorie</i>
XIe AFDEELING.		
<i>Onvoorziene uitgaven.</i>		
Art. 113. Onvoorziene uitgaven.....		" 135,000.—
Totaal der uitgaven.....		f 1,156,826.70

Een millioen, een honderd zes en vijftig duizend, acht honderd zes en twintig gulden, zeventig cent.

Art. 2. Wanneer de sommen in deze begroting uitgetrokken onder de artikelen 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 14, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 25, 26, 29, 32, 33, 38, 39, 42, 44, 46, 47, 55, 58, 60, 61, 62, 65, 67, 68, 70, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 98, 99, 100, 101, 103, 104, 105, 106, 107 en 108 ontoereikend mogten worden bevonden, kan het toegestaan cijfer worden aangevuld door overblijfsel uit den post voor *onvoorziene uitgaven* bij artikel 113 dezer begroting toegestaan. Over dien post kan insgelijks worden beschikt voor de onderwerpen in de artikelen 2, 12, 24, 27, 28, 56, 71 en 91 met *Memorie* uitgetrokken.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften welke hare omschrijving niet vinden in de artikelen dezer begroting, worden aangewezen op de som bij Art. 113 voor *onvoorziene uitgaven* toegestaan.

Art. 4. Ter goedmaking van de uitgaven begrepen in de koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1869, worden aangewend de middelen en inkomsten, waarvan de raming bij deze verordening is gevoerd, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- personeel;
- patentregt;
- huurwaarde van huizen;
- paardengeld;
- quota van snikerplantages en houtgronden;
- inkomende regten;
- uitgaande regten;
- laastgeld der schepen;

- i. baak- en steigergelden;
- k. zegelregt;
- l. vendregt;
- m. transportregt;
- n. successie- en overgangsregt;
- o. begraaflaatsregt;
- p. verlotingen;
- q. leges en provisiegelden;

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- a. passage-geld;
- b. opbrengst der posten;
- c. erfpachten;
- d. landtaxen of akkergelden;
- e. waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- f. inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioen;
- g. inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- h. inkomsten voortvloeiende uit den verkoop van gouvernementale plantages;
- i. terugbetaling van voorschotten;
- j. rente van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- k. alle andere ontvangsten niet tot de voorgenoemde behoorende.

C. Teruggave uit 's Rijks schatkist der kosten tot uitoefening van het Staatsoverheid.

D. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Gegeven te Paramaribo, den 18 Julij 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 31 Julij 1868.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1869.

Besparing der middelen en inkomsten.	Belooft per middel of inkomst.
A. Directe en indirecte belastingen.	
a. Personeel	f 20,000.—
b. Patenregt	" 22,000.—
c. Huurwaarde van huizen	" 20,000.—
d. Paardegeld	" 800.—
e. Quota van snikerplantages en bontgronden ...	" 8,000.—
f. Inkomende regten	" 200,000.—
g. Uitgaande regten	" 150,000.—
h. Lastgeld der schepen	" 30,000.—
i. Baak, los- en steigergelden	" 6,200.—
k. Zegelregt	" 54,000.—
l. Vendregt	" 12,000.—
m. Transportregt	" 16,000.—
n. Successie- en overgangsregten	" 12,000.—
o. Begraaflaatsregt	" 3,000.—
p. Verlotingen	" 200.—
q. Leges en provisiegelden	" 4,500.—
B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
a. Passage-gelden	" 32,000.—
b. Opbrengst der posten	" 13,000.—
c. Erfpachten	" 2,500.—
d. Landtaxen of akkergelden	" 8,000.—
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt en pakhuishuur	" 10,000.—
f. Inhouding op de traktementen der ambtenaren	
Transporteren	f 624,200.—

Transporteren	f 624,200.—
voor pensioen	" 43,000.—
g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank	Memoric.
h. Inkomsten, voortvloeiende uit den verkoop van gouvernementale plantages	" 2,949.33
i. Terugbetaling van voorschotten	" 665.28½
k. Rente van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	" 10,762.—
l. Alle andere ontvangsten, niet tot de voorgenoemde behoorende	" 30,000.—
C. Teruggave uit 's Rijks schatkist der kosten tot uitoefening van het Staatsoverheid	Memoric.
D. Bijdrage uit 's rijks schatkist.	
Bijdrage uit 's rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen	" 445,250.08½
Totaal	f 1,156,826.70

(No. 7.) PUBLICATIE van den 28 Julij 1868, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 12 Junij 1868 No. 41 (Staatsblad No. 73), houdende regeling van het port der monsters of stalen van koopwaren, die tusschen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in Oost- en West-Indië door middel van de gestelde brievenmalen over Marseille, Southampton en St. Nazaire worden verzonden.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz.

Gelet op art. 21 der Wet van 12 April 1850 (Staatsblad No. 13);
Gezien het rapport van Onze Ministers van Financiën en van Koloniën van den 5 Junij jl. No. 119, Posten, en van den 10. daaraanvolgende, Lett. Aaz. & B No. 31.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De monsters of stalen van koopwaren, die tusschen het Rijk en de Nederlandsche bezittingen in Oost- en West-Indië in de gestelde brievenmalen langs de navolgende wegen worden verzonden, namelijk:

a. Oost-Indië over Marseille en Southampton.

b. Suriname over Southampton en St. Nazaire.

c. Caracoen over Southampton, en, voor zooveel later lang dien weg mede eene uitwisseling van brievenmalen moet plaats vinden, over St. Nazaire; zijn onderworpen aan eene gedwongen frankiering tot bestemming, van 10 cent voor elke 40 wigjes of gedeelte van 40 wigjes.

Zij worden niet zwaarder dan tot 250 wigjes ter verzending toegelaten, terwijl hunne afmeting niet meer mag bedragen dan 44 duim in de lengte, 22 duim in de breedte en 19 duim in de hoogte.

De gemelde voorwerpen moeten op zoodanige wijze worden ingepakt, dat de ambtenaren der postadministratie zich zonder bezwaar van hunnen aard kunnen overtuigen.

Er mag geen brief worden bijgevoegd, en behalve het adres van den afzender en dat van den persoon waarvoor de monsters of stalen bestemd zijn, is geen ander schrift geoorloofd dan een fabriek- of handelsmerk, nummers en prijzen.

De monsters of stalen die aan de bovengemelde voorwaarden niet voldoen, of die ongefrankeerd, dan wel, door middel van post-

zeggels ontoereikend gefrankeerd, ter post worden bezorgd, zullen met het gewone briefport worden belast.

Art. 2. De vorenstaande bepalingen worden voor het eerst toegepast op de monsters of stalen van koopwaren, die met de eerst verkreeke brievenmaal in de maand Julij aanstaande uit Nederland verzonden worden, almede op die welke met de eerste post van de maand September aanstaande uit Oost- en West-Indië zullen vertrekken.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk in het *Staatsblad* en in de *Staats-Courant* zal worden geplaatst.

's Graevenhage, den 12 Junij 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van financiën,

(Get.) VAN BOSSE.

De minister van koloniën,

(Get.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,

De secretaris-generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 28 Julij 1868.

VAN INSINGA.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 5 Augustus 1868.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) PUBLICATIE van den 5den Augustus 1868, waarbij wordt afgekondigd de wet van 29 Junij 1868, No. 56 (*Staatsblad* No. 95), houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1868.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat volgens art. 112 der wet van 31 Mei 1865 (*Staatsblad* No. 55), de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname definitief wordt vastgesteld door de wet, ook indien tot aanvulling der koloniale middelen eene bijdrage wordt gevorderd uit 's rijk's schatkist, en dat dit geval zich voor het dienstjaar 1868 voordoe;

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1868 wordt, voor zoo veel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld als volgt:

Ie AFDEELING.	
<i>Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.</i>	
Art. 1. Traktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen	f 26,094.10
Transporteren.....	f 26,094.10

Transporteren.....	f 26,094.10
Art. 2. Bureau- en locaal-behoefden	" 2,033.60
Art. 3. Drukwerken	" 5,073.—
Art. 4. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen: in de kolonie f 3,000 — in Nederland " 2,000.—	" 5,000.—
Art. 5. Huur van een gebouw voor de zittingen der Koloniale Staten	" 1,500.—
Art. 6. Traktementen van den griffier, den commies ter griffie, en den huishewarder en bode der Koloniale Staten	" 5,200.—
Art. 7. Bureau-, locaal- en andere huishoudelijke behoeften, benevens drukwerken, aankoop van boekwerken ten behoeve der Koloniale Staten	" 6,600.—
Art. 8. Traktementen van de districts-commissarissen en van hunne secretarissen en klerken, toelagen van bureau-behoefden aan de commissarissen en burgerkapiteins, mitsgaders schrijffloonen.....	" 76,880.—
Art. 9. Loon en kleeding der roeijers voor de vaartuigen ten dienste van de districts-commissarissen	" 21,119.—
Art. 10. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Spijt tot verblijf van den districts-commissaris van Beneden Commewijne, de maréchaussées en de roeijers	" 1,600.—
Art. 11. Correspondentie met de West-Indische brievenmail: in Nederland.....	" 10,900.—

f 161,101.70

IIe AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 12. Traktementen en toelagen van den president, de leden en den griffier van het gerechtshof en van de ambtenaren en bedienden.....	f 35,666.—
Art. 13. Aankoop van boekwerken ten dienste van het gerechtshof	" 200.—
Art. 14. Traktementen van den president, de assessoren, den griffier en de verdere ambtenaren van het collegie van kleine zaken.	" 13,500.—
Art. 15. Toelage aan den lands-practizijn	" 1,500.—
Art. 16. Verlichting van de politie-stations, het piket van justitie, de wachten der maréchaussées, de civilo provoost en de cipierswoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenis	" 1,200.—
Art. 17. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten	

Transporteren..... f 52,000.—

f 161,101.70

Transporteren.....	f 52,666.—	f 161,101.70	Transporteren.....	f 38,600.—	f 86,769.90
geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen.....	" 4,500.—		Art. 40. Dagloon van een opzigt bij de stoommachine, van vaste bedienden en sjonwers voor de dienst der lossingen en het publiek entrepôt te Paramaribo...	" 2,500.—	
Art. 18. Bewaking en onderhoud der veroordeelden.....	" 9,000.—		Art. 41. Onderhoud van en brandstoffen voor de stoommachine op den steiger, onderhoud en herstelling van sloepen, aankoop van stempels, cachetten, lak en bindtouw	" 900.—	
Art. 19. Onderhoud van gedeinveerden in het fort Zeelandia en in de districten	" 15,000.—		Art. 42. Traktemeten van den koloniale ontvanger en betaalmeeester, de verdere ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijffoonen	" 17,500.—	
Art. 20. Traktemeten en toelagen van den procureur-generaal, diens tijdelijken substituit en de verdere ambtenaren en bedienden der politie, mitgaders schrijffoonen	" 30,531.—		Art. 43. Tijdelijke vergoeding aan den exploitateur, wegens overhaalbare kosten van vervolging tot invordering van beschreven middelen	" 1,500.—	
Art. 21. Kantoorhuur, bureau- en lokaalbehoefden	" 1,281.20		Art. 44. Traktemeten van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen	" 2,850.—	
Art. 22. Traktemeten en toelagen van het korps maréchausées	" 74,400.—		Art. 45. Traktemeten van den waagmeester en beamten bij 's lands waag	" 3,400.—	
Art. 23. Verschillende uitgaven ten dienste der maréchausée	" 3,740.—		Art. 46. Bureau- en lokaalbehoefden	" 1,550.—	" 68,800.—
Art. 24. Traktemeten van de agenten van politie	" 2,840.—		IVe AFDEELING.		
Art. 25. Traktemeten en uitrusting der politiemagt te Paramaribo, uit inlanders bestaande	" 11,590.—		<i>Onbeheerde Boedels en Wezen.</i>		
Art. 26. Uitbreiding van de politiemagt, uit inlanders bestaande	Memorie.		Art. 47. Toelagen van den secretaris en traktement van den bode bij het collegie van commissarissen voor de onbeheerde boedels	f 800.—	
Art. 27. Toelage voor huis-huur aan de agenten van politie in <i>Nickerie</i> en <i>Coronie</i>	" 600.—		Art. 48. Bureau-behoefden...	" 12.—	
Art. 28. Kleine uitgaven bij de politie	" 300.—		Art. 49. Traktemeten en toelagen van den curator en weesmeester en de verdere ambtenaren en bedienden	" 14,092.—	
Art. 29. Onderhoud van krankzinnigen	" 2,900.—		Art. 50. Bureau- en lokaalbehoefden	" 600.—	
Art. 30. Loon van den opzigt over de krankzinnigen.....	" 600.—		Art. 51. Agentschap in Nederland	" 600.—	
Art. 31. Onderhoud en aankoop van veld-geredschappen, trekvee, materieel en huishoudelijke behoeften voor den grond <i>Boniface</i>	" 3,000.—		Art. 52. Alimentatie van wezen	" 18,200.—	
Art. 32. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict	" 6,500.—		Art. 53. Begraveniskosten van onvermogensden	" 9,000.—	" 43,304.—
Art. 33. Loonen van gehuurde opzigt over de strafarbeiders	" 1,600.—		Ve AFDEELING.		
Art. 34. Openen en sluiten van de sluis in de Kouffelsgracht te Paramaribo	" 130.—		<i>Eeredienst en Onderwijs.</i>		
Art. 35. Jaarwedde van een regterlijk ambtenaar	Memorie.		Art. 54. Traktemeten en toelagen van de predikanten der Hervormde gemeente	f 16,000.—	
Art. 36. Schrijffoon ter griffie van het collegie van kleine zaken	" 300.—		Art. 55. Traktement en toelage van den predikant der Luthersche gemeente	" 6,000.—	
Art. 37. Onderhoud, kleding en passagegeld naar elders van uit Cayenne ontvlugte gedeporteerden	" 4,500.—		Art. 56. Subsidie aan de armenkas der Luthersche gemeente	" 800.—	
IIIe AFDEELING.			Art. 57. Traktemeten en toelagen van de geestelijken der R. Katholieke gemeente.....	" 13,800.—	
<i>Administratie van Financien.</i>			Art. 58. Toelage aan de Moravische Broedergemeente ...	" 3,000.—	
Art. 38. Traktemeten van den administrateur van financien, de verdere ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijffoonen.	f 20,000.—		Art. 59. Traktement en toelage van den opper-rabijn der		
Art. 39. Traktemeten en toelagen van den controleur A het verder personeel bij de belastingen	" 18,600.—		Transporteren.....	f 39,600.—	f 498,873.90
Transporteren.....	f 38,600.—	f 386,769.60			

Transporteren.....	f 39,600.—	f 498,873.90
Nederlandsch- en Portugeesch-Israelitische gemeente	" 3,500.—	
Art. 60. Toelagen aan de beide Israelitische gemeenten.....	" 4,000.—	
Art. 61. Traktementen en toelagen van de onderwijzers en de onderwijzeressen te Paramaribo.	" 3,900.—	
Art. 62. Schoolgelden voor behoeftige kinderen.....	" 9,170.—	
Art. 63. Schoolboeken en verdere onkosten	" 700.—	
Art. 64. Toelage aan de Moravische Broedergemeente voor het onderwijs aan de kinderen van vrijgemaakten en de uitbreiding van het onderwijs	" 16,000.—	
Art. 65. Toelage aan de R.-Katholieke gemeente voor het onderwijs aan kinderen van vrijgemaakten en de uitbreiding van het onderwijs	" 4,000.—	
Art. 66. Schoolonderwijs van gouvernementswege in de districten	" 4,000.—	
Art. 67. Bijdragen in de kosten van het onderwijs op de afgelegen plantages.....	" 3,000.—	
Art. 68. Kosten voortvloeiende uit eene nadere regeling van het onderwijs	<i>Memorie.</i>	" 87,870.—

VIe AFDEELING.

Plaatselijke Kosten.

Art. 69. Traktementen en toelagen van het personeel der brandweer.....	f 1,950.—	
Art. 70. Materieel van het brandwezen: in de kolonie f 1000.— in Nederland " 500.—	" 1,500.—	
Art. 71. Traktementen en toelagen van het plaatselijk genees- en heelkundig personeel, en van den scriba en kamerbewaarder der commissie van toezicht	" 3,920.—	
Art. 72. Voorzieningen in de geneeskundige dienst te Paramaribo en in de districten.....	" 23,000.—	
Art. 73. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal	" 60,000.—	
Art. 74. Traktement van den bedienaar der begrafenis	" 300.—	
Art. 75. Onderhoud der kerkhoven en begrafeniskosten.....	" 2,800.—	
Art. 76. Toelagen aan seinwachters	" 640.80	
Art. 77. Benoodigdheden voor het seinwezen	" 250.—	
Art. 78. Dagloon van arbeiders voor de dienst op post <i>Coronie</i>	" 1,171.30	
Art. 79. Traktementen van de posthouders en opperhoofden over de boschnegers en Indianen.	" 1,860.—	
Art. 80. Schrijfbehoeften, opzigt over de boschnegers, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, en begrafenis-		

Transporteren..... f 97,391.70 f 586,743.90

Transporteren.....	f 97,391.70	f 586,743.90
kosten van boschnegers en Indianen	" 262.—	
Art. 81. Toelagen aan tolken bij de immigranten.....	" 4,000.—	
Art. 82. Bureaukosten voor het algemeen toezigt over de immigranten	" 50.—	
Art. 83. Tewerkstelling van vrijgemaakten, die genee werken overeenkomsten hebben gesloten.	" 3,000.—	
Art. 84. Geldelijke onderstand en kleding voor ouden, gebrekkigen en wezen.....	" 55,000.—	
Art. 85. Verlichting van de aanlegplaatsen voor de koopvaardij-schepen	" 400.—	
Art. 86. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten.	" 10,000.—	
Art. 87. Volksfeest op 's Konings verjaardag.....	" 1,100.—	
Art. 88. Traktementen en toelagen van den directeur, den geneesheer en diens assistenten op het lepreuzen etablissement <i>Balaria</i> , alsmede schrijfbehoeften, levensmiddelen en andere huishoudelijke benoodigdheden voor den directeur	" 4,134.24	
Art. 89. Kleding, voeding en geneesmiddelen voor de besmettelijken	" 14,000.—	
Art. 90. Arbeidsloon.....	" 3,000.—	
Art. 91. Aanschaffing en herstelling van materialen en huishoudelijke behoeften	" 2,000.—	" 194,937.94

VIIe AFDEELING.

Bouw-Departement.

Art. 92. Traktementen en toelagen van den chef, de ambtenaren en bedienden bij het bouwdepartement	f 7,926.—	
Art. 93. Bureaubehoeften.....	" 250.—	
Art. 94. Onderhoud van de civile gebouwen en inrigtingen met de bruggen en afwateringswerken, niet tot de militaire posten behoorende	" 15,000.—	
Art. 95. Onderhoud van de militaire gebouwen en inrigtingen, met de daartoe behoorende bruggen, sluizen, kokers en andere werken	" 11,000.—	
Art. 96. Fortificatiën.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 97. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benoodigdheden van 's lands civile gebouwen en kantoren.....	" 2,700.—	
Art. 98. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen	" 2,000.—	
Art. 99. Vlaggen en lijnen.....	" 600.—	
Art. 100. Onderhoud en vernieuwing van 's lands booten en ponten	" 7,500.—	
Art. 101. Nieuwe werken en groote herstellingen.....	" 14,200.—	

VIIIe AFDEELING.

Koloniale vaartuigen en loodwezen.

Art. 102. Toelage aan den Beheerder der koloniale vaartuigen.	f 1,200.—	
Transporteren.....	f 1,200,000.—	f 842,857.54

Transporteren.....	1,300,000.—	f 842,857.84
Art. 103. Traktementen, gagen en toelagen van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen.....	" 43,860.—	
Art. 104. Tafelgelden voor de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen.....	" 3,966.—	
Art. 105. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen.....	" 18,226.80	
Art. 106. Materialen en arbeidsloonen, benevens steenkolen ten dienste der koloniale vaartuigen.....	" 82,280.—	
Art. 107. Traktement en gagen van den gezagvoerder en de schepelingen van het vuurschip	" 2,600.—	
Art. 108. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage van het vuurschip.....	" 1,756.80	
Art. 109. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	" 1,967.50	
Art. 110. Aankoop van kettingen voor en herstelling van tonneloeljen.....	" 1,300.—	
Art. 111. Traktement van den hoofd-machinist der koloniale vaartuigen.....	" 3,400.—	
Art. 112. Aankoop van gereedschappen.....	" 1,000.—	
		" 161,557.10

IXe AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, toelagen en onderstanden.

Art. 113. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren:
in de kolonie f 31,348.40
in Nederland " 37,219.50

Art. 114. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren:
in de kolonie f 18,053.56 1/2
in Nederland " 25,621.58

Art. 115. Wachtgelden..... " 680.—

Art. 116. Toelagen..... " 100.—

Art. 117. Onderstanden;
in de kolonie f 75.—
in Nederland " 300.—

Xe AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Art. 118. Onvoorziene uitgaven:
in de kolonie f 40,043.63
in Nederland " 6,900.—

Totaal der uitgaven..... f 1,163,856.61 1/2

Een miljoen, honderd drie en zestig duizend, acht honderd zes en vijftig gulden, een en zestig en een halve cent.

Art. 2. Wanneer de som in deze begroting uitgetrokken onder de artikelen 2, 3, 4, 7, 11, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 40, 41, 46, 50, 52, 53, 62, 63, 70, 72, 73, 75, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 93, 94, 95, 97, 98,

99, 100, 101, 105, 106, 108, 109, 110, 112, 113, 114 en 115 ontoreikend mogen worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag even als de posten bij de artt. 26, 35, 68 en 96 voor *Memorie uitgetrokken*, worden aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorziene uitgaven* in deze begroting voorkomende.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften welke niet in de begroting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor *onvoorziene uitgaven*.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderscheiden betreffen.

Art. 4. Ter goedmaking van de uitgaven begrepen in de koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1868, worden over dat jaar gebezigd de middelen en inkomsten, waarvan de definitieve raming bij deze wet is gevoegd, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.
- personeel;
- patentregt;
- huurwaarde van huizen;
- paardengeld;
- quota van suikerplantages en houtgronden;
- inkomende regten;
- uitgaande regten;
- lastgeld der schepen;
- baak-, los- en steigerelden;
- zegelregt;
- venduregt;
- transportregt;
- succesie- en overgangsregt;
- begraafplaatsregt;
- verloftingen;
- leges en provisiegelden;

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- passage-gelden;
- opbrengst der posterij;
- erfpachten;
- landtaxen of akkergelden;
- wag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- inhouding op de traktementen der ambteuren voor pensioen;
- inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- inkomsten voortvloeiende uit den verkoop van gouvernementsplantages;
- terugbetaling van voorschotten;
- rente van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- alle andere ontvangsten niet tot de vooregenoemde behoorende.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks naagaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven *het Loo*, den 29 Junij 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van kolonien,
(Get) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van kolonien.
(Get.) FRITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FRITH.

Heeft de opneming daarvan in 'het Gouvernementsblad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 5 Augustus 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris.
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 17 Augustus 1868.

De gouvernements-secretaris.
E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE
KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1868.

<i>Besaming der middelen en inkomsten.</i>	Belopper middel of inkomst.
<i>A. Directe en indirecte belastingen.</i>	
a. Hoofdelyke belasting der vrijgemaakten, enz...	f 42,000.—
b. Personeel	" 30,000.—
c. Patenregt	" 29,000.—
d. Huurwaarde van huizen	" 22,000.—
e. Paardengeld	" 800.—
f. Quota van suikerplantages en houtgronden ...	" 13,000.—
g. Inkomende regten	" 169,000.—
h. Uitgaande regten	" 140,000.—
i. Laastgeld der schepen	" 30,000.—
k. Baak-, los- en steigergelden	" 6,500.—
l. Zegelregt	" 52,000.—
m. Venduregt	" 20,000.—
n. Transportregt	" 20,000.—
o. Successie- en overgangregten	" 5,000.—
p. Begravplaatregt	" 5,000.—
q. Verlotingen	" 400.—
r. Leges en provisiegeden	" 4,000.—
<i>B. Inkomsten van onderscheiden aard.</i>	
a. Passage-gelden	" 28,000.—
b. Opbrengst der posten	" 12,000.—
c. Erfpachten	" 3,000.—
d. Landtaxen of akkergelden	" 17,800.—
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt en pakhuishuur	" 8,000.—
f. Inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioen	" 40,000.—
g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank	Memorie.
h. Inkomsten, voortvloeiende uit den verkoop van gouvernements-plantages	" 3,107.33
i. Teruggbetaling van voorschotten	" 887.25
k. Renten van het opgeheven West-Indische pensioenfonds in Nederland	" 10,762.—
l. Alle andere ontvangsten, niet tot de voorgenomde behoorende	" 33,000.—
<i>C. Bijdrage uit 's rijks schatkist.</i>	
Bijdrage uit 's rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen	" 500,000.—
Totaal	f 1,245,256.61

(No. 9.) PUBLICATIE van den 15den September 1868, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van den 11den Juli 1868 (Staatsblad No. 109), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de op den 1sten April 1867 tusschen Nederland en het Koninkrijk Siam gesloten overeenkomst tot resching der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Siam, in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het koninkrijk Siam, op den 1sten April 1867 door de wederzijdsche gevolmachtigden te Bangkok gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Siam in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, van welke overeenkomst de inhoud en de vertaling luiden als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de koning der Nederlanden, de vriendschapsbanden, die tusschen het koninkrijk der Nederlanden en het koninkrijk Siam bestaan, aanwerwenscheude toe te halen en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide staten tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende geven, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan een verlangen door de regering van Siam herhaaldelijk te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van consuls van genoemd koninkrijk in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener niddrakelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en voorregten dier consuls in de bovenbedoelde koloniën duidelijk en aanuwerknig worden omschreven.

Dienovereenkomstig heeft Zijne Majesteit de koning der Nederlanden benoemd hoogtedeszelfs consul te Bangkok, PAUL PICKENPACK;

Zijne Majesteit de koning van Siam heeft benoemd zijne excellentie CROW PHA PHRAKLANG, hoogstedeszelfs minister van buitenlandse zaken;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen;

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls en vice-consuls van het koninkrijk Siam toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls van het koninkrijk Siam worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten in de havens van het ressort van hun consulaar arrondissement.

Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal en consuls, alvorens tot de uit-

His Majesty, the king of the Netherlands, wishing to strengthen the bonds of friendship existing between the kingdom of the Netherlands and the kingdom of Siam, and to give the amplest possible development to the commercial intercourse, so happily established between the two nations, has, for the accomplishment of that purpose, and in order to satisfy a desire, repeatedly expressed by the government of Siam, consented to receive consuls from said kingdom in the principal ports of the Dutch Colonies, with the reservation however, of making this concession the subject of a special convention, which shall determine in a clear and precise manner the rights, duties and privileges of said consuls in the colonies above mentioned.

Accordingly His Majesty the king of the Netherlands has named his consul at Bangkok, PAUL PICKENPACK;

His Majesty the king of Siam has named his excellency CROW PHA PHRAKLANG, his minister for foreign affairs;

who after communicating to each other their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following articles;

Art. 1. Consuls-general, consuls and vice-consuls of the kingdom of Siam will be admitted into all the ports of the transmarine possessions or colonies of the Netherlands, which are open to the vessels of all nations.

Art. 2. The consuls-general, consuls and vice-consuls of the kingdom of Siam are considered as commercial agents, protectors of the maritime commerce of their countrymen, in the ports within the circumference of their consular districts.

They are subject to the laws, both civil and criminal of the country in which they reside, with such exemptions, as the present-convention establishes in their favor.

Art. 3. The consuls-general and consuls, before being admit-

oefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde agenten recht op de bescherming der regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije nitoeffening hunner betrekking.

De regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor dit weder in te trekken, of door den gouverneur der koloniën te doen intrekken, met opgave der redenen.

Art. 4. De consuls-generaal en consuls zijn gerechtigd boren de buitender hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: «Consulat van het koninkrijk Siam».

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archieven en bescheiden betreffende de zaken van het consulaat tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigzwaande wijze of onder eenig voorweld te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Indien eene aanvraag aan de Nederlandsche regering moet worden gedaan, greechiets zulks door tamenkomst van den diplomaatiken agent te 's Gravenhage gevestigd, doch, bij ontstentenis van een diplomaatiken agent te 's Gravenhage, kan de consul, in spoedvereischende gevallen, zelf de aanvraag doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak aantoonende en de redenen, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal, en de consuls zijn bevoegd vice-consuls te benoemen in de havens vermeld in art. 1 en gelegen in hun consular district.

ted to exercise their functions and to enjoy the immunities attached thereto, must present a commission in due form to the government of His Majesty the king of the Netherlands.

After having obtained the exequatur, which shall be countersigned as promptly as possible by the governor of the colony, the said consular agents shall be entitled to the protection of the government and to the assistance of the local authorities, in the free exercise of their functions.

The government in granting the exequatur reserves the right of withdrawing the same, or to cause it to be withdrawn by the governor of the colony, on a statement of the reasons for doing so.

Art. 4. The consuls-general and consuls are authorised to place at the outer door of their consulates, the arms of their government with the inscription: «Consulate of the kingdom of Siam».

It is well understood that this outward mark, shall never be considered as conferring the right of asylum, nor as having the power to exempt the house and those dwelling therein from the prosecution of the local justice.

Art. 5. It is nevertheless understood that the archives and documents relating to the affairs of the consulate shall be protected against all search, and that no authority or magistrate shall have the power, under any pretext whatever, to visit or seize them, or to examine their contents.

Art. 6. The consuls-general, consuls and vice-consuls, shall not be invested with any diplomatic character.

When a request is to be addressed to the Netherlands government, it should be done through the medium of the diplomatic agent residing at the Hague, but in the absence of a Siamese diplomatic agent residing at the Hague, the consul may in case of urgency apply directly to the governor of the colony showing the urgency of the case and stating the reasons, why the request cannot be addressed, to the subordinate authorities, or that previous applications made to such authorities, have not been attended to.

Art. 7. Consuls-general and consuls shall be free to establish vice-consuls in the ports mentioned in art. 1 and situated in their consular districts.

De vice-consuls kunnen zonder onderscheid worden gekozen uit de Nederlandsche onderdanen of uit de onderdanen van het koninkrijk Siam, of uit die van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de vice-consul wordt aangesteld.

De vice-consuls, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie, worden voorzien van een aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de vice-consuls ontnemen, onder mededeeling der redenen aan den consuls-generaal of consul van het betrokken district.

Art. 8. De paspoorten, door consuls of consulaire agenten afgegeven of gevisceerd, ontaalaan geenszins van de verplichtingen om zich te voorzien van al de stukken door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën georderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Siameesch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt, bij afwezigheid van den kapitein of den supercarga, of met hunne toestemming, de consuls-generaal, consul of vice-consul aanwezig ter plaatse van de schipbreuk, al de noodige maatregelen tot redding van het schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consuls-generaal, consul of vice-consul neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van de deserteurs van Siameesche schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits nit

The vice-consuls, may be taken indiscriminately from among the subjects of the Netherlands, or from subjects of the Kingdom of Siam or of any other country, residing or having the privilege, according to the local laws, to fix their residence in the ports, to which the vice-consul shall be named.

The vice-consuls, whose nomination shall be submitted to the approval of the Governor of the colony, shall be provided with a certificate, given to them by the consul under whose orders they exercise their functions.

The Governor of the colony may in all cases withdraw from the vice-consuls the aforesaid sanction, in communicating to the consuls-general or consul of the respective district the motives for his doing so.

Art. 8. Passports delivered or signed by consuls or consular agents do not dispense the bearer from providing himself with all the laws in order to travel or to establish himself in the colonies.

The right of the Governor of the colony, to prohibit the residence in, or to order the departure from the colony of any person to whom a passport may have been delivered, remains undisturbed.

Art. 9. When a Siamese ship is wrecked upon the coast of the Dutch colonies, the consuls-general, consul or vice-consul, who is present at the scene of disaster, will in case of the absence, or with the consent of the captain or supercargo, take all the necessary measures for the salvage of the vessel, the cargo, and all that appertains to it.

In the absence of the consuls-general, consul or vice-consul, the Dutch authorities of the place, where the wreck has taken place, will act in the premises, according to the regulations prescribed by the laws of the colony.

Art. 10. Consuls-general, consuls and vice-consuls may in so far, as the extradition of deserters from merchant vessels, or ships of war shall have been stipulated by treaty, request the assistance of the local authorities for the arrest, detention and imprisonment of deserters from Siamese vessels. To this end they shall apply to the competent functionaries and claim said deserters in writing, proving by the register of the vessel, the list of the crew,

de scheepregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, is de plaatselijke overheid gehouden, gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consuls, en kunnen op aanvraag en op de kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen vier maanden, na den dag hanner aanhouding, niet terug gezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken rechtbank uitspraak hebbe gedaan, en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Siamsech onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uitneste-wilsuitvoerders na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire agenten, ten einde de uoodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-general, consuls en vice-consuls hebben als zoodanig voor zoover de wetgeving van het Koninkrijk Siam zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der schepen onder Siamseche vlag mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tensij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en de rust van het land kunne storen, of dat de consuls-general, consuls en vice-consuls den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast dat deze bijzondere vorm van regtepleging of van uitspraak door scheidsman-

or by any other authentic document that the persons claimed belonged to the crew.

The reclamation being thus supported, the local functionaries shall exercise what authority they possess, in order to cause the deserters to be delivered up.

The deserters being arrested shall be placed at the disposal of said consuls and may be confined in the public prisons at the request and at the expense of those who claim them, in order that they may be taken to the vessels to which they belong, or to other vessels of the same nation. But if they are not sent back within four months, from the day of their arrest, they shall be set at liberty, and shall not again be arrested for the same cause.

It is understood however that if the deserter be found to have committed any crime, offense or contravention, his extradition may be delayed until the court, having cognizance of the matter, shall have pronounced its sentence and the same has been carried into execution.

Art. 11. In case of death of a Siamese subject, without having any known heirs or testamentary executors, the Dutch authorities, who, according to the laws of the colony, are charged with the administration of the estate, will inform the consuls or consular agents of the circumstance in order that the necessary information may be forwarded to parties interested.

Art. 12. The consuls-general, consuls and vice-consuls have in that capacity, in so far as the laws of the Kingdom of Siam allow it, the right to be named arbiters in the differences which may arise between the masters and the crews of the vessels under Siamese flag, and this without the interference of the local authorities, unless the conduct of the crew or captain, should have been such, as to disturb the order and tranquillity of the country, or that the consuls-general, consuls or vice-consuls should request the assistance of the said authorities, in order to carry out their decisions or to maintain their authority.

It is understood however, that this decision or special arbitration, is not to deprive on their

nen, de twistende partijen het recht niet ontnemen om daarvan, na hunne terugkomst, bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen.

Art. 13. De consuls-general, consuls en vice-consuls, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hanner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de andere landen met welke de Nederlandsche liëgering soortgelijke overeenkomsten als de tegenwoordige gesloten heeft, dezelfde gunsten aan de consuls-general, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de in kwartiering, van de personele belasting en daarentoven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personeelen aard, in dier voege dat deze vrijdom zich nimmer kan uitrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reele belastingen.

De consuls-general, consuls en vice-consuls, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking aan consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden, de lasten te vervullen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-general, consuls en vice-consuls, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan een consulaire betrekking waar te nemen, door de Siamseche Regering opgedragen, zijn gehouden de lasten te vervullen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

Art. 14. De consuls-general, consuls en vice-consuls van het koninkrijk Siam genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoorrechte natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegevoordige overeenkomst, opgemaakt in het Engelsch, als zijnde de taal waarin de briefwisseling tusschen de twee hooge contracterende partijen gevoerd wordt, en van welke overeenkomst vertalingen in de Nederlandsche en Siamseche talen zijn bijgevoegd, zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan

return the parties in litigation of the right of appeal to the judiciary authorities of their own country.

Art. 13. The consuls-general, consuls and vice-consuls, who are not subjects of the Netherlands, who at the time of their appointment are not established as residents in the Kingdom of the Netherlands or its colonies, and who do not exercise any calling, profession or trade, besides their consular functions, are, in so far as in other countries, with whom the Netherlands Government has concluded conventions similar to the present, the same privileges are granted to the consuls-general, consuls and vice-consuls of the Netherlands, exempt from military billeting, from personal taxation and moreover from all public or municipal taxes, which are considered of a personal character, so that this exemption shall never extend to customhouse duties or other taxes, whether indirect or real.

The consuls-general, consuls and vice-consuls, who are not natives or recognized subjects of the Netherlands, but who may exercise conjointly with their consular functions, any profession or trade whatever, are obliged to fulfill duties and pay taxes and contributions like all Dutch subjects and other inhabitants.

Consuls-general, consuls and vice-consuls, subjects of the Netherlands, but to whom it has been accorded to exercise consular functions, conferred by the Siamese government, are obliged to fulfill duties and pay taxes and contributions like all Dutch subjects or other inhabitants.

The consuls-general, consuls and vice-consuls of the Kingdom of Siam shall enjoy all such other privileges exemptions and immunities in the colonies of the Netherlands, as may at any future time be granted to the agents of the same rank of the most favoured nation.

Art. 15. The present convention, executed in English, as the language of communication between the two high contracting powers, and of which convention translations in the Dutch and Siamese languages are appended, shall remain in force for the space of five years from the day of the exchange of the ratifications, which

met de nitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twaalf maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen, twaalf maanden na verloop van den gezegden tijd van vijf jaren, haar voornemen te kennen geeft om deze overeenkomst niet te vernieuwen, zal zij een jaar langer van kracht blijven, en zoo van jaar tot jaar, tot na verloop van een jaar, te rekenen van den dag, waarop een der partijen zoodanige kennisgeving zal doen.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en van hun zegel voorzien te Bangkok, den 1sten April van het jaar onzes Heeren achttien honderd zeven en zestig, overeenkomende met de Siamesche dagteekening van den twaalfden dag van de vierde afgaande maan van het jaar den Tijger twaalf honderd acht en twintig.

(L.S.) (Get.) PHRAKLANG.
" " PAUL PICKENFACK.

Gelet, dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 4den October 1867 en door Zijne Majesteit den Koning van Siam den 27sten Maart 1868 ge- teekend, op laatstgemelden dag te Bangkok heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, a. i., van den 31den Juli 1868, No. 4420;

Hebben goedgevonden en verstaan de voorschreven overeenkomst en vertaling, door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*, bekend te maken.

Onze Ministers, Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zooveel hem betreft, met de uitvoering der bepalingen in gezegde overeenkomst vervat.

Thuss, den 11den Juli 1868.

WILLEM.

De minister van buitenlandsche zaken a. i.,
ROEST VAN LIMBURG.

Uitgegeven den negen en twintigsten Juli 1868.

De minister van justitie,
VAN LILAAR.

Accordeert met deszelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van kolonien,
FEITH.

(No. 10.) PUBLICATIE van den 15 September 1868, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 15en Juli 1868 (*Staatsblad* No. 111) bepallende de plaatsing in het *Staatsblad* van een verklaring, waarbij de consulaire overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen den 16en Juli 1856 gesloten, toepasselijk wordt gemaakt op de consuls van den Noord-Duitschen Bond in de Nederlandsche Kolonien en overzeesche bezittingen.

In naam des Konings!

De gouverneur van Suriname,
Van 's Koningswege den laat ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de verklaring, door den Nederlandschen gevolmagtigde en door dien van Pruisen namens den Noord-duitschen Bond ge-

shall take place within the delay of twelve months or sooner if possible.

In case neither of the contracting parties give notice twelve months before the expiration of the said period of five years, of its intentions not to renew this convention, it shall remain in force a year longer and so on; from year to year from the day on which one of the parties shall give such notice.

In witness whereof the respective plenipotentiaries have signed the present convention and have affixed their seals thereto at Bangkok on the first day of April in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty seven, corresponding to the Siamese date of the twelfth day of the fourth wassing moon in the year of the Tiger Twelve hundred and twenty eight.

(L.S.) (Signed) PHRAKLANG.
" " PAUL PICKENFACK.

teekend, waarbij de consulaire overeenkomst van 16 Juni 1856 (*Staatsblad* No. 71) wordt toepasselijk gemaakt op de consuls van den Noord-Duitschen Bond in de Nederlandsche koloniën en overzeesche bezittingen, van welke verklaring de inhoud en vertaling luiden, als volgt:

VERTALING.

Verklaring.

Zijne Majesteit de Koning van Pruisen, namens den Noord-Duitschen Bond, den wensch hebbende te kennen gegeven, om op de consulaire ambtenaren van dien Bond toepasselijk te maken de bepalingen der consulaire overeenkomst, den 16den Juni 1856 tusschen Nederland en Pruisen gesloten, en Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, verlangende aan dien wensch te voldoen;

zoo zijn de ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, overengekomen, dat, te rekenen van den dag der onderteekening dezer verklaring, de bepalingen van gezegde overeenkomst van toepassing zullen zijn op de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van den Noord-Duitschen Bond, en dat de woorden „Pruisen” en „Pruisisch” overal, waar die in gezegde overeenkomst voorkomen, zullen vervangen worden door „Noord-Duitsche Bond” en „van den Noord-Duitschen Bond.”

Gedaan te 's Gravenhage, den 9den Juli 1868.

(Get.) ROEST VAN LIMBURG.
" FERPONCHER.

Gelet dat de uitwisseling dier verklaringen heeft plaats gehad te 's Gravenhage op den 9den Juli 1868;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, a. i., van den 11den Juli jlt., No. 4410;

Hebben goedgevonden en verstaan de bovengemelde verklaring met de vertaling, door plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*, bekend te maken.

Onze Ministers, hoofden der departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zooveel hem betreft, met de uitvoering van gezegde verklaring.

Thuss, den 16den Juli 1868.

WILLEM.

De minister van buitenlandsche zaken, a. i.,
ROEST VAN LIMBURG.

Uitgegeven den negen en twintigsten Juli 1868.

De minister van justitie
VAN LILAAR.

Accordeert met deszelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van Kolonien,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 15 September 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 7den October 1868.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) RESOLUTIE van den 16den September 1868, No. 5, betreffende *eene wijziging van art. 23 van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het rijk en de Nederlandsche West-Indische koloniën over Engeland* (G. B. van 1854, No. 6), voor sooveel betreft de terugzending van rebuten.

De gouverneur der kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de missive van den minister van koloniën, dd. 14 Julij jl. La. Aaz en B. No. 21 | 168, en het daarbij gevoegd afschrift van de missive van den minister van finantiën, dd. 8 te voren, No. 21;

Gelet op het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het rijk en de Nederlandsche West-Indische koloniën over Engeland (G. B. 1854, No. 6);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen dat artikel 23 van het hier-voren bedoeld reglement is gewijzigd als volgt:

„De geweigerde brieven, mitgaders die waarvan de geadresseerden overleden of onbekend zijn, worden maandelijks met de eerst vertrekende brievenmaal over en weder aan het hoofdbestuur der posten van het land van oorsprong ambtshalve aangezekend teruggezonden.

„De omslagen der pakketten met rebuten worden, behalve met het adres van de administratie van bestemming, van het opschrift: „Rebuten over de maand” voorzien. — Zij worden sterens vergezeld van een borderel, vermeldende het getal van de verschillende soorten van brieven, alsmede van de porten waarmede zij zijn belast.

„Vermits wegens de rebuten geen transitregt aan de betrokkene vreemde administratie verschuldigd is, wordt het gewigt van de pakketten met rebutbrieven niet begrepen onder dat, 't welk den grondslag voor de berekening van het gemelde transitregt uitmaakt.

„De rebuten blijven, alvorens naar het land van oorsprong te worden teruggezonden, gedurende drie maanden berusten onder de administratie van het land van oorspronkelijke bestemming.

„Gedrukte stukken en monsters van koopwaren, die in rebut zijn gevallen, worden niet teruggezonden.”

En zal deze resolutie in het *Gouvernementsblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 16 September 1868.

VAN IDSINGA.

De *gouvernements-secretaris*,
K. A. VAN EMDEN.

(No. 12.) PUBLICATIE van den 29 October 1868, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van den 11 September 1868, No. 16, houdende wijziging van dat dd. 19 Mei 1864, No. 30, betreffende de oprichting van een Circulatiebank (Gouvernementsblad van 1864, No. 14.)

In naam des Konings:

De gouverneur van Suriname,

Van 's koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de gemeenschappelijke voordragt van onze ministers van koloniën en van justitie, dd. 2 Julij 1868, litt. B, No. 26 en 10 daaraanvolgende, 2e afd. No. 109;

Gezien ons besluit van den 19 Mei 1864, No. 30, houdende vaststelling van de voorwaarden waarop de te Amsterdam op te richten naamloze vennootschap de *Surinaamsche Bank* geregtigd wordt verklaard om binnen de kolonie Suriname als circulatiebank werkzaam te zijn;

Den raad van state gehoord, advies van den 18 Augustus 1868, No. 3;

Gezien het nader gemeenschappelijk rapport van onze ministers

van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën en van justitie, dd. 28 Augustus 1868, litt. B, No. 47 en van 8 September jl., No. 90, 2e afd.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zoover van ons opgemeld besluit te bepalen:

a. Artikel 6, 4o. alinea 2, luidende: „Gelden in rekening-conraant sof 4 deposito ontvangen, zijn 6f dadelijk 6f met een opzeggings-termijn binnen de tien dagen 6f eerst na zes maanden of langer opvraagbaar,” wordt bij deze ingetrokken en buiten werking gesteld.

b. in het eerste lid van art. 15 luidende: „Aanvankelijk zal voor het bedrag in art. 14 bedoeld, voor zoover het binnen tien dagen in Suriname opvraagbaar is, minstens een derde in gangbare specie bij de directie te Paramaribo aanwezig moeten zijn,” worden de woorden *tien dagen* vervangen door *vier maanden*.

c. het tweede lid van artikel 10 luidende: „Zij geeft geene biljetten uit tot een lager bedrag dan f 10,” wordt gelezen als volgt: „Zij geeft geene biljetten uit tot een lager bedrag dan vijf gulden.”

„Tot uitgifte van biljetten beneden tien gulden wordt echter vooraf onze goedkeuring vereischt.”

Onze ministers van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën en van justitie zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk zal geplaatst worden in het *Gouvernementsblad* van Suriname en waarvan ter kennisneming afschrift zal worden gezonden aan onze ministers van finantiën en aan den raad van state.

Het Loo, den 11 September 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën,
(Get.) BROCK.

De minister van justitie,
(Get.) VAN LILAAR.

Accordeert met dezelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,
(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FEITH.

Heeft de opaeming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 29 October 1868.

VAN IDSINGA.

De *gouvernements-secretaris*,
K. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 2 November 1868.

De *gouvernements-secretaris*.
K. A. VAN EMDEN.

(No. 13.) RESOLUTIE van den 12 November 1868, No. 8, betreffende de brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd.

De gouverneur van Suriname,

Gelet op de 2e alinea van art. 1 der koloniale verordening van den 7 September 1866, G. B. No. 7, betreffende de brandwacht te Paramaribo, gedurende den grooten droogen tijd;

Overwegende dat de weersgesteldheid eene verlenging raadzaam maakt van den termijn van 15 Augustus tot 15 November, gedurende welken, ingevolge evengemeld art. 1, de groote drooge tijd wordt gerekend te loopen;

Gelet op het advies van den opperbrandmeester;

Den raad van bestuur gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Den bij art. 1 der koloniale verordening van den 7 September 1866, G. B. No. 7, bepaalden termijn gedurende welken de groote

drooge tijd wordt gerekend te loopen, voor dit jaar te verlengen voorloopig tot en met den 30 dezer maand.

En zal deze in het *Gouvernementblad* worden geplaatst.

Paramaribo, den 12 November 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 14.) PUBLICATIE van den 26 November 1868, betreffende de afschaffing van het wettelijk gezag van het oud-Hollandsche en van het Romeinsche regt en de invoering van de nieuwe wetgeving.

In naam des konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging

10. van onderstaand koninklijk besluit:

4 September 1868, No. 17. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordrachten van onzen minister van koloniën van den 27 Januarij 1866, litt. B No. 8; 18 Januarij 1868, litt. B No. 10; 4 April 1867, litt. B No. 4; 16 November 1866, litt. B No. 17; 8 Januarij 1866, litt. B No. 31; 25 October 1866, litt. B No. 27; 12 Maart 1867, litt. B No. 26; 21 Augustus 1867, litt. B No. 10; 12 November 1867, litt. B No. 2; en 31 Juli 1868, litt. B No. 10a.

Gelet op art 168 van het reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij de wet van den 31 Mei 1865 (*Staatsblad* No. 55);

Den raad van state gehoord, adviezen van den 13 April 1866, No. 4; 3 Maart 1868, No. 24; 7 Mei 1867, No. 15; 19 Juni 1866, No. 18; 9 October 1866, No. 18; 29 Januarij 1867, No. 42; 4 Juni 1867, No. 7; 14 Januarij 1868, No. 17; 24 December 1867, No. 12; en 18 Augustus 1868, No. 4;

Gelet op de nadere rapporten van onzen minister van koloniën van den 28 Mei 1866, litt. B No. 5; 17 Maart 1868, litt. B No. 24; 28 Mei 1867, litt. B No. 12; 15 November 1866, litt. B No. 19; 18 Februarij 1867, litt. B No. 20; 6 Juni 1867, litt. B No. 2; 27 November 1867, litt. B No. 23; 26 Februarij 1868, litt. B No. 10; en 14 Februarij 1868, litt. B No. 16; en van onzen minister van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën, van den 29 Augustus 1868, litt. B No. 5;

Gezien onze kabinetsbeschikkingen van den 30 Mei 1866, No. 75; 20 Maart 1868, No. 81; 30 Mei 1867, No. 57; 16 November 1866, No. 61; 20 Februarij 1867, No. 49; 8 Juni 1867, No. 58; 2 December 1867, No. 54; 29 Februarij 1868, No. 70; en 19 Februarij 1868, No. 99;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Het reglement op de inrigting en de zamenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname;

De bepalingen op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving in de kolonie Suriname;

De algemeene bepalingen der wetgeving van de koloniale Suriname;

Het burgerlijk wetboek voor de kolonie Suriname;

Het wetboek van koophandel voor de kolonie Suriname;

Het wetboek van burgerlijke regtsvordering voor de kolonie Suriname;

Het wetboek van strafregt voor de kolonie Suriname;

Het wetboek van strafvordering voor de kolonie Suriname;

Het reglement op het notarisambt in de kolonie Suriname; Voorloopig bekrachtigd bij onze in het hofd dezes genoemde kabinetsbeschikkingen, worden vastgesteld zoodanig als zij zijn gevoegd bij het tegenwoordige besluit.

Art. 2. De nieuwe wetgeving wordt in de kolonie Suriname ingevoerd op den eersten Mei achttien honderd negen en zestig en

is mitstdien van verbindende kracht met middernacht tusschen den 30 April en den 1 Mei 1869.

Art. 3. Met den dag van de invoering der nieuwe wetgeving in de kolonie Suriname, wordt aldaar afgeschaffd het wettelijk gezag van het oud-Hollandsche en van het Romeinsche regt.

Met denzelfden dag vervallen, ten aanzien van de onderwerpen, welke bij de nieuwe wetgeving zijn gevergd, alle verordeningen, reglementen, publicatiën, ordonnantiën, instructiën, plakaten, statuten, costumen, en in het algemeen alle geschreven en ongeschreven regten, waaraan vóór de invoering der nieuwe wetgeving kracht van wet werd toegekend, alles voor zoverre die niet uitdrukkelijk worden in stand gehouden.

Art. 4. De bepalingen, in de in art. 1 genoemde wetboeken, en in andere tot de nieuwe wetgeving behoorende algemeene verordeningen voorkomende, en betrekking hebbende tot het beroep op den hoogen raad der Nederlanden van door het hof van justitie gewezen vonnissen of beschikkingen op request, blijven voorloopig buiten toepassing.

Onze minister van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën, is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan den minister van justitie, aan den raad van state en aan den hoogen raad der Nederlanden.

Het Loo, den 4 September 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën,
(Get.) BROCK.

Accordeert met dezelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het ministerie van koloniën,
(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FEITH.

29. van de bij dat besluit vastgestelde en daarbij gevoegde reglementen, bepalingen en wetboeken.

Heeft de openeming daarvan in het *Gouvernementblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 26 November 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris.
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 November 1868.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

(No. 15.) PUBLICATIE van den 27 November 1868, waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van 29 Augustus 1868, No. 37, houdende regeling der bezoldigingen van den voorzitter, de leden en den griffier van het hof van justitie, den procureur-generaal en den advocaat-generaal.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen minister van koloniën van den 9 Januarij 1868, La. B. No. 27;

Gelet op art. 38 van het reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij de wet van 31 Mei 1865 (*Staatsblad* No. 55);

Den raad van state gehoord (advies van den 7 Februarij 1868, No. 4.)

Gezien de nadere voordragt van onzen minister van koloniën van den 26 Augustus 1868, La. B. No. 1;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. De bezoldigingen van den voorzitter, de leden en den

griffier van het hof van justitie in de kolonie Suriname, van den procureur-generaal en van den advocaat-generaal worden door ons geregeld.

Art. 2. De in het voorgaande artikel bedoelde bezoldigingen bedragen:

- a. van den voorzitter van het hof van justitie f 8,000.—
- b. van de leden van het hof van justitie, ieder s 6,500.—
- c. van den griffier van het hof van justitie... s 6,000.—
- d. van den procureur-generaal..... s 10,000.—
- e. van den advocaat-generaal..... s 6,500.—

Art. 3. De griffier van het hof van justitie geniet geene emolumenten. Hetgeen door hem aan griffie-regten of leges wordt ontvangen, wordt aan de koloniale kas verantwoord.

In de kosten van de griffie wordt uit de koloniale kas bij abonneement voorzien.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking tegelijk met de invoering der nieuwe wetgeving in de kolonie Suriname.

Onze minister van koloniën is belast met de uitvoering dezes, waarvan tot kennisneming afschrift zal worden gezonden aan den raad van state.

Thuis, den 29 Augustus 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van marine, tijdelijk belast met het beheer van het departement van koloniën,
(Get.) BROCK.

Accordeert met deszelfs origineel,
De secretaris-generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(Get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De secretaris-generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 27 November 1868.

VAN IDSINGA.

De gouvernements-secretaris.
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 30 November 1868.

De gouvernements-secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 16.) PUBLICATIE van den 1 December 1868, houdende afkondiging van het koninklijk besluit van den 15 Augustus 1868, No. 62, waarbij zijn vastgesteld de bepalingen tot regeling van het ambt van hypotheek-bewaarder en van diens boekhouding in de kolonie Suriname.

In naam des konings!

De gouverneur van Suriname,

Van 's konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groot-herzog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen minister van koloniën van den 22 Janij 1868, litt. B, No. 33a;

Den raad van state gehoord, advies van den 7 Julij 1868, No. 11;

Gezien de nadere voordragt van onzen minister van koloniën van den 7 Augustus 1868, La. B, No. 5.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Vast te stellen de navolgende Bepalingen tot regeling van het ambt van hypotheekbewaarder en van diens boekhouding in de kolonie Suriname.

TITEL I.

Van den hypotheekbewaarder.

Art. 1. De openbare registers, bij de nieuwe wetgeving bedoeld, ter inschrijving der hypotheeken, ter overschrijving van acten

van eigendomsovergang van onroerende goederen, en van acten waarbij zakelijke regten op onroerende goederen worden gevestigd of overgedragen, worden gehouden door den hypotheekbewaarder.

Art. 2. De hypotheekbewaarder wordt door den gouverneur benoemd.

Hij moet den onderdom van vijf en twintig jaren hebben bereikt, en mag niet zijn bezoldigd lid van de regterlijke magt, praktijfs, notaris of deurwaarder.

Art. 3. De hypotheekbewaarder houdt zijn kantoor te Paramaribo. De kring van zijne bewaring strekt zich uit over de geheele kolonie.

De gouverneur kan echter, als de behoefte daaraan blijkt te bestaan, meerdere hypotheekbewaarders aanstellen. In dat geval wijst hij den kring aan, waartoe iedere bewaring zich uitstrekt, en regelt de verpligting tot overboeking.

Art. 4. Het kantoor van den hypotheekbewaarder staat dagelijks, uitgezonderd de zondagen, voor het publiek open van des voormiddags acht tot des namiddags één uur.

Niettemin is de hypotheekbewaarder verplicht exploitien in ontvangst te nemen gedurende den tijd bij art. 16 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering bepaald.

Art. 5. De hypotheekbewaarder wordt geacht woonplaats te hebben in het kantoor van bewaring, voor alle vorderingen tot welke zijne verantwoordelijkheid aanleiding kan geven.

Deze woonplaats duurt regtens even zoo lang als de verantwoordelijkheid van den hypotheekbewaarder. Alle vervolgingen tot dier zake kunnen daar worden gedaan, ook dan wanneer zijne bediening reeds heeft opgehouden, en zelfs tegen zijne erfgenamen.

Art. 6. Alvorens in functie te treden legt de hypotheekbewaarder in handen van den gouverneur den eed (de belofte) af, dat hij zijne ambtsverrichtingen met getrouwheid en nauwkeurigheid zal vervullen.

Van deze eedsaflegging wordt, door de zorg van den gouverneur, aan het hof van justitie kennis gegeven.

Art. 7. De hypotheekbewaarder mag zich niet van Paramaribo verwijderen zonder verlof van den gouverneur.

De gouverneur regelt de wijze waarop de hypotheekbewaarder, bij afwezigheid of verhiadering nit welken hoofde ook, wordt vervangen.

Art. 8. De hypotheekbewaarder stelt, ten genoegen van den gouverneur, eens zakelijke of persoonlijke zekerheid, tot een bedrag door den gouverneur te bepalen.

Deze zekerheid is uitsluitend verbonden voor de verantwoordelijkheid jegens het publiek, welke aan de bewaarder is opgelegd.

Art. 9. De door den hypotheekbewaarder gestelde zekerheid duurt voort, zoo lang als hij zijn post bekleedt, en nog drie jaren daarna.

Na verloop van dien termijn kan hij of kunnen zijne erfgenamen, mits er geene vervolging ter zake van zijne ambtsverrichtingen is begonnen, van den gouverneur ontheffing vragen.

Indien de gestelde zekerheid persoonlijk is, of de zakelijke door derden is gesteld, kan de ontheffing ook door de borgen of door die derden worden gevraagd.

Art. 10. Het verzoek om ontheffing wordt door den gouverneur in eene der hinnen de kolonie verschijpende nieuwsheden openbaar gemaakt.

Indien binnen drie maanden na de openbarmaking geen verzet is gedaan, wordt de ontheffing verleend.

De ontheffing wordt insgelijks verleend, indien het verzet niet binnen veertien dagen nadat het is gedaan, door het instellen van eene rechtsvordering gevolgd is.

De verantwoordelijkheid van den hypotheekbewaarder blijft niettemin voortduren gedurende den termijn bij art. 1251 van het burgerlijk wetboek bepaald.

Art. 11. De hypotheekbewaarder staat onder het onmiddellijke toezigt van den administrateur van finantiën.

De administrateur van finantiën onderzoekt de registers zoo dikwijls hij dat noodig acht, doch in ieder geval tweemaal 's jaars.

Hij maakt van ieder onderzoek procesverbaal op, en doet dat aan den gouverneur toekomen:

Art. 12. De administrateur van finantiën kan zich, onder goedkeuring van den gouverneur, tot het houden der inspectien, waarvan in het vorige artikel wordt gesproken, door andere ambtenaren doen vervangen.

TITEL II.

Van de registers.

EERSTE AFDEELING.

Van de registers in het algemeen.

Art. 13. De registers, welke de hypotheekbewaarder verplicht te houden, zijn de volgende

- a. Het dagregister;
- b. Het register van inschrijvingen;
- c. Het register van overschrijvingen;
- d. Het register voor inbeslagnemingen;
- e. Het repertorium;
- f. De alphabetische naamwijzer op het repertorium.

Art. 14. De registers zijn ingerigt naar de ruodellen, daarvan door of van wege den gouverneur verstrekt.

Zij worden op elk blad genummerd en gewaarmerkt, en op het eerste en laatste blad geteekend door den kantonregter te Paramaribo.

De registers krijgen, elk onder zijne letter, een doorlopend volgnummer.

Art. 15. Het is den hypotheekbewaarder, op eene boete van tien gulden voor iedere overtreding, verboden in de registers, onder de lett. a., b., c. en d van art. 13 genoemd, eenig woord over te schrijven, uit te schrappen of onleesbaar te maken, of eenige verbetering op den kant door middel van een renvooi aan te brengen.

Art. 16. Wanneer de bewaarder een mislag wil verbeteren, in het dagregister of bij het overschrijven van een borderel van inschrijving begaan, wordt de aantekening of de overschrijving, ten dage waarop de mislag is ontdekt, geheel op nieuw gedaan onder eenen nieuwen post.

Ter zijde van den gebrekkigen post wordt naar den nieuwen post verwezen, met opgave van de oorzaak der verbetering en naast den nieuwen post wordt aangeteekend, waar de gebrekkige post te vinden is.

De verantwoordelijkheid van den bewaarder wordt door de herstelling van den mislag niet weggenomen.

De regten door derden inmiddels verkregen blijven onverkort.

Art. 17. Ingeval van mislagen, in het register van overschrijvingen of van inbeslagnemingen begaan, wordt niet de geheele inhoud van het stuk, maar alleen dat gedeelte waarin de mislag is begaan, op den loopenden dag verbeterd overschreven.

De bepalingen van het tweede en derde lid van het vorige artikel, zijn ten deze toepasselijk.

TWEDE AFDEELING.

Van het dagregister.

(Register A.)

Art. 18. Alle acten en stukken, ter inschrijving, overschrijving, of aantekening ingeleverd, worden, naarmate zij inkomen, dadelijk extractsgewijze, onder een doorlopend nummer, in het dagregister geboekt.

Daarbij wordt, voor zooveel den inhoud aangaat, naar de overige registers verwezen.

Art. 19. De dagteekening van inlevering geldt voor de dagteekening van inschrijving, overschrijving, of aantekening.

De inschrijvingen, overschrijvingen en aantekeningen mogen niet worden gedaan onder eene andere dagteekening, of in eene andere orde als het dagregister aanwijst.

Art. 20. Bij inlevering van borderellen ter inschrijving van akten van hypotheek, wordt gehandeld als bij art. 1216 van het burgerlijk wetboek is bepaald.

Bij inlevering van alle andere acten en stukken geeft de hypotheekbewaarder een bewijs van ontvangst, houdende vermelding van het nummer en van de dagteekening onder welke de inlevering in het dagregister is geboekt.

Dit bewijs wordt terug gebracht in ruiling tegen het stuk, aan den voet waarvan het bewijs en de dagteekening der gedane overschrijving worden gesteld. Deze bepaling is niet toepasselijk op stukken, welke, ter aantekening ingeleverd, als bewijstukken onder den hypotheekbewaarder blijven berusten.

Indien het bewijs van ontvangst verloren is geraakt, wordt het door eene verklaring deswege vervangen.

Art. 21. Het dagregister is verdeeld in vakken. Elk blad bevat achttien vakken.

Voor iedere boeking van een ter inschrijving, overschrijving of aantekening ingeleverd borderel of ander stuk, wordt een afzonderlijk vak gebruikt.

Het volgnummer wordt telkens dadelijk bij het te boek brengen ingevuld.

Voor elke overtreding van een der voorschriften van dit artikel, verbeurt de hypotheekbewaarder eene boete van vijftig gulden.

Hij verbeurt deszelfs boete voor elk vak, dat mogt zijn opengeblaten, en voor elke boeking, welke in twee achtereenvolgende vakken dubbel moet gedaan zijn.

Art. 22. Dagelijks, na verloop van het uur tot hetwelk het doen van exploitien is toegelaten, wordt het dagregister door den hypotheekbewaarder geteekend en afgesloten.

Voor de onderteekening en afsluiting wordt één vak gebezigd, onmiddellijk volgende op de laatste boeking, of, indien dien dag geene boeking heeft plaats gehad, op de laatste afsluiting.

De dagteekening van de afsluiting wordt voluit in schrijffeters gesteld; het jaartal mag in cijfers worden uitgedrukt.

Elke overtreding van een der voorschriften van dit artikel, wordt gestraft met eene boete van vijf en twintig gulden.

Indien eene afsluiting in twee achtereenvolgende vakken dubbel moet zijn gedaan, bedraagt de boete vijftig gulden.

Art. 23. De hypotheekbewaarder doet maandelijks een afschrift van het dagregister toekomen aan den administrateur van finantiën. Hij voegt daarbij eene gespecificeerde opgave van het door hem in de afgelopen maand ontvangen salaria.

De afschriften van het dagregister worden door den administrateur van finantiën op eene veilige plaats in bewaring gebracht.

DERDE AFDEELING.

Van het register van inschrijvingen.

(Register B.)

Art. 24. De inschrijving van eene hypotheek heeft plaats door de woordelijke en geheele overschrijving van het borderel.

Iedere inschrijving wordt door den bewaarder voor afschrift geteekend op verbeurte eener boete van tien gulden voor ieder verzuim.

Art. 25. De inschrijvingen ontvangen een volgnummer, dat aan het hoofd der inschrijving wordt gesteld.

Tenzelfder plaatse wordt de dagteekening der inlevering van het borderel herhaald.

Art. 26. Iedere bladzijde van het register van inschrijvingen bevat vijf en dertig regels, van acht lettergrepen per regel.

Art. 27. De aantekeningen van subrogatie en van de verandering van de door den schuldeischer gekozen woonplaats geschieden door eene aantekening ter zijde van de inschrijving.

Deze aantekeningen worden door den schuldeischer en den bewaarder onderteekend.

Art. 28. De vijftienjarige vernieuwing der inschrijvingen heeft plaats op inlevering van een nieuw borderel van inschrijving in duplo, gelijkloeiend aan de oorspronkelijke inschrijving.

Nevens de oude inschrijving worden het deel en nummer benevens de dagteekening der nieuwe inschrijving aangeteekend. Omgekeerd verwijst de nieuwe inschrijving naar het deel en nummer benevens de dagteekening der vroegere inschrijving.

Art. 29. De doorhaling der inschrijvingen wordt verrigt op den kant der overschrijving van het borderel, door middel van eene door den bewaarder gedagteekende en onderteekende verklaring, in welke de ten kantore overgelegde bewijstukken worden vermeld.

VIERDE AFDEELING.

Van het register van overschrijvingen.

(Register C.)

Art. 30. In het register van overschrijvingen worden gebracht de acten van eigendomsverdrag, van vestiging en overdracht van zakelijke regten, en alle andere acten, in de derde en vijfde afdeeling niet uitdrukkelijk opgenoemd, waarvan de overschrijving door de wet wordt bevolen, of door belanghebbenden gevorderd.

Art. 31. De overschrijving heeft plaats door het letterlijk overnemen van een afschrift der geheele acte, behoudens het bepaalde bij het derde lid van art. 670 van het burgerlijk wetboek.

De bepalingen van het tweede lid van art. 25 en die van art. 25 zijn ten deze toepasselijk.

Art. 32. De acten van volmagt, tot de overgeschrevene acten betrekkelijk, worden mede in haar geheel overgeschreven.

Indien de acte van volmagt volgens de bepaling van art. 77 van het burgerlijk wetboek is geboekt, volstaat men met eene wijziging naar het daar bedoelde register.

Art. 33. Iedere bladzijde van het register van overschrijvingen bevat vijf en dertig regels, van dertien lettergrepen per regel.

Art. 34. Ter zijde van elke overschrijving wordt op straffe eener boete van vijf gulden voor ieder verzuim, naar het deel en nummer van het dagregister en van het repertorium verwezen.

Art. 35. In het register van overschrijvingen mag geene tusschenruimte ongeschreven worden gelaten, en niets tusschen het beschrevene worden tusschengevoegd, op verbeurte eener boete van vijftig gulden voor elke overtreding.

De bepalingen van de beide voorgaande artikelen zijn ook op de registers van inschrijvingen en inbeslagnemingen toepasselijk.

VIJFDE AFDEELING.

Van het register voor inbeslagnemingen.

(Register D.)

Art. 37. De boeking van inbeslagnemingen heeft plaats door de woordelijke en geheele overschrijving van het proces-verbaal van inbeslagneming.

De bepalingen van het tweede lid van art. 24 en die van art. 25 zijn ten deze toepasselijk.

Art. 38. Iedere bladzijde van het register van inbeslagnemingen bevat vijf en dertig regels, van tien lettergrepen per regel.

Art. 39. De opheffing van het beslag wordt aangegevend op den kant der overschrijving van het proces-verbaal van inbeslagneming, door middel van eene verklaring van den bewaarder, waarin de ten kantore overgelegde stukken worden vermeld.

Art. 40. De in het vorige artikel bedoelde stukken bestaan in een authentiek afschrift van een bij vonnis, bij proces-verbaal van raadgeving of ander stuk gegeven bevelschrift des regters of van eene notariële acte van toestemming van alle beslagleggers of regtverkrijgenden, ten ware de notariële acte in originali wordt opgenomen en overgelegd; alles onverminderd verdere bewijsstukken, ingeval de doorhaling is bevolen op bewijs van kwijting, of anderen dan de beslagleggers zelve in de doorhaling van het beslag hebben toegestemd.

ZESDE AFDEELING.

Van het repertorium en van den alphabetischen naamlijst op het repertorium.

(Registers E en F.)

Art. 41. Op het repertorium worden, extractsgewijze, naarmate de formaliteiten van inschrijving en overschrijving vervuld zijn, onder den naam van iederen bezwaarde of nieuwen bezitter, en in het voor hem bestemde vak, gebracht de inschrijvingen ten zijnen laste gedaan, de overschrijvingen en alle andere acten die hem betreffen.

De overschrijvingen van acten van eigendomsverdrag worden bovendien gebracht onder den naam van hem, wiens eigendom op een ander is overgegaan.

Art. 42. De boeking in het repertorium van akten van eigendomsverdrag bestaat in eene aanteekening van den naam des nieuwen bezitters in de daarvoor geopende kolom van het vak voor den vorigen eigenaar bestemd, en in eene aanteekening in diezelfde kolom van het deel en vak des nieuwen bezitters, een en ander nevens de beknopte aanduiding der betrokken percelen.

Ingeval percelen zijn vervreemd, nog niet in het repertorium voorkomende, worden ze mede beknopt geboekt in het vak van den vervreemder; en in geval nog geen vak voor dien vervreemder of vorigen eigenaar is geopend, geschiedt deze boeking in een alsnog voor hem te openen vak.

Bij elke teboekstelling eener verkrijging, wordt de kolom van den vorigen eigenaar in het vak des verkrijgers vermeld, en blijft

de kolom van den nieuwen bezitter oningevuld tot eene latere overboeking.

Bijaldien de in de daarvoor bestemde kolom aangeduide goederen slechts voor een gedeelte of een ander overgaan, wordt die omstandigheid, in de kolom voor aanmerkingen bestemd, eenvoudig aangegeekend.

Art. 43. Dezelfde inschrijving of overschrijving wordt in zoo vele vakken van het repertorium geboekt, als er verschillende gemeenschappelijke eigenaren in de inschrijving of overschrijving voorkomen.

Ten aanzien van gehuwden, wordt voor iederen echtgenoot een afzonderlijk vak geopend.

Art. 44. Aan het hoofd van ieder vak van het repertorium worden, nevens den geslachtsnaam, gesteld de voornamen, het beroep en de woonplaats, en, voor zoo ver dit uit de inschrijving of overschrijving blijkt, de namen van den levenden of overleden echtgenoot.

Art. 45. Op het repertorium wordt tevens, voor iedere daarop gebrachte acte, verwezen naar het register en het nummer waar, en de dagteekening waaronder die acte is ingeschreven of overgeschreven.

Het vermeldt bovendien den aard der acte en het bedrag der geldsom, die er in moet staan nitgedrakt.

Art. 46. Ieder vak, op het repertorium gebezigd, wordt, naar de eerste letter van den naam boven het vak geplaatst, gebracht op den alphabetischen naamwijzer, met verwijzing naar het deel en het vak, waarin die naam op het repertorium voorkomt.

Art. 47. Het repertorium en de naamwijzer worden dagelijks bijgehouden.

ZEVENDE AFDEELING.

Van de inschrijving en overschrijving van acten betrekkelijk schepen.

Art. 48. In de in deze verordening bedoelde registers worden tevens, met inachtname van de bepalingen der twee volgende artikelen, ingeschreven of overgeschreven de acten betrekkelijk schepen, waarvan de inschrijving of overschrijving bij de art. 291, 297 en 725 van het Wetboek van Koophandel en bij art. 513 van het Wetboek van Burgerlijke Regtverordening wordt gevorderd.

Art. 49. De levering geschiedt door de overschrijving van de acte in het register van overschrijvingen (Register C).

Het voorreht voor nog onbetaalde kooppenningen en aan pand of verpandbrieven toegekend, wordt verzekerd door de overschrijving der acten in haar geheel in het register van inschrijvingen (Register B).

Het proces-verbaal van inbeslagneming wordt overgeschreven in het register voor inbeslagnemingen (Register D).

Art. 50. Deze inschrijvingen en overschrijvingen hebben plaats onder het loopende nummer, voor de inschrijvingen en overschrijvingen van acten betrekkelijk onroerende goederen aangewezen.

Zij worden, als betroffen zij onroerende goederen, op het dagregister, het repertorium en den alphabetischen naamwijzer op het repertorium gebracht.

TITEL III.

Van het salaris van den hypotheekbewaarder.

Art. 51. Het salaris van den hypotheekbewaarder bedraagt:

- 1o. Voor de boeking van eene acte in het dagregister en de afgifte van het bewijs van ontvangst f 0.50.
- 2o. Voor de inschrijving van een bodereel f 1.00.
- 3o. Voor de aanteekening van subrogatie of verandering van woonplaats, of andere aanteekening ter zijde van eene hypotheekaire inschrijving met uitzondering van die onder No. 4 f 0.25.
- 4o. Voor de doorhaling van eene hypotheekaire inschrijving f 0.50.
- 5o. Voor de overschrijving van acten van eigendomsverdrag, of andere acten in het register van overschrijvingen, per regel f 0.024.
- 6o. Voor de overschrijving van een proces-verbaal van inbeslagneming, per regel f 0.62.
- 7o. Voor de aanteekening van de opheffing van een beslag f 0.50.
- 8o. Voor eene verleende inzage, per inschrijving, per overschrijving, per vak van het repertorium of van stukken tot ééne formaliteit betrekkelijk f 0.25.
- 9o. Voor een getuigschrift van inschrijving of verklaring dat er geene bestaat, of dat vroegere inschrijvingen zijn doorgehaald f 0.50.

100. Voor een getuigschrift, dat eene acte niet is overgeschreven f 0.50.
 110. Voor gerollationeerde afschriften van acten in de registers overgeschreven of ten kantore berustende, per regel van dertien lettergrepen „ 0.02½.
 Art. 52. De posten, in het voorgaande artikel genoemd, worden betaald als volgt:

Die onder No. 1, 2, 3, 4 en 7, bij het verzoek tot het doen der aantekening, inschrijving of doorhaling;

Die onder No. 5 en 6, bij de overhandiging van de overgeschrevene acte;

Die onder No. 8, bij het verleenen der inzage;

Die onder No. 9, 10 en 11 tegen uitreiking van het getuigschrift of afschrift.

Art. 53. De hypotheekbewaarder is bevoegd te vorderen, dat voor de betaling der posten, onder No. 5, 6 en 11 van art. 51 vermeld, eene som bij hem, ter nadere verrekening, worde in bewaring gegeven.

Art. 54. De hypotheekbewaarder is verplicht quitantie voor het ontvangen salaris te geven op het door hem afgegeven stuk.

Hij geeft ook, indien dit wordt gevorderd, quitantie voor de verleende inzagen.

Slotbepalingen.

Art. 55. De boeten, bij deze verordening tegen den hypotheekbewaarder bedreigd, worden opgelegd en verhaald, onverminderd de persoonlijke aansprakelijkheid van den bewaarder jegens de belanghebbenden, en onverminderd de vervolging wegens andere misdrijven, indien daartoe termen bestaan.

Op de vervolgingen tot geldboeten zijn de bepalingen van art. 301 van het wetboek van burgerlijke regtsvordering en van art. 52 van het reglement op het notarisambt toepasselijk.

Art. 56. De gouverneur is bevoegd omtrent de inrigting der registers, de kantoor-uren, het bedrag van het salaris, en al wat verder mogt worden vereischt tot het in werking brengen van deze verordening, zoodanige bepalingen te maken als hij noodzakelijk zal achten.

Art. 57. Deze verordening treedt in werking met den dag van de invoering der nieuwe wetgeving.

Onze minister van koloniën is belast met de uitvoering dezes waarvan tot kennisneming afschrift zal worden gezonden aan den raad van state.

Thus, den 15den Augustus 1868.

(Get.) WILLEM.

De minister van koloniën,

(Get.) DE WAAL.

Accordeert met denzelfs origineel,

De secretaris-generaal bij het ministerie van Koloniën,

(Get.) YEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De secretaris-generaal,

YEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te *Paramaribo*, den 1 December 1868.

VAN IDINGA.

De gouvernements-secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 7den December 1868.

De gouvernements-secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE SURINAME.

1869.

ROTTERDAM.
NIJGH & VAN DITMAR.

1870.

Alphabetisch Register

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1869.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADE.
A.		
Afwezigheid en Vacantie van den inwendigen dienst van het Hof van Justitie. (Zie op Besluit).....	1	1
Afwisseling en Orde van den inwendigen dienst. (Zie op Besluit)	1	1
Algemeene Bepalingen, betreffende de Kosten van verhaal van de geldelijke veroordeelingen. (Zie op Besluit).	7	11
Algemeene Bepaling. (Zie Besluit 10 Maart)	8	11
Algemeene Bepalingen. (Zie Regl. op verzending van brieven enz.).....	45	45
Algemeene Vergaderingen. (Zie op Resolutie)	40	41
Arbeid der Gevangenen. (Zie op Besluit)	37	38
B.		
Bepalingen (Bijzondere) voor de kantoren van uitwisseling. (Zie Regl. op verzending van brieven, enz.)	45	47
Besluit van 4 Jan. 1869, houdende vaststelling van het reglement betreffende de wijze van installatie der onderscheiden rechterlijke ambtenaren, de afwezigheid, de afwisseling en de orde van den inwendigen dienst van het hof van Justitie en van de Kantongerechten	1	1
Besluit van 4 Jan. 1869, betreffende de admisie der praktijzen en het toezicht van het Hof van Justitie over hunne handelingen als zoodanig	2	3
Besluit van 10 Maart 1869, houdende vaststelling van het tarief van ambtsbekleeding van deurwaarders.....	3	4
Besluit van 4 Jan. 1869, waarbij wordt vastgesteld het costume der rechterlijke ambtenaren, der praktijzen en der deurwaarders.....	4	5
Besluit van 25 Jan. 1869, No. 25. (Zie op Publicatie)	5	5
Besluit van 1 Maart 1869, ter uitvoering van de artt. 3 alinea 2; 40 al. 3 en 59 van het Reg. op het Notarisambt	6	6
Besluit van 2 Maart 1869, houdende vaststelling van het Reg. en Tarief van justitiekosten in strafzaken.....	7	6
Besluit van 23 Maart 1869, houdende vaststelling van het tarief van gerechtskosten en salarissen, in burgerlijke zaken voor de kol. Suriname	8	11
Besluit van 18 Maart 1869, houdende vaststelling van het tarief betreffende het honorarium der Notarissen en van de verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geleden	9	16
Besluit van 23 Maart 1869, ter uitvoering van artt. 5 en 109 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende den burgerlijken stand en de verleenng van dispensatie van de huwelijkskondigingen.....	10	17
Besluit van 23 Maart 1869, betreffende de afgifte van certificaten van onvermogen.....	11	15
Besluit van 23 Maart 1869, betreffende de bij art. 624 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde verzegeling of ontzegeling in de buitendistricten, waar geen Kantonrechter gevestigd is.....	12	18
Besluit van 23 Maart 1869, ter bepaling van het cachet of zegel, waarvan openbare ambtenaren, administratiën of departementen zich zullen bedienen	13	18
Besluit van 30 Maart 1869, ter uitvoering van de artt. 539 en 547, No. 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, betreffende den lijfddwang	14	18
Besluit van 31 Maart 1869, ter uitvoering van art. 77 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende het doen van algemeene keuze van woonplaats door uit de kolonie afwezigen of daarbuiten woonachtigen	15	19
Besluit van 14 April 1869, betreffende de bewaring der charters, thans berustende onder de rechterlijke colleges	17	20
Besluit van 17 April 1869, houdende aanvulling van art. 4 van het Besluit van 4 Jan. 1869, G. B. No. 3, betreffende de aanstelling en ambtsbekleeding van deurwaarders	20	21

ONDERWERP.

NOMMER VAN
HET G. B. BLADZ.

Besluit van 26 April 1869, houdende aanvulling van art. 1 van het Besluit van 23 Maart 1869, G. B. No. 10, betreffende den Burgerlijken Stand en de verleening van dispensatie van de huwelijks-afkondigingen.....	21	21
Besluit van 27 April 1869, ter uitvoering van art. 1901 van het Burg. Weth., betreffende de boeking van onderhandse akten	22	21
Besluit van 27 April 1869, ter uitvoering van art. 378 van het Weth. van Kooph., betreffende de monstering van scheepsofficieren en scheepgezellen.....	23	23
Besluit van 3 April 1869, No. 23. (Zie op Publicatie).....	24	22
Besluit van 8 Mei 1869, ter uitvoering van art. 392 van het Weth. van Burg. Rechtst., betreffende beslag op roerende goederen	26	25
Besluit van 19 Feb. 1869, No. 13. (Zie op Publicatie)	28	25
Besluit van 1 Mei 1869, No. 8. (Zie op Publicatie).....	30	27
Besluit van 7 Juli 1869, betreffende de wijze van heffing der transport- en zegelrechten bij eigendoms-overdracht van roerende goederen	31	27
Besluit van 7 Juli 1869, betreffende de afdoening en vereffening der bij het kantoor van den voormaligen Exploiteur aanhangige zaken	32	27
Besluit van 20 Juni 1869, No. 20. (Zie op Publicatie)	35	36
Besluit van 23 Aug. 1869, betreffende den vorm van executorie ter uitoefening van het kort recht aan den bedienaar der begravenissen toegekend	36	36
Besluit van 21 Sept. 1869, houdende vaststelling van het reglement betreffende de strafzendingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inreiking en het inwendig bestuur der gevangenis, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hinnen arbeid.....	37	37
Besluit van 18 Aug. 1869, No. 23. (Zie op Publicatie).....	38	39
Besluit van 17 Dec. 1869, houdende intrekking der reglementen op het verleenen van uitsluitende rechten op uitvindingen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volksvlijt.....	41	43
Besluit van 22 Oct. 1869, No. 9. (Zie op Publicatie).....	44	44
Betaling en regularisatie der justiekosten. (Zie op Besluit).....	7	10
Bewaarders, deskundigen en getuigen. (Zie op Besluit)	8	15
D.		
Definitieve Raming der Middelen en Inkomsten voor de kolonie Suriname, dienstjaar 1869.....	33	32
Deurwaarders. (Zie op Besluit).....	8	14
G.		
Griffierechten. (Zie op Besluit).....	7	8
Griffierechten bij het Hof van Justitie. (Zie op Besluit).....	8	12
Griffiers (Zie op Besluit)	1	3
H.		
Honorariën en Vacatiën van genees-, heel- of verloskundigen, deskundigen en tolken. (Zie op Besluit).....	7	7
I.		
Installatie der onderscheiden rechterlijke Ambtenaren. (Zie op Besluit)	1	1
Inwendig bestuur der gevangenis. (Zie op Besluit).....	37	37
K.		
Kantongerechten. (Zie op Besluit)	8	11
Kleeding der Gevangenen. (Zie op Besluit)	37	39
Kosten van bewaring van zegels of van in beslag genomen goederen, en van die van bewaring en onderhoud van in beslag genomen levende dieren	7	8
Kosten (Vergoeding van reis- en verblijf-) (Zie op Besluit)	7	9
Kosten van uitvoering der arresten, houdende veroordeeling tot de doodstraf. (Zie op Besluit).....	7	9
Kosten (Onderzoek, betaling en regularisatie der justitie-) (Zie op Besluit)	7	9
Kosten van verlaaf van de geldelijke veroordeelingen. (Zie op Besluit).....	7	11
L.		
Liggingsstukken der gevangenen. (Zie op Besluit)	37	39
Liquidatie der kosten en verhaal der geldelijke veroordeeling. (Zie op Besluit).....	7	10
O.		
Onderhoud der gevangenen. (Zie op Besluit).....	37	37
Openbaar Ministerie. (Zie op Besluit).....	1	2
Orde en tucht der gevangenen. (Zie op Besluit)	37	38
P.		
Port van brieven en pakketten en kosten van drakloonen. (Zie op Besluit)	7	9
Praktijns. (Zie op Besluit)	8	13
Publicatie van den 27 Feb. 1869, houdende afkondiging van het Kon. B. van 25 Jan. 1869, No. 25, betreffende de toevoeging aan den Districts-Commissaris van Coronie van een Districts-Secretaris	5	5
Publicatie van den 29 April 1869, waarbij wordt afgekondigd het Kon. B. van 3 April 1869, No. 23, houdende bepalingen op de rechtspleging in zake van belastingen in de kol. Suriname	24	22

ONDERWERP.

NOMMER VAN
HET G. B.

BLADZ.

Publicatie van den 29 April 1869, waarbij wordt afgekondigd de wet van 4 April 1869, Stb. No. 36, tot voorloopige regeling der rechtsmacht van den Hoogen Raad der Nederlanden in West-Indische zaken	25	24
Publicatie van den 11 Mei 1869, houdende afkondiging van het Kon. B. van den 19 Feb., No. 13, (Staatsbl. No. 24), betreffende de instelling van een Ecriteeken voor hen, die deelgenomen hebben aan belangrijke krijgsbedrijven	28	25
Publicatie van den 2 Juni 1869, waarbij wordt afgekondigd het Kon. B. van 1 Mei, No. 8, betreffende de hoedanigheden vereischt om tot Procureur-Generaal, Voorzitter, Lid of Griffier van het Hof van Justitie in de Kol. Suriname te kunnen worden benoemd	30	27
Publicatie van den 7 Juli 1869, waarbij wordt afgekondigd de Wet van 28 Mei (Staatsblad No. 95) houdende definitieve vaststelling der Kol. Huish. Begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1869	33	28
Publicatie van den 28 Juli 1869, houdende afkondiging van het Kon. B. van 20 Juni 1869, No. 20, waarbij aan de Hoofddirectie der Surinaamsche Bank te Amsterdam vergunning is verleend tot de uitgifte in Suriname van bankbiljetten, elk groot vijf gulden, tot een bedrag van hoogstens vijftig duizend gulden.....	35	36
Publicatie van den 30 Sept. 1869, houdende afkondiging van het Kon. B. van 18 Aug. 1869, No. 23, waarbij is vastgesteld het jaarlijksch bedrag der verlofstractementen voor de officieren van de landmacht in West-Indië.....	38	39
Publicatie van den 28 Dec. 1869, waarbij wordt afgekondigd het Kon. B. van 22 Oct. j.l. No. 9. (Staatsbl. No. 164), houdende andere regeling van het port der brieven, der gedrukte stukken en der monsters of stalen van koopwaren, die tusschen het Rijk en de Nederl. kol. Suriname en Curaçao henevens onderhoorigheden, over en weder in gesloten brievenmalen worden gewisseld	44	4

R.

Raming der Middelen en Inkomsten voor de kol. Suriname, dienstjaar 1870	34	36
Reglementaire Bepalingen van orde en inwendigen dienst bij- alsmede van de dagen en den aanvang der gewone Zittingen van het Hof van Justitie in Suriname	40	40
Reglement, houdende bijzondere beschikking, rakende den inwendigen dienst bij het Kantongerecht te Paramaribo, opgemaakt naar aanleiding van de artt. 40 en 41 van het Besluit van 4 Jan. 1869, G. B. No. 1.	40	41
Reglement van Orde voor het Kantongerecht te Nickerie, opgemaakt ingevolge art. 40 van het Besluit van 4 Jan. 1869, G. B. No. 1.	40	42
Reglement van Orde voor het Kantongerecht in Coronie, opgemaakt ingevolge art. 40 van het Besluit van 4 Jan. 1869, G. B. No. 1.	40	42
Reglement op de verzending van brieven, gedrukte stukken en monsters of stalen van koopwaren, die in gesloten brievenmalen tusschen Nederland en de Ned. kol. Suriname en Curaçao worden uitgewisseld, opgemaakt ter uitvoering van het Kon. B. van 22 Oct. 1869 (Stb. No. 164)	45	45
Resolutie van 14 April 1869, No. 2, betreffende de ontbinding der tegenwoordige rechterlijke colleges en de beëindiging en installatie der te hunner vervanging aangewezen rechterlijke machten	18	20
Resolutie van 14 April 1869, No. 4, betreffende het toekomstig gebruik der lokalen en het mobilair der tegenwoordige rechterlijke colleges, alsmede de overname van hante charters en van de bibliotheek van het Gerechtshof	19	20
Resolutie van 27 Mei 1869, No. 1.....	29	27
Resolutie van 12 Nov. 1869, No. 1. betreffende de brandwacht te Paramaribo gedurende den grooten drogen tijd	30	40
Resolutie van 24 Nov. 1869, No. 5.	40	40
Resolutie van 18 Dec. 1869, No. 5, betreffende een onderverdeeling der binnen- en buitenwijken van Paramaribo	42	43
Resolutie van 23 Dec. 1869, No. 2, houdende opname in het G. B. van het Reg. op de verzending van brieven, gedrukte stukken en monsters of stalen van koopwaren, die in gesloten brievenmalen tusschen Nederland en de Ned. kol. Suriname en Curaçao worden uitgewisseld, opgemaakt ter uitvoering van het Kon. B. van 22 Oct. 1869, No. 9 (Stb. No. 164)	45	45

S.

Salariissen der deurwaarders, der dienaren van de openbare macht en der beambten van politie, voor ambtsverrichtingen in de gevallen bij de wet aangewezen	7	8
Slootbepaling van het Besluit van 10 Maart 1869.....	8	15
Slootbepalingen van het Besluit van 21 Sept. 1869	37	38
Staat van hetgeen vanwege de koloniale kas ten behoeve der gevangenen zal worden toegestaan voor voeding, kleding, liggingstukken, bewassing en verzorging van zieken	37	38

T.

Tarief van gerechtskosten in strafzaken.....	7	7
Taxatie van gerechtskosten in strafzaken	7	10
Termijn van invoering. (Zie Reg. op verzending van brieven enz.)	45	48

U.

Uitgaven, met gerechtskosten in strafzaken gelijkstaande	7	9
--	---	---

V.

Verdeeling en Inrichting der gevangeniszen	37	37
Vergoeding aan de getuigen voor hunne verschijning (Strafzaken)	7	7

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
Vergoeding van reis- en verblijfskosten (Strafsaken).....	7	9
Verordening van 3 April 1869, houdende bepalingen omtrent openbare vrijwillige verkooping.....	16	19
Verordening van 3 Dec. 1868, houdende voorzieningen tot afwendig van besmettelijke ziekten onder vee en trek- of huisdieren en tot wering harer uithreiding en gevolgen	27	25
Verordening van 19 Juli 1869, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1870	34	32
Verordening van 27 Dec. 1839, betreffende voorzieningen omtrent den opslag en de bewaring van petroleum of kerosine-olie.....	43	44
Verrekeningen. (Zie Reglement op de verzending van brieven enz.).....	45	47
Voeding der gevangenen	37	38
Voorafgaande bepalingen. (Zie Besluit 2 Maart 1869)	7	6
W.		
Wet van 4 April 1869 (Stb. No. 36.) (Zie op Publicatie)	25	24
Wet van 28 Mei 1869 (Stb. No. 98.) (Zie op Publicatie)	33	28

SUPPLEMENT TOT HET ALPHABETISCH REGISTER

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
Reglement van orde en tucht van het burgerlijk en militair huis van verzekering in het fort Zeelandia	46	49
Reglement van orde en tucht voor de gevangenis in het fort Nieuw-Amsterdam	46	53
Resolutie van den 31 December 1869, No. 18, houdende vaststelling van de bijzondere reglementen voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw-Amsterdam.	46	49

A N N O 1869.

(No. 1.) **BESLUIT** van den 4 Januari 1869, houdende vaststelling van het Reglement betreffende de wijze van installatie der onderscheidene rechterlijke ambtenaren, de afwezigheid, de afwisseling en de orde van den inwendigen dienst van het Hof van Justitie en van de Kantongerechten.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 29 No. 2 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

EERSTE AFDEELING.

VAN DE WIJZE VAN INSTALLATIE DER ONDERSCHIEDEN RECHTERLIJKE AMBTENAREN.

Art. 1. Er wordt door den Griffier van het Hof van Justitie en van elk Kantongerecht een register gehouden, waarin de benoeming der rechterlijke ambtenaren in en bij het Hof van Justitie of in en bij elk der Kantongerechten zal worden ingeschreven.

Art. 2. De installatie der rechterlijke ambtenaren in en bij de Kantongerechten geschiedt door de eenvoudige voorlezing op de terechtzitting der akte van den afgelegden eed, door den Griffier of door dengene die zijne functien waarneemt. De rechterlijke ambtenaren van en bij het Hof van Justitie worden geïnstalleerd in eene plechtige zitting van dat Hof door den President of door dengene die hem vervangt, nadat de akte van den door hen afgelegden eed door den Griffier zal zijn voorgelezen.

Art. 3. De wijze waarop voor het eerst de installatie der rechterlijke ambtenaren zal geschieden, wordt door den Gouverneur bepaald.

TWEDE AFDEELING.

VAN DE AFWEZIGHEID EN DE VACANTIE.

Art. 4. De leden van het Hof van Justitie buiten den vacantietyd en de leden der vacantiekamer ook gedurende dien tijd, zieh voor drie dagen of korter, van Paramaribo willende verwijderen, moeten daarvan voorn kennis geven aan den President.

Zij dragen bovendien zorg, dat door hunne afwezigheid aan den dienst der Justitie geen nadeel worde toegebracht.

Afwezigheid zonder kennisgeving kan aanleiding geven tot de toepassing van art. 13 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.

Art. 5. De kamer bij het Hof van Justitie, bedoeld bij art. 17 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht, is gedurende de vacantie tevens belast met de behandeling van strafzaken.

Art. 6. Deze kamer van vacantie is samengesteld uit den President of dengene die hem vervangt en drie leden.

De leden van het Openbaar Ministerie, en de Griffier blijven tot die kamer behooren.

Art. 7. De samenstelling der kamer van vacantie geschiedt telken jare niterlijk vóór den eersten Augustus in eene algemeene vergadering, waarbij de Plaatsvervangers tegenwoordig zijn, op eene voordracht daartoe door den President te doen.

Hierbij moet zooveel mogelijk in acht worden genomen:

a. dat aan de behandeling van burgerlijke zaken niet meer dan een en aan die van strafzaken niet meer dan twee ongegraderde plaatsvervangers deelnemen, en

8. dat de leden van het Hof van Justitie bij beurten in de vacantiekamer zitting hebben.

Van de samenstelling wordt aan den Gouverneur mededeeling gedaan.

Art. 8. Het staat echter aan de leden vrij om met elkander onderling, bij minnelijke schikking, te ruilen, doch met toestemming van den President.

Art. 9. Tegelijk met de benoeming van de leden der kamer van vacantie, worden, na verhoor van het Openbaar Ministerie, de dagen en uren bepaald, waarop zij hare gewone terechtzittingen zal houden en worden deze dagen en uren door aanplakking aan het gerechtsgebouw en door afkondiging in het gouvernementen-advortientieblad bekend gemaakt.

DERDE AFDEELING.

VAN DE AFWISSELING EN ORDE VAN DEN INWENDIGEN DIENST.

Art. 10. De rang van onderdom van dienst der rechterlijke ambtenaren, ieder in de betrekking waarin hij geplaatst is, wordt geregeld naar den dag waarop het besluit hunner benoeming is geteekend voor zooveel het besluit van benoeming zelf geene rangaanwijzing bevat.

Art. 11. Wanneer meer ambtenaren op denzelfden dag zijn benoemd, hebben zij gelijken rang van onderdom, doch zal wanneer de benoeming van meer leden van hetzelfde college bij een en hetzelfde besluit heeft plaats gehad, in de orde van zitting het lid voorgaan, wiens naam het eerst in het besluit voorkomt; terwijl, zoo er meer besluiten van benoeming van één dag zijn, de Gouverneur de orde van zitting regelt.

Art. 12. Er wordt door den Griffier van het Hof van Justitie eene lijst gehouden, waarop de leden geplaatst worden naar hunne orde van zitting en met vermelding van hunnen rang en onderdom.

Art. 13. Het Hof van Justitie en de Kantongerechten houden wekelijks zoo vele zittingen als de behandeling der zaken vereischt.

De dagen der gewone zittingen en het uur van diervanvang worden door het Hof van Justitie en door de Kantongerechten niterlijk binnen drie maanden na hunne installatie, bij het hierna bij art. 40 te noemen bijzonder Reglement, naar gelang der omstandigheden, bepaald.

Art. 14. Voorloopig en totdat de in het vorig artikel vermelde reglementen zijn goedgekeurd, worden de dagen en uren van de gewone zittingen door het Hof van Justitie en door de Kantongerechten dadelijk na hunne installatie geregeld en bij aanplakking aan het gerechtsgebouw bekend gemaakt.

Art. 15. Behalve de gewone zullen er ook buitengewone zittingen gehouden worden, indien de drang der omstandigheden of het nut van den dienst dit moeit vorderen.

De bepaling daarvan wordt opgedragen aan den President van het Hof van Justitie en aan den betrokken Kantongerechter.

Art. 16. Er zullen algemeene vergaderingen van het Hof van Justitie gehouden worden zoo dikwerf de President zulks nuttig oordeelt.

Bij die vergaderingen moeten al de leden en het Openbaar Ministerie zooveel mogelijk tegenwoordig zijn.

Art. 17. De duur der gewone zittingen wordt aan het Hof van Justitie en aan de Kantongerechten overgelaten; zij mogen evenwel telkens niet korter zijn dan drie uren, ingeval de behandeling der zaken dit vereischt. De President draagt zorg dat de zittingen stipt op het bepaalde uur worden geopend. Indien de President van het Hof van Justitie of de Kantongerechter, daartoe, door afwezigheid, hetzij van leden, hetzij van den ambtenaar van het Openbaar Minis-

terie of van den Griffier buiten staat mocht wezen, kan hij hiervan proces-verbaal opmaken en het opzenden aan den Gouverneur.

De ambtenaar van het Openbaar Ministerie heeft dezelfde bevoegdheid.

Art. 18. De tijd voor de terechtzittingen bestemd mag tot geen andere werkzaamheden worden besteed.

Art. 19. De leden van het Hof van Justitie welke met personeele commissien mochten belast zijn, zorgen dat zij de daaruit voortvloeiende werkzaamheden op zoodanigen tijd verrichten, dat daardoor in de zittingen van het Hof van Justitie geene verhindering of vertraging worde veroorzaakt.

Art. 20. De commissarissen en rapporteurs, mitgaders de leden der personeele commissien worden door den President van het Hof van Justitie benoemd, ten ware bij algemeene verordening anders is bepaald. Hij zal zorgen dat de leden elkander afwisselen volgens een daarvan te maken rooster.

Art. 21. Er wordt ter griffie van het Hof van Justitie een register of algemeene rol gehouden voor burgerlijke zaken, die van koophandel daaronder begrepen, waarop worden ingeschreven alle zaken in den rang waarin zij worden aangebracht met de namen der partijen en van hante practizien. Aan elke zaak wordt een afzonderlijk nummer gegeven; op deze rol wordt ook kortelijk aantekening gehouden van al hetgeen in elke zaak voorvalt.

Art. 22. De practizien van den eischer draagt zorg dat de inschrijving op de rol plaats hebbe niet later dan den dag vóór dat de zaak moet dienen, en in de zaken, waarin de dagvaarding op korte termijnen gedaan is, zoo spoedig mogelijk.

Art. 23. Ten dage dienende roept de deurwaarder de zaken op, een voor een, in den rang harer plaatsing op de rol.

De Griffier zorgt dat er voor iedere zitting een uittreksel uit de rol gereed zij, houdende vermelding der zaken welke moeten worden opgeroepen.

Art. 24. Wanneer de zaken in staat zijn om te worden bepleit, zal dit geschieden in den rang waarin zij op de rol voorkomen; echter zal het Hof hierop eene uitzondering kunnen maken voor zaken die spoed vereischen.

Art. 25. Indien eene zaak niet dadelijk op de eerste terechtzitting wordt afgedaan, wordt de voortzetting of afdoening tot eenen naderen dag verschoven en de Griffier draagt zorg dat daarvan aantekening wordt gehouden. Ook die zaken worden op den bepaalden dag in haren oorspronkelijken rang opgeroepen.

Art. 26. Wanneer men tegen een vonnis of arrest, bij verstek gewezen, in verzet komt, herneemt de zaak haren ouden rang op de rol, tenzij de Voorzitter van het Hof een bepaalden dag stelle om op het verzet recht te doen.

Art. 27. Wanneer op den dag tot voortzetting van de zaak bepaald, de practizien van beide partijen afwezig zijn, wordt de zaak op de rol doorgehaald.

Art. 28. Er wordt bij het Hof van Justitie eene afzonderlijke rol gehouden van de zaken die voor den President in kort geding worden behandeld.

Art. 29. De practizien der partijen zijn verplicht om aan den Griffier ter hand te stellen een door hen geteekend afschrift der conclusien, welke zij hebben genomen, ten einde aan het audientieblad te worden gehecht.

Art. 30. Vóór den aanvang der pleidooien worden de met reden omkledde conclusien door partijen voorgelezen.

Art. 31. Er wordt door den Griffier van het Hof van Justitie eene rol gehouden der strafzaken, die bij het Hof op de openbare terechtzitting moeten worden behandeld, zooveel mogelijk in denzelfden vorm, als bij art. 21 van dit reglement is bepaald.

Art. 32. Wanneer de rechters eenparig oordeelen dat eene zaak tot genoegzame klaarheid is gebracht, zal de President de pleidooien doen ophouden.

Art. 33. De President is belast met de handhaving der orde bij de terechtzittingen en vergaderingen.

Art. 34. De vonnissen of arresten worden uitgesproken door den President.

Art. 35. In alle strafzaken bepaalt de President op het verzoek en de voordracht van het Openbaar Ministerie den dag waarop zij ter openbare terechtzitting zullen worden behandeld.

Art. 36. In zaken, waarin de statuten volgens de wet ter griffie moeten worden opgezonden of nedergelegd, bepaalt de President (voor zooveel des nood) den tijd, gedurende welken zoowel de

rechters als de ambtenaren van het Openbaar Ministerie en de practizien der beschuldigen of leklangden, van de stukken in strafzaken inzage zullen kunnen nemen.

Art. 37. De Rechter dient van bericht, consideratie en advies, wanneer dit door den Gouverneur wordt gevraagd.

Hij stelt de stukken, in de gevallen waarin dit wordt vereischt, onmiddellijk in handen van het Openbaar Ministerie, ten einde daarop te worden gehoord.

Art. 38. De President van het Hof van Justitie benoemt een rapporteur, op wiens rapport het advies of bericht wordt opgemaakt.

Het bericht of het met redenen omkleed advies wordt door den President van het Hof of den Kantonsrechter en den Griffier ontleend en, voor zooveel de verzoeken om gratie betreft, vergezeld van het verslag van het Openbaar Ministerie, aan den Gouverneur ingezonden.

Art. 39. Maandelijks wordt van wege het Hof van Justitie en de Kantongerechten aan den Gouverneur ingezonden een staat van de in de vorige maand afgedane en van de nog hangende zaken.

Art. 40. Alle beschikkingen rakende den inwendigen dienst en die als van bijzondere omstandigheden afhankelijk in het tegenwoordige reglement niet zijn begrepen, worden door het Hof van Justitie en door elk Kantongerecht vervat in een afzonderlijk Reglement van Orde, hetwelk aan de goedkeuring van den Gouverneur moet worden onderworpen.

Het wordt, na door den Gouverneur te zijn goedgekeurd, door aanplakking, alsmede door middel van het gouvernements-advertentieblad bekend gemaakt.

Art. 41. De ontwerpen dezzer reglementen, welke in geen geval met de bepalingen in dit Reglement vervat mogen strijdig zijn, worden door het Hof van Justitie en door elk Kantongerecht, uiterlijk binnen drie maanden na zijne installatie, aan den Gouverneur ingezonden.

VIERDE AFDEELING.

VAN HET OPENBAAR MINISTERIE.

Art. 42. De Procureur-Generaal, als hoofd van het Openbaar Ministerie in de gansche kolonie, waakt in het bijzonder voor de handhaving en uitvoering der algemeene verordeningen en reglementen bij het Hof van Justitie en bij al de Kantongerechten in de kolonie Suriname.

Art. 43. De Advocaat-Generaal en de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de Kantongerechten in Nickerie en Coronie zijn verplicht de bevelen na te komen, die hun naar aanleiding van art. 5 van het Reglement op de inrichting en samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, tot uitvoering van het vorig artikel, door den Procureur-Generaal in hunne ambtsbetrekking zullen gegeven worden.

Art. 44. De Procureur-Generaal is belast met de uitvoering en het beleid der crimineele justitie.

De Advocaat-Generaal en de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de Kantongerechten in Nickerie en Coronie oefenen hunne ambtsplechten ten aanzien der crimineele justitie niet, onder het toezicht en de directie van den Procureur-Generaal.

Art. 45. De ambteuren van het Openbaar Ministerie zijn verplicht op de naar aanleiding van de tweede alinea van art. 37 van dit reglement in hunne handen gestelde stukken den Rechter hunne consideratie schriftelijk mede te deelen. Op verzoeken van vermindering of kwijtschelding van straf, zullen zij den Rechter een schriftelijk verslag indienen, waarbij onder bijvoeging van alle zoodanige stukken of bescheiden als ter toelichting dienstig mochten geacht worden tevens zooveel mogelijk inlichtingen worden gegeven omtrent den leeftijd en het vroeger gedrag der veroordeelden.

Art. 46. De rechtsbediening zijn in het bijzonder aan het toezicht der ambtenaren van het Openbaar Ministerie onderworpen.

Art. 47. De Procureur-Generaal verdeelt het werk bij het Hof van Justitie tuschen zich en den Advocaat-Generaal, gelijk hij zulks in het belang der justitie zal geraden oordeelen.

De Procureur-Generaal kan, zoo dikwijls hij zulks goedvindt, zelf de werkzaamheden verrichten, die hij bepaaldelijk aan des Advocaat-Generaal mocht hebben opgedragen.

Bij de plechtige terechtzittingen en algemeene vergaderingen van het Hof van Justitie worden de functien van het Openbaar Ministerie door den Procureur-Generaal zooveel mogelijk in persoon waargenomen.

Art. 48. Het Openbaar Ministerie niet op den bepaalden dag zijne conclusiën nemende, kan zulks slechts eenmaal worden uitgesteld.

Art. 49. De leden van het Openbaar Ministerie zijn niet bevoegd om de raadplegingen der Rechten in raadkamer tot het opmaken van het vonnis bij te wonen. Zij worden echter bij alle raadplegingen geroepen welke de orde en den inwendigen dienst betreffen en zij hebben het recht om op de registers de requisitoiren te doen inschrijven, die zij gepast oordeelen.

VIJFDE AFDEELING.

VAN DE GRIFFIERS.

Art. 50. Buiten de werkzaamheden aan den Griffier van het Hof van Justitie bij algemeene verordeningen opgedragen, is hij belast met het bewaren der minuten, registers en stukken van dit Hof, alsmede der gelden en van het geldwaardig papier en andere zaken of stukken die ter griffie zijn overgebracht.

De verzameling van algemeene verordeningen en besluiten, alsmede de boekwerken, ten gebruike van het Hof van Justitie, worden ingeligd door hem bewaard.

Hij zal hiervoor de meeste zorg en oplettendheid hebben, zulende daarvan een generale inventaris ter griffie moeten voorhanden zijn en jaarlijks bijgehouden worden.

Art. 51. In zaken waaruit volgens algemeene verordeningen de stukken ter griffie moeten worden opgezonden of nedergelegd, is de Griffier verplicht om aan de ambtenaren van het Openbaar Ministerie, binnen vier en twintig uren kennis te geven van de ontvangst ter griffie der processtukken in strafzaken.

Art. 52. Alleen de leden van het Hof van Justitie en de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij dat Hof zijn bevoegd om de processtukken ter griffie berustende, ten hunnen huize te ontvangen, doch niet dan tegen behoorlijk regu.

Echter mogen de minuten, registers en stukken aan het Hof van Justitie behoorende, alsmede de stukken van overtuiging, buiten de gevallen bij algemeene verordeningen bepaald, niet van de griffie worden verplaatst, dan ter inzage van het Hof van Justitie en niet van een bijzonder lid of ambtenaar.

Art. 53. De Griffier is verder belast met het behoorlijk houden van de rollen, alsmede van de onderscheiden registers van het Hof van Justitie, van het audientie-blad en van de notulen.

Art. 54. Hij is verplicht om op de terechtzittingen van het begin tot het einde tegenwoordig te zijn en aldaar de pen te voeren.

Art. 55. Het audientie-blad bevat de vermelding van alles wat op de terechtzitting voorkomt. De uitspraken die volgens de wet in het audientie-blad opgenomen worden, of de akten die verleend worden, worden daarin in haar geheel opgenomen en overgeschreven; alle andere akten op afzonderlijke stukken papier geschreven, worden even als de conclusiën van de praktijzen of partijen daaraan gehecht.

Voor elke terechtzitting wordt een afzonderlijk audientie-blad gehouden met een doorlopend nummer.

De audientie-bladen worden in de orde van het doorlopend nummer voor elken jaargang bewaard.

Behalve aan de ambtenaren van het Openbaar Ministerie, die ten alle tijde bevoegd zijn nittrekel of afschrift van het audientie-blad te vragen, zal zoodanig nittrekel of afschrift aan niemand mogen worden uitgereikt, dan met toestemming van den President of den Kantorechter.

Art. 56. De Griffier is gehouden het Hof van Justitie of diens bijzondere leden bij te staan, in de gevallen waarin de algemeene verordeningen zulks vereischen; de expeditiën der akten worden door hem met behoorlijken spoed uitgereikt.

Art. 57. De leden van het Hof van Justitie en het Openbaar Ministerie ontvangen van hem de noodige kennisgeving der terechtzittingen en andere bijeenkomsten, waarbij zij moeten tegenwoordig wezen.

Art. 58. De Griffier is verplicht de griffie open te houden op de uren door het Hof van Justitie te bepalen, en althans gedurende ten minste zes uren elken dag, den Zondag uitgezonderd.

Op de dagen der terechtzittingen zal de griffie moeten geopend zijn ten minste een uur voor den aanvang der zittingen.

(Art. 59. De ambtenaar en geëmplojeerden ter griffie zijn aan den Griffier ondergeschikt.)

Art. 60. De ambtenaar ter griffie bedoeld in alinea 2 van art. 20 van het Reglement op de inrichting en samenstelling der rechterlijke macht, wordt door den Gouverneur benoemd.

De Griffier van het Hof van Justitie stelt de geëmplojeerden aan voor de Griffie, onder goedkeuring van het Hof en ontslaat hen naar welgevallen.

Niemand kan tot geëmplojeerde worden benoemd, tenzij hij den ouderdom van zestien jaren heeft bereikt.

Art. 61. De geëmplojeerden worden door den Griffier onmiddellijk ontslagen en door andere vervangen, zoodra hij daartoe door het Hof van Justitie wordt aangemaand.

Art. 62. De ambtenaar en de geëmplojeerden ter griffie van het Hof van Justitie zijn tot geheimhouding verplicht en leggen daartoe den eed of de belofte af, in handen van den President van dat Hof.

Zij mogen onder geen voorwendsel eenige giften of geschenken aannemen van hen, die aldaar zaken te verrichten hebben, en zulks, noch voor het spoedig nitreiken van geschriften, noch om eenige andere redenen; wanneer zij zich daaraan schuldig maken, zullen zij onmiddellijk moeten worden ontslagen.

Art. 63. De Griffier is persoonlijk aansprakelijk voor alle geldboete, restitutiën, schade en onkosten, welke mochten voortvloeien uit de onrechtmatige daden, verzuimen en onnauwkeurigheden van de door hem aangestelde geëmplojeerden, behoudens zijn verhaal op hen, die zich daaraan mochten hebben schuldig gemaakt.

Art. 64. De bepalingen van deze afdeling zijn eveneens van toepassing op de Griffiers bij de Kantongerechten.

Art. 65. Dit besluit treedt in werking op den 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 4 Januari 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 22 Januari 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 3.) **BESLUIT** van den 4 Januari 1869, *betreffende de admissie der praktijzen en het toezicht van het Hof van Justitie over hunne handelingen als zoodanig.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter nitroering van art. 20 no. 3 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Ieder die den grad van doctor of licentiaat in de rechten aan ene der hoogeschoolen in Nederland heeft verkregen, is bevoegd om te kunnen worden toegelaten als praktijzn.

Art. 2. Zij die een dezer graden of een daarmede gelijkstaanden buiten het koninkrijk hebben verkregen, behoeven tot hunne toelating de bijzondere toestemming van den Gouverneur.

Art. 3. Hij die niet in een der gevallen voorzien bij de beide vorige artikelen verkeert, en evenwel verlangt als praktijzn te worden toegelaten, zal een examen hebben af te leggen wegens zijne bekwaamheid, voor twee praktijzen aangewezen door het Hof van Justitie ten overstaan van een commissie, door dat Hof, den Procureur-Generaal gehoord, te benoemen en bestaande uit twee leden van- en den Procureur-Generaal of den Advocaat-Generaal bij gemeld Hof.

De leden dezer Commissie zijn bevoegd aan het examen deel te nemen, en wordt door hen bij meerderheid van stemmen beslist over het al of niet voldoende er van. De genoemde twee praktijzen hebben een rede raadgevende stem.

Zij, die bij het Gerechtshof in de kolonie Suriname zijn toegelaten geweest als procureur, behoeven dit examen niet meer af te leggen.

Art. 4. De praktijzen zijn verplicht hunne woonplaats te hebben te Paramaribo.

Art. 5. Zij worden toegelaten door en ingeschreven bij het Hof van Justitie.

Art. 6. Zij worden beëdigd bij het Hof van Justitie op requi-

sitoir van den Procureur-Generaal, en leggen den navolgenden eed (of belofte) af:

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning, gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen, eerbied voor de rechterlijke autoriteiten; en dat ik geene zaak zal aanranden of verdedigen, die ik in gemoede niet geloof rechtvaardig te zijn.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig! (dat belooft ik).”

Art. 7. De praktijns worden door den Griffier op een tableau gesteld, op vertoon hunner akte van beëdiging, welke alsdan en daarna telken jare in de maand November door den Griffier kosteloos wordt gevisieerd.

Bij de eerste inschrijving geschiedt deze volgens den onderdom van admisie als Advocaat of Procureur bij het Gerechtshof in de kolonie Suriname.

Zij die verlangen niet langer op het tableau te staan of eenige betrekking verkrijgen waarmede het beroep van praktijns onverenigbaar is, of die hunne akte van beëdiging niet binnen den tijd tot het vieren er van voorgeschreven, aan den Griffier tot dat einde ter hand stellen, worden op hunne aangeifte of op requisitoir van den Procureur-Generaal van het tableau geschrapt.

Art. 8. De praktijns oefenen de praktijk uit volgens de bevoegdheid en vereischen bij de Wetboeken van Burgerlijke Rechtsvordering en Strafvordering gegeven en gevorderd, en overeenkomstig het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht, en dat van orde voor den inwendigen dienst van het Hof van Justitie.

Art. 9. Het Hof van Justitie oefent het toezicht en de discipline uit over de praktijns als zoodanig, weert en beteugelt de inbreuken, verzuimen en mislagen, en zal tot dat einde naar gelang der omstandigheden kunnen opleggen de straffen van:

enkele waarschuwing;

berisping;

en schorsing in de uitoefening van de praktijk ten hoogste gedurende een jaar;

alles echter niet dan na verhoor van den belanghebbende of deze behoorlijk geroepen en na den Procureur-Generaal te hebben gehoord.

Art. 10. Een praktijns, die bereids twee malen mocht zijn geschorst in de praktijk, zal, wederom in dezelfde strafvervalende, van het tableau worden geschrapt.

Art. 11. Er wordt een bureau van consultatie te Paramaribo ingesteld, bestaande uit drie praktijns, jaarlijks door het Hof van Justitie te benoemen.

Art. 12. Dit bureau vergadert eens elke veertien dagen gratis.

Art. 13. Het hoofdloof van dit bureau is om gerechtelijken raad en bijstand te verschaffen aan behoeftigen, die geen praktijns hebben, voor zoover bij de 10e Afdeling van den 6den titel van het 3e boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering daarin niet is voorzien.

Art. 14. Het bureau onderzoekt summier de zaken van de zich tot het bureau wendende behoeftigen; en de zaken niet vooraf als ongegrond beschouwende, verwijst het hen naar den Voorzitter van het Hof van Justitie, ten einde hun door dezen een praktijns worde toegevoegd.

Art. 15. De praktijns belast met de behandeling eener burgerlijke zaak voor een behoeftige, of met de verdediging van een beschuldigde, mag zich daaraan niet onttrekken dan om redenen door den Voorzitter van het Hof van Justitie goedgekeurd.

Art. 16. Ingeval een praktijns bij pleidooi of anderszins voor den rechter zich oneerbiedig gedraagt, of zich vergeet in onbetamelijke nitdrukkingen jegens de algemeene verordeningen, den rechter of het openbaar gezag, of zich met blijkbaar doel van belediging, onbetamelijk nitlaet jegens partijen of getuigen, zullen de straffen omschreven bij art. 9 dadelijk op hem kunnen worden toegepast, alles onverminderd de bevoegdheid aan het Hof van Justitie toegekend ten aanzien der orde op de terechtzittingen.

Art. 17. De praktijns pleiten staande, gekleed in het costume bij het Reglement op dat onderwerp bepaald; de gegradueerden des goedvindende met gedekten hooft.

Art. 18. De praktijns zijn gehouden in persoon, of in geval van afwezigheid of belet, door een anderen praktijns vertegenwoordigd, zich in hun costume op de terechtzittingen te laten vinden, wanneer hunne zaken worden opgeroepen; zij zullen verder in de zaken aan hen opgedragen aanwezig moeten zijn bij de plei-

doien, rapporten, conclusiën van het Openbaar Ministerie, bij de uitspraak van het vonnis en bij al die handelingen, waarbij de algemeene verordeningen hunne tegenwoordigheid vereischen.

Art. 19. Dit besluit treedt in werking op den 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo den 4 Januari 1869.

VAN IDBINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 23 Januari 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 3.) BESLUIT van den 4 Januari 1869, betreffende de aanstelling en ambtsbekleeding van deurwaarders.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 29 No. 4 van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Bij het Hof van Justitie worden minstens twee deurwaarders en bij elk der Kantongerechten minstens een deurwaarder benoemd.

Voor elke benoeming doet het Hof of de betrokken Kantongerechter aan den Gouverneur eene voordracht van drie personen.

Art. 2. De deurwaarders moeten bereikt hebben den vollen ouderdom van drie en twintig jaren en hunne woonplaats hebben daar waar znlks bij hante aanstelling wordt aangewezen.

Zij worden bij voorkeur gekozen uit personen die eenen geruimen tijd onafgebroken gewerkt hebben op het kantoor van een praktijns of notaris, of bij eenen deurwaarder, of op het parket af op eene der griffien.

Art. 3. Hun dienst wordt geregeld:

Voor de deurwaarders van het Hof van Justitie, door dat college in overleg met den Procureur-Generaal;

voor de deurwaarders bij de kantongerechten, door den Kantongerechter in overleg met den ambtenaar van het Openbaar Ministerie.

Art. 4. Alvorens in dienst te treden doen zij een eed in eene openbare terechtzitting van het Hof van Justitie.

Die eed is van den navolgenden inhoud:

„Ik zweer (verklaar) dat, om tot deurwaarder te worden benoemd, ik directelijk of indirectelijk aan geene personen, hetzij zin of buiten het Bestuur, onder wat naam of voorwendsel ook, eenige giften of gaven beloofd of gegeven heb, noch geven zal.

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning en gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen.

„Ik zweer (beloof) dat ik mij in allen deele zal gedragen naar de algemeene verordeningen en reglementen, op mijne bediening daargesteld; alle exploitte, waartoe ik zal worden verzocht, of die mij zullen bevolen worden, getrouwelijk en met naastigheid zal uitvoeren, en in het algemeen mijne functiën met nauwgezetheid en eerlijkheid en tevens met allen eerbied voor de rechterlijke autoriteit zal waarnemen.”

Art. 5. De deurwaarders zijn gelijkelijk bevoegd en gehouden tot het doen van alle gerechtelijke aanzoegingen, bekendmakingen, protesten en alle verdere exploitte, hetzij die met een werkelijk aanhangig rechtsgeding al of niet in verband staan; tot het doen van alle dagvaardingen, insinuatien en betekeningen, tot rechttoegang of de instructie van burgerlijke gedingen of strafzaken behoorende en tot het doen van alle exploitte, tot de uitvoering van alle rechterlijke bevelen, vonnissen en arresten, hetzij in burgerlijke, hetzij in strafzaken behoorende of daartoe vereischt wordende.

Art. 6. Geen deurwaarder mag, des verzoekt, zonder gegronde redenen, weigeren eenig exploit te doen, maar is verplicht zijn ministerie te leenen ten allen tijde als het wordt ingeroepen.

Ingeval hij verneemen mocht gegronde redenen voor eene weigering te hebben, zal hij daarvan onmiddellijk kennis geven aan den President van het Hof van Justitie of bij een Kantongerechter aan den Kantongerechter; blijvende de deurwaarder niettemin voor de weigering in allen opzichte jegens de partijen verantwoordelijk.

Art. 7. De deurwaarders zijn verplicht in de berekening hunner verdiensten en uitschotten zich te gedragen naar het vast te stellen tarief; zij zullen aan den voet hunner exploitien hunne verdiensten en uitschotten afzonderlijk moeten nitdrukken, zonder welke vermelding de berekening daaraan niet in de begroting van kosten zal worden geleden, noch partijen gehouden zijn die te voldoen.

Zij zijn bevoegd om de vereischte voorschotten te vorderen alvorens de exploitien te doen.

Art. 8. Zij zijn verplicht om op daartoe bekomen last van de rechterlijke autoriteiten bij welke zij bebooren, hunne diensten gratis te verleenen, zonder evenwel tot eenige voorschotten gehouden te zijn. In dat geval moeten zij aan den voet van het exploit het daarvoor toegekend salaris in debet stellen om later het bedrag in te vorderen, daar waar recht daartoe zal bestaan.

Art. 9. De deurwaarders moeten een door den President van het Hof van Justitie of door den Kantonsrechter gewaarmerkt register houden, waarin al de door hen gedane exploitien, insinuatien, dagvaardingen, protesten, of betekenningen, naar de orde waarin zij plaats vinden, worden vermeld.

De exploitien of afschriften, die zij uitgeven of teekenen, zullen niet de vereischte duidelijkheid en nauwkeurigheid moeten geschreven zijn.

Eene volle bladzijde zal nimmer minder dan dertig regels, elk van veertien lettergrepen, mogen inhouden. Wanneer die niet behoorlijk leesbaar geschreven zijn, zal geen salaris aan den deurwaarder voor zoodanig stuk worden toegekend.

Art. 10. Bij overtreding van een of meer der bovengemelde artikelen, of in geval van andere onachtzaamheid of van wangedrag, zullen de deurwaarders door het Hof van Justitie of door den Kantonsrechter bij welke zij dienst doen, worden berispt, of wel voorloopig in hunne bediening worden geschorst.

In het laatste geval wordt daarvan ten spoedigste kennis gegeven aan den Gouverneur.

Art. 11. Dit besluit treedt in werking op den 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 4 Januari 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 25 Januari 1869

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 4.) **BESLUIT** van den 4 Januari 1869, waarbij wordt vastgesteld het costume der rechterlijke ambtenaren, der praktijns en der deurwaarders.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 29 No. 1, 3 en 4 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Het costume der rechterlijke ambtenaren bij de openbare terechtzittingen, gelijk mede wanneer zij, hetzij en corps, hetzij bij commissien uit hun midden, ten Gouvernementshuize verschijnen of ambtsalve openbare plechtigheden bijwonen, zal zijn als volgt:

Zwarte onderkleeding, een zwart borenkleed of simare, gesloten met een breedte nederhangende gordel, een zwarte tabbaard of toga met wijde mouwen, een zwarte muts tot hoofddeksel en een nederhangende geplooid beaf van wit batist, en zulks met de volgende onderscheidingen:

Voor het Hof van Justitie en de Kantonsrechters, de simare en gordel van zwarte zijde; de toga van zwart grein met omlagen van zwarte zijde; de muts van zwart fluweel;

voor den President en den Procureur-Generaal, de fluweelen muts met een zwart zijden geborduurden rand;

voor de Griffiers bij de kantongerechten, de simare, de toga en de gordel alsmede de muts van zwart grein;

alles volgens in Nederland gebruikelijke modellen.

Art. 2. Individueel ten Gouvernementshuize verschijnende of openbare plechtigheden bijwonende, zullen zij het navolgende costume kunnen dragen:

Zwart lakensche geklede frak met zwarte zijde gevoerd, de kraag, de opslagen der mouwen en de tassen der zakken geborduurd met gouden oranje en zilveren eikentakken; de rand van het borduursel goud $\frac{1}{2}$ Centimeter breed, en de oranje en eikentakken op een afstand van $\frac{1}{2}$ Centimeter van den binnenkant van den rand.

De knopen van de frak verguld met gekroonde W daarop.

Lange broek van zwart laken of zwart casimir met gouden galon op de naden.

Driekante hoed met zwarte liggende plumeu, oranje kokarde, gouden lis van vier tremsen en knoop als aan de frak, en degen met verguld geveit;

en zulks met de navolgende onderscheidingen:

Voor het Hof van Justitie en den Kantonsrechter te Paramaribo, de borduursels op de frak en het galon op de pantalon ter breedte van 4 Centimeters;

voor den President, de ruimte tuschen den binnenkant van den rand van het borduursel en de oranje- en eikentakken aangevuld met eenen gouden verbreding van den rand tot 1 Centimeter;

voor den Griffier van het Hof van Justitie en voor de Kantonsrechters in Nickerie en Coronie alleen de kraag en de opslagen der mouwen van de frak geborduurd ter breedte van 4 Centimeters, het galon op de pantalon 3 Centimeters breed; de hoed zonder liggende plumeu.

voor de Griffiers bij de kantongerechten, alleen de kraag en de opslagen der mouwen van de frak geborduurd en dit borduursel en het galon op de pantalon ter breedte van 2 $\frac{1}{2}$ Centimeter; de hoed zonder liggende plumeu.

De borduursels volgens de bij het Hof van Justitie en ter Gouvernements-Secretaris gedeponeerde teekeningen, en voorts alles volgens in Nederland gebruikelijke modellen.

Art. 3. Het costume der praktijns op de terechtzittingen en bij hunne eedsaflegging zal zijn als volgt:

Zwarte onderkleeding, gesloten toga van zwart grein met wijde mouwen, een muts van dezelfde stof; voor de gegradeneerden bovendien een nederhangende beaf van wit batist; volgens in Nederland gebruikelijke modellen.

Art. 4. De deurwaarders zijn bij de terechtzittingen in het zwart gekleed; zij dragen alsdan en ook bij de uitoefening hunner andere ambtsverrichtingen, om den hals een zilveren penning met 's Rijks wapen aan een oranjelint.

Art. 5. Dit besluit treedt in werking op den 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 4 Januari 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 Januari 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 5.) **PUBLICATIE** van den 27 Februari 1869, houdende afkondiging van het Koninklijk besluit van den 25 Januari 1869 No. 25, betreffende de toewoeging aan den Districts-Commissaris van Coronie van een Districts-Secretaris.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien Ons besluit van den 26 December 1862, No. 54;

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 21 Januari 1869 Lett. B. No. 26;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zoverre van het bepaalde bij de artikelen 5, 6 en 7 van Ons besluit van 26 December 1862 No. 54, te bepalen:

Art. 1. De Gouverneur van de kolonie *Suriname* kan, als de belangen van den dienst dit vorderen, aan den Commissaris van het district *Coronie* een Districts-Secretaris der derde klasse toevoegen.

Art. 2. Het traktement van den in het vorige artikel bedoelden Districts-Secretaris wordt tot een bedrag van ten hoogste f 1800.— door den Gouverneur vastgesteld.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dezes.

's-Gravenhage, den 25 Januari 1869.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
FEITH.

Heeft de opening daarvan in het *Gouvernements-Blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 27 Februari 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 3 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 6.) **BESLUIT** van den 1 Maart 1869, *ter uitvoering van de artikelen 3 alinea 2; 40 alinea 3 en 59 van het Reglement op het Notariaat*.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van de artikelen 3 alinea 2; 40 alinea 3 en 59 van het *Reglement op het Notariaat*, het noodig is het navolgende vast te stellen.

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Het Notariaat wordt in de buitendistricten, behalve door de in de eerste alinea van art. 3 van het *Reglement op het Notariaat* genoemde personen, door de Districts-Secretarissen uitgeoefend.

Art. 2. Die bevoegdheid is bij ieder hunner beperkt tot het gebied van het district of van de districten waarin hij zijne functien van Districts-Secretaris uitoefent.

Art. 3. Bij ontstentenis of verhindering van genoemde notarissen zullen zij in de districten *Nickerie* en *Coronie* worden vervangen door den jongstbenoemde der aanwezige Raad-Hoofd-Ingelanden, in de overige buitendistricten door den Districts-Commissaris.

Voor deze tijdelijke waarneming wordt geene afzonderlijke eedaflegging gevorderd.

Art. 4. Wanneer de Districts-Secretaris ter uitoefening van de notariële praktijk zich van de hem aangewezen woonplaats moet verwijderen, kan hij volstaan met daarvan aan den Districts-Commissaris kennis te geven.

Art. 5. Ieder Notaris in de buitendistricten moet een zegel hebben, bevattende het koninklijke wapen en in het randschrift het woord *Notariaat* en den naam van het district waarin de Notaris gevestigd is.

Art. 6. Tot algemeene bewaarplaats der minuten, registers en repertoria worden aangewezen de twee aan de zuidzijde gelegen benedenlokalen van het gebouw, waarin het Hof van Justitie zijne zittingen houdt. De Notaris, aan wien door den Gouverneur de bewaring der aldaar gebrachte minuten en registers is opgedragen, is gehouden om ten aanzien van al de zich daarin bevindende minuten, registers en verdere stukken al datgene te verrichten, waartoe de Notarissen ten aanzien van hune minuten, registers en repertoria bevoegd en verplicht zijn, zonder dat eenig stuk buiten de bewaarplaats zal mogen worden gebracht, anders dan in de gevallen bij artikel 36 van het *Reglement op het notariaat*, op straffe eener boete van vijftig gulden bij elke overtreding.

Art. 7. De met de bewaring belaste Notaris zal binnen drie maanden na den termijn, vastgesteld bij art. 61 van het *reglement op het notariaat*, een inventaris van de krachten dat artikel in de bewaarplaats overgebrachte minuten aan den Procureur-Generaal inzien.

Art. 8. Dit besluit treedt in werking met 10. Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 1 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 5 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 7.) **BESLUIT** van den 2 Maart 1869, *houdende vaststelling van het Reglement en Tarief van Justiekosten in strafzaken*.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat ter uitvoering van art. 29 No. 5 van het *Reglement op de inrichting en samenstelling der rechterlijke macht* in de kolonie *Suriname*, het noodig is het navolgende vast te stellen.

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

VOORAFGAANDE BEPALINGEN.

Art. 1. De gerechtskosten in strafzaken voor de akten en procedures ambtshalve of op vordering van het Openbaar Ministerie bevolen, worden, voor zoveel na te noemen dringende kosten betreft, voorgeschoten, behoudens verhaal, als naar rechten, van zodanige diere kosten welke niet ten laste komen van de koloniale kas, alles in den vorm en naar de regelen bij dit besluit vastgesteld.

Art. 2. Onder de benaming van gerechtskosten in strafzaken, zijn begrepen alle kosten, welke worden aangewend tot nasporing en vervolging der misdrijven, zooals onder anderen:

- 1o. de kosten van overbrenging van beklaagden, beschuldigen en veroordeelden en die van vervoer van de processtukken en van de voorwerpen die tot overtuiging of ontschuldiging kunnen dienstig zijn;
- 2o. de kosten van uitlevering van beklaagden, beschuldigen en veroordeelden, door en aan vreemde mogendheden, en kosten voortvloeiende uit de omtrent die uitlevering getroffen overeenkomsten;
- 3o. de honorarissen en vacatiën van de genees-, heel- of verloskundigen, deskundigen en tolken;
- 4o. de schadeloosstellingen van de getuigen;
- 5o. de kosten van bewaring van zegels of van in beslag genomen goederen, alsmede de kosten van bewaring en onderhoud van in beslag genomen diere;
- 6o. de rechten aan de griffiers toegekend, hetzij zij die rechten voor zichzelf of wel ten behoeve der koloniale kas ontvangen;
- 7o. de salarissen der denrwaarders, der diennaren van de openbare macht en der beambten van politie;
- 8o. de reis- en verblijfskosten;
- 9o. het port van brieven en pakketten en de kosten van drukloonen;
- 10o. de kosten vereischt wordende om de uitvoering te verzekeren van de doodstraf en tot het in voorraad aanschaffen, het vervoer, de plaatsing, wegruiming en opberging van het hiertoe benoodigde.

Art. 3. Met de gerechtskosten in strafzaken worden gelijk gesteld: de kosten voortvloeiende uit de rechtsvorderingen door het Openbaar Ministerie ambtshalve ondernomen, tot het onder curatele stellen van krankzinnigen en tot hune opnemng in eene bewaarplaats; nit die betrekkelijk de voogdigen en de belangen der minderjarigen en uit die krachten art. 741 van het *Wetboek van Koophandel*; de kosten van vervolging door het Openbaar Ministerie ambtshalve ingesteld, tegen ambtenaren van den Burgerlijken Stand, Notarissen en andere personen, bedoeld in art. 801 van het *Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*, en

in het algemeen, de kosten in alle zoodanige zaken van burgerlijken of disciplinair aard, waarin het Openbaar Ministerie als eischer optreedt in het belang der wet of om hare uitvoering te verzekeren.

TITEL I.

Tarief van kosten.

EERSTE AFDEELING.

Van de kosten van overbrenging der beklaagden, beschuldigen en veroordeelden, van die van vervoer van de processtukken en van de voorwerpen die tot overtuiging of ontschuldiging kunnen dienstig zijn en van de willeveringskosten.

Art. 4. De overbrenging van de beklaagden, beschuldigen en veroordeelden geschiedt te voet, per stoomboot of andere gelegenheid, zoo noodig onder geleide van dienaren der openbare macht, op requisitoiren der ambtenaren van het Openbaar Ministerie of der hulp-officieren.

Art. 5. De voorwerpen die tot overtuiging of ontschuldiging kunnen dienen, worden zooveel doenlijk gelijktijdig met de beklaagden of beschuldigen overgebracht.

Het bewijs van ontvangst en de taxatie der kosten worden gesteld aan den voet van het bevel tot overbrenging.

Art. 6. Wanneer openbare of bijzondere bewaarders van stukken zich buiten hunne woonplaats naar de griffe of voor den Rechter moeten hegeven, om stukken, welke beweerd worden valsche of vervalscht te zijn, of tot vergelijking moeten dienen, over te leggen, zal hun eene schadeloosstelling voor reis- en verblijfskosten worden toegekend, naar den maatstaf vastgesteld in art. 11.

Wanneer de bewaarders niet zijn openbare ambtenaren die eene wedde genieten ten laste van de kolonie, zal hun tevens eene schadeloosstelling worden toegekend, berekend naar den maatstaf vastgesteld in art. 42 No. 1 en 47 No. 1.

Art. 7. De kosten van uitlevering door vreemde mogendheden, van beklaagden, beschuldigen en veroordeelden, die van inhechtenstelling en verpleging daaronder begrepen worden, voor zooveel zij ten laste van de koloniale kas komen, bij gewote declaratiën in rekening gebracht en na taxatie en betaalbaarstelling gekwet.

TITEL I.

TWEDE AFDEELING.

Van de honoraria en vacatiën der genees-, heel- of verloskundigen, deskundigen en tolken.

Art. 8. De honoraria en vacatiën der genees-, heel- en verloskundigen, deskundigen en tolken, wegens de verrichtingen die zij op last en ten dienste der Justitie in de verschillende bij de wet voorzien gevallen hebben volbracht, worden geregeld overeenkomstig de bepalingen der onderstaande artikelen.

Art. 9. Genees-, heel- of verloskundigen zijn bevoegd in rekening te brengen:

- 1o. voor eene eenvoudige visite, daaronder begrepen het eerste verband, zoo dit gelegd is f 4.— (vroedvrouwen ontvangen de helft).
- 2o. voor eene uitwendige lijkschouwing..... - 6.—
- 3o. voor lykopeningen en ander behoorlijk omschreven verrichtingen van meer moeielijken aard en het verband - 20.— alles met inbegrip van het veralg.

Art. 10. Er wordt geene vergoeding toegekend voor aangewende zorg of voor belandeling na het eerste verband, of na de visites ambtshalve bevelen.

Evenmin wordt het honorarium, bedoeld in het vorig artikel, gelijktijdig genoten met de vaantiegelden in het volgende artikel aangewezen.

Art. 11. Aan de deskundigen wordt voor elke vacatie van een uur of gedeelte daarvan die zij aan hun onderzoek hebben besteed, met inbegrip van het veralg, eene vergoeding toegekend van hoogstens f 3.— ter beoordeeling van den rechter, voor wien de verriktting wordt vereischt.

Art. 12. De uitgaven voor verbruikte benodigdheden, tot overbrenging van het onderzoek vereischt, worden bovendien terugbetaald op gespecificeerde, voor zooveel noodig met quantiteiten belegde en naar behooren deugdelijk verklaarde rekeningen.

Art. 13. Tolken zijn bevoegd voor de mondelinge vertolking bij de instructie of ter terechtzitting in rekening te brengen:

- 1o. bij vertolking in en uit het Neger-Engelsch voor elke vacatie van een uur of gedeelte daarvan f 1.—
- 2o. bij vertolking uit eene andere taal voor elke vacatie van een uur of gedeelte daarvan..... - 2.—
- Ingeval tolken in dezelfde vacatie in meer dan eene zaak hebben gediend, bepaalt de Rechter het bedrag dat ten laaste van elke zaak afzonderlijk zal worden gebracht.
- 3o. voor de vertolking van een vonnis:
 - a. in het Neger-Engelsch..... f 3.—
 - b. in eene andere taal - 4.—

Art. 14. Voor schriftelijke vertalingen wordt voldaan:

voor elke bladzijde van dertig regels, elke regel van zestien tot achttien lettergrepen

- a. uit het Neger-Engelsch..... f 2.—
- b. uit andere talen..... - 3.—

Art. 15. In alle gevallen, waarin de genees-, heel- of verloskundigen, deskundigen en tolken voor den Rechter-Commissaris of ter terechtzitting worden geroepen, ter zake van hunne vroeger gedane verklaringen, visites of verslagen, of althoofde van hun kunst of beroep, wordt de vergoeding voor elken dag waarop zij versehene zijn, indien zij de toeschatting vorderen, aan hen voldaan op den voet van eene enkele visite of vacatie, en, zoo er termen bestaan tot toekenning van reis- en verblijfskosten, ontvangen zij die, vastgesteld bij de art. 42 en 47.

Art. 16. Aan de personen in deze afdeling genoemd, wordt geene vergoeding toegelegd voor de eedsaflegging, noch ook voor de overbrenging of bevestiging van hun verslag, onverminderd evenwel de vergoeding voor reis- en verblijfskosten, voor zoover deze kunnen worden in rekening gebracht.

Art. 17. De memorien, door de in deze afdeling bedoelde personen op te maken, moeten onder anderen vermelden:

- 1o. de dagtekening der verrichtingen of vacatiën;
- 2o. haar aard of doel;
- 3o. den aard van het misdrijf;
- 4o. door wien de visites of verrichtingen zijn bevolen;
- 5o. den doorreisden afstand;
- 6o. het tijdstip, waarop de vacatiën een aanvang hebben genomen, en dat, waarop zij zijn geëindigd;
- 7o. de artikelen van het tarief, op welke het in rekening brengen der kosten is gegrond.

De verrichtingen en uitgaven in dezelfde zaak worden, voor zooveel elk dienstjaar betreft waarin zij zijn geschied, in eene enkele declaratie opgenomen.

De requisitoiren worden als bewijsstukken bij de memorie overgelegd.

TITEL I.

DERDE AFDEELING.

Van de vergoeding aan de getuigen voor hunne verschijning.

Art. 18. Aan getuigen die gedurende de instructie of wel ter terechtzitting zijn gehoord, hetzij ze tot het afleggen van getuigenis, of alleen tot het geven van inlichtingen verschenen zijn, kan, wanneer zij het vragen, en de Rechter zulks billijk acht, voor elken dag waarop zij zijn verschenen, eene vergoeding worden toegekend van hoogstens f 0,80.

De vergoeding voor de verschijning wordt niet verleend, wanneer de getuigen recht hebben op reis- of verblijfskosten.

Art. 19. De getuigen, die eene wedde of vaste belooning genieten ten laste van de kolonie, hebben alleen recht op de vergoeding voor reis- en verblijfskosten, op den voet van het bepaalde in de 7e Afdeling, voor zoover namelijk deswege vergoeding behoort te worden toegelegd.

Art. 20. Aan militairen in actieven dienst zijnde wordt alleen vergoeding voor reis- en verblijfskosten toegeschat, voor zoover deze, op grond der volgende artikelen, kunnen in rekening worden gebracht.

Art. 21. Buitenlandsehe getuigen genieten de vergoeding in deze en de 7e Afdeling vastgesteld, of zoodanige andere, als hun ingevolge de bestaande overeenkomsten mocht zijn verschuldigd, of welke hun, ten einde hunne overkomst te verkrijgen, bij minnelijke schikking mocht zijn toegezegd.

TITEL I.

VIERDE AFDEELING.

Van de kosten van bewaring van zegels of van in beslag genomen goederen, en van die van bewaring en onderhoud van in beslag genomen levende dieren.

Art. 22. Voor de bewaring van zegels of van in beslag genomen goederen, wordt gene vergoeding toegekend, dan alleen in geval het raadzaam is geoordeeld, de bewaring niet op te dragen aan de bewoners van het huis, in hetwelk de goederen in beslag zijn genomen of de zegels zijn gesteld. In dit geval wordt door den ambtshalve benoemden bewaarder voor elken dag genoten... f 1,—

Art. 23. Het bevel tot voorloopig ontslag van in beslag genomen levende dieren en van aan bederf onderhevige goederen, al dan niet onder borgtocht, doch altijd tegen betaling van de kosten van bewaring en onderhoud, wordt gegeven door den Kantonnier, den Rechter-Commissaris of den Voorzitter van het Hof van Justitie.

Behalve in geval van volstrekte noodzakelijkheid en onder inachtneming alsdan van hetgeen in art. 78 is bepaald, kunnen levende dieren, om welke reden ook zij in beslag zijn genomen, niet langer onder bewaring worden gelaten dan gedurende zes dagen.

In beslag genomen goederen, die aan bederf onderhevig zijn, kunnen ten allen tijde worden verkocht.

Indien de terugnaaf niet moet of niet kan geschieden geeft de in het late lid van dit artikel aangewezen Rechter, in het geval van alinea 2 van dit artikel, na het daarbij bepaalde tijdvak, bevel tot den verkoop, en worden de kosten van de bewaring en van het onderhoud bij privilegie en vóór alle andere van de opbrengst afgehouden.

De bedoelde kosten worden getaxeerd door den Rechter die de opheffing of den verkoop heeft bevolen.

Art. 24. De verkoop geschiedt in het openbaar door het ministerie van een' deurwaarder na 24 uren te voren in een dagblad te zijn aangekondigd, tenzij de geringe waarde der voorwerpen den Rechter nopen mocht te bevelen, dat de verkoop zonder formaliteiten geschieden zal, hetwelk hij alsdan in zijn bevelschrift zal moeten vermelden.

De opbrengst wordt gestort in de kas van een der ontvangsters van de koloniale middelen, ter beschikking van de rechthebbers.

TITEL I.

VIJFDE AFDEELING.

Van de Griffierrechten.

Art. 25. In de gevallen bij de wet aangewezen, en wanneer de stukken gevraagd zijn, hetzij door de partijen, die de afgifte op hunne kosten verzoeken, hetzij door het Openbaar Ministerie, wordt het navolgende berekend.

Art. 26. Voor de afschriften wordt goedgeaan 10 cents per bladzijde van 30 regels en van 16 à 18 lettergrepen elken regel.

De eerste bladzijde wordt voor een geheele gerekend, al is ook de uitgebreidheid van het stuk minder.

Indien het stuk meer bladzijden beslaat, wordt niets toegekend voor de helft of kleinere gedeelten van een bladzijde; grootere gedeelten dan de helft worden daarentegen voor een geheele bladzijde gerekend.

Art. 27. Aan de beklaagden of beschuldigten worden geene andere extracten of afschriften nitgerikt, dan die, waarvan de algemeene verordening de afgifte aan hen uitdrukkelijk gelast.

De extracten of afschriften, welke zij bovendien verlangen en waarvan de algemeene verordeningen de afgifte toelaten, worden aan hen nitgerikt ten hunnen koste en tegen voldoening van rechten, voor extracten en afschriften vastgesteld.

Art. 28. Van elk veroordeelend vonnis of arrest, wordt aan den ambtenaar van het Openbaar Ministerie een extract afgegeven.

Art. 29. Het vast recht voor de extracten die de Griffiers afgeven, wordt bepaald op 20 cents.

Art. 30. Voor de afschriften van den staat van kosten, welke door de Griffiers worden afgegeven in het geval bedoeld in art. 72, wordt aan hen voldaan 25 cents voor elk afschrift.

Art. 31. De Griffiers, voor zoover zij emolumenten ontvangen, zijn gehouden, na afloop van elk vierendeel jaars een memorie in te dienen, van de stukken die zij in rekening brengen en door hen gedurende het verstreken tijdvak zijn afgegeven.

De memoriën moeten onder anderen vermelden:

- a. de dagteekening der afgifte;
- b. de dagteekening der stukken;
- c. den aard der stukken en de soort van het misdrijf waartoe zij betrekkelijk zijn;
- d. de namen en woonplaatsen der beklaagden, beschuldigten of veroordeelden;
- e. de opgelegde straf;
- f. de bestemming van elk der stukken.

Aan het slot hunner memorie, plaatsen de Griffiers een recapitulatie-staat.

TITEL I.

ZESDE AFDEELING.

Van de salarissen der deurwaarders, der dienaars van de openbare macht en der beamten van politie, voor ambtverrichtingen in de gevallen bij de wet aangegeven.

Art. 32. Voor alle dagvaardingen, beteekeningen en kenningingen wordt aan den Deurwaarder toegekend:

1o. voor het origineel der bovengemelde akten f 0.35

2o. voor elke kopie der akten - 0.25

Het schrijffond is hieronder begrepen.

Er wordt slechts één origineel aan den Deurwaarder goedgeaan tot het dagvaarden op denzelfden dag, van al de in hetzelfde bevel tot dagvaarding begrepen personen, al is het ook dat zij niet gedagvaard worden om op denzelfden dag te verschijnen.

Voor verkoopingen bedoeld in art. 24 van dit besluit berekenen de Deurwaarders 2 ½ van de bruto opbrengst. Indien deze minder dan f 75,— bedraagt berekenen de Deurwaarders f 1.50

Art. 33. Voor de aanhouding van iederen beklagde, beschuldigde of veroordeelde, daaronder begrepen het exploit van beteekening en de kopie van het bevel en voor de uitvoering van den lijfswaang, in al de gevallen bij de wet bepaald, wordt aan den Deurwaarder toegekend f 3.—

Art. 34. Voor het procesverbaal van nasporing bedoeld bij art. 92 van het Wetboek van Strafvordering, ingeval de beklagde niet krachtens het tegen hem mitgevaardigde bevel van gevangenneming kan worden gevat, de beteekening en het afschrift van het bevel daaronder begrepen, wordt toegekend aan den Deurwaarder..... f 1.50.

Voor ieder persoon in een en dezelfde zaak zal slechts één procesverbaal van nasporing in rekening worden geleden, welk ook het getal zij der gedane nasporingen in dezelfde plaats.

Art. 35. Voor de afschriften van alle stukken, van welke afschrift moet worden gegeven, voor elke bladzijde schrift van 30 regels, de regel van 14 lettergrepen, wordt toegekend aan den Deurwaarder 10 cents.

De eerste bladzijde wordt voor een geheele gerekend, al is ook de uitgebreidheid van het stuk minder. Voor verdere halve bladzijden of kleinere gedeelten wordt niets betaald, voor grootere gedeelten dan halve bladzijden worden geheele bladzijden gerekend.

Art. 36. Wanneer beklaagden, beschuldigten of veroordeelden, die krachtens een bevel, vonnis of arrest moeten worden in hechtenis gesteld, zich reeds in de macht der Justitie of Politie bevinden of zich vrijwillig aanmelden, wordt de uitvoering van de bovengenoemde akten slechts goedgeaan naar den maatstaf in art. 32 vastgesteld.

Art. 37. Er wordt geene belooning toegelegd aan de dienaars der openbare macht en beamten van politie, wegens de verrichtingen in strafzaken, waarmede zij belast worden door het Openbaar Ministerie en de hulp-officiërs.

Evenwel wordt in de gevallen voorzien onder art. 33 aan den beamte met de uitvoering belast toegekend f 1,—

Wanneer de voornoemde beamten aan de Deurwaarders hulp en bijstand verleen, kunnen zij te dier zake geene belooning verdienen.

Art. 38. Om het onderzoek van de na te melden memoriën der Deurwaarders gemakkelijk te maken, wordt door de ambtenaren van het Openbaar Ministerie een register gehouden van de gedane exploit en verdere gerechtelijke verrichtingen.

In dit register wordt voor iederen Deurwaarder afzonderlijk, een korte anteekening gehouden van de door hem gedane exploit, naar orde van dagteekening, met aanwijzing van het doel en den aard der verrichtingen en van het bedrag van de hem daarvoor te goedkomende salarissen.

Tevens wordt onderzocht of de bladzijden der schriften het getal regels bevatten hetwelk in art. 35 voor elke bladzijde en het getal lettergrepen, hetwelk in hetzelfde artikel voor elken regel is voorgeschreven.

De sommen voor de bladzijden welke niet aan de gestelde vereischten beantwoorden, in de memorien nitgetrokken, worden naar behooren vermindert.

Art. 39. De deurwaarders zijn gehouden, na afloop van elk vierendeel jaar, eene memorie in te dienen van hunne verrichtingen gedurende het verstrekten tijdvak.

De memorien moeten onder anderen vermelden:

- de dagteekening der verrichting, den aard der stukken en de soort van het misdrijf waartoe zij betrekkelijk zijn;
- de namen en woonplaatsen der beklagden, beschuldigten of getuigen, voor welken Rechter zij moeten verschijnen en, wat de getuigen aangaat, in welke zaak;
- de opgelegde straf en den Rechter door wien de vonnissen gewezen of de uitgevoerde bevelen afgegeven zijn.

Aan het slot hunner memorien plaatsen de deurwaarders eenen recapitulatiestaat.

TITEL I.

ZEVENDE AFDEELING.

Van de vergoeding van reis- en verblijfkosten.

Art. 40. Wanneer in de gevallen voorzien bij algemeene verordening, de Rechters, de Ambtenaren van het Openbaar Ministerie, de Griffiers of zij die deze lasten vervangen, zieh naar elders moeten begeven, wordt aan ieder hunner eene vergoeding voor reis- en verblijfkosten toegelegd van f 10.— voor elken dag.

Art. 41. Aan de genees-, heel- en verloskundigen, bewaarders van stukken, deskundigen, tolken en deurwaarders, wordt ingeval zij verplicht zijn zich in hunne genoemde hoedanigheid van hunne woonplaats te verwijderen, eene vergoeding voor reiskosten toegelegd.

Art. 42. Deze vergoeding wordt bepaald voor elk uur afstands die zij op de uit- en op de terugreis hebben afgelegd als volgt:

10. voor de genees-, heel- en verloskundigen, bewaarders van stukken en deskundigen f 2.—
20. voor tolken en deurwaarders - 1.50

Art. 43. De vergoeding voor reiskosten wordt niet meer dan eenmaal toegekend voor al de verrichtingen te zamen, die de personen bedoeld in het voorgaande artikel, in den loop eener zelfde reis hebben volbracht, zoodanig dat voor de reis naar in dezelfde richting gelegen plaatsen, alleen de afstand naar de eerst gelegen plaats in rekening komt.

Art. 44. Behoudens hetgeen in de 3e Afdeeling omtrent buitenlandsche getuigen en in art. 19 omtrent het gelijktijdig genot van de daar bedoelde vergoeding en die voor reiskosten is bepaald, wordt ook aan de getuigen die zich verder dan een uur van hunne woonplaats verwijderen, wanneer zij het vragen, eene vergoeding voor reiskosten toegelegd, naar billijkheid en ter beoordeeling van den Rechter.

Art. 45. Indien de getuige om zich van zijne woonplaats of tijdelijke verblijfsplaats naar de plaats te begeven, waar hij voor den Rechter moet verschijnen, tot eene zee reis verplicht is, wordt het bedrag van het gewoon passage-geld en van de gewone voedingskosten, naar den stand van den getuige, heen en weder, in plaats van het in het vorig artikel vermeld reisgeld aan hem toegeschat.

Art. 46. De getuigen, die voor den Rechter verschijnen in eene behoorlijk bewezen staat van ziekte of gebrekkigheid, en die verder bewijzen dat zij zich noodzakelijk hebben moeten doen vergezellen, hebben recht op het dubbel van het bedrag der vergoeding voor reis- en verblijfkosten aan gezonde getuigen toegekend. Dit recht wordt mede toegekend aan getuigen van het mannelijk geslacht beneden de 18 jaren en aan die van het vrouwelijk geslacht beneden de 18 jaren, wanneer zij gedurende hunne reis en hun verblijf vergezeld worden door hunnen vader, hunne moeder, hunnen voogd of curator, of wel een begeleider namens deze, mits de vergezellende personen ten genoegen van den Rechter van hunne hoedanigheid doen blijken.

Art. 47. Wanneer de personen opgenoemd in art. 40, 42 en 44 gedurende hunne reis door overmacht worden opgehouden, of buiten hunne woonplaats verplicht zijn te verblijven ter plaatse waar het onderzoek der zaak gehouden wordt, genieten zij voor elken dag gedwongen verblijf eene schadeboestelling:

10. die genoemd in art. 20:

- a. den rang van Officier bekleedende hoogstens van f 3.—,
 - b. beneden den rang van Officier hoogstens van - 1.50.
20. die genoemd onder No. 1 van art. 42 ten hoogste van - 3.—.
30. die genoemd onder No. 2 van art. 42 ten hoogste van - 2.—.
40. die genoemd in art. 44 ten hoogste van - 3.—, naar billijkheid en door den Rechter te bepalen.

Art. 48. Er wordt geene vergoeding voor reiskosten toegelegd: 10. aan hen die van kosteloze openbare middelen van vervoer gebruik hebben kunnen maken.

20. aan beklagden, beschuldigten of veroordeelden.

Deze lasten zullen ook op geene vergoeding van verblijfkosten kunnen aanspraak maken.

Ingeval van vrijpraak of ontzag zal de Rechter eene vergoeding van reiskosten aan aangehoudenen kunnen verleenen.

Art. 49. Zoolang geen afstandstafel op openbaar gezag is vastgesteld, bepaalt de betrokken Rechter den afstand die in rekening kan worden gebracht; terwijl, ingeval het Publiek Ministerie zich met die berekening niet kan vereenigen, het Hof van Justitie daaromtrent beslist.

TITEL I.

ACHTSTE AFDEELING.

Van het port van brieven en pakketten en de kosten van druktoelen.

Art. 50. Door de ambtenaren belast met de posterij wordt een krediet-staat gehouden ten behoeve van de rechterlijke- en politie-ambtenaren waarin de porten en frankiegelden der pakketten en brieven, die den dienst der Justitie en Politie betreffen, vermeld worden.

Art. 51. De krediet-staten worden deugdelijk verklaard door de ambtenaren belast met de posterij en door de rechterlijke- of politie-ambtenaren ten name van wie zij zijn opgemaakt.

Vervolgens worden zij aan den betrokken ambtenaar van het Openbaar Ministerie ingezonden, en op diens vordering en mede-onderteekening door den Voorzitter van het Hof van Justitie of door een Kantonsrechter wien het aangaat uitvoerbaar verklaard.

TITEL I.

NEGENDE AFDEELING.

Van de kosten van uitvoering der arresten houdende veroordeeling tot de doodstraf.

Art. 52. De aanschaffing en herstelling van al hetgeen noodig wordt geoordeeld voor de uitvoering van de doodstraf geschieden op last van den Procureur-Generaal.

Art. 53. Het vervoer van het schavot en de werkzaamheden tot de oprichting en wegruiming daarvan hebben plaats op requisitoir van den Procureur-Generaal.

TITEL II.

Van de uitgaven, met gerechtskosten in strafzaken gelijktijdig.

Art. 54. De kosten in alle zoodanige zaken van burgerlijken of disciplinair aard, waarin het Openbaar Ministerie als eischer optreedt, in het belang der wet, of om hare uitvoering te verzekeren, worden getaxeerd, betaald, ingevorderd en verhaald op den voet en overeenkomstig de regelen bij het tegenwoordig besluit vastgesteld.

TITEL III.

Van de betaling der kosten en van het verhaal van geldelijke veroordeelingen.

EERSTE AFDEELING.

Van de wijze van onderzoek, betaling en regularisatie der justiekosten.

Art. 55. Met betrekking tot de wijze van nitbetaling worden de kosten in dringende en niet dringende onderscheiden.

Art. 56. Als dringende justiekosten worden beschouwd:

10. De vergoeding aan getuigen;
20. de honorariën en vergoedingen in de gevallen, bedoeld bij art. 15
30. de kosten van vervoer van de processtukken en van de voorwerpen tot overtuiging of ontschuldiging;
40. port van brieven en pakketten.

- Art. 57. Als niet dringende justitiekosten worden beschouwd:
- 1o. de salarissen en vergoedingen der deurwaarders, dienaar der openbare macht en beambten van politie;
 - 2o. de rechten en vergoedingen der Griffiers, hetzij zij die rechten voor zichzelf of wel ten bate der koloniale kas ontvangen;
 - 3o. de honorariën, vacatiën en vergoedingen der genees-, heel- en verloskundigen, deskundigen en tolken, bedoeld in artt. 11 en 13, daaronder begrepen de bijkomende kosten waartoe hunne verrichtingen aanleiding geven;
 - 4o. de kosten van overbrenging van beklagden, beschuldigen en veroordeelden;
 - 5o. de reis- en verblijfskosten van de Rechterlijke Ambtenaren;
 - 6o. de kosten van uitvoering der doodstraf;
 - 7o. drukloonen;
 - 8o. alle buitengewone kosten bedoeld bij art. 78 en in het algemeen, alle kosten hierboven niet onder de dringende gerangschikt.

Art. 58. Wanneer een getuige zich buiten staat bevindt om in de kosten der reis te voorzien, kan de Kantonnier der woonplaats van den oproepere, aan dezen voorloopig eene som verstrekken waarvan het bedrag niet meer mag belopen, dan de helft van de som waarop hij als vergoeding voor reiskosten aanspraak heeft.

Indien er noodzakelijkheid bestaat om bij voorraad in de kosten van het verblijf van de getuigen te voorzien, kunnen aan hen, van dag tot dag, voorloopig gelden worden gegeven, door den President van het Hof, door de Rechterlijke Ambtenaren met de instructie belast, of door den Kantonnier, voor hetwelk of voor wien zij verschijnen zijn. De op rekening gegeven gelden worden op declaratie van den ambtenaar, die het voorschot heeft gedaan, door den kolonialen ontvanger voldaan.

Art. 59. Van de niet dringende justitiekosten maakt de belanghebbende partij eene declaratie in duplo op, die, met de daarbij behorende bewijstukken, wordt ingediend aan den ambtenaar van het Openbaar Ministerie die met het vorderen der taxatie is belast.

Art. 60. Geene declaratie zal worden getaxéerd, die niet ondertekend is door al de belanghebbende partijen of door hunne gemachtigden, mits wat de lasten betreft, deze van den op hen verstreken last doen blijken.

Art. 61. Het is aan de Griffiers verboden de aan hen toegekende rechten, voor zooverre deze aan de Koloniale kas kunnen worden in rekening gebracht, rechtstreeks van de partijen te vorderen of te ontvangen. Dezelfde bepaling is toepasselijk op de deurwaarders.

TITEL III.

TWEDE AFDEELING.

Van de Taxatie.

Art. 62. Op daartoe gedaan verzoek door de belanghebbenden, worden de dringende kosten getaxéerd door den President van het Hof van Justitie, de Rechterlijke Ambtenaren met de instructie belast, en de Kantonniers, ieder voor zooveel hem betreft.

De taxatiën worden gesteld aan den voet van de requisitoiren, oproepingen of kopijen der dagvaardingen; zij zijn gedagtekend, zij vermelden dat zij zijn gevraagd door de belanghebbende partijen.

De taxatiën wegens vergoeding voor verschijning houden tevens de verklaring in, dat de getuigen niet verkeerden in het geval voorzien in art. 19.

Art. 63. De Rechterlijke Ambtenaren die de taxatiën hebben verricht, zijn aansprakelijk voor zooveel de dringende kosten betreft, voor de taxen die zij in strijd met de bepalingen van dit besluit hebben toegekend, behoudens hun verhaal tegen degenen die het te veel getaxéerd hebben ontvangen.

Art. 64. De kosten, welke als niet dringende worden beschouwd, worden artikel voor artikel, getaxéerd op de declaratie van de belanghebbende partijen. Bij elk artikel wordt de bepaling van het tarief vermeld, waarop het is gegrond.

Het geheel bedrag der taxatie wordt aan den voet der declaratie gesteld door den President van het Hof van Justitie, de Rechterlijke Ambtenaren met de instructie belast en de Kantonniers, ieder voor zooveel hem aangaat op de vordering en mede-ondertekening van den ambtenaar van het Openbaar Ministerie. Ingeval van verwerping of vermindering van de declaratie of van sommige posten, worden de redenen van de verwerping of van de vermindering kortelijk vermeld.

Art. 65. De Rechter-taxateur is bevoegd de vergoedingen in art. 11 aan de deskundigen toegekend, bij een met redenen omkleed bevelschrift te verminderen, wanneer de verrichtingen die buiten de tegenwoordigheid van den gerequireerd hebbenden Rechterlijken Ambtenaar, of met overschrijding van den inhoud der requisitoiren, hebben plaats gehad, niet voldoende zijn gerechtvaardigd.

Art. 66. De President van het Hof van Justitie, de Rechterlijke Ambtenaren met de instructie belast en de Kantonniers, mogen niet weigeren declaratie te taxeren, om de enkele reden, dat de kosten niet op hunnen rechtstreekschen last zijn gemaakt, mits evenwel zodanige kosten gemaakt zijn krachtens requisitie van een bevoegd Ambtenaar.

TITEL III.

DERDE AFDEELING.

Van de betaling en regularisatie der kosten.

Art. 67. De toeschattingen der dringende justitiekosten, worden op vertoef en zonder nadere betaalbaarstelling voldaan:

- 1o. te Paramaribo ten kantore van den Kolonialen ontvanger en betaalmeester;
- 2o. in Nickerie, ten kantore van den ontvanger;
- 3o. in Coronie door den Districts-Commissaris.

De toeschattingen worden voor voldaan getekend door de recht-hebbenden. Wanneer deze niet kunnen schrijven, stellen zij, ten bewijze van quitantie, een teeken of handmerk in het bijzijn van twee getuigen, die de verklaring ondertekenen, dat de daarin te noemen recht-hebbende het teeken of handmerk in hunne tegenwoordigheid heeft gesteld en verklaard heeft niet te kunnen schrijven.

Art. 68. De Koloniale ontvanger en betaalmeester te Paramaribo, de ontvanger in Nickerie en de Districts-Commissaris in Coronie verzamelen na afloop van elke maand in ongezegde staten in duplo op te maken, de dringende justitiekosten, die zij gedurende de afge-loopen maand hebben nitbetaald. Deze staten, vergezeld van de bewijstukken, worden ingezonden aan den Procureur-Generaal.

Art. 69. De Procureur-Generaal onderzoekt de staten van dringende justitiekosten en deze worden op zijne vordering en mede-ondertekening deugdelijk verklaard door den Voorzitter van het Hof van Justitie. De Procureur-Generaal zendt die staten terug aan den betrokken ontvanger of Districts-Commissaris, ten einde hun te dienen als bewijzen van uitgaaf.

Voor de sommen die de Procureur-Generaal bevindt dat ten onrechte zijn toegeschat, maakt hij staten van terugvordering op en verklaart die uitvoerbaar tegen dengene dien het aangaat, zelfs wanneer die sommen in reeds onderzochte en goedgekeurde staten waren begrepen, mits evenwel niet meer dan twee jaren zijn ver-loopen, nadat de goedkeuring heeft plaats gehad.

Art. 70. De getaxeerde declaratie van niet dringende justitie-kosten worden door de belanghebbenden aan den Procureur-Generaal ter deugdelijkverklaring aangeboden en vervolgens door de belang-hebbenden aan de administratie van financiën ter betaalbaarstelling ingediend.

TITEL III.

VIERDE AFDEELING.

Van de liquidatie der kosten en van het verhaal der geldelijke v. vorderingen.

Art. 71. De kosten, waarin beklagden of beschuldigen worden veroordeeld, worden geliquideerd bij het vonnis of arrest.

Art. 72. Van de kosten, wordt voor elke strafzaak een algemeene staat van liquidatie opgemaakt en bij de processtukken gevoegd.

Ten einde de liquidatie met de vereischte nauwkeurigheid te kunnen doen plaats hebben, wordt door de Kantonniers, de Rechters-Commissarissen en den President van het Hof van Justitie onmiddellijk nadat hunne bevoemeningen met de zaak zijn afgelopen, een door hen ondertekende staat bij de stukken gevoegd in welchen al de kosten zijn opgenomen, wier aard medebrengt, dat zij op de veroordeelden worden verhaald. Van de kosten, die bij het vonnis of arrest niet konden worden voorzien en geliquideerd, wordt een afzonderlijke staat van liquidatie opgemaakt.

Deze afzonderlijke staat wordt door den bevoegden Rechter uit-voerbaar verklaard, waarna de Griffier afschrijft daarvan zendt aan den ambtenaar van het Openbaar Ministerie, ten einde te dienen tot verhaal van de daarin opgenomen kosten op de veroordeelden.

Art. 73. De inning van het bedrag der staten van terugvordering bedoeld in art. 69, geschiedt door alle middelen van rechten, met uitzondering echter der toepassing van den lijfswang.

Art. 74. De deurwaarders met de verriichten tot de invorderingen betrekkelijk belast, kunnen de sommen in ontvangst nemen, die partijen mochten verlangen in hunne handen te voldoen. Zij zijn evenwel verplicht de ontvangen gelden onverwijld te storten ten parkette van den ambtenaar van het Openbaar Ministerie. Indien zij meer dan drie dagen in de verstoring achterwege blijven, kunnen zij worden vervolgd, krachtens de bepalingen van art. 119 en volgende van het Wetboek van Strafrecht.

TITEL III.

VUIDE AFDEELING.

Van de kosten van verhaal van de geldelijke veroordeelingen.

Art. 75. De kosten tot verhaal van de geldelijke veroordeelingen aangewend, worden getaxeerd overeenkomstig het tegenwoordig besluit.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 76. De getuigen die verschenen zijn ten verzoeken van de beklaagden of beschuldigten en de deurwaarders die ze hebben gedagvaard, ontvangende de vergoedingen bij het tegenwoordig tarief vastgesteld.

Die vergoedingen worden aan echter nitbetaald door degenen die het getuigenis hebben ingeroepen.

Art. 77. Om de teruggave te erlangen van de kosten van dagvaardingen en schadeloosstellingen, van de betaling van welke de vrijgesproken beklaagden of beschuldigten mochten zijn vrijgesteld, wordt door dezen een gespecificeerde staat van kosten opgemaakt, op ongezegeld papier, aan welken worden vastgehecht de origineele dagvaardingen benevens de afschriften daarvan, voorzien van de door den Rechter gelane toeschattingen en het bewijs dat de teruggevraagde kosten aan de daarop rechtgebende deurwaarders en getuigen zijn nitbetaald.

De voornoemde staat en bewijstakken worden ingeleverd aan den ambtenaar van het Openbaar Ministerie wien zulks aangaat, ten einde op diens vordering en mede-onderteekening door den Voorzitter van het Hof van Justitie door hetwelk, of den Kantondechter door wien de vrijstelling is verleend, te worden getaxeerd en uitvoerbaar verklaard.

In de taxatie wordt melding gemaakt van de rechterlijke uitspraak, met verklaring dat daartegen niet meer kan worden opgekomen.

Art. 78. Bijaldien de instructie eener strafzaak buitengewone en bij het tegenwoordig besluit niet voorziene uitgaven vordert, kunnen zoodanige uitgaven niet worden bevolen, dan na voorafgegane machtiging van den Procureur-Generaal.

De Procureur-Generaal geeft van de verleende machtiging overwijd kennis aan den Gouverneur.

Art. 79. Eene afzonderlijke instructie regelt de wijze waarop de verhaalde boeten en kosten in strafzaken door de ambtenaren van het Openbaar Ministerie aan de koloniale kas worden verantwoord.

Art. 80. De Gouverneur doet, wanneer hij het noodig acht, de griffien inspecteeren en aldaar het onderzoek verrichten van al hetgeen met de justiekosten in strafzaken in betrekking staat.

Art. 81. Dit besluit treedt in werking op 10. Mei 1869.

Op dat tijdstip zijn afgeschaft alle tot dusverre bestaande tarieven van kosten in burgerlijke strafzaken.

Gegeven te Paramaribo den 2 Maart 1869.

VAN DINSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 10 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) **BESLUIT van den 10 Maart 1869, houdende vaststelling van het tarief van gerechtskosten en salarissen, in burgerlijke zaken voor de kolonie Suriname.**

In naam des Koning!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 29 No. 5 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

ALGEMEENE BEPALING.

De Griffier bij het Hof van Justitie, de Kantondechters, hnnne Griffiers, de praktijvns en deurwaarders mogen, uit welken hoeden en onder welk voorwendsel ook, geene andere of hogere rechten of belooningen vorderen of ontvangen, of doen vorderen of ontvangen, dan die, welke bij de algemeene verordeningen zijn vastgesteld; bij overtredingen zijn zij tot teruggave en vergoeding van kosten, schaden en interesten verplicht, onverminderd de toepassing der strafwet indien daartoe termen zijn.

De rechten voor de ambtelijke verriichten van den Griffier bij het Hof van Justitie, den Kantondechter te Paramaribo en diens Griffier worden geheven ten behoeve der koloniale kas.

TITEL I.

Van de Kantongerechten.

Art. 1. Kantondechters berekenen ten laste der belanghebbenden de navolgende vacatie:

a. voor hnnne werkzaamheden in de gevallen voorzien bij de artikelen 91, 94, 96—100, 125, 126, 204, 387, 388, 391, 392, 400, 401, 402, 404, 405, 409, 410, 415, 416, 417, 419, 421, 423, 428, 442, 444, 445, 446, 457, 460, 461, 462, 463, 479, 480, 502, 504, 505, 513, 553, 554, 563, 904 en 909 van het Burgerlijk Wetboek, de artikelen 362, 365, 366 en 725 van het Wetboek van Koophandel en art. 625 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, mitsgaders voor de benoeming van schatters, bewaarders en deskundigen, eene vacatie, waarvoor zonder dat de daarvoor bestede tijd in aanmerking zal komen, verschuldigd is f 3.—

Indien onderscheidene der in voormelde artikelen aangeduide werkzaamheden betrekking hebben tot denzelfden persoon, denzelfden boedel of dezelfde zaak en vatbaar zijn om op denzelfden dag te kunnen worden verricht, wordt daarvan slechts eene akte opgemaakt, en, indien die werkzaamheden binnen den tijd van drie uren na den aanvang der vacatie zijn verricht, is daarvoor niet meer dan eene enkele verschuldigd.

Ingeval die onderscheidene werkzaamheden meer tijd dan drie uren vereischen, is voor elk volgend uur of gedeelte daarvan verschuldigd f 1.— zonder dat echter in eenig geval de som van f 6.— te boven gegaan kan worden;

b. voor aan hen bij algemeene verordening opgedragen werkzaamheden bij verzegelingen, ontzeglengen, boedelbeschrijvingen, boedelscheidingen, en openbare verkoopingene eene vacatie van drie uren of minder, waarvoor verschuldigd is f 3.— en voor elk volgend uur of gedeelte daarvan f 1.—, zonder echter dat meer dan f 6.— op eenen dag mag worden berekend;

c. voor de betediging van ambtenaren, van schatters, deskundigen, bewaarders en dergelijken en voor de betediging der memorien van aangifte voor het successierecht, voor zoover dit een en ander ten verzoeken van de belanghebbenden op een anderen tijd of een andere plaats dan de gewone terechtzitting geschiedt, eene halve vacatie of f 1.50, overschillig of de eed door een of meer tot dezelfde zaak betrekking of belanghebbende personen wordt afgelegd.

Art. 2. De Kantondechters en Griffiers die zich tot het doen van ambtverriichten buiten hnnne woonplaatsen begeven, zijn beroegd ten hnnnen behoeve de noodzakelijke transportkosten in rekening te brengen.

Op de invordering dier kosten gelden de bepalingen van art. 12 tot en met 15.

Art. 3. Het door den Kantondechter berekend vacatieloon wordt in de akte selve nitgedrukt. De vacatieloonen van den Kantondechter te Paramaribo, worden door zijn Griffier aan den belanghebbende in rekening gebracht en ingevorderd.

Art. 4. In rechtzaken bij de kantongerechten waarin de vordering slechts f 25,— of minder bedraagt, is geen griffierecht verschuldigd.

In rechtzaken waarin de vordering meer dan f 25,— bedraagt, mitgaders in die bij art. 34 Nos. 4, 5 en 6 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname vermeld, bedraagt het recht:

- a. voor de aanteekening op het audientie-blad van het in eene zaak op elke terechtzitting verhandelde f 0,25, en indien er meer dan eene partij in een geding, hetzij als eischer of als verweerder voorkomt, f 0,25 daarenboven voor iedere partij.

Persoon die een gelijk belang bij eene zaak hebben worden slechts als ééne partij aangemerkt. Deze rechten worden voldaan door de partij die de zaak aangebracht of het geding vervolgd heeft.

Door de partij, die geene schriftelijke conclusie heeft overgelegd, wordt bovendien aan den Griffier voor de daarvan te houden aanteekening betaald f 0,50.

8. Wegens recht van redactie:

10. Van een interlocutoir of preparatoir vonnis f 0,50.

Onder preparatoir vonnis worden niet begrepen eenvoudige uitspraken ter terechtzitting of het enkel verleenen van verstek.

20. van een eindvonnis f 1,—.

30. van een proces-verbaal van getuigenverhoor, voor een getuige f 0,50.

voor iederen getuige daarenboven f 0,25.

40. van een proces-verbaal wegens het hooren op vraagstukken f 1.— Dit recht wordt voldaan door de partij welke de zaak vervolgt, of ten wiens verzoeken de verrichting heeft plaats gehad.

Art. 5. Van eedsafleggingen of andere verrichtingen die geue gevolg zijn van eenig rechtsgeding en waarvan geene afzonderlijke akte of proces-verbaal wordt opgemaakt, wordt door den belanghebbende voor de aanteekening op het audientieblad voldaan... f 0,25

Indien daarvan geene afzonderlijke akte of proces-verbaal wordt opgemaakt, heeft er geene aanteekening op het audientieblad plaats.

Art. 6. In de gevallen, waarin de Kantongerechten vacatie-loon berekenen en waarbij de tegenwoordigheid van den Griffier vereischt wordt, berekent deze voor de minuut der akte of van het proces-verbaal drie vijfden van het vacatieloon des Kantongerechters.

Art. 7. Voor de minuten van elke andere akte of proces-verbaal, welke ten overstaan van den Kantongerechter in tegenwoordigheid van den Griffier of door laatstgenoemden alleen wordt opgemaakt, ingeschreven of overgeschreven, wordt door den Griffier berekend f 1,—; met bepaling dat, indien deze meer dan 1200 lettergrepen bevatten, voor elke 300 lettergrepen daarenboven verschuldigd is f 0,25.

Art. 8. Voor het nazoeken in het archief van stukken, waarvan geene grossen of afschriften worden aangevraagd, wordt door den Griffier berekend f 0,30, voor het aangewezen jaar.

Indien geen of meer dan een jaar is aangewezen f 0,30 voor het eerste en f 0,15 voor elk ander jaar waarover de nazoeking plaats heeft.

Voor het nazoeken van stukken over het loopende jaar mag geene belooning worden gevorderd.

Art. 9. Als schrijffoon van alle stukken die door de Griffiers worden uitgegeven, wordt door hen in rekening gebracht, voor elke bladzijde gewoon papier, houdende 25 regels elk van 12 lettergrepen, of gedeelten daarvan f 0,15.

De gronden en motieven van de door partijen genomen conclusien worden in de grossen en afschriften van vonnissen niet overgenomen.

Art. 10. Aan de Griffiers is verschuldigd, voor protesten van non-acceptatie of non-betaling van wissels, orderbiljetten en dergelijken (kopij en overschrijving op het register daaronder begrepen) f 4.—

Voor akten van interventie aan den voet der protesten f 1.—

Voor iederen getuige bij een protest f 0,50.

Voor reis- en transportkosten van ieder der getuigen wordt f 1.— voor elk uur afstands berekend.

Indien het protest op onderscheiden in deselfde riebting gelegene plaatsen moet geschieden, wordt alleen de afstand van de eerst gelegene plaats in aanmerking genomen.

Iet gedeelte van een uur wordt voor het geheel genomen.

Art. 11. De Griffiers zijn verplicht om in dorso of aan den voet van alle door hen afgegeven stukken, het bedrag der daarvoor verschuldigde rechten of belooningen, mitgaders de zegel- en andere rechten, afzonderlijk aan te tekenen, op straffe van eene boete van ten minste f 5.— en ten hoogste f 25.— voor elk stuk, hetwelk zonder toedienige aanteekening is afgegeven.

Bij de invordering van rechten, belooningen, zegel- en andere rechten, ter zake van werkzaamheden, die geene afgifte van stukken tegevolge hebben, moeten zij, op gelijke boete, het bedrag van het verschuldigde insgelijks afzonderlijk omschrijven.

Art. 12. Bij weigering of verzuim der voldoening van aan de Kantongerechters of de Griffiers verschuldigde rechten, hetzij ze al of niet ten bate der koloniale kas worden gelind, wordt op volgende wijze geprocedeerd.

Het bedrag van het verschuldigde wordt aan den voet van eene door den Kantongerechter of Griffier ingeleverde rekening begroot door den Voorzitter van het Hof van Justitie of door een der leden, daartoe door den Voorzitter benoemd, en daaronder door desen gesteld eene bevelschrift van ten-nitvoerlegging, hetwelk op de minnat ten uitvoer kan worden gelegd.

De Kantongerechter of Griffier kan de herziening van de begroeting aan het Hof van Justitie verzoeken, bij een verzoekschrift, waarop niet wordt beschikt, dan nadat de belanghebbenden voor twee Commissarissen, uit het Hof daartoe benoemd, zijn opgeroepen teu einde in hunne belangen te worden gehoord.

Art. 13. De begroetingen van den Rechter zijn aan geene rechten, hoe ook genaamd, onderworpen.

Art. 14. De schuldenaar wordt tot de betaling genooodzaakt, hetzij krachtens het bevelschrift van ten nitvoerlegging van den Voorzitter of benoemden Rechter, hetzij krachtens de beschikking door het Hof op een verzoek tot herziening genomen.

Art. 15. Degene, ten wiens laste zodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen. Dit verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en wordt als eene summier zaak afgedaan. De nitspraak op het verzet is niet vatbaar voor verzet of hooger beroep.

Art. 16. Ingeval door eenen Griffier eene overtreding is begaan, waarop bij algemeene verordening eene geldboete is gesteld, geschiedt de vervolging voor den burgerlijken Rechter overeenkomstig hetgeen te dien aanzien bij art. 801 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is voorgeschreven. Deze rechtsvordering is verjaard, na verloop van twee jaren, te rekenen van den dag waarop de overtreding is begaan.

Art. 17. De Griffier kan de in het vorig artikel bedoelde rechtsvervolging voorkomen, door vrijwillig het maximum der boete te betalen met de kosten, indien hij reeds was gedagvaard.

De boete en kosten worden aan den Procureur-Generaal voldaan, op schriftelijke machtiging van het Openbaar Ministerie van het Kantongerecht, aan hetwelk de quitantie van den Procureur-Generaal door den Griffier moet worden overgebracht, binnen den tijd door het Openbaar Ministerie te bepalen.

Art. 18. In de gevallen, waarin aan onvermogensden toelating is verleend om kosteloos te procederen, worden door de Kantongerechters en Griffiers geene rechten hoegenaamd berekend, behoudens de bevoegdheid daartoe in het geval, voorzien bij art. 816 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

TITEL II.

Van de griffie-rechten bij het Hof van Justitie.

Art. 19. De Griffier brengt in rekening:

- a. wegens rolrecht van alle zaken zonder onderscheid... f 0,75. Dit recht wordt voldaan door de partij welke de inschrijving heeft verzocht.

- b. voor de aanteekening op het audientieblad van het in eene zaak op elke zitting verhandelde... f 0,25.

Dit recht wordt voldaan door iedere partij, zullende verschillende personen, bij een en dezelfde praktijkrijn verschijnende, voor eene partij gerekend worden;

- c. wegens recht van redactie,

10. van een interlocutoir of preparatoir vonnis f 0,75; hier-

voor worden niet begrepen eenvoudige uitspraken ter terechtzitting of het enkel verleenen van verstek.

20. van een eindvonnis of beschikking op request f 1,50

30. van een proces-verbaal van getuigenverhoor, voor een getuige..... - 0,75

- voor iederen getuige daarenboven - 0,30

40. van een proces-verbaal wegens het hooren op vraagstukken - 1,50

50. van alle processen-verbaal welke door hem volgens algemeene verordeningen moeten worden opgemaakt - 1.—

met bepaling dat indien deze meer dan 1200 lettergrepen bevatten, voor elke 300 lettergrepen daarenboven is verschuldigd *f* 0.25

Dit recht wordt voldaan door de partij die de zaak vervolgt, of ten wier verzoeken de werkzaamheid of de verrichting heeft plaats gehad.

d. voor eedsaansleggingen en andere verrichtingen, geen gevolg zijnde van eenig rechtsgeding, waarvan geene afzonderlijke akte of proces-verbaal wordt opgemaakt, wordt door den belanghebbende voor de aantekening op het audientieblad voldaan *f* 0.50

Indien daarvan eene afzonderlijke akte of proces-verbaal wordt opgemaakt, heeft er geene aantekening op het audientieblad plaats en worden die akten of processen-verbaal berekend naar den maatstaf aangegeven bij dit artikel litt. C No. 5.

e. voor het aantekenen van eene ter Grifffe overgebrachte akte of exploit, in de gevallen waarin de algemeene verordening dit vordert, van de afgifte van zodanig exploit en van de proces-stukken *f* 0.25

f. voor de minnutt van elke akte, ter Grifffe gepasseerd wordende, behalve die van bewaargang der registers van den burgerlijken stand of voor de inschrijving of overschrijving eener akte aldaar, zoodra van alle schriftelijke verklaringen door den Griffier af te geven, in de gevallen waarin de algemeene verordening dit vordert... *f* 1.— met bepaling dat indien zij meer dan 1200 lettergrepen bevatten, voor elke 300 daarenboven is verschuldigd *f* 0.25.

g. voor oproeping van bij circulaire brieven, per brief ... *f* 0.25.

h. voor het geven van inzage aan de belanghebbenden van ter Grifffe nedergelegde stukken, of van in de openbare registers ingeschreven akten *f* 0.30 voor elk uur;

de gedeelten voor een vol uur gerekend.

i. voor het nazoeken in het archief van stukken, waarvan geene grossen af afschriften worden aangevraagd *f* 0.50 voor het aangevraagde jaar.

Indien geen of meer dan een jaar is aangewezen *f* 0.50 voor het eerste en *f* 0.25 voor elk ander jaar, waarover de nazoeeking heeft plaats gehad.

Voor het nazoeken van stukken over het loopend jaar mag geene belooning worden gevorderd.

j. voor legalisatie van eene of meer handteekeningen op notariële of andere akten, die van den burgerlijken stand daarnader begrepen *f* 0.25.

k. voor brieven van venis aetatis *f* 5.—

l. voor afgifte van uittreksels uit de registers van den burgerlijken stand *f* 3.—

m. voor het in ontvang nemen, bewaren en weder afgeven van ter Grifffe overgebrachte gelden of geldwaarde hebbend papier, van sommen beneden de *f* 500,— een half ten honderd, van het meereerde tot *f* 1000,— een vierde ten honderd en van het bedrag boven de *f* 1000,— een achtere tien honderd in het jaar; met dien verstande dat, zoo de gelden of het papier slechts zes maanden of korter bewaard worden, de helft der belooning verschuldigd is.

Art. 20. Als afschrijff van alle stukken door den Griffier uitgegeven, wordt door hem in rekening gebracht voor elke bladzijde gewoon papier, hondende 20 regels, elk van 12 lettergrepen of gedeelten daarvan *f* 0.15.

De gronden en motieven van de door partijen genomen conclusiën worden evenmin als die van het Openbaar Ministerie in de grossen en afschriften van vonnissen of arresten overgenomen.

Art. 21. Ten aanzien van plaatsopnemingen door leden van het Hof van Justitie en den Griffier, gelden de bepalingen van art. 2.

Art. 22. De bepalingen van de art. 11—13 van den vorigen titel zijn mede van toepassing op den Griffier van het Hof van Justitie.

TITEL III.

Van de Praktijnsje.

Art. 23. Het salaris van den Praktijnsj wordt in alle zaken onder onderscheid berekend op den volgende voet:

a. voor recht van retenee bij den aanvang van elke zaak waarin eene rechterlijke uitspraak wordt gevraagd, hetzij op verzoekschrift, hetzij op eene dagvaarding *f* 3.—

b. voor besogne, comparitiën met of voor de cliënten, op het stellen en op het resumeren en arresteren van akten, exploit, requesten, judicieele akten of op eenige belangrijke akte van een rechtsgeding; voor conferentiën met partij of haren Praktijnsj, tot

het geven van gevraagde of noodzakelijke mededeeling van hetgeen in den loop der zaak gebeurt, of tot daartelling van schikkingen; voor vacatie bij het doen van voorloopige opnemingen van plaatsen of werken; voor die op het kantoor van de bewaring van hypotheek en andere tot het doen van onderzoek, het ter overschrijving aanbieden en lichten van stukken; voor die ter Grifffe tot het kennemen van aldaar nedergelegde stukken; voor die met de deurwaarders over het doen van exploit en het resumeren daarvan, met uitzondering echter der akten, welke van Praktijnsj aan Praktijnsj worden betekend, en eindelijk voor het in orde brengen der stukken, die aan den Rechter worden overgelegd, het formieren van de lijst of den inventaris daaronder begrepen, voor elk uur of gedeelte daarvan *f* 3.—

c. voor het onderzoek van ontvangen of betekende stukken en documenten, naarmate van hun getal, den omvang of den tijd daartoe vereischt, voor elk uur of gedeelte daarvan *f* 2.—

d. voor het opstellen van akten en exploit, requesten, judicieele akten, memorien of andere stukken, mis niet vallende in de categorien van die judicieele akten of stukken die hierna sub litt. e, p en g bepaaldelijk zijn opgenoemd en berekend voor elk uur of gedeelte daarvan *f* 2.—

e. voor het grosseren en copieren der requesten, akten en afschriften voor elke 300 lettergrepen *f* 0.50

f. voor afschriften van proces-verbaal, vonnissen, in het algemeen van alle akten, die ter Grifffe zijn uitgeleverd, en voor zoover die noodig zijn om te worden betekend of overgelegd, per bladzijde, berekend naar het getal bladzijden van het origineel *f* 0.30

g. voor het resumeren en teekenen van judicieele akten en stukken, met uitzondering van die, welke hierna sub litt. e, p en g bepaaldelijk zijn opgenoemd, voor zoover die teekening bij algemeene verordening wordt vereischt, en anders niet, per stuk *f* 0.50

h. voor het schrijven van eenen brief en voor het lezen van een ontvangen brief *f* 1.50

Indien deze buitengewoon groot of van veel gewicht is, alsdan naarmate van den tijd die daartoe noodig moet zijn geweest, berekend op den voet sub litt. b, e en d.

i. voor elke vacatie tot het doen inschrijven eener zaak ter rolle, het neerleggen en terugnemen van stukken ter Grifffe, het doen van mededeeling van stukken aan het Openbaar Ministerie, of het doen opmaken, teekenen en lichten van akten en andere stukken ter Grifffe of elders *f* 2.—

k. voor elke vacatie ter terechtzitting, wanneer de behandeling der zaak of van eenige verrichting daarin tot eenen anderen dag wordt uitgesteld *f* 2.—

l. voor elke vacatie ter terechtzitting vereischt tot het doen van eenig verzoek of van eenige verklaring anders dan die, welke strekt tot het ainstellen der zaak; voor elke vacatie tot het nemen of hooren van conclusiën of rechterlijke uitspraken; het tegenwoordig zijn bij getuigenverhoor, bij rechterlijke plaatsopneming, bij het onderzoek van deskundigen en dergelijke werkzaamheden, mitgeders op de bevelen comparitiën, voor den President of bij Commissarissen *f* 3.—

In geen geval wordt daarvoor meer dan ééne vacatie op denzelfden dag in rekening gebracht, des echter, dat voor het tegenwoordig zijn bij getuigenverhoor, gerechtelijke plaatsopnemingen, onderzoek van deskundigen en dergelijke werkzaamheden, indien deze langer dan één uur duren, voor elk volgend uur of gedeelte daarvan eene gelijke som van *f* 3.— wordt berekend.

m. voor het houden en bijwonen der pleidooien *f* 14.— en indien daartoe meer dan één uur gevorderd wordt, alsdan voor ieder uur daarenboven *f* 7.—

n. voor noodzakelijke en ter zake dienende vacatiën, buiten de plaats hunner woning, per dag of gedeelte daarvan, buiten de besogne en werkzaamheden aldaar te houden of te verrichten, reizen en verblijfskosten daaronder niet begrepen *f* 12.— wordende echter voor deze vacatiën met de besogne en werkzaamheden, nimmer meer dan *f* 25.— toegekend.

Wanneer de Praktijnsj zich ter zake van het houden van besogne of comparitiën, met of voor de cliënten, of het doen van voorloopige opnemingen van plaatsen of werken, bedoeld bij la. d, verder dan één uur afstands verwijderden moeten, berekenen zij daarenboven voor elk uur *f* 2.—

Voor de terugreis wordt niets gerekend.

Indien de afstand meer dan 5 uren bedraagt, geldt het bepaalde bij de eerste alinea van deze paragraaf.

o. voor alle eenvoudige akten van Praktijzn aan Praktijzn, als die van praktijznstelling, tot vervolging van de zaak ter terechtzitting, tot het vragen of het doen van mededeeling van stukken en anderen van gelijken aard:

voor het origineel f 1.50
voor elk afschrift - 0.50

p. voor alle akten van Praktijzn aan Praktijzn van meerderen omvang, die verklaringen, verzoeken of ongemotiveerde conclusien inhouden:

voor het origineel f 3.—
voor elk afschrift - 1.—

g. voor alle eenvoudige, niet aan de wederpartij vooraf betoende requesten, gericht aan den President van het Hof van Justitie, in de gevallen waarin bij de wettelijke bepalingen tot het bekomen eener bijzondere vergunning zoodanig verzoekschrift is voorgeschreven, alsmede voor eenvoudige requesten aan den President of aan de beoemde Commissarissen om eenige benoeming of tijdsbepaling f 4.—

Voor het stellen, groosseren, resumeren en teekenen der akten of requesten sub litia o, p en g bedoeld, wordt niet afzonderlijk berekend.

r. voor het opmaken van den staat van kosten, door de veroordeelde partij verschuldigd, voor elk artikel dat geheel of ten deele wordt toegewezen f 0.10

Art. 24. Voor de behandeling eener zaak in kort geding bij den President, de dagvaarding en betgeen daaraan is voorgegaan, het lichten der uitspraak (desgevorderd) daarover begrepen, wordt door de Praktijzn berekend, ineen af, en zonder deswege, onder welke benaming ook, meer in rekening te mogen brengen dan f 30.—; indien er een beslissing van den President is gevolgd, en ingeval van verwijzing naar het Hof van Justitie f 10.—

Art. 25. Voor werkzaamheden, niet in het vorig artikel vermeld, berekenen de Praktijzn het hun verschuldigd salaris, naar mate van het belang en de moeilijkheid der zaken, mitagaders van den tijd, welke daaraan besteed heeft moeten worden.

Art. 26. De Praktijzn zijn bevoegd om, hetzij bij den aanvang, hetzij gedurende den loop eener zaak, van hunne cliënten te vorderen het storten van rekere som, ter bestrijding der door hen te doene uitschotten.

Het eerste door den aanlegger eener zaak te doene voorschot wordt bepaald op ten hoogste f 200.— boven en behalve de gerechtelijke geldboeten, die volgens algemeene verordening moeten worden geconsigneerd.

Voor een gedagde of verweerder in eene zaak kan voor het te doene voorschot niet meer dan de helft gevorderd worden.

De Praktijzn zijn verder bevoegd, om, indien daarvoor redenen bestaan, vermeëdering van het gedane voorschot te vragen, en ingeval van verschil daarover, beslist daaromtrent de Voorzitter op verzoek van den Praktijzn, desnoods na verhoor van den cliënt.

Art. 27. De Praktijzn mogen zich aan de zaak onttrekken, indien de gevraagde of de bevolen storting niet is gedaan; mits zij daarvan ten minste drie dagen te voren bij insinuatie aan hunnen cliënt kennisgeven en het origineel daarvan nedergelegd hebben ter Griffie van het Hof van Justitie. De kosten van deze insinuatie en nederlegging komen ten laste van den cliënt, die het voorschot heeft geweigerd.

Art. 28. De Praktijzn zijn persoonlijk aansprakelijk voor alle rechten, belooningen en zegelgelden, door hunne cliënten aan den Griffier verschuldigd, in zaken welke door hen zijn behandeld, of voor stukken, waarvan de opmaking of afgifte door hen is verzocht.

Art. 29. De Praktijzn zijn verplicht aan hunne cliënten, desgevorderd wordende, te geven gespecificeerde rekeningen, met opgave van den dag waarop de werkzaamheden zijn verricht, en van den besteden tijd, voor zoover de hoegrootheid van het salaris daarvan afhankelijk is.

Art. 30. Bij weigering of verzam der voldoening van het aan hem verschuldigd salaris en verschot, gelijk mede ingeval van verschil daarover, kunnen de Praktijzn hunne rekeningen gerechtelijk doen begroeten.

Voor werkzaamheden, ten behoeve van personen, die het vrije beheer over hunne goederen niet bezitten, alsmede in vacante boedels is de begroeting verplichtend, en zal van de begroote rekeningen een ongezegeld afschrift aan de cliënten worden mitgegeven.

Art. 31. De begrooting wordt gedaan door den Voorzitter, of een der leden van het Hof van Justitie, daartoe door den Voorzitter aangewezen, ook ten aanzien van werkzaamheden, die geen betrekking hebben tot eenig rechtsgeding; zij geschiedt op gezegelde

en voor zooveel mogelijk met bewijzen gestaafde rekeningen, waarop elke post, zoo van salaris als van verschot behoorlijk is omschreven en het bedrag daarvan afzonderlijk is uitgedrukt, en waarop naast de nitgetrokken som een wit vak is opengelaten.

Onder de rekening wordt gesteld: *ster begrooting ingediend door.....* met onderteekening en dagteekening, zonder dat er eenige andere vorm bij de indiening der begrooting in acht genomen behoeft te worden.

Art. 32. De Rechter, door wien de begrooting gescheeld, is bevoegd de overlegging der justificatoire stukken te vorderen.

Hij slaat bij de begrooting acht op de omstandigheid of de gemaakte kosten en verschotten en de gedeclareerde vacatie, naar den aard der zaak, nuttig, doelmatig of noodig kunnen geacht worden, of door den cliënt zijn verlangd; en wijzig, roijert of vermindert de zoodanige, die daarbij goedgeoordeeld worden overbodig te zijn of de palen eener billijke gematigdheid te overschrijden, daarbij in aanmerking nemende, het gewicht der zaak en de moeilijkheid die zij mocht hebben opgeleverd.

Art. 33. Wanneer in de rekening als verschot worden gebracht posten, die uit eigen hoofde aan begrooting onderworpen doch niet begroot zijn, zijn deze posten nog steeds voor vermindering vatbaar, en worden alleen geleden tot zoodanig bedrag, als waarop de Rechter deze begroot; onverminderd het verkan tegen hem, die aldus blijken mocht te veel te hebben ontvangen.

Posten, wegens betaalde zegelgelden en andere rechten, mits van dier voldoende blijke, zijn niet aan vermindering onderworpen.

Art. 34. Het bedrag der te hoog gestelde of onaanmerkelijke posten wordt ambtshalve doorgehaald en in het daarvoor opengelaten wit vak de verschuldigde som of wel *nihil* gesteld.

Aan het slot der rekening wordt den Rechter gesteld: „goedgekeurd ter somma van.....” met uitdrukking in letters van het geheele bedrag, waarop deze is begroot, en daaronder een bevelschrift van ten-uitvoerleggi, hetwelk op de minuut wordt ten uitvoer gelegd.

Art. 35. De Praktijzn kan de herziening der begrooting aan het Hof van Justitie verzoeken bij een request, waarop niet wordt beslist, dan nadat de belanghebbenden voor eenen commissaris, nit het Hof daartoe benoemd, zijn opgeroepen, om in hunne belangen te worden gehoord.

Art. 36. De schuldenaar wordt tot betaling genoodzaakt: hetzij krachtens het bevelschrift van ten-uitvoerlegging van den Voorzitter of benoenden Rechter, hetzij krachtens de beschikking, door het Hof van Justitie op een verzoek tot herziening genomen.

Art. 37. Degene, ten wiens laste zoodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen. Dit verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en wordt als een sommiere zaak afgedaan.

De uitspraak om het verzet en de beschikking op een verzoek om herziening zijn niet vatbaar voor verdere voorziening.

Art. 38. Het bedrag van het salaris der Praktijzn, hetwelk naar luid van Art. 59 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in de uitspraak over de kosten, waarin een partij is verwezen, begrepen is, wordt door den Rechter bij de vereffening der kosten bepaald.

Deze begrijpt daaronder alleen zoodanig salaris, als door hem goedgeoordeeld te behoeven tot de noodwendig gemaakte kosten.

Desniettemin zullen de Praktijzn het bedrag der kosten, die door den Rechter als niet noodwendig gemaakt zijn aangemerkt, ten laste hunner eigen principalen mogen in rekening brengen, waar deze kosten met medeweten of toedoen van laatstgenoemden mochten zijn veroorzaakt. Ten einde zooveel mogelijk te voldoen aan het voorschrift van evengemeld artikel van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat het beloop der proceskosten, waarin een der partijen wordt verwezen, bij het vonnis wordt bepaald, zal de Rechter, wanneer de zaak in stand van wijzen gebracht is, aan beide partijen kunnen gelasten, om eenen staat van kosten bij de stukken te voegen.

De Rechter zal evenwel, ambtshalve, alleen dien staat van kosten taxeren, waaruit het bedrag der proceskosten, in welke een der partijen wordt verwezen, moet worden opgemaakt.

Kosten, vóór het indienen van den staat gemaakt, doch niet op dezen vermeld, zullen niet meer in rekening worden geleden.

TITEL IV.

Van de Deurwaarders.

Art. 9. Aan de deurwaarders is verschuldigd voor het doen van elk exploit, van welken aard ook, indien het gesteld aan hen is overhandigd:

Wanneer die betrekking hebben tot een geding voor het Kantongerecht f 2.—

Wanneer die betrekking hebben tot een geding voor het Hof van Justitie - 3.—

Voor schrijven, zoowel van het origineel als van elk afschrift, geveelt zij voor elke 300 lettergrepen - 0.25

Wanneer zij zijn belast geweest met het opmaken van het exploit, mogen zij daarvoor bovendien f 1.— berekenen.

Art. 40. Indien het exploit aan het parket van het Openbaar Ministerie of eenige andere autoriteit of college wordt gedaan, of eenige akte aldaar moet worden betekend, en er op het origineel een visum wordt vereischt of wel indien het of eenige andere stukken worden aangeplakt, of afgekondigd, of in een dagblad aangekondigd, rekenen de deurwaarders voor elke dezer bemoeienissen boven het salaris, hun bij het vorig artikel toegestaan, f 0.50 voor elk stuk, waaromtrent een der hierboven bedoelde werkzaamheden heeft plaats gehad.

Art. 41. Aan de deurwaarders is verschuldigd:

a. voor protesten van non-acceptatie of non-betaling van wissels, orderbiljetten en dergelijken, kopij en overschrijving op het register daaronder begrepen f 4.—

Voor akten van interventie aan den voet der protesten... - 1.—
Voor ieder getuige bij een protest - 0.50

b. Voor eene vacatie van niet langer dan drie uren, tot ont-ruiming van woningen of gebouwen, inbeslagneming van roerende of onroerende goederen of schepen, naziening en verkoop, en tot het schrijven van het origineel en de kopijen van de daarvan op te maken processen-verbaal f 5.—

Voor elk uur meer of gedeelte daarvan bovendien - 0.50

Voor ieder der getuigen, zoo hante tegenwoordigheid niet langer dan drie uren wordt gevorderd - 1.50

Voor elk uur meer of gedeelte daarvan bovendien - 0.75

Ingeval er kosten van transport van goederen, werklieden, enz. gevorderd worden, zullen deze aan den deurwaarder naar billijkheid als nischotten in rekening geleden worden, op vertoon der quittantiën van de personen, door hem gezegd; en desnoods ter taxatie van den Voorzitter van het rechterlijke college of Kantongerechter.

c. Voor vacatie bij den gerechtelijken verkoop van goederen, voor elk dag f 5.—

d. voor vacatie van gelden of geldwaarde hebbende papieren, bij eene inbeslagneming, of wel de opbrengst van den verkoop in bewaring te brengen, ter plaatse, bij de wettelijke bepalingen voorgeschreven f 2.—

e. voor het proces-verbaal van gijzeling en de akte van in-gevaangestelling van eenen schuldenaar, daaronder begrepen, de twee den deurwaarder vergezellende getuigen, mitsgaders de afschri-f ten f 25.—

f. voor vacatie ter verkrijging van assistentie, ingeval zulks vereischt wordt, mitsgaders bij den Voorzitter van het Hof van Justitie, ingeval van kort geding op de inhechtenisneming, het melding maken op het proces-verbaal daaronder begrepen... f 5.—

g. voor alle andere processen-verbaal in het algemeen, waarin de deurwaarder verplicht is, het verrichte door zoodanige akte te constateren, de afschriften daaronder begrepen f 5.—

Voor ieder der getuigen, indien die daarbij mochten ver-eischeld worden - 0.50

A. voor het bewaren van een gefailleerden, per dag, kost en onderhoud daaronder begrepen - 6.—

Indien de bewaring aan eenen dienaar der openbare macht is opgedragen, wordt daarvoor dezen de helft dier belooning toegekend.

i. voor afschriften van alle stukken, die bij de onderscheiden exploitien worden overgegeven, voor zoover die door de deurwaarders zijn gemaakt en getekend geworden, voor elke 300 lettergrepen f 0.25

j. voor betekening van slakken van Praktizijn aan Praktizijn - 0.75

k. voor de oproeping van elke zaak:

Bij de Kantongerechten - 0.25

bij het Hof van Justitie - 0.50

Deze kosten worden voldaan door de partij of den Praktizijn, die de zaak heeft vervolgd.

Art. 42. Aan de deurwaarders, die zich tot het doen van eenigs hunner ambtsverrichtingen buiten de limieten hunner woonplaats moeten begeven, zullen boven de hun voor die verrichtingen toege-kende belooning, reis- en verblijfkosten worden tegoegegaan naar rede van f 2.— voor elk uur afstands.

Voor de terugreis wordt niets gerekend.

Indien de afstand meer dan vijf uur bedraagt geldt de bepaling van de eerste alinea van art. 23 § 4.

Aan ieder der getuigen die den deurwaarder noodwendig moet vergezellen zal de helft der daggelden worden tegoegegaan.

Art. 43. De deurwaarders mogen bij comparitie voor het Hof van Justitie, voor Kantongerechten, of voor Rechters-commissarissen, gelijk emolument als voor de oproeping eener zaak ter rolle, vorderen, van de partij ten wier verzoeken de comparitie wordt gehouden.

Indien de comparitie ambtshalve plaats heeft, wordt deze belooning door de belanghebbenden, ieder voor een gelijk aandeel, voldaan.

TITEL V.

Van de bewaarders, deskundigen en getuigen.

Art. 44. Aan den gestelden bewaarder over in beslag genomen of verzegelde goederen, wordt wanneer hij geen medebewoner van het huis of de plaats is, waarin de inbeslagneming of verzegeling heeft plaats gehad, of zelf bij de bewaring daarvan geen belang heeft, of wanneer hij daarmede in geene andere betrekking is be-laat, voor elk den dag of gedeelte daarvan, kost en onderhoud da-onder begrepen, toegekend eene belooning van ... f 1.50.

Indien hij is een medebewoner van het huis of de plaats, waarin de inbeslagneming of verzegeling heeft plaats gehad, die zelf bij de bewaring daarvan geen belang heeft of daarmede in geene andere betrekking is belast, wordt aan dezen toegekend eene belooning van f 0.75 per dag of gedeelte daarvan, alles daaronder begrepen.

Art. 45. Aan deskundigen wordt toegekend een vacatiegeld, ge-evenredigd aan hunnen maatschappelijken stand, beroep en het be-lang der verrichting, ter beoordeeling van den Rechter, die het onderzoek heeft bevolen, doch niet hooger dan f 4.— voor elke vacatie van één uur, tot de aan hen opgedragen werkzaamheden besteed. Het gedeelte van een uur wordt voor het geheel gerekend.

Art. 46. Voor de eedaflegging, mitsgaders voor de overbrenging van het rapport ter Griffie, wordt eene halve vacatie geleden.

Art. 47. Indien deskundigen zich tot het verrichten hunner werkzaamheden van hunne woonplaats moeten verwijderen, wordt aan hen een gelijk vacatiegeld toegestaan, voor den tijd tot de heen- en terugreis benodigd.

Art. 48. Aan honders of bewaarders van stukken, die opgeroe-pen worden om stukken, onder hunne berusting of bewaring zijnde, voor den Rechter over te brengen, wordt naar gelang van hunnen maatschappelijken stand en beroep, ter beoordeeling van den Rechter, voor elke vacatie toegekend een bedrag van ten hoogste f 10.—

Art. 49. Aan getuigen wordt, almede naar mate van hunnen maatschappelijken stand of beroep in verband met hunne dagelijkse verdiensten, voor zoover die in aanmerking behooren te komen, ter beoordeeling van den Rechter, eene schadeloosstelling toegekend voor elk den dag dat hunne tegenwoordigheid wordt vereischt, van hoogstens f 10 per dag.

Gedeelten van dagen worden voor geheele dagen gerekend.

Art. 50. Aan deskundigen, honders of bewaarders van stukken, bedoeld bij de art. 47 en 48 en aan getuigen zal het bedrag van hetgeen de heen- en terugreis kost, worden tegoegegaan, naar billijkheid en ter beoordeeling van den Rechter. Daarenboven zal hun, mede ter beoordeeling van den Rechter, voor tijdelijkes ga-durende de heen- en terugreis, den tijd van noodzakelijk verblijf daaronder begrepen, worden tegoegegaan de helft der som, die hun ingevolge het voorgaand artikel is toegekend.

Art. 51. In de gevallen waarin partijen tengevele van eene rechterlijke uitspraak, tot het doen van eene reis verplicht zijn, worden de kosten, daardoor veroorzaakt, gebracht ten laste van de in de kosten veroordeelde partij, overeenkomstig de daarvan door den Rechter te doen begroting.

Art. 52. Zoolang niet op openbaar gezag een afstandswijzer zal zijn vastgesteld, zal ten aanzien van de berekening van afstand beslissen:

a. ingeval de berekening van een Kantongerechter of een Griffier van het kantongerecht wordt betwist, de Voorzitter van het Hof van Justitie en

b. in alle andere gevallen van verschil de betrokken Kantongerechter of de Voorzitter van het Hof.

SLOTBEPALING

Art. 53. De Griffier van het Hof van Justitie en de Griffier bij het kantongerecht te Paramaribo zijn verplicht, elke betaalde rek-ning terstond te laten registreren ten kantore van den kolonialen

ontvanger en betaalmeester en zo na die registratie aan den belanghebbende af te geven.

Bij verzuim der registratie verbeuren zij het dubbele van het bedrag der rekening, onverminderd vervolging tot zwaardere straf, indien daartoe termen zijn.

Art. 54. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 10 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 19 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 9.) **BESLUIT** van den 18 Maart 1869, houdende vaststelling van het tarief betreffende het honorarium der Notarissen en van de verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geleden.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter nitroering van art. 54 van het Reglement op het notarisambt het noodig is het navolgende vast te stellen; Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Voor alle akten, waarvan den Notarissen de uitgifte in originali is toegestaan, onverschillig of daarvan 'al dan niet een minnoot word opgemaakt, met uitzondering van die in art. 2 vermeld, wordt door hen een vast honorarium berekend.

Het bedrag voor het voorbereiden, het opmaken, het minnooten en het verlijden van zoodanige akten en de verdere werkzaamheden daaraan verbonden f 4.—

Wanneer deze akten van eenen buitengewonen omvang of van moeilijken aard zijn, kan het honorarium tot f 8.— worden verhoogd.

Indien van deze akten twee of meer gelijkluidende op hetzelfde oogenblik worden verleden en ondertekend, wordt voor de eerste het volle en voor elk der volgende het halve honorarium berekend.

Wanneer van deze akten een minnoot is opgemaakt, zonder dat daarbij uitdrukkelijk van het verlangen der verschijnende personen, tot het opmaken van zoodanige minnoot blijkt, kunnen geene kosten, voor de eerste afschriften of uittreksels berekend worden.

Art. 2. Aan de Notarissen is verschuldigd:

a. voor protesten van non-acceptatie of nietbetaling van wissels, orderbiljetten en dergelijken (kopijen en overschrijving op het register daaronder begrepen) f 4.—
en voor akten van interventie aan den voet der protesten - 1.—

b. voor akten, inhoudende aanbod van betaling of consignatie van aangeboden doch niet aangenomen gelden, de afschriften daaronder begrepen f 3.50

c. voor iederen getuige bij de in dit artikel vermelde akten - 0.50

Art. 3. Voor alle akten waarvan minnoot moet worden opgemaakt (met uitzondering van die in art. 5 bedoeld) berekenen de Notarissen hun honorarium bij vacatie. Het bedrag daarvan wordt bepaald op f 2.— voor elk uur of gedeelte van dien, vereischt voor het voorbereiden, het opmaken, het minnooten en het verlijden der akten en de verdere werkzaamheden daaraan verbonden.

Art. 4. Onverminderd het honorarium, bij het vorig artikel vermeld, wordt aan de Notarissen toegerekend:

a. bij openbaren verkoop van zaken, in de artikelen 562, 563, 564 en 567 van het Burgerlijk Wetboek omschreven, voorts nog bij openbaren verkoop van schepen en vaartuigen grooter dan tien lasten, alles op den prijs waarvoor de goederen zijn toegewezen,

wanneer de prijs de som van f 3000.— of minder bedraagt, één ten honderd;

van sommen boven de f 3000.— tot f 10,000.— een half ten honderd van het hoogere;

van sommen boven de f 10,000.— tot f 25,000.— een vierde ten honderd van het hoogere;

van sommen boven de f 25,000.— onbepaald tot welk een som, een achtste ten honderd van het hoogere.

Bij gelijktijdigen verkoop van verschillende percelen, ten verzoeken van dezelfde belanghebbenden, bepalen de prijzen te zamen genomen, de evenredigheid der afdeling in de procentgewijze bloeiing;

b. bij openbare verhuur of verpachting, een half ten honderd van den huur- of pachtprijs.

Ingeval van verhuur of verpachting voor meer dan twee jaren, wordt dit evenredig loon over het bedrag van den huur- of pachtprijs der eerste twee jaren ten volle en over dat der volgende jaren voor de helft berekend.

Art. 5. De Notarissen genieten voor hunne bemoeiingen en werkzaamheden bij het houden van openbare verkooppingen van roerende zaken, met uitzondering evenwel van die bedoeld bij art. 567 van het Burgerlijk Wetboek, 2 % van de onzuivere opbrengst.

Voor het geval de verkoop niet tegen gereede betaling plaats vindt en de Notaris zich met het innen der gelden belast, bedraagt het honorarium 3 ½ %.

Art. 6. Aan de Notarissen is verschuldigd:

a. voor uitgifte der grossen, afschriften of uittreksels van akten, ten minnen overstaan verleden, mitgaders voor afschriften of uittreksels van akten en stukken, welke onder hunne minnooten berusten of aan hen worden vertoond en voor het boeken in het daartoe bestemde register van de procuratie bedoeld bij art. 77 van het Burgerlijk Wetboek f 0.75 voor elke geheel beschreven bladzijde houdende zeven en twintig regels, elk van twaalf lettergrepen, de bladzijde en lettergrepen door elkander en de gedeeltelijk beschreven voor vol gerekend.

Voor ongeteekende afschriften van ontworpen akten wordt, wanneer deze worden gevorderd naar den vermeldten mastaf, de helft van het zooveel genoemde berekend.

b. voor het schrijven van eenen brief ter zake hunner werkzaamheden als zoodanig of voor het lezen van eenen mede als zoodanig ontvangen brief f 1.—

Wanneer de brief buitengewoon groot of van veel gewicht is, naarmate van den tijd, welke daartoe noodig mocht zijn geweest, berekend op den voet bij art. 3 vermeld.

c. voor de echtverklaring van een naamteekening of van een handmerk f 0.50

d. voor het doen legaliseeren, overschrijven of inschrijven van akten of andere stukken, op de kantoren of plaatsen bij algemeene verordening aangewezen f 0.50 voor elk dezer verrihtingen.

Art. 7. Aan de Notarissen is, behalve het voormeld honorarium, ter zake van akten, ten minnen overstaan verleden, verschuldigd:

voor bloeiing aan getuigen te betalen voor elke vacatie bij het verlijden van akten niet in art. 2 genoemd, of bij andere werkzaamheden, voor elk uur of gedeelte daarvan f 0.50 voor iederen getuige.

Deze bloeiing mag nimmer meer dan f 3.— voor iederen getuige op eenen dag bij eenen en dezelfde akte of verrihting bedragen.

Wanneer Notarissen akten verlijden of werkzaamheden verrihten, op eenen afstand van meer dan drie uren van hun kantoor, zullen in de gevallen waarin zij verplicht zijn of het noodzakelijk achten, zich door getuigen te doen vergezellen, aan dezen, boven hun vacatieloon, reis- en verblijfskosten worden tegoedgedaan, ten bedrage van f 4.— voor elken dag.

Art. 8. Voor het stellen van memoriën van aangifte voor het recht van successie of overgang, en in het algemeen voor de niet door de Notarissen als zoodanig geteekende stukken, wordt door hen geen ander honorarium berekend dan f 1.— voor elke geheel of gedeeltelijk beschreven bladzijde, houdende twintig regels, elk van twaalf lettergrepen.

Voor het overschrijven van deze stukken, mitgaders voor ongeteekende afschriften van ontworpen akten, waarop de goedkeuring van eenige autoriteit kan of moet worden gevraagd, wordt een vierde van het zooveel genoemd honorarium berekend.

Voor de verdere werkzaamheden die zonder tot het verlijden van eenige akte te behooren, nogtans eigenaardig door Notarissen worden verriht, wordt door hen vacatieloon berekend.

Dat loon bedraagt f 3.— voor elk uur of gedeelte daarvan.

Art. 9. De Notaris die zich tot het doen van eenige werkzaamheden (het doen van protest daaronder begrepen) hetzij op de vordering van belanghebbenden, hetzij krachtens de voorschriften der wettelijke

bepalingen, buiten zijne standplaats begeeft, berekent boven het honorarium voor reis- en andere kosten f 2.— voor elk uur afstands dat hij op de nit- en op de terugreis heeft afgelegd.

Art. 10. Wanneer in het geval dat de Notaris zich buiten zijne standplaats begeeft tot het verrichten van eenige werkzaamheden, bij daarenboven verplicht is om op de plaats, alwaar de werkzaamheden geschieden moeten, meer dan één dag te vertoeven, wordt hem als schadevergoeding voor zijn tijdverlies, behalve reis- en verblijfkosten, voor elk etmaal of gedeelte daarvan f 15.— toegekend, gerekend van het oogenblik dat de Notaris op de plaats, alwaar hij werkzaam moest zijn, aangekomen is.

Deze schadevergoeding kan niet in rekening worden gebracht, wanneer de Notaris op denzelfden dag zijner aankomst geschikkelijk weder kan terugkeeren.

Art. 11. Wanneer de Notaris geroepen wordt, om zijn ministerie tusschen 10 ure des avonds en 6 ure des morgens te verleenen, zal het honorarium voor de bij die gelegenheid te verlijden akte of te verrichten werkzaamheid, gelijk mede de belooning van de getuigen, verdbbeld worden.

Art. 12. De Notarissen zijn verplicht, indien zulks gevorderd wordt, te geven gespecificeerde declaratie, en die bij weigering of verzuim van betaling, aan taxatie te onderwerpen, op de wijze hierna bepaald.

Voor werkzaamheden ten behoeve van personen die het vrije beheer over hunne goederen niet bezitten, alsmede van onbeheerde en onder het voorrecht van boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschappen, behalve in het geval dat voor de akten in art. 1 vermeld geen hooger honorarium dan het daarbij gestelde maximum wordt berekend, mitgaders met uitzondering der akten vermeld in art. 2, hebben deze specificatie en taxatie altoos plaats.

Art. 13. De taxatie van het aan de Notarissen verschuldigd honorarium en der door hen in rekening gebrachte verschotten geschiedt door den Voorzitter van het Hof van Justitie of door een der leden, daartoe door hem benoemd, op gezegelde en zooveel mogelijk met bewijzen gestaafde rekeningen, waarop elke post, zoo van honorarium als van verschot, behoortlijk is omschreven en het bedrag daarvan afzonderlijk is uitgedrukt, en waarop naast de uitgetrokken som een wit vak is opengelegd.

Onder de rekening wordt gesteld: ter taxatie ingediend door Notaris te met onderteekening en dagteekening: zonder dat er eenige andere vorm bij de indiening der taxatie behoeft in acht genomen te worden.

Art. 14. Alvorens tot de taxatie over te gaan, stelt de Voorzitter van het Hof of het daartoe door hem benoemd lid de ingediende rekening in handen aan het Openbaar Ministerie, ten einde zijne bedenkingen daaromtrent schriftelijk mede te deelen.

Zooval het Openbaar Ministerie, als de Rechter, door wien de taxatie geschiedt, zijn bevoegd om de belanghebbenden uit te noodigen tot de overlegging der stukken, in de rekening vermeld.

Het Openbaar Ministerie slaat bij het onderzoek en de Rechter bij de begroting der rekening necht op de omstandigheid, of de gedeclareerde vacatie naar den aard der zaak nuttig, doelmatig of noodig kunnen geoordeeld worden of door den cliënt zijn verlangd. De Rechter wijzig, haalt door of vermindert zoodanige posten, welke geoordeeld worden de palen eener billijke gematigdheid te overschrijden, daarbij in aanmerking nemende het gewicht der zaak en de moeite welke zij bij de behandeling heeft gevorderd of opgeleverd.

Art. 15. Bij de taxatie wordt het bedrag der te hoog gestelde of onaanneemelijke posten doorgehaald en in het daartoe opengelegde wit vak de verschuldigde som, of wel *nihil* gesteld.

Aan het slot der rekening wordt door den Rechter gesteld: goedgekeurd ter somma van met uitdrukking in letters van het geheele bedrag, waarop deze is begroot, en daaronder een bevelschrift van ten-nitvoerlegging. Dit bevelschrift wordt op de minnnt ten uitvoer gelegd.

Art. 16. De Rechter van de herziening der taxatie vorderen bij een verzoekschrift aan het Hof van Justitie, waarop niet wordt beschikt, dan nadat de belanghebbende voor een Rechter-Commissaris, of in geval van verwijderde woonplaats, door een door het Hof aan te wijzen persoon in zijne belangen zal zijn gehoord, waarna de stukken zullen gesteld worden in handen van het Openbaar Ministerie om te dienen van zijne conclusie.

Art. 17. Van de getaxeerde rekening wordt door den Notaris een ongezegeld, voor gelijkluidend geteekend afschrift, aan den cliënt of den belanghebbende uitgereikt.

Art. 18. De begrotingen van den Rechter zijn aan geene rechten onderworpen.

Art. 19. De schuldenaar wordt tot de betaling genoodzaakt, hetzij krachtens het bevelschrift van ten-nitvoerlegging van den Voorzitter of het benoemd lid, hetzij krachtens de beschikking door het Hof op verzoek der herziening genomen.

Art. 20. Degene ten wiens laste zoodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen.

Dat verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en daarmede wordt gehandeld als bij art. 16 is bepaald.

Art. 21. Tegen de uitpraak op het verzet en tegen de beschikking op een verzoek om herziening kan op geenerlei wijze worden opgekomen.

Art. 22. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 18 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 25 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) **BESLUIT** van den 23 Maart 1869, *ter uitvoering van art. 5 en van art. 109 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende den burgerlijken stand en de verieening van dispensatie van de huwelijks/zondigingen.*

In naam des Koning!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van Art. 5 en van Art. 109 van het Burgerlijk Wetboek, het noodig is, het navolgende vast te stellen;
Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De ambtenaar van den burgerlijken stand te Paramaribo oefent zijne werkzaamheden als zoodaang nit binnen de uitgestrekteheid van het stadsdistrict.

De ambtenaren van den burgerlijken stand in de buitendistricten, met welke functien even als tot duver de Districts-Commissarissen belast blijven, oefenen hunne werkzaamheden als zoodaang nit, ieder binnen de uitgestrekteheid van het district of van de districten, waarover het beheer hem is opgedragen.

Art. 2. In elk der buitendistricten is de Districts-Commissaris bevoegd, om, in spoed vereischende gevallen, waarin door belanghebbenden de in art. 109 van het Burgerlijk Wetboek vermelde dispensatie niet tijdig van den Gouverneur kan worden verkregen, namens dezen zoodaang dispensatie te verleenen; van welke verleening, met uiteenzetting der daartoe geleid hebbende redenen, door hem per eerst voorkomende gelegenheid kennis wordt gegeven aan den Gouverneur.

De oorspronkelijke akte waarbij de dispensatie door den Districts-Commissaris is verleend, wordt door hem toegezonden aan den Procureur-General die haar ter Griffie van het Hof van Justitie nederlegt.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo den 23 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) BESLUIT van den 23 Maart 1869, *betreffende de afgifte van certificaten van onvermogen.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van art. 805 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Tot de afgifte van certificaten van onvermogen worden aangewezen te Paramaribo de Commissaris van politie, en in de buitendistricten de Districts-Commissaris.

De Commissaris van politie geeft geen certificaten af dan na de betrokken wijkmeesters op het verzoek tot afgifte te hebben gehoord.

De wijkmeesters zijn gehouden om, hiertoe aangezoekt, hem al zoodanige inlichtingen, als waartoe zij in staat zijn, te verstrekken.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 23 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 12.) BESLUIT van den 23 Maart 1869, *betreffende de bij art. 624 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde verzegeling of ontzegeling in de buitendistricten waar geen kantonrechter gevestigd is.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van art. 624 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. In de buitendistricten waar geen kantonrechter gevestigd is, wordt de in alinea 1 van art. 624 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde verzegeling of ontzegeling, in voege als daarbij is voorgeschreven, gedaan door den Districts-Commissaris of door den, voor elk geval afzonderlijk, door den Districts-Commissaris aan te wijzen Burgerofficier.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 23 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 13.) BESLUIT van den 23 Maart 1869, *ter bepaling van het cachet of zegel, waarvan openbare ambtenaren, administratie of departementen zich zullen bedienen.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van art. 604 alinea 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en uit aanmerking van de wenschelijkheid dat ieder openbaar ambtenaar en elke administratie of departement zich bediene van een wettelijk vastgesteld cachet of zegel, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Het door openbare ambtenaren, administratie of departementen voor den publieken dienst te gebruiken cachet of zegel, zal, voor zooveel daaromtrent niet bij speciale voorschriften is voorzien, bevatten het Koninklijk wapen en in het randschift de benaming van het ambt, de administratie of het departement.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 Januari 1870.

Gegeven te Paramaribo, den 23 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 Maart 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 14.) BESLUIT van den 30 Maart 1869, *ter uitvoering van de art. 539 en 547 No. 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, betreffende den lijfswang.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat ter uitvoering van de Artt. 539 en 547 No. 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De ambtenaar, door wien de Deurwaarder, ingevolge art. 547 No. 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, bij het gijzelen van een schuldenaar in het door dezen bewoond, of in een bijzonder huis, vergezeld moet zijn, is te Paramaribo, in Nickerie en in Coronie, de Kantonrechter; en in elk der overige buitendistricten de Districts-Commissaris, of wel de voor elk geval afzonderlijk, door den Districts-Commissaris daartoe aan te wijzen Burgerofficier.

Art. 2. De bij de uitoefening van den lijfswang door den schuldeiser aan de cipiers van de huizen waarin schuldenaren worden opgenomen, voor te schieten som tot onderhoud van den schuldenaar wordt bepaald op f 1.50 per dag.

Onder dat onderhoud wordt verstaan de voorziening in de voeding, huisvesting, kleding, ligging en geneeskundige behandeling en verpleging van den gegijzelde, alles overeenkomstig de bestaande of in den vervolge te geven voorschriften betreffende de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenen.

Art. 3. De voeding wordt verschaft door den cipier tegen genot van 9/10 gedeelte van het bij art. 2 bepaalde bedrag.

Het overblijvende 1/10 gedeelte wordt door hem aan den Procureur-Generaal uitgekeerd ten behoeve der koloniale kas, als een vergoeding voor de bijdragen welke tengevolge van de bepalingen van dit besluit ten laste van die kas kunnen komen.

Art. 4. De gegijzelde is bevoegd zelf geheel of gedeeltelijk in zijn bij art. 2 omschreven onderhoud te voorzien, behoudens inachtneming der regeling van tuft en orde in de gevangenis en zonder dat dit den schuldeiser vrijstelt van de verplichte betaling volgens art. 2.

• Het staat den gegijzelde almede vrij onder toestemming van den Procureur-Generaal, de noodige voorwerpen van zijn eigen huisraad in gebruik te nemen.

Art. 5. Kleding wordt alleen verstrekt in het geval dat een gegijzelde onvermogen of ongenegen is om zelf in die behoefte te voorzien.

Art. 6. Voor het geval dat de verpleging van een gegijzelde in het hospitaal mocht noodzakelijk zijn, wordt het bij art. 2 bepaalde bedrag gedurende den tijd van verpleging in zijn geheel door den cipier aan den Procureur-Generaal afgedragen, die zulks op de gewone wijze aan de koloniale kas verantwoordt.

Art. 7. De begrafenis van eenen overleden gegijzelde, indien zijne nabestaanden daarvoor niet op eigen kosten wenschen te zorgen, heeft op den voor de gevangenen gebruikelijken voet plaats en de kosten daarvan worden in zoodanig geval als een uitgave ten laste der kolonie geleiden.

Art. 8. De gegijzelde, die zijn ontslag vordert, nithoofde dat de schuldeiser in gebreke is gebleven binnen den bepaalde termijn het voorschot voor het onderhoud te vernieuwen, wordt, indien hij onvermogen of ongenegen is ten eigen koste in zijn onderhoud te voorzien, in afwachting der beslissing op de vordering

om ontslag, gevoed uit de algemeene schafing voor de gevangenen, beloudens het verhaal van de kolonie op den schuldeischer.

Art. 9. Ingeval van ontslag of overlijden van een gegijzelde gedurende zijn verblijf in de gevangenis, zal hetgeen tengevolge van het vroeger ontslag of overlijden, bij voorschot te veel betaald is, worden teruggegeven.

Art. 10. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo den 30 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 2 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 15.) **BESLUIT** van den 31 Maart 1869, *ter uitvoering van art. 77 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende het doen van algemeene keuze van woonplaats door uit de kolonie afwezigen of daarbuiten woonachtigen.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 77 van het Burgerlijk Wetboek het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Het boeken in het bij art. 77 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde register, van de bij dat artikel genoemde procuratiën, waarbij uit de kolonie afwezigen of daarbuiten woonachtigen een gemachtigde benoemd hebben om in de kolonie gelegen onroerende goederen te beheeren, wordt opgedragen aan den door middel van het Gouvernements Advertentieblad aan te wijzen Notaris te Paramaribo.

Art. 2. De procuratiën, bij het vorige artikel bedoeld, worden achter elkander geboekt naar de volgorde waarin zij aan den notaris worden aangeboden, en met vermelding van de dagtekening der boeking. Er mogen geen witte vakken tuschenbeide worden opengeleten. Al hetgeen mocht worden doorgehaald, tuschenbeide of op den kant geschreven, moet door den notaris worden goedgekeurd en geteekend.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo den 31 Maart 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 5 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 16.) **VERORDENING** van den 3 April 1869, *houdende bepalingen omtrent openbare willige verkooping.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat wegens het vervallen, ingevolge artikel 69 van het Reglement op het Notarisambt, van alle verordeningen betreffende de vendemeesters en het houden van venduen, het noodig is eenige bepalingen te maken,

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeerings-Reglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. Alle openbare willige verkooping hetzij van roerende, hetzij van onroerende goederen geschieden zoowel te Paramaribo als in de buitendistricten ten overstaan van eenen Notaris.

Art. 2. Bij alle openbare verkooping worden de voorwaarden bij den aanvang van den verkoop door den Notaris voorgelezen.

Art. 3. Aan de verkoopers wordt door den Notaris, binnen vier dagen nadat daartoe door hen aanzek is gedaan, afgegeven eene gosse van het procesverbaal van verkoop of van een gedeelte daarvan.

Art. 4. De Notarissen zijn aansprakelijk voor de ontvangst en storting in de koloniale kas van de verschuldigde overgangs-verkoopings- of andere rechten.

Zij zijn bevoegd om van de verkoopers te vorderen het storten van eene som gelijkstaande aan het vermoedelijk bedrag der te betalen rechten, en zulks ter bestrijding der door hen te donee uitschotten.

Ingeval van verschil daarover, wordt het te storten bedrag door den Kantonrechter bepaald, op verzoek van den Notaris, desnoeds na verhoor van den verkooper.

Art. 5. De Notarissen doen alvorens tot den verkoop over te gaan, te Paramaribo en te Nieuw Rotterdam ten kantore van den ontvanger, en in de overige buitendistricten ten bureele van den Districts-Commissaris, eene onderteekende en gedagteekende aangifte, houdende opgave van de plaats waar de verkooping zal geschieden en van den dag waarop deze zal aanvangen.

Deze aangifte wordt mede onderteekend door den ambtenaar bij wien zij wordt ingediend, die daarvan kosteloos een afschrift aan den Notaris uitreikt.

Art. 6. De Notarissen schrijven aan het hoofd van hunne procesverbaal van verkoop de afschriften van hunne aangiften over.

Elk toegewezen voorwerp wordt dadelijk in het procesverbaal omschreven, de prijs daarvan voluit geschreven en buitenlijns in cijfers uitgetrokken.

Van elke zitting wordt procesverbaal opgemaakt en geteekend door den Notaris en twee getuigen.

Art. 7. Binnen vier en twintig uren na den afloop van de verkooping, zendt de Notaris aan den ambtenaar in art. 5 vermeld eene schriftelijke en door hem onderteekende verklaring in, houdende opgave van de bruto opbrengst van het verkoekte. De tengevolge van den koop en verkoop verschuldigde rechten of belastingen worden daarna door den Notaris binnen acht dagen ten kantore van den evengemelden ambtenaar gekwet.

Art. 8. Zij die in strijd met het voorschrift van art. 1, zonder tussenkomst van eenen Notaris in het openbaar verkoopen of laten verkoopen, vervallen in eene boete van f 25.— ten minste en van f 500.— ten hoogste voor elke verkooping, onverminderd hunne verplichting tot betaling der verschuldigde rechten.

De overtredingen der bovenstaande bepalingen door Notarissen zullen met de na te melden boeten gestraft worden, te weten:

van f 50.— voor het overgaan tot eene verkooping zonder daarvan aangifte te hebben gedaan;

van f 10.— voor verzuim van overschrijving aan het hoofd van het procesverbaal van de aangifte aan het kantoor van den ontvanger of Districts-Commissaris;

van f 50.— voor elk verkocht en in het procesverbaal van verkoop niet vermeld voorwerp, behalve de teruggave van het recht;

van f 50.— voor elke verandering van prijs der toegewezen voorwerpen, gedaan in het procesverbaal, boven en behalve de vergoeding van het recht en de straffen wegens valsheid;

van f 10.— voor elk voorwerp waarvan de prijs niet voluit in het procesverbaal is beschreven en voor elke overtreding van de verdere voorschriften dezer verordening.

De bepalingen van de art. 43 en 52 van het reglement op het Notarisambt zijn op de overtredingen tegen deze verordening door Notarissen begaan, toepasselijk.

Art. 9. Deze verordening treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo den 3 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 9 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 17.) **BESLUIT** van den 14 April 1869, *betreffende de bewaring der charters thans berustende onder de rechterlijke colleges.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende, dat ter uitvoering van het Koninklijk Besluit van 4 September 1868 No. 17 (G. B. No. 14) het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De charters, thans berustende onder het Gerechtshof der kolonie Suriname, zullen worden overgebracht bij het Hof van Justitie en, behoudens de bij algemeene verordening daarop gemaakte of in den vervolge te maken uitzonderingen, onder de bewaring en het toezicht van dat Hof verblijven.

Art. 2. De charters, thans berustende onder het College van Kleine Zaken en de in de districten Nickerie en Coronie bestaande burgerlijke en politie rechtbanken van Hoofd-Ingelanden, zullen worden gebracht onder de bewaring en het toezicht der Kantongerechten die hen versorgen.

Art. 3. Het Hof van Justitie en de Kantongerechten zullen zoo spoedig mogelijk aan den Gouverneur doen toekomen een staat, de opgave inhoudende van de stukken en bescheiden waarvan de overbrenging overeenkomstig de artikelen 1 en 2 heeft plaats gehad.

Gegeven te Paramaribo den 14 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 14 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 18.) **RESOLUTIE** van den 14 April 1869, No. 2, *betreffende de ontbinding der tegenwoordige rechterlijke colleges en de beëdiging en installatie der te hunner vervanging aangewezen rechterlijke machten.*

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Overwegende dat in de ontbinding der rechterlijke colleges, welke bij de invoering der nieuwe wetgeving zullen ophouden te bestaan, en in de beëdiging en installatie der te hunner vervanging aangewezen rechterlijke machten, behoort te worden voorzien; Gezien het Koninklijk Besluit van 4 September 1868, No. 17, (G. B. No. 14), het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht, en art. 3 van dezerzijdsch besluit van 4 Januari jl. (G. B. No. 1);

Geboord den Procureur-Generaal en den President van het Gerechtshof;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Het Gerechtshof der kolonie Suriname, het College van Kleine Zaken en de in de districten Nickerie en Coronie bestaande burgerlijke en politie rechtbanken van Hoofd-Ingelanden zullen met 10 Mei e. k. zijn en blijven ontbonden.

Art. 2. De beëdiging en installatie van de nieuw benoemde rechterlijke ambtenaren van en bij het Hof van Justitie en het Kantongerecht te Paramaribo, zullen ten Gouvernementshuize door den Gouverneur geschieden op Donderdag den 29 dezer maand.

Art. 3. De nieuw benoemde rechterlijke ambtenaren van en bij de Kantongerechten in de districten Nickerie en Coronie zullen tusschen den 17 en 24 dezer maand, namens den Gouverneur, door den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur worden beëdigd en geïnstalleerd in het lokaal door den evengenoemde gedelegeerde in overleg met den Districts-Commissaris aan te wijzen.

Art. 4. De nieuw benoemde leden der rechterlijke macht leggen, hoofd voor hoofd, in handen van den Gouverneur of van diens gedelegeerde den eed (belofte) af, bij art. 11 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht voorgeschreven.

Art. 5. Na het afleggen van den voorschreven eed (belofte) zullen zij, alsmede de Procureur-Generaal, worden verklaard in hunne respectieve betrekkingen bij het Hof van Justitie en bij de

Kantongerechten wettig te zijn geïnstalleerd om op 10 Mei e. k. in functie te treden.

Art. 6. Het procesverbaal van elke installatie, te Paramaribo door den Gouvernements-Secretaris, in Nickerie en in Coronie door den gedelegeerde des Gouverneurs op te maken, zal onverwijld aan den Gouverneur worden ingezonden, ten einde in het archief ter Gouvernements-Secretarie te worden bewaard.

Aan het Hof van Justitie zal worden gezonden afschrift van elk dier processen-verbaal.

Art. 7. Van de beëdiging en installatie van het Hof van Justitie en van de Kantongerechten zal in het Gouvernements-Advertentieblad aankondiging geschieden.

Art. 8. Deze resolutie zal worden opgenomen in het Gouvernementsblad.

Paramaribo, den 14 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 19.) **RESOLUTIE** van den 14 April 1869, No. 4, *betreffende het toekomstig gebruik der lokalen en het mobiliair der tegenwoordige rechterlijke colleges, alsmede de overname van huns charters en van de bibliotheek van het Gerechtshof.*

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Overwegende dat het noodig is te voorzien in het toekomstig gebruik der lokalen en het mobiliair der tegenwoordige rechterlijke colleges alsmede in de overname van huns charters en van de bibliotheek van het Gerechtshof;

Geboord den Procureur-Generaal en den President van het Gerechtshof;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De rechtzaal van het Gerechtshof, de daaraan grenzende wachtkamers voor den President en de leden van het Hof, voor den Procureur-Generaal, de praktijks, de denwaarders en de getuigen, en de twee bovenvertrekken gebruikt tot bewaring van het archief, worden bezet en gebezigd door het Hof van Justitie.

Art. 2. Ten gebrauke van den Procureur-Generaal blijft bestemd het vertrek thans aan dezen toegewezen. Over de andere lokalen wordt door den President van het Hof van Justitie in dier voege beschikt als de dienst zal vereischen.

Art. 3. Een der twee kamers thans in gebruik bij de gewroenen klerken wordt aangewezen voor den Rechter-Commissaris belast met de instructie der strafzaken. De andere dier kamers wordt aangewezen om te dienen tot wachtkamer voor getuigen en beklaagden die voor den Rechter-Commissaris of voor het Kantongerecht moeten verschijnen.

Art. 4. De griffie van het Hof van Justitie zal worden gevestigd in de vertrekken, in welke thans de griffie van het Gerechtshof is geplaatst.

Art. 5. De boekerij en het mobiliair van het Gerechtshof worden gelaten ten gebrauke van het Hof van Justitie en zullen tegen behoorlijken inventaris door den Griffier worden overgenomen.

Art. 6. De vertrekken thans in gebruik bij het College van Kleine Zaken worden bezet en gebezigd door het Kantongerecht te Paramaribo.

Art. 7. De griffie van het Kantongerecht zal zijn gevestigd in de vertrekken, in welke thans de griffie van het College van Kleine Zaken is geplaatst.

Art. 8. Het mobiliair van het College van Kleine Zaken wordt gelaten ten gebrauke van het Kantongerecht en tegen behoorlijken inventaris door den Griffier overgenomen.

Art. 9. Ter bevordering van de richtige uitvoering van dezerzijdsch besluit dd. heden (G. B. No. 18) en van de vorenstaande bepalingen, zal het navolgende in acht worden genomen:

De waarnemende Griffier van het Gerechtshof zal gezamenlijk met den Griffier van het Hof van Justitie, aan wien het archief van het aftredend college moet overgaan, onverwijld na de installatie van het nieuwe Rechts-College eenen sammiieren inventaris opmaken van al de charters, minuten, registers en bescheiden tot het archief van het aftredend college en van de griffie behoorende.

Op den inventaris zullen mede worden vermeld de verzamelingen van algemeene verordeningen, alsmede de boekwerken, de zegels en andere voorwerpen, ten gebuiken van het afstredend college gediend hebbende, het mobilair daaronder begrepen.

Van de gelden en andere goederen, welke ter Griffie in bewaarderhand zijn gesteld, zal een afzonderlijke inventaris worden opgemaakt.

Na het opmaken van de voorzede inventarissen zal er ten overstaan van den Procureur-Generaal worden overgegaan tot de afgifte en overneming der op de inventarissen vermeldde stukken, gelden en goederen, en zal daarvan een procesverbaal worden opgemaakt, hetwelk door den Griffier en den waarnemenden Griffier, mitgaders door den daarbij tegenwoordigen ambtenaar van het openbaar ministerie zal worden ondertekend.

De voorzede inventarissen, mitgaders het evengemelde procesverbaal zullen in triplo worden opgesteld. Een exemplaar zal worden ingezonden aan den Gouverneur ten einde in het archief ter Gouvernements-Secretarie te worden bewaard; het tweede exemplaar zal blijven onder den afstredenden waarnemenden Griffier tot zijne decharge, terwijl het derde ter Griffie van het Hof zal blijven berusten.

De ter Griffie gehouden registers van bewaargering zullen worden afgesloten, en zal deze afsluiting door de beide Griffiers en den ambtenaar van het Openbaar Ministerie worden ondertekend.

De echarters onder berusting van het College van Kleine Zaken en van de Commissie van Hoofd-Ingelanden in de districten Nickerie en Coronie fungerende als burgerlijke rechtbanken en als rechtbanken van enkele politie, en de gelden, goederen of andere voorwerpen die op de Griffie van dat college of onder de Secretarissen dier Commissie in bewaarderhand gesteld zijn, zullen op gelijken voet als hierboven is omschreven, doch ten overstaan van den Kantoonrechter worden overgegeven aan den Griffier van het te huaner vervanging optredend Kantongerecht.

Art. 10. Deze resolutie zal worden geplaatst in het Gouvernementsblad.

Paramaribo, den 14 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 20.) BESLUIT van den 17 April 1869, houdende aanvulling van art. 4 van het Besluit van 4 Januari 1869, Gouvernementsblad No. 3, betreffende de aanstelling en ambtsbekleeding van deurwaarders.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 29 No. 4 van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De eerste alinea van art. 4 van het Besluit van 4 Januari 1869, G. B. No. 3, betreffende de aanstelling en ambtsbekleeding van deurwaarders, wordt aangevuld als volgt:

„Met vergunning van den Gouverneur mogen de deurwaarders bij de kantongerechten in Nickerie en Coronie, den eed afleggen in eene openbare terechtzitting van het kantongerecht waarbij zij zijn benoemd. Van die aflegging wordt proces-verbaal opgemaakt aan het Hof van Justitie ingezonden.”

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 17 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 19 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 21.) BESLUIT van den 26 April 1869, houdende aanvulling van art. 1 van het besluit van 23 Maart j. G. B. No. 10, betreffende den Burgerlijken Stand en de verleening van dispensatie van de huwelijks-afkondigingen.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 5 van het Burgerlijk Wetboek, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Art. 1 van het besluit van 23 Maart 1869 G. B. No. 10, wordt aangevuld met de volgende alinea:

„De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand aan de Marowijne, oefent zijne werkzaamheden als zoodanig uit, binnen de uitgestrekteheid van het aan de Marowijne gelegen Nederlands gebied.”

Art. 2. Dit besluit treedt in werking met 10. Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 26 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 26 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 22.) BESLUIT van den 27 April 1869, ter uitvoering van Art. 1901 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de boeking van onderhandse akten.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van Art. 1901 van het Burgerlijk Wetboek, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Onderhandse akten kunnen, tot het einde bedoeld in art. 1901 van het Burgerlijk Wetboek, ter boeking worden aangeboden ten kantore van den Hypotheekbewaarder te Paramaribo.

Art. 2. De boeking van die akten geschiedt in een daartoe aan te leggen register getiteld:

G. *Uittreksels van onderhandse akten.*

Elke boeking behelst den datum der aanbidding, de namen, betrekkingen en woonplaatsen der inleveraars, de dagteekening der akte, het onderwerp der akte, het aantal reuvoien en de namen der contractanten of ondertekenaars.

Art. 3. Van onleesbaar geschreven woorden geschiedt de boeking slechts voor zooveel de volgens art. 2 in het uittreksel op te nemen bijzonderheden uit de leesbare woorden en handteekeningen der akte blijken.

Art. 4. Voor elk stuk, ter boeking in zijne handen gelaten, geeft de Hypotheekbewaarder een door hem getekend bewijs van ontvangst af.

Art. 5. Elke boeking in het bij art. 2 voorgeschreven register verkrijgt een doorloopend volgnummer.

Door den Hypotheekbewaarder wordt op de akte een relaas der plaatsgehadhebbende boeking gesteld. In dat relaas worden vermeld de letter van het register en het in de vorige alinea bedoeld volgnummer.

Dagelijks wordt het bij art. 2 voorgeschreven register afgesloten.

De 1e, 3e en 4e alinea van art. 22 van het Koninklijk besluit van 15 Augustus 1868, G. B. No. 16 zijn op die afsluitingen toepasselijk.

Art. 6. Het bij art. 2 van dit besluit voorgeschreven register wordt op elk blad genummerd en gemerkt en op het eerste en laatste blad getekend door den Kantoonrechter.

Art. 7. Het salaris van den Hypotheekbewaarder bedraagt: voor de boeking eener akte in het register G f 0,50.
voor eene verleende inzage in het register G van elke boeking..... - 0,25.
voor gecollationeerde afschriften van in het register G gedane boekingen van het eerste 20tal of minder regels van 13 lettergrepen..... - 0,50.
en verder per regel van 13 lettergrepen..... - 0,024.

Voor de ontvangst-bewijzen in art. 4 van dit besluit vermeld, is niets verschuldigd.

De Hypotheekbewaarder quiteert voor deze salarissen bij het relaas volgens de 2e alinea van art. 5 op de stukken te stellen.

Art. 8. De Hypotheekbewaarder en zijne klerken zijn verplicht tot geheimhouding aangaande den inhoud van de ter boeking ingeleverde akten.

Zij verliezen geene inzage van, noch afschriften of nittreksels uit het register *G* dan aan hen, die van een wettig belang doen blijken of aan der zoodanigen behoorlijk gequalificeerde vertegenwoordigers, mitgenaders aan de bevoegde ambtenaren van de rechterlijke of administratieve macht.

Bij het verliezen van inzage draagt de Hypotheekbewaarder zorg dat zich de inzage bepale tot de boeking waarvan de inzage is toegestaan.

Aan een iegelijk die zich de tot dat einde te nemen voorzorgen niet laat welgevallen, is de Hypotheekbewaarder gehouden de inzage onmiddellijk te ontzeggen met vrijlating om een afschrift van het geboekte artikel te begeeren tegen het daarop bij art. 8 vastgestelde salaris.

Art. 9. Het tegenwoordig besluit treedt in werking met den 1 Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 27 April 1869.

VAN DUSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 25 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 23.) **BESLUIT** van den 27 April 1869, *ter uitvoering van art. 378 van het Wetboek van Koophandel, betreffende de monstoring van scheeps-officiëren en scheeps-gezellen.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 378 van het Wetboek van Koophandel, het noodig is, het navolgende vast te stellen; Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De ambtenaar, ten wiens overstaan de monstoring van scheeps-officiëren en scheeps-gezellen geschiedt, is te Paramaribo de Commissaris van Politie, en in Nickerie de Districts-Commissaris.

Art. 2. Voor de monstoring van elk schip zal (het zegel daarbij niet begrepen) worden betaald f 3.— voor elke verandering in de monstrol..... - 1.—

Art. 2. Deze belooning wordt, even als het zegelrecht in de gevallen waarin dit verschuldigd is, door den schipper of diens tegenwoordiger voldaan.

Art. 3. De Commissaris van Politie en de Districts-Commissaris in Nickerie houden van de plaatsgehadhebbende aanmonstoring een nauwkeurig register.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op 10. Mei 1869.

Gegeven te Paramaribo, den 27 April 1869.

VAN DUSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 25 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 24.) **PUBLICATIE** van den 29 April 1869, *waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van den 3 April 1869 No. 23, houdende bepalingen op de rechtspleging in zake van belastingen in de kolonie Suriname.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij Willem III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz. enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 18 Februari 1869, l. B. No. 1;

Gelet op artikel 168 van het Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij de Wet van den 31 Mei 1865 (Staatsblad No. 55), en op Ons Besluit van den 4 September 1868, No. 17;

Den Raad van State gehoord (advies van den 23 Maart 1869 No. 16);

Gezien het nadere rapport van Onzen Minister van Koloniën van den 30 Maart 1869, l. B. No. 7;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Vast te stellen de navolgende *Bepalingen op de rechtspleging in zake van belastingen in de kolonie Suriname.*

Art. 1. Alle rechtsvervolgingen ter zake van belastingen zijn aan de rechtsmacht van het Hof van Justitie onderworpen.

Dit besluit verstaat onder *belastingen*, onverminderd de middelen in de jaarlijkse koloniale huishoudelijke begrotingen als belastingen aangeduid, de pachtpenningen, landtaxen of akkerelden, en de waag- en rooigelden, alsmede de entrepôt- en pakhuishuur.

Art. 2. Behoudens de bepalingen van dit besluit worden louter burgerlijke vorderingen als summier zaken overeenkomstig de regelen van het Wetboek van Burgerlijk Rechtsvordering, strafvervolgingen overeenkomstig de regelen van het Wetboek van Strafvordering behandeld.

Terugvordering van onverschuldigd betaalde belastingen geschiedt bij dagvaarding voor den burgerlijken Rechter.

Art. 3. Ingeval rechtsvervolgijng tot straf met vordering van beschreven of onbeschreven middelen gepaard gaat, behoort de kennisgeving daarvan tot den Strafrechter.

Echter worden de rechtsvorderingen wegens rechten en boeten in zake van zegel en successie, vend- en transport, steeds voor den burgerlijken Rechter gebracht.

Art. 4. Onverminderd hetgeen bij speciale verordeningen omtrent de termijnen van betaling van onderscheiden belastingen bepaald is, zijn alle in executoir verklaarde kohieren voorkomende aanslagen in de beschreven middelen, en alle andere belastingen waarvan het verschuldigd bedrag wettiglijk bewijsbaar is, dadelijk en ineens inleverbaar:

1o. Wanneer de belastingsschuldige in staat van faillissement of van kennelijk onvermogen is verklaard, gelijk mede ingeval van inbeslagneming van roerende of onroerende goederen vanwege het bestuur, of ingeval van verkoop tegevoelge van inbeslagneming ten verzoeken van derden.

2o. Ingeval van een bij rechterlijk vonnis gebleken overtreding, welke met onduidelijk der belasting gepaard gaat;

3o. Ingeval van op handen zijnd vertrek van den belastingsschuldige uit de kolonie, met wegvoering of na verkoop zijner goederen of zonder achterlating van goederen.

Art. 5. De invordering wordt niet geschorst door de indiening van bezwaarschriften noch door verkrijging van surseance van betaling, noch door het voorbehouden recht van beraad, noch door de aanvaarding onder het voorrecht van boedelbeschrijving.

Art. 6. De Koloniale kas heeft het recht van voorrang:

1o. Op de goederen zelve aan de belasting onderworpen, ingeval de belasting wegens zekere goederen verschuldigd is;

2o. Op al de roerende en onroerende goederen van den belastingsschuldige.

Het recht van voorrang bij dit artikel toegekend geldt boven alle andere, zelfs boven pand en Hypotheek, met uitzondering alleen van de bevoorrechte inschulden in de art. 1169 No. 1 en 1179 No. 1 van het Burgerlijk Wetboek opgenoemd.

Het hooft stand twee jaren na de afkondiging van het executoir verklaard kohier, in zoover het een beschreven middel geldt, en, in het geval bedoeld bij het tweede lid van art. 10, twee jaren na de dagtekening van het bevelschrift.

De bepalingen van dit artikel brengen geen nadeel toe aan verbanden of privilegien, vóór de afkondiging van dit besluit verkregen.

Art. 7. De ontvangers der belastingen gaan tot de gerechtelijke invordering van belastingen of van daarop verschenden termijnen niet over, dan na den belastingsschuldige, eerst bij kennisgeving of waarschuwing en vervolgens bij aanmaning, telkens een termijn van veertien dagen tot de voldoening van het verschuldigde te hebben gesteld.

De aanmaning houdt de kennisgeving in, dat de belastingsschuldige, bij gebreke van voldoening binnen den gestelden termijn, door rechtsmiddelen tot de betaling zal worden gedwongen.

Art. 8. De invordering der belastingen geschiedt bij dwangbevel, medebrengende het recht van parate executie, dat is het recht om de roerende en onroerende goederen des schuldenaars zonder vormis aan te tasten.

Het dwangbevel moet behelzen:

- A. Indien het een beschreven middel geldt, een volledig uittreksel uit het betrekkelijke en aan te duiden kohier, met vermelding van den dag der executoir-verklaring en afkondiging.
- B. Indien het een onbeschreven middel betreft,
 - 1o. den voornaam, den naam en de woonplaats des belastingsschuldigen, en, indien deze eene vereeniging of instelling is, dan hare benaming;
 - 2o. het gespecificeerde bedrag en den aard der vordering met aanwijzing van al zoodanige feiten en bijzonderheden als noodig zijn om de gegrondheid der vordering te beoordeelen.
 - 3o. de aanwijzing van den titel der vordering en, ingeval alleen de Wet dien titel uitmaakt, de betrokken wetsartikelen.

Het dwangbevel wordt uitgevaardigd door den ontvanger, onder het opschrift: „In naam des Konings” en executoir verklaard door den Kantoorrechter, binnen wiens rechtsgebied het kantoor van den ontvanger gevestigd is. Het kan tegen onzerseiden personen gericht zijn, en wordt aan den schuldenaar of de schuldenaren, in het laatste geval aan ieder voor zooveel hem aangaat, betekend met bevel tot betaling, en voorts tenuitvoergelegd op den voet en de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van de tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

Ter bekoming van de executoirverklaring behoort het kohier, of een andere titel, indien er een is, aan den Kantoorrechter te worden vertoond.

Art. 9. De tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan niet worden geschorst dan door een verzet met redenen omkleed.

Dit verzet wordt betekend aan den ontvanger die de betaling vervolgt, of te zijner woonplaats, en moet op straffe van nietigheid, bevatten keuze van domicilie te Paramaribo, met dagvaarding voor het Hof van Justitie tegen eenen bekwaamen rechtsdag, invallende binnen eene maand na de betekening der dagvaarding. Het wordt als sommiere zaak behandeld en afgedaan met begroeping van kosten.

Het verzet afgewezen zijnde, is geen hooger beroep ontvankelijk dan na voorafgaande consignatie van de belasting en van al de kosten in handen van den ontvanger die de betaling vervolgt.

Art. 10. Het verzet in het vorig artikel vermeld, kan, in zake van beschreven middelen, nimmer zijn gericht tegen de wettigheid of hoegroothede van den aanslag, noch, in zake van welke belasting ook, gegrond zijn op de bewering dat het aanslagbiljet, de kennisgeving, waarschuwing of aanmaning niet zoude zijn ontvangen.

Verkeerde tennaamstellingen in de kohieren der beschreven middelen kunnen, zoolang nog het dwangbevel niet is uitgevaardigd, bij bevelschrift van den Gouverneur worden hersteld. Dat bevelschrift heeft dezelfde kracht als het kohier, en de aangeslagene kan daartegen opkomen op gelijke wijze als tegen den oorspronkelijken aanslag. De termijn daartoe gaat in met den dag der kennisgeving van het bevelschrift.

Vershill tusschen de tennaamstellingen in het aanslagbiljet, de waarschuwing, kennisgeving of aanmaning en de vervolgingsstukken, of in een vroeger en in een later vervolgingsstuk, kan, wanneer dat verschil berust op een bevelschrift van den Gouverneur, geen grond van verzet tegen het dwangbevel uitmaken.

In alle andere gevallen brengt verkeerde tennaamstelling niet van rechtswege nietigheid van de vervolgingsstukken te weeg, maar blijft het oordeel over hare gevolgen aan den Rechter, die van het verzet kennis neemt.

Art. 11. Behoudens het recht van terugvordering toegekend bij art. 1993 van het Burgerlijk Wetboek en bij de art. 214 en volgende van het Wetboek van Koophandel, kunnen derden geen verzet in rechten doen tegen de inbeslagneming, ter zake van belastingen, van roerende goederen, tot stoffering van een huis of ten gebruike van eene plantage, alsmede van ingeooft of nog niet ingeooft vruchten, wanneer die goederen of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit of op den bodem van den belastingsschuldige.

Art. 12. De waarschuwingen of kennisgevingen en de aanmaningen in art. 7 voorgeschreven worden vanwege de ontvangers der belastingen aan de belastingsschuldigen of te hunner bekende of gekozen woonplaats bezorgd door daartoe gequalificeerde beambten, die zich voorteen van eene lijst of van een livret, waarin zij nauwkeurig aantekenen of zij het stuk aan den belastingsschuldige in persoon, dan wel aan wien anders hebben ter hand gesteld.

Voor de bezorging eener waarschuwing, houdende dat een of meer verscheuen termijn of termijnen van belastingen, waarvan aanslagbiljetten zijn uitgereikt, onbetaald is of zijn gebleven, kan twintig cents, en voor de bezorging eener aanmaning, op de vruchteloos gedane waarschuwing volgende, kan vijfzig cents als kosten van vervolging aan den belastingsschuldige in rekening worden gebracht.

De bezorging eener kennisgeving, waardoor de belastingsschuldige het eerste bericht van de te zijnen laste bestaande vordering bekamt, geschiedt gratis.

Voor de bezorging der aanmaning op eene kennisgeving volgende wordt twintig cents in rekening gebracht.

De aldus in rekening gebruikte loonen van twintig en vijfzig centen worden echter aan de met de bezorging belaste beambten niet uitgekeerd, dan ingeval en nadat de vervolgingskosten zijn gekweten of verlaagd.

Ingeval een belastingsschuldige geene wettige woonplaats heeft te Paramaribo, of voor zooveel Niekerie en Coronie betreft, in een dier districten, wordt voor bezorging aan den belastingsschuldige gehouden de afgifte van het stuk te Paramaribo aan den Procureur-Generaal en in Niekerie en Coronie aan den ambtenaar van het Openbaar Ministerie aldaar.

Art. 13. Alle exploitien en akten betreffende de vervolgingen voor de invordering der belastingen geschieden door deurwaarders namens de ontvangers der belastingen, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en tegen de vergoedingen bepaald in het tarief van justiekosten en salarissen in burgerlijke zaken.

Art. 14. Wanneer ter gelegenheid eener inbeslagneming, onmiddellijke betaling van belasting, boete en kosten aan den Deurwaarder wordt aangeboden, is deze verplicht de gelden aan te nemen, daarvoor dadelijk quitantie te geven en er melding van te maken op den kant van het exploit.

In alle andere gevallen is het hem verboden gelden tot betaling van belasting, boete of kosten aan te nemen, of zich met het overbrengen van gelden naar het kantoor van den ontvanger der belastingen te belasten. De belastingsschuldige, die hem zoodanige gelden mocht toevertrouwen, is, desnoods, gehouden ten tweeden male te betalen, behoudens zijn verhaal op den deurwaarder.

Art. 15. De bepalingen van dit besluit omtrent den voorrang en de vervolgingen strekken zich niet alleen uit tot de belasting zelve, maar ook tot de opeenten, indien er opeenten worden geheven, en tot de kosten van vervolging.

Art. 16. De toerekening en afschrijving van in mindering gedane betalingen, of van de tot verhaal van de geheele schuld aan belasting, boeten en kosten ontoreikende opbrengst eener uitwinning, geschieden in de volgende orde:

- 1o. Op de kosten van vervolging;
- 2o. Op de zegelrechten der quitantiën en der akten van patent;
- 3o. Op de ondsde der openstaande aanslagen, termijnen of vorderingen.

Art. 17. Alle houders of schuldenaars, uit welken hoofde of in welke qualiteit ook, van penningen aan belastingsschuldigen toekomende, zijn verplicht, op de daartoe gedane vordering van den ontvanger der belastingen, voor zooverre de penningen onder hen berustende of door hen verschuldigd strekken, voor rekening van den belastingsschuldige, de door dezen aan den lande verschuldigde sommen te betalen, zonder daartoe eene verificatie en bevestiging van schuldvorderingen, eene rangregeling of rechterlijke nitpraak te mogen afwachten, tenzij onder hen beslag gelegd of verzet gedaan ware ter zake van inaschulden, waaraan bij art. 6 van dit besluit voorrang boven de vorderingen der koloniale kas is toegekend. Zij zijn zelfs bevoegd die betaling uit eigen beweging te doen, vóórdat zij tot afgifte der penningen of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan.

De quitantie van den ontvanger voor de betaalde belasting, boete en kosten moet hun in rekening worden gelezen.

In gebreke blijvende aan de vordering des ontvangers te voldoen, worden zij door dezen bij executoriaal beslag vervolgd op de wijze

bij de artt. 423 tot 427 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bepaald. De kosten van vervolging komen alsdan voor hune rekening, zonder recht van verhaal op den belastingsschuldige zelve.

Art. 18. Van de bevoegdheid, in het vorige artikel aan houders van penningen, aan belastingsschuldigen toekomende, gegeven, kan ook de ontvanger der belastingen zelf gebruik maken, tot inning, uit de ten zijnen kantore betaalbaar gestelde jaarwedden van 's lauds ambtenaren, van de door hen verschuldigde belastingen, rechten, boeten en vervolgingskosten, echter in zaken van beschreven middelen niet verder dan de verschinen termijnen aangaat, en behoudens de bepalingen, waaronder krachtens bestaande of nader vast te stellen algemeene verordeningen, korting op tractementen of pensioenen kan worden verleend.

Art. 19. Dit besluit treedt in werking met den dag van de invoering der nieuwe wetgeving in de kolonie Suriname.

De bepalingen van de art. 3 en 4 van Ons besluit van den 4 September 1868 No. 17, zijn ten deze toepasselijk.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan tot kennisneming afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 3 April 1869.

De Minister van Koloniën,
(gcl.) DE WAAL.

(Gcl.) WILLEM.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(gcl.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-Blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 29 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 30 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 25.) PUBLICATIE van den 29 April 1869, waarbij wordt afgekondigd de wet van den 4 April 1869 Staatsblad No. 36 tot voorloopige regeling der rechtsmacht van den Hoogen Raad der Nederlanden in West-Indische zaken

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Koningswege des laat ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten: Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het, met het oog op de aanstaande invoering der nieuwe wetgevingen in de kolonie Suriname en Curaçao, wenschelijk is voorloopig eenige regelen vast te stellen omtrent de rechtsmacht van den Hoogen Raad der Nederlanden in West-Indische koloniale zaken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Van de vonnissen en de beschikkingen op request in burgerlijke zaken in eersten aanleg gewezen en gegeven door het Hof van Justitie in de kolonie Suriname kan in hooger beroep worden gekomen bij den Hoogen Raad der Nederlanden, in de gevallen en op de wijze bij het reglement, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 11 Januari 1840 (Staatsblad No. 1), bepaald voor de uitspraken in burgerlijke zaken in eersten aanleg van het Gerechtshof in Suriname.

Ten aanzien van dit hooger beroep gelden al de verdere bepalingen van genoemd reglement, behoudens de volgende wijzigingen:

1o. dat de termijn, voorkomende in Art. 7, alig. 2, als ook die bepaald in Art. 10, alin. 2, voor het indienen van het request, worden gesteld op de helft van den aldaar respectievelijk bepaalden tijd;

2o. dat de in Art. 15 bepaalde termijn van zes maanden, indien de dagvaarding geschiedt ingevolge Art. 12, mede wordt gesteld op de helft, en de aldaar bepaalde termijn van acht maanden, indien de dagvaarding plaats heeft ingevolge Art. 14, op zes maanden.

Art. 2. Van de vonnissen en de beschikkingen op request in burgerlijke zaken in eersten aanleg gewezen en gegeven door het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao kan in hooger beroep worden gekomen bij den Hoogen Raad der Nederlanden, in de gevallen waarin, ingevolge de bepaling van het voorgaande artikel, hooger beroep van de uitspraken van het Hof van Justitie in Suriname vrijstaat, en op dezelfde wijze.

Ten aanzien van dit hooger beroep gelden mede al de verdere bepalingen van het reglement, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 11 Januari 1840 (Staatsblad No. 1), behoudens de volgende wijzigingen:

1o. dat de aantekening van het beroep geschiedt ter griffie van het Hof van Justitie op Curaçao;

2o. dat de verkorting der termijnen, bij het voorgaande artikel aangenomen, mede geldt voor Curaçao;

3o. dat, in de gevallen van het eerste lid van art. 14, de dagvaarding geschiedt aan den Procureur-Generaal op Curaçao, en door dezen voor gezien wordt geteekend;

4o. dat de aanplakking van het afschrift der dagvaarding, bij het tweede lid van art. 14 voorgeschreven, geschiedt aan de hoofdeur van het gebouw voor het Hof van Justitie op Curaçao bestemd;

5o. dat de afkondiging van het exploit, bij hetzelfde tweede lid van art. 14 bevolen, gedaan wordt in de *Curaçaoische Courant*;

6o. dat de inventarissen, in art. 32 bedoeld, door den Griffier van het Hof van Justitie op Curaçao, of den ambtenaar, die hem vervangt, worden ondertekend.

Art. 3. De Procureur-Generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden kan zich in het belang der wet in casusie voorstellen bij dien Raad tegen alle uitspraken in strafzaken, door de Hoven van Justitie in de koloniën Suriname en Curaçao gewezen.

De door den Hoogen Raad op deze voorziening te wijzen arresten kunnen geen nadeel toebrengen aan de rechten, door belanghebbenden verkregen.

Art. 4. Deze wet treedt in werking met den dag van de invoering der nieuwe wetgevingen in de koloniën Suriname en Curaçao.

Art. 5. Ten aanzien van het hooger beroep der uitspraken van het Gerechtshof in Suriname en van de rechtbanken op de eilanden Curaçao, St. Martin en St. Eustatius blijven van kracht de bepalingen, die vóór de invoering der nieuwe wetgevingen golden.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 4 April 1869.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
VAN LILAAR.

De Minister van Koloniën,
DE WAAL.

Uitgegeven den Vijftien April 1869.

De Minister van Justitie,
VAN LILAAR.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-Blad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 29 April 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 30 April 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Hij, die meer dan één krigsbedrijf heeft bijgewoond, waarvoor het Eereteeken wordt uitgereikt, draagt de verschillende gespen, de namen en jaartallen der krigsbedrijven betreuende, aan het lint boven elkander.

Het kruis wordt slechts eenmaal uitgereikt.

Art. 3. Het Eereteeken wordt uitgereikt aan allen in den aanhef van dit besluit bedoeld, zonder onderscheid van rang of graad.

Art. 4. De toekenning geschiedt bij brevet of verklaring volgens hieraan gehechte modellen.

Art. 5. Op het verbeuren van het Eereteeken is van toepassing de bepaling, welke bij het Koninklijk besluit van den 19 December 1832 No. 72 ten aanzien van het Metaal Kruis is vastgesteld.

Art. 6. Als krigsbedrijven, bij Art. 1 bedoeld, worden voor 's hands aangewezen de expeditiën:

in 1846, 1848 of 1849 naar *Bali*,

in 1850 tot 1854 naar *Borneo's Westkust*,

in 1859 naar *Boni*, en

in 1859 tot 1863 naar de *Zuid-Oostkust van Borneo*.

Art. 7. De kosten uit Ons tegenwoordig besluit voortvloeiende komen ten laste van:

a. Hoofdstuk VI der Nederlandsche Staatsbegroting (Departement van Marine), voor zooveel betreft de Nederlandsche Zeemacht;

b. Hoofdstuk VIII der Nederlandsche Staatsbegroting (Departement van Oorlog), voor zooveel betreft het leger hier te lande;

c. de begroting van Uitgaven voor Nederlandsch Indië, voor zooveel betreft hen, die daar te lande aanspraak op het Eereteeken hebben verworven; en

d. Hoofdstuk IX der Nederlandsche Staatsbegroting (Departement van Koloniën), voor zooveel betreft hen, die in de overige koloniën en bezittingen des Rijks, tijdens zij bij de landmacht dienden, recht op het Eereteeken hebben verkregen.

Onze Ministers van Marine, Oorlog en Koloniën zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk zal worden geplaatst in het Staatsblad en in de Nederlandsche Staats-Courant, en waarvan tot kennisgeving afschrift zal worden gezonden aan Onzen Kanselier der beide Orden, aan Onze Ministers van Binnen- en Buitenlandsche Zaken, van Justitie en van Financiën, aan den Raad van State, aan den Chef van Ons Militair Huis, aan het Hoog Militair Gerechtshof en aan de algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 19 Februari 1869.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Marine,
(get.) BROCK.

De Minister van Oorlog,
(get.) J. J. VAN MULKEN.

De Minister van Koloniën,
(get.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvenement-Blad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 11 Mei 1869.

VAN DINSINGA.

De Gouvenement-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 26 Mei 1869.

De Gouvenement-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

MODEL BREVET.

Het Koninklijk Wapen.

De Minister van Marine,

De Minister van Oorlog,

De Minister van Koloniën,

De Gouverneur-Generaal

van Nederlandsch-Indië.

Gezien hebbende 's Konings besluit van den 19 Februari 1866, No. 13, waarbij het Hoogst Denzelven heeft behaagd een Eereteeken in te stellen voor hen, die deelgenomen hebben aan belangrijke krigsbedrijven.

Verklaart dat

N. N.

gerechtigd is tot het dragen van het voormeld Eereteeken met gesp, als hebbende

bij het

als a..... b.....deelgenomen

aan boord van het

aan c..... in het jaar d.....

's-Gravenhage,

den

Batavia,

De Minister van Marine,

De Minister van Oorlog,

De Minister van Koloniën,

De Gouverneur-Generaal van

Nederlandsch-Indië.

Behoort bij het Koninklijk Besluit van den 19 Februari 1869
(Staatsblad No. 24).

Ons bekend

De Minister van Marine,

(get.) BROCK.

De Minister van Oorlog,

(get.) J. J. VAN MULKEN.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Koloniën,

FEITH.

MODEL VERKLARING.

Het Koninklijk Wapen.

De Minister van Marine,

De Minister van Oorlog,

De Minister van Koloniën,

De Gouverneur-Generaal van

Nederlandsch-Indië.

Gezien hebbende 's Konings besluit van den 19 Februari 1869, No. 13, waarbij het Hoogst Denzelven heeft behaagd een Eereteeken in te stellen voor hen, die hebben deelgenomen aan belangrijke krigsbedrijven,

Verklaart dat

N. N.

gerechtigd is tot het dragen van het voormeld aan hem bereids mitgereikt Eereteeken, ook van den gesp, als

bij het

hebbende als a..... b.....deelgenomen

aan boord van het

aan c..... in het jaar d.....

's-Gravenhage,

den

Batavia,

De Minister van Marine,

De Minister van Oorlog,

De Minister van Koloniën,

De Gouverneur-Generaal van

Nederlandsch-Indië.

Behoort bij het Koninklijk Besluit van den 19 Februari 1869
(Staatsblad No. 24).

Ons bekend

De Minister van Marine,

(get.) BROCK.

De Minister van Oorlog,

(get.) J. J. VAN MULKEN.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Koloniën,

FEITH.

a. Rang of graad invullen.

b. Naam van het schip, bataillon of regiment invullen.

c. Krigsbedrijf invullen.

d. Jaartal, waarin het krigsbedrijf heeft plaats gehad, invullen.

(No. 29.) RESOLUTIE van den 27 Mei 1869 No. 1.

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Overwegende dat tot heden ochtend alhier nog niet zijn ontvangen de uit *Nickerie* verwachte stembriefjes wegens de verralling van de de Koloniale Staten door het ontslag van den Heer S. Soesman Jr. opengevallen plaats;

Gelet op artikel 40 van het Kiesreglement;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het openen der stembriefjes, hetwelk op heden zon geschieden, te verlagen tot Vrijdag den Acht en Twintigsten dezer maand.

En zal dit besluit, waarvan afschrift wordt gezonden aan het bureau van stemopneming te Paramaribo, in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo den 27 Mei 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 30.) PUBLICATIE van den 2 Juni 1869, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 1sten Mei 1869 No. 8 betreffende de hoedanigheden vereischt om tot *Procureur-Generaal, Voorzitter, Lid of Griffier van het Hof van Justitie in de kolonie Suriname te kunnen worden benoemd.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den laat ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 2 April 1869 Lett. B No. 12;

Gelet op de artikelen 131 en 129 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij de Wet van 31 Mei 1865 Staatsblad No. 55;

Den Raad van State gehoord (advies van den 20 April 1869 No. 24);

Gezien het nadere rapport van Onzen Minister van Koloniën van den 27 April 1869 Lett. B No. 8;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Eenig Artikel.

De hoedanigheden, vereischt om tot *Procureur-Generaal, Voorzitter, Lid of Griffier van het Hof van Justitie in de kolonie Suriname* te kunnen worden benoemd, behalve die bij het Reglement op het beleid der Regering voorschreven, zijn:

1o. Voor den *Procureur-Generaal* en den *Voorzitter*, het bezit sedert ten minste vijf jaren van het meesterschap in de beide rechten, aan eene Rijks-hoogeschool verkregen, en een ouderdom van dertig jaren.

2o. Voor de Leden en den *Griffier* het bezit van gelijk meesterschap, sedert ten minste drie jaren, en een ouderdom van vijf en twintig jaren.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst en waarvan, ter kennisneming afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Justitie en aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 1 Mei 1869.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Accordeert met dezelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 2 Juni 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 7 Juni 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 31.) BESLUIT van den 7 Juli 1869, betreffende de wijze van heffing der transport- en zegelrechten bij eigendoms-overdracht van onroerende goederen.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 59 der Bepalingen op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De openbare ambtenaren ten wier overstaan akten van eigendoms-overdracht van onroerende goederen kunnen worden verleden, zijn gehouden zorg te dragen voor de behoorlijke voldoening van de aan den Lande verschuldigde rechten.

Art. 2. Tot het einde in het vorig artikel vermeld geeft de openbare ambtenaar ten wiens overstaan de akte van eigendoms-overdracht verleden wordt, geene voor overschrijving in de publieke registers vatbare groosje, afschrift of uittreksel van die akte af, dan na zich door de partijen te hebben doen ter hand stellen de transport- en zegelrechten, volgens de publicatie van 20 December 1781, 6 Juni 1791 en 12 November 1830 (G. B. No. 16) verschuldigd, of zoodanige andere rechten als waarvoor deze mochten worden vervangen.

Hij stort die rechten over te Paramaribo ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, in *Nickerie* ten kantore van den Ontvanger der belastingen aldaar, en in de overige buitendistricten ten kantore van den Districts-Commissaris. Hij vertoont bij die overstorting de groosje, het afschrift of het uittreksel voor partijen gereed gemaakt, waarop alsdan tevens de zegelstempel of het visum voor zegel en de quitantie voor het transportrecht geplaatst worden.

Art. 3. De Notarissen zijn bevoegd, voor het overbrengen der rechten en het doen zegelen of viseeren van de groosje, het afschrift of uittreksel eener akte van eigendoms-overgang, in rekening te brengen het honorarium sub La. d van art. 6 van het Besluit van 18 Maart 1869 (G. B. No. 9) voor eene der aldaar bedoelde verlichtingen toegekend.

Art. 4. Op de openbare willige verkooppingen van onroerende goederen, bij de koloniale verordening van 3 April 1869 (G. B. No. 16) voorzien, zijn de artikelen 2 en 3 van dit besluit niet toepasselijk.

Art. 5. Het tegenwoordig besluit werkt met den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 7 Juli 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 9 Juli 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 32.) BESLUIT van den 7 Juli 1869, betreffende de afdoening en verveffening der bij het kantoor van den voormaligen Exploiteur aankomende zaken.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van het Koninklijk besluit van 4 September 1868 No. 17, alhier afgekondigd bij publicatie van 2 November 1868 G. B. No. 14, het noodig is het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De afdoening en vereffening der bij het kantoor van den voormaligen exploitant aanhangige zaken worden opgedragen aan een daartoe door den Gouverneur, onder den titel van exploitant-liquidateur, te beoogenen ambtenaar.

Art. 2. Binnen den termijn van acht dagen wordt door den gewezen exploitant aan den administrateur van financiën overgelegd het door hem gehouden grootboek met eene daarop gemaakte balans in duplo, waaruit moet blijken van het op den tijd zijner afreding bestaand batig of lastig saldo van elke in dat grootboek geopende rekening en alzoo aanwyzende het totaal bedrag van hetgeen in de kas van het exploitants-kantoor aanwezig behoort te zijn.

Art. 3. Na summier verificatie der saldo's wordt dat grootboek door den administrateur van financiën aan den exploitant-liquidateur ter hand gesteld en een van de dubbelten der balans ter griffie van het Hof van Justitie overgebracht.

Art. 4. In de gevallen waarin rangregeling en verdeling der koopningen op rechterlijk bevelschrift plaats vinden, even als in die waarin de staat van repartitie berids vóór 1 Mei 1869 is vastgesteld, betaalt de exploitant-liquidateur de schuldeischers.

De daartoe benodigde gelden worden uit de in de reservekas door de exploitants-gedeponeerde penningen voldaan.

Art. 5. De exploitant-liquidateur wordt belast met de invoering en het inontvangstnemen van het bedrag der nog loopende termijnen wegens bij executie verkochte goederen en effecten.

Art. 6. Van de betalingen en ontvangsten in de beide vorige artikelen vermeld, houdt de exploitant-liquidateur eene kasrekening, die hij wekelijks aan den administrateur van financiën ter verificatie insendt.

De saldo's in de balans voorkomende van de in het grootboek geopende rekeningen worden door den exploitant-liquidateur in een nieuw aan te leggen grootboek overgebracht en de verschillende betalingen en ontvangsten op elk der geopende rekeningen afgeschreven.

Deze boeken worden door of namens den administrateur van financiën gekantteekend en genummerd.

Art. 7. De administrateur van financiën geeft voorts aan den exploitant-liquidateur ten aanzien van het uitbetalen, ontvangen en inkashouden van gelden zoodanige voorschriften als hij in het belang eener richtige controle noodzakelijk acht.

Art. 8. De boeken door den gewezen exploitant ingevolge zijner instructie gehouden en alle verdere bescheiden en stukken tot het exploitantskantoor behoorende, worden, voor zoover deze niet voor de afdoening en vereffening der aanhangige zaken van het exploitantskantoor noodig zijn, overgebracht bij het Hof van Justitie en gesteld onder de bewaring en het toezicht van dat Hof.

Aan den exploitant-liquidateur wordt daarvan kosteloos inzage verleend. Hij zal van de door hem afgegeven stukken afschriften kunnen doen nemen.

Het Hof doet zoo spoedig mogelijk aan den Gouverneur toekomen een staat, de opgave inhoudende van de stukken, bescheiden en boeken, waarvan de overbrenging heeft plaats gehad.

Art. 9. De exploitant-liquidateur is gehouden aan den administrateur van financiën of den namens dezen daartoe aangewezen ambtenaar, opening van kas en boeken te geven en inlichtingen te verstrekken invoege als zulks bij instructie van 28 November 1828, G. B. No. 24, ten aanzien van den Controleur-Generaal was voorgeschreven.

Art. 10. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo den 7 Juli 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 14 Juli 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 33.) PUBLICATIE van den 7 Juli 1869, waarbij wordt afgekondigd de Wet van 28 Mei 1869 (Staatsblad No. 98), houdende definitieve vaststelling der Koloniale Huishoudelijke Begroting van Suriname voor het dienstjaar 1869.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten: Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat volgens art. 112 der Wet van 31 Mei 1865 (Staatsblad No. 55) de koloniale huishoudelijke begroting van Suriname definitief wordt vastgesteld door de wet, ook indien tot aanvulling der koloniale middelen eene bijdrage wordt gevorderd uit 's Rijks schatkist, en dat dit geval zich voor het dienstjaar 1869 voordoet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1869 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld, als volgt:

Ie. AFDEELING.	
<i>Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.</i>	
Art. 1. Traktementen en toelagen van den Gouvernements-Secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mislagders schrijffloonen	f 25,063.75.
Art. 2. Uitgaven voor het Postwezen	
in de kolonie f 1,200,—	
in Nederland „ 10,000,—	
Art. 3. Bureau en lokalbehoeften	
in de kolonie f 1,883.60	
in Nederland „ 150,—	
Art. 4. Honorarium voor de uitgave van het Gouvernements-Advertentieblad en voor de levering van alle drukwerken voor den administratieven dienst	„ 11,200,—
Art. 5. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen:	
in de kolonie f 3,000,—	
in Nederland „ 2,000,—	
Art. 6. Huur van een gebouw voor de zittingen der Koloniale Staten	„ 2,033.60.
Art. 7. Traktementen van den Griffier, den Commies ter Griffie en den huishouder en bode der Koloniale Staten	„ 1,500,—
Art. 8. Bureau-, lokaal en andere huishoudelijke behoeften, drukwerken, aankoop van boekwerken ten behoeve der Koloniale Staten, alsmede schrijffloonen ten dienste van het verslag der zittingen ...	„ 5,200,—
Art. 9. Traktementen van de Transporteerers ...	„ 6,600,—
	f 63,627.35.

Transporteeren.....	f	63,627,35	
Districts-Commissarissen en van hunne Secretarissen en Klerken, toelagen voor bureau-behoefden aan de Commissarissen en Burger-Kapiteins mitsgaders schrijffloonen			
Art. 10. Loon en kleding der roeiers voor de vaartuigen ten dienste van de Districts-Commissarissen	"	77,880.—	
Art. 11. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Spijt tot verblijf van den Districts-Commissaris van Beneden Commewijne, de marchaussees en de roeiers	"	16,079.—	
	"	1,600.—	f 159,180,35

IIe. AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 12. Tractementen en toelagen van den President, de Leden, den Griffier en de verdere ambtenaren en bedienden bij het Gerechtshof (later hof van justitie) alsmede kosten der griffie	f	40,331,65	
Art. 13. Aankoop van boeken ten dienste van het Gerechtshof (later hof van justitie)	"	200.—	
Art. 14. Tractementen van het personeel van het College van Kleine Zaken (later kantongerecht) alsmede schrijffloonen	"	13,800.—	
Art. 15. Toelagen aan den Lands practizijn	"	1,500.—	
Art. 16. Verlichting van de politie-stations, het piket van justitie, de wachten der marchaussees, de civiele provoot en de cipierswoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenen	"	1,600.—	
Art. 17. Vervolgelingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas, komen	"	4,500.—	
Art. 18. Bewaking en onderhoud der veroordeelden	"	10,000.—	
Art. 19. Onderhoud van gedetineerden in het fort Zeelandia en in de districten	"	18,000.—	
Art. 20. Tractementen en toelagen van den Procureur-Generaal, diens Substituit (later advocaat-generaal) en de verdere ambtenaren en bedienden der politie, mitsgaders schrijffloonen	"	25,727,50	
Art. 21. Kantoor, bureau- en lokaal-behoefden	"	1,280,50	
Art. 22. Tractementen en toelagen van de politiemacht	"	103,380.—	
Art. 23. Verschillende uitgaven ten dienste der politie	"	4,900.—	
Art. 24. Looenen van gehuurde opzichters over de strafarbeiders	"	1,800.—	
Art. 25. Verwijdering van uit Cayenne ontsuchte gedeporteerden	"	1,500.—	" 228,619,65

IIIe. AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 26. Tractementen van den Administrateur van Financien, de			
Transporteeren.....	f	387,706.—	

Transporteeren.....	f	387,706.—	
verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen			
Art. 27. Tractement van den Controleur der belastingen	"	20,000.—	
Art. 28. Tractementen, toelagen en dagloonen van het personeel der recherche en voor den dienst der lossingen en van de entrepôts	"	4,000.—	
Art. 29. Onderhoud van- en brandstoffen voor de stoommachine op den steiger, aankoop van stempels, cachetten, lak en bindtouw	"	13,900.—	
Art. 30. Tractementen en belooningen van de Ontvangers der koloniale middelen en van de ambtenaren en bedienden, ten kantore van den Koloniale Ontvanger en Betaalmeester, mitsgaders schrijffloonen	"	700.—	
Art. 31. Tijdelijke vergoeding aan den Exploiteur, wegens onverhaalbare kosten van vervolging tot invordering van beschreven middelen	"	21,000.—	
Art. 32. Tractementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen	"	1,500.—	
Art. 33. Tractementen vanden Waagmeester en de beamten bij 's lands waag	"	2,850.—	
Art. 34. Schrijffbehoefden, benevens bindwerken en abonnement op couranten voor de kantoren van den Administrateur van Financien, van den Ontvanger en Betaalmeester, van den Ontvanger der Belastingen in Niekerie, voor 's lands magazijnen en voor het kantoor van den Waagmeester	"	3,400.—	
Art. 35. Licht voor de magazijn-wacht en het waaggebouw, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vaatwerk, aankoop van schalen, balansen, maten en gewichten en andere huishoudelijke benodigdheden	"	1,450.—	
Art. 36. Reis- en verblijfkosten	"	150.—	
	"	600.—	" 69,550.—

IVe AFDEELING.

Onbeheerde Boedels en Weesen.

Art. 37. Toelagen van den Secretaris bij het College van Commissarissen voor de onbeheerde boedels en bij den pupillairen raad, tractement van den bode van eerstgenoemd college, mitsgaders schrijffloonen	"	800.—	
Art. 38. Bureau-behoefden	"	12.—	
Art. 39. Tractementen en toelagen van den Curator en Weesmeester en de verdere ambtenaren en bedienden	"	15,692.—	
Art. 40. Bureau- en lokaal-behoefden	"	600.—	
Art. 41. Agentschap in Nederland	"	600.—	
Art. 42. Alimentatie van weesen	"	10,600.—	
Transporteeren.....	f	94,304.—	f 457,856.—

Transporteeren.....	f 34,304.—	f 457,250.—
Art. 43. Begraveniskosten van onverzorgden	" 6,000.—	" 40,304.—
Ve AFDEELING.		
<i>Eeredienst en Onderwijs.</i>		
Art. 44. Tractementen en toelagen van de Predikanten der Hervormde Gemeenten	f 16,000.—	
Art. 45. Tractement en toelage van den Predikant der Lutherische Gemeente.....	" 6,000.—	
Art. 46. Subsidie aan de armen-las der Lutherische Gemeente.....	" 800.—	
Art. 47. Tractementen en toelagen van de Geestelijken der R. Katholieke Gemeente.....	" 13,500.—	
Art. 48. Toelage aan de Moravische Broeder-Gemeente...	" 5,300.—	
Art. 49. Tractement en toelage van den Opper-Rabbijn der Nederlandsch en Portageesch Israëlitische Gemeenten.....	" 3,500.—	
Art. 50. Toelagen aan de beide Israëlitische Gemeenten.....	" 4,000.—	
Art. 51. Kosten van het onderwijs	" 40,800.—	
Art. 52. Kosten voortvloeiende uit eene nadere regeling van het onderwijs	<i>Mensic.</i>	" 87,900.—
VIIe AFDEELING.		
<i>Plaatselijke Kosten.</i>		
Art. 53. Tractementen en toelagen van het personeel der brandweer	f 1,950.—	
Art. 54. Materieel van het brandwezen:		
in de kolonie f 1000.—		
in Nederland " 500.—		
Art. 55. Tractementen en toelagen van het plaatselijk genees- en heelkundig personeel, en van den scriba en den kamerbewaarder der Commissie van Toezicht	" 3,920.—	
Art. 56. Voorziening in den geneeskundigen dienst te Paramaribo en in de districten	" 33,000.—	
Art. 57. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal.....	" 40,000.—	
Art. 58. Onderhoud van krankzinnigen	" 3,500.—	
Art. 59. Loon van den opzichter over de krankzinnigen...	" 600.—	
Art. 60. Tractement van den bedienaar der begravenissen	" 300.—	
Art. 61. Onderhoud der kerken en begraveniskosten	" 2,800.—	
Art. 62. Tractement van den directeur van 's lands grond Boniface.....	" 1,800.—	
Art. 63. Onderhoud en aankoop van gereedschappen, trek-voe, materialen en huishoudelijke behoeften voor den grond Boniface	" 1,700.—	
Art. 64. Loon van geluurd werkvolk in het stadsdistrict.....	" 6,500.—	
Art. 65. Openen en sluiten van de sluis in de Kanuifslaght te Paramaribo	" 120.—	
Transporteeren.....	f 87,000.—	f 585,460.—

Transporteeren.....	f 87,690.—	f 585,460.—
Art. 66. Teverkstelling van vrijgemaakten, die geen overeenkomsten hebben gesloten	" 4,000.—	
Art. 67. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten ...	" 10,000.—	
Art. 68. Volksfeest op 's Konings verjaardag	" 1,100.—	
Art. 69. Dagloonen van arbeiders voor den dienst op post <i>Coronie</i>	" 1,200.—	
Art. 70. Loon en kleding van roeiers voor eene sloep tot assistentie van de post <i>Nirkerie</i> voor het bewaken van de rivier	" 1,800.—	
Art. 71. Toelagen aan seinwachters	" 638.75	
Art. 72. Beoogdigheden voor het seinwezen	" 250.—	
Art. 73. Tractementen van de posthouders bij de boschnegers en Indianen	" 1,860.—	
Art. 74. Schrijfbelooften voor het opricht over de boschnegers, transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begraveniskosten van boschnegers en Indianen.....	" 262.—	
Art. 75. Toelagen aan tolken bij de immigranten	" 4,000.—	
Art. 76. Bureaukosten voor het algemeen toezicht over de immigranten	" 50.—	
Art. 77. Geldelijke onderstand en kleding voor ouden, gebreken en wezen	" 55,960.—	
Art. 78. Verlichting van de aanlegplaatsen voor de koopvaardj schepen	" 400.—	
Art. 79. Tractementen en toelage van den directeur, den geneesheer en diens assistenten op het lepreuzen-etablisement <i>Bataria</i> , alsmede vergoeding voor schrijfbelooften, levensmiddelen en andere huishoudelijke beoogdigheden voor den directeur	" 4,135.60	
Art. 80. Kleding, huisraad, voeding en geneesmiddelen voor de besmetten op het etablissement <i>Bataria</i>	" 20,000.—	
Art. 81. Dagloonen voor de bedienden van den directeur van het etablissement <i>Bataria</i> , voor de arbeiders benodigd tot het schoonhouden der terreinen, tot den aanleg en het onderhoud van de bedelvingen, het kappen van brandhout en pina en het roeien van de vaartuigen en voor het oppassen en bewaachen van de geheel invalide verpleegden	" 4,000.—	
Art. 82. Aanschaffing van materialen en gereedschappen, loonen aan ambachtlieden; transportkosten van goederen en andere huishoudelijke uitgaven voor het etablissement <i>Bataria</i>	" 1,000.—	" 197,384.35
VIIIe AFDEELING.		
<i>Bouw-Departement.</i>		
Art. 83. Tractementen en toelagen van den Chef, de ambte-		
Transporteeren.....	f	f 782,844.35

Transporteeren.....	f	f 782,844.35
naren en bedienden, mitgaders schrijffdoenen	"	7,925.—
Art. 84. Bureaubehoeften en reis- en verblijfskosten	"	550.—
Art. 85. Onderhoud van alle landsgebouwen en inrichtingen met de bruggen en afwaterings- werken	"	26,000.—
Art. 86. Fortificatiën	"	<i>Memorie.</i>
Art. 87. Onderhoud en ver- nieuwing van menbelen en andere benoodigdheden voor civiele ge- bouwen en kantoren	"	2,500.—
Art. 88. Werktuigen, gereed- schappen en voertuigen	"	2,000.—
Art. 89. Vlaggen en lijnen...	"	500.—
Art. 90. Onderhoud en ver- nieuwing van booten, ponten en andere vaartuigen	"	8,000.—
Art. 91. Nieuwe werken en grootte herstellingen.....	"	59,300.—
		" 106,675.—

VIIIe AFDEELING.

Koloniale vaartuigen en loodwrezen.

Art. 92. Toelagen aan den Be- heerder der koloniale vaartuigen	f	1,300.—
Art. 93. Tractementen, ga- giën en toelagen van den hoofd- machinist, de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	"	35,500.—
Art. 94. Tafelgelden voor de gezagvoerders en het verder per- soneel der koloniale vaartuigen	"	2,365.—
Art. 95. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen	"	13,797.—
Art. 96. Materialen en ar- beidsloonen, benevens steenkolen ten dienste der koloniale vaartui- gen:		
in de kolonie f 56,700.—		
in Nederland " 20,000.—		

Art. 97. Tractement en ga- giën van den gezagvoerder en de schepelingen van het vaarschip	"	2,600.—
Art. 98. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage van het vaarschip	"	1,752.—
Art. 99. Onderhoud van het vaarschip en aankoop van olie voor het lichttoestel	"	1,975.—
Art. 100. Aankoop en onder- houd van kettingen, iunkers en tonneboeien	"	3,000.—
Art. 101. Aankoop van gereed- schappen	"	1,000.—
		" 139,889.—

IXe AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, toelagen
en onderstanden.

Art. 102. Pensioenen van bur- gerlijke landdienaren:		
in de kolonie f 29,023,70		
in Nederland " 42,751.—		
Art. 103. Pensioenen van we- duwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke land- dienaren:	f	71,774.70

Transporteeren.....	f	f 71,774.70
		f 1,029,408.35

Transporteeren.....	f	71,774.70
in de kolonie f 19,776.12		
in Nederland " 24,021.58		
Art. 104. Wachtgelden.....	"	43,797.70
Art. 105. Toelagen	"	680.—
Art. 106. Onderstanden:		
in de kolonie f 75.—		
in Nederland " 300.—		
	"	375.—
		" 116,727.40
Xe AFDEELING.		
Onvoorzien uitgaven.		
Art. 107. Onvoorzien uitga- ven:		
in de kolonie f 33,500.—		
in Nederland " 6,000.—		
		" 39,500.—
Totaal der uitgaven.....		f 1,185,635.75

Een miljoen, een honderd vijf en tachtig duizend, een honderd
vijf en dertig gulden, vijf en zeventig cents.

Art. 2. Wanneer de som, in deze begrooting uitgetrokken
onder de art. 2, 3, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 16 tot en met 21,
23 tot en met 25, 28, 29, 34, 35, 36, 40, 42, 43, 51, 54, 56,
57, 58, 61, 63, 64, 66 tot en met 70, 72, 74 tot en met 78, 80,
81, 82, 84, 85, 87 tot en met 91, 95, 96, 98 tot en met 104 on-
toereikend mocht worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag
even als de post bij artikel 86 voor *Memorie* uitgetrokken, worden
aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorzien uitgaven*
in deze begrooting voorkomende.

De kosten, in artikel 52 der begrooting omschreven, worden
bestreden door eene uitkeering uit de reservekas, waarvan het be-
drag nader door Ons wordt bepaald.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behor-
ften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden aange-
wezen op den post voor *onvoorzien uitgaven*.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord
in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen be-
treffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven begrepen in de ko-
loniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar
1869 worden over dat jaar gebezigd de middelen en inkomsten,
waarvan de definitieve raming bij deze Wet is gevoegd, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.
- personeel;
- patentrecht;
- huurwaarde van huizen;
- paardengeld;
- quota van suikerplantages en houtgronden;
- inkomende rechten;
- uitgaande rechten;
- lastgeld der schepen;
- bank-, los en steigerelden
- zegelrecht;
- vendrecht;
- transportrecht;
- successie- en overgangerechten;
- begrasplaatrecht;
- verlotingen;
- leges en provisiegelden.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- passage-gelden;
- opbrengst der posten;
- erfpachten;
- landtaxen of akkergelden;
- wag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- inhanding op de tractementen der ambtenaren voor pensioen;
- inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- inkomsten voortspruitende uit den verkoop van gouverne-
ments-plantages;
- terugbetaling van voorschotten;

- a. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
 l. uitkeering uit de reservekas door Ons te bepalen, ten behoeve van het onderwijs;
 m. emolumenten na 10. Mei 1869 te heffen ter griffie van het hof van justitie;
 n. alle andere ontvangsten;

G. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 28 Mei 1869.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,
 (get.) DE WAAL.

Accordeert met dezelfde origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
 (get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
 De Secretaris-Generaal,
 FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernement-Blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 7 Juli 1869.

VAN IDRINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 14 Juli 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

DEFINITIEVE RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN
 VOOR DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1869.

Benaming der middelen en inkomsten.	Beloop per middel of inkomst.
<i>A. Directe en indirecte belastingen.</i>	
a. Hooftelijke belasting der vrijgemaakten, enz.	f 30,000.—
b. Personeel	" 20,000.—
c. Patentrecht	" 22,000.—
d. Huurwaarde van huizen	" 20,000.—
e. Paardengeld	" 800.—
f. Quota van suikerplantages en houtgronden	" 8,000.—
g. Inkomende rechten	" 200,000.—
h. Uitgaande rechten	" 150,000.—
i. Lastgeld der schepen	" 30,000.—
k. Baak-, los- en steigergelden	" 6,200.—
l. Zegelrecht	" 54,000.—
m. Vendrecht	" 15,000.—
n. Transportrecht	" 16,000.—
o. Successie- en overgangrechten	" 12,000.—
p. Begraafplaatsrecht	" 3,000.—
q. Verlofingen	" 200.—
r. Leges en provisiegelden	" 4,500.—
<i>B. Inkomsten van onderscheiden aard.</i>	
a. Passagegelden	" 32,000.—
b. Optrengst der Posterij	" 13,000.—
c. Erfpachten	" 2,500.—
d. Landtaxen of akkergelden	" 8,000.—
e. Wang- en rooigelden, alsmede entrepôt en pakhuishuur	" 10,000.—
f. Inhouding op de tractementen der ambtenaren voor pensioen	" 45,000.—
g. Inkomsten der opgeheven partiële West-Indische Bank	<i>Memorie.</i>
Transporteeren	f 706,200.—

Transporteeren	f 706,200.—
a. Inkomsten voortvloeiende uit den verkoop van gouvernements-plantages	" 2,940.33
i. Terugbetaling van voorschotten	" 665.28
k. Renten van het opgeheven West-Indische pensioenfonds	" 10,762.—
l. Uitkeering uit de reservekas, door den Koning te bepalen, ten behoeve van het onderwijs	<i>Memorie.</i>
m. Emolumenten na 1 Mei 1869 te heffen ter griffie van het hof van Justitie	<i>Memorie.</i>
n. Alle andere ontvangsten	" 30,000.—
<i>C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.</i>	
Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen	" 435,050.13½
Totaal	f 1,185,655.75

(No. 34.) VERORDENING van den 19 Juli 1869, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begroting voor het dienstjaar 1870.

In naam des Konings

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der regering in deze kolonie, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begroting, en dat, volgens art. 110 van hetzelfde reglement, die begroting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,
 voorloopig vastgesteld onderstaande verordening:

KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROTING VOOR
 HET DIENSTJAAR 1870.

Artikel 1. Voor de onderwerpen in de hieronder voorkomende begrotings-artikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1870 toegestaan de daarnevens uitgetrokken sommen.

Ie AFDEELING.	
<i>Algemeen Bestuur en koloniale Staten.</i>	
Art. 1. Tractementen en toelagen van den Gouvernements-Secretaris en verlere ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijfgeloen	f 25,093.75
Art. 2. Uitgaven voor het Postwezen	" 11,200.—
Art. 3. Burenu- en lokaalbehoefien	" 2,038.60
Art. 4. Honorarium voor de uitgaven van het gouvernements-advertentie blad en voor de levering van alle drukwerken voor den administratieven dienst	" 7,000.—
Art. 5. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerd ambtenaren met hunne gezinnen	" 5,000.—
Art. 6. Huur van een gebouw voor de zitting der Koloniale Staten	" 1,500.—
Transporteeren	f 81,827.35

Transporteeren..... f 51,827.35

Art. 7. Tractementen van den Griffier, den Commies ter griffie, en den hnisbewaarder en bode der Koloniale Staten

" 5,200.—

Art. 8. Bureau-, lokaal en andere huishoudelijke behoeften, drukwerken, aankoop van boeken ten behoeve der Koloniale Staten, alsmede schrijffoanen ten dienste van het verslag der zittingen.....

" 8,700.—

Art. 9. Tractementen van de Districts-Commissarissen en van hnaane Secretarissen en klerken, toelagen voor bureaubehoefden aan de Commissarissen en Burgerkapiteins, mitgaders schrijffoanen...

" 79,280.—

Art. 10. Loon en kleding der roeiers voor de vaartingen ten dienste van de Districts-Commissarissen

" 16,079.—

Art. 11. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Spijt tot verblijf van den Districts-Commissaris van Beneden Commewijne, de maréchaussées en de roeiers...

" 1,600.—

f 162,686.35

IIe AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 12. Tractementen van den President, de Leden, den Griffier en den bode van het Hof van Justitie

f 40,360.—

Art. 13. Abonnement voor de kosten van de griffie van het Hof van Justitie, benevens tractementen en toelagen van het aldaar werkzaam personeel.....

" 3,900.—

Art. 14. Aankoop van boekwerken ten dienste van het Hof van Justitie

" 200.—

Art. 15. Tractement en toelage van den Kantonsrechter en tractement van den Griffier bij het kantongerecht te Paramaribo

" 9,500.—

Art. 16. Abonnement voor de kosten van de griffie van het kantongerecht te Paramaribo, benevens toelagen aan het aldaar werkzaam personeel.....

" 1,250.—

Art. 17. Tegemoetkoming aan de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de kantongerechten in Nickerie en Coronie

" 240.—

Art. 18. Toelage aan den Landspractijzen

" 1,500.—

Art. 19. Verlichting van de politie-stations, de bewaarplaats der krankzinnigen, de wachten der maréchaussées, de civiele provost en de eipierwoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenen

" 1,600.—

Art. 20. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen

" 7,000.—

Art. 21. Bewaking der veroordeelden en gedetineerden

" 3,552.50

Art. 22. Onderhoud van gedetineerden en veroordeelden.....

" 29,000.—

Art. 23. Tractementen en toelagen van den Procureur-Generaal,

Transporteeren..... f 98,102.50

162,686.35

Transporteeren..... f 98,102.50

f 162,686.35

den Advocaat-Generaal en de verdere ambtenaren en bedienden der politie, mitgaders schrijffoanen...

" 23,500.—

Art. 24. Kantoorhuur, bureau- en lokaalbehoefden

" 1,280.50

Art. 25. Tractementen en toelagen van de politiemacht.....

" 103,380.—

Art. 26. Verschillende uitgaven ten dienste der politie.....

" 4,900.—

Art. 27. Loonen van gebuurde oprichters over de strafwerkers...

" 1,800.—

Art. 28. Verwijdering van nit Cayenne ontrvluchte gedepoorteerden

" 1,000.—

" 238. 63.—

IIIe AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 29. Tractementen van den Administrateur van Financien, de verdere ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijffoanen

f 20,000.—

Art. 30. Tractement van den Controleur der belastingen.....

" 4,000.—

Art. 31. Tractementen, toelagen en dagloonen van het personeel der recherche en voor den dienst der lossingen en van de entrepôts ...

" 13,900.—

Art. 32. Onderhoud van brandstoffen voor de stoommachine op den steiger, aankoop van stempels, cachetten, lak, bindtonw en andere behoeften

" 350.—

Art. 33. Uitbreiding van de middelen van t-ezicht op de opbrengst der belastingen

Memorie.

Art. 34. Tractementen en belooningen van de Ontvangers der koloniale middelen en van de ambtenaren en bedienden ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, mitgaders schrijffoanen

" 21,000.—

Art. 35. Tractement van den hypotheekbewaarder.....

" 4,000.—

Art. 36. Abonnement voor de kosten van het kantoor van den hypotheekbewaarder, benevens toelagen van het aldaar werkzaam personeel

" 2,000.—

Art. 37. Tractementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen

" 2,850.—

Art. 38. Tractementen van den Waagmeester en de beambten bij 's lands waag.....

" 3,400.—

Art. 39. Schrijffbehoefden, benevens bindloon en abonnement op de couranten voor de kantoren van den Administrateur van Financien, van den Ontvanger en Betaalmeester, van den Ontvanger der Belastingen in Nickerie, voor 's lands magazijnen en voor het kantoor van den Waagmeester ...

" 1,450.—

Art. 40. Licht voor de magazijns-wacht en het waaggebouw, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vaatwerk, aankoop van schalen, balansen, maten en gewichten en andere huishoudelijke benodigdheden

" 150.—

Art. 41. Kosten van vervolging en proceskosten

" 1,000.—

Art. 42. Reis- en verblijfkosten.

" 600.—

" 74,700.—

Transporteeren.....

f 471,349.35

Transporteeren.....	f 471,349,35	Transporteeren.....	f 65,870.—	f 592,621.35
IVE AFDEELING.				
<i>Onbeheerde Boedels en Weezen.</i>				
Art. 43. Toelage aan den Secretaris bij het College van Commissarissen voor de onbeheerde boedels en bij den pupillairen raad, tractement van den lode van eerstgenoemd college	f 800.—	hoven en kosten voor draagbaren, kleden, gereedschappen enz. ...	" 1,400.—	
Art. 44. Bureaubehoeften ...	" 12.—	Art. 66. Onderhoud van krankzinnigen	" 3,500.—	
Art. 45. Tractementen en toelagen van den Curator en Weesmeester en de verdere ambtenaren en bedienden	" 13,200.—	Art. 67. Opzicht over de krankzinnigen	" 1,000.—	
Art. 46. Bureau- en lokaalbehoeften, bind- en drukloon en abonnement op couranten	" 500.—	Art. 68. Tractement van den directeur van 's lands grond <i>Boniface</i>	" 1,800.—	
Art. 47. Agentschap in Nederland	" 600.—	Art. 69. Onderhoud en aankoop van gereedschappen, trekvee, materialen en huishoudelijke behoeften voor den grond <i>Boniface</i>	" 1,700.—	
Art. 48. Alimentatie van weezen	" 15,700.—	Art. 70. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict	" 9,000.—	
	30,872.—	Art. 71. Openen en sluiten van de sluis in de Kauffelsgracht te Paramaribo	" 120.—	
Ve AFDEELING.				
<i>Eeredienst en Ondervrij.</i>				
Art. 49. Tractementen en toelagen van de Predikanten der Hervormde Gemeente	" 16,000.—	Art. 72. Tewerkstelling van vrijgemaakten, die geen werkovereenkomsten hebben gesloten	" 3,200.—	
Art. 50. Tractement en toelage van den Predikant der Lutherische Gemeente	" 6,000.—	Art. 73. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten	" 10,000.—	
Art. 51. Subsidie aan de armenkas der Lutherische Gemeente	" 800.—	Art. 74. Volksfeest op 's Konings verjaardag	" 1,100.—	
Art. 52. Tractementen en toelagen van de Geestelijken der Roomsche-Katholieke Gemeente	" 13,800.—	Art. 75. Dagloon van arbeiders voordien dienst op post <i>Coronie</i>	" 500.—	
Art. 53. Toelage aan de Moravische Broeder-gemeente	" 3,000.—	Art. 76. Loon en kleding van roeiers voor eene sloep tot assistentie van den post <i>Nickerie</i> voor het bewaken van de rivier	" 1,800.—	
Art. 54. Tractement en toelage van den Opper-rabbijn der Nederlandsche en Portugeesche Israëlitische Gemeenten	" 6,000.—	Art. 77. Toelagen aan de seinwachters	" 638.75	
Art. 55. Toelagen aan de beide Israëlitische Gemeenten	" 4,000.—	Art. 78. Benoodigdheden voor het seinwezen	" 250.—	
Art. 56. Kosten van het onderwijs	" 40,800.—	Art. 79. Tractementen van de posthouders bij de boschnegers en Indianen	" 1,860.—	
Art. 57. Kosten voortvloeiende uit eene andere regeling van het onderwijs	Memorie.	Art. 80. Schrijfbehoeften voor het opzicht over de boschnegers, transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafeniskosten van boschnegers en Indianen	" 262.—	
	" 90,400.—	Art. 81. Toelagen aan tolken bij de immigranten	" 3,000.—	
Vie AFDEELING.				
<i>Plaatselijke kosten.</i>				
Art. 58. Tractementen en toelagen van het personeel der brandweer	f 1,050.—	Art. 82. Bureau-kosten voor het algemeen toezicht over de immigranten	" 50.—	
Art. 59. Materieel van het brandwezen	" 1,500.—	Art. 83. Geldelijke ouderstand en kleding voor ouden, gebrekkigen en weezen	" 60,000.—	
Art. 60. Tractementen en toelagen van het plaatselijk genees- en heilkundig personeel, en van den Scriba en den kamerbewaarder der Commissie van Toezicht	" 3,920.—	Art. 84. Verlichting van de aanlegplaats voor de koopvaardij-schepen	" 400.—	
Art. 61. Voorziening in den geneeskundigen dienst te Paramaribo en in de districten	" 23,000.—	Art. 85. Tractementen en dagelden van den directeur, den geneesheer en diens assistenten op het leprozen-etablisement <i>Bataria</i> , alsmede toelage voor den geneesheer en vergoeding voor schrijfbehoeften, levensmiddelen en andere huishoudelijke benoodigdheden voor den directeur	" 4,133.60	
Art. 62. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal	" 30,000.—	Art. 86. Kleding, huisraad, voeding en geneesmiddelen voor de lemmetten op het etablissement <i>Bataria</i>	" 17,400.—	
Art. 63. Begrafeniskosten van overmogenen	" 5,200.—	Art. 87. Dagloon van de bedienden van den directeur van het etablissement <i>Bataria</i> , voor de arbeiders benoodigd tot het schoonhouden der terreinen, tot		
Art. 64. Tractement van den bedienaar der begrafenissen	" 300.—			
Art. 65. Onderhoud der kerk				
Transporteeren.....	f 65,870.—	Transporteeren.....	f 188,984.35	f 592,621.35

Transporteeren.....	f 189,984.35	f 592,621.35
deu aanleg en het onderhoud van de bedelvingen, het kappen van brandhout en pina, en het roeien van de vaartuigen en voor het oppassen en bewaachen van de gelicel invalide verpleegden	" 3,600.—	
Art. 88. Aanschaffing van materialen en gereedschappen, loonen aan ambachtslieden, transportkosten van goederen en andere huishoudelijke uitgaven voor het etablissement <i>Balaria</i>	" 1,500.—	" 194,084.35

VIIe AFDEELING.

Bouw-Departement.

Art. 89. Tractementen en toelagen van den Chef, de ambtenaren, mitgaders schrijffoanen.....	f 7,925.—	
Art. 90. Bureaubehoefden en reis- en verblijfkosten.....	" 580.—	
Art. 91. Onderhoud van alle landgebouwen en inrichtingen met de bruggen en afwateringswerken.	" 26,000.—	
Art. 92. Fortificatiën	<i>Memorie.</i>	
Art. 93. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benodigdheden voor eiviele gebouwen en kantoren.....	" 2,000.—	
Art. 94. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen	" 2,000.—	
Art. 95. Vlaggen en lijnen...	" 500.—	
Art. 96. Onderhoud en vernieuwing van booten, ponten en andere vaartuigen.....	" 8,000.—	
Art. 97. Nieuwe werken en groote herstellingen.....	" 54,650.—	" 101,625.—

VIIIe AFDEELING.

Koloniale vaartuigen en loodswezen.

Art. 98. Tractement van den Beheerder der koloniale vaartuigen.	f 4,000.—	
Art. 99. Tractementen, gagen en toelagen van den hoofdmechanicus, de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen.	35,500.—	
Art. 100. Tafelgelden van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen...	" 2,730.—	
Art. 101. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen.....	" 14,016.—	
Art. 102. Materialen en arbeidslooanen, benevens steenkolen ten dienste der koloniale vaartuigen.	" 67,030.04	
Art. 103. Nieuw materieel en groote herstellingen.....	" 33,800.—	
Art. 104. Tractementen en gagen van den gezagvoerder en de schepelingen van het vaarschip.	" 2,600.—	
Art. 105. Victualie, licht etc. voor het vaarschip	" 1,732.—	
Art. 106. Onderhoud van het vaarschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	" 2,475.—	
Art. 107. Aankoop en onderhoud van kettingen, zinkers en tonneboeien	" 500.—	
Art. 108. Aankoop van gereedschappen	" 1,000.—	" 165,403.04

Transporteeren.....	f 1,053,733.74
---------------------	----------------

Transporteeren.....	f 1,053,733.74
---------------------	----------------

IXe AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden en onderstanden.

Art. 109. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren	f 74,000.—	
Art. 110. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren.....	" 44,942.10	
Art. 111. Wachtgelden	" 680.—	
Art. 112. Onderstanden	" 375.—	" 119,997.10

Xe AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Art. 113. Onvoorziene uitgaven	f 40,000.—	
Total.....	f 1,213,730.84	

Een millioen, twee honderd dertien duizend zeven honderd dertig gulden vier en tachtig cents.

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begrooting nitgetrokken onder de art. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 32, 36, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 48, 56, 59, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 90, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110 en 111 ontoereikend mochten worden bevonden, kan het toegestaan cijfer worden aangevuld door overschrijving uit den post van *onvoorziene uitgaven* bij art. 113 dezer begrooting toegestaan. Over dien post kan insgelijks beschikt worden voor de onderwerpen in de artikelen 33, 57 en 92 met *Memorie* nitgetrokken.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke hare omschrijving niet vinden in de artikelen dezer begrooting, worden aangewezen op de som bij art. 113 voor onvoorziene uitgaven toegestaan.

Art. 4. Ter goedmaking van de nitgaven begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1870, worden aangewend de middelen en inkomsten waarvan de raming bij deze verordening is gevoerd, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- Hooftelijke belasting der vrijgemaakten, enz;
- personeel;
- patentrecht;
- huurwaarde van huizen;
- paardengeld;
- quota van snikerplantages en houtgronden;
- inkomende rechten;
- nitgaande rechten;
- lastgeld der schepen;
- bank- en steigerelden;
- zegelrecht;
- vendurecht;
- transportrecht;
- successie- en overgangsrechten;
- begraafplaatsrecht;
- verlotingen;
- leges en provisiegelden.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- passage-gelden;
- opbrengst der posten;
- erfpaciten;
- landtaxen of akkerelden;
- waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- inloophing op de tractementen der ambtenaren voor pensioenen;
- inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- inkomsten voortvloeiende uit den verkoop van gouvernements-plantages;
- terugbetaling van voorschotten;

4. renten van het opgeheven West-Indische pensioen-fonds;
1. griffierechten te verantwoorden aan de koloniale kas,
 - a. hof van justitie,
 - b. kantongerecht te Paramaribo;
- m. salarissen van den Hypotheek-bewaarder te verantwoorden aan de koloniale kas;
- n. alle andere ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Gegeven te Paramaribo, den 19 Juli 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 2 Augustus 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1870.

Benaming der middelen en inkomsten.	Belooft per middel of inkomst.
A. Directe en indirecte belastingen.	
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz....	f 40,000.—
b. Personeel	" 30,000.—
c. Patentrecht	" 30,000.—
d. Huurwaarde van huizen	" 20,000.—
e. Paardengeld	" 800.—
f. Quota van snikerplantages en houtgronden ...	" 10,000.—
g. Inkomende rechten	" 225,000.—
h. Uitgaande rechten	" 175,000.—
i. Lastgeld der schepen	" 28,000.—
k. Bank-, los- en steigergelden	" 6,000.—
l. Zegelrecht	" 52,000.—
m. Vendurecht	" 8,000.—
n. Transportrecht	" 20,000.—
o. Successie- en overgangsrechten	" 10,000.—
p. Begräfnisplaatsrecht	" 3,000.—
q. Verloftingen	" 200.—
r. Leges- en provisiegelden	" 1,500.—
B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
a. Passagiegelden	" 32,000.—
b. Opbrengst der Posterij	" 13,000.—
c. Erfpachten	" 2,800.—
d. Landtaxen of akkergelden	" 10,000.—
e. Wang- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur	" 6,000.—
f. Inhouding op de tractementen der ambtenaren voor pensioen	" 50,000.—
g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische Bank	Memorie.
h. Inkomsten voortspruitende uit den verkoop van gouvernements-plantages	" 2,791.35
i. Terugbetaling van voorschotten	" 1,000.—
k. Renten van het opgeheven West-Indische pensioen-fonds	" 10,762.—
l. Griffie-rechten te verantwoorden aan de koloniale kas:	
a. Hof van justitie	" 3,900.—
b. Kantongerecht te Paramaribo	" 850.—
m. Salarissen van den Hypotheek-bewaarder te verantwoorden aan de koloniale kas	" 2,000.—
n. Alle andere ontvangsten	" 30,000.—
C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.	
Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen	" 389,427.49
Totaal	f 1,213,730.84

(No. 35.) PUBLICATIE van den 28 Juli 1869, houdende afkondiging van het Koninklijk besluit van 20 Juni 1869 No. 20, waarbij aan de Hoofddirectie der Surinaamsche bank te Amsterdam vergunning is verleend tot de uitgifte in Suriname van bankbiljetten, elk groot vijf gulden, tot een bedrag van hoogstens vijftig duizend gulden.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Koloniën en van Justitie, dd. 11 Juni 1869 La. B. No. 21 en van den 16en. daarna volgende, No. 116, 2e. afdeeling;

Gelet op art. 10 van Ons besluit van 19 Mei 1864 No. 30, zooals hetzelfde is gewijzigd bij dat van 11 September 1868 No. 16;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Aan de Hoofd-Directie der krachtens eerstgemeld besluit opgerichte Surinaamsche Bank, op het daartoe door haar aan Ons gericht verzoek, vergunning te verleenen tot de uitgifte in Suriname van bankbiljetten, elk groot *Vijf gulden*, tot een bedrag van hoogstens *Vijftig duizend gulden* (f 50,000.—)

Onze Ministers van Koloniën en van Justitie zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk zal geplaatst worden in het Gouvernements-Blad van Suriname en waarvan ter kennisneming afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financiën en aan den Raad van State.

Het Loo, den 20 Juni 1869.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

De Minister van Justitie,

(get.) VAN LILAAR.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-Blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 25 Juli 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 4 Augustus 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 36.) BESLUIT van den 23 Augustus 1869, betreffende den vorm van executorie ter uitvoering van het kort recht aan den bedienaar der begravenissen toegekend.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van de publicatie van 12 13 Augustus 1839 (G. B. No. 12), na de invoering der nieuwe wetgeving, het noodig is, het navolgende vast te stellen,

Heeft den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Ten einde den bedienaar der begravenissen de uitvoering van het hem verleend kort recht ter invordering der hem toegekende emolumenten bij voortdurend te kunnen doen aanwenden

zal bij zijne declaratiën van emolumenten, na door den ambtenaar van den burgerlijken stand voor gezien te zijn geteekend, aan den Kantonsrechter aanbieden met verzoek deze executie te verklaren.

Art. 2. De Kantonsrechter zal zich in de merites der declaratiën niet inlaten, maar indien hij bevindt dat zij behooren tot diegenen bij art. 2 der publicatie van 12/13 Augustus 1839 (G. B. No. 12) bedoeld, deze zonder kosten of verhoor van partijen geldig verklaren, door daarop aan te teekenen:

„Zij deze declaratie exeuntabel in naam des Konings.”

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 23 Augustus 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27 Augustus 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 37.) **BESLUIT** van den 21 September 1869, houdende vaststelling van het reglement betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenis, en de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht, het noodig is het navolgende vast te stellen;
Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

TITEL I.

VAN DE VERDEELING EN INRICHTING DER GEVANGENISSEN.

Art. 1. In afwachting van de daarstelling van een afzonderlijk strafteubel is de gevangenis in het fort *Nw. Amsterdam* voorloopig bestemd tot opname van de burgerlijke en militaire veroordeelden tot:

- 1o. dwangarbeid of knuiwgenstraf;
- 2o. gevangenisstraf of detentie van meer dan drie maanden;
- 3o. strafarbeid.

Art. 2. De gevangenis in het fort *Zeelandia* is onder den naam van burgerlijk en militair huis van verzekering bestemd tot opname van:

- 1o. wegens misdad of wanbedrijf beklagde en beschuldigde gevangenen;
 - 2o. veroordeelden tot gevangenis- of detentiestraf den tijd van drie maanden niet te boven gaande;
 - 3o. wegens schulden gezigelden;
 - 4o. tot strafarbeid veroordeelden;
 - 5o. zoodanige personen, wier vastzetting wegens verkwisting of wangedrag is bevolen;
 - 6o. gestrafte of veroordeelde schutters;
 - 7o. gestrafte of veroordeelde geëmptloerden bij het Brindwesen.
- Het blijft den Gouverneur evenwel voorbehouden om in bijzondere gevallen aan te wijzen in welke der beide bij art. 1 en 2 genoemde gevangenis van de sub No. 3 der artikelen bedoelde veroordeelden zullen worden opgenomen.

Art. 3. De huizen van bewaring in *Nickerie* en *Coronie* zijn bestemd tot opname van:

- 1o. veroordeelden tot gevangenisstraf van ten hoogste veertien dagen;
- 2o. veroordeelden tot strafarbeid;
- 3o. voorloopig aangehouden, in afwachting van hunne opending naar *Paramaribo*.

De in de overige buitendistricten door den Gouverneur aangegeven of nader aan te wijzen lokalen worden als bewaarplaatsen bestemd tot opname van personen bedoeld in No. 2 en 3 van dit artikel.

Art. 4. De verschillende categorien van gevangenen worden zooveel mogelijk afgescheiden gehouden.

Mannen en vrouwen kunnen zelfs niet in ziekenzalen te zamen worden geplaatst.

Art. 5. De twee eerstgemelde gevangenis en zoodra doenlijk voorzien worden van lokalen, geschikt tot uitoefening van den godsdienst, van ziekenzalen en zoo mogelijk van een lokaal tot het houden van de vergaderingen der commissie van administratie van het geest.

In afwachting dat de ziekenzalen zullen zijn daargesteld, worden de zieken in het militair hospitaal of in de infirmerien verpleegd.

Art. 6. De gevangeloken zullen droog, luchtig en gezond moeten wezen en niet onder den grond mogen geplaatst zijn.

Art. 7. In het burgerlijk en militair huis van verzekering worden de preventieve gevangenen nimmer met veroordeelden in één lokaal geplaatst, en zullen er tevens afzonderlijke vertrekken aanwezig zijn voor personen, die buiten toegang zijn gesteld.

Art. 8. Veroordeelde kinderen zullen, in al de bovengemelde huizen, zooveel mogelijk afgezonderd van de volwassen gevangenen worden gehouden.

Art. 9. In de twee eerstvermelde gevangenis en zal een inrichting bestaan onder den naam van pistole. Deze bestaat in de bevoegdheid om voor eigen rekening afzonderlijk gehuisvest, gevoed en gekleed te zijn en ook van het werk en het dragen der klederen van de gevangenen ontlagen te zijn, onder verplichting om voor het overige aan de voorschriften van de reglementen onderworpen te blijven.

Een veroordeelde, die tot de pistole verlangt te worden toegelaten, zal daartoe een schriftelijk verzoek met opgave der redenen aan den Gouverneur moeten doen. Deze vergunning der pistole, die niet wordt verleend, tenzij de boete en kosten waaraan de veroordeelde is verweten, zijn gekweten, kan ten allen tijde door den Gouverneur worden ingetrokken.

TITEL II.

INWENDIG BESTUUR DER GEVANGENISSEN.

Art. 10. De gevangenis in het fort *Nw. Amsterdam* wordt bestuurd door een commissie van administratie bestaande uit den Procureur-Generaal, als voorzitter, een ondervoorzitter en minstens drie leden, door den Gouverneur te beoemen. Een der leden treedt als secretaris op.

Art. 11. Het burgerlijk en militair huis van verzekering te *Paramaribo* wordt bestuurd door een commissie van administratie, bestaande uit den Procureur-Generaal, als voorzitter, en minstens vier leden door den Gouverneur te beoemen. Een der leden treedt als secretaris op.

Art. 12. De huizen van bewaring te *Nw. Rotterdam* en in *Coronie* worden bestuurd door een commissie, bestaande uit den Districts-Commissaris, als voorzitter, den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht en minstens een lid, door den Gouverneur te beoemen.

De Ambtenaar van het Openbaar Ministerie zal als secretaris fungeren.

Art. 13. De commissien zullen voor den huishoudelijken dienst in de gevangenis zorg dragen. Zij stellen de noodige suppoosten aan, volgens de regelen in de bijzondere reglementen aangegeven, en doen bij overlijden of ontslag van den cpiere een voordracht ter vervulling dier betrekking aan den Gouverneur.

Art. 14. De commissien zullen selve al hetgeen zij verder omtrent de organisatie van haren dienst noodig oordeelen, aan den Gouverneur voordragen.

Zij ontwerpen de bijzondere reglementen in dit besluit vermeld, en bieden ze binnen drie maanden na hare indienststelling aan den Gouverneur ter vaststelling aan.

Art. 15. De commissien van administratie worden belast met de aanbesteding of den aankoop van al de benodigdheden voor den dienst, op zoodanige wijze als voor elk geest in het bijzonder door den Gouverneur zal worden bepaald.

Art. 16. Jaarlijks in den loop der maand Januari zullen de commissien een verslag aan den Gouverneur inzenden van den toestand der inrichtingen aan hare zorg toevertrouwd.

Zij zenden alsdan tevens in een concept-begroting der uitgaven voor het volgende jaar.

TITEL III.

VAN HET ONDERHOUD DER GEVANGENISSEN.

Art. 17. Het onderhoud der gevangenen zal beroven:

- 1o. de voeding.

- 20. de kleding;
- 30. de ligging;
- 40. de bewaachting;
- 50. de verzorging der zieken;
- 60. verschillende bijkomende artikelen.

Art. 18. Al hetgeen betrekking heeft tot de vijf eerste nummers van het voorgaande artikel wordt door de commissien geregeld, overeenkomstig den staat bij dit besluit gevoegd.

Wanneer buitengewone verstrokingen voor voeding of kleding noodig mochten blijken te zijn, doen de commissien van administratie daartoe de voordracht aan den Gouverneur.

Art. 19. De gevangenen, die niet veroordeeld, of tot eene gevangenisstraf, den tijd van zes maanden niet te boven gaande, verzeeven zijn, zullen niet dan in geval van noodzakelijkheid, van linnengoed en schoeisel, en slechts wanneer het volstrekt onontbeerlijk is, van andere kledingsstukken worden voorzien.

Art. 20. Het bestuur van elke gevangenis of van elk huis van bewaring zal in zijn bijzonder reglement de dagen der week of van de maand bepalen, op welke de voorwerpen, voor bewaachting vatbaar, zullen worden verschoond.

Art. 21. De hoerleedheid en soort van het voedsel der zieke, der paaherleede en der getrekkte gevangenen, zal voor ieder van hen in het bijzonder, door den geneesheer van het gevangenhuis worden voorgeschreven.

De medicamenten zullen op zoodanige wijze worden verschaft als bij de bijzondere reglementen wordt bepaald.

Art. 22. Al hetgeen onder de vijf eerste nummers van art. 17 niet is begrepen, gelijk het scheren der gevangenen, het herstellen van hanne kleding en liggingstukken, het schoonhouden der lokalen, de begrafeniskosten van gevangenen en meer andere onderwerpen, zal insgelijks bij de bijzondere reglementen worden bepaald.

TITEL IV.

VAN DE ORDE EN TUCHT.

Art. 23. De Gouverneur stelt voor elke gevangenis een reglement van orde en tucht vast, door de commissie overeenkomstig het voorgaande artikel te ontwerpen en in te zenden.

De voorschriften van dit besluit strekken tot grondslag dier reglementen.

Art. 24. De gevangenen worden bij hanne aankomst door den cipier in het register ingeschreven, dat op elke bladzijde door de voorzitters der commissie moet zijn gewaarmerkt.

Art. 25. Dat register zal inhouden:

- 10. den voornaam, naam, het beroep en zoo mogelijk de geboorteplaats en de woonplaats van den gevangene;
- 20. de opgave van het rechtterlijk College of van den Ambtman, die de aanhouding of de ingevangenisstelling heeft bevolen;
- 30. de dagteekening van het bevel, vonnis of arrest;
- 40. den dag der overlevering;
- 50. bij veroordeeling, het misdrijf, den aard en den tijd van straf.

Op bovengemeld register worden ook aangeteekend de dag van het vertrek van den gevangene en het bevelschrift, arrest of vonnis, uit kracht waarvan hij is vertrokken.

Art. 26. Geen cipier mag iemand in de gevangenis innemen of honden dan met kracht van een bevel, daartoe door de bevoegde macht verleid, of van een vonnis of arrest tot lijfstraf of gevangenis en zonder dat zoodanig bevel, vonnis of arrest, in voege vermeld, in zijn register is ingeschreven.

Art. 27. De Rechter-Commissaris en de President van het Hof van Justitie kunnen respectievelijk alle bevelen geven, die in het burgerlijk en militair huis van verzekering moeten worden ten uitvoer gelaat, voor zooverre zij die, hetzij in de instructie, hetzij tot uitwijzing der zaak, noodig oordeelen.

Art. 28. De misdaden of wanbedrijven, waaraan de gevangenen zich mochten schuldig maken, worden door den cipier bij proces-verbaal geconstateerd, hetwelk hij aan den bevoegden Ambtman van het Openbaar Ministerie inzendt.

Art. 29. De gevangenen, die zich aan luiheid, halstarrigheid of aan een slecht gedrag schuldig maken, worden door middel van hun op te leggen straffen gedwongen, zich aan de goede orde te houden. Deze straffen worden nader bij het reglement van orde en tucht bepaald.

Art. 30. De cipiers zullen de lichte straffen kunnen opleggen. Zij houden een register waarop, met vermelding van den dag,

de door hen opgelegde straf wordt aangeteekend, zoodaen de redenen, die hen daartoe hebben bewogen. Binnen 24 uren geven zij daarvan kennis aan den voorzitter of ondervoorzitter der commissie van administratie.

De zwaardere straffen worden alleen door de commissie van administratie of den commissaris der maand opgelegd, een en ander volgens de nader te maken reglementen.

Art. 31. Ten aanzien van ieder gevangene in het fort *Nieuw Amsterdam* zal worden gebonden eene lijst van gedrag.

Die lijsten worden elke zes maanden ter kennis van de commissie van administratie gebracht, en is deze bevoegd jaarlijks in de maand Januari uit die lijsten aanleiding te nemen, om de gevangenen, die zich door hun goed gedrag en vlijt tot den arbeid hebben onderscheiden, aan den Gouverneur voor vermindering of kwijtschelding van straf aan te bevelen.

TITEL V.

VAN DEN ARBEID DER GEVANGENEN.

Art. 32. Alle tot straf veroordeelden kunnen worden gelinkt en desnoods gedwongen tot den huisdienst van de gebouwen, waarin zij geplaatst zijn.

Art. 33. De tot meer dan drie maanden gevangenisstraf of detentie veroordeelden zullen arbeid moeten verrichten, waarvan het loon gedeeltelijk ten gerieve der koloniale kas, gedeeltelijk ten voordeele der gevangenen zelfden strekken zal, gelijk zulks hierna nader wordt geregeld.

Art. 34. De arbeid geschiedt voor rekening der kolonie of voor rekening van particuliere personen.

Het loon van den arbeid, ook voor de gevangenen tot den dienst van het huis gebruikt, zal door de commissie van administratie worden geregeld.

Art. 35. Het loon, door tot gevangenis of detentiestraf veroordeelden verdiend, wordt verdeeld als volgt: de helft ten behoeve der koloniale kas, en de wederhelft voor de gevangenen, welke wederhelft als uitgaanskas zal worden bewaard.

Art. 36. De gelden, de uitgaanskas der gevangenen uitmakende, worden bij hun vertrek aan hen verantwoord en afgegeven.

Art. 37. Aan tot dwangarbeid veroordeelden wordt dagelijks de door hen te verrichten taak opgegeven. Deze wordt bepaald op 15 meer dan de gewone taak, vastgesteld bij Publicatie van 12 Maart 1861 (G. B. No 1), voor zooveel de veroordeelden wegens ouderdom of lichaamsgebreken niet van deze verhoogde werktak worden vrijgesteld.

Zij, die een ambacht verstaan, zullen, bij uitzondering en alere in geval van goed gedrag, door de commissie van administratie tot uitoefening daarvan kunnen worden toegelaten, mits de veiligheid en orde van het gesticht daardoor niet in gevaar worden gebracht.

SLOTREPALINGEN.

Art. 38. Er zal op eene behoorlijke wijze voor de godsdienst-oefeningen in de twee eerstvermelde gevangenis en worden gezorgd, en waar dit noodig of nuttig wordt geoordeeld, eene school voor lager onderwijs worden aangelegd.

Dit besluit treedt in werking op 1 Januari 1870.

Gegeven te Paramaribo den 21 September 1869.

VAN DINSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 1 October 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAAT van hetgeen vanwege de Koloniale kas ten behoeve der gevangenen zal worden toegestaan voor voeding, kleding, liggingstukken, bewaachting en verzorging van zieken.

A. VOEDING.

Art. 1. Het dagelijksch rantsoen der gevangenen zal zijn:

- a. voor inlanders en met hen gelijk gestelden:
2/7 bos banaanen (de bos gerekend tegen 28 w).
3/7 w lakkeljaw.
1/4 a zont.

b. voor Europeanen en met hen gelijk gestelden:

2/7 bos bananen.

1/7 $\frac{1}{2}$ gezouten vleesch.

1/14 " " spek.

1/7 " brood.

1/14 " zout.

Bij buitengewone duurte der voormelde voedingsartikelen, bij moeilijkheid om die van eene goede qualiteit te verkrijgen, of bijaldi den het in het belang van de gezondheid der gevangenen noodig of wenschelijk wordt gescht, zullen de commissiën van administratie bevoegd zijn om de bananen geheel of gedeeltelijk te doen vervangen door rijst, meel, aard- of peulvruchten, en de bakkeljaaw door andere visch of wel door gezouten, gerookt of vers vleesch.

Die vervanging zal alsdan geschieden in de navolgende verhouding:

Voor 2/7 bos bananen:

1 $\frac{1}{2}$ rijst, of 3 $\frac{1}{2}$ yams, of 5 $\frac{1}{2}$ goede taiers, of 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ koornmeel, of 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ tarwemeel, of 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ gort, of zoveel ponden erwten, bonen, mais of cassave als in voedingsvermogen met eene der bovengenoemde hoeveelheden levensmiddelen gelijkstaen.

Voor 3/7 $\frac{1}{2}$ bakkeljaaw:

3/7 $\frac{1}{2}$ gezouten of gerookt vleesch, of 3/7 $\frac{1}{2}$ haring of makreel, of 2/5 $\frac{1}{2}$ versch rund-, cabrieten- of varkensvleesch.

Voor kinderen boven de acht tot en met eenertien jaren wordt de helft en voor juugeren 1/3 van het rantsoen toegekend.

B. KLEEDING.

Art. 2. Aan iederen gevangene wordt het navolgende verstrekt:

Jaarlyks.

a. Aan de mannen:

Een stroohoed,
Een el zwart lint,
Twee blauw linnen boezeroenen,
Twee wit do. broeken,
Twee bonte docken;

b. Aan de vrouwen:

Een stroohoed.
Een el zwart lint,
Tien ellen poolsch bont,
Twee bonte hemden,
Twee bonte docken,
Een half pond naigaren,
Tien naalden.

Aan Europeanen en met hen gelijkgestelden worden, behalve de kleding sub a of b, bovendien toegestaan:

Jaarlyks.

Twee paren schoenen
en om de twee jaren.
Een duffel.

C. LIGGINGSTUKKEN.

Art. 3. Aan ieder gevangene wordt toegestaan:

Om de drie jaren.

Een wollen deken.

Om de vier jaren.

a. Aan inlanders en met hen gelijk gestelden,
een slaapmat met toebehooren.

b. Aan Europeanen en met hen gelijk gestelden,
een hangmat met toebehooren.

Art. 4. Er zullen voor de zieke gevangenen in de ziekenzalen ijzeren kribben met toebehooren in gereedheid zijn, in evenredigheid van eene kribbe op tien gevangenen.

Art. 5. Het gewicht en de ellemaat in de artt. 1 en 2 bedoeld, zijn de om Amsterdamse in de kolonie in gebruik.

Behoort bij het besluit dd. 21 September 1869 (G. B. No. 37).

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 38) PUBLICATIE van den 30 September 1869, houdende afkondiging van het koninklijk besluit van den 18 Augustus 1869 No. 23, waarbij is vastgesteld het jaarlijksch bedrag der verlofs-tractementen voor de officieren van de landmacht in West-Indië.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prius van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gelet op Onze besluiten van den 13 Juni 1866 No. 73, en 27 Juli 1859 No. 49;

Gezien Ons besluit van den 16 October 1859 No. 64;

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 8 Juni 1869 Lett. C No. 306;

Den Raad van State gehoord (advies van den 3den Augustus 1869 No. 21);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën van den 12 Augustus 1869 Lett. C No. 21;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Met wijziging in zoover van Ons besluit van den 27 Juli 1859, No. 49, het jaarlijksch bedrag der verlofs-tractementen voor de officieren van de landmacht in West-Indië, aan wie na 1o October dezes jaars verlof daarbuiten tot herstel van gezondheid wordt verleend, vast te stellen als volgt:

Majoor..... f 3000.—

Kapitein - 2300.—

1e. Luitenant - 1250.—

2e. Luitenant - 1050.—

Art. 2. De in het voorgaande artikel genoemde verlofs-tractementen bedragen overeenkomstig artikel 4 van Ons besluit van den 13 Juni 1856 No. 73, respectievelijk 10 en 25 percent minder voor verloven in de 2e. en 3e. klasse.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan tot kennisneming afschriften zullen worden gezonden aan Onzen Minister van Oorlog, den Raad van State en de Algemeene Rekenkamer.

Utrecht, den 18 Augustus 1869.

(gel.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(gel.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs originel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(gel.) YEITH.

Voor eensluidend afschrijf,

De Secretaris-Generaal,

YEITH.

Heeft de opneming daartvan in het Gouvernements-Blad bevelen.

Gedaan te Paramaribo, den 30 September 1869.

VAN DINSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 4 October 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 39.) RESOLUTIE van den 12 November 1869 No. 1,
betreffende de brandvucht te Paramaribo gedurende
den grooten drogen tijd.

De Gouverneur van Suriname,

Gelet op de Ee alinea van art. 1 der koloniale verordening van
den 7 September 1866, G. B. No. 7, betreffende de brandvucht te
Paramaribo gedurende den grooten drogen tijd;

Overwegende dat de weersgesteldheid eene verlenging raadzaam
maakt van den termijn van 15 Augustus tot 15 November, ge-
durende welken, ingevolge evengemeld artikel 1, de groote droge
tijd wordt gerekend te loopen;

Gelet op het advies van den Opperbrandmeester;

Den Raad van Bestuur gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Den bij art. 1 der koloniale verordening van den 7 September
1866, G. B. No. 7 bepaalde termijn, gedurende welken de groote
droge tijd wordt gerekend te loopen, voor dit jaar te verlengen,
voorloopig tot en met den 30 November e. k.

En zal deze in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 12 November 1869.

VAN DISINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 40.) RESOLUTIE van den 24 November 1869 No. 5.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de door het Hof van Justitie en door de Kan-
tongerechten te Paramaribo, in Nickerie en in Coronie, naar aanlei-
ding van de artikelen 40 en 41 van het besluit van den 4 Januari
d. j. Gouvernements-Blad No. 1, outworpen en ter goedkeuring in-
gezonden reglementen, houdende nadere beschikkingen rakende den
inwendigen dienst, alsmede de dagen en het uur van aanvang der
gewone zittingen, respectievelijk van het Hof van Justitie en van
de Kantongerechten;

Gelet op de missive van den Procureur-Generaal dd. 17 September
j. l. No. 646, op de Gouvernements-resolutie dd. 23 d. a. v. No. 1
en op het daaropgevolgd schrijven van het Hof van Justitie dd.
1 dezer maand No. 24;

Gelet voorts op art. 13 en op de aangehaalde art. 40 en 41 van
het Besluit van 4 Januari d. j. (G. B. No. 1.)

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. De voormelde reglementen, zooals zij hiernevens zijn ge-
voegd, goed te keuren;

2o. Te bepalen dat deze resolutie met de evengemelde regle-
menten in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.

En enz.

Paramaribo, den 24 November 1869.

VAN DISINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENTAIRE BEPALINGEN van orde en inwendigen dienst
bij — alsmede van de dagen en den aanvang der gewone
zittingen van het Hof van Justitie in Suriname.

Art. 1. In eene jaarlijks vóór de vacantie daartoe te beleggen
algemeene vergadering, zal op voordracht van den President, na
ingewoone consideratie van den Procureur-Generaal, de verdeling
der werkzaamheden tusschen de leden voor het volgende dienstjaar
worden geregeld, en een rooster worden opgemaakt van haa dienst
op de gewone zittingen.

Van dit rooster zullen door den Griffier afschriften worden ter-
handgesteld aan al de leden, den Procureur-Generaal en den
Advocaat-Generaal.

Art. 2. De leden van het Hof van Justitie aangewezen voor de
zittingen in burgerlijke en handelszaken, zullen tevens uitmaken
de gewone raadkamer voor het onderzoek van strafzaken, mitgsders
van alle overige zaken, welke volgens het Wetboek van Strafvor-
dering aan de beoordeeling der raadkamer onderworpen zijn.

Spoeidverreischende zaken worden ook door eene anders saame-
gestelde raadkamer afgedaan.

Art. 3. Ingeval van ziekte of wettige verhuidering om de zit-
ting bij te wonen, zal daarvan ten spoedigste aan den President
kennis moeten worden gegeven, terwijl bij verhindering of ziekte
van den President door dezen op gelijke wijze kennis zal gegeven
worden aan het oudst aanwezig lid.

Bij verhindering of ziekte van den Procureur-Generaal en den
Advocaat-Generaal wordt daarvan aan den President kennis gegeven
met verzoek om daarin te voorzien.

BEPALING VAN DE DAGEN EN DEN AANVANG DER GEWONE ZITTINGEN.

Art. 4. Het Hof zal wekelijks drie gewone openbare zittingen
houden.

Art. 5. Die zittingen zullen plaats hebben des Vrijdags voor
burgerlijke en handelszaken en des Woensdags en Zaterdag voor
de behandeling van strafzaken.

Art. 6. Het uur van den aanvang der openbare terechtzittingen
wordt bepaald op des voormiddags ten half negen ure.

VAN DE ORDE DER ZITTINGEN.

Art. 7. De praktijzas zijn gehouden om bij het nemen van
conclusien daarvan oomiddellijk en op de terechtzitting zelve, af-
schriften aan den Griffier ter hand te stellen.

Indien partijen in zaken van snmmiere behaudeling dadelijk na
het nemen der conclusie tot de pleidooien wenschen te worden
toegelaten, zullen de praktijzas zorgdragen, dat de afschriften
der te nemen conclusie ten minste drie dagen te voren ter Griffie
worden nedergelegd, van welke nederlegging door den Griffier te-
kens wordt kennisgegeven aan de leden van het Hof, welke over
de zaak moeten zitten, ten einde deze daarvan inzage ter Griffie
kunnen nemen.

Art. 8. De praktijzas zullen terstond na den afloop der con-
clusien of pleidooien op de terechtzitting zelve, de door hen over-
gelegd wordende stukken met een behoorlijk door hen geteekenden
inventaris, waarop de stukken specifiek zijn vermeld, aan den Griffier
moeten terhandstellen.

De Griffier zal de overgelegde stukken dadelijk verifieeren en ten
bewijze daarvan den inventaris onderteekenen.

Art. 9. Behalve het bepaalde bij het Wetboek van Burgerlijke
rechtsoverdracht art. 55 van het Besluit van den 4 Januari 1869
zullen op het audientieblad worden vermeld: de namen der leden
van het Hof en het Openbaar Ministerie die aan de zitting hebben
deelgenomen, de namen van partijen en hare praktijzas, het uistel
in de zaak verleend, de dag bepaald tot het nemen van conclusien
door het Openbaar Ministerie, en die waarop deze genomen zijn,
benevens de dagbepaling van het uitspreken van het vonnis.

VAN DEN GRIFFIER.

Art. 10. De Griffie van het Hof zal elken dag der week, Zon-
en wettelijk erkende feestdagen uitgezonderd, geopend zijn van des
voormiddags acht tot 's onmiddags ten twee ure, behoudens het
daaromtrent bepaalde bij art. 58 van het Besluit van 4 Januari
(G. B. No. 1).

Art. 11. Behalve in zaken waarin op korten termijn is gedag-
vaard, zal de Griffier op de Rol voor burgerlijke en handelszaken
geene zaak later mogen inschrijven, dan den dag, vooraftgaande
dien, waarop die zaak zal dienen.

Art. 12. Om die inschrijving ter rolle te kunnen bewerkstelli-
gen, zal de praktijzin gedurende den tijd dat de Griffie geopend is,
aldaar overbrengen eene nota, houdende den naam en de woonplaats
van den eischer en den gedagde, den naam van den praktijzin
door laatstgenoemden gesteld, den dag waarop de zaak ter terecht-
zitting zal dienen, de vermelding van het onderwerp van het geding
en of het eene burgerlijke of handelszaak betreft.

Art. 13. De Griffier zal een uittreksel van die rol gereedmaken
en daags vóór de behandeling der zaken aan den President
doen toekomen.

Art. 14. De door de praktijzas overeenkomstig art. 8 van dit
Reglement overgelegde stukken, zullen door den Griffier in een be-
hoorlijk gesloten zak of portefeuille aan de leden die over de zaak
gezetten hebben, worden rondgezonden, met een omalag, waarop ieder
lid den dag van ontvangst en verzending zal opteekenen met ver-
melding der stukken, welke hem bij ontvangst mochten blijken te
ontbreken.

Art. 15. Op den eersten van elke maand zal ieder praktijver een som van vijftig gulden ter Griffie gedeponceerd moeten hebben ter verrekking van Griffie- en andere rechten.

Art. 16. Voor de zorg van den Procureur-Generaal zal van de beteekening van het vonnis van terechtstelling en de akte van beschuldiging, bedoeld bij art. 121 Wetboek van strafvordering, met toezending der stukken dadelijk, of niterlijk den volgende dag, ter Griffie kennis worden gegeven, en zorgt de Griffie hiervan bericht te geven aan den President of aan degenen die hem vervangt, tot het doen der ondervraging bedoeld bij art. 122 van evengemeld Wetboek.

Art. 17. In het geval van art. 123 Wetboek van strafvordering zal de Griffier, dadelijk na het verstrijken van den termijn tot opgaaf van eenen raadsman, daarvan aan den President of aan degenen die hem vervangt kennis geven.

Art. 18. De Griffier die den President bij het verhoor bedoeld bij art. 122 van het Wetboek van strafvordering heeft bijgestaan, draagt zorg dat de dag dier ondervraging en opgaaf of toevoeging van raadsman, dadelijk op de rol voor de straffen wordt aange-teekend.

Art. 19. Ingeval van terechtstelling van eenen beschuldigde overeenkomstig den vierden titel van het Wetboek van strafvordering, zullen de stukken van het geding ten minste gedurende de eerste tien dagen na de dagvaarding, bedoeld in de tweede alinea van art. 121 van gemeld wetboek, ter Griffie van het Hof moeten blijven berusten ter inzage van de leden die over de zaak moeten zitten en den raadsman van den beschuldigde, waarna ze aan den Procureur-Generaal zullen kunnen worden ter hand gesteld.

De Griffier zal daarvan den leden in tijds kennisgeven met opgaaf van den naam des beschuldigde, den aard van het misdrijf en den dag waarop de zaak zal dienen.

Art. 20. Bij hooger beroep van een vonnis door den Kantontrechtter in straffen gewezen, zal de Griffier, nadat de stukken van het geding ter Griffie van het Hof van Justitie zullen zijn overge-bracht, daarvan schriftelijk aan den President kennis geven en, nadat door dezen een rapporteur benoemd en de dag ter behandeling van dat hooger beroep bepaald zal zijn, daarvan ten spoedigste aan het tot rapporteur benoemde lid van het Hof en den Procureur-Generaal schriftelijk kennisgeven, met toezending aan laatstge-noemde van de stukken, die ze na gemaakt gebruik terugbezorgt ter Griffie.

Art. 21. De stukken van het geding zullen daarop aan den rap-porteur die zulks verlangt tegen behoorlijk regu worden afgegeven.

Deze zal echter die stukken niet langer dan drie dagen onder zich mogen houden en in allen gevalle zorgen dat die ten minste acht dagen vóór den dag der terechtzitting zieh weder ter Griffie bevinden, ter inzage van den Procureur-Generaal en der leden van het Hof die over de zaak zullen zitten.

De Griffier geeft hiervan kennis aan de leden van het Hof op gelijke wijze als in bepaald in art. 19.

Art. 22. Ter Griffie van het Hof van Justitie zullen nog afzon-derlijke registers worden gehouden:

- 1o. Van de ter Griffie overgebrachte processtukken in straffen.
- 2o. Van de aldaar overgebrachte overtuigingsstukken.
- 3o. Voor het aantekenen van hooger beroep in burgerlijke en handelszaken en cassatie in straffen.
- 4o. Voor de requisitoiren, welke de leden van het Openbaar Ministerie gerechtigd zijn op de Registers van het Hof te doen inschrijven.
- 5o. Voor de gelden en geldswaarde hebbende papieren ter Griffie overgebracht.
- 6o. Van de door den Griffier afgegeven verklaringen en gedane aantekeningen ingevolge de artt. 380 en 381 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Al de door den Griffier te houden Registers worden door den Voorzitter van het Hof van Justitie op iedere bladzijde gewaarmerkt.

VAN DE ALGEMEENE VERGADERINGEN.

Art. 23. Bij het beleggen van algemeene vergaderingen zal door middel van gesloten oproepingslijstetten aan de leden van het Hof en het Openbaar Ministerie zooveel mogelijk vooraf kennis worden gegeven van het in die vergaderingen te behandelen onderwerp.

Dit zal moeten plaats hebben bij voordrachten tot benoeming.

Art. 24. Van het verhandelde in deze vergaderingen zal de

Griffier korte notulen houden, met vermelding der aanwezige leden van het Hof en van het Openbaar Ministerie.

Aldus onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Suriname, vastgesteld door het Hof van Justitie in Suriname in zijne algemeene vergadering van den 31 Juli en ge-wijzigd in die van den 1 October 1869.

(get.) J. MAURITZ GANDERHEIDEN.

(get.) C. J. HEIJLIDJ.

Behoort bij de Resolutie van den Gouverneur dd. 24 November 1869 No. 5 (Gouvernementsblad No. 40.)

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT, houdende bijzondere beschikking, rakende den inwendigen dienst bij het Kantongerecht te Paramaribo, opge-maakt naar aanleiding van de artikelen 40 en 41 van het Besluit van 4 Januari 1869, G. B. No. 1.

Art. 1. Ingeval van wettige verhindering van den Kantontrechtter om de terechtzitting of andere aan zijne betrekking verbonden werkzaamheden waar te nemen, zal hij daarvan zoo spoedig moge-lijk kennis moeten geven aan den oudst benoemden plaatsvervanger, die alsdan verplicht is in zijne plaats op te treden.

Bij gelijke verhindering van den oudst benoemden plaatsver-vanger moet deze daarvan mede ten spoedigste kennisgeven aan den anderen plaatsvervanger, ten einde de werkzaamheden door dezen kunnen geschieden.

Art. 2. In alle straffen bepaalt de Kantontrechtter op het ver-zoek en op de voordracht van den Advocaat-Generaal, den dag, waarop zij ter openbare terechtzitting zullen worden behandeld.

Art. 3. Ingeval van wettige verhindering van den Advocaat-Generaal om de zitting bij te wonen, zal hij daarvan ten spoedigste kennisgeven aan den Kantontrechtter, die alsdan daarvan mede-deeling doet aan den oudst benoemden plaatsvervanger, ten einde den Advocaat-Generaal te kunnen vervangen.

Art. 4. Ingeval van wettige verhindering van den Griffier, om hetzij de zitting bij te wonen, of ter Griffie te verschijnen, of wel andere aan zijne betrekking verbonden werkzaamheden waar te nemen, zal hij daarvan ten spoedigste kennis geven aan den Kantontrechtter, die alsdan in den dienst voorziet, overeenkomstig art. 20 van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.

Art. 5. Behalve in zaken, waarin op korter termijn is gedag-vaard, zal de Griffier op de Generale Rol voor Burgerlijke Zaken, geene zaak later mogen inschrijven dan den dag, voorspannende dien waarop de zaak zal dienen.

Art. 6. De Griffier zal een nittreksel van die rol gereedmaken en dit benevens de daarbij behoorende processtukken uiterlijk daags vóór de behandeling der zaken vóór het sluiten der Griffie aan den Kantontrechtter doen toekomen.

Art. 7. Behalve de registers, welke de Griffier ingevolge de bepalingen der verschillende Wetboeken en Besluiten verplicht is te houden, zal hij nog afzonderlijke registers aanleggen ter inschrijving.

- 1o. van aantekeningen van hooger beroep
 - a. in eiviele,
 - b. in straffen;
- 2o. van ter Griffie overgebrachte overtuigingsstukken;
- 3o. van ter Griffie overgebrachte gelden en geldswaarde heb-bende papieren;
- 4o. van de ontvangsten brieven;
- 5o. van de requisitoiren, welke de Advocaat-Generaal gerechtigd is in de registers van het kantongerecht te doen inschrijven.

Alle door den Griffier te houden registers worden door den Kan-tontrechtter gewaarmerkt.

Art. 8. De Deurwaarders die de exploiten van dagvaarding hebben gedaan, zijn verplicht elke zaak ter Griffie te doen inschrij-ven uiterlijk den dag voorspannende dien waarop zij zullen dienen, des voormiddags ten acht ure.

Art. 9. De Deurwaarder, die met den dienst op de terechtzitting in belast, is verplicht een half uur vóór den aanvang van elke zit-ting in het lokaal der terechtzitting tegenwoordig te zijn.

Art. 10. Wanneer de Deurwaarder, met den dienst der terecht-zitting belast, verhindert wordt om zijne functien aldaar waar te nemen, zal hij tijdig daarvan kennis moeten geven aan den Kantont-

rechter, met opgave van den Deurwaarder, die zijne plaats vervangen zal.

Art. 11. De Deurwaarder is gehouden zich elken dag des voormiddags ten acht ure bij den Kantongerechter te verroegen, ten einde te vernemen of zijne diensten als zoodanig benodigd zijn.

Art. 12. Het Kantongerecht zal zijne gewone openbare terechtzittingen houden:

- a. ter behandeling van strafzaken des Maandags;
- b. ter behandeling van civiele zaken des Dinsdags.

Art. 13. Het uur van den aanvang der openbare terechtzittingen wordt bepaald des voormiddags ten half negen ure.

Art. 14. Behoudens de bepaling van alinea 2 van art. 53 van het Besluit van den 4 Januari 1869 (G. B. No. 1) zal de Griffie van het Kantongerecht elken dag der week, zon- en wettelijk erkende feestdagen uitgezonderd, geopend zijn van des voormiddags acht tot des namiddags twee ure.

Aldus ontworpen en ter goedkeuring aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur ingezonden door het Kantongerecht te Paramaribo, den 27 Juli 1869.

(get.) J. B. VOS.

Ter ordonnantie,

(get.) J. P. W. VAN LUCK,
Griffier.

Behoort bij de Resolutie van den Gouverneur dd. 24 November 1869 No. 5, (Gouvernementsblad No. 40.)

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT VAN ORDE voor het Kantongerecht te Nickerie, opgemaakt ingevolge art. 40 van het Besluit van 4 Januari 1869 G. B. No. 1.

Art. 1. De stukken, boekwerken enz. welke tot het Kantongerecht behoreen, zullen worden bewaard in de daartoe bestemde kast of kasten, welke, volgens aanwijzing van den Kantongerechter, in het lokaal der Griffie of in dat van de Openbare terechtzitting zullen geplaatst worden.

Art. 2. Alles wat in het archief behoort overgebracht te worden, zal daar dadelijk worden geplaatst en op den inventaris vermeld, welke inventaris steeds bij het archief moet verblijven.

Art. 3. Van het mobiliair van 't Kantongerecht wordt een inventaris opgemaakt, in het archief bewaard en geregeld bijgehouden.

Art. 4. De Griffie van het Kantongerecht wordt gehouden ter plaatse door den Kantongerechter te bepalen, dagelijks van 8—2 ure, buiten de zon- en feestdagen.

Art. 5. De gewone Openbare terechtzittingen worden gehouden elken Woensdag, des voormiddags ten negen ure.

Art. 6. De strafzaken zullen op deze zittingen het eerst behandeld worden, vervolgens de burgerlijke procedures en daarna zullen de verdere werkzaamheden, welke mochten voorkomen, worden afgedaan.

Art. 7. Ingeval van wettige verhindering van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie om de zitting bij te wonen, zal hij daarvan ten spoedigste kennisgeven aan den Kantongerechter, die er mededeeling van doet aan den plaatsverranger, welke den Ambtenaar van 't Openbaar Ministerie moet vervangen.

Art. 8. Wanneer in eenige strafzaak in de Kantongerechter en de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie moeten vervangen worden, zal de oudste in rang der plaatsverrangers voor den Kantongerechter optreden.

Art. 9. In strafzaken bepaalt de Kantongerechter op voordracht van het Openbaar Ministerie den dag waarop zij zullen worden behandeld.

Art. 10. Ingeval van wettige verhindering van den Griffier om zijne functien waar te nemen, zal hij daarvan ten spoedigste kennisgeven aan den Kantongerechter.

Art. 11. Behalve in zaken waarin op korten termijn is gedagvaard, zal de Griffier op de Generale Rol voor Burgerlijke zaken, geene zaak later mogen inschrijven, dan den dag voorafgaande dien waarop de zaak zal dienen.

Art. 12. De Griffier zal een uittreksel van die rol gereedmaken en dit benevens de daarbij behorende processtukken uiterlijk daags vóór de behandeling der zaken, vóór het sluiten der Griffie, aan den Kantongerechter doen toekomen.

Art. 13. Behalve de registers welke de Griffier, ingevolge de bepalingen der verschillende Wetboeken of Besluiten verplicht is te houden, zal hij nog afzonderlijke registers aanleggen, ter inschrijving:

1o. van aantekeningen van hooger beroep

- a. in civiele,
- b. in strafzaken;

2o. van ter Griffie overgebrachte overtuigingsstukken;

3o. van ter Griffie overgebrachte gelden en geldswaarde hebbende papieren;

4o. van de ontvangen brieven;

5o. van de requisitoiren, welke de Advocaat-Generaal gerechtigd is in de registers van het Kantongerecht te doen inschrijven.

Al de door den Griffier aan te houden registers worden door den Kantongerechter gewaarmerkt.

Art. 14. De denwaarder is aan het lokaal der terechtzitting 1 uur vóór den aanvang van elke zitting tegenwoordig.

Art. 15. Wanneer hij verhinderd wordt om bij de zitting zijne functien waar te nemen, zal hij, mistrents twee ure te voren, daarvan kennisgeven aan den Kantongerechter, met voordracht van een geschikt persoon om hem te vervangen.

Art. 16. Des voormiddags vóór den dag waarop eene Openbare terechtzitting zal gehouden worden, informeert hij zich ter Griffie omtrent de zaken welke te behandelen zijn, en doet hij opgave van die, welke door hem worden aangebracht en moeten worden ingeschreven.

Art. 17. De zaken welke moeten voorkomen ter Openbare terechtzitting worden aldaar door hem in volgorde opgeroepen.

Art. 18. Dit reglement treedt in werking, zoodra de vereischte hoogere goedkeuring er op verkregen zal zijn.

Aldus opgemaakt en aan den heer Gouverneur ter goedkeuring ingezonden den 23 Augustus 1869.

De Kantongerechter te Nickerie,
(get.) T. ALMA.

Behoort bij de resolutie van den Gouverneur dd. 24 November 1869 No. 5 (Gouvernementsblad No. 40).

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT VAN ORDE voor het Kantongerecht in Coronie, opgemaakt ingevolge art. 40 van het Besluit van 4 Januari 1869 G. B. No. 1.

Art. 1. De openbare gewone terechtzittingen worden gehouden elken Dinsdag, aanvullende des voormiddags ten 9 ure, ten Burele van den Districts-Commissaris.

Art. 2. De strafzaken zullen op deze zittingen het eerst behandeld worden, — vervolgens de burgerlijke processen, en daarna zullen de verdere werkzaamheden welke mochten voorkomen, worden afgedaan.

Art. 3. In strafzaken bepaalt de Kantongerechter, op voordracht en verzoek van het Openbaar Ministerie, den dag waarop zij ter openbare terechtzitting zullen worden behandeld.

Art. 4. De stukken, boekwerken enz., welke tot het Kantongerecht behoreen, zullen worden bewaard in de daartoe bestemde kast of kasten, welke volgens aanwijzing van den Kantongerechter in het lokaal der Griffie of in dat der openbare terechtzitting zullen geplaatst worden.

Art. 5. Alles wat in het archief behoort overgebracht te worden, zal daar dadelijk worden geplaatst en op den inventaris worden vermeld, welke inventaris steeds bij het archief moet verblijven.

Van het mobiliair van het Kantongerecht wordt mede een inventaris opgemaakt, in het archief bewaard en geregeld bijgehouden.

Art. 6. De Griffie van het Kantongerecht wordt gehouden ten Burele van den Districts-Commissaris en is, zon- en feestdagen uitgezonderd, dagelijks geopend van des voormiddags 8 tot des namiddags 2 ure.

Art. 7. Ingeval van wettige verhindering van den Kantongerechter om de terechtzitting of andere aan zijne betrekking verbonden werkzaamheden waar te nemen, zal hij daarvan zoo spoedig mogelijk kennis moeten geven aan den ondst benoemen plaatsverranger, die alsdan verplicht is in zijn plaats op te treden.

Bij gelijke verhindering van den ondst benoemen plaatsverranger moet deze mede ten spoedigste kennis geven aan den anderen

plaatsvervanger, ten einde de werkzaamheden door dezen kunnen geschieden.

Art. 8. Ingeval van wettige verhindering van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie om de zitting bij te wonen, zal hij daarvan ten spoedigste kennisgeven aan den Kantonsrechter, die aldan voort mededeeling doet aan den oudst benoemde plaatsvervanger, ten einde den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie te kunnen vervangen.

Art. 9. Ingeval van wettige verhindering van den Griffier om, hetzij de zitting bij te wonen of ter Griffie te verschijnen, of wel andere aan zijne betrekking verbonden werkzaamheden waar te nemen, zal hij daarvan ten spoedigste kennisgeven aan den Kantonsrechter, die aldan in den dienst voorziet, overeenkomstig art. 20 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der reebtelijke macht.

Art. 10. Behalve in zaken, waarin op korten termijn is gedagvaard, zal de Griffier op de generale rol voor burgerlijke zaken, geene zaak later mogen inschrijven dan den dag, voorsgaande dien waarop de zaak zal dienen.

Art. 11. De Griffier zal een uittreksel van die rol gereedmaken en dit bevens de daarbij behorende processtukken niterlijk daags vóór de behandeling der zaken, vóór het sluiten der Griffie, aan den Kantonsrechter doen toekomen.

Art. 12. Behalve de registers, welke de Griffier ingevolge de bepalingen der verschillende wetboeken en besluiten verplicht is te houden, zal hij nog afzonderlijke registers aanleggen ter inschrijving:

- 1o. van aantekeningen van hooger beroep
 - a. in civiele,
 - b. in strafzaken;
- 2o. van ter Griffie overgebrachte overtuigingsstukken;
- 3o. van ter Griffie overgebrachte gelden en geldswaarde hebbende papieren;
- 4o. van ontrangen brieven;
- 5o. van de requisitoiren welke de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie gerechtigd is in de registers van het Kantongerecht te doen inschrijven.

Alle de door den Griffier aan te houden registers worden door den Kantonsrechter gewaarmerkt.

Art. 13. De deurwaarder is verplicht elke zaak, waarvoor hij exploit van dagvaarding gedaan heeft, ter Griffie te doen inschrijven uiterlijk den dag voorsgaande dien, waarop zij zal dienen, des voormiddags ten acht ure.

Art. 14. De deurwaarder is verplicht een half uur vóór den aanvang van elke terechtzitting in het lokaal der zitting tegenwoordig te zijn.

Art. 15. Wanneer de deurwaarder verhinderd wordt zijne functies op de terechtzitting waar te nemen, zal hij tijdig daarvan kennis moeten geven aan den Kantonsrechter, met voordracht van een geschikt persoon om hem te vervangen.

Art. 16. De deurwaarder is gehouden zich elken dag des voormiddags ten acht ure bij den Kantonsrechter te vervoeven, ten einde te vernemen of zijne diensten als zoodanig benodigd zijn.

Aldus ontworpen en ter goedkeuring aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur ingezonden.

De Kantonsrechter,
(get.) BECHTOLD.

Behoort hij de Resolutie van den Gouverneur dd. November 1869 No. 5 (Gouvernementsblad No. 40.)

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 41.) BESLUIT van den 17 December 1869, houdende intrekking der reglementen op het verleen van uitsluitende rechten op uitvindingen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volkslijf.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van 's Konings besluit dd. 30 September 1869 No. 18, waarbij de Gouverneur-Generaal van Nederlandch-Indië en de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao

gemachtigd zijn tot intrekking van de krachtens de Koninklijke besluiten van 8 Mei 1844 No. 60 en van 26 September 1850 No. 39 vastgestelde reglementen op het verleen van uitsluitende rechten op uitvindingen, invoeringen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volkslijf, het noodig is het navolgende vast te stellen; Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

De krachtens de Koninklijke besluiten van 8 Mei 1844 No. 60 (G. B. van 1844 No. 4) en van 26 September 1850 No. 39 (G. B. van 1850 No. 18) vastgestelde reglementen op het verleen van uitsluitende rechten op uitvindingen, invoeringen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volkslijf, worden ingetrokken.

Na den dag der afkondiging van dit besluit worden in de kolonie Suriname geene nieuwe octrooien van uitvindingen en verbeteringen of eerste invoering van voorwerpen van kunst en volkslijf meer verleend.

Gegeven te Paramaribo, den 17 December 1869.

VAN IDBINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 20 December 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 42.) RESOLUTIE van den 18 December 1869 No. 5, betreffende eene onderverdeling der binnen- en buitenvijzen van Paramaribo.

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Gelezen hebbende de missives van den Procureur-Generaal dd. 29 September jl. No. 671 en 6 dezer maand No. 508, betreffende de moeilijkheden die zich, met het oog op de tegenwoordige wijkverdeling en op het tegenwoordig aantal wijkmeesters, tegen het behoorlijk aanhouden der wijkregisters voordoen;

Gelet op de Publicatiën dd. 24 tot 29 April 1837 G. B. No. 3, 29 en 30 December 1854 G. B. No. 14 en 11 tot 13 Juni 1856 G. B. No. 5;

Overwegende dat, ter bevordering van eene richtige bijhouding der wijkregisters, de navolgende voorzieningen worden gevorderd;

Heeft goedgevonden en verstaan:

§ 1. Met behoud van de bestaande indeeling der wijken, in de binnen- en buitenvijzen van Paramaribo, de volgende onderverdelingen te brengen:

WIJK I. A.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 86.
2e " " "	87 " " " 191.
3e " " "	192 " " " het laatste nummer.

WIJK I. B.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 90.
2e " " "	91 " " " 183.
3e " " "	184 " " " het laatste nummer.

WIJK I. C.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 95.
2e " " "	96 " " " 157.
3e " " "	158 " " " het laatste nummer.

WIJK I. D.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 99.
2e " " "	100 " " " het laatste nummer.

WIJK I. E.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 68.
2e " " "	69 " " " 131.
3e " " "	132 " " " 214.
4e " " "	215 " " " 310.
5e " " "	311 " " " het laatste nummer.

WIJK LA. F.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 98.
2e " " " "	99 " " " " v 185.
3e " " " "	186 " " " " 293.
4e " " " "	294 " " " " het laatste nummer.

DE 1ste BUITENWIJK.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 70.
2e " " " "	71 " " " " het laatste nummer

DE 2de BUITENWIJK.

1e gedeelte van No.	1 tot en met No. 100.
2e " " " "	101 " " " " het laatste nummer.

§ 2. Enz.

§ 6. Te bepalen dat deze Resolutie, waarvan § 1 in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen, in enz.

Paramaribo den 18 December 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 43.) VERORDENING van den 27 December 1869, betreffende voorzieningen omtrent den opslag en de bewaring van petroleum of kerosine-olie.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
in overweging genomen hebbende dat het noodzakelijk is voorzieningen te maken omtrent den opslag en de bewaring van petroleum of kerosine-olie;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, aan verkregen goedkenning der Koloniale Staten,

En geleet op het tweede lid van art. 50 van het regerings-reglement dezer kolonie,

Vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. In het gedeelte der stad Paramaribo begrensd door de rivier Suriname, de Dranbrandersgracht, de Rust en Vredestraat, het Erf La. B. No. 26 aan de Soldatenstraat en de Sommelsdijkse kreek mogen geen bewaarplaatsen van petroleum of kerosine-olie aanwezig zijn.

Art. 2. In het overige gedeelte der stad kunnen tot bewaarplaatsen van petroleum of kerosine-olie gevestigd worden zoodanige pakhuizen of lokalen als door den Procureur-Generaal zijn goedgekeurd, mits op 40 Amsterdamsche ellen afstand van eenig ander gebouw en op minstens 450 Amsterdamsche ellen van elkander verwijderd.

Art. 3. Kooplieden en winkeliers mogen buiten de voorengenoemde bewaarplaatsen geen ruwe of ongezuiverde petroleum en niet meer dan 150 gallons gezuiverde petroleum of kerosine-olie in huis hebben.

De petroleum of kerosine-olie moet in goed gesloten metalen bakken of in goed gesloten fusten gehorven zijn.

Het vervoer naar de bewaarplaatsen van ruwe of ongezuiverde petroleum mag alleen plaatshebben tusschen zes en negen ure 's voormiddags en tusschen vier en zes ure 's namiddags.

Art. 4. Andere personen geen kooplieden of winkeliers zijnde, mogen niet meer dan 20 gallons petroleum of kerosine-olie in huis hebben.

Art. 5. In de bewaarplaatsen van petroleum of kerosine-olie mag geen kunstlicht gebruikt worden dan in eene aan alle zijden behoorlijk gesloten lantaarn.

Art. 6. Kooplieden en winkeliers die petroleum of kerosine-olie in de stad of hare buitengewijde opslaan of bewaren, zijn verplicht voortaan aangifte van hun bedrijf te doen aan den Commissaris van Politie, op verbeurte eener boete van f 10.—

Art. 7. Ter handhaving van bovenstaande bepalingen wordt aan de Politie de last verstrekt om ten allen tijde, zoodra zij het noodig acht, alle woningen en lokalen, ook tegen den wil der bewoners of bestuurders, binnen te treden en het noodige onderzoek in te stellen, mits in bijzijn van den Procureur-Generaal of den Commissaris van Politie.

Van de uitvoering van dezen last en van de redenen die er toe geleid hebben, wordt door hem, die krachtens bovenstaande bepaling er bij tegenwoordig is geweest, binnen tweemaal 24 uren proces-verbaal opgemaakt en aan den ingezetene, wiens woning of lokaal is binnengetreden, in afschrift medegedeeld.

Art. 8. Verzet tegen den toegang der Politie of weigering van dien toegang wordt gestraft met gevangenzetting voor den tijd van een tot drie maanden en eene boete van f 100.— tot f 300.— te zamen of afzonderlijk, tenzij eene zwaardere straf bij algemeene verordening bepaald is.

Art. 9. De bepalingen der artikelen 2 tot en met 8 zijn ook voor de stad Nieuw Rotterdam van toepassing, met dien verstande dat voor de woorden: *Procureur-Generaal of Commissaris van Politie* zullen worden gelezen *Districts-Commissaris*.

Art. 10. Elke overtreding van de artikelen dezer verordening wordt, voor zoover daartegen niet bij het artikel zelf is voorzien, strafbaar gesteld met eene gevangenisstraf van drie tot acht dagen en eene boete van f 25.— tot f 100.— te zamen of afzonderlijk; onverminderd de bevoegdheid van den Commissaris van Politie om de voorwerpen, waarvan de opslag in strijd met de in deze verordening vastgestelde bepalingen mocht zijn geschied, te doen verwijderen en ten koste van den belanghebbende op eene veilige plaats te doen opslaan.

Art. 11. De tegenwoordige verordening treedt in werking drie maanden na hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 27 December 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 20 December 1869.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(44.)

PUBLICATIE van den 28 December 1869, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 22 October jl. No. 9 (Staatsblad No. 164), houdende nadere regeling van het port der brieven, der gedrukte stukken en der monsters of stalen van koopwaren, die tusschen het Rijk en de Nederlandsche koloniën Suriname en Curaçao benevens onderhoorigheden, over en weder in gesloten brievenmalen, worden verzonden.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangende hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Geleet op het gemeenschappelijk rapport van onze Ministers van Financiën en van Koloniën van den 8 October jl., No. 89 Post, en den 14 daaraanvolgende Litt. B No. 33.

Hebben besloten en Besluiten:

Art. 1. Het port der brieven, der gedrukte stukken en der monsters van koopwaren, die tusschen het Rijk en de Nederlandsche Koloniën Suriname en Curaçao, benevens onderhoorigheden, door middel van de gesloten brievenmalen, respectievelijk over Engeland en Frankrijk en verder met Britsche of Franche pakketboten over en weder worden verzonden, wordt vastgesteld als volgt:

I. *Tarief der brieven.*

Voor gefrankeerde brieven vijf en vijftig cent en voor ongefrankeerde brieven vijf en zeventig cent.

De hierboven vermelde porten zijn verschuldigd voor elke 15 grammen of voor elk gedeelte van 15 grammen.

II. *Tarief der gedrukte stukken en der monsters of stalen van koopwaren.*

Voor gedrukte stukken en monsters van koopwaren is tien cent voor elke 40 grammen of voor elk gedeelte van 40 grammen in te voldoen.

Om tegen het verminderde port bovengemeld te worden verzonden, zullen de gedrukte stukken en de monsters moeten beantwoor-

den aan de voorwaarden die daaromtrent door Onze Ministers van Financiën en van Koloniën in overleg met elkander worden vastgesteld.

Art. 2. De door middel van postzegels ontoereikend gefrankeerde brieven, worden met het voor ongefrankeerde brieven verschuldigde port belast, na aftrek van de waarde der gezegde postzegels. Breuken van vijf cent worden echter tot het volle bedrag van vijf cent aangevuld.

Gedrukte stukken en monsters, door middel van postzegels ontoereikend gefrankeerd, zijn aan een port ten bedrage van driemaal de ontbrekende som te onderwerpen: onder bepaling tevens dat breuken van vijf cent tot het volle bedrag van vijf cent worden aangevuld.

Art. 3. Brieven, zoowel als gedrukte stukken en monsters, kunnen *aangekegeld* verzonden worden.

Onverminderd het bij art. 1 voor gefrankeerde brieven, voor gedrukte stukken en monsters vastgestelde port, is daarenboven een vast recht of *aantekegeld* van *vijftig* cent verschuldigd.

Vooruitbetaling van het port en van het *aantekegeld* is verplichtend.

Art. 4. Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zullen zich met elkander verstaan, omtrent den voet waarop de krachters dit Besluit te heffen porten en rechten, na aftrek van hetgeen wegens transit of voor de kosten van vervoer aan de betrokken buitenlandsche Post-administratiën is te vergoeden, respectievelijk ten behoeve van 's Rijks schatkist en van de koloniale kas zullen worden verantwoord. Zij zullen voorts, mede in gemeen overleg, de bepalingen vaststellen die voor de verdere uitvoering van dit Besluit, en ter bevordering eener gelijkmatige toepassing daarvan, worden vereischt.

Art. 5. Tengevolge van de bij dit Besluit vastgestelde tariefbepalingen, worden alle daartoe betrekkelijke vroegere voorschriften ingetrokken en buiten werking gesteld.

Art. 6. De voorestaande bepalingen worden voor het eerst toegepast op de brieven, de gedrukte stukken en de monsters, die met de eerstvertrekende brievenmalen in de maand Januari 1870 uit Nederland en uit de Koloniën worden verzonden.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit Besluit, 't welk in het Staatsblad en in de Staats-Courant zal worden geplaatst.

Het Loo, den 23 October 1869.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Financiën,

(get.) VAN BOSSE.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-Blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 28 December 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 29 December 1869.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 45.) RESOLUTIE van den 28 December 1869 No. 2, *Aanvullende opname in het Gouvernements-Blad van het Reglement op de verzending van brieven, gedrukte stukken en monsters of stalen van koopwaren, die in gesloten brievenmalen tusschen Nederland en de Nederlandsche koloniën Suriname en Curaçao worden uitgewisseld, opgemaakt ter uitvoering van het Koninklijk besluit van den 22 October 1869 No. 9 (Staatsblad No. 164).*

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de ministerieele missive van 24 November jl. La. B. No. 7 | 290;

Gelet op het daarbij ontvangen Reglement op de verzending van brieven, gedrukte stukken en monsters of stalen van koopwaren, die in gesloten brievenmalen tusschen Nederland en de Nederlandsche koloniën Suriname en Curaçao worden uitgewisseld, opgemaakt ter uitvoering van het Koninklijk Besluit van den 22 October 1869 No. 9 (Staatsblad No. 164);

Gelet voorts op de publicatie van heden, Gouvernements-Blad No. 44, waarbij het evengemeld Koninklijk Besluit van den 22 October 1869 No. 9 (Staatsblad No. 164) is afgekondigd;

Heeft goedgeronden en verstaan:

Te bepalen dat het genoemd reglement in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 28 December 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT op de verzending van brieven, gedrukte stukken en monsters of stalen van koopwaren, die in gesloten brievenmalen tusschen Nederland en de Nederlandsche koloniën Suriname en Curaçao worden uitgewisseld, opgemaakt ter uitvoering van het Koninklijk besluit van den 22 October 1869 (Staatsblad No. 164).

1. Algemeene Bepalingen.

Art. 1. De verzending van gesloten brievenmalen tusschen het Rijk ter eene, en Suriname benevens Curaçao ter andere zijde, geschiedt door middel van de hierna vermeldde Britsche en Fransche pakketbooten, namelijk:

I. Suriname.

- Met de Britsche pakketbooten van Southampton naar St. Thomas v. v. en van St. Thomas naar Demerary v. v. Tusschen Demerary en Paramaribo wordt door het Nederlandsch koloniaal Bestuur in den dienst voorzien.
- Met de Fransche pakketbooten van St. Nazaire (over Port de France op Martinique) naar Colon Aspinwall v. v. en van Port de France (over Paramaribo) naar Cayenne v. v.

II. Curaçao.

- Met de Britsche pakketbooten van Southampton naar St. Thomas v. v. Tusschen St. Thomas en Curaçao wordt door het Nederlandsch koloniaal Bestuur in den dienst voorzien.
- Met de Fransche pakketbooten van St. Nazaire (over Port de France op Martinique) naar Colon Aspinwall v. v. en van Port de France (over Porto-Cabello) naar Curaçao v. v. Elke verandering in de verzending der brievenmalen met eene der bovenvermelde lijnen van pakketbooten, of eene nieuwe verzending van brievenmalen, met een dienst van pakketbooten die later mocht worden aangelegd, zal vooraf een onderwerp van overleg tusschen de beide Departementen uitmaken.

Art. 2. De samenstelling en de verzending der brievenmalen geschiedt voor het tegenwoordige, behoudens latere wijziging of uitbreiding daaromtrent, in overleg tusschen de beide departementen, zoowel langs den weg van Engeland als langs dien van Frankrijk, tusschen het spoorweg-postkantoor Moerdijk ter eene en de postkantoren te Paramaribo en Curaçao ter andere zijde, te weten: met de Britsche pakketbooten *tweemaal* en met de Fransche pakketbooten *éénmaal* in de maand, zoodat er in het geheel driemaal 's maands over en weder eene uitwisseling van brievenmalen, zoowel met Paramaribo als met Curaçao, plaatsvindt.

De correspondentie voor de districten Nickerie en Coronie, wordt door het spoorweg-postkantoor Moerdijk in zijne over Engeland met de Britsche pakketbooten te verzenden dépêches, vergezeld van eene nota, het getal brieven van elke soort en dat der drukwerken en monsters, alsmede het getal der enkele porten vermeldende, in een afzonderlijk pakket bij elkander gevoegd en van het opschrift *District Nickerie* voorzien. Dit pakket wordt voorts gesloten in de dépêche gemerkt No. 1 voor het Postkantoor Paramaribo, onder aanwijzing tevens op het advies van dat Kantoor van den inhoud der dépêche op de wijze als hierboven is vermeld.

De gemelde dépêche No. 1 voor Paramaribo, die te Nickerie wordt geopend, ten einde er het pakket voor dat district uit te nemen, is met een opschrift te voorzien, waaruit blijkt dat het pakket voor Nickerie daarin gesloten is.

Omtrent de tijdstippen van verzending der bovengemelde brievenmalen worden de kantoren, wien het aangaat, van de noodige voorschriften voorzien.

Art. 3. De verzending der brieven, der gedrukte stukken en der monsters van koopwaren, geschiedt van weerszijden met de eerstvertrekkende brievenmaal.

Indien op de brieven eene aanwijzing voorkomt, waaruit bepaaldelijk blijkt dat de verzending per scheepsgelegenheid wordt verlangd, is daaraan gevolg te geven.

Art. 4. Het enkel port der brieven, der gedrukte stukken en der monsters of stalen van koopwaren, zowel bij verzending over Frankrijk als bij verzending over Engeland, bedraagt:

- a. voor gefrankeerde brieven, uit Nederland naar Suriname en Curaçao en uit Suriname en Curaçao naar Nederland, vijf en vijfzig cent;
- b. voor ongefrankeerde brieven als voren vijf en zeventig cent;
- c. voor aangeteekende brieven als voren, behalve het sub a vermeldde port, een vast recht van vijfzig cent;
- d. voor nieuwspapieren en verdere gedrukte stukken als voren tien cent;
- e. voor monsters of stalen van koopwaren wordt hetzelfde port geheven als sub d voor drukwerken is vastgesteld;
- f. voor aangeteekende drukwerken of monsters van koopwaren, behalve het sub d vermeldde port, een vast recht van vijfzig cent;
- g. voor ontoereikend gefrankeerde brieven, het voor ongefrankeerde brieven verschuldigde port sub b vermeld, na aftrek van de waarde der gebezigde postzegels, met een aanvulling der breuken van vijf cent tot het volle bedrag van vijf cent;
- A. voor ontoereikend gefrankeerde drukwerken en monsters van koopwaren, een port ten bedrage van driemaal de ontbrekende som; met aanvulling der breuken van vijf cent tot het volle bedrag van vijf cent.

Art. 5. De berekening van het enkel port, overeenkomstig het voorafgaande art. 4, geschiedt naar den volgende maatstaf:

- a. voor brieven naar dien van 15 gram of elk gedeelte van 15 gram;
- b. voor gedrukte stukken en monsters van koopwaren naar dien van 49 gram of elk gedeelte van 40 gram.

Pakketten met brieven of papieren of wel met gedrukte stukken, onder een afzonderlijk adres, mogen het gewicht van één kilogram niet te boven gaan.

Voor monsters van koopwaren daarentegen wordt het maximum van het gewicht op 250 gram bepaald.

Pakketten met geschreven bescheiden en drukwerken zullen de navolgende afmetingen niet mogen overschrijden: 40 centimeters in de lengte, 21 in de breedte en 15 in de hoogte, terwijl daarentegen monsters van koopwaren geene meerdere afmeting dan 25 centimeters in de lengte, 21 in de breedte en 15 in de hoogte zullen mogen hebben.

Art. 6. De vooruitbetaling van het port der aangeteekende brieven is verplichtend. Het vaste recht voor alle aangeteekende stukken is mede van de afzenders in te voldoen.

De aangeteekende brieven worden gesloten in omslagen voorzien met ten minste twee in lak afgedrukte zegels in een bijzonder merk van den afzender bestaande. Die zegelafdrukken zijn in diër voege te plaatsen, dat al de vouwen van den omslag beoorloofd zijn vastgehecht. Aangeteekende drukwerken en monsters worden op de gewone wijze gesloten: namelijk als ten aanzien der onaangeteekende stukken van denzelfden aard is voorgeschreven.

Art. 7. Indien een aangeteekend stuk mocht verloren gaan, zal

de afzender op eene schadevergoeding van vijf en twintig gulden aanspraak hebben.

Die schadevergoeding komt ten laste der Nederlandsche of koloniale kas, naarmate de vermissing hier of ginds heeft plaatsgehad.

Art. 8. Ter verzending als drukwerken tegen verminderd port, worden toegelaten alle door letter-, steen- of plaatdruk, dan wel door middel der photographie of op eene andere wijze vertekelijk vermenigvuldigde stukken. Het port daarvan is bij vooruitbetaling te voldoen. Zij moeten in diër voege onder eene strook of eene kruisband gesloten worden, dat het onderzoek van den inhoud gemakkelijk kan plaats vinden.

Behalve het adres van den persoon voor wien zij bestemd zijn, is de bijvoeging in letterschrift van de handteekening des afzenders, de plaats van oorsprong en de dagteekening geoorloofd.

Ten opzichte van prijscuranten, beurseriesichten en handelscirculaires is het toegestaan de prijzen met de pen in te vullen of te veranderen. Drukproeven mogen veranderingen en bijvoegingen bevatten, op de correctie en den druk betrekking hebbende. De kopjes kunnen gelijktijdig verzonden worden met de drukproeven waartoe zij behooren.

Andere bijvoegingen of veranderingen dan die hierboven zijn vermeld, hetzij door middel van schrift of op andere wijze, zijn verboden.

De stukken die niet aan de voorestaande bepalingen beantwoorden, worden met het gewone briefport belast, onverminderd echter het geval van ontoereikende frankering, voorzien bij art. 4 sub A van dit reglement.

Art. 9. Monsters of stalen van koopwaren, geene eigenlijke handelswaarde bezittende, zijn, zonder bijvoeging van eenen brief, te verzenden in omslagen die aan de uiteinden open zijn, zoodat de inhoud gemakkelijk kan worden onderzocht.

Monsters van zaden of andere artikelen van dergelijken aard, niet vatbaar om in open omslagen te worden ingepakt, kunnen in bussen of in zakjes van linnen, van papier, enz. worden gesloten, in diër voege dicht gemaakt dat de opening geen bezwaar ondervindt.

Dergelijke monsters kunnen ook in zakjes van eene geheel doorschijnende stof worden verzonden.

Voorwerpen die aan den inhoud der brievenmalen nadeel zouden kunnen toebrengen of gevaar voor de ambteuren opleveren, worden niet ter verzending toegelaten.

Behalve aanwijzing van den geadresseerde en zijne woonplaats, den naam of de firma des afzenders, eene fabriek- of handelsmerk, nummers en prijzen, mogen zij geen schrift hoegenaamd bevatten.

Het port der monsters is bij vooruitbetaling te voldoen.

Verzendingen van monsters, die niet aan de bovengemelde voorwaarden beantwoorden, worden met het gewone briefport belast, behoudens het geval van ontoereikende frankering, voorzien bij art. 4 sub A van dit Reglement.

Art. 10. Het staat aan de afzenders in Nederland vrij om de brieven, drukwerken en monsters door middel van al de brieven en verdere stukken vast te hechten Nederlandsche postzegels, waarvan de waarde de verschuldigde porten of aantekengelden vertegenwoordigt, te frankeren.

Dien onverminderd blijft de frankering in geld toegelaten, doch met vrijlating aan de Nederlandsche post-administratie om de met geld gefrankeerde voorwerpen *ambthale* van postzegels te doen voorzien.

Het bedrag van het betaalde port wegens alle met geld gefrankeerde brieven, drukwerken en monsters *ambthale* van postzegels voorzien, wordt op de kantoren van afzending aan de achterzijde van die stukken met inkt vermeld, en sulks ter onderscheiding van andere die met postzegels gefrankeerd in de bussen zijn gevonden.

Zoodra het gebruik van postzegels mede in Suriname en Curaçao zal zijn ingevoerd, zijn de bepalingen van dit artikel mede van toepassing op de verzending van gefrankeerde voorwerpen uit die koloniën herkomstig en voor Nederland bestemd.

Art. 11. De brieven, de gedrukte stukken en de monsters worden, zoowel in Nederland als in Suriname en Curaçao, met des stempel van het kantoor waar zij ter post zijn bezorgd, tevens de dagteekening der afzending vermeldende, voorzien.

Indien de frankering door middel van postzegels is geschied, zijn de postzegels met den daarvoor gebruikelijken stempel te vernietigen; Alle niet met postzegels gefrankeerde voorwerpen behoeven met den franco-stempel gemerkt te worden. De stempel *ontoereikend* wordt afgedrukt, in geval de waarde der gebezigde postzegels niet het volle port vertegenwoordigt, terwijl de aangeteekende stukken met den stempel *aangeeteekend*, worden voorzien.

Art. 12. De brieven, de gedrukte stukken en de monsters van koopwaren met nader adres, die, wegens vertrek der gedresseerden resp. uit Nederland naar Suriname en Curaçao of uit Suriname en Curaçao naar Europa, niet zijn kunnen uitgereikt worden, zijn met de eerst vertrekende post naar de plaats van nadere bestemming terug te zenden. Wegens die terugzending wordt geen nieuw port aan de belanghebbenden in rekening gebracht, voor zooveel zij zich namelijk of in Nederland of in de koloniën bevinden.

De bij misvatting verkeerd gezonden brieven worden mede met de eerste gelegenheid terug gezonden.

Art. 13. Het port en de verdere voorwaarden van verzending waaraan de brieven, de gedrukte stukken en de monsters uit Suriname en Curaçao naar sommige vreemde landen en omgekeerd, bij staksgewijze expeditie transitie over Nederland onderworpen zijn, worden in de tot dit Reglement behoorende bijlage La. A aangegeven.

De gemelde tabel bevat tevens eene opgave van hetgeen wegens de bedoelde brieven, enz. tusschen het officie van Nederland en de officien van Suriname en Curaçao is te verrekenen.

Uit de koloniën geschiedt de verzending der brieven, enz. voor de bedoelde landen, hij voorkomende in de voor Nederland bestemde briefvennalen. Indien echter van een tegenovergesteld verlangen der afzenders blijkt, wordt daarnaar gevolg gegeven.

II. Bijzondere bepalingen voor de Kantoren van uitwisseling.

Art. 14. De adviezen, ten geleide der briefvennalen en de berichten van ontvangst, waarvan het Nederlandsche kantoor van uitwisseling zich bedient, worden ingericht volgens het model La. B bij dit reglement behoorende. De adviezen en de berichten van ontvangst ten gebuiken in de Nederlandsche koloniën, behooren met de hierboven vermelde modellen overeen te komen.

Van elk advies worden twee exemplaren opgemaakt. Een daarvan blijft op het kantoor van uitwisseling berusten en het andere wordt met de desbetreffende briefvennaal verzonden.

Art. 15. Het jaiste gewicht der brieven, der gedrukte stukken en der monsters die aan meer dan enkel port onderworpen zijn, wordt boven in den linkerhoek van het adres daarvan vermeld.

Art. 16. Het wegens de ongefrankeerde of ontoereikend gefrankeerde brieven of andere voorwerpen verschuldigde port wordt op het adres daarvan door het kantoor van uitwisseling in het land van oorsprong aangeduid in cijfers, de lengte hebbende van ten minste vier centimeters.

Art. 17. De aangeteekende brieven en verdere aangeteekende stukken worden staksgewijze op het advies ingeschreven en bij elkander in eenen omslag gesloten, met een kruistouw voorzien, aan het advies vastgebeekt. Indien aangeteekende brieven enz. in de dépêches voorhanden zijn, wordt de stempel *aangegeekend* zoowel op het advies als op het opschrift der dépêche afgedrukt.

Art. 18. De brieven, alsmede de gedrukte stukken en de monsters van koopwaren, worden vóór de inpakking gewogen en het bevondene gewicht ingeschreven op borderellen, ten gebuiken van het Nederlandsche kantoor van uitwisseling in gevolge der bij dit Reglement gevoegde modellen La. C & Cf.

De door de West-Indische kantoren te bezigen borderellen behooren met de bovenstaande modellen overeen te stemmen. Met het opmaken en de verzending der borderellen wordt op den bestaanden voet voortgegaan.

In de hierboven vermelde weging zijn geen brieven, schrifturen of stukken te begrijpen, waarvoor geen kosten van vervoer of transitrechten aan vreemde postadministratiën verschuldigd zijn, als namelijk:

- de rebben, de onbekende brieven, de brieven met nader adres en de verkeerd verzonden brieven waarvan de bedoelde kosten en rechten reeds eenmaal zijn betaald;
- de adviezen, accusatiën, borderellen en andere schrifturen tot den inhoud der briefvennalen betrekking hebbende;
- de stukken van afrekening betreffende het postwezen en de dienstbrieven, die over zaken de gemelde Administratie betreffende, tusschen Autoriteiten in Nederland en de koloniën worden gewisseld.

De onder e vermelde stukken zijn, bij de verzending uit Nederland naar Suriname en Curaçao als omgekeerd, van een opschrift te voorzien, waaruit blijkt dat de inhoud op zaken van het postwezen betrekking heeft.

Art. 19. Behalve die sub c van het vorige artikel vermeld, zijn

geen brieven of bescheiden over dienstzaken handelende van de betaling van het bij dit Reglement bepaalde port uitgesloten. Er wordt dus voor geen onderwerp van officiële briefwisseling vrijstelling van port genoten. Het Departement van koloniën verbindt zich om voorts alle officiële brieven en andere stukken tusschen dat Departement en de autoriteiten in Suriname en Curaçao gewisseld wordende, bij de afzending te doen frankeren op den voet van het bepaalde bij art. 4 van dit Reglement.

Art. 20. De brieven, met toew bij elkander gebonden, en wel in afzonderlijke pakjes voor zooveel zij niet tot dezelfde rubriek van het advies behooren, alsmede de drukwerken en de monsters, worden ingepakt in omslagen van sterk papier of van eene andere stof met een kruistouw omwonden en met het cachet van het afzending kantoor verzegeld. Zij worden met een gedrukt opschrift, vermeldende het kantoor van bestemming en den weg waar langs de verzending plaatsvindt, voorzien. Het netto gewicht der brieven en der gedrukte stukken en monsters, elk afzonderlijk, is tevens op de pakketten aan te wijzen.

De pakketten bestemd voor Paramaribo en Curaçao worden bij verzending door het Nederlandsche kantoor van uitwisseling ingeschreven op de adviezen, zoowel voor zijnen Belgischen correspondent als op dat voor Parijs of voor Londen, al naarmate de verzending over Frankrijk of over Engeland plaatsvindt.

De kantoren te Paramaribo en te Curaçao zijn mede verplicht hunne naar Nederland bestemde dépêches op hunne adviezen aan hunnen Britschen of Franschen correspondent in te schrijven.

Art. 21. Bij de ontvangst eener briefvennaal wordt door het kantoor van bestemming in de eerste plaats onderzocht, of het getal en het gewicht der dépêches met de opgaven van het borderel overeenstemmen, en of de dépêches ongeschonden zijn.

Vervolgens wordt tot de verificatie van den inhoud tegen de inschrijvingen van het advies overgegaan. Daartoe wordt met de meeste nauwkeurigheid gelet op de bij de dépêche behoorende aangeteekende stukken, en wel inzonderheid of zij met de inschrijvingen van het advies overeenstemmen en zich in eenen volkomen ongeschonden toestand bevinden.

De bevonden verschillen worden in de daarvoor bestemde kolom van het advies *Bevinding van het kantoor van bestemming* vermeld en door middel van het formulier van accusatie aan het afzending kantoor medegedeeld.

Ingeval van vermissing of schending van een postpakket of van een aangeteekend stuk, wordt daarvan proces-verbaal opgemaakt, 't welk door twee ambtenaren is te onderteekenen. Dit proces-verbaal wordt zoodra mogelijk door de autoriteit, wie het aangaf, in het land van bestemming aan die van het land van oorsprong medegedeeld, onverminderd kennisgeving met het eerstvertrekende port door het kantoor van bestemming aan het kantoor van verzending. Het kantoor van bestemming is tevens verplicht om bij het ontdekken van verkeerde portberekeningen of van pogingen tot ontdekking van het briefport, de stukken met zoodanig nieuw port te bezwaren als zal bevonden worden te behooren.

Art. 22. De geweigerde brieven, mitsgaders die waarvan de gedresseerden overleden of onbekend zijn, worden minstens zemaal in het jaar over en weder aan het Post-office van het land van oorsprong, ambtshalve aangeteekend, teruggezonden. Op den omslag van het pakket, waarin zij gesloten worden, is te vermelden dat de inhoud uit rebben bestaat. Zij worden verzegeld van een borderel, de verschillende soorten van brieven elk afzonderlijk vermeldende. De rebben blijven, alvorens naar het land van oorsprong te worden teruggezonden, gedurende drie maanden berustende onder de administratie van het land van oorspronkelijke bestemming.

Gedrukte stukken en monsters van koopwaren, die in rebbet zijn gevallen, worden, evenals omtrent de brieven hierboven is bepaald, over en weder teruggezonden.

III. Verrekeningen.

Art. 23. Het Departement van Financiën belast zich met alle schikkingen omtrent het overbrengen der briefvennalen, voor zooveel daarin vreemde regeeringen of postadministratiën zijn betrokken. Het gemelde departement voorziet tevens in de daaruit voortvloeiende betalingen aan de bedoelde postadministratiën, behoudens andere verrekening met het Departement van Koloniën, overeenkomstig hetgeen hieronder is bepaald.

Alle kosten van vervoer of de rechten van doorvoer aan vreemde regeeringen of post-administratiën wegens het overbrengen der brie-

venmalen' verschuldigd, worden door beide Departementen ieder voor de helft gedragen.

Alle verdere uitgaven van materieel of dergelijke, met de verzorging onderweg van de brievenmalen in verband staande, komen mede voor gemeenschappelijke rekening der beide Departementen.

Art. 24. Tusschen de beide Departementen wordt overeengekomen dat er geene verrekening zal plaatshebben wegens de porten der brieven, der gedrukte stukken en der monsters van koopwaren uit Nederland herkomstig en voor Suriname en Curaçao bestemd, of omgekeerd uit de koloniën herkomstig en voor Nederland bestemd; maar dat ten voordeele respectievelijk van de Nederlandsche postkas en van postkassen van Suriname en Curaçao zullen komen alle porten en rechten zonder onderscheid, die overeenkomstig het bepaalde bij art. 4 van dit Reglement, hetzij in Nederland of in de koloniën, worden geheven.

De porten der brieven, der gedrukte stukken en der monsters van koopwaren herkomstig uit de koloniën en bestemd voor vreemde landen, alsmede die uit vreemde landen herkomstig en voor de koloniën bestemd, welke in de gesloten brievenmalen op den voet van het bepaalde bij art. 13 van dit Reglement tusschen Nederland en de koloniën worden uitgewisseld, zijn overeenkomstig de tabel L. A. tusschen de beide Departementen te verrekenen en het daarin vermelde bedrag over en weder in de adviezen aan te rekenen of te goed te doen.

Art. 25. De kantoren van uitwisseling in Nederland, alsmede in Suriname en Curaçao, maken driemaandelijks in triplo eenen verzamelstaat op van den inhoud der gedurende het afgeloopen tijdvak blijkens de adviezen over en weder gewisselde brievenmalen.

Die verzamelstaten, ten gebruike van het kantoor van uitwisseling in Nederland, zijn ingericht volgens het bij dit Reglement behorende model L. D. — Die ten gebruike der kantoren Paramaribo behoren daarmede overeen te stemmen.

De driemaandelijksche verzamelstaten worden met de daartoe betrekkelijke bescheiden door het Nederlandsche kantoor van uitwisseling aan het Hoofdbestuur der Posterijen in Nederland en door de kantoren te Paramaribo en te Curaçao aan de daartoe aangewezen koloniale autoriteiten overgelegd.

Door het Departement van Financiën wordt voorts elke drie maanden uit de bovengemelde bij het Nederlandsche Hoofdbestuur ingekomen stukken eene generale rekening opgemaakt en in triplo vervaardigd aan dat van Koloniën medegedeeld.

Na voorloopig onderzoek bij dat Departement wordt het saldo der rekening aan het Departement van Financiën uitbetaald. Later, nadat de verificatie der stukken, tegen die uit de Koloniën ontvangen, zal hebben plaatsgehad, wordt een exemplaar der rekening met een bewijs van accoordbevinding of een opgave der verschillen teruggezonden.

De verschillen, die niet voor oplossing vatbaar zijn, worden door een bijzondereren post op eene volgende rekening verrekend.

IV. Termijn van inoering.

Slotbepaling.

Art. 26. De bepalingen van het tegenwoordige Reglement zullen voor het eerst worden toegepast op de brieven, de gedrukte stukken en de monsters die met de eerst vertrekkende brievenmalen in de maand Januari 1870 uit Nederland, alsmede uit Suriname en Curaçao worden verzonden.

Het Reglement van den 29 Maart 1854 wordt te rekenen van dat tijdstip ingetrokken en buiten werking gesteld.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage, den 19 November
24 November 1869.

De Minister van Financiën,
(get.) VAN BOSSE.

De Minister van Koloniën,
(get.) DE WAAL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) FEITH.

Behoort bij de Resolutie van den Gouverneur dd. 28 November 1869 No. 5 (Gouvernementsblad No. 45.)

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 46). RESOLUTIE van den 31 December 1869, No. 18, houdende vaststelling van de bijzondere reglementen voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw-Amsterdam.

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Gelezen hebbende de door de Commissie van administratie van het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en van de gevangenis in het fort Nieuw-Amsterdam, ter voldoening aan art. 14 van het besluit dd. 21 September dj. G. B. No. 37, ontworpen en ter vaststelling ingezonden bijzondere reglementen voor die strafinrichtingen;

Den Raad van Bestuur gehoord;
Heeft goedgevonden en verstaan;
10. De bedoelde reglementen, zooals zij hiernaevens zijn gevoegd, vast te stellen.

20. Te bepalen dat deze resolutie met de evengemelde reglementen in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

En enz.

Paramaribo, den 31 December 1869.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT van orde en tucht van het burgerlijk en militair huis van verzekering in het fort Zeelandia.

HOOFDSTUK I.

Van de vergaderingen der Commissie van administratie.

Art. 1. De commissie van administratie houdt maandelijks, bij voorkeur in de eerste acht dagen, eene gewone vergadering. De voorzitter bepaalt daartoe den dag.

De leden worden zooveel mogelijk drie dagen tevoren schriftelijk opgeroepen.

Art. 2. Wanneer de voorzitter dit noodig acht, of twee leden hun verlangen daartoe schriftelijk doen kennen, wordt eene buitengewone vergadering belegd. De leden worden tot deze vergaderingen opgeroepen bij besloten briefjes, met vermelding der redenen.

Art. 3. Ieder lid is gehouden de vergaderingen bij te wonen. Ingeval van verhindering geven de leden daarvan schriftelijk kennis.

Art. 4. Geene beslissing wordt genomen, tenzij ten minste drie leden, met inbegrip van den voorzitter, tegenwoordig zijn.

Art. 5. Het bestuur, bij besluit van den Gouverneur dd. 21 September 1869 (G. B. No. 37) en andere wettige verordeningen, aan de commissie van administratie opgedragen, maakt in zijn geheel het regelmatig onderwerp uit der deliberatiën en werkzaamheden van de gewone en buitengewone vergaderingen.

Art. 6. In die vergaderingen wordt de navolgende orde in acht genomen:

a. de notulen van het verhandelde in de vorige vergadering worden voorgelezen en vastgesteld;

b. door den voorzitter worden verslag en mededeeling gedaan van alle stukken, die sedert de laatste vergadering voor de commissie ontvangen of namens haar verzonden zijn, en van alle voorvallen, die met het bestuur der gevangenis in eenig verband staan en in dat tijdsverloop hebben plaatsgehad;

c. de ingekomen stukken en aangelegenheden, die afdoening vorderen, of in vorige vergaderingen aan de orde van den dag zijn gesteld, worden in overweging genomen;

d. mededeeling wordt gedaan omtrent de ingediende declaratiën van aannemers of leveranciers;

e. de aftredende commissaris der maand wordt in zijn verslag van het door hem uitgeoefend toezicht gehoord en zijn opvolger aangewezen;

f. de noodig geoordeelde wijzigingen in de verstrekking der voedings-artikelen, voor zoover de voorschriften daaromtrent aan de commissie van administratie zijn overgelaten, worden bepaald;

g. zooveel doenlijk worden de lokalen, het magazijn en de registers der gevangenis in oogenschouw genomen;

A. zoo daartoe aanleiding bestaat of het door een hunner verlangd is, worden de cipier, de assistent-cipier, de gevangengewoonders en de gevangenen onderhouden of gehoord;

i. de disciplinaire straffen, indien daartoe termen zijn, worden opgelegd en onder de gevangenen aangewezen diegenen, die eenigen arbeid of bepaalde diensten voor de gevangenis zullen verrichten;
j. de lijst der veroordeelden, die in den loop der maand moeten worden ontslagen, wordt vastgesteld;

k. de noodige beschikkingen worden genomen ten aanzien van de goederen in het magazijn opgeslagen en van het overige materieel;
l. alle zoodanige voorstellen, als eenig lid der commissie van administratie dienstig zal achten te doen, worden in overweging genomen.

Art. 7. De besluiten der vergadering worden genomen bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken en het onderwerp van beraadslaging uitstel doogt, wordt de behandeling der zaak tot de volgende vergadering aangehouden; de stemmen dan wederom stakende, heeft de voorzitter eene beslissende stem. Die stem bestaat al dadelijk, indien door de meerderheid van stemmen wordt uitgemaakt dat de zaak voor geen uitstel vatbaar is, of indien ook in dit laatste geval de stemmen staken.

HOOFDSTUK II.

Van den Voorzitter en den Secretaris.

Art. 8. De voorzitter ontvangt en opent alle stukken die aan de commissie van administratie zijn gericht. Hij is gehouden die in de eerstvolgende vergadering ter tafel te brengen.

Hij onderteekent met den Secretaris alle brieven, staten, verslagen en al wat verder op naam der Commissie wordt opgemaakt en verzonden. Hij waarmerkt al de door den cipier aan te houden registers.

Art. 9. Bij ontstentenis van den voorzitter wordt deze door het oudste lid in aanstelling vervangen.

De voorzitter draagt zorg dat de uitgevaardigde voorschriften worden aangeleefd en dat de besluiten der vergadering zoodra mogelijk worden ten uitvoer geleid.

Art. 10. De secretaris houdt aantekening van het verhandelde in de vergaderingen en is belast met het opstellen en verzenden van brieven en stukken en de bewaring van het archief. Hij houdt een register waarin alle ingekomen stukken, naar tijdsorde onder een doorloopend en op de stukken-zelfen aangegevend nummer, zakelijk worden ingeschreven, met aanduiding van het daaraan gegeven gevolg; zoodme een kopieboek van alle op last der commissie van administratie verzonden brieven.

Dat register en kopieboek, zoodme exemplaren van het besluit van 21 September 1869 (G. B. No. 37) en van dit reglement, zullen in elke vergadering ter inzage van de leden voorhanden zijn.

Art. 11. De secretaris is belast met het uitschrijven en verzenden der oproepings-bijletten aan de leden, en met de zorg dat alles in de vergaderzaal der commissie voor de vergadering in gereedheid zij.

HOOFDSTUK III.

Van de Leden en den Commissaris der maand.

Art. 12. Onverminderd den dienst die in de volgende artikelen in het bijzonder aan den commissaris der maand is opgedragen, blijft het aan ieder lid der commissie van administratie aanbevolen, zich nu en dan in de lokalen der gevangenis te begeven, teneinde te waken op de handhaving der reglementen en op de verpleging der gevangenen.

De leden gaan bij hunne bezoeken te keer alles wat door hen in strijd met de voorgescreven orde en tucht wordt bevonden, zonder echter in den bijzonderen werkring van den commissaris der maand te treden.

Art. 13. De Commissaris der maand is, als lasthebber der commissie van administratie en hurende den duur van zijn mandaat, in het bijzonder belast met het toezicht en het dagelijksch huishoudelijk beheer binnen de gevangenis, en de beamten zijn verplicht zijn bevelen te gehoorzamen.

Art. 14. De leden der commissie van administratie aanvaarden om beurten het mandaat van commissaris der maand, met dien verstande echter dat de aftredende, wanneer hij zich daarmede niet bezwaart acht, steeds op nieuw benoemd kan worden.

De commissaris der maand is regelmatig met den hem opgedragen dienst belast gedurende den tijd van zijne aanwijzing tot de eerstvolgende gewone vergadering. Wanneer hij verhindert mocht worden, kan hij zich te zijner vervanging met een lid verstaan, en geeft hij daarvan aan den voorzitter kennis.

Indien de commissaris der maand niet in de gelegenheid is geweest zich met een ander lid te verstaan, wordt door den voorzitter in den dienst voorzien. In beide gevallen wordt de cipier daarvan verwittigd.

Art. 15. De commissaris der maand bezoekt, zoo dikwijls doenlijk en op onbepaalde tijdstippen, de gevangenis. Hij verzekert zich naar omstandigheden doorlopend:

- a. dat in de gevangenis zindelijkheid, orde en tucht heerschen;
- b. dat de gevangenen bij hunne opname onderzocht en gesteld zijn buiten het bezit van alles wat zij niet noodzakelijk moeten behouden;
- c. dat de gevangenen dadelijk worden geplaatst invoege als de inrichting der gevangenis, in verband met de reglementen, vordert, en dat met de hun ontnomen voorwerpen gehandeld wordt overeenkomstig de instructie van den cipier;
- d. dat geen gevangene het vertrek verlaat waarin hij behoort, of in huiselijke dienst gebruikt wordt, zonder verlof;
- e. dat aan de gevangenen op de daartoe vastgestelde tijden uitdeeling van levensmiddelen wordt gedaan in hoeveelheid en hoedanigheid als is voorgeschreven;
- f. dat de gevangenen, in categoriën afgedeeld, dagelijks op de luchtplaats worden toegelaten;
- g. dat de voorschriften omtrent het wasschen der kleeding- en liggingstukken worden nageleefd;
- h. dat het verbod van het rooken in de gevangenvetrekken en alle kaart- of dobbelspelen streng gehandhaafd wordt;
- i. dat, met uitzondering der daartoe bevoegde autoriteiten, niemand tot de gevangenis wordt toegelaten zonder schriftelijk verlof;
- j. dat noch van de pistole of ziekenzaal, noch van enig lokaal in de gevangenis gebruik gemaakt wordt om het lot van eenigen gevangene te verbeteren of eenig belanghebbende te bevoordelen, zonder vergunning van wien het behoort;
- k. dat aan de gevangenen gelegenheid gegeven wordt geestelijke toespraak en bijstand te erlangen;
- l. dat de geneeskundige dienst in de gevangenis en de verpleging der zieke gevangenen naar behooren geschieden;
- m. dat de kleeding- en liggingstukken en het overige materieel der gevangenis naar behooren worden behandeld, gebruikt en bewaard;
- n. dat de cipier de registers die hij verplicht is aan te houden, regelmatig en nauwkeurig invult, en
- o. dat de gevangenen, op de door de commissie vastgestelde lijst voorkomende, behoudens het bij art. 71 voorgeschrevene, ten bepaalden tijde worden ontlagen, waarvoor hij de ontlastingsbriefjes afgeeft.

Art. 16. De commissaris der maand is bevoegd:

- a. om, naar gelang der eischen van het oogenblik een gevangene ten dienste van het huishouden der gevangenis beschikbaar te stellen, of er reeds in den huishoudelijken dienst geplaatste gevangene daaruit te ontlagen;
- b. om den gevangenen, daartoe termen zijnde, de helft der bij art. 91 lett. a. en b. van dit reglement bepaalde straffen op te leggen en te doen ondergaan. Bij vergrijpen die eene zwaardere straf vereischen, kan de commissaris der maand de voorloopige plaatsing in de strafcel toelaten en geeft hij daarvan aan den voorzitter bericht, opdat de zaak zoodra doenzakelijk door de commissie wordt onderzocht en beslist.

HOOFDSTUK IV.

Van den Cipier, den Adjunct-Cipier en de Supposten.

§ 1. Van den Cipier en den Adjunct-Cipier.

Art. 17. De cipier staat aan het hoofd der gevangenis-beambten. Hij is verplicht zich stipt te houden aan en zich te gedragen naar de bestaande en nader vast te stellen algemeene verordeningen en reglementen, het gevangeniswezen betreffende; almede naar de bevelen en voorschriften die hem door de commissie van administratie worden gegeven.

Hij is verantwoordelijk voor de orde en tucht en in het bijzonder voor de getrouwde naleving van dit reglement. Hij draagt zorg dat, met uitzondering der daartoe bevoegde autoriteiten, niemand tot de gevangenen wordt toegelaten, dan zij die van schriftelijk verlof van het daartoe bevoegd gezag zijn voorzien.

Hij bezoekt geregeld elken morgen de gevangenen-kamers en herhaalt dat bezoek nu en dan op oostpauze uren, zelfs des nachts.

Hij zorgt dat binnen de gevangenis geen sterke drank gebruikt wordt.

Art. 18. Alvorens in functie tredende, legt hij voor de commissie van administratie den volgenden eed of de volgende belofte af: «Ik zweer »(beloof) trouw aan den Koning; dat ik mij in den mij opgedragen »post van cipier van het burgerlijk en militair huis van verzekering »te Paramaribo met alle getrouwheid en overeenkomstig mijne »instructiën zal gedragen; dat ik de bevelen des Gouverneurs en die »mij wijders van mijne superieuren, in het bijzonder van de com- »missie van administratie, zullen worden gegeven, met allen ijver »zal nakomen; dat ik alles zal doen wat een goed getrouw cipier »schuldig is en behoort te doen; dat ik nimmer en in geen geval »smiddellijk of onmiddellijk eenige giften of geschenken van gevangenen of van andere personen in eenige betrekking tot veroordeelden »of aangehouden personen staande, zal aannemen of door iemand »mijner betrekkingen zal doen aannemen. Zoo waarlijk helpe mij »God Almachting! (dit belooft ik).»

Art. 19. Hij doet dagelijks schriftelijk rapport aan den voorzitter van den staat en de beweging der bevolking in de gevangenis en aan den commissaris der maand van binnengekomen en uitgegane gevangenen. Wekelijks zendt hij aan den Procureur-Generaal een staat der bevolking in duplo in. Op den eersten van elke maand biedt hij den voorzitter de lijst aan der gevangenen, die in den loop der maand zullen moeten worden ontlagen. Hij vraagt de ontlastingsbriefjes voor de gevangenen, wier straftijd ten einde loopt, tijdig bij den commissaris der maand aan.

Art. 20. De cipier geeft van alle bijzondere voorvallen dadelijk kennis aan den voorzitter en aan den commissaris der maand. Wanneer geen lid der commissie van administratie tegenwoordig is, treedt hij bij alle omstandigheden die eene dadelijke voorziening vorderen, als hoofd der gevangenis op, onder gebondenheid daarvan terstond bericht te zenden aan den voorzitter en den commissaris der maand en zich verder naar drie bevelen te gedragen.

Art. 21. De inwendige dienst wordt door den cipier onder goedkeuring der commissie van administratie geregeld.

Art. 22. Hij is verplicht de aan hem ondergeschikte beambten bekend te houden met de op hen rustende dienstverplichtingen en toe te zien dat de gevangenen door hen op behoorlijke wijze worden behandeld.

Art. 23. Hij bestemt onder goedkeuring der commissie van administratie de lokalen voor de verschillende categoriën van gevangenen, en mag de door de commissie goedgekeurde bepalingen niet wijzigen zonder goedvinden van den commissaris der maand.

Art. 24. Hij plaatst de binnengekomene gevangenen zoodra mogelijk nadat zij behoorlijk zijn geïntendeerd en hun signalement, voor zooveel noodig, is opgenomen en geboekt, in de voor elke categorie aangewezen lokalen. Ziek inkomenden worden in de ziekenzalen opgenomen. Bij vermoeden van besmettelijke ziekte, wordt de inkomende gevangene in een afzonderlijk vertrek geplaatst, totdat hij door den geneesheer is onderzocht en door dezen bevonden is dat geen gevaar bestaat om hem bij anderen te plaatsen. Geld, wapenen van welken aard ook, schrijffcheften enz. worden aan de inkomende gevangenen ontnomen.

Art. 25. Hij zorgt voor de bewaring der voorwerpen, die hij aan de gevangenen bij hunne opname in de gevangenis ontneemt. Daarvan wordt in een afzonderlijk register aantekening gehouden.

Art. 26. Hij zorgt voor het richtig aanhouden en bewaren van het gevangenenregister en der overige ten behoeve van den gevangendienst benodigde registers, bestaande in:

- 1o. het register bedoeld in art. 25 van het besluit van 31 September 1869 (G. B. no. 37);
 - 2o. het signalement-register;
 - 3o. het strafregister;
 - 4o. het register van ingenomen goederen en gelden van gevangenen;
 - 5o. het gijzeling-register; en
 - 6o. het magazijn-register;
- een en ander ingericht naar daartoe, voor zooveel noodig, aan te geven modellen.

Art. 27. Het is den cipier verboden:

- a. bij het plaatsen der gevangenen, andere vertrekken te be- »zigen dan die voor elke categorie of voor iederen gevangene in het »bijzonder door de daartoe bevoegde macht zijn aangewezen; en
- b. vrienden of betrekkingen van een gevangene anders bij deen- »toe te laten dan in bijwezen van hem cipier of van een gevangene- »

bewaard en met verlof van den voorzitter der commissie van administratie, of van den commissaris der maand, of de betrokken rechterlijke autoriteit, of, voor zooveel militaire gevangenen betreft, van den auditeur-militair.

Art. 28. De liebbe straffen welke de cipier ingevolge art. 30 van het besluit van 21 September 1869 G. B. No. 37, bij overtreding van bepalingen van dit reglement of bij andere vergripen tegen orde en tucht, bevoegd is op te leggen, bepalen zich tot opslating in de *strafcel hoogstens* voor den tijd van vier dagen. Bij vergripen die eene zwaardere straf vereischen, is hij bevoegd de overtreders *voorloopig* in de *strafcellen* te plaatsen. In beide gevallen geeft hij daarvan onverwijld kennis aan den Commissaris der maand.

Art. 29. De cipier fungeert tevens als provooft-geweldige en zal in de uitoefening zijner functie met betrekking tot de militaire gevangenen, zich stipt moeten gedragen, naar de voorschriften van de artt. 337 tot 341, 343 tot 360, 362, 368, 370, 374, 377, en 383 tot 390 van het wetboek van rechtspleging voor de landmacht.

Art. 30. Met betrekking tot de voeding van de voor schulden gegijfelden, houdt de cipier steeds in het oog dat de gegijfelden tot eene betere klasse dan die der gewone gevangenen behooren, en dienovereenkomstig moeten worden verzorgd.

Art. 31. De wetten en verordeningen betrekkelijk den dienst der cipiers of waarvan de kennisneming voor hen nuttig te achten is, zijn de navolgende:

Van het burgerlijk wetboek, de artt. 21, 22 en 48. Van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, de artt. 24 en 532 tot 558. Van het wetboek van strafvordering, de artt. 12, 37, 47, 63, 68, 77, 93, 94, 117, 125, 144, 160, 199, 237, 241, 251, 255, 281 en 321 tot 341.

Van het wetboek van strafrecht, de artt. 23, 37, 38, 82, 83, 167, 183 en 193. Van het wetboek van de rechtspleging bij de landmacht, de artt. 356 tot 360 en die bij art. 29 van dit reglement aangeduid, en eindelijk de besluiten van 30 Maart 1869 (G. B. No. 14) en 21 September 1869 (G. B. No. 37).

Art. 32. Aan den cipier wordt een adjuvant toegevoegd, die op gelijke wijze als de cipier door den Gouverneur wordt benoemd en ontslagen.

Art. 33. Alvorens in functie te treden, legt hij in handen van den voorzitter der commissie van administratie den navolgenden eed of de navolgende belofte af:

„Ik zweer (beloof) dat ik den mij opgedragen post van adjuvant-cipier in het burgerlijk en militair huis van verzekering met alle getrouwheid, vlijt en oplettendheid zal waarnemen; dat ik mij nimmer in eenige verboden of geheime betrekking zal inlaten met iemand der gevangenen; dat ik geene geheime correspondentie, zetsij mondeling, zetsij schriftelijk, op eenigerhande manier met iemand en of buiten de gevangenis zal bevorderen, veel min zelf daarin beknippen; dat ik integendeel deze ontdekkinge, daarvan dadelijk aan den cipier zal kennis geven; dat ik alle pogingen tot ontvluchting zal trachten te weren en te openbaren; dat ik zal gehoorzaamen al de bevelen tot den dienst betrekking hebbende die mij door of vanwege den cipier of iemand mijner superieuren zullen gegeven worden, en eindelijk dat ik zal nakomen al wat bij de reglementen en instructiën aangaande mijn dienst bereids is of nog zal worden voorgeschreven. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!“

Art. 34. De adjuvant-cipier houdt een bepaald toezicht op de bewaarders. Hij zorgt dat allen zich behoorlijk van hunne verplichtingen kwijten en dat de voorschriften tot handhaving der orde en tucht stipt worden nageleefd.

Art. 35. Hij heeft het toezicht over de bereiding der spijsen en is bij de mitdeling der levensmiddelen tegenwoordig.

Art. 36. Zijne verdere dienstverrichtingen worden door den cipier onder goedkeuring der commissie van administratie geregeld.

Art. 37. Wanneer een der vermelde beambten verlangt zich uit de stad te begeven, doet hij daartoe aanvraag aan den commissaris der maand. Een verlof van meer dan 24 uren kan niet zonder toestemming van den voorzitter worden verleend.

Afwezigheid van meer dan drie dagen heeft geen plaats zonder verlof van den Gouverneur.

Art. 38. De cipier en de adjuvant-cipier zullen zich nimmer gelijktijdig in de gevangenis verwijderen.

Art. 39. Bij afwezigheid van den cipier wordt deze door den adjuvant-cipier vervangen. Wederkeerig is bij afwezigheid van laatstgenoemde de cipier met diens werkzaamheden belast.

§ 2. Van de Suppoeten.

Art. 40. De bewaarders worden tot zoodanig getal als door den Gouverneur zal worden bepaald door de commissie van administratie aangesteld en ontslagen. Zij zijn aan de leden der commissie en aan den cipier en adjuvant-cipier ondergeschikt en verplicht hunne bevelen dadelijk op te volgen. Zij worden bij voorkeur gekozen uit gewezen militairen en personen niet beneden den 23-jarigen en niet boven den 45-jarigen ouderdom.

Art. 41. Alvorens in functie te treden, leggen zij in handen van den voorzitter der Commissie van administratie een gelijkluidend eed of gelijkluidende belofte af als ten aanzien van den adjuvant-cipier is voorgeschreven.

Art. 42. Zij zijn gehouden de gevangenen welwillend te behandelen, zonder nogtans gemeenzaam met hen om te gaan.

Art. 43. Zij mogen de gevangenen van niets onderrichten wat niet tot den dienst betrekking heeft, geene boodschappen voor of ten hunnen behoeve doen, of aan hen iets op verzoek van bloedverwanten, vrienden of bekenden overbrengen, zonder voorkennis van den cipier.

Art. 44. Zij mogen gedurende hunnen diensttijd binnen de gevangenis deze niet verlaten zonder toestemming van den cipier.

Art. 45. Zij mogen geene fooien noch eenig geschenk van gevangenen of van hunne betrekkingen aannemen.

Art. 46. Zij mogen van de gevangenen niets koopen, noch aan hen iets verkoopen, noch aan of van hen geld leenen, en voorts onder geenierlei voorwendsel aan de medegevangenen of andere personen iets betrekkelijk de gevangenen mededeelen.

Art. 47. Zij zijn des morgens op het daartoe bepaalde uur bij de gevangenis aanwezig. Zij zijn nauwkeurig toe dat de voorschriften van hoofdstuk IX door de gevangenen worden nageleefd. Beurtelings blijft een der beambten met inbegrip van den adjuvant-cipier des nachts bij de gevangenis aanwezig.

Art. 48. Zij zien toe dat de deuren der gevangenvetrekken steeds, wanneer de dienst het toelaat, gesloten zijn.

Art. 49. Ieder beambte is verplicht alle misbruiken, verkeerdheden of overtredingen, die hij in eenig vak van dienst ontwaart, dadelijk te kennis te brengen van den cipier.

Art. 50. De bepalingen der twee eerste alinea's van art. 37 zijn ook op de in deze § genoemde beambten van toepassing.

HOOFDSTUK V.

Van de kerkelijke en geneeskundige diensten.

§ 1. Van de Godsdienstleeraars.

Art. 51. Aan de gevangenen zal, zooveel doenlijk, gelegenheid worden gegeven om godsdienstige hulp te genieten.

Aan godsdienstleeraars zal toegang tot de gevangenen gelaten worden, mits voorzien van een toegangslijst van een der leden der Commissie van administratie. Wanneer godsdienstleeraars zich groepen achten op gezette tijdstippen of anderszins godsdienstige bedieningen, onderhoud of troost aan de gevangenen aan te bieden, zal de Commissie van administratie, daarvan onderrecht wordende, de noodige maatregelen nemen om, waar het eenigzins kan, aan hun verlangen te gemoet te komen.

§ 2. Van den Geneesheer.

Art. 52. De zorg voor al wat zowel de verpleging der zieken als de bewaring van de gezondheid der gevangenen betreft, is aan een geneesheer opgedragen.

De geneesheer dient zijne aanmerkingen en voorstellen te dien aanzien en ook bij het ontstaan van besmettelijke ziekten, schriftelijk aan de commissie van administratie in.

Art. 53. De geneesheer zal de gevangenen in de ziekenzalen dagelijks en voorts de overige gevangenen nu en dan uit eigen beweging bezoeken.

Art. 54. De overbrenging der gevangenen naar de ziekenzaal geschiedt dadelijk op zijn bevel.

Art. 55. Hij ziet nauwkeurig toe dat zijne bevelen en voorschriften door de zieken en oppassers stipt worden opgevolgd. Bij ontdekking van enig versnim of nalatigheid, geeft hij daarvan dadelijk kennis aan den cipier.

Art. 56. De geneesheer is verplicht een ziekenregister te houden waarin alle zieken dagelijks worden ingeschreven en waarin verder aantekening wordt gehouden van den voortgang en loop der ziekte tot aan den afloop, alsmede van de voorgeschreven geneesmiddelen.

Dat register zal in de gewone vergaderingen der Commissie van administratie ter visie liggen.

Art. 57. Zoodra de geneesheer bij een zieken gevangene gevaar van sterven bespeurt, geeft hij daarvan kennis aan den cipier, die zooveel doenlijk den godsdienstleeraar der gezindte, waartoe de gevangene behoort, bericht geeft.

Art. 58. Geen lichaamsstraffen worden ten uitvoer gelegd dan na een door den geneesheer ingesteld onderzoek naar de lichamelijke gesteldheid van den gevangene.

Ingeval dat onderzoek mocht aantoonen dat deze de opgelegde lichaamsstraf niet kan ondergaan, wordt zij niet toegepast, maar gewijzigd of in eene andere vervisseld.

HOOFDSTUK VI.

Van de Pistole.

Art. 59. Door den cipier wordt geleverd wat tot de stoffeering en de liggingstakken der pistole betrekking heeft. Geen ander vertrek wordt voor dien dienst der pistole gebezigd dan dat daartoe door de Commissie van administratie aangewezen. De gevangenen die in de pistole verpleegd worden, zijn, wat de orde en tucht betreft, aan het reglement onderworpen.

Art. 60. Niet veroordeelde gevangenen kunnen, op hun verzoek, door de Commissie van administratie tot de pistole worden toegelaten. De commissaris der maand verleent daartoe de voorloopige toestemming. In afwachting daarvan, kan de cipier den gevangene op de pistole plaatsen. De niet-veroordeelden blijven steeds van de veroordeelden gescheiden.

Art. 61. Geen gevangene wordt in de pistole gehuisvest alvorens in handen van den cipier kamerhuur en onderhoud — telkens voor dien tijd van eene week, behoudens verrekening — te hebben nit-betaald.

Bij verzuim van vooruitbetaling moet hij op last van den commissaris der maand de pistole ontrenten.

Art. 62. De cipier voorziet in het onderhoud der in de pistole geplaatste gevangenen op den voet als bij de artt. 2, 3, 6 en 9 van het besluit van 30 Maart 1869 (G. B. No. 14), is bepaald.

Art. 63. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn mede van toepassing op de wegens verkwesting of wangedrag op verzoek der nabestaanden geconfineerde personen, voor wier opsluiting bij het vonnis het burgerlijk en militair huis van verzekering is aangewezen.

HOOFDSTUK VII.

Van het Magazijn.

Art. 64. In het daartoe door de commissie van administratie aangewezen vertrek worden alle kleding- en liggingstukken, die niet in dadelijk gebruik zijn, opgeslagen en ordelijk gerangschikt. Daarvan wordt een register gebonden, waarin de plaatsgebruik-beweging van kleding- en liggingstukken wordt aangeeteekend. De inventaris wordt door de commissie van administratie vastgesteld en het register blijft in het magazijn voorhanden.

Art. 65. Zonder verlof van de commissie van administratie of van den commissaris der maand mag over geene goederen tot het magazijn behorende, worden beschikt. Van dat verlof wordt dadelijk in het register melding gemaakt.

Art. 66. De verklaring dat goederen niet meer bruikbaar zijn, gaat regelmatig van de commissie van administratie uit.

HOOFDSTUK VIII.

Van het onderhoud der gevangenen.

§ 1. Van de voeding.

Art. 67. Het dagelijksch rantsoen, onschreven in den staat, gevoegd bij het besluit van den 21 September 1869, (G. B. No. 37) wordt op volgende wijze verstrekt:

Aan iederen gevangene

A. Europeanen en met hen gelijkgesteld:

des morgens ten ses ure
geroosterde bananen;

des morgens ten half twaalf ure
gekookte bananen of rijst en spek;

des namiddags ten half ses ure
rijst met gezouten vleesch te saam gekookt, voorts des
Zondags en des Woensdags, brood.

B. Inlanders en met hen gelijkgesteld:

des morgens ten half ses ure
gekookte bananen;

des morgens ten half twaalf ure
gekookte bananen of rijst en bakkeljanw;

's namiddags ten ses ure
rijst en bakkeljanw.

§ 2. Van de verzorging der zieken.

Art. 68. Aan iederen gevangene wordt tweemaal 's weeks gelegenheid gegeven tot het wasschen zijner kledingstukken, waartoe hem door den cipier zeep wordt verstrekt.

§ 3. Van de verzorging der zieken.

Art. 69. Wanneer een gevangene geneeskundige hulp behoeft, geeft de cipier daarvan bericht aan den geneesheer. De cipier is bevoegd en, op last van den geneesheer, verplicht den gevangene over te brengen in de ziekenzaal.

Voor den dienst in de ziekenzalen der vrouwen worden een of meer der vrouwelijke gevangenen door den commissaris der maand aangewezen.

Art. 70. Indien een zieke ongevonnide gevangene de hulp van een anderen geneesheer dan dien van de gevangenis verlangt, zal hem gelegenheid worden gegeven zich in allen deele de gewenachte geneeskundige hulp, op eigen kosten, te verschaffen.

Art. 71. Geen zieke gevangene wordt bij het eindigen van zijn straflijf ontslagen, tenzij op eigen verlangen of op eene verklaring van den geneesheer, dat het ontslag zonder gevaar voor den patiënt kan worden verleend.

Art. 72. De geneesmiddelen worden op voorschriften van den geneesheer in de farmazie-apotheek gereedgemaakt en geleverd.

§ 4. Van het reinigen van de lokalen en van het baden der gevangenen.

Art. 73. De lokalen worden tweemaal 's weeks door de daartoe aangewezen gevangenen gewaschen of geschoord.

Ieder gevangene moet zich zooveel doenlijk ten minste eenmaal 's weeks baden.

Het hoofdhaar der gevangenen wordt eenmaal 's maands gescnden. Van mannelijke gevangenen wordt, voor zooveel het noodig wordt geacht, de haard eenmaal in de week geschooren.

§ 5. Van Begrafenis-kosten.

Art. 74. De begrafenis van een overleden gevangene, — indien zijne nabestaanden daarvoor niet op eigen kosten wenschen te zorgen, — heeft plaats op den voet als voor onvermogens is voorschreven. Op kosten der nabestaanden geschiedende, zal de begrafenis zoo eenvoudig mogelijk plaatshebben.

HOOFDSTUK IX.

Van de gevangenen.

§ 1. Van hunne plichten.

Art. 75. Zoodra de gevangene is ingeschreven en gevisiteerd, wordt hij bekend gemaakt met de bepalingen van dit en het vorig hoofdstuk, voor zoover zij de gevangenen-zelven betreffen.

Art. 76. In elk vertrek wordt door den cipier een gevangene tot opzichter aangesteld, die zorgdragt voor de getrouwde naleving der voorschriften tot handhaving van orde en tucht. Van alles wat in het vertrek buitengewoons voorvalt, zoemede van alle overtredingen of verzet tegen zijne bevelen, wordt door hem onmiddellijk kennis gegeven aan de bewaarders.

Art. 77. De gevangenen zijn verplicht dadelijk te gehoorzamen aan de bevelen, hun door de beamten van de gevangenis en den opzichter van hun vertrek gegeven.

Art. 78. Dadelijk na het daartoe gegeven teeken moeten de gevangenen hunne nachtlegers verlaten of betrekken.

Des morgens zijn zij verplicht zichzelf alsmede hun vertrek te reinigen.

Art. 79. Het rooken in de gevangenvertrekken en alle kaart- of dobbelspelen zijn verboden.

Art. 80. De gevangenen mogen onderling geen handel drijven en geene goederen verruilen en ook geen geld leenen of ter leen ontvangen.

Art. 81. Zij onthouden zich van feitelikheden en beleedigende

nidrukkingen tegen elkander, van luidruchtigheid en onzedelijke gesprekken: zij mogen noch uit de ramen, noch op de wandelplaatsen gesprekken houden met andere gevangenen, op post staande soldaten, werklieden of andere personen, die niet tot den dienst der gevangenis behooren.

Art. 82. De gevangenen zijn verplicht bij ontdekking van eenige oproerige beweging of aangevend poging tot ontvluchting daarvan dadelijk aan de bewaarders kennis te geven, en inmiddels, voor zooveel dat in hun vermogen is, de pogingen der kwaadwilligen tegen te gaan.

Art. 83. Op de areu tot dagelijksch genot der open lucht vastgesteld, moeten de gevangenen in behoorlijke orde rondwandelen. Zij doen dit zooveel mogelijk dagelijks een uur lang.

Art. 84. Zij mogen geene messen, scharen, spijkers, vijlen of andere voorwerpen van dergelijken aard onder zich hebben dan voor zooveel hun die tot het verrichten van huuane arbeid zijn toevertrouwd. Het bezit van vuurtuig is streng verboden.

Art. 85. Wanneer de gevangenen bij de uideeling der levensmiddelen vernemen daaromtrent, wat de hoeveelheid of het gehalte betreft, eenige aanmerking te kunnen maken, dragen zij die met bescheidenheid aan den dienstdoenden beambte voor; en staat hun een beroep op den cipier vrij, onverminderd hun recht om zich over diens beslissing bij den commissaris der maand te beklagen. Ongegronde klachten worden gestraft.

Art. 86. De gevangenen in de ziekenzalen mogen zich geenerhande levensmiddelen of zoogenaamde verscheidingen aanschaffen, buiten last of bepaalde toestemming van den geneesheer.

§ 2. Van den arbeid.

Art. 87. De tot huisarbeid aangewezen gevangenen moeten op de areu, door den cipier in overleg met de commissie van administratie bepaald, den arbeid verrichten die hun wordt opgelegd.

Art. 88. Geen gevangene mag in den bijzondersten dienst van beambten, andere personen of mede-gevangenen gebezigd worden dan alleen ingeval hij tot den dienst in de ziekenzaal is aangewezen.

Art. 89. De strafarbeiders werken dagelijks onder daartoe aangestelde opzichters gedurende tien uren, volgens voorschriften door het uitvoerend gezag te geven.

§ 3. Van de straffen.

Art. 90. Elke overtreding der voorgaande bepalingen en in het algemeen elke iabrenk op de orde en tucht wordt, naarmate van hare zwaarte, gestraft met eene of meerdere der straffen bij het volgend artikel vermeld.

Art. 91. De straffen die aan de gevangenen kunnen worden opgelegd, zijn:

a. *eenzame opsluiting in de strafcel* op de gewone voeding of wel voor zooveel naamen drogen kost, hoogstens voor den tijd van *veertien dagen*;

b. *sluiting in de boeien*, hoogstens voor den tijd van *acht dagen*, of wel voor *veertien dagen*, *mits om den anderen dag*;

c. *verzwarte arbeid*; en

d. *lichamelijke kastijding*.

Art. 92. De gevangene op zoogenaamden drogen kost ontvangt dagelijks drie malen bananen of rijst met water.

Art. 93. De voor de sluiting der gevangenen bestemde boeien worden aan het onderzoek van den geneesheer onderworpen.

Art. 94. De straf van verzwarten arbeid bestaat in het aan den gang houden van een tred- of een handmolen, het heen en weder dragen van kanonkogels, of eenige andere werkzaamheid van soortgelijken aard, gedurende zoólanigen tijd als voor elk geval door de commissie wordt bepaald.

Art. 95. Lichamelijke kastijding bestaat in riet- of rottingslagen hoogstens ten getale van vijftig. Zij wordt ten uitvoer gelegd ten overstaan van den geneesheer en van den cipier.

Art. 96. De verschillende straffen kunnen, naar gelang van de zwaarte der overtredingen, worden tezamen gevoegd. Die vermeld onder litt. c. en d. van art. 91 worden alleen door de Commissie van administratie opgelegd.

Art. 97. De straffen onder litt. b. c. en d. van art. 91 vermeld, mogen eerst dan op andere gevangenen dan veroordeelden tot dwang-arbeid of kruivagenstraf worden toegepast, wanneer zij reeds eenmaal tot het maximum der straf in litt. a. zijn verwezen geworden.

§ 4. Van de bezoeken.

Art. 98. Betrekkingen of vrienden van de gevangenen worden alleen toegelaten in daarvoor ingerichte spreekplaatsen en in tegenwoordigheid van een gevangenisbeambte: bij onveroordeelden op vertoon van eene schriftelijke vergunning van de bevoegde rechterlijke ambtenaren, en bij veroordeelden of gegijelden op vertoon van een bewijs van toegang, afgegeven door den Voorzitter of den commissaris der maand. Nimmer worden tot het bezoek meer dan één gevangene tegelijk in het spreekvertrek toegelaten. Die bezoeken worden in den regel slechts eenmaal 's weeks toegelaten, op dag en uren en voor den tijd, door de commissie te bepalen.

Art. 99. Zoodra de beambte, die hij de bezoeken, bij het voorgaand artikel bedoeld, tegenwoordig is, iets ontdekt dat strijdig is met de orde, gelast hij den bezoeker het spreekvertrek te verlaten. Hij geeft daarvan dadelijk bericht aan den cipier, door wien zulks wordt kenbaar gemaakt aan de autoriteit die het toegangs-bewijs heeft afgegeven.

Art. Aan 100. Aan gevangenen die gedagvaard zijn om ter openbare terechtzitting te verschijnen en die het ministerie van een raadsman hebben ingeroepen, zal gelegenheid worden gegeven om zich insgelijks en buiten aanhooren van iemand met dezen te onderhouden, en het toezicht van den cipier of gevangenisbewaarder zal zich in dit geval bepalen tot de in iedere gevangenis altijd noodzakelijke veiligheidsmaatregelen. Het toegangsbijlet, dat aan den raadsman van den beklage of beschuldigen gevangene, op diens verzoek, door de rechterlijke autoriteit wordt uitgereikt, zal het verlot tot de hier bedoelde vrije bijeenkomst vermelden.

§ 5. Van de briefwisseling.

Art. 101. De veroordeelden mogen gedurende hun vrijen tijd aan personen buiten de gevangenis brieven schrijven en die ook van hen ontvangen.

Art. 102. De inkomende, zoowel als de uitgaande brieven worden allen in handen gesteld:

a. voor zoover de niet veroordeelden betreft, van de beoogde rechterlijke ambtenaren, en

b. betreffende de veroordeelden, van den commissaris der maand, die ze, na lezing, naar bevind van zaken, aan den veroordeelde afgeeft, verزند of aan de commissie van administratie mededeelt.

HOOFDSTUK X.

Van de gegijelden voor schulden.

Art. 103. Ten opzichte van de gegijelden voor schulden worden de bepalingen nagelêfd, vervat in het besluit van 30 Maart 1869 (G. B. No. 14.)

Art. 104. De uitoefening van hun gewoon handwerk of beroep kan hun worden toegestaan voor zoover zulks in de orde en tucht geene stoornis tweegbrengt, of de veiligheid van de gevangenis daardoor geen gevaar loopt.

Slotbepaling.

Art. 105. De voorschriften van dit reglement, voor zoover zij thans reeds uitvoerbaar zijn, treden in werking op 10. Januari 1870.

Behoort bij de Resolutie van den Gouverneur dd. 31 December 1869 No. 18 (G. B. No. 46.)

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT van orde en tucht voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam.

HOOFDSTUK I.

Van de vergaderingen der Commissie van administratie.

Art. 1. De commissie van administratie houdt maandelijks, bij voorken in de eerste acht dagen, eene gewone vergadering.

De voorzitter bepaalt daartoe den dag.

De leden worden zooveel mogelijk drie dagen tevoren schriftelijk opgeroepen.

Art. 2. Wanneer de voorzitter dit noodig acht of wanneer de ondervoorzitter of twee leden het verlangen daartoe schriftelijk doen kennen, wordt eene buitengewone vergadering belegd.

De leden worden tot deze vergaderingen opgeroepen bij besloten briefjes, met vermelding der redenen.

Art. 3. Ieder lid is gehouden de vergaderingen bij te wonen. Ingeval van verhindering geven de leden daarvan schriftelijk kennis.

Art. 4. Geene beslissing wordt genomen, tenzij ten minste drie leden, met inbegrip van den voorzitter of ondervoorzitter, tegenwoordig zijn.

Art. 5. Het bestuur, bij besluit van den Gouverneur dd. 21 September 1869 (G. B. No. 37) en andere wettige verordeningen, aan de commissie van administratie opgedragen, maakt in zijn geheel het regelmatig orderwerp uit der deliberation en werkzaamheden van de gewone en buitengewone vergaderingen.

Art. 6. In die vergaderingen wordt de navolgende orde in acht genomen:

a. de notulen van het verhandelde in de vorige vergadering worden voorgelezen en vastgesteld;

b. door den voorzitter worden verslag en mededeeling gedaan van alle stukken, die sedert de laatste vergadering voor de commissie ontvangen of namens haar verzonden zijn, en van alle voorvallen, die met het bestuur der gevangenis in eenig verband staan en in dat tijdsverloop hebben plaatsgehad;

c. de ingekomen stukken en aangelegenheden, die afdoening vorderen, of in vorige vergaderingen aan de orde van den dag zijn gesteld, worden in overweging genomen;

d. mededeeling wordt gedaan omtrent de ingediende declaratiën van aannemers of leveranciers;

e. de aftredende commissaris der maand wordt in zijn verslag van het door hem uitgeoefend toezicht gehoord en zijn opvolger aangewezen;

f. de noodig geoordeelde wijzigingen in de verstrekking der voedings-artikelen, voor zoover de voorschriften daaromtrent aan de commissie van administratie zijn overgelaten, worden bepaald;

g. zooveel doenlijk worden de lokalen, het magazijn en de registers der gevangenis in oogenschouw genomen;

h. zoo daartoe aanleiding bestaat of het door een hunner verlangd is, worden de cipier en assistent-cipier, de gevangenenbewaarders en de gevangenen onderhouden of gehoord;

i. de disciplinaire straffen, indien daartoe termen zijn, worden opgelegd en onder de gevangenen aangewezen diegenen, die eenigen arbeid of bepaalde diensten voor de gevangenis zullen verrichten;

j. de lijst der veroordeelden, die in den loop der maand moeten worden ontslagen, wordt vastgesteld;

k. de noodige beschikkingen worden genomen ten aanzien van de goederen in het magazijn opgeslagen en van het overige materieel;

l. al zodanige voorstellen, als eenig lid der commissie van administratie dienstig zal achten te doen, worden in overweging genomen.

Art. 7. De besluiten der vergadering worden genomen bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken en het orderwerp van beraadslaging niststel gedooft, wordt de behandeling der zaak tot de volgende vergadering aangehouden; de stemmen dan wederom stakende, heeft de voorzitter eene beslissende stem. Die stem bestaat al dadelijk, indien door de meerderheid van stemmen wordt uitgemaakt dat de zaak voor geen niststel vatbaar is, of indien ook in dit laatste geval de stemmen staken.

HOOFDSTUK II.

Van den Voorzitter, den Ondervoorzitter en den Secretaris.

Art. 8. De voorzitter ontvangt en opent alle stukken die aan de commissie van administratie zijn gericht.

Hij is gehouden die in de eerstvolgende vergadering ter tafel te brengen.

Hij onderteekent met den Secretaris alle brieven, staten, verslagen en al wat verder op naam der Commissie wordt opgemaakt en verzonden.

Hij waarmerkt al de door den cipier aan te houden registers.

Art. 9. De ondervoorzitter heeft, wanneer de voorzitter niet tegenwoordig is, de leiding der vergadering.

Bij ontoereikens wordt hij door het oudste lid in aanstelling vervangen.

De voorzitter en de ondervoorzitter dragen zorg dat de uitgevaardigde voorschriften worden nageleefd en dat de besluiten der vergadering zodra mogelijk worden tenuitvoergelegd.

Art. 10. De secretaris houdt aantekening van het verhandelde

in de vergaderingen en is belast met het opstellen en verzenden van brieven en stukken en de bewaring van het archief.

Hij houdt een register waarin alle ingekomen stukken, naar tijdsorde, onder een doorlopend en op de stukken-zelfen aangegeekend nummer, zakelijk worden ingeschreven, met aanteekening van het daaraan gegeven gevolg; zoodaane een kopieboek van alle op last der commissie van administratie verzonden brieven.

Dat register en kopieboek, zoodaane exemplaren van het besluit van 21 September 1869 (G. B. No. 37) en van dit reglement, zullen in elke vergadering ter inzage van de leden voorhanden zijn.

Art. 11. De secretaris is belast met het uitschrijven en rondzenden der oproepings-bijlatten aan de leden, en met de zorg dat alles in de vergaderzaal der commissie voor de vergadering in gereedheid zij.

HOOFDSTUK III.

Van de Leden en den Commissaris der maand.

Art. 12. Onverminderd den dienst die in de volgende artikelen in het bijzonder aan den commissaris der maand is opgedragen, blijft het aan ieder lid der commissie van administratie aanbevolen, zich aan en dan in de lokalen der gevangenis te begeven, teneinde te waken op de handhaving der reglementen en op de verpleging der gevangenen.

De leden gaan bij hnnne bezoeken te keer alles wat door hen in strijd met de voorgescreven orde en tucht wordt bevonden, zonder echter in den bijzonderen werkring van den commissaris der maand te treden.

Art. 13. De Commissaris der maand is, als lasthebber der commissie van administratie en hangende den duur van zijn mandaat, in het bijzonder belast met het toezicht en het dagelijksch huishoudelijk beheer binnen de gevangenis, en de beaamten zijn verplicht zijne bevelen te gehoorzamen.

Art. 14. De leden der commissie van administratie aanvaarden om beurt den mandaat van commissaris der maand, met dien verstande echter, dat de aftredende, wanneer hij zich daarmee niet bezwaard acht, steeds op nieuw benoemd kan worden.

De commissaris der maand is regelmatig met den hem opgedragen dienst belast gedurende den tijd van zijne aanwijzing tot de eerstvolgende gewone vergadering.

Wanneer hij verhindert mocht worden, kan hij zich te zijner vervanging met een ander lid verstaan, en geeft hij daarvan aan den ondervoorzitter kennis.

Indien de commissaris der maand niet in de gelegenheid is geweest zich met een ander lid te verstaan, wordt door den ondervoorzitter in den dienst voorzien.

In beide gevallen wordt de cipier daarvan verwittigd.

Art. 15. De commissaris der maand bezoekt, zoo dikwijls doenlijk en op onbepaalde tijdstippen, de gevangenis; hij vertekert zich naar omstandigheden doorlopend:

a. dat in de gevangenis zindelijkheid, orde en tucht heerschen;

b. dat de gevangenen bij hnnne opname onderzocht en gesteld zijn buiten het bezit van alles wat zij niet noodzakelijk moeten behouden;

c. dat de gevangenen dadelijk worden geplaatst in voege als de inrichting der gevangenis, in verband met de reglementen, vordert, en dat met de hnn ontnomen voorwerpen gehandeld wordt overeenkomstig de instructie van den cipier;

d. dat geen gevangene het vertrek verlaat waarin hij behoort, of in huiskelken dienst gebruikt wordt, zonder verlof;

e. dat aan de gevangenen op de daartoe vastgestelde tijden uitdeeling van levensmiddelen wordt gedaan in hoeveelheid en hoedanigheid als is voorgeschreven;

f. dat de gevangenen, in categorien afgedeld, dagelijks op de luctplaats worden toegelaten;

g. dat de voorschriften omtrent het waschen der kleding- en liggingsstukken worden nageleefd;

h. dat het verbod van het rooken in de gevangenvetrekken en alle kaart- of dobbelspeelen streng gehandhaafd wordt;

i. dat, met uitzondering der daartoe bevoegde autoriteiten, niemand tot de gevangenis wordt toegelaten zonder schriftelijk verlof;

j. dat noch van de pistole of ziekenzaal, noch van enig lokaal in de gevangenis gebruik gemaakt wordt om het lot van eenigen gevangene te verbeteren of enig belanghebbende te bevoordeelen, zonder vergunning van wien het behoort;

k. dat aan de gevangenen gelegenheid gegeven wordt geestelijke toespraak en bijstand te erlangen;

l. dat de geneeskundige dienst in de gevangenis en de verpleging der zieke gevangenen naar behooren geschieden;

m. dat de kleding- en liggingstukken en het overige materieel der gevangenis naar behooren worden behandeld, gebruikt en bewaard;

n. dat de cipier de registers die hij verplicht is aan te houden, regelmatig en nauwkeurig invult, en

o. dat de gevangenen, op de door de commissie vastgestelde lijst voorkomende, behoudens het bij art. 66 voorgeschreven, ten bepaalden tijde worden ontlasten of naar Paramaribo worden opgezonden, waarvoor hij de ontlastingsbrieven afgeeft.

Art. 16. De commissaris der maand is bevoegd:

a. om, naar gelang der eischen van het oogenblik een gevangene ten dienste van het huishouden der gevangenis beschikbaar te stellen, of een reeds in den huishoudelijken dienst geplaatste gevangene daaruit te onttalen;

b. om den gevangenen, daartoe termen rijnende, de helft der bij art. 58 lett. a. en b. van dit reglement bepaalde straffen op te leggen en te doen ondergaan.

Bij vergrijpen die eene zwaardere straf vereischen, kan de commissaris der maand de voorloopige plaatsing in de strafcel toelaten en geeft hij daarvan aan den ondervoorzitter bericht, opdat de zaak zoodra doentlijk door de commissie wordt onderzocht en beslist.

HOOFDSTUK IV.

Van den Cipier, den Adjuvant-Cipier en de Suppoosten.

§ 1. Van den Cipier en den Adjuvant-Cipier.

Art. 17. De cipier staat aan het hoofd der gevangenis-beambten. Hij is verplicht zich stipt te houden aan en zich te gedragen naar de bestaande en nader vast te stellen algemeene verordeningen en reglementen, het gevangeniswezen betreffende; alsmede naar de bevelen en voorschriften die hem door de commissie van administratie worden gegeven. Hij is verantwoordelijk voor de orde en tucht en in het bijzonder voor de getrouwe naleving van dit reglement.

Hij draagt zorg dat, met uitzondering der daartoe bevoegde autoriteiten, niemand tot de gevangenen worde toegelaten, dan zij die van schriftelijk verlof van het daartoe bevoegd gezag zijn voorzien.

Hij bezoekt geregeld elken morgen de gevangens-kamers en herhaalt dat bezoek nu en dan op onbepaalde uren, zelfs des nachts.

Hij zorgt dat binnen de gevangenis geen sterke drank gebruikt wordt.

Art. 18. Alvorens in functie te treden, legt hij voor de commissie van administratie den volgende eed of de volgende belofte af:

„Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik mij in den mij opgedragen post van cipier van de gevangenis in het fort *Nieuw Amsterdam* met alle getrouwheid en overeenkomstig mijne instructie zal gedragen; dat ik de bevelen des Gouverneurs en die mij afwijders van mijne superieuren, in het bijzonder van de commissie van administratie, zullen worden gegeven, met allen ijver zal nakomen; dat ik alles zal doen wat een goed en getrouw cipier schuldig is en behoort te doen; dat ik nimmer en in geen geval middellijk of onmiddellijk eenige giften of geschenken van gevangenen of van andere personen in eenige betrekking tot veroordeelden of aangehouden personen staande, zal aannemen of door iemand mijner betrekkingen zal doen aannemen. Zoo waarlijk helpe mij „God Almachtig!“ (dat belooft ik).”

Art. 19. Hij doet dagelijks schriftelijk rapport aan den ondervoorzitter van den staat en de beweging der bevolking in de gevangenis en aan den commissaris der maand van binnengekomen en uitgegane gevangenen.

Wekelijks zendt hij door tussenkomst van den ondervoorzitter aan den Procureur-Generaal een staat der bevolking in duplo in.

Op den eersten van elke maand biedt hij den ondervoorzitter de lijst aan der gevangenen, die in den loop der maand zullen moeten worden ontlasten.

Hij vraagt de ontlastingsbrieven voor de gevangenen, wier straf tijd ten einde loopt, tijdig bij den commissaris der maand aan.

Art. 20. De cipier geeft van alle bijzondere voorvallen dadelijk kennis aan den ondervoorzitter en aan den commissaris der maand.

Wanneer geen lid der commissie van administratie tegenwoordig is, treedt hij bij alle omstandigheden die eene dadelijke voorziening vorderen, als hoofd der gevangenis op, onder geboudeheid daarvan

terstond bericht te zenden aan den ondervoorzitter en den commissaris der maand en zich verder naar diere bevelen te gedragen.

Art. 21. De inwendige dienst wordt door den cipier onder goedkeuring der commissie van administratie geregeld.

Art. 22. Hij is verplicht de aan hem ondergeschikte beambten bekend te houden met de op hen rustende dienstverplichtingen en toe te zien dat de gevangenen door hen op behoorlijke wijze worden behandeld.

Art. 23. Hij bestemt onder goedkeuring der commissie van administratie de lokalen voor de verschillende categorieën der gevangenen, en mag de door de commissie goedgekeurde bepalingen niet wijzigen zonder goedvinden van den commissaris der maand.

Art. 24. Hij plaatst de binnenkomende gevangenen zoodra mogelijk nadat zij behoorlijk zijn geïnspecteerd en hun signalement, voor zooveel noodig, is opgenomen en behoekt, in de voor elke categorie aangewezen lokalen. Ziek-inkomenden worden in de ziekenzalen opgenomen.

Bij vermoeden van besmettelijke ziekte, wordt de inkomende gevangene in een afzonderlijk vertrek geplaatst, totdat hij door den geneesheer is onderzocht en door dezen bevonden is dat geen bezwaar bestaat om hem bij anderen te plaatsen.

Geld, wapenen van welken aard ook, schrijfbuizen enz. worden aan de inkomende gevangenen ontnomen.

Art. 25. Hij zorgt voor de bewaring der voorwerpen, die hij aan de gevangenen bij hunne opname in de gevangenis ontleent. Daarvan wordt in een afzonderlijk register aantekening gehouden.

Art. 26. Hij zorgt voor het richtig aanhouden en bewaren van het gevangenisregister en der overige ten behoeve van den gevangenisdienst benodigde registers, zoodra voor het opmaken van de lijsten van gedrag. Deze registers bestaan in:

1o. het register bedoeld in art. 25 van het besluit van 21

September 1869 (G. B. No. 37);

2o. het signalement-register;

3o. het strafregister;

4o. het register van ingenomen goederen en gelden van gevangenen;

5o. het register van den arbeid en verdiende arbeidsloozen;

6o. het magazijn-register;

een en ander ingericht naar daartoe, voor zooveel noodig, aan te geven modellen.

Art. 27. Het is den cipier verboden:

a. bij het plaatsen der gevangenen, andere vertrekken te bezigen dan die voor elke categorie of voor iederen gevangene in het bijzonder door de daartoe bevoegde macht zijn aangewezen; en

b. vrienden of betrekkingen van een gevangene anders bij dezen toe te laten dan in bijwezen van hem cipier of van een gevangenisbewaarder en met verlof van den ondervoorzitter of den commissaris der maand.

Art. 28. De lichte straffen welke de cipier ingevolge art. 30 van het besluit van 21 September 1869 G. B. No. 37, bij overtreding van bepalingen van dit reglement of bij andere vergrijpen tegen orde en tucht, bevoegd is op te leggen, bepalen zich tot opsluiting in de *strafcel hoogstens* voor den tijd van vier dagen. Bij vergrijpen die eene zwaardere straf vereischen, is hij bevoegd de overtredders *voorlopig* in de *strafcellen* te plaatsen. In beide gevallen geeft hij daarvan onverwijld kennis aan den Commissaris der maand.

Art. 29. De wetten en verordeningen betreffende den dienst der cipiers of waarvan de kennisneming voor hem nuttig te achten is, zijn de navolgende:

van het burgerlijk wetboek, de artt. 21, 22 en 45;

van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, de artt. 24, 232-255;

van het wetboek van strafvordering, de artt. 12, 37, 47, 63, 68, 77, 93, 94, 117, 125, 144, 160, 199, 237, 241, 251, 255, 251 en 321 tot 341;

van het wetboek van strafrecht, de artt. 22, 37, 38, 82, 83, 167, 185 en 193;

het besluit van 21 September 1869 (G. B. No. 37.)

Art. 30. Aan den cipier wordt een adjuvant toegevoegd, die op gelijke wijze als de cipier door den Gouverneur wordt benoemd en ontlasten.

Art. 31. Alvorens in functie te treden, legt hij in handen van den voorzitter der commissie van administratie den navolgenden eed of belofte af:

„Ik zweer (beloof) dat ik den mij opgedragen post van adjuvant-

scipier in de gevangenis van het fort *Nieuw Amsterdam* met alle getrouwheid, vlijt en oplettendheid zal waarnemen; dat ik mij nimmer in eenige verboden of geheime betrekking zal inlaten met iemand der gevangenen; dat ik geen geheime correspondentie, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, op eenigerhande manier met iemand in of buiten de gevangenis zal bevorderen, veelmin zelf daarin behulpszaam zijn; dat ik integendeel deze ontdekkende, daarvan dadelijk aan den cipier zal kennisgeven; dat ik alle pogingen tot ontvluchting zal trachten te weren en te openbaren; dat ik zal gehoorzamen al de bevelen tot den dienst betrekking hebbende die mij door of vanwege den cipier of iemand mijner superieuren zullen gegeven worden, en eindelijk dat ik zal nakomen al wat bij de reglementen en instructiën aangaande mijn dienst bereids is of nog zal worden voorgeschreven. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig! (dat helooft ik)."

Art. 32. De assistent-cipier houdt een bepaald toezicht op de bewaarders. Hij zorgt dat allen zich behoorlijk van hunne verplichtingen kwijten en dat de voorschriften tot handhaving der orde en tucht stipt worden nageleefd.

Art. 33. Hij heeft het toezicht over de bereiding der spijsen en is bij de uitdeeling der levensmiddelen tegenwoordig.

Art. 34. Zijne verdere dienstverrichtingen worden door den cipier onder goedkeuring der commissie van administratie geregeld.

Art. 35. Wanneer een der vermelde beambten verlaagt zich buiten het fort te begeven, doet hij daartoe aanvraag aan den commissaris der maand. Een verlof van meer dan 24 uren kan niet zonder toestemming van den ondervoorzitter worden verleend.

Afwezigheid van meer dan drie dagen heeft geen plaats zonder verlof van den Gouverneur.

Art. 36. De cipier en de assistent-cipier zullen zich nimmer gelijktijdig uit het fort verwijderen.

Art. 37. Bij afwezigheid van den cipier wordt deze door den assistent-cipier vervangen. Wederkeerig is bij afwezigheid van laatstgenoemde de cipier met diens werkzaamheden belast.

§ 2. Van de Suppoeten.

Art. 38. De bewaarders worden tot zoodanig getal als door den Gouverneur zal worden bepaald, door de commissie van administratie aangesteld en ontslagen. Zij zijn aan de leden der commissie en aan den cipier en assistent-cipier ondergeschikt en verplicht hunne bevelen dadelijk op te volgen. Zij worden bij voorkeur gekozen uit gewezen militairen en personen niet beneden den 25-jarigen en niet boven den 45-jarigen ouderdom.

Art. 39. Alvorens in functie te treden, leggen zij in handen van den ondervoorzitter der Commissie van administratie een gelijkluidend eed of gelijkluidende belofte af als ten aanzien van den assistent-cipier is voorgeschreven.

Art. 40. Zij zijn gehouden de gevangenen welwillend te behandelen, zonder nogtans gemeenzaam met hen om te gaan.

Art. 41. Zij mogen de gevangenen van niets onderrichten wat niet tot den dienst betrekking heeft; geene boodschappen voor of ten hunnen beboere doen, of aan hen iets op verzoek van bloedverwanten, vrienden of bekenden overbrengen, zonder voorkeuren van den cipier.

Art. 42. Zij mogen gedurende hunnen diensttijd bij de gevangenen den omtrek van de gevangenislokalen niet verlaten zonder toestemming van den cipier.

Art. 43. Zij mogen geene foaien noch eenig geschenk van gevangenen of van hunne betrekkingen aannemen.

Art. 44. Zij mogen van de gevangenen niets koopen, noch aan hen iets verkoopen, noch aan of van hen geld leenen, en voorts onder geenlei voorwendsel aan de medesgevangenen of andere personen iets betrekkelijk de gevangenen mededeelen.

Art. 45. Zij zijn des morgens op het daartoe bepaalde uur bij de gevangenis aanwezig. Zij zijn nauwkeurig toe dat de voorschriften van hoofdstuk IX door de gevangenen worden nageleefd. Beurtelings blijft een der beambten met inbegrip van den assistent-cipier des nachts bij de gevangenis aanwezig.

Art. 46. Zij zien toe dat de deuren der gevangenvestrekken steeds, wanneer de dienst het toelaat, gesloten zijn.

Art. 47. Ieder beambte is verplicht alle misbruiken, verkeerdheden of overtredingen, die hij in eenig vak van dienst ontwaart, dadelijk ter kennis te brengen van den cipier.

Art. 48. De bepalingen der twee eerste alinea's van art. 35 zijn ook op de in deze § genoemde beambten van toepassing.

HOOFDSTUK V.

Van de kerkelijke en geneeskundige diensten.

§ 1. Van de Godsdienstleeraars.

Art. 49. Aan de gevangenen zal, zooveel doenlijk, gelegenheid worden gegeven om godsdienstige hulp te genieten.

Aan godsdienstleeraars zal toegang tot de gevangenen gelaten worden, mits voorzien van een toegangsbijet van een der leden der Commissie van administratie. Wanneer godsdienstleeraars zich groeppen achten op gezette tijdstippen of anderszins godsdienstige bedieningen, onderhoud of troost aan de gevangenen aan te bieden, zal de Commissie van administratie, daarvan onderricht wordende, de noodige maatregelen nemen om, waar het eenigzins kan, aan hun verlangen te gemoet te komen.

§ 2. Van den Geneesheer.

Art. 50. De zorg voor al wat zooveel de verpleging der zieken als de bewaring van de gezondheid der gevangenen betreft, is aan een geneesheer opgedragen.

De geneesheer dient zijne aanmerkingen en voorstellen ten dien aanzien en ook bij het ontstaan van besmettelijke ziekten, schriftelijk aan de commissie van administratie in.

Art. 51. De geneesheer zal de gevangenen in de ziekenzalen dagelijks en voorts de overige gevangenen nu en dan uit eigen beweging bezoeken.

Art. 52. De overbrenging der gevangenen naar de ziekenzaal geschiedt dadelijk op zijn bevel.

Art. 53. Hij ziet nauwkeurig toe dat zijne bevelen en voorschriften door de zieken en oppassers stipt worden opgevolgd. Bij ontdekking van eenig verzuim of nalatigheid, geeft hij daarvan aan den cipier kennis.

Art. 54. De geneesheer is verplicht een ziekenregister te houden waarin alle ziekten dagelijks worden ingeschreven en waarin verder aantekening wordt gehouden van den voortgang en loop der ziekte tot aan den afloop, alsmede van de voorgeschreven geneesmiddelen. Dat register zal in de gewone vergaderingen der Commissie van administratie ter visie liggen.

Art. 55. Zoodra de geneesheer bij een zieken gevangene gevaar van sterven bespeurt, geeft hij daarvan kennis aan den cipier, die zooveel doenlijk den godsdienstleeraar der gezindte, waartoe de gevangene behoort, bericht geeft.

Art. 56. Geen lichaamsstraffen worden ten uitvoer gelegd dan na een door den geneesheer ingesteld onderzoek naar de lichamelijke gesteldheid van den gevangene.

Ingeval dat onderzoek mocht aantoonen dat deze de opgelegde lichaamsstraf niet kan ondergaan, wordt zij niet toegepast, maar gewijzigd of in een andere verwisseld.

HOOFDSTUK VI.

Van de Pistole.

Art. 57. Door den cipier wordt geleverd wat tot de stoffeering en de liggingstukken der pistole betrekking heeft. Geen ander vertrek wordt voor den dienst der pistole bezigtigd dan dat daartoe door de Commissie van administratie aangewezen. De gevangenen die in de pistole verpleegd worden, zijn, wat de orde en tucht betreft, aan het reglement onderworpen.

Art. 58. Geen gevangene wordt in de pistole gehuisvest alvorens in handen van den cipier kamerhuur en onderhoud — telkens voor den tijd van een week, behoudens verrekkingen — te hebben uitbetaald.

Bij verzuim van voorsuitbetaling moet hij op last van den commissaris der maand de pistole ontruimen.

Art. 59. De cipier voorziet in het onderhoud der in de pistole geplaatste gevangenen op den voet als bij de artt. 2, 3, 6 en 9 van het besluit van 30 Maart 1869 (G. B. No. 14), is bepaald.

HOOFDSTUK VII.

Van het Magazijn.

Art. 60. In het daartoe door de commissie van administratie aangewezen vertrek worden alle kleding- en liggingstukken, die niet in dadelijk gebruik zijn, opgelagen en ordelijk gerangschikt.

Daarvan wordt een register gehouden, waarin de plaatsgebedende beweging van kleding- en liggingstukken wordt aangegeefd.

De inventaris wordt door de commissie van administratie vastgesteld en het register blijft in het magazijn voorhanden.

Art. 61. Zonder verlof van de commissie van administratie of van den commissaris der maand mag over geene goederen tot het magazijn behorende, worden beschikt. Van dat verlof wordt dadelijk in het register melding gemaakt.

Art. 62. De verklaring dat goederen niet meer bruikbaar zijn, gaat regelmatig van de commissie van administratie uit.

HOOFDSTUK VIII.

Van het onderhoud der gevangenen.

§ 1. Van de voeding.

Art. 63. Het dagelijksch rantsoen, onsmeltvren in den staat, gevoegd bij het besluit van den 21 September 1869, (G. B. No. 37) wordt op volgende wijze verstrekt:

Aan iederen gevangene

A. Europeanen en met hen gelijkgesteld:

des morgens ten ses ure

geroosterde bananen;

des morgens ten half twaalf ure
gekookte bananen of rijst en spek;

des namiddags ten half ses ure

rijst met gezouten vleesch te zaam gekookt; voorts des
Zondags en des Woensdags, brood.

B. Inlanders en met hen gelijkgesteld:

des morgens ten half ses ure

gekookte bananen;

des morgens ten half twaalf ure
gekookte bananen of rijst en bakkeljaww.

's namiddags ten ses ure

rijst en bakkeljaww.

§ 2. Van de verandering.

Art. 64. Aan iederen gevangene wordt tweemaal 's weeks gelegenheid gegeven tot het wasschen zijner kleedingstukken, waartoe hem door den cipier zeep wordt verstrekt.

§ 3. Van de verzorging der zieken.

Art. 65. Wanneer een gevangene geneeskundige hulp behoeft, geeft de cipier daarvan bericht aan den geneesheer. De cipier is bevoegd en op last van den geneesheer verplicht, den gevangene over te brengen in de ziekenzaal.

Voor den dienst in de ziekenzalen der vrouwen worden een of meer der vrouwelijke gevangenen door den commissaris der maand aangewezen.

Art. 66. Geen zieke gevangene wordt bij het eindigen van zijn straftijd ontslagen, tenzij op eigen verlangen of op eene verklaring van den geneesheer, dat het ontslag zonder gevaar voor den patient kan worden verleend.

Art. 67. De geneesmiddelen worden op voorschriften van den geneesheer in de infirmerie gereedgemaakt en geleverd.

§ 4. Van het reinigen van de lokalen en van het baden der gevangenen.

Art. 68. De lokalen worden tweemaal 's weeks door de daartoe aangewezene gevangenen gewasschen of geschrabd.

Ieder gevangene moet zich zonneel doemlijk ten minste eenmaal 's weeks baden.

Het hoofdhaar der gevangenen wordt eenmaal 's maands gesneden. Van mannelijke gevangenen wordt, voor zooveel het noodig wordt geacht, de baard eenmaal in de week geschoren.

§ 5. Van Begraveniskosten.

Art. 69. De begravenis van een overleden gevangene, — indien zijne nabestaanden daarvoor niet op eigen kosten wenschen te zorgen, — heeft plaats op den voet als voor onvermogenen is voorschreven.

Op kosten der nabestaanden geschiedende, zal de begravenis zoo eenvoudig mogelijk plaatshebben.

HOOFDSTUK IX.

Van de gevangenen.

§ 1. Van hunne plichten.

Art. 70. Zoodra de gevangene is ingeschreven en gevisiteerd,

wordt hij bekend gemaakt met de bepalingen van dit en het vorig hoofdstuk, voor zoover zij de gevangenen-zelfen betreffen.

Art. 71. In elk vertrek wordt door den cipier een gevangene tot opzichter aangesteld, die zorgdraagt voor de getrouwe naleving der voorschriften tot bandhaving van orde en tucht. Van alles wat in het vertrek buitengewoons voortvalt, zoome de van alle overtredingen of verzet tegen zijne bevelen, wordt door hem onmiddellijk kennis gegeven aan de bewaarders.

Art. 72. De gevangenen zijn verplicht dadelijk te gehoorzamen aan de bevelen, hun door de beambten van de gevangenis en den opzichter van hun vertrek gegeven.

Art. 73. Dadelijk na het daartoe gegeven teken moeten de gevangenen hunne nachtlegers verlaten of betrekken.

Des morgens zijn zij verplicht zichzelf alsmede hun vertrek te reinigen.

Art. 74. Het rooken in de gevangenvetrekken en alle kaart- of dobbelspeken zijn verboden.

Art. 75. De gevangenen mogen onderling geen handel drijven en geene goederen verruilen en ook geen geld leenen of ter leen ontvangen.

Art. 76. Zij onthouden zich van feitelijkheden en beleedigende uitdrukkingen tegen elkander, van lui druchtigheid en onzedelijke gesprekken; zij mogen noch met de ramen noch op de wandelplaatsen gesprekken houden met andere gevangenen, op post staande soldaten, werklieden of andere personen, die niet tot den dienst der gevangenis behooren.

Art. 77. De gevangenen zijn verplicht bij ontdekking van eenige oproerige beweging of aangewezen poging tot ontvluchting daarvan dadelijk aan de bewaarders kennis te geven, en inmiddels, voor zooveel dit in hun vermogen is, de pogingen der kwadailligen tegen te gaan.

Art. 78. Op de uren tot dagelijksch genot der open lucht vastgesteld, moeten de gevangenen in behoorlijke orde rondwandelen. Zij doen dit zooveel mogelijk dagelijks een uur lang.

Art. 79. Zij mogen geene wesen, scharen, spijkers, vijlen of andere voorwerpen van dergelijken aard onder zich hebben dan voor zooveel hun die tot het verrichten van hunnen arbeid zijn toevertrouwd. Het bezit van vaartuig is streng verboden.

Art. 80. Wanneer de gevangenen bij de uitdeeling der levensmiddelen vermeen daarmtrent, wat de hoeveelheid of het gehalte betreft, eenige aanmerking te kunnen maken, dragen zij die met bescheidenheid aan den dienstdoelna beambte voor, en staat hun een beroep op den cipier vrij, onverminderd hun recht om zich over diens beslissing bij den commissaris der maand te beklagen.

Ongegronde klachten worden gestraft.

Art. 81. De gevangenen in de ziekenzalen mogen zich geenerhande levensmiddelen of zoogenamde verscheeringen aanschaffen buiten last of bepaalde toestemming van den geneesheer.

§ 2. Van den arbeid.

Art. 82. De tot huisarbeid aangewezene gevangenen moeten op de uren door den cipier, in overleg met de commissie van administratie bepaald, den arbeid verrichten, die hun wordt opgelegd.

Art. 83. Geen gevangene mag in den bijzonderen dienst van beambten, andere personen of medegevangenen bezigeld worden dan alleet ingeval hij tot den dienst in de ziekenzaal is aangewezen.

Art. 84. De mannelijke veroordeelden tot dwangarbeid worden tot den zwaarsten arbeid gebruikt. Vrouwelijke veroordeelden tot dwangarbeid arbeiden van de mannen afgezonderd.

Art. 85. Alle tot dwangarbeid veroordeelden moeten dagelijks, met uitzondering van zon- en feestdagen, 10 uren arbeiden.

Art. 86. De strafarbeiders werken dagelijks onder daartoe aangestelde opzichters gedurende 10 uren, volgens voorschriften door het uitvoerend gezag te geven.

§ 3. Van de straffen.

Art. 87. Elke overtreding der voorgaande bepalingen, en in het algemeen elke inbreuk op de orde en tucht, wordt, naarmate van hare zwaarte, gestraft met een of meerdere der straffen bij het volgend artikel vermeld.

Art. 88. De straffen die aan de gevangenen kunnen worden opgelegd, zijn:

a. *eenezame opsluiting in de strafcel* op de gewone voeding of wel op den zoogenaaenden drogen kost, hoogstens voor den tijd van veertien dagen;

b. sluiting in de boeien hoogstens voor den tijd van *acht dagen* of wel voor *veertien dagen* mits om den anderen dag;

c. verzwaaide arbeid;

d. lichamelijke kastijding.

Art. 89. De gevangene op zoogenaamden *drogen kost* ontvangt dagelijks driemaal lannanen of rijst met water.

Art. 90. De voor de sluiting der gevangenen bestemde boeien worden aan het onderzoek van den geneesheer onderworpen.

Art. 91. De straf van verzwaaide arbeid bestaat in het aan den gang honden van een tred- of een handmolen, het heen en weder dragen van kanonkogels, of eenige andere werkzaamheden van soortgelijken aard, gedurende zoodanigen tijd als voor elk geval door de commissie wordt bepaald.

Art. 92. Lichamelijke kastijding bestaat in riet- of roting-slagen, hoogstens ten getale van vijftig.

Zij wordt tennitvoergelegd ten overstaan van den geneesheer en van den cipier.

Art. 93. De verschillende straffen kunnen naar gelang van de zwaarte der overtredingen worden tezamen gevoegd. Die vermeld onder litt. c. en d. van art. 88 worden alleen door de commissie van administratie opgelegd.

Art. 94. De straffen onder litt. b. c. en d. van art. 88 vernield, mogen eerst dan op andere gevangenen dan veroordeelden tot dwaargarheid of kruiwagenstraf worden toegepast, wanneer zij reeds eenmaal tot het maximum der straf in lit a. zijn verwezen geworden.

§ 4. Van de bezoeken.

Art. 95. Betrekkingen of vrienden van de gevangenen worden alleen toegelaten in daarvoor iagerichte spreekplaatsen en in tegenwoordigheid van een gevangenisbeampte, op vertoon van een be-

wijs van toegang, afgegeven door den ondervoorzitter of den commissaris der maand.

Nimmer worden tot het bezoek meer dan één gevangene tegelijk in het spreekvertrek toegelaten.

Die bezoeken worden in den regel slechts eenmaal 's weeks toegelaten op dag en uren en voor den tijd door de commissie te bepalen.

Art. 96. Zoodra de beampte die bij de bezoeken, bij het voorgaand artikel bedoeld, tegenwoordig is, iets ontdekt dat strijdig is met de orde, gelast hij den bezoeker het spreekvertrek te verlaten.

Hij geeft daarvan dadelijk bericht aan den cipier, door wien zulks wordt kenbaar gemaakt aan de autoriteit, die het toegangsbevijs heeft afgegeven.

§ 5. Van de briefwisseling.

De veroordeelden mogen gedurende hun vrijen tijd aan personen buiten de gevangenis brieven schrijven en die ook van hen ontvangen.

Art. 98. De inkomende zoowel als de uitgaande brieven worden alle in handen gesteld van den commissaris der maand, die ze na lezing, naar bevind van zaken, aan den veroordeelde afgeeft, verzendt of aan de commissie van administratie mededeelt.

Slotbepaling.

De voorschriften van dit Reglement, voor zoover zij thans reeds uitvoerbaar zijn, treden in werking op 1 Januari 1870.

Behoort bij de Resolutie van den Gouverneur dd. 31 December 1869 no. 18, (Gouvernements blad no. 40).

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

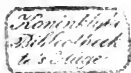
GOUVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1870.

ROTTERDAM.
NIJGH & VAN DITMAR.

1871.

Alphabetisch Register

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1870.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADE.
B.		
Besluit van 30 Sept. 1869, No. 1. (Zie op Publicatie)	5	6
Besluit van 7 Ang. 1870, No. 36. (Zie op Resolutie).....	8	11
Besluit van 19 Sept. 1870, No. 19 (Zie op Publicatie).....	10	12
Besluit van 19 Nov. 1870, No. 80. (Zie op Publicatie).....	11	13
K.		
Koloniale Huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1871	6	7
P.		
Publicatie van 3 Maart 1870, waarbij wordt afgekondigd de wet van 19 Jan. 1870 (Staatsblad No. 23), houdende definitieve vaststelling der Koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1870	2	1
Publicatie van 11 Juli 1870, waarbij alsnog wordt afgekondigd het in het Besluit van 17 December 1869 Gouvernements-blad No. 41) aangehaald Koninklijk Besluit van 30 September 1869 No. 18, houdende machtiging tot intrekking van de reglementen op het verleen van uitsluitende rechten op uitvindingen, invoeringen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volksvlijt (G. B. van 1844 No. 4 en van 1850 No. 18.).....	5	6
Publicatie van 1 November 1870, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 19 September 1870 No. 19, houdende aanvulling van de verordening betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrijo arbeiders in Suriname (Gouvernements-bladen van 1863 No. 12, 1864 No. 13 en 1867 No. 4)	10	12
Publicatie van 29 December 1870, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 19 November 1870 No. 30, betreffende de Particuliere West-Indische Bank.....	11	13
R.		
Raming der middelen en inkomsten voor de kolonie Suriname, dienstjaar 1870.....	2	5
Raming der middelen en inkomsten voor de kolonie Suriname, dienstjaar 1871	6	10
Resolutie van 5 Maart 1870 No. 13, betreffende eene wijziging van de bepalingen van art. 5 van het nieuwe reglement op de verzending van brieven enz. (Gouvernementsblad van 1869 No. 45.).....	3	5
Resolutie van 6 October 1870, No. 1, betreffende de intrekking der reserves opgenomen in het Koninklijk besluit van 23 Maart 1852 No. 3, waarbij is bekrachtigd het algemeen reglement voor de Hervormde kerk in het Koninkrijk der Nederlanden	7	11
Resolutie van 6 October 1870, No. 2, houdende opname in het Gouvernements-blad van het Koninklijk Besluit dd. 7 Augustus 1870, No. 36, betreffende het Kerkelijk bestuur bij de Israëlieten in Nederland en in de Nederlandsche West-Indische kolonien	8	11

O N D E R W E R P.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
Resolutie van 14 October 1870, No. 8, houdende wijziging in de uniformkleeding van de officieren en de overige leden der Schutterij	9	12
V.		
Verordening van 16 Februari 1870, betreffende de emolumenten van den bedienaar der begrafenissen en het onderhoud der landsbegrafplaatsen	1	1
Verordening van 3 Mei 1870, betreffende eenige aan de New-York and Surinam Company te verleenen concessiën.....	4	5
Verordening van 18 Juli 1870, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1871.	6	7
W.		
Wet van 19 Januari 1870, (Staatsblad No. 23) (Zie op Publicatie)	2	1

ANNO 1870.

No. 1. VERORDENING van 16 Februari 1870, betreffende de emolumenten van den bedienaar der begrafenissen en het onderhoud der landsbegrafplaatsen.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, tot eene in het belang der koloniale kas gewenschte wijziging in de emolumenten van den bedienaar der begrafenissen en tot een voldoende toezicht over de landsbegrafplaatsen, de navolgende bepalingen worden gevorderd;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening;

Art. 1. Artikel 5 en de §§ r, x, cc, gg, hh en ii van artt. 9 en 10 der publicatie van 17 Juni 1835, G. B. No. 9, houdende verordeningen omtrent de begrafenissen worden ingetrokken.

Art. 2. Artikel 9 ia ff No. 7 van de publicatie van 1835 G. B. No. 9 wordt gewijzigd als volgt: Wanneer de begrafenissen voor rekening van het Gouvernement of van eenige Armen-inrichting geschiedt, zal hij voor al de genoemde werkzaamheden genieten ineens de som van drie gulden en daarenboven vijf en zeventig centen voor elken drager.

Art. 3. De zorg voor en het toezicht over de landsbegrafplaatsen worden opgedragen aan eene commissie bestaande uit den ambtenaar van den burgerlijken stand en twee door den Gouverneur te benoemen personen.

Art. 4. De bedienaar der begrafenissen wordt te zijnen koste, voor zooveel noodig bijgestaan, of bij ziekte, afwezigheid of andere wettige verhindering vervangen door een of meer door hemzelven, onder goedkeuring van den ambtenaar van den burgerlijken stand, aan te stellen adassistenten.

Wanneer de beheerder van het sterfhuis boven den dienst van den bedienaar, die van een of meer zijner adassistenten ter nitnoodiging of bekendmaking mocht gevorderd hebben, zal de bedienaar voor ieder hunner hetzelfde in rekening mogen brengen als hem voor gelijken dienst bij No. 1, 2 of 3 van § ff is toegelegd.

Art. 5. Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, 16 Februari 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 23 Februari 1870.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 2.) PUBLICATIE van 3 Maart 1870, waarbij wordt afgekondigd de wet van 19 Januari 1870 (Staatsblad No. 23,) houdende definitieve vaststelling der Koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1870.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat, volgens art. 112 der Wet van 31 Mei 1865 (Staatsblad No. 55) de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname definitief wordt vastgesteld door de wet, ook indien tot aanvulling der koloniale middelen eene bijdrage wordt gevorderd uit 's Rijks schatkist, en dat dit geval zich voor het dienstjaar 1870 voordoet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1870 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld als volgt:

Ie. AFDEELING.	
<i>Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.</i>	
Art. 1. Traktementen en toelagen van den Gouvernements-Secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen	f 25,093.75.
Art. 2. Uitgaven voor het postwezen: in de kolonie f 1,200.— in Nederland „ 10,000.—	• 11,200.—
Art. 3. Bureau- en lokaalbehoefte in de kolonie f 1,883.60 in Nederland „ 150.—	• 2,033.60.
Art. 4. Drukwerken en advertentie-kosten voor den administratieven dienst	• 7,000.—
Art. 5. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen: in de kolonie f 3,000.— in Nederland „ 2,000.—	• 5,000.—
Art. 6. Kosten ten behoeve der Koloniale Staten	• 13,300.—
Art. 7. Traktementen van de districts commissarissen en van hunne secretarissen en klerken, toelagen voor bureaubehoefte aan de commissarissen en burgerkapiteins, mitsgaders schrijffloonen	• 79,280.—
Art. 8. Loon en kleeding der roeiers voor de vaartuigen ten dienste van de districts commissarissen	• 16,079.—
Art. 9. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Transporteeren	f 158,986.35.

Transport.....	f 158,986.35	
Spijt, tot verblijf van den districtscommissaris van Beneden Commewijne, de maréchaussées en de roeiers	» 1,600.—	f 160,586.35

Ile AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 10. Traktement van den president, de leden, den griffier en den bode van het hof van justitie	f 40,360.—	
Art. 11. Abonnement voor de kosten van de griffie van het hof van Justitie, benevens traktementen en toelagen van het aldaar werkzaam personeel ...	» 3,900.—	
Art. 12. Aankoop van boekwerken ten dienste van het hof van justitie	» 200.—	
Art. 13. Traktement en toelage van den kantonrechter en traktement van den griffier bij het kantongerecht te Paramaribo	» 9,500.—	
Art. 14. Abonnement voor de kosten van de griffie van het kantongerecht te Paramaribo, benevens toelage aan het aldaar werkzaam personeel	» 1,250.—	
Art. 15. Tegemoetkoming aan de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongerechten te Nickerie en Coronie.....	» 240.—	
Art. 16. Toelage aan den landspractijzn.....	» 1,500.—	
Art. 17. Verlichting van de politie-stations, de bewaarplaats voor krankzinnigen, de wachten der maréchaussées, de civiele provoost en de ciperswoning, benevens huishoudelijke behoeften voor de gevangenissen	» 1,600.—	
Art. 18. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen...	» 5,000.—	
Art. 19. Bewaking der veroordeelden en gedetineerden...	» 3,552.50	
Art. 20. Onderhoud van gedetineerden en veroordeelden	» 29,000.—	
Art. 21. Traktementen en toelagen van den procureurgeneraal, den advocaat-generaal en de verdere ambtenaren en bedienden der politie; mitsgaders schrijffoonen	» 23,500.—	
Art. 22. Kantoorhuur, bureau- en lokaalbehoeften	» 1,280.50	
Art. 23. Traktementen en toelagen van de politiemacht...	» 103,380.—	
Art. 24. Verschillende uitgaven ten dienste der politie...	» 4,900.—	
Art. 25. Loonen van gehuurde opzichters over de strafwerkers	» 1,800.—	
Art. 26. Verwijdering van uit Cayenne onvluchte gedeporteerden	» 1,000.—	
		» 231,963.—

Ile, AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 27. Traktementen van den administrateur van financiën, de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffoonen	f 20,000.—	
Transporteeren.....	f 20,000.—	f 392,549.35

Transport.....	f 20,000.—	f 392,549.35
Art. 28. Traktement van den controleur der belastingen.	» 4,000.—	
Art. 29. Traktementen, toelagen en dagloonen van het personeel der recherche en voor den dienst der lossingen en van de entrepôts	» 13,900.—	
Art. 30. Onderhoud van brandstoffen voor de stoommachine op den steiger, aankoop van stempels, cachetten, lak, bindtouw en andere behoeften	» 350.—	
Art. 31. Uithreiding van de middelen van toezicht op de opbrengst der belastingen.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 32. Traktementen en belooningen van de ontvangers der koloniale middelen en van de ambtenaren en bedienden ten kantore van den kolonialen ontvanger en betaalmeester, mitsgaders schrijffoonen	» 21,000.—	
Art. 33. Traktement van den hypotheekbewaarder	» 4,000.—	
Art. 34. Abonnement voor de kosten van het kantoor van den hypotheekbewaarder, benevens toelagen van het aldaar werkzaam personeel	» 2,000.—	
Art. 35. Traktementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen	» 2,850.—	
Art. 36. Traktementen van den waagmeester en de beambten bij 's lands waag	» 3,400.—	
Art. 37. Schrijffbehoeften, benevens bindloon en abonnement op couranten voor de kantoren van den administrateur van financiën, van den ontvanger en betaalmeester, van den ontvanger der belastingen in Nickerie, voor 's lands magazijnen en voor het kantoor van den waagmeester.....	» 1,450.—	
Art. 38. Licht voor de magazijnswacht en het waaggebouw, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vaatwerk, aankoop van schalen, balansen, maten en gewichten en andere huishoudelijke benodigdheden.....	» 150.—	
Art. 39. Kosten van vervolging en proceskosten	» 1,000.—	
Art. 40. Reis- en verblijfskosten	» 600.—	
		» 74,700.—

IVE. AFDEELING.

Onbeheerde Boedels en Weeten.

Art. 41. Toelage aan den secretaris bij het college van commissarissen voor de onbeheerde boedels en bij den pupillairen raad, traktement van den bode van eerstgenoemd college	» 800.—	
Art. 42. Bureaubehoeften...	» 12.—	
Art. 43. Traktementen en toelagen van den curator en weesmeester en de verdere ambtenaren en bedienden.....	» 13,200.—	
Art. 44. Bureau- en lokaalbehoeften, bind- en drukloon en abonnement op couranten	» 500.—	
Art. 45. Agentschap in Nederland.....	» 600.—	

Transporteeren.....	f 15,112.—	f 467,249.35
---------------------	------------	--------------

Transport.....

f 15,112.—

f 467,249.35

Art. 46. Alimentatie van weezen

• 15,760.—

• 30,872.—

Ve. AFDEELING.

Eeredienst en Onderwijs.

Art. 47. Traktementen en toelagen voor huishuur van de predikanten der Hervormde Gemeente

f 16,000.—

Art. 48. Traktement en toelage voor huishuur van den predikant der Luthersche Gemeente

• 6,000.—

Art. 49. Subsidie aan de armenkas der Luthersche Gemeente

• 800.—

Art. 50. Traktementen en toelagen voor huishuur van de Geestelijken der R. Katholieke Gemeente

• 13,800.—

Art. 51. Toelage aan de Moravische Broeder-Gemeente ...

• 3,000.—

Art. 52. Traktement en toelage voor de huishuur van den Opper-Rabbijn der Nederlandsche en Portugeesche Israëlitische Gemeenten

• 3,500.—

Art. 53. Toelagen aan de beide Israëlitische Gemeenten.

• 4,000.—

Art. 54. Kosten van het onderwijs

• 42,800.—

• 89,900.—

Vie. AFDEELING.

Plaatselijke Kosten.

Art. 55. Traktementen en toelagen van het personeel der brandweer

f 1,950.—

Art. 56. Materieel van het brandwezen:

in de kolonie f 1000.—

in Nederland • 500.—

• 1,500.—

Art. 57. Traktementen en toelagen van het plaatselijk genees- en heelkundig personeel, en van den scriba en den kamerbewaarder der commissie van toezicht

• 3,920.—

Art. 58. Voorziening in den geneeskundigen dienst te Paramaribo en in de districten

• 23,000.—

Art. 59. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal...

• 30,000.—

Art. 60. Begraveniskosten van onvermogenen

• 5,200.—

Art. 61. Traktement van den bedienaar der begravenissen...

• 300.—

Art. 62. Onderhoud der kerkhoven en kosten voor draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften bij ter-aardebestelling

• 1,400.—

Art. 63. Onderhoud van krankzinnigen

• 3,500.—

Art. 64. Opzicht over de krankzinnigen

• 1,000.—

Art. 65. Traktement van den directeur van 's landsgrond Boniface

• 1,800.—

Art. 66. Onderhoud en aankoop van gereedschappen, trekvee, materialen en huishoudelijke behoeften voor den grond Boniface

• 1,700.—

Art. 67. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict.

• 9,000.—

Transporteeren.....

f 84,270.—

f 588,021.35

Transport.....

f 84,270.—

f 588,021.35

Art. 68. Openen en sluiten van de sluis in de Knuffelsgracht te Paramaribo

• 120.—

Art. 69. Tewerkstelling van vrijgemaakten, die geen werkovereenkomsten hebben gesloten

• 3,200.—

Art. 70. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten.

• 10,000.—

Art. 71. Volksfeest op 's Konings verjaardag

• 1,100.—

Art. 72. Dagloonen van arbeiders voor den dienst op post *Coronie*

• 500.—

Art. 73. Loon en kleeding van roeiers voor ene sloep tot adisistentie van den post *Nickerie* voor het bewaken van de rivier

• 1,800.—

Art. 74. Toelagen aan de seinwachters

• 638.75

Art. 75. Benodigdheden voor het seinwezen

• 250.—

Art. 76. Traktementen van de posthouders bij de boschnegers en Indianen

• 1,860.—

Art. 77. Schrijfbehoeften voor het opzicht over de boschnegers, transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafeniskosten van boschnegers en Indianen

• 262.—

Art. 78. Toelagen aan tolken bij de immigranten

• 3,000.—

Art. 79. Bureaukosten voor het algemeen toezicht over de immigranten

• 50.—

Art. 80. Geldelijke ondersteuning en kleeding voor ouden, gebrekkigen en weezen

• 60,000.—

Art. 81. Verlichting van de aanlegplaats voor de koopvaardij-schepen

• 400.—

Art. 82. Traktementen en daggelten van den directeur, den geneesheer en diens adisistenten op het lepreuzen-etablisement *Batavia*, alsmede toelage voor den geneesheer en vergoeding voor schrijfbehoeften, levensmiddelen en andere huishoudelijke benodigdheden voor den directeur

• 4,133.60

Art. 83. Kleeding, huisraad, voeding en geneesmiddelen voor de besmetten op het etablissement *Batavia*

• 17,400.—

Art. 84. Dagloonen voor de bedienden van den directeur van het etablissement *Batavia*, voor de arbeiders benodigd tot het schoonhouden der terreinen, tot den aanleg en het onderhoud van de bedelvingen, het kappen van brandhout en pina, en het roeien van de vaartuigen en voor het oppassen en bewasschen van de geheel invalide verpleegden

• 3,600.—

Art. 85. Aanschaffing van materialen en gereedschappen, loonen aan ambachtslieden, transportkosten van goederen en andere huishoudelijke uitgaven voor het etablissement *Batavia*

• 1,500.—

• 194,048.35

Transporteeren.....

f 84,270.—

f 782,105.70

Transport.....	f 782,105.70	
VIII. AFDEELING.		
<i>Bouw-Departement.</i>		
Art. 86. Traktement en toelagen van den Chef, de ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen	f 7,925.—	
Art. 87. Bureaubehoeften en reis- en verblijfkosten	» 550.—	
Art. 88. Onderhoud van alle landsgebouwen en inrichtingen met de bruggen en afwateringswerken	» 26,000.—	
Art. 89. Fortificatiën.....	Memorie.	
Art. 90. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benodigdheden voor civiele gebouwen en kantoren...	» 2,000.—	
Art. 91. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen.....	» 2,000.—	
Art. 92. Vlaggen en lijnen.....	» 500.—	
Art. 93. Onderhoud en vernieuwing van booten, ponten en andere vaartuigen	» 7,000.—	
Art. 94. Nieuwe werken en groote herstellingen	» 34,650.—	» 80,625.—
VIII. AFDEELING.		
<i>Koloniale vaartuigen en loodwezen.</i>		
Art. 95. Traktement aan den Beheerder der koloniale vaartuigen	» 3,000.—	
Art. 96. Traktementen, gagen en toelagen van den hoofd-machinist, de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	» 29,320.—	
Art. 97. Tafelgelden van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	» 2,865.—	
Art. 98. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen	» 11,023.—	
Art. 99. Materialen en arbeidslooonen, benevens steenkolen ten dienste der koloniale vaartuigen:		
In de kolonie f 41,414.24		
in Nederland » 20,000.—	» 61,414.24	
Art. 100. Nieuw materieel en groote herstellingen	» 33,800.—	
Art. 101. Traktementen en gagen van den gezagvoerder en de schepelingen van het vuurschip	» 2,600.—	
Art. 102. Victualie, licht en verdere benodigdheden voor het vuurschip	» 1,752.—	
Art. 103. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel	» 2,475.—	
Art. 104. Aankoop en onderhoud van kettingen, zinkers en tonneboeien	» 500.—	
Art. 105. Aankoop van gereedschappen	» 1,000.—	» 149,249.24
IX. AFDEELING.		
<i>Pensioenen, wachtgelden en onderstanden.</i>		
Art. 106. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren: in de kolonie f 29,925.— in Nederland » 44,075.—	f 74,000.—	
Transporteeren.....	f 74,000.—	f 1,011,979.94

Transport.....	f 74,000.—	f 1,011,979.94
Art. 107. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren:		
in de kolonie f 20,055.17		
in Nederland » 24,886.93	» 44,942.10	
Art. 108. Wachtgelden	» 680.—	
Art. 109. Onderstanden: in de kolonie f 75.— in Nederland » 300.—	» 375.—	» 119,997.10
X. AFDEELING.		
<i>Onvoorziene uitgaven.</i>		
Art. 110. Onvoorziene uitgaven:		
In de kolonie f 34,000.—		
in Nederland » 6,000.—		
	» 40,000.—	
Totaal der uitgaven.....		f 1,171,977.04

Een miljoen, een honderd een en zeventig duizend negen honderd zeven en zeventig gulden vier cents.

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begrooting uitgetrokken onder de artt. 2, 3, 5, 8, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 29, 30, 37, 38, 39, 40, 44, 46, 54, 56, 58, 59, 60, 62, 63, 66, 67, 69, 70, 72, 73, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 83, 84, 85, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 94, 98, 99, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 107 en 108, ontoereikend mochten worden bevonden kan het ontbrekende bedrag, evenals de posten bij de artikelen 31 en 89 voor *Memorie* uitgetrokken, worden aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorziene uitgaven*, in deze begrooting voorkomende.

De toelagen voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen worden aangewezen op de artikelen, waarin zijn omschreven de traktementen voor de betrekkingen, die tijdelijk worden waargenomen.

Art. 3. Die in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor *onvoorziene uitgaven*.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1870, worden over dat jaar gebezigd de natenomen middelen en inkomsten, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.
- personeel;
- patentrecht;
- huurwaarde van huizen;
- paardengeld;
- quota van suikerplantages en houtgronden, voor zoover dit middel niet wordt ingetrokken en vervangen door:
- belasting op het verbruik van gedistilleerd.
- inkomende rechten;
- uitgaande rechten;
- lastgeld der schepen;
- baak-, los- en steigerelden;
- zegelrecht;
- vendrecht;
- transportrecht;
- successie- en overgangsrechten;
- begraafplaatsrecht;
- verloting;
- legers en provisiegelden.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- passage-gelden;
- opbrengst der posterij;
- erfpachten;
- landtaxen of akkergelden;
- wag- en rooigelden, almede entrepôt- en pakhuishuur;
- inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioen;
- inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;

- h. inkomsten voortspruitende uit den verkoop van Gouvernements plantages;
 i. terugbetaling van voorschotten.
 k. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
 l. griffierechten te verantwoorden aan de koloniale kas;
 10. Hof van justitie,
 20. Kantongerecht te Paramaribo,
 m. salarissen van den Hypotheek-bewaarder te verantwoorden aan de koloniale kas;
 n. alle andere ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 19 Januari 1870.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
 get. DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,
 De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
 (get.) VEITH.

Voor eensluidend afschrift,
 De Secretaris-Generaal,
 VEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 3 Maart 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 14 Maart 1870.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1870.

Benaming der middelen en
 inkomsten.

A. Directe en indirecte belastingen.

a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.	f 40,000.—
b. Personeel	» 30,000.—
c. Patentrecht	» 30,000.—
d. Huurwaarde van huizen	» 20,000.—
e. Paardengeld	» 800.—
f. Quota van suikerplantages en houtgronden.	» 10,000.—
g. Belasting op het gebruik van gelistilleerd.	Memorie.
h. Inkomende rechten	» 225,000.—
i. Uitgaande rechten	» 175,000.—
k. Lastgeld der schepen	» 30,000.—
l. Baak-, los- en steigerelden	» 6,000.—
m. Zegelrecht	» 52,000.—
n. Vendrecht	» 8,000.—
o. Transportrecht	» 20,000.—
p. Successie- en overgangrechten	» 10,000.—
q. Begräafplaatsrecht	» 3,000.—
r. Verlotingen	» 200.—
s. Leges en provisiegelden	» 1,500.—

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

a. Passagegelden	» 32,000.—
b. Opbrengst der Posterij	» 13,000.—
c. Erfpachten	» 2,500.—
d. Landtaxen of akkergelden	» 10,000.—
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur	» 6,000.—
f. Inhouding van de traktementen der ambtenaren voor pensioen	» 50,000.—

Transporteeren..... f 775,000.—

Transport..... f 775,000.—

g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische Bank	Memorie.
h. Inkomsten voortspruitende uit den verkoop van gouvernements-plantages	» 2,791.85
i. Terugbetaling van voorschotten	» 1,000.—
k. Renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	» 10,762.—
l. Griffierechten te verantwoorden aan de koloniale kas:	
10. Hof van justitie	f 3,900.—
20. Kantongerecht te Paramaribo	» 850.—
m. Salarissen van den Hypotheekbewaarder te verantwoorden aan de koloniale kas	» 4,750.—
n. Alle andere ontvangsten	» 2,000.—
	» 30,000.—

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen » 345,673.69

Totaal..... f 1,171,977.04

(No. 3.) RESOLUTIE van 5 Maart 1870 No. 13, betreffende eene wijziging van de bepalingen van art. 5 van het nieuwe reglement op de verzending van brieven enz. (Gouvernements-blad van 1869 No. 45).

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien dd. 26 Januari jl. L. Aaz. en B. No. 32/25, betreffende eene wijziging van de bepalingen van art. 5 van het nieuwe reglement op de verzending van brieven, gedrukte stukken en monsters of stalen van koopwaren, die in gesloten brievenmalen tusschen Nederland en de Nederlandsche koloniën Suriname en Curaçao worden uitgewisseld, (G. B. No. 45 van Aa. 1869);

Heeft goedgevonden en verstaan:

10. Krachtens de in de voormelde ministerieele missive vervatte afschrijving, de bij art. 5 van voormeld reglement vastgestelde maxima voor het gewicht en de afmetingen der pakketten met geschreven stukken en met drukwerken, te wijzigen als volgt:

- » Pakketten met brieven of papieren of wel met gedrukte stukken onder een afzonderlijk adres, mogen het gewicht van vijf kilogram niet te bovengaan;
- » Pakketten met geschreven bescheiden en drukwerken zullen de navolgende afmetingen niet mogen overschrijden: 45 centimeters in de lengte, 25 in de breedte en 25 in de hoogte;
- 20. Enz.;

30. Te bepalen dat § 1 dezer Resolutie in het Gouvernements-blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 5 Maart 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

(No. 4.) VERORDENING van 3 Mei 1870, betreffende eenige aan de New-York and Surinam Company te verleen concessiën.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende het request van de gemachtigden in deze kolonie der New-York and Surinam Company, betreffende eenige door haar in deze kolonie verzochte concessiën;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. Aan de te New-York in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika opgerichte Maatschappij, onder den naam van New-York and Surinam Company, kan door den Gouverneur voor den tijd van hoogstens vijftig jaren, onder de in de navolgende artikelen vermelde voorwaarden:

- a. tot ontginning van goud, zilver, andere metalen en

steenkolon, alsmede tot ontginning, bebouwing en inzameling van alle andere voortbrengselen dezer kolonie, worden afgestaan een terrein van zes duizend akkers van het landsdomein, gelegen in het district *Boven Suriname*, aan den rechteroever der rivier *Suriname*, zich oostwaarts uitstrekkende tot aan de Sarakreek, en op de door de gemachtigden der Maatschappij overgelegde en ter Gouvernements-Secretarie gedeponeerde figuratieve kaart aangewezen door de letters A., B., C., D.;

b. vergunning worden verleend om, ter verbinding zoowel van de onderscheiden gedeelten dezer kolonie met elkander als van deze kolonie met andere plaatsen, wegen, kanalen, spoorwegen, stoomboten, zeil- en andere vaartuigen, telegraaflijnen, en in het algemeen alle communicatiën en communicatie- of vervoermiddelen, zonder onderscheid, aan te leggen of daar te stellen.

Art. 2. Binnen twee jaren na den voormelden afstand en de voormelde vergunning zal de Maatschappij ten genoegen van den Gouverneur het bewijs moeten leveren dat het maatschappelijk kapitaal ter som van zes honderd duizend dollars, bepaald in de door haar overgelegde certificate of incorporation dd. 15 December 1868 als het kapitaal van de Maatschappij te zullen uitmaken en gelijkstaande met een miljoen vijfmaal honderd duizend gulden *Ned. Courant*, geplaatst is.

De Maatschappij mag met hare werkzaamheden geen aanvang maken, dan nadat het bewijs is geleverd dat een derde van het voorschreven kapitaal gestort is, welk bewijs ten genoegen van den Gouverneur moet zijn geleverd binnen één jaar na den voormelden afstand en de voormelde vergunning.

Art. 3. Uiterlijk zes maanden na de levering van het bewijs in de laatste alinea van het vorige artikel vermeld, zullen de werkzaamheden een aanvang moeten nemen. Zij moeten met ijver worden voortgezet.

De Gouverneur is bevoegd do in het vorige en in dit artikel vermelde termijnen te verlengen.

Art. 4. De grenzen der sub § a van artikel 1 genoemde concessie strekken zich onder den grond loodrecht tot eene onbepaalde diepte uit.

Art. 5. De Maatschappij zal kunnen volstaan met de door haar overgelegde bij Art. 1 vermelde figuratieve kaart.

Alleen dan, wanneer in de nabijheid van de aan haar afgestane gronden andere uitgiften van gronden mochten worden verleend, of wel, naar het oordeel van den Gouverneur, enig verschil eene begrenzing mocht noodig maken, is zij verplicht om op vordering van den Gouverneur de haar afgestane landen te doen uitmeten en begrenzen, en daarvan door een beëdigden landmeter beoorlooke en nauwkeurige kaarten in triplo te doen vervaardigen en aan des Gouverneurs goedkeuring te onderwerpen. Voldoet zij binnen den tijd van zes maanden niet aan die verplichting, dan is de Gouverneur bevoegd de uitmeting en de begrenzing, alsmede het vervaardigen der kaarten, voor hare rekening te doen geschieden.

Art. 6. De Maatschappij zal de mijn- en andere werken zoodanig inrichten, dat nimmer de algemeene veiligheid in gevaar worde gesteld, en zal voor het leven en de gezondheid der werklieden zooveel doenlijk zorg moeten dragen.

Zij is verplicht zich te gedragen naar de voorschriften, die tot dat einde door of vanwege den Gouverneur worden gegeven.

Art. 7. De Maatschappij is gehouden om van de bij art. 1a bedoelde voortbrengselen van het haar afgestane terrein kosteloos monsters ter beschikking van den Gouverneur te stellen.

Art. 8. De Gouverneur is bevoegd om op het afgestane land gebouwen ter vestiging van burgerlijke of militaire besturen daar te stellen, zonder dat aan de Maatschappij eenige vergoeding hoegenaamd verschuldigd is voor het daartoe geoordeelde terrein, waarvan ligging en grootte door den Gouverneur worden bepaald.

Art. 9. Bijaldien zich op het afgestane terrein Indische of boschnegers vestigen bevinden, zal de Maatschappij die niet mogen verstoren en de Indianen of boschnegers niet mogen dwingen van daar te verhuizen.

Art. 10. Gedurende den tijd van vijf en twintig jaren, te rekenen van de dagteekening van den voormelden afstand en de voormelde vergunning, wordt aan de Maatschappij vrijstelling verleend van de betaling van pacht of huurgelden, en worden niet te haren laste gebracht de bij art. 772 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde belastingen.

Gedurende denzelfden tijd zal van de Maatschappij niet gevorderd worden do uitkeering, in den zin der publicatie dd. 19 December 1855 G. B. No. 18, van een gedeelte van de door haar gevonden wordende mineralen.

Art. 11. Bij verstrijking van den in het vorige artikel bepaalden tijd van vrijstelling, zal de Maatschappij bevoegd zijn om af te zien van het geheele haar afgestane terrein, of wel van zoodanig gedeelte daarvan, als zij niet mocht wenschen te behouden; en om het terrein, waarvan zij niet wenscht af te zien, met uitzondering nogtans van dat bedoeld bij art. 8, of voor de nog overige vijf en twintig jaren in pacht te houden, of wel in allodialen eigendom en erfelijk bezit aan te vragen; in het eene zoowel als in het ander geval zonder eenige vrijstelling van pacht of huurgelden, grond- of andere lasten.

Art. 12. Tot den aanleg of de daarstelling, ingevolge § a van art. 1 van wegen, kanalen, spoorwegen, stoomboten, zeil- en andere vaartuigen, telegraaflijnen, en in het algemeen van communicatiën en communicatie- of vervoermiddelen, welke ook, mag niet worden overgegaan, dan nadat de daartoe strekkende plannen en voorwaarden telkens door den Gouverneur vooraf zijn goedgekeurd.

Art. 13. De Maatschappij zal zonder hijzondere vergunning van den Gouverneur, tot hare werkzaamheden geen gebruik mogen maken van onder staats-toezicht geplaatsten, noch van andere onder contract staande arbeiders.

Op den aanvoer van hare werklieden of arbeiders zijn geene premien toegekend.

Hare werklieden of arbeiders zullen minstens voor de helft moeten bestaan uit personen, die na de afkondiging dezer in Suriname zullen zijn aangekomen.

Art. 14. De Maatschappij zal in de kolonie steeds wettig vertegenwoordigd moeten zijn. Zij zal van den persoon, die haar vertegenwoordigt, opgave doen aan den Gouverneur.

Art. 15. Geene overdracht van deze concessie, onder welken titel ook, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, mag plaats vinden zonder goedkeuring van den Gouverneur.

Art. 16. Onverminderd de in deze verordening vermelde voorwaarden, zijn alle in deze kolonie, hetzij omtrent ondernemingen als waarvan ten deze sprake is, hetzij in het algemeen bestaande of later vast te stellen wettelijke bepalingen, van toepassing op de Maatschappij en op alle door haar ten behoeve van hare onderneming aangevoerde personen, en zulks evenals op ieder ander in deze kolonie.

Art. 17. In geval de Maatschappij vorrenstaande voorwaarden of bepalingen en het daaruit voortvloeiende niet behoort en volledig nakomt, zal deze concessie door den Gouverneur kunnen worden ingetrokken.

Art. 18. Gedurende het in art. 1 genoemd tijdvak worden in deze kolonie aan geene andere vereniging noch aan bij zondere personen meerdere voordeelen of voorrechten toegekend dan aan de *New-York and Surinam Company*, voor zooveel betreft gelijke ondernemingen als door deze Maatschappij reeds zijn tot stand gebracht.

Dit geschiedt ook niet gedurende achttien maanden na de dagteekening van den bij art. 1a vermeldden afstand, voor zooveel betreft gelijke ondernemingen als daarbij zijn bedoeld, ook wanneer deze door de *New-York and Surinam Company* nog niet zijn tot stand gebracht.

Art. 19. Deze verordening treedt in werking op den daer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, 3 Mei 1870.

VAN ISINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 11 Juli 1870.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 5.) PUBLICATIE van 11 Juli 1870, waarbij alsno wordt afgekondigd het in het Besluit van 17 December 1869 (Gouvernements-blad No. 41) aan gehaald Koninklijk Besluit van 30 September 1869 No. 1, houdende machtiging tot intrekking van de reglementen op het verlenen en uitsluitende rechten op uitvindingen, introeringen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volkslijst (G. B. van 1844 No. 4 en van 1850 No. 18.)

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Konings wege den last ontrangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-herzog van Luxemburg enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 30 Augustus 1869 L. Aaz en B. No. 36a;

Den Raad van State gehoord advies van 14 September 1869 No. 10;

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën dd. 24 September 1869, L. Aaz. en B. No. 17;

Hebben besloten en besluiten:

Onzen Gouverneur-Generaal van *Nederlandsch Indië* en Onze Gouverneurs van *Suriname* en van *Curaçao* te machtigen tot intrekking van de krachten de Koninklijke besluiten van 8 Mei 1844 No. 60 en van 26 September 1850 No. 39 vastgestelde reglementen op het verleen van uitsluitende rechten op uitvindingen, invoeringen en verbeteringen van voorwerpen van kunst en volkslyf.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, 30 September 1869.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 11 Juli 1870.

VAN IDBINGA.

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 15 Juli 1870.

De *Gouvernements-Secretaris*,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 6.) VERORDENING van 18 Juli 1870, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begroting voor het dienstjaar 1871.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der Regeering in deze kolonie de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven, worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begroting, en dat, volgens art. 110 van hetzelfde reglement, die begroting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

voorloopig vastgesteld onderstaande verordening:

KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROTING VOOR HET DIENSTJAAR 1871.

Artikel 1. Voor de onderwerpen in de hieronder voorkomende begrotingsartikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1871 toegestaan de daarnevens uitgetrokken sommen.

Ie. AFDEELING.

Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.

Art. 1. Traktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen

f 25,093.75

Transporteeren.....

f 25,093.75

Transport..... f 25,093.75

Art. 2. Traktement van een tijdelijk ter gouvernements-secretarie werkzaam te stellen ambtenaar

» 6,000.—

Art. 3. Uitgaven voor het postwezen

» 11,200.—

Art. 4. Bureau- en lokaalbehoefden

» 2,033.60

Art. 5. Drukwerken en advertentie-kosten voor den administratieven dienst

» 7,000.—

Art. 6. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen

» 5,000.—

Art. 7. Kosten ten behoeve der Koloniale Staten

» 15,400.—

Art. 8. Traktementen van de districts-commissarissen en van hunne secretarissen en klerken, toelagen voor bureau-behoefden aan de commissarissen en burgerkapiteins, mitsgaders schrijffloonen

» 80,280.—

Art. 9. Loon en kleeding der roeiers voor de vaartnigten ten dienste van de districts-commissarissen

» 16,079.—

Art. 10. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Spijt, tot verblijf van den districts-commissaris van Beneden Commewijne, de maréchausées en de roeiers

» 1,600.—

f 169,686.85

Ile. AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 11. Traktementen en toelagen van den president, de leden, den procureur-generaal, den advocaat-generaal, den griffier, de verdere ambtenaren en geëmploieerden ter griffie en op het parket, alsmede den hode van het Hof van Justitie, mitsgaders schrijffloonen

f 63,947.50

Art. 12. Abonnement aan den griffier bij het Hof van Justitie voor bureau-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften.

» 300.—

Art. 13. Aankoop van boekwerken ten dienste van het Hof van Justitie

» 200.—

Art. 14. Kantoorhuur, bureau- en lokaalbehoefden van het parket

» 1,300.—

Art. 15. Traktement en toelage van den kantonrechter en traktement van den griffier bij het kantongerecht te Paramaribo

» 9,500.—

Art. 16. Abonnement voor de kosten van de griffie van het kantongerecht te Paramaribo, benevens toelage aan het aldaar werkzaam personeel

» 1,550.—

Art. 17. Tegemoetkoming aan de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de kantongerechten in Nickerie en Coronie

» 240.—

Art. 18. Toelage aan den landspraktizijn

» 1,500.—

Art. 19. Verlichting van de politie-stations, en de bewaarsplaats van krankzinnigen

» 1,000.—

Transporteeren.....

f 79,537.50

f 169,686.35

Transport.....	f 79,537.50	f 169,686.35
Art. 20. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen...	» 5,000.—	
Art. 21. Bewaking der veroordeelden en gedetineerden...	» 7,210.—	
Art. 22. Voeding, kleding, ligging, bewassing, genees- en heilkundige verpleging en begrafeniskosten van gedetineerden en veroordeelden.....	» 37,500.—	
Art. 23. Kosten van het onderwijs aan de gevangenen ...	» 2,000.—	
Art. 24. Gereedschappen, werktuigen en verdere huishoudelijke behoeften voor de verschillende gevangnissen, zo mede voor het schoonhouden der lokalen	» 1,000.—	
Art. 25. Verlichting van de binnenplaatsen der arresthuizen, cipierswoningen, wachtkamers en keukens.....	» 250.—	
Art. 26. Oprichting van een straf-etablisement.....	» 30,000.—	
Art. 27. Traktementen en toelagen van den commissaris van politie, een geëmploieerde op het politiebureau en de politiemacht.....	» 107,680.—	
Art. 28. Uitbreiding van de politiemacht.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 29. Verschillende uitgaven ten dienste der politie...	» 4,900.—	
Art. 30. Loonen van gehuurde opzichters over de strafwerkers te Paramaribo.....	» 1,800.—	
Art. 31. Loon en kleding van roeiers voor een politievaartuig in het district Nickerie, ten einde behulpzaam te zijn in het bewaken der rivier.	» 1,800.—	
Art. 32. Verwijdering van uit Cayenne ontvluchte gedeporteerden	» 1,000.—	
		» 279,677.50

IIIe. AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 33. Traktementen, toelagen en dagelden van den administrateur van financiën, diens bureau, den contrôleur der belastingen, den koloniale ontvanger en betaalmester en de verdere ambtenaren van 's lands Middelen	» 59,500.—	
Art. 34. Uitgaven voor den dienst der in- en uitgaande rechten bij de lossingen, onderhoud en vernieuwing van werktuigen, gereedschappen, balansen, schalen, maten en gewichten, licht, brandstoffen en andere behoeften	» 3,200.—	
Art. 35. Uitbreiding van de middelen van toezicht op de opbrengst der belastingen.....	<i>Memorie.</i>	
Art. 36. Traktement van den hypotheekbewaarder	» 4,000.—	
Art. 37. Abonnement voor de kosten van het kantoor van den hypotheekbewaarder, benevens toelagen van het aldaar werkzaam personeel	» 2,000.—	
Art. 38. Traktementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen	» 2,850.—	
Art. 39. Licht voor de magazijnsnacht, gereedschappen en materialen tot onderhoud van		

Transporteeren.....	f 71,550.—	f 449,363.85
---------------------	------------	--------------

Transport.....	f 71,550.—	f 449,363.85
vaatwerk, onderhoud en aankoop van schalen, balansen, maten en gewichten en andere benodigdheden van de magazijnen	» 100.—	
Art 40. Schrijfbehoeften, papier en biidloon, abonnementen op couranten, porto's en frankering van dienstbrieven en andere uitgaven voor het bureau van den administrateur van financiën, voor de kantoren der ontvangers, voor dat van den waagmeester en voor 's lands magazijnen.....	» 1,800.—	
Art. 41. Kosten van vervolging en proceskosten.....	» 1,000.—	
Art. 42. Reis- en verblijfskosten	» 250.—	
		» 74,700.—

IVe. AFDEELING.

Onbeheerde Boedels en Weesen.

Art. 43. Toelage aan den secretaris bij het college van commissarissen voor de onbeheerde boedels en bij den pupillair-n raad, traktement van den bode van eerst genoemd college	» 800.—	
Art. 44. Bureaukosten	» 12.—	
Art. 45. Traktementen en toelagen van den curator en weesmeester en de verdere ambtenaren en bedienden	» 10,700.—	
Art. 46. Bureau- en lokaalbehoeften bind- en drukloon en abonnement op couranten...	» 500.—	
Art. 47. Agentschap in Nederland	» 600.—	
Art. 48. Alimentatie van wezen	» 16,128.—	
		» 28,740.—

Ve. AFDEELING.

Eeredienst en Onderwijs.

Art. 49. Traktementen en toelagen voor huishuur van de predikanten der Hervormde Gemeente	» 16,000.—	
Art. 50. Traktement en toelage voor huishuur van den predikant der Luthersche Gemeente	» 6,000.—	
Art. Subsidie aan de armenkas der Luthersche Gemeente	» 800.—	
Art. 52. Traktementen en toelage voor huishuur van de Geestelijken der R. Katholieke gemeente	» 13,800.—	
Art. 53. Toelage aan de Moravische Broeder-gemeente ...	» 3,000.—	
Art. 54. Traktement en toelage voor huishuur van den Opper-rabbin der Nederlandsche en Portugeesche Israëlitische Gemeenten	» 6,000.—	
Art. 55. Toelage aan de beide Israëlitische Gemeenten	» 4,000.—	
Art. 56. Kosten van het onderwijs	» 46,900.—	
Art. 57. Kosten voortvloeiende uit eene nadere regeling van het onderwijs	<i>Memorie.</i>	
		» 96,500.—

Vie. AFDEELING.

Plaatselijke Kosten.

Art. 58. Traktementen en toelagen van het personeel der brandweer	f 1,950.—	
Transporteeren.....	f 1,950.—	f 649,303.85

Transport.....	f 1,950.—	f 649,303.85
Art. 59. Materieel van het brandwezen	> 1,500.—	
Art. 60. Traktementen en toelagen van het plaatselijk genees- en heelkundig personeel, en van den scriba en den camerhewaarder der commissie van toezicht	> 3,920.—	
Art. 61. Voorziening in den geneeskundigen dienst te Paramaribo en in de districten	> 20,000.—	
Art. 62. Behandeling en verzorging van burgerlijke personen in het militair hospitaal...	> 26,000.—	
Art. 63. Begraveniskosten van onvermogenen	> 5,200.—	
Art. 64. Traktement van den bedienaar der begravenissen ..	> 300.—	
Art. 65. Onderhoud der kerken en kosten voor draagbaten, kleeden, gereedschappen en andere behoeften bij teraardebestelling	> 1,400.—	
Art. 66. Onderhoud van krankzinnigen	> 3,500.—	
Art. 67. Opzicht over de krankzinnigen	> 1,000.—	
Art. 68. Traktement van den directeur van 's landsgrondboniface	> 1,800.—	
Art. 69. Onderhoud en aankoop van gereedschappen, trekken, materialen en huishoudelijke behoeften voor den grondboniface	> 1,200.—	
Art. 70. Loon van gehuurd verkvolk in het stadsdistrict.	> 6,000.—	
Art. 71. Openen en sluiten van de sluis in de Knuffelspracht te Paramaribo	> 120.—	
Art. 72. Tewerkstelling van rijgemaakten, die geen overkomsten hebben gesloten.	> 2,200.—	
Art. 73. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten.	> 12,000.—	
Art. 74. Volksfeest op 's Konings verjaardag	> 1,100.—	
Art. 75. Dagloonen van arbeiders voor den dienst op postboniface	> 500.—	
Art. 76. Toelagen aan seinridders	> 638.75	
Art. 77. Benodigdheden voor het seinwezen	> 211.25	
Art. 78. Traktementen van de posthouders bij de boschneers en Indianen	> 1,360.—	
Art. 79. Schrijfbehoeften voor het opzicht over de boschneers, transportkosten, loon en geschenken ter vergelijking van kleine diensten en begraveniskosten van boschneers en Indianen	> 262.—	
Art. 80. Toelagen aan tolken bij de immigranten	> 5,000.—	
Art. 81. Bureaunkosten voor het algemeen toezicht over de immigranten	> 50.—	
Art. 82. Geldelijke onderstand en kleeding voor onden, ebrekkigen en weezen	> 62,500.—	
Art. 83. Verlichting van de aanlegplaatsen voor de koopvaardijsschepen	> 400.—	
Art. 84. Traktementen en agelden van den directeur, en geneesheer en diens assistenten op het leprozen-eta-		
Transporteeren.....	f 160,112.—	f 649,303.85

Transport.....	f 160,112.—	f 649,303.85
blissement <i>Batavia</i> , alsmede toelage voor den geneesheer en vergoeding voor schrijfbehoeften, levensmiddelen en andere huishoudelijke benodigdheden voor den directeur	> 4,133.60	
Art. 85. Kleeding, huisraad, voeding en geneesmiddelen voor de besnietten op het etablissement <i>Batavia</i>	> 19,000.—	
Art. 86. Dagloonen voor de bedienden van den directeur van het etablissement <i>Batavia</i> , voor de arbeiders benoodigd voor het schoonhouden der terreinen, tot den aanleg en het onderhoud van de bedelvingen, het kappen van brandhout en pina, en voor het roeien van de vaartuigen en voor het oppassen en bewasschen van de geheel invalide verpleegden	> 3,600.—	
Art. 87. Aanschaffing van materialen en gereedschappen, loonen aan ambachtslieden, transportkosten van goederen en andere huishoudelijke uitgaven voor het etablissement <i>Batavia</i>	> 1,500.—	> 188,345.60

VIIe. AFDEELING.

Bour-Departement.

Art. 88. Traktementen en toelagen van den Chef, de ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijfloonen	> 8,525.—	
Art. 89. Bureau-behoeften en reis- en verblijfskosten	> 550.—	
Art. 90. Onderhoud van landgebouwen en inrichtingen met de bruggen en afwateringswerken	> 28,000.—	<i>Memorie.</i>
Art. 91. Fortificatiën		
Art. 92. Onderhoud en vernieuwing van meubelen en andere benodigdheden voor civiele gebouwen en kantoren ..	> 1,500.—	
Art. 93. Werktuigen, gereedschappen en voertuigen	> 1,500.—	
Art. 94. Vlaggen en lijnen ..	> 500.—	
Art. 95. Onderhoud en vernieuwing van booten, ponten en andere vaartuigen	> 7,000.—	
Art. 96. Nieuwe werken en groote herstellingen	> 35,500.—	> 83,075.—

VIIIe. AFDEELING.

Koloniale vaartuigen en loodwezen.

Art. 97. Traktement van den Beheerder der koloniale vaartuigen	> 4,000.—	
Art. 98. Traktementen, gages en toelagen van den hoofdmachinist, de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	> 35,500.—	
Art. 99. Tafelgelden van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	> 2,780.—	
Art. 100. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen	> 13,578.—	
Art. 101. Materialen en arbeidsloonen, benevens steenkolen ten dienste der koloniale vaartuigen ..	> 62,200.—	
Art. 102. Traktementen en		

Transporteeren.....	f 118,008.—	f 920,724.45
---------------------	-------------	--------------

Transport.....	f 118,008.—	f 920,724 45
gages van den gezagvoerder en de schepelingen van het vuurschip.....	» 2,600.—	
Art. 103. Victualie, licht en brandstoffen voor de bemanning van het vuurschip.....	» 1,752.—	
Art. 104. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	» 2,475.—	
Art. 105. Aankoop en onderhoud van kettingen, zinkers en tonneboeien.....	» 500.—	
Art. 106. Aankoop van gereedschappen.....	» 1,000.—	
		» 126,335.—

IXE. AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden en onderstand.

Art. 107. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren.....	f 76,498.50	
Art. 108. Pensioenen van weduwen en nagelaten minderjarige kinderen van burgerlijke landsdienaren.....	» 43,473.72½	
Art. 109. Wachtgelden.....	» 680.—	
Art. 110. Onderstand.....	» 375.—	
		» 121,027.22½

Xe. AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Art. 111. Onvoorziene uitgaven.....	» 30,000.—	
Totaal der uitgaven.....		f 1,198,086.67½

Een millioen, een honderd acht en negentig duizend zes en tachtig gulden zeven en zestig en een halve cent.

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begrooting uitgetrokken onder de artt. 3, 4, 6, 7, 8, 9, 14, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 34, 39, 40, 41, 42, 46, 48, 56, 59, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85, 86, 87, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 100, 101, 103, 104, 105, 106, 107, 108 en 109, ontoreikend mochten worden bevonden, kan het ontbrekend bedrag, evenals de posten bij de artikelen 28, 35, 57 en 91 voor *Memorie* uitgetrokken, worden aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorziene uitgaven*, in deze begrooting voorkomende.

De toelagen voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen worden aangewezen op de artikelen, waarin zijn omschreven de traktementen voor de betrekkingen, die tijdelijk worden waargenomen.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor *onvoorziene uitgaven*.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord in zooveel bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven, begrepen in de tegenwoordige begrooting voor het dienstjaar 1871, worden aangewend de natennoemen middelen en inkomsten, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- De hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.
- de personeele belasting;
- het patentrecht;
- de belasting op de huurwaarde van huizen;
- het paardengeld;
- de quota van suikerplantages en houtgronden, voor zoover dit middel niet wordt ingetrokken en vervangen door:
- eene nog intevoeren belasting op het verbruik van gedistilleerd.
- de invoerrechten;
- de uitvoerrechten;
- het lastgeld der schepen;
- de baak-, los- en steigergelden;
- het zegelrecht;
- het vendurecht;
- de successie- en overgangerechten;
- het begraafplaatsrecht;

- de belasting op de verlotingen;
- de leges en provisiegelden.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- de passage-gelden;
- de opbrengst der posterij;
- de erfpachten;
- de landtaxen of akkergelden;
- de waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- de inhoudingen op de traktementen der ambtenaren voor pensioen;
- de inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische bank;
- de terugbetalingen van voorschotten;
- de renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- de griffierechten geheven wordende ten behoeve van de koloniale kas;
- de aan de koloniale kas te verantwoorden salarissen van den hypotheekbewaarder;
- alle andere ontvangsten.

C. De Bijdrage uit 's Rijks schatkist

voor zoover de opbrengst van de hierboven genoemde middelen en inkomsten blijft beneden het totaal der uitgaven ten laste van het dienstjaar.

Gegeven te Paramaribo, 18 Juli 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 29 Juli 1870.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1871.

<i>Benaming der middelen en inkomsten.</i>	<i>Belooft per middel of inkomst.</i>	
<i>A. Directe en indirecte belastingen.</i>		
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.....	f 40,000.—	
b. Personeel.....	» 30,000.—	
c. Patentrecht.....	» 30,000.—	
d. Huurwaarde der huizen.....	» 20,000.—	
e. Paardengeld.....	» 900.—	
f. Quota van suikerplantages en houtgronden.....	» 11,000.—	
g. Belasting op het gebruik van gedistilleerd.....	<i>Memorie.</i>	
h. Inkomende rechten.....	» 250,000.—	
i. Uitgaande rechten.....	» 150,000.—	
k. Lastgeld der schepen.....	» 32,000.—	
l. Baak-, los- en steigergelden.....	» 6,500.—	
m. Zegelrecht.....	» 50,000.—	
n. Vendurecht.....	» 10,000.—	
o. Transportrecht.....	» 10,000.—	
p. Successie- en overgangerechten.....	» 8,000.—	
q. Begraafplaatsrecht.....	» 2,400.—	
r. Verlotingen.....	» 100.—	
s. Leges en provisiegelden.....	» 3,000.—	
		f 653,900.—
<i>B. Inkomsten van onderscheiden aard.</i>		
a. Passagegelden.....	» 34,000.—	
b. Opbrengst der Posterij.....	» 11,000.—	
c. Erfpachten.....	» 2,800.—	
d. Landtaxen of akkergelden.....	» 8,500.—	
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur.....	» 7,000.—	
f. Inhouding op de traktementen.....	f 63,300.—	f 653,900.—

Transport.....	f 63,300.—	f 653,900.—
menten der ambtenaren voor pensioen	" 51,000.—	
g. Inkomsten der opgeheven particuliere West-Indische Bank	Memorie.	
h. Terugbetaling van voorschotten	" 1,000.—	
i. Renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds.....	" 10,762.—	
k. Griffierechten te verantwoorden aande koloniale kas:		
10. Hof van justitie f 600 —		
20. Kantongerecht te Paramaribo » 400.—		
	" 1,000.—	
l. Salarissen van den Hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas.....	" 700.—	
m. Alle andere ontvangsten.	" 28,000.—	
		" 155,762.—
C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.		
Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen		" 388,424.67 1/2
Totaal.....		f 1,198,086.67 1/2

(No. 7.) RESOLUTIE van 6 October 1870 No. 1, betreffende de intrekking der reserves opgenomen in het koninklijk besluit van 23 Maart 1852 No. 3, waarbij is bekrachtigd het algemeen reglement voor de Hervormde kerk in het Koninkrijk der Nederlanden.

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Gelet op:

10. De laatste alinea van artikel 4 van het *Algemeen Reglement voor de Hervormde kerk in het Koninkrijk der Nederlanden*, luidende: »De belangen der Oost- en West-Indische kerken zijn een voorwerp van de aanhoudende zorg der Synode van de Nederlandsche Hervormde kerk. De »betrekking dier kerken tot de Synode blijft op den tegenwoordigen voet, totdat zij nader meer kerkelijk kan worden geregeld.»

20. Het koninklijk besluit van 23 Maart 1852 No. 3, waarbij het bedoelde Algemeen Reglement is bekrachtigd, en bij welk besluit een aantal reserves zijn gesteld, waarvan de vierde, betrekking hebbende op de Protestantse kerken in Nederlandsch Oost- en West-Indie, inhoudt: »dat uit het »voorkomende aan het slot van art. 4 niets zal kunnen worden afgeleid ten aanzien der bevoegdheid van de Synode »der Nederlandsche Hervormde kerk tot regeling der belangen en betrekkingen van de Protestantse kerken in »Nederlandsch Oost- en West-Indie, waaromtrent Wij ons »voorbehouden de bestaande bepalingen, zoo noodig, te wijzigen in verband tot de behoeften en belangen dier kerken, »de rechten van den Staat en de aanspraken welke, naast »de Hervormde kerk, ook de andere daarbij betrokken kerkgenootschappen kunnen doen gelden;»

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien dd 30 Augustus 1870 La. Aaz en B No. 27/208, waarbij wordt medegedeeld dat het thans den Koning heeft behaagd, op de voordracht van den Minister van Financien, met wien de Minister van Kolonien zich, voor zooveel de aangehaalde vierde reserve betreft, heeft vereenigd, bij besluit van 22 Juli II. No. 8, te verklaren »dat de reserves opgenomen in »het koninklijk besluit van 23 Maart 1852 No. 3, voor zooveel »thans nog noodig, zijn ingetrokken.»

Heeft goedgevonden en verstaan:

1. Het vorenstaande, bij extracten dezer, te brengen ter kennis van de kerkeraden der Hervormde Christelijke en der Evangelische Lutherse gemeenten.

2. Te bepalen dat deze Resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 6 October 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) RESOLUTIE van 6 October 1870 No. 2, houdende opname in het Gouvernementsblad van het Koninklijk Besluit dd. 7 Augustus 1870 No. 36, betreffende het Kerkelijk bestuur bij de Israëlieten in Nederland en in de Nederlandsche West-Indische kolonien.

De Gouverneur der Kolonie Suriname,
Gelezen hebbende de ministeriele missive dd. 23 Augustus jl. La. B No. 35/198, waarbij is ontvangen een afschrift van het Koninklijk besluit van den 7den dier maand No. 36, betreffende het Kerkelijk bestuur bij de Israëlieten in Nederland en in de Nederlandsche West-Indische kolonien;

Gelet enz.

Heeft goedgevonden en verstaan:

10. Enz.

20. Te bepalen dat het voorschreven Koninklijk besluit in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 6 October 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

7 Augustus 1870
No. 36.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot Hertog van Luxemburg enz., enz., enz.

Gezien de voordracht van Onzen Minister van Financien van 4 Juli 1870, No. 16;

Den Raad van State gehoord (advies van 26 Juli 1870 No. 9);

Gelet op art. 1 van de wet van 10 September 1853 (Staatsblad No. 102);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister voornoemd, dd. 4 Augustus 1870 No. 10;

Overwegende dat, nadat van de zijde der Israëlietische Kerkgenootschappen bepalingen betreffende de inrichting en het bestuur dier Kerkgenootschappen zijn vastgesteld en te Onzer kennis gebracht, de bemoeiing van het Staatsgezag met de kerkelijke aangelegenheden der Israëlieten behoort op te houden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

In te trekken de besluiten van den Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden enz., van 26 Februari 1814, No. 90 (Staatsblad No. 30) en van 12 Juni 1814 No. 58, benevens alle andere Koninklijke besluiten betreffende de Israëlietische Kerkelijke aangelegenheden in Nederland en in de West-Indische kolonien.

Onze Minister van Financien is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, 7 Augustus 1870.

(get.) WILLEM.

De Minister van Financien,

get. VAN BOSSE.

Accordeert met het origineel,

De Referendaris bij de afdeling Hervormde Eeredienst,

(get.) VAN ALPHEN, L. R.

Voor overeenkomstig afschrift,

De Referendaris voorn.

(get.) VAN ALPHEN L. R.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Behoort bij de Gouvernements-resolutie dd. 6 October 1870 No. 2.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 9.) **RESOLUTIE van 14 October 1870, No. 8, houdende wijziging in de uniformkleeding van de officieren en de overige leden der Schutterij.**

De gouverneur der kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de missive dd. 29 September jl. No. 52 van den majoor-kommandant der schutterij, waarbij hij, met het oog op artt. 52, 61 en volgende van het reglement voor de schutterij, G. B. 1835 No. 14, voorstellen doet om de uniformkleeding der schutterij in het algemeen en de distinctieve teekens der officieren in het bijzonder, in overeenstemming te brengen met die van het garnizoen;

Gezien den daarbij overgelegden staat van de kosten der uniformkleeding van het tegenwoordig en van het voorgesteld model;

Overweegende dat de voorgestelde uniformkleeding doelmatiger voorkomt dan de tegenwoordige en tevens tot eene aanzienlijke vermindering van uitgaven kan leiden;

Heeft goedgevonden en verstaan:

A. De tegenwoordige uniformkleeding der officieren, voor zooveel het klein tenue betreft, en van de overige leden der schutterij in het algemeen, te wijzigen als volgt:

a. Het dragen van epauletten door officieren in klein tenue, van contra-epauletten door adjudanten-onderofficier, van wings en schouderlappen door de overige leden der schutterij, wordt afgeschaft.

b. De majoor-kommandant en verdere officieren, (de kwartiermeester, de officier van kleeding en wapening en de chirurgijn-majoor daaronder begrepen), zoodra de onderofficiieren en de overige leden der schutterij, dragen op den uniformjas schouderpassanten van dubbel gevlochten koord, en wel:

de majoor-kommandant en officieren, van zilver;

de adjudanten-onderofficier, van zilver met witte zijde doorwerkt;

de onderofficiieren en manschappen, van wit katoen of kemelsgaren

c. De kraag van den jas van den majoor-kommandant is in zijne geheele lengte bekleed met zilveren galon. Die van de overige officieren en adjudanten-onderofficier is van dezelfde stof als de jas, zonder roode patten.

d. Ter vervanging van de epauletten, dragen de majoor-kommandant en verdere officieren, (de kwartiermeester, de officier van kleeding en wapening en de chirurgijn-majoor daaronder begrepen), op de voorzijde van den kraag van den uniformjas gouden sterren in gelijk getal, als voor de verschillende officiersrangen bij de landmacht in West-Indië is vastgesteld.

Voor den kapitein-adjudant of de luitenant-adjudanten zal de eerste ster evenwel van zilver zijn.

De chirurgijn-majoor draagt ter wederzijde van den kraag achter de ster het van zilver geborduurde zijnebeeld van den geneeskundigen dienst, volgens het model voor de officieren van gezondheid der West-Indische landmacht voorgeschreven.

De adjudanten-onderofficier dragen ter wederzijde van den kraag, in vervanging der contra-epauletten, een gouden rond glad plaatje, ter grootte van de sterren der officieren.

e. Door de officieren worden halssnoeren van zilveren koord met daaraan verbonden kwasten gedragen.

De soort en het getal der kwasten zijn als volgt:

Voor majoor drie zilveren kwasten van bouillons, een boven en twee onder;

Voor kapitein twee zilveren kwasten als voren, naast elkander;

Voor ten luitenant twee zilveren kwasten van torsade, een boven en twee onder;

Voor ten luitenant twee zilveren kwasten van torsade, naast elkander.

f. Door onderofficiieren en manschappen worden als groot tenue halssnoeren en kwasten gedragen van dezelfde kleur en stof als de voor hen voorgeschreven schouderpassanten.

g. De thans in gebruik zijnde lakensche uniformjas voor onderofficiieren en manschappen (met uitzondering van dien voor adjudanten-onderofficier) wordt afgeschaft en vervangen door een korten jas van donker blauw grein, gebied met rood laken, volgens model voor de landmacht in West-Indië voorgeschreven.

h. De schako wordt afgeschaft en vervangen:

Voor officieren in klein tenue door een kwartier- of politiemuts van donker blauw laken, met ovaal ronden bol van 18 bij 20 duimen en hoog 8 duimen; vallende klep van verlakt leder; de bol gebied met rood laken, van anderen

een band ter breedte van 1.5 duim van effen zilveren galon; van voren aan de bovenzijde een kleine oranje-cocarde, omzet met vier rijen zilveren torsade, daaronder een zilveren lijn met zilveren knop.

De biesen en banden voor den majoor van zilveren koord.

Voor onderofficiieren en manschappen door een kwartier- of politiemuts als voorgeschreven voor de infanterie in West-Indië, echter met een wit katoen of kemelsgaren rand, en roode uitmonstering, en van voren aan de bovenzijde voorzien van een kleine oranje-cocarde als voor de officieren bepaald, de torsade evenwel van wit katoen of kemelsgaren.

B. Te bepalen:

1o. dat de sub A voorgeschreven nieuwe distinctieve teekenen voor officieren en adjudanten-onderofficier, de schouderpassanten en halssnoeren met de daaraan verbonden kwasten, in vorm en afmeting gelijk zullen zijn aan die voor de landmacht in West-Indië vastgesteld;

2o. dat het invoeren der door deze resolutie in de uniformkleeding gebrachte wijzigingen zal plaats vinden naar gelang de thans in gebruik zijnde voorwerpen vernieuwing behoeven, en de aanwezige voorraad zal zijn verbruikt.

C. Aan te teekenen dat voor de officieren de groot-tenujas met epauletten, de schako enz. behouden blijven, zooda als die thans worden gedragen.

En zullen van deze resolutie, welke in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, afschriften worden gezonden aan enz.

Paramaribo, 14 October 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) **PUBLICATIE van 1 November 1870, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 19 September 1870 No. 19, houdende aanwilling van de verordening betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernements-bladen van 1863 No. 12, 1864 No. 13 en 1867 No. 4).**

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, PRINCE van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Kolonien van 17 Augustus 1870, L. B. No. 18;

Den Raad van State gehoord (advies van 6 September 1870, No. 5);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemde Minister van 15 September 1870, L. B. No. 27;

Gelet op de wet van 25 December 1866 (Staatsblad No. 191) en op Onze besluiten van 19 Maart 1863 No. 71, 19 Mei 1864 No. 29, 26 Januari 1865 No. 46 en 16 Januari 1867 No. 68;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Onderdeel 2o. van de eerste alinea van artikel 1 der verordening betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, vastgesteld bij Ons besluit van 19 Maart 1863 No. 71, uitgebreid en aangevuld bij Ons besluit van 19 Mei 1864 No. 29, en gewijzigd bij dat van 16 Januari 1867 No. 68, wordt nader aangevuld als volgt:

UIT EUROPA.

Voor een man van 16 tot 40 jaren oud.....	f 55.—
Voor een vrouw	» 40.—
Voor een man en een vrouw (gehuwd paar)	» 100.—
Voor een kind van 8 tot 15jarigen leeftijd	» 25.—
Voor een kind van 5 tot 8jarigen leeftijd	» 15.—

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen

Minister van financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

's-Gravenhage, 19 September 1870.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) DE WAAL.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 1 November 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 2 November 1870.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 11) PUBLICATIE van 29 December 1870, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 19 November 1870 No. 30, betreffende de Particuliere West-Indische Bank.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën dd. 22 September 1870, La. B. No. 22;

Gezien het Koninklijk besluit van 21 Maart 1848 No. 110; Den Raad van State gehoord, advies van 11 October 1870, No. 11);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën van 14 November 1870, La. B. No. 27;

Hebben goedgevonden en verstaan:

1o. De bij opgemeld besluit bevolen liquidatie der Particuliere West-Indische bank wordt met ultimo December 1870 gehouden voor volbracht;

2o. De Hoofd-directie dier Bank wordt met denzelfden datum ontbonden, onder bepaling dat alle invorderingen, ontvangsten en uitgaven, welke nog ter zake van eenige kredietverleening of onderneming van de Bank mochten te doen zijn, rechtstreeks zullen geschieden door of vanwege het Koloniaal bestuur en ten bate of ten laste van de Koloniale geldmiddelen.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan ter kennisneming afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, 19 November 1870.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën a. i.,

(get.) BROCK.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 29 December 1870.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 30 December 1870.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

GOUVERNEMENTSBLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1871.

ROTTERDAM.
NIJGH & VAN DITMAR.
1872.

Alphabetisch Register

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1871.

ONDERWERP.	NOMMER VAN HET G. B.	BLADZ.
B.		
Besluit van 19 Jan. 1871, No. 5. (Zie op Publicatie)	1	1
Besluit van 28 Maart 1871, ter uitvoering van het artikel 533 van het Wetboek van Koophandel	2	1
Besluit van 15 Maart 1871, No. 2. (Zie op Publicatie)	3	1
Besluit van 16 Mei 1871, houdende intrekking van het Besluit van 21 September 1869, G. B. No. 37 en vaststelling van een gewijzigd reglement betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenen, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid	5	8
Besluit van 14 Mei 1871, No. 7. (Zie op Publicatie)	9	17
Besluit van 1 Juli 1871, No. 14. (Zie op Resolutie)	13	19
Besluit van 25 Augustus 1871, waarbij dat van 4 Januari 1869, G. B. No. 1, wordt aangevuld en gewijzigd	14	20
Besluit van 25 Augustus 1871, houdende vaststelling van het costume van den Substituutgriffier bij het Hof van Justitie	15	20
Besluit van 28 Augustus 1871, houdende bepalingen ter uitvoering van art. 3 der wet van 4 April 1869, Staatsblad No. 36 (G. B. No. 25)	16	20
Besluit van 28 Juli 1871, No. 28. (Zie op Resolutie)	17	21
Besluit van 23 September 1871, ter uitvoering van de wet van den 19. Juni 1871, Staatsblad No. 71 (Gouvernementsblad No. 10), waarbij eene belasting op het verbruik van gedistilleerd wordt ingevoerd	18	21
Besluit van 26 Augustus 1871, No. 22. (Zie op Publicatie)	19	28
Besluit van 17 September 1871, No. 25. (Zie op Publicatie)	20	29
Besluit van 16 November 1871, houdende vaststelling der formulieren voor de verklaring tot het verkrijgen van een zeebrief volgens het Koninklijk besluit van 17 September 1871, No. 25 (G. B. No. 20)	21	31
Besluit van 19 December 1871, houdende aanvulling van den voedingstaaf, behoorende bij het besluit van den 16. Mei 1871 (G. B. No. 5)	22	31
Besluit van 22 December 1871, betreffende: 1o. den vorm, de samenstelling en de afmetingen der maten en gewichten; 2o. de standplaatsen der ijkantoren, de stempelmerken en het afkeuringamerik voor de maten, gewichten en weegwerktuigen; 3o. hetgeen tot het justieeren der gewichten betrekking heeft, en 4o. het formulier van den ambtevel en de instructie voor den iker en de adjunct-ijkers der maten, gewichten en weegwerktuigen	24	32
Besluit van 23 December 1871, ter uitvoering van de wet van 19 Juni 1871, Stbl. No. 71 (G. B. No. 10), waarbij eene belasting op het verbruik van gedistilleerd wordt ingevoerd	25	40
Besluit van 21 October 1871, No. 36. (Zie op Resolutie)	26	40
II.		
Herleidingstafel der oude maten en gewichten tot de wettelijke	3	4
I.		
Inhoud van het reglement van orde voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenen in het fort Nieuw-Amsterdam	6	16

ONDERWERP.

NUMMER VAN
HET G. B.

BLADZ.

P.

Programma van het practisch examen voor den rang van officier van gezondheid der 1e klasse bij de landmacht in West-Indië.....	13	20
Publicatie van 1 Maart 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 19. Januari 1871 No. 5, houdende aanvulling van de verordening betreffende het toezicht op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, (Gouvernementsblad 1863 No. 12).....	1	1
Publicatie van 12 Mei 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 15 Maart 1871 No. 22, betreffende de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie Suriname	3	1
Publicatie van 15 Mei 1871, waarbij wordt afgekondigd de wet van 3 April 1871, No. 35 (Staatsblad No. 31), houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1871	4	4
Publicatie van 30 Juni 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 15. Maart 1871, No. 21, betreffende de bezoldiging van den Auditeur Militair.....	7	16
Publicatie van 30 Juni 1871, waarbij wordt afgekondigd de verklaring den 23. Maart 1871 uitgewisseld tusschen de Nederlandsche regeering en die van het Duitache Keizerrijk, nopens de toetreding der vrije en Hanseatische steden Bremen en Hamburg tot het handels- en scheepvaartverdrag van Nederland met Pruisen en het Tolverbond van 31 December 1851 (G. B. van 1852 No. 17).....	8	17
Publicatie van 1 Juli 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 14. Mei 1871, No. 7, houdende vaststelling van het bedrag der speciedekking voor de Surinaamsche Bank en bepaling der waarde van het muntmateriaal	9	17
Publicatie van 26 Juli 1871, waarbij wordt afgekondigd de wet van den 19. Juni 1871 (Staatsblad No. 71), houdende invoering eener belasting op het verbruik van gedistilleerd.	10	18
Publicatie van 29 September 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 26. Augustus 1871 No. 22, houdende verbetering van eenige misstellingen ingeslopen in de herleidingstafel der oude maten en gewichten tot de wettelijke, bedoeld bij artikel 37 van het Koninklijk besluit van den 15. Maart 1871 No. 22. (G. B. No. 3).....	19	28
Publicatie van 27 October 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 17. September 1871, No. 25, houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie Suriname.....	20	29

R.

Raming der middelen en inkomsten voor de kolonie Suriname, dienstjaar 1871	4	8
Reglement van orde voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam	6	11
Resolutie van 16 Mei 1871, No. 13, houdende intrekking van de bij Resolutie dd. 31 December 1869 No. 18 (G. B. No. 46) vastgestelde reglementen, en vaststelling van een bijzonder reglement van orde voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam	6	11
Resolutie van 22 Augustus 1871, No. 1, houdende opname in het Gouvernementsblad van het Koninklijk Besluit dd. 1 Juli 1871 No. 14, betreffende de benoeming en bevordering van Officieren van gezondheid bij de landmacht in West-Indië.....	13	19
Resolutie van 12 September 1871, No. 11, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk Besluit van 28 Juli 1871, No. 28, waarbij nieuwe bepalingen zijn vastgesteld omtrent het aangaan van huwelijken door officieren of militaire personen, wier betrekkingen aan den officiersrang zijn gelijk gesteld.....	17	21
Resolutie van 19 December 1871, No. 14, houdende aanvulling van het bij Resolutie van 16 Mei 1871 No. 13 (G. B. No. 6) vastgesteld reglement van orde voor het Burgerlijk en Militair Huis van Verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam	23	32
Resolutie van 28 December 1871, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk Besluit dd. 21 October 1871 No. 36, betreffende het tractement van de voor den dienst in de Overzeesche bezittingen benoemde officieren gedurende hun verblijf in Nederland.....	26	40

S.

Staat van hetgeen vanwege de Koloniale Kas ten behoeve der gevangenen zal worden toegestaan voor voeding, kleeding en ligging	5	11
---	---	----

V.

Verordening van 2 Februari 1871, tot wijziging van eenige artikelen van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.....	11	18
Verordening van 2 Februari 1871, tot wijziging van eenige artikelen van het wetboek van Strafrecht	12	19

W.

Wet van 3 April 1871, No. 35. (Zie op Publicatie)	4	4
Wet van 19 Juni 1871. (Zie op Publicatie)	10	16

A N N O 1871.

(No. 1.) PUBLICATIE van 1 Maart 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 19 Januari 1871 No. 6, houdende aanvulling van de verordening betreffende het toezicht op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, (Gouvernementsblad 1863 No. 12).

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Koningswege den last ontrangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.,

Op de gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Kolonien a. i. en van Binnenlandsche Zaken, dato 25 November 1870, Lett. B No. 5 en 5 December 1870, No. 228, 7e Afdeeling;

Den Raad van State gehoord (advies van 3 Januari 1871, No. 12);

Gezien de nadere gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken en van Kolonien van 9 Januari 1871, lett. B, No. 17 en van 13 Januari 1871, No. 204, 7e Afdeeling;

Gelet op Onze Besluiten van 19 Maart 1863, No. 71, 26 Januari 1865, No. 46 en 19 September 1870, No. 19;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Als den persoön, die de functien bij de verordening betreffende het toezicht op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, vastgesteld bij Ons besluit van 19 Maart 1863, No. 71, gewijzigd bij dat van 26 Januari 1865, No. 46, aan de Nederlandsche Consuls opgedragen, bij de werving van emigranten uit Nederland naar Suriname vervult, aan te wijzen den Burgemeester der gemeente waar de overeenkomst tusschen de belanghebbenden wordt aangegaan.

Onze Ministers van Kolonien en van Binnenlandsche Zaken zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift al worden gezonden aan Onzen Minister van Financien, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

's-Gravenhage, 19 Januari 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(get.) VAN BOSSE.

De Minister van Staat,
Minister van Binnenlandsche Zaken,
(get.) THORBECKE.

Accoordt met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 1 Maart 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 6 Maart 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 2.) BESLUIT van 29 Maart 1871, ter uitvoering van het artikel 533 van het Wetboek van Koophandel.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van art. 533 van het Wetboek van Koophandel, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De ambtenaar in wiens handen gesteld worden de schepen of goederen, die in zee of op de buitengronden gered, geborgen of gevischt worden zonder dat de schipper, andere bevelhebber, eigenaar der lading, of geconsigneerde, daarbij aanwezig of bij de bergers bekend zijn, — is te Paramaribo de Commissaris van Politie.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 28 Maart 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 28 Maart 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 3.) PUBLICATIE van 12 Mei 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 15 Maart 1871 No. 22, betreffende de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den last ontrangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.,

Overwegende:

dat het noodzakelijk is bepalingen vast te stellen betrekkelijk de maten, gewichten en weegwerktuigen in de kolonie Suriname;

Gezien de artikelen 117 en 168 van het Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij de wet van 31 Mei 1865 (Staatsblad No. 55), en de Wet van 7 April 1869 (Staatsblad No. 57);

Op de voordracht van onzen Minister van Kolonien a. i. van den 22 December 1870 La. B. No. 98;

Den Raad van State gehoord (advies van den 24 Januari 1871 No. 36);

Gezien het nader rapport van onzen Minister van Kolonien dd. 11 Maart 1871 La. B. No. 14;

Hebben besloten en besluiten:

HOOFDSTUK I.

Van de maten, gewichten en weegwerktuigen.

Art. 1. Als grondslagen der maten en gewichten in de kolonie Suriname dienen de mètre en de kilogramme, waar-

van de standaarden berusten onder Onzen Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 2. Kopijen door in artikel 1 vermelde standaarden berusten onder den Administrateur van Financien in Suriname. Zij worden bewaard ter plaatse en op de wijze door den Gouverneur van Suriname te bepalen. Zij worden met het Gouvernement-zeegel verzegeld, en tot hunne ontzegeling wordt de toestemming des Gouverneurs vereischt. Het besluit dienaangaande bepaalt de voorzorgen, daarbij en bij de weder-verzegeling in acht te nemen.

Art. 3. De maten en gewichten, die bij uitleiding in de kolonie mogen worden gebezigd, zijn:

a. LENGTEMATEN.

Namen.	Waarden.
Myriameter	10 kilometers, 10,000 meters.
Kilometer.....	1000 meters.
Hectometer.....	100 meters.
Decameter	10 meters.
Meter	grondslag der maten.
Decimeter	0,1 meter.
Centimeter	0,01 meter.
Millimeter	0,001 meter.

b. VLAKTEMATEN.

Hectare	100 aren, 10,000 vierkante meters.
Are	100 vierkante meters.
Centiare	0,01 are, vierkante meter.

c. RUIMTEMATEN.

Decastère.....	10 stèren, 10 kubieke meters.
Stère	kubieke meter.
Decistère	0,1 stère, 0,1 kubieke meter.

d. INHOUDSMATEN.

Kiloliter	10 hectoliters, 1000 liters.
Hectoliter	100 liters.
Decaliter	10 liters.
Liter	kubieke decimeter.
Deciliter	0,1 liter.
Centiliter	0,01 liter.

e. GEWICHTEN.

Myriagram	10 kilogrammen, 10,000 grammen.
Kilogram	grondslag der gewichten.
Hektoqram	0,1 kilogram, 100 grammen.
Dekagram.....	0,01 kilogram, 10 grammen.
Gram	0,001 kilogram.
Decigram	0,1 gram.
Centigram.....	0,01 gram.
Milligram	0,001 gram.

De namen en waarden der lengtematen kunnen met bijvoeging van het woord vierkante, als vlaktematen, en met bijvoeging van het woord kubieke, als ruimte- of inhoudsmaten, gebezigd worden.

Het gebruik van de scheepsten als inhoudsmaat van binnenvaartuigen en van zeeschepen blijft geoorloofd. Elke scheepsten wordt geacht gelijk te staan met duizend kilogrammen, vertegenwoordigd door anderhalf maal de kubieke meter.

Art. 4. Van de maten en gewichten worden geene andere dan halve, geheele, tweevouden en vijfouden vervaardigd. Ook mogen gewichten van vijf en twintig kilogrammen worden vervaardigd.

Art. 5. Voorwerpen, zoals drinkglazen of bekers, waarin dranken tot onmiddellijk verbruik verstrekt worden, alsmede voorwerpen, zoals kruiken, flesschen of karaffen en vaatwerk, waarin dranken of vloeistoffen, zoo wel tot onmiddellijk als tot later verbruik verstrekt worden, zijn niet als maten aan te merken, tenzij de inhoud daarop uitgedrukt is.

Art. 6. Het is verboden aan alle openbare besturen en colleges om in stukken door of van wege die besturen en colleges of hunne ambtenaren opgemaakt, andere benamingen van maten en gewichten uit te drukken dan die in artikel 3 genoemd. Gelijk verbod geschiedt aan alle rechters, scheidsmannen, deskundigen, notarissen, practijns, griffiers, deurwaarders, secretarissen en alle andere ambtenaren, bevoegd om akten en proceessen verbaal op te maken en exploit te doen.

Het is verboden in verzoekschriften aan rechterlijke autoriteiten het onderwerp van het verzoek in vreemde of

afgeschafte maat of gewicht uit te drukken, behalve wanneer het verzoek goederen betreft, die zich in vreemde landen bevinden, naar vreemde landen bestemd zijn of van daar moeten worden geleverd, of koopwaren in de omschrijving van het laatste lid van artikel 7 vallende.

Art. 7. De boeking, ingevolge artikel 1901 van het Burgerlijk Wetboek van onderhandsche geschriften, waarin het onderwerp der verbintenis alleen in vreemde of afgeschafte maat of gewicht is uitgedrukt, geschiedt niet dan tegen betaling eener geldboete van tien gulden.

Van deze bepaling zijn uitgezonderd alle stukken buitenlands opgemaaft of goederen betreffende, die zich in vreemde landen bevinden, naar vreemde landen bestemd zijn of van daar moeten worden geleverd, of koopwaren in de omschrijving van het laatste lid van artikel 9 vallende, alsmede stukken vóór het in werking treden van dit besluit opgemaakt.

De akten in de vorige zinsnede genoemd, roomede olografische en besloten testamenten, waarin vreemde of afgeschafte maat of gewicht is uitgedrukt, mogen ook ten opzichte van de vreemde of oude benamingen worden aangehaald en vermeld in later opgemaakte openbare en onderhandsche akten, onverminderd de verplichting tot het bezigen der benamingen in artikel 3 genoemd bij de handeling, door die later opgemaakte akten geconstateerd.

Art. 8. Voor elk koopmansboek of uittreksel uit een koopmansboek, waarin het onderwerp der verbintenis alleen in vreemde of afgeschafte maat of gewicht is uitgedrukt en dat niet valt in de uitzondering van het tweede lid van artikel 7, is eene geldboete van f 10.— verschuldigd, wanneer het in rechten wordt overgelegd of in een rechtsgeding wordt gebruikt.

Art. 9. In aankondigingen betrekkelijk onroerende goederen, of van koopwaren die bij de maat of bij het gewicht worden verkocht, hetzij in dagbladen, aanplakbiljetten of op andere wijze, daaronder begrepen de etiketten aan de koopwaren zelf en gebocht of daarbij aanwezig, moeten de maten en gewichten vermeld in artikel 3 worden genoemd. Dit voorschrift is niet toepasselijk op buitenlandsche goederen, noch op koopwaren die naar het buitenland zijn bestemd of die bij de maat worden verkocht in den toestand, waarin zij uit het buitenland zijn ingevoerd, mits zij onaangetroffen en niet overgepakt zijn.

Deze goederen kunnen naar de buitenlandsche maat verkocht worden.

Art. 10. Het bezitten of voorhanden hebben van niet met dit besluit of met de ter uitvoering daarvan genomen besluiten overeenkomstige maten, gewichten of weegwerktuigen op plaatsen, bestemd of gebruikt tot het verkoopen, inkoop, afleveren of in ontvangst nemen van waren, of waar die voorwerpen tot grondslag van heffingen of andere ontvangsten strekken, is verboden.

Dit verbod is niet van toepassing op plaatsen, waar maten, gewichten of weegwerktuigen vervaardigd of hersteld worden.

Art. 11. Op de maten en gewichten is hnn wettelijke naam of waarde uitgedrukt.

Op de weegwerktuigen is de zwaarte der grootste belading, waarvoor zij bestemd zijn, uitgedrukt.

Bij besluit van den Gouverneur worden geregeld de overige voorwaarden, waaraan maten, gewichten en weegwerktuigen moeten voldoen, benevens de geoorloofde afwijkingen.

Art. 12. Door den Gouverneur worden, voor zover noodig, bij besluit, voorschriften vastgesteld omtrent de wijze van meten en wegen met betrekking tot de koopwaren, waarin handel gedroeven wordt.

HOOFDSTUK II.

Van den jk der maten, gewichten en weegwerktuigen.

Art. 13. De jk bestaat in het waarmaken of stampelen, na verificatie der daaraan onderworpen voorwerpen.

De jk heeft geen plaats op voorwerpen niet voldoende aan de vereischen in artikel 11 bedoeld.

Art. 14. Alvorens ten verkoop aangeboden of in den handel gebracht te worden, ondergaan de maten, gewichten en weegwerktuigen eene verificatie en eene stempeling.

Deze bewerkingen worden voor bovengenoemde en voor reeds in gebruik zijnde maten, gewichten en weegwerktuigen herhaald:

a. op door den Gouverneur vast te stellen tijden en plaatsen;

b. alvorens de voorwerpen te gebruiken, na herstellingen die een veranderden inhoud of onjuiste aanwijzingen tengevolge kunnen hebben, alsmede na herstellingen, die schending van stempelperken veroorzaken;

c. op verzoek der belanghebbenden ten allen tijde.

Art. 15. Door den Gouverneur wordt bepaald, welke maten, gewichten en weegwerktuigen wegens hunne samenstelling of afmetingen van de eerste of herhaalde stempelging, bedoeld in artikel 14, alsmede van een of meer der voorschriften, bedoeld in artikel 11, vrijgesteld zijn.

Art. 16. De ijk en de herijk der maten, gewichten en weegwerktuigen geschieden kosteloos.

Art. 17. De stempelperken worden door den Gouverneur vastgesteld.

Maten, gewichten en weegwerktuigen bij den herijk bedoeld in het tweede lid van artikel 14, niet aan de voorschriften voldoende, worden van een door den Gouverneur vast te stellen afkenningmerk voorzien.

Art. 18. Gewichten bij den herijk bedoeld in het tweede lid van artikel 14, niet meer dan een bij besluit van den Gouverneur vast te stellen verschil van het wettelijk gewicht opleverende, kunnen op verzoek der belanghebbenden tegen een bij gelijk besluit vast te stellen vergelding, door de ambtenaren, met den ijk belast, worden gejuisteerd.

HOOFDSTUK III.

Van het Toetsicht.

Art. 19. De ijk der maten, gewichten en weegwerktuigen is opgedragen aan een ijker, voor zooveel noodig bijgestaan door adjunct-ijkers.

Zij worden door den Gouverneur benoemd en ontlagen. Zij bekleeden geen andere ambten of bedieningen dan met des Gouverneurs toestemming.

Zij en de inwonende leden van hun gezin mogen geen handel drijven in maten, gewichten of weegwerktuigen, noch in goederen, die bij de maat of het gewicht verkecht worden.

Art. 20. De ijker en adjunct-ijkers oefenen hunne functie uit volgens een instructie, door den Gouverneur te geven.

Art. 21. De ijker en adjunct-ijkers leggen een door den Gouverneur vast te stellen ambtsed af, ter openbare terechtzitting van het Hof van Justitie.

Art. 22. De ambtenaren van de Politie zijn belast met het opsporen van de overtredingen der verordeningen omtrent de maten, gewichten, meet- en weegwerktuigen.

De ijker en adjunct-ijkers, de waagmeester en zijne adjuvanten of de ambtenaren in dienst bij de administratie der in- en uitgaande rechten en accijnsen, zijn verplicht om van de overtreding der verordeningen, omtrent de maten, gewichten, meet- en weegwerktuigen, welke zij in de uitoefening hunner bediening ontdekken, proces-verbaal op te maken.

Art. 23. De plaatsen, bedoeld in het eerste lid van artikel 10, zijn zelfs ondanks den wil der bewoners en gebruikers aan de visitatie der ambtenaren, vermeld in artikel 22 eerste lid, en van den ijker en de adjunct-ijkers onderworpen gedurende den tijd dat zij voor het publiek geopend zijn.

HOOFDSTUK IV.

Strafbepalingen.

Art. 24. Met een geldboete van twintig tot vijftig gulden en afzonderlijke straf van drie tot zeven dagen, te zamen of afzonderlijk, wordt gestraft:

1o. het gebruiken, bezitten of voorhanden hebben van valsche maten, gewichten, meet- of weegwerktuigen op de plaatsen vermeld in het eerste lid van art. 10, onverminderd de zwaardere straffen, toepasselijk wanneer bedriegelijke benadeeling door middel van die voorwerpen heeft plaats gehad;

2o. weigering of verhindering van den toegang aan ambtenaren, belast met of bevoegd tot het opsporen van overtredingen of het doen van visitatie, onverminderd de toepassing van de algemeene strafwet, wegens feitelijkheden of beledigingen den ambtenaar aangedaan.

Art. 25. Met een geldboete van tien tot twintig gulden wordt gestraft:

1o. het gebruiken, bezitten of voorhanden hebben van andere dan wettelijke maten en gewichten op de plaatsen, vermeld in het eerste lid van artikel 10;

2o. het hebben van bijzondere merkteekenen op de maten, met het doel om bij andere dan wettelijke maten te verkoopen;

3o. het gebruiken, bezitten of voorhanden hebben op de plaatsen vermeld in het eerste lid van artikel 10, van maten, gewichten, meet- of weegwerktuigen voorzien van het afkeuringmerk, vermeld in het tweede lid van artikel 17, of niet voorzien van de vereischte stempelperken.

Art. 26. De overtreding van artikel 6 van dit besluit wordt gestraft met een geldboete van f 10.— voor elke overtreding. Van deze overtreding neemt, op de vervolging van het Openbaar Ministerie, de burgerlijke rechter kennis, overeenkomstig artikel 801 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Secretarissen van openbare besturen en griffiers van rechts- en andere colleges, zijn alleen in de gevallen bij dit artikel bedoeld, boetplichtig, wanneer zij tot het opmaken van de in overtreding zijnde stukken hebben medegewerkt.

In andere gevallen, waarin het verbod van artikel 6 zonder medewerking van Secretaris of Griffier is overtreden, door hoofden, voorzitters of leden van Besturen of door Rechters, zijn deze zelf uitsluitend aansprakelijk.

Evenzeer zijn aansprakelijk voor overtreding van artikel 6 alle ondertekenaars, deskundigen, scheidsmannen, praktijks, deurwaarders en alle andere ambtenaren in dat artikel bedoeld.

Art. 27. Met een geldboete van vijf tot tien gulden wordt gestraft:

het gebruik van maten, gewichten, meet- of weegwerktuigen op de plaatsen, vermeld in het eerste lid van artikel 10, in strijd met het voorschrift in artikel 14 lett. b.

Art. 28. Met een geldboete van een tot vijf gulden wordt gestraft:

het doen van aankondigingen in strijd met het voorschrift van artikel 9.

Art. 29. Het voorhanden hebben of het gebruik van elk voorwerp, alsmede elke aankondiging in haar geheel, waardoor de straffen in artikelen 24—28 toepasselijk worden, maakt een overtreding uit.

Er kunnen echter niet meer dan tien geldboeten voor gelijktijdig gepleegde overtreding worden uitgesproken.

Art. 30. Valsche en andere dan wettelijke maten, gewichten, meet- en weegwerktuigen, worden bij het ontdekken of constateeren eener overtreding of van een zwaarder misdrijf, waartoe zij mochten diendend hebben, in beslag genomen, en in geval van veroordeeling verbeurd verklaard en vernietigd; zelfs bij een vonnis van vrijpraak of ontslag van rechtsvervolgung kunnen de verbeurdverklaring en vernietiging bevolen worden.

Maten, gewichten, meet- en weegwerktuigen, van het afkeuringmerk vermeld in het tweede lid van artikel 17, of niet van de vereischte stempelperken voorzien, worden in beslag genomen en, in geval van veroordeeling, verbeurd verklaard.

Art. 31. Wanneer voorwerpen, bedoeld in artikel 5, een valschen inhoud aanwijzen, worden zij met valsche maten gelijk gesteld.

Art. 32. Het zal den rechter vrijstaan om, wanneer de omstandigheden bijzonder verzachtend zijn, de straffen hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk opgelegd, tot beneden het bij de voorgaande artikelen bepaald minimum te verminderen; zullende echter de gevangenisstraf niet minder mogen zijn dan van één dag en de geldboete niet minder dan van één gulden.

HOOFDSTUK V.

Overgangsbepalingen.

Art. 33. De thans in gebruik zijnde weegwerktuigen worden binnen twee jaren na het in werking treden van dit besluit voor de eerste maal geijkt.

Dezo ijk geschiedt op door den Gouverneur vast te stellen tijden en plaatsen.

Art. 34. Gedurende de eerste vijf jaren na afkondiging van dit besluit zijn de weegwerktuigen vrijgesteld van de voorschriften in het 2e lid van artikel 11.

Art. 35. De invoering van het wettelijk gewicht voor geneesmiddelen, dragerijen en chemicalien wordt binnen twee jaren na het in werking treden van deze verordening bij besluit van den Gouverneur geregeld. Met het tijd-

stip van die invoering wordt het tot dusverre gebruikt medicinaal gewicht afgeschaft.

Tevens wordt door den Gouverneur bepaald, welke gewichten ieder apotheker, of tot levering van geneesmiddelen bevoegd geneeskundige, verplicht is voorhanden te hebben. Overtrekking van dit voorschrift wordt gestraft voor elk gewicht dat voorhanden moet zijn doch ontbreekt, met eene geldboete van f 3,—. De laatste bepaling van artikel 30 is hierbij toepasselijk.

Bovendien is, gedurende vijf jaren na het tijdstip der invoering van het wettelijk gewicht, ieder apotheker en ieder tot levering van geneesmiddelen bevoegd geneeskundige verplicht, op straffe van gelijke geldboete, voorhanden te hebben een gedrukt exemplaar van een door den Gouverneur bij besluit vast te stellen herleidingstafel van het medicinaal gewicht tot het wettelijk gewicht, en omgekeerd.

Art. 36. De artikelen 44 en 45 der Publicatie van 19 November 1828 (G. B. No. 17), de Publicatie van 20 Juli 1830 (G. B. No. 10) en die van 21 December 1857 (G. B. No. 21) voor zoover daarbij de betrekking van IJkmeester aan die van Waagmeester is verbonden, zijn afgeschaft.

Art. 37. In afwachting van eene herziening of wijziging overeenkomstig dit besluit der bestaande verordeningen, waarin de namen der afgeschaften maten en gewichten voorkomen, worden deze laatste herleid volgens eene bij dit besluit gevoegde herleidingstafel van de oude maten en gewichten tot de wettelijke.

Art. 38. Dit besluit treedt in werking den 1 Juli 1872. Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan tot kennisneming afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, 15 Maart 1871.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

(get.) WILLEM.

Accordeert met dezelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 12 Mei 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 2 Juni 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

HERLEIDINGSTAFEL

der oude maten en gewichten tot de wettelijke.

LENGTEMATEN.

Namen.	Waarden.
1 Ketting van 66 Rijnlandsche voet...	20,72 Ned. el.
1 Rijnlandsche voet	0,314 " "
1 Amsterdamsche el	0,658 " "

VLAKTENMAAT.

1 Surinaamsche ukker van 10 kettin-	
gen lang en 1 ketting breed	4289,66 □ Ned. el.

INHOUDSMATEN.

1 gallon van 6 pinten	3,6 kan.
1 pint	0,60 "

GEWICHTEN.

1 Amsterdamsch ℥	0,494 Ned. ℥.
------------------------	---------------

Behoort bij Koninklijk besluit van 15 Maart 1871 No. 22.

Mij bekend.

De Minister van Koloniën,

(get.) VAN BOSSE.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Behoort bij de Publicatie van den 12 Mei 1871, Gouvernements Blad No. 3.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 4.) PUBLICATIE van 15 Mei 1871, waarbij wordt afgekondigd de wet van 3 April 1871, No. 35 (Staatsblad No. 31), houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1871.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Koningswege den laat ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat, volgens art. 112 der Wet van 31 Mei 1865 (Staatsblad No. 55), de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname definitief wordt vastgesteld door de wet, ook indien tot aanvulling der koloniale middelen eene bijdrage wordt gevorderd uit 's Rijks schatkist, en dat dit geval zich voor het dienstjaar 1871 voordoet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1871 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld als volgt:

1e AFDEELING.

Algemeen Bestuur en Koloniale Staten.

Art. 1. Tractementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffloonen	f 25,093.75
Art. 2. Uitgaven voor het postwezen:	
in de kolonie f 1,200.—	
in Nederland " 10,000.—	" 11,200.—
Art. 3. Bureau en lokaal-behoefte:	
in de kolonie f 1883.60	
in Nederland... " 150.—	" 2,033.60
Art. 4. Drukwerken en advertentiekosten voor den administratieven dienst.....	" 7,000.—
Art. 5. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof teruggaande of van verlof terugkeerende en go-	
Transporteeren	f 45,327.35

Transport f 45,327.35

pensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen:

in de kolonie f 3000,—
in Nederland... » 2000,—

" 5,000.—

Art. 6. Kosten ten behoeve der Koloniale Staten

" 13,300.—

Art. 7. Tractementen van de districts-commissarissen en van hunne secretarissen en klerken, toelagen voor bureau-behoefden aan de commissarissen en burgerkapiteins, mitgaders schrijffoanen

" 79,280.—

Art. 8. Loon en kleeding der roeiers voor de vaartui- gen ten dienste van de districts-commissarissen

" 16,079.—

Art. 9. Huur van het etablissement op de plantage Nijf en Spijt, tot verblijf van den districts-commissaris van *Beneden Commewijne*, de *mar- chaussees* en de roeiers

" 1,600.—

f 160,586.35

IIe. AFDEELING.

Justitie en Politie.

Art. 10. Tractementen en toelagen van den president, de leden en den procureur generaal, den advocaat gene- raal, den griffier, de verdere ambtenaren en geëmplooeier- den ter griffie en op het parket, alsmede den bode van het Hof van Justitie, mitgaders schrijffoanen

f 63,947.50

Art. 11. Abonnement aan den griffier bij het hof van Justitie voor bureau, lokaal- en andere huishoudelijke be- hoefden

" 300.—

Art. 12. Aankoop van boek- werken ten dienste van het Hof van Justitie

" 200.—

Art. 13. Kantoorhuur, bu- reau- en lokaalbehoefden van het parket

" 1,300.—

Art. 14. Tractement en toe- lage van den kantonrechter en tractement van den griffier bij het kantongerecht te Pa- ramaribo

" 9,500.—

Art. 15. Abonnement voor de kosten van de griffie van het kantongerecht te Para- maribo, benevens toelage aan het aldaar werkzaam personeel

" 1,550.—

Art. 16. Tegemoetkoming aan de ambtenaren van het Openbare Ministerie bij de kantongerechten in *Nickerie* en *Coronie*

" 240.—

Art. 17. Toelage aan den landspractisijn

" 1,500.—

Art. 18. Verlichting van de politie-stations en de be- waarpplaats voor krankziini- gen

" 1,000.—

Art. 19. Vervolgelingen en procederes waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen

" 5,000.—

Art. 20. Bewaking der ver- oordeelden en gedetineerden

" 7,210.—

Art. 21. Voeding, kleeding, ligging, bewasching, genees- en heilkundige verpleging en

Transporteeren..... f 91,747.50

f 160,586.35

Transport f 91,747.50

f 160,586.35

begrafoniskosten van gedeti- neerden en veroordeelden ...

" 37,500.—

Art. 21a. Kosten van het onderwijs aan govangenen ...

" 2,000.—

Art. 22. Gereedschappen, werktuigen, en verdere huis- houdelijke behoeften voor de verschillende gevangenis- sen, zoomede voor het schoonhou- den der lokalen

" 1,000.—

Art. 23. Verlichting van de binnenplaatsen der arresthui- zen, cipierwoningen, wacht- kamers en keukens

" 250.—

Art. 24. Tractementen en toelagen van den commissaris van politie, den geëmplooeier- de op het politiebureau en de politiemacht

" 107,680.—

Art. 25. Verschillende uit- gaven ten dienste der politie

" 4,900.—

Art. 26. Loonen van gehur- de opzichters over de straf- werken te Paramaribo

" 1,800.—

Art. 27. Loon en kleeding van roeiers voor een politie- vaartuig in het district *Ni- ckerie*, ten einde behulpzaam te zijn in het bewaken der rivier

" 1,800.—

Art. 28. Verwijdering van uit *Cayenne* onvluchte gede- porteerden

" 1,000.—

f 249,677.50

IIIe AFDEELING.

Administratie van Financien.

Art. 29. Tractementen, toe- lagen en dagelden van den administrateur van financien, de ambtenaren en bedienden op diens bureau, den controleur der belastingen, den kolonia- len ontvanger en betaalmeester en de verdere ambtenaren van 'slands Middelen, mitgaders schrijffoanen

f 59,500.—

Art. 30. Uitgaven voor den dienst der in- en uitgaande rechten bij de lossingen, onderhoud en vernieuwing van werktuigen, gereedschappen, balansen, schalen, maten en gewichten, licht, brandstoffen en andere behoeften

" 3,200.—

Art. 31. Uitbreiding van de middelen van toezicht op de opbrengst der belastingen ...

" 3,200.—

Art. 32. Tractement van den hypotheekbewaarder

" 4,000.—

Art. 33. Abonnement voor de kosten van het kantoor van den hypotheekbewaarder, be- nevens toelagen van het aldaar werkzaam personeel

" 2,000.—

Art. 34. Tractementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen

" 2,850.—

Art. 35. Licht voor de ma- gasijnswacht, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vaatwerk, onderhoud en aankoop van schalen, balansen, maten en gewichten en andere benoodigdheden voor de ma- gasijnen

" 100.—

Art. 36. Schrijffbehoefden, papier en bindloon, abonne- menten op couranten, brief-

Transporteeren..... f 71,650.—

f 410,263.86

Transport	f 71,650.—	f 410,263.85	Transport	f 3,450.—	f 607,703.85
porten en andere uitgaven voor het bureau van den administrateur van financiën, voor de kantoren der ontvangers, voor dat van den waagmeester en voor 's lands magazijnen	" 1,800.—		Art. 56. Tractementen en toelagen voor het plaatselijk genees- en heelkundig personeel en van den scriba en den kamerbewaarder der commissie van toezicht	" 3,920.—	
Art. 37. Kosten van vervolging en proceskosten.....	" 1,000.—		Art. 57. Voorziening in den geneeskundigen dienst te Paramaribo en in de districten	" 10,000.—	
Art. 38. Reis- en verblijfskosten	" 250.—		Art. 58. Behandeling en verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal	" 18,000.—	
		f 74,700.—	Art. 59. Begrafenis-kosten voor onvermogenenden.....	" 5,200.—	
IVe AFDEELING.			Art. 60. Tractement van den bedienaar der begrafenis- nissen	" 300.—	
<i>Onbeheerde boedels en wezen.</i>			Art. 61. Onderhoud der kerkhoven en kosten voor dragbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften bij tetaardebestelling	" 1,400.—	
Art. 39. Toelage aan den secretaris bij het college van commissarissen voor de onbeheerde boedels en bij den pupillairen raad, tractement van den bode bij eerstgenoemd college	f 800.—		Art. 62. Onderhoud van krankzinnigen.	" 8,500.—	
Art. 40. Bureaukosten ..	" 12.—		Art. 63. Opsicht over de krankzinnigen	" 1,000.—	
Art. 41. Tractementen en toelagen van den enrator en weesmeester en verdere ambtenaren en bedienden	" 10,700.—		Art. 64. Tractement van den directeur van 's lands grond <i>Boniface</i>	" 1,800.—	
Art. 42. Bureau- en lokaal-behoeften, bind- en drukloonen en abonnement op couranten ..	" 500.—		Art. 65. Onderhoud en aankoop van gereedschappen, trekvee, materialen en huishoudelijke behoeften voor den grond <i>Boniface</i>	" 1,200.—	
Art. 43. Agentschap in Nederland.....	" 600.—		Art. 66. Loon van geburd werkvolk in het stadsdistrict ..	" 6,000.—	
Art. 44. Alimentatie van wezen	" 16,128.—	f 28,740.—	Art. 67. Openen en sluiten van de sluis in de Knuffelgracht te Paramaribo	" 120.—	
Ve AFDEELING.			Art. 68. Tewerkstelling van vrijgemaakten die geene overeenkomsten hebben gesloten...	" 2,200.—	
<i>Eredienst en Onderwijs.</i>			Art. 69. Onderhoud van bruggen en wegen in de districten	" 12,000.—	
Art. 45. Tractementen en toelagen voor huishuur van de predikanten der Hervormde gemeente	f 16,000.—		Art. 70. Volkfeest op 's Konings verjaardag	" 1,100.—	
Art. 46. Tractement en toelage voor huishuur van den predikant der Lutherse gemeente	" 6,000.—		Art. 71. Dagloonen van arbeiders voor den dienst op den post <i>Coronie</i>	" 500.—	
Art. 47. Subsidie aan de armenkas der Lutherse gemeente	" 800.—		Art. 72. Toelagen aan seinwachters	" 638.75	
Art. 48. Tractementen en toelage voor huishuur van de geestelijken der Roomsche Katholieke gemeente	" 13,800.—		Art. 73. Benoodigheden voor het seinwezen	" 211.25	
Art. 49. Toelage aan de Moravische Broedergemeente ..	" 3,000.—		Art. 74. Tractementen van de posthouders bij de boschnegers en Indianen	" 1,960.—	
Art. 50. Tractement en toelage voor huishuur van den opperrabbijn der Nederlandsche en Portugeesche Israëlitische gemeenten	" 3,500.—		Art. 75. Schrijf-behoeften voor het opzicht over de boschnegers, transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafeniskosten van boschnegers en Indianen	" 262.—	
Art. 51. Toelage aan de beide Israëlitische gemeenten ..	" 4,000.—		Art. 76. Toelagen aan tolken bij de immigranten	" 5,000.—	
Art. 52. Kosten van het onderwijs	" 46,900.—		Art. 77. Bureaukosten voor het algemeen toezicht over de immigranten	" 50.—	
Art. 53. Kosten voorvloeiende uit eene nadere regeling van het onderwijs	Memoria.	f 94,000.—	Art. 78. Geldelijke onderstand en kleeding voor ouden, gebrekkigen en wezen	" 62,500.—	
VIIe AFDEELING.			Art. 79. Verlichting van de aanlegplaatsen voor de koopvaardij-schepen	" 400.—	
<i>Plaatselijke Kosten.</i>			Art. 80. Tractementen en dagelden van den directeur, den geneesheer en diens assistenten op het leprozen etablissement <i>Batavia</i> , alsmede ..		
Art. 54. Tractementen en toelagen van het personeel der brandweer	f 1,950.—				
Art. 55. Materieel van het brandwezen:					
in de Kolonie... f 1000.—					
in Nederland ... " 500.—	" 1,500.—				
Transporteeren.....	f 3,450.—	f 607,703.85	Transporteeren.....	f 142,112.—	f 607,703.85

Transport	f 142,112.—	f 607,703.85	Transport	f 45,708.—	f 861,124.45
toelage voor den geneesheer en vergoeding voor schrijfbu- hoeften, levensmiddelen en an- dere huishoudelijke benoodig- heden voor den directeur ...	" 4,133.60		arbeidsloozen benevens steen- kolen ten dienste der kolo- niale vaartuigen: in de kolonie f 42,000,— in Nederland.. " 15,000,—	" 57,000.—	
Art. 81. Kleeding, huisraad voeding en geneesmiddelen voor de bemetten op het eta- blissement Batavia.....	" 19,000.—		Art. 98. Tractementen en gagien voor den gezagvoerder en de schepelingen van het vuurschip	" 2,600.—	
Art. 82. Dagloozen voor de bedienden van den direc- teur van het etablissement Batavia, voor de arbeiders be- noodigd tot het schoonhouden der terreinen, tot den aanleg en het onderhoud van de be- delvingen, het kappen van brandhout en pina, en voor het roeien van de vaartuigen en het oppassen en bewas- chen van de geheel invalide verpleegden	" 3,600.—		Art. 99. Victualie, licht en brandstoffen voor de beman- ning van het vuurschip	" 1,752.—	
Art. 83. Aanschaffing van materialen en gereedschappen, loozen van ambachtelieden, transportkosten van goederen en andere huishoudelijke uit- gaven voor het etablissement Batavia.....	" 1,500.—	" 170,345.60	Art. 100. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel ...	" 2,475.—	
			Art. 101. Kosten van twee wachters van den vuurtoren aan de monding van de <i>Maro- wijne</i>	" 800.—	
			Art. 102. Aankoop en on- derhoud van, alsmede verdere uitgaven voor kettingen, rin- kers en tonneboeien	" 500.—	
			Art. 103. Aankoop van ge- reedschappen	" 1,000.—	" 111,885.—
VIIe. AFDEELING.			IXe. AFDEELING.		
Bouw-Departement.			<i>Pensioenen, wachtgelden en onderstanden.</i>		
Art. 84. Tractementen en toelagen van den chef, de am- btenaren en bedienden, mit- saders schrijfbuizen	f 8,525.—		Art. 104. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren: in de kolonie... f 31,836.50 in Nederland... " 44,862.—	f 76,498.50	
Art. 85. Bureaubehoefden en reis- en verblijfskosten	" 550.—		Art. 105. Pensioenen van weduwen en nagelaten min- derjarige kinderen van bur- gerlijke landsdienaren: in de kolonie... f 17,936.79½ in Nederland... " 25,536.93	" 43,473.72½	
Art. 86. Onderhoud van landgebouwen en inrichtin- gen, met de bruggen en afwa- teringswerken.....	" 28,000.—		Art. 106. Wachtgelden ...	" 680.—	
Art. 87. Fortificatie	Memorie.		Art. 107. Onderstanden: in de kolonie... f 75.— in Nederland... " 800.—	" 375.—	" 121,027.22½
Art. 88. Onderhoud en ver- nieuwing van meubelen en andere benodigdheden voor civiele gebouwen en kantoren	" 1,500.—		Xe. AFDEELING.		
Art. 89. Werktuigen, ge- reedschappen en voertuigen	" 1,500.—		<i>Onvoorzien uitgaven.</i>		
Art. 90. Vlaggen en lijnen	" 500.—		Art. 108. Onvoorzien uit- gaven: in de kolonie f 26,000,— in Nederland " 4,000,—	" 30,000.—	
Art. 91. Onderhoud en ver- nieuwing van booten, ponten en andere vaartuigen	" 7,000.—		Totaal der uitgaven	f 1,123,986.67½	
Art. 92. Nieuwe werken en grootte herstellingen	" 35,500.—	" 85,075.—			
VIIIe AFDEELING.					
<i>Koloniale Vaartuigen en Loodwezen.</i>					
Art. 93. Tractement van den beheerder der koloniale vaartuigen	f 3,000.—				
Art. 94. Tractementen, ga- gien en toelagen van den hoofdmachinist, de gezagvoer- ders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	" 29,320.—				
Art. 95. Tafelgelden van de gezagvoerders en het ver- der personeel der koloniale vaartuigen	" 2,365.—				
Art. 96. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipage der koloniale vaartuigen	" 11,023.—				
Art. 97. Materialen en Transportoeren.....	f 45,708.—	f 861,124.45			

Een millioen een honderd drie en twintig duizend negen honderd zes en tachtig gulden, zeven en sestig en een halve cent.

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begrooting uitgetrokken onder de artikelen 2, 3, 5, 6, 7, 8, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 30, 36, 36, 37, 38, 42, 44, 52, 55, 57, 58, 59, 61, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 69, 71, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 81, 82, 83, 85, 86, 88, 89, 90, 91, 92, 96, 97, 99, 100, 102, 103, 104, 106 en 106 ontoereikend mochten worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag, evenals de posten bij de artikelen 31, 53 en 87 voor *Memorie* uitgetrokken, worden aangevuld door overschrijving nit den post voor *onvoorzien uitgaven*, in deze begrooting voorkomende.

De toelagen voor de waarneming van tijdelijk opgevalen betrekkingen worden aangewezen op de artikelen, waarin zijn omschreven de tractementen voor de betrekkingen, die tijdelijk worden waargenomen.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begroting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor *onvoorzien uitgaven*.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven op verantwoord in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven begrepen in de koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1871 worden over dat jaar bezoged de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. Directe en indirecte Belastingen.

- a. hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.;
- b. personeele belasting;
- c. patentrecht;
- d. belasting op de huurwaarde van huizen;
- e. paardengeld;
- f. quota van suikerplantages en houtgronden;
- g. invoerrechten;
- h. uitvoerrechten;
- i. lastgeld der schepen;
- k. bank-, los- en steigergelden;
- l. zegelrecht;
- m. vendurecht;
- n. transportrecht.
- o. successie- en overgangrechten.
- p. begraaftplaatsrecht;
- q. belasting op de verlotingen;
- r. leges en provisiegeden.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- a. passage-gelden;
- b. opbrengst der posterijen;
- c. erfpachten;
- d. landtaksen of akkergelden;
- e. waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur;
- f. inhouding op de tractementen der ambtenaren voor pensioen;
- g. terugbetaling van voorshotten;
- h. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- i. griffierechten te verantwoorden aan de koloniale kas;
- k. salarissen van den hypotheekbewaarder te verantwoorden aan de koloniale kas;
- l. alle andere ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 3 April 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
get. VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) FRITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FRITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 15 Mei 1871.

VAN IDBINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 14 Juni 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR
DE KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1871.

<i>Benaming der middelen en inkomsten.</i>	<i>Beloop per middel of inkomst.</i>
<i>A. Directe en indirecte belastingen.</i>	
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.	f 40,000.—
b. Personeele belasting	" 30,000.—
c. Patentrecht	" 30,000.—
d. Belasting op de huurwaarde van huizen	" 20,000.—
e. Paardengeld	" 900.—
f. Quota van suikerplantages en houtgronden	" 11,000.—
g. Invoerrechten	" 250,000.—
h. Uitvoerrechten	" 150,000.—
i. Lastgeld der schepen	" 32,000.—
k. Bank-, los- en steigergelden	" 6,500.—
l. Zegelrecht	" 50,000.—
m. Vendurecht	" 10,000.—
n. Transportrecht	" 10,000.—
o. Successie- en overgangrechten	" 8,000.—
p. Begraafplaatsrecht	" 2,400.—
q. Belasting op de verlotingen	" 100.—
r. Leges en provisiegeden	" 3,000.—
	f 658,900.—
<i>B. Inkomsten van onderscheiden aard.</i>	
a. Passagegelden	f 34,000.—
b. Opbrengst der posterij ...	" 11,000.—
c. Erfpachten	" 2,800.—
d. Landtaksen of akkergelden	" 8,500.—
e. Waag- en rooigelden, alsmede entrepôt- en pakhuishuur	" 7,000.—
f. Inhouding op de tractementen der ambtenaren voor pensioen	" 51,000.—
g. Terugbetaling van voorshotten	" 1,000.—
h. Renten van het opgeheven W. I. pensioenfonds	" 10,762.—
i. Griffierechten te verantwoorden aan de koloniale kas:	
10. Hof van Justitie f 600.—	
20. Kantongerecht te Paramaribo " 400.—	
	" 1,000.—
k. Salarissen van den Hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas	" 700.—
l. Alle andere ontvangsten...	" 28,000.—
	" 155,762.—
<i>C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.</i>	
Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der koloniale middelen	" 314,324.67½
Totaal	f 1,123,986.67½

(No. 5.) BESLUIT van 16 Mei 1871, houdende intrekking van het Besluit van 21 September 1869, G. B. No. 37 en vaststelling van een gewijzigd reglement betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenen, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

1e TITEL.

Van de verdeling en inrichting der gevangenen.

Art. 1. In afwachting van de daargestelling van een afzonderlijk strafetablisement, is de gevangenis in het fort *Nieuw Amsterdam* bestemd tot opname van de burgerlijke en militairen veroordeelden tot:

- 1°. dwangarbeid of kruiwagenastraf;
 - 2°. gevangenisstraf of detentie van meer dan drie maanden.
 - 3°. strafarbeid.
- Art. 2. De gevangenis in het fort *Zeelandia* is onder den naam van burgerlijk en militair huis van verzekering bestemd tot opname van:
- 1°. wegens misdaad of wanbedrijf beklagde en beschuldigde gevangenen;
 - 2°. veroordeelden tot gevangenis- of detentiestraf, den tijd van drie maanden niet te boven gaande;
 - 3°. Wegens schulden geijsselden;
 - 4°. tot strafarbeid veroordeelden;
 - 5°. zoodanige personen, wier vastzetting wegens verkwisting of wangedrag is bevolen;
 - 6°. Gestrafte of veroordeelde schutters;
 - 7°. Gestrafte of veroordeelde geëmploieerden bij het brandwezen.

Het blijft den Gouverneur evenwel voorbehouden om in bijzondere gevallen aan te wijzen in welke der beide bij art. 1 en 2 genoemde gevangenen de sub No. 2 dier artikelen bedoelde veroordeelden zullen worden opgenomen.

Art. 3. De huizen van bewaring in *Nickerie* en *Coronie* zijn bestemd tot opname van:

- 1°. veroordeelden tot gevangenisstraf van ten hoogste veertien dagen;
- 2°. veroordeelden tot strafarbeid;
- 3°. voorloopig aangehouden, in afwachting van hunne opzending naar *Paramaribo*.

De in de overige buitendistricten door den Gouverneur aangewezen of nader aan te wijzen lokalen worden als bewaarplaatsen bestemd tot opname van personen bedoeld in No. 2 en 3 van dit artikel.

Art. 4. De verschillende categorieën van gevangenen worden zooveel mogelijk afgescheiden gehouden.

Mannen en vrouwen kunnen zelfs niet in ziekenzalen te zamen worden geplaatst.

Art. 5. De twee eerstgemelde gevangenen zullen zoodra doenlijk voorzien worden van lokalen geschikt tot uitoefening van den godsdienst, van ziekenzalen en zoo mogelijk van een lokaal tot het houden van vergaderingen der commissie van administratie der inrichting.

In afwachting dat de ziekenzalen zullen zijn daargesteld, worden de zieken in het militair hospitaal of in de infirmerieën verpleegd.

Art. 6. De gevangenen zullen droog, luchtig en gezond moeten wezen en niet onder den grond mogen geplaatst zijn.

Art. 7. In het burgerlijk en militair huis van verzekering worden de preventieve gevangenen nimmer met veroordeelden in één lokaal geplaatst, en zullen er tevens afzonderlijke vertrokken aanwezig zijn voor personen, die buiten toegang zijn gesteld.

Art. 8. Veroordeelde kinderen zullen, in al de bovengemelde huizen, zooveel mogelijk afzonderd van de volwassen gevangenen worden gehouden.

Art. 9. In de twee eerstvermelde gevangenen zal eene inrichting bestaan onder den naam van pistole. Deze bestaat in de bevoegdheid om voor eigen rekening afzonderlijk gehuisvest, gevoed en gekleed te zijn en ook van het werk en het dragen der kleeding van de gevangenen ontslagen te zijn, onder verplichting om voor het overige aan de voorschriften van de reglementen onderworpen te blijven.

Een veroordeelde, die tot de pistole verlangt te worden toegelaten, zal daartoe een schriftelijk verzoek met opgave der redenen aan den Gouverneur moeten doen. Deze vergunning der pistole, die niet wordt verleend tenzij de boete en kosten, waarin de veroordeelde is verwezen, zijn gekweten, kan ten allen tijde door den Gouverneur worden ingetrokken.

IIe TITEL.

Inwendig bestuur der gevangenen.

Art. 10. De gevangenis in het fort *Nieuw Amsterdam* en het burgerlijk en militair huis van verzekering te *Paramaribo* worden bestuurd door eene commissie van administratie, die door den Gouverneur voor elke strafinrichting wordt benoemd, en zal bestaan uit den Procureur-Generaal als voorzitter, een ondervoorzitter en minstens drie leden. Een der leden treedt als secretaris op.

Art. 11. De huizen van bewaring te *Nie. Rotterdam* en in *Coronie* worden bestuurd door eene commissie, bestaande uit den districts-commissaris, als voorzitter, den ambtenaar van het Openbaar ministerie bij het Kantongerecht en minstens één lid, door den gouverneur te benoemen.

De ambtenaar van het Openbaar Ministerie zal als secretaris fungeren.

Art. 12. De commissien zullen voor den huishoudelijken dienst in de gevangenen zorg dragen. Zij stellen de noodige suppoosten aan, volgens de regelen in de bijzondere reglementen aangegeven, en doen bij overlijden of ontslag van den cijper eene voordracht ter vervulling dier betrekking aan den Gouverneur.

De cijpers der gevangenis in het fort *Nie. Amsterdam* en van het burgerlijk en militair huis van verzekering te *Paramaribo* dragen den titel van *directeur*.

Art. 13. De commissien zullen zelve al hetgeen zij verder omtrent de organisatie van haren dienst noodig oordeelen, aan den Gouverneur voordragen.

De bijzondere reglementen, in dit besluit vermeld, worden door hem vastgesteld.

Art. 14. De commissien van administratie worden belast met de aanbesteding of den aankoop van al de benodigdheden voor den dienst, op zoodanige wijze als voor elke inrichting in het bijzonder door den Gouverneur is of zal worden bepaald.

Art. 15. Jaarlijks in den loop der maand Januari zullen de commissien een verslag aan den Gouverneur inzenden van den toestand der inrichtingen aan hare zorg toevertrouwd.

Zij zenden alsdan tevens in een concept begrooting der uitgaven voor het volgende jaar.

IIIe TITEL.

Van het onderhoud der gevangenen.

Art. 16. Het onderhoud der gevangenen zal bevatten:

- 1o. de voeding;
- 2o. de kleeding;
- 3o. de ligging;
- 4o. de bewassing;
- 5o. de verzorging der zieken;
- 6o. verschillende bijkomende artikelen.

Art. 17. Al hetgeen betrekking heeft tot de drie eerste nummers van het voorgaande artikel, wordt door de commissien geregeld overeenkomstig den staat bij dit besluit gevoegd.

Wanneer buitengewone verstrekkingen voor voeding of kleeding noodig mochten blijken te zijn, door de commissien van administratie daartoe de voordracht aan den Gouverneur.

Art. 18. De gevangenen die niet veroordeeld, of tot eene gevangenisstraf, den tijd van zes maanden niet te boven gaande, verwezen zijn, zullen niet dan in geval van noodzakelijkheid, van linnengoed en schoeisel, en slechts wanneer het volstrekt onontbeerlijk is, van andere kleedingstukken worden voorzien.

Art. 19. Het bestuur van elke gevangenis of huis van bewaring zal in zijn bijzonder reglement de dagen der week of der maand bepalen, op welke de voorwerpen, voor bewassing vatbaar, zullen worden verschoond.

Art. 20. De hoeveelheid en soort van het voedsel der zieke, der pas herstelde en der gebrekkige gevangenen, zullen voor ieder van hen in het bijzonder door den geneesheer van het gevangenhuis worden voorgeschreven.

De medicamenten zullen op zoodanige wijze worden verschaft als bij de bijzondere reglementen wordt bepaald.

Art. 21. Al hetgeen onder de vijf eerste nummers van art. 16 niet is begrepen, gelijk het scheren der gevangenen, het herstellen van hunne kleeding en liggingstukken, het schoonhouden der lokalen, de begrafeniskosten van gevangenen.

genen en meer andere onderwerpen, zal insgelijks bij de bijzondere reglementen worden bepaald.

IVe TITEL.

Van de orde en tucht.

Art. 22. De gevangenen worden bij hunne aankomst door den cipier in het register ingeschreven, dat op elke bladzijde door de voorzitters der commissien moet zijn gewaarmerkt.

Art. 23. Dat register zal inhouden:

1o. den voornaam, naam, ouderdom, het beroep en zoo mogelijk de geboorteplaats en de woonplaats van den gevangene;

2o. de opgave van het rechterlijk College of van den ambtenaar, die de aanhouding of de in-gevangen-stelling heeft bevolen;

3o. de dagteekening van het bevel, vonnis of arrest;

4o. den dag der overlevering;

5o. bij veroordeeling, het misdrijf, den aard en den tijd van straf.

Op bovengemeld register worden ook aangeteekend de dag van het vertrek van den gevangene en het bevelschrift, arrest of vonnis, uit kracht waarvan hij is verrokken.

Art. 24. Geen cipier mag iemand in de gevangenis innemen of houden dan uit kracht van een bevel, daartoe door de bevoegde macht verleend, of van een vonnis of arrest tot lijfstraf of gevangenis, en zonder dat zoodanig bevel, vonnis of arrest, in voege vermeld, in zijn register is ingeschreven.

Art. 25. De Rechter-commissaris en de President van het Hof van Justitie kunnen respectievelijk alle bevelen geven, die in het burgerlijk en militair huis van verzekering moeten worden ten uitvoer gebracht, voor zooverre zij die, hetzij in de instructie, hetzij tot uitwijzing der zaak, noodig oordeelen.

Art. 26. De misdaden of wanbedrijven, waaraan de gevangenen zich mochten schuldig maken, worden door den cipier bij proces-verbaal geconstateerd, hetwelk hij aan den bevoegden Ambtenaar van het Openbaar Ministerie inzendt.

Art. 27. De gevangenen die zich aan luiheid, halstarigheid of aan een slecht gedrag schuldig maken, worden door middel van hun op te leggen straffen gedwongen zich aan de goede orde te houden.

Art. 28. De in het vorige artikel bedoelde straffen zijn:

a. eenzame opsluiting in de strafeel op den gewonen of op den zoogenaamden drogen kost, hoogstens voor den tijd van veertien dagen;

b. sluiting in de boeien, hoogstens voor den tijd van acht achtereenvolgende dagen, of voor veertien dagen om den anderen dag;

c. lichamelijke kastijding.

De sub a en b vermelde straffen kunnen te zamen worden toegepast.

Art. 29. De gevangene, tot eenzame opsluiting op drogen kost veroordeeld, ontvangt driemaal daags met zout gekookte bananen of met zout gekookte rijst, en water.

Art. 30. De voor de sluiting bestemde boeien worden aan het onderzoek van den geneesheer onderworpen.

Art. 31. Lichamelijke kastijding bestaat in riet- of rotingslagen, hoogstens ten getale van dertig.

Art. 32. De bevoegdheid tot het opleggen van straffen berust:

1o. bij den cipier, tot ten hoogste vier dagen opsluiting in de strafeel;

2o. bij den commissaris der maand en bij de voorzitters der commissien voor de huizen van bewaring in Nickerie en in Coronie, tot ten hoogste de helft der straffen bepaald in litt. a en b van art. 28;

3o. bij de commissien van administratie en bij de commissien voor de huizen van bewaring in Nickerie en Coronie, binnen de grenzen omschreven bij het vermeld art. 28 juncto art. 33.

Art. 33. Mannelijke veroordeelden:

1o. tot dwangarbeid en kruiwagenstraf;

2o. tot meer dan drie maanden gevangenisstraf; die niet beneden de 15 jaren oud zijn en die bij herhaling door de commissie van administratie zijn gestraft, kunnen door haar worden geplaatst in de klasse van discipline.

Slechts aan veroordeelden die in de klasse van discipline zijn geplaatst, kan de straf van lichamelijke kastijding worden opgelegd.

Art. 34. De straf van lichamelijke kastijding wordt ten uitvoer gelegd ten overstaan van den commissaris der maand, den geneesheer en den cipier.

De geneesheer heeft de bevoegdheid de strafeoefening te stuiten, zoodra hij oordeelt dat de gezondheidstoestand van den gestrafte dit vordert.

Art. 35. De cipier houdt een register der opgelegde straffen, waarin tevens worden vermeld door wie, om welke redenen en de dag waarop de straf is ten uitvoer gelegd.

Art. 36. Ten aanzien van ieder gevangene in het fort Nieuw Amsterdam zal worden gehouden een lijst van gedrag.

Die lijsten worden elke zes maanden ter kennis van de commissie van administratie gebracht. Deze is bevoegd jaarlijks in de maand Januari uit die lijsten aanleiding te nemen, om de gevangenen, die zich door goed gedrag en vlijt hebben onderscheiden, aan den Gouverneur voor vermindering of kwijtschelding van straf aan te bevelen.

Ve TITEL.

Van den arbeid der gevangenen.

Art. 37. Alle tot straf veroordeelden kunnen worden gebruikt en desnoods gedwongen tot den huisdienst van de gebouwen, waarin zij geplaatst zijn.

Art. 38. De tot meer dan drie maanden gevangenisstraf of detentie veroordeelden zullen arbeid moeten verrichten, waarvan het loon gedeeltelijk ten gorieve der koloniale kas, gedeeltelijk ten voordeele der gevangenen zelve strokken zal, gelijk zulks hierna nader wordt geregeld.

Art. 39. De arbeid geschiedt voor rekening der kolonie of voor rekening van particuliere personen.

Het loon van den arbeid, ook voor de gevangenen tot den dienst van het huis gebruikt, zal door de commissie van administratie worden geregeld.

Art. 40. Het loon, door tot gevangenis of detentiestraf veroordeelden verdiend, wordt verdeeld als volgt: de helft ten behoeve der koloniale kas, en de wederhelft voor de gevangenen, welke wederhelft als uitgaanskas zal worden bewaard.

Art. 41. De gelden, de uitgaanskas der gevangenen uitmakende, worden bij hun vertrek aan hen verantwoord en afgegeven.

Art. 42. De tot dwangarbeid veroordeelden werken dagelijks, met uitzondering van den Zondag, onder daartoe gestelde opzichters, gedurende tien uren, volgens voorschriften door het uitvoerend gezag te geven.

Zij die een ambacht verstaan zullen, bij uitzondering en alleen in geval van goed gedrag, door de commissie van administratie tot uitoefening daarvan kunnen worden toegelaten, mits de veiligheid en orde van de inrichting daardoor niet in gevaar worden gebracht.

Slotbepalingen.

Art. 43. Er zal op eene behoorlijke wijze voor de godsdienstoefeningen en zooveel mogelijk voor het geven van onderwijs in de twee eerstvermelde gevangnissen worden gezorgd.

Art. 44. Dit besluit treedt in werking op den dag der afkondiging. Met dien dag is ingetrokken het besluit van 21 September 1869 G. B. No. 37.

Gegeven te Paramaribo, 16 Mei 1871.

VAN IDBINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 19 Juni 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAAT van hetgeen vanwege de Koloniale Kas ten behoeve der gevangenen zal worden toegestaan voor voeding, kleding en ligging.

A. VOEDING.

Aard der levensmiddelen.	Voor Europeanen en met hen gelijk gestelden.		Voor inlanders en met hen gelijk gestelden.	
	Ration.		Ration.	
	Dagelijks.	Wekelijks.	Dagelijks.	Wekelijks.
Brood	$\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$	7 $\frac{3}{4}$ $\mathfrak{C}$	—	—
Banannen	$\frac{1}{2}$ bos	7 $\frac{1}{2}$ bos v. 28 $\mathfrak{C}$	$\frac{1}{2}$ bos	7 $\frac{1}{2}$ bos v. 28 $\mathfrak{C}$
Rijst	$\mathfrak{C}$	7 $\frac{5}{8}$ $\mathfrak{C}$	$\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$	7 $\frac{5}{8}$ $\mathfrak{C}$
Gezouten vleesch ..	"	3 $\frac{1}{2}$ "	"	—
Gezouten spek ..	"	2 "	"	—
Bakkeljaw ..	"	2 "	$\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$	7 $\frac{3}{4}$ $\mathfrak{C}$
Zout	$\frac{1}{2}$ "	7 "	$\frac{1}{2}$ "	7 $\frac{1}{2}$ "
Koffie	$\frac{1}{2}$ lood	7 $\frac{1}{2}$ lood	—	—
Suiker	"	7 $\frac{5}{8}$ "	—	—

Bij buitengewone duurte der voormelde voedings-artikelen, bij moeilijkheid om die van een goede kwaliteit te verkrijgen, of, bijaldien het in het belang van de gezondheid der gevangenen noodig of wenschelijk wordt geacht, zullen de commissien van administratie beroegd zijn om de bananen geheel of gedeeltelijk te doen vervangen door rijst, meel, aard- of peulvruchten en de bakkeljaw door andere visch of wel door gezouten, gerookt of versch vleesch.

Die vervanging zal alsdan geschieden in de navolgende verhouding:

voor $\frac{1}{2}$ bos bananen
 $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ rijst of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ jams of $\frac{2}{3}$ $\mathfrak{C}$ goede taniers of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ koornmeel of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ tarwemeel of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ gort of zooveel $\mathfrak{C}$ erwten, boonen, mais of cassave als in voedingsvermogen met eene der bovengenoemde hoeveelheden levensmiddelen gelijk staan;

voor $\frac{1}{2}$ bakkeljaw
 of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ gezouten of gerookt vleesch of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ haring of makreel of $\frac{1}{2}$ $\mathfrak{C}$ versch rund, cabrieten of varkensvleesch.

Voor kinderen boven de acht tot en met veertien jaren wordt de helft en voor jongeren $\frac{1}{2}$ van het rantsoen toegekend.

B. KLEDING.

Aan iederen gevangene wordt het navolgende verstrekt, jaarlijks:

a. AAN DE MANNEN.

Een strochoed,
 een el zwart lint,
 twee linnen boezeroenen,
 drie linnen broeken,
 twee bonte doeken.

b. AAN DE VROUWEN.

Een strochoed,
 een el zwart lint,
 tien ellen poolsch bont,
 twee bonte horden,
 twee bonte doeken,
 een half pond naagaren,
 tien naalden.

Aan Europeanen en met hen gelijk gestelden worden, behalve de kleding sub a. en b., bovendien toegestaan:

jaarlijks:
 drie paren schoenen,
 en om de twee jaren:
 een duffel.

C. LIGGINGSTUKKEN.

Aan ieder gevangene wordt toegestaan:
 om de drie jaren,
 een wollen deken,

om de vier jaren,

- Aan inlanders en met hen gelijk gestelden een slaapmat met toebehooren.
- Aan Europeanen en met hen gelijk gestelden een hangmat met toebehooren.

Er zullen voor de zieke gevangenen in de ziekenzalen ijzeren kribben met toebehooren in gereedheid zijn in overnavigheid van ééne kribbe op tien gevangenen.

Het gewicht en de ellemaat hiervoren bedoeld zijn de oud Amsterdamsche in de kolonie in gebruik.

Behoort bij het besluit dd. 16 Mei 1871 G. B. No. 5.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 6. RESOLUTIE van 16 Mei 1871, No. 13, houdende intrekking van de bij Resolutie dd. 31 December 1869 No. 18 (G. B. No. 46) vastgestelde reglementen, en vaststelling van een bijzonder reglement van orde voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam.

De Gouverneur der kolonie Suriname, Gelezen hebbende de missive van den Procureur-Generaal dd. 7 April j. No. 219;

Golet op het Besluit dd. heden, G. B. No. 5;

Den Raad van Bestuur gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan;

1o. De reglementen vastgesteld bij resolutie van 31 December 1869, No. 18, G. B. No. 46 in te trekken.

2o. Het reglement van orde voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam, zooals het hiervoren is goedgevond, vast te stellen.

3o. Te bepalen dat deze resolutie met het evengemeld reglement in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst. En enz.

Paramaribo, 16 Mei 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

REGLEMENT van orde voor het burgerlijk en militair huis van verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam.

HOOFDSTUK I.

Van de vergaderingen der Commissie van Administratie.

Art. 1. De commissie van administratie houdt maandelijks, bij voorkeur in de eerste acht dagen, eene gewone vergadering.

De voorzitter bepaalt daartoe den dag.

De leden worden zooveel mogelijk drie dagen te voren schriftelijk opgeroepen.

Art. 2. Wanneer de voorzitter dit noodig acht, of wanneer de ondervoorzitter of twee leden het verlangen daartoe schriftelijk doen kennen, wordt eene buitengewone vergadering belegd.

De leden worden tot deze vergaderingen opgeroepen bij besloten briefjes met vermelding der redenen.

Art. 3. Ieder lid is gehouden de vergaderingen bij te wonen.

Ingeval van verhindering geven de leden daarvan schriftelijk kennis.

Art. 4. Geene beslissing wordt genomen, tenzij ten minste drie leden met inbegrip van den voorzitter of ondervoorzitter tegenwoordig zijn.

Art. 5. Het bestuur bij besluit van den Gouverneur dd. 16 Mei 1871 (G. B. No. 5) en andere wettige verordeningen aan de commissie van administratie opgedragen,

maakt in zijn geheel het regelmatig onderwerp uit der deliberation en werkzaamheden van de gewone en buitengewone vergaderingen.

Art. 6. In die vergaderingen wordt de navolgende orde in acht genomen:

a. de notulen van het verhandelde in de vorige vergadering worden voorgelezen en vastgesteld;

b. door den voorzitter worden verslag en mededeeling gedaan van alle stukken, die sedert de laatste vergadering voor de commissie ontvangen of namens haar verzonden zijn, en van alle voorvallen, die met het bestuur der gevangenis in eenig verband staan en in dat tijdsverloop hebben plaats gehad;

c. de ingekomen stukken en aangelegenheden, die afdoening vorderen, of in vorige vergaderingen aan de orde van den dag zijn gesteld, worden in overweging genomen;

d. mededeeling wordt gedaan omtrent de ingediende declaratiën van aannemers of leveranciers;

e. de afstredende commissaris der maand wordt in zijn verslag van het door hem nitgeoefend toezicht gehoord en zijn opvolger aangewezen;

f. de noodig geoordeelde wijszingen in de verstrekking der voedingsartikelen, voor zoover de voorschriften daaromtrent aan de commissie van administratie zijn overgelaten, worden bepaald;

g. zooveel doenlijk worden de lokalen, het magazijn en de registers der gevangenis in oogenbouwhouding genomen;

h. zoo daartoe aanleiding bestaat of het door een hunner verlangd is, worden de cipier, de adjuut-cipier, de gevangenisbewaarders en de gevangenen onderhouden of gehoord;

i. de disciplinaire straffen, indien daartoe termen zijn, worden opgelegd, en onder de gevangenen aangewezen diegenen, die eenigen arbeid of bepaalde diensten voor de gevangenis zullen verrichten;

j. de lijst der veroordeelden, die in den loop der maand moeten worden ontlasten, wordt vastgesteld;

k. de noodige beschikkingen worden genomen ten aanzien van de goederen in het magazijn opgeslagen en van het overige materieel;

l. alle zoodanige voorstellen als eenig lid der commissie van administratie dienstig zal achten te doen, worden in overweging genomen.

Art. 7. De besluiten der vergadering worden genomen bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken en het onderwerp van beraadslaging uitsluitend gedomd wordt, de behandeling der zaak tot de volgende vergadering aangehouden; de stemmen dan wederom stakende, heeft de voorzitter een beslissende stem. Die stem beslist al dadelijk, indien door de meerderheid van stemmen wordt nitgemaakt, dat de zaak voor geen uitstel vatbaar is of indien ook in dit laatste geval de stemmen staken.

HOOFDSTUK II.

Van den Voorzitter, den Ondervoorzitter en den Secretaris.

Art. 8. De voorzitter ontvangt en opent alle stukken, die aan de commissie van administratie zijn gericht.

Hij is gehouden die in de eerstvolgende vergadering ter tafel te brengen.

Hij ondertekent met den secretaris alle brieven, staten, verslagen en al wat verder op naam der commissie wordt opgemaakt en verzonden.

Hij waarmerkt al de door den cipier aan te houden registers.

Art. 9. De ondervoorzitter heeft, wanneer de voorzitter niet tegenwoordig is, de leiding der vergadering.

Hij ontstentenis wordt hij door het oudst lid in aanstelling vervangen. De voorzitter en de ondervoorzitter dragen zorg, dat de uitgevaardigde voorschriften worden nageleefd en dat de besluiten der vergadering zoodra mogelijk worden ten uitvoer gelegd.

Art. 10. De secretaris houdt aantekening van het verhandelde in de vergaderingen en is belast met het opstellen en verzenden van brieven en stukken en met de bewaring van het archief.

Hij houdt een register waarin alle ingekomen stukken, naar tijdsorde, onder een doorlopend en op de stukken zelve aangetoekend nummer, zakelijk worden ingeschreven, met aanduiding van het daaraan gegeven gevolg, zoodme een kopieboek van alle op last der commissie van administratie verzonden brieven.

Dat register en kopieboek, zoodme exemplaren van het

besluit van 16 Mei 1871 (G. B. No. 5) en van dit reglement, zullen in elke vergadering ter inzage van de leden voorhanden zijn.

Art. 11. De secretaris is belast met het uitschrijven en rondsenden der oproepingsbiljetten aan de leden en met de zorg, dat alles in de vergadering der commissie voor de vergadering in gereedheid zij.

HOOFDSTUK III.

Van de Leden en den Commissaris der maand.

Art. 12. Onverminderd de dienst, die in de volgende artikelen in het bijzonder aan den commissaris der maand is opgedragen, blijft het aan ieder lid der commissie van administratie aanbevolen zich nu en dan in de lokalen der gevangenis te begeven, ten einde te waken op de handhaving der reglementen en op de verpleging der gevangenen.

De leden gaan bij hunne bezoeken te keer alles wat door hen in strijd met de voorgescreven orde en tucht wordt bevonden, zonder echter in den bijzonderen werking van den commissaris der maand te treden.

Art. 13. De commissaris der maand is, als lasthebber der commissie van administratie en hangende den duur van zijn mandaat, in het bijzonder belast met het toezicht en het dagelijks huishoudelijk beheer binnen de gevangenis, en de beamten zijn verplicht zijne bevelen te gehoorzamen.

Art. 14. De leden der commissie van administratie aanvaarden om beurten het mandaat van commissaris der maand.

De commissaris der maand is regelmatig met den hem opgedragen dienst belast gedurende den tijd van zijne aanwijzing tot de eerstvolgende gewone vergadering.

Wanneer hij verhindert mocht worden, kan hij zich te zijner vervanging met een ander lid verstaan en geeft hij daarvan te Paramaribo aan den voorzitter en te Nieuw Amsterdam aan den ondervoorzitter kennis.

Indien de commissaris der maand niet in de gelegenheid is geweest zich met een ander lid te verstaan, wordt door den voorzitter of ondervoorzitter in den dienst voorzien.

In beide gevallen wordt de cipier daarvan verwittigd.

Art. 15. De commissaris der maand bezoekt zoo dikwijls doenlijk en op onbepaalde tijdstippen de gevangenis; hij verzekert zich naar omstandigheden doorlopend:

a. dat in de gevangenis zindelijkheid, orde en tucht heerschen;

b. dat de gevangenen bij hunne opname onderzocht en gesteld zijn buiten het bezit van alles wat zij niet noodzakelijk moeten behouden;

c. dat de gevangenen dadelijk worden geplaatst in voege als de inrichting der gevangenis in verband met de reglementen vordert, en dat met de hun ontnomen voorwerpen gehandeld wordt overeenkomstig de instructie van den cipier;

d. dat geen gevangene het vertrek verlaat waarin hij behoort, of in huiselijken dienst gebruikt wordt, zonder verlof;

e. dat aan de gevangenen op de daartoe vastgestelde tijden uitleiding van levensmiddelen wordt gedaan in hoeveelheid en hoedanigheid als is voorgeschreven;

f. dat de gevangenen, in categoriën afgedeeld, dagelijks op de luchtplaats worden toegelaten;

g. dat de voorschriften omtrent het wasschen der kleding- en liggingstukken worden nageleefd;

h. dat het verbod van het rooken in de gevangenen-vertrekken en van alle kaart- of dobbelspelen streng gehandhaafd wordt;

i. dat, met uitzondering der daartoe bevoegde autoriteiten, niemand tot de gevangenis wordt toegelaten zonder schriftelijk verlof;

j. dat noch van de pistole of ziekenzaal noch van eenig lokaal in de gevangenis gebruikt gemaakt wordt om het lot van eenigen gevangene te verbeteren of eenig belang hebbende te bevoordeelen, zonder vergunning van wien het behoort;

k. dat aan de gevangenen gelegenheid gegeven wordt geestelijke toespraak en bijstand te erlangen;

l. dat de geneeskundige dienst in de gevangenis en de verpleging der zieke gevangenen naar behooren geschieden;

m. dat de kleding- en liggingstukken en het overige materieel der gevangenis naar behooren worden behandeld, gebruikt en bewaard;

n. dat de cipier de registers die hij verplicht is aan te houden, regelmatig en nauwkeurig invult, en

o. dat de gevangenen, op de door de commissie vastgestelde lijst voorkomende, behoudens het bij art. 71 voorgeschreven, ten bepaalden tijde worden ontslagen of naar Paramaribo worden opgezonden, waarvoor hij de ontslagbriefjes afgeeft.

Art. 16. De commissaris der maand is bevoegd:

a. om, naar gelang der eischen van het oogenblik, een gevangene ten dienste van het huishouden der gevangenis beschikbaar te stellen of een reeds in den huishoudelijken dienst geplaatsten gevangene daaruit te ontslaan;

b. om den gevangene, bij vergrijpen, die een zwaardere straf vereischen dan die, welke hij krachtens § 2 van art. 32 van het besluit van 16 Mei 1871 G. B. No. 5 vermag op te leggen, voorloopig in de strafcel te plaatsen, onder gehoudenheid om daarvan, te Paramaribo aan den voorzitter en op het fort *Nieuw Amsterdam* aan den ondervoorzitter, bericht te geven, opdat de zaak zoodra doenlijk door de commissie worde onderzocht en beslist.

HOOFDSTUK IV.

Van den Cipier, den Adjuvant-cipier en de Suppoosten.

§ 1. Van den cipier en den adjuvant-cipier.

Art. 17. De cipier staat aan het hoofd der gevangenis-beambten. Hij is verplicht zich stipt te houden aan en zich te gedragen naar de bestaende en nader vast te stellen algemeene verordeningen en reglementen het gevangeniswezen betreffende, alsmede naar de bevelen en voorschriften die hem door de commissie van administratie worden gegeven. Hij is verantwoordelijk voor de orde en tucht en in het bijzonder voor de getrouwe naleving van dit reglement.

Hij draagt zorg dat, met uitzondering der daartoe bevoegde autoriteiten, niemand tot de gevangenen worde toegelaten dan zij, die van schriftelijk verlof van het daartoe bevoegd gezag zijn voorzien.

Hij bezoekt geregeld elken morgen de gevangenkamers en herhaalt dat bezoek nu en dan op onbepaalde uren, zelfs des nachts.

Hij zorgt dat binnen de gevangenis geen sterke drank gebruikt wordt.

Art. 18. Alvorens in functie te treden, legt hij voor de commissie van administratie den volgende eed of belofte af: „Ik zweer (beloof) trouw aan den Koning; dat ik mij in den mij opgedragen post van cipier van de gevangenis in het fort *Zeelandia* of het fort *Nieuw Amsterdam* met alle getrouwheid en overeenkomstig mijne instructies zal gedragen; dat ik de bevelen des Gouverneurs en die mij wijders van mijne superieuren, in het bijzonder van de commissie van administratie, zullen worden gegeven, met allen ijver zal nakomen; dat ik alles zal doen wat een goed en getrouw cipier schuldig is en behoort te doen; dat ik nimmer en in geen geval middellijk of onmiddellijk eenige giften of geschenken van gevangenen of van andere personen, in eenige betrekking tot veroordeelde of aangehouden personen staande, zal aannemen of door iemand mijner betrekkingen zal doen aannemen.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!” (Dat belooft ik).

Art. 19. Hij doet dagelijks schriftelijk rapport, te Paramaribo aan den voorzitter en te *Nieuw Amsterdam* aan den ondervoorzitter, van den staat en de beweging der bevolking in de gevangenis, zoodaamen den commissaris der maand van binnengekomen en uitgegane gevangenen.

Wekelijks zendt hij aan den Procureur Generaal een staat der bevolking in duplo in.

Op den eersten van elke maand biedt hij den voorzitter de lijst aan der gevangenen, die in den loop der maand zullen moeten worden ontslagen.

Hij vraagt de ontslagbriefjes voor de gevangenen, wier straftijd ten einde loopt, tijdig bij den commissaris der maand aan.

Art. 20. De cipier geeft van alle bijzondere voorvallen dadelijk kennis aan den commissaris der maand en voorts te Paramaribo aan den voorzitter en te *Nieuw Amsterdam* aan den ondervoorzitter.

Wanneer geen lid der commissie van administratie tegenwoordig is, treedt hij bij alle omstandigheden, die een dadelijke voorziening vorderen, als hoofd der gevangenis op, onder gehoudenheid daarvan terstond bericht te zenden

aan den voorzitter of ondervoorzitter en den commissaris der maand, en zich verder naar dior bevelen te gedragen.

Art. 21. De inwendige dienst wordt door den cipier onder goedkeuring der commissie van administratie geregeld.

Art. 22. Hij is verplicht de aan hem ondergeschikte beambten bekend te houden met de op hen rustende dienstverplichtingen en toe te zien dat de gevangenen door hen op behoorlijke wijze worden behandeld.

Art. 23. Hij bestemt onder goedkeuring der commissie van administratie de lokalen voor de verschillende categorieën der gevangenen, en mag de door de commissie goedgekeurde bepalingen niet wijzigen zonder goedvinden van den commissaris der maand.

Art. 24. Hij plaatst de binnenkomende gevangenen, zoodra mogelijk nadat zij behoorlijk zijn gevisiteerd en hun signalement voor zooveel noodig is opgenomen en geboekt, in de voor elke categorie aangewezen lokalen. Ziek inkomenden worden in de ziekenzalen opgenomen.

Bij vermoeden van besmettelijke ziekten wordt de inkomende gevangene in een afzonderlijk vertrek geplaatst totdat hij door den geneesheer is onderzocht en door desen bevonden is dat geen bezwaar bestaat om hem bij andere te plaatsen.

Geld, wapenen van welken aard ook, schrijfbehoeften enz., worden aan de inkomende gevangenen ontnomen.

Art. 25. Hij zorgt voor de bewaring der voorwerpen, die hij aan de gevangenen bij hunne opname in de gevangenis ontleent. Daarvan wordt in een afzonderlijk register aantekening gehouden.

Art. 26. Hij zorgt voor het richtig aanhouden en bewaren van het gevangenisregister en der overige ten behoeve van den gevangenisdienst benodigde registers, zoodaamen voor het opmaken van de lijsten van gedrag.

Deze registers bestaan in:

1°. het register bedoeld in art. 24 van het besluit van 16 Mei 1871 G. B. No. 5;

2°. het signalement-register;

3°. het strafregister;

4°. het register van ingenomen goederen en gelden van gevangenen;

5°. het register van den arbeid en verdiende arbeidsloonen;

6°. het magazijn-register; een en ander ingericht naar daartoe, voor zooveel noodig, aan te geven modellen.

Art. 27. Het is den cipier verboden:

a. bij het plaatsen der gevangenen andere vertrokken te bezigen dan die voor elke categorie of voor iederen gevangene in het bijzonder door de daartoe bevoegde macht zijn aangewezen; en

b. vrienden of betrekkingen van een gevangene anders bij dezen toe te laten dan in bijwozen van hem cipier of van een gevangenisbewaarder, en met verlof van den voorzitter of den commissaris der maand.

Art. 28. Bij vergrijpen die een zwaardere straf vereischen dan tot oplegging waarvan de cipier ingevolge art. 32 van het besluit van 16 Mei 1871 G. B. No. 5 bevoegd is, mag hij de overtreders voorloopig in de straffcellen plaatsen. Zoowel bij het opleggen van straf als bij het voorloopig in verzekerde bewaring stellen van gevangenen, geeft hij daarvan onverwijld kennis aan den commissaris der maand.

Art. 29. De cipier van het burgerlijk en militair huis van verzekering fungeert tevens als provoostgeweldige, en zal in de uitoefening zijner functie met betrekking tot militaire gevangenen zich stipt moeten gedragen naar de voorschriften van de artt. 337—341, 343—360, 368, 370, 374, 377, 383—390 van het wetboek van rechtspleging voor de landmacht.

Art. 30. Met betrekking tot de voeding van de voor schulden gegijzelden houdt de cipier steeds in het oog, dat de gegijzelden tot een betere klasse dan die der gewone gevangenen behooren en dienovereenkomstig moeten worden verzorgd.

Art. 31. De wetten en verordeningen betreffende den dienst der cipiers of waarvan de kennisneming voor hen nuttig te achten is, zijn de navolgende:

van het burgerlijk wetboek, de artt. 21, 22 en 48;

van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, de artt. 24, 532—568;

van het wetboek van strafvordering de art. 12, 37, 47, 63, 68, 77, 93, 94, 117, 125, 144, 160, 199, 237, 241, 251, 255, 281 en 321 tot 341;

van het wetboek van strafrecht de artt. 22, 37, 38, 82, 83, 167, 183 en 193;

het besluit van 16 Mei 1871, G. B. No. 5.

Art. 32. Aan den cipier wordt een assistent toegevoegd, die op gelijke wijze als de cipier door den Gouverneur wordt benoemd en ontslagen.

Art. 33. Alvorens in functie te treden, legt hij in handen van den voorzitter der commissie van administratie den navolgenden eed of belofte af:

"Ik zweer (beloof) dat ik den mij opgedragen post van assistent-cipier in de gevangenis van het fort Zeelandia of het fort Nieuw Amsterdam met alle getrouwheid, vlijt en oploftendheid zal waarnemen; dat ik mij nimmer in enige verboden of geheime betrekking zal inlaten met iemand der gevangenen; dat ik geen geheime correspondentie, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, op eenigerhande manier met iemand in of buiten de gevangenis zal bevoederen, veel min zelf daarin behulpzaam zijn; dat ik, in tegendeel, deze ontdekkende, daarvan dadelijk aan den cipier zal kennis geven; dat ik alle pogingen tot ontvluchting zal trachten te weren en te openbaren; dat ik zal gehoorzamen al de bevelen tot den dienst betrekking hebbende, die mij door of vanwege den cipier of iemand mijner superieuren zullen gegeven worden, en eindelijk dat ik zal nakomen al wat bij de reglementen en instructies aangaande mijnen dienst reeds is of nog zal worden voorgeschreven. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!" (dat belooft ik).

Art. 34. De assistent-cipier houdt een bepaald toezicht op de bewaarders. Hij zorgt dat allen zich behoort van hunne verplichtingen kwijten en dat de voorschriften tot handhaving der orde en tucht stipt worden nageleefd.

Art. 35. Hij heeft het toezicht over de bereiding der spijsen en is bij de uitdeeling der levensmiddelen tegenwoordig.

Art. 36. Zijne verdere dienstverrichtingen worden door den cipier onder goedkeuring der commissie van administratie geregeld.

Art. 37. Wanneer een der vermelde beambten verlangt zich buiten het fort te begeven, doet hij daartoe aanvraag aan den commissaris der maand. Een verlof van meer dan 24 uren kan niet zonder toestemming, te Paramaribo van den voorzitter, en te Nieuw Amsterdam van den ondervoorzitter, worden verleend.

Afwezigheid van meer dan drie dagen heeft geen plaats zonder verlof van den Gouverneur.

Art. 38. De cipier en de assistent-cipier zullen zich nimmer gelijktijdig uit het fort verwijderen.

Art. 39. Bij afwezigheid van den cipier, wordt deze door den assistent-cipier vervangen. Wederkerig is bij afwezigheid van laatstgenoemde de cipier met diens werkzaamheden belast.

§ 2. Van de suppoosten.

De bewaarders en opzichters worden tot zoodanig getal als door den Gouverneur zal worden bepaald, door de commissie van administratie aangesteld en ontslagen. Zij zijn aan de leden der commissie en aan den cipier en assistent-cipier ondergeschikt, en verplicht hunne bevelen dadelijk op te volgen. De bewaarders worden bij voorkeur gekozen uit gewezen militairen en personen niet beneden den 23jarigen en niet boven den 45jarigen ouderdom.

Art. 41. Alvorens in functie te treden, leggen de bewaarders in handen van den ondervoorzitter der commissie van administratie een gelijkluidenden eed of belofte af als ten aanzien van den assistent-cipier is voorgeschreven.

Art. 42. Zij zijn gehouden de gevangenen welwillend te behandelen, zonder nogtans gemeenzaam met hen om te gaan.

Art. 43. Zij mogen de gevangenen van niets onderrichten wat niet tot den dienst betrekking heeft; goemoedboodschappen voor of te hunnen behoefte doen of aan hen iets op verzoek van bloedverwanten, vrienden of bekenden overbrengen, zonder voorkennis van den cipier.

Art. 44. Zij mogen gedurende hunnen diensttijd bij de gevangenen den omtrek van de gevangenislokalen niet verlaten zonder toestemming van den cipier.

Art. 45. Zij mogen geene foelen noch eenig geschenken van gevangenen of van diir betrekkingen aannemen.

Art. 46. Zij mogen van de gevangenen niets knopen, noch aan hen iets verkoopen, noch aan of van hen geld leenen, en voorts, onder geenerlei voorwendsel, aan de

medegevangenen of andere personen iets betrekkelijk de gevangenen mededeelen.

Art. 47. Zij zijn des morgens na het daartoe bepaalde uur te Paramaribo in en op Nieuw Amsterdam bij de gevangenis aanwezig. Zij zien nauwkeurig toe dat de voorschriften van hoofdstuk IX door de gevangenen worden nageleefd. Beurtelings blijft een der beambten, met inbegrip van den assistent-cipier, des nachts te Paramaribo in en op Nieuw Amsterdam bij de gevangenis aanwezig.

Art. 48. Zij zien toe dat de deuren der gevangenenvertrekken steeds, wanneer de dienst het toelaat, gesloten zijn.

Art. 49. Ieder beambte is verplicht alle misbruiken, verkeerdheden of overtredingen, die hij in eenig vak van dienst ontwaart, dadelijk ter kennis te brengen van den cipier.

Art. 50. De opzichters waken tegen de ontvluchting der aan hun toezicht vertrouwd gevangenen en zien toe dat deze naar behooren het hun opgelegd werk verrichten.

Art. 51. De bepalingen van art. 37 zijn ook de in deze paragraaf genoemde beambten van toepassing.

HOOFDSTUK V.

Van de kerkelijke en geneeskundige diensten.

§ 1. Van de Godsdienstleeraars.

Art. 52. Aan de gevangenen zal, zooveel doenlijk, gelegenheid worden gegeven om godsdienstige hulp te genieten.

Aan godsdienstleeraars zal toegang tot de gevangenen gelaten worden, mits voorzien van een toegangsbijlt van een der leden der commissie van administratie. Wanneer godsdienstleeraars zich groepen achten op gezette tijdstippen of anderszins godsdienstige bedieningen, onderhoud of troost aan de gevangenen aan te bieden, zal de commissie van administratie, daarvan onderricht wordende, de noodige maatregelen nemen om, waar het eenigzins kan, aan hun verlangen tegemoet te komen.

§ 2. Van den Geneesheer.

Art. 53. De zorg voor al wat zoowel de verpleging der zieken als de bewaring van de gezondheid der gevangenen betreft, is aan een geneesheer opgedragen.

De geneesheer dient zijne aanmerkingen en voorstellen te dien aanzien, en ook bij het ontstaan van besmettelijke ziekten, schriftelijk aan de commissie van administratie in.

Art. 54. De geneesheer zal de gevangenen in de ziekenzalen dagelijks, en voorts de overige gevangenen nu en dan uit eigen beweging bezoeken.

Art. 55. De overbrenging der gevangenen naar de ziekenzaal geschiedt dadelijk op zijn bevel.

Art. 56. Hij ziet nauwkeurig toe dat zijne bevelen en voorschriften door de zieken en opassers stipt worden opgevolgd. Bij ontdekking van eenig verzuim of nalatigheid geeft hij daarvan aan den cipier kennis.

Art. 57. De geneesheer is verplicht een ziekenregister te houden, waarin alle zieken dagelijks worden ingeschreven en waarin verder aantekening wordt gehouden van den voortgang en loop der ziekte tot aan den afloop, alsmede van de voorgeschreven geneesmiddelen. Dat register zal in de gewone vergaderingen der commissie van administratie ter visie liggen.

Art. 58. Zoodra de geneesheer bij een zieken gevangene gevaar van sterven bespeurt, geeft hij daarvan kennis aan den cipier, die zooveel doenlijk den godsdienstleeraar der gezindte, waartoe de gevangene behoort, bericht geeft.

Art. 59. Geen lichaamsstraffen worden ten nitvoer gelegd dan na een door den geneesheer ingesteld onderzoek naar de lichamelijke gesteldheid van den gevangene.

Ingeval dat onderzoek mocht aantoonen dat deze de opgelegde lichaamsstraf niet kan ondergaan, wordt zij niet toegepast, maar gewijzigd of in een andere verwisseld.

HOOFDSTUK VI.

Van de Pistole.

Art. 60. Door den cipier wordt geleverd wat tot de stoffeering en de liggingsstukken der pistole betrekking heeft. Geen ander vertrek wordt voor den dienst der pistole geboezigd dan dat daartoe door de commissie van administratie aangewezen. De gevangenen, die in de pistole verpleegd

worden, zijn, wat orde en tucht betreft, aan het reglement onderworpen.

Art. 61. Geen gevangene wordt in de pistole gehuisvest, alvorens in handen van den cipier kamerhuur en onderhoud — telkens voor den tijd van eene week, behoudens verrekening, — te hebben nitbetaald.

Bij vernim van vooruitbetaling moet hij op last van den commissaris der maand de pistole ontruimen.

Art. 62. De cipier voorzie in het onderhoud der in de pistole geplaatste gevangenen, op den voet als bij de artt. 2, 3, 6 en 9, van het besluit van 30 Maart 1869 (G. B. No. 14) is bepaald.

Art. 63. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn mede van toepassing op de wegens verkwinster of wangedrag op verzoek der nabestaanden geconfinneerde personen, voor wier opsluiting bij vonnis het burgerlijk en militair huis van verzekering is aangewezen.

HOOFDSTUK VII.

Van het Magazijn.

Art. 64. In het daartoe door de commissie van administratie aangewezen vertrek worden alle kleding- en liggingstukken, die niet in dadelijk gebruik zijn, opgeslagen en ordelijk gerangschikt.

Daarvan wordt een register gehouden, waarin de plaats gehad hebbende beweging van kleding- en liggingstukken wordt aangetoond.

De inventaris wordt door de commissie van administratie vastgesteld en het register blijft in het magazijn voorhanden.

Art. 65. Zonder verlof van de commissie van administratie of van den commissaris der maand, mag over geene goederen, tot het magazijn behorende, worden beschikt. Van dat verlof wordt dadelijk in het register melding gemaakt.

Art. 66. De verklaring dat goederen niet meer bruikbaar zijn, gaat regelmatig van de commissie van administratie uit.

HOOFDSTUK VIII.

Van het onderhoud der gevangenen.

§ 1. Van de voeding.

Art. 67. Het dagelijksch rantsoen, omschreven in den staat gevoegd bij het besluit van 16 Mei 1871 (G. B. No. 5), wordt op de volgende wijze verstrekt.

Aan iederen gevangene:

A. Europeanen en met hen gelijkgesteld:

des morgens ten zes ure,
geroosterde bananen;
½ brood en koffie met suiker.

Voorts Zondag, Dinsdag en Donderdag:

des voormiddags ten half twaalf ure,
½ gezouten vleesch met bananen.
des namiddags ten half zes ure,
½ gezouten vleesch,
½ rijst en
½ brood.

Maandag en Zaterdag:

des voormiddags ten half twaalf ure,
½ bakkeljaww met bananen.
des namiddags ten half zes ure,
½ bakkeljaww.
½ rijst en
½ brood.

Woensdag en Vrijdag:

des voormiddags ten half twaalf ure,
½ gezouten spek met bananen.
des namiddags ten half zes ure,
½ spek met
½ rijst en
½ brood.

een en ander met de voorgeschreven hoeveelheid zout.

B. Inlanders en met hen gelijkgesteld:

des morgens ten half zes ure,
gekookte bananen;
des voormiddags ten half twaalf ure,
gekookte bananen of rijst en bakkeljaww;

des namiddags ten zes ure,
rijst en bakkeljaww,
een en ander met de voorgeschreven hoeveelheid zout.

§ 2. Van de bewassing.

Art. 68. Aan iederen gevangene wordt tweemaal 's weeks gelegenheid gegeven tot het wasschen zijner kledingstukken, waartoe hem door den cipier zeep wordt verstrekt.

§ 3. Van de verzorging der zieken.

Art. 69. Wanneer een gevangene geneeskundige hulp behoeft, geeft de cipier daarvan bericht aan den geneesheer. De cipier is bevoegd en op last van den geneesheer verplicht den gevangene over te brengen in de ziekenzaal. Voor den dienst in de ziekenzalen der vrouwen worden een of meer der vrouwelijke gevangenen door den commissaris der maand aangewezen.

Art. 70. Indien een zieke ongevonnide gevangene de hulp van een anderen geneesheer dan dien der gevangenis verlangt, zal hem gelegenheid worden gegeven zich in allen deele de gewenschte geneeskundige hulp op eigen kosten te verschaffen.

Art. 71. Geen zieke gevangene wordt bij het eindigen van zijn straflijf ontlasten, tenzij op eigen verlangen of op eene verklaring van den geneesheer, dat het ontlasten zonder gevaar voor den patient kan worden verleend.

Art. 72. De geneesmiddelen worden op voorschriften van den geneesheer in de infirmerie gereed gemaakt en geleverd.

§ 4. Van het reinigen van de lokalen en van het baden der gevangenen.

Art. 73. De lokalen worden tweemaal 's weeks door de daartoe aangewezen gevangenen gewaschen of geschrabd.

Ieder gevangene moet zich zooveel doenlijk, ten minste eenmaal 's weeks, baden.

Het hoofdhaar der gevangenen wordt eenmaal 's maands gesneden. Van mannelijke gevangenen wordt, voor zooveel het noodig wordt geacht, de baard eenmaal in de week geschoren.

§ 5. Van de begrafeniskosten.

Art. 74. De begrafenis van een overleden gevangene, indien zijne nabestaanden daarvoor niet op eigen kosten wenschen te zorgen, heeft plaats op den voet als voor onvermogenen is voorgeschreven.

Op kosten der nabestaanden geschiedende, zal de begrafenis zoo eenvoudig mogelijk plaats hebben.

HOOFDSTUK IX.

Van de gevangenen.

§ 1. Van hunne plichten.

Art. 75. Zoodra de gevangene is ingeschreven en gevisiteerd, wordt hij bekend gemaakt met de bepalingen van dit en het vorige hoofdstuk, voor zoover zij de gevangenen zelve betreffen.

Art. 76. In elk vertrek wordt door den cipier een gevangene tot opzichter aangesteld, die zorg draagt voor de getrouwe naleving der voorschriften tot handhaving van orde en tucht. Van alles wat in het vertrek buitengewoons voorvalt, zoemedo van alle overtredingen of verzet tegen zijne bevelen, wordt door hem onmiddellijk kennis gegeven aan de bewaarders.

Art. 77. De gevangenen zijn verplicht dadelijk te gehoorzamen aan de bevelen, hun door de beamtenden van de gevangenis en den opzichter van hun vertrek gegeven.

Art. 78. Dadelijk na het daartoe gegeven teken, moeten de gevangenen hunne nachtlegers verlaten of betrokken. Des morgens zijn zij verplicht zichzelf, alsmede hun vertrek, te reinigen.

Art. 79. Het rooken in de gevangenvertrekken en alle kaart of dobbelspelen zijn verboden.

Art. 80. De gevangenen mogen onderling geen handel drijven, geene goederen verruilen en ook geen geld leenen of ter leen ontvangen.

Art. 81. Zij onthouden zich van feitelikheden en beledigende uitdrukkingen tegen elkander, van luidruchtigheid en onzedelijke gesprekken; zij mogen noch uit de ramen noch op de wandelplaatsen gesprekken houden met

andere gevangenen, op post staande soldaten, werklieden of andere personen, die niet tot den dienst der gevangenis behooren.

Art. 82. De gevangenen zijn verplicht bij ontdekking van eenige oproerige beweging of aangewende poging tot ontvluchting, daarvan dadelijk aan de bewaarders kennis te geven, en innidels, voor zooveel dit in hun vermogen is, de pogingen der kwaadwilligen tegen te gaan.

Art. 83. Op de uren tot dagelijksch genot der open lucht vastgesteld, moeten de gevangenen in behoorlijke orde rondwandelen. Zij doen dit zooveel mogelijk dagelijks een uur lang.

Art. 84. Zij mogen geene messen, scharen, spijkers, vijlen of andere voorwerpen van dergelijken aard onder zich hebben, dan voor zooveel hun die tot het verrichten van hunnen arbeid zijn toevertrouwd. Het bezit van vuurtuig is streng verboden.

Art. 85. Wanneer de gevangenen bij de uitdeeling der levensmiddelen vermeenen daaromtrent, wat de hoeveelheid of het gehalte betreft, eenige aanmerkingen te kunnen maken, dragen zij die met bescheidenheid aan den dienstdoende beambte voor, en staat hun een beroep op den cipier vrij, onverminderd hun reeht om zich over diens beslissing bij den commissaris der maand te beklagen.

Ongegronde klachten worden gestraft.

Art. 86. De gevangenen in de ziekenzalen mogen zich geoorloofde levensmidelen of zoogenoemde ververschingen aanschaffen buiten last of bepaalde toestemming van den geneesheer.

§ 2. Van den arbeid.

Art. 87. De tot huisarbeid aangewezen gevangenen moeten op de uren door den cipier, in overleg met de commissie van administratie bepaald, den arbeid verrichten, die hun wordt opgelegd.

Art. 88. Geen gevangene mag in den bijzonderen dienst van beambten, andere personen of medegevangenen gebedigd worden dan alleen ingeval hij tot den dienst in de ziekenzaal is aangewezen.

Art. 89. De mannelijke veroordeelden tot dwangarbeid worden tot den zwaarsten arbeid gebruikt. Vrouwelijke veroordeelden tot dwangarbeid arbeiden van de mannen afgezonderd.

Art. 90. Alle tot dwangarbeid veroordeelden moeten dagelijks, met uitzondering van zon- en feestdagen, 10 uren arbeiden.

Art. 91. De strafarbeiders werken dagelijks onder daartoe aangestelde opzichters gedurende 10 uren, volgens voorschriften door het nitvoerend gezag te geven.

§ 3. Van de bezoeken.

Art. 92. Betrekkingen of vrienden van de gevangenen worden alleen toegelaten in daarvoor ingerichte spreekplaatsen en in tegenwoordigheid van een gevangenisbeambte, bij onveroordeelden op vertoon van eene schriftelijke vergunning van de bevoegde rechterlijke ambtenaren, en bij veroordeelden, op vertoon van een bewijs van toegang afgegeven door den commissaris der maand, of te Paramaribo door den voorzitter en te Nieuw Amsterdam door den ondervoorzitter.

Nimmer worden tot het bezoek meer dan één gevangene toegelaten in het spreekvertrek toegelaten.

Die bezoeken worden in den regel slechts eenmaal 's weeks toegelaten op dag en uren en voor den tijd door de commissie te bepalen.

Art. 93. Zoodra de beambte die bij de bezoeken, bij het voorgaand artikel bedoeld, tegenwoordig is, iets ontdekt dat strijdig is met de orde, gelast hij den bezoeker het spreekvertrek te verlaten.

Hij geeft daarvan dadelijk bericht aan den cipier, door wien zulks wordt kenbaar gemaakt aan de autoriteit, die het toegangsbewijs heeft afgegeven.

Art. 94. Aan gevangenen, die gedagvaard zijn om ter openbare terechtzitting te verschijnen en die het ministerie van een raadsman hebben ingeroepen, zal gelegenheid worden gegeven om zich buiten aanhooren van iemand met dezen te onderhouden, en het toezicht van den cipier of gevangenis-bewaarder zal zich in dat geval bepalen tot de in elke gevangenis altijd noodzakelijke veiligheidsmaatregelen. Het toegangsbijlet, dat aan den raadsman van den beklagden of beschuldigten gevangene op diens verzoek door de rechterlijke autoriteit wordt uitgereikt, zal het verlot tot de hierbedoelde vrije bijeenkomst vermelden.

§ 4. Van de briefwisseling.

Art. 95. De veroordeelden mogen gedurende hun vrijen tijd aan personen buiten de gevangenis brieven schrijven, en die ook van hen ontvangen.

Art. 96. De inkomende zoowel als de uitgaande brieven worden alle in handen gesteld:

a. voor, zoover de niet-veroordeelden betreft, van de bevoegde rechterlijke ambtenaren, en

b. betreffende de veroordeelden, van den commissaris der maand, die ze na lezing, naar bevind van zaken, aan den veroordeelde afgeeft, verzendt of aan de commissie van administratie mededeelt.

HOOFDSTUK X.

Van de gegijzelden voor schulden.

Art. 97. Ten opzichte van de gegijzelden voor schulden worden de bepalingen nageleefd, vervat in het besluit van 30 Maart 1869, G. B. No. 14.

Art. 98. De uitoefening van hun gewoon handwerk of beroep kan worden toegestaan, voor zoover zulks in de orde en tucht geen stoornis teweegbrengt of de veiligheid der gevangenis daardoor geen gevaar loopt.

Slotbepaling.

Art. 99. De voorschriften van dit reglement, voor zoover zij reeds uitvoerbaar zijn, treden in werking op 1 Juli 1871.

Behoort bij de resolutie van den Gouverneur dd. 16 Mei 1871, No. 13, (G. B. No. 6).

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

INHOUD.

HOOFDSTUK I.	Van de vergaderingen der commissie van administratie	Art. 1 tot 7.
• II.	Van den voorzitter, den ondervoorzitter en den secretaris ...	8 • 11.
• III.	Van de leden en den commissaris der maand	12 • 16.
• IV.	Van den cipier, den adjuvant-cipier en de suppoosten:	
	§ 1 van den cipier en den adjuvant-cipier	17 • 39.
	§ 2 van de suppoosten	40 • 51.
• V.	Van de kerkelijke en geneeskundige diensten:	
	§ 1 van de godsdienstleeraars	52
	§ 2 van den geneesheer	53 • 59.
• VI.	Van de pistole	60 • 63.
• VII.	Van het magazijn	64 • 66.
• VIII.	Van het onderhoud der gevangenen:	
	§ 1 van de voeding	67.
	§ 2 van de bewassing	68.
	§ 3 van de versorging der zieken	69 • 72.
	§ 4 van het reinigen der lokalen en van het baden der gevangenen	73.
	§ 5 van de begrafenis-kosten	74.
• IX.	Van de gevangenen:	
	§ 1 van hunne plichten	75 • 86.
	§ 2 van den arbeid	87 • 91.
	§ 3 van de bezoeken	92 • 94.
	§ 4 van de briefwisseling ...	95 en 96.
• X.	Van de gegijzelden voor schulden	97 • 98.
	en Slotbepaling	99.

(No. 7.) PUBLICATIONE van 30 Juni 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 15. Maart 1871, No. 21, betreffende de bezoldiging van den Auditeur Militair.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van onzen Minister van Kolonien dd. 10 Maart 1871 Lett. B No. 34;

Gezien ons besluit van 29 Augustus 1868 No. 37; Hebben goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat de auditeur militaire in de kolonie Suriname geniet eene bezoldiging van f 1200.— (twaalf honderd gulden) 's jaars ten laaste van het LXe Hoofdstuk der Staatsbegroting.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan, ter kennisneming, afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 15 Maart 1871.

De Minister van Kolonien,
(get.) VAN BOSSE.

(get.) WILLEM.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) REITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
REITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 30 Juni 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 5 Juli 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) PUBLICATIONE van 30 Juni 1871, waarbij wordt afgekondigd de verklaring den 23. Maart 1871 uitgewisseld tusschen de Nederlandse regering en die van het Deutsche Keizerrijk, nopens de toetreding der vrije en Hanseatische steden Bremen en Hamburg tot het handels- en scheepvaartverdrag van Nederland met Pruisen en het Tolverbond van 31 December 1851 (G. B. van 1852 No. 17).

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande verklaring dd. 23 Maart 1871:

Les Villes libres et anseatiques de Brême et de Hambourg, faisant partie du Zoll-Verein, ont manifesté le désir de se prévaloir de l'article 34 du traité de commerce et de navigation du 31 Decembre 1851 entre les Pays-Bas et la Prusse et les États du Zoll-Verein, et d'adhérer à ce traité.

Sur ce Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, en vertu des pouvoirs dévolus à Elle par l'acte fondamental du Zoll-Verein, a fait la demande à Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, qui s'est empressé de l'accueillir.

En conséquence les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus que dorénavant les stipulations du said traité seront exécutées tant dans les Pays-Bas à l'égard des Villes libres et anseatiques de Brême et de Hambourg, que dans ces villes à l'égard des Pays-Bas.

Fait à la Haye le 23 Mars 1871.

(get.) L. GERICKE.
" PERPONCHER.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
REITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 30 Juni 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 5 Juli 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 9.) PUBLICATIONE van 1 Juli 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 14 Mei 1871, No. 7, houdende vaststelling van het bedrag der speciedekking voor de Surinaamsche Bank en bepaling der waarde van het muntmateriaal.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Kolonien en van Justitie dd. 1 Mei 1871, Litt. B, No. 32 en van 9 Mei 1871, No. 141, 2e afdeling A; Gelet op art. 14 van ons besluit van 19 Mei 1864, No. 30, zooals het is gewijzigd bij Onze besluiten van 11 September 1868, No. 16 en 20 Juni 1869, No. 20; Hebben goedgevonden en verstaan:

De verhouding waarin het geheellijk bedrag van bankbiljetten, rekening-courant, saldo's en andere dadelijk of binnen een kort tijdsbestek opdraagbare verbintenissen door munt of muntmateriaal bij de directie der Surinaamsche Bank te Paramaribo steeds moet zijn gedekt, te bepalen op veertig percent, met dien verstande dat onder muntmateriaal alleen begrepen wordt zilver en goud, en dat het zilver niet hooger geschat wordt dan op f 104.65 (honderd vier gulden en vijf en zestig cent) en het goud niet hooger dan op f 1622.07½ (zesien honderd twee en twintig gulden zeven en een halve cent) per kilogram fijn.

Onze Ministers van Kolonien en van Justitie zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk zal geplaatst worden in het *Gouvernementblad* van Suriname, en waarvan, ter kennisneming, afschrift zal worden gezonden aan onzen Minister van Financien en aan den Raad van State.

Het Loo, 14 Mei 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(get.) VAN BOSSE.

De Minister van Justitie,
(get.) J. A. JOLLES.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) REITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
REITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 1 Juli 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 7 Juli 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) PUBLICATIE van 26 Juli 1871, waarbij wordt afgekondigd de wet van den 19. Juni 1871 (Staatsblad No. 71), houdende invoering ener belasting op het verbruik van gedistilleerd.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Konings wege den laat ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat er noodzakelijkheid bestaat om tot verbetering der koloniale geldmiddelen in Suriname zonder verwijl aldaar in te voeren eene belasting op het verbruik van gedistilleerd:

Gelet op de wet van den 31. Mei 1865 (Staatsblad No. 55); Zoo is het dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Met het in werking treden dezer wet in de kolonie Suriname wordt aldaar de belasting, bekend onder den naam van *quota van suiker-plantages en houtgronden*, afgeschaft en vervangen door eene belasting op het verbruik van gedistilleerd.

Art. 2. De belasting op het verbruik van gedistilleerd wordt gehoven:

- door middel van een accijns op de in de kolonie gedistilleerde alcoholhoudende vuchten aldaar verbruikt wordende;
- door middel van een patentrecht, te voldoen door hen die in de kolonie eenig gedistilleerd alcoholhoudend vucht ter consumtie verkoopen.

Dit patentrecht treedt in de plaats van dat, hetwelk, volgens de publicatie van 16 Februari 1856 (Gouvernementsblad No. 1), voor de beroepen onder No. 45, 46 en 47 genoemd in tabel 2, verschuldigd is.

Art. 3. De accijns onder letter a van het vorig artikel vermeld, bedraagt drie en twintig en één tiende cent per liter, ter sterkte van vijfzig procent zuiveren alcohol, bij eene warmte van vijftien graden van den honderddeeligen thermometer, meerdere of mindere sterkte naar evenredigheid.

Art. 4. Het patentrecht onder letter b van art. 2 dezer wet vermeld, bedraagt per jaar:

1o. voor den verkoop van gedistilleerd alcoholhoudend vucht in hoeveelheden van niet minder van elke soort en aan elken kooper dan acht en een halve liter om elders dan ten huise van den verkooper te worden verbruikt: honderd gulden;

2o. voor den verkoop van gedistilleerd alcoholhoudend vucht in logementen om ten huise van den verkooper te worden verbruikt, inagelijks honderd gulden;

3o. voor den verkoop in winkels, koffiehuisen en societeten van gedistilleerd alcoholhoudend vucht, om het even in welko hoeveelheden en hetzij al dan niet ten huise des verkoopers verbruikt wordende, naar gelang van de klasse waarin zij worden gerangschikt, van drie honderd tot drie duizend gulden.

Art. 5. De regeling van de heffing der belasting naar de in de vorige artikelen bepaalde grondslagen geschiedt bij besluit van den Gouverneur.

Art. 6. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1872.

Art. 7. Deze wet wordt vervangen door eene koloniale verordening en blijft van kracht tot op ultimo December van het jaar, waarin die verordening zal zijn afgekondigd. Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad sal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, 19 Juni 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
(get.) FRITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FRITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-Blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 26 Juli 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 31. Juli 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) VERORDENING van 2 Februari 1871, tot wijziging van enige artikelen van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
In overweging genomen hebbende dat eenige verandering in het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht noodig is;
Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. De bepalingen van de artikelen 13 en 14 van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht zijn ook van toepassing op den substituit griffier bij het Hof van Justitie.

Art. 2. De 1e. alinea van art. 20 van genoemd reglement wordt vervangen als volgt:

„Zoo noodig wordt de griffier bij het Hof van Justitie vervangen door den substituit griffier en, bij verhindering of ontstentenis van dezen, wordt de dienst op de openbare terechtzitting en in raadkamer waargenomen door een lid van het Hof of plaatsvervanger, daartoe door den president aan te wijzen.”

Art. 3. De eerste alinea van art. 37 wordt vervangen door de volgende:

„De kantonrechters vonnissen, behoudens hooger beroep, over alle misdrijven, op welke geene zwaardere straf is gesteld dan gevangenis van 6 maanden of geldboete van f 1000.—, to samen of afzonderlijk.”

Art. 4. Bij alinea 2 van art. 38 vervalt het woord „en” voor griffier, en worden achter het woord „griffier” gevoegd de woorden „en een substituit griffier.”

Art. 5. Art. 45 wordt vervangen als volgt:

„Het Hof van Justitie vonnist in burgerlijke en correctionele zaken, misgaders in hooger beroep, wegens overtredingen met drie, in andere strafzaken bij de behandeling ter terechtzitting met vier leden.”

Art. 6. Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Zij is van toepassing ook ten aanzien der misdrijven vóór haar in-werking-treden gepleegd.

Niettemin zullen de strafgedingen, welke bij de afkondiging dezer verordening bij het Hof van Justitie aanhangig zijn en volgens haar tot de bevoegdheid van den kanton-rechter zouden behooren, door het Hof van Justitie worden beslist.

Gegeven te Paramaribo, 2 Februari 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 16. Augustus 1871.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 12.) VERORDENING van 2 Februari 1871, tot wijziging van eenige artikelen van het wetboek van strafrecht.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat het noodzakelijk is eenige verandering in de straffen, zooals die thans bij Koninklijk besluit zijn geregeld, te maken;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. Alinea 3 van art. 1 van het wetboek van strafrecht wordt vervangen door de volgende:

„Elk misdrijf waarop geene zwaardere straf is gesteld dan gevangenisstraf van zes maanden of geldboete van f 1000.—, te zamen of afzonderlijk, is eene overtreding.”

Art. 2. Art. 5 van het genoemd wetboek wordt veranderd als volgt:

„De correctionele straffen zijn:

„No. 1 gevangenisstraf van meer dan zes maanden.

„No. 2 geldboete van meer dan f 1000.—”

Art. 3. Artikel 6 wordt veranderd als volgt:

„De straffen op overtreding gesteld, zijn:

„1e. Gevangenisstraf van zes maanden of minder;

„2e. Geldboete van f 1000.— of minder.”

Art. 4. In art. 215 wordt het maximum der gevangenisstraf van zes maanden tot acht maanden verhoogd.

Art. 5. Art. 256 wordt vervangen door:

„Wanneer de kwetsuren of slagen ziekte of onbekwaamheid tot persoonlijken arbeid van meer dan drie, doch niet meer dan twintig dagen tengevolge hebben, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaren en geldboete van f 8.— tot f 100.—”

„Ingeval van voorbedachten rade of geleider lage, is de straf gevangenisstraf van twee tot vijf jaren en de geldboete van f 25.— tot f 250.—”

„Wanneer de kwetsuren of slagen geene ziekte of onbekwaamheid tot persoonlijken arbeid van meer dan drie dagen tengevolge hebben, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van zes dagen tot zes maanden en geldboete van f 8.— tot f 100.—, te zamen of afzonderlijk.

„Ingeval van voorbedachten rade of geleider lage, is de straf gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaren en geldboete van f 10.— tot f 150.—”

Art. 6. Art. 266 wordt vervangen door:

„Zoo de onbedrevenheid, onhandigheid, onvoorzichtigheid, onoplettendheid, nalatigheid of het verzuim van inachtneming van algemeene verordeningen, slechte kwetsuren of slagen tengevolge heeft, is de straf gevangenisstraf van zes dagen tot twee maanden en geldboete van f 8.— tot f 50.—, te zamen of afzonderlijk.”

Art. 7. In alinea 2 van art. 348 wordt het maximum der gevangenisstraf van drie maanden tot zes maanden verhoogd.

Art. 8. Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Zij is van toepassing ook ten aanzien der misdrijven vóór haar in-werking-treden gepleegd; met uitzondering van de verhooging der straf, bij de art. 215 en 345 bedreigd.

Gegoven te Paramaribo, 2 Februari 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 16 Augustus 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 13.) RESOLUTIE van 22 Augustus 1871, No. 1, houdende opmake in het Gouvernementsblad van het Koninklijk Besluit dd. 1 Juli 1871 No. 14, betreffende de benoeming en bevordering van Officieren van gezondheid bij de landmacht in West-Indië.

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de ministerieele missive dd. 14 Juli jl.

La. C. No. 10/155, houdende toezending van een afschrift van 's Konings besluit van den 1. dier maand No. 14, betreffende de benoeming en bevordering van officieren van gezondheid bij de landmacht in West-Indië;

Gelees ons.

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Enz.

2o. Te bepalen dat het Koninklijk besluit van 1 Juli 1871 No. 14 en de ministerieele beschikking dd. 14 dier maand, La. C. No. 10 in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 22 Augustus 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

1 Juli 1871

No. 14.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Kolonien van 26 Juni 1871, lett. C No. 27;

Gezien Ons besluit van den 16. October 1868, No. 29, houdende vaststelling der formatie van de landmacht in West-Indië;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zoverre van ons voormeld besluit, te bepalen:

Art. 1. Voortaan worden geen officieren van gezondheid der 3e klasse bij de landmacht in West-Indië meer aangesteld.

Art. 2. Jongelingen, die als militair geneeskundig student hunne opleiding aan het Atheneum Illustre te Amsterdam ontvangen, worden na volbrachte studie tot officier van gezondheid der 2e klasse bij de landmacht in West-Indië benoemd.

Bij bestaande behoefte worden ook civiele geneeskundigen, het radical van arts bezittende, die genezen en gesocht worden bevonden om voor eene benoeming tot officier van gezondheid bij de landmacht in aanmerking te komen, tot officier van gezondheid der 2e klasse aangesteld.

Vreemdelingen, die voor eene zoodanige benoeming wenschen in aanmerking te komen, moeten overleggen een bewijs dat zij in hun vaderland aan het staatsexamen hebben voldaan, en bovendien afleggen het examen, dat thans voor den rang van officier van gezondheid der 2e klasse bij de landmacht in West-Indië wordt gevorderd.

Art. 3. De thans bij de landmacht in West-Indië dienende officieren van gezondheid der 3e klasse worden, wanneer zij voldoen aan het examen van officier van gezondheid der 2e klasse, onmiddellijk tot dezen rang bevorderd, en nemen rang boven de na hunne benoeming tot officier van gezondheid der 3e klasse tot officier van gezondheid der 2e klasse aangestelde militaire geneeskundige studenten en civiele artsen. Zoolang zij aan het examen niet hebben voldaan, blijven zij in hinnen rang van officier van gezondheid der 3e klasse doordienend.

Art. 4. Het thans vereischte examen voor den rang van officier van gezondheid der 1e klasse, bij de landmacht in West-Indië, wordt niet meer gevorderd. Om tot dien rang te kunnen bevorderd worden, moet evenwel een practisch examen in de genees- en heeknande worden afgelegd, volgens een daarvoor door Onzen Minister van Kolonien vast te stellen programma.

Art. 5. De uit de vorenstaande bepalingen voortvloeiende meerdere uitgaven worden gebracht ten laste der Nederlandsche Staatsbegroting (Departement van Kolonien).

Onze Minister van Kolonien is belast met de nitroering van dit besluit, waarvan tot kennisneming afschriften zullen worden gezonden aan Onzen Minister van Oorlog en aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, 1 Juli 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met dozzelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,
 (get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift

De Secretaris-Generaal,
 FEITH.

Behoort bij de Gouvernements resolutie dd. 22 Augustus 1871 No. 1.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

Lett. C.
 N°. 10.

DE MINISTER VAN KOLONIËN,

Gelezen een Koninklijk besluit van den 1. dezer No. 14; Gelet enz.

Heeft goedgevonden:

1°. etc.

2°. ingevolge het bepaalde bij art. 4 van het voormeld besluit, vast te stellen het volgende:

PROGRAMMA van het practisch examen voor den rang van officier van gezondheid der 1^e klasse bij de landmacht in West-Indië.

1°. Het behandelen van 8 lijders behoorende tot de koortsigen, gekwetsten, oogzieken en venerischen; met mondelinge bespreking der vraagstukken die door het onderzoek dezer lijders kunnen worden opgeworpen.

N.B. Bij deze behandeling moet de candidaat bewijzen geven dat hij met de physische en chemische onderzoekingsmethoden (met den oor-, oog- en keelspiegel, de percussie en auscultatie; het microscopisch en chemisch onderzoek van de se- en excreta, enz.) goed vertrouwd, benevens in de diagnose in het algemeen en de differentieele in het bijzonder grondig ervaren is.

2°. Het opmaken van een kort en zakelijk ziekteverflag dezer lijders, bij doodelijken afloop met de lijkopening.

3°. Het verrichten van 2 belangrijke heelkundige kunstbewerkingen (bijvoorbeeld: amputatie, extirpatie, resectie, oogoperatie, breuksnede), zoo mogelijk een in vivo; voorafgegaan door eene uiteenzetting der gronden, welke die kunstbewerkingen kunnen noodzakelijk maken; door eene beschrijving der verschillende opereermethoden, met eene critische opgave der redenen, waarom men in een gegeven geval aan deze of gene de voorkeur geeft.

4°. Het aanleggen van een gipsverband en een eenigzins samengesteld zwachtelverband.

N.B. Het examen zal binnen den tijd van 10 dagen moeten afgelopen zijn.

en 3°. te enz.

's-Gravenhage, 14 Juli 1871.

De Minister voornoemd,
 (get.) VAN BOSSE.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
 FEITH.

Behoort bij de Gouvernements resolutie dd. 22 Augustus 1871 No. 1.

De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

(No. 14.) BESLUIT van 25 Augustus 1871, waarbij dat van 4 Januari 1869, G. B. No. 1, wordt aangevuld en gewijzigd.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
 Overwegende dat, ter uitvoering van de verordening van 2 Februari 1871 (G. B. No. 11), houdende wijziging

van eenige artikelen van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht, het noodig is het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Het opschrift van de vijfde afdeling van het besluit van den 4 Januari 1869, G. B. No. 1, wordt vervangen door het volgende opschrift: Van de Griffiers en van den Substituut-Griffier.

Art. 2. Art. 59 van voornoemd besluit wordt vervangen als volgt:

„Bij ontstentenis, afwezigheid of belet van den griffier, worden zijne ambtsberigheden waargenomen door den substituut-griffier.

„De substituut-griffier, de ambtenaar en de geëmploieerden ter griffie zijn als zoodanig aan den griffier ondergeschikt.

„De griffier verdeelt het werk tusschen zich en den substituut-griffier, gelijk hij zulks in het belang der justitie geraden oordeelt.

„Hij kan echter, zoo dikwerf hij dit goedvindt, zelf de werkzaamheden waarnemen, die hij bepaaldelijk aan den substituut-griffier heeft opgedragen.

„Bij de plechtige terechtzittingen en algemeene vergaderingen van het college zal de griffier in persoon tegenwoordig zijn.”

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, 25 Augustus 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 25 Augustus 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 15.) BESLUIT van 25 Augustus 1871, houdende vaststelling van het costume van den Substituut griffier bij het Hof van Justitie.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van de verordening van 2 Februari 1871, G. B. No. 11, houdende wijziging van eenige artikelen van het reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht, in verband tot art. 29 No. 1 van dat reglement, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Voor den substituut griffier bij het Hof van Justitie zal het costume, bedoeld zoowel in art. 1 als in art. 2 van het besluit van 4 Januari 1869, G. B. No. 4, hetzelfde sijn als dat hetwelk bij die artikelen voor de griffiers bij de Kantongerechten is vastgesteld.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, 25 Augustus 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 25 Augustus 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 16.) BESLUIT van 28 Augustus 1871, houdende bepalingen ter uitvoering van art. 3 der wet van 4 April 1869, Staatsblad No. 36 (G. B. No. 25).

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 3 van de wet

van 4 April 1860 Staatsblad No. 36 (G. B. No. 25), het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. De procureur generaal bij het Hof van Justitie zendt bij het einde van elke maand, door tusschenkomst van den Gouverneur en het Departement van Kolonien, aan den procureur generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden eenvoudige afschriften van alle vonnissen in strafzaken door gemeld Hof gewezen.

Hij doet de afschriften verzorgd gaan van een staant, houdende opgave van de zaken, waarin de vonnissen zijn gewezen, en, zoo noodig, van zijne opmerkingen.

Art. 2. De op eene voorziening in cassatie door den Hoogen Raad gewezen arresten worden overgeschreven op de registers van het Hof van Justitie. Van deze over-schrijving wordt op den kant der minuut van het vonnis melding gemaakt.

De procureur generaal is in het bijzonder belast met de zorg voor de uitvoering van dit artikel.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, 28 Augustus 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 28 Augustus 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 17) RESOLUTIE van 12 September 1871, No. 11, bepalende de plaatsing in het *Gouvernements-Blad* van het Koninklijk Besluit van 28 Juli 1871, No. 28, waarbij nieuwe bepalingen zijn vastgesteld omtrent het aangaan van huwelijken door officieren of militaire personen, wier betrekkingen aan den officiersrang zijn gelijk gesteld.

De Gouverneur der kolonie Suriname, Gelezen hebbende de ministerieele missive dd. 9 Augustus jl. lot. C. No. 9/185, houdende toezending van een afschrift van 's Konings besluit van den 28. Juli te voren No. 28, waarbij, met intrekking van alle ter zake bestaande voorschriften, nieuwe bepalingen zijn vastgesteld omtrent het aangaan van huwelijken door officieren of militaire personen, wier betrekkingen aan den officiersrang zijn gelijk gesteld bij de landmacht in *Nederlandsch Indie* en bij die in *West-Indië*;

Gelet enz.;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Enz.;

2o. Te bepalen dat het Koninklijk besluit dd. 28 Juli 1871, No. 28, in het *Gouvernementsblad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, 12 September 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

28 Juli 1871.

No. 28.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Kolonien van den 24. Juli 1871, L. C. No. 36;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met intrekking van alle voorschriften omtrent de huwelijken van officieren van de landmacht in *Nederlandsch Indie* en voor die in *West-Indië*, diensangaande vast te stellen het volgende:

Art. 1. Een officier of militair persoon, wiens betrekking uithoofde van den aard van zijnen dienst bij de militaire administratie en bij den geneeskundigen dienst aan den

officiersrang is gelijk gesteld, mag, gedurende den tijd dat hij in werkelijken dienst, met binnenlandsch verlof op nonactiviteit of in afwachting van vertrek, of met verlof hier to lande is, geen huwelijk aangaan, zonder daartoe de toestemming te hebben verkregen: in *Nederlandsch Indie* van den Gouverneur Generaal aldaar, of van de daartoe door dezen aangewezen autoriteit; in *West-Indië* van den Gouverneur der betrokken kolonie, en in *Nederland* van Onzen Minister van Kolonien.

Art. 2. De voormelde toestemming wordt niet verleend dan onder de volgende voorwaarden:

a. Dat de aanstaande echtgenoot zich schriftelijk verbindt, haar echtgenoot niet bij militaire expeditie of marschen te zullen volgen, en nimmer in de kampementen of de kantonnementen of bij het leger, wanneer het te velde is, te zullen verschijnen;

b. Dat het uit de inlichtingen van den betrokken chef van het wapen of dienst of wel van het korps blijke, dat het gedrag van de aanstaande echtgenoot onberispelijk is.

In *Nederland* wordt dat onderzoek ingesteld door Onzen Minister van Kolonien.

Art. 3. De aanvraag tot het aangaan van een huwelijk moet door tusschenkomst van den betrokken chef worden ingezonden aan de met het verleenen der vergunning belaste autoriteit, die haar inwilligt, wanneer daartegen geene bedenkingen bestaan.

In *Nederland* wordt de aanvraag rechtstreeks aan Onzen Minister van Kolonien ingezonden.

In geval van bijzondere omstandigheden, en wanneer er nog eenige twijfel mocht bestaan, doet de legerkommandant en chef van het Departement van Oorlog in *Nederlandsch Indie*, wanneer hij aldaar tot het verleenen der onderwerpelijke vergunningen is aangewezen, een voorstel aan den Gouverneur-Generaal.

In twijfelachtige of bijzondere gevallen doen ook de Gouverneurs der *West-Indische* Kolonien een voorstel aan Onzen Minister van Kolonien.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering van dit Besluit, waarvan tot kennisneming afschrift zal worden gezonden aan onzen Minister van Oorlog.

Het Loo, 28 Juli 1871.

(get. WILLEM.)

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien.

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Behoort bij de *Gouvernements* resolutie dd. 12 September 1871, No. 11.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 18.) BESLUIT van 23 September 1871, ter uitvoering van de wet van den 19. Juni 1871, Staatsblad No. 71 (*Gouvernementsblad* No. 10), waarbij eene belasting op het verbruik van gedistilleerd wordt ingevoerd.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname, Overwegende dat, ter uitvoering van de wet van 19 Juni 1871 (Staatsblad No. 71), alhier afgekondigd bij de publicatie van 26 Juli 1871 (*Gouvernementsblad* No. 10), het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Naar de grondslagen bij de wet van 19 Juni 1871 (Staatsblad No. 71) bepaald, worden geheven:

a. een accijnz op de in de kolonie gedistilleerde alcoholhoudende vuchten, aldaar verbruikt wordende;

b. een patentrecht, te voldoen door hen die in de kolonie

eenig gedistilleerd alcoholhoudend vocht ter consumtie verkoopen;

het een en ander op den voet in de volgende artikelen omschreven.

1e AFDEKLING.

Van den accijns.

Art. 2. De accijns onder la. a van het vorig artikel vermeld, bedraagt drie en twintig en een tiende cent per liter ter sterkte van 50 percent zuiveren alcohol bij eene warmte van 15 graden van den honderdeelen thermometer; meerdere of mindere sterkte, naar evenredigheid.

Voor de bepaling der sterkte en voor de berekening van de belastbare hoeveelheid van gedistilleerd van meerdere of mindere sterkte, worden gebruikt de werktuigen I en II en de tafels A, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 20 April 1863 (Staatsblad No. 19), in deze kolonie afgekondigd bij de Verordening van 5 December 1867 (G. B. 1868 No. 4).

Art. 3. Het is, op de straffen bepaald bij la. a van art. 27 dezer Verordening, verboden anders dan nit kracht van een hietoe overeenkomstig de volgende artikelen verkregen consent, of elders dan in de gebouwen of ter plaatsen bij dat consent aangewezen, in zijn bezit of gebruik te hebben eenige stijlerij of eenigen toestel hoegenaamd voor de vervaardiging, overhaling of samenstelling van eenige alcoholhoudende vchten.

Art. 4. Ieder die na den laatsten December 1871 eene stijlerij verlangt voort te zetten, doet binnen tien dagen na dat tijdstip, en ieder die eene stijlerij wenschte te ondernemen, doet, alvorens die in werking te brengen, ten kantore van den controleur der belastingen te Paramaribo of van den districts commissaris, naar gelang de stijlerij in het stadsdistrict of in een der buitendistricten gevestigd is of sal worden, eene schriftelijke en onder teekende aangifte, bevattende:

1o. zijn geslachts- en voornamen en zijne woonplaats;

2o. den naam van de plantage of de aanwijzing van den grond of het erf, waarop de stijlerij wordt of zal worden gedreven;

3o. de namen en de woonplaats van den eigenaar of pachter van die plantage, dien grond of dat erf, of van diens vertegenwoordiger;

4o. de namen en de woonplaats van den bestuurder, opziener of anderen gezaghebber over de onderneming.

Deze aangifte gaat vergezeld van eene beschrijving of teekening van de stijltuistellen met hunne afmetingen en verhoudingen en van den grond waarop zij geplaatst zijn.

Zoo dikwijls de plantage of het erf aan een anderen eigenaar overgaat, of een ander persoon met het bestuur van of het gezag over de plantage of het erf belast wordt, wordt daarvan binnen 10 dagen eene nadere aangifte gedaan.

Onjuistheden of valsche opgaven in of verzuim van de hier bedoelde aangiften zijn strafbaar volgens art. 27 la. b dezer verordening.

De districts-commissarissen verzenden de aan hen ingeleverde aangiften, naar gelang die inkomsten, ten spoedigste aan den controleur der belastingen.

Van al de in dit artikel voorgeschreven aangiften wordt antteekening gehouden in een tot dat einde bestemd register, berustende bij den controleur der belastingen.

Binnen zeven dagen na de ontvangst der aangifte reikt de controleur aan degenen, die er zich om aanmeldt, het consent tot het houden of oprichten eener stijlerij uit in den vorm sub la. A hierbij vastgesteld.

Art. 5. Op de plantages of erven, waar de aanleg of het voortzetten eener stijlerij op de bij het vorig artikel omschreven wijze is toegestaan, worden een of meer gebouwen, ter keuze van den ondernemer, bestemd tot magazijnen voor den opslag van het gedistilleerd.

Van de tot dat einde te bestemmen gebouwen doet de ondernemer schriftelijke aanwijzing, in het stadsdistrict aan den controleur, en in de buitendistricten aan den districtscommissaris, met nauwkeurige beschrijving van het gebouw of de gebouwen. De districtscommissaris verstrekt voor zoodanige aangifte een gedagteekend reëf, en verzendt de aangifte aan den controleur der belastingen, die daarvan, evenals van de aan hemzelf gedane aangiften, in het bij art. 4 vermelde register antteekening houdt.

Een bewijs van de genomen antteekening wordt door den controleur ten spoedigste aan den ondernemer ge-

zonden. Inmiddels geldt het door den districtscommissaris afgegeven reëf als bewijs van registratie van het magazijn.

Art. 6. Het is, op de straffen in la. c van art. 27 hierna bepaald, aan den houder eener stijlerij verboden op of in eenige gronden of gebouwen buiten de geregistreerde magazijnen eenig binnenlandsch gedistilleerd voorhanden te hebben, tenzij gedekt door een behoorlijk en nog niet verstreken verlof tot vervoer, of blijkens eenig ander bewijs, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening, in het wetig bezit van den distillateur.

Art. 7. Aan apothekers, chemisten of drogisten wordt op hun verzoek een consent verleend om, tot wederopzeggens toe, op hunne erven een stijltel te houden, mis die ketel, het bovenstuk niet medegerokend, geen grotere inhoudsmaat hebbe dan ses en dertig liters en uitsluitend gebruikt worde tot het stijlen en overhalen van alcoholhoudend vocht voor de behoeften van des aanvragers vak.

Onder het genot van zoodanig consent is de apotheker, chemist of drogist ontheven van de formaliteiten en verplichtingen bij deze verordening aan de distillateurs opgelegd, maar blijft hij, ten aanzien van zijn nog niet tot geneesmiddelen of andere preparaten verwerkt gedistilleerd, onderworpen aan alle bepalingen in deze verordening op den in- of verkoop, het vervoer en het bezit van gedistilleerd voor binnenlandsch verbruik vastgesteld.

Apothekers, chemisten en drogisten, eenigen stijltel hebbende of gebruikende, hetzij zonder het volgens dit artikel vereischte consent, hetzij tot andere oogmerken dan de bereiding van geneesmiddelen of van andere artikelen van geneeskundig gebruik, zijn strafbaar overeenkomstig het bepaalde bij la. d van art. 27 dezer verordening.

Art. 8. Ieder geaagvoerder over eene stijlerij houdt een boek, waarin van dag tot dag naar orde des tijds zonder tusschenregels worden aangeteekend de hoeveelheid en de soort van de opgesette grondstof, het aantal afgevoelen stokingen en de hoeveelheid en sterkte soo van alle dagelijks gestijld als van het dagelijks afgeleverd gedistilleerd.

Van dat boek kan ten allen tijde insage worden genomen door den controleur of den districtscommissaris of door ieder ander volgens art. 40 dezer verordening met het toezicht belasten ambtenaar.

Verzuim van het houden van dat boek en foutieve boeking daarin, zijn strafbaar overeenkomstig la. e van art. 27 dezer verordening.

Weigering van insage van dat boek is, als weigering van visitatie, strafbaar volgens art. 42 dezer verordening.

Art. 9. Geen distillateur mag op de straffen bij la. f van art. 27 dezer verordening bedreigd, en behoudens de in art. 18 toegelaten uitzondering, gedistilleerd verkoopen of uit zijn geregistreerd magazijn uitslaan aan bij partijen in het groot, dat is bij hoeveelheden van minstens hectoliter tot nitvoer naar buitenlands, of van minstens het dubbel dier hoeveelheid voor binnenlandsch verbruik, en met inachtneeming der bepalingen van de volgende artikelen.

Art. 10. Uit het geregistreerd magazijn van een distillateur wordt, behoudens de in art. 18 toegelaten uitzondering, geen uitslag van gedistilleerd toegelaten dan:

a. naar het publiek ontropot;

b. naar eenig pakhuiss onder het bestuur des controleurs;

c. ter onmiddellijke afscheeping naar buitenlands.

In de plaatsen buiten Paramaribo, waar een publiek ontropot of een pakhuiss als bij § b. reeds is of nader wordt gevestigd, oefent de ontvanger der belastingen of de eersaanwezende ambtenaar de functien uit bij dit en de volgende artikelen aan den controleur opgedragen.

Art. 11. Geen voor binnenlandsch verbruik verkochte partij binnenlandsch gedistilleerd mag, behoudens de bij art. 18 gemaakte uitzondering, aan den koper worden afgeleverd dan na te voren te zijn opgeslagen geweest in een publiek ontropot, of in een pakhuiss onder het bestuur van den controleur, en van daar te zijn uitgeslagen op de wijze bij art. 15 hierna bepaald.

Overtredding van dit verbod wordt gestraft overeenkomstig la. g van art. 27 dezer verordening.

Art. 12. Alle binnenlandsch gedistilleerd uit een publiek ontropot of pakhuiss onder des controleurs bestuur tot binnenlandsch verbruik uitgeslagen, moet tijdens dien uitslag door den controleur of een door dezen gecommiteerden ambtenaar gemeten en gewogen.

Van het tot nitvoer bestemd gedistilleerd kan de con-

trouleur, in geval hij het noodig acht, de meting en weging bevelen tijdens den uitslag uit een publiek entrepôt of uit eenig pakhuus onder zijn bestuur.

Art. 13. Vóór den uitslag uit het publiek entrepôt of pakhuis van binnenlandsch gedistilleerd, bestemd om hier te lande te worden verbruikt, wordt de daarop verschuldigde accijns voldaan.

Art. 14. Op alle binnenlandsch gedistilleerd, opgeslagen in een publiek entrepôt of in een pakhuis onder het bestuur des controleurs, zijn, onverminderd de bepalingen van de tegenwoordige verordening, toepasselijk de bepalingen omtrent het gebruik van 's lands entrepôts vastgesteld of nader vast te stellen. Voor de permitten tot opslag en uitslag van binnenlandsch gedistilleerd in of uit een publiek entrepôt of pakhuis onder het bestuur des controleurs, is geen emolument verschuldigd.

Art. 15. De controleur geeft, behoudens het bepaalde in art. 19, aan dengenen, die zich aanmeldt om den uitslag van binnenlandsch gedistilleerd uit een publiek entrepôt of uit eenig pakhuis onder des controleurs bestuur, een permit af, overeenkomstig het hierbij sub B. v. vastgesteld model, vermeldende de te vervoeren hoeveelheid, hare sterkte, het bedrag van den verschuldigten accijns, in geval het gedistilleerd tot binnenlandsch verbruik bestemd is, het bedrag van de verschuldigde pakhuisuur en de plaats waarheen het vervoer geschiedt.

De controleur geeft dit permit ongeteekend af. De belanghebbende begeeft er zich mede naar den ontvanger, die de verschuldigde sommen ontvangt en, op vertoon van wiens quitantie de controleur het permit teekent en weder uitreikt.

Art. 16. De controleur kan, op zoodanige voorwaarden als hij noodig zal oordeelen, aan den eigenaar van eenig in publiek entrepôt of in een pakhuis onder des controleurs bestuur opgeslagen binnenlandsch gedistilleerd toestaan, dat gedistilleerd te versterken, te verzwakken, te kleuren, te sorteren of te tappen, te vermengen en in grooter of kleiner emballage te verpakken, alles behoudens voorsafgaande meting en weging en betaling van accijns en pakhuisuur, in geval het gedistilleerd is bestemd tot binnenlandsch verbruik.

Het uitslag verwerkt of verpakt gedistilleerd wordt bij den uitslag andermaal volgens art. 12 genomen en gewogen, en alsdan de casu quo meer verschuldigd bevonden accijns en de sedert de verwerking op verpakking verloopende pakhuisuur op het in art. 15 bedoeld permit in rekening gebracht en voldaan.

Voor de vermindering van belastbare hoeveelheid bij hermeting of herweging van zoodanige verwerkte of verpakte partijen gedistilleerd bij den uitslag bevonden, wordt geene restitutie van accijns verleend.

Art. 17. Binnenlandsch gedistilleerd, opgeslagen in een publiek entrepôt of in een pakhuis onder het bestuur van den controleur, on niet binnen drie jaren na den opslag weder uitgeslagen, kan, op last van den controleur, en nadat daarvan eene maand te voren in het Gouvernements Advertentieblad aankondiging is gedaan, in het publiek worden verkocht. De opbrengst van den verkoop, na aftrek van de pakhuisuur en van den verschuldigten accijns, alsmede van de op den verkoop gevallen kosten, wordt gehouden ter beschikking van den eigenaar.

Art. 18. Op het schriftelijk aansoek van den gezagvoerder van eene stijlerij, om verlof tot uitslag van gedistilleerd voor zijn huiselijk verbruik uit zijne magazijnen, kan de controleur aan zoodanig gezagvoerder uitreiken een permit in den vorm hierbij sub. la. C vastgesteld, en behoudende de hoeveelheid en sterkte van het gedistilleerd, het bedrag van den daarop verschuldigten accijns en den tijd binnen welken de uitslag geschieden moet.

Dat permit wordt ongeteekend afgegeven.

De aanvrager begeeft of zich mede naar den ontvanger, betaalt aldaar het verschuldigde recht, en op het bewijs van die godane betaling teekent de controleur het permit en geeft het af.

Geen uitslag voor huiselijk verbruik kan aan een gezagvoerder worden toegestaan, dan voor hoogstens twee hectoliters in een jaar.

Art. 19. Geen binnenlandsch gedistilleerd wordt voor verbruik binnen deze kolonie uit een publiek entrepôt of uit een pakhuis onder het bestuur van den controleur uitgeslagen, dan naar een gepatenteerd grossier, slijter of logemonthouder en bij partijen van minstens twee hectoliters.

Art. 20. Bij verkoop van binnenlandsch gedistilleerd

in eene hoeveelheid van meer dan 8½ liter tot huiselijk verbruik des koopers, geeft de verkooper bij de aflevering aan den koper een bewijs af, overeenkomstig het hierbij vastgesteld model D.

Is het gedistilleerd sedert den uitslag uit entrepôt of pakhuis niet verwerkt, dan wordt de sterkte opgegeven naar de bij dien uitslag godane weging.

Is het wel verwerkt, dan is de verkooper gehouden het opnieuw te wegen, en dan worden in het formulier de woorden: „bij den uitslag uit entrepôt” vervangen door de woorden: „op heden.”

Versuim, weigering of vertraging van de afgifte van zoodanig bewijs, wordt gestraft met de boete in la. i van art. 27 hierna bedreigd.

Art. 21. Het bewijs, in het voorgaand artikel omschreven, wettigt het bezit en den vervoer van het gedistilleerd, mits de afleveraar, volgens de IIe Afdeling dezer verordening, tot den verkoop behoorlijk was gepatenteerd, doch gedurende niet langer dan tweemaal vier en twintig uren. Voor een langer termijn wordt een speciaal permit vereischt van den controleur der belastingen of van den commissaris van het district.

Art. 22. Behoudens het bepaalde in het voorgaande artikel, moet alle vervoer van binnenlandsch gedistilleerd in hoeveelheden van meer dan 8½ liter, op de straffen bij la. k. van art. 27 dezer verordening bedreigd, zijn gedeekt door een document overeenkomstig het hierbij vastgesteld model E, te Paramaribo door den controleur der belastingen, en elders door den ambtenaar daartoe gequalificeerd, afgegeven ten verzoeken van den distillateur, gepatenteerden grossier of slijter of anderen wettigen houder.

Art. 23. Met de straffen bij la. k. van art. 27 dezer verordening bedreigd tegen het ongeoorloofd bezit van binnenlandsch gedistilleerd, wordt gestraft een iegelijk die bevonden wordt houder te zijn van zoodanig gedistilleerd in eene hoeveelheid van meer dan 8½ liter, tenzij onder eene van de volgende omstandigheden, te weten:

dat de houder zij een geadmiteerd distillateur of, overeenkomstig de bepalingen van de IIe Afdeling dezer verordening, behoorlijk gepatenteerd;

of dat het gedistilleerd aan den houder door een behoorlijk gepatenteerd afleveraar zij verkocht, en de houder, in het geval bedoeld bij art. 20, zich voorzien hebbe van het bij dat artikel voorschreven bewijs, en desnoods van het permit bij art. 21 vereischt;

of dat het gedistilleerd zij gedeekt door een behoorlijk en nog geldig document tot het vervoer.

Art. 24. Geen eigenaar, beheerder, gezagvoerder, opzichter of geëmplooeerde van eene plantage of van eene stijlerij mag, op de straffen bij la. l. van art. 27 dezer Verordening bedreigd, anders dan uit gedistilleerd, krachten art. 18 tot zijn huiselijk verbruik afgezonderd, of bij een gepatenteerden grossier of slijter aangekocht, aan eenigen arbeider, hetzij gratis, hetzij als loon of onder welken anderen titel ook, eenig gedistilleerd, hetzij al dan niet met water of eenige andere vloeistof vermengd of daarin opgelost, afgeven.

Art. 25. Bij aankomst te Paramaribo of te Nieuw Rotterdam of op zoodanige andere plaatsen als waar in den vervolge lands entrepôts of pakhuisen onder des controleurs bestuur zullen worden gevestigd, van gedistilleerd uit de magazijnen van een distillateur, is de controleur of andere eerst aanwesende ambtenaar der belastingen bevoegd het gedistilleerd te doen meten en wegen.

Wordt aldan de maat of de sterkte niet overeenstemmend bevonden met de maat of de sterkte aangewezen in het vervoerbijlet, dan vervalt de met het vervoer belaste persoon in de straf bij la. m van art. 27 dezer verordening bedreigd.

Art. 26. De controleur der belastingen en andere in art. 40 dezer verordening genoemde ambtenaren zijn bevoegd, met inachtneming van de voorzieningen van art. 41, bij wege van visitatie of van aanpael, op te nemen en met de tot de dekking voorhanden documenten of met de boeken en schriften te vergelijken alle roeds ingeschepte of zich op of binnen de gronden, erven, magazijnen en andere gebouwen van of in gebruik bij eenigen distillateur bevindende partijen binnenlandsch gedistilleerd.

La. a van art. 27 dezer Verordening regelt de boeten, toe te passen bij bevinding van over- of ondermaat.

Bij niet bevinding van eene strafbare over- of ondermaat, geschiedt de visitatie of aanpael buiten kosten van den belanghebbende.

Ingeval van visitatie of aanpael eener stijlerij, woudigen

de ambtenaren den distillateur of eerst aanwezenden gezagvoerder of opzichter uit, om tegenwoordig te blijven tot, of iemand van zijnerwege te belasten met het geven van de noodige aanwijzingen. Wordt aan die uitnodiging niet voldaan, dan zetten de ambtenaren desniettemin hun onderzoek voort.

De belanghebbende, die zich met de visitatie of den aanpui bezwaar acht, kan eene nadere verificatie of herpeiling vragen.

De Gouverneur committent aldan tot die nadere verificatie of herpeiling een ander ambtenaar en beslist, in geval van verschil tusschen de uitkomsten van het eerste en tweede onderzoek, behoudens het recht van den belanghebbende om zich te beroepen op den rechter.

Art. 27. Overtreding van de bepalingen dezer afdeling van de tegenwoordige verordening wordt gestraft, te weten:

a. met eene geldboete van minstens honderd en hoogstens duizend gulden, benevens verbuurdverklaring der werktuigen, grondstoffen en fabrikaten, het in bezit of gebruik hebben van eenigen stijtoestel zonder het in art. 3 vermelde consent of elders dan in de gebouwen of ter plaatsen bij dat consent aangewezen;

b. met eene geldboete van minstens tien en hoogstens vijfhonderd gulden, de onjuiste of valsche opgaven in de aangiften voorgeschreven in art. 4, alsmede het verzuim van die aangiften, in geval er geene termen tot toepassing van la. a van dit artikel bestaan;

c. met verbuurdverklaring van het gedistilleerd en met eene geldboete van minstens vijf en hoogstens vijftig gulden, de overtreding van het in art. 6 voorkomend verbod tegen het voorhanden hebben van binnenlandsch gedistilleerd bij distillateurs buiten de geregistreerde magazijnen;

d. met eene geldboete van minstens vijftig en hoogstens tweehonderd gulden, benevens verbuurdverklaring van de werktuigen, de grondstoffen en het gedistilleerd, en, bij herhaling van overtredingen, bovendien met in-trekking van het consent, het bezit of gebruik van stijtoestellen bij apothekers, chemisten en drogist, zonder het bij art. 7 voorgeschreven consent, of in strijd met de bij dat artikel of bij het consent gestelde voorwaarden;

e. met eene geldboete van minstens vijftig en hoogstens tweehonderd gulden, het niet houden van het boek, in art. 8 voorgeschreven, en met eene boete van minstens tien en hoogstens vijfhonderd gulden elke onjuiste of valsche boeking daarin;

f. met eene geldboete van minstens vijftig en hoogstens duizend gulden, benevens verbuurdverklaring van het gedistilleerd, de aflevering door een distillateur van binnenlandsch gedistilleerd in kleinere hoeveelheden dan bij art. 9 bepaald;

g. met gelijke boete en verbuurdverklaring als sub. la. f hierboven bepaald, de aflevering van binnenlandsch gedistilleerd, ter consumtie hier te lande, anders dan na opslag in 's lands entrepot of pakhuis, conform art. 11;

h. met gelijke boete en verbuurdverklaring als sub. la. f hierboven bepaald, de overname door den distillateur voor zijn huiselijk gebruik uit zijn magazijn zonder of met afwijking van het verlof volgens art. 18 vereischt;

i. met eene geldboete van minstens vijf en hoogstens vijftig gulden, het verzuim, de weigering of de vertraging van de afgifte van het bewijs van verkoop in het geval bedoeld bij art. 20;

k. met eene geldboete van minstens tien en hoogstens honderd gulden, benevens verbuurdverklaring, alle volgens artt. 22, 23 en 54 ongeoorloofd vervoer of bezit van binnenlandsch gedistilleerd. In geval van vervoer zonder het in art. 22 vereischt document, strekt zich de verbuurdverklaring ook tot de voer- of vaartuigen mit;

l. met eene geldboete van minstens vijf en hoogstens honderd gulden, de afgifte van gedistilleerd aan arbeiders in strijd met de bepalingen van art. 24;

m. met eene geldboete van vijf en twintig centen per liter of gedeelte daarvan, en van minstens een gulden, elk te kort bevonden op eene partij gedistilleerd in het geval bedoeld bij art. 25 dezer verordening;

n. met eene vaste geldboete van minstens vijf en twintig en hoogstens vijf honderd gulden en eene proportionele boete van vijf en twintig cents voor elke liter of gedeelte daarvan, over- of ondermaat bevonden bij visitatie in schepen of aanpui in magazijnen of werkplaatsen volgens art. 26 dezer verordening.

Onder- of overmaten van minder dan 5 percent van de

hoeveelheid, welke volgens de documenten of schriftuur aanwezig behoorde te zijn, worden bij de toepassing der boeten bij litt. m en n bepaald niet in aanmerking genomen.

IIe. AFDEELING.

Van het patentrecht.

Art. 28. De patenten, recht gevende tot den verkoop ter consumtie in de kolonie van eenig gedistilleerd alcoholhoudend vocht, zijn drieërlei, te weten:

1o. het *grossierpatent* voor den verkoop van gedistilleerd alcoholhoudend vocht in hoeveelheden van niet minder van elke soort en aan elken kooper dan acht en een halve liter om elders dan ten huise des verkoopers te worden verbruikt;

2o. het patent voor den verkoop van gedistilleerd alcoholhoudend vocht in logementen om ten huise des verkoopers te worden verbruikt;

3o. het *sljterspatent*, voor den verkoop in *winkels, koffiehuisen en societeten*, van gedistilleerd alcoholhoudend vocht, om het even in welke hoeveelheden en *hetzij al dan niet ten huise des verkoopers verbruikt wordende*.

Art. 29. Met het debiet van gedistilleerd, onder een der patenten volgens art. 28 verkrijgbaar, mag het debiet van wijnen, bieren en alle andere dranken gepaard gaan, mits in gelijke hoeveelheden en op gelijke wijze als volgens het genomen patent voor het debiet van gedistilleerd geoorloofd is.

Tot den verkoop alleen van wijnen, bieren en alle andere dranken dan binnenlandsch of buitenlandsch gedistilleerd, niet ten huise des verkoopers verbruikt wordende, en tot den verkoop van de door apothekers, chemisten en drogist, gestelde of overgehaalde preparaten, wordt geen patent volgens deze verordening vereischt.

Op die bedrijven blijven toepasselijk de bepalingen ten aanzien van kooplieden en winkeliers, apothekers, chemisten en drogist, voorkomende in de ordonnantie van 16 Februari 1856 (G. B. No. 1), of in de verordeningen, waardoor die ordonnantie mocht worden vervangen.

Art. 30. Deze verordening verstaat, ten aanzien van het debiet voor binnenlandsch verbruik, onder *verkoop*, niet enkel de daad selve van uitreiken of afleveren tegen betaling, maar ook zoowel het in zijn winkel voorhanden hebben als het ten verkoop aanbieden of uitstellen van gedistilleerd.

Art. 31. Het volgens deze verordening te heffen patentrecht treedt in de plaats van dat, hetwelk volgens de publicatie van 16 Februari 1856 (G. B. No. 1) voor de beroepen No. 45, 46 en 47 van tabel 2 verschildigd is, en bedraagt per vierendeeljaars:

voor de *grossiers*, vijf en twintig gulden (f 25);

voor de *logementhouders*, insgelijks vijf en twintig gulden (f 25);

en voor de *sljters*, naar gelang van de klasse waarin zij volgens art. 32 zullen worden gerangschikt:

van de 1ste klasse *zeven honderd en vijftig gulden* (f 750);

van de 2de klasse *zes honderd en vijftig gulden* (f 650);

van de 3de klasse *vijf honderd en vijftig gulden* (f 550);

van de 4de klasse *vier honderd en vijftig gulden* (f 450);

van de 5de klasse *drie honderd en vijftig gulden* (f 350);

van de 6de klasse *twee honderd en vijftig gulden* (f 250);

van de 7de klasse *honderd vijf en zeventig gulden* (f 175);

van de 8ste klasse *honderd vijf en twintig gulden* (f 125);

en van de 9de klasse *vijf en zeventig gulden* (f 75).

Art. 32. De klasse, waarvan ieder sljter van gedistilleerd zal behooren te zijn gepatenteerd, wordt voor het geheele jaar bepaald door de commissie tot de patenten, jaarlijks door den Gouverneur benoemd tot nitvoering der ordonnantie van 16 Februari 1856 (G. B. No. 1) of van de verordeningen, waardoor die ordonnantie mocht worden vervangen.

De commissie, jaarlijks bijeenkomende om de suppletoire aangiften van andere patentplichtigen over het laatste gedeelte des jaars te onderzoeken, regelt in diezelfde zitting de klasse waarin de sljters, in dat jaar gepatenteerd, gedurende het volgende jaar zullen worden gerangschikt.

Zij raadpleegt bij die regeling zoodanige boescheiden of registers als waaruit, volgens de 1e afdeling dezer Verordening, van de inslagen en van het debiet der sljters blijken kan, en neemt voorts alle omstandigheden in aanmerking, welke haar de uitgebreidheid der zaken van elken sljter in verhouding tot die van anderen kunnen doen kennen.

Gedurende het eerste jaar van de werking dezer Verordening zijn alle slijters, en tolken jare zijn de slijters, die als zoodaanig onder de werking dezer Verordening nog niet zijn gepatenteerd geweest, in de 9e klasse belastbaar.

Art. 33. De patenten, volgens deze Verordening uit te geven, moeten met den aanvang van elk kwartaal, tegen comptante betaling van het daarvoor verschuldigde bedrag, worden gelicht ten kantore van den kolonialen ontvanger en betaalmester, van den ontvanger der belastingen in *Nickerie* of van den districta commissaris in *Coronie*.

Zij dragen den gewonen zegelstempel, die met het bedrag van het patentrecht voor elk kwartaal gekalibreerd wordt. Daarentegen vervalt voor deze patenten het zegelrecht bepaald in het tarief vastgesteld bij art. 28 der publicatie van 12 November 1850 (G. B. No. 16).

Zij worden gedrukt naar het model bij deze Verordening onder la. F. vastgesteld, en door den ambtenaar, met de uitgifte belast, ingevuld en onderteekend.

Art. 34. De administrateur van financien brengt jaarlijks, na afloop van de in het tweede lid van art. 32 voorgeschreven classificatie, ter kennis van elk der drie in art. 33 genoemde ambtenaren, de namen van de alsdan bekende onder het ressort van ieders kantoor gevestigde patentplichtigen volgens deze Verordening, benevens het door die patentplichtigen met den aanvang van elk kwartaal verschuldigd bedrag.

Hij verstrekt tevens aan die ambtenaren een toereikend aantal gezegelde patentbladen in blanco voor de door de commissie geklasseerde slijters, alsmede voor de *grossiers* en voor de *logementhouders*, en voorts een zeker aantal gezegelde patentbladen in blanco voor hen, die in den loop des jaars het bedrijf aanvaarden.

Van de aldus aan hen verstrekte zegels, welke naar gelang van behoefte kunnen worden aangevuld, doen die ambtenaren aan den administrateur van financien verantwoording op gelijke wijze en tijdstippen, als van de andere waarden, wegens het beheer van dewelke zij rekenplichtig zijn.

Art. 35. Slijters, zich bewaard achtende met de klasse waarin zij door de commissie tot de patenten zijn gerangschikt, kunnen zich bij request, vergezeld van bewijstukken waaruit van de hoegrootheid van hun debiet kan worden wend, wenden tot den Gouverneur, die, na de commissie gehoord te hebben, beschikt zooals hij vermeent te behoeven.

Wordt de reclamant aan het gelijk gesteld, dan worden hem de op zijne reclame gevallen kosten en rechten teruggegeven, en de beschikking van den Gouverneur geschreven op ongezegeld papier.

Het ingediende bezwaarschrift doet niet te kort aan de gehouwenheid tot betaling van het recht en de liechting van het patent voor elk kwartaal, waarin het bedrijf wordt uitgeoefend.

Art. 36. Te *Paramaribo* en te *Nieuw-Rotterdam* mogen in de gebouwen, waarin slijterijen van gedistilleerd worden gehouden, niet worden verkocht eenige andere goederen, waren of koopmanschappen, dan dranken en verscheeringen van alle soort.

De *grossiers*, alsmede de buiten *Paramaribo* en *Nieuw-Rotterdam* neringdoende slijters, tevens in andere goederen handelende, behoeven, boven en behalve hun patent als *grossier* of slijter, het patent of de patenten ter zake van hun debiet in andere goederen, waaren en koopmanschappen, vereischt overeenkomstig de bepalingen der ordonnantie van 16 Februari 1856 (G.B. No. 1), of van de verordeningen waardoor die ordonnantie mocht worden vervangen. Hun debiet in alle gedistilleerde en niet gedistilleerde dranken wordt beheerscht door hun patent als *grossier* of slijter, en behoeft niet te worden begrepen in het aan te geven debiet als kooplieden en winkeliers.

Art. 37. Het patent, krachtens deze Verordening uitgegeven, verleent den houder geene bevoegdheid in strijd met reeds bestaande of nader vast te stellen verordeningen, andere belangen dan die van 's lands inkomsten betreffende.

Daarentegen doen de vergunningen, vrijheden en rechten, bij of krachtens die verordeningen verleend of genoot wordende, niet te kort aan de verplichtingen bij de tegenwoordige Verordening opgelegd.

Art. 38. De controleur der belastingen en de andere in art. 40 dezer Verordening genoemde ambtenaren, zijn bevoegd, met inachtneming van de voorzieningen van art. 41, zich te begeven in alle woningen of op alle erven, waar zij vermoeden dat in strijd met de bepalingen dezer

Verordening, binnen- of buitenlandisch gedistilleerd verkocht wordt, ten einde zich te verzekeren of er al dan niet overtreding van de tegenwoordige Verordening plaats heeft.

Art. 39. Overtreding van de bepalingen dezer afdeling van de tegenwoordige Verordening is strafbaar, te weten:

- a. Met eene geldboete van minstens *honderd* en hoogstens *duizend gulden* en verbodverklaring van al het in zijn bezit gevonden wordende binnen- of buitenlandisch gedistilleerd, altes onverniederd het verschuldigde patentrecht, een iegelijk die, zonder voorzien te zijn van een volgens deze Verordening vereischt patent, enig gedistilleerd verkoopt;
- b. met eene geldboete van minstens *dertig* en hoogstens *drie honderd gulden*:

- 1o. De *grossier*, die in strijd met het bepaalde onder 1o. van art. 28 bij kleinere hoeveelheden dan 8½ liter van enige soort van drank verkoopt, of die het gebruik van dranken te zijnen huize door anderen dan door hem en de zijnen toelaat;
- 2o. de logementhouder, die dranken verkoopt om elders dan te zijnen huize te worden verkocht;
- 3o. de slijter in gedistilleerd te *Paramaribo* of *Nieuw-Rotterdam*, die, in strijd met het bepaalde bij art. 36, in het gebouw, waarin zijne zaak gedreven wordt, andere goederen, waren of koopmanschappen verkoopt of ten verkoop aanbiedt of uitstelt.

IIIe AFDEELING.

Algemeene en overgangsbepalingen.

Art. 40. Tot het houden van toezicht over de behoorlijke opvolging dezer Verordening en tot het constateren van de daartegen begane overtredingen zijn, nevens de ambtenaren van allen rang dienende bij het vak der belastingen, en alle zoodanige andere ambtenaren als tot dat einde door den Gouverneur schriftelijk zijn gequalificeerd, bevoegd en gehouden alle autoriteiten en ambtenaren, die in het algemeen met de zorg voor de naleving der verordeningen in de kolonie belast zijn.

Art. 41. De met het toezicht belaste ambtenaren zijn bevoegd zich te begeven:

- 1o. ten allen tijde aan boord van schepen of vaartuigen ter reede of binnen den afstand van *drie vierden* eener geografische mijl buiten de zeekust varende of liggende;
- 2o. tussehen zes ure des voormiddags en zes ure des namiddags, in de geregistreerde magazijnen en in de werkplaatsen van de distillateurs en in de winkels en bergplaatsen van alle tot den verkoop van gedistilleerd volgens deze Verordening gepatenteerden;
- 3o. tussehen zes ure des na- en zes ure des voormiddags, in de sub No. 2 bedoelde plaatsen, wanneer daarin wordt gewerkt of verkocht;
- 4o. ten allen tijde in de woningen der ingezetenen bij bijzondere vermoedens dat aldaar eenige overtreding van deze Verordening wordt gepleegd, mits vergezeld, te *Paramaribo* van den kantonrechter of den door dezen in zoodanig speciaal geval schriftelijk gemachtigden commissaris van politie, en in de buitendistricten door den commissaris of een daartoe voor elk geval afzonderlijk aangewezen burger-officier.

De aanvrage om het geleide van den kantonrechter, districtscommissaris of van een door hem te delegeren ambtenaar, geschiedt schriftelijk, te *Paramaribo* door den controleur der belastingen, en in de buitendistricten door den hoogsten in rang ter plaatse of in de nabijheid aanwezigen ambtenaar der belastingen, of bij ontstentenis van zoodanig ambtenaar, door den ambtenaar, die het onderzoek wenscht in te stellen.

Bij visitatie in het geval sub No. 4 vermeld, wordt door den begeleidenden ambtenaar binnen tweemaal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt en aan den ingezetenen, wiens woning is binnengetreden, een afschrift van dat proces-verbaal uitgereikt of toegezonden.

De kantonrechter of districtscommissaris, die vermeent zijn geleide of dat van een te delegeren ambtenaar te moeten weigeren, geeft hiervan aan den requireerenden ambtenaar een schriftelijk en met redenen omkleed bewijs af.

Van de weigering of verhindering van een bij delegatie aangewezen begeleidenden ambtenaar, maakt de requireerende ambtenaar, op den eed door hem bij den aanvang zijner bediening afgelegd, een schriftelijk relaas op om te dienen waar het behoort.

Art. 42. Weigering van toegang of visitatie aan ambtenaren, daartoe krachtens de tegenwoordige Verordening bevoegd en des vereischt vergeseld als sub. No. 4 van art. 41 is voorgescreven, wordt gestraft met eene boete van minstens vijf en hoogstens duizend gulden, onverminderd de toepassing van de artikelen 156—179 van het wetboek van strafrecht, zoo de feiten daartoe termen opleveren.

Art. 43. Door de ambtenaren kunnen worden aangehouden alle binnen- of buitenlands gedistilleerde dranken, alle voor- of vaartuigen en alle andere goederen en voorwerpen, krachtens deze Verordening in de termen vallende van verbeurdverklaring of, naar het oordeel der ambtenaren, dienstig om den rechter als stukken van overtuiging te dienen.

Art. 44. Alle aangehouden voorwerpen en goederen worden, voor zoover zij niet vatbaar zijn om naar 's lands entrepôt of naar eenige andere openbare bewaarplaats te worden vervoerd, of indien tot zoodanigen vervoer de middelen ontbreken, ter plaatse, waar de aanhouding geschiedt, in bewaring gesteld van daartoe bekwame personen, ter keuze van den ambtenaar.

Verduistering, wegneming, vernieling of besehading van de aldus onder bewaring gestelde voorwerpen of goederen wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van de artt. 199—201 van het wetboek van strafrecht.

In geval van vervoer naar 's lands entrepôt, mogen de aangehouden dranken of grondstoffen aldaar niet worden verwerkt of verpakt, behoudens de bevoegdheid der administratie tot het nemen van voorzorgen tegen deterioratie of verlies.

Art. 45. Onverminderd de bevoegdheid der politieambten in het algemeen, worden de procesverbaal van bekeuring wegens overtreding van deze Verordening opgemaakt door een of meerdere ambtenaren bij of volgens art. 40 gequalificeerd.

Die procesverbaal behelzen de namen, qualiteiten en standplaatsen der bekeurders; de verklaring dat zij zijn opgemaakt op den eed (de gelofte) door de verbalisanten bij den aanvang van hunne bediening afgelegd; de namen, het beroep en de woonplaats des bekeurden, (voor zoover hun bekend); de ontdekte overtreding met alle daartoe betrekking hebbende bijzonderheden; de aanwijzing van de overtreden artikelen en van de op de overtreding bedreigde straffen; de vermelding dat de bekeurde is uitgenoodigd het procesverbaal mede te onderteekenen en het daarop bekomen antwoord; en eindelijk of hij een afschrift daarvan heeft aangenomen dan wel of het te zijnen huize is afgegeven.

Het procesverbaal wordt door den controleur der belastingen of den districts-commissaris ingezonden aan den administrateur van financiën, die het aan den procureur generaal verzendt, ten einde er zoodanig gevolg aan te geven als zal bevonden worden te behooren.

Art. 46. De bekeurde kan in de gevallen, bij litt. b, c, d, e, f, g, h en k van art. 27 en bij la. b van art. 39 voorzien, de vervolging der bekeuring in rechten voorkomen door de voldoening in der minne van het maximum of het geheel der boete, en in de gevallen bij litt. a, c, d, f, g, h en k van art. 27 en la. a van art. 39 voorzien, door, benevens de betaling dier boete, afstand te doen van de verbeurdverklarde goederen en voorwerpen; het een en ander met de kosten, op de aanhouding, het vervoer of de bewaring der goederen gevallen, en met de kosten der dagvaarding, bijaldien hiertoe reeds werd overgegaan.

Art. 47. Van de wegens overtreding van deze Verordening betaalde boeten en van de zuivere opbrengst der verbeurdverklarde goederen en voorwerpen, wordt een vierde in gelijke aandelen toegekend aan de ambtenaren, die de bekeuring of aanhaling hebben gedaan, en vervallen de overige drievierde gedeelten aan de koloniale kas, behoudens aftrek van zoodanig aandeel als waarop aan eenig ander, vóór het in werking komen dezer Verordening aangestelden ambtenaar aanspraken zijn toegekend.

Art. 48. Het is aan de ambtenaren van allen rang, dieneende bij het vak der belastingen en bij de politie, op de straffen bedroefd bij art. 125 van het wetboek van strafrecht, verboden, eigenaar, pachter, gezagvoerder of geëmptloerde eener stijlerij te zijn, of hetzij middellijk of onmiddellijk deel of belang te hebben in het debiet van binnen- of buitenlandisch gedistilleerd.

Art. 49. Overeenkomstig de voorzieningen van het wetboek van strafrecht tegen knevelarij en misbruik van gezag, zijn strafbaar de ambtenaren die bij het uitoefenen

van toezicht op de vervaardiging en het debiet van binnen- of buitenlandisch gedistilleerd, eenig hun niet door het bevoegd gezag wettiglijk toegelaten loon eischen of vorderen, zelfs al bestond dat loon in eet- of drinkwaren of andere goederen in natura.

Art. 50. Behoudens de slotbepaling van art. 14, zijn de reeds vastgestelde of nader vast te stellen tarieven van entrepôtrechten en van emolumenten aan ambtenaren mede van toepassing op de entreposeeringen of opslagen en uitlagen in en uit 's lands pakhuizen en op alle verrichtingen van ambtenaren onder de tegenwoordige Verordening.

Art. 51. Van den voorraad binnenlandsch gedistilleerd, tijdens het in-werking-komen dezer Verordening nog aanwezig in de gebouwen of op de erven of plantages van de stijlers, worden de hoeveelheid en de sterkte opgegeven in de aangiften bij art. 4 voorgescreven. Die voorraad moet onmiddellijk worden opgeslagen in het magazijn door den stijler volgens art. 5 aan te wijzen, en alle bepalingen dezer Verordening, het binnenlandsch gedistilleerd betreffende, zijn op dien voorraad toepasselijk.

Art. 52. Ieder ander dan de in het voorgaand artikel bedoelde distillateurs, die op het tijdstip van het in-werking-komen dezer Verordening meer dan veertien pinten binnenlandsch gedistilleerd voorhanden heeft, is gehouden daarvan binnen tien dagen na dat tijdstip aan den controleur der belastingen of aan den commissaris van het district aangifte te doen in den vorm van het onder la. G. hierbij vastgesteld model en daarvan den acqfins te betalen.

Art. 53. Gedurende de eerste maand van de werking dezer Verordening kan de juistheid der aangiften, in de beide voorgaande artikelen voorgescreven, vanwege de administratie der belastingen worden onderzocht, en is alle overmaat boven de aangegeven hoeveelheid zoowel als elke voorhanden hoeveelheid van meer dan 14 pinten, waarvan geene aangifte is gedaan, strafbaar overeenkomstig la. k van art. 27 dezer Verordening, tensij het meerder bevondene of het niet aangegevene kunne worden aangetoond, onder de werking dezer Verordening, en overeenkomstig hare voorschriften, in het bezit van den houder gekomen te zijn.

Op de krachtens dit artikel plaats hebbende visitatie en bekeuringen zijn toepasselijk de artikelen 40 tot en met 49 dezer Verordening.

Art. 54. Alle aangiften en boekingen van de sterkte van gedistilleerd kunnen door hen, die nog niet in het bezit zijn van de instrumenten en tafels vermeld in de 2de alinea van art. 2 dezer Verordening, geschieden door opgave van den insinkingsgrad van den tot dusverre hier te lande gebruikelijken Nederlandschen vochtmeter. De sterkte wordt aladan door de administratie berekend naar eene gemiddelde warmte van tachtig graden van den thermometer van Fahrenheit, en de spiritus van elf en een halven grad insinking van den Nederlandschen vochtmeter gesimileerd aan proefvocht van 50 percent zuiveren alcohol bij eene warmte van 15 graden van den honderddeeligen thermometer.

Art. 55. In afwachting van het in-werking-komen van het Koninklijk Besluit van 15 Maart 1871 (Gouv. Blad No. 3), wordt de Amsterdamsche pint als maat van het gedistilleerd gebruikt, en wordt onder de in dit besluit voorkomende benamingen van *hecotiter* en *liter* verstaan, te weten:

onder het woord *hecotiter*, honderd vijf en zestig Amsterdamsche pinten, en onder het woord *liter*, één en vijf en zestig honderdste pint.

Art. 56. Deze Verordening treedt in werking op den 1. Januari 1872.

Gegeven te Paramaribo, 23 September 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 27. September 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

K. A. VAN EMDEN.

La. A. (Art. 4 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

District.

De controleur der belastingen verleent bij deze, ten verzoeko van:
consent tot het stijlen van alcoholhoudend vocht op de plantage genaamd
of op het erf gelegen behorende aan
onder beheer van
en met de ketels, werktuigen en toestellen waarvan hieronder de beschrijving volgt, te weten:

Aldus gedaan te Paramaribo, den

De Controleur voornoemd,

La. B. (Art. 15 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

Kantoor.

Aan te wordt bij deze
verleend verlof tot vervoer uit entrepôt of landspakhuis naar
van kisten (vaten) binnenlandsch gedistilleerd, afkomstig uit de stijlerij van
geëntreposeerd den door en waarvan de
merken en nummers, de inhoud in liters en de sterkte hieronder worden opgegeven, te weten:
bedrag van de belasting f

Ontvangen voor belasting van opgemelde

liters gedistilleerd de som van

De Ontvanger te

Afgelieven te den

La. C. (Art. 18 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

De controleur der belastingen vergunt bij deze aan
gezagvoerder over de stijlerij, gevestigd op de plantage of op het erf genaamd
en gelegen te om, nit diens geregistreerd magazijn, naar des genoemden
gezagvoerders eigen woning en voor eigen gebruik te vervoeren liters gedistilleerd,
ter sterkte van na betaling der rechten ten kantore van den Kolonialen ontvanger
en betaalmeeester.

Paramaribo, den

De Controleur voornoemd,

Ontvangen voor belasting van opgemeld

liters gedistilleerd, de som van

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeeester,

La. D. (Art. 20 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

De ondergeteekende gepatenteerd in gedistilleerd,
te verklaart te hebben verkocht en afgeleverd aan
liters ter sterkte, volgens de bij uitalag
uit entrepôt godane weging van en waarvan volgens het document afgegeven door
den te de belasting voldaan is.
En zal het aldus verkocht gedistilleerd worden overgebracht uit
naar binnen dagen na de dagteekening dezes.
Afgelieven te den

La. E. (Art. 22 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

Aan te wordt bij deze verleend verlof
tot vervoer uit naar van kisten (vaten) binnenlandsch
gedistilleerd, waarvan de merken, nummers, de inhoud in liters, en de sterkte hieronder worden opgegeven,
te weten:

Te vervoeren door den

per

binnen

dagen,

Afgelieven te

op heden den

De

La. F. (Art. 33 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

No. van het Register.

AKTE VAN PATENT,
voor het kwartaal des jaars 18

De
Gezien art. 33 der Verordening van 23 September 1871 (G. B. No. 18) ter uitvoering van de wet van 19 Juni 1871, Staatsblad No. 71 (G. B. No. 10) verleent deze Akte van Patent aan
tot uitoefening gedurende den tijd van drie maanden, aanvang genomen hebbende met den 18 en eindigende den 18 van het bedrijf
van

Afgegeven te den 18

(Alhier in druk over te nemen den inhoud van art. 28 der Verordening).

La. G. (Art. 52 der Verordening van 23 September 1871, G. B. No. 18).

KOLONIE SURINAME.

Ik ondergeteekende (naam, voornamen, beroep en woonplaats van den aangever) verklaar op het tijdstip van het in-werking-komen van opgemelde Verordening in mijn bezit te hebben gehad
pinten binnenlandsch godstillerd alcohohoudend vocht ter sterkte van
graden insinking van den tot dusverre hier te lande gebruikelijken Nederlandschen vochtmeter en daarvan den
accijns te willen voldoen.

den

(ondertekening).

Ontvangen voor belasting van opgemelde hoeveelheid overeenkomende met
50 percent sterkte bij eene warmte van 15 gr. C. de som van Guldens liters van
(f) to den cents

De Ontvanger (of Commissaris),

Behooren bij het besluit dd. 23 September 1871 G. B. No. 18.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 19.) PUBLICATIE van 29 September 1871, waarbij
wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van
den 26. Augustus 1871 No. 22, houdende ver-
betering van eenige misstellingen ingeslopen
in de herleidingstafel der oude maten en
gewichten tot de wettelijke, bedoeld bij artikel
37 van het Koninklijk besluit van den 15. Maart
1871 No. 22, (G. B. No. 3).

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot
afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Ne-
derlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van
Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Kolonien,
dd. 13 Juli 1871, lett. B. No. 12;

Overwegende dat in de herleidings-tafel van de oude
maten en gewichten tot de wettelijke, bedoeld bij art. 37
van Ons besluit van 15 Maart 1871, No. 22, betreffende
de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie
Suriname, onder de waarden abusievelijk zijn gesteld de
woorden „Nederlandsche el”, „kan” en „Nederlandsch W”,
in stede van de bij Ons voormeld besluit vastgestelde
nieuwe benamingen;

Den Raad van State gehoord, (advies van den 1. Augus-
tus 1871, No. 7);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Ko-
lonien, dd. 22 dezer, lett. B. No. 19;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Voor de woorden „Nederlandsche el” wordt in de bo-
venbedoelde herleidingstafel gelezen „meter”, voor het
woord „kan” wordt gelezen „liter” en voor „Neder-
landsch W” „kilogram”.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering
van dit besluit, waarvan, ter kennisneming, afschrift zal
worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, 26 Augustus 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met dezelfde origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) FRITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FRITH.

Hoefte de opneming daarvan in het Gouvernements-blad
bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 29 September 1871.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 6 October 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 20.) PUBLICATIE van 27 October 1871, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 17. September 1871, No. 25, houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie Suriname.

In naam des Koning!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Kolonien, dd. 26 April 1871, la. B No. 14;

Overwegende dat het noodzakelijk is bepalingen vast te stellen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie Suriname;

Gezien art. 41 van het reglement op het beleid der regering in de kolonie, vastgesteld bij de wet van den 31. Mei 1865 (Staatsblad No. 55);

Den Raad van State gehoord, (advies van den 16. Mei 1871 No. 13);

Gezien de nadere rapporten van onzen Minister van Kolonien dd. 23 Mei 1871 la. B No. 14 en 12 September 1871 la. B No. 25;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Elk in de kolonie Suriname te huis behoorend zeepschip, dat de Nederlandsche vlag voert, moet voorzien zijn van een zeebrief, krachtens art. 41 van het reglement op het beleid der regering in de kolonie (Wet van 31 Mei 1865 Staatsblad No. 55) door den Gouverneur namens ons afgegeven, overeenkomstig de voorschriften van dit besluit.

Onder zeepschepen worden in dit besluit verstaan alle schepen, varende buiten de tonnen in zee, met uitzondering van:

- a. vaartuigen in dienst bij het koloniaal loodswezen, betoning en bekoning, en in het algemeen alle vaartuigen in dienst der kolonie;
- b. zoogenaamde pleziervaartuigen, als zoodanig door den Gouverneur erkend;
- c. reddingsvaartuigen;
- d. visschersvaartuigen, uitsluitend tot vischvangst of het verzamelen van schelpzand of tot het vervoeren van visch of schelpzand gebezigd wordende;
- e. binnenschepen die bij uitzondering buiten de tonnen vare;

f. kustvaarders in den zin der publicatie van den Gouverneur-General der Nederlandsche West-Indische bezittingen van 28/31 Juli 1838 (G. B. No. 11).

Art. 2. De bij art. 1 bedoelde zeebrieven worden alleen afgegeven voor schepen en vaartuigen voor meer dan de helft toebehoorende aan:

- a. ingezetenen der kolonie;
- b. vennootschappen onder eene firma of bij wijze van gedschieting, gevestigd in de kolonie, mits minstens de helft der vennoten onder de firma of minstens de helft der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennoten der commanditaire vennootschap ingezetenen der kolonie zijn;
- c. naamloze vennootschappen van koophandel of verenigingen die rechtspersoonlijkheid beritten, beiden gevestigd in de kolonie en opgericht volgens de aldaar geldende wettelijke voorschriften, mits minstens de helft der bestuurders ingezetenen der kolonie zijn.

Het Bestuur, bedoeld bij art. 312 van het Wetboek van Koophandel, moet altijd in de kolonie gevoerd worden.

Ingezetenen der kolonie zijn in den zin van dit besluit:

- 1o. Nederlanders in de kolonie woonachtig;
- 2o. Alle andere personen, die in de kolonie gewoon hebben gedurende het jaar, geëindigd met den dag waarop de zeebrief wordt aangevraagd.

Geene zeebrieven worden afgegeven voor schepen op den voet van oorlog uitgerust, noch voor schepen van welke de Gouverneur vermoedt dat zij, in strijd met de onzijdigheid van den Staat of van de Kolonie, op voet van oorlog uitgerust zullen worden.

Art. 3. De zeebrief vermeldt:

- a. den naam van het schip;
- b. den inhoud waarop het volgens de bestaande algemeene verordeningen is gemeten;
- c. de soort en andere voornaamste kenmerken van het schip;

d. den naam van den schipper;

e. in de gevallen bedoeld bij de art. 10 en 11, de volgens die artikelen vereischte bijzonderheden.

Art. 4. Zeebrieven worden uitgereikt, onverminderd het bepaalde bij de art. 10 en 11, op de schriftelijke, met eed (belofte) bevestigde verklaring, dat het schip voldoet aan de voorwaarden, gesteld bij art. 2.

Deze verklaring wordt afgelegd door den eigenaar, door den boekhouder der rederij, door één der vennoten onder de firma, door één der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennoten van de commanditaire vennootschap of door één der bestuurders van de naamloze vennootschap of vereniging, naarmate het schip aan een of meer personen, of wel aan eene vennootschap van koophandel of vereniging toebehoort.

Het formulier der verklaring wordt bij besluit van den Gouverneur vastgesteld.

Art. 5. Tot het afleggen van den eed (belofte) volgens art. 4 gevorderd, weendt de belanghebbende zich bij verzoekschrift tot den Kantonsrechter zijner woonplaats, onder overlegging van:

- a. de te bevestigen verklaring;
- b. een meetbrief, afgegeven volgens de bestaande algemeene verordeningen;
- c. het bewijs, dat het schip in de kolonie is in- of overgeschreven in de daartoe bestemde openbare registers;
- d. den koop- of bijbrief.

Wanneer een of meer dezer bescheiden ontbreken, of niet in overeenstemming zijn met de aangeboden verklaring, of wel wanneer daaruit blijkt dat het schip in een of ander opzicht aan de vereischten ter verkrijging van een zeebrief niet voldoet, wordt de bevestiging der verklaring geweigerd. Ten bijkome hiervan wordt eene met reden omkleede beschikking op het verzoekschrift gesteld.

De bevestigde verklaring en de meetbrief worden bij de aanvraag om den zeebrief overgelegd.

Art. 6. De zeebrieven vervallen:

- a. door het verloop van vier jaren na den dag van afgifte;
- b. wanneer de eigendom van het schip ophoudt te voldoen aan de voorwaarden gesteld in art. 2;
- c. door naamsverandering van het schip;
- d. door gebruik van het schip tot kaapvaart, zeeroof of slavenhandel;
- e. wanneer het schip wordt gesloopt, door schipbreuk of stranding vergaat, verbrandt of wel door zeeroovers of vijanden is genomen.

Wanneer echter de termijn, onder a bepaald, vervalt, of het geval onder b bedoeld zich voordoet, terwijl het schip zich buiten de kolonie bevindt, blijft de zeebrief tot de terugkomst van het schip in de kolonie van kracht.

Art. 7. De zeebrieven vervallen altijd door geheel overgang van het schip in vreemden eigendom.

Art. 8. Vervallen zeebrieven worden door den schipper met de eerste gelegenheid ingezonden aan den Gouverneur, behoudens de gevallen, voorzien bij art. 10 en 13, laatste zin, en art. 14, tweede zin.

Wanneer het schip buiten de kolonie verongelukt, wordt gesloopt of verkocht, geschiedt die inzending door tusschenkomst van den Minister van Kolonien, van den naastbijzijnden Nederlandschen gezant, consul, vice-consul, consul-lairen Agent of koloniale Nederlandschen ambtenaar.

De oorzaak van het vervallen van den zeebrief wordt bij de inzending opgegeven.

Voor den ingezonden zeebrief wordt den schipper een bewijs van ontvangst uitgereikt.

Art. 9. In de gevallen bedoeld bij art. 6 letter a en c, wordt op aanvraag der belanghebbenden een nieuwe zeebrief uitgereikt.

Deze aanvraag, met den vervallen zeebrief in te zenden, gant vergezeld van eene nieuwe overeenkomstig art. 4 en 5 bevestigde verklaring en van den meetbrief.

Nieuwe zeebrieven kunnen op bovenstaanden voet mede worden uitgereikt, wanneer voldoende blijkt dat de vroegere buiten schuld der belanghebbenden is verloren gegaan of niet kon worden overgelegd.

Art. 10. Bij aankoop of aanbouw van schepen buiten de kolonie voor rekening van personen, vennootschappen of verenigingen, vallende in de termen van art. 2, wordt door den Gouverneur voor het bedoelde schip een voorloopige zeebrief verleend.

Deze zeebrief vermeldt den inhoud naar de buitenlandse meting en is geldig voor den termijn, daarin, met overleg der belanghebbenden, uit te drukken, doch die

nimmer den tijd, bij art. 6 letter a bepaald, mag over-
schrijden.

Bij wordt niet anders afgegeven dan op vertoon der in
de openbare registers overgeschreven bewijzen van eigen-
dom.

Bij de aankomst in de kolonie wordt de voorloopige
zeebrief bij de inkleding door de daarmede belaste am-
btenaren ingetrokken, en worden de wettelijke formaliteiten
tot verkrijging van een gewonen zeebrief vervuld.

Art. 11. De Gouverneur kan, zoo noodig, een buiten-
gewonen zeebrief verleen en voor schepen, in de kolonie
voor buitenlandsche rekening gebouwd, gekocht of uitge-
rust, ten einde die schepen onder Nederlandsche vlag
rechtstreeks binnen een bepaalden termijn naar het land
hunner bestemming kunnen worden overgevoerd.

Bij aankomst ter bestemmingsplaats wordt met deze
zeebrieven gehandeld volgens de drie laatste volzinnen van
art. 8.

Wanneer van eenen op den voet van dit artikel
verleenden buitengewonen zeebrief misbruik is gemaakt,
of geground vermoeden bestaat, dat zoodanig misbruik zal
worden gemaakt, wordt de zeebrief terstond buiten wer-
king gesteld.

Art. 12. Alvorens van eenigen zeebrief gebruik wordt
gemaakt, moet de schipper daarop zijne gewone ondertoe-
kening stellen in tegenwoordigheid van, en die doen be-
krachtigen door den eerstaanwezenden ambtenaar der in-
en uitgaande rechten ter ligplaats van het schip, of wel,
wanneer dit laatste zich buiten de kolonie bevindt, door
den naastbijzijnden consul, vice-consul of consulaire agent.

De ondertekening van den schipper op den zeebrief
kan door de ambtenaren ter eerste wacht, consuls, vice-
consuls en consulaire agenten, bedoeld in de artikelen
13 en 14, worden geverifieerd, wanneer zij dit noodig
achten.

Het bovenstaande is mede van toepassing bij tijdelijke
of definitieve vervanging van den schipper, waarvan door
zijn opvolger of door een der personen, aangewezen bij
artikel 4, tweede zinsnede, mededeeling moet worden
gedaan aan den betrokken ambtenaar, consul, vice-consul
of consulaire agent.

In buitengewone gevallen, waarin dit mocht noodig
zijn, kunnen door den Gouverneur uitzonderingen op de
bepalingen van dit artikel worden toegestaan.

Art. 13. Alle schippers van zeeschepen, zoo koloniale
als Nederlandsche en vreemde, zijn gehouden bij het in-
of nitvaren van havens of zoogaten der kolonie een zee-
brief of ander geldig bewijs der nationaliteit van hun schip
te vertoonen aan den ambtenaar, belast met de in- of uit-
klaring. Bij gemis van dergelijken zeebrief of bewijs, wordt
door die ambtenaren geen expeditie verleend, en kunnen
zij het schip desnoods aanhouden, totdat het vereischte
document wordt overgelegd.

Bij het binnenkomen kan echter de Gouverneur, onder
de noodige voorwaarden, vergunning verleen en, om zooda-
nig schip naar de bestemmingsplaats over te brengen en
om daar of elders de lading op te slaan.

Op dezelfde wijze wordt gehandeld, wanneer de schipper
een Surinaamschen zeebrief aanbiedt, die niet beantwoordt
aan de voorschriften van dit besluit, onverminderd de toe-
passing der strafbepalingen van dit besluit, zoo daartoe
termen bestaan.

Ongeldige of vervallen zeebrieven worden door de am-
btenaren bij de in- of uitklaring ingetrokken.

Art. 14. De schippers van Surinaamsche zeeschepen, die
een vreemde haven binnenvallen, waar een Nederlandsch
consul, vice-consul of consulaire agent gevestigd is, zijn
verplicht om, wanneer zij aldaar langer dan vier en twintig
uren verblijven, uiterlijk op den tweeden dag na dien
hunner aankomst, zieb in persoon bij dien ambtenaar te
vervoegen, ten einde hun zeebrief te doen afteekenen.

Zeebrieven, vallende in de termen der laatste zinsnede
van art. 13, worden door den consul, vice-consul of con-
sulaire agent ingetrokken.

De schippers van stoombooten, varende in gorgelden
dienst op vreemde havens, moeten hunne zeebrieven een-
maal in het jaar, en wel bij de eerste binnenkomst in die
havens, op de bedoelde wijze doen afteekenen.

Art. 15. De naam van het schip en die der plaats waar
het te huis behoort, moeten door de zorg van den schipper
met duidelijk, goed zichtbare letters op het achterschip
worden vermeld.

Art. 16. De schipper van een Surinaamsch zeeschip, die
de Nederlandsche vlag voert zonder zeebrief beantwoor-

dende aan de voorschriften van dit besluit of in strijd
met art. 12, wordt gestraft met eene geldboete van f 200.—
tot f 3000.— met of zonder gevangensetting van eene
maand tot twee jaren.

Gelijke straf is op den schipper van toepassing wegens
het voeren van genoemde vlag met een zeebrief, die vol-
gens art. 6 van dit besluit vervallen is, of wel die voor
een ander schip is afgegeven.

Art. 17. Het bevestigen met eede (belofte) eener geheel
of gedeeltelijk onware verklaring ter verkrijging van een
zeebrief overeenkomstig dit besluit, wordt gestraft met
gevangenisstraf van een tot drie jaren en geldboete van
f 200.— tot f 1500.— te zamen of afzonderlijk.

Art. 18. Het niet inzenden van vervallen zeebrieven,
zoals dit bij dit besluit is voorgeschreven, wordt gestraft
met eene geldboete van f 100.— tot f 2000.—.

Art. 19. Overtreding van dit besluit, voor zoover die
niet reeds bij de voorgaande bepalingen is strafbaar gesteld
wordt gestraft met eene geldboete van f 50.— tot f 1000.—.

Art. 20. In de gevallen bedoeld bij de artt. 16, 17, 18
en 19 van dit besluit, is art. 41 van het wetboek van
strafrecht voor de kolonie Suriname van toepassing.

Art. 21. Waar in dit besluit wordt gesproken van den
schipper, wordt daardoor ook hij verstaan, die den schip-
per vervangt.

Art. 22. Door de ambtenaren der in- en uitgaande
rechten en de consuls, vice-consuls of consulaire agenten
wordt procesverbaal opgemaakt wegens alle overtredingen
van dit besluit, die te hunner kennis komen. De aldus
opgemaakte processenverbaal gelden als wettig bewijs-
middel der daarin geconstateerde overtredingen, mits zij
voldoen aan de voorschriften van art. 318 van het wet-
boek van strafreordering voor de kolonie Suriname, of,
ingeval zij zijn opgemaakt door een consulaire ambtenaar,
bevestigd worden door zijn daarin opgenomen schriftelij-
ken eed (belofte).

Art. 23. Zeebrieven, afgegeven en alsnog geldig op het
tijdstip van in-werking-treding van het tegenwoordige be-
sluit, blijven geldig tot den tijd, waarvoor zij zijn afge-
geven, behoudens naloving van het voorgeschrevene bij
dit besluit in de gevallen onder litt. b, c, d en e van
art. 6 genoemd.

Onze Minister van Kolonien is belast met de nitvoering
van dit besluit, waarvan ter kennisneming afschrift zal
worden gezonden aan Onze Ministers van Financien en
van Buitenlandsche Zaken, alsmede aan den Raad van
State.

's-Gravenhage, 17 September 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad*
bevolen.

Gedaan te Paramaribo, 27 October 1871.

VAN IDINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 31 October 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 21.) **BESLUIT** van 16 November 1871, houdende vaststelling der formulieren voor de verklaring tot het verkrijgen van een zeebrief volgens het Koninklijk Besluit van 17 September 1871 No. 25 (G. B. No. 20.)

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van de artt. 4 en 5 van het Koninklijk besluit van 17 September 1871 No. 25 (G. B. No. 20) houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Voor de verklaring tot bekoming van een zeebrief worden de formulieren gevolgd, onder de letters A, B en C achter dit besluit gevoegd.

Art. 2. Bij bevestiging der overgelegde verklaring, overeenkomstig de artt. 4 en 5 van het aangehaald Koninklijk Besluit, wordt op die verklaring door den betrokken kantonrechter het relaas gesteld onder letter D achter dit besluit gevoegd. Van de eedaflegging geschiedt aantekening op het audientieblad.

Art. 3. Van de woorden, in genoemde verklaringen en relaas tusschen haakjes begrepen, kunnen die worden weggelaten, welke op de omstandigheden niet toepasselijk zijn, met dien verstande evenwel, dat op die wijze bijeen gevoegde woorden niet mogen worden gesplitst, en dus volgens de aangeduide indeeling gezamenlijk moeten worden weggelaten of opgenomen.

De namen en voornamen die belanghebbenden en van den schipper moeten voluit en de getallen met schrijftellers vermeld worden.

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op den 30. November 1871.

Gegeven te Paramaribo, 16 November 1871.

VAN ILSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 20 November 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

A. Wanneer het schip geheel of voor meer dan de helft aan een ingezetene der kolonie toebehoort.

Ik ondergeteekende wonende te _____, verklaar dat het schip genaamd _____, hebbende dek _____ en mast _____, gemeten op _____ lasten of _____ scheepstonnen, en gevoerd wordende door schipper _____ voor meer dan de helft aan mij toebehoort; dat ik (Nederlander ben in de kolonie woonachtig) (gedurende het laatste jaar in de kolonie woonachtig heb); dat het bestuur over hetgeen tot het onderhoud van het schip, de uitrusting en het victualieren of bevrachten van het zelve vereischt wordt, te _____ wordt gevoerd, en dat genoemd schip niet op voet van oorlog is uitgerust noch door mijn toedoen of gedoogen in strijd met de onzijdigheid van den Staat of van de Kolonie op voet van oorlog uitgerust zal worden. (Volgt de gewone ondertekening van den eigenaar.)

B. Wanneer het schip in zijn geheel of voor meer dan de helft toebehoort aan een in de kolonie gevestigde vennootschap van koophandel of vereeniging die rechtspersoonlijkheid besit.

Ik ondergeteekende (vennoot onder de firma _____), (bestuurder der naamloze vennootschap _____), (bestuurder der vereeniging _____) die het vereischte van rechtspersoonlijkheid besit, verklaar dat het schip, genaamd _____, hebbende dek _____ en mast _____, gemeten op _____ lasten of _____ scheepstonnen, en gevoerd wordende door schipper _____; voor meer dan de helft toe

behoort aan (de vennootschap onder genoemde firma) (eene vennootschap bij wijze van geldschieting, waarin ik hoofdelijk voor het geheel aansprakelijk vennoot ben) (bedoelde naamloze vennootschap) (genoemde vereeniging); dat die (vennootschap) (vereeniging) gevestigd is te _____, en dat minstens de helft der (vennooten onder de firma) (hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennoten) (bestuurders) zijn (Nederlanders in de kolonie woonachtig of personen die gedurende het laatste jaar in de kolonie gewoond hebben); dat het bestuur over hetgeen tot het onderhoud van het schip, de uitrusting en het victualieren of bevrachten van hetzelve vereischt wordt, in de kolonie wordt gevoerd, en dat genoemd schip niet op voet van oorlog is uitgerust noch door mijn toedoen of gedoogen in strijd met de onzijdigheid van den Staat of van de Kolonie op voet van oorlog uitgerust zal worden.

(Volgt de gewone ondertekening van den vennoot of bestuurder).

C. Wanneer het schip geheel of voor meer dan de helft toebehoort aan eene reederij, volgens de artikelen 302 en volgende van het Wetboek van Koophandel.

Ik ondergeteekende boekhouder der reederij van het _____ schip, genaamd _____, hebbende dek _____, mast _____, gemeten op _____ lasten of _____ scheepstonnen, en gevoerd wordende door schipper _____, verklaar dat de meerderheid dier reederij bestaat uit (Nederlanders in de kolonie woonachtig of personen die gedurende het laatste jaar in de kolonie gewoond hebben) (en) (vennootschappen van koophandel of vereenigingen die rechtspersoonlijkheid bezitten, gevestigd in de kolonie, opgericht volgens de aldaar geldende wettelijke voorschriften en beheerd door vennoten of bestuurders, waarvan minstens de helft Nederlanders zijn in de kolonie woonachtig, of personen die gedurende het laatste jaar in de kolonie gewoond hebben.)

Ik verklaar voorts dat het bestuur over hetgeen tot het onderhoud van het schip, de uitrusting en het victualieren of bevrachten van hetzelve vereischt wordt, te _____ wordt gevoerd, en dat genoemd schip niet op voet van oorlog is uitgerust noch door mijn toedoen of gedoogen in strijd met de onzijdigheid van den Staat of van de Kolonie op voet van oorlog uitgerust zal worden. (Volgt de gewone ondertekening van den boekhouder.)

D. Bovenstaande verklaring is door mij vergeleken met den meetbrief, met het bewijs van in- of overschrijving in de daartoe bestemde openbare registers, en met den (koop-brief) (bijbrief), alle welk stukken ik met die verklaring in overeenstemming heb bevonden, terwijl mij daaruit niet is gebleken dat het schip in eenig opzicht niet voldoet aan de vereischten, gesteld bij art. 2 van het Koninklijk Besluit van 17 September 1871 No. 25 (G. B. No. 20).

De verklaring is vervolgens te mijnen overstaan en in tegenwoordigheid van den griffier door wonende te _____ overeenkomstig de wijze zijner godsdienstige gezindheid met (eed) (belofte) bevestigd.

De Kantonrechter te _____
(Volgt diens gewone ondertekening.)
In kennis van mij Griffier,
(Volgt diens gewone ondertekening.)

Behooren bij het besluit dd. 16 November 1871 G. B. No. 21.

De Gouvernements-Secretaris,

R. A. VAN EMDEN.

(No. 22.) **BESLUIT** van 19 December 1871, houdende aanvulling van den voedingstaat, behoorende bij het besluit van den 16. Mei 1871 (G. B. No. 6).

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 23 van het

Wetboek van Strafrecht, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Den staat A, *Veding*, gevoegd bij het besluit van den 16 Mei 1871, houdende vaststelling van een gewijzigd reglement, betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenis, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid, aan te vullen als volgt;

Voor inlanders en met hen gelijk gestelden:

dagelijks: $1\frac{1}{2}$ lood koffie en $\frac{3}{4}$ lood suiker.

Dit besluit treedt in werking op 1°. Januari 1872.

Gegeven te Paramaribo, 19 December 1871.

VAN IJISINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 20 December 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 23.) RESOLUTIE van 19 December 1871, No. 14, houdende aanvulling van het bij Resolutie van 16 Mei 1871 No. 13 (G. B. No. 6) vastgesteld reglement van orde voor het Burgerlijk en Militair Huis van Verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam.

De Gouverneur der kolonie Suriname,

Gelet op het besluit dd. heden (G. B. No. 22);

Den Raad van Bestuur gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 67 la. B van het Reglement van Orde voor het Burgerlijk en Militair Huis van Verzekering te Paramaribo en voor de gevangenis in het fort Nieuw Amsterdam, aan te vullen met de woorden „koffie met suiker” te voegen achter de woorden „des morgens ten half zes ure.”

Dit voorschrift treedt in werking op 1 Januari 1872.

Paramaribo, 19 December 1871.

VAN IJISINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 24.) BESLUIT van 22 December 1871, betreffende:

- 1o. den vorm, de samenstelling en de afmetingen der maten en gewichten;
- 2o. de standplaatsen der tijkantoren, de stempelen en het afkeuringmerk voor de maten, gewichten en weegwerktuigen;
- 3o. hetgeen tot het juteeren der gewichten betrekking heeft, en
- 4o. het formulier van den ambteed en de instructie voor den tiker en de adjunct-tijkers der maten, gewichten en weegwerktuigen.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van de artikelen 11, 12, 16, 17, 18, 20 en 21 van het Koninklijk Besluit van 15 Maart 1871 No. 22 (G. B. No. 3), betreffende de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie Suriname, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

1o. Reglement, betreffende den vorm, de samenstelling en de afmetingen der maten en gewichten.

§ 1. Algemeene Bepalingen.

Art. 1. De maten, gewichten en weegwerktuigen moeten zoodanig samengesteld zijn, dat het gebruik, waarvoor

die voorwerpen bestemd zijn, geen invloed op hunne stevigheid, vorm of afmetingen kan teweegbrengen.

Art. 2. Houten maten moeten van droog, hard hout vervaardigd zijn.

Art. 3. De grondslag voor de gewone verificatie der maten, gewichten en weegwerktuigen, is de temperatuur van 15 graden van den honderddeeligen thermometer.

Art. 4. De van regeringswege aan het tijkkantoor verstrekte modellen der maten en gewichten worden beschouwd als normale modellen ter uitvoering der voorschriften van dit reglement.

Art. 5. Op de maten en gewichten is uitgedrukt hun wettelijke naam of waarde, benevens de naam of het merktoeken van den vervaardiger of verkooper, behoudens de uitzonderingen, uitdrukkelijk bij dit reglement aangegeven.

Art. 6. Bij het stellen van den naam der maten en gewichten op die voorwerpen is het geoorloofd, in plaats van de woorden *dubbele of halve*, te stellen in cijfers of letters 2, 5 of $\frac{1}{2}$, met bijvoeging van het eerstvolgende onderdeel of veelvoud, wanneer dit tot juiste aanduiding van lengte, inhoud of gewicht noodig is.

Art. 7. Alle opschriften op maten, gewichten of weegwerktuigen gesteld, worden door duidelijke en onuitwischbare teekenen aangegeven.

Art. 8. De afwijkingen, bij dit Reglement toegelaten, zijn, wat betreft de lengte, den inhoud of de zwaarte der maten of gewichten, alleen veroorloofd, wanneer de voorwerpen grooter of zwaarder daardoor worden.

Art. 9. Het is veroorloofd maten of gewichten, met afwijking der voorschriften van dit reglement, zoodanig te vervaardigen, als ter bevordering van nauwkeurigheid, sierlijkheid of stevigheid dier voorwerpen noodig mocht geacht worden, mits de bepalingen omtrent de afmetingen dier voorwerpen steeds worden in acht genomen.

§ 2. Lengtematen.

Art. 10. De stoffelijke lengtematen zijn:

dubbele decameter,
decameter,
halve decameter,
dubbele meter,
meter,
halve meter,
dubbele decimeter,
decimeter.

Art. 11. De lengtematen zijn van metaal of hout.

De maten van twee of één decameter worden uitsluitend van ijzer, die van één halven decameter uitsluitend van hout en de overige lengtematen van hout, ijzer of koper vervaardigd.

Art. 12. De teekenen tot aanwijzing van onderdeelen worden nauwkeurig en scherp op de maten gesteld en maken een rechten hoek met de lengte der maat.

De teekenen, welke de kleinste onderdeelen aanwijzen, zijn kleiner dan die, welke grotere onderdeelen aanwijzen.

Art. 13. De meters mogen vier verschillende gedaanten hebben:

1o. Die van eene lat vierkant in doorsnede, van boven naar onderen eenigszins schuins toeloopende. Het dikke gedeelte loopt, wanneer de meter uit hout vervaardigd is, uit in een handvat, en het dunne gedeelte is voorzie van een koperen open schoen.

Bij het handvat is de aanvang der maat door een opstaand stuk aangegeven.

De dikte van den schoen is in de lengte der maat begrepen.

De meter wordt verdeeld in tien decimeters, waarvan de eerste, te rekenen van het opstaand stuk, wordt verdeeld in tien centimeters. De decimeters worden door de cijfers 1, 2, 3 enz. tot 10 aangeduid.

De inaanlijding der verdeelingen vinden plaats over de geheele breedte van het zijvlak der lat, waarop zij worden aangegeven.

2. Die van eene lat, over hare lengte gelijk in doorsnede en, wanneer de meter uit hout vervaardigd is, van twee koperen open schoenen, bevestigd als sub 1o. is bepaald, voorzien.

Deze lat wordt verdeeld in tien decimeters, elke decimeter in tien centimeters en ten minste de eerste centimeter in tien millimeters.

De inaanlijding, die het midden van een decimeter aanwijst, is langer dan de overige verdeelstrepen tot aanwij-

sing der centimeters, de insnijding die het midden van een centimeter, in millimeters verdeeld, aanwijst, is langer dan de overige verdeelstrepen tot aanwijzing der millimeters.

De cijfers, die de verdeelingen aanwijzen, worden op een der beide volgende wijzen gesteld:

a. de centimeters met de cijfers 1, 2, 3 enz. tot 9 en de decimeters met dezelfde cijfers, doch van grooteren vorm;

b. de decimeters met de cijfers 10, 20, 30 enz. tot 90 en de centimeters van 1 tot 100;

30. Die van eenen stok, waarop de aanvang en het einde des meters door middel van vastsluitende koperen ringen, welker vlakopstaande binnensijden de lengte des meters bepalen, aangewezen zijn.

Deze meters mogen ook, in plaats van ringen, voorzien zijn van een lossen knop aan de bovensijde en van een los steunstuk aan de ondertsijde. De lengte van den meter wordt berekend na aftrek van knop en steunstuk.

Deze meters worden verdeeld in 10 decimeters, waarvan de eerste decimeter alleen in centimeters.

Het is voldoende de verdeling in decimeters en centimeters alleen met ingeslagen pennen aan te wijzen, mits de vijfde decimeter door drie en de vijfde centimeter door twee pennen aangeduid worde.

40. Die van een lat uit 2, 4, 5 of 10 gelijke stukken door scharnieren aan elkander verbonden.

Deze meters zijn verdeeld in decimeters, centimeters en millimeters op de wijze als sub. 20. bepaald is.

Wanneer deze meters uit hout vervaardigd worden, zijn zij aan beide einden van een schoen voorzien op de wijze als sub. 20. bepaald is.

Art. 14. De halve meters hebben de gedaante en samenstelling van de meters, sub. 10. en 20. van art. 13 beschreven, en zijn op dezelfde wijze verdeeld. Het handvat heeft hoogstens de lengte van twaalf centimeters, gerekend van den aanvang der maat.

Ook mogen halve meters uit vijf gelijke stukken, met scharnieren aan elkander verbonden, worden vervaardigd. De verdeling geschiedt overeenkomstig het bepaalde sub. 20. van art. 13.

Art. 15. De lengtematen van één en van twee decimeters worden in centimeters en deze in millimeters verdeeld.

Deze meters hebben de gedaante van een lijnaal of van een driehoekig prisma.

Het is bovendien geoorloofd decimeters uit twee gelijke stukken, door een scharnier aan elkander verbonden, te vervaardigen.

Art. 16. De dubbele houten meter en de halve decimeter hebben de gedaante eener lat, die aan beide einden van een ijzeren schoen voorzien is.

De dikte van de schoenen is in de lengte der maat begrepen.

Deze maten moeten geverfd of geolied zijn.

Zij zijn verdeeld in decimeters, waarvan de eerste ook in centimeters.

De verdeelingsstrepen worden met afstekende kleur op de maat aangewezen.

Art. 17. Op de lengtematen, strekkende tot het meten van schutierplichtigen, is een koperen meter, in decimeters, centimeters en millimeters verdeeld, bevestigd, en op een afstand van het grondvlak van één meter in een staanden riggel, langs welken zich een schuifstuk beweegt, ingelegd.

De verdeelcijfers worden opkluisend van onder naar boven geplaatst.

Het schuifstuk moet zich evenwijdig met het grondvlak bewegen.

Art. 18. De maat van twee decimeters bestaat uit veertig gelijke ijzeren schakels, samengevoegd met koperen of ijzeren ringen, op soodanige wijze dat elke schakel met de halve middellijn der ringen de lengte heeft van een halven meter.

De tweede schakel is met de derde, de vierde met de vijfde, de zesde met de zevende, enz. om de twee schakels door een grooteren ring verbonden.

Van vijf tot vijf meters en dus van tien tot tien schakels is de gemelde ring van een dwarsbalkje voorzien.

De grootere ring, die den tienden met den elfden meter en dus de twintigste met de een en twintigste schakel verbindt, is soodanig ingericht, dat de maat aldaar kan afgebroken worden om haar tot een maat van tien meters te kunnen verklieën.

Aan de beide einden der maat bevinden zich halfcirkelvormige handvatten met dwarsstukken.

De lengte van de maat wordt geacht begrepen te zijn tusschen de middelpunten der beide handvatten.

De maat van één decimeter bestaat uit veertig of twintig gelijke ijzeren schakels en is overigens op dezelfde wijze ingericht, als voor die van twee decimeters bepaald is.

Art. 19. Geen kenteekenen van breuken, behalve die, welke uitdrukkelijk bij dit reglement zijn aangewezen, noch eenige teekenen, die betrekking hebben op andere dan wettelijke maten, mogen op de lengtematen voorkomen.

Art. 20. De afmetingen der lengtematen, alsmede de geoorloofde afwijkingen zijn in millimeters in de achter dit besluit gevoegde tabel la. A aangewezen.

§ 3. Ruimtematen.

Art. 21. De stoffelijke ruimtematen zijn:
halve decastere,
dubbele stere en
stere.

Art. 22. De gedaante der ruimtematen is die van een rechthoekig houten raam, bestaande uit een grondstuk en twee loodrecht daarop geplaatste zijstukken, aan de bovenszijde met een dekstuk vereenigd en aan de buitenszijde elk van twee schoren voorzien.

Elk zijstuk bevat in het midden een sleuf, een aanvang nemende twintig centimeters boven het grondstuk, in welke sleuf zich een lat of balkje beweegt.

Die lat of dat balkje wordt door een schroef aan elk einde op de vereischte hoogte gesteld.

Op de buitenszijde van elk zijstuk is een in centimeters verdeelde maat.

Deze centimeters worden aangeduid door eenen wijser, die aan de beweegbare lat of het balkje gehecht is en met de ondertszijde daarvan in één vlak ligt.

Art. 23. De lengte van het grondstuk of de breedte van het raam wordt gerekend te zijn de afstand der twee zijstukken binnenwerks.

De hoogte van het raam wordt gerekend te zijn de afstand van het grondstuk tot het grootste punt, waarop de ondertszijde van de beweegbare lat of het balkje kan gesteld worden.

Art. 24. De lengte der beweegbare lat is drie meters voor de halve decastere, twee meters voor de dubbele stere en één meter voor de stere.

De hoogte is voor de dubbele stere en de stere één meter en voor de halve decastere 167 centimeters.

De geoorloofde afwijking voor de hoogte en lengte van elke maat bedraagt twee millimeters.

Art. 25. De benaming der maat wordt op elk der beide zijstukken gesteld.

§ 4. Inhoudmaten.

A. Voor droge waren.

Art. 26. De stoffelijke inhoudmaten voor droge waren zijn:

dubbele hectoliter,
hectoliter,
halve hectoliter,
dubbele decaliter,
decaliter,
halve decaliter,
dubbele liter,
liter,
halve liter,
dubbele deciliter,
deciliter,
halve deciliter.

Art. 27. Deze maten worden vervaardigd uit hout, uit geslagen of gegoten koper, uit geslagen of gegoten ijzer, of uit blink.

Hare gedaante is die van cylinder, waarvan de hoogte nagenoeg gelijk is aan de middellijn van het grondvlak.

Ook mogen vervaardigd worden tonvormige en cylindervormige maten uit duigen gekuip.

Art. 28. Maten voor fijnere metingen bestemd zijn de soodanige, welker hoogte hoogstens 0.2 millimeter van de gevorderde hoogte verschilt.

Zij worden alleen uit koper of ijzer vervaardigd.

Art. 29. Tot het meten van granen, saden, boonen, erwten en soortgelijke waren worden geene andere dan cilindrische maten tot hoogstens eenen inhoud van een halve hectoliter gebragt.

De ijzeren halve hectoliter is de oorspronkelijk en

eenig wettige maat om granen, saden, boonen, erwten, en soortgelijke waren in het groot te meten.

Art. 30. De halve hectoliter, bedoeld in het vorige artikel, is voorzien van brug en stijl.

Art. 31. De maten, bestemd tot het meten van granen, saden, boonen, erwten en soortgelijke waren, worden bij het gebruik met een strijker afgestroken.

Ook bij het meten van andere waren moeten deze gelijk-randa de maat vullen.

Art. 32. De strijkers maken een deel der maat niet, wanneer deze tot het meten van granen, saden, boonen, erwten of soortgelijke waren bestemd is.

Zij hebben een cilindrische gedaante, zijn glad afgewerkt en worden van hout vervaardigd.

Hunne afmetingen zijn de volgende:

	Middellijn in millimeters.	Longte in centimeters.
Voor den halven hectoliter.....	43 tot 47	50 tot 55
• dubbelen decaliter en de- caliter.....	38 • 42	40 • 45
• halven decaliter en dub- belen liter.....	33 • 37	30 • 35
• liter en onderdeelen.....	21 • 23	16 • 20

Art. 33. De inhoudsmaten zijn, behoudens de uitzondering omtrent de tonvormige maten, aan de binnenzijde cilindrisch en glad; de bodem is vlak.

De spanen inhoudsmaten worden zoodanig bewerkt, dat het uiteinde aan de binnenzijde van het gebogen spaan zoo min mogelijk kunne worden bespeurd. De wanden mogen aan de binnenzijde van eene spanning voorzien worden, welke echter niet dieper dan op een derde hunner dikte wordt ingesneden en strekt om den bodem daarin te doen sluiten.

Ook mogen deze maten een uitstekenden kimrand hebben. Zij zijn aan de binnen- en buitenszijde met gekookte lijnolie bestreken.

De maten uit gedraaid hout hebben hoogstens eenen inhoud van een halven decaliter en worden uit één stuk vervaardigd.

De gedraaide en spanen maten van één liter en daarboven zijn aan de bovenszijde met een vastgeklonken ijzeren band versterkt.

De uiteinden van dien band zijn in elkander gesmeed of gesoldeerd.

Art. 34. De ijzeren maten van één liter en daarboven zijn, zoowel aan den bodem als aan de bovenszijde, door een ijzeren band versterkt en van een uitstekenden kimrand voorzien.

De halve hectoliter is bovendien door een band op de helft der hoogte versterkt.

De wanden en bodem zijn door een omgeklonken rand, onafhankelijk van den kimrand en den band aan de onderzijde, aan elkander verbonden.

De ijzeren maten beneden den liter behoeven slechts van een rand aan de bovenszijde voorzien te zijn.

De bodems der ijzeren maten van twee liters en daarboven worden met minstens twee gekruiste strooken belegd.

Deze strooken moeten beide geheel doorlopende zijn en worden aan den bodem zoowel als aan den kimrand vastgeklonken.

De stijl wordt aan den bodem in de kruisstrook vastgeklonken of door eene moerschroef en een klinkaol op die schroef bevestigd.

De brug van den halven hectoliter wordt aan den bovenrand der maat daaraan verbonden.

De ijzeren inhoudsmaten zijn waterdicht, aan de binnenzijde met menieverf bestreken en aan de buitenszijde met duurzame vasthoudende verf overdekt.

Art. 35. Het is geoorloofd de maten van één decaliter en daarboven van blik te vervaardigen.

Deze maten worden aan den bovenrand met minstens drie op elkander gesoldeerde banden van dezelfde soort van blik, waaruit de maat vervaardigd is, of met een band van gesmeed ijzer versterkt.

De blikken maten van één liter en daarboven worden aan de onderzijde met een rondlopenden en ingelogen

ijzerdraad en met een tweetal gekruiste strooken tegen den bodem versterkt.

De eind van het blik, waaruit de wand is vervaardigd, worden niet op maar tegen elkander op eene aan de buitenszijde aangebrachte blikken strook gesoldeerd.

De blikken maten worden aan de binnenzijde blank gelaten, doch hare buitenszijde mag geverfd worden.

Art. 36. De koperen maten worden op gelijke wijze als de ijzeren vervaardigd, doch niet geverfd.

De bovenrand der koperen maten behoeft slechts de helft der dikte, voor de ijzeren maten bepaald, te hebben, doch moet in dat geval langs den geheelen omtrek op de maat gesoldeerd zijn.

De koperen maten, strekkende om hoeveelheden graan af te wegen en bekend onder den naam van koornschalen, worden alleen vervaardigd van een liter, een halven liter, twee deciliters en één deciliter.

Zij zijn op dezelfde wijze als de overige koperen maten vervaardigd, doch behoeven niet van een bovenrand voorzien te worden.

Art. 37. De ijzermerken worden geplaatst:

a. voor de ijzeren maten van een halven hectoliter, twee decaliten en één decaliter op eene strook tinsoldeer, gegoten in eene langwerpige vierkante, in den bovenrand uitgekapt opening van 30 millimeters lengte en 4 millimeters breedte.

Deze opening wordt boven de plaat, waarop de naam der maat gesteld is, aangebracht;

b. voor de ijzeren en blikken maten van een halven decaliter en daarboven op eene strook tinsoldeer, vastgehecht tusschen den bovenrand en de plaat, waarop de naam der maat gesteld is;

c. voor de koperen maten op den bovenrand.

Art. 38. Behoudens het voorschrift in art. 29 en het slot van art. 40 mogen de houten maten van twee, van één en van een halven hectoliter zoowel van eene cilindrische als van eene tonvormige gedaante vervaardigd worden.

Zij zijn niet van brug of stijl voorzien, hebben een vlakken bodem en zijn, zonder eenige gaping tusschen de duigen, aan de binnenzijde glad bewerkt.

Art. 39. De cilindrische houten maten, bedoeld in art. 38, worden elk met minstens vier ijzeren banden beslagen.

Art. 40. De tonvormige houten maten, bedoeld in art. 38, hebben zoodanige afmetingen, dat de hoogte, de buikmiddellijn, de middellijnen op het vierde en drie vierde der hoogte en de bodemmiddellijn bij een regelmatig beloop der iuwende duigenkromte, tot elkander in reden staan als de getallen 10 $\frac{1}{2}$, 9, 8 $\frac{1}{2}$ en 8.

De bodema en bovenvlakken dezer maten zijn cirkelrond.

De tonvormige maten zijn door ten minste vier ijzeren banden versterkt.

De dubbele hectoliter kan, in plaats van met vier ijzeren banden voorzien zijn met dertien houten hoepels in vier stellen, waarvan het onderste stel uit vier en de overige uit drie hoepels zijn samengesteld.

De bodem dezer maat is in de kim door een beslaghoepel versterkt.

De tonvormige maten mogen niet langer dan tot 10. Januari 1875 gebezigt worden, na welk tijdstip alle maten de cilindrische gedaante moeten hebben.

Art. 41. De afmetingen der inhoudsmaten voor droge waren, alsmede de geoorloofde afwijkingen zijn in millimeters in de achter (dit besluit gevogede tabellen I. B en C aangewezen.

E. Voor natte waren.

Art. 42. De stoffelijke inhoudsmaten voor natte waren of vochtmaten zijn:

halve hectoliter,
dubbele decaliter,
decaliter,
halve decaliter,
dubbele liter,
liter,
halve liter,
dubbele deciliter,
deciliter,
halve deciliter,
dubbele centiliter en
centiliter.

Art. 43. De vochtmaten hebben eene cilindrische gedaante. Zij worden onderscheiden in lage en hooge vochtmaten.

Bij de lage vochtmaten is, behoudens de uitzondering vermeld in art. 49, de hoogte gelijk de middellijn, en bij de hooge vochtmaten is de hoogte het dubbel van de middellijn.

Art. 44. De vochtmaten worden, naar gelang harer bestemming, vervaardigd van blik, koper, ijzer, tin, gedraaid hout, porselein, glas- of aardewerk.

Art. 45. Vochtmaten voor fijner maten bestemd, zijn de zoodanige, welker hoogte, voor zooveel betreft de lage vochtmaten, minder dan 0.2 millimeter en, voor zooveel betreft de hooge vochtmaten, minder dan 0.3 millimeter van de gevorderde hoogte afwijkt.

Art. 46. De lage vochtmaten, voor zoover zij uit ijzer, koper, blik of gedraaid hout vervaardigd worden, zijn, behoudens de daarvoor afzonderlijk gegeven voorschriften, zoowel in afmeting als in samenstelling gelijk aan de uit dezelfde stoffen vervaardigde inhoudsmaten van droge waren.

Art. 47. De hooge vochtmaten van twintig, tien en vijf liters worden uitsluitend van vertind koper en de lage vochtmaten van dien inhoud uitsluitend van ijzer vervaardigd.

Al deze vochtmaten zijn voorzien van een breedend stortrand met tuit en rusten op een schuin uitstekend voetrand. De bodems zijn door kruisstrooken versterkt.

De hooge vochtmaten, bedoeld in dit artikel, zijn elk door één of twee middelbanden versterkt.

Art. 48. Het is geoorloofd de hooge vochtmaten van twintig, tien en vijf liters inwendig te voorzien van een hollen staanden stijl van tien tot vijftien millimeters middellijn, strekkende tot uitooppijp en aan het bovendeinde bevestigd in eene horizontale brug, welker breedte en dikte gelijk is aan die der graanmaat.

De stijl wordt in de brug vastgesoldeerd en steekt aan de onderzijde der maat minstens één centimeter onder den bodem uit.

De hierbedoelde vochtmaten hebben dezelfde middellijn als die, welke niet van uitooppijp en brug voorzien zijn, doch zooveel meer hoogte als noodig is tot vergoeding der ruimte, door uitooppijp en brug ingenomen.

Art. 49. De maat van een halven hectoliter strekt uitsluitend tot het meten van olie en wordt van ijzer vervaardigd.

Hare hoogte is nagenoeg gelijk de helft der middellijn en wordt tegen den binnenwand aangewezen door eene aan de benedenzijde afgeronde brug, rustende op een stijl.

De wand der maat heeft minstens eene hoogte van een halven decimeter boven de brug en is aan de buitenszijde versterkt door minstens vier rechtopstaande ijzeren stijlen.

De bodem is aan de buitenszijde van twee kruisstrooken voorzien en aan den wand vastgesoldeerd, of wel de randen zijn om den bodem vastgeklonken.

De maat wordt aan de binnenszijde glad bewerkt en blank gelaten.

Zij is van een kimrand en handvatels voorzien.

Het bovenvlak der brug is voorzien van een ingesneden kruis, waarvan het snijpunt het midden van de lengte der brug aanwijst.

Art. 50. Van de maten van twee liters en daarboven worden de hooge uitsluitend uit tin, porselein, glas of aardewerk, doch de drie laatstgenoemde soorten alleen op den inhoud van twee liters, een liter en een halven liter vervaardigd.

Het tin, strekkende tot vervaardiging van vochtmaten, bestaat uit een mengsel van tin en lood, hetwelk op honderd deelen minstens 82 en hoogstens 85 zuiver tin en derhalve hoogstens 18 en minstens 15 deelen lood bevat.

De hooge tinnen vochtmaten zijn van een beneden den bodem uitstekend voetrand en aan de bovenzijde van een stortrand met tuit voorzien.

Bij de glazen, aarden en porseleinen maten wordt aan de binnenszijde de hoogte der maat door een in den wand bevestigd pennetje aangewezen.

Art. 51. De koperen lage vochtmaten worden op geen anderen inhoud dan van twee liters, één liter, een halven liter en twee deciliters vervaardigd.

Zij zijn aan de binnenszijde vertind.

Art. 52. Voor den handel in olie bij de maat wordt, behalve van de maat van een halven hectoliter en de ijzeren lage vochtmaten van twintig, tien en vijf liters, uitsluitend gebruik gemaakt van blikken lage vochtmaten.

Art. 53. Voor den handel in melk bij de maat wordt uitsluitend gebruikt gemaakt van lage vochtmaten van

koper, blik, tin of gedraaid hout op eenen inhoud van één liter, een halven liter en twee deciliters.

De tinnen melkmaten zijn van een voetrand voorzien.

Op de samenstelling van het tin is van toepassing het tweede lid van art. 50.

Art. 54. Voor den handel in teer bij de maat wordt uitsluitend gebruik gemaakt van ijzeren vochtmaten van geen minderen inhoud dan een halven liter.

Art. 55. De ijkerken worden op de vochtmaten op gelijke wijze, als voor de inhoudsmaten voor droge waren bepaald is, geplaatst.

Bij de tinnen hooge vochtmaten worden de benaming op het oor, het fabriek- of merkteeken aan de buitenszijde van den bodem en de ijkerken op den wand der maat geplaatst.

Art. 56. De afmetingen der vochtmaten, alsmede de geoorloofde afwijkingen, zijn in millimeters in de achter dit besluit gevoegde tabel la. D aangewezen.

§ 5. Gewichten.

Art. 57. De stoffelijke gewichten zijn stukken:

van 50, 25, 20, 10, 5, 2 en 1 kilogram;

• 5, 2 en 1 hectogram;

• 5, 2 en 1 decigram;

• 5, 2 en 1 grammen;

• 500, 200, 100, 50, 20, 10, 5, 2 en 1 milligram.

Art. 58. De gewichten beneden één kilogram worden, behoudens de uitzondering, vermeld in de laatste zinsnede van art. 64, van koper, de overige gewichten van ijzer of koper vervaardigd.

Art. 59. De ijzeren gewichten hebben de gedaante van een afgeknotten kogel, waarvan de middellijn van het grondvlak en de hoogte gelijk zijn.

De middellijn van het bovenvlak is ongeveer één tiende kleiner dan die van het grondvlak.

Het midden van het gewicht heeft eene doorlopende opening in de richting van de as des kogels; deze opening heeft de gedaante van eene afgeknotte vierhoekige piramide.

Het gewicht is aan de bovenzijde voorzien van een looden kraag en van een ijzeren staanden ring, die eindigt in twee eenigzins uitwaarts gebogen haken, gestoken in het lichaam des gewichts.

De haken worden bij het opgetien van den looden kraag in het gewicht vastgegoten.

De looden kraag is van genoegzame grootte tot plaatsing der benaming van het gewicht en der voorgeschreven merken.

Art. 60. Het is geoorloofd ijzeren gewichten met een opstaanden rand te vervaardigen, zoodanig dat de looden kraag van het gewicht binnen dien rand besloten en op dien rand de benaming van het gewicht door gegoten cijfers en letters uitgedrukt zij.

Art. 61. Het ijzer, waaruit de gewichten gegoten zijn, moet van goede hoedanigheid, snijver bewerkt en zonder gietgallen of barsten zijn.

Art. 62. De koperen gewichten hebben, met uitzondering van die, bedoeld in art. 64, 65 en 66, eene cilindrische gedaante en zijn voorzien van een aan het lichaam des gewichts vastgegoten knop.

De koperen stukken van één kilogram en daarboven mogen, in plaats van bovengenoemde knop, voorzien zijn van een aan het gewicht vastgegoten ring.

Art. 63. Het is geoorloofd in het midden van het grondvlak der koperen gewichten van vijf gram en daarboven eene cilindrische schroefdraadvormige of gegroefde opening, ter diepte van ongeveer twee derden der hoogte van het stuk, aan te brengen.

Art. 64. De onderdeelen van het gram hebben den vorm van vierkante plaatjes.

Ook mogen stukken van één gram van dien vorm vervaardigd worden. Deze plaatjes mogen, behalve uit koper, ook uit zilver, platina, aluminium of ander kostbaar metaal worden vervaardigd.

Art. 65. Het is geoorloofd onderdeelen van het kilogram samen te stellen uit holle in elkander sluitende stukken, bekend onder den naam van pijl of sluitgewicht, mits geheel glad en zonder overtollig bijwerk.

De in elkander sluitende stukken vormen te samen eene der volgende hoeveelheden:

één kilogram, vijf, twee of één hectogram.

Art. 66. De gewichten, uitsluitend bij de koornschalen te bezigen, hebben, behoudens de uitzondering in het tweede

lid, de gedaante eens cilinders, aan de bovenzijde van een raad voorzien.

De vier kleinste stukken hebben de gedaante van vierkante plaatjes.

Art. 67. De eenheden der gewichten, vermeld in het vorig artikel, zijn voor de koornschalen van één liter, het decagram; voor die van een halven liter, het halve decagram; voor die van twee deciliters, het dubbele gram, en voor die van één deciliter, het gram.

Het stel gewichten voor elke schaal bestaat uit stukken van 40, 30, 20, 10, 5, 4, 3, 2, 1 en van $\frac{1}{2}$ eenheden, welke gewichten, met de cijfers, aanduidende hunne eenheden en met de letters *g—g* (graan gewicht) gemerkt worden.

Art. 68. Op de ijzeren gewichten en op de koperen gewichten van een kilogram en daarboven wordt de benaming aangeduid door het woord *kilogram* of bij verkorting *kilog.*, met het cijfer vermeldende het getal kilogrammen, 't welk het stuk bevat.

Op de koperen gewichten beneden het kilogram wordt de benaming aangeduid door het woord *hectogram*, of bij verkorting *hectog.*, *decagram*, of bij verkorting *D. G.*, *gram* of bij verkorting *G.*, met het cijfer vermeldende het getal hectogrammen, decagrammen of grammen, 't welk het stuk bevat.

Het gram en onderdeelen in vierkanten vorm worden alleen, naar gelang van het gewicht der stukken, met de cijfers 1000, 500, 200, 50, 20, 10, 5, 2 of 1 gemerkt.

De pijlgewichten moeten op den rand van ieder stuk de letter *G* (gram) bevatten met het cijfer, aanduidende hoeveel grammen het stuk weegt. Op den bodem van het stuk wordt bovendien het gewicht, al of niet met inacht-neming der bovenvermelde verkortingen, uitgedrukt.

Op de gewichten beneden het gram behoef het merk-teeken van den vervaardiger of verkooper niet voor te komen.

Art. 69. Het koper, waaruit de gewichten worden gegoten, is zuiver geel koper, zonder bijvoeging van vreemde metaalmengsels.

De gewichten moeten glad bewerkt en zonder gallen, holigheden of scheuren zijn.

Art. 70. De afmetingen, bij de gewichten in acht te nemen, alsmede de geoorloofde afwijkingen, zijn in de achter dit besluit gevoegde tabel la. E aangewezen.

II. Standplaatsen der ijkantoren; de stempelsmerken en het afkeuringsmerk voor de maten, gewichten en weegwerk-tuigen.

Art. 71. De standplaatsen der ijkantoren en de districten of gedeelten van districten behorende tot den kring van elk ijkantoor, worden door den Gouverneur naar gelang der behoefte aangewezen.

Art. 72. De stempelsmerken voor den ijk der maten, gewichten en weegwerk-tuigen zijn twee in getal:

- 1o. het merk van het kantoor, waar de eerste stempel-ing heeft plaats gevonden;
- 2o. de jaarletter.

Art. 73. Het merk van het kantoor te Paramaribo is het cijfer 1. Mochten er meerdere ijkantoren worden opgericht, dan zal voor elk daarvan het merk nader door den Gouverneur worden bepaald.

Art. 74. De jaarletter, zowel bij den ijk als bij den herijk te bezigen, wordt telken jare door den Gouverneur vastgesteld en met het cijfer, in het vorig artikel bedoeld, door middel van het Gouvernements Advertentieblad ter algemeene kennis gebracht.

Art. 75. Het afkeuringsmerk voor maten, gewichten en weegwerk-tuigen, die bij den herijk niet aan de voorschriften voldoen, bestaat uit een gelijkzijdigen driehoek met arceeringen, loodrecht op een der zijden, zoodanig dat het stempelveld van dien driehoek valt binnen het stempelveld van de jaarletter, vermeld in art. 74.

III. Betrekkelijk het justeeeren der gewichten.

Art. 76. De ijkers der maten en gewichten justeeeren, op verzoek der belanghebbenden, de hun bij den herijk aangeboden, niet juist bevonden gewichten, wanneer deze voor justee-ring vatbaar zijn, zonder buitengewone herstelling te behoeven en niet meer van het wettelijk gewicht afwijken dan in art. 77 is bepaald.

Onder buitengewone herstelling wordt verstaan het aan-zetten of herstellen van looden kragen en handvatten aan ijzeren gewichten.

Art. 77. De grootste afwijking van het wettelijk gewicht,

die de gewichten, door de ijkers te justeeeren, mogen opleveren, is in den volgende staat aangewezen:

BENAMING DER GEWICHTEN.	AFWIJKING VAN HET WETTELIJK GEWICHT.	
	Voor ijzeren gewichten.	Voor koperen gewichten.
50 Kilogram	100 Gram.	20 Gram.
25 "	50 " ..	10 " ..
20 "	50 " ..	10 " ..
10 "	20 " ..	5 " ..
5 "	10 " ..	5 " ..
2 "	5 " ..	2 " ..
1 "	5 " ..	2 " ..
5 Hectogram	—	1 " ..
2 "	—	500 Milligr.
1 "	—	200 " ..
5 Decagram	—	200 " ..
2 "	—	100 " ..
1 "	—	100 " ..
5 Gram	—	50 " ..
2 "	—	50 " ..
1 "	—	20 " ..

Art. 78. Gewichten, een grooter verschil van het wettelijk gewicht opleverende dan volgens den staat in art. 77, worden niet door de ijkers justeerd.

Art. 79. Het bedrag der justeerloonen wordt vastgesteld als volgt:

Voor ijzeren gewichten.

Van 50 en 25 kilogram	40 cents.
" 20 " 10 "	20 " ..
" 5, 2 en 1 "	10 " ..

Voor koperen gewichten,

bestemd tot gewoon gebruik:

van één kilogram en daarbeneden 10 cents; boven het kilogram het dubbele van het bedrag, 't welk voor ijzeren gewichten van dezelfde zwaarte bepaald is;

bestemd tot fijnere wegingen:

van één kilogram en daarbeneden 20 cents; boven het kilogram het drievoud van het bedrag, 't welk voor ijzeren gewichten van dezelfde zwaarte bepaald is.

Art. 80. De opbrengst der justeerloonen wordt elke drie maanden in de koloniale kas gestort.

Art. 81. De ijk-er geeft wegens de ontvangen justeerloonen eens quantiteit af.

Op die quantiteit zijn vermeld het aantal en de soort van de gejusteerde gewichten.

Art. 82. De ijk-er houdt een register van de ontvangen justeerloonen en het aantal gejusteerde gewichten van elke soort, overeenkomstig het voorschrift door den administrateur van financiën te geven.

IV. Formulier van den ambtseal en instructie voor den ijk-er en de adjunct-ijkers.

Art. 83. De eed (belofte) en verklaring door den ijk-er en de adjunct-ijkers der maten, gewichten en weegwerk-tuigen bij de aanvaarding van hunne betrekking, ieder op de wijze zijner godsdienstige gezindte af te leggen, luidt als volgt:

"Ik zweer (verklaar) dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen mijner aanstelling aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd noch geven zal.

"Ik zweer (beloof) dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

"Ik zweer (beloof) dat ik al de plichte aan het ambt van ijk-er (adjunct-ijk-er) der maten, gewichten en weegwerk-tuigen verbonden eerlijk en vrijlijf zal vervullen.

"Zoo waarlijk helpe mij God almachtig!

"(Dat verklaar en belooft ik)"

Art. 84. De ijkers geven alle verlangde inlichtingen omtrent het gebruik, de vervaardiging, samenstelling en verordeningen betreffende de maten, gewichten en weegwerk-tuigen.

Art. 85. De ijkers houden in registers, volgens de

daarvan door den Administrateur van Financien vastgestelde modellen, nauwkeurig en volledig aanteekening van;

1o. de nieuw geijkte maten, gewichten en weegwerktuigen;

2o. de herijkte maten, gewichten en weegwerktuigen;

3o. de justeerloonen;

4o. alle inkomende en uitgaande stukken.

Art. 86. De ijkers zijn verplicht van elken door hen verrichten ijk of herijk en van alle door hen ontvangen justeerloonen in de daartoe bestemde registers terstond aanteekening te houden met vermelding van dagteekening.

Telken dage, nadat de ijk of herijk is afgelopen, worden deze aanteekeningen onderteekend door de ambtenaren, die den ijk of herijk verrichten, en de justeerloonen in ontvang genomen hebben.

Art. 87. Het register der justeerloonen wordt op elke bladzijde door of vanwege den Administrateur van Financien gequoteerd en geparapheerd en op de eerste en laatste bladzijde door hemzelven gewaarmerkt.

Art. 88. De ijkers mogen zich bij hunne dienstverrichtingen nooit doen bijstaan door personen, die maten, gewichten en weegwerktuigen vervaardigen of herstellen, of handel in die voorwerpen drijven.

Art. 89. De ijk en herijk der maten, gewichten en weegwerktuigen geschieden in de plaatsen, waar een ijkkantoor gevestigd is, in het daarvoor bestemd lokaal, en in de overige districten in het lokaal, door den districts-commissaris aangewezen.

Art. 90. De ijkers zijn verplicht, behalve op de dagen voor den herijk door den Gouverneur aangewezen, twee-

maal 's weeks of meer, telkens gedurende minstens vier uren, kantoor te houden.

Dese kantoortijd wordt tot minstens zes uren uitgebreid gedurende den tijd, dat voor den herijk op de standplaatsen van ijkkantoren zitting wordt gehouden.

De dagen en uren, waarop het ijkkantoor voor het publiek geopend is, worden met inachtneming van het hierboven bepaalde, door den ijker, na verkregen goedkeuring van den Gouverneur, vastgesteld en in het Gouvernements Advertentieblad ter algemeene kennis gebracht.

Art. 91. Een tarief der justeerloonen, eene afbeelding van het merk van het ijkkantoor en van de jaarletter worden op eene voor het publiek zichtbare plaats tentoongesteld ter plaatse, waar de zitting voor den ijk of herijk gehouden wordt.

Art. 92. Arbeid tot ijk of herijk behoorende, geschiedt zonder uitzondering, in tegenwoordigheid van ijker of adjunct-ijker.

Gegeven te Paramaribo, 22 December 1871.

VAN INSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven 15 Januari 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

TABEL La. A.

BENAMING DER MAAT.	HOUTEN MATEN.				IJZEREN OF KOPEREN MATEN.				Geoorloofde afwijking bij 15° van den honderd-deeligen thermometer.	
	DIKTE.		BREEDTE.		Dikte.	Breedte.	Lengte van den Schoen.	Dikte van den Schoen.		
	Boven-zijde.	Onder-zijde.	Boven-zijde.	Onder-zijde.						
									Hout.	Metaal.
Dubbele decameter	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3.0
Decameter	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2.0
Halve decameter	25 tot 30	25 tot 30	35 tot 40	35 tot 40	—	—	40	2.5	1.5	—
Dubbele meter	18 " 20	18 " 20	18 " 20	18 " 20	6	40	20	2.0	1.5	0.2
Meter (art. 13 sub 1o.)	15 " 20	8 " 12	15 " 20	8 " 12	10	10	15	2.0	1.0	0.2
Meter (" 13 " 2o.)	12 " 15	12 " 15	12 " 15	12 " 15	5	30	15	2.0	1.0	0.2
Meter (" 13 " 3o.)	15 " 20	12 " 15	15 " 20	12 " 15	—	—	—	—	1.0	—
Halve meter	15 " 20	8 " 12	15 " 20	8 " 12	8	8	10	1.5	0.6	0.1
Dubbele decimeter	—	—	—	—	—	—	—	—	0.4	0.1
Decimeter	—	—	—	—	—	—	—	—	0.3	0.1

TABEL Ls. B.

CILINDRISCHE MATEN.

BENAMING der MATEN.	Vervaardigd van	Middellijn.	Hoogte.	Brug.		Stijl.	Dikte van		Bovenrand.	Onder- en kimrand.		Middelband.	Kruisbanden onder den bodem.	Afwijkingen in middellijn in min of meer.		Geoorloofde afwijking der hoogte bij juiste middellijn.	Verandering op den inhoud der maat voor een millimeter in hoogte.							
				Dikte.	Breedte.		Middellijn.	Hoogte.		Rondom.	Wanden.			Dikte.	Breedte.			Dikte.	Breedte.	Dikte.	Breedte.	Ijk.	Her-ijk.	Deci-liters.
Ten minste.																								
2 Hectoliter *	HOUT.	634	634	...	...	...	30	20	...	...	...	...	...	5	5	4	3,15							
1 Hectoliter *		503	503	...	...	...	30	20	...	...	...	...	...	5	5	4	1,98							
1 Hectoliter *		399	400	...	...	...	30	20	...	...	...	...	...	4	4	4	1,25							
1 Hectoliter...		399	400	...	...	...	2,0	1,5	10	20	6	40	8	3	40	3,5	40	2	5,0	1	1,25			
1 Hectoliter...		400	399	14	15	14	385	2,0	1,2	8	20	4	30	5	2	25	2,5	30	2	5,0	0,5	0,625		
2 Decaliter		295	292,5	...	...	...	...	1,0	1,0	7	15	3	25	4	...	...	2	30	2	3,0	1	0,68		
1 Decaliter		233	234,5	...	...	...	...	0,9	0,9	6	14	3	25	4	...	...	2	30	2	2,5	1	0,43		
1 Decaliter		185	186	...	...	...	...	0,9	0,9	5	13	2	20	4	...	...	2	30	2	2,5	1	0,27		
1 Liter		137	136	...	...	...	...	0,8	0,8	4	12	2	20	3	...	...	1,5	25	1	2,5	1	0,15		
1 Liter		109	107	...	...	...	...	0,8	0,8	3	10	1,5	15	3	...	...	...	...	1	2,0	1	0,09		
1 Liter		86	86	...	...	...	...	0,6	0,6	2	8	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,06		
1 Deciliter		64	62,5	...	...	...	...	0,6	0,6	1	8	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,03		
1 Deciliter		50	51	...	...	...	...	0,6	0,6	1	6	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,02		
1 Deciliter		40	40	...	...	...	...	0,6	0,6	1	5	...	...	...	...	...	...	...	1	1,5	1	0,013		
1 Decaliter	BLIJK.	233	234,5	...	...	...	...	0,60	0,60	4	15	...	...	...	...	...	2,0	30	2	2,5	1	0,43		
1 Decaliter		185	186	...	...	...	...	0,55	0,55	4	15	...	...	...	...	...	2,0	30	2	2,5	1	0,27		
1 Liter		137	136	...	...	...	...	0,50	0,50	3	15	...	...	...	...	...	1,5	25	1	2,5	1	0,15		
1 Liter		109	107	...	...	...	...	0,46	0,46	3	10	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,09		
1 Liter		86	86	...	...	...	...	0,43	0,43	2	10	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,06		
1 Deciliter		64	62,5	...	...	...	...	0,51	0,41	2	10	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,03		
1 Deciliter		50	51	...	...	...	...	0,39	0,39	1	5	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,02		
1 Deciliter		40	40	...	...	...	...	0,39	0,39	1	5	...	...	...	...	...	...	...	1	1,5	1	0,013		
2 Decaliter	KOPER.	295	292,5	...	...	...	...	1,0	1,0	3,0	15	3	25	...	...	...	2,0	30	2	3	1	0,68		
1 Decaliter		233	234,5	...	...	...	...	0,9	0,9	2,5	14	3	20	...	...	...	2,0	30	2	2,5	1	0,43		
1 Decaliter		185	186	...	...	...	...	0,9	0,9	2,0	14	2	20	...	...	...	2,0	30	2	2,5	1	0,27		
1 Liter		137	136	...	...	...	...	0,8	0,8	2,0	12	2	20	...	...	...	1,5	25	1	2,5	1	0,15		
1 Liter		109	107	...	...	...	...	0,8	0,8	1,5	10	1,5	15	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,09		
1 Liter		86	86	...	...	...	...	0,6	0,6	1,0	9	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,06		
1 Deciliter		64	62,5	...	...	...	...	0,6	0,6	1,0	8	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,03		
1 Deciliter		50	51	...	...	...	...	0,6	0,6	0,5	6	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,02		
1 Deciliter		40	40	...	...	...	...	0,6	0,6	0,5	6	...	...	...	...	...	...	...	1	1,5	1	0,013		
1 Decaliter	GEDRAAD HOUT.	185	186	...	...	...	...	32	12	band 2	25	...	...	...	...	...	...	...	2	2,5	1	0,27		
1 Liter		137	136	...	...	...	...	24	8	"	25	...	...	...	...	...	...	...	1	2,5	1	0,15		
1 Liter		109	107	...	...	...	...	20	7	"	20	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,09		
1 Liter		86	86	...	...	...	...	18	7	"	20	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,06		
1 Deciliter		64	62,5	...	...	...	...	16	5	"	20	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,03		
1 Deciliter		50	51	...	...	...	...	12	5	"	15	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,02		
1 Deciliter		40	40	...	...	...	...	8	3	"	15	...	...	...	...	...	...	...	1	1,5	1	0,013		
2 Decaliter	SPAAN.	295	292,5	...	...	...	...	14	8	band 2	25	...	...	...	...	...	...	...	2	3	1	0,68		
1 Decaliter		233	234,5	...	...	...	...	14	8	"	25	...	...	...	...	...	...	...	2	2,5	1	0,43		
1 Decaliter		185	186	...	...	...	...	12	7	"	25	...	...	...	...	...	...	...	2	2,5	1	0,27		
1 Liter		137	136	...	...	...	...	10	7	"	25	...	...	...	...	...	...	...	1	2,5	1	0,15		
1 Liter		109	107	...	...	...	...	9	6	"	20	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,09		
1 Liter		86	86	...	...	...	...	5	5	"	20	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,06		
1 Deciliter		64	62,5	...	...	...	...	5	4	"	20	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,03		
1 Deciliter		50	51	...	...	...	...	5	3	"	15	...	...	...	...	...	...	...	1	2,0	1	0,02		
1 Deciliter		40	40	...	...	...	...	5	2	"	15	...	...	...	...	...	...	...	1	1,5	1	0,013		

*) De banden dezer maten zijn minstens 2 millimeters dik en 25 millimeters breed.

TABEL Ia. C.

TONVORMIGE MATEN.

BENAMING DER MATEN.	Hoogte.	Middellijn van			Dikte van		Ban- den.		Hoogte des kim- rands.	Geoorloofde afwijkingen in middellijn in meer of min		Geoorloofde afwijkingen in hoogte bij juiste middellijn.
		den buik.	en 1 der hoogte.	den bodem.	de duigen. den bodem.	Dikte.	Breedte.	1jk.		Herijk.		
											Ten minste.	
2 Hectoliter	720	618	600,5	548	18	25	18	25	5	3	4	
Hectoliter	572	490	476,5	435	15	18	15	25	5	3	4	
1 Hectoliter	454	389	378	345	12	15	12	20	5	3	3	

BENAMING der MATEN.	LAGE VOCHT- MATEN.	HOOGTE VOCHT- MATEN.	DIKTE VAN HET										Stijl en uitloopopp.	Kruisstrooken onder den bodem.	Diepte van den voetrand.	Afwijkingen in middellijn.			Geoorloofde afwijking der hoogte bij juiste middel- lijn.	Geoorloofde afwijking in inhoud.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
			Brug.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
			Middelijn.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
			Breed.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
			Ton minste.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
Middelijn.	Hoogte.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.	Bodem.	Wand.

Voor de afmetingen van banden en kimranden wordt verwezen naar de tabel der afmetingen van de inhoudsmaten voor droge waren.

TABEL Lⁿ. E.

BE- NAMING van het GEWICHT.	Geeorloofde Afwijking.		Grootste dikte van den looden kraag.	Middel- lijn der juste- opening bij de koperen go- wichten.	Lengte der zijden van het gewicht.	
	IJZEREN GEWICHTEN.	KOPEREN GEWICHTEN.				
		Voor gewoon gebruik.				Voor fijnere weringen.
	Gram	Gram	Miligr.	Millimet.	Millimet.	
50 kilogr.	20	4	750	20	10	...
25 id.	11	2	400	12	10	...
20 id.	9	1,5	300	11	10	...
10 id.	5	0,8	150	10	10	...
5 id.	4	0,5	100	9	10	...
2 id.	2	0,3	60	8	10	...
1 id.	1	0,2	50	7	10	...
5 hectog.	...	0,15	90	...	8	...
2 id.	...	0,1	20	...	6	...
1 id.	...	0,05	15	...	4	...
5 decagr.	...	0,04	10	...	3	...
2 id.	...	0,03	10	...	3	...
1 id.	...	0,02	5	...	3	...
5 gram.	...	0,015	5	...	3	...
2 id.	...	0,01	2	...	...	...
1 id.	...	0,01	2	...	...	...
1000 milligr.	...	...	1	...	...	20
500 id.	...	...	1	...	...	15
200 id.	...	...	0,5	...	...	12
100 id.	...	...	0,5	...	...	10
50 id.	...	...	0,5	...	...	8
20 id.	...	...	0,5	...	...	7
10 id.	...	...	0,2	...	...	6
5 id.	...	...	0,2	...	...	5
2 id.	...	...	0,2	...	...	4
1 id.	...	...	0,1	...	...	3

(No. 25.) **BESLUIT** van 23 December 1871, *ter uitvoering* van de wet van 19 Juni 1871 Stbl. No. 71 (G. B. No. 10), waarbij eene belasting op het verbruik van gedistilleerd wordt ingevoerd.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Overwegende dat, ter uitvoering van de Wet van 19 Juni 1871 Staatsblad No. 71 (G. B. No. 10), waarbij eene belasting op het verbruik van gedistilleerd wordt ingevoerd, het noodig is, het navolgende vast te stellen;
Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:
Art. 1. Art. 28 van het besluit van den 23 September 1871, Gouvernementsblad No. 18, wordt aangevuld met de volgende alinea:

Tot den verkoop in meer dan één logement, winkel, koffiehuis of sociëteit, wordt voor elk logement, elken winkel, elk koffiehuis of elke sociëteit een afzonderlijk patent vereischt.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1° Januari 1872.

Gegeven te Paramaribo, 23 December 1871.

VAN IBSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 23. December 1871.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 26.) **RESOLUTIE** van 28 December 1871, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk Besluit dd. 21 October 1871 No. 36, betreffende het tractement van de voor den dienst in de Overzeesche bezittingen benoemde officieren gedurende hun verblijf in Nederland.*

De Gouverneur der kolonie Suriname,
Gelezen hebbende de ministerieele missive dd. 30 October jl. la. C No. 16/255 en het daarbij gevoegd Koninklijk Besluit dd. 21 October 1871 No. 36, betreffende het tractement van den voor den dienst in de Overzeesche bezittingen benoemde officieren, wanneer en zoolang zij gedurende hun verblijf in Nederland, in afwachting van hun vertrek herwaarts, bij het Nederlandsche leger of een van zijne inrichtingen zijn gedetacheerd;

Heeft goedgevonden en verstaan;

1°. Enz.,

2°. Te bepalen dat het aangehaald Koninklijk Besluit van den 21. October 1871 No. 36 in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 28 December 1871.

VAN IBSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

21 October 1871.
No. 36.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gelet op het Koninklijk besluit van den 28. December 1816, lett. L 2 No. 36;

Op de voordracht van onzen Minister van Kolonien, dd. 13 October 1871, lett. C No. 17;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zoverre van het bepaalde bij artikel 12 van het bij het voormeld Koninklijk besluit vastgestelde reglement voor het toenmalige depôt bataljon van de troepen dienstdoende in de kolonien en buitenlandsche bezittingen van het Rijk, thans koloniaal verdepôt te Harderwijk, te bepalen dat, gerekend van en met den 1. November 1871, de voor den dienst in de overzeesche bezittingen benoemde officieren, onverachtelijk tot welk wapen of dienstvak zij behooren, wanneer en zoolang zij gedurende hun verblijf hier te lande, in afwachting van hun vertrek derwaarts, bij het Nederlandsche leger of een van zijne inrichtingen zijn gedetacheerd, genieten het tractement voor hunnen rang en wapen bij het leger hier te lande vastgesteld of nader vast te stellen.

Onze Ministers van Kolonien en van Oorlog zijn, voor zoveel ieder aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan ter kennisneming afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, 21 October 1871.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSK.

De Minister van Oorlog,

(get.) A. ENGELVAART.

(get.) WILLEM.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FEITH.

Behoort bij de Gouvernements resolutie dd. 28 December 1871 No. 13.

De Gouvernements-Secretaris,

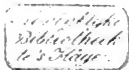
E. A. VAN EMDEN.

GOUVERNEMENTSBLADEN

VAN DE

KOLONIE SURINAME.

1872.

ROTTERDAM.
NIJGH & VAN DITMAR.
1873.

Alphabetisch Register

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1872.

ONDERWERP.

NOMMER VAN
HET G. B.

BLADZ.

B.

Besluit van 25 December 1871, No. 2. (Zie op Publicatie).....	2	2
Besluit van 22 Maart 1872, No. 27. (Zie op Publicatie).....	8	14
Besluit van 22 Maart 1872, No. 28. (Zie op Publicatie).....	9	19
Besluit van 17 Mei 1872, No. 14, ter opschorting van de uitvoering der Koninklijke besluiten, dd. 22 Maart 1872, No. 26 en 27. (G. B. No. 8 en 9).....	10	20
Besluit van 22 Maart 1872, No. 28. (Zie op Publicatie).....	11	20
Besluit van 29 Maart 1872, No. 11. (Zie op Publicatie).....	12	20
Besluit van 17 Maart 1872. (Zie op Publicatie).....	14	26
Besluit van 13 Juni 1872, ter uitvoering van art. 64 van het Kon. besluit dd. 22 Maart 1872, No. 27. (G. B. No. 8) tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie.....	15	29
Besluit van 13 Juni 1872, ter uitvoering van artt. 54 en 55 van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27. (G. B. No. 8) tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie.....	16	31
Besluit van 18 Mei 1872, No. 5. (Zie op Publicatie).....	17	31
Besluit van 27 Juni 1872 ter uitvoering van art. 5 der verordening van 5 Maart 1872, betreffende het recht van zegel. (Gouvernementsblad No. 13).....	18	31
Besluiten van 1 December 1854, 6 December 188 en 25 Maart 1871. (Zie op Publicatie).....	21	35
Besluit van 10 September 1872, No. 5. (Zie op Publicatie).....	22	39
Besluit van 10 September 1872, No. 6. (Zie op Publicatie).....	23	40
Besluit van 6 September 1872, No. 57. (Zie op Publicatie).....	24	40

F.

Formulieren, behoorende bij de verordening van 3 November 1871, betreffende heffing van de rechten op in- en doorvoer en scheepvaart.....	6	11-14
---	---	-------

P.

Publicatie van 29 Januari 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit dd. 25 December 1871, No. 2, houdende wijziging van de eerste zinsmede van art. 20 van dat dd. 19 Mei 1854, No. 30. (G. B. No. 14) betrekkelijk de Surinaamsche Bank.....	2	2
Publicatie van 30 Januari 1872, waarbij wordt afgekondigd de wet van 31 December 1871 No. 28 (Staatsblad No. 204), houdende definitieve vaststelling der koloniale begroting van Suriname voor het dienstjaar 1872.....	3	2
Publicatie van 26 Februari 1872, houdende afkondiging van de wet van 20 Januari 1872 (Staatsblad No. 4) tot bevordering van den aanvoer van vrije arbeiders in de kolonie Suriname.....	4	6
Publicatie van 2 Maart 1872, houdende afkondiging van de door de gevolmachtigden van Nederland en het Deutsche Rijk op den 11den Januari 1872 te 's-Gravenhage geteekende verklaring, waarbij de tusschen Nederland en Pruisen gesloten consulaire overeenkomst van 16 Juni 1856, Staatsblad No. 71 (Gouvernementsblad van 1857 No. 1) koepasselijk wordt verklaard op de Consuls van het Deutsche Rijk, in de Nederlandsche Koloniën en Overzeesche Bezittingen.....	5	6
Publicatie van 3 Mei 1872, houdende afkondiging van het Koninklijk besluit dd. 22 Maart 1872, No. 27, tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie.....	8	14
Publicatie van 3 Mei 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit dd. 22 Maart 1872, No. 26, tot regeling der voorwaarden tot het bekomen van voorschotten tegen billijke renten, te verleen aan planters, die hulp behoeven voor de kosten van aanvoer van vrije arbeiders.....	9	19
Publicatie van 3 Mei 1872, houdende afkondiging van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872, No. 28, betreffende immigratie uit Britsch-Indië.....	11	20
Publicatie van 3 Mei 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 29 Maart 1872, No. 11, houdende aanvulling van de verordening betreffende het uitleven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernementsbladen van 1863 No. 12, 1864 No. 13, 1865 No. 3, 1867 No. 4 en 1870 No. 10).....	12	20

ONDERWERP.

NOMMER VAN
HET G. B.

BLADZ.

Publicatie van 27 Mei 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 17 Maart 1872 (Staatsblad no. 16), bepallende de plaatsing in het Staatsblad van de tusschen Nederland en Groot-Brittannië op den 8n September 1870 te 's Gravenhage gesloten overeenkomst, betreffende de immigratie van vrije arbeiders uit Britsch-Indië naar de kolonie Suriname	14	26
Publicatie van 26 Juni 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 18 Mei 1872, No. 6, houdende wijziging van art. 38 van dat van 15 Maart 1871, No. 22, betreffende de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie Suriname (G. B. No. 3)	17	31
Publicatie van 24 September 1872, waarbij worden afgekondigd de Koninklijke Besluiten van: 1. 1 December 1854, betreffende de plaatsing in het Nederlandsch Staatsblad van 1854, No. 144, der verklaringen van toetreding van Hannover, Oldenburg en Schaumburg Lippe tot het tractaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland, Pruisen en de overige staten van het Tolverbond, op 31 December 1851 gesloten; (zie Gouvernementsblad van 1852 No. 17); 2. 6 December 1858, geplaatst in het Nederlandsch Staatsblad van 1858, No. 172, betreffende de toetreding van Mecklenburg-Schwerin, Mecklenburg-Strelitz, Lauenburg en de vrije stad Lubeck tot het gemeld tractaat; 3. 26 Maart 1871 betrekkelijk de toetreding van de vrije en hantsatische steden Bremen en Hamburg, voorkomende in het Nederlandsch Staatsblad van 1871, No. 15 (Gouvernementsblad No. 8)	21	36
Publicatie van 9 October 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit dd. 10 September 1872, No. 5, houdende verhooging van de premien, uitgelooft op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname uit landen, golgen beoosten de Kasp de Goede Hoop... ..	22	39
Publicatie van 9 October 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit dd. 10 September 1872, No. 6, houdende wijziging van de bestaande immigratie-verordeningen in dien zin, dat zij ook van toepassing worden op den aanvoer van vrije arbeiders van Chineesch landaard uit Nederlandsch-Indië	23	40
Publicatie van 11 October 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit dd. 6 September 1872, No. 57, houdende wijziging van eene aanhaling in de artikelen 13 en 75 van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872, No. 27 tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie (Gouvernementsblad van dat jaar No. 8) ...	24	40

R.

Raming der middelen en inkomsten voor de kolonie Suriname, dienstjaar 1872	3	5
Register, werkregister en briefje betreffende werkverzuim, behoorende bij het besluit van den 13 Juni 1872	16	30
Raming der middelen en inkomsten voor de kolonie Suriname, dienstjaar 1873	19	36
Resolutie van 4 September 1872, No. 1	20	36

S.

Staat van hotgeen ten laste van de Koloniale Kas ten behoeve der gevangenen wordt toegestaan voor voeding, kleding en ligging	25	42
---	----	----

T.

Tarief op het entreposeeren van goederen, aangebracht in de kolonie Suriname	6	12
Tarief van omolumenten voor ambtenaren, dienst doende bij de recherche en de entrepots... ..	6	14
Tarief, behoorende bij het besluit van 13 Juni 1872, houdende maatstaf en prijs der aan immigranten uit te reiken levensmiddelen	15	29

V.

Verordening van 11 Januari 1872, houdende intrekking van eenige verordeningen betreffende den verkoop van dranken, en vaststelling van een reglement van Policie op de koffiehuizen, logomenten en op de huizen waar gelagen gezet, nachtverblijf verstrekt of openbare feesten of vernakelijkheden gehouden worden	1	1
Verklaring van 11 Januari 1872 (zie op Publicatie)	5	6
Verordening van 3 November 1871 betreffende heffing van de rechten op in- en uitvoer en scheepvaart	6	6
Verordening van 30 Maart 1872 betreffende het innen der contributie voor de schutterij en der aan het militair hospital verschuldigde verpleeggeld	7	14
Verordening van 5 Maart 1872 betreffende het recht van zegel	13	21
Verordening van 16 Juli 1872, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1873	19	32
Verordening van 30 April 1872, waarbij wordt vastgesteld een reglement betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendige bestuur der gevangenis, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid	25	43
Verordening van 30 April 1872, waarbij wordt vastgesteld het tarief van gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken	26	43
Verordening van 30 April 1872, waarbij wordt vastgesteld het tarief betreffende het honorarium der notarissen en van de voorschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geleden	27	47

W.

Wet van 31 December 1871, No. 28. (Zie op Publicatie)	3	3
Wet van 20 Januari 1872. (Zie op Publicatie)	4	6

ANNO 1872.

(No. 1.) VERORDENING van den 11 Januari houdende intrekking van eenige verordeningen betreffende den verkoop van dranken, en vaststelling van een reglement van Politie op de koffiehuisen, logementen, en op de huizen waar gelagen gezet, nachtverblijf verstrekt of openbare feesten of vernemelijkheden gehouden worden.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
In overweging genomen hebbende dat de beperkende verordeningen op den verkoop van dranken niet langer behoeven te worden in stand gehouden, doch dat eenige voorschriften tot handhaving der openbare orde ten opzichte van koffiehuisen, logementen, huizen waar gelagen gezet, nachtverblijf verstrekt of openbare feesten of vernemelijkheden gehouden worden, noodzakelijk zijn;

Heeft den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regeringsreglement dezer kolonie,

Vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. De publicatie van 12 November 1830 (G. B. No. 15) en 4 Juli 1833 (G. B. No. 6) en de art. 25 en 26 der publicatie van 1016 Februari 1857 (G. B. No. 3), en de art. 25 en 26 der publicatie van 30 December 1858 (G. B. No. 8), waarbij voorzieningen worden vastgesteld ten aanzien van het verkoopen van dranken aan *Paramaribo* en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, worden ingetrokken en buiten werking gesteld.

Art. 2. Al wie na de afkondiging dezer verordening, te *Paramaribo* een koffiehuis, tapperij, kroeg of enig huis waar men gelagen zet, feesten of vernemelijkheden houdt, waartoe aan het publiek met of zonder betaling de toegang wordt verleend, aanhoudt, opriecht, overneemt of verplaatst, is verplicht daarvan schriftelijk kennis te geven aan den Commissaris van Politie binnen acht dagen na de overneming, oprichting of verplaatsing, op verboude eener geldboete van f 10.— tot f 50.—

Art. 3. De houders der huizen zijn verplicht die des avonds ten tien ure te sluiten.

Het is hun verboden na dat tijdstip vóór des morgens ten zes ure, gelagmakende personen te ontvangen, op verboude eener geldboete van f 5.— tot f 25.— en gevangenisstraf van een tot drie dagen, zoo te samen als afzonderlijk, en bovendien van f 3.— voor iederen persoon, die, in strijd met het verbod van dit artikel, aanwezig wordt bevonden.
Art. 4. Zij zijn verplicht te tien ure des avonds den bezoekers aan te zeggen, dat dese behooren te vertrekken, en, bij weigering of nalatigheid van aan die aanzegging te voldoen, daarvan dadelijk kennis te geven of te doen geven aan de ronde der politie of aan het bureau van politie.

Indien, bij zoodanige kennisgeving, de politie na tien ure des avonds bezoekers bij hen vindt, wordt ieder dier bezoekers gestraft met eene geldboete van f 1.— tot f 3.—, met of zonder gevangenis van een tot drie dagen.

Indien, zonder zoodanige kennisgeving, de politie na tien ure des avonds bezoekers bij hen vindt, worden de houders der huizen gestraft met eene geldboete van f 5.— tot f 25.— en gevangenisstraf van een tot drie dagen, zoo te samen als afzonderlijk, en bovendien van f 3.— voor iederen persoon, die, in strijd met het verbod van dit artikel, aanwezig wordt bevonden, en de bezoekers met eene geldboete van f 1.— tot f 3.—

Art. 5. Als gelagmakende personen of bezoekers worden niet beschouwd de leden des huisgezins, noch ook zij wier tegenwoordigheid wegens dringende omstandigheden vereischt wordt.

Art. 6. Aan den Procureur Generaal blijft de bevoegdheid overgelaten om, onder zoodanige voorwaarden als hij naar gelang van omstandigheden geraden zal oordeelen, vergoeding te verleenen om de huizen vermeld bij art. 2 ook na tien ure open te houden.

Art. 7. Het is verboden, in de huizen in art. 2 bedoeld, sterken drank te tappen aan kennelijk beschonken personen, op verboude eener geldboete van f 1.— tot f 3.—, met of zonder gevangenis van een tot drie dagen.

Ingeval van ongeregeldheid of vechterij in een der huizen bedoeld in art. 2, zal de houder daarvan dadelijk aan de ronde der politie of aan het bureau van politie kennis moeten geven, op verboude eener boete van f 5.— tot f 25.—

Art. 8. Voor het geval eene der neringen, waarvan in art. 2 sprake is, wordt uitgeoefend op eene plaats, die niet raadzaam voorkomt, is de Gouverneur bevoegd te verbieden dat die nering verder in datzelfde huis worde voortgezet.

Bij overtreding van dat verbod is de politie niet alleen bevoegd de inrichting te sluiten, maar vervalt de overtreder bovendien in eene boete van f 5.— tot f 25.— en in eene gevangenisstraf van een tot drie dagen, zoo te samen als afzonderlijk; — welke straffen bij herhaling zullen worden verduubeld.

Art. 9. De houders van huizen vermeld bij art. 2 staan ten opzichte van hun bedrijf onder het onmiddellijk toezicht der politie voor zooveel de goede orde en eerbarmheid in die huizen aangaat, en moeten zich gedragen naar de bijzondere bevelen, die hun te dien opzichte door de politie worden gegeven.

Art. 10. Al wie na de afkondiging dezer verordening te *Paramaribo* een logement, herberg, slaapstede of ander huis tot het verschaffen van nachtverblijf aanhoudt, opriecht, overneemt of verplaatst, is verplicht daarvan schriftelijk kennis te geven aan den Commissaris van politie, binnen acht dagen na de overneming, oprichting of verplaatsing, op verboude eener geldboete van f 10.— tot f 50.—

Art. 11. Alle logementhouders, herbergiers, honders van slaapsteden, en in het algemeen allen, die er hun bedrijf van maken aan personen nachtverblijf te verschaffen, zijn verplicht vóór half elf ure des avonds aan het bureau van politie in te leveren eene door hen onderkeekende lijst, volgens een ten voorgeschieden barrele vorkrijgbaar model, houdende opgave van alle personen, die gedurende dien dag tot het houden van nachtverblijf ten hennet zijn aangekomen. Van hen, die na tien ure des avonds, doch vóór acht ure des morgens aankomen, wordt de bedoelde lijst in denzelfden morgen vóór tien ure aan het bureau van politie ingeleverd.

Elk verman wordt gestraft met eene geldboete van f 3.—

Art. 12. Op de huizen vermeld bij art. 10, waar toevens wordt uitgeoefend een der beroepen bedoeld bij art. 2, zijn van toepassing de art. 3—9, voor zoover daar andere personen worden ontvangen als die daar nachtverblijf houden of bij dezen toegang hebben.

Art. 13. Geen openbare muziek of danspartijen, feest- n of vernemelijkheden worden te *Paramaribo* gehouden zonder voorafgaande vergunning van den Procureur-Generaal.

Overtreding van dit artikel wordt gestraft met eene geldboete van f 10.— tot f 30.— en gevangenis van een tot drie maanden, te samen of afzonderlijk.

Art. 14. Tot het houden van toezicht op de uitvoering der voorschriften van deze verordening zijn de beambten van politie bevoegd ten allen tijde de huizen vermeld bij de artikelen 2 en 10, ondanks de bewoners, binnen te treden. Verwijdering van de in strijd met deze verordening aanwezige personen geschiedt alleen op last en in tegenwoordigheid van den Commissaris van politie, of wanneer die ter voorkoming van ernstige ongeregeldheden gebiedend wordt geroerd.

Van die verwijdering en van de redenen, die daartoe geleid hebben, wordt binnen vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt en aan den bewoner van het huis in afschrift medegedeeld.

Art. 15. De houders der in deze verordening vermelde huizen zijn verplicht ten allen tijde aan de ambtenaren van politie den toegang te verleenen. Weigering van toegang wordt gestraft met gevangenis van een tot drie maanden en eene geldboete van f 10.— tot f 30.—, te samen of afzonderlijk.

Art. 16. De bovenstaande bepalingen zijn ook voor *Nieuw-Rotterdam*, en met uitzondering van de art. 11 en 13, voor al de buitendistricten geldig, met dien verstande dat telkens waar in deze verordening sprake is van Procureur-Generaal of Commissaris van Politie, gelezen zal worden Districts-Commissaris.

Deze verordening treedt in werking met den dag harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 11 Januari 1872.

VAN IDSINGA,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 15 Januari 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 2.) PUBLICATIE van 29 Januari 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit dd. 25 December 1871, No. 2, houdende wijziging van de eerste zinmede van art. 31 van dat dd. 19 Mei 1864 No. 30 (G. B. No. 14) betreffende de Surinaamsche Bank.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Konings wege den last ontvangen hebben tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de gemeenschappelijke voordracht van Onze Ministers van Kolonien en van Justitie, d.d. 11 November 1871, litt. B No. 15, en van den 17 daaraanvolgende No. 108, 2o. Afd. A; Gezien Ons besluit van 19 Mei 1864 No. 30, (Surinaamsch Gouvernements blad 1864 No. 14), houdende vaststelling van de voorwaarden, waarop de sedert te Amsterdam opgerichte naamloze vennootschap «de Surinaamsche Bank» gerechtigd is verklaard om binnen de Kolonie Suriname als circulantiebanc werkzaam te zijn, zoo als het is gewijzigd bij Ons besluit van 11 September 1868 No. 16 (Surinaamsch Gouvernements Blad 1868 No. 12);

Den Raad van Stato gehoord (advies van den 12 December 1871, No. 6);

Gelet op het nader gemeenschappelijk rapport van Onze voornoemde Ministers dd. 1822 December 1871 L. B. No. 27 en No. 118, 2de Afd. A;

Hebben goedgevonden en verstaan:

De eerste zinmede van artikel 31 van eerstgemeld besluit luidende:

«De Directie te Paramaribo bestaat uit een voorzitter en twee leden, onder Onze goedkeuring door Commissarissen benoemd,» wordt gelezen:

«De Directie te Paramaribo bestaat uit een Directeur-Voorzitter en een Directeur, onder Onze goedkeuring door Commissarissen benoemd.»

Onze Ministers van Kolonien en van Justitie zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk zal geplaatst worden in het Gouvernements Blad van Suriname, en waarvan, ter kennisneming, afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financien en aan den Raad van Stato.

's Gravenhage, den 25 December 1871.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

De Minister van Justitie.

(get.) J. A. JOLLES.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 29 Januari 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 29 Januari 1872.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 3.) PUBLICATIE van den 30 Januari 1872, waarbij wordt afgekondigd de wet van 31 December 1871 No. 28 (Staatsblad No. 204), houdende definitieve vaststelling der koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1872.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat volgens Art. 112 (3a.) der wet van 31 Mei 1863 (Staatsblad No. 55) de koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1872, definitief moet worden vastgesteld door de wet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van Stato gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. De koloniale huishoudelijke begroting van Suriname voor het dienstjaar 1872 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld als volgt:

Iste AFDEELING.

Gouvernements-Secretarie, Koloniale Staten en algemeen dienst.

Gouvernements-Secretarie.

Art. 1. Tractementen en toelagen van den gouvernements secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mitgaders schrijffloonen f 25,094.10

Art. 2. Bureau- en localbehoefden:
in de kolonie f 1,883.60
in Nederland „ 150.— „ 2,033.60

Art. 3. Drankwerken en advertentiekosten voor den administrativen dienst „ 7,000.—

Koloniale Staten.

Art. 4. Tractementen van den griffier, den commies ter griffie, den huisbewaarder en bode, bureau-, local- en andere huishoudelijke behoeften, drankwerken, aankoop van boeken, schrijffloonen ten dienste van het verslag der zittingen, alsmede huur van het gebouw der Koloniale Staten „ 13,300.—

Districts-besturen.

Art. 5. Tractementen van de districts commissarissen en van hunne secretarissen en klerken, toelagen voor bureaubehoefden aan de commissarissen en burgerkapiteins, mitgaders schrijffloonen „ 80,280.—

Art. 6. Loon en kleeding der reiers voor de vaarttuigen ten dienste van de districts-commissarissen „ 16,040.—

Art. 7. Huur van het etablissement op de plantage *Nijf en Spijt*, tot verblijf van den districts-commissaris van Beneden Commewijne, de maréchaussées en reiers „ 1,600.—

Staatstoezicht en Immigratie.
Art. 8. Tewelkstelling van vrijgemaakten die goene overeenkomsten hebben gesloten „ 2,300.—

Art. 9. Geldelijke onderstand en kleeding voor ouden, gebrekkigen en wezen „ 66,000.—

Art. 10. Kosten van het algemeen toezicht op de immigranten „ 5,060.—

Toezicht op de Boschnegers en Indianen.

Art. 11. Tractementen van

Transporteeren f 218,597.70

Transport.....	f 218,597.70	
de posthonders en opperhoofden	• 1,350.—	
Art. 12. Schrijfbehoeften voor het opzicht over de boschnegers, transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafenis-kosten van boschnegers en indianen	• 202.—	
<i>Postwezen.</i>		
Art. 13. Toelage aan den ambtenaar belast met de werkzaamheden der posten, poststelloon en nitkeuring aan de Nederlandsche postadministratie van het aandeel van Suriname in de kosten wegens het vervoer van brieven en drukwerken met de mail: in de Kolonie f 1,200.— in Nederland • 10,000.—	• 11,200.—	
<i>Transportkosten van ambtenaren en gepensioneerden.</i>		
Art. 14. Uit en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen: in de Kolonie f 3,000.— in Nederland • 2,000.—	• 5,000.—	
<i>Volkfeesten.</i>		
Art. 15. Uitgaven ter viering van 's Konings verjaardag	• 1,100.—	f 237,509.70
IIde AFDEELING.		
Justitie en Politie.		
<i>Hof van Justitie en Parket van den Procureur-Generaal.</i>		
Art. 16. Tractementen en toelagen van den president, de leden, den procureur-generaal, den advocaat-generaal, den griffier, den substituit-griffier, de verdere ambtenaren en geëm-ployeerden ter griffie en op het parket, alsmede den bode van het Hof van Justitie, mit-gaders schrijffoonen	f 63,949.—	
Art. 17. Bureau, lokaal en andere huishoudelijke behoeften voor het Hof van Justitie en het parket van den Procureur-Generaal	• 1,596.—	
<i>Kantongerechten.</i>		
Art. 18. Tractementen en toelagen van den kantonrechter, den griffier en de geëm-ployeerden ter griffie van het kantongerecht te Paramaribo en van de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de kantongerechten in Nickerie en Coronie	• 11,040.—	
Art. 19. Abonnement vanden griffier van het kantongerecht te Paramaribo voor bureau, lokaal en andere huishoudelijke uitgaven	• 250.—	
<i>Gevangeniswezen.</i>		
Art. 20. Bewaking der veroordeelden en gedetineerden	• 7,210.—	
Art. 21. Voeding, kleding, ligging, bewaarsching, onderwijs, genees- en heekkundige verpleging en begrafenis-kosten van gedetineerden en veroordeelden	• 45,800.—	
Art. 22. Gereedschappen, werktuigen, verlichting en verdere huishoudelijke behoeften van de gevangenis en arresthuizen	• 1,350.—	
Transporteeren.....	f 131,194.—	f 237,509.70

Transport.....	f 131,194.—	f 237,509.70
<i>Rechterlijke Politie.</i>		
Art. 23. Tractementen en toelagen van den commissaris van politie, den geëm-ployeerde op het politie-bureau en de politie-macht	• 107,680.—	
Art. 24. Andere uitgaven ten dienste der politie	• 16,615.—	
Art. 25. Verwijdering van uit Cayenne ontvluchte gedepor-teerden	• 500.—	
<i>Administratieve Politie.</i>		
Art. 26. Tractementen en toelagen van het personeel der brandweer	• 1,950.—	
Art. 27. Materieel van de brandweer, in de kolonie f 800.— in Nederland • 400.—	• 1,200.—	
Art. 28. Onderhoud van de krankzinnigen	• 3,000.—	
Art. 29. Opzicht over de krankzinnigen	• 1,000.—	
Art. 30. Tractement van den directeur van 's lands grond Bonifacio	• 1,800.—	
Art. 31. Gereedschappen, kre-vee, materialen en huishoude-lijke bedoeften	• 1,200.—	
Art. 32. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict... ..	• 6,000.—	
Art. 33. Openen en sluiten van de sluis in de Knuffels-gracht	• 120.—	
Art. 34. Verlichting van de aanlegplaatsen voor koopvaar-dijschepen	• 400.—	
<i>Verschiedene uitgaven.</i>		
Art. 35. Toelage aan den landpractijzn	• 1,500.—	
Art. 36. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen ...	• 5,000.—	279,159.—
IIIde AFDEELING.		
Administratie van Financien.		
<i>Centrale administratie en dienst der belastingen.</i>		
Art. 37. Traktementen, toelagen en daggelden van den administrateur van financien, de ambtenaren en bedienden van diens bureau, den contro-leur der belastingen, den koloni-alen ontvanger en betaalmees-ter en de verdere ambtenaren van 's lands middelen, mit-gaders schrijffoonen	• 59,500.—	
Art. 38. Uitgaven voor den dienst der in- en uitgaanderech-ten bij de lossingen, onderhoud en vernieuwing van werktui-gen, gereedschappen, balansen, schalen, maten en gewichten, licht, brandstoffen en andere behoeften, alsmede kosten van taxatie der huurwaarde van go-bouwen	• 3,500.—	
Art. 39. Verbeteringen in de perceptie en uitbreiding van de middelen van toezicht op de opbrengst der belastingen.....	Memorie.	
<i>Bewaring der Hypotheeken.</i>		
Art. 40. Tractement van den hypotheekbewaarder	f 4,000.—	
Art. 41. Abonnement voor de kosten van het kantoor van den hypotheekbewaarder, benevens toelage aan het aldaar werkzaam personeel	• 2,000.—	
<i>Magazijnen.</i>		
Art. 42. Tractementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen.....	• 2,850.—	
Transporteeren.....	f 71,850.—	f 516,989.70

Transport.....	f 71,850.—	f 516,668.70	Transport.....	f 199,216.24	f 591,668.70
Art. 43. Licht voor de magazijnswacht, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vaatwerk, onderhoud en aankoop van schalen, balansen, maten en gewichten en andere benodigdheden voor de magazijnen.....			Begravenissen en kerkhoven. Art. 60. Traktement van den bedienaar der begravenissen, onderhoud der begraafplaatsen, draagbaren, klederen, gereedschappen en andere behoeften.		
	100.—			1,700.—	200,916.24
<i>Algemeens kosten.</i> Art. 44. Schrijfbehoefden, papier en bindloon, abonnementen op couranten, briefportoren en andere uitgaven voor het bureau van den administrateur van financiën, voor de kantoren der ontvangers, voor dat van den waagmeester en voor 's lands magazijnen.....			Ve AFDEELING. Bouwdepartement. <i>Het Departement.</i> Art. 61. Traktementen, toelagen en schrijfloonen.....		
	1,800.—			8,526.—	
	1,000.—			750.—	
	250.—			2,000.—	
		75,000.—	<i>Landsgebouwen en publieke werken.</i> Art. 64. Onderhoud van de gebouwen met hun toebehooren, mobiliair en verdere inventaris.....		
Art. 45. Kosten van vervolging en proceskosten.....				43,000.—	
Art. 46. Reis- en verblijfkosten.....				12,500.—	
IVe AFDEELING. Eeredienst, Onderwijs, Onbeheerde Boedels en Weezen, Armenzorg en Burgerlijke Geneeskundige Dienst.				Memorie.	
<i>Eeredienst.</i> Art. 47. Traktementen en toelagen voor huishuur van de prokanten der Hervormde en Lutherische Gemeenten, van de geestelijken der Roomsche-Catholieke Gemeente en van den Opperrabbijn der Nederl. en Portugeesch Israëlitische Gemeenten.....				62,300.—	129,076.—
	39,300.—		Vie AFDEELING. Koloniale vaartuigen, Betonning, Bekakening en Seinwesen.		
Art. 48. Subsidien aan de Moravische Broeder-Gemeente en aan de beide Israëlitische Gemeenten.....					
<i>Onderwijs.</i> Art. 49. Traktementen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen, subsidien, schoolbehoefden en andere kosten van het onderwijs.....				6,400.—	
	58,200.—			100.—	
Art. 50. Kosten voortvloeiende uit eene nadere regeling van het onderwijs.....			<i>Onderhoud en vernieuwing van het materieel der koloniale vaartuigen, alsmede steenkolen voor de stoomvaart en smederijen.</i>		
<i>Onbeheerde Boedels en Weezen.</i> Art. 51. Traktementen en toelagen van den curator en weesmeester, de ambtenaren van zijn bureau, den secretaris en den bode van het collegie van commissarissen voor de onbeheerde boedels en van den papillairen raad.....					
	9,150.—				
Art. 52. Bureaustkosten, bind- en drukloon, abonnement op couranten, briefportoren en andere huishoudelijke uitgaven.....					
<i>Armenzorg.</i> Art. 53. Alimentatie van weezen.....				55,000.—	
	17,600.—			10,200.—	
	800.—		<i>Personel der koloniale vaartuigen.</i> Art. 72. Traktementen, gagiën en toelagen van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen.....		
	5,200.—			25,920.—	
<i>Burgerlijke geneeskundige dienst.</i> Art. 56. Traktementen en toelagen van de stads genees- en heekundigen en van den scriba en kamerbewaarder der commissie van toezicht.....				2,366.—	
	3,920.—			11,053.20	
	12,000.—		<i>Betonning en bekakening.</i> Art. 75. Aankoop en onderhoud van kettingen, zinkoren en tonnenboeien.....		
	22,000.—			500.—	
Art. 57. Voorziening in den geneeskundigen dienst te Paramaribo en in de districten.....				3,400.—	
Art. 58. Verpleging van burgerlijke personen in het militair hospitaal.....				1,756.80	
<i>Bewaarpplaats voor inelaten.</i> Art. 59. Kosten van het etablissement Batavia.....					
	23,731.24				
Transporteeren.....	f 119,216.24	f 591,668.70	Transporteeren.....	f 116,666.—	f 921,613.44

Transport.....	f 116,696.—	f 921,680.94
uurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....	• 2,475.—	
<i>Seinwezen.</i>		
Art. 79. Toelagen aan sein- vochters	• 640.50	
Art. 80. Benodigdheden voor het seinwezen	• 159.50	• 119,971.—
VIIIe AFDEELING.		
Pensioenen, Wachtgelden en Onderstanden.		
Art. 81. Pensioenen van bur- gerlijke landsdienaren in de kolonie ... f 31,000.— • Nederland ... • 49,000.—	f 80,000.—	
Art. 82. Pensioenen aan wedu- wen en kinderen van overleden burgerlijke landsdienaren in de kolonie ... f 20,000.— • Nederland ... • 28,000.—	• 48,000.— • 680.—	
Art. 83. Wachtgelden.....	• 375.—	• 129,055.—
Art. 84. Onderstanden in de kolonie ... f 75.— • Nederland ... • 300.—		
VIIIe AFDEELING.		
Onvoorzien uitgaven.		
Art. 85. Onvoorzien uitgaven in de kolonie	f 26,000.—	
• Nederland	• 4,000.—	• 30,000.—
		f 1,300,686.94

Een miljoen twee honderd duizend zes honderd zes en tachtig
gilden vier en negentig cent.

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begrooting uitgetrokken onder de art. 2, 4, 5, 6, 8 tot en met 14, 17, 20, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 31 tot en met 34, 35, 38, 43 tot en met 46, 49, 52, 53, 55, 57 tot en met 60, 62 tot en met 65, 67, 69, 70, 71, 74, 75, 77, 78, 80 tot en met 83 ontoereikend mochten worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag, even als de posten bij de artikelen 39, 50 en 66 voor *Memorie* uitgetrokken, worden aangevuld door overschrijving uit den post voor onvoorzien uitgaven, in deze begrooting voorkomende.

De toelagen voor de waarneming van tijdelijk opgelegde betrekkingen worden aangewezen op de artikelen waarin zijn omschreven de traktementen voor de betrekkingen, die tijdelijk worden waargenomen.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor onvoorzien uitgaven.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven, begrepen in de coloniale huishoudelijke begrooting van Suriname voor het dienstjaar 1872 worden over dat jaar goedgezigt de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

- a. hoofdelijke belasting der vrijgemaakten enz.;
- b. personeel;
- c. patentrecht;
- d. landtaxen of akkergelden;
- e. belasting op de huurwaarde van huizen;
- f. paardengeld;
- g. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd;
- h. inkomende rechten;
- i. uitgaande rechten;
- k. lastgeld der schepen;
- l. baak, los- en steigergelden;
- m. zegelrecht;
- n. venduurecht;
- o. transportrecht;
- p. successie- en overgangsrechten;
- q. begraaflaatsrecht;
- r. recht op de verlottingen;
- s. leges en provisiegelden.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- a. passage-gelden;
- b. opbrengst der posterij;
- c. erfpachten;
- d. wage- en rooigelden, entrepôt- en pakhuisuur;
- e. inhuur van de traktementen der ambtenaren voor pensioen;

- f. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
- g. terugbetaling van voorschotten;
- h. griffierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas;
- i. salarissen van den hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas.
- k. alle andere ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Laaten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegoven te 's Gravenhage, den 31 December 1871.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met desselfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,

FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 30 Januari 1872.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 9n. Februari 1872.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

**RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE
KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1872.**

Benaming der middelen en inkomsten.	Beloop per middel of inkomst.
A. Directe en indirecte belastingen.	
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten, enz.	f 40,000.—
b. Personeel	• 20,000.—
c. Patentrecht	• 36,000.—
d. Landtaxen of akkergelden ...	• 9,000.—
e. Belasting op de huurwaarde van huizen	• 20,000.—
f. Paardengeld	• 900.—
g. Accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	• 60,000.—
h. Inkomende rechten	• 30,000.—
i. Uitgaande rechten	• 150,000.—
k. Lastgeld der schepen	• 32,000.—
l. Baak, los- en steigergelden...	• 8,500.—
m. Zegelrecht	• 50,000.—
n. Venduurecht	• 6,000.—
o. Transportrecht	• 16,000.—
p. Successie- en overgangs- rechten	• 8,000.—
q. Begraaflaatsrecht	• 2,500.—
r. Recht op de verlottingen...	• 700.—
s. Leges en provisiegelden	• 3,000.—
	f 772,000.—
B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
a. Passagegelden.....	f 32,000.—
b. Opbrengst der posterij	• 13,000.—
c. Erfpachten	• 2,900.—
d. Waag- en Rooigelden, entrepôt- en pakhuisuur	• 7,000.—
e. Inhuur van de traktementen der ambtenaren voor pensioen	• 51,000.—
f. Renten van het opgeheven W. I. Pensioenfonds	• 10,762.—
g. Terugbetaling van voorschotten	• 300.—
h. Griffierechten te verantwoorden aan de koloniale kas	• 1,400.—
i. Salarissen van den Hypotheekbewaarder als boven	• 1,000.—
k. Alle andere ontvangsten	• 28,000.—
	f 147,362.—
Transporttoeren.....	f 919,862.—

Transport.....	f 919,932.—
C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist.	
Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der Koloniale middelen	" 280,249.94
Totaal.....	f 1,200,082.94

(No. 4.) PUBLICATIE van den 26 Februari 1872, houdende afkondiging van de Wet van den 20n Januari 1872, (Staatsblad No. 4) tot bevordering van den aanvoer van vrije arbeiders in de kolonie Suriname.

In naam des Konings.

De Gouverneur van Suriname,
Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken eener aanvulling van art. 4 der wet van den 8n Augustus 1862 (Staatsblad No. 164), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, gewijzigd bij de wet van 25 December 1866 (Staatsblad No. 101);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel:

Art. 4 van de wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) wordt aangevuld als volgt:

Wanneer de aanvoer van vrije arbeiders in Suriname van Staatwege op andere wijze dan door het uitloven van premien wordt aangemoedigd, komen de kosten van zoodanige medewerking ten laste van de planters, tot wier behoeve de aanvoer geschiedt.

De hier te lande aanwezige waarden, voortgesproten uit overgewonnen renten van de gouden, welke aan de reservakas in Suriname toebehooren, worden beschikbaar gesteld tot het geven van voorschotten tegen billijke renten aan planters, die hulp behoeven voor de kosten van aanvoer van vrije arbeiders.

De voorwaarden tot het bekomen van dergelijke voorschotten worden door Ons geregeld.

Lasten en bevelen, dat dese in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieels Departementen, Autoriteiten, Collegien en Ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 20n Januari 1872.

WILLEM.

De Minister van Kolonien,
VAN ROSSE.

Uitgegeven den vier en twintigsten Januari 1872.

De Minister van Justitie,

J. A. JOLLES.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 26 Februari 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 28 Februari 1872.

De Gouvernements-Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

(No. 5.) PUBLICATIE van den 2 Maart 1872, houdende afkondiging van de door de gezamenlijke Staten van Nederland en het Deutsche Rijk op den 11 Januari 1872 te 's-Gravenhage zekende verklaring, waarbij de tusschen Nederland en Pruisen gesloten consulaire overeenkomst van 16 Juni 1846 (Staatsblad No. 71) (Gouvernementsblad van 1867 No. 1) toepasselijk wordt verklaard op de Consula van het Deutsche Rijk in de Nederlandsche Kolonien en Overzeesche bezittingen.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande verklaring dd. 11 Januari 1872:

Ma Majesté l'Empereur d'Allemagne, ayant déclaré que les fonctionnaires consulaires de la Confédération Allemande du Nord dans les colonies Néerlandaises ont été remplacés par ceux de l'Empire Allemand, et ayant manifesté le désir de rendre applicable aux agents consulaires du dit Empire les dispositions de la convention consulaire conclue le 17 Juin 1866 entre les Pays-Bas et la Prusse;

et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, désirant acquiescer à cette demande;

les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus qu'à dater du jour de la signature de la présente déclaration, les stipulations de la Convention susdite seront applicables aux Consuls Généraux, Consuls, Vices Consuls et Agents consulaires de l'Empire Allemand, et que les mots «de l'Empire Allemand» et «Empire Allemand» seront substitués aux mots «Prussien» et «Prusse» partout où ces derniers expressions se trouvent dans la convention susdite.

Fait à la Haye, ce onze Janvier de l'an mil huit cent soixante douze.

Le Ministre des Affaires Étrangères,

(Signé) L. GERCKE. (L. S.)

L'Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne

(Signé) PERPONCHER. (L. S.)

Voor eensluidend afschrift;

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van kolonien,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 2 Maart 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 6 Maart 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 6.) VERORDENING van 3 November 1871, betreffende heffing van de rechten op in- en uitvoer en scheepvaart.

In naam des konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat het belang zoowel van de koloniale geldmiddelen als van den handel en de scheepvaart, vordert, dat nader worden vastgesteld algemeene voorschriften betreffende de wijze van heffing der rechten op den in- en uitvoer en op de scheepvaart;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. Geene goederen mogen, tenzij met schriftelijk verlof van den Gouverneur of van de door hem daartoe aan te wijzen ambtenaren, in of uit deze kolonie worden gevoerd dan door de mondingen der rivieren Suriname en Nickerie, en naar of van de reeden van Paramaribo en Nieuw Rotterdam, en door of over zoodanige andere zoogaten, stroomen, water- of landwegen, en naar of van zoodanige andere plaatsen van aankomst of vertrek, als welke in het vervolg door den Gouverneur, bij besluiten, genomen krachtens art. 54 van het Reglement op het beleid der Regeering, zullen worden aangewezen.

De schipper, die uit nood elders binnen loopt en zulks onverwijld ter kennis brengt van de naastbijzijnde autoriteit, wordt niet geacht in overtreding van dit artikel te zijn.

Art. 2. Alle schippers of gezagvoerders, zich bevindende binnen 4 van eenze geografische mijl van de zeekust deser kolonie of in eenze rivier, stroom of kroeken, zijn gehouden de ambtenaren der koloniale belastingen, op vertoon van hunne aanstelling of qualificatie, aan boord te nemen, hen in te lichten omtrent de lading en de bestemmingsplaats, en hen toe te laten tot de bewaking van het vaartuij en de verzegeling of plombageering der lading bij invoer tot aan aankomst ter loopplaats, en, bij uitvoer tot aan het verlaten van het gebied deser kolonie of van de in den aanvang van dit artikel bedoelde drie vierden eener geografische mijl.

De schippers of gezagvoerders zijn gehouden de ambtenaren, doch nimmer ten getale van meer dan drie, zoolang zij aan boord zijn, te voorzien van spijis en drank. Overigens geschiedt de bewaking, verzegeling of plombageering kosteloos.

Art. 3. Alle gezagvoerders van schepen en vaartuigen, hetzij geladen, hetzij in ballast, aangekomen ter reede van Paramaribo, Nieuw Rotterdam, of andere in het vervolg krachtens art. 1 aangewezen loopplaats, zijn verplicht binnen vier- of twintig uren na hunne aankomst, zon- en feestdagen niet medegerekend, ten kantore van den controleur of anderen eerst aanwezende ambtenaar der belastingen in te leveren een manifest overeenkomstig het model onder letter A bij deze verordening gevoegd, en om, bij de inlevering van dat

manifest, alle zoodanige vragen te beantwoorden als hun door den controleur of anderen ambtenaar aangaande het schip, de lading, de bemanning en de reis zullen worden gedaan.

Tot herstel van abuizen in het manifest began, kan de ambtenaar aan wien het is ingeleverd, verlof verleenen, wanneer daartoe het verzoek is gedaan vóór dat de lossing is aangevangen, en bij den ambtenaar de overtuiging bestaat dat de fout aan geene frauduleuse omgerekten is toe te schrijven.

Ook zal den schipper, die in onzerheid verkeert omtrent het al dan niet aanwezig zijn van een of meer stuks of collis behoorende tot eene grotere partij goederen van dezelfde soort, vergund worden van die onzerheid in zijn manifest melding te maken, mits uit de ladingdocumenten aan de ambtenaren blijkt, dat de twijfel werkelijk bestaat, en in ieder geval onder voorwaarde van verzegeling of bewaking ten koste van den schipper tot dat de geheele lossing van het schip is afgeplooid.

Art. 4. Van het tijdstip van de aankomst ter reede tot den geheelen afloop der lossing zijn de schepen en vaartuigen onderworpen aan het toezicht van de ambtenaren der belastingen, en zijn de controleur en de door hem daartoe geëmmiteerde beamten bevoegd om zich aan boord te begeven en zich te verzekeren van den ongeschonden staat der reeds gestelde zegels of loden, en zulke noodig achtende, in afwachting van de lossing, de nog niet plaats gehad hebbende verzegeling of plombiering te bewerkstelligen of ook, buiten de reeds verzeerde toegangen en openingen, andere door zegels of loden afsluiten, en de verzegeling, plombiering of bewaking na afloop van elken lossingdag te vernieuwen.

Art. 5. Geene goederen mogen anders dan op speciale vergunning van den controleur der belastingen worden gelost tusschen zes ure des avonds en zes ure des morgens, noch op zon- of feestdagen. Indien de schipper te *Panamabo* en te *Nieuw Rotterdam* elders dan aan den algemeenen steiger, en op andere na den aanwijzen te plaatsen in de kolonie, elders dan op zoodanige punten, als in de bij art. 1 bedoelde besluiten zullen worden aangewezen, wonscht te lossen, zal hij daarvan mistons twaalf uur van te voren kennis moeten geven aan den controleur.

Art. 6. Geene goederen mogen worden gelost dan op een daartoe door of van wege den controleur der belastingen afgegeven consent.

Ter bekoming van dat consent doet de belanghebbende ten kantore van den controleur eene aangifte in duplo, overeenkomstig het bij deze verordening gevoegde model La. B.

Het den aangever geoorloofd zijne aangifte te veranderen zoolang de visitatie nog niet is aangevangen.

De controleur verlijct de in die aangifte voorkomende berekening der rechten, en is, daartoe aangezoekt, den aangever in die berekening behulpzaam.

Hij stelt een der beide duplicaten van zijn visum voorzien aan den aangever ter hand om te worden ingeleverd ten kantore van den ontvanger die vervolgens de versegeldde rechten in ontvangst neemt.

Op het vertoon van de quitantie voor de aldus betaalde rechten, en na vergelijking en accoordbevinding van de geheele rekening met het onder hem verbleven duplicaat der aangifte, reikt de controleur het consent tot lossing uit.

De aangiften in dit artikel bedoeld behoeven niet in duplo te geschieden te *Nieuw Rotterdam* en elders waar een ontvanger der belastingen reeds is of in het vervolg zal worden aangesteld, en geene andere ambtenaar als controleur der belastingen is gequalificeerd.

Evenmin behoeft in duplo te geschieden de aangifte van goederen vrijdom van rechten genietende. Zoodanige goederen worden in de beide eerste kolommen van het model B beschreven, en in de verdere kolommen alleen het woord „vrij” ingevuld. De ontvanger, de aanspraak op vrijdom gegrond achtende, verleent het consent tot lossing. In het ongeoorloofde geval zijn de voorschriften van art. 12 deser verordening toepasselijk.

Het consent tot lossing van niet aan recht onderhevige passagiersgoederen kan ook verleend worden door een hiertoe speciaal geëmmiteerd ambtenaar.

Worden bij visitatie van als vrij van recht aangegeven goede en, voorwerpen aangetroffen aan recht onderhevig, dan is de aangever strafbaar, volgens La. h. van art. 40 deser verordening.

Art. 7. De verordeningen, waarbij het Tarif van rechten op den in- en uitvoer reeds is of in den vervolg zal worden vastgesteld, regelen de wijze waarop de waarde van de goederen naar de waarde belast, hetzij bij officieele prijscourant, hetzij bij aangifte van de belanghebbenden, bepaald wordt. Zij regelen ook de wettelijke tarra, en laten zoolang als de belanghebbenden als aan den controleur der belastingen de bevoegdheid om het werkelijk netto gewicht der goederen te doen constateren.

Art. 8. Ingeval de aangever zich bij gemis van toereikende informatie buiten staat bevindt eene volledige aangifte van de goederen te doen, zal de controleur de lossing, behoudens nader onderzoek en betaling der rechten, toestaan op eene aangifte, alleen inhoudende eene beschrijving van de collis en dier inhoud naar het beste weten van den aangever, en die collis ten koste des aangevers kunnen doen overbrengen in 's lands pakhuys of op zoodanige andere plaats als hij zal aanwijzen.

De aangever kan vervolgens de collis in tegenwoordigheid van een bevoegd ambtenaar openen en onderzoeken, doch is gehouden, binnen drie dagen na dat onderzoek, de in het vorig artikel omschreven volledige aangifte te doen en de rechten en kosten te betalen, of wel de goederen tot entroposering aan te geven. Worden biener, dien termijn van drie dagen de goederen tegen betaling van rechten en kosten uitgeleverd, dan worden geen pakhuysuur noch emolumenten voor op- en uitleg in rekening gebracht.

Inde die aangifte ten inlever of ter entroposering, benevens voldoening van rechten, kosten en pakhuysuur, niet binnen een maand plaats gehad, dan worden de goederen in het openbaar verkocht, en de opbrengst, na aftrek van het verschuldigde, aan den rechthebbende uitgekeerd. Van goederen nau spoedig bederf onderhevig kan de administratie den verkoop naar omstandigheden vervoegen.

Zoolang de goederen niet verkocht en toegewezen zijn, kan de consignataris, mits tegen aangifte en betaling van alle rechten en kosten, de goederen tot zich nemen.

Art. 9. Geen consent tot lossing wordt verleend wanneer in de aangifte de soort van goederen, het getal vat, kisten, balen, manden of andere emballage en de hoeveelheid of maat van gestorte goederen niet overeenstemmen met het manifest in art. 3 voorgeschreven, tenzij het verschild te genoege van den controleur wordt opgehelderd, noch ook op aangiften, blijkbaar strekkende om lands rechten te verkorten, alles behoudens het recht der aangevers op vergoeding van schade, ingeval van ongegronde weigering.

Art. 10. De aangever, volgens art. 6 een consent tot lossing hebbende bekomen, vervoegt zich daarmede tot den visiteur of anderen tot de lossing geëmmiteerden ambtenaar, die naar gelang de ontlading van het vaartuig vordert, en behoudens de bepalingen van de volgende artikelen, de goederen ter beschikking van de houders der losconsenten stelt.

Behoeftprovisien, bij de aankomst van goederen en voor het gebruik der bemanning op passagiers op de toer, of verdere reis bestemd, worden in 's lands entropot opgelagen, of, door verzegeling, aan boord onder toezicht der ambtenaren gesteld.

De voorraad, welken de goederen, den gebruikte gedurende het verblijf in de kolonie, beschikbaar verkiest te houden, of nit het entropot of nit de verzegelde bewaarplaats terug te nemen, wordt hem door den controleur vrij van rechten toegestaan, onder de voorwaarden en penaltiteiten voor andere ingevoerde goederen bepaald.

Art. 11. De visiteur of andere daartoe gequalificeerde ambtenaar is bevoegd, daartoe termen vindende, alle kisten, koffers, vaatwerk, zakken, balen of andere emballages te doen openen en den inhoud er van te onderzoeken.

Hij gaat daartoe echter nimmer over dan in het bijzijn des aangevers, tenzij deze in het onderzoek buiten zijne tegenwoordigheid toestemmt, als wanneer de ambtenaar gehouden zijn de geopende voorwerpen terstond weder dicht te maken.

Ingeval de aangever die toestemming weigert en nochtans in gebreke blijft te verschijnen, worden de goederen te zijnen koste in 's lands pakhuys opgelagen.

De beide laatste alinea's van art. 8 zijn in dat geval toepasselijk.

In de aangever, in persoon of bij gemachtigde, bij het onderzoek tegenwoordig, dan wordt de opening, ontpakking, wederinpakking en sluiting der collis of emballages bij voorkeur aan den aangever of diens lasthebbers overgelaten. Voorkeert echter de aangever of diens gemachtigde van die vrijheid geen gebruik te maken, dan geschiedt het een en ander door de ambtenaren of werklieden der administratie.

Het Koloniale Gouvernement is gehouden tot vergoeding van de door de ambtenaren of werklieden der administratie aan de goederen veroorzaakte schade.

Art. 12. Ingeval van verschild tusschen de ambtenaren en den aangever omtrent de soort of hoeveelheid van de in- of uit te klaren goederen of omtrent de aanspraak op vrijdom van rechten, consignoert de aangever in handen van den ontvanger ten kantore van in- of uitklaring het door de ambtenaren geëischte recht. Op het bewijs van die consignatie en op eene dinovereenkomstig gedane aangifte, wordt het consent tot lossing of inlading afgegeven.

Het aldus geconsigneerd bedrag wordt als het wettig verschuldigde aangemerkt, tenzij de aangever binnen drie maanden na het depot voor den bevoegden rechter eene eisch aan te trek tot geheel of gedeeltelijke teruggave van het depotum, met of zonder vergoeding van kosten, schade en interesten.

Op deze vordering zijn de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 3 April 1863 (G. B. No. 24) toepasselijk.

Art. 13. Goederen, welke niet binnen den termijn, bij de chartepartij of bij de wet bepaald, behoortijk ten inlever of ten opslag in entropot aangegeven en gelost zijn, kunnen op een door den controleur of als zoodanig dienstdoenden ambtenaar op aanzoek van den schipper afgegeven consent tot lossing worden opgelagen in 's lands entropot.

Heelt er, binnen drie maanden na dien opslag, nog geene behoorlijke aangifte met voldoening van rechten en kosten plaats gehad, dan worden de goederen in het openbaar verkocht, en de opbrengst, na verrekoning van onkosten en rechten, aan den eigenaar of consignataris uitgekeerd, of indien twijfel omtrent den eigenaar of rechthebbende bestaat, onder gerechtelijke bewaring gebracht.

Deze laatste termijn van drie maanden kan door den controleur, zoo hij daartoe termen vindt, worden verlengd.

Daarentegen kan de administratie den verkoop van aan bedorf onderhevige goederen naar omstandigheden vervroegen.

Art. 14. Vermindering of vrijstelling van recht wordt voor honneut wegens bederf, beschadiging of verlies van of op ingevoerde goederen ontstaan of geleden vóór of gedurende de reis.

De graad van bedorf of beschadiging wordt in gevallen van verschil tusschen de ambtenaren en de belanghebbenden bepaald op de wijze voorschreven bij de verordeningen, waarbij het tarief van rechten op den in- en uitvoer reeds is of in het vervolg zal worden vastgesteld.

Art. 15. Besluiten, door den Gouverneur krachtens art. 54 van het Regeeringsreglement genomen of te nemen, geven de noodige voorschriften tot verzekering van orde en opzigtelijkheid in de aflevering der geloste goederen aan de rechtbehouders en tot voorkoming van abusive aftigten.

Art. 16. De schipper of gezagvoerder van elk uit ons buiten deze kolonie gelogen haven aankomend vaartuij is aan de kolonie kas een los- en steigersgeld verschuldigd van vijfentwintig cents per scheepstoon.

Het los- en steigersgeld wordt met vijf cents per scheepstoon voor iederen werkdag of gedeelte van dien verhoogd, wanneer het schip langer in lossing ligt dan:

een schip of vaartuij van niet meer dan 70 ton, twee werkdagen.

meer dan	70 tot en met	140 ton	3 werkdagen.
"	140 " " "	200 " "	4 "
"	200 " " "	250 " "	6 "
"	250 " " "	300 " "	7 "
"	300 " " "	375 " "	8 "
"	375 " " "	" "	10 "

gerekend van en met den dag waarop het schip aan den algemeenen steiger komt liggen, of ingeval het elders dan aan dien steiger ligt, van en met den dag waarop de lossing aanvangt.

Bij de berekening van het los- en steigersgeld wordt een gedeelte van eene scheepstoon voor eene scheepstoon genomen.

Van achen en gedeeltelijk op verschillende plaatsen in de kolonie lossende, wordt het los- en steigersgeld aan de eerste losplaats, waar een ontvanger der in- en uitgaande rechten geplaatst is, voldaan, behoudens suppletie, wanneer het gezamenlijk aantal ledagen op die onderscheidene plaatsen het hierboven bepaald aantal werkdagen overschrijft.

Van schepen, elders lossende dan aan den algemeenen steiger, is slechts de helf van het los- en steigersgeld verschuldigd.

Van schepen, immigranten aanvoerende, of naar buitenlandse havens bestemd, in deze kolonie last brekende, wordt het los- en steigersgeld slechts berekend over de scheepsruimte ingenomen door de in deze kolonie geloste g. ederen, geene passagiersgoederen zijnde.

Schepen die den maildienst verrichten, zijn vrij van de betaling van los- en steigersgeld.

Schepen uit nood binnenvallende, die geen last breken of lading innemen, zijn vrij van de betaling van los- en steigersgeld. Onder lastbreken wordt alhier niet verstaan het geheel of gedeeltelijk lossen, ten einde het schip te kunnen repareren, mits de geloste goederen onder toezicht der ambtenaren blijven.

Art. 17. Onverminderd de ongeden bij politie, gezondheids- of haverreglementen aan de scheepvaart opgelegd of op te leggen, zijn alle schepen en vaartuigen van een buitenlandse reis in de kolonie aankomende, onderworpen aan de heffing van:

a. een tonnegeld van f 1.50 per ton;

b. een baakgeld, bedragende:

voor schepen en vaartuigen ter grootte van meer dan 100 ton f 10.—

ter grootte van 100 ton en minder f 5.—

Van vaartuigen van 50 tonnen en minder worden het tonnegeld en het baakgeld niet meer dan eenmaal in hetzelfde kwartaal geheven.

Op het tonnegeld zijn de drie laatste alinea's van het vorig artikel toepasselijk.

Van het baakgeld zijn mede vrij de schepen, die de maildienst verrichten.

De schepen, voor het eerst hier te lande komende en niet van een Nederlandschen meetbrief voorzien, zijn alhier aan de meting onderworpen.

Art. 18. Schepen en vaartuigen, welke geen lading breken noch goederen inladen, zijn, wanneer zij binnen drie maal vier of twintig uren na aankomst op een der bij art. 1 bedoelde plaatsen weder van daar vertrekken, ontheven van de betaling der tonnegelden in het vorig artikel vermeld en hebben geene los- en steigersgelden te voldoen.

Art. 19. Entrepôts tot den tijdelijken opslag, zonder voorgaande betaling van rechten, van goederen aan in- of uitvoerrecht onderworpen, worden van 's landswege gevestigd te Paramaribo en te N. Rotterdam, en voorts op zoodanige andere plaatsen als bij vervolg door den Gouverneur bij besluiten, genomen krachtens art. 54 van het Regeeringsreglement, zullen worden aangewezen.

Voor het verblijf der goederen in 's lands entrepôts wordt, onder de benaming van *githuiskuur*, een recht betaald conform het onder La. C. bij deze verordening vastgesteld tarief.

Art. 20. De plaatsing der goederen in de gebouwen als 's lands entrepôts dienende, om de sluiting der gebouwen, geschieden in dior voege als de entrepouseur zal bevelen.

De in 's lands entrepôts opgeslagen goederen zijn op alle werkdagen gedurende de kantooruren voor de eigenaren of hunne lasthebbers kosteloos toegankelijk, en mogen er van hunne uitweeg worden gepropd, ont- en verpakt, gesorteerd, verkaveld en de wijnen of andere dranken verwerkt en afgesapt, mits in tegenwoordigheid van daartoe telkens te committeren ambtenaren en onder zoodanige voorschriften in het belang van orde en veiligheid als van wege de administratie zullen worden uitgevaardigd.

Ten verzoeko en ten koste van den eigenaar mogen ook de in 's lands entrepôts opgeslagen dranken worden gerooid en gewogen. Die rooijing, en casu quo ook de weging, moet, doch alsdan kosteloos, geschieden bij den nitalag tot bepaling van de hoeveelheid waarop het recht verschuldigd is.

Art. 21. Onverminderd de landentrepôts, in de beide vorige artikelen bedoeld, kunnen als entrepôts worden toegelaten particuliere pakhuizen tot dat einde door de administratie goedgekeurd en van eene goede dubbele sluiting voorzien, waarvan een der sleutels zal berusten bij den entrepouseur.

Andere dan geëntrepouseerde goederen mogen in de als particuliere entrepôts dienende pakhuizen niet worden geboren.

Art. 22. Opslag in, uitslag uit, noch eenige werkzaamheid in particulier entropot mag geschieden buiten tegenwoordigheid van ambtenaren, voor wier toezicht aan den entrepouseur in rekening worden gebracht de omstandigheden bepaald bij het tarief bij art. 46 dezer verordening vastgesteld.

Art. 23. Van goederen waarvoor men den opslag in entropot verlangt, wordt aan den controleur ingeleverd eene aangifte conform het bij art. 6 dezer verordening vastgesteld model La. B, doch, in stede van bedrag der rechten en de waarde der goederen naar de waarde belast, de aanwijzing bovattende van het lands- of particulier gebouw en van den naam en voornamen of firma van den entrepousitaris, indien deze niet zelf de aangever is.

Op de ontvangst en accoordverbinding van zoodanige aangifte verleent de controleur verlof tot den opslag.

Art. 24. De administratie is nimmer verantwoordelijk voor verlies of bedorf van geëntrepouseerde goederen, tenzij in geval van bewezen schuld harer ambtenaren.

Is dat verlies of bedorf ontstaan bij de lossing, het aan wal brengen of het vervoeren naar of gedurende het verblijf in het entropot, dan wordt, op den voet van art. 14, vermindering of vrijstelling van invoerrecht verleend.

Op de in kelders of kisten aangevoerde, in flesschen, stoo- pen, of kruiken gebottelde dranken wordt steeds 1 percent van de geëntrepouseerde partij afgeschreven als vermoedelijk verlies wegens gebroken flesschen of kruiken, tenzij de belanghebbende verkliest de gehele partij te onderzoeken om alleen naar de werkelijk aanwezige hoeveelheid belast te worden of te blijven.

Met toestemming van den controleur mogen van de geëntrepouseerde goederen geringe hoeveelheden worden afgescheiden en zonder betaling van rechten uit het entropot worden vervoerd om als monster te dienen.

Art. 25. Van elken opslag in entropot wordt van wege de administratie nauwkeurige rekening gehouden.

Die rekening wordt belast met de opgeslagen goederen, volgens de aangifte bij art. 23 voorschreven, en ontlust met de uitslag onder betaling van de overkomst of tot wederuitvoer, en voorts met de hoeveelheden, waarvan volgens het vorig artikel het bedorf, het verlies, de vernietiging of de verwijdering is geconstateerd of afschrijving is toegestaan.

Binnen twaalf maanden, te rekenen van den datum der aangifte tot den opslag, of binnen drie dagen na aanmaring, ingeval de goederen onderhevig zijn aan spoedig bedorf, moet die rekening zijn aangezaid, bij gebreke waarvan de nog aanwezige goederen in het openbaar kunnen worden verkocht, en, uit de opbrengst, de rechten van de niet afgeschreven hoeveelheden, die wederuitvoer of kosten te verhaal.

De administratie kan, daartoe termen vindende, dien termijn van 12 maanden verlengen.

Art. 26. Geen uitslag naar het vrije verkeer mag plaats hebben dan na aangifte en betaling der verschuldigde rechten overeenkomstig het 2e lid van art. 6 dezer verordening, en noch tot wederuitvoer noch naar het vrije verkeer mogen goederen uit het entropot worden uitgeslagen dan met aanzuivering der verschuldigde pakhuishuur en andere entropot-rechten. Deze aanzuivering moet ook geschieden zoo dikwijls de termijn van 12 maanden in het vorig artikel vastgesteld verlengd wordt.

Art. 27. Het staat den invoerder vrij om de tot opslag in entropot aangevoerde en geloste, naar nog niet feitelijk opgeslagen goederen, of een gedeelte daarvan, nader aangetogen tot onmiddellijken wederuitvoer of tot invoer tegen betaling van rechten.

Lusgelyks mogen, tegen zekerheidsstelling voor het bedrag der invoerrechten, doch met aanzuivering van entropot-rechten en kosten, goederen in de eene haven van deze kolonie geëntrepouseerd, met behoud van de grant van entropot, worden vervoerd naar een entropot in eene andere haven van deze kolonie. De zekerheidsstelling verbindt zich in dit geval tot de betaling van de op de goederen verschuldigde rechten,

wanneer niet binnen eene maand na de afgifte van het consent tot de verplanting een bewijs wordt ingeleverd, door een bevoegd ambtenaar afgegeven, van de aankomst en den opslag der goederen in het entrepot waarheen zij zijn opgezonden.

In onvoorziene omstandigheden behoorlijk te justificeeren, wordt geheel of gedeeltelijk ontslag van de in de vorige alinea vermelde verbintenissen verleend.

In dezelfde haven mag steeds, doch behoudens aanziening casu quo van pakhuishuur, entrepotrechten en kosten, en onder toezicht van daartoe door den controleur aangewezen ambtenaren, verplanting van goederen uit een lands-entrepot naar een particulier entrepot of omgekeerd of uit het een een particuliere entrepot naar het andere plaatsa hebben.

Art. 28. Uitleg van goederen uit 's lands of particulier entrepot ten uitvoer naar buiten 's lands wordt niet toegelaten dan nadat zekerheid is gesteld voor het bedrag der rechten (p den invoer, ten waarborg dat die goederen weder zullen worden uitgevoerd.

De inscheping van die goederen gesolliëd in tegenwoordigheid van een ambtenaar der belastingen, die daarvan een bewijs afgeeft volgens het hierbij gevoegd model La. D.

Een schip of vaartuig, goederen uit entrepot hebbende ingeladen, mag niet worden uitgeklaard dan nadat de aldus afgegevene bewijzen van inscheping aan de met de uitklaring belaste ambtenaren zijn ter hand gesteld.

Art. 29. Geen inlading van goederen ten uitvoer mag, tenzij met speciale vergunning van den Gouverneur of van de daartoe door hem aan te wijzen ambtenaren, geschieden elders dan op de bij of krachtens deze verordening aangewezen ankerplaatsen.

Geene goederen mogen op son- of feestdagen noch tusschen zes ure des avonds en zes ure des morgens worden ingeladen dan met speciale vergunning van den controleur of andere oort- aanwezende ambtenaren der belastingen.

Art. 30. Van alle voorgenomene uitvoeren van voortbrengselen van deze kolonie doet de afzender, binnen vier-entwintig uren na de inscheping dier goederen, aan den controleur der belastingen eene schriftelijke kennisgeving.

Vóór de uitklaring van het schip levert de afzender, zoo ten kantore van den controleur, die hem daarvoor een bewijs afgeeft, als ten kantore van den ontvanger, eene aangifte in conform het model sub La. E. hierna reeds gevoegd, en betaalt hij de daarvoor verschuldigde rechten.

Zijn de goederen sedert eene vroegere weging, meting of rooing onder toezicht van de administratie verbleven, dan kan zich de aangever aan de desdijds bevondene gewichten, maten of sterkte gedragen of nadere verificatie ten zijnen koste verzoeken; zijn daarentegen de goederen buiten toezicht van de administratie geweest, dan is de aangever tot het doen herwegen, hermeten of herrooien ten zijnen koste gehouden.

Art. 31. Wanneer goederen, waarvan de rechten op den invoer betaald zijn en minstens vijf gulden bedragen hebben, weder worden uitgevoerd, kan op de in de volgende artikelen voorgeschreven wijze teruggave van het daarvoor betaalde invoerrecht (drawback) worden verkregen.

Indien de goederen bij den invoer geëmballageerd zijn geweest, moeten zij zich nog in dezelfde kisten, vaatwerk of andere emballage bevinden.

In geen geval wordt teruggave van invoerrechten verleend voor wijnen, gedistilleerde of andere dranken.

Art. 32. Van het voornemen om goederen onder genot van restitutie van invoerrecht uit te voeren, doet de uitvoerder blyken bij een formulier volgens het model La. F. hier vastgesteld, 't welk wordt afgegeven aan den controleur of anderen eerst aanwezenden ambtenaar der belastingen.

Tevens levert hij aan den ontvanger der belastingen eene verklaring in van den invoerder derzelfde goederen, conform het formulier La. G.

Beide formulieren moeten eene gelijke beschrijving van de goederen bevatten als volgens het model La. B. wordt vereischt voor de aangiften van goederen ten invoer.

Art. 33. De goederen, bestemd tot uitvoer, onder genot van drawback, worden vóór de inscheping onderzocht door den bevoegden ambtenaar, en bij bevinding van verschil tusschen de goederen en de beschrijving in de aangifte en verklaring, of ingeval de emballage der goederen niet die is waarin de goederen zijn ingevoerd, worden de goederen en emballages aangehouden en de uitvoerder bekoord met inacht-neming van art. 40 la. p. n van art. 43 dezer verordening.

Art. 34. De inscheping der onder genot van drawback uit te voeren goederen mag niet geschieden buiten tegenwoordigheid van een ambtenaar der belastingen die ten blyke van de inscheping afteekent een door den belanghebbende opgemakt bewijs naar het model La. H.

Dat bewijs wordt door den controleur of als zodanig dienstdoenden ambtenaar geëcertificeerd, en vóór de uitklaring van het schip ingeleverd ten kantore van den ontvanger, die het registreert en, voor gezien geteekend, aan den belanghebbende teruggeeft.

Art. 35. De teruggave der rechten van invoer wordt verleend nittorlijk twaalf maanden na den dag van uitvoer, op de productie van het bewijs bedoeld bij art. 34 model La. H., vergezeld van eene verklaring ter bestemmingsplaats afgegeven door den hoogsten ambtenaar der belastingen, of den Nederlandschen Consul of vice Consul, of bij ontstent-

tenis van Nederlandsch Consulairen agent door twee ter goeder naam bekend staande handelaren, of door eenige bekende overheidspersoon, ten blyke van de behoorlijke lossing der goederen to die plaatsa.

Art. 36. Schepen of vaartuigen, met bestemming naar eene buitenlandsche haven de kolonie verlatende, moeten, alvorens te mogen vertrekken, op de wijze in de volgende artikelen omschreven, naar behooren zijn uitgeklaard.

Art. 37. De schipper of gezagvoerder, zijne lading inge-nomen hebbende of in ballast zullende vertrekken, levert ten kantore van den ontvanger der belastingen een manifest in duplo in, opgemaakt naar het model onder La. I. bij deze verordening vastgesteld.

Dat manifest moet door den controleur benevens door den waargemeester of met de weging-n belaste ambtenaar zijn vergeleken met de aangiften in art. 30 en 32 bedoeld en met de waargeboeken, en desnoods na reurs, accoord verklaard.

Tet die accoordverklaring gaan de controleur en de waargemeester, of als zodanig dienstdoende ambtenaren, niet over, dan wanneer de schipper of gezagvoerder ten hunnen kantoren aan al zijne verplichtingen voldaan heeft.

Art. 38. De ontvanger vergelykt het manifest met de hom volgens art. 30 gedane aangiften, waarop de rechten voldaan zijn.

Hij verzekert zich of de ten uitvoer onder drawback aangegevene goederen in het manifest voorkomen of niet, hetzij uit zijne registers, hetzij uit ten zijnen kantore berastoude maten tot inordering, blykt dat de schipper of gezagvoerder of zijn schepenvolk, hetzij wegens belastingen, rechten, emolumenten of kosten, hetzij uit eenigen anderen hoode, gelden waarvoor het schip verbonden is, aan den lande verschuldigd zijn.

Blykt bij dit onderzoek niet van eenige onvolledigheid in het manifest van uitklaring, noch van eenige nog bestaande vordering als in de vorige alinea vermeld, of wordt het gezeen bozwaar of de gebleken achuld verordend, dan stelt de ontvanger aan den schipper of gezagvoerder, nevens zijne kwitantie voor eene quo betaalde rechten en ongelden, een exemplaar van het manifest ter hand, voor gezien geteekend, ten blyke dat ten zijnen kante e niets meer verschuldigd is.

Op vertoan van het aldus voor afroeking getoekend manifest, wordt, behoudens inachtname van zodanige andere formaliteiten of verplichtingen als hem bij nadere reeds bestaande of nog uitteraarijgen verordeningen mochten zijn of nadier worden opgelegd, het verlof tot vertrek aan den schipper ter Gouvernements Secretarie uitgereikt.

Art. 39. De uit eenige haven of ladingplaats, na volbrachte uitklaring, met lading of in ballast vertrekkeende schepen en vaartuigen, blyven, zoolang zij zich bevinden binnen het bij art. 2 dezer verordening omschreven gebied, onderworpen aan de bij dat artikel bedoelde maatregelen van voorzorg tegen ongeoorloofde in- of ontlading van goederen, voor zoover de administratie der belastingen tot het aanwenden van een of meer dezer maatregelen termen vindt.

Tot het aan boord komen en het tijdig van boord gaan van de ambtenaren der belastingen, is de schipper of gezagvoerder gehouden allen voorschriften bijstaat te verschaffen.

De betaalde nitgaande rechten voor goederen welke niet zijn uitgevoerd, zullen worden teruggegeven, mits de lossing geschiedt in tegenwoordigheid van daartoe door den controleur aangewezen ambtenaren.

Ingeval de goederen mochten verongelukkig binnen het in art. 2 aangewezen gebied, zullen de daarvoor betaalde nitgaande rechten eveneens worden teruggegeven.

Art. 40. Overstreding van de tegenwoordige verordening wordt gestraft, te weten:

- met eene boete van minstens honderd en hoogstens duizend gulden, de in- of uitvoer van goederen onder speciale vergunning langs andere wegen of tot of van andere plaatsa dan die in of krachtens art. 1 aangewezen;
- met eene boete van minstens vijftig en hoogstens duizend gulden, elke weigering, verhindering of bemoeielijking van visitatie, begeleiding, bewaking, verzegeling of plombageering van schepen of vaartuigen of van hunne lading of van het aan boord komen of van boord gaan van de ambtenaren der belastingen, in de gevallen bij de artikelen 2, 4 en 30 dezer verordening voorzien;
- onthouding van spijs en drank en van den noodigen bijstand tot het aan- of van boord komen en gaan aan de tot begeleiding of bewaking aan boord gecommiteerde ambtenaren, wordt als eene der in het voorgaand lid omschreven overtredingen gestraft, onverminderd de toepassing, daartoe termen zijnde, van de algemeene strafverordeningen tegen feitelijkingen of geweld jegens ag-nt- n van de openbare macht in de uitoefening hunner functien gepleegd;
- met eene boete van vijf en twintig gulden per etmaal (zon- en feestdagen niet medgereken), waarvóór de in art. 2 dezer verordening gestelde termijn overschreden, de niet tijdige inlevering van het manifest na aankomst;
- met eene boete van minstens vijf en twintig en hoogstens tweehonderd gulden, elke verzwijging of met de waarheid strijdige opgave van eenig gedeelte der lading in het manifest bij art. 3 voorgeschreven;
- met eene boete van minstens vijf en twintig en hoogstens

vijfhonderd gulden, elke niet bij eene speciale vergunning geoorloofde lossing van goederen tussehen zes ure des avonds en zes ure des morgens, of op zon- en feestdagen, alsmede elke lossing elders dan aan de in of krachtens art. 3 dezer verordening aangewezen plaatsen, zonder de daarbij bepaalde kennisgeving;

f. met gelijke boete als sub *e* bedreigd, elke lossing van goederen zonder het volgens art. 6 dezer verordening vereischte consent;

met gelijke boete als sub *e* bedreigd, met of zonder verbeurdverklaring der goederen, elke poging tot fraudulose overtredding der wetten op den in- en uitvoer of tot ontdouking der verschuldigde rechten;

g. met de betaling van het dubbel of het viervoud van het recht, de te lage aangifte van de waarde of hoeveelheid van goederen bij het formulier in art. 5 vastgesteld, te weten het dubbel recht, ingeval het verschil tussehen de aangifte en de taxatie of bevinding 10 % of meer van de aangegevene waarde of hoeveelheid bedraagt, en het viervoud van recht, ingeval dat verschil meer dan 25 % van de aangegevene waarde of hoeveelheid bedraagt, onverminderd, in het laatste geval, de bijbetaling eener boete van *teehonderd gulden*;

h. met eene boete, onverminderd het verschuldigd recht, van het viervoud van het te min betaald recht, doch ten minste van *vijf gulden*, de aangifte eener andere soort van goederen van de recht bij visitatie berondene, ingeval, volgens de aangifte, geen of een lager recht dan het werkelijk verschuldigde recht werd gegeven, of de verzwijging van aan recht onderhevige goederen bij aangifte ten invoer onder vrijdom van recht;

i. met eene boete van minstens *vijf en twintig* en hoogstens *vijf honderd gulden*, de inlading van goederen, tenzij met speciale vergunning, op niet bij of krachtens deze verordening aangewezen plaatsen, op zon- en feestdagen of tussehen zes ure des avonds en zes ure des morgens, het een of ander in strijd met de in art. 29 voorkomende bepalingen;

k. met gelijke boete als bij la. *i*. hiervoren bedreigd, het verzuim van kennisgeving van een plaats gehad hebbende inascheping van goederen binnen den termijn voorgeschreven bij art. 30 dezer verordening;

l. met gelijke boete als sub la. *g*. bedreigd, de te lage aangifte der waarde of hoeveelheden van aan nitroverrecht onderhevige goederen bij het formulier in art. 30 vastgesteld;

m. met gelijke boete als sub la. *h*. bedreigd, onverminderd het verschuldigde recht, de uitgifte van nitroverrecht eener andere soort dan de bij visitatie bevondene, ingeval naar de aangifte geen of een lager dan het werkelijk verschuldigde recht werd gegeven;

n. met eene boete van minstens *teehonderd* en hoogstens *duizend gulden*, elke poging om de reede, haven of andere lig- of ladingplaats te verlaten, zonder vooraf gedane uitklaring op den voet bij de art. 36-38 dezer verordening omschreven, tenzij op bekomen vergunning tot verzending naar eene andere lipplaats binnen het in art. 2 aangewezen gebied;

o. met een boete van minstens *vijf en twintig* en hoogstens *teehonderd gulden*, elke verzwijging of met de waarheid strijdige opgave in het manifest bij artikel 37 voorgeschreven;

p. met eene boete van *vijf en twintig* tot *vijf honderd gulden* en verbeurdverklaring van de frauduleuselijk opgeslagen ontroude of weder ingevoerde goederen, elke poging tot misbruik van het genot van entrepôt of drawback;

q. met eene boete, gelijk staande aan tienmaal het recht, verschuldigd voor de goederen, waaromtrent de maatregel van voorzorg is gebezigd, doch ten hoogste van *drie duizent* gulden, ten minste van *teehonderd* gulden, te betalen door den schipper, het schenden van de gestelde looden of zegels tenzij het blijkbaar veroorzaakt zij door toevallige omstandigheden, die het vermoeden van een voornemen tot ontdouking der rechten uitsluiten.

Art. 41. Overtreding van het verbod van in-, uit- of doorvoert krachtens de slotbepaling van art. 10 der verordening van 5 December 1867 (G. B. 1868 No. 4) of krachtens eenige latere verordening uitgevaardigd, wordt gestraft met eene boete van *vijf en twintig* tot *vijf honderd gulden*, onverminderd de toepassing van het wetboek van strafrecht, ingeval daartoe termen zijn.

Art. 42. Bij elke veroordeeling tot eene der geldboeten in de beide voorgaande artikelen bedreigd, bepaalt de rechter, overeenkomstig het voorschrift van art. 24 van het wetboek van strafrecht voor deze kolonie, den duur der gevangenisstraf, welke de opgelegde geldboete, indien deze niet binnen twee maanden na gedane aanmaaiing betaald wordt, vervangen zal.

Art. 43. De processen-verbaal van bekeuring wegens overtredingen van deze verordening worden door een of meer ambtenaren van de administratie der in- en uitgaande rechten opgemaakt op den eed door de relatanen, bij den aanvang hunner bediening afgelegd.

Het procesverbaal behelst de namen, kwaliteiten en standplaatsen van de relatanen, de namen en voornamen van de bekeurden, voor zoover dit een en ander aan de ambtenaren

bekend is, eene duidelijke omschrijving van de ontdekte overtreding met alle daartoe betrekkelijke omstandigheden, de aanwijzing van de straf tegen de overtreding bedreigd en de vermelding dat de bekeurde, in geval hij tegenwoordig was, is uitgenoodigd het procesverbaal mede te onderteekenen en daarvan een afschrift over te nemen, benevens het daarop door hem gegeven antwoord.

Art. 44. De bekeurde kan in de gevallen sub la. *a-o* van art. 40 bedoeld, met uitzondering van de 2e alinea van la. *f*, de vervolging der bekeuring in rechten voortkomen door de voldoening in der minne van het maximum der boete met de kosten, indien hij reeds was gedagvaard.

Art. 45. Van de wegens overtreding van deze verordening betaalde boeten, en van de wegens opbrengst der verbeurdverklarde goederen in de gevallen bij la. p. van art. 40 voorziene, wordt *de vierde* in gelijke aandelen toegekend aan de ambtenaren die de bekeuring of aanhaling hebben gedaan, en vervallen de overige drie vierde gedeelte aan de koloniale kas, behoudens aftr k van zoodanig aandeel als waarop aan eenig ander vóór het in werking treden dezer verordening aangesteld ambtenaar aanspraken zijn toegekend.

Art. 46. Onverminderd hun aandeel in de boeten en verbeurdverklaringen volgens het vorig artikel, genieten de ambtenaren bij den dienst der in- en uitgaande rechten de loonen en emolumenten in het bij deze verordening vastgesteld tarief la. *k* aangecoren.

Art. 47. Overeenkomstig de algemeene strafverordeningen zijn wegens misbruik van gezag of knevelarij strafbaar de ambtenaren, die eenige hun niet door het bevoegd gezag wettiglijk toegekende belooning voor de waarneming van hunne functien hebben geëischt, zelfs al bestond de belooning in eet of drinkwaren of andere goederen *in natura*.

Het is den ambtenaar ook op straffe van schorsing, en, bij herhaling, van ontslag, verboden om andere dan de hun wettiglijk toegekende belooning voor diensten in hunne betrekking bewezen, aan te nemen, zelfs al wordt die hun aangeboden.

Art. 48. Deze verordening verstaat:

onder *controleur der belastingen*:

te Paramaribo den ambtenaar die als zoodanig is aangesteld, of degenen die, bij afwezigheid of verhindering van dezen, voor hem optreedt;

te *Nieuw-Rottam* of elders waar een ontvanger der belastingen reeds is of bij vervolg zal worden aangesteld, zoodanigen ontvanger of degenen die, bij afwezigheid of verhindering van dezen, voor hem optreedt;

waar geen ontvanger der belastingen is aangesteld, den ambtenaar, die speciale beschikking van den Gouverneur met de ambtsverrichtingen van den controleur belast;

onder *ontvanger*:

te Paramaribo den koloniale ontvanger en betaalmeester of zoodanigen anderen ambtenaar als met de ontvangst der in- en uitgaande rechten zal worden belast, of wel, bij afwezigheid of verhindering van dezen, den ambtenaar die voor hem optreedt;

te *Nieuw-Rottam* of elders waar een ontvanger der belastingen is of zal worden aangesteld, zoodanigen ontvanger of, bij afwezigheid of verhindering van dezen, degenen die voor hem optreedt;

waar geen ontvanger der belastingen is aangesteld, den ambtenaar bij speciale beschikking van den Gouverneur met de ontvangst der in- en uitgaande rechten belast.

Art. 49. De publicatie van 24 November 1863 (G. B. No. 27) en van 22 en 28 December 1865 (G. B. No. 20 en 24) worden herzien en door Besluiten volgens art. 54 van het Reguleringsreglement vervangen, en blijven inmiddels gelden, wanneer die herziening tijdens het in werking treden dezer verordening nog niet heeft plaats gehad.

Art. 50. Behoudens de bepaling van het voorgaand artikel worden met het in werking treden van deze verordening herroepen alle reglementen, publicatie en ordonnantie op het stuk der in- en uitgaande rechten en scheepvaartrechten anterieur aan de verordening van 5 December 1867 (G. B. 1868 No. 4), met dien verstande dat hetgeen bij diezelfde reglementen, publicatie en ordonnantie in het belang der publieke gezondheid en der politie to land of te water is voorgeschreven, van kracht blijft totdat het door nadere verordeningen zal zijn vervangen.

Insgeelike worden, met het in werking treden dezer verordening, herroepen art. 7, art. 8, de 5e alinea van art. 15, alsmede art. 13 der verordening van 5 December 1867 (G. B. 1868 No. 4).

Gegeven te Paramaribo, den 3 November 1871.

VAN IJSSINGA.

De Gouvernements Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 25 Maart 1872.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

La. A. (Art. 3 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

NB. Dit formulier te drukken op groote vellen in plano.

KOLONIE SURINAME.

Manifest bij Invoer.

Ik ondergeteekende
gemeten volgens meetbrief afgegeven te
lasten (tonnen), komende van
verklaar, naar mijn beste weten, geene andere goederen aan boord te hebben daande
op
en bestemd voor
navolgende, te weten:

MERKEN.	NUMMERS.	Beschrijving der collis en der goederen, hetzij gepakt, ongepakt of gestort, bestemd ten invoer.	NAMEN DER CONSIGNATAIRES.	Goederen bestemd voor andere havens in deze kolonie.	Goederen bestemd om te worden ver- scheept of aan boord te blijven voor weder uitvoer.

Scheeps-Provisiën.

Provisiën aan
boord blijvende.

Sterkte der bemanning.

Aantal passagiers.

Scheepsmakelaar of adres te dezer plaatse

En verklaar ik geen last te hebben gebroken, noch eenige goederen uit mijn schip te hebben afgeleverd sedert mijn
vertrek van

(onderteekening)

Aldus gedeclareerd en geteekend te

op heden den

18 .

In tegenwoordigheid van mij

(onderteekening van den ambtenaar der belastingen.)

NB. Te drukken op halve vellen. De kolommen op de 2de bladzijde te vervolgen.

De slotverklaring aan den voet der 2de bladzijde.

La. B. (Art. 6 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

KOLONIE SURINAME.

AANGIFTE van goederen, ingevoerd door
met het schip

komende van

wonende te
gezagvoerder

MERKEN der collis, fusten, balen, kisten, enz.	BESCHRIJVING DER GOEDEREN.	HOEFVEELHEDEN OF GEWICHT.	WAARDE van de goederen ad valorem belast.	BEDRAG van het regt.

Ik
verklaar dat de goederen in deze aangifte vermeld, wel en deugdelijk zijn beschreven en dat de
hoeveelheden en waarden conform de wet en ter goeder trouw zijn aangegeven.

den

18 .

(Onderteekening)

Aldus aangegeven ten kantore der belastingen,
den 18

(onderteekening van den ambtenaar)

La. C. (Art. 19 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

TARIEF op het entreposeeren van goederen, aangebracht in de kolonie Suriname.

Benaming der fustage, emballage of pakkage.	Pakhuishuur per dertig dagen.	Toelichtingen en bepalingen.
DRANKEN.		
Een pijp.....	f 0,50.	De pakhuishuur wordt berekend bij de dertig dagen. Voor een gedeelte van dertig dagen is de volle pakhuishuur voor 30 dagen verschuldigd.
Eene puncheon	" 0,50.	
Een okschoofd	" 0,30.	
Kleiner vaatwerk	pro rato.	
Een kist van 45 à 50 flesschen	f 0,12.	
Een kist van 12 flesschen	" 0,13.	
Een kelder van 30 pint of minder.....	" 0,13.	
Groote soort	pro rato.	
DIVERSEN.		
Een vat tabak van circa 1200 pond	f 1,50.	
Een vat bakkeljauw idem	" 1,30.	
Een Amerik. barrel vleesch, spek, meel, enz.....	" 0,20.	
Alle andere soorten van vaten, kisten, pakken, enz. per kubieke voet	" 0,02.	

La. D. (Art. 29 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

KOLONIE SURINAME.

Dit certificaat afgegeven ten bewijze dat de onderstaande goederen, te weten:

uitgeslagen uit het entrepôt om met de gezagvoerder
te worden uitgevoerd naar en waarvan geen recht van invoer
is betaald, wel en deugdelijk zijn ingescheept, en nu aan boord zijn van genoemd vaartuig.
Gedaan te De den 18

La. E. (Art. 30 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

KOLONIE SURINAME.

AANGIFTE van voortbrengselen dezer kolonie, plantage
gezagvoerder

bestemd om per
te worden uitgevoerd naar

Beschrijving en merken der collis, fusten, balen, kisten enz.	BENAMING der GOEDEREN.	HOEEVEELHEID in maat of gewicht, of per stuk.	WAARDE.	BEDRAG van het recht.

Ik ondergeteekende verklaar dat de goederen in deze aangifte vermeld, wel en
deugdelijk zijn beschreven, en dat de hoeveelheden en waarden conform de wet en ter goeder trouw zijn aangegeven.
den 18

Aldus aangegeven ten kantore der belastingen
den 18
(ondertekening van den ambtenaar)

(ondertekening)

La. F. (Art. 32 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

KOLONIE SURINAME.

Uitgifte van uitvoer onder genot van teruggave van Invoerrecht.

De ondergeteekende is voornemens de onderstaande goederen, te weten:

(volgt de lijst der collis en goederen.)

uittevoeren per

gezagvoerder
Te

naar

den 18
(ondertekening van den uitvoerder.)

La. G. (Art. 32 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

KOLONIE SURINAME.

Verklaring van den invoerder.

Ik ondergeteekende verklaar dat de hieronder omschreven goederen door mij zijn ingevoerd in deze kolonie den met het schip gekomen van en dat de daarop verschuldigde invoerrechten naar behooren zijn voldaan.
(Volgt de lijst der collis en goederen.)

Te den 18
(ondertekening van den invoerder.)

La. H. (Artt. 34 en 35 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

KOLONIE SURINAME.

Heden den 18 ingeladen om te worden uitgevoerd met
de gezagvoerder naar de
navolgende goederen, te weten:
ingevoerd met de gezagvoerder van
De rechten betaald den 18 door

De ondergeteekende verklaart dat de bovenstaande goederen, ten uitvoer aangegeven door en waarvan teruggave van betaald invoerrecht wordt gevraagd, behoorlijk zijn ingescheept aan boord van de bestemd naar den 18 der belastingen,

La. I. (Artt. 37 en 39 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

NB. Dit model te drukken op geheele vellen in plano.

KOLONIE SURINAME.

Manifest bij Uitvoer

Geladen in het schip gezagvoerder groot tonnen,
bemand met koppen en passagiers, en vertrekkende naar

MERKEN en NUMMERS.	AFZENDERS.	HOEFVELHEID EN SOORT der GOEDEREN.	Geconsigneerd aan:

Ik ondergeteekende, gezagvoerder van opgemeld schip, verklaar het bovenstaande te zijn eene volledige en ware opgave van al de goederen geladen aan boord van mijn schip voor nu te ondernomen reis, alsmede van de namen der afzenders en consignatarissen en van de merken en nummers der emballagen.

Aldus gedaan te den
(ondertekening van den schipper).

Gezien, en na vergelijking met de aangiften
en met de wangboeken accoord bevonden.

Gezien, ten blijke van afrekening,
den 18

De Controleur der belastingen,

De Ontvanger,

De Waagmeester,

(NB. In ballast vertrekkende, schrijft de gezagvoerder in de kolommen van dit manifest, het woord „Ballast.”)

La. K. (Art. 46 der verordening van 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

TARIEF van emolumenten voor ambtenaren dienst doende bij de reoheroe en de entropota.

EMOLUMENTEN.	BEDRAG.	TOELICHTING EN BEPALINGEN.
Vacatie van eenen ambtenaar (1) Gedurende het eerste uur of minder Gedurende elk volgend half uur of minder Langer dan drie uren of per dag Per uur, onderdeelen van een uur voor een geheel uur gerekend (2)	1.00 0.50 3.00 0.50	(1) Voor het ontsluiten en sluiten van de partiouliere entropots, of bij het lossen of laden van goederen op bijzondere vergunning, op stroom of buiten de reeds. (2) Voor toezicht, ten versook van belanghebbenden, buiten de kantooruren, bij werkzaamheden in 's lands-entropot, of bij lossingen aan een steiger te Paramaribo of Nw. Rotterdam, alsmede voor de constateering van het netto gewicht ten versooke van belanghebbenden volgens art. 7 2e alinea van deze verordening.
Per colli Wasskloenen aan boord van de schepen Per etmaal, de dagen van aan en van boord gaan voor halve etmalen te berekenen (3) Als boven (4)	0.50 3.00 1.50	(3) Voor onderzoek van goederen ten versooke van den aangever in het geval bedoeld bij art. 8 der verordening. (4) Wanneer de waker zich voor eigen rekening van spijs en drank voorziet. (5) Wanneer hem van wege den gezagvoerder spijs en drank verstrekt wordt.

(Behooren bij de verordening dd. 3 November 1871 G. B. 1872 No. 6.)

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 7.) VERORDENING van den 30 Maart 1872, betreffende het innen der contributie voor de schutterij en der aan het militair hospitaal verschuldigde verpleegelden.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende, dat omtrent het innen der contributie voor de schutterij, zoodaane van aan het militair hospitaal verschuldigde verpleegelden, voorzieningen moeten worden gemaakt;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1. Het Koninklijk Besluit van 3 April No. 23 (G. B. No. 24) is mede toepasselijk op de contributie voor de schutterij en op de aan het militair hospitaal verschuldigde verpleegelden, behoudens dat het bij art. 6 bedoelde recht van voorrang wordt toegekend, voor de contributie aan de schutterij, en voor de verpleegelden aan het militair hospitaal, en dat het voor zoevel de verpleegelden betreft, stand houdt twee jaren na den dag, waarop de verpleegde het militair hospitaal heeft verlaten of aldaar overleden is.

Art. 2. Als ontvangens worden aangewezen voor:
a. de contributie voor de schutterij, de kwartiermeester; en
b. de aan het militair hospitaal verschuldigde verpleegelden, de hospitaalmeester.

Art. 3. De artikelen 32—35 van het Reglement, gearresteerd bij de publicatie van 31 December 1855 (G. B. No. 14), gewijzigd bij de publicatie van 13 Mei 1856 (G. B. No. 7), alsmede de publicatie van 4 Mei 1841 (G. B. No. 6) worden ingetrokken.

Art. 4. Deze verordening is, voor zoo veel betreft de wijze van inning, ook van toepassing op de voor haar inwerkingtreding verschuldigd geworden contributie en verpleegelden.

Gegeven te Paramaribo, den 30 Maart 1872.

VAN IDSINGA,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 30 Maart 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 8.) PUBLICATIE van den 3 Mei 1872, houdende afkondiging van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27 tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Neder-

landen, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien artikel 4 der Wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164;

Overwegende dat het, in verband met de wet van 20 Januari 1872, Staatsblad No. 4, noodzakelijk is om de bestaande verordeningen betreffende de bevordering van den aanvoer van vrije arbeiders in de kolonie Suriname te herzien;

Op de voordracht van onzen Minister van Kolonien van den 5 Februari 1872 la. B. No. 35;

Den Raad van Stato gehoord (advies van den 5 Maart 1872 No. 10);

Op het nader rapport van Onzen Minister van Kolonien dd. 18 Maart 1872 la. B. No. 9;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging voor zoevel noodig van Onze besluiten van 19 Maart 1863 No. 71, 10 Augustus 1863 No. 91, 19 Mei 1864 No. 29, 26 Januari 1865 No. 46, 16 Januari 1867 No. 68, 19 September 1870 No. 19, het navolgende vaststellen:

Art. 1. Emigranten kunnen worden verschept op plaatsen of havens waar de overheid het niet verbiedt, en waar door de Nederlandsche Regering eene autoriteit is aangewezen, onder wier toezicht de werving geschiedt, of, voor zoevel de verschepping door tuschenkomst van het Koloniale Bestuur plaats heeft, een agent, als bij artikel 2 bedoeld, is gevestigd, voor zoevel die plaatsen of havens daarvan door Ons niet zijn uitgesloten.

Art. 2. In plaatsen of havens waar het Koloniale Bestuur emigranten wenscht te werven en aan te nemen, wijst het daartoe speciale agenten aan, met inachtneming van de te dier zake door ons te geven bevelen.

Art. 3. De in artikel 2 bedoelde agenten worden door den Gouverneur van Suriname benoemd en ontslagen.

De subagenten, de geneeskundigen, de tolken en het verder bij het agentschap vereischt personeel worden door de agenten, onder nadere goedkeuring van den Gouverneur, op eene door dezen vast te stellen bezoldiging aangesteld en ontslagen.

De agenten genieten eene bezoldiging die zal kunnen bestaan uit een vast jaarlijksche traktement en uit een door den Gouverneur vast te stellen premie voor ieder in de kolonie Suriname door den daartoe bevoegden ambtenaar geschikt geoordeelden immigrant.

De bezoldiging van de agenten en hunne ondergeschikten komt ten laste van de planters, te wier behoere de aanvoer van immigranten geschiedt.

De uitgaven en inkomsten te dier zake worden jaarlijks op de koloniale huishoudelijke begroting gebracht.

Art. 4. Alle ter plaatsen van werving bestaande of nader uittevaardigen algemeene verordeningen op de werving van emigranten moeten nageleefd worden door hen, die emigranten naar Suriname afschepen.

Art. 5. Indien sulks bij internationale overeenkomsten of bij andere algemeene verordeningen is of wordt bepaald, bestaat elke beroving emigranten, in de daarbij aangegeven verhouding uit beiderlei geslacht.

Art. 6. De overeenkomsten aangegaan met de agenten, worden door desen als overeenkomende partij getoekend na de onderteekening of het merk van den emigrant.

De overeenkomsten, door een ander persoon onder speciale

goedkeuring van den agent met emigranten gesloten, worden door hem ter bekrachtiging ondertekend.

Art. 7. De overeenkomsten moeten, behoudens hetgeen dijn betreffende bij internationale overeenkomsten mocht zijn voorgeschreven, bevatten:

1. den duur der overeenkomsten in schriftelijke uitgedrukt, met vermelding dat elk jaar der verbintenis wordt gerekend op 300 werkdagen;
2. de vermelding van den dag waarop de verbintenis ingaat, de plaats van bestemming en den vermoedelijken duur van de reis;
3. het getal werkuren per werkdag;
4. den naam en de hoedanigheid van den huurder, met vermelding of het contract wordt aangegaan voor rekening van derden, en in dat geval, wanneer de werving niet door het Nederlandsch Bestuur geschiedt, ook de namen en woonplaatsen der principelen;
5. de vermelding dat de overeenkomst, na aankomst in Suriname, met toestemming van partijen en onder goedkeuring van den Gouverneur, aan eenen anderen huurder kan worden overgedragen;
6. het bedrag van het loon in schriftelijke uitgedrukt, met vermelding of daarenboven vrije kost, en zoo dit het geval is, welk rantsoen is beëzonden, of wel de bepaling dat de emigrant zal worden beloofd volgens het bestaande of later vaststellen tarief van werktafen en voor de reis arbeidsloon in Suriname;
7. het bedrag van vrije woning, drinkwater en geneeskundige behandeling en verpleging, en, indien vrije terugreis is bedongen, de bepaling van den tijd waarop de emigrant daarop aanspraak verkrijgt en de voorwaarden waarop hij daarvan kan afstand doen;
8. de bepaling dat de bedongen vrije geneeskundige verpleging vervalt en de voorpleging voor rekening van den emigrant blijft, in die gevallen, waarin door den bevoegden geneeskundige wordt bevonden dat de ziekte ten gevolge van wangedrag is ontstaan;
9. de bepaling dat de duur der verbintenis, bij werkverzuim, hetwelk door den bevoegden ambtenaar wordt bevonden door den emigrant opzettelijk te zijn gepleegd, met zoovele dagen werks verlengd wordt, als hij dagen verzuimd zal hebben;
10. de bepaling dat de emigrant, na eindiging van zijne oorspronkelijke verbintenis zich op nieuw verbindende, aanspraak heeft op een nader overeen te komen premie, en indien vrije terugreis bedongen is, met behoud van dat recht na afloop dier tweede verbintenis;
11. de vermelding dat de inhoud der overeenkomst aan den emigrant is medegedeeld, dat hij dien bijklaarbaar goed verstaan heeft en haar vrijwillig heeft aangegaan, en dat hem mededeeling is gedaan van de reglementaire bepalingen, waaraan hij ten aanzien van den te verrichten arbeid in Suriname zal zijn onderworpen;
12. de toezegging dat aan de emigranten, die zich na vervulling hunner werkovereenkomsten in de kolonie verlangen te vestigen, door het Koloniaal Bestuur gronden zullen worden afgestaan uit 's lands domeinen, overeenkomstig de verordening, regeltende de voorwaarden, waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname zal kunnen plaats hebben.

De handteekeningen van de bevoegde autoriteit, van de agenten en van hunne plaatsvervangere worden voor echt gehouden, zoolang geen bewijs van het tegendeel is geleverd.

Art. 8. Voor de dépôts of ten aanzien der huisvesting ter plaatse van inscheping moeten alle verordeningen worden nageleefd, welke ter zake door of van wege het Gouvernement dier plaatsen zijn of worden uitgevaardigd.

De emigranten mogen, met inachtneeming der politie-verordeningen op zulke inrichtingen, de dépôts of plaatsen, waar zij mochten zijn gehoevest, tijdelijk verlaten om zich in persoon tot de plaatselijke autoriteit of de te hunnen behoeve aangestelde en met de zorg voor hunne belangen belaste agenten te wenden, en sal deze autoriteit of agent tot allen geschikten tijde de dépôts kunnen bezoeken.

In plaatsen of havens, waar zoodanige verordening ter zake van de dépôts niet bestaat, wordt die door den Gouverneur van Suriname voor zooveel noodig vastgesteld.

Art. 9. De inscheping geschiedt onder het dadelijk toezicht in Nederland van den burgemeester en elders van den Nederlandschen consul, of, voor zooveel zij ter tuschenkomst van het Koloniaal Bestuur geschiedt, van den agent, bij artikel 6 bedoeld.

Art. 10. De schipper doet zich bij de inscheping van emigranten door den verschep in duplo ter hand stellen:

1. een staat, vermeldende de namen, voornamen, het geslacht, den ouderdom, het beroep, den godsdienst en de laatste woonplaats van ieder emigrant, met aanduiding van de hoofden der huisgezinnen, indien de overeenkomst familiegewijze is aangegaan;
2. eene verklaring dat de emigranten bekend zijn met de plaats hunner bestemming en zich uit vrije beweging en onder contract tot het verrichten van veld- of fabriekarbeid naar de kolonie begeven;
3. een certificaat van gezondheid der emigranten, vermeldende tevens dat zij geschikt zijn bevonden tot het verrichten van veld- of fabriekarbeid, afgegeven door een

geneesheer voor zoover niet door de Regeering der plaats daartoe een bepaald persoon is aangewezen;

4. een bewijstak dat de voedingsmiddelen, het drinkwater en de geneesmiddelen aan boord van het schip van goede hoedanigheden en in genoegzame hoeveelheid aanwezig zijn.

Deze stukken worden, voor zooveel het de inscheping van emigranten betreft, die door anderen dan agenten van het Koloniaal Bestuur worden verscheept, door of ten overstaan van de bevoegde autoriteit opgemaakt en door deze tot blijke daaraan mede ondertekend.

Ingeval een schip niet is vertrokken zeven dagen na de inscheping der emigranten, of wanneer het op reis eene tuschenhaven heeft aangedaan, moet de verklaring sub 4 vermeld op nieuw worden opgemaakt, in het eerste geval door hen, die de oorspronkelijke verklaring hebben afgegeven, en in het tweede geval door de bevoegde autoriteit in de tuschenhaven.

Daar waar geen Nederlandsch Consul gevestigd is en de magistraten of andere autoriteiten der plaats mochten weigeren zoodanige verklaring af te geven, voorziet de schipper zich van zoodanig bewijstak als waaruit ten genoegen van den Agent Generaal bij aankomst in de kolonie kan blijken van de onmogelijkheid om aan deze bepaling te voldoen.

Art. 11. De immigranten worden te Paramaribo of te Nieuw Rotterdam ontscheept.

De Gouverneur is bevoegd andere plaatsen ter ontscheeping aan te wijzen. Daarop zijn aldan de bepalingen, voor den aanvoer te Paramaribo en te Nieuw Rotterdam vastgesteld, van toepassing, met zoodanige wijzigingen als door den Gouverneur worden noodig geacht.

Art. 12. Onmiddellijk na de aankomst van het schip voor het fort Nieuw Amsterdam of wel op de buitenroede van Nieuw Rotterdam begeeft zich de daartoe aangewezen geneesheer op het fort Nieuw Amsterdam, of wel in Nickerie, aan boord, en onderzoekt of daar ook besmettelijke ziekten heerschen of gedurende de reis gevoerd hebben, tusschen welke waaraan quarantaine maatregelen behoeven te worden voorgeschreven. Dit laatste het geval niet zijnde, reikt hij aan den schipper een schriftelijk bewijs daarvan uit, die daarna opzeilt tot op de buitenroede van Paramaribo en in Nickerie tot voor Nieuw Rotterdam.

Art. 13. Bij aankomst op de buitenroede van Paramaribo of wel voor Nieuw Rotterdam geeft de schipper onmiddellijk daarvan kennis, in het eerste geval aan den bij art. 15 bedoelden Agent Generaal te Paramaribo, en in het laatste geval aan den districts commissaris, met eene opgave van de dagteekening van zijn vertrek, van de plaats van inscheping, van de laatste aangekomne haven, het getal der aangebrachte immigranten, en den toestand waarin zij zich bevinden, vergezeld van eene expeditie der oorspronkelijke stukken of een authentiek afschrift daarvan, welke in de §§ 3 en 4 van Ons besluit van 19 Maart 1863 No. 71 zijn aangeduid en van eene verklaring van de veranderingen door geboorten of overlijden gedurende de reis.

De genoemde ambtenaren onderzoeken deze stukken, en die in orde bevonden hebbende, geven zij daarvan bericht aan den Gouverneur.

De districts-commissaris in Nickerie zendt die stukken, benevens den staat der mutatie, die gedurende de reis onder de emigranten hebben plaats gevonden, aan den Agent-Generaal.

Art. 14. Te Paramaribo begeeft zich de Gouverneur-Generaal, zoo spoedig mogelijk na ontvangst en onderzoek der in het vorig artikel bedoelde stukken, vergezeld van den daartoe door het bestuur aangewezen geneesheer, aan boord van het schip, om zich van den algemeenen toestand der immigranten te vergewissen en om te onderzoeken of zij gezond en geschikt zijn voor den veld- of fabriekarbeid.

Daarna worden de immigranten vergeleken met de naamsopgaven, en wordt eene verklaring opgemaakt van de bevinding, alzande van de door hen ondervonden behandeling gedurende de reis.

In Nickerie is dit onderzoek opgedragen aan den districts-commissaris, bijgestaan door een daartoe door het bestuur aangewezen geneesheer.

Als aan de voorwaarden en verplichtingen behoorlijk blijkt te zijn voldaan, reikt de Agent-Generaal, en in Nickerie de districts-commissaris, aan den schipper een schriftelijk bewijs daarvan uit.

Bijaldien echter blijkt dat de schipper niet aan alle bepalingen heeft voldaan, of dat de klachten der immigranten daartoe aanleiding geven, geeft de Agent-Generaal en in Nickerie de districts commissaris, daarvan ten spoedigste kennis aan den Gouverneur, alsmede aan den Procureur Generaal, ten einde ter zake zoodanige vervolging instellen als zal bevonden worden te behooren, en waarvan melding wordt gemaakt in het aan den schipper uittekeeren bewijs.

Binnen vijf dagen na de uitreiking van dat bewijs bewerkstelligt de schipper de ontscheeping der immigranten met hunne bagage.

Art. 15. Met het algemeen toezicht en de controle over alle immigranten die zich in de kolonie bevinden, is een ambtenaar onder den titel van Agent-Generaal belast.

Art. 16. De Agent-Generaal wordt door Ons benoemd en ontslagen. Het ten zijne burelee vereischt personeel wordt op zijne voordracht door den Gouverneur benoemd en ontslagen.

Art. 17. De Agent-Generaal maakt in den loop der maand Januari van elk jaar door middel van het Gouvernements-advertentieblad bekend, welke schepen in het afgelopen jaar met immigranten zijn aangekomen, met vermelding van het getal immigranten daarmede aangevoerd, verdeeld in de navolgende rubrieken:

Manneen.
Vrouwen.
Jongens
Meisjes } van 10—15 jaren.
Kinderen beneden de 10 jaren.

Behalve de registers in die besluit genoemd, houdt hij:

- a. een register van de onder de immigranten plaats gehad hebbende geboorten, sterfgevallen, huwelijken en echtscheidingen;
- b. een register van de immigranten, aan wie een certificaat van volbrachte verbintenis is uitgereikt;
- c. een register van die immigranten, die afstand doen van hun recht op vrije terugreis, en van die, welke verklaren zich in de kolonie te zullen vestigen; en verder zoodanige registers als hem door den Gouverneur worden voorgeschreven.

Art. 18. Overal waar in bestaande verordeningen sprake is van commissaris van het stadsdistrict, wordt gelezen Agent-Generaal.

Art. 19. De dienstbetrekking tusschen de districts commissarissen en den Agent-Generaal, ter zake van al wat de immigratie betreft, wordt door den Gouverneur bij administratieve voorschriften geregeld.

Art. 20. De Gouverneur brengt door middel van het Gouvernements advertentieblad bij den aanvang van elk jaar, of telkens wanneer hij dit noodig acht, ter kennis van belanghebbenden, van waar, en onder welke voorwaarden immigranten door tusschenkomst van het Koloniaal Bestuur, gedurende den loop van dat jaar of wel van het vercheppingsseizoen, zullen te bekomen zijn.

Art. 21. Bij het vernietigen door een rechterlijk gewijde overeenkomst van immigranten, wier diensttijd nog niet verstreken is, worden zij voor den niet verschenen tijd dier overeenkomst door het Bestuur bij een anderen huurder, zoo veel mogelijk in overeenstemming met hunnen wensch, te werkgesteld, tegen vergoeding door den nieuwen huurder van de kosten van de aanvoeren dier immigranten, naar reden van den door hen nog niet vervulden diensttijd.

De Gouverneur is bevoegd om, in afwachting eener rechterlijke beslissing, al dadelijk zoodanige voorloopige maatregelen voor te schrijven als hij ter handhaving der openbare orde en in het belang der immigranten noodig acht.

Art. 22. Elk eigenaar of pachter van eenen plantage of grond (of hun vertegenwoordiger) die immigranten op de, volgens artikel 27, bekend te maken voorwaarden wensch te bekomen, wordt zich daartoe binnen den bij die bekendmaking te stellen termijn tot den Gouverneur, met opgave van het getal en den landaard van immigranten, welke door hem in den loop van dat jaar of tot het einde van het vercheppingsseizoen, in het volgend jaar worden verlangd.

Art. 23. De aanvrager geeft op voor welke plantage of welken grond hij de aangevraagde immigranten verlangt.

Art. 24. De aanvrager zorgt dat, vóór de aankomst van de aangevraagde immigranten, de voor hen bestemde huisvesting en de ziekeninrichting overeenkomstig de deswege bestaande of ander te geven voorschriften aanwezig zijn.

Art. 25. De aanvrager blijft zeldig en van volle kracht ook voor de eeren of rechtverklarenden van den aanvrager.

Art. 26. Het staat den Gouverneur vrij elke aanvraag te weigeren.

Art. 27. De Agent-Generaal maakt uit de verschillende door den Gouverneur goedgekeurde aanvragen, naarmate die bij den Gouverneur zijn ingekomen, een staat op van de aangevraagde immigranten.

Naar de nummers der aanvragen wordt de volgorde van de indeeling der aankomende immigranten geregeld, met dien verstande dat de aanvragen, voor zoover daaraan niet is voldaan worden voldaan, naar volgorde van kracht blijven voor volgende benoedingen.

Art. 28. Deze staat, of extracten daarvan, worden van wege den Gouverneur door den Agent-Generaal ter verders uitvoering opgezonden aan de agenten ter plaatsen van inchepping.

Art. 29. De Agent-Generaal geeft aan ieder, die zulks mocht verlangen, extracten uit de in de vorige artikelen vermelde staten, tegen betaling van f 0.25 voor elke plantage, met betrekking waar toe zoodanig extract wordt verleend.

Hij verantwoordt de ter zake ontvangen gelden aan de koloniale kas.

Art. 30. De Agent-Generaal houdt een register, waarin worden aangegetekend:

- a. de namen, voornamen, het geslacht, beroep, den onderdom, den godsdienst en de laatste woonplaats van iederen immigrant, met aanduiding van de hoofden der huisgezinnen, indien de overeenkomst familiegewijze is aangegaan;
- b. de plaats en dagteekening van hunne afreis;
- c. de naam van het schip, waarmede zij werden overgebracht;

d. de veranderingen door geboorte en overlijden gedurende de reis;

e. bij wien en waar de immigranten zijn in dienst getreden; f. de voor aarden en duur der overeenkomsten.

Van deze inschrijving wordt aan den immigrant vóór zijn vertrek naar de plantage of den grond, waarvoor hij gehuurd werd, een bewijs kosteloos door den Agent-Generaal afgegeven.

Art. 31. Elk district-commissaris houdt een register, overeenkomstig dat in 't vorig artikel bedoeld, betreffende de immigranten die in 'zijn district in dienst treden, en teekent daarin op alle onder hen voorvallende veranderingen.

Van elke aankomende boeskerie in zijn register gezonden aan den Agent-Generaal een volledig extract uit zijn register, gezonden aan de districts commissarissen, in wier district de aangekomen immigranten zullen in dienst treden, welk uittreksel onverwijld in hunne registers wordt opgenomen.

Art. 32. Voor elken landaard van immigranten worden afzonderlijk registers gehouden.

Zij worden daarin onder een doorlopend volgnummer opgenomen.

Art. 33. De op elke plantage of elken grond ingedeelde immigranten worden daarenboven afzonderlijk in een register opgenomen.

Art. 34. Een afzonderlijk register wordt gehouden van de, ingevolge het bepaalde bij art. 36, door den Agent-Generaal te Paramaribo, of door den districts commissaris in Nickerie, ziek van boord naar een hospitaal of infirmerie gezonden immigranten.

Art. 35. De Agent-Generaal zendt aan de districts commissarissen de noodige opgaven tot de invulling hunner registers, en van wat hij verder voor hen van belang acht.

Art. 36. Na het onderzoek, bedoeld bij artikel 14, zendt de Agent-Generaal of bijricken de districts commissaris, de door den geneesheer als ziek bevonden immigranten naar 's landshospitaal, of in Nickerie naar de infirmerie, met eene schriftelijke opgave door hem en den geneesheer ondertekend, inhoudende den naam, het geslacht, den onderdom van den immigrant, en eene korte omschrijving der ziekte, zijn contractnummer en nummer van inschrijving.

Art. 37. De toedeeling aan de huurders vindt door of ten overstaan van den Agent-Generaal of den districts commissaris in Nickerie plaats.

Voor zooveel het immigranten betreft, die door tusschenkomst van de agenten van het Koloniaal Bestuur zijn gevoerd, geschiedt die indeeling volgens de lijst door den Agent-Generaal vooraf opgemaakt en door den Gouverneur goedgekeurd.

Bij die indeeling wordt de plantage of grond aangewezen, waarop de immigranten volgens hunne overeenkomsten zullen werken.

Art. 38. De Agent-Generaal en de districts commissaris in Nickerie dragen zorg dat geen man van zijne vrouw worde gescheiden, dat kinderen beneden 15 jaren bij hunne ouders, en dat de agenten of bijricken en dat aan den wensch van de immigranten om bij elkander toegedeeld te worden, zoo veel mogelijk gevolg gegeven worden.

Art. 39. De huurder van immigranten stelt borg, ten genoegen van het Koloniaal Bestuur, voor de kosten van vrije terugreis, indien deze bij de overeenkomst door den immigrant bedongen is.

In het geval bij artikel 51 omschreven, moet die waarborg door den nieuwen huurder worden gesteld, en wordt de eerste huurder daarvan ontslagen.

Wanneer de immigrant, ten wiens behoeve voor de kosten van de vrije terugreis waarborg is gesteld, gedurende zijn verblijf in de kolonie sterft, of wel van zijn recht tot vrijen terugvoer afstand heeft gedaan, zal de hierboven bedoelde borgtocht onmiddellijk vervallen.

Art. 40. De huurder zal van den aanvoerder de hem toebedeelde immigranten uiterlijk binnen 48 uren overnemen om naar de plantage of den grond waarvoor zij gehuurd zijn, te worden overgebracht.

Na het verstrijken van dien termijn gaan de verplichtingen van den aanvoerder om voor huisvesting, voeding en geneeskundige verzorging van de immigranten te zorgen, over op den huurder, en zijn de ponsaaltien op het niet nakomen van die verplichtingen gesteld, op dezen toepasselijk.

Art. 41. Dadelijk nadat de indeeling heeft plaats gevonden, zendt de Agent-Generaal, of de districts commissaris in Nickerie, hiervan een proces verbaal aan den Gouverneur.

Art. 42. De Agent-Generaal geeft aan elken huurder eene nauwkeurige lijst der hem toebedeelde immigranten.

De indeeling in Nickerie plaats vindende, wordt zoodanige lijst voorloopig door den districts commissaris aldaar afgegeven.

Deze lijst wordt, met uitnodiging van die, afgegeven door den districts commissaris in Nickerie, na aankomst der immigranten op de plantage of den grond, waarvoor zij gehuurd zijn, door den huurder binnen 24 uren aan den districts commissaris ingezonden.

De districts commissaris vergelijkt de aangekomen immigranten met die lijst en met zijn register, teekent de lijst af, en geeft die aan den huurder terug.

Art. 43. De ter plaatsen van verschepping met de immigranten gesloten overeenkomsten, blijven in de kolonie verbindend voor de daarin bepaalde termijnen, te rekenen van den dag van aankomst in de kolonie.

Art. 44. De overeenkomsten in het voorgaande art. bedoeld, worden door den Agent-Generaal in zijn register geboekt en in bewaring genomen, nadat zij door den huurder, aan wien de immigranten zijn toebedeeld, zijn afgeteekend.

De Agent-Generaal geeft en aan den huurder en aan den immigrant een schriftelijk bewijs af van de gesloten overeenkomst. Wat den immigrant betreft, kan dit vermeld worden op het ingevolge art. 30 afgegeven bewijs van inschrijving.

Art. 45. Bij verkoop, vrijwillig of bij executie, bij verpachting of overgang door erfdienst of anderszins van een plantage of eenen grond waarop immigranten door contract verbonden zijn, blijft voor desen de door hen met den oorspronkelijken huurder gesloten overeenkomst, behoudens de goedkeuring van den Gouverneur, verbindend jegens den nieuwen eigenaar of pachter van de plantage of den grond.

Art. 46. De overeenkomst kan, met onderling goedvinden van den huurder en den immigrant, alleen verbroken worden met goedkeuring van den Gouverneur.

Art. 47. De Agent-Generaal doet aan de districten commissarissen opgaven van de overeenkomsten door de aangekomen immigranten gesloten.

Art. 48. De op de plaats van verscheping gesloten overeenkomsten kunnen met onderling goedvinden van den huurder en den immigrant in de kolonie gewijzigd worden. Dit geschiedt ten overstaan van den Agent-Generaal of van den districten commissaris in Niekerie, die toezien dat daardoor aan geene der door den immigrant bedongen voorrechten en voordeelen wordt te kort gedaan.

Deze wijzigingen mogen niets anders betreffen dan de regeling van den arbeid en van het loon, en worden, wanneer ten overstaan van den districten commissaris in Niekerie verleden, door desen dadelijk ter kennis van den Agent-Generaal gebracht.

Art. 49. Ieder immigrant is gerechtigd, na riehtingensafdoop van de door hem ter plaatse van verscheping gesloten overeenkomst, tot een kosteloos, door den Agent-Generaal af te geven schriftelijk bewijs of certificaat dat hij aan die verbindtenis voldaan heeft.

Art. 50. Zonder zoodanig certificaat wordt een immigrant niet tot het sluiten van een nieuwe werkovereenkomst ten overstaan van de daartoe bevoegde ambtenaren toegelaten en wordt een onderhands contract niet in de registers van de districten commissarissen ingeschreven.

Art. 51. Door het sluiten van een nieuwe overeenkomst tot het verrichten van veld- of fabriekarbeid, in te gaan onmiddellijk na de expiratie van de vooraangaande verbintenissen, blijft de arbeider immigrant in den zin der verordening, vastgesteld bij On besluit van 19 Maart 1863, No. 71.

Hij behoudt daarbij zijn aanspraak op vrijen terugvoer naar het land zijner herkomst, indien dit door hem primitief was bedongen, en heeft bovendien recht op uitbetaling van de premie bij art. 7 enb 10 bedoeld.

Deze premie wordt door den nieuwen huurder aan den immigrant in tegenwoordigheid van den betrokken districten commissaris uitbetaald.

Art. 52. De in het vorig art. bedoelde overeenkomst moet worden bepaalden tijd worden aangegaan, en voor den commissaris van het district, waarin de overeenkomst zal werken, gesloten of ten zijnen kantore geregistreed.

De betrokken districten commissaris zendt de nieuwe overeenkomst onmiddellijk aan den Agent-Generaal, na daarvan afschrift te hebben genomen.

Art. 53. Als een vrouwelijke immigrant, bij contract verbonden op een plantage of grond, huwt met een immigrant, die elders is verbonden, gaat zij, en bijaldien zij kinderen heeft, gaan ook dese, met uitzondering van die, welke uit eigen hoofde onder contract verbonden zijn, over op de plantage of den grond, waar de man zich bevindt. De eigenaar of pachter daarvan vergoedt aan den oorspronkelijken huurder der vrouw de kosten van aanvoer door hem voor haar en de haar bij het huwelijk volgende kinderen betaald, naar verhouding van den nog overblijvenden duur harer verbintenissen.

Van dese bepaling kan, met onderling goedvinden van de betrokken huurders en immigranten, onder goedkeuring des Gouverneurs, worden afgeweken.

Art. 54. De huurder zal nauwkeurig een, volgens een door den Gouverneur vast te stellen model, register houden of doen houden van alle immigranten, die hij in dienst heeft, en van alle geboorten, sterfgevallen, huwelijken en echtscheidingen onder hen.

Van dese veranderingen zendt de gezagvoerder vóór den 15n van elke maand een opgave over de afgelopen maand aan den districten commissaris, die daarvan dadelijk mededeeling doet aan den Agent-Generaal.

Art. 55. De gezagvoerder is verplicht een werkregister te houden, ingericht volgens een door den Gouverneur voortschrijven model.

Dit register wordt dagelijks bijgehouden en daarin de werkverzuimen en het overwerk behoorlijk aange teekend en omschreven.

In de eerste acht dagen van elke maand wordt een volledig extract over de vooraangaande maand door den huurder aan den districten commissaris ingesonden.

Wanneer het aange teekende werkverzuim bestaat in het slecht of slechts ten deele verrichten van het opgedragen werk, stelt de gezagvoerder aan den betrokken immigrant,

onmiddellijk na de aantekening een briefje ter hand, behelzende dagteekening, naam van den arbeider, omschrijving van het werk, waarbij het verzuim is gepleegd, en waarin het verzuim bestaat.

Art. 56. De huurder is verplicht, overeenkomstig bij algemeene verordening te stellen regelen, gedurende den loop zijner overeenkomst den immigrant en zijn gesin kosteloos te voorzien van huisvesting, van het benodigde drinkwater en van voldoende geneeskundige behandeling en verpleging.

Daarbij sal in acht worden genomen.

a. wat de huisvesting betreft:

dat ieder immigrant in de hem aangewezen woning moet kunnen beschikken over een afzonderlijke ruimte van minstens:

- a. 3 meter lang,
- b. 2 meter breed,
- c. 2½ meter hoog

per persoon; dat niet meer dan drie immigranten of één huisgesin, namelijk man, vrouw en kinderen, beneden 15 jaar oud, in één vertrek zijn gehuisvest;

dat de woningen geen verdieping mogen hebben; dat zich onder de vloeren geen ledige ruimte mag bevinden;

dat in ieder vertrek gelegenheid zij tot het bekomen van voldoende licht en versehe lucht van buiten;

dat de buitendeuren der woningen uitkomen op een overdekte galerij;

dat een immigranten-woning niet uit meer dan twee rijen vertrekken besta;

dat de wanden der vertrekken inwendig geverfd of met kalk gewit zijn;

dat koffie- en timmerlooden of dergelijke gebouwen niet tot immigranten-woningen mogen worden gebezigd; dat bij de woningen tot het gebruik der immigranten aanwezig zijn keukens en latrines van genoegzame grootte, ter beoordeeling van den Agent-Generaal;

dat de grond, waarop de woningen staan, behoort op losing worde gehouden.

Tot het tijdelijk blijven gebruiken van reeds bestaande woningen, die niet aan de vorenstaande vereischten voldoen, kan de Gouverneur, den Agent-Generaal gehoord, toestemming verlenen.

b. wat de geneeskundige behandeling en verpleging betreft: dat ten behoeve van de immigranten met hunne gezinnen in genees-, heel- en verloskundige hulp worde voorzien, en al hetgeen daartoe behoort, verstrekt.

Art. 57. De huurder zal de loonen, geregeld naar het bestaande of later vaststellen tarief van werktaken en loonen, of wel overeenkomstig het in de overeenkomst bepaalde, wekelijks uitbetalen.

Art. 58. De huurder is verplicht om de immigranten, die zulks verlangen, gedurende de eerste zes maanden na hunne aankomst in de kolonie van levensmiddelen te voorzien, volgens maatstaf en prijs als door den Gouverneur van tijd tot tijd worden bepaald, en vermag het kostende op het loon der immigranten in te houden bij gedeelten niet meer bedragende dan de helft van het te goed gemaakte loon.

Art. 59. Het is verboden een bij een ander in huur zijnde immigrant te werk te stellen.

Art. 60. Indien een immigrant zich van de plantage of den grond waarop hij gevestigd is, zonder vergunning verwijdt, zal de gezagvoerder hiervan binnen 48 uren aan den districten commissaris of op het naaste politiestation kennis geven, met vermelding van den naam, van het contractnummer, het nummer van inschrijving, het geslacht, den ouderdom en het signalement van zoodanigen immigrant.

Art. 61. Elke maand zal de gezagvoerder een monsterrol opmaken van al de immigranten, die bij hem in huur zijn. Hij, of iemand van zijnentwege, sal elken morgen tusschen 5 en 6 ure de immigranten bij namen oproepen.

Hij teekent aan: wie tegenwoordig zijn, wie zich reeds naar de werkplaats begeven hebben of zich verwijderen zonder verlof, of wie door straf of siekte verhinderd worden te verschijnen.

Hij teekent die monsterrol dagelijks af en bewaart ze zorgvuldig.

Art. 62. De Gouverneur kan, bijaldien de immigranten daarin toestemmen, toestaan dat de huurder dese tijdelijk op een andere plantage of eenen anderen grond dan waarvoor zij oorspronkelijk gehuurd zijn, te werk stelt.

Art. 63. De gezagvoerder is verplicht den pas, bedoeld bij art. 67, aan iederen immigrant, die sich tot het verkrijgen daarvan aanmeldt, uitteeriken, met dien verstande evenwel, dat er aan niet meer dan drie immigranten van een en dezelfde plantage of grond tegelijk een dergelijke pas behoort te worden afgegeven.

Art. 64. Ten opzichte van den arbeid, waartoe de immigrant zich bij overeenkomst verbindt, wordt, behoudens hetgeen bij internationale overeenkomsten mocht zijn voorgeschreven, het jaar brekend op 300 werkdagen, een werkdag op 3 uren veld- of 10 uren fabriekarbeid.

De werktaken en loonen worden berekend naar het bestaande of nader te maken tarief, voor zoover deswege tusschen den huurder en den immigrant niet anders is overeengekomen.

Art. 65. De overeenkomsten leggen, tenzij daarbij nitdrukkelijk het tegendeel bedongen is, den immigrant de verplichting op, om allen plantage-arbeid, welken ook, die hem wordt opgedragen en waartoe hij naar het oordeel van den districts commissaris, zoo noodig door een bevoegd geneeskundige voorgericht, in staat is, te verrichten.

De immigrant mag zich ook niet onttrekken aan het houden van de wacht des nachts, aan het wacht houden bij sluizen en in kostgronden, en evenmin aan zoodanige diensten, welke ook op zon- en feestdagen kunnen worden gevorderd, als het roeien op vaartuigen, het verrichten van huiswerk, de verzorging van vee en dergelyken.

Gedurende de nachten met watermolen, gedurende den tijd der inzameling, en, zoo noodig, bij de bereiding en afwerking der producten, en, zijn zij ook tot arbeid des zondags gehouden, behoudens het recht om den aldus verloren rustdag op een werkdag in de volgende week te genieten.

Arbeiders, die des nachts werkzaam zijn geweest, hebben den daarop volgende dag recht op zoovele uren rust als zij in den afgelepen nacht hebben verloren.

Art. 66. De districts commissaris, zoo noodig bijgestaan door een geneeskundige, zal bij zijne bezoeken op de plantages of gronden, waaraan immigranten door overeenkomst verbonden zijn, onderzoek doen, inzake den immigrant zijne verplichting niet ten volle nakomt, of dit kan worden toegesproken aan zijn nog te kortstondig verblijf in de kolonie, aan tijdelijk zwakke lichaamsgesteldheid, of aan voortdurend lichamelijke ongesteldheid.

In de beide eerste gevallen schrijft de districts commissaris een termijn voor, gedurende welken de immigrant geheel of gedeeltelijk van arbeid moet worden vrijgesteld, en in het laatste geval legt hij hem, overeenkomstig zijne krachten, het verrichten van 1, 2 of 3 taak op.

Het loon van den immigrant, op grond daarvan geregeld, (een halve taak kunende verrichten, wordt hij, bijaldien dit door hem wordt verlangd, in stede van loon te genieten, door den huurder van voeding voorzien naar denzelfden maatstaf als krachten art. 58 voor pas aangekomen immigranten is vastgesteld.

De bepalingen van dit artikel kunnen echter nimmer worden aangevoerd om den huurder te ontslaan van de verplichting om aan zulke immigranten kosteloos de voeding, overeenkomstig het door den geneeskundige voorgeschreven dieet, te versorgen.

Art. 67. Behoudens hetgeen bij internationale overeenkomst is of zal worden bepaald, heeft ieder immigrant de bevoegdheid om, indien hij klachten over zijne behandeling meent te moeten inbrengen, zich, voorzien van een verlof pas door den gezagvoerder van de plantage of den grond waar hij werkzaam is, of diens plaatsvervanger, geteekend, te begeven naar den districts commissaris om zich te beklagen, met dien verstande nochtans dat niet meer dan drie immigranten van een en dezelfde plantage of grond tegelijkertijd van die bevoegdheid gebruik kunnen maken.

Art. 68. De overeenkomst van een immigrant, die in den loop van het jaar door desertie of door het zich op andere wijze willekeurig onttrekken aan den arbeid niet aan het werk is geweest, zal, na behoorlijk bewijs daarvan, door den districts commissaris met even zooveel dagen worden verlengd, als de immigrant zich willekeurig aan den arbeid heeft onttrokken.

Art. 69. De districts commissaris toekent op de overeenkomsten der immigranten aan de werkverzuimen, die ingevolge het bepaalde bij het vorige artikel moeten worden ingewerkt, en den duur, waarmede hune verbintensissen dienstengevolge zijn verlengd. Hij geeft daarvan kennis aan den Agent-Generaal.

Art. 70. Voor immigranten, die bij de door hen ter plaatse van inschepping gesloten overeenkomst het recht bedongen hebben op vrije terugreis naar de plaats of haven van inschepping na voleindiging van hune verbintenis, zal het certificaat bedoeld bij art. 49 tot bewijze strekken, dat zij het recht op de vrije terugreis verkregen hebben.

Het recht van vrije terugreis van den immigrant strekt zich uit tot zijne vrouw en zijne kinderen met uitsondering van die, welke bij het vertrek van de plaats van herkomst uit eigen hoofde onder contract verbonden waren.

Art. 71. De Agent-Generaal maakt maandelijks een staat op van de in de afgelepen maand uitgereikte certificaten van voldoening aan verbintensissen en zendt dien aan den Gouverneur.

Art. 72. De Agent-Generaal is belast met de zorg om de immigranten, die van hun recht op vrije terugreis willen gebruik maken, met den meesten spoed daarin behulpzaam te zijn.

Art. 73. Het onderzoek naar den toestand van het schip voor den terugvoer van immigranten bestemd, en of altes voor hune goede behandeling aanwezig is, wordt aan den Agent-Generaal opgedragen.

Art. 74. De Agent-Generaal geeft den gezagvoerder van het schip mede een nauwkeurige opgave van de namen, het geslacht en den omdoer van de terugkeerende immigranten, met vermelding van hun lichamelijke toestand.

Art. 75. De voorschriften van de op het stuk van immigratie bestaande verordeningen voor zooveel betreft de werving, aanname, inschepping en al wat verder betrekking heeft op

den aanvoer van immigranten, zijn niet van toepassing op vrije arbeiders, die in getallen van minder dan twintig, met andere dan eigenlijke emigrantenschepen uit Europa, de Azoren, Madera, de Canarische en Kasp. Verdiche eilanden, uit de West-Indien en Noord- en Zuid-Amerika worden aangevoerd.

Bij aankomst van dergelijke personen zal de schipper of aanvoerder, to Paramaribo aan den Agent-Generaal, en in Nickerie aan den districts commissaris, een staat ter hand stellen, ingericht als die, bedoeld bij § 3 van art. 8 van Ons besluit van 19 Maart 1863, No. 71.

De ambtenaren handelen daarop als bij de artt. 12 en 13 van Ons tegenwoordig besluit is omschreven, en overtuigen zich verder dat de aangevoerden geen gegronde klachten of bewaren hebben in te brengen tegen de rainite en de behandelings aan boord gedurende den overtocht. De bepaling van art. 5 van Ons tegenwoordig besluit heeft geen betrekking op deze immigranten.

Zij worden overigens in den zin van de immigratieverordeningen als emigranten beschouwd, indien:

- 1o. de werkovereenkomsten met hen op de plaats van afschepping gesloten zijn met personen, die voorzien zijn van acte van bekendheid en toelating;
- 2o. de overeenkomsten, die met andere dan de zoo even bedoelde personen zijn gesloten, bij aankomst in de kolonie, voor den Agent-Generaal to Paramaribo of den districts commissaris in Nickerie, zijn bevestigd;
- 3o. een nieuwe overeenkomst ten overstaan van een door 2 genoemde ambtenaren is aangegaan.

Die overeenkomsten moeten overigens voldoen aan de voorschriften, welke voor aannemers of agenten buiten de kolonie bij de artt. 6 en 7 van dit besluit zijn vastgesteld.

Art. 76. Door den bevoegden rechter worden gestraft:

- a. de schipper:
 - 1o. voor oordel niet naleven der verplichtingen hem bij de bestaande verordeningen op het stuk van immigratie, met betrekking tot overvoer van immigranten opgelegd, voor zooverre daarop geene andere straf is gesteld, met een goldboete van f 100.— tot f 200.—, onverminderd de actie van het Openbaar Ministerie tegen hem, zoo daartoe termen bestaan, en de vordering der immigranten tot vergoeding van geleden schade;
 - 2o. wegens het niet ontschepen der immigranten binnen den bij art. 14 bepaalden tijd, met een goldboete van f 25 per immigrant per elden dag;
 - 3o. voor het aan boord nemen van een groter aantal immigranten dan volgens de op het stuk van immigratie bestaande bepalingen mogen worden ingescheept, met verbodverklaring ener som gelijk aan het bedrag der premien voor de geheele bezending verschuldigd.
- b. de aanvoerder, of ingevolge het voorschift van art. 40, de huurder, die nalatig blijft in het voldoen aan de verplichting omschreven bij art. 15 van Ons besluit van 19 Maart 1863, No. 71, met een goldboete van f 2,50 per dag voor iederen aangebrachten en niet gehuisvesten of verpleegden immigrant;
- c. den ieder, die schuldig bevonden wordt aan het tewerkstellen van een of meer bij een ander in huur zijnden immigrant of immigranten, met een boete van vijf gulden per dag en per hoofd voor iederen aldus tewerkgesteld immigrant.
- d. de gezagvoerder, die verzuimt de aangiften te doen bedoeld bij art. 60, of te voldoen aan de voorschriften van art. 61 met betrekking tot de monsterrol, of binnen de grenzen omschreven bij art. 63 den door een immigrant verlangden bij art. 67 vermelden pas weigert; — met een boete van tien tot honderd gulden;
- e. de huurder van immigranten of de gezagvoerder die niet voldoet aan de voorwaarden door dezen bij overeenkomst bedongen of aan de wettelijk hem opgelegde verplichtingen, bijaldien op de overtreding geen andere straf is gesteld, — met een boete van vijf en twintig tot vijf honderd gulden, met of zonder vernietiging der overeenkomst, en onverminderd de schadeloosstelling hun door den rechter toe te kennen, zoo daartoe termen bestaan.

Art. 77. Indien de huurder van — of gezagvoerder over immigranten bij herhaling is veroordeeld krachten de bepaling van § e van het vorige artikel, of wel zich schuldig maakt aan mishandeling of doorgaande slechte behandeling van immigranten, is het Hof van Justitie, op daartoe door den Procureur-Generaal in te stellen actie, bevoegd hem het in huur nemen van — of het gezag over immigranten te ontzeggen.

Art. 78. Met uitsondering van de gepleegde workverzuimen, waarmede wordt gehandeld als bij art. 55 is voorgescreven, moeten alle overtredingen bedoeld bij art. 12 der publicatie van 27 April 1861 (G. B. No. 11) binnen 14 dagen, na ter kennis gekomen te zijn van den gezagvoerder, bij de bevoegde autoriteit aangebracht worden.

Na dien termijn aangebracht zijnde, heeft geen onderzoek of vervolging meer plaats.

Art. 79. De districts-commissaris zendt vóór den 15 van elke maand aan den Procureur-Generaal een extract over de afgelepen maand uit het register, waarin hij alle door immigranten gepleegde overtredingen en de hun opgelegde straffen opteekent.

Art. 80. Dit besluit treedt in werking gelyktijdig met de wet van 30 Januari 1872 (Staatsblad No. 4.)

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken, van Binnenlandsche Zaken en van Financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

Het Loo, den 22 Maart 1872.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,
(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het
Ministerie van Koloniën,
(get.) FEITH.

Voor eeneluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FEITH.

Heeft de opnemng daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 3 Mei 1872.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 17 Mei 1872.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

VAN IDSINGA.

(No. 8.) PUBLICATIE van den 3 Mei 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit dd. 25 Maart 1872 No. 26 tot regeling der voorwaarden tot het bekomen van voorschotten tegen billijke renten, te verleen aan planters, die hulp behoeven voor de kosten van aanvoer van vrije arbeiders.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege doen lust ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de laatste alinea van het eenig artikel der Wet van 20 Januari 1872 (Staatsblad No. 4) tot bevordering van den aanvoer van vrije arbeiders in de kolonie Suriname;

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 5 Februari 1872 La. B. No. 38;

Den Raad van State gehoord (advies van den 5 Maart 1872 No. 10);

Op het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën dd. 11 Maart 1872 La. B. No. 9;

Hebben gearresteerd en verstaan:

Art. 1. De Gouverneur van Suriname is op den door Ons bepaalden voet bevoegd om op aanvraag van eigenaren of pachters van plantages of gronden of van hunne vertegenwoordigers, zijne medewerking te verleen tot het te hunnen behoeve aanwerven, inschepen en vervoeren van emigranten, die uit vrijen wil het land hunner herkomst of inwoning verlaten om, overeenkomstig een ter zake aangegaan contract, voor een bepaald aantal jaren in de voornoemde kolonie veld- of fabriekarbeid ten dienste van derden te verrichten.

Art. 2. De kosten voor den aanvoer gemaakt, waaronder begrepen die door het verlies wegens desertie of overlijden vóór de toewijzing der immigranten aan den aanvrager ontstaan, alles na aftrek der premie zooals die door Ons is of wordt geregeld, komen, naar evenredigheid van het getal hem toegewezen immigranten, ten laste van den aanvrager.

Onder de in de vorige alinea vermelde kosten zijn begrepen die, welke buiten de kolonie worden gevorderd zoo voor administratie als voor toezicht in zake van immigratie.

Art. 3. Bij de aanvraag vermeld in artikel 1 stort de aanvrager in gedeeltelijke voldoening der in het vorige artikel bedoelde kosten doodnagig bedrag in de koloniale kas als door den Gouverneur wordt bepaald, en stelt voor de betaling van het saldo, tot een mede door den Gouverneur te bepalen bedrag, te diens genoegen, waarborg.

Art. 4. Tot betaling der kosten van terugreis der hem toegewezen immigranten, wanneer vrije terugreis voor deze bedongen is, stelt de aanvrager eenen waarborg ten genoegen van den Gouverneur.

Wanneer de vrije terugreis werkelijk verschaft wordt, wordt het bedrag van die kosten door hem gestort in de koloniale kas.

Wanneer een immigrant, na afloop van zijn contract, eene nieuwe overeenkomst sluit met een anderen huurder, stelt die tweede huurder de waarborg vermeld in de eerste alinea van dit artikel, en is de eerste huurder daarvan ontslagen.

Op dien tweeden huurder rust alsdan de verplichting der storting vermeld bij de tweede alinea.

Art. 5. Wanneer een immigrant, voor wien vrije terugreis bedongen is, gedurende zijn verblijf in de kolonie sterft of wel van dat beding afstand heeft gedaan, vervalt de voor de betaling van den terugreis gestelde waarborg.

Art. 6. Tot betaling van het saldo der kosten, vermeld bij art. 3, wordt, terstond na de aankomst der immigranten of op doodnagig vroeger tijdstip als de Gouverneur zal noodig oordeelen, in de kolonie eene door den Gouverneur te bepalen som in de koloniale kas gedeponeerd.

Wanneer, na berekening dier kosten, deze blijken hooger dan het gedeponeerde bedrag te zijn, vult de aanvrager het te kort dadelijk aan. Bedragen die kosten minder, dan worlt het overschot van het gedeponeerde hem terstond teruggegeven.

Art. 7. Het bedrag der kosten in alinea 2 van het vorig artikel bedoeld, wordt, na kennisneming van de in dezelfde alinea bedoelde berekening en daarbij behoorende bescheiden, vastgesteld door eene door den Gouverneur te benoemen en te beoedigen commissie van minstens drie leden.

Tegen het aldus vastgestelde bedrag kan op geenorlei wijze worden opgekomen.

Art. 8. Voor de betaling van een gedeelte der kosten vermeld bij art. 2, wordt aan planters, die daartoe hulp behoeven uit de tot dat einde bij de wet van den 20 Januari 1872 (Staatsblad No. 4) beschikbaar gestelde gelden, op hun verlangen, een voorschot verleend, mits zij van dat verlangen bij de aanvraag om immigranten doen blijken en op de voorwaarden bij de volgende artikelen bepaald.

Dat voorschot bedraagt in geen geval meer dan vier vijfde der som, waarop de hierboven bedoelde kosten voorloopig door den Gouverneur worden geraamd.

Art. 9. Door eene Commissie van minstens drie leden, die door den Gouverneur worden benoemd en beoedigd, wordt een nauwkeurig onderzoek ingesteld, of genoegzame waarborgen worden aangeboden voor de terugbetaling, op de wijze bij art. 11 voorgeschreven, van het bij art. 8 vermelde gedeelte der kosten.

Deze commissie dient een schriftelijk rapport van hare bevindingen bij den Gouverneur in. De kosten aan de werkzaamheden deser Commissie verbonden, komen ten laste van den aanvrager, volgens een bij besluit van den Gouverneur vast te stellen tarief.

Art. 10. De Gouverneur staat, na het rapport der commissie, het aanzoek om voorschot toe, of weigert het, naar hem geraden voorkomt.

Hij geeft van zijne beschikking terstond kennis aan den verzoeker, die, ingeval van weigering, alsnog bevoegd is tot de aanvraag van immigranten tegen betaling der kosten op de wijze als bij de art. 3 en 6 is voorgeschreven.

Art. 11. Wanneer de Gouverneur het aangevraagde voorschot verleent, verbindt de aanvrager zich ten behoeve van het Gouvernement:

a. om de kosten van aanvoer enz. te voldoen binnen 5 jaren in vier termijnen, verschijnende als volgt:

1ste termijn op het einde van het 2e jaar,	
2e " " " " " " " " " " " "	3e "
3e " " " " " " " " " " " "	4e "
4e " " " " " " " " " " " "	5e "

na aankomst van den immigrant;

b. om jaarlijks te voldoen een intrest van 6% van het door hem verschildigde ten behoeve van de restoratie kas;

c. om voor de zigtige afbetaling, zoowel van de hierboven aangegeven termijnen van aflossing als voor die der interessens eene eerste hypotheek te geven op een of meer in de kolonie gelegen vaste goederen, met beding van de clausule bepaald bij de tweede alinea van art. 137, Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname.

Art. 12. Op elk door den aanvrager aangewezen goed wordt niet meer hypotheek gevestigd dan ten bedrage van de helft der door den Gouverneur geschatte verkoopwaarde van het goed.

De Gouverneur doet, wanneer hem dit noodig voorkomt, door eene commissie, als bij art. 9 omschreven, naar den staat der gehypothekerde goederen een onderzoek instellen. Wanneer die goederen in verkoopwaarde verminderd zijn tot beneden het dubbele van het nog verschuldigde bedrag aan voorschot en interessens, vult de aanvrager, binnen eene maand, na daartoe te zijn aangemaand, het ontbrekende aan door hypotheek op andere goederen. Bij gebreke hieraan is de Gouverneur bevoegd om het nog verschuldigde bedrag in zijn geheel terstond op te eischen.

Bij verschil omtrent de taxatie der verkoopwaarde, wordt die bepaald door drie arbiters waarvan één door den Gouverneur, één door den aanvrager en de derde door de beide eerste of, bij verschil, door den Kantonrechter te Paramaribo wordt benoemd.

Weigert de aanvrager binnen 14 dagen tot de benoeming overtegaan, dan wordt de geheele commissie door den Gouverneur benoemd.

De kosten van dit onderzoek, berekend als bij art. 9 alinea 2 is voorgeschreven, komen ten laste van den schuldenaar, wanneer blijkt dat de verkoopwaarde der gehypothekerde goederen tot beneden het dubbele van het nog verschuldigde bedrag aan voorschot en interessens is gedaald, in het tegenovergestelde geval komen zij ten laste van het Gouvernement.

Bij de de hypotheekacte en op de bordersellen van inschrijving treedt de Gouverneur of een ambtenaar daartoe door

hem aan te wijzen, namens het Koloniaal Bestuur, als schuldeischer op.

Alle kosten voor het vestigen der hypotheek komen ten laste van den schuldeenaar.

Art. 13. Dit besluit treedt in werking gelijktijdig met de Wet van 20 Januari 1872 (Staatsblad No. 4).

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

Het Loo, 22 Maart 1872.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,
(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
(get.) FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 3 Mei 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven, den 17 Mei 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 10.) BESLUIT van den 17 Mei 1872 No. 14, ter opheldering van de uitvoering der Koninklijke Besluiten dd. 22 Maart 1872 No. 26 en 27 (G. B. No. 8 en 9.)

De Gouverneur van Suriname,

Gelet op artikel 90 van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) en op art. 13 van het Koninklijk Besluit van dezelfde dagteekening No. 26 (G. B. No. 9);

voorts op de Wet van 20 Januari 1872, Staatsblad No. 4, afgekondigd op den 28 Februari jl. (G. B. No. 4);

alsmede op de eerste alinea van art. 43 en op art. 45 van het Regeerings Reglement;

Geheard den Raad van Bestuur;

Heeft goedgevonden en verstaan:

De uitvoering van de aangehaalde Koninklijke Besluiten dd. 22 Maart 1872 No. 26 en 27 (G. B. No. 8 en 9) op te schorten tot 15 Juni e. k.

En zal dit Besluit in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 17 Mei 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) PUBLICATIE van den 3 Mei 1872, houdende afkondiging van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 28 betreffende immigratie uit Britsch Indië.

In naam des konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 5 Februari 1872 Lett. B. No. 38;

Gelet op Onze besluiten van heden Nos. 26 en 27;

Den Raad van State gehoord (advies van den 5 Maart 1872 No. 10);

Op het nader rapport van Onzen Minister van Koloniën dd. 18 Maart 1872 Lett. B. No. 9;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Hangende de afkondiging in Suriname van Onze besluiten van heden Nos. 26 en 27, kan door Onzen Minister van Koloniën, op aanzoek van belanghebbenden, die, zonder voorschot te genieten, immigranten uit Britsch Indië wenschen te bekomen, aan den agent te Calcutta de werving, aanname en inshaping daarvan opgedragen worden.

Art. 2. Bij het aanzoek vermeld in het vorig artikel, stort de aanvrager in gedeeltelijke voldoening der kosten van aanvoer, bedoeld in art. 2 van Ons besluit van heden, No. 28, zoodanig bedrag als door Onzen Minister van Koloniën wordt bepaald; en stelt voor de betaling van het saldo en voor de kosten van terugvoer, tot een mede door hem, Minister, te bepalen bedrag, te zijnen genoegen waarborg.

Art. 3. In verband met de voorafgaande artikelen, behouden wij Ons, met afwijking van het bepaalde bij de artt. 2 en 3 van Ons besluit van heden No. 27, voor de eerste maal de benoeming voor van den agent te Calcutta.

Art. 4. De verdere bemoeiingen na de verscheping der immigranten, die krachtens Ons tegenwoordig besluit worden aangenaam, bijeen, overeenkomstig de bepalingen van Onze besluiten van heden Nos. 26 en 27, aan de daarbij aangewezen autoriteiten opgedragen.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

Het Loo, den 22 Maart 1872.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,
(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 3 Mei 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 22 Mei 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 12.) PUBLICATIE van den 3 Mei 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 29 Maart 1872 No. 11, houdende aanvulling van de verordening betreffende het uitloven van Staatspremie van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernementsbladen van 1863. No. 12, 1864 No. 13, 1865 No. 3, 1867 No. 4 en 1870 No. 10.)

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van den 19n Maart 1872, Lett. B. No. 9;

Den Raad van State gehoord (advies van den 26 Maart 1872 No. 17);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemde Minister dd. 27 Maart 1872, Lett. B. 17;

Gelet op de Wet van 25 December 1866 (Staatsblad No. 191) en op Onze Besluiten van 19 Maart 1868 No. 71, 19 Mei 1864 No. 29, 26 Januari 1865 No. 46, 16 Januari 1867 No. 68 en 19 September 1870 No. 19;

Hebben goedgevonden en verstaan:

De tweede alinea van onderdeel lo. van art. 1, betrekking hebbende op den aanvoer „uit Britsch Indië,” van de verordening betreffende het uitloven van Staatspremie van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, vastgesteld bij Ons Besluit van 19 Maart 1868 No. 71, uitgebreid en aangevuld bij Ons Besluit van 19 Mei 1864 No. 29, gewijzigd bij die van 26 Januari 1865. No. 46 en 16 Januari 1867 No. 68, en nader aangevuld bij dat van 19 September 1870 No. 19, wordt aangevuld, als volgt:

Wanneer de overvoer in haar geheel per stoomschip plaats heeft, worden de premien op den aanvoer van vrije arbeiders uit Britsch Indië met een derde verhooging toegekend.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering dees, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 22 Maart 1872.

(get.) WILLEM.

De Minister van Koloniën,
(get.) VAN BOSSE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FEITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 3 Mei 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 22 Mei 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 13.) VERORDENING van den 5 Maart 1873 betreffende het Recht van Zegel.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat er noodzakelijkheid bestaat om de belastingen, tot dusverre hier te lande geheven onder de benamingen van Klein Zegel, Transport- en Venderen, te vervangen door een in overeenstemming met de thans alhier bestaande wetgeving verbodend Zegelrecht;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkenning goedkeuring der Koloniale Staten,

Vastgesteld onderstaande verordening:

EEERSTE TITEL.

Van den aard der belasting en de wijze harer opbrengst.

EERSTE AFDEELING.

Algemene bepalingen.

Artikel 1. Er wordt onder de benaming van *Zegelrecht* eene belasting geheven van de akten en geschriften in de volgende artikelen aangegeeld.

Art. 2. Het zegelrecht vervangt, met het in werking komen dezer verordening, de rochten en belastingen in deze kolonie geheven onder de benamingen van:

recht van klein zegel, volgens de publicatie van 12 November 1830 (G.B. No. 16);

transportrechten, volgens de publicatie van den voormaligen Hov van Politie en Crimineele Justitie van 23 December 1781 en 6 Juni 1791 en volgens de publicatie van 18 November 1828 (G.B. No. 16); en

venderenrechten, volgens de publicatie van 19 November 1828 (G.B. No. 20).

Art. 3. Het zegelrecht wordt gekwetst door middel:

a. van gebruik van gestempeld papier of van plakzegels, van 's landswege uitgegeven;

b. van aanbod ter visiering van de aan het recht onderhevige akten en geschriften tegen betaling van het recht of van de vereischte bijpassing boven het bedrag van het gestempeld zegel of van de plakzegels.

Het gelijkzijdig gebruik van, of de kousse tusschen de in dit artikel vermelde wijze van voldoening van het recht is vrij, tenzij deze verordening het anders bepaalt.

Art. 4. Deze Verordening verstaat:

onder papier, ook perkament en alle andere als papier gekend fabricaat of natuurvoortbrengsel;

onder gestempeld papier, het papier van den zegelstempel voorzien;

onder geschriften, op beschrevene vellen of bladen, ook geheel of ten deele gedrukte stukken, vellen of bladen.

TWEDE AFDEELING.

Van het gestempeld papier en de plakzegels.

Art. 5. Besluiten door den Gouverneur krachtens art. 54 van het Regeerings-reglement uitvaardigd, regelen de typen van den zegelstempel en van het plakzegel, de wijze van stempeling, de voorziening in tijdelijke schaarste van plakzegels, het debiet en de middelen van controle op het een en ander.

Art. 6. Op het namaken of vervalschen der van 's landswege uitgegeven wordende zegels, hetzij gezegeld papier of plakzegels, het des bewust gebruik maken, in gebruik geven of in omloop brengen van zoodanige nagemaakte of vervalschte zegels, en het ten aandeel van de rechten of belangen der kolonie wederrechtelijk gebruik maken van de stampels, platen, persen, werktuigen of materialen, dienende tot de vervaardiging van krachtens deze verordening uit te geven gezegeld papier of plakzegels, zijn de artikelen 96 en 97 van het Wetboek van Strafrecht toepasselijk.

Art. 7. Het des bewust gebruikmaken, verkoopen of te koop aanbieden van een reeds gebruikte plakzegel wordt gestraft met eene boete van minstens f 50.— en hoogstens f 1000.—

Art. 8. Het plakzegel wordt in zijne geheele grootte op de stukken geplakt ter plaatse voor de onderteekening bestemd. De onderteekening wordt over het plakzegel heen geschreven.

Ingeval de akte of het geschrift van buitenslands herkomst is, houdt dit artikel voor de onderteekening:

ten aanzien van handelspapier de onderteekening van den acceptant, borg, eersten endosseant of anderen houder of gebruiker van het stuk hier te lande;

ten aanzien van alle andere buitenslands opgemaakte stukken de eerste onderteekening welke hier te lande op het stuk geplaatst wordt.

Wanneer niet een kenbaar gedeelte van de onderteekening op het plakzegel voorkomt, wordt het stuk beschouwd alsof het zegel daarop niet geplakt ware.

DERDE AFDEELING.

Van het visium voor zegel.

Art. 9. Behoudens de bepaling van het volgend artikel, bestaat het visium of de visiering voor zegel in een relaas, door den ambtenaar met de ontvangst der zegelrechten betaald, op het stuk geplaatst en onderteekend, houdende dat

het stuk in zijn register geboekt en het zegelrecht daarvoor voldaan is.

De dagtekening, het doel en het nummer van het register, benevens de voor zegelrecht betaalde som voluit in schriftletters worden in het relaas nagegeeft, alles op straffe van vijf gulden boete voor ieder verzuim.

Wanneer in het ter visiering aangeboden stuk onderscheidene beschikkingen of overeenkomsten voorkomen, ieder aan een bijzonder zegelrecht onderworpen, wijst de ambtenaar voor noemd den aard van elk derselver in zijn relaas beknopt aan en vermeldt daarin duidelijk het bedrag van elk recht op straffe van vijf gulden boete voor ieder verzuim.

Akten en geschriften welke volgens den Ite Titel dezer verordening aan het zegel onderworpen zijn en niet vallen in de termen der 2e alinea van art. 45, moeten om, zonder toepassing van de in den Ite Titel bedoigde boeten te kunnen worden gevisieerd, behoorlijk zijn gedagteekend en ter visiering worden aangeboden binnen een termijn van veertien dagen na die dagtekening.

De visiering geschiedt voor zoodanig recht als de ambtenaar die het visium verleent, na kennisneming van den inhoud van het stuk, verschuldigd acht.

Partijen, zich met de heffing niet vooreenigende, kunnen de beslissing inroepen van den burgerlijken rechter.

Voor zegel gevisieerde stukken kunnen, ten ware daarin na de visiering veranderingen mochten blijken te hebben plaats gehad, nimmer uithoofde van te min geheven recht tot vervolging aanleiding geven.

Art. 10. Het visium voor zegel kan in debet worden verleend, ingeval het stuk moet dienen alvorens de hoegrootheid van het verschuldigde recht kan worden bepaald of alvorens van de aanspraak op vrijstelling definitief kan zijn gebleken.

In zoodanig geval wordt de ambtenaar in een daartoe bestemd memoriaal aantekening van den post, ten einde het verschuldigde zegelrecht ten bekwaamen tijde in te voldoen of af te schrijven.

TWEDE TITEL.

Van de grondslagen en de hoegrootheid der belasting.

EERSTE AFDEELING.

Algemene bepalingen.

Art. 11. De zegelbelasting onderscheidt zich in:

- a. formaatzegel,
- b. vaste zegelrechten,
- c. proportionele zegelrechten,
- d. patentzegelrecht.

Art. 12. Wanneer enige akte aan vast of proportioneel recht onderworpen, reeds op formaatzegel is geschreven, dan geldt het in formaatzegel gekwetste recht in mindering van het bepaalde vast of proportioneel recht, en wordt het te kort komende aangevuld door middel van visiering of van plakzegels, mits daarbij aan de bepalingen van art. 8 kunne worden voldaan.

Geene teruggave heeft plaats van hetgeen voor zoodanige akte boven het bedrag van het bepaalde vast of proportioneelrecht in formaatzegel is gekwetst.

TWEDE AFDEELING.

Van het formaatzegel

Art. 13. Het formaatzegel regelt zich naar het formaat van het te gebruiken papier en de uitgebreidheid der akte.

De aan formaatzegel onderworpen akten en geschriften kunnen met inachtneming van art. 16 worden geschreven op gestempeld papier of op gestempeld papier van de in het volgeard art. bepaalde afmetingen, en alsdan gevisieerd of van plakzegel voorzien voor een bedrag vertegenwoordigend het totaal van het formaatzegel voor al het gebruikte papier.

Art. 14. Van het formaatzegel zijn het recht, de benaming en grootte als volgt:

No. 1 van j 1.— groot register	Hoogte in meters.	Breedte in meters.	Oppervl. ☐ meters.
• 2 • papier	0,4520	0,5700	0,2576
• 3 • 0,75 register	0,3457	0,5010	0,1932
• 4 • 0,50 gewoon	0,3220	0,4000	0,1288
• 5 • 0,25 halfgewoon	0,3220	0,3000	0,0964
• 6 • 0,15 klein	0,2500	0,1700	0,0425

De afmetingen van de drie eerstgemelde soorten zijn alhier opgegeven per opengelegde vel.

Papier, in oppervlakte meer dan tien vierkante centimeters (0,0010 van een vierkanten meter) overtreffende eene der hierboven opgegevene afmetingen, valt in het zegelrecht van de eerste grootere afmeting, met dien verstande dat papier van grootere afmeting dan die onder No. 1 hierboven vermeld, met geen hooger recht dan 1/1.— per vel, en alle papier van kleinere afmeting dan die van No. 6, met het recht van 15 cents per vel belast wordt.

Art. 15. Aan formaatzegel zijn onderworpen alle minuten, brevets, grossen, expeditie of afschriften, kopijen, dubbel en uitteekels van burgerlijke, gerechtelijke, buiten gerechtelijke, administratieve en onderhandscrische akten, rechterlijke of arbitrale uitspraken, voorzoekschriften, zelfs in den vorm van memorien of brieven, memorien van aangifte voor het recht

van successie en het recht van overgang en eindelijk in den uitgebreidsten zin, alle stukken en geschriften, welke eenigen titel, recht of voordel opleveren, of tot eenig bewijs strekken, en welke niet bij deze verordening van het recht geheel vrijgesteld zijn of aan een ander zegelrecht zijn onderworpen.

Geen kleiner formaatszegel dan dat van 25 cents mag worden gebruikt voor:

1. Akten door notarissen in brevet of als oorspronkelijke stukken uitgegeven.
2. Akten van praktijksen en exploiten van deurwaarders.
3. Onderhands geteekende wederzijds verbindende akten en geschriften, door of tusschen bijzondere personen of ambtenaren in hun persoonlijk belang, zonder te schenken van eenig openbaar ambtenaar opgemaakt.

Op formaatszegel van 15 cents mogen worden geschreven eenzijdige onderhandsche akten en geschriften, zonder te schenken van eenig openbaar ambtenaar opgemaakt.

Voor minuten, grossen, expeditien, afschriften, kopijen, dubbelen of uittreksels van in dit artikel niet genoemde authentieke akten of geschriften, mag geen kleiner formaatszegel dan dat van 50 cents per vel gebruikt worden.

Art. 17. Het vast of proportioneel zegelrecht volgens de Iffe en IVe afdeling van dezen titel verschuldigd, wordt voldaan op de minute, of, zoo de akte in originali wordt uitgegeven, op het origineel van authentieke akten, of, op een der eensluidende van wederzijds verbindende onderhandsche akten.

Notarissen, verlangende hunne akten aan het visum voor zegel te onderwerpen, mogen hunne minuten ter visseering aan den ambtenaar met de ontvangst van het zegelrecht belast ter hand stellen.

Van de voldoening van het vast of proportioneel recht op de minute of op het origineel eener authentieke, of op een der eensluidende van eenen wederzijds verbindende onderhandsche akte, wordt door den ambtenaar die eene grosse, eene expeditie, een afschrift, een kopij, een dubbel of een uittreksel afgeeft, op deze stukken, of door partijen op de overige eensluidenden, melding gemaakt, en zoo die rechten bij wijze van visum zijn gekweten, wordt afschrift van het bij art. 9 voorgeschreven relaas op elk dezer stukken gesteld.

De openbare ambtenaren of de onderteekenaars van onderhandsche akten, die deze voorschriften niet in acht nemen, verbeuren eene boete van tien gulden voor ieder verzuim.

De grossen, expeditien, afschriften, kopijen, dubbelen en uittreksels, door een openbaar ambtenaar uitgegeven, alsmede de niet voor vast of proportioneel recht gesegelde eensluidende van onderhandsche akten, zijn steeds aan formaatszegel onderhevig, tenzij de akte valt in een der termen van vrijstelling.

Van de bepalingen van dit artikel zijn uitgesonderd de akten en stukken in de artikelen 34 en 36 dezer verordening vermeld.

Art. 18. De aan het formaatszegel onderworpen grossen, expeditien of afschriften, dubbelen en uittreksels door griffiers bij het Hof van Justitie en de kantongerechten, scheidslieden, notarissen, deurwaarders en andere burgerlijke en rechterlijke ambtenaren of militaire officieren uit te geven mogen niet meer bevatten dan gemiddeld 39 regels van 17 lettersgrens op elke bladzijde van het groot register papier;

33 regels van 15 lettersgrens op elke bladzijde van het register papier;

27 regels van 12 lettersgrens op elke bladzijde van het gewoon papier.

Van deze bepalingen zijn uitgesonderd stukken buiten 's lands moettende dienen, mits hiervan blyke nit eene verklaring van den ambtenaar of officier, door wien de grossen, expeditien of afschriften, dubbelen en uittreksels worden gewaarmerkt of uitgegeven, in of aan den voet van het stuk te plaatsen.

DERDE AFDEELING.

Van de vaste zegelrechten.

Art. 19. Aan een vast zegelrecht ten bedrage als hieronder bepaald, zijn, behoudens de in art. 43 vermelde vrijstellingen, onderworpen:

- a. aan een recht van vijf en twintig gulden:
 1. De brieven van meerderjarigverklaring of venia notatis.
 2. De beschikkingen van den Gouverneur, houdende toestemming in veranderingen of bijvoegingen van geslachten.
 3. De aanstellingen tot notaris en de admissies als praktijks.
- b. aan een recht van tien gulden:
 1. De beschikkingen houdende dispensatie van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, het huwelijk betreffende.
 2. De beschikkingen van het Hof van Justitie houdende toestemming in verandering of bijvoeging van voornamen.
 3. De vonnissen waarbij echtscheiding wordt uitgesproken.
 4. De beschikkingen van den Kantongerechter waarbij bepaalde rechten van meerderjarigheid worden toegekend.
 5. De aanstellingen tot deurwaarder bij het Hof van Justitie of een der Kantongerechten.
 6. De aanstellingen tot translateur of tolk.
 7. De seebrieven.

c. aan een recht van vijf gulden:

1. De akten van huwelijksche voorwaarden.
 2. De vonnissen waarbij echtgenooten van tafel en bed of van goederen worden gescheiden.
 3. De akten van boodschending, behoudens het bepaald in art. 32.
 4. Testamenten in welken vorm ook opgemaakt, daaronder begrepen de beschikkingen bedoeld bij art. 923 B. W.
- d. aan een recht van twee gulden:
1. De akten van bewaargave van olographische en de akten van superscriptie van besloten testamenten.
 2. De buitelandse passpoorten.
 3. De akten van borgtocht.

e. aan een recht van vijf en twintig cents:

1. De livretten afgegeven aan de contracten aangeaan met volderbeiders, werklieden en dienstboden.
2. De kwitantie voor sommen meer dan vijf en twintig gulden bedragende.

en f. aan een recht van tien cents:

1. De kwitantie voor sommen tien gulden en meer, doch niet meer dan vijf en twintig gulden bedragende.
- Art. 20. Het zegelrecht voor kwitantie wordt, behoudens verrekening tusschen partijen, voldaan door de partij welke kwitantie geeft.

Bestaat de kwitantie in voldaanteekening van een betaallijst, dan kan de betaallijst voor het gezamenlijk bedrag der zegelrechten worden gesegeld of geveerd, en elk recht op de aan den kwitantiegever te doene betaling worden ingehouden.

Voor eene kwitantie door een gevolmachtigde voor onderscheidene of gezamenlijke rechthebbers gegeven, zijn evenwel rechten verschuldigd alsof elk rechthebber zelf hadde gekweteerd.

Art. 21. Wanneer eenige akte, in deze Afdeling aan een vast recht onderworpen, beschikkingen of overeenkomsten inhoudt bij de volgende Afdeling met een proportioneel zegelrecht belast, dan wordt voor elke dier beschikkingen of overeenkomsten het daarvoor bepaalde proportioneel zegelrecht geboven buiten en behalve het vast recht voor de akte zelve verschuldigd.

VIERDE AFDEELING.

Van het proportioneel zegelrecht.

Art. 22. Het proportioneel zegelrecht regelt zich naar de hoegrootheid der waarden, welke het onderwerp der akte uitmaken.

Art. 23. Aan het proportioneel zegelrecht zijn, in voege als bij de volgende artikelen dezer Afdeling bepaald, onderworpen:

- a. de beschikkingen van den Gouverneur of van andere bevoegde machten in de kolonie, waarbij besoldigde ambten en bedieningen worden bevestigd of besoldigingen worden verhoogd;
- b. de authentieke en onderhandsche akten houdende schuldbekentenis;
- c. de processen-verbaal van willige of gerechtelijke openbare verkooppingen en alle andere akten en geschriften, waarbij roerende of roerende zaken in eigendom worden overgedragen;
- d. de huurcontracten;
- e. de contracten van aanneming van werk;
- f. de wisselbrieven, orderbrieven of promessen aan order, assignatie, bank- en ander papier aan toonder;
- g. de vonnissen, arresten en andere uitspraken van rechters en scheidsmannen in burgerlijke geschillen, waarbij eene vordering in geld of geldswaarde wordt toegewezen.

Art. 24. Het recht op de beschikkingen, bij la. a van het vorig artikel vermeld, bedraagt:

wanneer de betrekking voor een onbepaald tijd is bevestigd, een honderd van de bruto som der inkomsten per jaar aan de betrekking houdenden;

wanneer de betrekking voor een bepaalden tijd is bevestigd, zoveel tienden ten honderd van de bruto som der jaarlijkse inkomsten, als het aantal jaren waarvoor de betrekking is opgedragen.

Gedeelten van jaren, minder dan zes maanden uitmakende, blijven bij de toepassing van het recht buiten aanmerking, zes maanden en meer uitmakende, gelden zij voor volle jaren. Een vooraf bepaald tijdvak van tien of meer jaren geldt voor een onbepaalden tijd.

Ingeval van akte van aanstelling de bruto som der inkomsten van de betrekking niet uitdrukt, wordt dezo som aan den voet der akte opgegeven door of van wege de autoriteit van wie de beschikking uitgaat.

Veranderlijke belooningen, emolumenten en andere wisselvallige voordeelen worden bij de in het vorig lid bedoelde opgave approximatief in rekening gebracht.

Defroyementen, geene voordeelen opleverende, blijven voor de toepassing van het zegelrecht op aanstellingen buiten aanmerking.

Art. 25. Op beschikkingen, waarbij een reeds dienend ambtenaar in eene andere betrekking overgebragt of in jaarwede wordt verhoogd, wordt het bij art. 24 bepaalde zegelrecht insgelijks toegepast, doch slechts op de vermeerdering van bruto inkomsten, welke den ambtenaar te beurt valt.

Van elk der gevallen in dit artikel voorzien, wordt door of van wege de autoriteit, van wie de beschikking uitgaat, aan den voer der akte van aanstelling melding gemaakt.

Art. 27. Het recht op de *schuldbekentenissen*, hetzij onderaans of bij notariële akte, met of zonder hypothecair verband aangegaan, bedraagt een half ten honderd van de schuldige belodene hoofdsom.

Wanneer in de akte ook reeds verschassen renten schuldige erkend worden, wordt het bedrag dier renten voor de berekening van het zegelrecht van de hoofdsom gevoegd.

Art. 28. Het recht op de processen-verbaal van openbare willige of gerechtelijke verkoopen van roerende goederen bedraagt, behoudens de hierna te melden uitzonderingen, twee ten honderd van de onroerende opbrengst.

Hetzelfde recht is verschuldigd op alle authentieke of niet authentieke geschriften, waarbij roerende zaken, hetzij al dan niet onder bezwarenden titel, in eigendom worden afgestaan of overgedragen. Bij gebreke van een in de akte genoemden prijs, wordt de waarde door partijen aangegeven. De akte waarbij een inboedel tusschen de gezamenlijke erfgename van eigenaars souder inbreng van contanten, wordt verdeeld, is aan dit proportioneel recht niet onderhevig.

Art. 29. Het recht van twee ten honderd in het vorig artikel vastgesteld, wordt op de helft verminderd voor openbare verkoopen van voortbrengselen van plantages en van kout- of houtgronden.

Art. 30. Het recht van twee ten honderd bij art. 29 vastgesteld, wordt mede tot een ten honderd verminderd voor openbare verkoopen van koopmansgoederen, niet tot verhuurboddel of stierhuizen behoorende, mits geene der in veiling gebrachte of verkochte kavelingen voor minder dan honderd gulden verkocht of opgehouden worden, en mits geene andere goederen in de veiling begrepen zijn.

Art. 31. De verminderingen van recht in de artikelen 29 en 30 kunnen alleen worden toegepast, wanneer het proces-verbaal van verkoop een bijzondere aanwijzing bevat van de in veiling begrepen goederen.

Bovendien moeten, om de in art. 29 bepaalde vermindering van recht te kunnen genieten, de plaats waar de voortbrengselen zich bevinden, en de prijs van ieder nummer of ieder kaveling afzonderlijk in het proces-verbaal zijn opgenomen.

Art. 32. Het zegelrecht op processen-verbaal van willige veiling en toewijzing, op de vonnissen van gerechtelijke toewijzing en op alle andere akten van eigendomsverdracht al dan niet onder bezwarenden titel van onroerende goederen of van overdracht of vestiging van zakelijke rechten op zoodanige goederen, met uitzondering van hypotheeken, bedraagt vier ten honderd van de waarde der goederen of zakelijke rechten.

Onder de akten van eigendomsverdracht worden alhier ook verstaan de scheidingen, in soverre daarbij aan een of meer mede-eigenaar n of erfgename onroerend goed boven hun aandeel in dat goed wordt toegescheiden.

Het aandeel, waartoe in zoodanig geval de verkrijger reeds uit eigen hoofde gerechtigd was, komt alsdan bij de berekening van het zegelrecht niet in aanmerking.

Akten houdende ruiling van onroerende goederen zijn onderhevig aan een recht van 4 % op de helft der waarde van de geruilde goederen te samen genomen.

Art. 33. Voor de waarde in het vorig artikel bedoeld, wordt gehouden de in de akte uitgerekte prijs, verhoogd met het equivalent van alle bezwarende bepalingen en voorwaarden ten laste van den koper.

Bij gebreke van een in de akte niderdrukten prijs, wordt het recht berekend over de waarde door partijen aan te geven, en, ingeval van verschil tusschen partijen en de administratie, bij taxatie door van wederzijds benoemde deskundigen te bepalen.

Grundrenten in geld of voortbrengselen worden ter berekening van het zegelrecht tot kapitaal gebracht door vermenigvuldiging met twaalf en een half, de voorwerpen in natura gewaardeerd op de wijze voorgeschreven bij art. 796 van het Burgerlijk Wetboek.

De akte waarbij de schuldpligtigheid wordt afgekocht, is aan het proportioneel zegelrecht niet onderhevig.

Art. 34. Het recht op de huurcontracten van onroerende goederen, zoodmede op elk dubbel van zoodanig contract, bedraagt een vierde ten honderd van den huurprijs, berekend als volgt:

wanneer de huurtijd op twee jaren of minder is bepaald, wordt de huurprijs over den geheelen huurtijd berekend;

op meer dan twee jaren wordt de huurprijs ten volles genomen over de eerste twee jaren, met t. b. overvoering van den halven huurprijs over den geheelen overigen huurtijd.

Bijaldien voor een of meer jaren een andere prijs is bedongen dan voor de overige, wordt de jaarlijkse huurprijs gemiddeld berekend over den geheelen huurtijd.

De jaren, ter keuze of opzegging van huurders of verhuurders staande, worden onder den huurtijd begrepen, ten ware mocht zijn bedongen dat, bij het ingaan van die jaren ter keuze, eene nieuwe akte van verhuuring zal worden gemaakt.

Wanneer de verhuuring voor het leven van den huurder, den verhuurder of van beiden wordt aangegaan, wordt het

recht berekend over het tienvoud, en wanneer de huurtijd onbepaald is, over het twintigvoud van den jaarlijkschen huurprijs.

Onder den huurprijs wordt verstaan de som door den huurder aan den verhuurder te betalen, benevens al de lasten, die de huurder voor zijne rekening neemt ter ontlasting van den verhuurder.

Voor de verhueringen, waarvan de prijs in natura of door een gedeelte der vruchten betaalbaar is gesteld, wordt de waarde bepaald bij deskundigen door partijen of door den rechter te benoemen.

Het recht wordt berekend over ronde sommen van f 100.— tot aan een bedrag van f 2000.— en boven de f 2000.— over ronde sommen van f 200.—

Art. 35. Het recht op de contracten van aanneming van werk bedraagt een vierde ten honderd van de som waarvoor de aanneming geschiedt.

Art. 36. Alle prima, secunda, tertia en verdere wisselbrieven, orderbrieven of promessen aan order, assignatie, bank en ander papier aan toonder en ander handelspapier, almede de duplicaten of kopieën van al deze stukken zijn, behoudens de in art. 43 voorkomende vrijstellingen, onderhevig aan het navolgende recht, te weten:

- wanneer de stukken binnen deze kolonie betaalbaar zijn, een half per mille;
- wanneer de stukken buiten deze kolonie betaalbaar zijn, een vierde per mille.

Het recht wordt berekend over de som in het stuk uitgedrukt, en wel

in het geval onder L. a bedoeld, over ronde sommen van f 500.— tot aan een bedrag van f 10,000.— en boven de f 10,000.— over ronde sommen van f 1000.—;

in het geval onder L. b bedoeld, over ronde sommen van f 1000.— tot een bedrag van f 20,000.— en boven de f 20,000.— over ronde sommen van f 2000.—

Echter zal het recht, in het eerste geval, voor sommen van f 300.— of daarboven, en in het tweede geval, voor sommen van f 100.— of daarboven, slechts over de f 300.— of f 100.— worden berekend.

De in dit artikel bedoelde stukken, hetzij binnen, hetzij buiten deze kolonie opgemaakt of getekend, en niet vallende in de onder art. 43 voorkomende vrijstellingen, moeten door den trekker of eersten ondertekenaar, acceptant of endosseant hier te lande, op zegel worden geschreven of van het vereischte zegel worden voorzien, alvorens binnen deze kolonie verhandeld, geaccepteerd, voor aval getekend, geëndosseerd, overgedragen, gekwiteerd of in blanco getoekend te worden.

Op de behoorlijk gezegelde stukken in dit artikel bedoeld, vereischen de accepten, avals, endossementen en tekeningen voor voldaan of in blanco geen afzonderlijk zegel.

Art. 37. Het zegelrecht op de rechterlijke of arbitrale uitspraken in burgerlijke geschillen bedraagt een half ten honderd van de geldsom of geldswaarde die wordt toegewezen, doch niet minder dan f 1.—.

Het wordt geleiden door de partij of partijen, welke in de kosten is of zijn veroordeeld, of tusschen welke de kosten zijn gecompenseerd, en bij voorrecht gekwetten door de partij die de zaak aanbrengt. Deze partij stelt het bedrag van het recht ter hand aan den griffier, die het audientieblad waarin het vonnis wordt opgenomen, ter visioering aanbiedt of van het vereischte plakzegel voorziet.

Preparatoire, interlocutoire en incidentele vonnissen en beschikkingen, metgezonder de zoodanige waarbij geene som of geldswaarde, maar alleen de prestatie van een feit is geconstitueerd, of waarbij sonder eisch de burgerlijke rechter ambtshalve eene boete oplegt, zijn slechts aan het formaatzegel van de graven, expeditien of afschriften onderworpen.

De rechterlijke beschikkingen, geschreven op roede van zegel voorziet ver oekaschriften of conclusien, vereischen geen afzonderlijk zegel.

Art. 38. Wanneer eenige akte in deze afdeling aan proportioneel recht onderworpen, meerdere beschikkingen of overeenkomsten inhoudt met proportioneel recht belast, dan wordt van elke dier beschikkingen of overeenkomsten het daarvoor bepaalde zegelrecht geheven.

VIJFDE AFDEELING.

Van de Patentzeglerechten.

Art. 39. Het zegelrecht, verschuldigd van de akten van patent voor de uitoefening van beroepen of bedrijven, wordt vertegenwoordigd door de som, waarvoor iedere patentplichtige volgens de ordonnantie van 16 Februari 1856 (G. B. No. 1), of de verordeningen waardoor die ordonnantie zal worden vervangen, in het bedrag van patent is aangeslagen.

Art. 40. Onmiddellijk na de regeling der aanslagen door de daartoe geroepene commissien of ambtenaren, worden de akten van patent gereed gemaakt en van het vereischte zegel voorzien. Zij worden niet afgegeven dan tegen contante voldoening van den aanslag, houdende geheele of gedeeltelijke ontheffing of afschrijving tengevolge van gegrond bevondene bewaarschriften of van uitspraken van den rechter, of eindelijk in de gevallen, waarin de ordonnantie op het patentrecht van rechtwege afschrijving toestaan.

Patentplichtigen, die langer dan eene maand nadat in het Gouvernements-advertentieblad is aangekondigd dat de patent-

akten geresd liggen, nalatig blijven in de lichting van hunne akte, zijn strafbaar met de boeten bij de verordeningen op het patentrecht tegen de uitoefening van bedrijven zonder patent bedreigd.

Art. 41. Bij elke afgifte van eene patentakte wordt het zegelrecht als de aanslag van den patentplichtige in het kobilier der patentrechten afgeteekend of doorgeslaand en de ontvangst onder de opbrengsten van het patentrecht verantwoord.

Art. 42. Van de bepalingen van dezen Titel zijn uitgezonderd de patenten van administrateurs of beheerders van plantages en houtgronden.

Deze patenten zijn vrij van zegelrecht en blijven onderworpen aan de bepalingen der ordonnantie van 16 Februari 1856 (G. B. No. 1) of der verordeningen, waardoor die ordonnantie zal worden vervangen.

DERDE TITEL.

Van de vrijstellingen.

Art. 43. Onverminderd de vrijstellingen, reeds in andere artikelen van deze verordening voorkomende, of bij de wetboeken en bij hier te lande bestaande en van kracht zijnde of by later vaststellen verordeningen verleend of nog te verleenen, worden van het zegelrecht vrijgesteld:

1o. Alle administratieve schrifturen, ambtelijke briefwisseling en boekhouding van het koloniaal gouvernement en de onderdanig ressorterende kantoren, alsmede van de Koloniale Staten, niet bestemd om aan belanghebbenden te worden uitgereikt, aan openbare akten te worden vastgehecht of in rechten te dienen.

2o. De verzoekschriften of requesten van onvermogenen, mits van het onvermogen op de bij algemeene verordeningen voorgeschreven wijze blijkende, alsmede de beschikkingen op zoodanige verzoekschriften, ten ware door de beschikking het onvermogen ophield.

3o. Alle beschikkingen door den Gouverneur, de Koloniale Staten en de publieke administratie uitgevaardigd, geene aanstelling of qualificatie tot eene bezoldigde bediening bevattende, en waarbij geene guast wordt toegestaan.

4o. Alle akten, schrifturen of andere stukken, benodigd en dienende in zaken of handelingen betreffende den invoer van vreemde arbeiders in de kolonie, naar aanleiding van de wet van den 20 Januari 1872, Staatsblad No. 4, Publicatie van 26 Februari 1872, G. B. No. 4.

5o. De certificaten van onvermogen, de akten door notarissen, volgens art. 5 van het reglement op het notariaat, voor onvermogenen opgemaakt, alsmede de aan onvermogenen uitgereikte certificaten van goed gedrag, en binnen- of buitenlandse paspoorten.

6o. De uittreksels uit de registers van bevolking en van ingezetenen, hetzij aan al dan niet vermogenen afgegeven.

7o. Alle stukken betreffende de erkenning van natuurlijke kinderen en de verbetering van akten van den Burgerlijken stand.

8o. De akten en stukken verciacht tot het aangaan van huwelijken, de akten houdende benoeming en beëdiging van voogden, toezienende voogden, curators en toezienende curators en de volmachters in sake van voogdij en curatele, het aan en ander voor zooveel van het onvermogen der partijen blijkt uit een getuigenis van de bevoegde autoriteit afgegeven, en op de stukken te vermelden.

9o. Alle akten van aanstelling, getuigenissen, ontlast of afscheidsbrieven, toestemmingen tot het aangaan van huwelijken van regeringswege verleend aan personen tot de land- en zeeomacht behorende beneeden den rang van officier, alsmede alle stukken en kwitantien betrekkelijk hunne dienstneming, aanwerving en afrekening.

10o. De verlofpassen en reisbrieven voor alle personen tot de land- en zeeomacht behorende, zonder onderscheid van rang. Voorts alle declaraties en kwitantien wegens vorderingen van het Koloniaal Bestuur wegens voor de land- of zeeomacht gedane nitschotten ten laste van den civielen dienst gedaan.

11o. Alle stukken dienende tot het in dienst treden bij of het doen gelden van redenen van vrijstelling van de schutterij en der gewapende burgermacht in de buitendistricten.

12o. Alle stukken in strafzaken zoowel burgerlijke als militaire.

13o. Alle stukken dienende in burgerlijke rechtszedingen, in geval de kosteloos procederende partij in het ongelijk wordt gesteld.

14o. De audientiebladen van de rechtelijke collegien en kantongerechten, behoudens het bepaalde bij art. 37, voorts de registers en repertoria van griffiers, deurwaarders, ambtenaren van den burgerlijken stand, ontvangers, hypotheekbewaarders, notarissen en andere lants- of openbare ambtenaren, kerk- en ambesturen, logementhouders, gezagvoerders over plantages en stijlerijen, alsmede de koopmansboeken en scheepsjournalen.

15o. De coupons of bewijzen van rentebetaling en de dividendbewijzen van openbare schuldbijlen of van aandelen in naamloze maatschappijen alsmede, krachtens art. 16 van het hier te lande bij publicatie van 23 Juni 1854 (G. B. No. 14) afgekondigd Koninklijk Besluit van 19 Mei 1854

No. 30, de biljetten der Surinaamsche Bank, nitagaders alle wissels en ander handelspapier door die Bank af- of uit te geven.

16o. De attestatie de vita tot ontvangst van en de kwitantien voor lijfrenten, pensioenen, gagementen en riddersoldijden ten laste van de solakant van het Koninkrijk of van deze kolonie, of ten laste van bij de wet of bij koloniale verordening erkende pensioenfondsen, wanneer het jaarlijksch bedrag de som van f 300.— niet te boven gaat.

17o. De kwitantien tot zij op mandaten of betaalijsten, hetzij afzonderlijk afgegeven voor bezoldiging van personen in 's lands burgerlijken of militairen dienst, ingeval het jaarlijksch bedrag der bezoldiging de som van twee duizend gulden niet te boven gaat.

18o. Alle aanstellingen en qualificatie brieven beswaar van den lande of van eenige publieke administratie.

19o. Alle kwitantien voor betaalde landbelastingen die voor teruggave van te veel betaalde belastingen en voor ten crechte gehevene of kwijtschuldene boeten, voorts alle stukken en bescheiden welke door belastingchuldigen voor de regeling van de door hen aan den lande verschuldigde belastingen behooren te worden ingeleverd, behoudens het zegel op de Memorien van aangifte voor het recht van successie.

20o. De kwitantien wegens teruggave van alle voor den lande bij voorschot gedane betalingen.

21o. De kwitantien atgegeven aan comptabele ambtenaren voor huurre overrekening in de Koloniale kas, alsmede die voor de afgifte van gelden uit 's lands kassen aan ambtenaren en reethbeholders.

22o. De kwitantien wegens tegemoetkoming of schadeloosstelling in gevallen van brand, overstroming, veepest en andere onheilen, en de stukken tot bewijs van de geleden schade overgelegd.

23o. De procesaen-verbaal van overbrenging van notariële protocollen naar de algemeene bewaarplaats der minuten, en de summierie staten van de over te brengen protocollen op te maken.

24o. De akten van handlichting en daartoe betrekkelijke stukken ten behoeve van minderjarigen, die selven of wier ouders of voogden openbaren of kerkelijken onderstand genieten.

25o. De akten, registers en stukken van binnen de kolonie opgerichte spaarbanken, kwitantien voor inslagen en livretten daaronder begrepen, met uitsondering evenwel van alle bescheiden betrekkelijk de uitzetting van de gelden der spaarbank aan derden, ten ware die derden uit eigen hoofde, of die bescheiden op sieh selven in eenigen term van vrijstelling van recht mochten vallen.

26o. De vrachtbrieven en oognossementen, zoowel de binnenlandsche als die, welke buiten 's lands op gemaakt, hier to lande moeten dienen.

27o. De kasiersbrieven, waaronder alhier uitsluitend worden verstaan de op kasiers afgegeven briefjes aan order of toonder.

28o. De wisselbrieven, briefjes aan order of toonder en ander handelspapier in Nederland of 's Rijks Overzeesche bezittingen opgemaakt, en aldaar van zegel voorzien.

29o. De gerechtelijke akten in Nederland of in 's Rijks Overzeesche bezittingen opgemaakt en aldaar van zegel voorzien.

30o. De ontwerpen van akten van oprichting van naamloze maatschappijen, volgens art. 36 van het Wetboek van Koophandel aan den Gouverneur in te zenden.

31o. De memorien van aangifte voor het recht van successie en van overgang bij overlijden, mits van het onvermogen der angivers door eene verklaring van de bevoegde autoriteit blijkende, alsmede de negatieve memorien van aangifte, benevens de minuten en expeditionen van akten van eedsaflegging ter voldoening aan de verordeningen op het recht van successie.

32o. De bewaarschriften tegen aanslagen in de beschreven middelen, benevens alle verzoekschriften om teruggave van betaalde belastingen.

33o. De huur- en verhuurcontracten van onroerende goederen, wanneer de huurprijs, over den geheelen huurtijd berekend, de som van f 100.— niet te boven gaat.

34o. De exploitien en alle verdere stukken tot en met het vonnis van toewijzing in sake van uitwinning van onroerende goederen tot inordering van belastingen.

35o. Alle akten en geschriften waarvan, en in zooverre als het gerechtigd, geheven wordende, zoode komen ten laste van de koloniale kas.

VIJFDE TITEL.

Van de oppeijng en bestraffing van overtredingen en van de inordering van rechten en boeten.

Art. 44. Het is aan alle rechterlijke, openbare, burgerlijke en militaire autoriteiten, ambtenaren en officieren, scheidsmannen en deskundigen verboden vonnis te wijzen, recht te doen, conclusie te nemen, te besluiten, legalisatie of andere aantekeningen te stellen op, of akten te verlijden of exploitien te doen, krachtens of omgevolge van eenig aan zegelrecht onderworpen, doch niet van het vereischte zegel voorzien stuk, zoodanig stuk aan hunne minuten vast te hechten,

daarvan grossen, afschriften of uittreksels af te geven zonder het ongesegelde of niet behoorlijk gesegelde stuk ter visiering voor zegel en, daartoe termen zijnde, ter toepassing van de hierna vermelde boete, aan den ambtenaar met de ontvangst der zegelrechten belast, te hebben aangeboden.

Wanneer echter zoodanig stuk voorkomt onder processale stukken, wordt het eerst nadat in de zaak vonnis medt gegeven is, in voege voormeld aan den ambtenaar met de ontvangst der zegelrechten belast, aangeboden.

De verbod geldt niet:

a. de vermelding in akten van boedelbeschrijving en scheiding, in processen-verbaal van ver- en ontzegeling, van ongesegelde of niet behoorlijk gesegelde stukken, welke in de boedels worden gevonden en moeten worden beschreven;

b. de in, af, overschrijving, aantekening of boeking in de registers van den hypotheekbewaarder, welke ambtenaar vervolgens de gebrekkige akte terughoudt en aan den ontvanger der zegelrechten verzendt, ten einde daarop het recht en de boete te heffen.

Art. 45. Het is aan de ambtenaren, met de ontvangst der zegelrechten belast, verboden eenig niet, of niet behoorlijk gesegeld stuk, hetwelk volgens deze verordening aan het zegelrecht is onderworpen, zonder betaling van boete, door stempeling of visiering van zegel te voorzien.

Onder de stukken welke niet zonder betaling van boete mogen worden gestempeld of gevisierd, behooren niet huiselijke papieren, brieven, ougeteekende of eenzijdig geteekende rekeningen, rekeningen-courant en andere geschriften, welke, ofschoon niet uitdrukkelijk in de vrijstellingen van art. 45 begrepen, echter ook niet bij name onder de met het zegelrecht belaste akten voorkomen. Van zoodanige stukken moet het zegelrecht worden voldaan vóór of ten tijde dat van die stukken eenig gebruik in rechten of in authentieke akten worde gemaakt, of daaraan door boeking in publieke registers als anderszins eenige bewijlskracht worde verleend.

Het recht op zoodanige stukken toe te passen regelt zich naar den hoofdinhoud van het geschrift of naar den aard van het bewijs, hetwelk partijen er uit wenschen te ontleenen.

Art. 46. Onverminderd de straffen in andere artikelen dezer verordening bedroefd, is strafbaar, te weten:

a. het niet gebruiken van met toereikend zegel gestempeld papier, of van toereikend plakzegel voor akten en geschriften aan het zegelrecht onderworpen, of het niet ter visiering aanbieden van zoodanige akten en geschriften binnen den termijn bij art. 9 bepaald,

met eene boete van *vijsif gulden*, wanneer het geldt *kwitantien*, van *vijsif gulden*, wanneer het geldt de onderhandsche stukken, bedoeld bij art. 362 B. W., en bij alle andere stukken, van het vijfvoud van het niet of te min voldaan zegelrecht, boven en behalve de betaling van het recht.

Het minimum van deze boete bedraagt *vijsif gulden*.

b. de overtreding van artikel 18 door het stellen van te veel regels en lettergrepen in grossen, expeditie of afschriften,

met eene boete van *tien gulden*.

c. de overtreding van art. 44 door het in rechten doen dienen van, of het geven van eenig niet bij de uitzonderingen in dat artikel geoorloofd gevolg aan een niet of niet behoorlijk gesegeld stuk,

met eene boete van *vijsif gulden*, boven en behalve de voldoening van het niet of te min voldaan zegelrecht en van de casu quo door partijen verschuldigde boete, behoudens verhaal op wien het behoort;

d. de overtreding van art. 45 door het stempelen of visieren van stukken, waarop eene der in dit artikel bepaalde boeten verschuldigd is, zonder tevens de boete in ontvang te nemen,

met eene boete van *vijsif gulden*, onverminderd de gehoudenheid tot onmiddellijke storting van de door partijen verschuldigde boete, behoudens verhaal op wien het behoort.

Voor eene en dezelfde overtreding, twee of meermalen in hetzelfde stuk begaan, is slechts eene boete verschuldigd.

Art. 47. Voor de zegelrechten en boeten zijn in de gevallen bij het vorig artikel bedoeld, aansprakelijk:

in die sub La. a. vermeld: 1. al de contraakteerende partijen in wederzijds verbindende onderhandsche akten; 2. al de onderteekenaars van eenzijdige onderhandsche akten; 3. de schuldeischers en schuldenaars voor onderhandsche akten van schuldbekentenis; 4. de burgerlijke of rechterlijke ambtenaren door wien eene authentieke, gerechtelijke of administratieve akte, niet vallende in de termen van vrijstelling, is opgemakt of uitgegeven;

in de gevallen bij La. b, c en d voorzien, de griffiers, notarissen, deurwaarders en andere burgerlijke of rechterlijke ambtenaren of militaire officieren, door wie de bij La. b bedoelde stukken zijn gewaarmerkt of uitgegeven, of die de in La. c en d bedoelde overtredingen hebben begaan.

Indien volgens dit artikel, meer dan een persoon voor eene en dezelfde boete aansprakelijk zijn, drukt die aansprakelijkheid op hen allen, ieder voor het geheel.

Art. 48. De ambtenaren met de ontvangst van het zegelrecht

belast of daartoe gequalificeerd, zijn verplicht alle hun ter hand komende of aangeboden wordende stukken, waarvan het verschuldigd zegelrecht niet blijkt voldaan te zijn, aan te houden, tenzij het niet of te min voldaan zegelrecht, benevens de casu quo verbuurde boete, onmiddellijk door den houder of aanbieder, behoudens diens verhaal op de bij het vorig artikel aansprakelijk gestelde personen worden gekweten.

De stukken, waarin de overtreding is begaan, kunnen ook in den staat waarin zij zijn aangeboden, aan de aanbidders of besitters worden in handen gelaten, wanneer deze, door mede-onderteekening van het na te melden proces-verbaal, het daarin gerelateerde feit erkennen, of ook, wanneer de gebrekkige stukken behooren in eene openbare bewaarplaats, in welk geval hiervan in het proces-verbaal wordt melding gemaakt.

Art. 49. De ambtenaren met de ontvangst van het zegelrecht belast of daartoe gequalificeerd, maken van elke overtreding proces-verbaal op, wanneer de rechten en boete niet onmiddellijk worden betaald.

Dat proces-verbaal wordt ten spoedigste door tusschenkomst van den Administrateur van financiën aan den Procureur-Generaal verzonden. Het moet binnen dertig dagen na de opmaking aan den bekeurde worden betoekend, bij gebreke waarvan het recht tot vervolging vervalt.

Art. 50. Ingeval van overtreding dezer verordening door een ambtenaar met de ontvangst van het zegelrecht belast of daartoe gequalificeerd, wordt de boete, benevens het casu quo verschuldigd zegelrecht, door of van wege den Administrateur van financiën ambtshalve ten laste van dien ambtenaar in zijne registers in ontvang gebracht, tenzij de bekeurde ambtenaar schriftelijk van zijn verlangen, des bijkomen de vordering door den rechter beslist te zien, in welk geval van de overtreding proces-verbaal wordt opgemaakt en betoekend, en de stukken worden opgezonden aan het Openbaar Ministerie.

Art. 51. Behalve de ambtenaren met de ontvangst van het zegelrecht belast of daartoe gequalificeerd, is ieder ambtenaar, aan wien in de waarneming zijner betrekking van eenige overtreding dezer verordening blijkt, bevoegd daarvan proces-verbaal op te maken en dat ten spoedigste te doen toekomen aan den Procureur-Generaal, die, oordeelende dat het proces-verbaal termen tot vervolging oplevert, de vervolging instelt, overeenkomstig hetgeen bij art. 49 hiervoren is bepaald.

De ambtenaar verhaalsant kan het stuk, waarin de overtreding is begaan, aanhouden en bij het proces-verbaal voegen, behoudens het bepaalde in de 2e alinea van art. 48 hierboven.

VIJFDE TITEL.

Transitoire en slotbepalingen.

Art. 52. De akten, bescheiden en geschriften, vóór het in werking komen dezer verordening op behoorlijk zegel geschreven en voor zegel gevisierd, blijven gelden voor behoorlijk gequalificeerd.

Niet gesegelde en niet gevisierde akten, bescheiden en geschriften vóór het in werking komen dezer verordening opgemakt, moeten, om in rechten of bij openbare ambtenaren, administratiën of autoriteiten te kunnen dienen, van het naar deze verordening vereischt zegel worden voorzien.

Ingeval op zoodanig stuk, volgens de publicatie van 12 November 1830 (G. B. No. 16), eene boete verbuurd was, wordt tevens die boete in ontvang genomen of op de wijde voorgegeven bij art. 49 dezer verordening ingevorderd, met in achtname van art. 53 der bepalingen van den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving.

Art. 53. Alle op het tijdstip van het in werking komen dezer verordening van 's landwege uitgegevene en niet gebruikte zegels kunnen, binnen de maand na dat tijdstip, tegen terugbekoming van het daarvoor betaald recht, ten kantore van een der ontvangers van 's lands middelen worden ingeleverd.

Art. 54. Deze verordening treedt in werking op den 1sten Januari of op den 1sten Juli volgende op hare afkondiging, met dien verstande dat, ingeval zij op 1 Juli in werking treedt, de vijfde afdeling van den tweeden titel aanvangt te werken met de regeling der analagen in het patentrecht voor het eerstvolgend jaar.

Met het in werking komen dezer verordening vervallen de Publicatie in art. 2 voormeld en de daarop gemaakte amendementen of wijzigingen, alles voor zooverre zij de heffing der zegel, transport- en vonderechten betreffen.

Met het in werking treden van de vijfde afdeling van den tweeden titel vervallen alle met die afdeling strijdige bepalingen van de ordonnantie op het recht van patent van 16 Februari 1856 (G. B. No. 1.)

Gegeven te Paramaribo, den 5 Maart 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

VAN ISINGA.

Uitgegeven den 5 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 14) PUBLICATIE van den 27 Mei 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 17 Maart 1872 (Staatsblad No. 16) bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de tusschen Nederland en Groot-Brittannië op den 8en September 1871, te 's Gravenhage gesloten overeenkomst betreffende de immigratie van vrije arbeiders uit Britsch-Indië naar de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Koning-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gesien de overeenkomst tusschen Nederland en Groot-Brittannië, den 8ten September 1870 door de wederzijdsche gevolmachtigden tot 's Gravenhage gesloten, betreffende de immigratie van vrije arbeiders uit Britsch-Indië naar de kolonie Suriname, van welke overeenkomst de inhoud luidt als volgt:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden aan Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland verzocht hebbende de immigratie van vrije werklieden uit de Britsche landen in Indië naar de Nederlandsche kolonie Suriname te bevorderen, en Hare Britsche Majesteit in dat verzoek hebbende bewilligd, hebben gezegde Majesteiten besloten een overeenkomst aan te gaan ter regeling van de aanwerving van bedoelde werklieden in de Britsche bezittingen in Indië, en hebben zij te dien einde tot Hunne gevolmachtigden benoemd:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden,
den heer Theodorus Marinus Boel van Limburg, groot-officier der orde van 's Eiken kroon van Luxemburg, ridder-grootkruis der orde van den Booden Adelaar van Pruisen, van de Heiligen Mauritsius en Lazarus van Italië, van de Kroon van Beieren, van den Zähringer Leeuw van Baden, van de Lijzen Kroon van Oostenrijk, van de Poolster van Zweden, enz., enz., Hoogst-dezelfde Minister van Buitenlandsche Zaken; en
den heer Engelbertus de Waal, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogst-dezelfde Minister van Koloniën;

en Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland,

den achtbaren Edward Alfred John Harris, vice-admiraal, lid van de zeer eervolle orde van het Bad, buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister van Hare Britsche Majesteit bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

die, als elkander hunne respectieve volmachten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. De Nederlandsche Regeering zal de bevoegdheid hebben werklieden voor de Nederlandsche kolonie Suriname te werven en aan te nemen in de Indische gewesten, die aan Groot-Brittannië toebehooren, en de emigranten in te schepen in de havens van Calcutta, Madras en Bombay, of eenige andere havens in

His Majesty the King of the Netherlands having requested Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland to afford facilities for the immigration of free labourers from the British territories in India into the Dutch colony of Surinam, and Her Britannic Majesty having acceded to that request, their said Majesties have resolved to conclude a convention to regulate the recruitment of such labourers in India, and for this purpose They have named as Their plenipotentiaries:

His Majesty the King of the Netherlands,
mr. THEODORUS MARINUS BOEL VAN LIMBURG, grand-officer of the order of the Oak Crown of Luxemburg; knight-grandcross of the order of the Red Eagle of Prussia; of the Sainte Maurice and Lazarus of Italy, of the Crown of Bavaria, of the Lion of Zähringen of Baden, of the Iron Crown of Austria, of the Polar Star of Sweden, etc., etc., His Minister of Foreign Affairs; and

mr. ENGELBERTUS DE WAAL, knight of the order of the Netherlands Lion, Minister for the Colonies;

and Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland,

the honourable EDWARD ALFRED JOHN HARRIS, vice-admiral, companion of the most honourable order of the Bath, Her Britannic Majesty's envoy extraordinary and Minister plenipotentiary to the King of the Netherlands;

who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon the following articles:

Art. 1. The Netherlands Government shall be at liberty to recruit and engage labourers for the Netherlands colony of Surinam in the Indian territories belonging to Great Britain, and to embark emigrants from the ports of Calcutta, Madras or Bombay or any other ports in British India, which shall hereafter be ap-

pointed by the Government of India for that purpose, under the conditions herein after stipulated.

Art. 2. The Netherlands Government shall intrust the direction of its operations in every centre of recruitment to an agent chosen by itself.

Those agents must be approved by the British Government.

Such approval is assimilated, with regard to the right of granting and withdrawal, to the exequatur given to consular agents.

Art. 3. The recruitment shall be effected conformably to the regulations which now exist, or may hereafter be established for the recruitment of labourers for British colonies, and it is distinctly understood that the effect of the present convention is not to give to the Netherlands Government, at any time or place, any privilege whatever in respect of emigration, which is not at the same time and place enjoyed by the British colonies.

Art. 4. The Netherlands agent shall, with regard to the operations of recruitment which are intrusted to him, enjoy for himself and for the persons whom he may employ, all the facilities and advantages afforded to the recruiting agents for British colonies.

Art. 5. The government of Her Britannic Majesty shall appoint in those ports where emigrants may be embarked, an agent who shall be specially charged with the care of their interests.

Art. 6. No immigrant shall be embarked unless the agent described in the preceding article has been enabled to satisfy himself that his engagement is voluntary, that he has a perfect knowledge of the nature of his contract, of the place of his destination, of the probable length of his voyage, and of the different obligations and advantages connected with his engagement.

Art. 7. The contracts of service, with the exception provided for by section 4 of article 9, and by section 2 of article 10, shall be made in India, and shall either bind the emigrant to serve a person designated by name, or to serve a person to whom he shall be allotted by the proper authority, on his arrival in the colony.

Art. 8. The contracts shall moreover, make stipulation for

10. The duration of the engagement, at the expiration of which the immigrant shall receive a return-passage to India at the expense of the Netherlands Government and the terms on which it will be competent to him to renounce his right to a free return-passage;

20. The number of days and hours of work;

20. het aantal der werkdagen en werken;

pointed by the Government of India for that purpose, under the conditions herein after stipulated.

Art. 2. The Netherlands Government shall intrust the direction of its operations in every centre of recruitment to an agent chosen by itself.

Those agents must be approved by the British Government.

Such approval is assimilated, with regard to the right of granting and withdrawal, to the exequatur given to consular agents.

Art. 3. The recruitment shall be effected conformably to the regulations which now exist, or may hereafter be established for the recruitment of labourers for British colonies, and it is distinctly understood that the effect of the present convention is not to give to the Netherlands Government, at any time or place, any privilege whatever in respect of emigration, which is not at the same time and place enjoyed by the British colonies.

Art. 4. The Netherlands agent shall, with regard to the operations of recruitment which are intrusted to him, enjoy for himself and for the persons whom he may employ, all the facilities and advantages afforded to the recruiting agents for British colonies.

Art. 5. The government of Her Britannic Majesty shall appoint in those ports where emigrants may be embarked, an agent who shall be specially charged with the care of their interests.

Art. 6. No immigrant shall be embarked unless the agent described in the preceding article has been enabled to satisfy himself that his engagement is voluntary, that he has a perfect knowledge of the nature of his contract, of the place of his destination, of the probable length of his voyage, and of the different obligations and advantages connected with his engagement.

Art. 7. The contracts of service, with the exception provided for by section 4 of article 9, and by section 2 of article 10, shall be made in India, and shall either bind the emigrant to serve a person designated by name, or to serve a person to whom he shall be allotted by the proper authority, on his arrival in the colony.

Art. 8. The contracts shall moreover, make stipulation for

10. The duration of the engagement, at the expiration of which the immigrant shall receive a return-passage to India at the expense of the Netherlands Government and the terms on which it will be competent to him to renounce his right to a free return-passage;

20. The number of days and hours of work;

30. het loon, de rantsoenen, indien zij gegeven worden, alsook de wijze van betaling van buitengewoon werk, en al de aan de aan den emigrant beloofde voordelen;

40. Gratuite geneeskundige behandeling van den emigrant, behalve in de gevallen dat zijne ziekte, volgens het oordeel van de arts door het bestuur aangewezen deeskundigen, ten gevolge van wangedrag, tongvoelende schuld zal zijn ontstaan.

In elk contract of elke verbintenis zal opgenomen zijn een afschrift der artikelen 9, 10, 19 en 20 van deze overeenkomst.

Art. 9. 10. De duur van de verbintenis van een immigrant zal niet langer zijn dan vijf jaren. In geval echter dat hem behoorlijk bewezen zal zijn dat hij vrijwillig het werk verzuimd heeft, zal hij verplicht zijn daarenboven een gelijk aantal dagen te werken als hij verzuimd heeft.

30. Na verloop van dat tijdsal elke Indier, die den leeftijd van tien jaren bereikt had bij zijn vertrek uit Indië, het recht hebben op vrijen terugtocht naar Indië op kosten van de Nederlandsche Regering.

30. Indien hij kan bewijzen dat zijn gedrag goed is geweest en dat hij eigen middel kan bestaan heeft, kan hem vergund worden in de kolonie te verblijven, zonder eenige verbintenis, maar van dat oogenblik af aan verliest hij het recht op vrije terugreis.

40. Indien hij geneegen is tot het aangaan van een nieuwe verbintenis, heeft hij recht op een premie en behoudt hij het recht op vrije terugreis na den afloop dezer tweede verbintenis.

50. Aan ieder immigrant, die zijn diensttijd in de Nederlandsche kolonie zal volbracht hebben, zal het vrijstaan in plaats van hetzij in de kolonie te blijven, hetzij naar Indië terug te keeren, op zijne eigene kosten zich naar een andere kolonie of een ander land te begeven.

Het recht van vrije terugreis van den immigrant strekt zich uit tot zijne vrouw, tot zijne kinderen, die Indië verlaten zullen hebben beneden de 10 jaren, en tot die, welke in de kolonie zullen geboren zijn.

Art. 10. De immigranten zullen niet bevestigd worden meer te werken dan zes dagen van de seven, en meer dan negen en een half per dag.

De voorwaarden van het werken op taak en elke andere soort van regeling, het werk betreffende, zullen vrijelijk met den werkman geregeld worden. De verplichting om op feestdagen zorg te dragen voor de verpleging van dieren en de behoeften van het dagelijksch leven zal niet als arbeid beschouwd worden.

Art. 11. De schikkingen, die het vertrek van de emigranten voorafgaan, zullen gelijk zijn aan die, welke door de bevelingen voor de Britsche kolonien zijn voorgeschreven.

30. The wages and rations (in case rations are given) as well as the payment for extra-work, and all the advantages promised to the emigrant;

40. Gratuitous medical treatment for the immigrant, except in cases where, in the opinion of the proper Government officer, his illness shall have arisen from his own misconduct.

In every contract of engagement there shall be inserted an exact copy of articles 9, 10, 19 and 20 of the present convention.

Art. 9. 1. The duration of the immigrant's engagement shall not be more than five years. In case however, he be duly proved to have absented himself from work, he shall be bound to serve a number of days equal to the time of his absence.

2. At the expiration of that period, every Indian, who shall have attained the age of ten years at the time of his departure from India, shall be entitled to a return-passage at the expense of the Netherlands Government.

3. If he can show that his conduct has been regular, and that he has the means of subsistence, he may be allowed to reside in the colony without any engagement; but from that time he will lose his right to a free return-passage.

4. If he consents to contract a new engagement, he will be entitled to a bounty, and will retain his right to a return-passage at the expiration of such second engagement.

5. Any immigrant, who has completed his engagement in the Dutch colony, shall be at liberty, instead of either remaining in the colony or returning to India, to remove to any other colony or country at his own expense.

The right of the immigrant to a return-passage extends to his wife and to his children, who quitted India under the age of ten years, as well as to those born in the colony.

Art. 10. The immigrant shall not be bound to work more than six days in seven, nor more than nine hours and a half a day.

The conditions of task-work and every other kind of regulation for work shall be freely arranged with the labourer. The obligation to provide, on holidays, for the care of animals and the necessities of daily life, shall not be considered as work.

Art. 11. The arrangements, which precede the departure of the emigrants, shall be conformable to those prescribed by the regulations for the British colonies.

Art. 12. In de havens van inascheping zullen de emigranten de vrijheid hebben, met inascheping der politieoverzichten op zulke inrichtingen, de depôts of elke andere plaats, waar zij mochten zijn gehuisvest, te verlaten, ten einde zich met de Britsche agenten in gemeenschap te kunnen stellen, welke op hune beurt, op elk redelijk uur, de plaatsen, waar de emigranten opgenomen of gehuisvest zijn, kunnen bezoeken.

Art. 13. Emigranten mogen in elk jaargetijde, met schepen van stoomvermogen, uit Indië naar de kolonie Suriname vertrekken, maar met zelschepen alleen van 1 Augustus tot 15 Maart.

Elke emigrant, tuschen 1 Maart en 15 September uit Indië vorttrekkende, zal, boven en behalve de hem gewoonlijk verstrekte kleeding, ten minste één dubbele deken bekomen, en hij zal daarvan gebruik kunnen maken, zoo lang het schip zich buiten de koerkringen bevindt.

Art. 14. Elk schip, dat emigranten vervoert, moet een Europeeschen heekkundige en een tolk aan boord hebben.

De gezagvoerders van schepen, die emigranten vervoeren, zullen verplicht zijn zich met elk pakket, dat hun door de Britschen agent in de haven van inascheping voor den Britschen consulaire agent in de haven van bestemming wordt ter hand gesteld, te belasten, om het terstond bij aankomst bij het Koloniaal Bestuur af te geven.

Art. 15. Op elk schip, bestemd voor het vervoer van emigranten uit de havens van Calcutta, Madras en Bombay of enige andere havens in Britsch-Indië, die later door de Regering van Indië zullen aangewezen worden voor de inascheping van emigranten, zullen de emigranten, hetzij tusschendecks, hetzij bovendecks, in stovig bevestigde, geheel overdekte kajuiten, een ruimte beneden, nitielustend, Bodoelde kajuiten en ruimte tusschendecks zullen op de geheele oppervlakte een hoogte hebben van niet minder dan zes (6) voet Engelsche maat.

Geen vak zal meer dan één volwassen emigrant mogen bevatten op elke twaalf (12) voet kubieke ruimte, op een vloer van dek, en op elke kubieke ruimte van twee en zeventig (72) voet, Engelsche maat.

Een emigrant boven den leeftijd van tien jaren zal voor een volwassene gerekend worden, en twee kinderen tuschen een en tien jaren oud, zullen voor een volwassene gerekend worden.

Op elk schip, dat emigranten vervoert, zal een bepaalde en afgezonderde ruimte tot hospital worden ingericht. Vrouwen en kinderen zullen op het schip vakken bezetten, verschillend en afgezonderd van die voor de eenlopende gezellen.

Art. 16. Bij elke verschepping van emigranten zal het getal

Art. 12. In the ports of embarkation the emigrants shall be at liberty, conforming to the regulations of police relative to such establishments, to leave the depôts, or other place in which they may be lodged in order to communicate with the British agents, who, in their part, may, at any reasonable hour, visit the places in which the emigrants are collected or lodged.

Art. 13. Emigrants may leave India for the colony of Surinam at any time of the year in vessels using steam-power; but by sailing-vessels only from the 1st of August to the 15th of March.

Every emigrant sailing from India between the 1st of March and the 15th of September shall receive at least one double blanket over and above the clothing usually allowed to him, and may make use of it so long as the vessel is outside of the tropics.

Art. 14. Every emigrant-vessel must carry an European surgeon and an interpreter.

The captains of emigrant-vessels shall be bound to take charge of any despatch which may be delivered to them by the British agent at the port of embarkation for the British consular agent at the port of destination, and to deliver it to the Colonial Government immediately after his arrival.

Art. 15. In every vessel employed for the conveyance of emigrants from the ports of Calcutta, Madras and Bombay or any other ports in British India which shall hereafter be appointed by the Government of India for the embarkation of emigrants, the emigrants shall occupy either between-decks, or in cabins on the upperdeck, firmly secured and entirely covered in, a space devoted to their exclusive use. Such cabins and space between-decks shall in every part have a height of not less than six (6) feet English measure.

No compartment shall take more than one adult emigrant for every twelve (12) superficial feet, English measure, on deck, and for every cubic space of seventy-two (72) feet, English measure.

An emigrant above the age of ten years shall count as an adult, and two children from one to ten years of age shall count as one adult.

A distinct and separate place shall be fitted up for a hospital in every emigrant-ship.

Women and children shall occupy compartments of the vessel distinct and separate from those of the single men.

Art. 16. Each shipment of emigrants shall include a

vrouw minstens de helft bedragen van het getal mannen. Mocht later de verhouding, voor de Britsche kolonien vastgesteld, worden verhoogd tot boven de helft, zoo zal dezelfde maatstaf toepasselijk zijn op de Nederlandische kolonie.

Art. 17. De Britsche agent zal bij de inscheping, op alle redelijke nren, het recht hebben om toegelaten te worden tot elk gedeelte van de schepen, hetwelk voor het gebruik van emigranten is ingebikt.

Art. 18. Bij aankomst van een schip met emigranten in de Nederlandische kolonie zal het bestuur zorg dragen, dat al de beoehden, welke het voor den Britschen consulaire agent ontvangen heeft, aan deszen worden ter hand gesteld, benevens:

1o. eene naamlijst van al de ontschepte verklieden;

2o. eene lijst van de sterfgevallen en de geboorten, die gedurende de reis op het schip zullen hebben plaats gehad.

Het Bestuur der kolonie zal de noodige maatregelen aannemen, ten einde den Britschen consulaire agent de gelegenheid te verschaffen zich in gemeenschap te stellen met de emigranten vóór hunne indeeling in de kolonie.

Een afschrift van de lijst van indeeling zal aan den Britschen consulaire agent worden ter hand gesteld.

Hij zal worden verwondigd van alle sterfgevallen en geboorten, die gedurende den duur der verbintenis plaats hebben, alsook van alle verandering van huurder en van elk vertrek gedurende de terugreis.

Elke nieuwe verbintenis en elke acte van afstand van het recht op vrije terugreis zal aan den consulaire agent worden medegedeeld.

Art. 19. Alle immigranten, vallende binnen de bepalingen van deze overeenkomst, zullen op dezelfde wijze als de overige onderdanen der Britsche Kroon, en overeenkomstig de gewone regelen van het volkrecht, in de Nederlandische kolonie het recht hebben den bijstand van den Britschen consulaire agent in te roepen, en geen hinderpaal zal den werkman in den weg staan om zich tot den consulaire agent te wenden of zich met hem in gemeenschap te stellen, evenwel zonder inbreuk te maken op de verplichtingen, die uit zijne verbintenis voortvloeien.

Art. 20. Bij de indeeling van verklieden zal geen man van zijne vrouw worden gescheiden, noch een vader of moeder van hunne kinderen beneden de 15 jaar. Geen werkman zal kunnen gedwongen worden, zijne zonde toetsenning, van meester te veranderen, tenzij hij door 'tgoovernemen mocht worden overgenomen of door den persoon, die het goed, waarop hij werkzaam is, in eigendom mocht hebben verkregen.

Immigranten, die voortdurend ongeschikt tot werken zullen zijn geworden, zoo wel ten gevolge van ziekte als van

proportion of women equal to at least one half of the number of men. Should the proportion fixed for the British colonies be hereafter raised above one half, the same rate shall apply to the Netherlands colony.

Art. 17. The British agents, at the embarkation, shall have, at all reasonable times, the right of access to every part of the ships which is appropriated to the use of emigrants.

Art. 18. On the arrival of an emigrant-ship in the Netherlands colony, the Government shall cause to be transmitted to the British consular agent any despatches which it may have received for him, together with:

1o. A nominal list of all labourers disembarked.

2o. A list of the deaths or births which may have taken place during the voyage.

The Colonial Government shall take the necessary measures to enable the British consular agent to communicate with the emigrants before their distribution in the colony.

A copy of the list of distribution shall be delivered to the consular agent.

He shall be informed of all deaths and births which may occur during the period of engagement, as well as of all changes of employer and of all departures on a return-passage.

Every fresh engagement or the right to a free return-passage shall be communicated to the consular agent.

Art. 19. All immigrants within the provisions of this convention shall, in the same manner as other subjects of the British Crown, and conformable to the ordinary rules of international law, enjoy in the Netherlands colony, the right of claiming the assistance of the British consular agent, and no obstacle shall be opposed to the labourer's resorting to the consular agent and communicating with him, without prejudice, however, to the obligations arising out of his engagement.

Art. 20. In the distribution of labourers no husband shall be separated from his wife, nor any father or mother from their children under fifteen years of age. No labourer shall be required to change his employer without his own consent, unless he be transferred to the Government, or to the person who has acquired the property on which he is employed.

Immigrants, who may become permanently incapable of work, either by sickness or by any other cause beyond

elke andere oorzaak, buiten hun eigen toedoen, zullen teruggedonden worden op kosten van de Nederlandische Regering, welke tijd er ook nog mocht ontbreken, alvorens zij tot de vrije terugreis gerechtigd zijn.

Art. 21. De immigratie kan in de Nederlandische kolonie door Britsche en Nederlandische subepen, zonder onderscheid, geschieden.

Britsche schepen, welke daartoe gebruik worden, zullen verplicht zijn zich te houden aan al de verordeningen van politie, gezondheid en uitruiting, welke op Nederlandische schepen van toepassing zijn.

Art. 22. De ordonnantie voor voor taken en loonen voor Suriname van 1861 zal tot grondslag dienen voor de overeenkomsten, welke met de immigranten zullen aangegaan worden.

De Nederlandische Regering verbindt zich om in dit reglement geene verandering te brengen, ten gevolge waarvan de immigranten in eenen exceptieeleen toestand zouden geplaatst worden of hun voor aannemen verboden zou worden, zoudten opgelegd worden, ongunstiger dan die, welke in genoemd reglement zijn vastgesteld.

Art. 23. De bepalingen van de tegenwoordige overeenkomst zullen niet slechts van toepassing zijn op de Indische onderdanen van hare Britsche Majesteit, maar ook op de inboorlingen van de Indische staat, die onder bescherming of onder het gezag van genoemde Majesteit staan, of welke bondgenooten van het Britsche Gouvernement zullen zijn, of wier Regering de oppermacht van de Britsche Kroon zal hebben erkend.

Art. 24. Deze overeenkomst zal in werking treden twee maanden na de uitwisseling der daartoe betrekkelijke krachten; haar duur is bepaald op drie en een half jaar. Ze zal van kracht blijven, zoo zij niet opgezegd wordt in den loop der laatste maand van het derde jaar; daarna kan de opzegging alleen geschieden in den loop van deszelfde maand van elk achtereenvolgend jaar.

Ingeval van zulke opzegging, zal zij achtien maanden daarna eindigen.

Desniettemin zal de Gouverneur Generaal van Britsch-Indië, in Rade, overeenkomstig de resolutie van 19 September 1856, betreffende de immigratie naar Britsche kolonien, het recht hebben de immigratie naar de kolonie Suriname ten allen tijde te schorsen, ingeval hij reden heeft te gelooven, dat in die kolonie de noodige maatregelen niet zijn genomen ter bescherming der emigranten bij hunne aankomst of gedurende hun verblijf aldaar, of voor hunne veilige terugkomst in Indië, of om hun de terugreis naar Indië te verschaffen ten tijde of omstreeds den tijd, wanneer zij tot zulke een terugreis gerechtigd zijn.

Ingeval echter bedoeld recht, aan den Gouverneur-Generaal van Britsch-Indië voorbehou-

their own control, shall be sent back at the expense of the Netherlands Government, whatever time may still be wanting to entitle them to a free return-passage.

Art. 21. All operations of immigration may be carried on in the Netherlands colony by Netherlands or British vessels without distinction.

British vessels which may engage in those operations shall be bound to conform to all the measures of police, health and equipment which may apply to Netherlands vessels.

Art. 22. The labour-regulation of Surinam of 1861 shall serve as a basis for the contracts which shall be made with the immigrants.

The Netherlands Government engages not to introduce into that regulation any modification which would have the effect either of placing the immigrants in an exceptional position, or of imposing upon them harder conditions of labour than those stipulated by the said regulation.

Art. 23. The provisions of the present convention shall apply not only to the Indian subjects of Her Britannic Majesty, but also to the natives of every Indian State which is under the protection or political control of Her said Majesty, or which shall be in alliance with the British Government, or of which the Government shall have acknowledged supremacy of the British Crown.

Art. 24. The present convention shall begin to take effect two months after the exchange of the ratifications thereof; its duration is fixed at three years and a half. It shall remain in full force, if notice for its termination be not given in the course of the last month of the third year, and then notice can be given only in the course of the same month in each succeeding year.

In case of such notice being given, it shall cease eighteen months afterwards.

Nevertheless the Governor-General of British India in Council shall, in conformity with the act of the 19th of September 1856, relative to immigration to British colonies, have the power to suspend at any time emigration to the colony of Surinam, in the event of his having reason to believe that in that colony proper measures have not been taken for the protection of the emigrants immediately upon their arrival or during their residence therein, or for their safe return to India, or to provide a return-passage to India, for any such emigrants at or about the time at which they are entitled to such return-passage.

In case, however, the power thus reserved to the Governor-General of British India

den, ooit uitgeoefend wordt, zal de Nederlandsche Begroting de bevoegdheid hebben terstond, indien zij dit noodig keurt, de geheele overeenkomst voor geëindigd te verklaren. Maar bij het eindigen dezer overeenkomst om welke reden dan ook, zullen de bepalingen, betreffende de Indische immigranten, die in de Nederlandsche kolonies zijnegevoerd van kracht blijven ten voordeele van gezegde immigranten, totdat zij of naar hun eigen land zijn teruggezonden, of van hun recht op vrije terugreis naar Indie afstand hebben gedaan, of zich naar een andere kolonie of een ander land hebben begeven.

Art. 25. De Gouverneur-Generaal van Indie, in Rade, zal eveneens de bevoegdheid hebben, in geval van noodzakelijkheid, de bepalingen van art. 13 van de tegenwoordige overeenkomst, wat betreft de datums, waarop emigranten Indie op zeeschepen mogen verlaten, zoodaende de bepalingen van art. 16, wat betreft de getalsverhouding tusschen mannen en vrouwen, in milderen zin toe te passen.

Art. 26. Men is overeengekomen, dat overal waar in deze overeenkomst gesproken wordt van de Nederlandsche Begroting, daarmede ook bedoeld wordt het Nederlandsch Koloniaal Bestuur van Suriname.

Art. 27. De tegenwoordige overeenkomst zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingen zullen worden nitgewisseld te 's Gravenhage, zoo dra mogelijk, nadat de overeenkomst voor zooveel noodig de goedkeuring der Staten-Generaal zal erlangt hebben.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden haar hebben ondertekend en met hun wapen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den achtenden dag van September in het jaar duizend acht honderd zeventig.

(Oet.) ROEST VAN LIMBURG (L.S.)
• DE WAAL (L.S.)
• E. A. J. HARRIS (L.S.)

should at any time be exercised, the Netherlands Government shall have the right immediately to terminate the whole convention if they should think proper to do so. But in the event of the determination of the present convention, from whatever cause, the stipulations relative to Indian immigrants introduced into the Netherlands colony shall be maintained in force in favour of the said immigrants, until they shall either have been sent back to their own country, or have renounced their right to a return passage to India, or shall have removed to some other colony or country.

Art. 25. The Governor-General of India in Council shall likewise have the power to relax, in cases of emergency, the provisions of article 13 of the present convention with regard to the dates at which emigrants may leave India in sailing-vessels, and also the provisions of article 16, with regard to the proportion of women to men.

Art. 26. It is understood that wherever in this convention mention is made of the Netherlands Government, the Colonial Government of Suriname is equal comprised under that denomination.

Art. 27. The present convention shall be ratified and the ratifications shall be exchanged at the Hague as soon as possible after it shall have received, as far as shall be required, the approval of the States-General.

In witness whereof the respective plenipotentiaries have signed the same and have affixed thereto the seal of their arms.

Done at the Hague, the eight day of September in the year of Our Lord one thousand eight hundred and seventy.

(Sign.) ROEST VAN LIMBURG (L.S.)
• DE WAAL (L.S.)
• E. A. J. HARRIS (L.S.)

Gelet dat de akten van bekrachtiging op gezegde overeenkomst, door Ons den 16den en door Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland den 10den Februari 1872 getoekend, den 17den derzelfde maand te 's Gravenhage zijn uitgewisseld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandse Zaken, van den 14den Maart 1872, No. 1698;

Hebben goedgevonden en verstaan de bovenvermelde overeenkomst bekend te maken door plaatsing van dit besluit in het Staatsblad.

Onze Ministers, Hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur, worden belast, ieder voor zooveel hem aangaat, met de uitvoering der bepalingen in voorschreven overeenkomst vervat.

Het Loo, den 17 Maart 1872.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
L. GERCKE.

Uitgegeven den vijftien Maart 1872.

De Minister van Justitie,
J. A. JOLLES.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het
Ministerie van Kolonien,
FETIE.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevestigd.

Gedaan te Paramaribo, den 27 Mei 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 7 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 15.) **BESLUIT** van den 13 Juni 1872, ter uitvoering van art. 58 van het Kon. Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat, ter uitvoering van art. 58 van het Koninklijk Besluit van den 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie, het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, de Raad van Bestuur gehoord, besloten: De maatslaf en de prijs, volgens welke de huurder, overeenkomstig het voorschrift van art. 58 van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) verplicht is de immigranten, die zulks verlangen, gedurende de eerste zes maanden na hunne aankomst in de kolonie, van levensmiddelen te voorzien, worden bepaald, in het achter dit Besluit gevoegde Tarief.

Gegeven te Paramaribo, den 13 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

VAN INDIENING.

Uitgegeven den 17 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

MAATSTAF en PRIJS der aan Immigranten uittebreken LEVENSMIDDELEN.

AARD der LEVENSMIDDELEN.	Maatslaf of Gewicht.	Dagelijks te verstrekken aan Immigranten herkomstig					
		Uit Europa.		Uit landen bevochten		Uit de Azoren, Madeira, de Can. en Kaapverdië, de West-Indien en N. en Z. Amerika.	
		1.	2.	3.	4.	5.	6.
Rijst.....	Kilogr.	0.125	f 0 02	0.140	f 0 15	0.170	f 0 07
Bananen.....	Bos.	0.00	f 0 00	0.00	f 0 00	0.00	f 0 00
Bakkeljauw.....	Kilogr.	0.250	f 0 04	0.250	f 0 04	0.250	f 0 04
Kokos Olie.....		—	—	—	—	—	—
ander Vet.....		—	—	—	—	—	—
Zout.....		0.025	f 0 00	0.035	f 0 00	0.035	f 0 00
Suiker.....		0.085	f 0 01	0.085	f 0 01	0.085	f 0 01
Koffie.....		0.025	f 0 02	—	—	—	—
Brood.....		0.250	f 0 06	—	—	—	—
Prijs per Rantsoen.....		f 0 24	f 0 24	f 0 24	f 0 24	f 0 24	f 0 24

Behoort bij het besluit dd. 13 Juni 1872 G. B. No. 15.

De Gouvernements-Secretaris E. A. VAN EMDEN.

1. A. REGISTRE bedoeld bij Art. 54 van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27 G. B. No. 8.

PLANTAGE

VOLGNOMMER.		NOMMER van inschrijving in het algemeen register van den Agent Generaal (Contract nummer)		N A M E N E N V O O R N A M E N .		Geslacht		Ouderdom bij aankomst.		Beroep.		Voor wien, wanneer, van wat, met welk schip aangebracht.		T I J D S T I P		Voorwaarden van het Contract.		VERANDERINGEN DOOR				AANMERKINGEN.							
						Mannelijk. Vrouwelijk.								waerop het contract is ingegaan.		eindigt.				Geboorte.		Overlijden.		Huwelijk.		Echt- scheiding.			

1. B.

187.

WERKREGISTRE betreffende de Immigranten op de Plantage

voorgeschreven bij art. 55 van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27, G. B. No. 8.

DISTRICHT

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

VOLGNOMMER.		NOMMER van inschrijving in het alg. reg. van den Agent Gener. (Contract nummer.)		NAMEN en PLAATS van herkomst van den ARBEIDER.		Geslacht.		Bedrijf.		Opgelegde taak.		a/ Maandag.		a/ Dinsdag.		a/ Woensdag.		a/ Donderdag.		a/ Vrijdag.		a/ Zaterdag.		Totaal		Aantal verrichte WERKTAKEN.		VERZEK. DAGEN.		AANMERKINGEN.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
												Volbrachte taak.		Volbrachte taak.		Volbrachte taak.		Volbrachte taak.		Volbrachte taak.		Volbrachte taak.		Loon.		Loon.		Loon.		Loon.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.		Aard van het werk.	

1. C.

EXTRAOT uit het Werkregister.

Maand

PLANTAGE. 18

dag den

NOMMER van inschrijving in het algemeen register van den Agent General (Contract Nummer).	NAMEN en PLAATS van herkomst van den ARBEIDER.	Geslacht.	Omschrijving van het werk waarbij het verricht is opgelegd en waarin het verricht bestaat.

dagtekening van de afgifte van het briefje.

dagtekening van hem die het heeft afgegeven.

Behooren bij het Besluit dd. 13 Juni 1872 G. B. No. 16.

De Overnemen van de Plantage.

H. A. VAN KILLEN.

(No. 16) **BESLUIT** van den 13 Juni 1872, *ter uitvoering van de artt. 54 en 55 van het Koninklijk Besluit van den 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) tot aanwinst en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie.*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van de artt. 54 en 55 van het Koninklijk Besluit van den 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) tot aanwinst en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1. Het register bedoeld bij art. 54, het werkregister en het briefje betreffende werkverzuim, bedoeld bij alinea 1 en bij alinea 4 van art. 55 van het Koninklijk Besluit dd. 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8), worden ingericht, het eerste overeenkomstig het onder La. A, het tweede overeenkomstig het onder La. B, en het derde overeenkomstig het onder La. C bij dit Besluit gevoegde model. (Zie voorstaande pagina.)

Art. 2. Indien er geen veranderingen als bedoeld bij de 2e alinea van art. 54 onder de immigranten hebben plaats gevonden, zendt de gezagvoerder de bij die alinea voorgeschreven opgave in negatieve vorm aan den Districts-Commissaris.

Art. 3. Het bij de 3e alinea van art. 55 bedoeld volledig extract wordt, onder vermelding van de dagteekening der inzendings, door den gezagvoerder ondertekend.

(gegeven te Paramaribo, den 13 Juni 1872.

VAN ISINGA.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 26 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 17) **PUBLICATIE** van den 26 Juni 1872, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 18 Mei 1872 No. 5, houdende wijziging van art. 38 van dat van den 15 Maart 1871 No. 22, betreffende de noten, gewichten en weegwerktuigen voor de Kolonie Suriname (Gouvernementsblad No. 3.)

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Van 's Konings wege den laat ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

Wij WILLELM III, bij de gratie Gode, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Kolonien dd. 26 April 1872 La. B. No. 25;

Gesien Ons besluit van 15 Maart 1871 No. 22, betreffende de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie Suriname;

Den Raad van State gehoord (advies van den 7 Mei 1872 No. 26);

Gesien het nader rapport van Onzen Minister van Kolonien dd. 13 Mei 1872 La. B. No. 23;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging van artikel 38 van Ons opgemeld besluit, te bepalen, dat hetzelfde, in stede van op 10. Juli 1872, in werking treedt op 10. Juli 1873.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering van dit besluit.

's Gravenhage, den 18 Mei 1872.
(get.) WILLELM.

De Minister van Kolonien,
(get.) VAN BOSCH.

Accoordert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) FRITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal,
FRITH.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernements-Blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 26 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

Uitgegeven den 26 Juni 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

(No. 18) **BESLUIT** van den 27 Juni 1872, *ter uitvoering van artikel 5 der verordening van den 5 Maart 1872, betreffende het recht van zegel (Gouvernementsblad No. 13.)*

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

Overwegende dat ter uitvoering van Art. 5 der Koloniale

verordening van 5 Maart 1872 (G. B. No. 13) betreffende het recht van zegel, het noodig is, het navolgende vast te stellen,

Heeft, den Raad van State gehoord, besloten:

Art. 1. Met de ontvangst der zegelrechten zijn belast: te Paramaribo de Koloniale Ontvanger en Betaalmeester; in het district Nickerie, de Ontvanger der belastingen aldaar, in de overige districten de Districts-Commissarissen.

Art. 2. Te beginnen op 1 Juli 1872 is bij de in art. 1 genoemde ambtenaren verkrijgbaar gestempeld papier, te weten: geheele vellen, ter grootte van het formaatzegel van 50 cents (Art. 14 No. 3 der verordening) en met dat recht gekalibreerd; kleine vellen, ter grootte van het formaatzegel van 25 cents (Art. 14 No. 4 der verordening) en met dat recht gekalibreerd; kleine halve vellen, ter grootte van het formaatzegel van 15 cents (Art. 14 No. 5 der verordening) en met dat recht gekalibreerd;

strooken ter grootte van een derde van het half vel en bevattende acht afdrucken van den zegelstempel, te kalibreren volgens verlangen van de aanvragers, om te dienen zooals bij art. 4 hierna zal worden aangewezen.

Het gestempeld papier van de grootte van het formaatzegel van 1/2 en 1/3 wordt, op aanvraag, ten kantore van den Koloniale Ontvanger en Betaalmeester verstrekt.

Art. 3. De bij art. 1 genoemde ambtenaren te Paramaribo en in de districten zijn daarenboven voorzien van gestempeld papier, om te worden gekalibreerd met zodanig vast of proportioneel zegelrecht als belanghebbenden voor de door hen op te maken stukken zullen begeeren, alsmede van de registers en memorialen tot het vissen van reeds geschrevene stukken, met inachtneming van hetgeen in de artikelen 9 en 10 der verordening is voorgeschreven.

Art. 4. In afwachting van de verkrijgbaarstelling der plakzegels en later bij schaarste of niet aanwezigheid van plakzegels, worden a zodanig gebruik, de zegels gestempeld op de in art. 2 genoemde strooken, gekalibreerd met zodanig bij de verordening bepaald zegelrecht als de aanvrager zal verkrijgen.

Die strooken worden afgegeven tegen contante betaling van het gezamenlijk nominale bedrag van de daarop gekalibreerde zegels.

De zegels moeten van de strooken worden afgesneden in diër voege dat de daar lange geplaatste naamteekeningen van de ambtenaren, benevens een blanco ruimte onder, boven of ter zijde van den stempel behouden blijven om, na de opplaking, met de onderteekening des gebruikers te worden beschriften, met inachtneming van al de voorschriften van art. 8 der verordening.

Art. 5. De zegelstempel vertoont het wapen van het Koninkrijk der Nederlanden in een cirkel van acht en twintig millimeters middellijn, waarbinnen het handschrift de woorden: "Zegel van de kolonie Suriname."

Die stempel wordt door middel van een schroeffers afgeslagen in den linkerhoek boven aan het toegeslagen vel of in den linkerhoek boven aan het half vel of klein half vel van het papier van 's lands wege uitgegeven, en voorts op de strooken van art. 3 bedoeld ten getale van acht zegels op elke strook. In de ruimte ter wederzijde van het wapen, binnen het handschrift overblijvende, wordt het kaliber van het zegel met de pen aangewezen in deze voege 50 ets., 2 G., 2 50, te weten wanneer het recht alleen in Guldens of Centen bestaat, het cijfer ter linker en de letters G. of de letters C. ter rechterzijde, en wanneer het recht nit Guldens en Centen bestaat, het cijfer der Guldens ter linker en dat der Centen ter rechterzijde.

Art. 6. De zegelschroef en de stempels staan onder het beheer, de bewaring en de verantwoordelijkheid van den Koloniale Ontvanger en Betaalmeester.

Een van de te dienen kantore geplaatste ambtenaren voert den titel van *Kalibreur van het zegel*, en is belast met het doen stempelen en het kalibreren der zegels.

Een ander ambtenaar ten kantore van den Koloniale Ontvanger en Betaalmeester voert den titel van *distributeur van het zegel*, en is belast met de uitgifte der gestempelde en gekalibreerde zegels, tegen het daarvoor verschuldigde recht.

Van de aanwijzing diër ambtenaren en dergenen die hen bij ontentienis of wettige verhindering vervangen, wordt in het Gouvernements-Advertentieblad kennis gegeven.

Art. 7. De zegels bestemd om in de districten te worden uitgegeven, worden, zonder invulling van het kaliber, aan den Ontvanger in Nickerie en aan de Commissarissen in de andere buitendistricten verzonden. Zij worden door die ambtenaren gekalibreerd conform het verlangen der aanvragers, behoudens de slotbepaling van art. 9 hierna, en na ontvangst van het recht ondertekend.

Art. 8. Geen afslagen van den zegelstempel gelden voor zegels, tenzij voorzien van de handteekeningen van den Kalibreur, ten blijk dat de stempeling door hem of op zijn last is verricht, en van den distributeur of van een der ambtenaren in de districten met de ontvangst der zegelrechten belast, ten blijk dat het recht voldaan is.

Des handteekeningen worden geplaatst, te weten: die van den kalibreur boven en die van den distributeur of van den ambtenaar in het district onder den stempel. Zij worden zoo dicht mogelijk langs den buitenrand des stempels geschreven.

Art. 9. De kalibreur is bevoegd tot het in voorraad doen

stempelen van papier voor het formaatzegel, en van strooken, maar hij gaat tot de kalibreering niet over dan op schriftelijke en gespecificeerde aanvragen van den distributeur, welke aanvragen hij ten geleide doet strooken van de aangevraagde en gekalibreerde zegels, na welker accoordbevinding de distributeur hem de aanvragen met zijne oordeelkundige erkenning van ontvangst terug zendt.

Overminderd het bepaalde in de voorgaande alinea, stempelt en kalibreert de kalibreer op aanvraag van distributeur ten spoedigste alle godaren den kantoor tijd door het publiek bij den distributeur verlangde zegels.

Hij gedraagt zich daarbij zorgvuldig naar de voorschriften der verordening, in dien zin dat hij bij het kalibreren van formaatzegel de bij Art. 14 bepaalde afmetingen in acht neemt, en bij het kalibreren van papier voor huuroctractions of van blanco strooken voor handelspapier geene andere rechten invult, dan volgens Art. 34 en 36 der verordening kunnen verschuldigd zijn.

Art. 10. De distributeur staat het publiek ten dienste, hetzij door afgifte van bij hem voorhanden gekalibreerde zegels, hetzij door de verlangd wordende zegels op staanden voet van den kalibreer aan te vragen. Bij alle aanvragen om zegels van den kalibreer, gedraagt zich de distributeur overeenkomstig het bepaalde bij het voorgaand artikel.

Wordt eene bestelling van zegels in grooten gotale gedaan, dan kan hij de aflevering tegen den volgende kantoor tijd toezeggen.

Elkeen omtrent zoodanig uitsel geschillen tusschen hem en het publiek of tusschen hem en den kalibreer, dan roept hij de bemiddeling in van den kolonialen Ontvanger en Betaalmeester.

Afgifte van zegels anders dan tegen contante betaling van het nominaal bedrag der gekalibreerde rechten is hem verboden, op straffe van schorsing voor zoodanig aantal dagen als de Gouverneur bij elke overtreding van dit verbod zal bepalen.

Art. 11. Met de contante betaling ten slotte van het vorig artikel bedoeld, wordt geëinde de maanden Juli en Augustus van ooms jaars, en niet langer, gelijk gesteld de inlevering van ongebruikt geblevene al dan niet geschrevene of verkluide zegels sedert 10. Januari 1872 tot het in werking komen der nieuwe verordening uitgegeven, in ruil voor nieuwe zegels tot een gelijk of hooger nominaal bedrag, in het laatste geval met de noodige bijpassing in geld.

Art. 12. De kalibreer houdt een journaal, waarin hij onder een gedurende het jaar doorlopende volgnommer, aantekent de schriftelijke aanvragen van den distributeur, welke hij met de gestempelde en gekalibreerde zegels aan den distributeur terugzendt, met vermelding van den datum, het nur van aflevering, het aantal, de soort en het kaliber der zegels.

Hij stelt het volgnommer met zijne paraphe op de aanvraag bij de terugzending met de zegels aan den distributeur, en lasseert successievelijk, doch bij elke maan afzonderlijk, de door den distributeur voor ontvangne getoekende aanvragen.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester neemt dagelijks, na afloop van den kantoor tijd, inzage van dat journaal en debiteert den distributeur met de aan hem verstrekte zegels.

Art. 13. De distributeur houdt een tot 31 December van elk jaar doorlopende zegelrekening, waarin hij zich zelfven belast met alle van den kalibreer ontvangene zegels, en zich lijke werken van art. 11, tegen oude zegels in ruil gegeven nieuwe zegels.

Bij elken post in die rekening vermeldt hij het nummer van de aanvraag, en de hoeveelheid van elke zegelsoort ontvang van uitgegeven, doch trekt hij in de kolommen van gulden en cents, in zijn debet, het totaal der *nominale som* aan rechten uit, van alle op eene aanvraag aan hem verstrekte zegels, en in zijn credit *elke ontvangne som aan rechten*. Van de oude zegels, tegen inruiling waarvan hij nieuwe zegels verstrekt, trekt hij het bedrag binnen's lijns niet. Bij het lijns uitgegooten sommen, en brengt hij, onder geleide van een extract uit zijn rekening, die binnen's lijns uitgegooten posten betrukkende, de ingevulde oude zegels over aan den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester die, na accoordbevinding, den distributeur deswegens debargeert, en het totaal geldelijk bedrag der zegels van de ontvangst aan zegelrecht over het 10 halfjaar 1872 aftrekt.

Art. 14. De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester neemt dagelijks na afloop van den kantoor tijd, de zegelrekening van den distributeur, met de geldelijke ontvangst van den dag over, confronteert die rekening met het journaal des kalibreers en met de gestorte gelden, en geeft, bij accoordbevinding, aan den distributeur een kwitantie van storting af, welke deze tot zijn later maandelijksche of jaarlijksche verantwoording als waarde in kas behoudt.

Art. 15. De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester brengt in zijn gewone schriften en maandstaten als ontvangsten van het zegelrecht zoodwel de dagelijkse geldelijke storting van den distributeur als de ontvangsten door hem zelfven of door een daartoe door hem godesigneerd ambtenaar voor de visering van reeds geschrevene stukken gedaan, en als die welke door Districta Commissarissen als opbrengst van gedebiteerde zegels of verleende viseringen tegen gekwiteerde mandaten in de koloniale kas worden overgestort.

Art. 16. De modellen van het journaal des kalibreers, van de zegelrekening des distributeurs, van de registers en memorialen voor de viseringen, en van andere comptabiliteitsstukken, bij de perceptie en verantwoording van het zegelrecht dienende, worden, voorloopig zooveel mogelijk niet aanwending van het nog voorhanden gedrukt materieel, en behoudens inachtname van de bepalingen van dit Besluit, door de betrokke ambtenaren ontworpen, om later na verkorene ervaring, op voorstel van den Administrateur van Financien, door den Gouverneur vastgesteld te worden.

Art. 17. De ambtenaren belaat met de ontvangst der zegelrechten zijn gehouden zich speciaal eogen te maken met de beginselen en bepalingen der zegelverordening, ten einde bij de kennisneming van de han ter visering aangebodene acten spoedig de hoegroothed van het verschuldigde recht te ontdekken.

Wanneer zij tot de bepaling van het te heffen recht een meer gezette beschouwing van het stuk behoeven, dan kunnen zij den aanbieder voorstellen het stuk tot een later uur of tot den volgende dag in hunne handen te laten tegen een reoief, hetwelk bij de weder afgifte van het stuk aan den aanbieder wordt ingetrokken.

Het is aan de ambtenaren belaat met de ontvangst der zegelrechten en hunne onderhoorigheden verboden, aan anderen dan aan wie de algemeene verordeningen hen verplichten dit te doen, iets te openbaren of schriftelijk of mondeling mede te deelen uit de stukken, welke hun ter visering worden aangeboden.

Overtreding van dit verbod wordt door den Gouverneur naar beviel van zijn gezag gestraft, onverminderd zoodanige actie als de beoodeelde partij of het openbaar ministerie tegen den overtreder mocht willen instellen.

Art. 18. Opdat het publiek in de gelegenheid zij, ook buiten de kantoren en elders dan bij de in art. 1 bedoelde ambtenaren, zegels te bekomen, wordt het aan boekhandelaars en andere winkeliers zoo te Paramaribo als in de districten vrijgelaten zegels te debiteeren tegen zoodanigen verhoogden prijs als zij zullen voornen te kunnen beflngen.

De tot dat einde door hen verlangde zegels zullen op hunne bestelling worden geseed gemaakt, en mogen, bij uitzondering op het 10 lijn van art. 8, voor de ontvangst van het zegelrecht door den distributeur worden geteekend, om op het door den ambtenaar met den aanvraag overeenkomen tijdstip te worden afgehaald, doch in geen geval afgegeven dan tegen contante betaling van het geheel bedrag der zegelrechten.

Art. 19. Dit Besluit treedt in werking met den 1sten Juli 1872.

Gegeven te Paramaribo, den 27 Juni 1872.

VAN ISINGA.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN,

Uitgegeven den 28 Juni 1872.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 19.) VERORDENING van den 16 Juli 1872, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begroting voor het dienstjaar 1873.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende dat, volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der regering in deze kolonie, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven, worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begroting, en dat, volgens art. 110 van hetzelfde reglement, die begroting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkorene goedkeuring der Koloniale Staten, voorloopig vastgesteld onderstaande verordening:

KOLONIALE HUISHOUDELIJKE BEGROTING VOOR HET DIENSTJAAR 1873.

Art. 1. Voor de onderwerpen in de hieronder voorkomende begrotingsartikelen aangewezen, worden voor het dienstjaar 1873 toegestaan de daarnoeven uitgegooten sommen.

Iste Afdeling.

Gouvernements-Secretarie, Koloniale Staten en algemeene dienst.

Gouvernements-Secretarie.

Artikel 1. Tractementen en toelagen van den gouvernements secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden, mitsgaders schrijffoanen.....

f 28.000.75

<i>Transport</i>	<i>f</i>	28,080.—
Art. 2. Bureau- en lokaalbehoefden		2,083.60
Art. 3. Drukwerken en advertentie-kosten voor den administratieven dienst		7,000.—
<i>Koloniale Staten.</i>		
Art. 4. Tractementen van den griffier, den commissar van griffie, den huisbewaarder en bode, bureau-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, drukwerken, aankoop van boeken, schrijffloonen ten dienste van het verslag der zittingen, alsmede huur van het gebouw der Koloniale Staten		15,400.—
<i>Districts-besturen.</i>		
Artikel 5. Tractementen van de districts commissarissen en van hunne secretarissen en klerken, toelagen voor bureaubehoefden aan de commissarissen en burgerkapiteins, mitgaders schrijffloonen		80,280.—
Art. 6. Loon en kleeding der roeiers voor de vaarttuigen ten dienste van de districts commissarissen		16,040.—
Art. 7. Huur van het etablissement op de plantage <i>Nijf en Spijt</i> , tot verblijf van den districts-commissaris van Beneden Commewijne, de maróchaussées en roeiers		1,600.—
<i>Staatszoesicht en Immigratie.</i>		
Art. 8. Towerkstelling van vrijgemaakten, die geene overeenkomsten hebben gesloten		1,000.—
Art. 9. Geldelijke onderstand en kleeding voor ouden, gebrekkigen en wezen		65,000.—
Art. 10. Kosten van het algemeen toezicht op de immigranten		5,050.—
Art. 11. Kosten van het immigratie departement in verband met den aanvoer van immigranten door tusschenkomst van het Koloniaal Bestuur.		
a. Tractement van den Agent Generaal en kosten van zijn bureau f 10,000.— waarvan voorloopig slechts de helft wordt uitgetrokken		5,000.—
b. Tractementen, toelagen, schrijffloonen en daggelden voor de agentschappen in de havens van afschepping		Memorie.
c. Huur, aankoop of stieling van lokalen en aanschaffing van mobiliair voor de depots in de kolonie en in de havens van afschepping, onderhoud en verpleging van aangeworven arbeiders, bureau- en lokaalbehoefden		Memorie.
Art. 12. Voorschotten aan planters tot ontbieding van arbeiders.		Memorie.
Art. 13. Voorschotten aan kolonisten		Memorie.
<i>Toezicht op de Boschnegers en Indianen.</i>		
Art. 14. Tractementen van de posthouders en opperhoofden		1,350.—
Art. 15. Schrijffbehoefden voor het opzicht over de boschnegers, transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafeniskosten van boschnegers en Indianen		262.—
<i>Postzoesen.</i>		
Art. 16. Toelage aan den ambtenaar belast met de werkzaamheden der posten, bestellooden en uitkoering aan de Nederlandsche postadministratie van het aandeel van Suriname in de kosten wegens het vervoer van brieven en drukwerken met de mail		11,300.—
<i>Transporteers</i>	<i>f</i>	240,309.35

<i>Transport.</i>	<i>f</i>	240,309.35
Art. 17. Subsidie aan de International Ocean Telegraph Company		Memorie.
<i>Ikkwezen.</i>		
Art. 18. Tractementen en toelagen van den iker en den adjunct-iker, reis-, verblijf- en bureau-kosten, huur van ijkantoren, aankoop en herstelling van werktuigen en gereedschappen, mitgaders andere uitgaven betreffende het ijkwezen f 3,200.— waarvan benoodigd voor de tweede helft van het jaar 1873.		Memorie.
<i>Transportkosten van ambtenaren en gepensioneerden.</i>		
Art. 19. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen.		5,000.—
<i>Volksfeesten.</i>		
Art. 20. Uitgaven ter viering van 's Konings verjaardag		1,100.—
<i>IIde AFDEELING.</i>		
Art. 21. Kosten voor de oprichting van een Gemeentebestuur		Memorie.
<i>IIIde AFDEELING.</i>		
<i>Justitie en Politie.</i>		
<i>Hof van Justitie en Parket van den Procureur-Generaal.</i>		
Art. 22. Tractementen en toelagen van den president, de leden, den procureur generaal, den advocaat-generaal, den griffier, den substituut-griffier, de verderen ambtenaren en geëmployeerden ter griffie en op het parket, alsmede den bode van het Hof van Justitie, mitgaders schrijffloonen		f 64,947.50
Art. 23. Bureau-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften voor het Hof van Justitie en het parket van den procureur-generaal		1,595.—
<i>Kantongerechten.</i>		
Art. 24. Tractementen en toelagen van den kantonrechter, den griffier en de geëmployeerden ter griffie van het kantongerecht te Paramaribo, en van de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij kantongerechten in Nickorie en Coronie, alsmede kosten van de kantongerechten in de buitendistricten:		
a. Tractementen en toelagen aan de kantongerechten te Paramaribo, Nickorie en Coronie ...		11,840.—
b. Kosten verbonden aan de rechtspraak in de buitendistricten		Memorie.
Art. 25. Abonnement voor den griffier van het kantongerecht te Paramaribo voor bureau-, lokaal- en andere huishoudelijke uitgaven		250.—
<i>Gevangeniszoesen.</i>		
Art. 26. Bewaking der veroordeelden en gedetineerden		7,410.—
Art. 27. Voeding, kleeding, ligging, bewassing, onderwijs, genees- en heekkundige verpleging en begrafeniskosten van gedetineerden en veroordeelden.		45,800.—
Art. 28. Gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de gevangenis en arresthuizen		1,350.—
<i>Transporteers</i>	<i>f</i>	133,192.50

Transport		Transport	
Rechterlijke Politie.		Algemeene kosten.	
Art. 29. Tractementen en toelagen van het politie-personeel:		Art. 50. Schrijfbuhoefden, papier en bindloon, abonnement op couranten, briefporten en andere uitgaven van het bureau van den administrateur van financiën, van de kantoren der ontvangers, voor dat van den waagmeester en voor 's lands magazijnen	89,850.—
a. de commissaris van politie, de geëmployeerden op diens bureau of de politiemacht	133,192.50	Art. 51. Kosten van vervolging en proceskosten	529,686.86
b. een tweede commissaris van politie	107,680.—	Art. 52. Aandeelen aan ambtenaren of anderen uit te koeren uit de ontvangene boeten	500.—
Art. 30. Andere uitgaven ten dienste van de politie	Memorie.	Art. 53. Reis- en verblijfskosten	500.—
Art. 31. Uitbreiding der politie.	16,735.—		87,500.—
Art. 32. Verwijdering van uit Cayenne ontvluchte gedepor-teerden	Memorie.		
	500.—		
Administratieve Politie.		VIJFDE AFDEELING.	
Art. 33. Tractementen en toelagen van het personeel der brandweer	1,950.—	Eeredienst, Onderwijs, Onbe-heerde Boedels en Weezen, Ar-menszorg en Burgerlijke genees-kundige dienst.	
Art. 34. Materieel van de brand-woer	2,000.—	Eeredienst.	
Art. 35. Onderhoud van de krankzinnigen	3,000.—	Art. 54. Tractementen en toelagen voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Lutherische Gemeenten, van de geestelijken der Roomsche Katholieke Gemeenten en van den oppor-rabbijn der Nederlandsche en Portugesche Israëlitische Ge-meenten	41,800.—
Art. 36. Opzicht over de krank-zinnigen	1,000.—	Art. 55. Subsidien	7,000.—
Art. 37. Tractement van den directeur van 's landsgrond Bo-nifacio	1,800.—		617,186.86
Art. 38. Gereedschappen, trek-voe, materialen en huishoude-lijke behoeften	1,200.—	Onderwijs.	
Art. 39. Loon van gehuurd werkvolk in het stadsdistrict en van tewerkgestelden	7,200.—	Art. 56. Tractementen en toelagen van onderwijzers en onder-wijzeressen, subsidien, schoolbe-hoeften en andere kosten van het onderwijs	58,200.—
Art. 40. Openen en sluiten van de sluis aan de Knuffelsgracht	120.—	Art. 57. Kosten voortvloeiende uit eene andere regeling van het onderwijs	Memorie.
Art. 41. Verlichting van de aanloopplaatsen van koopvaardi-geshippen	400.—	Onbeheerde boedels en weezen.	
Verschillende uitgaven.		Art. 58. Tractementen en toelagen van den curator en wees-meester, de ambtenaren van zijn bureau, den secretaris en den bode van het collegie van com-missarissen voor de onbeheerde boedels en van den pupillijn raad	9,150.—
Art. 42. Toelage aan den landa-practijzn	1,500.—	Art. 59. Bureaukosten, bind-on drukloon, abonnement op cou-ranten, briefporten en andere huishoudelijke uitgaven	312.—
Art. 43. Vervolgelingen en pro-cesdres, waarvan de kosten ge-heel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen	5,000.—	Armenszorg.	
	f 289,277.50	Art. 60. Alimentatie van weezen	20,000.—
VIERDE AFDEELING.		Art. 61. Subsidie aan de armen-kas der Lutherische gemeente ..	800.—
Administratie van Financiën.		Art. 62. Begraveniskosten van onvermogenden	5,000.—
Centrale administratie en dienst der belastingen.		Burgerlijke geneeskundige dienst.	
Art. 44. Tractementen, toelagen en dagelden van den adminis-trateur van financiën, de am-btenaren en bedienden van diens bureau, den controleur der be-lastingen, den koloniale ont-vanger en betaalmeeester en de verdere ambtenaren van 's lands middelen, mitsgaders schrijfoo-nen	69,200.—	Art. 63. Tractementen en toelagen van de stads genees- en heelkundigen en van den scriba en kamerbewaarder der commis-sie van toezicht	3,920.—
Art. 45. Uitgaven voor den dienst der in- en uitgaande rechten bij de lossingen, onderhoud en ver-nieuwing van werktuigen, ge-reedschappen, balansen, schalen, maten en gewichten, licht, brand-stoffen, huur van pakhuizen en andere behoeften van den dienst der belastingen	5,000.—	Art. 64. Voorziening in den ge-neeskundigen dienst te Para-maribo en in de districten:	
Bewaring der hypotheeken.		a. thans bestaande inrichtingen	13,000.—
Art. 46. Tractement van den hypotheekbewaarder	4,000.—	b. kosten voortvloeiende uit eene nadere regeling	Memorie.
Art. 47. Abonnement voor de kosten van het knaatoor van den hypotheekbewaarder, benevens toelagen aan het aldaar werk-zaam personeel	2,000.—	Art. 65. Verpleging van burger-lijke personen in het militair hos-pitaal	20,000.—
Magazijnen.		Bewaarplassen voor melatschen.	
Art. 48. Tractementen van de ambtenaren en bedienden bij 's lands magazijnen	2,850.—	Art. 66. Kosten van het etablissement Batavia	22,133.60
Art. 49. Licht voor de maga-zijns-wacht, gereedschappen en materialen tot onderhoud van vatwerk, onderhoud en aan-koop van schalen, balansen, ma-ten en gewichten en andere be-noodigheden voor de magazij-nen	200.—	Begravenissen en kerkhoven.	
Transporteere	f 89,850.—	Art. 67. Tractement van den be-dienaar der begravenissen, onder-houd der begraafplaatsen, draag-baren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften	1,700.—
	f 529,686.86		f 203,015.60
		Transporteere	f 820,202.46

Transport

ZESDE AFDEELING.

Bouwdepartement.

Het departement.

Art. 63. Tractementen, toelagen en schrijffloenen.....

Art. 69. Bureaubehoefden en reis- en verblijfskosten.....

Art. 70. Gereedschappen, werk- en voortuigen.....

Landgebouwen en publieke werken.

Art. 17. Onderhoud van de gebouwen met hun toebehooren, mobilair en verderen inventaria.....

Art. 72. Wegen, bruggen en afwateringswerken.....

Art. 73. Fortificatie.....

Art. 74. Nieuwe werken.....

ZEVENDE AFDEELING.

Koloniale vaartuigen, betoning, bebakening en seinwesen.

Algemeen beheer.

Art. 75. Tractementen van den bevoerder en van den hoofmachinist der koloniale vaartuigen, mitgaders schrijffloenen.....

Art. 76. Bureaukosten, briefposten enz.....

Onderhoud en vernieuwing van het materieel der koloniale vaartuigen, alsmede steenkolen voor de stoomvaart en smederg.

Art. 77. Materialen en arbeidslonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven tot het gewoon onderhoud der vaartuigen, alsmede steenkolen.....

Personeel der koloniale vaartuigen.

Art. 78. Tractementen, gagien en toelagen van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen.....

Art. 79. Tafelgelden van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen.....

Art. 80. Victualie, licht en brandstoffen voor de equipagen.

Art. 81. Subsidie aan de Franse Compagnie Générale Transatlantique.....

Betoning en bebakening.

Art. 82. Aankopen onderhoud van kettingen, zinkers en tonnenbehoeden.....

Art. 83. Tractement en gagien van het personeel van het vuurschip aan Braamspunt en van den vuurtoren aan de Marowijne.

Art. 84. Victualie, licht en andere benodigheden voor de equipage van het vuurschip.....

Art. 85. Onderhoud van het vuurschip en aankoop van olie voor den lichttoestel.....

Art. 86. Toelagen aan seinwachters.....

Art. 87. Benodigheden voor het seinwesen.....

ACHTSTE AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden en onderstanden.

Art. 88. Pensioenen van burgerlijke landdienaren.....

Art. 89. Pensioenen aan weduwen en kinderen van overledene burgerlijke landdienaren.....

Art. 90. Wachtgelden.....

Art. 91. Onderstanden.....

NEGENDE AFDEELING.

Onvoorzien uitgaven.

Art. 92. Onvoorzien uitgaven.....

f 820,202.45

• 10,765.—

• 750.—

• 1,400.—

• 50,000.—

• 15,000.—

• 3,600.—

• 42,000.—

f 123,515.—

f 6,400.—

• 100.—

• 55,000.—

• 25,920.—

• 2,365.—

• 11,023.—

Memoria.

• 500.—

• 3,400.—

• 1,752.—

• 2,500.—

• 638.75

• 250.—

• 109,848.75

• 84,000.—

• 50,000.—

• 680.—

• 375.—

• 135,055.—

• 31,600.—

f 1,290,221.20

Art. 2. Wanneer de sommen, in deze begrooting uitgetrokken onder de artt. 2, 5, 6, 6, 8, 9, 10, 11a, 14, 15, 16, 19, 23, 25, 27, 28, 30, 32, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 43, 45, 49, 51, 51, 52, 53, 56, 59, 60, 62, 64a, 65, 66, 67, 69 tot en met 74, 75, 77, 80, 82, 84, 85 en 87 tot en met 90 ontoereikend mochten worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag, even als de posten bij de artikelen 11b en c, 12, 13, 17, 18, 21, 31, 57, 64b, en 81 voor *Memorie* uitgetrokken, worden aangevuld door overschrijving uit den post voor *onvoorzien uitgaven* in deze begrooting voorkomende.

De toelagen voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen worden aangewezen op de artikelen, waarin zijn omschreven de tractementen voor de betrekkingen, die tijdelijk worden waargenomen.

Tot de verevening van de uitgaven in de artt. 24 en 29 voor *memorie* uitgetrokken, kunnen bij overschrijving worden aangevuld de sommen, vrijvallende op de artt. 5, 6 en 7, en voor zoo ver deze artikelen geen daarvoor toereikende overschotten mochten opleveren, kunnen ook de *memorie*-posten 24b en 29b uit den post voor *onvoorzien uitgaven* worden aangevuld.

Art. 3. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden aangewezen op den post voor *Onvoorzien uitgaven*.

Die uitgaven worden bij de rekening omschreven en verantwoord in zooveel bijzondere posten, als zij gelijksortige onderwerpen betreffen.

Art. 4. Tot goedmaking van de uitgaven begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1873 worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

a. hoofdelijke belasting der vrijgemaakten enz.:

b. grondbelasting;

c. personeel;

d. patentrecht;

e. belasting op de huurwaarde van huizen;

f. paardengeld;

g. accijnz op het binnenlandsch gedistilleerd;

h. invoerrechten;

i. uitvoerrechten;

k. lastgeld der schepen;

l. baak, los- en steigerelden;

m. waag- en rooigelden en pakhuishuur;

n. zegelrecht, vee- en transportrecht daaraan begrepen;

o. successie- en overgangsgerechten;

p. begrafsplaatsrecht;

q. recht op de verlotingen;

r. heffing tot dekking van de kosten voortvloeiende uit de nieuwe regeling van het onderwijs.

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

a. loges en provisiegelden;

b. passagiegelden;

c. opbrengst der posten;

d. erfpachten;

e. landtaxen of akkergelden;

f. inhouding op de tractementen der ambtenaren voor pensioenen;

g. renten van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds h. terugbetaling van voorschotten;

i. boeten, opbrengsten van verbodverklaringen en terugbetalingen van voorloopig betaalde justitie- en proceskosten;

k. griffierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas;

l. salarissen van den hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas;

m. emolumenten van den gouvernements-secretaris, te verantwoorden aan de koloniale kas;

n. verschildende ontvangsten.

C. Ontvangsten betreffende de Immigratie.

D. Bijdrage uit 's Rijks Schatkist tot aanvulling der middelen.

Geggeven te Paramaribo, den 16 Juli 1872.

VAN IDSINGA.

De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 19 Juli 1872.

De Gouvernements-Secr. taris.

E. A. VAN EMDEN.

RAMING DER MIDDELEN EN INKOMSTEN VOOR DE
KOLONIE SURINAME, DIENSTJAAR 1873.

A. Directe en indirecte belastingen. <i>Benaming der middelen en inkomsten.</i>	Belooft per middel of inkomst.
a. Hoofdelijke belasting der vrijgemaakten	f 40,000.—
b. Grondbelasting	" 30,000.—
c. Personeel	" 50,000.—
d. Patentrecht	" 24,000.—
e. Belasting op de huurwaarden van huizen	" 900.—
f. Paardengeld	" 100,000.—
g. Accijnzen op het binnenlandsch godstilleerd	" 270,000.—
h. Invoerrecht	" 150,000.—
i. Uitvoerrecht	" 32,000.—
k. Lastgeld der schepen	" 8,500.—
l. Baak-, los- en steigersgelden ..	" 10,000.—
m. Waag- en rooigelden en pakhuishuur	" 64,000.—
n. Zegelrecht, vendu- en transportrechten daaronder begrepen	" 10,000.—
o. Successie- en overgangrechten ..	" 2,500.—
p. Begraafplaatsrecht	" 300.—
q. Recht op de verlottingen	Memorie.
r. Heffing tot dekking van de kosten, voortvloeiende uit de nieuwe regeling van het onderwys	
B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
a. Leges en provisiegelden ...	f 1,800.—
b. Passagiegelden	" 32,000.—
c. Opbrengst der posten	" 12,000.—
d. Erf- en grondpacht	" 4,000.—
e. Landtaxen of akkergelden	" 9,000.—
f. Inhouding op de traktementen der ambtenaren voor pensioenen	" 50,000.—
g. Renten van het opgeheven W.l. Pensioenfonds	" 10,762.—
h. Terugbetaling van voorschotten	" 300.—
i. Boeten, opbrengsten van verbeurdverklaringen en terugbetalingen van voorloopig betaalde justitie en proceskosten & Griffierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas	" 4,800.—
j. Salarissen van den hypotheekbewaarder, te verantwoorden als boven	" 1,200.—
k. Emolumenten van den gouvernements-secretaris, te verantwoorden als boven	" 800.—
l. Verschillende ontvangsten ..	" 3,800.—
C. Ontvangsten betreffende de Immigratie.	" 25,000.—
D. Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling der Middelen.	" 155,462.—
	Memorie.
	" 272,559.20
	f 1,220,221.20

GEORG DER FIFTE, von Gottes Gnaden König von Hannover, Königlich Prinz von Gross-Britannien und Irland, Herzog von Cumberland, Herzog zu Braunschweig und Lüneburg etc.

Da der untom 31 December 1851 zwischen Preussen und den übrigen Staaten des Deutschen Zollvereins einerseits, und den Niederlanden andererseits, geschlossen Handels- und Schifffahrtsvertrag im art. 34 einem jeden Deutschen Staate, welcher sich mit dem Zollvereine verbinden wird, freistellt dem genannten Vertrags beizutreten, und Wir nach erfolgtem Anschlusse Unsers Königreichs an den Deutschen Zollverein von dem damit erworbenen Rechte dem erwähnten Handels- und Schifffahrts-Vertrage beizutreten, Gebrauch zu machen, beschlossen haben;

GEORG V, door Gods genade Koning van Hannover, Koninklijke Prins van Groot-Brittannië en Ierland, Hertog van Cumberland, Hertog tot Brunswijk en Lüneburg enz.

Aangesien, volgens art. 34 van het op den 31 December 1851 tusschen Pruisen en de overige Staten van het Deutsche Tolverbond ter eener, en Nederland ter andere zijde, gesloten handels- en scheepvaartverdrag, het aan elken Deutschen Staat, die zich met het Tolverbond zal verbinden, vrij staat tot genoemd verdrag toe te treden, en Wij, na de plaats gehad hebbende aansluiting van Ons Koninkrijk aan het Deutsche Tolverbond, besloten hebben gebruik te maken van het daarbij verkregen recht om tot evengemeld handels- en scheepvaart-verdrag toe te treden;

(No. 20.) RESOLUTIE van den 4 September 1882 No. 1.

De Gouverneur der Kolonie Suriname;
Gelet op art. 40 van het Kiesreglement;
Heeft goedgevonden en verstaan:
Het openen der stembijeenkomst, hetwelk op Donderdag den vijftien dezer maand zou geschieden, te verdagen tot Vrijdag den zooden dezer maand.
En zal dit besluit, waarvan afschrift wordt gezonden aan het bureau van stempopening te Paramaribo, in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 4 September 1872

VAN DER BEEK.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN ERDEN.

(No. 21.) PUBLICATIE van den 21sten September 1872, waarbij worden afgekondigd de Koninklijke Besluiten van:

1. 1 December 1854 betreffende de plaatsing in het Nederlandsche Staatsblad van 1854 No. 144 der verklaringen van toetreding van Hannover, Oldenburg en Schaumburg Lippe tot het tractaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland, Pruisen en de overige staten van het Tolverbond, op den 31 December 1851 gesloten; (zie Gouvernements-Blad van 1852 No. 17).
2. 6 December 1868, geplaatst in het Nederlandsche Staatsblad van 1868 No. 172, betreffende de toetreding van Mecklenburg Schwerin, Mecklenburg-Strelitz, Lauenburg en de vrijs stad Lübeck tot het gemeld tractaat;
3. 26 Maart 1871 betrekkelijk de toetreding van de vrije en hanzeatiese steden Bremen en Hamburg, voorkomende in het Nederlandsche Staatsblad van 1871 No. 15 (Gouvernementsblad No. 8.)

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname.

Van 's Konings wege den last ontvangen hebbende tot afkondiging van de onderstaande Koninklijke Besluiten, te weten:

1. 1 December 1854 (Staatsblad No. 144).
Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 34 van het tractaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland en Pruisen, zoo voor zich als namens de overige Staten van het Deutsche Tolverbond op den 31sten December 1851 gesloten, en bij de wet van 26 April 1852 (Staatsblad No. 16) goedgekeurd;

Gezien de verklaringen, waarbij Zijne Majesteit de Koning van Hannover, Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Oldenburg en Zijne Doorluchtige Hoogheid de Vorst van Schaumburg-Lippe, ingevolge het bepaalde bij bovenvermeld artikel, tot gezegd tractaat zijn toegetroden, en welk toetreding door Ons bij wederkeerige verklaringen is aangenomen, van alle welke stukken de inhoud is als volgt:

VERTALING.

Wij WILLEM III bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Aangesien volgens art. 34 van het op den 31 December 1851 tusschen Nederland, ter eener, en Pruisen met de overige Staten van het Deutsche Tolverbond, ter andere zijde, gesloten handels- en scheepvaartverdrag, het aan elken Deutschen Staat, die zich met het Tolverbond zal komen te verbinden, vrij staat tot evengemeld verdrag toe te treden, en vermits Z. M. de Koning van Hannover, bij eene Koninklijke verklaring gedagteekend den 27sten October 1854 te kennen heeft gegeven van die bevoegdheid gebruik te willen maken, zich verbindende om binnen het Koninkrijk Hannover, voor zover dat aan het Tolverbond is aangesloten, alle de verplichtingen, welke bij het meergenoemde handels- en scheepvaartverdrag door Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond op zich zijn genomen,

VERKLAING.

So verklaren Wij diesen Unsers Beitritt hinreichend und verpflichten Uns, innerhalb Unsers Königreichs, soweit solches dem Zollvereine angeschlossen ist, die sämtlichen durch den mehr erwähnten Handels- und Schifffahrtsvertrag von Seiten Preussens und der übrigen Zollvereins-Staaten eingegangenen Verbindlichkeiten vollständig zu erfüllen und erfüllen zu lassen, vorbehaltlich gleichmässigen Verfahrens von Seiten der Regierung Sr. M. des Königs der Niederlande.

Es soll dieser Unser Beitritt, nach getroffener Verständigung, acht Tage nach Auswechslung der beiderseitigen Erklärungen in Wirksamkeit treten.

Zu Urkunde dessen, haben Wir diese Accessions-Urkunde, welche gegen eine entsprechende Acceptations-Urkunde Sr. M. des Königs der Niederlande ausgewechselt werden soll, Allerhöchst-eigenhändig vollzogen, und mit Unserem Königlichen Insignel belegen lassen.

Gegeben Hannover, den 27 October 1854.

(L. S.)

(get.) GEORGE HER.

Für den Finanz-Minister,

(get.) BAR.

(get.) A. VON LENTHE.

Ich besorge hiernach, nach erfolgtem Vortrage des Inhalts, von S. M. den Könige in meiner Gegenwart eigenhändig unterzeichnet worden ist.

Hannover den 27 October 1854.

(get.) ROSCHKE.

General-Secretair des Ministeriums des Innern.

Wir NICOLAUS FRIEDRICH PETER, von Gottes Gnaden, Gross-Herzog von Oldenburg, Erbe zu Norwegen, Herzog von Schleswig, Holstein, Stormarn, der Dithmarschen und Oldenburg, Fürst von Lubeck und Birkenfeld, Herr von Jever und Kniphausen, etc.

Thun kund hiemit:

Da der unterm 31 December 1851 zwischen Preussen und den übrigen Staaten des Deutschen Zollvereins einerseits, und den Niederlanden andererseits, geschlossene Handels- und Schifffahrtsvertrag im Art. 31 einem jeden Deutschen Staate, welcher sich mit dem Zollvereine verbinden wird, freistellt dem genannten Verträge beizutreten, und Wir, nach erfolgtem Anschlusse Unsers Herzogthums Oldenburg an den Deutschen Zollverein, von dem damit erworbenen Rechte dem erwähnten Handels- und Schifffahrts Verträge beizutreten, Gebrauch zu machen beschlossen haben:

So erklären Wir diesen Unsers Beitritt hinreichend und verpflichten Uns, innerhalb Unsers Herzogthums, soweit solches dem Zollvereine angeschlossen ist, die sämtlichen durch den mehr erwähnten Handels- und Schifffahrtsvertrag von Seiten Preussens und den übrigen Zollvereins-Staaten eingegangenen Verbindlichkeiten vollständig zu erfüllen und erfüllen zu lassen, vorbehaltlich gleichmässigen Verfahrens von Seiten der Regierung Sr. M. des Königs der Niederlande.

Es soll dieser Unser Beitritt, nach getroffener Verständigung, acht Tage nach Auswechslung der beiderseitigen Erklärungen in Wirksamkeit treten.

Zu Urkunde dessen, haben Wir diese Accessions-Urkunde, welche gegen eine entsprechende Acceptations-Urkunde Sr. M. des Königs der Niederlande ausgewechselt werden soll, Höchst-eigenhändig vollzogen, und mit Unserem Gross-Herzoglichen Insignel belegen lassen.

Gegeben auf dem Schlosse zu Eutin, den 19 October 1854.

(L. S.)

(get.) PETER.

(get.) KRELL.

(get.) V. GRUN.

Soo verklaren wij hierbij deze Onze toetreding, en verbinden Ons binnen Ons Koninkrijk, voor zoover het aan het Tolverbond aangesloten is, al de verplichtingen welke bij het meergenoemd handels- en scheepvaartverdrag door Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond op zich zijn genomen, volkomen te zullen vervullen en te zullen doen vervullen, behoudens eene overeenkomstige handelwijze van wege de Regering van Z. M. den Koning der Nederlanden.

Deze Onze toetreding zal, ingevolge gehouden overleg, in werking treden op den achttien dag na de uitwisseling der wederzijdsche verklaringen.

Ter oorkonde hiervan hebben Wij deze acte van toetreding, welke tegen eene overeenkomstige acte van aanneming van Z. M. den Koning der Nederlanden zal worden uitgewisseld, met Onze eigen hand bekrachtigd en met Ons Koninklijk Zegel doen voorzien.

Gegeven te Hannover den 27sten October 1854.

(get.) GEORGE HER.

Voor den Minister van Financien.

(get.) BAR.

(get.) A. VON LENTHE.

Ik verklaar bij deze dat voorstaande acte, na gedone voorlezing van den inhoud, door Z. M. den Koning, in mijne tegenwoordigheid, eigenhandig is ondertekend.

Hannover den 27n October 1854.

(get.) ROSCHKE.

Secretaris Generaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken

Wij NICOLAUS FRIEDRICH PETER, door Gods genade, Groot-Hertog van Oldenburg, erfgenaam tot Noorwegen, Herog van Sleeswijk, Holstein, Stormarn, van de Dittmarschen en Oldenburg, Vorst van Lubeck en Birkenfeld Heer van Jever en Kniphausen enz.

Doen hierbij weten:

Aangezien, volgens art. 34 van het op den 31 December 1851 tusschen Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond. ter eener, en Nederland ter andere zijde gesloten handels- en scheepvaartverdrag het aan elken Deutschen Staat, die zich met het Tolverbond zal verbinden, vrijstaat tot evengemeld vordrag toe te treden, en vermits Wij, na de plaats gehad hebbende aansluiting van Ons Hertogdom Oldenburg aan het Duitseh Tolverbond, besloten hebben gebruik te maken van het daarbij verkregen recht om tot evengemeld handels- en scheepvaart-verdrag toe te treden;

Soo verklaren Wij hierbij deze Onze toetreding, en verbinden Ons binnen Ons Hertogdom, voor zoover dit aan het Tolverbond aangesloten is, al de verplichtingen welke bij het meergenoemd handels- en scheepvaartverdrag door Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond op zich zijn genomen, volkomen te zullen vervullen en te zullen doen vervullen, behoudens eene overeenkomstige handelwijze van wege de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden.

Dooz Onze toetreding zal, ingevolge gehouden overleg, in werking treden op den achttien dag na de uitwisseling der wederzijdsche verklaringen.

Ter oorkonde hiervan, hebben Wij deze acte van toetreding, welke tegen eene overeenkomstige acte van aanneming van Z. M. den Koning der Nederlanden zal worden uitgewisseld, met Onze eigene hand bekrachtigd, en doen voorzien van Ons Groot-Hertogelijk zegel.

Gegeven op het slot Eutin, den 19 October 1854.

(get.) PETER.

(get.) KRELL.

(get.) V. GRUN.

insgelijks van zijde Hannover na te komen en te doen nakomen;

Soo verklaren wij bij deze de voornemde toetreding aan te nemen, ons verbindende om wederkerig-jegens het Koninkrijk Hannover alle de verplichtingen, uit het handels- en scheepvaartverdrag van 31 December 1851 voortvloeiende, te vervullen en te doen vervullen, even als jegens Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond.

Deze toetreding zal, ingevolge wederzijdsch overleg, in werking treden op den achttien dag na de uitwisseling der verklaringen.

Ter oorkonde hiervan hebben wij deze verklaring, welke tegen de acte van toetreding van Z. M. den Koning van Hannover zal worden uitgewisseld, met Onze handteekening bekrachtigd en doen voorzien van Ons Koninklijk zegel.

Gegeven op het Loo den 11 November des jaars 1850 vier en vijftig.

(L. S.)

(get.) WILHELM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

(get.) VAN HALL.

Wij WILHELM III, bij gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz.

Aangezien volgens art. 34 van het op den 31 December 1851 tusschen Nederland, ter eener, en Pruisen met de overige Staten van het Duitsehe Tolverbond, ter andere zijde, gesloten handels- en scheepvaartverdrag, het aan elken Deutschen Staat, die zich met het Tolverbond zal komen te verbinden, vrijstaat tot evengemeld vordrag toe te treden, en vermits Z. K. H. de Groot-Hertog van Oldenburg, bij eene verklaring, gedagteekend den 19 October 1854 te kennen heeft gegeven van die voorged. gebruik te willen maken, zich verbindende om binnen het Groot-Hertogdom Oldenburg, voor zoover dat aan het Tolverbond is aangesloten, alle de verplichtingen, welke bij het meergenoemde handels- en scheepvaartverdrag door Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond op zich zijn genomen, insgelijks van zijde Oldenburg na te komen en te doen nakomen;

Soo verklaren wij bij deze de voornemde toetreding aan te nemen, ons verbindende om wederkerig-jegens het Groot Hertogdom Oldenburg alle de verplichtingen, uit het handels- en scheepvaartverdrag van 31 December 1851 voortvloeiende, te vervullen, even als jegens Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond.

Deze toetreding zal, ingevolge wederzijdsch overleg, in werking treden op den achttien dag na de uitwisseling der verklaringen.

Ter oorkonde hiervan, hebben wij deze verklaring, welke tegen de acte van toetreding van Z. K. H. den Groot-Hertog van Oldenburg zal worden uitgewisseld, met Onze handteekening bekrachtigd en doen voorzien van Ons Koninklijk zegel.

Gegeven op het Loo, den 11 November des jaars 1850 vier en vijftig.

(L. S.)

(get.) WILHELM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

(get.) VAN HALL.

VERTALING

Von Gottes Gnaden Wir GEORGE WILHELM, Regierender Fürst zu Schaumburg-Lippe, Graf und Edler Herr zu Lippe und Sternberg etc.

Da der unter dem 31 December 1851 zwischen Preussen und den übrigen Staaten des Deutschen Zollvereins einerseits, und den Niederlanden andererseits, abgeschlossene Handels- und Schifffahrtsvertrag, im art. 34, einem jeden Deutschen Staate, welcher sich mit dem Zollvereine verbinden wird, freistellt diesem Verträge beizutreten, und Wir, nach dem erfolgten Anschlusse Unseres Fürstenthums an den Deutschen Zollverein, von dem damit erworbenen Rechte dem gedachten Handels- und Schifffahrts-Verträge beizutreten, Gebrauch zu machen Uns entschlossen haben;

So erklären Wir hierdurch diesen Unsern Beitritt, und verpflichten Uns, innerhalb Unseres Fürstenthums, die sämtlichen durch den mehrerwähnten Handels- und Schifffahrtsvertrag von Preussen und den übrigen Staaten des Deutschen Zollvereins eingegangenen Verbindlichkeiten zu erfüllen und erfüllen zu lassen, vorbehaltlich eines gleichmässigen Verfahrens von Seiten Sr. M. des Königs der Niederlande.

Es soll dieser Unser Beitritt, in Folge getroffener Verständigung, acht Tage nach Auswechselung der beiderseitigen Erklärungen in Wirksamkeit treten.

Zu Urkund dessen haben Wir diese Accrassions Urkunde, welche gegen eine entsprechende Acceptation Unseres Sr. M. des Königs der Niederlande ausgetauscht werden soll, Hochsteigenhändig vollzogen und mit Unserem Fürstlichen Insigne belegen lassen.

Gegeben Bückeburg, den 11ten October 1854.

(L. S.) (get.) GEORGE WILHELM.
(gegenges.) v. LAURE.
(get.) WERNER.

Gelet dat de bovenstaande verklaringen op den 16den November 1854 zijn uitgewisseld, met bepaling dat de verbin-
tenissen daarbij aangegaan, wederzijds op den 23ten November
daarnaenvolgende in working zullen komen;

Gezien Ons besluit van den 31en Mei 1852 Staatsblad No. 104;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 30den November 1854 No. 25;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte verklaringen en de vertalingen daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, den 1sten December 1854.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den vijftienden December 1854.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

20. 6 December 1858 (Staatsblad No. 172.)

Wir WILHELM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 34 van het traactaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland en Pruisen, zoo voor zich als namens de overige Staten van het Deutsche Tolverbond op den 31sten December 1851 gesloten, en bij de wet van 26 April 1852 (Staatsblad No. 36) goedgekeurd;

Gezien de verklaring, waarbij de Groot-Hertogdommen Mecklenburg-Schwerin en Mecklenburg-Strelitz, het Hertogdom Lauenburg en de vrije stad Lübeck, ingevolge het bepaalde bij bovengemeld artikel tot gezegd traactaat zijn toegetreden,

Wir GEORGE WILHELM, door Gods genade regerend Vorst van Schaumburg Lippe, Graf en Edelo Heer van Lippe en Sternberg, enz.

Aangezien, volgens art. 34 van het op den 31sten December 1851 tusschen Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond, ter eenor, en Nederland ter andere zijde, gesloten handels- en scheepvaartverdrag, het aan elken Duitschen Staat, die zich met het Tolverbond zal verbinden, vrijstaat tot evengemeld verdrag toe te treden, en vermits Wij, na de plaats gehad hebbende aansluiting van Ons Vorstendom aan het Duitsche Tolverbond, besloten hebben gebruik te maken van het daarbij verkregen recht om tot evengemeld handels- en scheepvaartverdrag toe te treden;

Zoo verklaren Wij hierbij deze Onze toetreding, en verbinden Ons al de verplichtingen welke bij het meergenoemd handels- en scheepvaartverdrag door Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond op zich zijn genomen, te vervullen en te doen vervullen, behoudens een overeenkomstig handeldwys van wege Z. M. den Koning der Nederlanden.

Deze Onze toetreding zal, ingevolge gehouden overleg, in working treden op den achten dag na de uitwisseling der wederzijdse verklaringen.

Ter oorkonde hiervan, hebben Wij deze acte van toetreding, welke tegen een overeenstemmende acte van aanneming van Z. M. den Koning der Nederlanden zal worden uitgewisseld, met Onse eigene hand bekrachtigd, en doen voorzien van Ons vorstelijk zegel.

Gegeven te Bückeburg, den 11den October 1854.

(get.) GEORGE WILHELM.
(get.) VON LAUR.
(get.) WERNER.

Wir WILHELM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Aangezien, volgens art. 34 van het op den 31sten December 1851 tusschen Nederland, ter eenor, en Pruisen met de overige Staten van het Deutsche Tolverbond, ter andere zijde, gesloten handels- en scheepvaartverdrag, het aan elken Duitschen Staat, die zich met het Tolverbond zal komen te verbinden, vrijstaat tot evengemeld verdrag toe te treden, en vermits Z. D. H. de Vorst van Schaumburg Lippe, bij eene verklaring, gedagteekend den 11 October 1854 te kennen heeft gegeven van die bevoegdheid gebruik te willen maken, zich verbindende om binnen het Vorstendom Schaumburg Lippe alle de verplichtingen, welke bij het meergenoemde handels- en scheepvaartverdrag door Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond op zich zijn genomen, ingelyks van zijde Schaumburg Lippe na te komen en te doen nakomen;

Zoo verklaren Wij bij deze de voormelde toetreding aan te nemen, Ons verbindende om wederkerig jegens het Vorstendom Schaumburg Lippe alle de verplichtingen, uit het handels- en scheepvaartverdrag van 31 December 1851 voortvloeiende, te vervullen en te doen vervullen, even als jegens Pruisen en de overige Staten van het Tolverbond.

Deze toetreding zal, ingevolge wederzijdsch overleg, in working treden op den achten dag na de uitwisseling der verklaringen.

Ter oorkonde hiervan, hebben Wij deze verklaring, welke tegen de acte van toetreding van Z. D. H. den Vorst van Schaumburg Lippe zal worden uitgewisseld, met Onse handteekening bekrachtigd, en doen voorzien van Ons Koninklijk zegel.

Gegeven op het Loo, den 11den November des jaars 1850 vier en vijftig.

(L. S.) (get.) WILLEM.
De Minister van Buitenlandsche zaken,
(get.) VAN HALL.

en welke toetreding door Ons bij wederkerige verklaring is aangenomen, van welke verklaring de inhoud is als volgt:

VERTALING.

De Groot-Hertogdommen Mecklenburg-Schwerin en Mecklenburg-Strelitz, het Hertogdom Lauenburg en de vrije stad Lübeck, zich verbindende met het Tolverbond, hebben het verlangen te kennen gegeven om gebruik te maken van art. 34 van het handels- en scheepvaartverdrag van 31 December 1851 tusschen de Nederlanden en Pruisen en de Staten van het Tolverbond en om tot dat verdrag toe te treden.

Hierop heeft Zijne Majesteit de Koning van Pruisen, krachtens de op Hoogstedenzelve verstrekte macht bij de fundamentele acte van het Tolverbond, een daartoe strekkend verzoek gericht aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, die zich gehaast heeft hetzelfde in te willigen.

Dientengevolge zijn de ondergetekenden, daartoe bevoegd gezagheerd, overeen gekomen, dat voortaan de bepalingen van bovengemeld verdrag zullen worden ten uitvoer gelegd zoo wel in de Nederlanden en Lauenburg der Groot-hertogdommen Mecklenburg-

Les Grands duchés de Mecklenbourg-Schwerin et de Mecklenbourg-Strelitz, le Duché de Lauenbourg et la ville libre de Lübeck, s'étant joint au Zollverein, ont manifesté le désir de se prévaloir de l'art. 34 du traité de commerce et de navigation du 31 Décembre 1851 entre les Pays-Bas et la Prusse et les États du Zollverein et d'adhérer à ce traité.

Sur ce Sa Majesté le Roi de Prusse, en vertu de pouvoirs dévolus à Elle par l'acte fondamental du Zollverein, en a fait la demande à Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, qui s'est empressé de l'accueillir.

En conséquence les Soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus que dorénavant les stipulations du susdit traité seront exécutées tant dans les Pays-Bas à l'égard des Grands-duchés de Mecklenbourg-Schwerin et de Mecklenbourg-Strelitz, du duché de Lauen-

EERSTE TITEL.

Van de verdeling en inrichting der gevangeniszen.

Art. 1. In afwachting van de daarstelling van een afzonderlijk straftebuisement, is de gevangenis in het fort Nw. Amsterdam bestemd tot opname van de burgerlijke en militaire veroordeelden tot:

- 1o. dwangarbeid of knuiwagestraf;
- 2o. gevangenisstraf of detentie van meer dan drie maanden;
- 3o. strafvrijheid.

Art. 2. De gevangenis in het fort Zeelandia is onder den naam van burgerlijk en militair huis van verzekering bestemd tot opname van:

- 1o. wegens misdad of wanbedrijf beklagde en beschuldigde gevangenen;
- 2o. veroordeelden tot gevangenis of detentiestraf, den tijd van drie maanden niet te boven gaande;
- 3o. wegens schulden gegijzelden;
- 4o. tot strafarbeid veroordeelden;
- 5o. zoodanige personen, wier vastzetting wegens verkwesting of wangedrag is bevolen;
- 6o. beklagde, gestrafte of veroordeelde schutters;
- 7o. gestrafte of veroordeelde geëmployeerden bij het brandwezen;
- 8o. gearresteerde zoelieden.

Het blijft den Gouverneur evenwel voorbehouden om in bijzondere gevallen aan te wijzen in welke der beide bij art. 1 en 2 genoemde gevangeniszen de sub No. 2 van art. 1 bedoelde veroordeelden zullen worden opgenomen.

Art. 3. De huizen van bewaring in *Nickerie* en *Coronie* zijn bestemd tot opname van:

- 1o. veroordeelden tot gevangenisstraf van ten hoogste zes weken;
- 2o. veroordeelden tot strafarbeid;
- 3o. voorloopig aangehouden en in afwachting van huane opending naar *Paramaribo*.

De in de overige buitendistricten door den Gouverneur aangewezen of nader aantewijzen lokalen worden als bewaarplaats bestemd tot opname van personen bedoeld in No. 2 en 3 van dit artikel.

Art. 4. De verschillende categorien van gevangenen worden zoveel mogelijk afgescheiden gehouden.

Mannen en vrouwen worden zelfs niet in ziekenzalen te zamen geplaatst.

Art. 5. De twee eerstgemelde gevangeniszen worden zooda doenlijk voorzien van lokalen, geschikt tot uitoefening van den godsdienst of tot het geven van onderwijs, van ziekenzalen en zoo mogelijk van een lokaal tot het houden van de vergaderingen der Commissie van administratie der inrichting.

Bij ontstentenis of ongenoegzaamheid der ziekenzalen worden de zieken in het militair hospitaal of in de inlarmenriën verpleegd.

Art. 6. De gevangenen vertrekken worden steeds rein en luchtig gehouden en niet onder den grond geplaatst.

Art. 7. In het burgerlijk en militair huis van verzekering worden de preventieve gevangenen nimmer met veroordeelden in één vortrek geplaatst, en zullen er tevens afzonderlijke vortrekken aanwezig zijn voor personen, die buiten toegang zijn gesteld.

Art. 8. Veroordeelde kinderen worden in al de bovengemelde huizen afgezonderd van de volwassen gevangenen.

Art. 9. In de twee eerstvermelde gevangeniszen is eene inrichting onder den naam van pistole. Deze bestaat in de gelegenheid om voor eigen rekening afzonderlijk gehuisvest, gevoed en gekleed te zijn, en ook van het werk en het dragen der kleding van de gevangenen ontlast te zijn, onder verplichting om voor het overige aan de voorschriften van de reglementen onderworpen te blijven.

Een veroordeelde, die tot de pistole verlangt te worden toegelaten, moet daartoe een schriftelijk verzoek, met opgave der redenen, aan den Gouverneur doen. Deze vergaauing der pistole, die niet wordt verleend, tenzij de betaalde en kosten, waarin de veroordeelde is verwezen, zijn gekweten, kan ten allen tijde door den Gouverneur worden ingetrokken.

TWEDE TITEL.

Inwendig bestuur der gevangeniszen.

Art. 10. De gevangeniszen in het fort *Nieuw Amsterdam* en het burgerlijk en militair huis van verzekering te *Paramaribo* worden bestuurd door eene commissie van administratie, die door den Gouverneur voor elke strafinrichting wordt benoemd, en bestaat uit den Procureur-Generaal als voorzitter, een onder-voorzitter en minstens drie leden. Een der leden treedt als secretaris op.

Art. 11. De huizen van bewaring te *Nieuw-Rotterdam* en in *Coronie* worden bestuurd door eene Commissie, bestaande uit den Districts-Commissaris als voorzitter, den ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht en minstens één lid, door den Gouverneur te benoemen.

De Ambtenaar van het Openbaar Ministerie fungeert als secretaris.

Art. 12. De Commissie dragen zorg voor de huishoudelijke dienst in de gevangeniszen. Zij stellen de noodig suppoeten aan volgens de regelen in de bijzondere reglementen aange-

geven, en doen bij overlijden of ontelag van den cipier eene voordracht ter vervulling dier betrekking aan den Gouverneur.

De cipier der gevangenis in het fort *Nieuw Amsterdam* en van het burgerlijk en militair huis van verzekering te *Paramaribo* dragen den titel van *Directeur*.

Art. 13. De Commissie dragen al hetgeen zij verder omtrent de organisatie van haren dienst noodig oordeelen, aan den Gouverneur voor.

De bijzondere reglementen in deze verordening vermeld, worden door hem vastgesteld.

Art. 14. Zij worden belast met de aanbesteding of den aankoop van al de benodigdheden voor den dienst, of zoodanige wijzen als voor elke inrichting in het bijzonder door den Gouverneur is of zal worden bepaald.

Art. 15. Jaarlijks in den loop der maand Januari zenden zij een verslag aan den Gouverneur van den toestand der inrichtingen aan hare zorg toevertrouwd.

Zij voegen daarbij eene concept-begroting der uitgaven voor het volgende jaar.

DERDE TITEL.

Van het onderhoud der gevangenen.

Art. 16. Het onderhoud der gevangenen bevat:

- 1o. de voeding,
- 2o. de kleding,
- 3o. de ligging,
- 4o. de bewaasching,
- 5o. de verzorging der zieken,
- 6o. verschillende bijkomende artikelen.

Art. 17. Al hetgeen betrekking heeft tot de drie eerste nummers van het voorgaande artikel wordt door de Commissie geregeld overeenkomstig den staat bij deze verordening gevond.

Wanneer buitengewone versterkingen voor voeding of kleding noodig mochten blijken te zijn, doen de Commissie van administratie daartoe de voordracht aan den Gouverneur.

Art. 18. De gevangenen die niet veroordeeld of tot eene gevangenisstraf, den tijd van zes maanden niet te boven gaande, verworpen zijn, worden niet dan ingeval van noodzakelijkheid van liningsood op schoei, en slechts wanneer het volstrekt onontbeerlijk is, van andere kledingstukken voorzien.

Art. 19. Het Bestuur van elke gevangenis of huis van bewaring bepaalt de dagen der week of van de maand, of welke de voor bewaasching vatbare goederen worden gereinigd.

Art. 20. De hoeveelheid en soort van het voedsel der zieke, der pas herstelde en der gebrekkige gevangenen worden voor ieder van hen in het bijzonder, door den geneesheer van het gevangenhuis voorgescreven.

De medicamenten worden op zoodanig wijze verschaft als bij de bijzondere reglementen wordt bepaald.

Art. 21. Al hetgeen onder de vijf eerste nummers van art. 16 niet is begrepen, gelijk het baden en scheren der gevangenen, het herstellen van huane kleding- en liggingstukken, het schoonhouden der vortrekken, de begravingkosten van gevangenen en meer andere onderworpen, wordt bij de bijzondere reglementen bepaald.

VIERDE TITEL.

Van de orde en tucht.

Art. 22. De gevangenen worden bij huane aankomst door den cipier in het register ingescreven, dat op elke bladzijde door den voorzitter der Commissie moet zijn gwaarmerkt.

Art. 23. Dat register houdt in:

- 1o. den voornaam, naam, ouderdom, het beroep en zoo mogelijk ile geboorteplaats en de woonplaats van den gevangene;
- 2o. de opgave van het rechterlijk collegie of van den ambtenaar, die de aanhouding of de in gevangenisstelling heeft bevolen;
- 3o. de dngteekening van het bevel, vonnis of arrest;
- 4o. den dag der overlevering;
- 5o. bij veroordeeling, het misdrijf, den aard en den tijd van straf.

Op bovengemeld register worden ook aangegeekend de dag van het vertrek van den gevangene en het bevelschrift, arrest of vonnis, uit kracht waarvan hij is vertrokken.

Art. 24. Geen cipier mag iemand in de gevangenis innoemen of houden dan uit kracht van een bevel daartoe door de bevoegde macht verleend, of van een vonnis of arrest tot lijfstraf of gevangenis, en zonder dat zoodanig bevel, vonnis of arrest in voege vermeld in zijn register is ingescreven.

Art. 25. De rechter commissaris en de president van het Hof van Justitie kunnen respectievelijk alle bevelen geven, die in het burgerlijk en militair huis van verzekering moeten worden ten uitvoer gebracht, voor zoverre zij die, hetzij in de instructie, hetzij tot de uitwijzing der zaak, noodig oordeelen.

Art. 26. De misdrijven, waaraan de gevangenen zich mochten schuldig maken, worden door den cipier bij proces-verbaal geconstateerd, hetwelk aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar Ministerie wordt ingezonden.

Art. 27. De gevangenen, die zich aan luiheid, halstarrigheid of aan slecht gedrag schuldig maken, worden door middel van hun op te leggen straffen gedwongen zich aan de goede orde te houden.

Art. 28. De in het vorige artikel bedoelde straffen zijn:

- eenzame opsluiting in de strafcel ten hoogste voor den tijd van vier weken, op den gewonen kost of op drogen kost om den anderen dag;
- sluiting in de boeien hoogstens voor den tijd van acht achtereenvolgende dagen, of voor veertien dagen, om den anderen dag;
- lichamelijke kastijding.

De sub a en b vermeldde straffen kunnen te zamen worden toegepast.

Art. 29. De gevangene, tot eenzame opsluiting op drogen kost veroordeeld, ontvangt driemaal daags met zont gekookte bananen of met zout gekookte rijst en water.

Art. 30. De voor sluiting bestemde boeien worden aan het onderkoot van den geeneesheer onderworpen.

Art. 31. Lichamelijke kastijding bestaat in riet- of rotting-slagen hoogstens ten getale van dertig.

Art. 32. De bevoegdheid tot het opleggen van straffen berust:

- bij den cipier tot ten hoogste vier dagen opsluiting in de strafcel;
- bij den commissaris der maand en bij de voorzitters der commissie voor de huizen van bewaring in Nickerie en Coronie tot ten hoogste de helft der straffen bepaald in lett. a en b van art. 28;
- bij de Commissie van administratie en bij de Commissie voor de huizen van bewaring in Nickerie en Coronie binnen de grenzen omachreven bij het vermeldde art. 23 juncto art. 33.

Art. 33. Mannelijke veroordeelden,

1o. tot dwangarbeid en kruivagenstraf,

2o. tot meer dan drie maanden gevangenisstraf, 3o. tot meer dan 15 jaren oud zijn en die bij herhaling door de Commissie van administratie zijn gestraft, kunnen door haar worden geplaatst in de klasse van discipline.

Slechts aan veroordeelden, die in de klasse van discipline zijn geplaatst, kan de straf van lichamelijke kastijding worden opgelegd.

Art. 34. De straf van lichamelijke kastijding wordt ten uitvoer gelegd ten overstaan van den commissaris der maand, den geeneesheer en den cipier.

De geeneesheer heeft de bevoegdheid de strafteekening te stuiten, zoodra hij oordeelt dat de gezondheidstoestand van den gestrafte dit vordert.

Art. 35. De cipier houdt een register der opgelegde straffen, waarin tevens wordt vermeld door wie, en om welke redenen, de straf is opgelegd, en de dag waarop zij is ten uitvoer gelegd.

Art. 36. Ten aanzien van ieder gevangene in het fort Nieuw Amsterdam wordt een lijst van gedrag gehouden.

Die lijsten worden elke zes maanden ter kennis van de Commissie van administratie gebracht.

De in bevoegd jaarlijks in de maand Januari uit die lijsten aanleiding te nemen om de gevangenen, die riet door goed gedrag en vlijt hebben onderscheiden, aan den Gouverneur voor vermindering of kwijtschelding van straf aan te bevelen.

VIJFDE TITEL.

Van den arbeid der gevangenen.

Art. 37. Alle tot straf veroordeelden kunnen, behoudens de bepaling bij art. 9, worden gebruikt en des noods gedwongen tot den huisdienst van de gebouwen, waarin zij geplaatst zijn.

Art. 38. De tot meer dan drie maanden gevangenisstraf of detentie veroordeelden moeten arbeid verrichten, waarvan het loon gedeeltelijk ten gunste der koloniale kas, gedeeltelijk ten voordeele der gevangenen zelve strekken zal, gelijk zulks hierna nader wordt geregeld.

Zoodra daartoe gelegenheid bestaat, zullen ook veroordeelden tot minder dan drie maanden gevangenisstraf of detentie tot arbeid kunnen worden gedwongen.

Art. 39. De arbeid geschiedt voor rekening der kolonie of van particuliere personen.

Het loon voor den arbeid, ook voor de gevangenen tot den dienst van het huis gebruikt, wordt door de Commissie van administratie geregeld.

Art. 40. Het loon, door tot gevangenis- of detentiestraf veroordeelden verdiend, wordt verdeeld als volgt: de helft ten behoeve der koloniale kas en de wederhelft voor de gevangenen, welke wederhelft als uitgaanskas wordt bewaard.

Art. 41. De gelden, de uitgaanskas der gevangenen uitmakende, worden bij hun vertrek aan hen verantwoord en afgegeven.

Art. 42. De tot dwangarbeid veroordeelden werken dagelijks, met uitzondering van den Zondag, onder daartoe gestelde opzichters, gedurende tien uren, volgens voorschriften door het nitroverord gezag te geven.

Zij die een ambacht verstaan, kunnen, bij uitzondering en alleen in geval van goed gedrag, door de Commissie van administratie tot uitoefening daarvan worden toegelaten, mits de veiligheid en orde van de inrichting daardoor niet in gevaar worden gebracht.

Slotbepalingen.

Art. 43. Er wordt op eene behoorlijke wijze voor de godsdienstoefeningen en zooveel mogelijk voor het geven van onderwijs in de twee eerstvermelde gevangenisassen gezorgd.

Art. 44. Deze verordening treedt in werking op den dag der afkondiging.

Zij zal worden herzien binnen vijf jaren.

Gegeven te Paramaribo, den 30 April 1872.

VAN ISBINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 6 November 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAAT van hetgeen ten laste van de koloniale kas ten behoeve der gevangenen wordt toegestaan voor voeding, kleding en ligging.

A. VOEDING.

AARD	Voor Europeanen en met hen gelijk gestelden.		Voor Inlanders en met hen gelijk gestelden.	
	RATION.		RATION.	
DER LEVENSMIDDELEN.	Dagelijks.	Wekelijks.	Dagelijks.	Wekelijks.
Brood	0.250 k.	7	1.750 k.	
Banannen	1.7 bos	7	1 bos van 14 k.	
Rijst	0.120 k.	7	0.840 k.	
Gez. Vleesch	0.250 "	3	0.750 "	
" Spek	0.250 "	2	0.500 "	
Bakkeijauw	0.085 "	2	0.440 "	0.220 "
Zout	0.085 "	7	0.245 "	0.035 "
Koffie	0.024 "	7	0.168 "	0.024 "
Suiker	0.012 "	7	0.084 "	0.012 "

Bij buitengewone duurte der voormelde voedingsartikelen, bij moeijelijkheid om die van eene goede kwaliteit te verkrijgen, of bijaldien het in het belang van de gezondheid der gevangenen noodig of wenschelijk wordt geacht, zijn de Commissie van administratie bevoegd om de banannen geheel of gedeeltelijk te doen vervangen door rijst, meel, aard- of peulvruchten, en de bakkeijauw door andere vich of wel door gezouten, gerookt of versah vleesch.

Die vervanging geschiedt in de navolgende verhouding:

voor 1.7 bos bananen 0.370 kilogr. rijst of 0.740 kilogr. jama of 1.240 kilogr. goede taaiers of 0.320 kilogr. koornmeel of 0.280 kilogr. tarwemeel of 0.280 kilogr. gort, of zooveel gewicht aan erwten, bonen, mais of cassav, als in voedingsvermogen met eene der bovengenoemde hoeveelheden levensmiddelen gelijk staat;

voor 0.220 kilogr. bakkeijauw 0.210 kilogr. gezouten of gerookt vleesch of 0.210 kilogr. haring of makreel of 0.120 kilogr. versah rund-, cabrieten- of varkensvleesch.

Voor kinderen boven de acht tot en met twaalf jaren wordt de helft, en voor jongeren 1/3 van het rantsoen toegerekend.

B. KLEDING.

Aan iodoren gevangene wordt het navolgende verstrekt:

Jaarlijks.

- Aan de mannen:
 - een strochoed;
 - een meter zwart lint;
 - twee linnen boeseroenen;
 - drie linnen broeken;
 - twee bonte doeken.
- Aan de vrouwen:
 - een strochoed;
 - een meter zwart lint;
 - zeven meters poolbont;
 - twee bonte hemden;
 - twee dito doeken;
 - 0.250 gram naaigaren;
 - tien naalden.

Om de twee jaren.

- Aan mannen en vrouwen:
 - een duffel.

Aan de Commissie van administratie over de gevangenisassen in het fort Nieuw Amsterdam wordt de bevoegdheid verleend om bij zwaren regentijd de buiten werkende gevangenen van basen hemden te voorzien.

Aan Europeanen en met hen gelijkgestelden worden, behalve de kleding sub a, of b en sub c, bovendien toegestaan:

Jaarlijks.

Drie paren schoenen.

C. LIGGINGSTUKKEN.

Aan ieder gevangene wordt toegestaan:

Om de drie jaren.

Een wollen deken.

Om de vier jaren.

- a. Aan inlanders en met hen gelijkgesteld: een slaapmat met toebehooren;
- b. Aan Europeanen en met hen gelijkgesteld: een hangmat met toebehooren.

In de riokenzalen zijn ijzeren kribben met toebehooren in gereedheid, in overredigheid van ééne kribbe op tien gevangenen.

Behoort bij de verordening d.d. 30 April 1872 (G. B. No. 25).

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 25.) VERORDENING van den 30 April, waarbij wordt vastgesteld het tarief van gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende de noodzakelijkheid om het, krachtens Art. 29 No. 5 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht, vastgesteld tarief van gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken door eene koloniale verordening te doen vervangen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening.

ALGEMEENE BEPALING.

De griffier bij het Hof van Justitie, de kantonrechters, hnnne griffiers, de praktijks en deurwaarders mogen, uit welken hoofde en onder welk voorwendsel ook, geene andere of hoogere rechten of belooningen vorderen of ontvangen, of doen vorderen of ontvangen, dan die, welke bij de algemeene verordeningen zijn vastgesteld; bij overtreding zijn zij tot teruggave en vergoeding van kosten, schaden en interesten verplicht, onverminderd de toepassing der strafwet, in dien dnatoo termen zijn.

De rechten voor de ambtelijke verrichtingen van den griffier bij het Hof van Justitie, den kantonrechter te Paramaribo en diens griffier worden gehouven ten behoeve der koloniale kas.

EERSTE TITEL.

Van de kantongerichten.

Art. 1. Kantonrechters berekenen ten laste der belanghebbenden de volgende vacaties:

a. voor hunne werkzaamheden in de gevallen voorzien bij de artikelen 91, 94, 96—103, 125, 126, 204, 387, 388, 391, 392, 401, 402, 404, 405, 409, 410, 415, 416, 417, 419, 421, 423, 424, 442, 444, 445, 446, 457, 460, 461, 462, 463, 479, 480, 502, 504, 505, 513, 553, 554, 563, 564 en 969 van het Burgerlijk Wetboek, de artikelen 362, 365, 369 en 725 van het Wetboek van Koophandel en Art. 625 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, met dien verstande, dat de benoeming van schatters, bewaarders en deskundigen, ééne vacatie, waarvoor, zonder dat de daarvoor bestede tijd in aanmerking zal komen, verschuldigd is.

b. Indien onderscheiden der in voormelde artikelen aangeduide werkzaamheden betrekking hebben tot denzelfden persoon, boedel of zaak, en valbaar zijn om op denzelfden dag te kunnen worden verricht, wordt daarvan slechts ééne acte opgemaakt, en, indien die werkzaamheden binnen den tijd van drie uren na den aanvang der vacatie zijn verricht, is daarvoor niet meer dan ééne enkele verschuldigd.

Ingeval de onderscheidene werkzaamheden meer tijd dan drie uren vereischen, is voor elk uur of gedeelte daarvan verschuldigd f 1.—, zonder dat echter in eenig geval de som van f 6.— te boven gegaan kan worden.

c. Voor aan hen bij algemeene verordening opgedragen werkzaamheden bij verzegelingen, ontzorgelingen, boedelbeshrjvingen, boedelscheidningen en openbare verkoopen, ééne vacatie van drie uren of minder, waarvoor verschuldigd is f 3.—, en voor elk volgend uur of gedeelte daarvan f 1.—, zonder dat echter meer dan f 6.— op eenen dag mag worden berekend;

d. voor de beëdiging van ambtenaren, van schatters, deskundigen, bewaarders en dergelijken, en voor de beëdiging der memoria van aangifte voor het successierecht, voor zover dit een of ander ten verzoeken van de belanghebbenden op eenen anderen tijd of plaats dan de gewone terechtzitting geschiedt, ééne halve vacatie of f 1.50, onverschillig of de eed door een of meer tot dezelfde zaak betrekking of belang hebbende personen wordt afgelegd.

Art. 2. De kantonrechters en griffiers, die zich tot het doen

van ambtsverrichtingen buiten hunne woonplaatsen begeven, zijn bevoegd ten lasten behoeve de noodzakelijke transportkosten in rekening te brengen.

Op de invordering dier kosten gelden de bepalingen van art. 12 tot en met 15.

Art. 3. Het door den kantonrechter berekend vacatieloon wordt in de acte zelve uitgedrukt. De vacatieloozen van den kantonrechter te Paramaribo worden door zijn griffier aan den belanghebbende in rekening gebracht en ingevorderd.

Art. 4. In rechtszaken bij de kantongerichten, waarin de vordering slechts f 25.— of minder bedraagt, is geen griffierecht verschuldigd.

In rechtszaken, waarin de vordering meer dan f 25.— bedraagt, mitgaders in die bij Art. 34 No. 4, 5 en 6 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht in de kolonie Suriname vermeld, bedraagt het recht: a. voor de aantekening op het audientieblad van het in eene zaak op elke terechtzitting verhandelde f 0.25, en indien er meer dan ééne partij in een geding, hetzij als eisder of als verwoorder voorkomt, f 0.25 daaronder voor iedere partij.

Personen, die een gelijk belang bij een zaak hebben, worden slechts als ééne partij aangemerkt. Deze rechten worden voldaan door de partij, die de zaak aangebracht of het geding heeft gevoerd heeft.

Door de partij, die geene schriftelijke conclusie heeft overgelegd, wordt bovendien aan den griffier voor de daarvan te houden aantekening betaald f 0.50.

b. wegens recht van redactie:

1o. van een interlocutoir of preparatoir vonnis f 0.50. Onder preparatoir vonnis worden niet begrepen eenvoudige uitspreken ter terechtzitting of het enkel verleen van verstek.

2o. van een eindvonnis f 1.—.

3o. van een proces-verbaal van getuigenverhoor, voor een getuige f 0.50;

voor iederen getuige daaronder f 0.25.

4o. voor een proces-verbaal wegens het hooren op vraagpunten f 1.—.

Dit recht wordt voldaan door de partij welke de zaak vervolgt, of te wien verzoeken de verriehing heeft plaats gehad.

Art. 5. Van eenaaflegging of andere verrichtingen, die geen gevolg zijn van eenig rechtsgeding en waarvan geene afzonderlijke acte of proces-verbaal wordt opgemaakt, wordt door den belanghebbende voor de aantekening op het audientieblad voldan f 0.25.

Indien daarvan eene afzonderlijke acte of proces-verbaal wordt opgemaakt, heeft er geene aantekening op het audientieblad plaats.

Art. 6. In de gevallen, waarin de kantonrechters vacatieloon berekenen en waarbij de tegenwoordigheid van den griffier vereischt wordt, berekent deze voor de minuut der acte of van het proces-verbaal drie vijfden van het vacatieloon des kantonrechters.

Art. 7. Voor de minuten van elke andere acte of proces-verbaal, welke ten overstaan van den kantonrechter in tegenwoordigheid van den griffier of door laatstgenoemden alleen wordt opgemaakt, ingeschreven of overgeschreven, wordt door den griffier berekend f 1.—;

met bepaling dat, indien deze meer dan 1200 lettergrepen bevatten, voor elke 300 lettergrepen daarteboven verscheidigd is f 0.25.

Art. 8. Voor het nazoeken in het archief van stukken waar van geene groen of afschriften worden aangevraagd, wordt door den griffier berekend f 0.30 voor het aangewezen jaar.

Indien geen of meer dan een jaar is aangewezen, f 0.30 voor het eerste, en f 0.15 voor elk ander jaar, waarover de nazoeeking plaats heeft.

Voor het nazoeken van stukken over het loopende jaar, mag geene belooning worden gevorderd.

Art. 9. Als schrijfdou van alle stukken, die door de griffiers worden uitgegeven, wordt door hen in rekening gebracht voor elke bladzijde gewoon papier, houdende 26 regels elk van 12 lettergrepen, of gedeelten daarvan, f 0.15.

De gronden en motieven van de door partijen genomen conclusien worden in de grossen en afschriften van vonnissen niet overgenomen.

Art. 10. Aan de griffiers is verschuldigd, voor protesten van non-acceptatie of non-betaling van wissels, orderbillaen en dergelijken (kopij en overschrijving op het register (daar- onder begrepen) f 4.—.

Voor acten van interventie aan den voet der protesten f 1.—.

Voor iederen getuige bij een protest f 0.50.

Voor reis- en transportkosten van ieder der getuigen wordt f 1.— voor elk uur afstands berekend.

Indien het protest op onderscheiden in dezelfde richting gelegene plaatsen moet geschieden, wordt alleen de afstand van de verst gelegene plaats in aanmerking genomen.

Het gedeelte van een uur wordt voor het geheel genomen.

Art. 11. De griffiers zijn verplicht om in dorso of aan den voet van alle door hen afgegeven stukken, het bedrag der daarvoor verschuldigde rechten of belooningen, mitgaders de segels en andere rechten, afzonderlijk aan te teekenen, op straffe van eene boete van ten minste f 5.— en ten

hoogste f 25,— voor elk stuk, hetwelk zonder zoodanige aantekening is afgegeven.

Bij de invordering van rechten, belooningen, zegel- en andere rechten, ter zake van werkzaamheden, die geene afgifte van stukken ten gevolge hebben, moeten zij, op gelijke boete, het bedrag van het verschuldigde insgelijks afzonderlijk omschrijven.

Art. 12. Bij weigering of verzuim der voldoening van aan de kantorechters of de griffiers verschuldigde rechten, hetzij ze al of niet ten bate der koloniale kas werden getind, wordt op volgende wijze geprocedeerd.

Het bedrag van het verschuldigde wordt aan den voet van een oordeel van den kantorechter of griffier ingeleverde rekening begroot door den voorzitter van het Hof van Justitie of door een der leden, daartoe door den voorzitter benoemd, en daaronder door dezen gesteld een bevelschrift van tenuitvoerlegging, hetwelk op de minuut ten uitvoer kan worden gelegd.

De kantorechter of griffier kan de herziening van de begroting aan het Hof van Justitie verzoeken bij een verzoekschrift, waarop niet wordt beschikt dan nadat de belanghebbenden voor twee commissarissen, uit het Hof daartoe benoemd, zijn opgeroepen, ten einde in hunne belangen te worden gehoord.

Art. 13. De begrotingen van den rechter zijn aan geene rechten, hooft of gemaand, onderworpen.

Art. 14. De schuldenaar wordt tot de betaling genoedzaakt, hetzij krachtens het bevelschrift van ten uitvoerlegging van den voorzitter of benoemden rechter, hetzij krachtens de beschikking door het Hof op een verzoek tot herziening genomen.

Art. 15. Degene, te wiens laste zoodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen. Dit verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en wordt als eene summierre zaak afgedaan. De nitspraak op het verzet is niet vatbaar voor verzet of hooger beroep.

Art. 16. Ingeval door een griffier eene overtreding is begaan, waarop bij algemeene verordening eene geldboete is gesteld, geschiedt de vervolging door den burgerlijke rechter overeenkomstig hetgeen te dien aanzien bij art. 801 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is voorgeschreven. Deze rechtsvordering is verjaard, na verloop van twee jaren, te rekenen van den dag waarop de overtreding is begaan.

Art. 17. De griffier kan de in het vorig artikel bedoelde rechtsvervolgning oorkomen, door vrijwillig het maximum der boete te betalen met de kosten, indien hij reeds was gedagvaard.

In dat geval zal de boete aan den bevoegden ontvanger niet anders kunnen worden voldaan dan op schriftelijke voor den Voorzitter van het Hof van Justitie voor gezien geteekende machtiging van den Procureur-Generaal, aan wien de quantite van den ontvanger door den beklagde zal moeten worden overgebracht, binnen den tijd door den Procureur-Generaal te bepalen.

Art. 18. In de gevallen, waarin aan onvermogen den toelating is verleend om ketsoelen te procederen, worden door de kantorechters en griffiers geene rechten heggenaamd berekend, behoudens de bevoegdheid daartoe in het geval voorzien bij art. 816 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

TWEDE TITEL.

Van de griffie-rechten bij het Hof van Justitie.

Art. 19. De griffier brengt in rekening:

a. wegens solrecht van alle zaken zonder onderscheid f 0,75. Dit recht wordt voldaan door de partij welke de inschrijving heeft verzocht.

b. voor de aantekening op het audientieblad van het in een zaak op elke zitting verhandelde f 0,25.

Dit recht wordt voldaan door iedere partij; zullende verschillende personen, bij een en denzelfden practijkverrichtende, voor eenne partij gerekend worden.

c. wegens recht van redactie:

1. van een interlocutoir of preparatoir vonnis f 0,75; hieronder worden niet begrepen eenvoudige uitspraken ter terechtzitting of het enkel verlenen van verstek.

2. van een eindvonnis of beschikking op request f 1,50.

3. van een proces-verbaal van gottig-verhoor, voor een getuige f 0,75.

4. voor iederen getuige daarenboven f 0,30.

5. van een proces-verbaal wegens het hooren op vraagpunten f 1,50.

6. van alle processen-verbaal, welke door hem volgens algemeene verordeningen moeten worden opgemaakt f 1,— met bepaling dat, indien deze meer dan 1200 lettergrepen bevatten, voor elke 300 lettergrepen daar te boven is verschuldigd f 0,25.

Dit recht wordt voldaan door de partij, die de zaak vervolgt, of te wier verzoeken de werkzaamheid of de verrichting heeft plaats gehad.

d. voor oedafleggingen en andere verrichtingen, geen gevolg zijnde van eenig rechtsgeding, waarvan geene afzonderlijke acte of proces-verbaal wordt opgemaakt, wordt door den belanghebbende voor de aantekening op het audientieblad voldaan f 0,50.

Indien daarvan een afzonderlijke acte of proces-verbaal wordt opgemaakt, heeft er geene aantekening op het audientieblad plaats en worden die acten of processen-verbaal berekend naar den maatstaf aangegeven bij dit art. litt. e. No. 5.

e. voor het aantekenen van eenen ter griffie overgebrachte acte of exploit, in de gevallen waarin de algemeene verordening dit vordert, van de afgifte van zoodanigen exploit f 0,25.

f. voor het aantekenen van appel in het daartoe bestemde register f 0,50.

g. voor de minuut van elke acte, ter griffie gepasseerd wordende, behalve die van bewaargave der registers van den burgerlijken stand of voor de inschrijving of overschrijving eener acte aldaar, zoemede van alle schriftelijke verklaringen door den griffier af te geven, in de gevallen waarin de algemeene verordening dit vordert f 1,—.

h. met bepaling dat, indien zij meer dan 1200 lettergrepen bevatten, voor elke 300 daarenboven is verschuldigd f 0,25.

i. voor oproeping bij circulaire brieven, per brief f 0,25.

k. voor het geven van inzage aan de belanghebbenden van ter griffie nedergelegde stukken, of van in de openbare registers ingeschreven acten f 0,30 voor elk uur;

l. gedeelten voor een vol uur gerekend.

m. voor het nazoeke in het archief van stukken, waarvan geene groessen of afschriften worden aangevraagd, f 0,50 voor het aangewezen jaar.

Indien geen of meer dan een jaar is aangewezen f 0,50 voor het eerste en f 0,25 voor elk ander jaar, waarvoor de nazoeeking heeft plaats gehad.

Voor het nazoeke van stukken over het loopend jaar mag geene belooning worden gevorderd.

k. voor legalisatie van eenen of meer handteekingen op notariële of andere acten, die van den burgerlijken stand daaronder begrepen f 0,25.

l. voor brieven van vonis actatis f 5,—.

m. voor afgifte van uittreksels uit de registers van den burgerlijken stand f 3,—.

n. voor het in ontvangemen, bewaren en weder afgeven van ter griffie overgebrachte gelden of geldwaarde hebbend papier, van sommige bonoden f 100,— een half ton honderd, van het meerdere tot f 100,— een vierde ton honderd en van het bedrag boven de f 100,— een achttien ton honderd in het jaar; met dien verstande dat, zoo de gelden of het papier slechts zes maanden of korter bewaard worden, de helft der belooning verschuldigd is.

Art. 20. Als schriftloos van alle stukken door den griffier uitgegeven, wordt door hem in rekening gebracht voor elke bladgroot gewoon papier, houdende 20 regels, elk van 12 lettergrepen of gedeeltes daarvan f 0,25. De gronden en motieven van de door partijen genomen conclusies worden eveneens als die van het Openbaar Ministerie, in de groessen en afschriften van vonnissen of arresten overgenomen.

Art. 21. Ten aanzien van phatsoepemingen door leden van het Hof van Justitie en den griffier, gelden de bepalingen van art. 2.

Art. 22. De bepalingen van de artt. 11—18 van den vorigen titel zijn mede van toepassing op den griffier van het Hof van Justitie.

DERDE TITEL.

Van de Practijk.

Art. 23. Het salaris van den practijkant wordt in alle zaken zonder onderscheid berekend op den volgende voet:

a. voor recht van retoune bij den aanvang van elke zaak waarin een rechterlijke uitspraak wordt gevraagd, hetzij op verzoekschrift, hetzij op eene dagvaarding f 3,—.

b. voor besogten, comparitien met of voor de clienten, op het stellen en op het resumeren en arresteren van acten, exploitien, requesten, judicieele acten of op eenige belangrijke acte van een rechtsgeding, voor conferentien met partij of haren practijkant, tot het geven van geraadte of noodzakelijke mededeeling van hetgeen in den loop der zaak gebeurt, of tot daerstelling van schikkingen; voor vacatie bij het doen van voorloopige opnemingen van plaatsen of werken; voor die ter griffie, op het kanteer van de bewaring van hypotheeken en andere tot het doen van onderzoek, het ter over-

schrijving aanbieden en lichten van stukken; voor die ter griffie tot het kennisnemen van aldaar nedergelegde stukken; voor die met de deurwaarders over het doen van exploitien en het resumeren daarvan, met uitzondering echter der acten, welke van practijkant aan practijkant worden betekend, en

eindeeljk voor het in orde brengen der stukken, die aan den rechter werden overgelegd, het formieren van de lijst of inventaris daaronder begrepen, voor elk uur of gedeelte daarvan f 3,—.

c. voor het onderzoek van ontvangen of betekende stukken en documenten, naarmate van hun getal, den omvang of den tijd daartoe vereischt, voor elk uur of gedeelte daarvan f 2,—.

d. voor het opstellen van acten en exploitien, requesten, judicieele acten, memorien of andere stukken, mita niet valende in de categorie van die judicieele acten of stukken, die hierna sub litt. a, p en q bepaaldelijk zijn opgenoemd en berekend, voor elk uur of gedeelte daarvan f 2,—.

e. voor het gresseeren en copieeren der requesten, acten en schriften voor elke 30 lottereggen f 0,50.
 f. voor afschriften van processen-verbaal, vonnissen, in het algemeen van alle acten, die ter griffie zijn uitgeleverd, en voor zoover die noodig zijn om te worden betekend of overgelegd, per bladzijde, berekend naar het getal blad zijden van het origineel f 0,30.
 g. voor het resumeeren en teekenen van judiciele acten en stukken, met uitzondering van die, welke hierna sub litte. o. p. en q. bepaaldelijk zijn opgenoemd, voor zoover die teekening bij algemeene verordening wordt vereischt, en anders niet, per stuk f 0,50.
 h. voor het schrijven van eenen brief en voor het lezen van eenen brief f 1,50.
 i. indien deze buitengewoon groot of van veel gewicht is, alsdan naar mate van den tijd die daartoe noodig mocht zijn geweest, berekend op den voet sub litte. b, c en d.
 j. voor elke vacatie tot het doen inschrijven eener zaak ter rolle, het neerleggen en terugnemen van stukken ter griffie, het doen van mededeeling van stukken aan het Openbaar Ministerie, of het doen opmaken, teekenen en lichten van acten en andere stukken ter griffie of elders f 2,—.
 k. voor elke vacatie ter terechtzitting, wanneer de behandeling der zaak of van enige verrichting daarin tot eenen anderen dag wordt uitgesteld f 2,—.
 l. voor elke vacatie ter terechtzitting vereischt tot het doen van enig verzoek of van eenige verklaring anders dan die, welke strekt tot het uitstellen der zaak; voor elke vacatie tot het nemen of hooren van conclusie of rechterlijke uitspraken; bij tegenwoordig zijn bij getuigenverhoor, bij rechterlijke plaatsopneming, bij het onderzoek van deskundigen en dergelijke werkzaamheden, mitgealers, op de bevelen comparitien, voor den president of bij commissarissen f 3,—.
 In geen geval wordt daarvoor meer dan éene vacatie op dezelfde dag in rekening gebracht, des echter, dat voor het tegenwoordig zijn bij getuigenverhoor, gerechtelijke plaatsopneming, onderzoek van deskundigen en dergelijke werkzaamheden, indien deze langer dan één uur duren, voor elk volgend uur of gedeelte daarvan éene gelijk som van f 3,— wordt berekend.
 m. voor het houden en bijwonen der pleidooien f 14,— en indien daartoe meer dan één uur gevorderd wordt, alsdan voor ieder uur daarboven f 7,—.
 n. voor noodzakelijke en ter zake dienende vacaties, buiten de plaats hunner woning, per dag of gedeelte daarvan, buiten de bezorging en werkzaamheden aldaar te houden of verrichten, reis- en verblijfskosten daaronder niet begrepen f 12,—.
 wordende echter voor deze vacaties met de bezorging en werkzaamheden, nimmer meer dan f 25,— toegerekend.
 Wanneer de practijns zich ter zake van het houden van bezorging of comparitien, met of voor de clienten, of het doen van voorloopige opnemingen van plaatsen of werken, bedoeld bij la. b, verder dan één uur afstands verwijderd moeten, berekenen zij daarenboven voor elk uur f 2,—.
 Voor de terugreis wordt niets gerekend.
 Indien de afstand meer dan 5 uren bedraagt geldt het bepaalde bij de eerste alinea van deze paragraaf.
 o. voor alle eenvoudige acten van practijns aan practijns, als die van practijnsinstelling, tot vervolgeling van de zaak ter terechtzitting, tot het vragen of het doen van mededeeling van stukken en anderen van gelijken aard:
 voor het origineel f 1,50.
 voor elk afschrift f 0,50.
 p. voor alle acten van practijns aan practijns van meerderen omvang, die verklaringen, verzoeken of ongemotiveerde conclusies inhouden:
 voor het origineel f 3,—.
 voor elk afschrift f 1,—.
 q. voor alle eenvoudige, niet aan de wederpartij voortaf betekende requesten, gericht aan den president van het Hof van Justitie, in de gevallen waarin bij de wettelijke bepalingen tot het bekomen eener bijzondere verguiging zoodanig verzoekschrift is voorgescreven, alsmede voor eenvoudige requesten aan den president of aan de benoemde commissarissen om eenige benoeming of tijdsbepaling f 4,—.
 Voor het stellen, gresseeren, resumeeren en teekenen der acten of requesten sub litte. o, p en q bedoeld, wordt niet afzonderlijk berekend.
 r. voor het opmaken van den staat van kosten, door de veroordeelde partij verschuldigd, voor elk artikel dat geheel of ten deele wordt toegewezen f 0,10.
 Art. 24. Voor werkzaamheden, niet in het vorig artikel vermeld, berekenen de practijns het hun verschuldigd salaris, naar mate van het belang en de moeilijkheid der zaken, mitgealers van den tijd, welke daaraan besteed heeft moeten worden.
 Art. 25. Voor de behandeling eener zaak in kort geding bij den president, de dagvaarding en hetgeen daarvan is voortgegaan, het lichten der uitspraak (des gevorderd) daaronder begrepen, wordt door de practijns berekend, in eens af, en zonder deswege, onder welke benaming ook, meer in rekening te mogen brengen dan f 20,—, indien er eene beslissing van den president is gevolgd, en in geval van verwijzing naar het Hof van Justitie f 10,—.
 Art. 26. De practijns zijn bevoegd om, hetzij bij den aan-

vang, hetzij gedurende den loop eener zaak, van hunne clienten te vorderen het storten van sekere som, ter bestrijding der door hen te doene uitschotten.
 Het eerste door den aanlegger eener zaak te doene voorschot wordt bepaald op ten hoogste f 200,— boven en behalve de gerechtelijke geldboeten, die volgens algemeene verordening moeten worden geconsigneerd.
 Voor een gedagde of verwoorder in éene zaak kan voor het te doene voorschot niet meer dan de helft gevorderd worden.
 De practijns zijn verder bevoegd, om, indien daarvoor redenen bestaan, vermeerdiging van het gedane voorschot te vragen, en in geval van verschil daarover beslist daaromtrent de voorzitter op verzoek van den practijns, des noods na verhoor van den client.
 Art. 27. De practijns mogen zich aan de zaak onttrekken, indien de geveraagde of de bevelene storting niet is gedaan, mits zij daarvan ten minste drie dagen te voren bij insinuatie aan hunnen client kennis geven en het origineel daarvan nedergelegd hebben ter griffie van het Hof van Justitie. De kosten van deze insinuatie en nederlegging kunnen ten laste van den client, die het voorschot heeft geweigerd.
 Art. 28. De practijns zijn persoonlijk aansprakelijk voor alle rechten, belooningen en zegelgelden, door hunne clienten aan den griffier verschuldigd, en zoodanig welken door hem zijn behandeld of voor stukken, waarvan de opmaking of afgifte door hen is vereischt.
 Art. 29. De practijns zijn verplicht aan hunne clienten, desgeveerd wordende, te geven gespecificeerde rekeningen, met opgave van den dag, waarop de werkzaamheden zijn verricht, en van den besteden tijd, voor zoover de heegrootheid van het salaris daarvan afhankelijk is.
 Art. 30. Bij weigering of vormid der voldoening van het aan hem verschuldigd salaris en verschot, gelijk mede in geval van verschil daarover, kunnen de practijns hunne rekeningen gerechtelijk door de begrooten.
 Voor werkzaamheden ten behoeve van personen, die het vrije beheer over hunne goederen niet bezitten, alsmede in vacante boedels, is de begrooting verplichtend, en zal van de begrootte rekeningen een ongezegeld afschrift aan de clienten worden uitgegeven.
 Art. 31. De begrooting wordt gedaan door den voorzitter of een der leden van het Hof van Justitie, daartoe door den voorzitter aangewezen, ook ten aanzien van werkzaamheden, die geen betrekking hebben tot eenig rechtsgeding; zij geschiedt op gezegelde en voor zooveel mogelijk met bezwijzen gestaande rekeningen, waarop elke post, zoo van salaris als van voorschot, behoorlijk is omschreven en het bedrag daarvan afzonderlijk is nagedrukt, en waarop naast de uitgetrokken som een wit vak is opengelegd.
 Onder de rekening wordt gesteld: *ster be brooting ingediend door.....* met onderteekening en darteekening, zonder dat er eenige andere vorm bij de indiening der begrooting in acht genomen behoeft te worden.
 Art. 32. De rechter, door wien de begrooting geschiedt, is bevoegd de overlegging der justificatoire stukken te vorderen. Hij slakt bij de begrooting niet op de omstandigheid of de gemaakte kosten en voorschotten en de gedeelende vacaties, naar den aard der zaak, nuttig, doelmattig of noodig kunnen geacht worden, of door den client zijn verlangd; en wijzigt, roeyert of vermindert de zoodaigse, die daarbij goorreedt worden overbodig te zijn of de palen eener billijke gematheid te overschrijden, daarbij in aanmerking nemende het gewicht der zaak en de moeilijkheid die zij mocht hebben opgeleverd.
 Art. 33. Wanneer in de rekening als verschot worden gebracht posten, die uit eigen hoofde aan begrooting onderworpen doch niet begroot zijn, zijn deze posten nog steeds voor vermindering vatbaar, en worden alleen geleden tot zoodanig bedrag, als waarop de rechter deze begroot; onverminderd het verhaal tegen hem, die aldus blijken mocht te veel te hebben ontvangen.
 Posten, wegens betaalde zegelgelden en andere rechten, mits van der voldoening blijke, zijn niet aan vermindering onderworpen.
 Art. 34. Het bedrag der te hoog gestelde of onaanneemelijke posten wordt ambtelijke doorgeslacht, en in het daarvoor opengelegd wit vak de verschuldigde som of wel nihil gesteld. Aan het slot der rekening wordt door den rechter gesteld: *geoordeeld ter somma van.....* met afdrukking in letters van het geheel bedrag, waarop deze is begroot, en daaronder een bevelschrift van ten uitvoerlegging, hetwelk op de minuut wordt ten uitvoer gelegd.
 Art. 35. De practijns kan de herziening der begrooting aan het Hof van Justitie verzoeken, bij een request, waarop niet wordt beschikt dan nadat de belanghebbenden voor eenen commissaris, uit het Hof daartoe benoemd, zijn opgeroepen om in hunne belangen te worden gehoord.
 Art. 36. De schuldenaar wordt tot betaling gerooodzaakt, hetzij krachtens het bevelschrift van ten uitvoerlegging van den voorzitter of benoemden rechter, hetzij krachtens de beschikking, door het Hof van Justitie op een verzoek tot herziening genomen.
 Art. 37. Degene, te wiens laste zoodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen. Dit verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en wordt als éene summierse zaak afdan.

De uitspraak op het verzet en de beschikking op een verzoek om herziening zijn niet vatbaar voor verdere voorziening.

Art. 38. Het bedrag van het salaris der practijns, hetwelk naar luid van art. 59 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in de uitspraak over de kosten, waarin een partij is verwezen, begrepen is, wordt door den rechter bij de vereffening der kosten bepaald.

Deze begrijpt daaronder alleen zoodanig salaris, als door hem geoordeeld wordt te behooren tot de noodwendig gemakte kosten.

Desniettemin zullen de practijns het bedrag der kosten, die door den rechter als niet noodwendig gemaakt zijn aangemerkt, ten laeste hunner eigen principalen mogen in rekening brengen, en deze kosten met medeweten of toedoen van laatstgenoemden mochten zij veroorzaken. Ten einde zoo veel mogelijk te voldoen aan het voorschrift van evengemeld artikel van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat het beloop der proceskosten, waarin een der partijen wordt verwezen, bij het vonnis wordt bepaald, zal de rechter, wanneer de zaak in stand van wijzen gebracht is, aan beide partijen kunnen gelasten, om eenen staat van kosten bij de stukken te voegen.

De rechter zal evenwel, ambtshalve, alleen dien staat van kosten taxeren, waaruit het bedrag der proceskosten, in welke een der partijen wordt verwezen, moet worden opgemerkt.

Kosten, vóór het indienen van den staat gemaakt, doch niet op dezen vermeld, zullen niet meer in rekening worden geleden.

VIERDE TITEL.

Van de deurwaarders.

Art. 39. Aan de deurwaarders is verschuldigd voor het doen van elk exploit, van welken aard ook, indien het gesteld aan hen is overhandigd:

Wanneer die betrekking hebben tot een geding voor het kantonrecht f 2.—

Wanneer er meerdere gedaagden zijn, voor elken gedaagde meer f 0.50.

Wanneer die betrekking hebben tot een geding voor het Hof van Justitie f 3.—

Wanneer er meerdere gedaagden zijn, voor elken gedaagde meer f 0.75.

Voor schriftloos, zoowel van het origineel als van elk afschrift, genietten zij voor elke 30 lettergrepen f 0.30.

Wanneer zij zijn belast geweest met het opmaken van het exploit, mogen zij daarvoor bovendien f 1.— berekenen.

Art. 40. Indien het exploit aan het parket van het Openbaar Ministerie of eenige andere autoriteit of collegie wordt gedaan, of eenige acte aldus moet worden betekend, en er op het origineel een visum wordt vereischt, of wel indien het of eenige andere stukken worden aangeklaagd of afgekondeigd, of in een dagblad aangekondigd, rekenen de deurwaarders voor elke dezer bemoeienissen boven het salaris, hun bij het vorig artikel toegestaan, f 0.75 voor elk stuk, waar omtrent een der hierboven bedoelde werkzaamheden heeft plaats gehad.

Art. 41. Aan de deurwaarders is verschuldigd:

a. voor protesten van non-acceptatie of non betaling van wissels, orderbiljetten en dergelijken, kopij en overschrijving op het register daaronder begrepen f 4.—

Voor elken van interventie aan den voet der protesten f 1.—

b. Voor iedere getuige bij een protest f 0.50.

c. Voor een vacatie van niet langer dan drie uren tot ontzuining van woningen of gebouwen, in beslagneming van roerende of onroerende goederen of schepen, naziening en verkoop, en tot het schrijven van het origineel en de kopijen van de daarvan op te maken processen-verbaal f 5.—

Voor elk uur meer of gedeelte daarvan bovendien f 0.50.

Voor ieder der getuigen, zoo hunne tegenwoordigheid niet langer dan drie uren wordt gevorderd f 1.50.

Voor elk uur meer of gedeelte daarvan bovendien f 0.75.

Art. 42. Het geveel en de kosten van transport van goederen, werklieden, enz. gevorderd worden, zulke dewaarsaamd den deurwaarder naar billijkheid als uitschotten in rekening gelden worden, op vertoon der kwitanten van de personen, door hem gezonden, en des noods ter taxatie van den voorzitter van het rechterlijke collegie of kantonrechter.

d. Voor vacatie bij den gerechtelijken verkoop van goederen, voor elken dag f 5.—

Bij den verkoop van roerende goederen genietten zij bovendien 1 % van de onzuivere opbrengst.

e. Voor vacatie van gelden of geldswaarde hebbende papieren, bij een inbeslagneming, of wel de opbrengst van den verkoop in bewaring te brengen, ter plaats bij de wettelijke bepalingen voorgeschreven f 2.—

f. Voor het proces-verbaal van gijzeling en de acte van in gevangenisstelling van eenen schuldenaar, daaronder begrepen de twee den deurwaarder verzeggende getuigen, mitgaders de afschriften f 25.—

g. Voor vacatie ter verkrijging van assistentie, ingeval zulks vereischt wordt, mitgaders bij den voorzitter van het Hof van Justitie, ingeval van kort geding op de inhechtenisneming, het melding maken op het proces-verbaal daaronder begrepen f 5.—

g. voor alle andere processen-verbaal in het algemeen, waarin de deurwaarder verplicht is het verriethe door zoodanige acte te constateren, de afschriften daaronder begrepen f 5.—

Voor ieder der getuigen, indien die daarbij mochten vereischt worden f 0.50.

h. voor het bewaren van een gefalleerden, per dag, kost en onderhoud daaronder begrepen f 6.—

i. Indien de bewaring aan eenen dienaar der openbare macht is opgedragen, wordt daarvoor desen de helft dezer beloning toegekend.

j. voor afschriften van alle stukken, die bij de onderscheiden exploitenten worden overgegeven, voor zoover die door de deurwaarders zijn gemaakt en geteekend geworden, voor elke 30 lettergrepen f 0.30.

k. voor betekening van stukken van practijns aan practijns f 0.75.

l. voor de oproeping van elke zaak:

bij de kantongerechten f 0.25.

bij het Hof van Justitie f 0.50.

Deze kosten worden voldaan door de partij of den practijns, die de zaak heeft vervolgd.

Art. 43. Aan de deurwaarders, die zich tot het doen van eenige hunner ambtsverrichtingen buiten de limiten hunner woonplaats moeten begeven, zullen boven de verblijfskosten verrichtingen toegekende beloning, reis- en verblijfskosten worden vergoed, volgens door hen in te dienen en door den rechter te taxeren declaratie.

Voor de terugreis wordt niets gerekend.

Indien de afstand meer dan vijf uren bedraagt, geldt de bepaling van de eerste alinea van art. 23 § 2.

Aan ieder der getuigen, die den deurwaarder noodwendig moet vergezellen, zal de helft der dagelden worden te goed gedaan.

Art. 44. De deurwaarders mogen bij comparitie voor het Hof van Justitie, voor kantonrechters, of voor rechter-commissarissen, gelijk emolument, als voor de oproeping eener zaak ter rolle, vorderen van de partij, te wier verzoeken de comparitie wordt gehouden.

Indien de comparitie ambtshalve plaats heeft, wordt deze beloning door de belanghebbenden, ieder voor een gelijk aandeel, voldaan.

VIJFDE TITEL.

Van de bewaarders, deskundigen en getuigen.

Art. 45. Aan den gestelden bewaarder verinbeaag genomen of verzegelde goederen, wordt, wanneer hij geen medebewoner van het huis of de plaats is, waarin de inbeaagening of verzegeling heeft plaats gehad, of zelf bij de bewaring daarvan geen belang heeft, of wanneer hij daarmede in geene andere betrekking is belast, voor elken dag of gedeelte daarvan, kost en onderhoud daaronder begrepen, toegekend een beloning van f 1.50.

Indien hij is een medebewoner van het huis of de plaats waarin de inbeaagening of verzegeling heeft plaats gehad, die zelf bij de bewaring daarvan geen belang heeft, of daarmede in geene andere betrekking is belast, wordt aan dezen toegekend een beloning van f 0.75 per dag of gedeelte daarvan, alles daaronder begrepen.

Art. 46. Aan deskundigen wordt toegelegd een vacatiegeld, geeneverdigd aan hunnen maatschappelijken stand, beroep en het belang der verriethe, ter beoordeling van den rechter die het onderzoek heeft bevelen, doch niet hooger dan f 4.— voor elke vacatie van den uur, tot de aan hem opgedragen werkzaamheden besteed. Het gedeelte van een uur wordt voor het geheel berekend.

Art. 47. Voor de oedsaflegging, mitgaders voor de overbrenging van het rapport ter griffie, wordt een halve vacatie geleden.

Art. 48. Indien deskundigen zich tot het verrichten hunner werkzaamheden van hunne woonplaats moeten v. rijderen, wordt aan hen een gelijk vacatiegeld toegestaan, voor den tijd tot de heen- en terugreis benoodigd.

Art. 49. Aan houders of bewaarders van stukken, die opgeroepen worden om stukken onder hunne berusting of bewaring zijnde, voor den rechter over te brengen, wordt, naar gelang van hunnen maatschappelijken stand en beroep, ter beoordeling van den rechter, voor elke vacatie toegekend een bedrag van ten hoogste f 10.—

Art. 50. Aan deskundigen, houders of bewaarders van stukken, bedoeld bij de art. 47 en 48 en aan getuigen, zal het bedrag van hetgeen de heen- en terugreis kost, worden te goed gedaan, naar billijkheid en ter beoordeling van den rechter. Daarenboven zal hun, mede ter beoordeling van den rechter, voor tijdverlies gedurende de heen- en terugreis, den tijd van noodzakelijk verblijf daaronder begrepen, worden te goed gedaan de helft der som, die hun ingevolge het voor

gaand artikel is toegekend.

Art. 51. In de gevallen waarin partijen ten gevolge van eene rechterlijke uitspraak, tot het doen van een reis verplicht zijn, worden de kosten, daardoor veroorzaakt, gebracht ten laste van de in de kosten veroordeelde partij, overeenkomstig de daarvan door den rechter te deene begroting.

Art. 52. Zoo lang niet op openbaar gezag een afstands-wijzer zal zijn vastgesteld, zal ten aanzien van de berekening van afstand beslissen:

a. ingeval de berekening van een kantonrechter of een griffier van het kantongerecht wordt betwist, de voorzitter van het Hof van Justitie, en

b. in alle andere gevallen van verschil, de betrokken kantonrechter of de voorzitter van het Hof.

SLOTBEPALING.

Art. 53. De griffier van het Hof van Justitie en de griffier bij het Kantongerecht te Paramaribo zijn verplicht elke betaalde rekening terstond te laten registreren ten kantore van den koloniale ontvanger en betaalmester en zo na die registratie aan den belanghebbende af te geven.

Bij verzuim der registratie verbouwen zij het dubbele van het bedrag der rekening, onverminderd vervolging tot zwaardere straf, indien daartoe termen zijn.

Art. 54. Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Op dat tijdstip zijn afgeschaft alle tot dusverre bestaande tarieven van gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken.

Deze verordening zal binnen 5 jaren na hare afkondiging worden herzien.

Gegeven te Paramaribo den 30 April 1872.

VAN ISBINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 23 December 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(No. 27.) VERORDENING van 30 April 1872, waarbij wordt vastgesteld het tarief betreffende het honorarium der notarissen en van de verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geladen.

In naam des Konings!

De Gouverneur van Suriname,

In overweging genomen hebbende de noodzakelijkheid om het krachtens art. 54 van het Reglement op het notarisambt vastgesteld tarief betreffende het honorarium der notarissen en van de verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden geladen, door eene koloniale verordening te doen verdueren;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1. Voor alle acten, waarvan den notarissen de uittijde in originali is toegestaan, onverschillig of daarvan al dan niet eene minuut wordt opgemaakt, met uitzondering van die in art. 2 vermeld, wordt door hen een vast honorarium berekend.

Het bedrag voor het voorbereiden, het opmaken, het minneken en het verlijden van zoodanige acten en de verdere werkzaamheden daaraan verbonden f. 4.—

Wanneer deze acten van eenen buitengewoon onbegrijpelijk aard zijn, kan het honorarium tot f. 8.— worden verhoogd.

Indien van deze acten twee of meer gekluiddende op hetzelfde oogenblik worden verleden en ondertekend, wordt voor de eerste het volle en voor elk der volgende het halve honorarium berekend.

Wanneer van deze acten eene minuut is opgemaakt, zonder dat daarbij uitdrukkelijk van het verlangen der verschijnende personen tot het opmaken van zoodanige minuut blijkt, kunnen goedgekeurd worden de eerste afschriften of uittreksels berekend worden.

Art. 2. Aan de notarissen is verschuldigd:

- voor protesten van non-acceptatie of niet betaling van wissels, orderbiljetten en dergelijken, (koppen en overschrijving op het register daaronder begrepen) ... f. 4.—
- voor akten van interventie aan den voet der protesten f. 1.—
- voor akten, inhoudende aanbod van betaling of consignatie van aangeboden doch niet aangenomen gelden, de afschriften daaronder begrepen f. 3.50
- voor iederen getuige bij de in dit artikel vermelde acten f. 0.50.

Art. 3. Voor alle akten, waarvan minuut moet worden opgemaakt (met uitzondering van die in art. 5 bedoeld), berekenen de notarissen hun honorarium bij vacatie. Het bedrag daarvan wordt bepaald op f. 2.— voor elk uur of gedeelte van dien, vereischt voor het voorbereiden, het opmaken, het minneken en het verlijden der akten en de verdere werkzaamheden daaraan verbonden.

Art. 4. Onverminderd het honorarium, bij het vorig artikel vermeld, wordt aan de notarissen toegekend:

- bij openbaren verkoop van zaken, in de artikelen 562, 563, 564 en 567 van het Burgerlijk Wetboek omschreven, voorts nog bij openbaren verkoop van schepen en vaartuigen grooter dan tien lasten, allos op den prijs waarvoor de goederen zijn toegewezen, wanneer de prijs de som van f. 3000.— of meerder bedraagt, een ten honderd;

van sommen boven de f. 300.— tot f. 10,000.— een half ten honderd van het hoogere;

van sommen boven de f. 10,000.— tot f. 25,000.— een vierde ten honderd van het hoogere;

van sommen boven de f. 25,000.— onbepaald tot welk eene som, een achste ten honderd van het hoogere.

Bij gelijktijdigen verkoop van verschillende percelen, ten verzoeken van dezelfde belanghebbenden, bepalen de prijzen te zamen genomen de overredigheid der afdeling in de procentgewijze belooning.

b. bij openbare verhuur of verpachting, een half ten honderd van den huur- of pachtprys.

Ingeval van verhuur of verpachting voor meer dan twee jaren, wordt dit overredig loon over dit bedrag van den huur- of pachtprys der eerste twee jaren ten volle en over dat der volgende jaren voor de helft berekend.

Art. 5. De notarissen genieten voor hunne bemoeiingen en werkzaamheden bij het houden van openbare verkoopen van roerende zaken, met uitzondering evenwel van die bij art. 567 van het Burgerlijk Wetboek, 2 % van de onzuivere opbrengst.

Voor het geval de verkoop niet tegen gereede betaling plaats vindt en de notaris zich niet in den inder gelden belast, bedraagt het honorarium 3 1/2 %.

Art. 6. Aan de notarissen is verschuldigd:

- voor uittreksels der gronden, afschriften of uittreksels van akten, ten hunnen overstaan verleden, mitgaders voor afschriften of uittreksels van akten en stukken, welke onder hunne minuten berusten of aan hen worden verlied, en voor het boeken in het daartoe bestemde register van de procuraties bedoeld bij art. 77 van het Burgerlijk Wetboek, f. 0.75 voor elke geheel beschrevene bladzijde houdende zeven en twintig regels, elk van twaalf lettergrepen, de bladzijde en lettergrepen door elkander en de gedeeltelijk beschrevene voor vol gerekend.

Voor ongeteekende afschriften van ontworpen akten wordt, wanneer deze worden gevorderd naar den vermelden maatstaf, de helft van het zooveel genoemde berekend.

- voor het schrijven van eenen brief ter zake hunner werkzaamheden als zoodanig of voor het lezen van eenen mede als zoodanig ontvangen brief f. 1.—

Wanneer de brief buitengewoon groot of van veel gewicht is, naar mate van den tijd, welk daartoe noodig meent zij geweest, berekend op den voet bij artikel 3 vermeld.

- voor de oechterklaring van eene naanteekening of van een handmerk f. 0.50.

- voor het doen legaliseeren, overschrijven of inschrijven van akten of andere stukken, op de kantoren of plaatsen bij algemeene verordening aangewezen, f. 0.50 voor elk dezer verrichtingen.

Art. 7. Aan de notarissen is, behalve het vermeld honorarium, ter zake van akten, ten hunnen overstaan verleden, verschuldigd:

Voor belooning aan getuigen te betalen voor elke vacatie bij het verlijden van akten niet in art. 2 genoemd, of bij andere werkzaamheden, voor elk uur of gedeelte daarvan f. 0.50 voor iederen getuige.

Deze belooning mag nimmer meer dan f. 1.— voor iederen getuige op eenen dag bij eene en dezelfde akte of verrichting bedragen.

Wanneer notarissen akten verlijden of werkzaamheden verrichten op eenen afstand van meer dan drie uren van hun kantoor, zullen in de gevallen, waarin zij verplicht zijn of het noodzakelijk achten, zich door getuigen te doen vergezellen, aan dezen, boven hun vacatieloon, reis- en verblijfskosten worden te goed gedaan, ten belage van f. 4.— voor elken dag.

Art. 8. Voor het stellen van memorien van aangifte voor het recht van successie of overgang, en in het algemeen voor de niet door de notarissen als zoodanig geteekende stukken, wordt door hen geen ander honorarium berekend dan f. 1.— voor elke geheel of gedeeltelijk beschrevene bladzijde, houdende twintig regels, elk van twaalf lettergrepen.

Voor het overschrijven van deze stukken, mitgaders voor ongeteekende afschriften van ontworpen akten, waarop de goedkeuring van eenige autoriteit kan of moet worden gevraagd, wordt een vierde van het zooveel genoemde honorarium berekend.

Voor de verdere werkzaamheden, die zonder tot het verlijden van enige akte te behooren, nochtans eigenaardig door notarissen worden verricht, wordt door hen vacatieloon berekend.

Dat loon bedraagt f. 3.— voor elk uur of gedeelte daarvan.

Art. 9. De notaris die zich tot het doen van enige werkzaamheden (het doen van protest daaronder begrepen) hotij op de vordering van belanghebbenden, hotij krachtens de

voorschriften der wettelijke bepalingen, buiten zijne standplaats begeeft, berekent boven het honorarium voor reis- en andere kosten f 2.— voor elk uur afstands dat hij op de nien op de terugreis heeft afgelegd.

Art. 10. Wanneer in het geval dat de notaris zich buiten zijne standplaats begeeft tot het verrichten van eenige werkzaamheden, hij daaraan is verplicht is om op de plaats alwaar de werkzaamheden geschieden moeten, meer dan één dag te verhooven, wordt hem als schuldvergoeding voor zijn tijdsverlies, behalve reis- en verblijfskosten, voor elk etmaal of gedeelte daarvan f 15.— toegerekend, gerekend van het oogenblik dat de notaris op de plaats, alwaar hij werkzaam moest zijn, aangekomen is.

Deze schadevergoeding kan niet in rekening worden gebracht, wanneer de notaris op denzelfden dag zijner aankomst geschiktlijk weder kan terugkeeren.

Art. 11. Wanneer de notaris geroepen wordt om zijn ministerie tusschen 10 ure des avonds en 6 ure des morgens te verleenen, zal het honorarium voor de bij die gelegenheid te verrichten akte of te verrichten werkzaamheid, gelijk mede de belooning van de getuigen, verdubbeld worden.

Art. 12. De notariaten zijn verplicht, indien zulks gevorderd wordt, te geven gespecificeerde declaratie, om die bij weigering of verzuim van betaling aan taxatie te onderwerpen, op de wijze hierna bepaald.

Voor werkzaamheden ten behoeve van personen die het vrije beheer over hunne goederen niet bezitten, alsmede van onbehoorde en onder het voorrecht van breidelbeschrijving aanvaarde nalatenschappen, behalve in het geval dat voor de akten in art. 1 vermeld geen hooger honorarium dan het daarbij gestelde maximum wordt berekend, mitgaders met uitzondering der akten vermeld in art. 2, hebben deze specificatie en taxatie altoos plaats.

Art. 13. De taxatie van het aan de notariaten verschuldigd honorarium en der door hen in rekening gebrachte voorafschotten geschiedt door den voorzitter van het Hof van Justitie of door een der leden, daartoe door hem benoemd, op gezeele en zooveel mogelijk met bewijzen gestaafde rekeningen, waarop elke post, zoo van honorarium als van verschoot, behoorlijk is omschreven en het bedrag daarvan afzonderlijk is ingedrukt, en waarop naast de uitgetrokken som een wit vak is opengelaten.

Onder de rekening wordt gesteld: ter taxatie ingediend door..... notaris te..... met ondertekening en dagteekening, zonder dat er eenige andere vorm bij de indiening der taxatie behoeft in acht genomen te worden.

Art. 14. Alvorens tot de taxatie over te gaan, stelt de voorzitter van het Hof of het daartoe door hem benoemd lid de ingediende rekening in handen van het Openbaar ministerie, ten einde zijne bedenkingen daaromtrent schriftelijk mede te deelen.

Zooval het Openbaar Ministerie als de rechter, door wien de taxatie geschiedt, zijn bevoegd om de belanghebbenden uit te noodigen tot de overlegging der stukken, in de rekening vermeld.

Het Openbaar Ministerie slaat bij het onderzoek en de rechter bij de begroting der rekening acht op de omstandig-

heid, of de gedeelareorde vacatie, naar den aard der zaak nuttig, doelmattig of noodig kunnen geoordeeld worden of door den elient zijn verlangd. De rechter wijzigt, haalt door of vermindert zoodanige posten, welke geoordeeld worden de palen eener billijke gematigdheid te overschrijden, daarbij in aanmerking nemende het gewicht der zaak en de moeite, welke zij bij de behandeling heeft gevorderd of opgeleverd.

Art. 15. Bij de taxatie wordt het bedrag der te hoog gestelde of onnannemelijke posten doorgehaald en in het daarvoor opengelaten wit vak de verscheidigde som of wel nihil gesteld.

Aan het slot der rekening wordt door den rechter gesteld: goedgekeurd ter somma van..... met uitdrukking in letters van het geheele bedrag, waarop deze is begroot, en daaronder een bevelschrift van tenuitvoerlegging. Dit bevelschrift wordt op de minuut ten uitvoer gelegd.

Art. 16. De notaris kan de herziening der taxatie vorderen bij een verzoekschrift aan het Hof van Justitie, waarop niet wordt beschikt dan nadat de belanghebbende voor een rechter-commissaris, of in geval van verwijderde woonplaats, door een door het Hof aan te wijzen persoon, in zijne belangen zal zijn gehoord, waarna de stukken zullen gesteld worden in handen van het Openbaar Ministerie om te dienen van zijne conclusie.

Art. 17. Van de getaxeerde rekening wordt door den notaris een ongezegeld, voor gelijkkluidend geteekend, afschrift aan den elient of den belanghebbende uitgereikt.

Art. 18. De begrotingen van den rechter zijn aan geene rechten onderworpen.

Art. 19. De schuldenaar wordt tot de betaling genoodzaakt, hetzij krachtens het bevelschrift van tenuitvoerlegging van den voorzitter of het benoemd lid, hetzij krachtens de beschikking door het Hof op verzoek ter herziening genomen.

Art. 20. Degene, ten wiens laste zoodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen.

Dat verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en daarmede wordt gehandeld als bij art. 16 is bepaald.

Art. 21. Tegen de uitspraak op het verzet of tegen de beschikking op een verzoek om herziening, kan op geenerlei wijze worden opgekomen.

Art. 22. Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Op dat tijdstip zijn afgeschaft alle tot dusverre bestaande tarieven betreffende het honorarium der notariaten en van de verschootten, welke aan hen in rekening zullen worden geleden.

Deze verordening zal binnen 5 jaren na hare afkondiging worden herzien.

Gegeven te Paramaribo, den 30 April 1872.

VAN INSINGA.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgegeven den 30 December 1872.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

